
BREVIARIUM
PARISIENSE
ANNI
1492
Œ
466

ARIUM
ENSE

NNI
492

Jehan [illegible] le [illegible] de juillet l'an mil v^c xl.

mort le dimanche [illegible] mil v^c [illegible]

Le [illegible] jour d'avril l'an mil v^c et [illegible] qui estoit le jour de la [illegible] à [illegible] heures et demye après midi fut née Magdalaine ma premiere fille, laquelle fust tenue sur les fons à saint [illegible] par monsieur maistre [illegible] conseiller du roy [illegible] et madame [illegible] Charmolue femme de [illegible] conseiller du roy et maistre des [illegible] à [illegible]

mort

Le [illegible] mars v^c et [illegible] en [illegible] à heure de [illegible] heures au matin fust né Jacques [illegible] lequel fust tenu sur les fons à saint [illegible] par monsieur le changeur mon cousin [illegible] marchant bourgeois de Paris et madame [illegible] femme de monsieur le [illegible]

morte

Le [illegible] jour de decembre v^c [illegible] à heure de quatre heures au matin fust née [illegible] laquelle fust tenue sur les fons à saint Jehan par monsieur [illegible] ma [illegible] et [illegible] de Paris

Le dimanche [illegible] jour de decembre v^c [illegible] à heure de [illegible] fust née ma fille [illegible] laquelle fust tenue sur les fons à saint Jehan par monsieur [illegible] de saint Jehan ma [illegible] et ma [illegible]

Breviarium magnum Ad usum parisiensem.

Jacobi charmolue [illegible] epitaphium

Le vendredi [illegible] de juillet v^c et [illegible] fust née ma fille [illegible] laquelle fust tenue sur les fons à saint Jehan par [illegible] ma [illegible] et madame la [illegible]

[illegible]

Siste viator: non enim recte putas
Esse hoc sepulchrum; nullus hic morti locus.
Nam mors probi hominis esse quae tandem potest.
Vivit Jacobus Charmoluus, somno licet
Sopitus alto; unde tamen excitabitur,
Capitique junctus vivet eternum suo.
Ergo precatus ossibus pacem piis
Abi viator; gratiamque a me hanc refer.
Dormire post hac crede, non mori probos.

Le dimanche [illegible] jour [illegible] mil v^c et [illegible] fust né [illegible] lequel fust tenu sur les fons [illegible] par [illegible] [illegible] en la court de [illegible] Remon [illegible] en la [illegible] de [illegible]

mort

Le [illegible] de may v^c [illegible] environ [illegible] heures de [illegible] heures [illegible] fut ma fille [illegible] d'ung filz [illegible] et [illegible] baptise [illegible] maistre Jacques [illegible] de saint Jehan

Cy gist en vers la chair de Charmolue,
De terre vint, la terre la voulue.
Quant a l'esprit, qui du ciel est venu
Seigneurs passans croies qu'il n'a tenu
D'estre bon et de vertus orné
Que dont il vint il ne soit retorné
Requiescat in pace

Marot

Le [illegible] dudit moys de may v^c [illegible] [illegible] Magdalaine Charmolue ma femme [illegible] de [illegible] heures [illegible] qui estoit le jour de [illegible] en l'eglise saint Jehan en greve a la chappelle monsieur le [illegible]

Tabula paschalis

Numerus annorum	Numerus aureus	Littera dñicalis	Septuagesima	Pascha	Aduentus
nno.xcii.	xi	A G	xix.februarii	xxii.aprilis	ii.decembris
nno xciii	xii	F	iii.februarii	vii.aprilis.	i.decembris
Anno xciiii	xiii	E	xxvi.ianuarii.	xxx.martii	vltima nouēbris
Anno xcv	xiiii	D	xv.februarii.	xix.aprilis	xxix. nouembris.
Anno xcvi	xv	C B	vltīa ianuarii	iii.aprilis	xxvii.nouembris
Anno xcvii	xvi	A	xxii.ianuarii	xxvi.martii.	ii.decembris
Anno xcviii	xvii	G	xi.februarii	xv.aprilis	ii.decembris
Anno xcix	xviii	F	xxvii.ianuarii	vltīa martii.	i.decembris
Anno v^{c}.	xix	E D	xvi.februarii	xix.aprilis	xxix. nouembris.
Anno v^{c}.i.	i	C	vii.februarii.	xi.aprilis	xxviii.nouēbris
Anno v^{c}.ii.	ii	B	xxiii. ianuarii.	xxvii.martii	xxvii.nouēbris
Anno v^{c}.iii.	iii	A	xii.februarii.	xvi.aprilis	iii.decembris
Anno v^{c}.iiii.	iiii	G F	iiii.februarii	vii.aprilis	i.decembris
Anno v^{c}.v.	v	E	xix.ianuarii	xxiii. martii.	vltima nouēbris
Anno v^{c}.vi.	vi	D	viii.februarii	xii.aprilis	xxix. nouembris.
Anno v^{c}.vii.	vii	C	vltīa ianuarii	iiii.aprilis	xxviii.nouēbris
Anno v^{c}.viii	viii	B A	xx.februarii	xxiii.aprilis	iii.decembris
Anno v^{c}.ix.	ix	G	iiii.februarii	viii.aprilis	ii.decembris
Anno v^{c}.x.	x	F	xxvii.ianuarii	vltīa martii	i.decembris
Anno v^{c}.xi.	xi	E	xvi.februarii	xx.aprilis	vltima nouēbris
Anno v^{c}.xii.	xii	D C	viii.februarii	xi.aprilis	xxviii.nouēbris
Anno v^{c}.xiii	xiii	B	xxiii. ianuarii.	xxvii.martii	xxvii.nouēbris
Anno v^{c}. xiiii.	xiiii	A	xii.februarii	xvi.aprilis	iii.decembris
Anno v^{c}.xv.	xv	G	iiii.februarii	viii.aprilis	ii.decembris
Anno v^{c}.xvi	xvi	F E	xx.ianuarii	xxiii. martii.	vltima nouēbris
Anno v^{c}. xvii.	xvii	D	viii.februarii	xii.aprilis	xxix. nouembris.
Anno v^{c}.xviii	xviii	C	vltīa ianuarii	iiii.aprilis	xxviii. nouēbris.
Anno v^{c}.xix.	xix	B	xx.februarii	xxiiii. aprilis	xxvii.nouēbris.
Anno v^{c}.xx.	i	A G	v.februarii	viii.aprilis	ii decembris
Anno v^{c}.xxi	ii	F	xxvii.ianuarii	xxxi.martii	i.decembris
Anno v^{c}.xxii	iii	E	xvi.februarii.	xx.aprilis	vltima nouēbris
Anno v^{c}.xxiii.	iiii	D	i.februarii.	v.aprilis	xxix.nouembris
Anno v^{c}.xxiiii	v	C B	xxiii. ianuarii.	xxvii. martii	xxvii.nouembris

Nota ꝙ anno dñi Millesimo.cccc. iiii^{xx}.xii.hec erat computatio annoꝝ Annus ab origine mundi. vi^{m}.vi^{c}.iiii^{xx}.xi. Annus ab incarnatione dñi. M.cccc.iiii^{xx}.xii. Annus a passiōe domini.M.cccc.lix. Annus a natiuitate beate marie virginis.M.v^{c}.⁊ vii.Annus ab assumptione eiusdem.M.cccc. xlvii. Et si in quolibet anno vnum addideris:semper habebis quot sunt anni ab origine mundi. Et sic de aliis

An. 1492.

KL Annus habet xii. menses. ebdomad. lii. ꝛ vnū diē. In āno bissextili ii. dies
Januarius habet dies xxxi.

iii	a		kl'	Circuncisio domini. duplum solenne.	
	b	iiii	N	Oct. sancti stephani. iii. lect. quasi ix.	
xi	c	iii	N	Genouefe virginis. duplum. Oct. sancti iohannis. memoria.	
	d	ii	N	Oct. innocentium. iii. lect. quasi ix.	
xix	e	Nonas		Symeonis confessoris. iii. lect. Missa de vigilia.	
viii	f	viii	Id	Epyphania domini. duplum solenne.	
	g	vii	Id		
xvi	a	vi	Id	Rigoberti epi ꝛ cōfes. semid. Luciani iuliani ꝛ maximiani mr. meō	
v	b	v	Id		
	c	iiii	Id	Guillermi bituricensis archiepiscopi. semiduplum.	
xiii	d	iii	Id		
ii	e	ii	Id	40 Ex Bibliotheca S.ᵗᵉ Genovefæ 1732	
	f	Idus		Oct. epyphanie. ix. lect. Hylarii et remigii epoꝝ. memoria.	
x	g	xix	kl'	Februarii. Felicis presbiteri. iii. lect.	
	a	xviii	kl'	Mauri abbatis. ix. lect. Boniti episcopi. memoria	
xviii	b	xvii	kl'	Marcelli pape ꝛ mr. iii. lc. Fursei cōfes. meō. Dñica post istū nūeꝝ	
vii	c	xvi	kl'	Sulpicii epi ꝛ cōf. ix. lc. Pleusipi cū so. mr. meō. (nigrū erit lxx.	xvi
	d	xv	kl'	Prisce virgis ꝛ mart. iii. lect. Prima lxx. Anthonii cōfes. meō.	v
xv	e	xiiii	kl'	Launomari abbatis. iii. lect. Sol in aquario	
iiii	f	xiii	kl'	Fabiani et sebastiani martyrum. ix. lect.	xiii
	g	xii	kl'	Agnetis virginis et martyris. ix. lect.	ii
xii	a	xi	kl'	Vincentii martyris. duplū	
i	b	x	kl'	Emerenciane virginis et martyris. iii lect.	x
	c	ix	kl'	Babile sociorumqꝫ eius martyrum. iii. lect.	
ix	d	viii	kl'	Conuersio sancti pauli. dupl'. Preiecti martyris. meōria.	xviii
	e	vii	kl'	Policarpi episcopi et martyris. iii. lect.	vii
xvii	f	vi	kl'	Juliani epi et confessoris. duplū. Johannis epi et confes. meōria	
vi	g	v	kl'	Agnetis scdo. iii. lect. karoli imperatoris cōfessoris	xv
	a	iiii	kl'	Paule matrone. iii. lect.	iiii
xiiii	b	iii	kl'	Batildis regine. iii. lect. Si dñica fuerit extra lxx. ix. lect.	
iii	c	ii	kl'	Metranni martyris. memoria	xii

Nota ꝙ si fuerit bissextus: oportet attēdere ad regulā pascha
lē mense marcio. ꝑpter mutationē littere dñicalis ratiōe bissexti.
Nox habet horas xvi. dies viii.

Cisi. ge. ianus. epy. sibi. guil. dat ꝛ hil. fe. mau. mar. sul
prisca. fab. ag. vincenti paulus iuliqꝫ. baltil.

Aduentus sponsos differt felix quoqꝫ confert
Septuagena vetat pasche lux nona relaxat
Letania vetat sed trinum numen adunat

1634 1635

Anthoine Vallot & Catherine gayant

Mariage Le 27.ᵉ Jour de febvrier 1634

M. C[illegible]

La nuict du premier Jour de l'année 1635 sur les deux heures ma femme est accouchée de son premier filz Il fut baptisé le Mardy deuxiesme Jour du mois de l'eglise S.ᵗ Paul et fut nommé Léon par Mr [illegible] de Chantemerle son parain et par Madame de [illegible] la mere sa maraine.

KL Febuarius habet dies xxviii. si fuerit bissextus xxix

	d		kl'	Ignatii epi ꝛ mart. iii. lc. Brigide virgis. meō. Missa de vigilia	i.
xi	e	iiii	N	Purificatio beate marie duplum solenne	
xix	f	iii	N	Blasii episcopi et martyris duplum	ix
viii	g	ii	N		
	a	Nonas		Agathe virginis et martyris. ix. lect.	xvii
xvi	b	viii	Id	Vedasti et amandi confessoꝝ et epoꝝ. iii. lect.	vi
v	c	vii	Id	Ecce carissimi dies illa iudicii magna ꝛ terribilis istat. ꝑtereūt dies nr̄i ꝛ velo-	
	d	vi	Id	cit aduenit ꝑclarus aduētus dn̄i. iā crebro sono nos hortat̄ dicit. Priusq̄	xiiii
xiii	e	v	Id	ostiū paradisi claudat̄ vnusq̄sq3 vim cito ꝓperet vt itroiēs ieternū cū dn̄o	iii
ii	f	iiii	Id	Scolastice virgis. iii. lect. (regnet. preparate vosmetipos vt videatis i-	
	g	iii	Id	mortalē spōsū ꝛ possideat regna celoꝝ. Hec p cōgruētia tp̄is apposita sūt	xi
x	a	ii	Id	Eulalie virgis ꝛ mart. meō.	
	b	Idus			xix.
xviii	c	xvi	kl'	Marcii Valentini martyris. iii. lect.	viii
vii	d	xv	kl'	Sol in piscibus	
	e	xiiii	kl'	Juliane virginis.	
xv	f	xiii	kl'		
iiii	g	xii	kl'		
	a	xi	kl'		
xii	b	x	kl'		
i	c	ix	kl'	Ultima lxx.	
	d	viii	kl'	Cathedra sancti petri. ix. lect. Initium veris	
ix	e	vii	kl'		
	f	vi	kl'	Mathie apostoli. duplum Locus bissexti	
xvii	g	v	kl'		
vi	a	iiii	kl'		
	b	iii	kl'		
xiiii	c	ii	kl'		

Nox habet horas xiiii. dies x.

Bri. pur. blasus agath. februo scolastica valent
Juli. coniunge tu petrum mathiam inde.

Per versum sequentē cognoscitur p quā litterā icipit q̄libet mēsis

A. dan. de. ge. bat. er. go. ci. fos. a. dri. fos

Quadrentur dn̄i per partes quattuor anni. Si nichil excrescat
bissextū regula monstrat. Posterior die celebrantur festa mathie.
Sabbata si teneant ibi non alibi celebrantur

Feria ii. post Inuocauit. sinod⁹ rectoꝝ seu curatoꝝ vrbis. i capella dn̄i epi.
Feria vero iii. post Reminiscere. sinod⁹ subditoꝝ ecclic parisien̄. i cp̄o parisien̄.

KL Martius habet dies xxxi

iii	d		kl	Albini episcopi et confessoris memoriā	
	e	vi	N	Paradisi portas aperuit nobis ieiunii tēpus. suscipiamus illud orātes ⁊ depre-	
xi	f	v	N	cātes: vt ī die resurrectiōis cū dño gloriemur. Emēdem⁹ itaq; ī melius q̄ igno	
	g	iiii	N	rāter peccauimus ne subito preoccupati die mortis q̄ramus spaciū penitētie et	
xix	a	iii	N	inuenire nō possimus. attēde dñe et miserere quia peccauimus tibi	
viii	b	ii	N		
	c	Nonas		Thome confessoris duplū. Perpetue et felicitatis memoria.	
xvi	d	viii	Id	Post nonas martis vbi primum luna notatur	
v	e	vii	Id	Bis septem numerate dies vt pascha sequatur	
	f	vi	Id	Sctē gregorii dulcedo pauperū tu pius consolator miserorū ora p nobis. A deo	
xiii	g	v	Id	nanq; factū est q̄ tuū natale hoc penitētie tpe contingit. q̄ tā benigne pctōres	
ii	a	iiii	Id	Gregorii pape. duplū (ad penitētiā reuocasti atq; īter cetera de penitē	
	b	iii	Id	tia magdalene cōpatiēdo dixisti. Cogitāti michi de marie penitentia flere ma-	
x	c	ii	Id	gis libet q̄ aliqd dicere. Cuius enī vel cor saxeū ille huius peccatricis lachrime	
	d	Idus		ad penitentiā non emolliant: Considerauit nanq; quod fecit. et cetera.	
xviii	e	xvii	kl	Aprilis	
vii	f	xvi	kl	Gertrudis virginis. memoria	
	g	xv	kl	Sol in ariete.	
xv	a	xiiii	kl		
iiii	b	xiii	kl		
	c	xii	kl	Bñdicti abbis. ix. lect. Dñica p⁹ istū nūerū nigrū erit pascha	xvi
xii	d	xi	kl	Primum pascha.	v
i	e	x	kl		
	f	ix	kl		xiii
ix	g	viii	kl	Annunciatio dñica. duplū solenne. Passio dñi nostri iesu xpi.	ii
	a	vii	kl		
xvii	b	vi	kl	Resurrectio domini. duplum annuale	x
vi	c	v	kl		
	d	iiii	kl	Nota q̄ anno dñi millesimo cccc.iiii^xx. et xii.	xviii
xiiii	e	iii	kl	numer⁹ aureus erat xi. ⁊ āno sequēti xii. ⁊ sic vsq;	vii
iii	f	ii	kl	ad nūerū xix. ⁊ tūc reicipit vnū. ⁊ cōsequēt. ⁊ sic ī euū	

Nox habet horas xii. dies xii. Verte foliū cōtinuādo numerū (nigrū p iueniēdo pascha

Albine suscipe tho. decoratus gregoriano

Gertrud. alba bene. iuncta maria genitrice.

Celebrātur sacri ordines sexies ī āno. Sabbō iiii. tpm natalis dñi. Sabbō post Inuocauit. i. post brādones. Sabbō post Letare. in xl. Sabbō sctō pasche. Sabbō p⁹ pēthecostē Sabbō iiii. tpm septēbris

KL Aprilis habet dies xxx.

	g		kl	Littera qua pascha fuerit dum voluitur annus	xv
xi	a	iiii	N	Marie egyptiace semiduplum	iiii
	b	iii	N	Post quasi si veniat annotinum celebrabis.	
xix	c	ii	N	Ambrosii episcopi et confessoris duplum	xii
viii	d	Idus		Mundi renouatio noua parit gaudia. Resurgenti dño conresurgũt oĩa.	i
xvi	e	viii	Id	Elementa seruiũt ꝛ actoris sentiũt quãta sit potẽtia. Celũ fit serenius	
v	f	vii	Id	et mare tranqllius spirat aura mitius vallis nostra floruit. Reuirescunt	ix
	g	vi	Id	arida recalescũt frigida postq̄ ver intepuit. Gelu mortis soluit princeps	
xiii	a	v	Id	mũdi pellit ꝛ eius destruit in nobis iperiũ. Dũ tenere voluit i quo nichil	xvii
ii	b	iiii	Id	habuit ius amisit ꝓpriũ. Vita mortẽ superat homo iã recuperat qd prius	vi
	c	iii	Id	Leonis pape. meõ. (amiserat paradisi gaudiũ. Viã prebet facilẽ che-	
x	d	ii	Id	rubi versatilẽ amouẽdo gladiũ. Christus celos reserat et captiuos libe-	xiiii
	e	Nonas		Eufemie virginis ꝛ martyris. meõ. (rat quos culpa ligauerat	iii
xviii	f	xviii	kl	Maii Tiburcii et valeriani martyꝝ. iii. lect. (sub mortis	
vii	g	xvii	kl	interitu. Pro tãta victoria patri ꝓli gloria sit cũ sancto spiritu Amen.	xi
	a	xvi	kl	Hec ad laudẽ dñice resurrectiõis: ꝑq꞉ iocũda renouatiõe tpis addita sunt.	
xv	b	xv	kl		xix
iiii	c	xiiii	kl		viii
	d	xiii	kl		
xii	e	xii	kl		
i	f	xi	kl		
	g	x	kl	Inuẽtio dyonisii socioꝝq꞉ eius semid. Opportune virgis. meõ.	
ix	a	ix	kl	Georgii martyris. duplum Reguli epi et confessoris memoria	
	b	viii	kl	Sol in thauro.	
xvii	c	vii	kl	Marci euangeliste duplũ Vltimũ pascha. Letania maior.	
vi	d	vi	kl	Dedicatio sacre capelle regie parisieñ.	
	e	v	kl	Feria iiii. ꝛ v. post Mia dñi celebrat synodus.	
xiiii	f	iiii	kl	Vitalis martyris. ix. lect.	
iii	g	iii	kl	Petri martyris. ix. lect.	
	a	ii	kl	Eutropii epi et martyris. semiduplũ.	

Nox habet horas x. dies xiiii.

April. in ambrosii festis ouat atq꞉ tyburci

Adduntur sancti dy. geor. marcusq꞉ vi. pe. trop.

KL Maius habet dies xxxi.

xi	b		kl	Philippi et iacobi apostoloꝝ. duplũ Amatoris episcopi. meɗ.
	c	vi	N	
xix	d	v	N	Inuẽtio sctẽ crucis ɗ. Alexãdri socioꝝ ꝗ. meɗ. Iuuenalis epi. meɗ
viii	e	iiii	N	Quiriaci episcopi et martyris. semiduplũ.
	f	iii	N	Fortunati epi ꝛ confessoris. memoria. Ascẽsio dñi. duplũ solẽne
xvi	g	ii	N	Johannis ante portam latinam. ix.lect.
v	a	Nonas		
	b	viii	Id	feria iii. post asceñ. dñi de trãslatiõe capitis bti ludouici semid.
xiii	c	vii	Id	Translatio sancti nicolai. semiduplũ
ii	d	vi	Id	Gordiani et epimachi mrꝝ. iii.lc. Maturini cõfessoris memoria
	e	v	Id	Mammerti et maioli episcopoꝝ memoria
x	f	iiii	Id	Nerei achilei et pancracii martyrum iii.lect.
	g	iii	Id	
xviii	a	ii	Id	
vii	b	Idus		Aduentus spiritus sancti duplum annuale
	c	xvii	kl	Junii Honorati episcopi. memoria.
xv	d	xvi	kl	
iiii	e	xv	kl	Sol in geminis
	f	xiiii	kl	yuonis confessoris. duplũ Potentiane virginis. memoria.
xii	g	xiii	kl	Petri confessoris. ix.lect.
i	a	xii	kl	feria iiii. post penthecostẽ ieiunia iiii. tp̃m.
	b	xi	kl	Festum sancte trinitatis. duplũ solenne.
ix	c	x	kl	
	d	ix	kl	Donatiani et rogatiani martyrum memoria.
xvii	e	viii	kl	Vrbani pape et martyris. iii.lect.
vi	f	vii	kl	Sacrosancti sacramenti eukaristie. duplum solenne
	g	vi	kl	
xiiii	a	v	kl	Germani epi parisieñ. duplũ Caranni martyris memoria.
iii	b	iiii	kl	
	c	iii	kl	
xi	d	ii	kl	Cãcii cãciani ꝛ cãcianille mrꝝ. iii.lc. Petronille virgĩs meɗria

Nox habet horas viii. dies xvi.
Philip. crux iungit iohan. et nicol. hinc superaddit.
Honor. et yuo cadunt sed et vrbanus ger. habet can.

KL Iunius habet dies xxx.

	e		kl	Nichomedis martyris. iii. lect.
xix	f	iiii	N	Marcellini et petri martyrum iii. lect.
viii	g	iii	N	
xvi	a	ii	N	
v	b	Nonas		
	c	viii	Id	
xiii	d	vii	Id	
ii	e	vi	Id	Medardi et gildardi episcopor. iii. lect.
	f	v	Id	Primi et feliciani martyr. iii. lect.
x	g	iiii	Id	Landerici epi et confessoris ix. lect.
	a	iii	Id	Barnabe apostoli. duplum
xviii	b	ii	Id	Basilidis sociorumque eius martyr. iii. lect.
vii	c	Idus		
	d	xviii	kl	Iulii Basilii epi et confessoris. semid. Rufi et valerii mr. meo.
xv	e	xvii	kl	Viti modesti et crescentie martyr. iii. lect.
iiii	f	xvi	kl	Ferreoli et ferrutionis mr. duplu. Cirici et iulite mr. memoria.
	g	xv	kl	Auiti abbatis iii. lect. Sol in cancro.
xii	a	xiiii	kl	Marci et marcelliani mr. iii. lc. Fortunati epi meo. Marine v. meo
i	b	xiii	kl	Geruasii et prothasii martyr. ix. lect.
	c	xii	kl	
ix	d	xi	kl	Leufredi abbatis. ix. lect.
	e	x	kl	Paulini episcopi et confessoris. iii. lect.
xvii	f	ix	kl	Vigilia Missa de vigilia etiã si fuerit dñica.
vi	g	viii	kl	Natiuitas scti iohis bapte. duplu. Agoardi et agliberti mr. meo.
	a	vii	kl	Translatio sancti eligii episcopi. semiduplum.
xiiii	b	vi	kl	Johannis et pauli martyrum. ix. lect.
iii	c	v	kl	Visitatio beate marie. duplum
	d	iiii	kl	Leonis pape. meo. Vigilia. Missa de vigilia. nisi sit dñica
xi	e	iii	kl	Petri et pauli apostolorum. duplum
	f	ii	kl	Commemoratio sancti pauli. ix. lect.

Nox habet horas vi. dies xviii.

Nich. marcel. iunioque medard. et barnabas astat.
Fer. quoque geruasi cito iohannes visi. pe. paul.

Proprietates mensium.

Januarius	Februarius	Marcius
Poto	Ligna cremo	De vite superflua demo
Aprilis	**Maius**	**Junius**
Do germen gratum	Michi flos seruit	Michi pratum.

KL Julius habet dies xxxi.

xix	g		kl	Oct. scti iohannis baptiste. ix. lect. Leonori episcopi. memoria.
viii	a	vi	N	Marcialis epi ꝛ cõfes. duplũ Processi ꝛ martiniani mr. meõria.
	b	v	N	
xvi	c	iiii	N	Translatio sancti martini. ix. lect.
v	d	iii	N	
	e	ii	N	Oct. apostoloꝝ petri et pauli. ix. lect.
xiii	f	Nonas		Translatio sancti thome episcopi et martyris semiduplũ.
ii	g	viii	Id	Claudii socioꝝqꝫ eius martyꝝ. iii. lect. Nũmi episcopi. meõria.
	a	vii	Id	Theobaldi confessoris. semid. Zenonis martyris. memoria.
x	b	vi	Id	Septem fratrum martyrum. iii. lect.
	c	v	Id	Translatio sancti benedicti. ix. lect.
xviii	d	iiii	Id	
vii	e	iii	Id	Turiani episcopi et confessoris. ix. lect.
	f	ii	Id	
xv	g	Idus		
iiii	a	xvii	kl	Augusti.
	b	xvi	kl	
xii	c	xv	kl	Arnulphi episcopi et martyris. ix. lect. Sol in leone.
i	d	xiiii	kl	
	e	xiii	kl	Margarete virginis ꝛ martyris. iii. lect.
ix	f	xii	kl	Victoris martyris. ix. lect. Praxedis virginis. memoria.
	g	xi	kl	Marie magdalene. duplũ. Wandregisilli abbis. memoria.
xvii	a	x	kl	Appolinaris episcopi et martyris. iii. lect.
vi	b	ix	kl	Cristine virginis ꝛ mart. iii. lect. Missa de vigilia: nisi sit dñica.
	c	viii	kl	Jacobi apli. d. xpofori ꝛ cucufatis mr. meõ. Germani et iuliani
xiiii	d	vii	kl	Translatio sancti marcelli epi et cõfes. duplũ (epoꝝ. meõria.
iii	e	vi	kl	Transfiguratio domini. iii. lect. quasi ix.
	f	v	kl	Anne matris marie. d. Pãtaleonis mart. meõ. Sãsonis epi meõ.
xi	g	iiii	kl	Marthe virginis. dupl. Felicis socioꝝqꝫ mr. meõ. Lupi epi. meõ
	a	iii	kl	Abdon et sennes martyrum. iii. lect.
xix	b	ii	kl	Germani episcopi antissiodorensis. semiduplum

Nox habet horas viii. dies xvi.

Jul. sibi martinus capit atqꝫ be. dat turianus.
Sic arnul. marga. magdale. iacobus annaqꝫ ger.

Julius	Augustus	September
Spicas declino	Messes meto	Vina propino
October	**Nouember**	**December**
Semen humi iacto	Michi pasco sues	Michi macto.

KL Augustus habet dies xxxi.

viii	c		kl	Petri ad vincula Machabeoꝝ mr̄. meō Eusebii epi ⁊ m̄. meō Exu
xvi	d	iiii	N	Stephani pape ⁊ m̄. iii. lect. (peri epi. meō Fidei spei ca. ⁊ sa meō.
v	e	iii	N	Inventio scti stephani pthomartyris. socioꝝ eius semiduplum.
	f	ii	N	Prima dn̄ica huius mensis fit duplū de susceptiōe sctē crucis.
xiii	g	Nonas		ponii mart. iii. l. Memii epi. meō. Dn̄ici confessoris memoria.
ii	a	viii	Id	Sixti pape ⁊ mart. iii. lect. Felicissimi ⁊ agapiti martyꝝ. meōria.
	b	vii	Id	Donati episcopi et martyris iii. lect.
x	c	vi	Id	Justini martyris. ix. lect. Ciriaci largi ⁊ smaragdi martyꝝ. meō.
	d	v	Id	Romani martyris. iii. lect. Vigilia Missa de vigilia. nisi sit dn̄ica
xviii	e	iiii	Id	Laurentii martyris. duplum
vii	f	iii	Id	Susceptio sancte corone duplum
	g	ii	Id	Tiburcii martyris. iii. lect.
xv	a	Idus		Ipoliti socioꝝ eius martyrum ix. lect. Radegundis
iiii	b	xix	kl	Septēbris Eusebii confes. iii. l̄c. Vigilia Missa de vigilia etiā si
	c	xviii	kl	Assumptio beate marie duplum annuale (sit dn̄ica.
xii	d	xvii	kl	
i	e	xvi	kl	Pro victoria regis philippi pulchri. dupl. Oct. scti laurētii. meō.
	f	xv	kl	Agapiti martyris. memoria. Sol in virgine.
ix	g	xiiii	kl	Magni martyris. memoria
	a	xiii	kl	Philiberti abbatis. memoria. Bernardi abbatis.
xvii	b	xii	kl	
vi	c	xi	kl	Oct. assūptiōis. duplū. Timothei ⁊ simphoriani mr̄. memoria
	d	x	kl	Timothei ⁊ appolinaris martyrum iii. lect.
xiiii	e	ix	kl	Bartholomei apostoli. duplum Audoeni epi et confessoris meō.
iii	f	viii	kl	Ludovici regis francie duplum Genesii martyris memoria.
	g	vii	kl	Bernardi abbis. semid. Hyrenei et abundi martyꝝ memoria.
xi	a	vi	kl	Georgii et aurelii martyꝝ. ix. lect. Ruffi martyris memoria.
	b	v	kl	Augustini epi et confessoris duplū Hermis ⁊ iuliani mr̄. meō.
xix	c	iiii	kl	Decollatio scti iohis baptē. Mederici abbis. meō. Sabine v. meō.
viii	d	iii	kl	Fiacrii cōfes. duplū. Felicis ⁊ adaucti mr̄. meō. Agili abbis. meō.
	e	ii	kl	

Nox habet horas xiiii. dies x.

Pe. ste. step. augustus habet ro. laure at. ypol.

Sumptio. sancta subit. timo. bar. ludovice iohannes.

KL September habet dies xxx.

xvi	f		kl	Egidii abbatis semiduplū Prisci martyris. memoria.
v	g	iiii	N	Antonini martyris. iii.lect.
	a	iii	N	Lupi episcopi et confessoris. ix.lect. Godogrādi epī ⁊ mart. meō.
xiii	b	ii	N	Marcelli martyris. memoria
ii	c	Idus		Victorini epī ⁊ mart. iii.lect. Bertini abbatis memoria.
	d	viii	Id	
x	e	vii	Id	Clodoaldi confessoris. ix.lect. Euurcii episcopi. memoria
	f	vi	Id	Natiuitas beate marie. duplū solenne. Adriani martyris. meō.
xviii	g	v	Id	Gorgonii martyris. memoria.
vii	a	iiii	Id	
	b	iii	Id	Prothi et iacincti martyrum memoria.
xv	c	ii	Id	Siri et iuuentii episcopoꝝ. memoria.
iiii	d	Nonas		Maurilionis episcopi memoria
	e	xviii	kl	Octobris Exaltatio sctē crucis. dup. Cornelii ⁊ cipriani mꝛ. meō.
xii	f	xvii	kl	Oct. natiuitatis. duplū. Nichomedis martyris. memoria.
i	g	xvi	kl	Eufemie virgis ⁊ mart. iii.lect. Lucie ⁊ geminiani mꝛ. meō.
	a	xv	kl	Audomari epī duplū Lamberti episcopi et martyris. memoria.
ix	b	xiiii	kl	Feria iiii. post festū sctē crucis ieiunia iiii.tpm. Sol in libra
	c	xiii	kl	Sigui confessoris. memoria
xvii	d	xii	kl	Vigilia Missa de vigilia. extra dñicā ⁊ ieiunia iiii.tpm.
vi	e	xi	kl	Mathei apostoli et euangeliste duplum
	f	x	kl	Mauricii sociorūq; eius martyꝝ. ix.lect.
xiiii	g	ix	kl	Tecle virginis et martyris. iii.lect. Paterni episcopi. meōria.
iii	a	viii	kl	Andochii tirsis et felicis martyꝝ. memoria.
	b	vii	kl	Firmini episcopi et martyris duplum
xi	c	vi	kl	Senatoris episcopi memoria.
	d	v	kl	Cosme ⁊ damiani martyꝝ. duplum Caranni epī memoria
xix	e	iiii	kl	
viii	f	iii	kl	Michaelis archangeli duplum
	g	ii	kl	Hieronimi doctoris ⁊ cōfes. d. Reliqaꝝ sacre capelle regie parisieñ

Nox habet horas xii. dies xii.

Egidi september dat nati. virginis et crux.
Post hec audomarus matheusq; fir. et dami. mich. hie.

KL

October habet dies xxxi.

xvi	a		kl	Remigii ep̄i. ix. lect. Piati m. meõ. Germani ⁊ bavonis epõꝝ. meõ.
v	b	vi	N	Leodegarii ep̄i et martyris. iii. lect. Sereni confessoris. memoria.
xiii	c	v	N	Francisci confessoris. ix. lect. Candidi martyris. memoria
ii	d	iiii	N	Auree virginis. ix. lect.
	e	iii	N	
x	f	ii	N	Fidis virginis et martyris. memoria
	g	Nonas		Marci pape. iii. lect. Marcelli sergii cũ sociis martyꝝ. memoria.
xviii	a	viii	Id	Demetrii martyris. iii. lect. Missa de vigilia. etiã si fuerit dñica
vii	b	vii	Id	Dyonisii sociorumq; eius duplum solenne
	c	vi	Id	Gereonis sociorumq; eius martyrum memoria.
xv	d	v	Id	
iiii	e	iiii	Id	
	f	iii	Id	Geraldi confessoris duplum
xii	g	ii	Id	Calixti pape et martyris memoria.
i	a	Idus		
	b	xvii	kl	Novembris Oct. dyonisii. duplũ. Luciani socioꝝq; mřꝝ. meõ.
ix	c	xvi	kl	Cerbonii ep̄i et confessoris iii. lect. Sol in scorpione
	d	xv	kl	Luce evangeliste duplum Herblandi abbatis. memoria
xvii	e	xiiii	kl	Saviniani et potentiani martyrum ix. lect.
vi	f	xiii	kl	Caprasii mart. meõ. Feria iiii. ⁊ v. p⁹ festũ sci luce celebrat̃ synod⁹
	g	xii	kl	Undecim milium virginũ duplũ Hylarionis confessoris meõria.
xiiii	a	xi	kl	Meloni episcopi semiduplũ
iii	b	x	kl	Severini episcopi iii. lect.
	c	ix	kl	Maglorii episcopi ix. lect.
xi	d	viii	kl	Crispini et crispiniani martyrum ix. lect. Lupi ep̄i memoria.
	e	vii	kl	
xix	f	vi	kl	Vigilia Missa de vigilia nisi sit dñica
viii	g	v	kl	Symonis ⁊ iude apłoꝝ. dupl. Faronis ep̄i meõria. Trãslatio ge(novefe virginis memoria.
	a	iiii	kl	
xvi	b	iii	kl	Lucani martyris. ix. lect.
v	c	ii	kl	Quintini mart. iii. lc. si dñica fuerit ix. Vigilia Missa de vigilia (etiã si dñica fuerit

Nox habet horas xiiii. dies x.

Remigat october marcum dy. vult quoq; geral.
Cum luci. lucas abit melonus crepit et symon et quin.

KL Nouember habet dies xxx.

	d		kl'	Omnium sanctorum. duplum annuale
xiii	e	iiii	N	Cōmemoratio defunctorū. dupl'. Eustachii sociorūqȝ eius mr.
ii	f	iii	N	Marcelli epi parisieñ. dupl'. solenne Guinali abbatis. memoria
	g	ii	N	
x	a	Nonas		Clari episcopi et martyris. semiduplū Leti presbiteri. memoria.
	b	viii	Id	
xviii	c	vii	Id	Herculani episcopi et martyris. memoria
vii	d	vi	Id	Oct. sancti marcelli. ix. lect. Quattuor coronatorū martyrū. meō.
	e	v	Id	Maturini confessoris. duplū Theodori martyris. memoria.
xv	f	iiii	Id	Martini et verani eporū. iii. lect.
iiii	g	iii	Id	Martini epi et confessoris. dupl'. Menne martyris. memoria
	a	ii	Id	Leonii confessoris. memoria
xii	b	Idus		Gendulphi episcopi et confessoris. duplū Bricii episcopi. meōria.
i	c	xviii	kl'	Decembris
	d	xvii	kl'	Eugenii martyris. memoria Macuti episcopi. memoria
ix	e	xvi	kl'	
	f	xv	kl'	Aniani episcopi et confessoris. ix. lect.
xvii	g	xiiii	kl'	Oct. scti martini. ix. lect. Aude virginis. meō. Sol i sagittario.
vi	a	xiii	kl'	Elizabeth matrone. ix. lect.
	b	xii	kl'	
xiiii	c	xi	kl'	Presentatio beate marie virgis. dupl'. Colūbani abbis. meōria.
iii	d	x	kl'	Cecilie virginis et martyris. ix. lect.
	e	ix	kl'	Clementis pape et martyris. ix. lect. Felicitatis martyris. meōria
xi	f	viii	kl'	Severini monachi. ix. lect. Grisogoni martyris. memoria
	g	vii	kl'	Katherine virginis et martyris. duplum
xix	a	vi	kl'	Genovefe de mirac'. ard. ix. lect. Marcelli epi. meō. Lini pape. meō.
viii	b	v	kl'	Agricole et vitalis mr. meō. Hic icipit aduēt' qñ lr̄a dñicalis ē b
	c	iiii	kl'	
xvi	d	iii	kl'	Saturnini epi et m. meō. Vigilia. Missa de vigilia nisi sit dñica
v	e	ii	kl'	Andree apostoli. duplum

Nox habet horas xvi. dies viii.

Sanct. mor. marcellus venit et mathu. mar. quoqȝ tinus
Currit et elizabeth. clemens. kathe. sequitur dre.

KL

December habet dies xxxi.

	f		kl	Eligii epi et confessoris .ix.lect.
xiii	g	iiii	N	Valerie virginis et martyris.duplum
ii	a	iii	N	Vltimus aduentus
x	b	ii	N	Susceptio reliquiarum.duplum. Barbare virginis et martyris.
	c	Nonas		
xviii	d	viii	Id	Nicholai epi et confessoris.duplum.
vii	e	vii	Id	Fare virginis.meoria. Oct.sancti andree .meoria.
	f	vi	Id	Conceptio beate marie.duplum solenne.
xv	g	v	Id	
iiii	a	iiii	Id	Nichasii sociorumque eius martyrum.semiduplu Eulalie virgis. meo.
	b	iii	Id	Fusciani sociorumque eius martyrum .ix.lect. Damasi pape.memoria.
xii	c	ii	Id	
i	d	Idus		Lucie virginis et martyris.ix.lect.
	e	xix	kl	Januarii Feria iiii.post festu scte lucie celebrat ieiunia iiii.tpm
ix	f	xviii	kl	Maximini abbatis.meoria. O sapientia.
	g	xvii	kl	
xvii	a	xvi	kl	Sol in capricorno.
vi	b	xv	kl	
	c	xiiii	kl	
xiiii	d	xiii	kl	
iii	e	xii	kl	Thome apostoli.duplum
	f	xi	kl	
xi	g	x	kl	
	a	ix	kl	Vigilia Missa de vigili aetiam si fuerit dnica.
xix	b	viii	kl	Natiuitas dni.duplum annuale. Anastasie virginis. meoria
viii	c	vii	kl	Stephani prothomartyris.duplum solenne
	d	vi	kl	Johannis apostoli et euangeliste. duplum
xvi	e	v	kl	Sanctorum innocentium.semiduplu
v	f	iiii	kl	Thome episcopi cantuarien martyris.ix.lect.
	g	iii	kl	
xiii	a	ii	kl	Siluestri pape.ix.lect. Columbe virginis et martyris.memoria.

Nox habet horas xviii.dies vi.

Eligi.barba.nichol.conceptus.sancta lucia
Postulat.inde.thomas.sibi nat.steph.io.pueri.sil.

¶ Nicolai clamēgii cātoris baiocen̄. Oratio
preambula ad canonicū seruiciū septem horaꝝ

Septies in hac die laudem dicam ti
bi dn̄e. memor operꝝ tuorꝝ magno
rū nimis ac mirabiliū quibus vniuersa
septem diebus ab initio condidisti. Me-
mor preterea septiformis gratie tui sācti
sp̄us. cuius in singulis septē horis cano-
nicis quas ego indignus sacro et regula
ri instituto tue ecclesie ad laudē tui sācti
noīs corā te hodie dicere propono. Singu-
la michi obsecro dona gratiaꝝ largiri di
gnare. quatinus illo tuo beatissimo sp̄ū.
septē〈q〉ꝫ suis muneribus abūde repletus.
et velut colūnis septē quas in dom⁹ sue
edificationē sapientia excidit suffultus:
per circulum septem feriaꝝ quibus in or
bē repetitis tēpora voluuntur. perqꝫ de-
cursum septē etatū q̄bus assidue morta-
lis infirmitas ad mortē procedit: ita tibi
placere merear. Vt per laboriosū mystici
septenarii in septē virtutū operatiōe ex-
ercitiū. septē mortifera pctā: q̄ sunt septē
demonia ab illa euāgelica maria p chri-
stū eiecta vitare valeam. septē〈q〉ꝫ neq̄ores
sp̄us: quos ille fortis armatus ad hoīm
subuersionē secū assumit superare. tan-
dē〈q〉ꝫ ad triumphalē octonariū beatitu-
dinū post peractā presentis vite militiā
perduci. Rogo autē tuā clementissimaꝫ
pietatē vt dū canonicas has horas laudi
tue maiestatis exoluo: cordi meo semper
digneris assistere. linguā meā guberna-
re. vt apte. integre. perfecte. tracti. et disti
cte verba pronunciet. mentē a vagis ac
volatilibus cogitationibus expedire. ad
teqꝫ dū tecū loquitur indesinenter atten
tam efficere. ne dū per rerū ymagines a
te q̄ secreto conscientie delectaris foras
egrediendo discedit: te etiā a se merito di
scessisse misera defleat. Accipe igitur ex
ore meo sacrificiū laudis salutare quod
te honorificet. meqꝫ hostiā viuā. sanctam
probatā tibi placitā corā te offerat. ⁊ dif-
fūde gratiā tuā in labiis meis: vt de cor-
de bono eructē verbū bonū. ⁊ propter gra
tiā labiorꝝ te regē amicū habeā. dūqꝫ in
voce exultationis ⁊ confessionis os meū
aperiam: tua illud benedictione implere
digneris. Amen.

Per dn̄m dicas: si patrē presbiter oras.
Si xp̄m memores: p eundē dicere debes.
Si loq̄ris xp̄o: qui viuis scire memento
Qui tecū: si sit collecte finis in ipso.
Si memores flamē: eiusdē dic ppe finē.

¶ Deuota protestatio coram deo a dn̄o petro
de ailliaco cardinali cameracensi.

Corā te dulcissime iesu / corde ptestor
⁊ ore confiteor: q̄ saluberrimā fidē
tuā firmit̄ credere / ac sc̄tissimā legē tuā
fidelit̄ seruare te adiuuāte ppono. ⁊ ī hoc
pposito viuere / ⁊ vsqꝫ ad mortē pseuera-
re te donante pmitto. Et si oppositū ali
quādo ex culpa mea cōtigeret: ex nūc de
testor. ⁊ reuoco. ⁊ veniā a te peto. Et ī ei⁹
rei signū / sc̄tm̄ āgelū tuū custodē meū / et
gloriosā societatem oīm sanctorum / sup
pliciter inuoco. et apud te intercessores ī-
terpello. Quod tu acceptor confirmare
digneris: atqꝫ approbare sigillo tue glo-
riose passionis et signo salutifere crucis.
In noīe patris et filii et sp̄s sācti. Amen.
Nota q̄ volēs cōfiteri pctā sua debet prīo dicere
sacerdoti. Bn̄dicite pr̄. Sacerdos. Dn̄s sit ī
corde tuo ⁊ ī labiis tuis ad cōfitendū oīa
pctā tua. In noīe pr̄is. ⁊c̄. Tunc dicat pctā
sua. q̄bꝫ dictis dicat sacerd̄. Misereat̄ tui. ⁊c̄.
Indulgētiā absol̄. ⁊c̄. Meritum passiōis
dn̄i nr̄i iesu xp̄i: suffragia sc̄tē m̄ris eccl̄ie
⁊ oīm sc̄tōꝝ. bona q̄ fecisti ⁊ q̄ p dei grām
facies: sit t̄ ī remissionē pctōꝝ tuoꝝ. Iniū-
gat penitētiā dicēs. Et p penitētia dices hoc et
hoc: vel facies hoc ⁊ hoc. Tunc absoluat dicens.
Dn̄s nr̄ iesus xp̄s q̄ ē sūm⁹ pōtifex p suā
piissimā miaꝫ te absoluat Et ego autori
tate ab eo michi cōcessa absoluo te prīo a
sn̄ia minoris excōicatiōis si īdigeas De
inde absoluo te ab oībꝫ pctis tuis. In no.

¶ Registrū foliorū huius breuiarii

Breuiarium
Januarius
Martius
Maius
✠
In anno
Et cantabunt
supra. Et
matutinas
A
Ordinariū hoc
christum qui
iudicate pupil.
tibi est
B
iohannem
iestatem dei
mare hunc
de christo
C
puri gurgitis
q̄ nimirū
Tu in nobis
Ut timeant
D
Et factum
a modo vsq̄
oblatio fuerit
Tu. In laud.
E
Dies autem
deo auxiliante
nobis ipsa
patrem tuū
F
tuā. R. Iste
plum. Etr.
refecit. R.
Miserere
G
Cpm Iudicasti
nouit deinceps
Feria quarta
Omnes amici

H
erant sibi
animus non
respicit
batur ignorāti.
J
i sacerdotes
mi tu scis
Omne quod
K
spm qui
penitentie
In die sancto
AA
In vigilia
magnitudo
cienda est
ne se dat
BB
dicens pater
describe in
delectabit cor
ptus est homo
CC
pugnabili
ad cognitionē
plica super
nobis pfutura
et adducunt
a
Notandū est
Dn̄e ne
in celo sedes
Deus meus
b
omnes qui
tur michi
mei super
ripuisti hoīem
c
Iniquitatē si
tribulationis
Potentiam
Confitebimur

d
Quoadusq̄
manus suas
Dn̄ placuerūt
Et statuit
e
Conuerte nos
Fiat mia
odiui omnem
tuum dn̄e
f
Lauda aīa
Clamauit
in vnitate
ā
Cōmune sctōz
si persecutionis
sanguis eius
In illo tp̄e
ē
talenta
¶ De vno
Exultabunt
exteriori
i
Innocens
introite
Sicut adipe
ventus a
Concede
aa
Incipit officiū
me patiaris
pro certo
se martyris
bb
Gloriose
per beatissimos
quia per
munet saluato.
cc
dyonisio
multū abhor.
loco nouissimo.

mirabilium
DD
imperatorem
sisti eam
Peracto
amicus vin.
ee
subdidisse
gutture
crudelissime
illumina
ff
in fine hymno.
concupiuit
stantie et
excellissent
gg
Ceta vt supra.
tradidit
cito post
hh
¶ De sanctis.
Carpalius
monacho
Et sedens
ii
Deo gratias
bilo remoto
est cum dili.
riam tangens
kk
quisq̄ propriaz.
De apostolis
gaudeas in
pelagi liberauit
ll
Nichil quidem
requies nec
¶ Nota q̄
magnus dn̄i
mm
fatigatus
minime
maiora

Egredimini
nn
Procurate
salutem
myrrham
cancellos
oo
Anno igitur
copia
fuisse dictata
vel Sancte
pp
Inuitatorium
V°. Regali
sancto oleo
consono et
qq
ministerium
ipse cum
Qui iussu
Turbati
rr
dn̄e iesu
Oratio vts.
gentilitatis
Completoriū
ss
ruit et angelus
soluantur
et virtutem
Cui beatus
tt
Requiem
modum
ad summum
iam consors
vv
suum videns
suetudo
repperere
xx
Dum aurora
Non meis
hec sunt

In anno quo natiuitas dñi die dñi-
ca euenerit: prima dñica aduent⁹
celebrabitur. v. kl̄. decẽbris Sabbõ
ergo ĩ vigilia aduent⁹ erit festũ scẽ
genouefe. ꝛ dicet̃ ad ix. sup p̃os. ã. Gloriosam
xp̃i. Et terminabit̃ ad ix. ꝑpter duplũ prime
dñice aduent⁹. Ad vs̃ sup p̃os fer. ã. Bñdict⁹
p̃s. Ipsũ. cũ cet̃. Cp̄. Ecce dies. ℞. Missus.
hy⁹. Cõditor. ℣. Rorate. Ad mag. ã. Ecce
nomen. Orõ. Excita. Meõria agricole ꝛ vi-
talis m̃rꝝ. ã. Istorꝝ est eni. ℣⁹ Letami. Orõ.
Deus q̃. Cõpl̃. vt in ordinario infra ĩuenies
scilꝫ in p̃rio sabbõ aduent⁹ ¶ Dñica p̃ria ad-
uent⁹ dñi sic faciendũ est sicut ĩuenies. In laud.
post orõnẽ diei fit meõ. predictorꝝ m̃rꝝ. ã. San
guis scõrꝝ. ℣. Exultẽt iu. Postea meõ. de re
liq̃is. ã. Isti eteni. ℣. Iusti aũt. Orõ. Propi
ciare. Meõ. de oĩbꝫ sctis. ã. Ecce dñs ve. ℣.
Iustorꝝ. Orõ Cõsciẽtias. Ad hoš ãe de laud
Ad primã dicet̃. De⁹ de⁹ me⁹ re. cũ cet̃. Ad. iii.
Cp̄m. De celo ve. ℞. Veni ad liberandũ
cũ All'a. In reditu ꝑcel. ã. Missus. Ad vi. cp̄m
Docebit. ℞. Ostẽde. Ad ix. cp̄. Dñs legi-
fer. ℞. Sup te hiersl'm. Ad vs̃ sup p̃os. ã Ec
ce veniet. p̃s. Dixit dñs. cũ cet̃. Cp̄m. Qui
vẽtur⁹. hy⁹. Conditor. ℣. Rorate. Ad mag
ã. Ne timeas. Orõ vts̃. Cõpl̃. vts̃ ¶ Fer. ij.
Ad mat̃. Inuit̃. Regẽ venturꝝ. sicut in an. in
uenies. Hy⁹. Verbũ supnũ. Et sic fit p totũ
aduentũ sup ebd. ℣ Ex syõ. Lectiões fiẽt de
ysaia. ℞. Aspiciebam. ℞. Missus. ℞ Aue
maria. ℣. sacerd. Egrediet̃ dñs. In laud. ãe
fer. Ad b⁹. ã. Angel⁹. Orõ de dñica p totã ebd.
Meõ. de reliq̃is ꝛ de oĩbꝫ scis vts̃ dñr. Hore btẽ
marie nõ dñr in choro p totũ aduentũ. dñr tñ
priuate. Ad primã. ã. De⁹ exaudi. Ad. iii. ãn.
Veniãt. Ad vi. ã. Nõ cõfũdas. Ad ix. ã. Iu-
xta eloq̃ũ. Et sic fit p totũ aduentũ priuatis
diebꝫ qñ fit de tp̄e nisi aliter signet̃. Cẽ. vts̃ ĩ
dñica. Ad vs̃ sup p̃os. ã. Inclinauit. cũ cet̃. cp̄.
hy⁹ ꝛ ℣. vt in preced. dñica. Ad mag. ã Hiersl'm
Eodẽ die meõ. sci saturnini ep̄i ꝛ mart̃. ã Hic
ẽ vir. ℣. Gl'ia ꝛ ho. Meõ. de reliq̃is. ã. Et fa
cta ẽ co. ℣ Letamini. Orõ. Propiciare. Ad
meõ. de oĩbꝫ sctis. ã. Ecce do. ℣. Exultẽt iu
Orõ. Cõsciẽtias ꝯpl̃. vts̃ ¶ Fer. iij. ad mat̃.
Inuit̃. ꝛ hy⁹ vts̃. ℣. Egrediet̃ do. Lctões de ex
positiõe. Stabat iohẽs. ℞. ad diẽ ptiñ. ℣. sa
Egrediet̃ vir. In laud. ãe fer. Ad b⁹. ã. Añq̃
Et fit meõ. sat̃nini. ã. Volo p̃r. ℣ Iustus vt.
Alie meõrie vts̃. Ad vs̃. ã. Bti pa. cũ cet̃. ꝛ fit to
tũ de sctõ andrea Meõ. aduẽt⁹. ã Querite. ℣
Rorate. orõ vts̃. cõpl̃. vts̃. ¶ Fer. iiij. fit totũ
de apl'o. p̃s. Te deũ. Et etiã in oĩbꝫ festis ix. l'c
per totũ aduentũ. In mat̃. meõ. de aduẽtu. ãn.
De syõ. ℣. Emitte agnũ. Ad hoš et vs̃ to-
tũ de apl'o in vĩs̃. Meõ. scti eligii ep̄i ꝛ cõfes. ãn.
Cõfessor. ℣. Iustũ. orõ. Exaudi. Meõ. ad-
uẽt⁹. ã. Veniet for. ℣. Rorate. orõ vts̃. ꝯpl̃ vts̃
¶ Fer. v. totũ de sctõ eligio sicut ĩ cõi ĩuenies
preter legendã. Meõ. aduẽt⁹. ã. Bñdicta. ℣⁹.
Emitte agnũ. orõ de doc. Ad hoš totũ de scõ
eligio. Et terminat̃ ad ix. ĩ maiori eccl'ia tm̃ ꝛ
in sctã capella ꝑpter festũ scẽ valerie de qua fit
vt ĩuenies loco suo. Meõ. de aduẽtu. ã. Expe
ctabo In vĩs̃ ℣. ꝛ orõ vts̃ ¶ Fer. vj. totũ de scã
valeria sicut ĩuenies. Meõ. de aduẽtu. ã Ecce
veniet. In vĩs̃. ã. Ex egipto. Per diocel. aũt
nõ fit de scã valeria. iõ festũ scti eligii nõ termi
nat̃ ad ix. sed habet scdas vs̃. ꝛ ad mag. fit meõ
de aduẽtu p ã. Expectabo ¶ Fer. vij. Inuit̃.
hy⁹ vts̃. ℣. Egrediet̃ do. Lctões de ysaia. ℞.
ad diẽ ptiñ. ℣. sac. Egrediet̃ vir. Ad b⁹. ã Ec
ce veniet. Ad hoš vts̃. Ad vs̃. ã. fer. Ad mag. ã
Ex egipto ¶ Sabbõ. Ad b⁹. ã. Syõ noli
ti. orõ vts̃. Ad vs̃ sup p̃os. ã. Veni do. cp̄. Qui
vẽtur⁹. hy⁹. Cõditor. ℣. Rorate Ad mag. ã
Leua. Orõ. Excita. vt in doc. ꝯpl̃ vts̃. Festũ
vero reliq̃arꝝ trãsferet̃ vsqꝫ ad diẽ lune seq̃ñtẽ.
¶ Dñica. ij. Ad mat̃. Inuit̃. Rex nr̃. hy⁹ et cẽ.
vts̃. Cẽ. sicut ĩuenies Ad ix. vltia ã. de laud. Ad
vs̃ totũ de festo reliq̃arꝝ. Meõ. sola fit de aduẽ
tu. ã Btã es. ℣. ꝛ orõ vts̃ ¶ Fer. ij. totũ de fes.
cũ meõ. de aduẽtu. ã. De celo ve. Ad hoš to-
tũ de festo. Ad ix. ã. Exultabũt. Terminabi
turqꝫ festũ ad ix. ꝛ fiẽt vẽ de sctõ nicolao. sicut ĩ
uenies. Ad meõ. aduent⁹. ãn. Ecce rex venit
¶ Fer. iij. ad mat̃. totũ de festo. Meõ. aduẽt⁹

ã. Sup te hierl'm. ℣. ⁊ oro vts. Ad vs. meõ. fa
re virginis. ã. Hec virgo. Memoria oct. beati
andree. ã. Beatꝰ andreas. ℣. In oẽm. Orõ.
Beatꝰ andreas. Meõ. aduentꝰ. ã. Vox cla-
mãtis. ⁊ nõ fiunt alie meõ. ¶ Fer. iiij. ad ma
tut. Inuit. ⁊ hyꝰ vts. Ad bꝰ. ã Ecce ego mitto
Orõ vts. Meõ. fare virgis. ã. Veni spõsa. ℣ꝰ.
Elegit. Meõ. oct. beati andree. ã. Beatꝰ an
dreas. ℣ Nimis hoñ. Orõ vts. Alie meõ. vts
Hore vts. Ad vs totum de cõceptiõe btẽ marie.
Meõ. aduẽtꝰ. ã. Spõ renouaberis. ℣. ⁊ orõ
vts. Cõpl'. vt in natiuitate eiusd. inuenies mu
tato nõie natiuitatis in nomen conceptionis.
¶ Feria. v. ad mat. ⁊ ad hos totũ de cõceptiõe
sicut in natiuitate btẽ marie. Et legẽda quã i
uenies. Meõ. aduentꝰ. ã. Tu es. Ad hos ⁊ ad
vs totũ de festo. Meõ. aduentꝰ. ã. Qui post
me. compl'. vts ¶ Fer. vj. Ad mat. iui. hyꝰ. ⁊ cẽ.
vts. Ad bꝰ. ã. Dicite pusillanimes. Ad vs
de sctis martyribz Nicasio ⁊ eius sociis cũ meõ
ria eulalie virgis. ã. Hec virgo. Memo. aduẽ
tus. ã Cãtate. ℣. ⁊ orõ vts ¶ Sabbõ ad mat
de martyribz. Memoria virgis. ã Veni spon.
Memoria aduentꝰ. ã. Ante me. Ad hos et ad
vs totũ de sctis. Meõ. damasi pa. ã. Simila
bo. Orõ. Miam. Memoria aduentꝰ. ã Non
auferet. Festũqz fusciãi sociorũqz eiꝰ trãsferet
vsqz ad diẽ lune ¶ Dñica. iij. Ad mat. Inuit
Surgite. hyꝰ ⁊ cẽ. vts. Cẽ. vt iuenies. Ad bꝰ. ã
Johẽs aũt. Orõ. Aurẽ. Meõ. damasi pa. ãn.
Serue bone. Alie mẽ. vts. Ad horas aẽ de l'.
Cẽ. vt supra. In reditu procel. ℟. Ecce dies
Ad ix. ã. Juste ⁊ pie. Ad vespas aẽ fer. Et mu
tabit ad cpm. ⁊ fiet totũ de mart. scilicet fuscia
no cũ sociis eiꝰ. Memoria sola aduẽtꝰ. ã. Tu
es ¶ Fer. ij. Ad matu. totũ de mar. Memo-
ria aduentꝰ. ã. Dixit dñs. Ad vs super pos. ãn
Sanguis. Mutabitqz ad cpm. ⁊ fiet de sctã
lucia. Memoria aduentꝰ. ã. Beatã ¶ Feria
tertia totũ de virgĩe. Memoria aduentus. ãn
Cõ surge. In vis mẽ. aduentꝰ. ã. Eleuare.
¶ Fer. iiij. in ieiuniis quattuor tpm. ad mat.
Inuit. Regẽ ven. hyꝰ vt supra. ã. Auertet. ps
Dixit insipiẽs. Legetqz expositio. Missus ẽ

Primum ℟. Missus ẽ. Scdm. Aue maria.
Tertiũ. Suscipe verbũ. ℣. sac. Ex syõ. In
laud. ã. Propter syõ. cũ aliis. Ad bꝰ. ãn. Mis
sus. Orõ. Pra qs. q tm dr ad mat. ⁊ ad missã
Mẽ. vt supra. Ad horas. aẽ de laud. ⁊ dicet orõ
de doc. Ad ix. ã. Annũciate. Ad vespas aẽ fer.
Ad mag. ã. Quomodo. orõ. Aurẽ. Ad mẽ. sã
cti maximini ab. ã. Sctissime. ℣. Justũ. orõ
Intercessio. Memoria vt supra ¶ Feria. v. ad
mat. Inui. hyꝰ cẽ. vts. Ad bꝰ. ã. Cõsolamini.
Memoria maximini. ã. Serue. ℣ Justꝰ. vts
Alie mẽ. vt supra. Ad horas aẽ. fer. Ad vespas
sup pos. ã. Ite dicite. Cpm. Ecce virgo cõ.
qd dr hic quotidie vsqz ad vig. nat. dñi. Ad mag
ã. O sapia. sine meõ. sine pstrata. orõ vts. Ad
compl'. cantat. Te lucis. vt in nouẽ lect. nec
fit pstrata deinceps p totũ aduentũ ad vespas
nec ad cõpl'. Nec fiũt mẽ. cões in vespis. ¶ Fe
ria vj. ad mat. inuit. ⁊ hyꝰ vt supra. ã. Exulta
te. ps. Ipsũ. Et dr expõ. Exurgẽs. In laud.
aẽ fer. Cpm. Qui vẽturꝰ. qd dr quotidie vsqz
ad vig. nati. dñi. Ad bꝰ. ã. Ex quo. qre in laud
de Constantes. Orõ de ieiunio q dr ad matu.
⁊ ad missã tm. Memoria vt supra. Ad vespas
super pos. ã. Dies dñi. Cẽ. vt supra. Ad mag.
ã O adonay. Orõ de dñica ¶ Sabbato. Ad
matut. Inuitat. ⁊ hyꝰ vt supra. ã. Quia mira
bilia. ps. Cantate. Legeturqz expositio. An
no quinto. Et incipiũtur prima ℟. de Cla
ma. videlicet Clama. cũ ceteris. In laud. ãn.
Dabit. cũ ceteris. ⁊ cetera vt supra. Ad bꝰ. ãn
Vox clamantis. Oratio. Deus qui cõspi
cis. que tantũ ad matut. ⁊ ad missam dicitur.
Memoria vt supra. Ad horas aẽ. de laud. Ad
ix. ã. Intuemini. Ad vesperas super psalmos
ã. Omnis vallis. Cetera vt supra. Ad mag
ã. O radix. Complet. vt supra. ¶ Domini-
ca quarta. Ad matut. Inuitat. Ecce venit.
Cetera vt supra. Ad bened. ãn. Aue maria.
Oratio. Excita. Memoria vt supra. Ad ho-
ras aẽ. de laud. Cetera vt supra. In reditu p-
cel. ℟. Ecce dies ve. Ad vesperas super pos
ã. Omps. Cetera vt supra. Ad mag. ãn. O
clauis dauid. ¶ Feria scda. ad matut. vts.

Et cantabunť ſcđa ℞.de Clama.videlicet.
Egredieť.cũ cet.In lauđ.ã. Ecce vẽiet Ad
bꝰ.ã.Egredieť.℣.⁊ orõ de doc. Meõ.vtš.Ad
horas aẽ de lauđ.Cẽ.vtš.Ad ix.vltia ã.de lau
Ad vš ſup p̃os.ã.Ponẽt dn̄s.cẽ.vtš.Ad mag.
ã.O oriẽs.orõ vtš ¶ Fer.iij.Ad mať.Inuiť.
hyꝰ⁊cẽ.vtš.Et cãtabunť ťtia ℞.de Clama.
videlꝫ.Modo veniet.In lauđ.ã.Rorate.cẽ.
vtš.Ad bꝰ.ã.Maria auť.orõ vtš. Meõ.vtš.
Ad horas aẽ de lauđ.cẽ.vtš.Ad ix.vltia ãn de
lauđ.Ad vš totũ de ſcõ thoma apl'o Ad mag.ã
O thoma Nec fit al'.mẽ.de aduẽtu ¶ Feria
iiij.Ad mať.totũ de ſctõ thoma.Meõ.aduẽtꝰ.
ã.Noli timere.Ad hoš ⁊ ad vš.totũ de apl'o.
Meõ.aduentꝰ.ã.O rex gẽtiũ ¶ Fer.v.Ad
matuť.Inui.hyꝰ⁊cẽ.vtš.Et dñr quarta ℞.de
Clama.videlicet.Emitte agnũ.In lauđ.
ã.De ſyõ.cẽ.vtš.Ad bꝰ.ã.Vigilate.orõ vtš
Ad horas aẽ de lauđ.Ad vi.cp̃.Dñs legifer.
Et ad ix.cp̃.Docebit.ppť ã. Dñs legifer
q̃ đr ad ix.Ad vš ſuper p̃os.ã.Intuemini⁊cẽ.
vtš.Ad mag.ã.O ẽmanuel.orõ vtš ¶ Fer.
vj.Ad mať.Inui.hyꝰ⁊cẽ.vtš. Et dñr q̃nta ℞.
de Clama.videlicet. Rorate.In lauđ.ã.Cõ
ſtãtes.cẽ.vtš.Ad bꝰ.ã.Ecce ãcilla. q̃re in l.
de Dabit dn̄s.orõ vtš.Meõ.vtš. Ad horas aẽ
de lauđ.Cẽ.vt ſupra.Ad ix.vltia.ã.de lau. Ad
veſperas ſup p̃os.ã. Orieť.q̃re poſt orõnẽ de
doc.iiij.cẽ.vt ſupra.Ad mag.ã.O virgo vir.
Orõ vt ſupra.ꝯpl'.vtš ¶ Sabbõ hoc eſt in vi-
gilia natalis dñi.Ad ma. Inui.Hodie ſcieť
hyꝰ.Verbũ ſupernũ.ã.Qr mirabilia.p̃s
Cantate.Et cẽ.ad cẽ.℣.Hodie ſcietis.Le
ctiões de euang.diei Cẽ.vt ĩfra ĩuenies in libro

In anno quo natiuitas dñi die lune eue-
nerit ſabbato in vigilia aduentꝰ.Ad ix.
terminať feſtũ ſctẽ valerie.cuiꝰ feſtũ fit in ma-
iori eccleſia tm̃.Ad veſpas ſup p̃os. ã. Bñdi-
ctus.p̃s.Ipſũ.Et cẽ.ad cẽ.Cp̃m.Ecce dies
veniũt.℞.Miſſus ẽ.hyꝰ.Cõditor.℣.Ro
rate.Ad mag.ã.Ecce nomẽ dñi.orõ. Ex-
cita.Nulla memoria fit.Ad compl'. vt ſupra.
¶ Dñica prima.Ad mať.fiet ſicut infra iue-
nies.Fietqꝫ meõ.de reliq̃is ⁊ de oĩbꝫ ſãctis. Et
hore ſicut infra inuenies.excepto q̄ ad ix.diceť
ã.Ecce veniet.In veſperis fit totũ de feſto reli
q̃aꝝ.Meõ.aduentus.ã. Ne ti.¶ Fer.ij.Ad
mať.fiet totũ de feſto.Meõ.aduentꝰ.ã.Ange
lus.Ad horas ⁊ ad vš totũ fiet de feſto. Meõ.
aduentꝰ in veſpis.ã.Hierl'm ¶ Feria.iij.Ad
matu.⁊ ad horas totũ de aduẽtu ſicut inuenies
Ad vš fiet totũ de ſctõ nicolao. Meõ.aduẽtꝰ.ã
Querite.℣.⁊ orõ vtš in doc.¶ Feria.iiij.ad
matu.de ſctõ nicolao.Meõ.aduentꝰ. ãn. De
ſyon.Ad vš.mẽ.fare virgis.ã.Hec virgo.℣
Diffuſa ẽ.orõ.Exaudi.Meõ.oct.bti ãdree
ã.Andreas.℣.In oẽm.orõ.Beatꝰ ãdreas
Meõ.aduentꝰ.ã.Veniet.¶ Fer.v.Ad mať.
totũ de aduẽtu vtš.Meõ.fare virgis.ã.Veni
ſpõſa.℣.Elegit.Meõ.oct.bti andree.ã.Be
atus ãdreas.℣.Nimis.orõ vtš.Hore vtš de
aduẽtu.Ad vš totũ de conceptione btẽ marie.
Mẽ.aduentꝰ.ã.Expectabo ¶ Fer.vj.totũ
de feſto.Meõ.aduentꝰ.ã.Ecce veniet.Et in
veſpis.ãn.Ex egipto.¶ Sabbõ totũ de ad
uentu vt infra.In veſpis ſup p̃os.ã.Veni dn̄s
Ad mag.ã.Leua hierl'm. Poſtea mẽ.eulalie
virgis.ã.Hec v̄go.℣.Diffuſa.Feſtũ vero
nicaſii ſocioꝝqꝫ eiꝰ trãſfereť vſqꝫ ad.iij.fe.ſeq̃n
¶ Dñica ſcđa totũ de aduẽtu vt ĩfra ĩuenies.
Meõ.eulalie virgis.ã.Veni ſponſa. ℣.Ele
git.Ad ix.vltia.ã.de lauđ. Ad veſpas ſup p̃os.
ã.Dixit dn̄s.p̃s.Ipſũ.cũ ceteris. Mutabiťqꝫ
ad cp̃m.⁊ fiet de ſanctis martyribus fulciano.
gentiano.⁊ victorico.cũ memo.damaſi.ã. Si-
milabo.Memoria de aduentu.ã.Beata es
virgo ¶ Feria.ij.In mať.totũ de feſto . Et
fit memoria damaſi pape. ãn. Serue bone.
Ad memoriã aduentus.ã.De celo. Termi-
nabiturqꝫ predictũ feſtũ ad nonã. Ad veſpas
fiet totũ de ſanctis martyribꝫ Nicaſio ſociiſqꝫ
eiꝰ.ã.Corpora ſctõꝝ.cũ ceteris. Ad meõ.ad-
uentꝰ.ã.Ecce rex venit ¶ Feria tertia Ad
matu.totũ fiet de ſctis martyribꝫ. Ad meõriã
aduentꝰ.ã. Sup te hierl'm.In vltimis veſpe
ris fit meõ.ſctẽ lucie virgis p.ã.In tua pati-
entia.℣.Diffuſa.Orõ ppria. Ad memoriã
aduẽtꝰ.ã Vox clamãtis.℣.⁊ orõ vtš.ꝯpl'.vtš

¶ Feria .iiij. totũ de virgine. In mat. memo-
ria aduent⁹. ã. Ecce ego. In vespis. ã. Spõ
renouaberis. ℣. ⁊ orõ vts. cõpl. vts ¶ Fer. v
totũ de aduentu vt supra. In lau. ã. De spõ
cũ ceteris. Ad b⁹. ã. Vigilate animo. Ad ho-
ras. aë de laud. Ad sextã dicetur cpm Dñs le
gifer. Et ad ix. cpm. Docebit. pp̄ter vltimã
ã. de laudibꝫ q̃ dicit ad ix. Ad vespas sup pos. ã
Tu es. Ad mag. ã. Qui post me venit. orõ
vt supra. Meõria maximini abbatis. ã. San
ctissime. ℣. Iustũ. Oratio. Intercessio. Alie
meõrie vts. cpl. vts ¶ Fer. vj. totũ de aduẽtu
vt supra. Incipient prima ℞. de Clama. In
laudibus aë fer. Ad b⁹. ã. Dicite pusillani-
mes. Memoria maximini abbatis. ãn. Ser
ue. Alie meõrie vt supra. Ad vesperas sup pos
ã. Cantate. Cpm. Ecce virgo. Hy⁹ ⁊ ℣. vt
supra. Ad mag. ã. O sapientia. sine meõ. ⁊ si-
ne prostrata. Orõ vt supra. Ad preces cõpl. nõ
dicitur. Miserere. ⁊ sic deiceps. ¶ Sabbõ to-
tũ de aduentu. Et cãtant scda. ℞. de Clama
videlicet. Egredietur dñs In laudibꝫ aë fer
Cpm. Qui venturus. quod dr amodo vsqꝫ ad
vig. nat. Ad b⁹. ã. Añ me. Ad vs sup pos. ãn.
Nõ auferet. Ad mag. ã. O adonay. orõ vts
¶ Dñica tertia totũ de aduentu vt supra Ad
vesperas super pos. ã. Tu es. Ad mag. ã. O
radix. ¶ Feria .ij. totum de aduẽtu. Tertia
℞. de Clama. videlicet. Modo veniet. In
laudibus. ã. Ecce veniet. Ad b⁹. ã. Egredie
tur. Orõ de dñica. Ad horas aë de laud. Ad ix.
vltima ã. de laud. Ad vespas super pos. ã. Di
xit dñs. Ad mag. ã. O clauis dauid. cc. vts
¶ Feria tertia. Ad mat. Inuit. de dñica. iiij.
videlicet. Ecce veniet plenitudo. Sup pos
aë fer. ps. Dixi custodiã. Lectiões de expõe.
Miserunt iudei. Dicũturqꝫ tria vltima ℞.
de dñica quarta videlicet. ℞. Iuraui. ℞. Nõ
discedimus. ℞. Intuemini. nec reicipitur.
In laudibꝫ. ã. Rorate. ⁊cẽ. vts. Ad b⁹. ã. Aue
maria. Oratio de dominica quarta videlicet
Excita. que dicitur sẽp amodo ad horas vts.
Ad horas aë de laudibus. Missa etiam erit de
dñica quarta Ad ix. vltima ã. de laudibus. Ad
vesperas super pos. ã. Orietur. Ad mag. ãn.
O oriens. Orõ vt supra ¶ Feria quarta ad
uentus. Ad mat. totũ de aduentu vts. Lectio-
nes de expositione. Missus est. Et leget tota
modo quo ĩfra ĩuenies. ℞. Missus. ℞. Aue
maria. ℞. Suscipe verbũ. In laud. ã. Pro
pter syon. Ad b⁹. ã. Missus. Orõ Presta q̃s
Que dr ad matut. et ad missam tm̃. Ad horas
aë de laudibꝫ. ⁊ vltima ad ix. ⁊ orõ de dñica. iiij
Ad vespas sup pos. ã. Beati pacifici. cũ cet.
⁊ exinde fiet de sancto thoma aplo. Ad mag. ã
O thoma. Nec fiet alia meõria de aduentu.
Compl. vt supra ¶ Feria v. de aplo. Ad b⁹. ã
Qr vidisti. Meõ. aduẽtus. ã. Noli timere
Et in vespis totũ de aplo. Meõ. aduent⁹ p ã.
O rex gentiũ ¶ Feria vj. Ad matut. totũ
de aduentu vts. Lectiões de expõe. Exurgẽs
maria. Cantabunturqꝫ quarta ℞. de Cla
ma. videlicet. Emitte. In laud. ã. Constã-
tes. Ad b⁹. ã. Exquo. Oratio de ieiunio vide-
licet. Excita. Ad horas aë de laud. et vltima
ad ix. Ad vespas sup pos. ãn. Quomodo. Ad
mag. ã. O ẽmanuel. ¶ Sabbato. Ad mat.
totũ de aduentu vts. Lectiones de expõe. An
no quinto. Quinta ℞. de Clama. videlicet
℞. Rorate. cũ ceteris. In laudibꝫ. ã. Dabit.
Ad b⁹. ã. Dis vallis. Oratio. Deus q̃ con.
Ad horas aë de laud. ⁊ vltima ad ix. ⁊ oratio de
dñica vts. Ad vesperas super pos. ã. Ponent
Ad mag. ã. O virgo virginũ. Oratio vts.
¶ Dñica quarta hoc est in vigilia nat. fiet si
cut iuẽies ĩ breuiario post vig. nat. dñi ordiatũ.

In anno in quo nat. dñi die martis euen.
Sabbato vigilia aduentus erit festũ sã
cti eligii. quod terminabitur ad ix. Ad vs sup
pos. ã. Benedictus. ps. Iplũ. Cpm ℞. hy⁹ ⁊
cetera vts in primo anno. Et transferetur fe-
stũ scte valerie vsqꝫ in fer. ij. in maiori ecclesia
¶ Dñica prima totũ de aduentu sicut inue-
nies. Ad ix. vltima ã. de laud. in maiori ecclia.
Et ad vs totum de sancta valeria sicut inue-
nies. Memoria de aduentu. ãn. Ne timeas.
¶ Feria secunda totũ de festo. Memoria de
aduentu. ã. Angelus. ℣. Emitte. Oratio vt

supra. Et terminatur ad ix. ꝛ dicet̃. añ. O dñi
pietas. Per dyocesim autem non fit de sácta
valeria. ideo vespere de dñica fient sicut inue-
nies ¶ Feria scḋa totũ de aduẽtu. Ad matut̃.
Inuitat̃. Regẽ venturũ hy⁹. Verbũ super
nũ. ℣. Ex syon. Lectiones fient de ysaia. Pri
mũ ℟. Aspiciebã. Scḋm. Missus est. Ter
tiũ. Aue maria. ℣. sacerḋ. Egredietur dñs
In lauḋ. aẽ. fer. Ad beneḋ. á. Angelus. Preces
consuete. Oratio de dñica Meõria vt s. Cetera
fient sicut in fer. ij. prime dñice notatũ reperi-
es in principio huius ordinarii. In vesperis to-
tũ de susceptione reliquiaꝝ. Meõ. aduentus á
Hiersm. ¶ Feria tertia. Ad matut̃. totũ de
reliquiis. Meõ. aduentus. á. Anteq̃. Et in ve
speris. añ. Querite ¶ Feria quarta totũ de
aduentu. In vesperis de sancto nicolao. Meõ.
aduentus. á. Veniet ¶ Feria. v. totũ de sctõ
nicolao. Ad meõ. aduent⁹. á Benedicta. Post
vesperas meõ. fare virginis. á Hec virgo. ℣.
Diffusa. Meõria oct. sancti andree. añ. An-
dreas. ℣. In oẽm. Orõ. Beatus andreas.
Memoria aduentus. á. Expectabo. ¶ Fe-
ria sexta totũ de aduentu vt s. Memoria fare
virginis. á. Veni sponsa. ℣. Elegit. Meõ.
oct. andree. á. Beatus andreas. ℣. Nimis
hoñ. Oratio vt supra. In vesperis fiet de con-
ceptione beate marie. ꝛ meõria de aduentu. añ
Ex egypto. ℣. ꝛ orõ vt s. Compl. vt infra in
natiuitate eiusdem iuenies. ¶ Sabbato. Ad
matut̃. totũ de festo. Meõria aduent⁹. á. Ex
syon. Et in vesperis. añ. Leua hierusalem.
¶ Dñica. ij totũ de aduentu sicut inuenies.
Ad ix. vltima. á. de lauḋ. Ad v s fiet de sanctis
mart̃. nicasio sociisq; eius. Meõ. eulalie virg.
á. Hec virgo. Meõ. aduentus. á. Beata es.
℣. ꝛ orõ vt s ¶ Feria. ij. totũ de sctis. Meõ. vir
ginis. á. Veni sponsa. Meõ. aduent⁹. á. De
celo. Ad v s totũ de sctis. Meõ. sctõꝝ martyꝝ
fusciani genciani ꝛ victorici. añ. Fulgebunt.
Meõ. damasi pa. á. Similabo. ℣. Justum.
Orõ. Miam Meõria aduent⁹. á. Ecce rex.
¶ Fer. iij. Ad mat̃. totũ de sctis. Meõ. dama-
si. á. Serue bone. ℣ Posui. orõ vt s Meõria
aduent⁹. á. Vox clamantis ¶ Feria. iiij. to
tũ de aduẽtu. Ad v s aẽ fer. Mutabitur ad cp̃z
ꝛ fiet totũ de sctá lucia. Meõ. aduent⁹. á Syõ
renouaberis ¶ Feria. v. totũ de virgĩe. Me
moria aduent⁹. á. Tu es. Ad v s sup ps vltia
á. de lauḋ. Residuũ de virgine fiet. Ad meõ. ad
uent⁹. á. Qui post me. ¶ Fer. vj. de aduẽtu
Ad laudes dicent̃. á. Cõstantes. Ad b⁹. á Di
cite pusillanimes. Ad horas aẽ de lauḋ. Ad
ix. á. Ego autẽ. Ad v s aẽ fer. Ad mag. á Cã
tate. In dictis vespis fit meõ. maximini abba
tis. á. Sctissime. ℣. Justũ. orõ. Intercessio.
¶ Sabbato fit totũ de aduentu vt inuenies.
Et incipiunt̃ prima. ℟. de Clama. videlicet
Clama. cũ cet. In lauḋ. aẽ fer. Ad b⁹. á. Ante
me. Meõ. maximini. á. Serue bo. ℣⁹. Just⁹
vt pal. orõ vt s. Ad v s sup ps. á. Nõ auferet̃
cp̃. Ecce vir. vt s. Ad mag. á O sapia. oꝝ vt s
¶ Dñica. iij. totũ de aduẽtu. Ad matut̃. cp̃m
Qui ventur⁹. Ad v s sup ps. á. Tu es. Ad
mag. á O adonay. oꝝ de die ¶ Fer. ij. fiet to
tũ de aduẽtu vt s. Et dñr scḋa ℟. de Clama.
videlicet. Egrediet̃. cũ cet. In lauḋ. añ. Ecce
veniet. cũ cet. ꝛcẽ. vt s. Ad b⁹. á. Egrediet̃ vir
ga. Ad horas aẽ de lauḋ. Ad ix. añ. Egrediet̃
dñs. Ad v s super ps. á Dicit dñs. Ad mag.
á. O radix. Orõ vt s. Nec fit prostrata nec ali
qua meõ. nec ad cõpl̃. deinceps ¶ Feria. iij. si-
militer fiet totũ de aduẽtu. Et dicent̃ ẽtia. ℟
de Clama. videlz. Modo ve. cũ cet. In lauḋ
á. Rorate. cũ ceteris. Et cetera vt s. Ad b⁹. añ
Eleuare. Ad horas aẽ de lauḋ. et vltima ad
ix. Ad vesperas super ps. añ. Ite dicite. Ad
mag. añ. O clauis dauid. Oratio vt supra.
¶ Fer. iiij. ieiunioꝝ fiũt lectiões de expositiõe
Missus ẽ. ℟. Missus ẽ ℟. Aue maria. ℟
Suscipe verbũ. In laudibus. añ. Propter
syon. cum ceteris. Capitulum. Qui ventu
rus. quod dicitur semper amodo in mat̃. Ad
benedictus. á. Missus est. Oratio de ieiunio
que dicitur tantũ ad matut̃. et ad missam. Ad
horas aẽ de laudibus. vltima ad ix. Ad vespe-
ras super psalmos. á. Quomodo. Ad mag. á
O oriens. Oratio de dñica. Compl̃. vt supra

¶ Feria quinta totū de aduentu. Cantabū-
turqȝ quarta ℟. de Clama. videlȝ Emit-
te agnū. cū ceteris. In laud. ān. De syon. cū
cetis. Ad b⁹. ā. Vigilate. Ad horas aē de laud
Ad vi. Cpm. Dn̄s legifer. Et ad ix. Cp̄ Do
cebit. propter. ān. Dn̄s legifer. q̄ dicit ad ix.
Ad vespas super p̄os. ā. Beati pacifici. cum
ceteris. Et exinde fit totū de sctō thoma aplo.
Ad mag. ā. O thoma. Nec fit alia meōria de
aduētu ¶ Feria vj. Ad mat. fient viii. lect. de
festo. vltima de expōe. Exurgens maria.
sine titulo. Meōria aduētus. ā. Nolite time
re. ℣. Emitte. Orō de ieiunio vts̄. In vespis
meōria aduent⁹. ā. O rex ¶ Sabbato totum
de aduentu vts̄. Lectiōes de expōe. Anno q̄n-
to. Dicenturqȝ quinta ℟. de Clama. videlȝ
Rorate. In laud. ā. Dabit. Ad b⁹. ān. Vox
clamantis. Orō de ieiunio vts̄. Ad horas aē
de laud. et vltima ad ix. et orō de dn̄ica vts̄. Ad
vs̄ sup p̄os. ā Ponēt Ad mag. ā O ēmanuel
¶ Dn̄ica. iiij. totū de aduentu vt infra ineni-
es. Ad vs̄ sup p̄os. ā. Orief. Ad mag. ā. O vir
go vir. or̄ de die ¶ Fer. ij. hoc ē i vig. nat. dn̄i

In anno quo natiui- (fiet sicut iuenies
tas dn̄i die mercurii euenerit. Sabbato
in vigilia aduent⁹ erit festū sancti andree. Et
dicetur ad ix. super p̄os. ān. Cū peruenisset.
Et terminabitur festū scti andree ad ix. ppter
duplū prime dn̄ice aduent⁹. Ad vs̄ super p̄os. ā
Bened. cū cet. p̄is. Ceta. de aduētu vt iuenies
¶ Dn̄ica prima totū de aduentu vt inuenies
Ad ix. vltima. ā. de laud. dicet i maiori ecclesia
ppt festū sctē valerie. Ad vs̄ totū de scā valeria
vt iuēies Meō. aduēt⁹. ā. Ne timeas ¶ No-
ta ꝙ festū sctē valerie ē fundatio in ecclesia pa
risieñ. et nō est de ordinario. ideo feria scda de-
bet fieri de sctō eligio. Sed si aliqui voluerint
facere de sctā valeria debent facere fer. ij. vts̄.
cū meō. scti eligii in vltimis vis̄. ⁊ fer. iij. de sctō
eligio. q2 non decet transferre duo festa imedi
ate vnū propter aliud. Nota tamen ꝙ q2 eccle
sia parisieñ. vadit processionaliter ad sctm̄ eli-
gium illa die qua fit ibi de s̄acto eligio. ideo fe
ria secunda faciunt de sancto eligio. et fer. iij.

de sancta valeria ¶ Feria. ij. de sctā valeria.
Meō. aduentus. ā. Angelus. In vespis meō.
scti eligii. ā. Confessor. ℣. Iustū. Orō. Ex-
audi. Meōria aduentus. ā. Hierlm. per dio-
cesim aūt non fit festū sancte valerie. ideo fiūt
vespere secunde de dn̄ica vt inuenies. Feria. ij.
totū de aduentu eo modo quo ordinatū inue-
nies loco suo. Ad vesperas aē fer. et exinde fiet
de sancto eligio cū memoria aduentus per ān.
Hierlm. ¶ Feria. iij. totum de sancto eligio
Meōria aduentus. ā. Ante ꝑ. Et terminabit
ad. ix. In vesperis fiet totū de reliq̄is. Meōria
aduentus. ā. Querite. ¶ Feria. iiij. totū de
reliquiis. In matut. meōria aduentus. ā. De
syon. In vesperis. ā. Veniet. ℣. et oratio vts̄.
¶ Feria. v. totū de aduentu. In vespis de s̄a-
cto nicolao. Meōria aduent⁹. ā. Expectabo.
℣. ⁊ oratio vts̄ ¶ Feria. vj. totum de festo. In
matut. meōria aduentus. ā. Ecce veniet. Ad
vespas fit meōria fare virgis. ān. Hec virgo.
Meōria oct. beati andree. ā Andreas christi
℣. In oēm terrā. Orō. Beatus andreas.
Memoria aduentus. ā. Ex egipto ¶ Sab-
bato totū de aduentu. In matut. meōria fare
virginis. ā. Veni sponsa. Memoria oct. bea-
ti andree. ā. Beat⁹ andreas. ℣. Nimis ho.
Orō vts̄. In vespis sicut iuenies. Festū conce-
ptionis transferetur vsqȝ ad diē lune sequētē.
¶ Dn̄ica scda totū de aduentu. Ad. ix. vltima
de laud. In vespis totum de conceptiōe marie
Meōria aduentus. ā. Beata es. ¶ Feria. ij.
totū de festo. In matut. meō. aduent⁹. ā. De
celo. In vis̄ meōria sctoꝝ mr̄ꝝ nicasii socioꝝqȝ
eius. ā. Fulgebūt. ℣ Letamini. Orō Deus
q̄ nos cōced. Meō. eulalie virgis. ā. Hec vir
go. ℣. Diffusa ē. Orō. Exaudi. Memoria
aduent⁹. ā. Ecce rex venit. ¶ Feria. iij. Ad
matut. totū de sctis. Meōria virginis. ā. Veni
spōsa. ℣. Elegit. Orō vts̄. Meōria aduēt⁹. ā
Super te hierusalem. Ad vesperas totū
de sanctis. Memoria fusciani. genciani et vi-
ctorici. ā. Fulgebunt iusti. Memoria dama
si pape. ā. Similabo eum. Memoria aduē-
tus. ān. Vox clamantis. ¶ Feria. iiij. Ad

matut. totũ de sanctis. Memoria damasi pa-
pe. ã. Serue. Meõria aduẽtus. ã. Ecce ego
mitto. Ad vesperas meõria aduentꝰ. ã. Syõ
renouaberis. ℣. ⁊ oratio vts̃. Cõpl. vt supra.
¶ Feria. v. totũ de aduentu. Ad vespas super
p̃os aẽ fer. Mutabiturq; ad cp̃m. ⁊ fiet totum
de sancta lucia. Meõria aduentꝰ. ã. Qui post
me. ℣. ⁊ orõ ⁊ compl. vts̃. ¶ Feria. vj. totũ de
virgine. In matut. meõria aduentus. ã. Dici
te pusillanimes. Et in vesperis. ã. Cãtate
¶ Sabbato. Ad matut. totũ de aduentu. In
laud. ã. Dabit. cũ ceteris. Ad bꝰ. ã. Ante me
Ad horas aẽ de laud. ⁊ vltima ad ix. Ad vs̃. aẽ.
fer. Ad mag. ã. Non auferet. Orõ vts̃. Meõ
ria maximini abbatis. ã. Sctissime ℣ꝰ. Iu-
stum. Oratio. Intercessio. Compl. vt supra.
¶ Dñica tertia totũ de aduentu vt infra. In
matut. memoria sancti maximini abbatis. ãn
Serue bone. ℣. Iustus vt pal. Oratio vts̃.
Ad horas aẽ de laud. ⁊ vltima ad ix. Ad vespas
super p̃os. ã. Tu es. Cp̃m. Ecce virgo. qd
dicitur vsq; ad vigiliã nat. dñi vts̃. Ad mag. ã
O sapiẽtia. Oratio de die. Compl. vt supra.
¶ Feria scda totũ de aduentu. Et incipient
prima ℞. de clama. videlicet. Clama. cũ cet.
In laud. aẽ fer. cp̃m. Qui venturus. quod dr
quotidie vsq; ad vigiliã nat. dñi. Ad bꝰ. ã Di
cit dñs. Ad vesperas super p̃os. ã. Ite dicite.
Ad mag. ãn. O adonay. Oratio vts̃ sine pro
strata. sine meõ. ⁊ sic in compl. ¶ Feria tertia
totũ de aduentu. Et dicent secunda ℞. de cla-
ma videlicet. Egredietur. cũ ceteris. In lau.
ã. Rorate. Ad bꝰ. ã. Eleuare. Ad horas. aẽ.
de laud. ⁊ vltima ad ix. Ad vesperas super p̃os
ã. Maria aũt. Ad mag. ã. O radix. ¶ Fe-
ria quarta totũ de aduentu. In matut. Leget
expositio. Missus est. ℞. Missus. ℞. Aue
maria. ℞. Suscipe verbũ. In laud. ã Pro
pter syõ. Ad bꝰ. ã. Missus ẽ. Orõ de ieiunio.
vts̃. que dr tantũ ad matut. ⁊ ad missã. Ad ho-
ras aẽ de laud. ⁊ vltima ad ix. et orõ de dñica.
Ad vespas super p̃os. ã. Quomodo. vts̃. Ad
mag. ã. O clauis dauid ¶ Feria. v. totum
de aduentu vts̃. Et dicentur tertia ℞. de cla-
ma. videlicet. Modo veniet. cum ceteris. In
laud. ã. De syon. Ad bꝰ. ã. Vigilate. orõ vts̃
Ad horas aẽ de laud. Ad vi. Cp̃m. Dñs legi
fer. Et ad. ix. Cp̃m. Docebit. pp̃ter ã Dñs
legifer. que dicitur ad ix. Ad vesperas super
p̃os. ã. Consolamini. cẽ. vts̃. Ad mag. ã. O
oriens ¶ Feria sexta totũ de aduentu. Et le
gitur in matut. expositio. Exurgẽs maria
Et dicent quarta ℞. de clama videlz. Emit-
te. cũ ceteris. In laud. ã. Constantes. cũ cet.
Cetera vts̃. Ad bꝰ. ã. Exquo. Orõ de ieiunio
Ad horas aẽ de laud. vltima ad. ix. Orõ de dñi
ca. Ad vs̃ totũ de sctõ thoma aplo. ãn. Beati
pacifici. cũ cet. Ad mag. ã. O thoma. orõ pro
pria. Nec fit alia meõria de aduentu ¶ Sab-
bato. Ad matut. fient viii. lect. de festo. Ultima
de expõe euangelii. Anno quinto. sine titu-
lo. Memoria aduentꝰ. ã. Nolite. ℣. vts̃ cum
orõne ieiunii. Ad vs̃ super p̃os. ã. Iurauit. cũ
ceteris. p̃s. Dixit dñs. ⁊ fit de aplo. Meõria ad
uentus ã. O rex gentiũ ¶ Dñica. iiij. totũ
de aduentu vts̃. Et ad ix. vltima ã. de laudibz.
Ad vs̃ super p̃os. ã. Orietur. cum ceteris vts̃
Ad mag. ã. O ẽmanuel. ¶ Feria scda totũ
de aduentu. Et dicentur quinta ℞. de clama.
videlicet. Rorate. cum ceteris. Et cetera vts̃.
Ad laudes. ã. Ecce veniet. Ad benedictus. ã.
Egredietur virga. Ad horas aẽ de laud. et
vltima ad. ix. Ad vesperas super psalmos. ãn.
Ponent. Ad mag. ã. O virgo virginum
¶ Feria tertia hoc est in vigilia natiuitatis
dñi fient omnia sicut infra inuenies ĩ loco suo

In anno in quo natiuitas dñi die iouis
euenerit: festum sancti andree erit pri-
ma dñica aduentus. ⁊ transferetur vsq; ad fe-
riam quartam sequentem. Sabbato vero pre
cedẽti. Ad matut. Legetur expositio. Stabat
iohannes. Ad vesperas sup p̃os. ã. Bñdictꝰ
cũ cet̃is. ⁊ fiet totũ sequẽs de aduẽtu vt ĩuenies.
¶ Dñica prima aduentus. Ad matut. et ad
horas totum de aduentu sicut inuenies. In ve
speris totum de aduentu. Ad meõ. scti eligii. ã.
Confessor dñi. ℣. Iustũ deduxit. orõ. Ex-
audi ¶ Fer. ij. totũ de sctõ eligio. ⁊ t̃minabit

festū ad ix. Ad vesperas totū de sancta valeria
in maiori ecclesia tm̄ ⁊ de eadē fiet ibidē in cra
stino cū meōria aduentus tam in mat. ꝙ in vsꝰ
¶ Feria .iij. totū de festo ꝑdicto. ⁊ terminabit̄
ad ix. ⁊ dr̄ super ꝑos. āñ. Beata es virgo Ad
vesperas sup ꝑos. ā. Beati pa. cū cet. ⁊ fiet to
tū de sctō andrea aplō cū memoria aduentus.
¶ Fer. iiij totū de aplō cū meōria aduentꝰ. et
terminabit̄ festū ad ix. ꝓpter festū reliqꝛ. ⁊ di
cetur super ꝑos. ix. āñ Cū peruenisset ¶ Si
autē nō fiat de sancta valeria tunc fer. iij. fiet
de sctō andrea. ⁊ terminabit̄ etiam festū scti eli
gii. qđ fit fer. ij. ad ix. ⁊ fiet in vsꝰ de sctō andrea
sicut dictū ē ⁊ sic fer. iij. fiet totū de scō andrea
⁊ in vltimis vsꝰ fiet totū de scō vt in breuiario
cū meōria aduentꝰ. feria aūt. iiij. totū de aduē-
tu ad mat. Ad vsꝰ fiet totū de festo reliquiarū
cū meōria aduentꝰ per. ā. Veniet. ⁊ ita fiet per
diocesim. ¶ Feria .v. Ad mat. totū de reliqꝛs.
Meōria aduentꝰ. ā. Expectabo. In vesperis
meōria aduentus. āñ. Benedicta. Et nota ꝙ
mutant̄ sic iste due aē ꝓpter primā. ā. de laud.
que est. Benedicta. Cetera vtsꝰ ¶ Feria. vj.
Ad matut. totū de aduentu. Ad vsꝰ super ꝑos. ā
Similabo. de sctō nicolao Meōria aduētꝰ. ā
Ex egipto ¶ Sabbato. Ad matut. de festo.
Meōria aduentus. ā. Syon. Ad vsꝰ totū de fe
sto. Et in dictis vespis meōria fare virginis. ā.
Hec virgo. Meōria oct. beati andree. ā. An-
dreas. ℣. In oēm. Orō. Beatus andreas.
Memoria aduentus. āñ. Leua hierusalem
¶ Dñica scđa totū de aduentu vtsꝰ. Meōria
virgis. ā. Veni sponsa. Meōria oct. bti ādree
ā. Beatus andreas. ℣. Nimis ho. orō Be
atus andreas. vtsꝰ. Ad ix. vltima. ā. de laud.
Ad vsꝰ totū de conceptione btē marie. Meōria
aduentus. ā. Beata es. cē. vtsꝰ. Compl. vt in
nat. eiusdē ¶ Fer. ij. totū de festo. Meōria ad-
uentus. ā. De celo. Et in vespis. ā Ecce rex
vēiet. ¶ Fer. iij. Ad mat. totū de aduētu. Ad
vsꝰ fiet de martyribꝫ. Nicasio et eius sociis. In
vespis meō. eulalie. ā. Hec virgo. Meō. aduē
tus. ā. Vox cla. ¶ Fer. iiij. de sctis. Meō. vir-
gis. ā. Veni spō. Meō. de aduentu. āñ. Ecce

ego mitto. Ad vsꝰ totū de sāctis. In dictis vsꝰ
fit meōria sctōꝝ mꝛꝝ fusciani. gēciani. ⁊ victori-
ci. ā. Fulgebūt. Meō. damasi pa. ā. Simila
bo. Meō. aduentꝰ. āñ. Syon renouaberis.
¶ Fer. v. totū de sctis. In mat. fit meō. dama
si pa. ā. Serue bo. Meō. aduentꝰ. ā. Tu es.
Et in vespis meō. aduentꝰ. ā. Qui post me.
¶ Feria. vj. Ad mat. ⁊ ad horas totū de aduē-
tu. Ad vsꝰ super ꝑos aē fer. Mutabit̄qꝫ ad cꝑꝫ
⁊ fiet de sancta lucia. Meō. aduētꝰ. ā. Cātate
¶ Sabbō de festo. Meōria aduentꝰ. ā Ante
me. Ad vsꝰ sup ꝑos. ā. Tanto pōdere. Muta
bit̄qꝫ ad cꝑ. Et exinde fiet totū de aduētu vtsꝰ.
¶ Dñica tertia totū de aduētu vtsꝰ. In vespe-
ris super ꝑos. ā. Ite dicite. Ad mag. āñ. Tu
es. cū meōria maximini abbatis. āñ. Sctissi-
me. ℣. Iustū. Orō. Intercessio ¶ Fer. ij. ad
mat. Inuitat. totū de aduentu. In laud. ā. Ec
ce veniet. Et ad bꝰ. ā. Egredietur vir. Meō.
maximini abbatꝭ. ā. Serue. ℣. Iustꝰ vt pal.
Ad horas aē de laud. ⁊ vltima ad ix. Ad vsꝰ sup
ꝑos. ā. Dixit dñs. cꝑm. Ecce vir. qđ dicitur
deiceps ad vsꝰ vsqꝫ ad vigiliā nat. dñi. Ad mag
āñ. O sapientia. cē. vtsꝰ. ¶ Feria tertia. Ad
mat. totū de aduentu vtsꝰ. Et incipiunt̄ prima
℟. de clama. videlicet. Clama. cū cet. In lau
dibus aē fer. Cetera vtsꝰ. Ad bꝰ. ā. Consurge
Ad vsꝰ super ꝑos. ā. Eleuare. Ad mag. ā. O
adonay. ¶ Feria quarta ieiunioꝝ. Ad mat.
de expositione. Missus est. vtsꝰ. ℟. Missus.
℟. Aue maria. ℟. Suscipe verbum. In
laudibus. ā. Propter syon. Ad beneđ. ā. Mis
sus est. Oratio de ieiunio. Ad mat. ⁊ ad missā
tantum. Ad horas aē de laudibus. ⁊ vltima ad
nonam. Oratio de dominica. Ad vesperas su-
per psalmos. ā. Quomodo. Ad magnificat.
ā. O radix. ¶ Feria quinta. Ad mat. totū
de aduentu. Et dicentur scđa ℟. de clama. vi-
delicet. Egredietur. In laudibus. ā. De sy-
on. Ad bñđ. ā. Vigilate. Ad horas aē de lauđ.
Ad vi. dicitur cꝑm Dñs legifer. Et ad ix. cꝑ
Docebit. Et hoc ꝓpter. āñ. Dñs legifer. q̄
dicitur ad nonam. Ad vesperas super ꝑos. āñ.
Cōsolamini. Ad mag. ā. O clauis dauid

¶ Feria vi. ad matut. totũ de aduẽtu. Fientqȝ
tres lctões de expõe Exurgens maria. Et di
centur tertia ℞. de clama: videlicet. Modo ve
niet. cũ ceteris. In laud. ã. Constantes. Ad be
ned. ã. Ex quo facta. Orõ de ieiunio. ⁊ dicitur
ad matut. ⁊ ad missam tm̃. Ad horas ãe. de laud
et vltima ad ix. Ad vespas super ṗos ã. Dies
dñi Ad mag. ã. O oriẽs. Cetera vts̃. Cõplet.
vts̃. ¶ Sabbato ad matut. totum de aduẽtu.
Fientqȝ tres lctões de expõe Anno quĩto. Et
dicentur quarta ℞. de clama: videlicet. Emit
te agnũ. cũ ceteris. In laud. ã. Dabit ei. cũ ce
teris. et cetera vts̃. Ad bened. ã. Vox claman
tis. Orõ de ieiunio. q̃ dicitur ad matut. ⁊ ad mis
sã tm̃. Ad horas ãe. de laud. et vltima ad ix. Orõ
de dñica. Ad vespas sup ṗos. ãn. Omnis val
lis. Ad mag. ã. O rex gentiũ. Et transfertur
festum sancti thome vsqȝ in feriam secundam.
¶ Dñica iiii. totũ de aduentu vt inuenies. Ad
ix. ã. Omnipotens. que est vltĩa ã. de laudibȝ
Ad vespas totũ de sancto thoma aplo. Ad mag
ãn. O thoma didime. nec fit alia meõria de
aduentu. ¶ Feria ii. totũ de aplo. Et fit meõ.
de aduẽtu. ã. Nolite timere quarta enĩ die.
Et nota ꝙ ista dictio q̃nta. mutabit̃ et dicetur
quarta. quia non fit die suo vt infra. Ad vespe
ras totũ de festo. Meõria aduentus ã. O em
manuel. ¶ Feria iii. totũ de aduẽtu. Et dicũ
tur quinta ℞. de clama: videlicet Rorate. In
laudibȝ ã. Rorate. Ad bened. ã. Ponent dño
Ad horas ãe. de laudibȝ. et vltima ad ix. Ad ve
speras super ṗos ã. Orietur. Ad mag. ãn. O
virgo virginũ. Cetera vts̃. ¶ Feria iiii. hoc
est in vigilia natiuitatis dñi fient omnia sicut
infra inuenies loco suo.

In anno quo natiuit. dñi die veneris eue
nerit: prima dñica aduentus erit in vigi
lia sancti andree. Sabbato precedẽti ad vespas
super ṗos ãn. Benedictus. ṗs ipm̃. Et cetera
vt inuenies. Memoria sãcti saturnini. ã. Hic
est vir. Oratio vts̃. ¶ Dñica prima totum de
aduentu. vt infra. Excepta ix. lect. que erit de vi
gilia sancti andree. videlicet de expositiõe Sta
bat iohannes. sine titulo. Et fit meõria sãcti
saturnini. ã. Volo pater. Ad horas totũ de ad
uentu. Ad ix. vltima ãn. de laudibus. Ad vespas
fiet de sancto andrea apostolo. Meõria aduen
tus ãn. Ne timeas maria. ¶ Feria scda to
tũ de apostolo. Meõria aduẽtus ãn. Angelus.
Ad ix. vltima ãn. de laudibȝ. Ad vesperas totũ
de aplo. hoc est super ṗos ãn. Jurauit. ṗs Di
xit dñs. cũ ceteris. Meõria sancti eligii. ã. Cõ
fessor. Meõria aduentus ãn. Hierusalem.
Cetera vts̃. ¶ Feria iii. totũ de sancto eligio.
Ad meõriã aduentus. ãn. Anteꝗ. Et termina
tur ad ix. ĩ maiori ecclesia ꝑpter festũ sancte va
lerie. Ad vesperas totũ de sancta valeria vt ĩue
nies. Meõria aduentus ã. Querite. ¶ Feria
iiii. de sancta valeria. Et meõria aduentus vt ĩ
uenies. Per diocesim aũt nõ fit festũ sancte va
lerie: ideo predictũ festũ sancti eligii habebit se
cundas vesperas cũ meõria aduentus. videlicet
Querite. ⁊ceta. ¶ Feria iiii. totũ de aduentu
vt infra. ¶ Feria v. de aduẽtu vt infra Ad ve
speras de reliquiis. et fit meõria aduentus. ãn.
Expectabo ¶ Feria vi. totũ de reliquiis. In
mat. meõria aduẽtꝰ. ã. Ecce veniet. Et ĩ ve
speris ãn. Ex egipto. Cetera vts̃. Cõplet. vt
supra. ¶ Sabbato totũ de aduẽtu vt ĩfra. Et
transfertur festũ sãcti nicolai. vsqȝ in fer. scdaȝ
¶ Dñica scda totũ de aduentu vt infra. Ad ix
vltima ã. de laud. Cetera vts̃. Ad vesperas to
tũ de sancto nicolao. Meõria kare virginis. ãn.
Hec virgo. Meõria oct. beati andree. ãn. An
dreas. ℣. In oẽm terrã. Orõ. Beatus an
dreas. vts̃. Meõria aduentus ãn. Beata es.
Cetera vts̃. ¶ Feria scda ad matut. totũ de
festo. Meõria kare virginis ãn. Veni sponsa
Meõria oct. beati andree. ãn. Beatus andre
as. ℣. Nimis honorati. Oratio vts̃. Meõ
ria aduentus ãn. De celo. Ad ix. ãn. O chri
sti pietas. Et terminabitur festũ ad ix. ꝑpter
festũ conceptionis btẽ marie. In vespis totũ de
cõceptiõe btẽ marie. Ad meõriã aduẽtus ã. Ec
ce rex. Cetera vts̃. Cõplet. vts̃ ĩ natiuit. eiusdẽ
Feria iii. de festo. In matut. fit meõria aduẽtus
ã. Super te hierl'm. Et ĩ vespis ã. Vox cla
mantis. Ceta vts̃. Cõplet. vts̃ in natiuit. eius

dē. ¶ Feria iiii. totū de aduentu. In vespis fit de sctis martyribꝫ nicasio et eius sociis vt in semiduplo. Meōria eulalie virginis. ā. Hec virgo. Ad memoriā aduētus. ā. Syon renouaberis. ¶ Feria v. totū de sctis. In matut. memoria virginis. ā. Veni sponsa. Ad meōriam aduētus ā. Tu es qui. In vespis totū de sctis. Et in dictis vespis fit meōria sanctoꝝ martyꝝ fusciani gentiani ꝛ victorici. ā. Fulgebunt. v. Exultent. Meōria damasi pape. ān. Simili labo. Meō. aduētus. ā. Qui post me. ¶ Feria vi. totū de sctis. In matut. meōria damasi pape ā. Serue bone. Meōria aduētus. ā Dicite pusillanimes. Et in vespis ā. Cantate ¶ Sabbō totū de aduētu vt iuenies. Et trāsfertur festū sctē lucie. ¶ Dñica iii. totū de aduentu. Ad ix. vltima ā. de laud. Ad vespas āe. ferial. Mutabiturqꝫ ad cpm. et fiet totū de sctā lucia. Meōria aduētus ā. Tu es. ¶ Feria ii. de virgine. Meōria aduentus ān. Dixit dñs. Ad vespas meōria maximini abbatis. ā. Sanctissime. ℣ Justoꝝ. orō. Intercessio. Meōria aduētus. ā. Beatam. ¶ Feria iii. totū de aduentu vt infra. In laud. āe. ferial. Ad bened. ān Eleuare. Meōria maximini ān. Serue. Ad vespas sup pos ā. Ite dicite. cpꝫ. Ecce virgo Ad mag. ā. O sapiētia. sine pstrata sine meō Et sic ad cōplet. Et sic deiceps vsqꝫ ad natiuit dñi. in vespis et cōpl. ¶ Feria iiii. totū de aduētu. vt infra. Lctōes de expōe. Missus est. ℟ Missus. ℟. Aue maria. ℟. Suscipe verbū. In laud ā. Propter syon. cpm. Qui vēturus. Ad bened. ān. Missus est. Orō ieiunii. Ad matut. ꝛ ad missā tantū. Ad hoꝝ āe. de laud et vltima ad ix. et orō de dñica. Ad vespas sup pos ā. Quomodo. Ad mag. ān. O adonay. Ceta vts. ¶ Feria v. totū de aduētu vt infra. Et incipiētur pria ℟. de clama: videlicet Clama. cū ceteris. In laudibꝫ ā. De syon. Ad bened. ā. Vigilate. Ad horas āe. de laud. Ad vi. cp Dñs legifer. Et ad ix. cpm. Docebit. ꝛ hoc propter. ā. Dñs legifer. q dicitur ad ix. Ad vesperas super pos ā. Consolamini. Ad magn ān. O radix. ¶ Feria vi. totū de aduētu. Lctōnes fient de expōe Exurgens maria. Et dicētur scda ℟. de clama: videlicet Egredietur In laud. Constantes. Ad bened. ā. Ex quo facta. Orō ieiunii. Ad matut. ꝛ ad missā tantū Ad horas āe. de laud. ꝛ vltia ad ix. Orō de dñica Ad vespas sup pos. ān. Dies dñi. Ad mag. ā. O clauis dauid. ¶ Sabbato totū de aduētu vt ifra. Lctōes de expōe Anno quinto. Et dicuntur tertia ℟. de clama: videlicet Modo veniet. cū cetis. In laudibꝫ. ā. Dabit. cū ceteris. ꝛ cetera vts. Ad bened. ā. Vox clamantis Orō ieiunii. Ad matut. ꝛ ad missā tātū. Ad horas āe. de laud. ꝛ vltima ad ix. Oratio de dñica. Ad vesperas sup pos ān. Omnis vallis. Ad magn. ā. O oriens. ¶ Dñica iiii. ad matut. totū de aduētu vt infra. Ad ix. vltima ā. de laudibꝫ. In vesperis totū fit de scō thoma apostolo An. super pos. Beati pacifici. cum ceteris. et cetera vts. Ad mag. ā. O thoma. Nec fit alia meōria de aduētu. cetera vts. ¶ Feria ii. totuꝫ de aplo. In matut. vero ad meōriā aduētus ān. Nolite timere. Et in vesperis. ā. O rex gētiū ¶ Feria iii. totū de aduētu vt infra. Dicenturqꝫ quarta ℟. de clama: videlicet Emitte agnū. In laud. ā. Rorate. cū ceteris. et cetera vts. Ad bened. ā. Maria autem. Ad horas āe de laud. et vltima ad ix. et ceta vts. Ad vespas sup pos ā. Ponent dño. Ad mag. ā. O emanuel. ¶ Feria iiii. totū de aduētu vt ifra. Et dicūtur quita ℟. de clama: videlicet Rorate. cū ceteris. In laud. āe. q debuissent dici die lune precedēti: videlicet ā. Ecce veniet. ps. Miserere. ā. Dū venerit. ps. Te decet. ā. Ecce iam. ps. Deus deus meus. Ad canticū. ān. Ecce veniet dñs vt sedeat cū principibꝫ et soliū glorie teneat. q notatur i laudibꝫ ferie iiii. ieiunioꝝ. ps. Exultauit. ā. Egredietur dñs. ps. Laudate. Ceta vts. Ad bened. ā. Egrediet vir. Ad hoꝝ. āe. de laud. et vltia ad ix. Ad vs sup pos ā. Oriet. Ad mag. ā. O virgo virginū ¶ Feria v. hoc ē i vigilia natiuit dñi: fiet totū de vigilia vt infra inuenies.

I n anno quo natiuit. dñi die sabbati euenerit prima dñica aduētus: erit i crasti-

no sanctoꝝ martyꝝ agricole et vitalis. Sabbō p̄cedēte ad vespas sup̄ ꝑos ā. Bened. ꝑs ip̄m Et cetera sicut inuenies. ¶ Dñica prima totū de aduētu. vt infra inuenies. Ad vespas super ꝑos ā. Ecce veniet. Ad mag. ā. Ne timeas Meōria sancti saturnini. ā. Hic est vir. Orō vt inuenies. ¶ Feria ii. ad matut. de aduētu vt infra. Tres lctōes de expōe. Stabat io. Cetera vt iuenies. Meōria sācti saturnini. ā. Volo Meōria aduētus. ā. Angelus. ℣. Emitte. In vespis de sctō ādrea aplō. hoc est sup̄ ꝑos. ā. Beati pacifici. cū ceteris. ⁊ ceťa de aplō. Meōria aduētus. ā. Hierusalē. ℣ Rorate. ¶ Feria iii. totū de aplō. In matut. meōria aduētus. ān. Anteq̄. In vespis meōria scti eligii epi ⁊ cōfes. ān. Confessor. Meōria aduētus. ā. Querite. Cōplet. vtš. ¶ Feria iiii. totū de sancto eligio Memoria aduētus. ā. De syon. Et terminatur ad ix. in maiori ecclesia et fiet de sancta valeria vt inuenies. Meōria de aduētu. ā Veniet ¶ Feria v. de sancta valeria. Meōria aduentus p̄ ā. vt inuenies. Per diocesim aūt non fit de sctā valeria. ideo festū scti eligii qð fit feria iiii. habebit scdas vespas cū meōria aduētus. ā. Veniet. ¶ Feria v. totū de aduētu vt inuenies loco suo. ¶ Feria vi. totū de aduētu vt infra. Vltimū ℟. Confortate. qð nō fuit dictū adhuc. Ad vespas totū fit de reliquiis. Meōria aduentus ā. Ex egipto. ¶ Sabbato totū de reliq̄is. Meōria aduētus ān. Syon. Et in vespis. ā Leua Cetera vtš. ¶ Dñica scda ad mať. de aduētu: vt iuenies. Ad ix. vltima de laud. Ad vš sup̄ ꝑos ā. Similabo. cū cetis. Et ceťa de sctō nicolao. Meōria aduētus ā. Beata es. Cetera vtš. ¶ Feria ii. totū de festo. Meōria aduētus ā. De celo. In vespis meōria fare virginis. ā. Hec virgo. Meōria oct. beati andree. ā. Andreas. ℣. In oēm. Orō. Beatus andreas. Meōria aduentus. ān. Ecce rex. ¶ Feria iii. totū de aduentu. In matut. meōria virginis. ā. Veni sponsa. Meōria oct. beati andree. Beatus andreas. ℣. Nimis. Orō vtš. In vesperis totū de cōceptiōe beate marie. Meōria aduētus. ān. Vox clamantis. Cetera vtš. Cōpleť

vtš in natiuiť. eiusdē. ¶ Feria iiii. totū de festo In matuť. meōria aduētus. ā. Ecce ego mit. Et in vespis ā. Syon renouaberis. ceťa vtš ¶ Feria v. ad matuť. totū de aduētu. In vesperis totū de marť. nicasio sociisq; eius. In vespis meōria eulalie virginis. ān. Hec virgo. Meōria aduētus. ā. Qui post me. ¶ Feria vi. totū de sctis. In matuť. meōria virginis. ā. Veni sponsa. Ad meōriā aduētus ā. Dicite pusillanimes. In vespis fiet totū de sctis. Et fit in dictis vespis meōria sctōꝝ martyꝝ fusciani gentiani ⁊ victorici. ā. Fulgebūt. ℣. Letamini Meōria damasi pape. ā. Similabo. Meōria aduētus. ā. Cantate. Ceťa vtš. Cōpleť. vtš. ¶ Sabbō totū de sctis martyribꝫ. Meōria damasi pape. ā. Serue. ℣. Posui. Meōria aduētus. ā. Ante me. Ad vespas sup̄ ꝑos vltīa ā. de laud. Mutabiťq; ad cp̄z. et fiet totū seq̄ēs de aduētu vt inuenies. ¶ Dñica iii. totū de aduētu. Ad ix. vltima de laud. Ad vespas sup̄ ꝑos. ā. Dixit dñs. Et cetis ad cetos. Mutabiťq; ad cp̄m. et fiet de sancta lucia. Meōria aduētus. ā. Tu es. ¶ Feria ii. totū de virgine. Meōria aduētus. ā. Dixit dñs. Et i vespis. ā. Stām me dicent. Ceťa vtš. ¶ Feria iii. totū de aduētu. vt ifra. In laud. ā. Rorate. cū cetis. Et cē vtš. Ad bened. ān. Consurge. Ad horas āe. de laud. Ad ix. vltima ā. de laud. Ad vš. sup̄ ꝑos. ā feriaľ. Ad mag. ā. Eleuare. Et i dictis vespis meōria maximini abbatis. ān. Sanctissime. ℣. Iustum. orō. Intercessio ¶ Feria iiii. totū de aduētu. vt ifra. Lctōes de expōe Missus. vtš. ℟. Missus. Aue maria. Suscipe ver. In laud. ā. fer. Ad bened. ā Missus. Orō ieiunii Meōria maximini. ā. Serue. ℣. Iustus. Orō vtš. Ad horas ā. fe. Ad vespas sup̄ ꝑos ā. Quomodo. cp̄. Ecce virgo. Ad mag. ā. O sapiētia. Nec fit pstrata nec aliqua meōria amplius. nec ad cōpleť. ¶ Feria v. totū de aduētu. vt infra. In laudibꝫ āe. feriaľ. cp̄m. Qui venturus est. Ad bened. ā. Cōsolamini. Ad vš sup̄ ꝑos. ān. Ite dicite. Ad mag. ān. O adonay. ¶ Feria vi. totum de aduētu. Lctōes de expōe Exurgens maria. Incipiūturq; p̄ma ℟. de

clama. videlicet Clama. cū cetis. In laudibus ān. Constantes. cū cetis. cap. Qui ventu rus. ⁊ sic deinceps. Ad bened. ān. Ex quo. oro̅ ieiunii. Ad horas āe. de laud. ⁊ vltima ad ix. Ad vespas sup p̄os ān. Dies. Ad mag. ān. O ra dix. Cetera vt̄s. Cōplet. vt̄s. ¶ Sabbō totū de aduētu. vt ifra. Lctōes de expōe. Anno qui to. Dicēt qꝫ scd̄a R. de clama. videlicet Egre dietur. cū cetis. In laud. ān. Dabit. cū ceteris Ceta vt̄s. Ad bened. ā. Vox clamantis. oro̅ ie iunii. Ad horas āe. de laud. ⁊ vltima ad ix. Ad vs̄ sup p̄os. ān. Vis vallis. Ad mag. ān. O cla uis. Ceta vt̄s. ¶ Dn̄ica iiii. totū de aduētu vt infra. Ad ix. vltia ā. de laud. Ad vs̄ sup p̄os. ān. Ouietur. Ad mag. ān. O oriēs. Cetera vt̄s. ¶ Feria ii. totū de aduētu. dicēturqꝫ iii. R. de clama: videlicet Modo ve. cū cetis. In laud. ā Ecce veniet. cū cetis. etcē. vt̄s. Ad bened. ān. Egredietur. Ad ix. vltia ān. Ad vs̄. super p̄os ān. Beati pacifici. cū cetis. Et fiet totū de sā cto thoma aplo. Ad mag. ā O thoma. Nec fit alia meō. de aduētu. ¶ Feria iii. totū de aplo. In matut. vero fit mēoria aduētus ān. Nolite timere. Et i vespis ān. O rex gentiū. vt in p̄io āno. cē. vt̄s. ꝯpl. vt̄s ¶ Fer. iiii. totū de ad uētu vt ifra. dicēt qꝫ quarta R. de clama. videlꝫ Emitte. cū cetis. In laud. ān. Propter syon cū cetis. etcē. vt̄s. Ad bened. ān. Maria autē. Ad horas āe. de laud. ⁊ vltima ad ix. Ad vespas sup p̄os ā. Ponent dn̄o. Ad mag. ā. O ema nuel. Ceta vt̄s. Cōplet. vt̄s. ¶ Feria v. totuꝫ de aduētu vt infra. dicentqꝫ v. R. de clama: vi delicet Rorate. In laud. ān. De syon. cū cet. Et ceta vt̄s. Ad bened. ān. Vigilate animo. Ad horas āe. de laud. Ad vi. vero dicet cp. Do minus legifer. Et ad ix. Docebit nos. Et hoc ꝑpter ān. Dn̄s legifer. q̄ dicitur ad ix. Ad vespas sup p̄os ān. Intuemini. Ad mag. ān. O virgo virginū. ceteravt̄s. Complet. vt̄s. ¶ Feria vi. hoc est in vigilia natiuit. dn̄i fiunt oīa sicut infra iuenies.

¶ De festis paschalibus.

¶ Nota ꝙ si festū pasche die inuētionis dyo nisii euenerit: celebrabūtur festa modo quo seq tur. Et primo feria scd̄a i crastino oct. fiet de sā cto eutropio die suo. Et terminabit ad ix. Feria iii. de aplis philippo ⁊ iacobo die suo Ferria. iiii. de Quasimō. Feria v. de inuētione crucis die suo. Feria vi. de sctō quiriaco die suo. Sabbato de sctō marco cū ꝓcel. ieiunio ⁊ letania. ¶ Dn̄i ca de sctō iohanne die suo. Feria scd̄a de dn̄ica qua cantat Misericordia dn̄i. Feria iii. de in uētione corpoꝝ. Feria iiii. de sctō nicolao. Feria v. de sctō georgio cū mēoria gordiani. Feria vi. de sctō petro martyre. Sabbō de martyribꝫ ne reo et achileo. ¶ Si autē die scti marci pascha euenerit: feria ii. post oct. fiet offm̄ de Quasi modo. Feria iii. de sancto quiriaco die suo. Fe ria iiii. de inuentione crucis. Feria v. de sctō io hanne die suo. Feria vi. de sctō marco cū ꝓcel. et abstinē. Sabbō de aplis philippo. ¶ Dn̄ica de sctō nicolao die suo. Feria ii. de dn̄ica Ego sum pastor. cū mēoria gordiani et mathurini. Feria iii. de inuētione corpoꝝ dyonisii. cū mēo ria mamerti. Feria iiii. nerei et achilei. Feria v. de sancto georgio. Feria vi. de sācto petro. Sab bato de sācto eutropio. cū mēoria honorati. Ce tera die suo. ¶ Nota ꝙ de festis predictis quā do pascha die sancti georgii. aut die sequēti. aut alias per annū euenit: multa sunt scripta q̄ cau sa breuitatis obmittuntur: quia cognitis his q̄ dicta sunt: facile cognoscit quando festa tunc de beant celebrari. Et etiam quia ea que dicta sūt non semper inuiolabiliter obseruantur. immo secundū diuersitatem opinionū viuentiū vari antur. Nec est magna vis nisi de sancto marco quando fiat propter processionē et ieiuniū. Su per quo si assit dubietas pōtificalis anctoritas consulatur. Quare hec sufficiant.

¶ Nota ꝙ Te deum laudamus. dicit quo tienscunqꝫ fit de aliquo sctō ix. lect. etiā in xl. ex cepto die innocentiū in quo nō dicitur nisi sit do minica. Dicitur etiā oibꝫ diebꝫ quaꝝqꝫ oct. Sꝫ nō dicit i festis iii. lect. nisi sint quasi ix. scilicet i die oct. sācti stephani. innocentiū. et trāsfigura tionis dn̄i. Nō dicitur autē diebꝫ dn̄icis aduen tus. et lxx. vsqꝫ ad pascha. aliis autē dn̄icis dicit

¶ Gloria in excelsis. dr quotiēs fit de sanctis ix. lect. extra lxx. et xl. Et quotiēs fit de sctō spū. de trinitate. de eukaristia. de beata maria. de patrono ecclīe. extra lxx. et xl. Non dicitur qñ fit de angelis. aut de cruce. exceptis festis suis. Non dicitur etiā i die innocentiū: nisi sit dñica. Diebus dñicis per totum annū quando fit de tempore extra septuagesimā. quadragesimā. et aduentū. dicitur: quibus tēporibus non dicitur. Item infra quascunqz oct. dicitur. A septuagesima vsqz ad pascha: nunꝙ dicitur de quocūqz fiat: nisi die purificationis et annūciatiōis. In vigilia pache et penthecostes etiam dicitur.

¶ Credo. dicitur omnibus dñicis omni tempore de quocunqz fiat. excepto de mortuis. In festo natiuitatis dñi et aliis festis dei. crucis. et corone eius. et beate marie. et apostoloꝝ dicitur In quocunqz festo dicitur Credo. per totas oct. dicitur. si ratione ipsius festi dicatur. Dicitur etiam in festo patroni ecclesie. et dedicationis ecclesie. In festo dyonisii gallorum apostoli et per oct. dicitur. Et quotiens fit de trinitate. de sancto spiritu. de eukaristia. de beata maria. et in festo magdalenes. In vigilia pasche et penthecostes nō dicitur. in festis euangelistarū qui nō sunt apostoli vt marci et luce non dicitur. nec i cathedra sancti petri. Dicitur autē iohannis āte portā latinam. et petri ad vincula. In festis iohannis baptiste. et michaelis: nec in festo cuiuscunqz martyris aut confessoris: nisi sit patronus ecclesie non dicitur.

¶ De festis paschalibus.

¶ Si festū sancti benedicti aliquo triū dierū ante pascha euenerit: nichil fiet p illo āno. Ita eni inuenit scriptū: licet nō videatur ratio.

¶ Si festū annūciatiōis feria v. ante pascha vl deiceps euenerit: fiet feria iii. post oct. pasche nisi sit annotinū. et tūc fiet feria iiii. ppter ānotinū. et expōem dñice q fiēt diebus precedētibus.

¶ Si festū marie egyptiace et ābrosii feria v. ante pascha vel deiceps īfra oct. pasche et annotinū euenerit: trāsferētur vsqz post dictas oct. et annotinū. si cōtigerit expōem dñice. et festū annūciationis si translatū sit. Qō autē prius fiat nō est vis: sed sic fiāt ꝙ habeant vndiqz vespas suas. sic ꝙ dies sit medians inter ipsa.

¶ Si festū scti tyburcii in xl. ante feriā v. āte pascha euenerit: fiet de eo tantū mēoria. Si ex tūc vsqz ad oct. pasche et annotinū si cōtingat euenerit: nichil fiet de eo pro illo āno: qr non est moris vnꝙ trāsferre festa iii. lect. Si in crastino annotini vel feria ii. post oct. qua die nō fiet annotinū euenerit: videtur esse i voluntate facere offm de ipso festo vel de expōe. quia dicta expositio potest transferri in crastinū.

¶ Nota etiā ꝙ qñ festū inuētionis dyonisii et georgii trāsferūtur: nō ppterea trāsferūtur festa sctē opportune et reguli. de qbus fit illis diebus mēoria: sed tūc p illo anno de illis nichil fit. et sic per totum annū.

¶ Si inuentio corporum beati dyonisii sociorumqz eius euenerit in die pasche. feria secunda scz ii. kl. maii fiet de sancto eutropio die suo Feria iii. de aplis philippo et iacobo Feria iiii. de dñica Quasimodo. Feria v. de inuētione crucis. Feria vi. de sctō quiriaco. Sabbato de sācto marco cū procel. etc. Die dñica sequēti de sācto iohanne. Feria secunda de dominica. Feria tertia de inuentione corporū btī dyonisii socioꝝqz eius. Feria iiii. de translatiōe sctī nicolai. Feria v. de sācto georgio cū mēoria gordiani et mathurini. Feria sexta de sancto petro cum memoria mammerti et maioli episcoporum. Sabbato de martyribus nereo et achileo. De sācto yuone die suo. De scō petro ꝯfessore feria ii. sequēte

¶ Festa vero circa penthecostē sic fiēt. Feria scđa post asceñ. de sācto barnaba aplo cū mēo-ria oct. Feria iii. de trāslatione sancti ludouici. Feria iiii. de sācto lāderico. Feria v. oct. asceñ. et termiabitur ad ix. ꝑpter festū basilii: de quo fiet ī crastino. Lune in crastino trinitatis de ex-positione **Homo quidam**. et vltima lectio de libro regū. Martis de sctīs geruasio ꝛ ꝓthasio. Mercurii de sāctis ferreolo ꝛcē. Feria vi. de sā-cto leufredo. Sabbato fient due lcōes de sacra-mento tertia de euangelio sctī iohannis **Fuit in diebus**. sine titulo. Feria v. sequēte fiēt oct. sacramenti. et vltima lectio de euāgelio vigilie apostoloꝝ. et terminabitur ad ix. cū ān. **O sa-crum**. vespere de apostolis.

¶ Si dicta inuētio feria ii. post pascha euene-rit: feria ii. post oct. pasche fiet de dñica: qua cā-tatur **Quasimodo**. Feria iii. de sctō eutropio Feria iiii. de aplīs philippo. Feria v. de s. mar-co cū procel. ꝛ letania. Feria vi. de iuētione sctē crucis. Sabbato de s. quiriaco. Dñica sequenti de dñica cū mēoria fortunati. Feria ii. de s. iohē. Feria iii. de inuētione dyonisii. Feria iiii. de sctō georgio. Feria v. de sācto nicolao. Feria vi. de sā-cto petro cū mēoria gordiani ꝛ mathurini.

¶ Si dicta inuētio feria iii. post pascha euene-rit: feria ii. post oct. fiet de dñica **Quasimodo** cū mēo. vitalis. Feria iii. de s. petro. Feria iiii. de sctō eutropio. Feria v. de aplīs. Feria vi. de sctō marco cū ꝓcel. ꝛcē. Sabbato de iuētione crucis. Dñica sequēti de sācto q̄riaco. Feria ii. de dñi-ca. cū mēoria fortunati Feria iii. de s. iohē. Feria iiii. de iuētione dyonisii. Feria v. de scō georgio.

¶ Si dicta iuētio feria iiii. post pascha euene-rit: feria ii. post oct. pasche fiet de dñica **Qua-simodo**. Feria iii. de iuētiōe dyonisii. Feria iiii de sācto petro. Feria v. de aplīs. Sabbato de s. marco. cū procel. ꝛcē. Dñica de inuētione crucis. Feria ii. de sācto quiriaco. Feria iii. de dñica. Fe-ria iiii. de sācto iohē. Feria v. de sācto georgio.

¶ Si dicta inuētio feria v. post pascha euene-rit: feria ii. post oct. fiet de dñica **Quasimodo** Feria iii. de dicta iuētione. Feria iiii. de s. mar-co cū procel. ꝛcē. ꝛ mēoria vitalis. Feria v. de scō petro. Feria vi. de s. eutropio. Sabbō de aplīs. Dñica de se. Feria ii. de iuētiōe crucis. Fer. iii. de s. q̄riaco Fe. iiii. de s. georgio cū mēo. fortūati

¶ Si dicta iuētio feria vi. post pascha euene-rit: feria ii. post oct. pasche fiet de sctō marco cū procel. ꝛcē. et fiēt vespere die dñica de ipis oct. cū mēoria marci q̄uis festū marci sit duplū sicut cū festū sci barnabe ī crastino oct. sacramēti eue-nit: fiūt vespere de sacramēto cū mēoria sci bar-nabe. sic die oct. sctī martini. marcelli: vbi fiunt tātū ix. lect. de sctō mathurino. et die oct. epipha-nie si fuerit dies sabbati fiūt vespere de oct. non de simili festo sequēti. Feria iii. de dñica **Qua-simodo**. Feria iiii. de sctō dyonisio. Feria v. de sctō georgio cū mēoria vitalis. Si aūt sit anno-tinū fiet feria ii. Feria iii. de dñica. Feria iiii. de sctō marco. cū procel. ꝛcē. Feria v. de sācto dyo-nisio. Die ii. maii de dñica Die. v. maii de sācto georgio. Cetera die suo.

¶ Si dicta iuētio sabbō post pascha euenerit: fer. ii. post oct. pasche fiet de dñica **Quasimo-do**. Feria iii. de sācto marco cū procel. ꝛcē. Feria iiii. de inuētione corpoꝝ. Feria v. de sācto geor-gio. Si autē fuerit annotinū fiet feria ii. Feria iii. de sācto marco. Feria iiii. de dñica. Feria v. de sctō dyonisio. Feria vi. de sancto georgio. cū memoria vitalis.

¶ Si dicta inentio ī oct. pasche euenerit: feria ii. post oct. pasche fiet de sancto georgio die suo. cū memoria reguli. Feria. iii. de dñica **Quasi-modo**. Feria iiii. de sācto marco cū procel. ꝛcē. Feria v. de tēpore. scilicet de apocalipsi. Feria vi. de iuētione dyonisii. Si aūt fuerit ānotinū fiet feria ii. Feria iii. de dñica. Feria iiii. de sā-cto marco cū procel. Feria v. de inuētione dyo-nisii. Feria vi. de sctō georgio.

¶ Si festū sancti georgii die pasche euenerit: feria ii. in crastino oct. pasche fiet de aplīs. Feria iii. de dñica **Quasimodo**. Feria iiii. de inuēti-one crucis. Feria v. de sancto quiriaco. Feria vi. de sctō marco cū procel. ꝛcē. Sabbō de sctō iohē. Dominica de se. Feria ii. de inuētione dyonisii. Feria iii. de sctō nicolao. Feria iiii. de sācto geor-gio. Feria v. de sctō petro martyre. Feria vi. de

ſctõ eutropio. Nec poteſt hoc ãno nec ſequẽtibus
ãnotinũ cõtigere. ¶ De feſtis circa pẽthecoſtẽ.
Feria vi. ãte dñicã v. Vocẽ iocũdi. fiet offm̃ ip
ſius dñice ꝓpter feſtũ ſcti germani qḋ ipa dñica
euenit. de quo fit die ſuo. ¶ Sabbõ poſt aſceñ.
de ſctõ lãderico. Feria ii. de ſctõ barnaba. Feria
iii. de ſctõ ludouico. Feria iiii. de ſctõ baſilio. Fe-
ria v. fiet oct. aſceñ. Feria vi. de ſctis ferreolo et
ferrucione. Oct. ſacramẽti i vigilia aploꝝ. ⁊ ter-
minabũtur ad ix. ꝓpter feſtũ aploꝝ. Verũ apud
eos q̇ nõ faciũt offm̃ de trãſlatiõe ſcti ludouici.
nec de ſctis ferreolo ⁊ ferruc. nõ oportet tãcito fe
ſta preuenire. ſed ſufficit facere de ſctõ lãderico
feria iii. infra oct. aſceñ. et conſequẽter de aliis
ſctis. et ſic aliis annis ſuo modo.

¶ Si in craſtino ſancti georgii paſcha euene
rit. Feria ii. poſt oct. fiet de aplis philippo ⁊cẽ. Fe
ria iii. de cruce die ſuo. Feria iiii. de ſctõ q̇riaco.
Feria v. de dñica Quaſimodo. Feria vi. de ſã
cto iohẽ. Sabbõ de ſancto marco cũ proceſ. ⁊cẽ.
¶ Dñica de ſe. Feria ii. de ſctõ nicolao. Feria
iii. de ſctõ dyoniſio. cũ meõ. gordiani. Feria iiii.
de ſctõ georgio cũ meõ. mãmerti. Feria v. de ſcõ
eutropio. Feria vi. de ſctõ petro. Sabbõ de apo
calip. ¶ De feſtis circa pẽthecoſtẽ. Feria ii. pꝰ
aſceñ. de ſctõ barnaba. Feria iii. de trãſlatiõe lu
douici. Feria iiii. de ſcõ baſilio. Fer. v. oct. aſceñ.
Feria vi. de ſcõ lãderico die ſuo. Feria ii. pꝰ tri-
nitatẽ de expõe Homo q̇dã. vltia lctõ de libro
regũ. Feria iii. de ſcõ leufredo. Feria iiii. de ſctis
geruaſ. vltia lcõ de euãgel. vigilie ſcti iohis ſine
titulo cũ ieiunio. De ſcõ ferreolo die quita iulii
¶ Videt̃ quibuſdã alit̃ eſſe faciendũ. videlicet
ſabbõ poſt aſceñ. de ſcõ barnaba. Feria ii. de ſcõ
baſilio. Feria iii. de ſcõ ludouico. Feria iiii. de ſ.
ferreolo. ⁊cẽ. Feria v. oct. aſceñ. Feria vi. de ſctõ
lãderico. In craſtino trinitatis de ſancto gerua
ſio. Feria iii. de ſcõ leufredo. Feria iiii. de expõe
Homo q̇dam. ⁊ vltia lcõ de libro regũ. Et nõ
leget̃ ꝓ illo ãno expõ. Fuit i diebus. nec dicet̃
miſſa de vigilia ſcti iohis. erit tamen ieiuniũ.
In vltimis vero veſpis ſacramenti fiet meõria
de ſcõ iohẽ. ꝑ ã. Ingreſſo. ℣. Fuit hõ. orõ Pre
ſta. cũ meõ. agoardi. ⁊cẽ. Et dicent̃ matut. ſero
vel in mane vt videtur melius. In vigilia vero
aploꝝ petri ⁊ pauli fiẽt due lcões de ſacramẽto
tertia de expõe vigilie aploꝝ. In craſtino aploꝝ
fiẽt oct. ſacramenti. Ad ix. ãn. Tu es petrus.
veſpe de ſacramẽto. poſt vs meõ. de aplis ꝑ ãn
Cũ reſpexiſſet. ⁊ ſci iohis. In vltis veſpis meõ
de ſcõ iohẽ ꝑ ã. Ingreſſo. ⁊ de aplis ꝑ ã. In pa
tiẽtia feria vi. ſequẽti. Oct. ſci iohis. Sabbõ de
ſcõ marciale. Dñica de cõmeõratione ſcti pauli.

¶ Si paſcha die ſci marci euenerit: feria ſcđa
fiet de ĩuentiõe crucis die ſuo. Feria iii. de ſctõ q̇
riaco. Feria iiii. de doῑ. Quaſimõ. Feria v. de
ſctõ iohẽ. Feria vi. de ſctõ marco cũ pceſ. ⁊cẽ. ⁊ ceſ
ſabit̃ ab opibꝫ vſqꝫ poſt pceſ. ⁊ ſic aliis ãnis qñ
trãſfert̃. Sabbõ de aplis. ⁊ ceſſabit̃ hac die ab o-
peribꝫ ⁊ nõ die qua euenit feſtũ predictũ. Dñica
de trãſlatiõe ſci nicolai. Feria ii. de dñica Mia
dñi. cũ meõriis gordiani ⁊ mathurini. Feria iii.
de ſctõ dyoniſio. cũ meõ. mãmerti. Feria iiii. de
ſcõ nereo. ⁊cẽ. Fer. v. de. ſ. georgio. Feria vi. de ſ.
petro. Sabbõ de ſcõ eutropio. cũ meõ. honorati.
Dñica de ſe. Feria ii. de apocalip. ¶ De feſtis
circa pẽthecoſtẽ. Feria ii. rogationũ fiet de ſctõ
lãderico. cũ meõ. cãcii. petronille. ⁊ ieiunii. Feria
iii. ⁊ iiii. de rogatiõbꝫ cũ meõ. occurrẽtibꝫ. Feria
vi. de oct. aſceñ. Sabbõ de ſcõ baſilio. Dñica de
ſe. Feria ii. de ſctis ferreolo ⁊ ferruc. Feria iii. de
ſcõ ludouico. cũ meõ. medardi. Feria iiii. de ſctis
geruaſio ⁊ ꝓtha. cũ meõ. primi ⁊ feliciani. Feria
v. oct. aſceñ. Feria vi. de ſãcto barnaba die ſuo.
In craſtino trinitatis de ſcõ leufredo. Feria iii.
de expõe Homo q̇dam. vltima lcõ de libro re
gũ. cũ meõ. paulini. Feria iiii. de expõe vigilie
ſcti iohis. Fuit i diebus. ⁊ miſſa. In veſpis ⁊ in
craſtino totũ de ſacramẽto. In ſcđis veſpis meõ
de ſctõ iohẽ ꝑ ã. Ingreſſo. ℣. Fuit homo. orõ
Preſta. Feria vi. in craſtino totũ de ſãcto iohã
ne. et trãſfertur feſtũ ſãcti eligii vſqꝫ in vigiliã
apoſtoloꝝ apud eos qui faciunt offm̃ de viſita-
tione. Apud eos vero qui non faciũt: fit illo die
de ſancto eligio. Oct. ſacramenti fient pria die
iunii. et ſcđa die Oct. ſancti iohannis. etiã apud
eos qui faciunt de ſancto marciale: qḋ feſtum
transferetur in craſtinum.

¶ De terminatiõe festoꝝ.

¶ Festa iii. lect. semper terminãtur ad ix. cum vltima ãn. de laud. vel cũ Alla. tpe paschali ad ix. ptiñ. Si offm dñice tpe paschali fiat die dñi co: ⁊ sequatur festũ ix. lc. ad ix. dicet ã. de mag. ⁊ ad vs. Alla. scdm as. fer. Si autẽ die priuato: si sequat festũ etiã iii. l. de quo fiat in crastino ¶ Ab oct. pe- ¶ terminabitur ad ix. vts. thecostes vsqz ad aduentũ dñi. ⁊ ab oct. epipha nie vsqz ad lxx. si offm dñice fiat die dñico: ⁊ se- quat festũ ix l. qd nõ habeat as sup ps vesparꝫ. dicet ã. de mag. dñice sup ps vesparꝫ. et exinde de festo. Si aũt sequat festũ ix. lc. qd habeat as sup ps vesparꝫ: duplũ vel semid. dicet pdicta ã. ad ix. ⁊ in vis totũ de festo Si aũt fiat die priua to: ⁊ sequat festũ. iii. lc. de quo fiat i crastino: vel ix. lc. qd nõ habeat as sup ps: dicet predicta ã. sup ps vesparꝫ. ⁊ exĩde de festo. Si aũt sequat festũ dupl. semid. vel ix. l. qd hẽat as: dicet ad ix. A lxx. vero vsqz ad xl. semper fit offm dñice die dñico: nisi purificatio ibi eue. Si ergo sequat fe stũ ix. lect. dupl. vel semid. tminabit ad ix. cũ ãn de mag. Et tũc sequat fe. ix. lc. dicet sup ps ãe. ferial. Si maius: totũ de festo. Si aũt ppt festũ purifi. offm dñice trãsferat: terminabit sicut a- lio tẽpore. In xl. vero ⁊ i aduẽtu dicitur suo loco.

¶ Festa ix. lc. habẽt vtrasqz vs. ita tñ q i pris vespis icipit offm de eis ad cpm. exceptis paucis q habẽt as. sup ps vesparꝫ: vt dr suo loco. Secũ das vero vs. hñt itegras: nisi sequat dñica. festũ ix. lc. vel mai⁹. Et tũc si sequat dñica vel festũ ix. lc. qd nõ habet as sup ps: fiet de ipo vsqz ad cpm vesperaꝫ. hoc modo: q2 si habeat ppriũ of- ficiũ: dicet ãn. q debuisset dici ad mag. sup ps vesparꝫ: ⁊ vltia de laud. ad ix. Si aũt fiat de cõi dicet tm vltia de laud. Si aũt sequat festũ ix. lc qd habeat as sup ps duplũ vel semid: termia- bit ad ix. cũ pdicta ãn. Excipiũt festa ix. lc. p oct natiuitatis dñi. de qbz dr suo loco. Siliter dies vltimi oct. ix. lc. vt scti marcelli scdm ordinariũ ãtiquũ ⁊ solitũ ptercp i ecclia parisieñ. ⁊ martini et epiphie si die sabbi euenerit. q2 habẽt scdas ve spas itegras nõ obstãte festo sili sequẽte. Sic et festa quoꝝ habẽtur reliqe i ecclia q scz. habẽt in primis vespis ãs sup ps: habẽt vltimas vespe ras itegras: nõ obstante festo simili sequẽte. Si post festũ duplũ sequat aliud festũ duplũ: vel se miduplũ aliud semid: primũ terminabit ad ix. vt supra de festis ix. lect. dictũ est. Excipiuntur dies vltimi oct. soleniũ vt pasche ⁊ eukaristie. ⁊ similes: q2 si festũ scti marci feria ii. post oct. pa sche euenerit: vespe erũt de oct. et meõria sancti marci. Nã de oct. eukaristie nris diebz cõtigit i ecclia parisieñ. fieri vltimas vespas de ipis: nõ obstãte festo scti barnabe sequẽte. Non sic de fe sto natiuitat iohis baptiste ⁊ aploꝝ petri ⁊ pau li: de qbus suo loco dicitur. Similit dies vltimi oct. patroni ⁊ dedicatiõis vidẽtur debere habere vltimas vesperas itegras: nõ obstãte festo du- plici sequẽte: nisi sit duplũ solẽne: vt supra dictũ est. Si vero post festũ duplũ sequatur semid. ve spere erũt integre de duplo cũ meõ. semid. Si q autem super terminatione festoꝝ omissa sunt habentur suis locis.

¶ Que respõsoria iterãtur. quãdo ⁊ quomodo A lxx. vsqz ad pascha. diebz dñicis iterat vltimũ R. matut. stati post Glia pri. si dicat. Si nõ dicit Glia pri. vt tpe passiõis: post dimidiatio nẽ R. iterat. Sic fit tribz diebz ãte pascha Sic etiã itat i vespis R. a sabbõ xl. vsqz ad pascha etiã qñ fit de scis ⁊ In pace. ad cõpl. ⁊ ad alias hos p totã xl. ¶ In festis natitatis dñi. pasche pẽthecostes. ⁊ assũptiõis btẽ marie itat vltimũ R. matut. nõ stati post Glia pri. sed post resũ ptionẽ particule R. Siliter iterant iii. ⁊ vi. R. matut. i festis nat. dñi. ⁊ assũptionis btẽ marie.

¶ In festis patroni ⁊ dedicationis: videtur ad minus iterandũ vltimũ R. matut. vt supra.

¶ In festo epiphanie ppter euãgeliũ sequẽs. et i festo purificatiõis ppter psã iterat vltimũ R. matut. vt dictũ est. Similiter in festo inno- cẽtiũ extra dñicã vt ibi signatur iterat vltimũ. In aliis vero festiuitatibus quãtũcunqz soleni bus: nullũ R. iteratur.

¶ Ordinarium horaꝝ canonicaꝝ secundũ morẽ ecclesie parisiensis. Sabbato aduẽtus dñi si festũ quodcũqꝫ euenerit terminabitur ad ix. si autẽ die dñico. trãsferetur. super quo vide In ãno. Igitur sabbato ad vs. ã. Benedict⁹. ps. Bñdict⁹ cũ ceteris. vt i psalt. Cpm

Ecce dies veniũt dicit dñs. ⁊ suscitabo dauid germen iustũ. ⁊ regnabit rex. ⁊ sapiẽs erit ⁊ faciet iudiciũ ⁊ iusticiã in terra. Deo grãs. ℟. Missus est. ¶ iii. de maᵗ. Hy⁹. Conditor alme syderum eterna lux credentium christe redemptor oĩm exaudi pces supplicũ. Qui condolens interitu mortis perire seculũ saluasti mundũ lãguidũ donans reis remediũ. Vergente mundi vespere vti sponsus de thalamo egressus honestissima virginis matris clausula. Cuius forti potentie genu flectũtur omnia celestia terrestria fatentur nutu subdita. Te deprecamur agie ventture iudex seculi conserua nos in tempore hostis a telo perfidi. Laus honor virtus gloria deo patri ⁊ filio sancto simul paraclito in sempiterna secula. Amen. ℣. Rorate celi desuper. Et nubes pluãt iustũ aperiatur terra ⁊ germinet saluatorẽ. ã. Ecce nomen dñi venit de longinquo et claritas eius replet orbẽ terraꝝ. ps. Magñ. Orõ.

Excita qs dñe tuoꝝ fideliũ voluntates: vt diuini operis fructũ propensius exequentes. pietatis tue remedia maiora percipiant. Per dñm. Si memoria euenerit: facienda est. Nec fiũt memorie cões diebꝫ sabbati in vesperis per totũ ãnũ. Ad cõpl. ã. Miserere. ps. ⁊ cẽ. vt i psalt. In maᵗ. Inuit. Ecce venit rex. Occurram⁹ obuiam saluatori nostro. ps. Venite. Hy⁹.

Verbũ supernum prodiẽs a patre olim exiẽs qui natus orbi subuenis cursu decliui temporis. Illumina nunc pectora tuoqꝫ amore cõcrema audito vt preconio sint pulsa tandẽ lubrica. Iudexqꝫ cũ post aderis rimari factã pectoris reddẽs vicẽ pro abditis iustisqꝫ regnũ pro bonis. Non demũ artemur malis pro qualitate criminis sed cũ beatis cõpotes simus perhennes celibes. Laus honor virtus gloria deo patri ⁊ filio scõ simul paraclito in sẽpiterna scl̃a. Amẽ. In primo nocturno. ã. Ecce i nubibꝫ. ps. Beatus vir. vt in psalt. ℣. Ex syõ species decoris eius. Deus noster manifeste veniet. Incipit plogus beati hieronimi sup ysaiã. Jube dõne bñdicẽ. Bñdictionẽ perpetuã tribuat nobis pater eternus. Amen. lc. j.

Nemo cũ prophetas versibus viderit esse descriptos: metro eos estimet apud hebreos ligari: ⁊ aliquid simile habere de psalmis vel operibus salomonis. Sed quod in demostene ⁊ tullio solet fieri vt p cola scribãtur ⁊ comata: qui vtiqꝫ prosa ⁊ non versibꝫ cõscripserunt. Nos quoqꝫ vtilitati legentium

prouidētes: interpretationem nouam:
nouo scribendi genere distinximus. At
primū de ysaia sciēdum ꝙ in sermone
suo disertus sit: quippe vt vir nobilis et
vrbane elegantie. nec habens quicꝗ̄ in
eloquio rusticitatis admixtū. Unde ac
cidit: vt preceteris florē sermonis eius
translatio nō potuerit cōseruare. De-
inde etiā hoc adiiciendū: ꝙ non tā pro-
pheta dicendus sit: ꝗ̄ euangelista. Ita
enī vniuersa christi: ecclesieqꝫ mysteria
ad liquidū prosecutus est: vt non eū pu
tes de futuro vaticinari: sed de preteri-
tis hystoriā texere. Tu autē dñe mise-
rere nostri. Deo grãs. ℟. Aspiciens alō-
ge ecce video dei potentiā venientē et nebulā
totā terrā tegentē. Ite obuiā ei ꝛ dicite. Nun
cia nobis si tu es ipse. Qui regnaturus es In
pepulo israel. ℣. Quiqꝫ terrigene ꝛ filii hōim
simul inunū diues et pauper. Ite obuiam ei.
℣. Qui regis israel intende qui deducis velut
ouē ioseph. Nuncia. ℣. Excita potentiā tuā ꝛ
veni vt saluos facias nos. Qui. Gloria patri
In pplo israel. ℟. Aspiciēs. Jube dō. Deꝰ dei
filiꝰ nos benedicere ꝛ adiuuare dignet. Amē.

Uisio ysaie filii ¶ Liber ysaie. lc. ij
amos quā vidit super hierlm in
diebꝫ ozie. ioathā. achaz. et ezechie regū
iuda. Audite celi. ꝛ auribꝫ percipe terra:
qm̄ dñs locutus ē. Filios enutriui ꝛ ex-
altaui. ipsi autē spreuerūt me. Cogno-
uit bos possessorē suū: et asinus presepe
dñi sui. israel autē me non cognouit: et
populus meus non intellexit. Ue gēti
peccatrici. populo graui iniq̄tate. semi-
ni neq̄. filiis sceleratis. Dereliquerūt
dñm. blasphemauerunt sctm̄ israel. ab
alienati sunt retrorsū. Hec dicit dñs de
us conuertimini ad me. et salui eritis.
Deo grãs. ℟. Aspiciebā in visu noctis ꝛ ec
ce in nubibꝫ celi filius hōis venit. Et datū est
ei regnū ꝛ honor ꝛ omnis populus tribꝫ ꝛ lin-
gue seruient ei. ℣. Ecce dñator dñs cū virtute
veniet. Et datū. Jube dō. Spūs sācti gratia
illuminet sensus ꝛ corda nostra. Amen lc. iij

Super quo percutiā vos: vltra ad-
dentes preuaricationē: Omne ca-
put languidū. ꝛ omne cor merens. a plā
ta pedis vsqꝫ ad verticē capitis non est
in eo sanitas. Uulnus ꝛ liuor ꝛ plaga tu
mens: non est circunligata: nec curata
medicamine: neqꝫ fota oleo. Hec dicit
dñs. ℟. Missus est gabriel angelus ad ma-
riā virginē desponsatam ioseph nuncians ei
verbū ꝛ expauescit virgo de lumine. ne time-
as maria inuenisti gratiā apud dñm. Ecce
concipies ꝛ paries ꝛ vocabitur altissimi filius
℣. Aue maria gratia plena dñs tecū. Ecce cō
Gloria pri. Et vo. In scdo noct. ã. Ecce dñs
ꝛ cē. vt i psalt. ℣. Egredietur dñs de loco scō
suo. Ueniet vt saluet pplm suū. Jube dō. Deꝰ
pat omps sit nobis ppiciꝰ ꝛ clemēs Amē. lc. iiij

Terra vestra deserta: ciuitates vre
succense igni. Regionē vestrā co-
ram vobis alieni deuorant: et desolabit
sicut in vastitate hostili: et derelinq̄tur
filia syon vt vmbraculū in vinea: et si-
cut tuguriū in cucumerario. et sicut ci-
uitas q̄ vastatur. Nisi dñs exercituū re
liquisset nobis semen: quasi sodoma fu-
issemꝰ. ꝛ quasi gomorra similes essemꝰ
Hec dicit dñs deus. ℟. Aue maria gratia
plena dñs tecū. Spiritus sanctus supueniet
in te ꝛ virtus altissimi obūbrabit tibi qđ eni
ex te nascetur sctm̄ vocabitur filiꝰ dei. ℣. Quo
modo fiet istud qm̄ virū non cognosco ꝛ respō
dēs angelus dixit ei. Spūs. Jube dō. Christꝰ
ppetue det nobis gaudia vite. Amen. lc. v.

Audite verbum dñi principes sodo
moꝝ: percipite auribus legem dei
vestri ppl's gomorre. Quo michi multi
tudinem victimaꝝ vestraꝝ dicit dñs:
Plenus sū. Olocausta arietū et adipē
pinguiū ꝛ sanguinē vituloꝝ et hircorū
nolui. Cū veniretis ante conspectū me
um. q̄s quesiuit hec de manibus vestris
vt ambularetis in atriis meis: Hec di
cit dō. ℟. Saluatorē expectamus dñm iesū

christū qui reformabit corpus humilitatis no-
stre configuratū corpori claritatis sue. ꝟ. Pre-
occupemus faciē ei⁹ in cōfessione ⁊ in psalmis
iubilemus ei. Qui. Jube dō. Jgnē sui amoris
accēdat deus in cordibus nostris. Amen lc. vij
Ne offeratis vltra sacrificiū frustra
incensū abhominatio ē michi Neo
meniā ⁊ sabbatū et festiuitates vestras
non ferā: iniqui sunt cetus vestri. Kalē
das ⁊ solēnitates vestras odiuit anima
mea. facta sūt michi molesta. Laboraui
sustinens. Cū extenderitis manus ve-
stras: auertā oculos meos a vobis. et cū
multiplicaueritis oratione non exau-
diā. manus enim vestre sanguine plene
sunt. Hec dicit dn̄s. ℟. Audite verbum dn̄i
gentes. ⁊ annunciate illud in finibus terre. Et
in insulis que ꝓcul sunt dicite saluator noster
adueniet. ꝟ⁹. A solis ortu ⁊ occasu ab aquilone
⁊ mari. Et in insulis. Gloria patri. Et. In. iii
noct. ā. Erumpant. ps. Celi enarrant. ⁊ cē.
vt in psalt. ꝟ. Egredietur virga de radice ies-
se. Et flos de radice eius ascendet. Jube dōne.
Euangelica lectio sit nobis salus et protectio
Qn̄ non legitur euangeliū dr̄. Jn vnitate sā
cti spūs benedicat nos pater et filius. Amen.
Lectio vij. Secundum matheum. xxi
In illo tempore: Cū appropinquas-
set iesus hierosolimā ⁊ venisset bet
fage ad montē oliueti: tunc misit duos
discipulos dicens eis. Jte in castellum.
Et rel. Omelia venerabilis bede presbiteri.
Asina ⁊ pullus quibus sedens dn̄s hie-
rosolimā venit: vtriusqꝫ populi iudei vi
delicet ⁊ gētilis simplicia corda designāt
quibus ipse presidens queqꝫ a noxia li-
bertate suo frenans imperio: ad visionē
superne pacis inducit. hierl'm quippe vi
sio pacis interpretatur. Et bene cū ad
montem oliueti venisset dn̄s: discipulos
qui hec sibi animalia adducerent misit.
q̄ꝛ non nostris ad eū meritis. sed sola ip
sius gratia largiente peruenimus. iohā
ne attestante qui ait. Et in hoc est cari

tas: non q̄ꝛ nos dilexerimus deū: sed q̄m
ipse prior dilexit nos. Tu autē. ℟. Ecce
virgo concipiet ⁊ pariet filiū dixit dn̄s ⁊ voca-
bitur nomen eius. Admirabilis deus fortis. ꝟ.
Tollite portas principes vestras ⁊ eleuamini
porte eternales ⁊ itrobit. Admirabil'. Jube dō.
Splendor lucis eterne illuminet nos sine fine
Qn̄ non est euangeliū dr̄. Vincula peccato-
rum nostroꝝ dn̄s absoluat. Amen. lc. viij
Mons nāqꝫ oliueti celsitudinē dn̄i-
ce dilectionis. qua nos misericor-
diter illustrare ac saluare dignatus est
insinuat. non solū q̄ꝛ olei natura lucis
ministra est laboꝝ doloꝝqꝫ solamen: ve
rūetiā q̄ꝛ cūctis quibus imiscetur. solet
excellere liquoribꝫ. Ad montē igitur oli
ueti veniens dn̄s. asinos sibi quibꝫ hiero
solimā petat precipit exhiberi: figurate
significans. hoc quod alibi dicit aperte.
Quia sic dilexit deus mundū: vt filium
suū vnigenitū daret. ℟. Obsecro dn̄e mit
te quē missurus es vide afflictionē populi tui
Sicut locutus es veni ⁊ libera nos. ꝟ. A solis or
tu ⁊ occasu ab aq̄lone ⁊ mari. Sicut. Jube dō.
Ad societatē ciuiū supnoꝝ pducat nos rex an-
Duos ad exhibē- gelorꝝ. Amē. lc. ix
da sibi iumenta misit discipulos:
vt significaret in vtrūqꝫ ppl'm circūcisi
onis scilicet ⁊ preputii. pdicatores esse de
stinādos. Vel certe duos misit: vt eosdē
predicatores doctrina simul ⁊ operatiōe
pfectos esse moneret: ne vel erroris ver-
ba idocti veritati miscerēt. vel ea q̄ recte
docuissēt: puerse viuēdo negarēt. Tu au
tē. ℟. Letent' celi ⁊ exultet terra iubilate mō-
tes laudē q̄ꝛ dn̄s noster veniet. Et paupeꝝ suo
rū miserebit'. ꝟ. Ecce dn̄ator dn̄s cū virtute veni
et. Et paupeꝝ. Glia. Letent'. Nō dr̄. Te deū
ꝟ. sacer. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē t're. De pe
tra deserti ad mōtem filie syō. Jn laudibus. ā.
In illa die stillabūt mōtes dulcedinē ⁊ col
les fluent lac ⁊ mel all'a. ps. Dn̄s reg.
ā. Jocundare filia syon exulta satis filia hieru
salem all'a. ps. Jubilate. ā. Ecce dn̄s veniet et

oñes sancti eius cũ eo ⁊ erit in die illa lux magna all'a. ps. Deus de⁹. ã. Oẽs sitiẽtes venite ad aquas q̃rite dñm dũ iueniri potest all'a. ps. Benedicite. ã. Ecce veniet pphēta magn⁹ et ipse renouabit hierl'm all'a. ps. Laud. Cpm

In diebꝫ illis saluabit̃ iuda ⁊ isrl' habitabit cõfident: ⁊ hoc ẽ nomẽ qd' vocabunt eũ dñs iustus noster. Deo g. Hy⁹

Vox clara ecce ĩtonat obscura q̃q; ĩcrepat pellantur eminus sõnia ab ethre christ⁹ pmicat. Mens iã resurgat torpida q̃ sorde extat saucia syd⁹ refulget iã nouũ vt tollat oẽ noxiũ. Surſũ agn⁹ mittit̃ laxare gratis debitũ oẽs p indulgẽtia vocẽ dem⁹ cũ lachrimis. Secũdo vt cũ fulserit mũdũq; horror cinxerit nõ p reatu puniat sed pius nos tunc protegat. Laus honor. v⁹. Vox clamantis in deserto. Parate viã dñi rectas facite semitas dei nri. ã. Spũs sctũs in te descendet maria ne timeas habens in vtero filiũ dei all'a. ps. Bñd. Orõ

Excita dñe q̃s potentiã tuã et veni: vt ab iminentibꝫ pctõꝝ nroꝝ periculis. te mereamur ptegẽte eripi. te liberãte saluari. Qui vi. Meõria de reliq̃s. ã. Isti eteni maximo digni sũt honore venerari ĩ terris quos in celis rex regũ ĩmẽsa cumulauit gloria. v. Justi aũt ĩppetuũ viuẽt. Et apud dñꝫ est merces eoꝝ. Orõ

Propiciare q̃s dñe nobis famulis tuis p sctõꝝ tuorũ quoꝝ corpora vel reliq̃e in p̃seti req̃escunt ecclesia merita gloriosa: vt eoꝝ pia intercessiõe ab oibꝫ sẽp ptegamur aduersis. Per christũ. De oibꝫ sctis. ãn. Ecce dñs veniet ⁊ oẽs scti ei⁹ cum eo ⁊ erit in die illa lux magna all'a. v. Justorum anime. Oratio

Cõsciẽtias nr̃as q̃s dñe visitãdo purifica. vt veniẽs iesus christ⁹ filius tu⁹ dñs nr̃ cũ oibꝫ sctis: paratã sibi in nobis ĩueniat mãsionẽ. Qui tecũ. Ad p̃iaꝫ ã. In die illa. ps. De⁹ de⁹ me⁹ respice. cũ ceteris. v. Exurge dñe. Ad pcessionẽ. ã. Missus est ãgelus gabriel a deo in ciuitatẽ nazareth ad virginẽ mariã desponsatã ioseph ⁊ dixit ad eã spũs sctũs supueniet in te ⁊ virt⁹ altissimi obũbrabit tibi ideoq; ⁊ qd' nascet̃ ex te sctm̃ vocabitur filius dei dixit autẽ maria ecce ancilla dñi fiat michi scdm verbũ tuũ all'a. Sequit̃. ã. Ecce dñs veniet. v. Beati q̃ habitãt. Ice. vt in pcessiõe. Ad tertiã. ã. Jocundare. Cpm

De celo veniet dñator dñs: ⁊ ĩ manu eius honor ⁊ ĩperiũ. R. Veni ad liberãdum nos dñe deus virtutũ. v. Ostẽde faciẽ tuã ⁊ salui erimus. Glia. v. Timebũt gẽtes nomẽ tuũ dñe. Et oẽs reges t̃re gloriã tuã. Orõ de mat. Nota q̃ doc. p̃ia ad R. dr̃ All'a. vbi fit dup vt in ecclesia parisieñ. etiam sic ad alias horas. Ad vi. ã. Ecce dñs. Capitulum

Docebit nos dñs vias suas. ⁊ ãbulabimus in semitis ei⁹. q2 de syon exibit lex ⁊ verbum dñi de hierl'm. R. Ostende nobis dñe miam tuã. v. Et salutare tuũ da nobis. v. Memẽto nostri dñe in bñplacito ppli tui. Visita nos in salutari tuo. Ad ix. ã. Oẽs sitiẽtes. Si sequat̃ festum. ã. Ecce. Cpm.

Dñs legifer noster dñs rex nr̃ ipse veniet ⁊ saluabit nos. Deo grãs. R. Sup te hierl'm oriet̃ dñs. v. Et gloria ei⁹ in te videbit̃. Gloria. v. Dñe de⁹ virtutũ cõuerte nos. Ostẽde faciẽ tuã ⁊ salui erim⁹. Ad vs. ã. Ecce vẽiet. Cpm

Qui vẽtur⁹ est veniet ⁊ non tardabit. iã nõ erit timor ĩ finibꝫ nr̃is qm̃ ipse ẽ saluator nr̃. Hy⁹ Cõditor. v. Rorate. ã. Ne timeas maria iuenisti gratiã apud dñm ecce concipies ⁊ paries filium all'a. Orõ vts. nec fiũt meõrie cões nec p totũ ãnũ diebꝫ dñicis ĩ vis. ɔpl. vt ĩ psal. Nota q̃ p aduẽtũ qñ fit de sctis fit meõ. de aduẽtu ĩ mat. ⁊ vis per ã. v. ⁊ oꝝ. ad diẽ pertineñ. vt ĩfra. Feria ij. vel alia qua primo fiet de aduẽtu. Inuit. Regẽ ventuꝝ dñm. Venite adorem⁹. ps. Venite. Hy⁹ Verbũ supnũ. ã. ⁊ p̃i ad diẽ ptinẽt. vt in psalt. Feria. ij. ⁊ v. v. Ex syõ species decoris ei⁹. Deus noster manifeste veniet. lc. j.

Lauamini mũdi estote. auferte malũ cogitationũ vestrarũ ab oculis meis. Quiescite agere puerse. discite bñfacere. Querite iudiciũ. subueñite oppsso

iudicate pupillo. defēdite viduā. ⁊ venite
et arguite me dicit dn̄s. Si fuerint pctā
vr̄a vt coccinū: quasi nix dealbabunt̄: ⁊ si
fuerint rubra quasi vermiculꝰ: velut la-
na alba erūt. Si volueritis ⁊ audieritis
me: bona terre comedetis. Qđ si nolueri
tis: ⁊ me ad iracūdiā puocaueritis: gladi
us deuorabit vos. q2 os dn̄i locutū ē. Hec
dī. ¶ Feria. ij. ⁊ v. ℟. Aspiciebā. lc. ij
Q uomodo facta ē meretrix ciuitas
fidelis plena iudicii: Justicia habitauit i
ea: nūc aūt homicide. Argētū tuū versū
est in scoriā: vinū tuū mixtum est aqua
Principes tui infideles: socii furū. Oīs
diligūt munera: sequunt̄ retributiones
Pupillo nō iudicāt: ⁊ causa vidue nō in-
gredit̄ ad eos. Hec đ. ℟. Missus est. lc. iij.
P ropter hoc ait dn̄s deꝰ exercituum
fortis israel. Heu cōsolabor sup ho
stib3 meis: ⁊ vindicabor de inimicis meis
Et cōuertā manū meā ad te. ⁊ excoquā
ad purū scoriā tuā. et auferā oē stannū
tuū. Et restituā iudices tuos: vt fuerūt
priꝰ: ⁊ cōsiliarios tuos sicut ātiq̄tꝰ. Post
hec vocaberis ciuitas iusti. vrbs fidelis.
Syō in iudicio redimet̄. et reducēt eā in
iusticia. Et cōteret scelestos ⁊ pctōres si-
mul: ⁊ q̄ dereliq̄rūt dn̄m cōsument̄. Hec
dī. ℟. Aue maria. vꝰ. sacerđ. Egrediet̄ dn̄s de
loco sctō suo. Jn laud. sicut in psalt̄. cpm. ⁊ hyꝰ.
de dn̄ica. v. Emitte agnū dn̄e do. tre De pe. q̄
dr̄ p totū aduētū diebꝫ priuat̄. Ad bn̄đ. ⁊ mag.
ā. q̄re post legendā sequentē. Preces vt in psalt̄
orō de doc̄. Mcōrie cōes vt doc̄. ī vis̄ de reliq̄is. ā
Et facta ē ¶ Ad primā vii. p̄i. Et dr̄ ix. an̄ priā
diū priuat̄ diebꝫ qn̄ fit de tp̄e. Alia die. Jnuit̄.
hyꝰ. ⁊ cē. vts̄. ā. ⁊ p̄i vt in psalt̄. scđm feriā. Feria
iij. ⁊ vj. v. Egrediet̄ dn̄s de loco sctō suo Veniet
vt saluet populum suum. lc. j
C onfūdent̄ enī ab ydolis q̄bꝫ sacrifi
cauerūt. ⁊ erubescetis sup ortis quos ele-
geratis: cū fueritis velut quercꝰ defluēti-
bꝫ foliis. ⁊ velut ortꝰ absq3 aqua. Et erit
fortitudo vr̄a: vt fauilla stupe. Et opus
vestrū quasi scitilla. Et succendet̄ vtrū-
q3 simul: ⁊ nō erit q̄ extinguat. Hec dicit.
Feria. iij. ⁊ vj. ℟. Saluatorē. lc. ij. scđꝫ cp̄ꝫ ysaie
V erbū qđ vidit ysaias filiꝰ amos su-
per iudam ⁊ hierl̄m. Et erit in no
uissimis diebꝫ: p̄paratus mons domus
dn̄i in vertice montiū. ⁊ eleuabit̄ sup col
les. ⁊ fluent ad eū om̄es gētes. ⁊ ibūt ppl̄i
multi ⁊ dicēt. Venite ascēdamꝰ ad mon-
tē dn̄i: ⁊ ad domū dei iacob. et docebit nos
vias suas. ⁊ āmbulabimꝰ in semitis eiꝰ. q̄a
de syō exibit lex: ⁊ verbū dn̄i de hierl̄m Et
iudicabit gētes: et arguet ppl̄os multos
Et cōflabūt gladios suos in vomeres: ⁊
lāceas suas in falces. Nō leuabit gens
cōtra gentē gladiū: nec exercebunt̄ vltra
ad preliū. Hec dicit dn̄s. ℟. Audite. lc. iij.
D omus iacob venite et āmbulemꝰ in
lumine dn̄i: piecisti enī ppl̄m tuū
domū iacob. q2 repleti sunt vt olim: ⁊ au
gures habuerunt vt philistiim. et pueris
alienis adheserūt. Repleta ē t̄ra argēto
⁊ auro: ⁊ nō ē finis thesaurorꝝ eiꝰ Et reple
ta est t̄ra eiꝰ eq̄s. et inumerabiles quadri
ge eiꝰ. Et repleta est t̄ra eiꝰ ydolis. Opꝰ
manuū suarꝝ adorauerunt qđ fecerunt
digiti eorꝝ. Et incurauit se hō: ⁊ humili-
atus ē vir. Ne ergo dimittas eis. Hec đ.
℟. Ecce virgo. Si tn̄ feria. iiij. ⁊ sabbato festa
eueniāt dicet̄ hic vel die sequēti ℟. Cōfortate
q̄re ista. v. sa. Egrediet̄ virga de radice iesse Et
flos de radice eiꝰ ascendet. Cē. vt in dn̄ica. Ad
bened. ⁊ mag. vt post legendā. Alia die. Jnuit̄.
⁊ hyꝰ vts̄. ā. ⁊ p̄i de psalt̄ scđm diē ¶ Feria. iiij.
⁊ sabbō. v. Egrediet̄ virga de radice. l. j
I ngredere ī petrā ⁊ abscōdere in fos-
sa humo: a facie timoris dn̄i ⁊ a gl̄ia ma-
iestatis eiꝰ. Oculi sublimes hōis humili
ati sunt: ⁊ incuruabit̄ altitudo virorum.
Exaltabit̄ aūt dn̄s solus ī die illa: q2 di
es dn̄i exercituū sup oēm superbū ⁊ excel
sū. ⁊ super oēm arrogantē ⁊ humiliabit̄.
Et super oēs cedros libani sullimes et
erectas: ⁊ super oēs quercus basā. ⁊ super

oēs montes excelsos. et super oēs colles eleuatos. ⁊ super oēm turrem excelsam. ⁊ super oēm murū munitū. ⁊ super oīs naues tarsis. et super oē qd visu pulchrū ē. Hec d. ¶ Feria. iiij. ⁊ sabbo. R. Obsecro. l. ij

Et incuruabit͂ oīs sublimitas hoīm: et humiliabit͂ altitudo viroꝝ. Et eleuabitur dñs solus in die illa: et ydola penit⁹ cōterent͂. Et introibunt in speluncas petraꝝ. et in voragines terre. a facie formidinis dñi. ⁊ a gloria maiestatis ei⁹: cū surrexerit pcutere trā. Hec d. R. Letet͂

In die illa piiciet hō ydola ¶ lc. iij argēti sui: ⁊ simulacra auri sui q̄ fecerat sibi: vt adoraret talpas et vespertiliones. Et ingredient͂ fissuras petraꝝ ⁊ cauernas saxoꝝ a facie formidinis dñi. ⁊ a gloria maiestatis ei⁹: cū surrexerit pcutere terrā. Quiescite ergo ab hoīe cui⁹ spūs i naribꝫ eius ē: qr excelsus reputat⁹ ē ipse. Hec d. R. Confortate man⁹ fatigatas ⁊ genua debilia roborate q̄ pusillanimes estis mēte cōualescite me timete dicit dñs qr venio. Dirūpere iugum captiuitatis vestre. V. Ciuitas hierl'm noli flere qr cito veniet salus tua. Dirūpere. Gloria. V. sacerd. Ex syon species decoris eius. Deus noster manifeste veniet. lcē. vts

Et sufficit legenda et ordinariū propter festa q̄ sēper in hac ebd. eueniūt. Feria. ij. Ad bnd. ā. Angelus dñi nunciauit marie ⁊ cōcepit de spū scto all'a. ps. Bened. ā. Hierl'm respice ad oriētē ⁊ vide al'. p. Mag. In mat. v. Emitte agnū dñe dñatorē terre. De petra deserti ad montē filie syon. In vesperis. v. Rorate celi desuper. Et nubes pluant iustum aperiatur terra et germinet saluatorem. ¶ Oratio

Excita q̄s dñe potentiā tuā ⁊ veni: vt ab imminentibus peccatoꝝ nostrorum periculis te mereamur protegente eripi te liberante saluari. Qui viuis. Ad hos capitul. ⁊ R. de dñica ¶ Feria. iij. ān. Anteq̄ cōuenirent inuenta est maria in vtero habēs de spū scto all'a. ps. Bened. ān. Querite dñm dū inueniri potest inuocate eū dū prope ē all'a ps. Mag. V. ⁊ orō vts. ¶ Feria. iiij. ā. De syō exibit lex ⁊ verbū dñi de hierl'm. ps. Bened. ā. Veniet fortior me post me cuius non sū dign⁹ soluere corrigiā calciamentoꝝ eius. ps. Mag ¶ Feria v. ā. Benedicta tu in mulieribꝫ ⁊ benedictus fructus ventris tui. ps. Bnd. ān. Expectabo dñm saluatorē meū et prestolabor eū dū prope est all'a. ps. Mag. ¶ Feria vj. ā. Ecce veniet deus ⁊ hō de domo dauid sedere i throno all'a. ps. Bnd. ā. Ex egypto vocaui filium meū veniet vt saluet populū suum. ps. Mag. ¶ Sabbato. ā. Syon noli timere ecce de⁹ tu⁹ veniet all'a. ps. Bened. ¶ Ad vs super psalmos. ān. Veni dñe visitare nos in pace vt letemur corā te corde pfecto. ps. Bened. cū ceteris. Cpm. Qui venturus. Hy⁹. Conditor. V. Rorate. ā. Leua hierusalē oculos tuos ⁊ vide potentiā regis ecce saluator venit soluere te a vinculo. ps. Mag. Orō vts. ꝯpl'. vts ¶ Dñica. ij Inuitat. Rex noster adueniet christus. Quem iohannes predicauit agnū esse venturum. ps. Venite. Hy⁹. Verbū supernū. In primo noct.

Ecce enim dñator ¶ vts. lc. j. cpm. iii. dñs exercituū auferet ab hierl'm: ⁊ ab iuda validū ⁊ fortem. Omne robur panis: ⁊ omne robur aque forte ⁊ virum bellatorem. ⁊ iudicē ⁊ prophetam: et ariolum ⁊ senem principem super quinquaginta ⁊ honorabilem vultu: ⁊ consiliarium sapientem de architectis: et prudentē eloquii mystici. Et dabo pueros principes eoꝝ: ⁊ effeminati dominabuntur eis Et irruet populus ad populum. vir ad virū. vnusquisqꝫ ad proximum suū. Tumultuabitur puer contra senem: ⁊ ignobilis contra nobilem. Hec dicit dñs. R. Hierusalem cito veniet salus tua quare merore consumeris nunquid consiliarius non est tibi quia innouauit te dolor. Saluabo te et liberabo te noli timere. V⁹. Israel si me audieris non erit in te deus recens neqꝫ adorabis deū alienum ego enim dñs. Saluabo. lc. ij

Apprehendet enim vir fratrem suū domesticum patris sui. Et dicet

Vestimētū

tibi est. Princeps esto noster. Ruina autẽ hec sub manu tua. Respõdebitq3 ĩ die illa dicens. Non sũ medicus: et in domo mea nõ est panis neq3 vestimentũ. nolite me constituere principẽ populi. Ruit enĩ hierlm: ꝛ iudas cõcidit qꝛ lingua eoꝝ ꝛ adinuentiones eoꝝ cõtra dñm: vt puocarẽt oculos maiestatis eius. Hec dicit. ℟. Ecce dñs veniet ꝛ oẽs sancti eiꝰ cũ eo ꝛ erit in die illa lux magna ꝛ exibunt de hierusalem sicut aqua munda. Et regnabit dñs ineternũ super omnes gentes. ℣. Ecce dñatoꝛ dñs cum virtute veniet. Et regnabit. l. iij

Agnitio vultus eoꝛum respondebit eis. et pctm̃ suũ quasi sodoma predicauerunt nec absconderunt. Ve aĩe eoꝛũ qm̃ reddita sũt ei mala. Dicite iusto qm̃ bñ qm̃ fructũ adinuentionũ suaꝝ comedet. Ve impio ĩ malũ. Retributio enim manuum eius fiet ei. Populũ meũ exactores sui spoliauerunt: et mulieres dñate sunt eius. Hec dicit dñs. ℟. Docebit nos dñs vias suas ꝛ ambulabimus in semitis eius Quia de syon exibit lex et verbum dñi de hierusalem. ℣. Venite ascendamus ad montẽ dñi ꝛ ad domum dei iacob. Quia de syon. ¶ In tertio nocturno. ã. Ecce. vt in psalterio. lc. iiij

Popule meus qui beatum te dicũt ipsi te decipiunt: ꝛ viam gressuum tuoꝝ dissipant. Stat ad iudicãdũ dñs: ꝛ stat ad iudicandos populos. dñs ad iudicandum veniet cũ senibus populi sui: et principibus eius. Vos enim depasti estis vineam meã: ꝛ rapina pauperis ĩ domo vestra. Quare atteritis populũ meũ: et facies pauperum cõmolitis dicit dñs exercituum. ℟. Ciuitas hierusalem noli flere qm̃ doluit dñs super te. Et auferet a te omnẽ tribulationem. ℣. Ecce dñatoꝛ dñs cum virtute veniet. Et. l. v

Et dicit dñs. Pro eo q͞ꝺ eleuate sunt filie syon: ꝛ ãbulauerunt extento collo. ꝛ nutibus oculorum ibant. ꝛ plaudebant. ꝛ ambulabant ꝛ in pedibus suis cõposito gradu incedebant: decaluabit dñs verticẽ filiaꝝ syon ꝛ dñs crinem eaꝝ nudabit. In die illa auferet dñs oꝛnatum calciamentoꝝ. et lunulas ꝛ toꝛques ꝛ monilia: ꝛ armillas et mitras. ꝛ discriminalia et periscelides et murenulas ꝛ olfactoꝛiola. ꝛ inaures ꝛ anulos ꝛ gẽmas in fronte pendentes. ꝛ mutatoꝛia ꝛ pallia: ꝛ lintheamina ꝛ acus. ꝛ specula ꝛ sindones. vittas ꝛ theristra. ℟. Ecce veniet dñs protectoꝛ noster sanctus israel. Coꝛonã regni habens in capite suo. ℣. Ecce dominatoꝛ dñs cũ virtute veniet. Coꝛonã. lc. vj

Et erit pro suaui odoꝛe fetoꝛ. ꝛ pro zona funiculus. ꝛ pro crispanti crine caluiciũ. ꝛ ꝑ fascia pectoꝛali ciliciũ. Pulcherrimi quoq3 viri tui gladio cadent: et foꝛtes tui in prelio. Et merebũt atq3 lugebunt poꝛte eius: ꝛ desolata in terra sedebit. ¶ cpm. iiii. ¶ Et apprehendent septem mulieres virũ vnum in illa die dicẽtes: panem nostrũ comedemus: ꝛ vestimẽtis nostris operiemur. tantũmodo inuocetᷓ nomen tuũ super nos: aufer opprobriũ nostrũ. Hec dicit do. ℟. Sicut mater consolatur filios suos ita consolaboꝛ vos dicit dñs ꝛ de hierusalem ciuitate quã elegi veniet vobis auxiliũ. Et videbitis et gaudebit coꝛ vestrum. ℣. Deus a libano veniet et sanctus de monte vmbroso ꝛ condenso. Et videbitis. In tertio noct. ã. Erumpant. l. vij. Scdm lucam. xxi

In illo tempoꝛe Dixit iesus discipulis suis. Erunt signa in sole ꝛ luna ꝛ stellis: ꝛ in terris pressura gentium pre confusione sonitus maris ꝛ fluctuũ. Et reliqua. Omelia beati gregoꝛii pape.

Dñs ac redemptoꝛ noster paratos nos desiderans inuenire: senescentem mundũ que mala sequantur denunciat: vt nos ab eius amoꝛe compescat. Appropiquante enim termino: quante persecutiones preueniãt innotescit: vt si deum ĩ tranquillitate metuere noluimus. vicinũ eius iudiciũ vel persecutionibus attriti timeamus. Tu aũt. ℟. Hierusalem

plantabis vineā in montibꝫ tuis et exultabis
qr dies dñi venit surge syon conuertere ad deū
tuum gaude ꝛ letare iacob Quia de medio gē
tium saluator tuus veniet. V. Exulta satis fi
lia syon iubila filia hierusalem. Quia. lc. viij

Huic etenim lectioni sancti euange
lii quam modo vestra fraternitas
audiuit: paulo superius dñs premisit di-
cens. Exurget gens contra gentem: ꝛ re
gnū aduersus regnum. ꝛ erunt terremo-
tus magni per loca ꝛ pestilētie ꝛ fames.
Et quibusdā interpositis hoc quod mo
do audistis adiungit. Erunt signa in so
le. ꝛ cetera. R. Egredietur dñs de samaria
ad portam que respicit ad orientem et veniet
in bethleem ambulās super aquas redempti-
onis iude. Tunc saluus erit omnis homo qa
ecce veniet. V. Deus a libano veniet ꝛ sanctus
de monte vmbroso ꝛ condenso. Tunc. lc. ix

Ex quibus profecto omibus aliqua
iam facta cernimus: alia e proxi-
mo ventura formidamus. Nam gentē
super gentem exurgere: earumqꝫ pressu
rā terris insistere plus iā in nostris tri-
bulationibus cernimus: qȝ in codicibus
legimus. Quod vero terremotus vrbes
innumeras subruat: ex aliis mundi par
tibus scitis qȝ frequenter audiuimus: et
pestilentias sine cessatione patimur. R.
Rex noster adueniet christus. Quem iohānes
predicauit agnum esse venturū. V. Ecce agnus
dei ecce qui tollit peccata mundi. Quē. Glo-
ria. Rex. Non dicitur Te deum. V. sacerdotal.
Emitte agnum dñe dñatorem tre. De petra
deserti ad montem filie syon. In laudibus. ān

Ecce in nubibus celi dñs veniet cum po-
testate magna allelujа. ps. Dñs reg
ā. Vrbs fortitudinis nostre syon saluator pone
tur in ea murus ꝛ antemurale aperite portas
quia nobiscum deus all'a. ps. Jubilate. ā. Ec-
ce apparebit dñs ꝛ non mentietur si morā fe-
cerit expecta eū qr veniet ꝛ non tardabit all'a.
ps. Deus deus. ā. Montes ꝛ colles cantabūt
corā deo laudē ꝛ omnia ligna siluarum plaudēt
manibus qm veniet dñs dñator in regnum
eternū all'a all'a. ps. Benedicite. ā. Ecce dñs
noster cū virtute veniet vt illuminet oclos ser
uorum suorum all'a. ps. Laudate. cpm hy⁹ ꝛ V. vts
ā. Super soliū dauid ꝛ super regnū eius sede-

bit ineternum all'a. ps. Bened. Orō.
Excita dñe corda nostra ad prepa-
randas vnigeniti tui vias: vt per ei⁹ ad-
uentū purificatis tibi mentibus seruire
mereamur. Qui tecū. Meōrie vts. ad pro
cessionē vts. Ad hos. ā. de laud. cē. vts. Ad vs su
per ps. ā. Ecce. cē. vts. ān. Beata es maria q̄
credidisti perficient in te q̄ dicta sūt tibi a dño
all'a. Orō vts. Cōpl' vts. ¶ Feria. ij. vel qua
prio fiet de feriis. Inuit. Regē ven. Hy⁹. Ver-
bū su. ā. ꝛ ps i scdꝫ diē. Feria. ij. ꝛ v. V. Ex syō. l. j

In die illa erit germen dñi: i magni
ficentia ꝛ gloria et fruct⁹ terre subli-
mis. ꝛ exultatio his q̄ saluati fuerint de
israel. Et erit oms q̄ relict⁹ fuerit in sy-
on: ꝛ residuus in hierlm sctūs vocabitur
ois q̄ scriptus ē in vita in hierlm. Hec d.

Si abluerit dñs sor- ¶ R. Hierlm. l. ij
des filiarum syon: ꝛ sanguinē hierlm
lauerit de medio ei⁹: in spū iudicii et spū
ardoris. Et creauit dñs sup oēm locum
montis syon. ꝛ vbi inuocat⁹ est nubē p di
em. ꝛ fumū ꝛ splendorē ignis flāmantis
in nocte. Hec dicit dñs. R. Ecce veniet. l. iij

Super oēm eni gloriā protectio et ta
bernaculū erit in vmbraculū diei
ab estu. ꝛ in securitatem ꝛ absconsionē a
turbine ꝛ a pluuia. cpm v. Cantabo dile-
cto meo canticū patruelis mei vinee sue
Hec d. R. Docebit. V⁹. sacerd. Egrediet dñs.
cē. vts. Ad bened. ꝛ mag. q̄re post legendam.
Alia die. Inuit. hy⁹ vts. ā. ꝛ ps vt in psalt. scdm
diē ¶ Feria. iij. ꝛ vj. V. Egredietur dñs. lc. j

Vinea facta est dilecto meo in cornu
filio olei: et sepiuit eā ꝛ lapides ele-
git ex illa: ꝛ plantauit eā electā. Et edifi
cauit turrē in medio ei⁹: ꝛ torcular extru
xit in ea. Et expectauit vt faceret vuas:
ꝛ fecit labruscas. Nūc ergo habitatores

hierłm ⁊ viri iuda iudicate inter me ⁊ inter vineã meam. Hec d. ℟. Ciuitas. lc. ij

Quid est qđ debui vltra facere vinee mee: ⁊ nõ feci ei: An ꝙ expectaui vt faceret vuas ⁊ fecit labruscas: Et nunc ostendã vobis qđ ego faciã vinee mee. Auferã sepẽ eius: ⁊ erit in direptionẽ. diruã maceriã eius. ⁊ erit in cõculcationẽ ⁊ ponã eã desertã. Hec. ℟. Ecce veñiet. lc. iij

Non putabitur: ⁊ nõ fodiet. ascendẽt super eã vepres ⁊ spine. ⁊ nubibus mandabo ne pluant super eã imbrẽ. Vinea enim dñi exercituũ domus israel est ⁊ viri iuda germen delectabile eius. Et expectaui vt faceret iudiciũ: ⁊ ecce iniquitas: ⁊ iusticiã: ⁊ ecce clamor. Hec d. ℟. Sicut mater. ℣. sacerd. Egredietur virga. cẽ. vts Alia die. Inuitat. hy⁹ ã. ⁊ pi vts. ¶ Feria. iiij. ⁊ sabbato. ℣. Egredietur virga. Lectio prima

Ve q̃ cõiungitis domũ ad domum. ⁊ agrũ agro copulatis vsqꝫ ad terminũ loci. Nunqđ habitabitis soli vos in medio terre: In auribꝫ meis sunt hec dicit dñs exercituũ. Nisi domus multe deserte fuerit grãdes ⁊ pulchre: ⁊ absqꝫ habitatore Decẽ enĩ iugera vineaꝝ facient lagunculã vnã. et triginta modii semẽtis: faciẽt modios tres. Hec. ℟. Hierłz. l. iij

Ve qui cõsurgitis mane ad ebrietatem sectandã et potãdum vsqꝫ ad vesperã: vt vino estuetis. Cythara et lyra ⁊ tympanũ ⁊ tibia ⁊ vinũ in cõuiuiis vestris. ⁊ opus dñi nõ respicitis: nec opera manuũ eius consideratis. Propterea captiuus ductus ẽ populus meus: quia non habuit scientiam. Et nobiles eius interierunt fame: et multitudo eius siti exaruit. Hec dicit. ℟. Egredietur. lc. iij

Propterea dilatauit infernus animam suã. et aperuit os suũ absqꝫ vllo termino. Et descendent fortes eius ⁊ populus eius et sullimes. gloriosiqꝫ ei⁹ ad eum. Et incuruabitur homo ⁊ humiliabitur vir: ⁊ oculi sullimiũ deprimẽtur

Hec d. ℟. Rex noster. ℣. sacerd. Ex syon. Cetera vts. Et sufficit hec legenda propter festa que eueniunt. Feria. ij. ã. De celo veniet dñator dñs ⁊ in manu eius honor ⁊ imperium. ps Bened. ã. Ecce rex veniet dñs terre ⁊ ipse auferet iugum captiuitatis nostre. ps. Magñ. In matut. ℣. Emitte agnum dñe dñatorem terre. De petra deserti ad montem filie syon. In vĩs. ℣. Rorate celi desuper. Et nubes pluãt iustũ aperiat terra ⁊ germinet saluatorẽ. Orõ.

Excita dñe corda nostra ad preparãdas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentum purificatis tibi mẽtibus seruire mereamur. Qui tecũ viuit. ¶ Feria tertia. ã. Super te hierusalẽ orietur dñs ⁊ gloria eius in te videbitur. ps. Bened. ã. Vox clamantis in deserto parate viam dñi rectas facite semitas dei nostri. Feria. iiij. ã. Ecce mitto angelum meum qui preparabit viam tuam ante faciem meam. ps. Bened. ã. Syon renouaberis ⁊ videbis iustum tuũ qui venturus est in te. ps. Mag. Feria v. ã. Tu es qui vẽturus es dñe quẽ expectamus vt saluum facias populum tuum. ps. Bened. ã. Qui post me venit ante me factus est cuius non sũ dignus calciamenta soluere. ps. Mag. Feria vj. ã. Dicite pusillanimes confortamini ecce dñs de⁹ noster veniet. ps. Bened. ã. Cãtate dño cãticũ nouũ laus ei⁹ in extremis terre. ps. Mag. Sabbato. ã. Ante me nõ ẽ format⁹ deus ⁊ post me nõ erit q: michi curuabit omne genu ⁊ cõfitebit omnis lingua. p B⁹ In vĩs. ã. feriales. ps. Bñdict⁹ do Cpm. Qui vẽturus ẽ. Si dicta fuerit. ã. O sapiã vel debeat dici in vĩs dicet cpm. Ecce virgo ⁊ deinceps. hy⁹ Cõditor. ℣. Rorate. ã. Non auferet sceptrum de iuda ⁊ dux de femore eius donec veniat qui mittendus est et ipse erit expectatio gentium. ps. Mag. Orõ. Excita. vt supra. Cõplet. vt supra. ¶ Dñica tertia. Inuitat. Surgite vigilemus venite adorem⁹. Quia nescitis horã quando veniet dñs. ps. Venite. Hy⁹. Verbũ. pi ã. ⁊ ℣. vts. Lect. j

Et exaltabitur dñs exercituũ in iudicio: ⁊ deus sctũs sãctificabitur in

iusticia. Et pascentur agni iuxta ordi-
nem suũ: ⁊ deserta in vbertatẽ versa: ad-
uene comedent ea. Ve qui trahitis iniq-
tatem in funiculis vanitatis. et quasi
vinculũ plaustri pctm̃. Hec dicit dñs. ℟.
Ecce apparebit dñs super nubem cãdidã. Et
cũ eo sãctorꝝ milia habens in vestimento et in
femore suo scriptũ rex regũ et dñs dominãtiũ
℣. Apparebit in finẽ ⁊ non mentiet̃ si morã fe-
cerit expecta eũ qꝛ veniens veniet. Et. lc. ij

Qui dicitis festinet ⁊ cito veniat opꝰ
eius vt videamus ⁊ appropiet: ⁊ ve-
niat consiliũ sctĩ israel. et sciemus illud.
Ve q̃ dicitis malũ bonũ: ⁊ bonũ malum
ponentes tenebras lucẽ: ⁊ lucẽ tenebras
ponentes amarũ in dulce: ⁊ dulce ĩ ama-
rũ. Hec d̃. ℟. Bethleẽ ciuitas dei sũmi ex te
exiet dñator israel ⁊ egressus eius sicut a princi-
pio dierꝝ eternitatis ⁊ magnificabit̃ in medio
vniuerse terre. Et pax erit in terra nrã dũ ve-
nerit. ℣. Et tu bethleẽ terra iuda nequaꝙ̃ mi-
nima es in principibus iuda. Et pax erit. lc. iij

Ve q̃ sapiẽtes estis in oculis vestris:
⁊ corã vobismetipsis prudẽtes. Ve
q̃ potentes estis ad bibendũ vinũ. et viri
fortes ad miscendã ebrietatẽ. Qui iusti-
ficatis impiũ pro muneribꝫ. ⁊ iusticiam
iusti aufertis ab eo. Propter hoc sicut de-
uorat stipulã lingua ignis. ⁊ calor flam-
me exurit: sic radix eorum quasi fauilla
erit. ⁊ germen eorum vt puluis ascendet
Hec d̃. ℟. Qui venturus est veniet ⁊ nõ tar-
dabit iã non erit timor in finibꝫ nostris. Qm̃
ipse est saluator noster. ℣. Ex syon species deco-
ris eius deus noster manifeste veniet. Qm̃ ipe
In scdo nocturno. ã. Ecce. vt in psalt. lc. iiij

Abiecerunt enim legẽ dñi exercitu-
um: ⁊ eloquiũ sancti israel blasphe-
mauerunt. Ideo iratꝰ est furor dñi in po-
pulo suo: ⁊ extẽdit manũ suã sup eũ. ⁊ p-
cussit eũ: ⁊ cõturbati sunt mõtes. ⁊ facta
sunt morticinia eorꝫ quasi stercꝰ in me-
dio plateaꝝ. In his oĩbꝫ non est auersus
furor eiꝰ: sed adhuc manus eiꝰ extẽta Et
leuabit signũ in nationibꝫ pcul. ⁊ sibila-
bit ad eũ de finibꝫ terre. Hec d̃. ℟. Suscі-
pe verbũ virgo maria qd̃ tibi a dño p angelũ
transmissũ est cõcipies per aurẽ deũ paries et
hõiem. Vt benedicta dicaris inter oẽs mulie-
res. ℣. Paries q̃dẽ filiũ ⁊ virginitatis nõ patie-
ris detrimentũ efficieris grauida ⁊ eris semp

Et ecce festinꝰ ❡ mater intacta Vt. l. v
velociter veniet: nõ est deficiẽs ne-
qꝫ laborãs ĩ eo. Nõ dormitabit neqꝫ dor-
miet: neqꝫ soluetur cingulũ renũ eiꝰ. nec
rũpetur corrigia calciamenti eius. Sa-
gitte eius acute: et oẽs arcus eiꝰ extenti.
vngule equorꝫ eiꝰ vt silex. ⁊ rote eiꝰ quasi
ĩpetus tẽpestatis. Rugitus eiꝰ vt leonis
rugiet vt catuli leonũ Hec ℟. Egypte no-
li flere qꝛ dñator tuꝰ veniet tibi ante cuiꝰ cõspe-
ctũ mouebunt̃ abyssi. Liberare pplm̃ suum de
manu potentiũ. ℣. Ecce dñator dñs cũ virtute

Et frendet ⁊ tenebit ❡ veniet. Li. l. vj
predã: ⁊ ãplexabit̃. ⁊ non erit q̃ eru-
at. ⁊ sonabit super eũ in die illa sicut so-
nitus maris. Aspiciemus in terrã: ⁊ ecce
tenebre. tribulationes et lux obtenebra-
ta est in caligine eius. Hec dicit dñs. ℟
Prope ẽ vt veniat tempus eius ⁊ dies eius nõ
elongabuntur Miserebitur dñs iacob ⁊ israel
saluabit̃. ℣. Qui vẽturꝰ est veniet ⁊ nõ tardabit
iã nõ erit timor ĩ finibꝫ nris. Miserebit̃. Glia
In. iii. noct. ã. Erũpãt. lc. vij Scdm matheũ. xi

In illo tpe: Cũ audisset iohẽs in vin-
culis opera christi: mittens duos de
discipulis suis ait illi Tu es q̃ venturus
es: an alium expectamus. Et reliqua.
Omelia beati gregorii pape.

Querendũ nobis est fratres cur iohã-
nes propheta ⁊ plusꝙ̃ ppheta: qui venien-
tẽ ad iordanis baptisma dñm ostendit
dicẽs Ecce agnus dei. ecce qui tollit pec-
cata mundi. q̃ et humilitatẽ suã ⁊ diuini-
tatis eius potentiã cõsiderãs dixit Qui
de terra est: de terra loquitur. q̃ autẽ de
celo venit super omnes est: cur in carce-
re positus mittẽs discipulos requirit. tu

qui venturus es: an aliũ expectamus. tã
ꝗ̃ si ignoret quẽ ostenderat. et an ipse sit
nesciat: quẽ ipsũ esse ꝓphetando baptizã
do ostendendo clamauerat. Tu autem.
℟. Descendet dñs sicut pluuia in vellus. Ori-
etur in dieb; eius iusticia ⁊ abũdãtia pacis. ℣.
Et adorabũt eũ oẽs reges oẽs gẽtes seruiẽt ei
Sed citiꝰ hec q̃stio sol- ¶ Oriet. lc. viij
uitur: si geste rei tẽpus ⁊ ordo p̃ꝑẽset
Ad iordanis eñi fluenta positꝰ. q̃r ipse es
set redẽptor mundi asseruit. Missus vero
in carcerẽ an ipse veniat req̃rit. nõ q̃a ip
sũ redemptorem mundi esse dubitet: sed
q̃rit vt sciat si is q̃ per se in mundũ vene
rat: per se etiã ad inferna descẽdat. Quẽ
eñi p̃currens mundo nunciauerat: hunc
moriendo ad inferos p̃currebat. Ac si ap
te dicat. Sicut ꝓ hoĩb; nasci dignatꝰ es:
an etiã ꝓ hoĩbus mori digneris insinua
Vt q̃ natiuitatis tue p̃cursor extiti: mor
tis etiã p̃cursor fiã. ⁊ venturũ inferno te
nunciẽ: quẽ iã venisse mundo enunciaui
Tu. ℟. Veni dñe ⁊ noli tardare relaxa faci-
nora plebis tue. Et reuoca dispsos in t̃rã suã.
℟. Excita dñe potẽtiã tuã ⁊ veni vt saluos faci-
Unde ⁊ inq̃sitꝰ dñs ¶ as nos. Et. lc. ix
enumeratis potẽtie sue miraclis:
de mortis sue ꝓtinus humilitate respon
dit dicens. Btũs q̃ nõ fuerit scãdalizatꝰ
in me. Visis tot signis tãtisq; virtutib;
scãdalizari q̃sq; non potuit sed ãmirari:
sed ĩfideliũ mens graue in illo scãdalũ ꝑ
tulit: cũ eũ post miracl'a morientẽ vidit.
Unde ⁊ paulꝰ dicit. Nos p̃dicamꝰ christũ
crucifixũ: iudeis q̃dẽ scãdalũ: gẽtib; aũt
stulticiã. Tu. ℟. Ecce radix iesse ascẽdet in
salutẽ pploꝝ: ipsũ gẽtes dep̃cabunt. Et erit no
men eiꝰ gloriosũ. ℣. Dabit ei dñs sedẽ dauid pa
tris eiꝰ ⁊ regnabit in domo iacob ineternũ. Et
erit. Gl'ia. Ecce ra. Non dr Te deũ. ℣. sacerd.
Emitte agnũ dñe dñatorẽ t̃re. De petra deser
ti ad montẽ filie syon. In laudibus. ã
Ueniet dñs ⁊ nõ tardabit vt illuminet ab
scõdita tenebraꝝ ⁊ manifestabit se ad oẽs gen

tes all'a. ps. Dñs reg. ã. Hierl'm gaude gau-
dio magno q̃r veniet tibi saluator all'a. ps. Ju-
bilate. ã. Dabo in syon salutẽ ⁊ in hierl'm glo-
riã meã all'a. ps. Deꝰ deꝰ. ã. Mõtes et oẽs col
les humiliabunt ⁊ erũt praua indirecta ⁊ aspe
ra in vias planas veni dñe ⁊ noli tardare all'a
ps. Bened. ã. Juste ⁊ pie viuamꝰ expectãtes be
atã spem ⁊ aduentũ dñi. ps. Laud. c̃pm hyꝰ ⁊
℣. vt s̃. Si aũt fuerit dicta ã. O sapia. dicet cp;
Qui venturꝰ. ⁊ deinceps ã. Johẽs aũt cũ au-
disset in vĩculis opera christi mittẽs duos de di
scipulis suis ait illi tu es q̃ vẽturꝰ es an aliũ ex
Aurẽ tuã ¶ pectamꝰ. ps. Bñd. Orõ
q̃s dñe p̃cib; nr̃is accõmoda. ⁊ mẽ-
tis nr̃e tenebras gr̃a tue visitatiõis illu-
stra. Qui vi. Mcõrie vt s̃. Ad hos. ã. de laud.
Ad ꝓcessionẽ. ℟. Ecce dies veniũt dicit dñs et
suscitabo dauid germen iustũ ⁊ regnabit rex ⁊
sapiẽs erit ⁊ faciet iudiciũ ⁊ iusticiã in t̃ra. Et
hoc ẽ nomen q̃d vocabũt eũ dñs iustus nr̃. ℣. In
dieb; illis saluabit iuda ⁊ israel habitabit cõfi
dẽter. Et hoc. Ad ix. ã. Juste. Ad vs̃ sup ꝑos nisi
incepta fuerit O sapia. ã. Jte dicite iohãni ceci
vidẽt ⁊ surdi audiũt claudi curant leprosi mũ-
dant. ã. Tu es q̃ vẽturꝰ es an aliũ expectamꝰ di
cite iohãni q̃ vidistis a dluinẽ redeunt ceci mor
tui resurgũt paupes euãgelizãt all'a. ꝑ. Mag
Orõ vt s̃. ad ꝯpl'. vt s̃. ¶ Feria secunda. Inuit.
Rcẽ. vt s̃. Lectio prima. Capitulum vi.
In anno quo mortuus est ozias rex
vidi dñm sedentẽ super soliũ excelsũ et
eleuatũ: ⁊ plena erat domus maiestate
eius. et ea que sub ipso erant replebant
templum. Seraphin stabãt super illud
sex ale vni ⁊ sex ale alteri. Hec dicit dñs
℟. de dominica. vel de Clama. vt in In anno
Duabus velabant ¶ inuenies. lc. ij
faciem eius: et duabus velabant
pedes eius. et duabus volabant. Et cla-
mabant alter ad alterũ ⁊ dicebant. Sã
ctus. sanctus. sanctus. dominus deus ex-
ercituum. plena est oĩs t̃ra: gloria eiꝰ. l. iij
Et cõmota sunt superliminaria car
dinũ a voce clamãtis: et domꝰ iple

ta est fumo. Et dixi. Ve michi q̄a tacui
qꝛ vir pollut⁹ labiis ego sū. ⁊ in medio po
puli polluta labia habentis ego habito.
et regē dn̄m exercituū vidi oculis meis.
Hec dicit. lcē. vt̄s. Ad bn̄d. et mag. ā. q̄re post
legendā vt Jnanno te docebit qđ amodo opor-
tet sēper inspicere ¶ Feria tertia lc. j
Et volauit ad me vn⁹ de seraphin: et
in manu ei⁹ calcul⁹ quē forcipe tulerat
de altari. ⁊ tetigit os meū: ⁊ dixit Ecce te
tigi hoc labia tua: ⁊ auferet̄ iniq̄tas tua
⁊ pctm̄ tuū mūdabit̄. Hec d. R. vt̄s. lc. ij
Et audiui vocē dn̄i dicētis. Quē mit
tam: Et quis ibit nobis: Et dixi.
Ecce ego: mitte me. Et dixit. Vade et di
ces pp̄lo huic. Audite audientes: ⁊ nolite
ītelligere. ⁊ videte visionē ⁊ nolite cogno-
scere. Hec d. lc. iij
Excecca cor pp̄li
hui⁹. ⁊ aures ei⁹ aggraua: ⁊ oculos
ei⁹ claude: ne forte videat oculis suis. ⁊ au
ribꝫ suis audiat. ⁊ corde suo intelligat. et
conuertat̄ ⁊ sanē eū. Hec d. ¶ Feria. ij. ā.
Dicit dn̄s penitētiā agite appropiquabit eni
regnū celoꝝ all'a. p̄ Bn̄d. ā Beatā me dicēt ōs
generatiōes qꝛ ancillā humilē respexit de⁹. p̄s
Mag. ¶ Feria. iij. ā. Eleuare eleuare cōsur
ge hier'lm solue vicula colli tui captiua filia sy
on. p̄s. Bened. ā. Cōsurge cōsurge īduere for-
titudinē brachiū dn̄i. p̄s. Mag. ā. Quomodo
fiet istud angele dei qꝛ viꝝ in cōcipiēdo nō per
tuli audi maria virgo sp̄ūs scūs supueniet ī te
⁊ virt⁹ altissimi obumbrabit tibi. ān. Dabit illi
dn̄s sedē dauid patris ei⁹ ⁊ regnabit ineternū.
ā. Cōsolamini cōsolamini pp̄le me⁹ dicit deus
vester. ā. Letamini cū hier'lm et exultate in ea
oēs q̄ diligitis eā ineternum. ā. Dies dn̄i sicut
fur ita in nocte veniet ⁊ vos estote parati quia
qua hora nō putatis fili⁹ hōis veniet. ā. Hoc est
testimoniū qđ perhibuit iohēs q̄ post me venit
ante me fact⁹ est. ā. Ōis vallis īplebit̄ ⁊ omnis
mons ⁊ collis humiliabit̄ ⁊ videbit oīs caro sa-
lutare dei. ā. Ponēt dn̄o gloriā ⁊ laudē ei⁹ in in
sulis nunciabūt qꝛ ecce veniet et non tardabit.
¶ Ista responsoria dicuntur per sex dies p̄xi-
quiores vigil. natal. dn̄i excepta dn̄ica. R. p̄ria
Clama in fortitudine q̄ annuncias pacē
in hier'lm dic ciuitatibꝫ iude et habita-
toribꝫ syon. Ecce de⁹ nr̄ quē expectam⁹ adueni
et. v. Super montē excelsū ascende tu q̄ euāge
lizas syon exalta in fortitudine vocē tuā Ecce
R. Octaua decima die decimi mēsis ieiunabi
tis dicit dn̄s. Et mittā vobis saluatorē et p̄pu-
gnatorē p̄ vobis q̄ vos p̄cedat et introducat in
terrā quā iuraui patribꝫ vestris. v⁹. Ego sum
dn̄s de⁹ vester q̄ eduxi vos de terra egypti. Et
mittā. R. Orietur stella ex iacob et exurget hō
de israel ⁊ cōfringet oēs duces alienigenarum
Et erit oīs terra possessio ei⁹. v⁹. Ecce dn̄ator
dn̄s cū virtute veniet. Et ¶ Scd̄a R.
Egredief̄ dn̄s ⁊ p̄liabit̄ cōtra gentē. Et sta
būt pedes ei⁹ sup mōtes oliuaꝝ ad oriētē. v Ex
syō species decoris ei⁹ de⁹ nr̄ manifeste veiet Et
R. Precursor p̄ nobis ingreditur agnus sine
macula scđm ordinem melchisedech. Pōtifex
factus est ineternū ⁊ in seculū seculi. v. Ipse est
rex iusticie cuius generatio non habet finem.
Pontifex. R. Festina ne tardaueris dn̄e. Et li
bera populum tuū. v. Veni dn̄e ⁊ noli tardare
relaxa facinora plebi tue. Et libera.
¶ Feria quarta. Secundum lucam. primo
In illo tp̄e: Missus ē gabriel angel⁹
a deo in ciuitatem galilee: cui no-
men nazareth: ad virginem desponsatā
viro: cui nomen erat ioseph de domo da-
uid. et nomen virginis maria. Et reli-
qua. Omelia venerabilis bede presbiteri.
Exordium nr̄e redemptionis fratres
carissimi hodierna sancti euāgelii lectio
nobis cōmendat: que angelum de celis
a deo missum narrat ad virginē: vt no-
uā ī carne natiuitatem filii dei predica-
ret: per quam nos abiecta vetustate no-
xia: renouari atqꝫ inter filios dei compu
tari possimus. Tu autem domine. R.
Missus est. dominica prima. Lectio secunda
Ut ergo ad p̄misse salutis dona me
reamur pertigere: primordiū eius
intenta curemus aure p̄cipere. Missus

est inquit angelus a deo. et cetera. Aptū ꝑfecto humane restaurationis principiū: vt angelus a deo mitteretur ad virginē partu diuino consecrandā. quia prima humane perditionis fuit causa: cū serpens a diabolo mittebatur ad mulierē spū superbie decipiendā: imo ipse diabolus i serpente veniebat: q genus humanum decepti s parentib; primis: īmortalitatis gloria nudaret. R. Aue maria. vts lc. iij

Quia ergo mors intrauit p feminā: apte rediit et vita per feminā. Illa a deo seducta p serpentē viro gustū mortis intulit. hec edocta per angelū: mundo autorē salutis edidit. Missus ē ergo angel9 gabriel a deo. Raro aūt legim9 quia apparētes hōib; āgeli designent ex nōie verū quotiēscūq; fit: ideo vtiq; fit: vt etiam nōie ipso qd ministraturi veniāt insinuent. Gabriel nāq; fortitudo dicitur. R. Suscipe ꝯ folio pcedēti. In laud. vt in In anno

Et dixit. Vsq̄quo dn̄e: Feria v. lc. j

Et dixit. donec desolent ciuitates absq; habitatore. et domus sine hōie. et terra relinq̄tur deserta. et lōge faciet dn̄s hōies. et multiplicabitur q dereli cta fuerat i medio tre. Hec d. R. vt in In anno. lc. ij

Et adhuc in ea decimatio et cōuertet et erit in ostēsionē sicut therebint9 et sicut quercus q expandit ramos suos. Semē sctm̄ erit id qd steterit in ea. Hec dicit do

Et fctm̄ est in dieb; lc. iij. Cpm viij achaz filii ioatham filii ozie regis iuda ascendit rasin rex syrie et phacee filius romelie rex israel in hierlm ad pliandū contra eā. et non potuerunt debellare eā. Hec dicit. Feria vj. lc. j. Scdm lucam. i

In illo tpe: Exurgēs maria abiit in mōtana cū festinatiōe in ciuitatē iuda. et intrauit in domū zacharie. et salutauit elizabeth. Et rel. Omelia ven. bede.

Lectio sctī euāgelii quā audiuim9 et redēptiōis nr̄e nobis sēp venerāda primordia pdicat: et salutaria sēper imitāda humilitatis remedia cōmendat. Nā quia peste supbie attractū gen9 humanū pierat decebat vt medicamentū hūilitatis prima incipientis salutis tpa pretenderent Tu aūt. R. de Clama. q euenerint lc. ij

Et quia per temeritatē seducte mulieris mors in mundū intrauerat: cōgruū fuit vt in indiciū vite reuertentis mulieres se deuote humilitatis inicē ac pietatis puenirent obseqīs. Primo ergo nobis btā dei genitrix ad sublimitatem patrie celestis iter ostēdit. hūilitatis nō minus religiōis q castitatis exēplo ve

Siqdē gloria Venerabilis. Tu. lc. iij virginei et intemerati corporis qualis sit vita supne ciuitatis ad quā suspiramus isinuat: vbi neq; nubēt neq; nubent: sed sunt sicut angeli in celis. Atq; virtute mētis eximia qua ad hanc ptingere debeam9 indicat. Tu aūt ꝯ cetera vt in In anno. Sabbato. lc. j. Secundum lucam. iii

Anno q̄ntodecimo īperii tyberii cesaris ꝓcurāte pōcio pilato iudeā. tetrarcha aūt galilee herode. philippo autē fratre ei9 tetrarcha yturee et traconitidis regionis. et lisania abiline tetrarcha. sub principib; sacerdotū anna et caypha: fctm̄ est verbū dn̄i sup iohēm filiū zacharie in deserto. Et rel. Om. b. gregorii pape.

Redēptoris precursor quo tpe verbū pdicatiōis acceperit meōrato reipublice romano principe et iudee regib; designat cū dicit. Anno q̄ntodecimo īperii tyberii cesaris. et cetera. Quia enim illū iohēs pdicare veniebat: q ex iudea quosdā et multos ex gētib; redēpturus erat: p reges gētiū et principes iudeorū pdicatiōis ei9 tpa designant. Tu. R. de Clama lc. ij

Quia aūt gētilitas colligēda erat: et iudea ꝓ culpa pfidie dispgēda. ipsa quoq; descriptio terreni principatus ostēdit: qm̄ et in romana republica vn9 prefuisse describit: et in iudee regno per quartā partē plurimi principabant. Voce etenī re-

dēptoris nostri dicit᷑. Omne regnū in se
ipsū diuisū desolabitur. Tu autem. l̄c. iij
Liqt ergo q̄ ad finē regni iudea vene
rat: q̄ tot regibꝫ diuisa subiacebat.
Apte quoqꝫ nō solū q̄bꝫ regibꝫ: sed q̄bus
etiā sacerdotibꝫ actū sit demonstrat᷑. vt
q₂ illū iohēs baptista predicaret q̄ simul
rex ⁊ sacerdos existeret: lucas euāgelista
predicatiōis tp̄a p regnū ⁊ sacerdotiū de
signauit. Tu ⅃ iiii. ℞. de Clama. Modo ve
niet dn̄ator dn̄s Et nomē ei⁹ ēmanuel vocabit᷑
v̄. Ecce dn̄ator dn̄s cū virtute veniet. Et. ℞. Vi
debūt gētes iustū tuū ⁊ cūcti reges inclitū tuū.
Et vocabit᷑ tibi nomē nouū qd̄ os dn̄i nōiauit.
v̄. Et eris corona glorie i manu dn̄i ⁊ diadema
regni in manu dei tui. Et. ℞. Mōtes israel ra
mos vrōs expādite ⁊ florete ⁊ fructū facite. Pro-
pe ē vt veniat dies dn̄i. v̄. Rorate celi desup ⁊ nu
bes pluāt iustū aperiat᷑ t̄ra ⁊ germinet salua-
torē. Prope. ℞. iiii. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē
terre. De petra deserti ad mōtē filie syō. v̄. Ex
syon species decoris ei⁹ de⁹ n̄r manifeste veniet
De pe. ℞. Germinauerūt cāpi heremi germē
odoris israel q₂ ecce de⁹ n̄r cū virtute veniet. Et
splēdor ei⁹ cū eo. v̄. Ex syō species decoris ei⁹ de
us n̄r manifeste veniet. Et splē. ℞. Parat⁹ esto
israel in occursū dn̄i q̄m venit. Firmās mōtes ⁊
creās spūs ⁊ āņūciās in hōibꝫ christū esse vētur.
v̄. Ecce dn̄ator dn̄s cū virtute veniet. Firmās.
v̄. ℞. Rorate celi desup ⁊ nubes pluāt iustū Ape
riat᷑ terra ⁊ germinet saluatorem. v̄⁹. Emitte
agnum domine dominatorem terre de petra
deserti ad montē filie syon. Aperiatur. ℞. Na
scet᷑ nobis paruul⁹ et vocabit᷑ de⁹ fortis ipse sede
bit sup thronū dauid patris sui ⁊ iperabit. Cu
ius potestas sup humerū eius. v̄. Ecce aduenit
dn̄ator dn̄s ⁊ regnū in manu ei⁹ ⁊ ptās ⁊ ipiū.
Cui⁹. ℞. Annūciatū est p gabrielē archāgelū
ad mariā virginē de introitu regis ⁊ igressus ē
p splēdidā regionē aurē virginis visitare pala
ciū vteri. Et egressus ē p aureā portā virgis. v̄.
Caste parentis viscera celestis intrat grā ven
ter puelle baiulat secreta q̄ nō nouerat. Et eg
⅃ Antiphone sequentes debēt dici p sex dies p-
pinquiores vigilie natal᷑ dn̄i. In laud. suis feriis

¶ Feria secunda. In laudibus. ā. ⅃

Ecce veniet dn̄s princeps regū terre bea
ti q̄ parati sunt occurrere ei. p̄s. Miserere. ān
Dū venerit filius hōis putas inueniet fidē su
per terrā. p̄s. Verba. ā. Ecce iā venit plenitu-
do tēporis in quo misit deus filiū suū in terris
p̄s. De⁹ de⁹ me⁹. ā. Haurietis aquas i gaudio
de fontibꝫ saluatoris. p̄s. Cōfitebor. ā. Egre-
dietur dn̄s de loco sctō suo veniet vt saluet po-
pulū suū. p̄s. Laud. ā. Egredietur virga de ra
dice iesse ⁊ replebitur oīs terra gloria dn̄i et vi
debit oīs caro salutare dei nostri. p̄s. Bn̄d. ān
Ecce dn̄s noster cū virtute veniet ⁊ ipse cōteret.
iugū captiuitatis nrē. p̄s. Mag. ¶ Feria. iij.

Rorate celi desuper ⁊ nubes ¶ In laud. ā
pluant iustū aperiat᷑ terra et germinet
saluatorē. p̄s. Miserere. ā. Emitte agnū dn̄e
dn̄atorē terre de petra deserti ad mōtem filie
syon. p̄s. Judica. ā. Vt cognoscamus dn̄e i ter
ra viā tuā in oībus gentibus salutare tuū. p̄s
Deus de⁹. ā. Da mercedē dn̄e sustinētibꝫ te
vt pphete tui fideles iueniant᷑. p̄s. Ego dixi.
ā. Lex p moysē data est grā ⁊ veritas per iesum
christū facta est. p̄s. Laudate. ān. Tu bethleē
terra iuda nō eris minima ex te eni exiet dux
qui regat pplm meū israel. p̄s. Bened. ā. Ma
ria aūt conseruabat oīa verba hec cōferens in
corde suo. p̄s. Mag. ¶ Feria. iiij. In laud ān

Propter syon non tacebo donec egredia-
tur vt splēdor iustus ei⁹. p̄s. Miserere.
ā. Prophete predicauerunt nasci saluatorē de
virgine maria. p̄s. Te decet. ā. Spūs dn̄i su-
per me euangelizare pauperibus misit me. p̄s
Deus de⁹. ā. Ecce veniet dn̄s vt sedeat cū pri
cipibus ⁊ soliū glorie teneat. p̄s. Exultauit.
ā. Annunciate populis ⁊ dicite ecce deus salua-
tor noster veniet. p̄s. Laudate. ā. Missus ē ga
briel angelus ad mariā virginē desponsatam
ioseph. p̄s Bn̄d ⅃ Hec orō dr̄ i mat. ⁊ missa tm̄ ⅃

Presta q̄s omp̄s deus: vt redemptio
nis nostre ventura solennitas. et
presentis nobis vite subsidia conferat. ⁊
eterne beatitudinis p̄mia largiat᷑ Per d

Ad horas ⁊ vs̄ orō de dn̄ica. ā. Quomodo. p̄. Mag. ¶ Feria quinta ¶ In laudibus. ā.

De syon veniet dn̄s omnipotens vt sal um faciat populū suū. p̄s. Miserere. ā. Conuertere dn̄e aliquantulū et ne tardes venire ad seruos tuos. p̄s. Dn̄e refugiū. ā. De syō veniet qui regnaturꝰ ē dn̄s ēmanuel magnū nomen eius. p̄s. Deꝰ deus. ā. Ecce deus meus ⁊ honorābo eū deus patris mei et exaltabo eū. p̄s Cantemꝰ. ā. Dn̄s legifer n̄r dn̄s rex noster ipse veniet et saluabit nos. p̄s. Laud. ā. Vigilate animo in proximo ē dn̄s deꝰ n̄r. p̄s Bn̄d ¶ Ad vi. Cp̄m. Dn̄s legifer ¶ Ad ix. Docebit. ā. Intuemini quantus sit gloriosus iste qui ingreditur ad saluādos pp̄los. p̄s Mag. ¶ Feria vi. In laudibꝫ. ā.

Constantes estote videbitis auxiliū dn̄i super vos. p̄s. Miserere. ā. Ad te dn̄e leuaui aīam meā veni et eripe me dn̄e ad te confugi. p̄s. Dn̄e exaudi. iiꝰ. ā. Veni dn̄e et noli tardare relaxa facinora plebi tue israel. p̄s. Deus deus. ā. Deus a libano veniet et splendor eius sicut lumen erit p̄s. Dn̄e audiui. ā. Ego aūt ad dn̄m aspiciā ⁊ expectabo deū saluatorē meū. p̄s. Laud. ā. Ex quo fctā est vox salutationis tue in auribꝫ meis exultauit in gaudio infans in vtero meo all'a. p̄s

Excita q̄s dn̄e poten ¶ Bn̄d. Orō tiā tuā ⁊ veni. vt hi q̄ in tua pietate confidunt. ab omni citius aduersitate liberentur. Qui viuis. Ad horas et vs̄ orō de dn̄ica. ¶ Sabbato. In laudibꝫ. ā.

Dabit ei dn̄s sedē dauid patris eius ⁊ regnabit in eternū. p̄s. Miserere. ā. Ecce ancilla dn̄i fiat michi scd̄m verbū tuū. p̄s. Bonū est. ā. Maria autē conseruabat oīa verba hec conferens in corde suo. p̄s. Deus deus. ā. Expectetur sicut pluuia eloquiū dn̄i ⁊ descēdet sicut ros super nos deus noster. p̄s Audite celi. ā. Intuemini quantus sit gloriosus iste q̄ ingreditur ad saluandos populos p̄s. Laud. ā. Vox clamantis in deserto parate viā dn̄i rectas facite semitas dei nostri. p̄s Benedictus Oratio pro matut. ⁊ missa.

Deus qui cōspicis qr ex nostra prauitate affligimur: concede ppiciꝰ. vt ex tua visitatiōe cōsolemur. Qui vi. Antiphone sequentes dicēde sunt p ix. dies ppinquiores vigilie natalis dn̄i ad Magn̄. nec fit ab inceptione eaꝝ prostrata ad vs̄. nec meōrie cōes. nec pstrata ad cpl'. ⁊ dr ad vs̄. cp̄ꝫ

Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabit nomē eiꝰ ēmanuel. butirū ⁊ mel comedet: vt sciat reprobare malū ⁊ eligere bonum In laud. cp̄ꝫ amodo

Qui venturꝰ est veniet ⁊ non tardabit. iā non erit timor in finibꝫ nostris qm̄ ipse ē saluator n̄r Deo grās. ā

O sapientia q̄ ex ore altissimi pdisti attingens a fine vsqꝫ ad finem fortiter suauiter disponensqꝫ omnia veni ad docēdū nos viam prudentie. p̄s. Magnificat ā.

O adonay ⁊ dux domus israel q̄ moysi i igne flāme rubi apparuisti et ei i syna legē dedisti veni ad redimendū nos i brachio

O radix iesse q̄ stas ¶ extēto. p̄s Mag. ā in signū populoꝝ super quem cōtinebunt reges os suū quē gentes deprecabūtur vēi ad liberādū nos iā noli tardare. p̄. Mag

O clauis dauid ⁊ sceptrum domus israel qui aperis ⁊ nemo claudit claudis ⁊ nemo aperit veni et educ vinctum de domo carceris sedentē in tenebris ⁊ vmbra mortis.

O oriens splendor lucis ¶ p̄s Mag. ā eterne ⁊ sol iusticie veni et illumina sedentē i tenebris ⁊ vmbra mortis. p̄s. Mag. ā

O thoma didime per christū quē meruisti tangere te precibꝫ rogamus altissonis succurre nobis miseris ne dānemur cū impiis in aduentu iudicis. p̄s. Mag. In mat. ad meōriā aduentꝰ. ā. Nolite timere q̄nta eni m die veniet ad nos deus noster. ān.

O rex gentiū ⁊ desideratus earū lapisqꝫ angularis q̄ facis vtraqꝫ vnū veni salua hōiem quē de limo formasti. p̄s. Mag. ā.

O ēmanuel rex ⁊ legifer n̄r expectatio gētiū ⁊ saluator earum veni ad saluandum nos dn̄e deus noster. p̄s. Mag. ān.

O virgo virginũ quomodo fiet istud q̃a
nec primã similẽ visa es nec habere se
quẽtem filie hierl'm q̃d me admiramini diui
nũ est mysteriũ hoc qḋ cernitis ¶ Dñica. iiij
Inuitat. Ecce venit plenitudo tẽporis in quo
misit deus filiũ suũ. Natũ de virgine factum
sub lege venite adorem⁹. ps. Venite ⊥ hy⁹ ñcẽ.
Et nunciauerũt domui ¶ vts. ⊥ lc. j
dauid dicentes. Req̃euit syria su
pra ephraim. ⁊ cõmotũ est cor eius ⁊ cor
populi eius: sicut mouẽtur ligna silua-
rũ a facie venti. Et dixit dñs ad ysaiã.
Egredere in occursum achaz tu et qui
derelictus est. Jasub filius tu⁹ ad extre-
mũ aq̃ductus piscine superioris in via
agri fullonis: Hec dicit dñs deus. ℟. Ca
nite tuba in syon vocate gentes annunciate
populis. Et dicite ecce saluator noster adue-
niet. ℣. Annunciate in finibus terre ⁊ in insu-
lis que procul sunt. Et dicite. lc. ij
Et dices ad eũ. Vide ne sileas. noli
timere. ⁊ cor tuũ ne formidet a du
abus caudis ticionũ fumigantiũ isto-
rũ: in ira furoris rasin regis syrie ⁊ filii
romelie: eo ꝙ consiliũ inierit contra te
syria in. malũ effraim. et filius romelie
dicentes Ascendamus ad iudã ⁊ suscite
mus eum ⁊ euellamus eũ ad nos. et po-
namus regẽ in medio eius filiũ tabeel
Hec dicit. ℟. Radix iesse qui exurget iudi-
care gentes in eũ gentes sperabunt. Et erit
nomen eius benedictũ in secula. ℣. Sup quẽ
continebunt reges os suũ quẽ gentes deṗca-
Hec dicit dñs de (bunt. Et erit. lc. iij
us. Nõ stabit ⁊ non erit istud. sed
caput syrie damascus: ⁊ caput damasci
rasin. Et adhuc sexaginta ⁊ q̃nq3 anni
⁊ desinet effraim esse ppl's. Et caput ef-
fraim samaria. ⁊ caput samarie filius
romelie. Si non credideritis: non pma
nebitis. Hec dicit dñs. ℟. Non auferetur
sceptrũ de iuda ⁊ dux de femore eius donec ve
niat q̃ mittendus est. Et ipse erit expectatio
gentiũ. ℣. Pulchriores sunt oculi eius vino et

edẽtes ei⁹ lacte cãdidiores. Et ipse ⊥ In. ii. noct.
Et adiecit dñs loqui ad (vts. ⊥ lc. iiij
achaz dicens. Pete tibi signum a
dño deo tuo in profundũ inferni: siue in
excelsũ supra. Et dixit achaz. Nõ petã
⁊ non tentabo dñm. Et dixit. Audite er
go domus dauid. nunq̇d parũ vobis est
molestos esse hõibus q2 molesti estis et
deo meo: Hec dicit. ℟. Me oportet minui
illũ autẽ crescere. Qui post me venit ãte me
factus est cuius non sũ dignus corrigiã calci-
amenti soluere. ℣. Hoc est testimoniũ quod ꝑ-
hibuit iohannes. Qui post me. lc. v.
Propter hoc dabit dñs ipse vobis si
gnum. Ecce virgo concipiet ⁊ pa
riet filiũ: ⁊ vocabitur nomen eius ẽma
nuel. Butirũ ⁊ mel comedet vt sciat re
probare malũ: ⁊ eligere bonũ. Hec dicit
dñs. ℟. Ecce iã venit plenitudo temporis in
quo misit deus filiũ suũ in terris natũ de vir
gine factũ sub lege. Vt eos qui sub lege erãt
redimeret. ℣. Propter nimiã caritatẽ qua di-
lexit nos filiũ suũ misit i similitudinẽ carnis
Quia ãteq̃ꝫ sciat (pcti. Vt eos. lc. vj
puer reprobare malũ ⁊ eligere bo
num: derelinq̃tur terra quã tu detesta-
ris a facie duoꝝ regum suoꝝ. Adducet
dñs super te ⁊ super ppl'm tuum ⁊ super
domũ patris tui: dies qui non venerũt
a diebus separatiõis effraim a iuda cũ
rege assírioꝝ. Et erit in die illa sibila-
bit dñs musce que est in extremo flumi
nũ egipti. ⁊ api q̃ est in terra assur. et ve
nient ⁊ req̇escent oẽs in torrentib3 val-
liũ. ⁊ in cauernis petraꝝ. ⁊ in oĩbus fru-
tectis: ⁊ in vniuersis foraminib3. Hec di
cit dñs. ℟. Virgo israel reuertere in ciuita-
tes tuas vsq̃quo dolens auerteris generabis
dñm saluatorẽ oblationẽ nouã. In terra ãbu
labunt hõies in saluationẽ. ℣. A solis ortu et
occasu ab aq̇lone ⁊ mari. In ẗra. Glia. In ẗra
⊥ In. iii. noct. vts. Lctõ vij ⊥ Scdm iohẽm. i
In illo tp̃e: Miserũt iudei ab hiero-
solimis sacerdotes et leuitas ad

iohannem: vt interrogarent eum tu q̃s
es: Et confessus est ꝛ nõ negauit. ꝛ cõfes
sus est q2 nõ sũ ego xp̃s Et̃ꝝ. Om̃.b.gre.p
Ex huius nobis lectionis verbis fra-
tres carissimi iohannis humilitas com
mendatur. Qui cum tãte esset virtutis
vt christ⁹ credi potuisset: elegit solide sub
sistere in se: ne humana opinione rapere
tur inaniter sup se. Nã cõfessus ẽ: ꝛ non
negauit. Cõfessus ẽ: q2 nõ sũ ego christ⁹.
Sed q2 dixit nõ sũ: negauit plane qđ nõ
erat: sed non negauit quod erat: vt veri
tatem loquẽs membrum eius fieret cu-
ius sibi nomen fallaciter nõ vsurparet.
Tu aut̃. ℞. Juraui dicit dñs vt vltra iã non
irascar super terrã mõtes enim ꝛ colles suscipi
ent iusticiã meã. Et testamẽtum pacis erit in
hierl'm. ℣. A solis ortu ꝛ occasu ab aq̃lone ꝛ ma
Qũ ergo nõ vult ap ¶ ri. Et te. lc. viij
petere nomen christi: fact⁹ est mem
brũ christi. q2 dũ infirmitatẽ suã studuit
humiliter agnoscere: illius celsitudinem
meruit veraciter obtinere. Sed cum in
alia lectione euangelii ex redẽptoris no
stri sententia iohannes ꝙ sit helyas insi
nuetur: quid est qđ in presenti lectiõe io-
hannes dicit: non sũ helyas. Valde enim
differunt ipse est: ꝛ non sũ. ℞. Non discedi
mus a te viuificabis nos dñe ꝛ nomen tuũ in-
uocabimus. Ostende nobis dñe faciẽ tuã ꝛ sal-
ui erimus. ℣. Dñs deus virtutũ conuerte nos
Sed si subtilit̃ veritas ¶ Ostẽde. lc. ix
ipsa req̃ritur: hoc quod inter se cõ-
trariũ sonuit: quomodo contrarium nõ
sit inuenitur. Ad zachariam nãqꝫ de io-
hanne angelus dicit. Ipse precedet ante
illũ in spiritu ꝛ virtute helye. Qui idcir-
co venturus in spiritu ꝛ virtute helye di
citur: q2 sicut helyas scđm dñi aduentũ
preueniet: ita iohannes preuenit primũ
ꝛ sicut ille precursor vẽturus est iudicis:
ita iste precursor factus est redemptoris.
Johannes ergo in spiritu helyas erat: in
persona helyas non erat. Tu autem. ℞

Intuemini quantus sit gloriosus iste q̃ ingre-
ditur ad saluandas gentes ipse est rex iusticie.
Cuius generatio non habet finẽ. ℣. Et dñabit̃
a mari vsqꝫ ad mare. Cui⁹. Gloria. ℞. Intue
mini. Nõ dr Te deũ. ℣. sacerd. Emitte agnũ
dñe dñatorẽ terre. De petra. In laudibus. ãn.
Canite tuba in syõ q2 ꝓpe ẽ dies dñi ecce
veniet ad saluãdũ nos all'a al'. p̃ Dñs
regnauit. ã. Ecce veniet desideratus cunctis
gentibus ꝛ replebitur gloria domus dñi all'a.
p̃s. Jubilate. ã. Erunt praua indirecta ꝛ aspe
ra in vias planas veni dñe ꝛ noli tardare all'a
p̃s. Deus deus. ãn. Dñs veniet occurrite illi
dicentes magnũ principiũ ꝛ regni eius nõ erit
finis deus fortis princeps pacis all'a all'a. p̃s.
Benedicite. ãn. Omp̃s sermo tuus dñe a re
galibus sedibꝫ venit all'a. p̃s Laud. cp̃m Qui
vẽtur⁹. hy⁹ Vox cla. ℣. Vox clamantis in de
serto. ãn. Aue maria gratia plena dñs tecum
benedicta tu in mulieribꝫ all'a. p̃s. Bñđ. Orõ
Excita dñe potentiã tuam ꝛ veni. ꝛ
magna nobis virtute succurre. vt
per auxiliũ gratie tue quod nostra pec-
cata prepediunt: indulgentia tue ꝓpicia
tiõis acceleret Qui viuis ¦ Meõrie vts̃. Ad
hos̃ ã. de laud. cẽ. vts̃ Ad vs̃ sup p̃os. ã Oriet̃ si
cut sol saluator mundi ꝛ descendet in vterum
virginis sicut ymber super gramen allelupa.
p̃s. Dixit dñs. cum ceteris. Cp̃m Ecce vir
go. Hymnus. Conditor. ℣. Rorate. ã. O. qua
lis euenerit ¶ Feria. ij. Inuitat. rcẽ. vts̃. lc. j
In die illa radet dñs in nouacula cõ
ducta in his qui trans flumen sunt
in rege assiriorum. Caput ꝛ pilos pedũ:
ꝛ barbam vniuersam. Et erit in die illa
nutriet homo vaccã boum. ꝛ duas oues
ꝛ pre vbertate lactis comedet butirũ. bu
tirum enim et mel manducabit omnis
qui relictus fuerit in medio terre. Hec
dicit dñs deus. ℞. de Clama. Lectio secũda
Et erit in die illa omis locus vbi fu
erint mille vites mille argenteis.
ꝛ in spinas ꝛ in vepres erunt. Cum sagit
tis ꝛ arcu ingredientur illuc. Vepres eni

z spine erunt in vniuersa terra. Et oẽs mõtes q̃ in sarculo sartient: nõ veniet il luc terror spinarum z veprium: et erit in pascua bouis: z in conculcationem peco ris. Hec dicit dñs ¶ lc. iij. Capitulũ viii

Et dixit dñs ad me. sume tibi librũ grandẽ: z scribe i eo stilo hominis. velociter spolia detrahe. citõ predare Et adhibui michi testes fideles vriã sacerdo tem: z zachariam filiũ barachie. Et ac cessi ad prophetissam: z concepit z peperit filium. Hec dicit dñs. Ad benedictus et ma gnificat. a. vt in In anno ¶ Feria tertia l. j

Et dixit dñs ad me. voca nomẽ eius accelera: spolia detrahe. festina pre dari. Quia anteq̃ sciat puer vocare pa trem suum: et matrem suam: auferetur fortitudo damasci. z spolia samarie corã rege assiriorum. Hec d. R. de Clama. l. ij.

Et adiecit dñs loqui ad me adhuc di cens. Pro eo q̃ adiecit popul⁹ iste aquas syloe: que vadunt cum silencio: z assumpsit magis rasin z filium romelie Propter hoc ecce dñs adducet super eos aquas fluminis fortes z multas: regem assiriorum z omnem gloriam eius. et a scendet super omnes riuos eius: et fluet super omnes ripas eius. Hec dicit. l. iij.

Et ibit per iudam inundãs z transi ens vsq̃ ad collum veniet. et erit extensio alarum eius implens latitudi nem terre tue o emmanuel. Congrega mini populi z vincemini: z audite vniuer se procul terre. Confortamini z vincemi ni. accingite vos z vincemini. Inite con silium z dissipabitur. loquimini verbum z non fiet. quia nobiscũ deus. Hec dicit Legenda per ebdomadam si tps abũdauerit.

Hec enim ait dñs ad me. Sicut i for ti manu erudiuit me ne irem in via populi huius dicens. non dicatis cõ iuratio. Omnia enim que loquitur po pulus: iste coniuratio est: et timorẽ eius ne timeatis neq̃ paueatis: dñm exerci tuum ipsũ sanctificate. ipse pauor vester z ipse terror vester. Et erit vobis in san ctificationem: in lapidem autẽ offensio nis z in petrã scandali duabus domibus israel: in laqueũ et ruinam habitantib; hierusalem. Et offendet ex eis plurimi: z cadent z conterentur z irretientur z ca pientur. Liga testimoniũ. signa legẽ in discipulis meis. Et expectabo dñm qui abscondit faciẽ suam a domo iacob: z pre stolabor eũ. Ecce ego et pueri mei quos michi dedit dñs in signũ z portentũ isra el a dño exercituũ: qui habitat in monte syon. Et cũ dixerit ad vos. querite a phi tonibus z a diuinis qui strident in incã tationibus suis: nunquid non populus a deo suo requiret visionem pro viuis ac mortuis: Ad legem magis z ad testimo niũ. Qd si nõ dixerint iuxta verbũ hoc: non erit eis matutina lux. Et pertrãsi bit per eam z corruet z esuriet. z cũ esurie rit irascetur et maledicet regi suo et deo suo. z suspiciet sursũ. z ad terram intuebi tur. Et ecce tribulatio z tenebre: z disso lutio z angustia z caligo persequẽs. z nõ poterit auolare de angustia sua. Si vigi lia natalis dñi fuerit dñica quere ordinarium post officiũ ¶ In vigilia natalis dñi. Inuit. Hodie scietis quia veniet dñs. Et mane vide bitis gloriam eius. Hy⁹. Verbũ. a. pi ad diem pertinentes. V. Hodie scietis q: veniet dñs Et mane videbitis gloriã ei⁹. l. j. Scdm matheũ. i

In illo tempore: Cũ esset desponsa ta mater iesu maria ioseph: anteq̃ conuenirent inuenta est habens in vte ro de spiritu sancto. Etc. Om. origenis.

Cũ esset desponsata mater iesu. z cetera. Que fuit necessitas vt desponsata esset maria ioseph: nisi propterea quatin⁹ hoc sacramentũ diabolo celaretur. z ille ma lignus fraudis cõmẽta: aduersus despõ satam virginem nulla penitus inuenis set: Tu autem. R. Sanctificamini hodie z estote parati quia die crastina videbitis. Ma

iestatem dei in vobis. ℣. Hodie scietis quia ve-
niet dñs ⁊ mane videbitis. Maiestatem. l. ij.

Vel ideo fuerat desponsata ioseph:
vt nato infanti vel ipsi marie cu-
ram videretur gerere ioseph: siue in egy-
ptum iens: siue inde denuo veniens. Ideo
desponsata fuit ioseph: non tamen in cō-
cupiscentia iuncta. Mater inquit eius:
mater imaculata. mater icorrupta. ma-
ter itacta mater eius. Cuius eius: Ma-
ter vnigeniti dei ⁊ regis oīum plasmato
ris ⁊ creatoris cunctorū. ℟. Constantes esto
te videbitis auxilium dñi super vos iuda ⁊ hie-
rusalem nolite timere. Cras egrediemini ⁊ do
minus erit vobiscum. ℣. Vos qui in puluere
estis expergiscimini et laudate ecce dominus
veniet cum salute. Cras egrediemini. l. iij.

Ioseph aūt vir ei⁹ cū eēt hō iust⁹ ⁊ nol
let eam traducere: virū appellauit
cōtra iudeorū prauitatē: vt aduersus vir
ginē non seuirent. Propterea desponsa
ta fuit ipsi ioseph: vt supra dictū est. Si
enim non fuisset desponsata ioseph. oīm
bonorū incredibiles ⁊ inimici iudei lapi-
dibus eam occiderent. ℟. Judea ⁊ hierusa-
lem nolite timere Cras egrediemini ⁊ domin⁹
erit vobiscum. ℣. Constantes estote videbitis
auxilium dñi super vos. Cras. Gloria patri.
Et dñs. ℣. sacerđ. Crastina die erit vobis sal⁹
Dicit dñs deus exercituum. In laudibus. ān

Iudea et hierusalem nolite timere cras
egrediemini ⁊ dñs erit vobiscum allelu-
ya. ps. Miserere. ān. Hodie scietis quia veniet
dominus et mane videbitis gloriam eius. ps
ad diem pertinens ān. Crastina die delebi-
tur iniquitas terre et regnabit super nos sal-
uator mundi. ps. Deus deus meus. ā. Ecce
deus noster et expectauimus eum et saluabit
nos alleluya. canticum de feria ān Crastina
erit vobis salus dixit dñs exercituū. Cpm.

Sanctificamini hodie ⁊ estote para-
ti: quia crastina die videbitis ma-
iestatē dei in vobis Deo g. Hy⁹ Vox cla-
ra. ℣. Crastina die delebitur iniquitas terre.
Et regnabit super nos saluator mūdi. ā. Cū
esset desponsata mater iesu maria ioseph an-
teq̄ conuenirent inuenta est in vtero habens
quod enim in ea natum est de spiritu sancto ē
alleluya. ps. Beneđ. Non dicuntur p̄ces. Orō

Deus qui nos redemptionis nostre
annua expectatione letificas: pre-
sta vt vnigenitū tuū quem redemptorē
leti suscipimus: venientem quoq; iudi-
cem securi videamus. dñm nostrum ie-
sum christum filium tuū. Qui tecū vi.
Memoria nulla. Ad horas ā. de laudibus.

¶ Ad tertiam. ¶ Capitulum.

Iudea et hierusalem nolite timere.
cras egrediemini et dominus erit vobi-
scum. ℟. Crastina die delebitur iniquitas
terre alleluya alleluya. ℣. Et regnabit super
nos saluator mundi alleluya alleluya. Gloria
pri. ⁊ cē. ℣. Crastina die erit vobis sal⁹. Dicit
dñs. Orō Deus qui nos re ¶ Ad vi. Cpm

Hodie scietis quia veniet dñs ⁊ ma-
ne videbitis gloriam eius. Deo
gratias. ℟. Crastina die erit vobis sal⁹ alle
luya alleluya. ℣. Dicit dominus exercituum
alleluya alleluya. Gloria patri. ℣. Hodie scie-
tis. ⁊cē. Et mane. ⁊cē ¶ Ad ix. ā. Crastina die

Crastina die delebitur ini- ¶ Cpm
quitas terre. ⁊ regnabit super nos
saluator mundi Deo gratias. ℟. Hodie
scietis quia veniet dñs alleluya alleluya. ℣.
Et mane videbitis gloriam eius alleluya alle
luya. Gloria patri. ℣. Constantes estote. Vi
debitis auxilium domini super vos. Si vigi-
lia natalis die dominica euenerit. Inuitat. de
vigilia. hymnus ā. ⁊ psalmi de dominica. duo
primi ℟. erunt de dominica. tertius de vigilia
Sex prime lectiones de dominica. et ℟. tres vl
time de expositiōe. Cum esset desponsata
cum responsoriis. reincipitur vltimum. ℣. sa-
cerdotalis. Crastina erit vobis salus. In lau-
dibus. ā. Canite. Capitulum et versus de vi-
gilia. Hymnus. Vox clara. ān. Cum esset. ps
Benedictus. Oratio. Deus qui nos redē
ptionis. Memoria nulla. Ad horas. ā. Judea

¶ Ad primam. ps. Deus deus meus re-
spice. Ad processionem. R. Judea ¶ Ad terti
am et alias horas de vigilia vt supra
¶ In vigilia natalis dñi. Ad vesperas super
psalmos feriales. ¶ Antiphona
Leuate capita vestra ecce appropinqua
bit redemptio vestra. a. Scitote quia p
pe est regnum dei amen dico vobis quia non
tardabit. a. Rex pacificus magnificatus est cu
ius vultum desiderat vniuersa terra. a. Com-
pleti sunt dies marie vt pareret filium suum
primogenitum. a. Ecce completa sunt omnia
que dicta sunt per angelum de virgine maria
Populus gentium qui am ¶ Cpm
bulabat in tenebris vidit lucē ma
gnam. habitantibus in regione vm
bre mortis: lux orta est eis. Deo gratias
R. Judea et hierusalem nolite timere. Cras
egrediemini et dñs erit vobiscum. V. Constan
tes estote videbitis auxilium dñi super vos.
Cras. Gloria patri. Et dñs ¶ Hymnus
A solis ortus cardine et vsqȝ terre li-
mitem christum canamus princi
pem natū maria virgine. Bea-
tus autor seculi seruile corpus induit vt
carne carnem liberās ne perderet quos
condidit Caste parentis viscera cele-
stis intrat gratia venter puelle baiulat
secreta que non nouerat. Domus pu-
dici pectoris templum repente fit dei in-
tacta nesciens virum verbo concepit fi-
lium. Enixa est puerpera quem gabri-
el predixerat quem matris aluo gestiēs
clausus iohannes senserat Feno iacere
pertulit presepe non abhorruit paruoqȝ
lacte pastus est per quem nec ales esurit
Gaudet chorus celestium et angeli ca
nunt deo palamqȝ fit pastoribus pastor
creator omniū Gloria tibi domine qui
natus es de virgine cum patre et sancto
spiritu in sempiterna secula. Amen. V.
Tanquam sponsus. Dominus procedens de tha-
lamo suo. a. Dum ortus fuerit sol de celo vide-
bitis regem regum procedentem a patre tan-
quam sponsus de thalamo suo. ps. Mag. Orō
Deus qui nos redemptionis nostre
annua expectatione letificas: pre-
sta. vt vnigenitum tuum quem redem-
ptorem leti suscipimus. venientem quo
qȝ iudicē: securi videamus. dñm nostrū
iesum christum filium tuum. Qui tecū.
Ad completorium. a. Alleluya alleluya allelu
ya alleluya. ps. Cū inuocarē. cū ceteris. hymnus
Virgo dei genitrix quem totus nō
capit orbis in tua se clausit visce-
ra factus homo Vera fides geniti pur
gauit crimina mundi et tibi virginitas
inuiolata manet Te matrem pietatis
opē te clamitat orbis subuenias famu-
lis o benedicta tuis Gloria magna pa
tri compar tibi gloria nate cum sancto
spiritu gloria magna patri. Amen. cpm.
Tu in nobis. V. Custodi nos dñe. Vt pupil
lam oculi sub vmbra alarum tuarum prote-
ge nos. an. Alleluya verbum caro factum est
alleluya et habitauit in nobis alleluya allelu
ya. ps. Nunc dimittis Ante Dñs vobiscū
V. Notum fecit dñs. Salutare suum Orō
Deus qui salutis eterne beate ma-
rie virginitate fecunda humano
generi premia prestitisti. tribue quesu-
mus: vt ipsam pro nobis intercedere se-
tiamus: per quam meruimus autorem
vite suscipere. dñm nostrum iesum chri-
stum filium tuum. Qui tecum viuit.
¶ In die natiuitatis. Inuitat. Christus na-
tus ē nobis. Venite adoremus. ps. Venite. Hymnus.
Christe redemptor oīm ex patre pa-
tris vnice solus ante principiū na-
tus ineffabiliter. Tu lumē tu splendor
patris tu spes perhennis omniū inten-
de quas fundunt preces tui per orbem
famuli Memento salutis autor quod no-
stri quondam corporis ex illibata virgi
ne nascendo formam sumpseris Hic pre-
sens testatur dies currens per anni cir-
culum quod solus a sede patris mundi sa-
lus adueneris Hunc celum terra hunc

mare hunc omne quod in eis est autorē aduentus tui laudat exultans cantico. Nos quoqꝫ qui sancto tuo redempti sumus sāguine ob diem natalis tui hymnum nouum concinimus. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine. ⁊cē. In primo noct. ā. Dñs dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. ps. Quare fremuerunt. ān. Tanq̄ sponsus dñs ꝓcedens de thalamo suo ps. Celi enarrant. ān. Diffusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit te deus ineternum. ps. Eructauit. ℣. Tāq̄ sponsus Dñs procedens de thalamo suo. l. j. ysaie ix.

Primo tempore alleuiata est terra zabulon ⁊ terra neptalim. ⁊ nouissimo aggrauata ē via maris transiordanem galilee gentium. Populus qui ambulabat ī tenebris: vidit lucem magnam. habitantibus in regione vmbre mortis: lux orta ē eis. Multiplicasti gentem. non magnificasti leticiam. Letabuntur coram te: sicut qui letantur in messe. sicut exultant victores capta preda: quando diuidunt spolia. Iugū enim oneris eius et virgam humeri eius ⁊ sceptrum exactoris eius superasti sicut in die madian. Quia omnis violēta predatio cum tumultu: ⁊ vestimentū mixtum sanguine erit in combustionē ⁊ cibus ignis. Paruulus enim natus ē nobis: ⁊ filius datus est nobis. Hec dicit dñs deꝰ: cōuertimī ad me ⁊ salui eritꝭ. ℟. Hodie nobis celorum rex de virgine nasci dignatus est vt hominem perditum ad regna celestia reuocaret gaudet exercitus angelorum. Quia salus eterna: humano generi apparuit. ℣ꝰ. Gloria in excelsis deo et in terra pax hominibus bone voluntatis. Quia Gloria patri et filio ⁊ spiritui sācto. Humano Iube domne benedicere. Beate marie virginis filius sit nobis adiutor ⁊ propicius. Amen.

Lectio secunda. ysaie xl.

Consolamini consolamini popule meus: dicit deus vester. Loquimini ad cor hierusalem: ⁊ aduocate eā: quoniam completa est malicia eius. dimissa ē iniquitas illius. Suscepit de manu dñi duplicia: pro omnibus peccatis suis Vox clamantis in deserto. parate viam dñi. rectas facite in solitudine semitas dei nostri. Omnis vallis exaltabitur: et omnis mōs ⁊ collis humiliabitur. ⁊ erūt praua īdirecta: ⁊ aspera in vias planas. Et reuelabitur gloria dñi: ⁊ videbit omnis caro: quod os dñi locutum est. Vox dicentis. Clama. Et dixi. Quid clamabo? Omnis caro fenum: ⁊ omnis gloria eius quasi flos agri. Exsiccatum ē fenū et cecidit flos: quia spiritus domini sufflauit in eo. Vere fenū ē populus. Exsiccatum est fenum ⁊ cecidit flos: verbum autem dñi manet ineternum. Hec dicit dñs. ℟. Hodie nobis de celis pax vera descendit. Hodie per totum mundum. Melliflui facti sunt celi. ℣. Gloria in excelsis deo ⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis. Hodie Gloria patri. Melliflui. l. iij. ysaie. lii

Consurge consurge: induere fortitudine tua syon. induere vestimentis glorie tue hierusalem ciuitas sancti. quia non adiiciet vltra: vt pertranseat per te incircuncisus ⁊ īmundus. Excutere de puluere consurge. sede hierusalē. solue vincla colli tui captiua filia syon. Quia hec dicit. dñs deus. Gratis venundati estis: ⁊ sine argento redimemini. qr hec dicit dñs. In egyptum descendit populus meus in principio vt colonus esset ibi. ⁊ assur absqꝫ vlla causa calumniatus est eum. Et nunc quid michi est dicit dñs: qm̄ ablatus est populus meꝰ gratis? Dominatores eius inique agūt dicit dñs. ⁊ iugiter tota die nomen domini blasphematur. Propter hoc sciet populꝰ meus nomē meum in die illa: quia ego qui loquebar ecce assum. Hec dicit dñs.

℟. Descendit de celis missus ab arce patris i-
troiuit per aurem virginis in regionē nostrā
indutus stola purpurea. Et exiuit per auream
portam lux ⁊ decus vniuerse fabrice mūdi. ℣.
Tanq̄ sponsus dñs procedēs de thalamo suo
Et exiuit per aureā portā lux ⁊ decꝰ vniuerse.
Prosa. Hac deus mūda corpora nostra ⁊ ani-
mas die ista vt tua protecti dextra collaude-
mus autorem. Fabrice mundi. Gloria patri ⁊
filio ⁊ spiritui sancto. Et exiuit per aureā por-
tam lux ⁊ decus vniuerse. Prosa. [F]amiliam
custodi christe tuam quam natus alma de ma
ria redemisti morte tua vt cognoscat te condi
torem. Fabrice mundi. ℟. Descendit. vts̄ vsq̄
ibi vniuerse. Prosa. Facinora nostra relaxa
ri mundi gloria. Petimus mēte deuota dauid
regis proles inclita. Virgo quem casta seclo
maria protulit summi patris gratia. Cuiꝰ or-
tus saluet omnes cuncta per secula et die hac
nobis dignant̄ faucat atq̄ omni. Fabrice mū
di. In secundo noct. ā. Suscepimus deus mise-
ricordiam tuam in medio templi tui. ps̄. Ma
gnus dñs. feria. iij. ā. Orietur diebꝫ dñi abū-
dantia pacis ⁊ dñabitur. ps̄. Deus iudiciū.
feria v. ā. Veritas de terra orta est ⁊ iusticia de
celo prospexit. ps̄. Benedixisti dñe. feria vj.
℣. Notum fecit dñs. Salutare suum.

Sermo beati augustini episcopi L. iiij

[L]egimus sāctū moysen populo dei
precepta dantem vbi dicit. Audi
israel: dñs deꝰ tuꝰ deꝰ vnus ē. Non potest
esse maior. non potest esse minor. non po
test numerari: dicente propheta dauid.
Magnus dñs ⁊ magna virtus eius: ⁊ sa
pientie eius non est numerus. Optime
nostis ista fratres carissimi: q̄ corde forti
ter tenetis catholicam veritatem. Audi
te tamen breuiter qd̄ adiuuante dño p̄
posui explanandū. Deus vnus est pa-
ter. deus vnus est filius. deus vnus ē spi-
ritus sanctus. Non tres dii: sed vnus de-
us. Tres in vocabulis: vnus in diuini-
tate substantie. Sed dicit michi hereticꝰ
Ergo si vnum sunt: omnes sunt incar-
nati. Non. Ad solū christum pertinet ca
ro. Nempe aliud est anima. aliud ratio.
⁊ tamen in anima est ratio: ⁊ vna est ani
ma. Sed aliud anima agit: Aliud ratio
Anima viuit: ratio sapit. Et ad animā
pertinet vita: ad rationem pertinet sa-
pientia. Et cum vnum sint: anima sola
suscipit vitam: ratio sola suscipit sapiē-
tiam. Et tamen nec anima sine ratio-
ne: nec ratio sine anima. Sic ⁊ pater ⁊ fi
lius licet vnum sint ⁊ vnus deus sit: ad
christum solū pertinet caro: sicut ad so-
lam rationem pertinet sapientia. licet
non recedat ab anima. Tu autem. ℟.
Quem vidistis pastores dicite annunciate no
bis in terris quis apparuit. Natum vidimus
in choro angelorum saluatorem dñm. ℣. Na-
tus est nobis hodie saluator qui est christus do
minus in ciuitate dauid. Natum. Gloria pa-
tri. Saluatorē. Sermo beati augustini epi. L. v

[V]os inq̄ conuenio o iudei qui vsq̄
in hodiernū diem negastis filium
dei. Nonne vox vestra est illa quando eū
videbatis mirabilia facientem. atq̄ tē-
tantes dicebatis quousq̄ animam no-
stram suspendis. Si tu es christus: dic
nobis palam: Ille autem vos ad consi-
derationem miraculorum mittebat di-
cens. Opera que ego facio ipsa testimo
niū perhibent de me: vt christo testimo-
niū dicerent nō verba: sed facta. Vos au
tem non agnoscentes saluatorem q̄ ope
rabatur salutē in medio terre vestre ad-
icientes in malo dixistis. Tu de teipso
testimoniū dicis. Testimoniū tuū non
est verū. Sed ad hec qd̄ ille vobis respō-
derit aduertere noluistis. Nōne scriptū
est in lege vestra q̄ duorꝝ hominū testi-
moniū verū sit: Preuaricatores legis i-
tendite legi. Dic ysaia testimonium de
christo. Ecce inquit virgo in vtero con-
cipiet ⁊ pariet filiū: et vocabitur nomen
eius ēmanuel. qd̄ est interpretatū nobi-
scū deus. Dic ⁊ tu hieremia testimoniū

de christo. Hic est inq̇t deus noster ⁊ non
estimabit alius absq̃ illo: q̇ inuenit oẽm
viam scientie. ⁊ dedit eã iacob puero suo
⁊ israel dilecto sibi. Post hec in t̃ris visus
est: ⁊ cũ hominibus cõuersatus est. Sed
⁊ sibilla gentilis de christo audite q̇d vati
cinãdo dixerit. [versus sibille.] Iudicii si-
gnũ tellus sudore madescet. E celo rex
adueniet per secla futur⁹. Scilicet ĩ car-
ne presens: vt iudicet orbẽ. Vnde deũ cer-
nent incredulus atq̃ fidelis. Celsũ cũ sã
ctis eui iã termino in ipso. Sic aĩe cum
carne aderunt quas iudicat ipse. Cũ ia-
cet incultus densis in vepribꝫ orbis. Reii
cient simulacra viri. cunctã quoq̃ gazã
Exuret terras ignis. põthũq̃ polumq̃.
Inq̇rens tetri portas cõfringet auerni.
Sanctorꝫ eteni cuncte lux libera carni.
Tradet: sontes eternaq̃ flãma crema-
bit. Occultos act⁹ detegens. tunc q̇sq̃ lo
q̃tur. Secreta atq̃ deus reserabit pecto-
ra luci. Tunc erit ⁊ luctus: stridebũt den
tibꝫ oẽs. Eripit̃ solis iubar: ⁊ chor⁹ inte-
rit astris. Soluetur celũ: lunaris splen-
dor abibit. Deiiciet colles: valles extol-
let ab imo. Iã equant̃ mõtes cãpis: ⁊ ce-
rula põti. Oia cessabũt: tellus cõfracta
peribit. Sic pariter fõtes torrent̃: flumi
naq̃ igni. Et tuba tunc sonitũ tristẽ de-
mittet ab alto. Orbe gemens facin⁹ mi-
serũ: variosq̃ labores. Tartareũq̃ cha-
os mõstrabit terra dehiscens. Et coram
dño reges sistent̃ ad vnũ. Procidet e celo
ignisq̃: ⁊ sulphuris amnis. Hec de christi
natiuitate passiõe ⁊ resurrectiõe atq̃ se-
cundo ei⁹ aduentu a sibilla ita dicta sũt:
vt si q̇s ĩ greco capita horꝫ versuũ discer-
nere voluerit: inueniet iesus christ⁹ yos
theu sother. Q̇d et ĩ latinũ trãslatis eis-
dẽ versibꝫ apparet. p̃ter q̇d grecarꝫ litte-
rarꝫ ꝓprietas nõ adeo potuit obseruari.
Credo iã vos o ĩimici iudei tãtis testibꝫ
ita obrutos cõfutatosq̃ esse: vt nichil vl
tra repugnare debeatis. Tu. ℟. O ma-
gnũ mysteriũ ⁊ admirabile sacramẽtũ vt aĩa-
lia viderẽt dñꝫ natũ. Iacẽtẽ in p̄sepio: btã virgo
cui⁹ viscera meruerunt portare dñm christũ. ℣.
Dñe audiui auditũ tuum ⁊ timui consideraui
opera tua ⁊ expaui in medio duũ aĩaliũ. Iacẽ-
tẽ. Gloria. Beata. Sermo bti fulgẽtii. l. vĳ

Cupiẽtes aliq̇d de hui⁹ diei solẽita-
te narrare: simulq̃ cõsiderãtes illud
vnũ verbũ de quo dicere volum⁹: nulla
inuenim⁹ verba. quibꝫ sufficiẽter aliq̇d
dicere valeamus. Est enĩ hoc verbũ nõ
quod desinit prolatũ: sed q̇d ꝑmanet na-
tum. Non transitoriũ: sed eternũ. Non
factũ a deo patre: sed genitũ. Nõ solum
genitũ: sed etiã vnigenitũ. Vnũ quippe
verbũ deus pater genuit de seipso: ꝑ quẽ
omnia creauit ex nichilo. In principio
erat verbũ: ⁊ verbũ erat apud deũ: ⁊ de⁹
erat verbũ. Hoc erat in principio: apud
deũ. Omnia per ipsũ facta sũt: ⁊ sine ipo
factũ est nichil. In hoc autẽ q̇d per illud
verbũ deus pater oĩa fecit: ostenditur q2
hoc verbũ genuit ipse: nõ fecit. Illud igi
tur verbum de deo deus est. de creatore
creator est. vnde hoc in se naturaliter
habet esse quod pater est. Natus est ita
qꝫ de patre deo filius de⁹. alter in ꝑsona
non aliud ĩ natura. Sẽper apud patrẽ.
sẽꝑ cũ patre. sẽꝑ de patre. sẽper in patre.
Sẽper apud patrẽ: cũ quo illi vna ẽ na-
turalis eternitas. Sẽper de patre: cum
quo illi ẽ naturaliter eterna natiuitas.
Sẽper in patre: cũ quo illi est vna natu
ralis equalisq̃ diuinitas. Tu autẽ. ℟.
Beata dei genitrix maria cuius viscera inta
cta permanent. Hodie genuit: saluatorẽ seculi.
℣. Beata que credidit qm̃ perfecta sunt oĩa
que dicta sunt ei a dño. Hodie. Gloria. Salua
torẽ. ℟. Beata. In. iii. noct. ãn. Ipse inuocauit
me all'a pater meus es tu all'a. p̃s. Misericor
dias. feria vĳ. ãn. Letentur celi ⁊ exultet terra
ante faciẽ dñi qm̃ venit. p̃s. Cãtate. i⁹. ã. No
tũ fecit dñs all'a salutare suũ all'a. p̃s Cãtate
ii⁹. ℣. Viderunt oĩs fines terre. Salutare dei

nostri   l.viij.   Scđm lucam.   i

In illo tpe: Exiit edictum a cesare augusto: vt describeret̃ vniuersus orbis. Et rel̃. Om̃. beati gregorii pp̃.

Quia largiente dño missarũ solenniater hodie celebraturi sumus. loqui diu de euangelica lectione non possum⁹. Sed nos aliquid vel breuiter dicere redẽptoris nostri natiuitas ipsa cõpellit. Quid est ꝙ nascituro domĩo mundus describitur: nisi hoc qđ apte monstrat̃: qꝛ ille apparebat in carne: qui electos suos ascriberet in eternitate. Quo cõtra de reprobis dicitur. deleant̃ de libro viuentiũ. ⁊ cũ iustis non scribantur. Bethleem ꝗppe: domus panis interpretatur. Ipse nãqꝫ ẽ qui ait. Ego sũ panis viuus: q̃ de celo descendi. Locus nãqꝫ vbi dñs nascitur: domus panis ante vocatus est. qꝛ futurũ profecto erat vt ibi ille per materiã carnis appareret: qui electoꝝ mẽtes in eterna societate reficeret. Qui non in parẽtum domo: sed in via nascitur. vt profecto ostenderet: qꝛ per humanitatẽ quam assũpserat: quasi in alieno nascebatur. Alienũ dico non scđm potestatem: sed secundũ naturã. Tu aũt. ℞. Sancta ⁊ immaculata virginitas quibꝫ te laudibus efferã nescio. Qꝛ quẽ celi capere non poterant tuo gremio contulisti. ℣⁹. Benedicta tu in mulieribꝫ ⁊ benedictus fructus ventris tui. Qꝛ. Gloria patri. Qꝛ. Jube dõne. Per euangelica dicta deleantur nrã delicta. Amẽ. l. viij. Scđm lucã. ii

In illo tpe: Pastores loquebantur adinuicẽ. Trãseamus vsqꝫ bethleem: ⁊ videamus hoc verbum qđ factum est quod domin⁹ ostendit nobis Et reliqua. Omelia venerabilis bede

Nato in bethleem saluatore dño sicut sacra euangelii testatur hystoria: pastoribus qui in regione eadem erant vigilantes: ⁊ custodientes vigilias noctis super gregem suum. angelus domini cum luce magna apparuit. exortumqꝫ mundo solem iusticie non solum celestis voce sermonis: verũ etiam claritate diuine lucis astruxit. Nusq̃ enim ĩ tota veteris instrumenti serie reperimus angelos qui tam sedulo apparuere patribus cum luce apparuisse: sed hoc priuilegiũ recte hodierno tempori seruatũ est: quãdo exortum est in tenebris lumen rectis corde: misericors ⁊ miserator dñs. Verum ne parua vnius angeli videretur autoritas: postq̃ vnus sacramentum noue natiuitatis edocuit. statim multitudo celestium agminum que gloriam deo caneret: pacemqꝫ simul omnibus predicaret affuit. aperte demonstrans quia per hanc natiuitatem homines ad pacem vnius fidei spei ⁊ dilectionis: atqꝫ ad gloriam diuine laudationis essent conuertendi. ℞. In principio erat verbum ⁊ verbum erat apud deum ⁊ deus erat verbum hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipsum facta sunt ⁊ sine ipso factum est nichil. ℣. Quod factum est in ipso vita erat ⁊ vita erat lux hominum. Omnia per ipsum. Gloria patri. Et sine ipso. Jube domne. Ad societatem ciuium. Initium sancti euangelii scđm iohannẽ. l. ix.

In principio erat verbum: et verbũ erat apud deum. et deus erat verbum. Et reliqua Om̃. venerabil̃. be

Quia temporalem mediatoris dei et hominum hominis iesu christi natiuitatem que hodierna die facta est: sanctorũ verbis euangelistarum mathei videlicet et luce manifestam cognouimus: libet etiam de verbi id est de diuinitatis ei⁹ eternitate in qua patri manet semper equalis. beati iohannis euangeliste dicta scrutari: qui singulare priuilegium castitatis meruit: vt ceteris altius diuinitatis ipsius caperet simul et patefaceret archanum. Alii siquidem euangeliste christum ex tempore natũ describũt. Johannes eundem in principio fuisse testatur dicens. In principio erat verbum

Alii inter homines eum subito apparu-
isse cõmemorant: ille ipsum apud deum
semper fuisse declarat dicens. Et verbũ
erat apud deum. Alii eum verum homi
nem: ille vero eũ cõfirmat esse deũ dicẽs.
Et deus erat verbum. Alii hominem
eum apud homines temporaliter con-
uersatum: ille deum apud deum in prin
cipio manentẽ ostendit dicens. Hoc erat
in principio apud deum. Alii magnalia
que in homine gessit perhibẽt: ille ꝙ om
nem creaturam visibilem ⁊ inuisibilem
per ipsum deus pater fecerit docet dicẽs
Omnia per ipsum facta sunt: et sine ip-
so factum est nichil. ℟. Verbum caro factũ
est ⁊ habitauit in nobis. Cuius gloriam vidi-
mus quasi vnigeniti a patre plenum gratie ⁊
veritatis. ℣. In principio erat verbum ⁊ verbũ
erat apud deum ⁊ deus erat verbum. Cuiꝰ glo
riam. Gloria patri. plenum. ℟. Verbũ caro.
Sequitur euangelium. Dominus vobiscũ
Et cum spiritu tuo. Initium sancti euã
gelii: secũdum matheum. Gloria tibi dñe.

Liber generationis iesu christi filii dauid: filii abra-
ham. Abraham: genuit ysaac.
Isaac autem: genuit iacob. Jacob autẽ:
genuit iudam ⁊ fratres eius. Judas au-
tem: genuit phares et zaram de thamar
Phares autem: genuit esron Esron au
tem: genuit aram. Aram autem: genuit
aminadab. Aminadab autem: genuit
naason. Naason autem: genuit salmõ
Salmon autem: genuit booz de raab
Booz aũt: genuit obeth ex ruth. Obeth.
autem: genuit iesse. Jesse autem: genuit
dauid regem. Dauid autem rex: genu-
it salomonem ex ea que fuit vrie. Salo
mon autem: genuit roboã. Roboan au
tem: genuit abyam. Abya autem genu-
it asa. Asa autem: genuit iosaphat. Josa
phat autem: genuit iorã. Jorã autẽ: ge-
nuit oziã. Ozias autẽ: genuit ioatham.
Joathas aũt: genuit achaz. Achaz autẽ:
genuit ezechiam. Ezechias aũt: genuit
manassẽ. Manasses autẽ: genuit amon
Amon autẽ: genuit iosiã. Josias aũt: ge
nuit ieconiã ⁊ fratres eiꝰ in transmigra-
tione babilonis. Et post transmigratio
nẽ babilonis ieconias genuit salathiel.
Salathiel autẽ: genuit zorobabel. Zoro-
babel aũt: genuit abiud Abiud aũt: geñ.
eliachĩ. Eliachim aũt: ge. azor. Azor aũt
ge. sadoch Sadoch aũt: genuit achĩ. Achĩ
autem: genuit eliud. Eliud aũt: genuit
eleazar. Eleazar autẽ: genuit mathan.
Mathan autẽ: genuit iacob. Jacob aũt:
genuit ioseph virũ marie. De qua natꝰ
est iesus: qui vocatur christus. Oẽs ergo
generationes ab abrahã vsqꝫ ad dauid
generationes quattuordecim. Et a da-
uid vsqꝫ ad transmigrationem babilo-
nis: generationes quattuordecim. Et a
transmigratione babilõis vsqꝫ ad chri-
stum: generationes quattuordecĩ. Chri
sti autem generatio: sic erat. Cum esset
desponsata mater iesu maria ioseph: an
teꝙ̃ conuenirent inuẽta est in vtero ha
bens de spiritu sancto. ps. Te deum
¶ Quo finito incipit missa. In laudibus nõ dr
℣. sacerd. nec. Deus in adiutorium. ãn

Quem vidistis pastores dicite annuncia
te nobis in terris quis apparuit natũ
vidimus in choro angelorum saluato
rem dñm venite adoremus. ps. Dñs regna
uit. ã. Genuit puerpera regẽ cui nomen eter-
nũ ⁊ gaudiũ matris habens cũ virginitatis ho
nore nec primã similẽ visa est nec habere sequẽ
tẽ allꝉa. ps. Jubilate. ãn. Angelus ad pastores
ait annũcio vobis gaudiũ magnũ qr natus ẽ
vobis hodie saluator mundi allꝉa. ps. Deꝰ deꝰ
meꝰ. ã. Facta est cũ angelo multitudo celestis
exercitus laudantiũ ⁊ dicentiũ gloria in excel-
sis deo ⁊ ĩ terra pax hõibꝫ bone volũtatis allꝉa
allꝉa. ps. Bñdicite. ã. Paruulꝰ filiꝰ hodie natꝰ
ẽ nobis ⁊ vocabit deꝰ fortis allꝉa allꝉa. ps. Laudꝫ
¶ Non dicitur cpm hymnus nec ℣. sed statim

incipit sacerdos. añ. Gloria in excelsis deo ꝛ in
t̃ra pax hõibꝫ bone volũtatis all'a all'a. p̃s. B⁹
Da nobis q̃s dñe de⁹ noster: ❡ Or̃o
vt qui natiuitatem dñi nostri ie-
su christi nos frequentare gaudemus:
dignis conuersationibus ad eius mere-
amur pertingere consortium. Qui tecũ
❡ Ad primam. Hy⁹. Jam lucis. In fine. ℣.
Gloria tibi dñe qui nat⁹. ꝛ sic ad alias ho-
ras. ã. Virgo hodie fidelis ꝛ si verbum genuit
incarnatum virgo mansit ꝛ post partum quã
laudantes om̃es dicimus benedicta tu in mu-
lieribus all'a. ante. Dñs vobiscũ. ℣. Bene-
dictus qui venit in nomine dñi. Deus dñs ꝛ il
Presta q̃s omp̃s ❡ luxit nobis. Or̃o
deus: vt natus hodie saluator mũ-
di. sicut diuine nobis generationis ẽ au-
tor: ita ꝛ immortalitatis sit ipse largitor
Qui tecũ. Dñs vobiscũ. Et cum sp̃ũ tuo.
Benedicamus dño. Deo gratias. Benedi
cite. Dñs. Gaudiũ cũ pace. Et anime oĩm fi-
delium. Et nos viuamus ⌊ In ecclesiis ad lecti
onem bñdictio ⌊ Beate marie filius sit no. ad.
Lecta lectione sequitur. ℣. Verbũ caro factum
est. Et habitauit in nobis ⌊ Si legatur aliquid
de mortuis dr̃ ⌊ Requiescant in pace. Amẽ. Be
nedicamus dño. Deo gratias. Bñdicite do. ꝛ cẽ
vt̃s. Et sic per octabas ❡ Ad. iij. ã. Hodie ita
cta virgo deũ nobis genuit teneris indutum
mẽbris quẽ lactare meruit om̃s ipsũ adorem⁹
qui venit saluare nos. p̃s. Legem. Capitulũ.
Apparuit gr̃a dei saluatoris nostri
omnibꝫ hõibꝫ erudiens nos: vt ab
negãtes ĩpietatẽ ꝛ secularia desideria: so-
brie ꝛ iuste ꝛ pie viuamus in hoc seculo.
Deo gr̃as. ℟. Verbũ caro factũ ẽ All'a all'a
℣. Et habitauit in nobis. All'a all'a. Gloria. ℣
Cõcede q̃s ops ❡ Notũ fecit dñs. Or̃o
deus: vt nos vnigeniti tui noua ꝑ
carnẽ natiuitas liberet. quos sub pcti iu
go vetusta seruitus tenet. Qui te. ❡ Ad
vj. ã. Gaudeamus oẽs fideles saluator noster
natus est in mundũ hodie ꝓcessit ꝓles magni-
fici germinis ꝛ perseuerat pudor virginitatis.

Apparuit beni- ❡ p̃s. Defecit. Cp̃m
gnitas et humanitas saluatoris
dei nr̃i. non ex operibus iusticie q̃ fecim⁹
nos: sed scd̃m miam suã saluos nos fecit
Deo gr̃as. ℟. Notum fecit dñs. All'a all'a. ℣
Salutare suũ. All'a all'a. Gloria patri. ℣. Be
nedictus q̃ venit in nõie dñi. Deus dñs ꝛ illu-
xit nobis. Or̃o. Concede. vt̃s ❡ Ad ix. ã. Ne-
sciens mater virgo virꝝ peperit sine dolore sal
uatorẽ seculoꝝ ipsũ regẽ angeloꝝ sola virgo la
ctabat vbera de celo plena. Capitulũ
Virgo verbo concepit virgo permã
sit virgo peperit regem oĩm regũ. Deo
gr̃as. ℟. Benedictus qui venit in nomĩe dñi
All'a all'a. ℣. Deus dñs ꝛ illuxit nobis. All'a al
leluya. Gloria patri. ℣ Viderunt oẽs fines t̃re
Salutare dei nr̃i. or̃o Cõcede. vt̃s ❡ Ad vs̃. ã
Tecũ p̃ricipiũ in die virtutis tue ĩ splẽdo-
ribꝫ sctõꝝ ex vtero ãte luciferꝝ genui te.
p̃s Dixit dñs. ã. Redẽptionem misit
dñs populo suo mãdauit ineternũ testamẽtũ
suũ. p̃s. Confitebor. ã. Exortũ est in tenebris
lumen rectis corde misericors ꝛ miserator ꝛ iu-
stus dñs. p̃s. Beatus vir. ã. Apud dñm mia ꝛ
copiosa apud eũ redẽptio. p̃s. De profũdis.
ã. De fructu ventris tui ponã super sedẽ tuã.
Populus gẽ- ❡ p̃s. Memento. Cp̃m
tiũ q̃ ambulabat in tenebris vidit
lucem magnã habitãtibꝫ in regiõe vm-
bre mortis lux orta est eis. Deo g. Prosa.
Hac clara die turma festiua dat p̃co
nia. Mariam cõcrepãdo sympho-
nia nectarea. Mũdi dña q̃ es sola castis-
sima virginũ regina. Salutis causa vi-
te porta atqꝫ celi referta gr̃a Nã ad illã
sic nũcia oli facta angelica. Aue maria
gr̃a dei plena ꝑ sc̃la. iii Mulieꝝ pia agmi
na ĩtra sẽp bñdicta. Virgo ꝛ grauida mr̃
ĩtacta ꝑle gloriosa. Cui cõtra maria hec
reddit famia. In me quomodo tua iã fi-
ent nũcia. Viri noui nullã certe copulã
Ex quo atqꝫ nata sũ ĩcorrupta. Diua
missus ita reddit affata Flatu sacro ple
na fies maria Noua efferens gaudia ce

lo terre nati per exordia. Intra tui vteri
claustra portans qui gubernat eterna.
Omnia qui dat tempora pacifica. ℣. Tā
q̄ sponsus. Dñs procedens de thalamo suo. ā.
Lux orta est super nos quia hodie natus ē sal-
uator allelupa. ps. Mag. Oratio. Concede.
¶ Sequitur memoria de sancto stephano. ān. ¶
Aue senior. ¶ quere post festum sancti thome.
Completorium vt s. preter orationem que ē ¶
Presta q̄s. ¶ quere ad primā. Si priuato die
fiat officium de dñica infra oct. ita fiet Inuit. ¶
Christus natus est. Hymnus. Christe rede-
ptor oium. Sola ān. Dñs dixit. pi. Quare
fremuerunt. Celi enar. Dñi ē ter. Eru
ctauit. Magnus dñs Deus iudiciū. Fū
damenta. Cantate. i⁹. Cantate. ii⁹. Feria
ij. ₇ v. ℣. Tanq̄ sponsus. Feria. iij. ₇ vj. Notū
fecit. Feria. iiij. ₇ sabbato. Viderunt. ¶ Tres le
ctiones de expositione euangelii ¶ Erant pa
ter iesu ¶ ℟. ad diem pertinentia de festo cir-
cuncisiōis. ps ¶ Te deū. Feria. ij. ₇ v. ℣. sacerd.
Notū fecit. Feria. iij. ₇ vj. Viderunt. Feria. iiij
₇ sabbato. Tanq̄ spōsus. In laud. ā. sola. Quē
vidistis ¶ cetera vt infra. Si autē fiat die doc.
Inuitat. ¶ Christus natus est. hy⁹. Christe re-
demptor ¶ ā. pi ℣. ₇ ℟. vt infra in die circuncisi
onis. ¶ Lectio prima Sermo sancti ysidori

Natalis dñi dies ea de causa a patri
bus votiua solēnitate institutus
est: quia in eo christus pro redemptione
mundi nasci corporaliter voluit: prodiēs
ex virginis vtero qui erat in patris im
perio. ℟. Hodie dñs ¶ quere infra in die circun
Cuius suscepte carnis ¶ cisionis. l. ij
causa est hec. Postq̄ enim inuidia
diaboli parens ille primus spe seductus
inani cecidit: confestim exul et perditus
in omni genere suo radicem malicie et
peccati transduxit. Crescebatq̄ʒ in ma-
lū vehementius omne genus mortaliū
diffusis vbiq̄ʒ sceleribus: ₇ quod ē nequius
omnium cultibus ydolorum l. iij
Volens ergo deus terminare pctm̄
cōsuluit verbo legis. ꝓphetiis. signis pla
gis ₇ prodigiis. Sed cum nec sic quidem
errores suos ammonitus agnosceret
mundus: misit deus filiū suū vt carnem
indueret ₇ hominibus appareret ₇ pecca
tores redimeret. In secundo nocturno vt in
fra. Sermo beati leonis. l. iiij
Saluator noster dilectissimi q̇a ho-
die natus est gaudeamus Neq̄ʒ enim lo
cum fas est esse tristicie: vbi natalis ē vi
te. Que consumpto mortalitatis timo-
re ingerit nobis de promissa eternitate
leticiam. ℟. Ecce agnus l. v.
Nemo ab huius alacritatis partici
patione secernitur. vna cūctis le-
ticie communis est ratio. quia dñs noster
peccati mortisq̄ʒ destructor. sicut nullum
a reatu liberum repperit: ita liberandis
Exultet san- ¶ omnibus venit. l. vj
ctus: quia appropinquat ad pal-
mam. gaudeat peccator: quia inuitatur
ad veniam. animetur gentilis: quia vo
catur ad vitam. Dei nanq̄ʒ filius secū-
dū plenitudinem temporis quam diui-
ni consilii inscrutabilis altitudo dispo-
suit reconsiliandam autori suo. naturā
generis assumpsit humani: vt inuentor
mortis diabolus per ipsam quam vice-
rat vinceretur. Tu. In tertio nocturno vt
infra l. vij. ¶ Secundum lucam ii
In illo tempore: Erant pater iesu ₇
mater mirantes super his que diceban-
tur de eo. Et reliqua. Omelia origenis.
Congregemus in vnum ea que in or-
tu christi iesu dicta scriptaq̄ʒ sunt de eo. ₇
tunc scire poterimus singula queq̄ʒ di-
gna esse miraculo. Quamobrem mira-
batur pater: sic enim appellatus est io-
seph. quia nutricius eius fuit. Mirabat̄
₇ mater super omnibus que dicebantur
de eo. Tu aūt. ¶ Si fiat die priuato bñdictio
erit ¶ Beate marie virgīs Si fiat die dominico
Splendor lucis eter. ¶ Lectio octaua
Que nā ergo sunt q̄ de paruulo ie-
su fama displicerat: Pastores erāt

in regione eadem vigilantes ⁊ custodiē-
tes vigilias noctis super gregem suum.
Venit angelus sub ipsa hora natiuita-
tis iesu: ⁊ ait ad eos. Annũcio vobis gau
dium magnum. ite ⁊ inuenietis infantē
inuolutum pānis: ⁊ positum in presepio
Jube dõne. Ad societatem ciuium l. ix.

Necdum angelus verba finierat: et
ecce multitudo celestis exercitus
laudare cepit ⁊ benedicere deum. Cum
hec pastores trepidi prospexissent. ⁊ ange
lus recessisset ab eis: dixerunt ad seinui-
cem. Eamus in bethleem: et videamus
hoc factum quod dñs ostendit nobis. Ve
nerunt ⁊ inuenerunt paruulum: et tam
illi ꝙ parētes super his que facta fuerāt
mirabantur. Tu autem. ℞. ad diem p-
tineñ. Si fuerit dies dñica fer. iiij. vel sabbati
℞. In patre manet eternitas ⁊ non periit in
matre virginitas ⁊ per intactum corpus egres
sus qui in salutem omniũ factus est visibilis.
Non dedignatus est carne nasci non derelin-
quens imperium. ℣. Tanꝙ sponsus dñs pro
cedens de thalamo suo. Non dedignatus. ps.
Te deum. ℣. sacerd. Notum fecit. In laud. ā.
Quem vidistis cũ ceteris de natiuitate. cpꝫ
Apparuit. hy⁹. Veni redemptor quere in-
fra in die circuncisionis. ℣. Benedictus qui ve
nit. ā. Dum medium silentium tenerent om-
nia ⁊ nox in suo cursu iter perageret omnipo-
tens sermo tuus dñe a regalibus sedibus ve-
nit allelupa. ps. Benedictus. Oratio

Omnipotens sempiterne deus: qui
nouam creaturā vnigenito tuo
nos tibi esse fecisti: custodi opera miseri-
cordie tue. ⁊ ab omnibus nos vinculis ve-
tustatis emunda: vt per auxiliũ gratie
tue in illius inueniamur forma: in quo
tecũ est nostra substantia iesus christus
dñs noster. Qui tecũ. Ad memoriam sācti
stephani. ā. Lapides. Sancti iohis. Sic eũ. In-
nocentiũ. Vox in rama. Ad processionem. ℞.
Descendit. de festo circuncisionis. Ad horas. ā
de laud. cpm ⁊ ℞. vts. Ad. iii. ⁊ ad alias hos. or

Omnipotens sempiterne deus: diri-
ge act⁹ nostros in beneplacito tuo
vt in nomine dilecti filii tui mereamur
bonis operibus abundare. Per eundem
Ad vi. ā. Angel⁹. Ad ix. ā. Et vt pfecerunt om
nia scdm legem moysi reuersi sũt in galileam
in ciuitatem nazareth ⁊ iesus proficiebat sapi
entia etate ⁊ gratia dei erat in illo. Cē. vts. et
terminatur ad ix. Ad vs. ā. Tecum principiũ
⁊cē. de sancto siluestro. ¶ In vigilia circunci
sionis. ā. Tecum principium. vts. Cpm. Po
pulus gentium. ℞. Descendit de mat. hu-
ius festi. hy⁹. A solis. ℣. Tanꝙ spōsus. ā. Qui
de terra est de terra loquitur qui de celo venit
super omnes est ⁊ quod vidit ⁊ audiuit hoc te-
statur ⁊ testimoniũ eius nemo accepit qui aũt
acceperat testimonium eius signauit quia de
us verax est. ps. Mag. Orō. Deus qui salu
tis vt in crastino ad tertiam. Memoria nul
la. Completorium vt supra in die natiuitatis
In matut. Inuitat. Natum sub lege christum
Venite cuncti ad collaudandum quos eius in-
carnatio redemit ⁊ passio. ps Venite. Hymn⁹
Christe redemptor. In primo noct. ān. Dñs
dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui
te. ps. Quare fremuerunt. ā. In sole posuit
tabernaculum suum ⁊ ipse tanꝙ sponsus pro-
cedens de thalamo suo. ps. Celi enarrant. ā
Eleuaminin porte eternales et introibit rex
glorie. ps. Dñi est terra. ℣⁹. Tanꝙ spon-
sus. Dñs. l. j. ¶ Sermo beati maximi

Quāꝙ non dubitem vos fratres ca
rissimi p paternā sollicitudinē in
structione diuini sermōis edoctos
vniuersas kalendaꝝ supuenientiũ vani-
tates declinare penit⁹ ⁊ horrere: ad pfecti
oris tamē emēdatiōis augmētũ nō me
piguit vsitatũ vris auribꝫ iferre sermo-
nē. Tu autem. ℞. Hodie dñs ex vtero virgi
nis nasci dignatus est. In qua regnādo ingres
sus est vt nos redimeret. ℣. Hodie nobis celorũ
rex de virgine nasci dignatus est. In qua l. ij

Necessarium dilectissimi nec super-
fluum reor si pro cōmonitiōe sctā

dudum habita precedentium patrū vo-
bis repetantur alloquia. Et reuera q̇d
fastidii quid oneris habet: pro salutis ꝓ-
fectu: vtilia ac deo placita sepe dicere fre-
quenter audire. Et ideo carissimi fide ac
deuotione solita religiosi itineris vias
ac veritatis semitas gradientes: ma-
gis magisq̧ errorū deuia ⁊ diabolica cal-
cate figmenta. Tu autem. ℟. Benedi-
ctus qui venit in nomine domini deus domi-
nus et illuxit nobis. Alleluya alleluya allelu-
ya. ℣. Lapidem quem reprobauerunt edificā-
tes hic factus est in caput anguli. All'a. l. iiij.

Nec enim debet fidelis anima que
angelorum concupiscit consortia
demoniorum lusibus delectari. neq̧ vere
luci ac tenebris veritati atq̧ mendacio.
turpitudini ⁊ honestati: apud dei seruos
vlla potest esse cōmunio: sicut nos eccle
siarum doctor instruit dicens. Que con-
uentio christi ad belial? Quis autem cō
sensus templo dei cum ydolis? ℟. Descen
dit de celis deus verus a patre genitus introi-
uit in vterum virginis nobis vt appareret vi
sibilis indutus carne humana prothoparētis
edita. Et exiuit per clausam portam deus et
homo lux et vita conditor mundi. ℣. Tanq̄
sponsus dñs procedens de thalamo suo. Et ex
iuit. Gloria patri. Et exiuit. In secundo noct.
ā. Speciosus forma pre filiis hōim diffusa est
gratia in labiis tuis. ps. Eructauit. ān. Su-
scepimus deus misericordiam tuam in medio
templi tui. ps. Magnꝰ dñs. ā. Orietur ī die-
bus domini abundātia pacis et dominabitur
ps. Deus iudicium. ℣. Notum fecit domi-
nus. Salutare suum   Lectio quarta

Quicunq̧ ergo credentium vel est
templum dei vel esse desiderat: sol-
licite caueat ne mortua ⁊ vana sectando
desinens esse templum dei: fiat habita-
tio tenebrarum. fiat demonis monumē
tum. Sicut ait gloriosissimus prophe-
tarum dauid. Beatus vir cuius est no
men dñi spes eius: ⁊ non respexit in va-
nitates ⁊ insanias falsas. Tu autem. ℟.
Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi
ecce de quo dicebam vobis. Qui post me venit
ante me factus est cuius non sum dignus cor-
rigiam calciamenti soluere. ℣. Hoc est testimo
nium quod perhibuit iohannes. Qui post. l. v

Itaq̧ qui sperat in deum: ac toto cor
de in eius gloriam luminū suorum
defigit aspectum: ad insanissimas vani-
tates cōsecratos semel deo nō debet ocu-
los retorquere. Quia vt ait dominus.
Nemo mittens manum ad aratrum ⁊
respiciens retro: aptus est regno dei. Om
nis enim arans si retro respiciat aut tor
tuosum: ⁊ inutilem faciet sulcum: aut a-
rantium boum suorum vestigia vulne-
rabit. Tu autem. ℟. Congratulamini mi
chi omnes qui diligitis dominū. Quia cum es
sem paruula placui altissimo et de meis visce
ribus genui deum et hominem. ℣. Beatam
me dicent omnes generationes quia ācillam
humilem respexit deus. Quia cum essem.

Sermo origenis. l. vj

Quod mortuꝰ est christus: peccato mortuus est.
non quia peccauerit: neq̧ enim peccatū
fecit. nec inuentus est dolus in ore eius:
sed mortuus est vt nos qui mortui sumꝰ
peccatis illo moriente. nequaq̄ peccato
⁊ viciis viueremus. Unde scribitur. Si
commortui sumus: et conuiuemus. Si
cut igitur commortui sumus: tunc illo
moriente. et consurreximus resurgenti:
sic cum eo circuncisi sumus: ⁊ post circū-
cisionem solenni purgatione mundati.
Unde nequaq̄ iam indigemus circunci
sione carnali. Tu autem. ℟. Beata vi
scera marie virginis que portauerunt eterni
patris filium et beata vbera que te lactaue-
runt christum dominum. Quia hodie pro salu
te mundi de virgine nasci dignatus es. ℣. Di
es sanctificatus illuxit nobis venite gentes et
adorate dominum. Quia hodie. Gloria patri
Pro salute mundi. In tertio nocturno. ān.
Homo natus est in ea ⁊ ipse fūdauit eā altissi-

mus. ps. Fūdamenta. ā. Exultabūt om̄ia li
gna siluaꝝ ante faciē dn̄i qm̄ venit. ps. Can-
tate. iiiᵃ. ā. In principio ⁊ ante scl'a deꝰ erat ver
bū ipse natus est nobis saluator mundi. ps Cā
tate. iiᵒ. l. viij Secundū lucam ii.

Cū consūmati essēt dies octo: vt cir
cūcideretur puer: vocatū ē nomē
eius iesus. Et rel'. Omelia ven̄. bede

Sanctam venerandāq3 diei presentis
memoriā paucis q̄dē verbis euāgelista
cōprehendit: sed nō pauca celestis myste
rii virtute grauidā reliquit. Exposita
nāq3 natiuitate dn̄ica cuiꝰ gaudia mox
āgeli dignis laudib3 extulerūt: pastores
diuina ac deuota visitatiōe celebrauerūt:
oēs q̄ tūc audiere mirati sūt. nos quoq3
p modulo nr̄o put potuimꝰ prime dn̄o
largiente congruis missaꝝ hymnorūq3
solennis exegimus: subiunxit atq3 ait.
Et postq̄ consūmati sunt dies octo: vt
circumcideretur puer: vocatū est nomen
eiꝰ iesus. Tu. R. Beata ⁊ venerabilis virgo
maria q̄ sine tactu pudoris inuenta es mater
saluatoris. Jacebat in presepio ⁊ fulgebat in ce
lo. V. Dn̄e audiui auditū tuū ⁊ timui cōsidera
ui opera tua ⁊ expaui. Jacebat. l'c. viij.

Hec sunt festiuitatis hodierne gau-
dia veneranda. hec sacra solenni-
tas diei. hec illa supne pietatis munera
sacrosancta. q̄ fideliū cordib3 cōmendās
apostolus ait. Ubi venit plenitudo tem-
poris: misit deus filium suum. natum ex
muliere. factum sub lege: vt eos qui sub
lege erant redimeret: vt adoptionem fi-
liorum reciperemus. Tu autem. R. O
regem celi cui talia famulantur obsequia sta-
bulo ponitur qui continet mundum. Jacet in
presepio ⁊ i nubibus tonat. V. Dn̄e audiui au-
ditum tuum et timui consideraui opera tua
et expaui. Jacet in presepio. Lectio nona

Magna namq3 dispensatione pie-
tatis ad redemptionem generis
humani deus pater non angelum. non
archangelum. sed proprium filium mit-
tere dignatus est. Quem quia in diuini
tatis sue specie videre nequiuimus. ma-
gna rursum dilectionis arte prouidit: vt
hunc factum ex muliere. hoc est ex ma-
terne carnis substantia: sine virili com-
mixtione conceptum: ad humanos ve-
rum hominem proferret aspectus. Tu.
R. Gaude maria virgo cunctas hereses sola
interemisti que gabrielis archangeli dictis cre
didisti. Dum virgo deum ⁊ hominem genuisti
et post partum virgo inuiolata permansisti.
V. Gabrielem archangelum scimus diuinitꝰ
te esse affatum. vterum tuum de spiritu san-
cto credimus impregnatum. erubescat iudeus
infelix qui dicit christum ex ioseph semine esse
natum. Dum virgo deum. Gloria patri et fi
lio et spiritui sancto. Et post partum. Non di
citur prosa. ps. Te deum laudamus. V. Sa-
cerdotalis. Notum fecit dominus. Salutare
suum. In laudibus. Antiphona

O admirabile commercium creator ge-
neris humani animatum corpus su-
mens de virgine nasci dignatus est et proce-
dens homo sine semine largitus est nobis su-
am deitatem. ps. Dominus regnauit. ān
Quando natus es ineffabiliter de virgine tūc
implete sunt scripture sicut pluuia in vellus
descendisti vt saluum faceres genus humanū
te laudamus deus noster. ps. Jubilate deo.
ān. Rubum quem viderat moyses incombu-
stum conseruatam agnouimus tuam lauda-
bilem virginitatem dei genitrix intercede pro
nobis. ps. Deus deus meus. ān Germina
uit radix iesse orta est stella ex iacob virgo pe-
perit saluatorem te laudamus deus noster. ps
Benedicite omnia. ān. Ecce maria genuit
nobis saluatorē quē iohānes vidēs exclamauit
dicens. ecce agnus dei ecce q̄ tollit peccata mū
di alleluya. ps. Laudate dn̄m. Capitulum

Apparuit gratia dei saluatoris no-
stri omnibus hominib3 erudiēs
nos: vt abnegantes impietatem et secu
laria desideria sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuamꝰ
in hoc seculo. Deo gratias. Hymnus.

Veni redemptor gentiū ostende par-
tum virginis miretur omne secu-
lum talis decet partus deū. Non ex viri-
li semine sed mistico spiramine verbum
dei factum caro fructusqꝫ ventris floruit
Aluus tumescit virginis claustra pu-
doris permanent vexilla virtutum mi-
cant versatur in templo deus. Proce-
dens e thalamo suo pudoris aula regia
gemine gygas substātie alacris vt cur-
rat viam. Egressus eius a patre regres-
sus eius ad patrem excursus vsqꝫ ad in-
feros recursus ad sedē dei. Equalis eter-
no patri carnis strophio accingere infir-
ma nostri corporis virtute firmans per-
peti. Presepe iam fulget tuum lumen
qꝫ nox spirat nouum quod nulla nox in-
terpollet fideqꝫ iugi luceat. Gloria tibi
dñe qui natus es de virgine. ⁊cē. ℣. Bene-
dictus qui venit in nomine dñi. Deus dñs. ⁊cē
ā. Mirabile mysterium declaratur hodie ino-
uantur nature deus homo factus est id quod
fuit permansit ⁊ quod non erat assumpsit nō
cōmixtionem passus neqꝫ diuisionē. ps. Bñd
Deus qui nobis nati salua- ¶ Orō
toris diem celebrare cōcedis octa-
uū: fac nos q̄s eius perpetua diui-
nitate muniri: cuius sumus carnali cō-
mercio reparati. Qui tecū viuit. Memo-
ria nulla. Ad horas ā. de laud. Si dñica fuerit
ad processionem. ℟. Descendit ¶ Ad tertiā
Cpm. Apparuit gratia dei. vt in laud. ℟.
Verbum caro factum est alleluya. Et habita-
uit. ℣. Notum fecit dñs. ¶ Oratio
Deus qui salutis eterne beate ma-
rie virginitate fecunda humano
generi premia prestitisti: tribue quesu-
mus: vt ipsam pro nobis intercedere sen-
tiamus: per quam meruimus autorem
vite suscipere. dñm nostrum iesum chri-
stum filium tuū. Qui te. ¶ Ad vi. Cpm
Apparuit benignitas ⁊ humanitas
saluatoris nostri dei. non ex operi-
bus iusticie que fecimus nos: sed secūdū
suam misericordiam saluos nos fecit.
Deo gratias. ℟. Notum fecit dñs alleluya
Salutare. ℣. Benedictus qui venit. Orō vts
ad tertiam. ¶ Ad ix. ā. Ecce maria Cpm
Virgo verbo concepit virgo permā-
sit. virgo peperit regem omnium
regum. Deo gratias. ℟. Benedictus qui
venit in nomine dñi alleluya alleluya. Deus
dñs. ℣. Viderunt omnes fines terre. Saluta-
re. Oratio vt supra. ¶ Ad vesperas. ā. Tecū
principium. ps. Dixit dñs. vt supra. Cpm.
Populus gentium. Hymnus. A solis or-
tus cardine. ℣ꝰ. Tanꝙ sponsus. ā. Magnū
hereditatis mysterium templum dei factus ē
vterus nesciens virum non est pollutus ex ea
carnem assumens omnes gentes venient dicē-
tes gloria tibi dñe. Oratio. Deus qui salu-
tis. vts. Ad memoriā sancti stephani. ān. Aue
senior. ℣. Gloria et honore. Orō. Da nobis.
vts. ⁊ nō fit alia memoria. Complet. vts. In
crastino fit de oct. sancti stephani vt post festū
sancti siluestri inuenies. In vigilia epyphanie
si priuato die euenerit fient de sancto symeo-
ne tres lectiones. Si autem die dominica eue-
nerit ita fiet ¶ Sabbato precedenti. Ad vs. ā
Tecum principium. Cpm. Populus genti-
um. Hymnus. A solis. ℣. Tanꝙ sponsus. Ad
mag. ā. Pastores dicite quidnā vidistis ⁊ annū-
ciate christi natiuitatem infātem vidimus pā-
nis inuolutum et choros angelorum laudātes
Omps sempiterne deꝰ ¶ saluatorē. Orō
dirige actus nr̄os in beneplacito
tuo. vt in nōie dilecti filii tui mereamur
bonis operibus abundare. Per eundem
dñm. Meō. de sctō symeone. cōpl. vts. Inuit.
Christus natꝰ. Hyꝰ. Christe redēptor. ā. pi℣.
⁊ ℟. vt in die circuncisionis preter vlt. ℟. lc. j.
Iustissime fratres festiuitate p̄sen-
tis diei se in cōe gaudiū totꝰ vbiqꝫ
suscitat mūdꝰ. qr hodie ꝓmissus a seclis
vniuerso orbi index. natꝰ ē ⁊ redēptor Et
necesse ē vt i cōe nos oēs q̄ futuri exami-
nis resurrectiōisqꝫ ꝓmisse salutarē: susce-
pimꝰ fidē: habeamꝰ qdē metū de iudice: s;

de redēptore leticiā. Tu. ℟. Hodie d. vts. l. ij
Omnis nāq; fidelis anima timore
corrigitur: correctiōe letat̄. Et in
hoc carissimi quanta erga humanū ge-
nus oīpotentis pr̄is dispensatio est q̄ta
ve benignitas: vt quē iudicē preparabat
incredulis: hunc credituris premitteret
redemptorē. quatin⁹ precurrens mīa: se-
ueritatē aduenīētis iudicis preueniret.
Hodie itaq; natus est ¶ Tu. l. c. iij
christus: sed in eius natiuitate no
stra oīm vita habet natale. Nr̄ qui pri-
uilegia prime natiuitatis amisimus: vi
sitante nos christo: sanctiore partu redi-
mus ad vitā. Hodie peperit maria: sed
ipa suū parturiuit autorē. Hodie edidit
mundo hōiem: quē non suscepit ab hōie.
Quid ē hoc miraculū fratres ¶ l. iiij
nascit̄ caro de carne: nō tamen ge
nerata per carnē: & secreto quodā incom
prehensoq; conceptu procedit de mortali
femina diuina progenies. Nec mirum
sane si extitit diuina natiuitas: vbi non
erat humana conceptio. l. v.
Nec mirū etiā si illā matrē non vio
lauit partus: quā coitus non feda
uit. Sicut quondā ille futuroꝝ prescius
ysaias populis & gētibus signū noue sa-
lutis predixit. Ecce virgo in vtero conci
piet & pariet filiū: & vocabitur nomen ei⁹
emanuel. quod est interpretatū nobiscū
Et vt aduertam⁹ ¶ deus. Tu. l. c. vj
noui ac veteris testamenti vnū es-
se consensū vnūq; consiliū. ait etiā bea-
tissimus lucas dn̄ice natiuitatis relator
egregius. Missus est gabriel a deo ad vir
ginē desponsatā viro: cui nomen erat io-
seph. Et ait ad illā. Ecce cōcipies in vte
ro: & paries filiū. Tu. l. vij. Scd̄m matheū. ii
In illo tp̄e Defūcto herode ecce āge
lus dn̄i apparuit in sōnis ioseph in
egypto dicēs. Surge & accipe pueꝝ & ma
trē ei⁹: & vade in terrā israel. defūcti sunt
eni q̄ q̄rebant aīam pueri. Et r̄: D. v. b. p

Pretermisit hoc loco lucas que a ma
theo satis exposita nouerat: dn̄m videli
cet post hec ne ab herode necand⁹ iueniret
in egyptū a parentib; esse delatū. defun-
ctoq; herode sic deinde galileā reuersū na
zareth ciuitatē suam inhabitare cepisse
Puer autē crescebat & cōfortabat̄ sapiē-
tia plenus. & gr̄a dei erat in illo. Notāda
distinctio verboꝝ: q2 dn̄s iesus christ⁹ in
eo q puer erat idest habitū humane fra
gilitatis induerat: crescere & cōfortari ha
bebat. In eo autē q verbū dei & deus eter
nus erat: nec cōfortari indigebat nec ha
bebat augeri. Tu. Sermo bti maximi. l. viij
In aduentu dn̄i fratres carissimi so
lutus est oīs paterne preuaricatio-
nis metus. quē diabolicis dudū fraudi-
bus incurrit circumuenta mortalitas.
Adest ei celi terreq; iudex: q̄ rescisso ciro-
grapho delictoꝝ reatū nr̄m miserat⁹ ab-
Adest ille dn̄s q̄ iu ¶ soluit. Tu. l. ix
gū captiuitatis antiq̄ nr̄is a ceruī
cib; soluēs merorē mūdi etna libertate
letificat. Adest ille rex mansuet⁹ q̄ p spa
cia totius orbis: celestis iusticie gressib;
incedens. superbientē furētis inimici cō
terat tyrānidē. Tu. ℟. In patre. vts̄ dn̄ica
infra oct. ps. Te deū. ℣. Notū fecit. In laud.
ā. O admirabile cū ceteris. cp̄m hy⁹ & ℣. vt in
circūcisione. ā. Reuertere i terrā iuda mortui
sunt eni qui q̄rebāt aīam pueri. Orō. Corda
nr̄a vt infra in vis̄. Meōria de sctō symeone
Ad hos̄ ā. de laud. cp̄m et ℟. vt in circūcisiōe
Orō. Corda. Ad pcel. Descēdit. Ad ix. ā. Ecce.
cē. vts̄. ¶ In vigilia epyphanie. Ad vs̄. ā. Te
cū principium. ps. Dixit dn̄s. vts̄ Capitulū.
Surge illuminare hierusalem q2 ve-
nit lumen tuū: et gloria dn̄i sup te
orta est. Deo g. ℟. In colūbe. ii. de mat. hy⁹
Hostis herodes ipie christū venire q̄d
times nō eripit mortalia q̄ regna
dat celestia. Ibant magi quā viderant
stellā sequentes preuiā lumen req̄runt
lumine deū fatent̄ munere. Lauachra

puri gurgitis celestis agnus attigit pec
cata que nõ detulit nos abluendo sustu-
lit. Nouũ genus potentie aq̄ rubescũt
ydrie vinũq3 iussa fundere mutauit vn
da originẽ. Gloria tibi dñe q̄ natus es.
℣. Reges tharsis ⁊ insule munera offerẽt. Re-
ges arabũ ⁊ sabba dona adducent. ã. Magi vi
dentes stellã dixerunt adinuicẽ hoc signũ ma-
gni regis ẽ eamus ⁊ inq̄ramus eũ et offeramꝰ
ei munera aurũ thus ⁊ myrrhã. ps Mag. Orõ
Corda nostra q̄s dñe venture festiui
tatis splendor illustret. quo mun-
di huius tenebris carere valeamus: ⁊ per
uenire ad patriã claritatis eterne. Per
dñm. Memoria nulla. Ad complet. Alleluya
alľa alľa alľa. Hyꝰ. Munciũ. ⁊cẽ. quere in secũ
dis vesperis. In matut. non dr Inuitat. nec ps
Venite. sed stati post Dñe labia. ⁊cẽ dr. hyꝰ
A patre vnigenitꝰ ad nos venit per
virginẽ baptisma cruce cõsecrãs
cunctos fideles generãs. De celo celsus
prodiit excepit formã hõis facturã mor-
te redimens gaudia vite largiens. Hoc
te redẽptor q̄sumꝰ illabere propicius cla
rũq3 nostris sensib3 lumen prebe fidelib3
Mane nobiscũ dñe noctẽ obscurã re-
moue omne delictũ ablue piã medelã tri
bue. Quẽ iã venisse nouimꝰ redire item
credimus tu sceptrũ tuũ inclitũ tuo de-
fende clipeo. Gloria tibi dñe qui natus.
In primo noct. ãn. Afferte dño filii dei adorate
dñm in aula sancta eius. ps. Afferte. de feria
ij. ã. Psallite deo nostro psallite regi nrõ psalli
te sapienter. ps. Omnes gentes. feria. iij. ã.
Oĩs terra adoret te deꝰ et psallat tibi psalmũ
dicat nomini tuo dñe. ps. Jubilate. feria. iiij.
℣. Reges tharsis ⁊ insule munera offerẽt. Re-
ges arabũ ⁊ sabba dona adducẽt. ľ. j. ysaie. lv
Hec est hereditas seruoꝝ dñi: et iu-
sticia eoꝝ apud me dicit dominꝰ
Omẽs sitiẽtes venite ad aquas:
⁊ qui nõ habetis argẽtũ. properate. emi-
te. ⁊ comedite. Venite emite absq3 argẽ-
to: ⁊ absq3 vlla cõmutatione vinũ et lac.
Quare appenditis argentũ nõ in pani-
bus: ⁊ laborem vestrũ nõ in saturitate:
Audite audientes me: ⁊ comedite bonũ.
⁊ delectabitur in crassitudine aĩa vestra.
Inclinate aurem vestrã ⁊ venite ad me
audite ⁊ viuet anima vestra: ⁊ feriã vo-
biscũ pactum sempiternum misericordi
as dauid fideles. Hec dicit dñs deus: con-
uertimini ad me et salui eritis. ℟.
Hodie in iordane baptizato dño apti sũt ce
li ⁊ sicut colũba sup eũ spũs mãsit ⁊ vox pris ito
nuit Hic est filiꝰ meꝰ dilectus in quo michi bene
complacui. ℣. Celi aperti sunt sup eum ⁊ vox
patris audita est. Hic est filius. ľ. ij. ysaie. lx.
Surge illuminare hierusalem qr ve
nit lumen tuũ: et gloria dñi sup te
orta est. Quia ecce tenebre operient ter-
ram: ⁊ caligo populos. Super te autem
orietur dñs: ⁊ gloria eius in te videbitur.
Et ambulabunt gẽtes in lumine tuo:
⁊ reges in splẽdore ortus tui. Leua in cir-
cuitu oculos tuos ⁊ vide: omnes isti con
gregati sunt venerunt tibi. Filii tui de lõ
ge venient: et filie tue de latere surgent.
Tunc videbis ⁊ afflues. ⁊ mirabitur. ⁊ di
latabitur cor tuũ: quando conuersa fue
rit ad te multitudo maris. fortitudo gen
tiũ venerit tibi. Inundatio camelorum
operiet te: dromedarii mediam et epha.
Omnes de sabba venient: aurũ et thus
deferentes: et laudẽ dño annunciantes.
Hec dicit dñs. ℟. In colũbe specie spũs san
ctus visus est. Paterna vox audita est hic ẽ fili
us meus dilectus in quo michi bene cõplacui
ipsũ audite. ℣. Vox dñi super aquas deus ma-
iestatis intonuit dñs super aquas multas. Pa
Gaudens gaudebo in ¶ terna. ľ. iij. lxi
dño: ⁊ exultabit aĩa mea ĩ deo meo
Qr induit me vestimento salutis: ⁊ ĩdu-
mento iusticie circũdedit me. Quasi spõ
sũ decoratũ corona: ⁊ quasi sponsã orna-
tã monilib3 suis. Sicut enĩ terra pfert
germen suũ: ⁊ sicut ortus semen suũ ger
minat: sic dñs deus germinabit iusticiã

⁊ laudē corā vniuersis gentib₃. Propter
syon non tacebo: ⁊ propter hierl'm non q̇
escam: donec egrediatur vt splendor iust⁹
eius: ⁊ saluator ei⁹ vt lāpas accendat. Et
videbunt gentes iustū tuū: ⁊ cūcti reges
inclitū tuū. Hec dicit do. R. Illuminare
illuminare hierl'm venit lux tua. Et gloria do
mini super te orta est. V. Et ābulabunt gētes
in lumine tuo ⁊ reges in splēdore ort⁹ tui. Et
gloria. Gloria pri. Et glia. In .ii. noct. ā Reges
tharsis ⁊ insule munera offerent regi dño. ps.
De⁹ iudiciū. q̄re feria v. ā. Oms gētes quas
cunq₃ fecisti venient ⁊ adorabūt corā te dñe. ps
Inclina dñe. feria vj. ā. Venite adoremus eū
qr ipse est dñs de⁹ noster. ps Venite. feria vj. V
Adorate dñm. In aula sctā ei⁹. l. iiij. Sermo. b.

C elebrato proximo die quo leonis
itemerata virginitas humani ge
neris edidit saluatorē: epyphanie nobis
dilectissimi veneranda festiuitas dat p-
seuerantiā gaudiorꝝ: vt inter cognatarꝝ
solennitatū vicina sacramenta. exulta
tionis vigor: ⁊ feruor fidei non tepescat.
Ad oim eteni hoim spectat salutē q̄ in-
fātia mediatoris dei et hoim iā vniuerso
declarabat mundo: cū adhuc exiguo deti
neret opidulo. Tu aūt. R. Oms de sabba
venient aurū ⁊ thus deferētes ⁊ laudē dño an-
nūciantes. All'a all'a all'a V. Reges tharsis ⁊ i-
sule munera offerēt reges arabum ⁊ sabba do
na adducent. All'a l. v. Alius sermo bti leonis.

G audete in dño dilectissimi: iterꝝ di-
co gaudete. qr breui interuallo tē
poris post solēnitatē natiuitatis christi:
festiuitas declaratiōis eius illuxit. ⁊ quē
in illo die virgo peperit: in hoc mundus
agnouit. Verbū eni caro fctm: sic susce-
ptiōis nr̄e tēperauit exordia: vt iesus na
tus ⁊ credentib₃ manifestus. ⁊ persequen
tib₃ esset occultus. Iā tūc ergo celi enar
rauerūt gloriā dei. ⁊ in oēm terrā sonus
veritatis exiuit: quādo ⁊ pastorib₃ exerci
tus angelorꝝ saluatoris editi annuncia
tor apparuit: ⁊ magos ad eū adorādum
preuia stella pduxit. Tu. R. Magi veni-
unt ab oriēte hierosolimā q̄rentes et dicentes
Vbi est q̇ natus ē cuius stellā vidim⁹ et venim⁹
adorare dñm. V. Magi veniūt ab oriēte inḡrē
tes faciē dñi ⁊ dicētes. Vbi. l. vj. Sermo bti ful-

H ostis fratres carissimi qr gētiū
dies iste q̇ a nobis in honorē dñi p
ānos singulos celebrat: ore cunctorꝝ fide
liū epyphania venerabiliter nūcupatur
Et qr grecū probat esse vocabulū: mul-
tis est latinis incognitū. Inde est q̄ no-
men istud oēs q̇dē latini dicunt: sed non
oēs inueniunt nosse qđ dicunt Epypha
nia vo: intpretat manifestatio Traditū
aūt tenem⁹ a prib₃ q̄ vnigenit⁹ de⁹ postq̄
est scđm carnē tpaliter natus: ī isto die ē
a magis veniētib₃ manifestat⁹. a q̇bus
est oblatis munerib₃ suppliciter adorat⁹
Aplica vero autoritas testat: q̄ vn⁹ ē de⁹
q̇ iustificat circūcisionē ex fide: scđm pre-
puciū per fidē: circūcisionis nōie iudeos.
prepucii vero nomie gētes indubitāter
ostendēs. Isti sūt duo parietes q̇ ex diuer
so venerūt. ⁊ in lapidē q̇ fact⁹ est in caput
anguli: in vnitate fidei cōuenerūt. Tu.
R. Interrogabat magos herodes qđ signū vi
distis sup natū regē stellā magnā fulgentem.
cui⁹ splendor illuminat mundū. Et nos cogno
uimus ⁊ venim⁹ adorare dñm. V. Magi veni-
unt ab oriente inq̄rētes faciē dñi ⁊ dicētes. Et
nos. Gloria. Et venim⁹. In .iii. noct. ā. Flumi-
nis ipetus letificat all'a ciuitatem dei all'a. ps
Deus nr̄ refugiū. ān. Adorate dñm all'a in
aula sctā eius all'a. ps. Cātate. i⁹. ā. Adorate
deū all'a oēs angeli ei⁹ all'a. ps Dñs reg. ext
V. Oēs gentes qualcūq₃ fecisti. Venient ⁊ ado
rabunt corā te dñe. l. vij Scđm matheū. ii

C ū natus esset iesus in bethleē iude
in dieb₃ herodis regis: ecce magi
ab oriente venerunt hierosolimā
dicentes. Vbi est qui natus est rex iudeo
rū: Et reliqua Omelia beati gregorii pape

S icut ex euangelica lectione fratres
audistis celi rege nato rex tre turbat⁹ ē:

q̄ꝛ nimirũ terrena altitudo confũdit: cũ
celsitudo celestis aperit. Sed q̄rendũ no
bis ē quidnã sit ꝙ redēptore nato pasto-
ribꝫ in iudea ãgelꝰ apparuit: atq̄ʒ ad ado
randũ hunc ab oriente magos nõ ange-
lus sed stella ꝑduxit. Q̄ꝛ videlicet iudeis
tãꝙ̃ ratione vtentibꝫ: rationale aĩal id
est angelꝰ predicare debuit. gentiles vero
q̄ꝛ vti ratione nesciebãt: ad cognoscēdũ
dñm non ꝑ vocē sed ꝑ signa ꝑducuntur.
Q̄ꝛ ⁊ illis ꝓphetie tanꝙ̃ fidelibꝫ: ⁊ istis si-
gna tanꝙ̃ infidelibus data sũt. Tu. ℟.
Stella quã viderãt magi in oriēte ãtecedebat
eos donec venirent ad locũ vbi puer erat. Vidē
tes aũt eã gauisi sũt gaudio magno. ℣. Et in
trãtes domũ iuenerũt puerũ cũ maria matre
eius ⁊ ꝓcidentes adorauerũt eũ. Vidētes. L. viij

Et notandũ ꝙ redēptorē nr̃m cũ iã
ꝑfecte esset etatis eisdē gētibꝫ apo
stoli predicãt: eũq̄ʒ paruulũ. ⁊ necdũ ꝑ hu
mani corporis officiũ loquentē stella gē
tibꝫ denunciat: q̄ꝛ nimirũ rationis ordo
poscebat: vt ⁊ loquentē iã dñm: loquen-
tes nobis p̄dicatores inotescerēt. ⁊ necdũ
loquentē: elemēta muta p̄dicarent. Sed
in oĩbꝫ signis q̄ vel nascente dño vel mo
riente monstrata sũt: considerandũ no-
bis ē quãta fuerit ĩ quorũdã iudeoꝝ cor
de duricia: q̄ hunc nec ꝑ prophetie donũ:
nec per miracula agnouit. Oĩa q̄ppe ele
mēta autorē suũ venisse testata sũt. Tu
℟. Vidētes stellã magi gauisi sũt gaudio ma
gno ⁊ intrãtes domũ inuenerũt puerũ cũ ma-
ria matre eiꝰ ⁊ procidentes adorauerũt eũ. Et
apertis thesauris suis obtulerunt ei munera
aurũ thus ⁊ myrrhã. ℣. Reges tharsis ⁊ insule
munera offerēt reges arabũ ⁊ sabba dona ad-

Ut etiam de eis ¶ ducēt. Et aptis. L. ix
vsu humano loquar deũ hũc celi
esse cognouerunt: q̄ꝛ protinus stellã mi-
serũt. Mare cognouit. q̄ꝛ sub plãtis eiꝰ se
calcabile prebuit. Terra cognouit. q̄ꝛ eo
moriente contremuit. Sol cognouit: q̄ꝛ
lucis sue radios abscõdit. Saxa ⁊ parie-
tes agnouerunt. q̄a tp̄e mortis eiꝰ scissa
sunt. Infernꝰ agnouit: q̄ꝛ hos quos tene-
bat mortuos reddidit. Et tamen hunc
quē deũ oĩa insensibilia elementa sense-
rũt: adhuc infideliũ iudeoꝝ corda deum
esse minime cognoscunt. ⁊ duriora saxis
scindi ad penitentiã nolũt. Eũq̄ʒ cõfite
ri abnegant: quē elementa signis deum
clamãt. Tu. ℟. Rex magnꝰ natus est in isrl'
et venerunt reges terre adorare eũ. Et obtule
runt ei munera aurũ thus ⁊ myrrhã. ℣. Et in
trantes domũ inuenerũt puerũ cũ maria ma
tre eiꝰ ⁊ ꝓcidentes adorauerũt eũ Et obtulerũt
Gloria patri. Aurũ. ℟. Rex magnꝰ L ⁊ dr̄ tm̄ ĩ
die festi ¶ Seq̄tur euãgeliũ d ñs vobiscũ
Et cũ spũ tuo. Sequentia sancti euãgelii
secundũ lucã. iii. Gloria tibi domine

Factum est cũ baptizaret oĩs ppl's.
⁊ iesu baptizato et orante: apertũ
est celũ. ⁊ descendit spũs sctũs cor
porali specie sicut columba ĩ ipsum. Et
vox de celo facta est. tu es filius meꝰ dile
ctus in te cõplacuit michi. Et ipse iesus
erat incipiens quasi annorum triginta
vt putabatur filius ioseph. Qui fuit
hely. Qui fuit mathat. Qui fuit leui.
Qui fuit melchi. Qui fuit ianne. Qui
fuit ioseph. Qui fuit mathathie. Qui fu
it amos. Qui fuit naum. Qui fuit hely
Qui fuit nagge. Qui fuit mathat Qui
fuit mathathie. Qui fuit semei. Qui fu
it ioseph. Qui fuit iuda. Qui fuit iohan
na. Qui fuit resa. Qui fuit zorobabel.
Qui fuit salathiel. Qui fuit neri. Qui
fuit melchi. Qui fuit addi. Qui fuit co-
sã. Qui fuit elmadã. Qui fuit her. Qui
fuit iesu. Qui fuit eliezer. Qui fuit iorĩ.
Qui fuit mathath. Qui fuit leui. Qui
fuit symeon. Qui fuit iuda. Qui fuit io
seph. Qui fuit iona. Qui fuit eliachim.
Qui fuit melca. Qui fuit menna. Qui
fuit mathathie. Qui fuit nathã. Qui fu
it dauid. Qui fuit iesse. Qui fuit obeth.
Qui fuit booz. Qui fuit salmõ. Qui fu

it naasõ. Qui fuit aminadab. Qui fuit aran. Qui fuit esrom. Qui fuit phares. Qui fuit iude. Qui fuit iacob. Qui fuit ysaac. Qui fuit abrahe. Qui fuit thare. Qui fuit nachor. Qui fuit saruch. Qui fuit ragau. Qui fuit phalech. Qui fuit eber. Qui fuit sale. Qui fuit cainã Qui fuit arphaxat Qui fuit leui Qui fuit sem Qui fuit noe Qui fuit lameth Qui fuit mathusale. Qui fuit enoch. Qui fuit iareth. Qui fuit malaleel Qui fuit caynã Qui fuit enos. Qui fuit seth. Qui fuit adam. Qui fuit dei. Jesus aũt plenꝰ spũ sctõ: regressus est a iordane. ps. Te deũ. ℣ sacerd. Adorate dñm. In aula sctã eiꝰ. In l. ã

a Ante luciferũ genitꝰ ⁊ ãte scla dñs saluator noster hodie mundo apparuit. ps. Dñs reg. ã. Venit lumẽ tuũ hierl'm ⁊ gloria dñi sup te orta ẽ ⁊ ãbulabũt gentes in lumine tuo all'a. ps. Jubilate. ã Aptis thesauris suis obtulerũt magi dño aur̃ thus ⁊ myrrhã all'a. ps. Deꝰ deꝰ. ã. Maria ⁊ flumĩa benedicite dño hymnũ dicite fõtes dño all'a. ps Benedicite. ã. Tria sũt munera que obtulerũt magi dño aur̃ thꝰ ⁊ myrrhã filio dei regi magno all'a. ps Laud. Cpm

s Super te hierl'm orieť dñs ⁊ gloria eiꝰ in te videbiť. Deo g. Hyꝰ. Hostis herodes. ℣. Oẽs de sabba veniẽt. Aurũ ⁊ thus deferẽtes ⁊ laudẽ dño annũciãtes. ã. Ab oriẽte venerũt magi in bethleẽ adorare dñm et apertis thesauris suis preciosa munera obtulerũt aur̃ sicut regi magno thus sicut deo vero myrrhã sepulture eiꝰ all'a. ps. Bñd. Orõ

Deus qui hodierna die vnigenitũ tuũ gẽtibꝰ stella duce reuelasti: cõcede ppiciꝰ. vt q̃ iã te ex fide cognouimus: vsq₃ ad cõtẽplandã speciẽ tue celsitudinis pducamur. P eũd ¶ Ad primã. ã. Ante lucifer̃. Ante Dñs vobiscũ. ℣. Reges tharsis ⁊ isule munera offerẽt Reges arabũ ⁊ sabba dona adducent. Oratio.

Deus illuminator oĩm gẽtiũ. da populis tuis ppetua pace gaudere. ⁊ illud lumen splendidum infũde cordibꝫ nrĩs: quod triũ magor̃ mẽtibꝫ aspirasti dñm nrm iesũ christũ filiũ tuũ. Qui te. Seq̃tur Preciosa. ⁊cẽ ⁊ ps. De pfũdis. ⁊cẽ Ad hos. ã. de laud. Ad pcessionẽ si dñica fuerit. ℟. In colũbe. cũ. ã. Tribus miraculis ornatũ diẽ scm colimꝰ hodie stella magos duxit ad p̃sepiũ hodie vinũ ex aqua fctm est ad nuptias hodie in iordane christꝰ baptizari voluit vt saluaret nos ¶ Ad. iii. ã. Venit lumen ¶ Capitulũ

Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide. Oẽs isti cõgregati sũt venerũt tibi. Deo grãs. ℟. Reges tharsis ⁊ insule munera offerẽt all'a all'a. ℣. Reges arabum ⁊ sabba dona adducẽt. all'a all'a. Gloria patri. ℣. Oẽs gentes quascunq₃ fecisti. Orõ. Deus q̃ hod. ¶ Ad vj. ã. Apertis thesauris. ¶ Capitulum

Omnes de sabba veniẽt. aur̃ ⁊ thus deferẽtes: et laudẽ dño ãnũciãtes Deo grãs. ℟. Oẽs gẽtes quascunq₃ fecisti all'a all'a. ℣ Venient ⁊ adorabunt corã te dñe. all'a Gloria patri. ℣. Adorate dñm ¶ Ad ix. ã Venient ad te q̃ de ¶ Tria sũt. Cpm

Venient ad te q̃ detrahebant tibi et adorabunt vestigia pedum tuor̃. Deo grãs. ℟. Adorate dñm all'a all'a. ℣. In aula sctã eius. all'a all'a. Gloria patri. ℣. Adorate deũ. Omnes angeli eius. Ad vespas. ã. Tecũ principiũ. Cpm hyꝰ ⁊ ℣. vts. ã. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia qm̃ in iordane lauit christus eius crimina currũt cũ muneribus magi ad regales nuptias ⁊ ex aqua facto vino letantur conuiue all'a. ps. Mag. orõ vts. Memoria nulla. Ad cõpletoriũ ã. Allelupa allelupa allelupa allelupa. Hyꝰ.

Nunciũ vobis fero de supnis natꝰ ẽ christus dñator orbis in bethleem iude sic eni pheta dixerat ante. Hunc canit letꝰ chorus angelor̃ stella declarat veniũt eor̃ pñcipes digno celebrare cultu mistica dona Thus deo myrrhã trocletẽ humãdo bractheas regi criseas decẽti dũ colũt vnũ meminere trino tres dare terna Gloriã trine monadi canamꝰ cũ deo diue genitecq₃ pli flamini necnon ab vtroq₃ fuso corde fideli. Amen. Cpm.

Tu in nobis. ℣. Custodi nos. añ. Allelupa.
Adorate dñm all'a in aula sancta eius all'a al-
lelupa. Ante Dñs vobiscũ. ℣. Dñs de sab-
ba venient. Aurũ ⁊ thus deferentes et laudem
dño annũciantes. Orõ. Deus illuminator
⸤vts. ad primã. Si festũ epyphanie die sabba-
ti euenerit in crastino fiet officium dñice infra
oct. ⁊ euangeliũ sequens transferet in feriã. iij.
ꝓpter festũ sancti rigoberti. Si autẽ die dñico
epyphania euenerit offm dñice fiet fer. iiij. vt
infra inuenies ¶ Per octabas diebꝫ priuatis.
Inuitat. Christus apparuit nobis Venite ado
remus. Hy⁹. A patre. In noct. añ. Afferte. ps.
Afferte. Oẽs gentes. Jubilate Deus iu
diciũ. Inclina. Fundamenta. Deus nr̃.
Cantate. i⁹. Dñs reg. exl'. ℣. et ℟. de festo
ad diem pertinentia. L. j. Scdm iohẽm i.

In illo tpe: Vidit iohãnes iesũ veniẽ
tẽ ad se: ⁊ ait Ecce agn⁹ dei: ecce qui
tollit pctã mundi. Etc. Om. veñ. be. pbri.
Iohãnes baptista ⁊ pcursor dñi salua-
toris quẽ diu venturũ: pphtis verbo pdica
uerat: ipsum iã venientẽ ad se digito de
mõstrauit dicens. Ecce agn⁹ dei ecce q̃
tollit pctã mundi. Ecce innocens et ab
oĩ pctõ ĩmunis: vtpote q̃ os quidẽ de ossi
bus adã: ⁊ caro de carne adã. sed nullam
de carne peccatrice traxit maculã culpe
Tu aũt. ℟. de festo ad diem pertinentia. L. ij

Ecce q̃ tollit pctã mundi: ecce q̃ iust⁹
int̃ pctõres: mitis inter ĩpios. agn⁹
inter lupos apparẽs. etiã pctõres ⁊ ĩpios
iustificandi habet potestatẽ. Quomodo
pctã mũdi tollit quo ordine ĩpios iusti-
ficat: apl'us petr⁹ ostendit q̃ ait Nõ corru
ptibilibꝫ argento vel auro redẽpti estis
de vana vr̃a cõuersatiõe paterne tradi-
tionis: sed pcioso sanguine quasi agni ĩ-
contaminati iesu christi. Tu autẽ. L. iij

Iohannes testimoniũ perhibens de
dño: hic ẽ inqt de quo dixi. post me
venit q̃ ante me fact⁹ est: qr prior me erat
post me nat⁹ est in mundo: post me pdica
re incipiet mundo. Qui ante me fact⁹ ẽ:
q̃ me potentia maiestatis tm̃ q̃tum sol
luciferũ licet post apparẽs ãtecellit Tu
Si fuerit feria. ij. vel v. ℟. Illumiare. Si alia
feria. ℟. Reges tharsis. q̃re infra. ps. Te deũ
⸤℣. sacerd. q̃ euenerit post illũ qui dictus fuit
ante lectiones. In laud. ã. ⸤Ante luciferũ ⸤sola.
Cpm hy⁹ ⁊ ℣. vt in die. ã. ⸤Ordines angelorꝫ vi
dentes inuisibilẽ venientẽ in aquis timore p-
territi cogitabant quomodo inuisibilis de⁹ for
mã serui accepit ⁊ apparẽs mundũ illumina-
uit benedictus est dñs deus israel. ps. Bened
Orõ vts. Ad horas vt in die. Ad vespas. ã. Te-
cum principiũ. Cpm hy⁹ ⁊ ℣. vts. ã. Venient ad
te q̃ detrahebant tibi ⁊ adorabunt vestigia pe-
dum tuorꝫ. Orõ vts. Cõplet. vts ¶ Ista ℟. di
cuntur. quodlibet semel tm̃ pro. iii. ℟. diebꝫ pri
uatis oct. ita tamen q̃ fer. ij. ⁊ sabbato vnum
necessario dicatur. ℟. Reges tharsis et insule
munera offerẽt reges arabũ ⁊ sabba dona dño
deo adducẽt. ℣. Et adorabũt eũ oẽs reges oẽs
gentes seruient ei. Reges. ℟. Hic est dies pcla
rus in quo saluator mundi apparuit quẽ pro-
phete predixerunt angeli adorauerũt cui⁹ stel-
lã magi videntes gauisi sunt. Et munera ei
obtulerunt. ℣. Et intrantes domũ inuenerũt
puerũ cũ maria matre eius ⁊ pcidentes adora
uerunt eũ. Et munera. ℟. Dies sctificatus il
luxit nobis venite gentes et adorate dñm. Qr
hodie apparuit lux magna in terris. ℣. Veni-
te adoremus eũ qr ipse est dñs deus noster. Qr.
Scda die oct. L. j. Sermo beati leonis pape.

Quanuis sciam dilectissimi q̃ scti-
tatẽ vestrã hodierne festiuitatis
causa nõ lateat. eãq; scdm cõsuetudinẽ
euãgelicus sermo vobis reserauerit: ta-
men vt vobis nr̃i nichil desit officii. loq̃
de eadẽ qd dñs donauerit audebo. Vt in
cõmuni gaudio tãto religiosior sit oim
pietas: q̃tomagis fuerit intellecta solẽ-
nitas. ℟. ad diem pertinentia. Lectio scda.

Prouidentia nãq; misericordie dei
dispositũ habens pereunti mũdo
in nouissimis tẽporibꝫ subuenire: salua-
torẽ oim gentiũ prefiniuit in christo. Vt

qꝛ ⁊ cunctas natiões a veri dei cultu ipsi
us erroꝛ dudũ auerterat: et ipse peculia-
ris dei popl's israel ab institutis legalibꝫ
pene totꝰ exciderat: cõclusis oĩbꝫ sub pctõ
Deficiẽte Coĩm misereret. Tu. l. iij
Veni vbiqꝫ iusticia ⁊ toto mundo in
vana ⁊ maligna ꝑlapso: nisi iudiciũ suũ
potestas diuina differret: vniuersitas
hoĩm sententiã dãnatiõis exciperet Sꝫ
in indulgentiã ira trãslata ẽ: vt clarioꝛ
fieret exercende grẽ magnitudo. Tunc
aũt placuit abolendis pctĩs oĩum sacra
mentũ remissionis afferri: quãdo nemo
poterat de suo merito gloꝛiari. Tu. R.
ad diẽ ꝑtineñ. vel vnũ de tribꝫ ꝑcedentibus ps
Te deũ. cẽ. vts. ãn. Admoniti magi in sõnis
ab ãgelo ꝑ aliã viã reuersi sunt in regionẽ suã
ps. Bñd. ã. Lux de luce apparuisti xp̃e cui ma
gi munera offerũt all'a all'a. p̃. Mag. Alia die
Audistis Coct. l. j. Sermo bti maximi
fratres lectionẽ euangelii saluta
ria ꝑsentis diei sacramenta recitantem
Audistis qualit' christꝰ dñs q̇ in hũc mũ-
dum latenter aduenit: paulatĩ dignatꝰ
est suã apire moꝛtalibꝫ maiestatẽ: quã-
ꝗ carissimi latere int' obscura scli lumẽ
celeste nõ poterat. Tu autem. l. ij
Deniqꝫ cũ visitationẽ suã necdũ t'ra
cognosceret: celũ sua gaudia ac to
tiꝰ mundi leticiã caldeis stupentibꝫ taci
to in sydere loq̄bat'. Et cũ q̇s ꝯtusue es-
set: necdũ infidelis possit videre iudea: iã
tunc gloꝛiã eiꝰ indiciis excitata celestibꝫ
gentilitas sentiebat. Tu autem l. iij
Noua enĩ stella nouum aduentasse
hõiem reuelabat: et ita reuera no
uum: vt cũ dei esset filiꝰ indueret carnẽ
sine generatione carnali: ⁊ haberet scd̃m
hõiem tp̃us nascendi: qui scd̃m deũ nati
uitatis initiũ non habebat. Nouũ nimi
rum erat vt vnigenito altissimo quẽ nõ
capit celũ: paruissimi tugurii minimũ
presepe sufficeret. R. vts. ã. Descendit sp̃us
sctũs coꝛpoꝛali specie sicut colũba in ipsũ ⁊ vox
de celo facta ẽ hic ẽ filiꝰ meꝰ dilectꝰ all'a. ps. Bꝰ
ã. Vox de celis sonuit ⁊ vox pr̃is audita ẽ hic ẽ fi
liꝰ meꝰ dilectꝰ ipsũ audite. ps. Mag. Cẽ. vts.
cõpl. vts. Si officiũ dñice infra oct. fiat die pri
uato. Inuit. et hyꝰ vts. in crastino festi. Sup ix.
ps ã. de noct. q̃ euenerit. V. ad diẽ ꝑtinẽs. tres
lctões de expõe. Cũ factꝰ esset. R. ad diẽ ꝑ-
tineñ. tertiũ vnũ de tribꝫ ꝑced. In laud. vts. in
crastino festi. Ad bened. ⁊ mag. vt infra. Orõ de
dñica. Ad hos. orõ de die. Si vero fiat die dñica
nõ dr Inuit. hyꝰ. ã. ps. ⁊ R. sicut in die. l. j.
[H]Ad partũ virginis adoꝛandũ magi
ab oꝛiente venerunt. Hodie hanc
diẽ celebꝛamꝰ: huic debitũ solẽnitati ser-
monẽ ꝑsoluimꝰ. Illis dies iste primꝰ illu
xit: anniuersaria nobis festiuitas redit.
Illi erãt primitie gentiũ Tu. l. ij.
nos ppl'i gentiũ. Nobis hec lingua
nunciauit aploꝝ. stella illis tanꝗ ligua
celoꝝ. Et nobis idẽ apl'i tanꝗ alii celi
narrauerunt gloꝛiã dei. Cur enĩ non a-
gnoscamꝰ eos celos qui facti sunt sedes
dei: Aĩa enim iusti: sedes sapientie. l. iij.
[E]Ecce iã redit magnũ sacramẽtum.
In ꝑsepe tũc iacebat: ⁊ magos ab
oꝛiente ducebat. Abscõdebat' in stabulo.
⁊ agnoscebat' in celo: vt agnitus in celo
manifestaret' in stabulo. ⁊ appellaretur
epyphania dies iste: qd latine manifesta
Inualidꝰ infãti Ctio dici potest. l. iiij
libus membꝛis: inuolutꝰ infantili-
bꝫ pannis: adoꝛat' a magis. timet' a ma-
lis. Timuit enĩ eũ rex herodes: eisdẽ ma
gis sibi nunciantibus cũ adhuc q̃rerent
paruulum quẽ cognouerãt celo teste iã
Quid erit tribunal iudi Cnatũ. l. v
cantis: quãdo supbos reges cuna-
bula terrebãt infantis: Quanto cõsul-
tius reges nõ sicut herodes interficere q̃
rũt: sed sicut magi potiꝰ adoꝛare delectã-
tur: qui ⁊ ipsã moꝛtem quã cupiebat ini
micus inferre: etiam pro ipsis inimicis
ab ipsis inimicis sustinuit: eamqꝫ in suo
coꝛpoꝛe occidit occisus: Lectio sexta

Nil timeāt reges ad patris dexterā iā sedentem: quē rex impius timuit adhuc matris vbera lābentem. Audiant qd scriptum est. Et nunc reges itelligite: erudimini qui iudicatis terram. Seruite dño in timore: et exultate ei cū tremore. ¶ l. vij. Scdm lucam ii

In illo tempore Cum factus esset iesus annoꝝ duodecim: ascendentibꝫ illis hierosolimā scdm consuetudinem diei festi. consūmatisqꝫ diebus cum redirent: remansit puer iesus in hierlm: ⁊ nō cognouerunt parētes eius. Et reliqua.

Aperta est nobis fra ¶ Om. ven. be. p
tres carissimi sancti euangelii lectio recitata: neqꝫ opus est vt in ea qd exponendo loquamur. Describit nāqꝫ infantiā pueriaāqꝫ nostri saluatoris: qua nostre particeps humanitatis dignatus est fieri. Si fiat die priuato benedictio. Beate marie. Si dominico. Splendor lucis. l. viij

Cōmemorat eternitatē diuine maiestatis in qua patri māsit ac manet semper equalis: vt videlicet incarnationis eius humilitatē ad memoriā reuocatā ⁊ ipsi contra oim vulnera pctoꝝ medicamentū vere humilitatis curemꝰ exercere: pro sēper animo recolētes: qꝫtū nos pro diuino amore, qꝫtū ꝓ salute nr̄a oporteat humiliari: qui terra sumus ⁊ cinis: si tm̄ sūma illa potestas ꝓ nobis humiliari non respuit: vt ad suscipiēda nostre fragilitatis infirma descenderet. Tu Si fiat die priuato bñdictio. Ad gaudia. l. ix

Item audita credita ⁊ cōfessa dñi diuinitate saluatoris qua patri ⁊ spiritui sctō consubstantialis sēper ⁊ coeternus perseuerat: speremꝰ nos ꝑ humanitatis sacramenta quibꝫ ībuti sumꝰ vsqꝫ ad contēplandā diuinitatis eius gloriā posse pertingere: quā ipse fidelibꝫ suis fideli pietate pollicetur dicens Qui habet mandata mea ⁊ seruat ea: ille est q̇ diligit me: ⁊ manifestabo ei meipsum. Tu.

Si fiat die dñico. ℞. Tria sunt. qre in oct. Si die priuato dr̄ vnū ℞. de ꝑcedētibꝫ ordine suo. ps. Te deū. cē. de festo. ān. Fili qd fecisti nobis sic ego ⁊ pater tuꝰ dolētes q̄rebamꝰ te. ps

Vota q̄s dñe supplicā ¶ Bñd. Orō tis ppl̄i celesti pietate ꝓseq̄re: vt q̄ agenda sunt videāt: et adiplenda q̄ viderint conualescant. Per d. Ad hos vt in die Orō. Deus qui hod. ān. Quid est qd me q̄rebatis nesciebatis qr in his q̄ patris mei sunt oportet me esse all'a ps. Mag. Orō. Vota. Si sequat̄ festū vel dies vltimꝰ oct. ā. ꝑdicta dr̄ ad ir. Orō Deus q̄ hod ¶ Alia die octabaꝝ. l. j

Iste puer in presepe quidē paruulꝰ collocatꝰ: sed magnus in celo mirabiliter operatus. Permittit se manibus in terra portari: sed precipit sibi celestia famulari. Quid est ergo ꝙ infantilē attendis etatem: ⁊ eius diuinā non intelligis potestatem. Tu autem. ℞. vts. l. ij.

Sic fuit veraciter vt esset timenda pueri huius naturalis diuinitas. ⁊ naturalis humanitas: vtraqꝫ naturaliter vera vnitas. nec in seinuicem confusa. nec a se separata. Ipsum enim habuit maria filium de se natum: cui stella debitū seruitutis exhibuit famulatū.

Ipsum eūdē ma ¶ Tu autem. l. iij.
ria dñm hōiemqꝫ peperit: quē stella magis in oriente positis: nunciauit. Magi vero venerunt: ⁊ filium virginis vnum eundemqꝫ deum hominemqꝫ cognouerunt. Per tria munerum genera in vno eodemqꝫ christo et diuina maiestas: ⁊ regia potestas. ⁊ humana mortalitas intimatur. ā. Celi aperti sunt super eū ⁊ vox facta est de celo dicens hic est filius meus dilectus in quo michi complacui. ps. Bñd. ān Christo datus est principatus et honor regni omnis populus tribus ⁊ lingue seruient ei ineternū all'a. ps. Mag. In oct. epy. Ad vs. ā. Tecum principiū. cū cet. Cpm hyꝰ ⁊ V. vts. vltimꝰ V. ad hymnos. Gloria tibi dñe qui apparuisti hod. ⁊ sic in crastino. ā. Baptizat miles

regē seruꝰ dñm suū iohannes saluatorē aqua iordanis stupuit colūba p̄testabat paterna vox audita est hic est filius meus. ps Mag. Oꝛo

Deus cuius vnigenitus in substantia nostre carnis apparuit. presta q̄s: vt per eū quē similē nobis foris agnouimus: intus reformari mereamur. Per eundē. Meōria hylarii ꝫ remigii. a. Sint lūbi de cōi. Oꝛō. Deus q̄ nos sctōꝝ confes. Cōplet. vts. In matut. sine inuitatorio. Hyꝰ A patre. a. v. p̄i ꝫ R. sicut in die. l. j. Sermo. b. leōis

Hodierna festiuitatē dilectissimi apparitio dñi ꝫ saluatoris nr̄i sicut nostis illustrat. Et hic ē ille dies: quo ad cognoscēdū adorādūqꝫ dei filiū tres magos p̄uia stella pduxit. Cuius facti memoriā merito placuit honore annuo celebrare: vt dū euangelica hystoria incessabiliter recensetur: semper intelligentium sensibus inserat salutiferum mysterium per insigne miraculū. R. Hodie. l. ij

Precesserant quidem multa documenta que natiuitatem dñi iesu manifestis īdiciis declararant. hoc aūt signum quod magos in longinquo positos ad dñm iesum efficaciter mouit. ꝫ pseuerāter attraxit: illius sine dubio gratie sacramentum ꝫ illius vocationis exordium fuit. quia non in iudea tantum sed etiam in toto mundo christi erat euāgelium predicandum. Lectio tertia

Stella enim que magorū visui splēduit: ꝫ israelitarum oculis non refulsit: illuminationem significat gentium. et cecitatem iudeorum. Permanet igitur dilectissimi sicut euidenter apparet mysticorum forma gestorum: vt qd ymagine inchoabatur: veritate compleretur. Radiante celo stella per gratiam ꝫ tres magi choruscatiōe angelici fulgoris accincti: in omnibus quotidie nationibꝫ ad adorādū potentiā sūmi regis accurrūt. l. iiij

Herodes quoqꝫ in diabolo fremit. ꝫ auferri sibi iīqtatis sue regnū in his q̄ ad christum transeūt ingemiscit. Vnde si paruulos interficiat iesum sibi videtur occidere: quod vtiqꝫ sine cessatione molitur: dū primordiis renatoꝝ spiritū sctm̄ eripere: ꝫ in quādā tenere fidei infantiā tētat extiguere. l. v.

Iudei vero q̄ extra regnū christi esse voluerunt: adhuc quodāmodo sub herodis sunt principatu: ꝫ dominātē sibi saluatoris inimico: alienigene seruiunt potestati: quasi nescirent pphetatū dicēte iacob. Nō deficiet princeps ex iuda: et dux de femore eius: donec veniat q̄ mittē. Sed nondū intelligūt. dus ē. l. vj.

quod negare non possunt. ꝫ mente non capiunt: quod scripturaꝝ narratione nouerūt. qm̄ insanis magistris veritas scandalum ē. ꝫ cecis doctoribus fit caligo quod lumen ē. Respondent itaqꝫ interrogati q̄ in bethleē nascitur christꝰ. et sciētiā suā qua alios istruūt nō sequūt.

Lectio septima. Secundū matheū iij

In illo tp̄e: Venit iesus a galilea in iordanē ad iohannē vt baptizaretur ab eo. Et reliqua. Omelia venerabilis bede p.

Lectio sancti euangelii quā modo fratres audiuimus magnū nobis in dño ꝫ in seruo dat perfecte humilitatis exēplū In dño qdem: qꝛ cū sit dñs: non solū ab hōie seruo baptizari: sed etiā ipse ad hūc baptizandꝰ venire dignatus ē. Tu. l. viij

In seruo autem. quia cum sciret precursorem se ad baptismum sui saluatoris destinatum: memor tamen proprie fragilitatis iniūctum sibi officium humiliter excusauit dicens. Ego debeo a te baptizari ꝫ tu venis ad me. Tu. l. ix

Venit filius dei baptizari ab homie. non anxia necessitate abluēdi alicuius sui peccati. q̄ peccatū non fecit: sed pia dispensatione abluendi omnis nostri cōtagionē pcti: q̄ in multis offēdimꝰ oēs. Et si dixerimꝰ qꝛ pctm̄ nō habemus nosipos seducimꝰ ꝫ vitas ī nobis nō ē. R

¶ De psalmodia.

Tria sunt munera preciosa que obtulerunt magi dño in die ista ⁊ habent in se diuina mysteria. In auro vt ostendatur regis potẽtia. in thure sacerdotẽ magnũ considera ⁊ in myrrha dñicã sepulturã. ℣. Salutis nostre autorẽ magi venerati sunt in cunabulis et de thesauris suis mysticas ei munerꝝ species obtulerũt. In auro. Gloria patri. Et in myrrha. ps Te deũ ℣. sacerd. Adorate dñm In aula sctã eius. In l. ã

Ueterem hõiem renouans saluator venit ad baptismũ vt naturã que corrupta est per aquã recuperaret incorruptibili veste circũamictans nos. ps. Dñs reg. ã. Te q̃ in spiritu ⁊ igne purificas humana contagia deũ ⁊ redẽptorẽ omnes glorificamus. ps. Jubilate. ã. Baptista contremuit ⁊ non audet tangere sctm̃ dei verticẽ sed clamat cũ tremore sãctifica me saluator. ps. Deus deus. ã. Caput drachonis saluator cõtriuit in iordanis flumine ab eius potestate omnes eripuit. ps. Bñd ã. Magnum mysteriũ declaratur hodie q2 creator oim in iordane expurgat nostra facinora. ps. Laudate. Cetera vts̃. ãn. Precursor iohannes exultat cũ iordane baptizato dño facta ẽ orbis terrarꝝ exultatio facta est peccatorũ nostrorꝝ remissio sanctificans aquas ipsi oẽs clamemus miserere nobis. ps. Bñd. Orõ. Deus cuius vnige. Ad meõriã cõfessorꝝ. Sacerdotes. Orõ vts̃. Ad hos̃. ã. de laud. ⁊ orõ. Deus cuius Cc. vt in die. Ad vs̃. ã. Tecũ principiũ. cẽ. vts̃. ã. Fontes aquarꝝ sãctificati sunt christo apparente in gloria orbis terrarꝝ haurite aquas de fonte saluatoris sanctificauit enĩ nunc omnẽ creaturã christus deus noster. ps. Mag. Orõ. Deus cuius. Si fuerit dies sabbati nichilo minus vespere erunt de epyphania Nec fit memoria de tempore. Memoria felicis. vt in sanctorꝝ inuenies. In crastino de sancto felice. vel de expositione. Nuptie facte sũt. vel de psalmodia. Beatus vir. vt infra. maxime si fuerit dies sabbati ⁊ tempus sit breue vsq3 ad lxx cum memoria felicis. Inuitatorium. hymnus psalmi ⁊ ℣. vt in psalterio secundum feriam. In laudibus similiter. lectiones de expositione. vel de psalmodia. vt infra. secunda benedictio. Beate marie virginis filius. ⁊ ĩ fine hymnorum. Gloria tibi dñe qui natus es de. ℟. de. Dñe ne in ira. ad diem pertinentia. nisi sit dñica vacua. in qua dicãt. In quo casu dicentur illa de feriis. que incipiunt Quam magna multitudo. Ad horas sicut ĩ psalterio. excepto q̧ non dicuntur preces. Completorium de natali. Oratio. Ueritas. sine ℣. ¶ Nota q̧ si ante lxx. fe. ix. lect. die dñi. euen̄. ipso die fiet. si autem sabbati: dicetur vltima. ã. de laudibus super psalmos vesperarum si fiat de cõi. Si autem festum habeat proprium officium. vltima de laudibus dicetur ad ix. ⁊ super psalmos vesperarum. ã. de mag. Si vero fuerit du. vel semidup. habebit vesperas integras. Nec fiet memoria de tempore. etiam si fuerit sabbatũ lxx. vel deinceps vsq3 ad xl. ¶ Sabbato post oct. epyphanie. Ad vesperas. ã Benedictus. ps Benedictus. vt in psalterio. Cpm. Benedictus. Hymnus. O lux beata trinitas. ℣. Uespertina oratio. Diebus sabbatis vsq3 ad lxx. ã. Peccata mea dñe sicut sagitte infixa sũt in me sed anteq̃ vulnera generent in me sana me domine medicamento penitentie deus. ps Mag. Oratio. Uota quesumus. vel alia que euenerit de dñica precedenti. Completorium de natali. Oratio. Ueritas. Post purificationem. ã. Miserere. ⁊ cetera vt in psalterio. Dñicis diebus post octabas epyphanie nisi sit lxx. Inuitatoriũ. Preoccupemus faciẽ dñi. Et in psalmis iubilemus ei. Hymnus Nocte surgentes. ã. Pro fidei meritis. psalmi ⁊ ℣. vt in psalterio ¶ Legenda vsq3 ad septuagesimã.

¶ Expositio beati augustini.

Beatus vir qui non abiit in cõsilio impiorum. De domĩo nostro iesu christo: id est homine dñico accipiendum est. Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum sicut homo terrenus qui vxori consensit decepte a serpente: vt dei precepta preteriret. Et in via peccatorum non stetit: q2 venit quidẽ in via pctõrꝝ: nascẽdo sicut pctõr: sed non stetit.

quia eum non tenuit illecebra secularis
Et in cathedra pestilentie nõ sedit. No
luit regnũ terrenũ cum sꝑbia. Que ca
thedra pestilentie ideo recte intelligit̃: qꝛ
nõ fere q̇sq̃ est q̇ careat amore dominan
di: ⁊ humanã nõ appetat gloriã. Pestilẽ
tia enĩ est morbꝫ lõge ꝑuagatꝰ. ⁊ oẽs aut
pene oĩs inuoluẽs: quãq̃ accõmodatiꝰ
accipiat̃ cathedra pestilentie. ꝑniciosa do
ctrina: cuiꝰ sermo vt cancer serpit. Dein
de cõsiderandꝰ est ordo vboꝝ. abiit. stetit.
sedit. Abiit enĩ ille cũ recessisset a deo. ste
tit cũ delectatꝰ est pctõ. sedit cũ in sua cõ
firmatꝰ sꝑbia redire nõ potuit: nisi per
eũ liberatꝰ: q̇ neqꝫ abiit in consilio ĩpioꝝ
nec in via pctõrum stetit. nec ĩ cathedra
pestilentie sedit. Sed in lege dñi fuit vo
luntas eius: ⁊ in lege eius meditabit̃ die
ac nocte. Iusto lex posita non est vt dicit
aplᷣs: sed aliud ẽ esse in lege: aliud sub le-
ge. Qui est in lege: scd̃m legẽ agit. Qui ẽ
sub lege: scd̃m legẽ agit̃. Ille ergo liber ẽ.
iste seruꝰ. Proinde aliud est lex q̄ scribit̃. ⁊
ĩponit̃ seruienti. Aliud lex q̄ mente cõspi
cit̃: ab eo q̇ nõ ĩdiget litteris. Meditabit̃
die ac nocte. Aut sine intmissione intelli
gendũ ẽ: aut die id est leticia. nocte id est
tribulationibꝫ. Dicit̃ enĩ. abrahã diem
meum vidit: ⁊ gauisus est. Et de tribula
tione dicit̃. Insuꝑ ⁊ vsqꝫ ad noctẽ increpu
erunt me renes mei. Et erit tanq̃ lignũ
qđ plantatũ est scd̃m decursus aquaꝝ.
id est aut scd̃m sapientiã ipsã q̄ dignata
est hõiem suscipere ad salutẽ nostrã: vt
ipse homo sit lignum plantatũ scd̃m de
cursus aquaꝝ. Potest enim ⁊ hoc intelle
ctu accipi qđ in alio psalmo dicit̃. Flumi
us dei: repletꝰ est aqua. Aut scd̃m spm san
ctum: scd̃m quẽ dicit̃. Ipse vos baptizat
in spũ sctõ. Et illud. Qui sitit veniat et
bibat. Et illud. si scires donũ dei: ⁊ q̇s est
q̇ a te aquã petit: petisses ab eo: ⁊ daret ti
bi aquã viuã. Vnde q̇ biberit nõ sitiet in
eternũ: sꝫ efficiet̃ in eo fõs aq̄ saliẽtis in
vitã eternã. Aut scd̃m decursus aquaꝝ.
id est scd̃m pploꝝ pctã. qꝛ aq̄ ppli interp̃-
tant̃ in apocalipsi. Et decursus nõ ab-
surde intelligit̃ lapsus: qđ ꝑtinet ad deli-
ctum. Lignũ ergo illud: id est dñs nr̃. de
aquis decurrentibꝫ: id est pplis pctõribꝫ
trahens eos in radices discipline sue: fru
ctum dabit: hoc est ecclesias cõstituet in
tp̃e suo: id est postq̃ clarificatꝰ est resur-
rectione ⁊ ascensione in celũ. Tũc enim
spũ sctõ misso in aplᷣos: ⁊ eis ĩ fiducia sui
confirmatis et directis in pplᷣos fructifi
cauit ecclesia. Et foliũ eius non defluet
id est verbũ eiꝰ non erit irritũ. qꝛ oĩs caro
fenum. ⁊ claritas hõis: vt flos feni. Fenũ
aruit: ⁊ flos decidit. verbum aũt dñi ma-
net ineternũ. Et oĩa q̄cunqꝫ fecerit pro-
sperabunt̃: id est q̄cunqꝫ illud lignum at
tulerit. Que oĩa videlicet accipienda sũt
fructꝰ ⁊ folia id est fctã ⁊ dicta. Nõ sic ĩpii
non sic: sed tanq̃ puluis quẽ ꝓicit ventꝰ
a facie terre. Terra hic accipienda ẽ ipa
stabilitas in deo: scd̃m quam dicit̃. Dñs
pars hereditatis mee. Eteni hereditas
mea p̃clara est michi. Scd̃m hãc dicitur
Sustine dñm ⁊ obserua vias eiꝰ: et exal
tabit te: vt possideas terrã. Scd̃m hanc
dicit̃. Beati mites: qm̃ ipi hereditate pos
sidebunt terrã. Similitudo autẽ hec di-
cta est. qꝛ sicut hec terra visibilis exterio
rem hõiem nutrit ⁊ continet: ita illa t̃ra
ĩuisibilis ext̃iorẽ hõiem: a cuiꝰ t̃re facie ꝓ
iicit ventꝰ impiũ: id ẽ sꝑbia q̄ inflat: quã
cauens ille q̇ inebriat̃ ab vbertate domꝰ
dei ⁊ torrẽte voluptatis eiꝰ portatur dicit
ne veniat michi pes superbie. Ab hac ter
ra proiecit superbia eum qui dicit. Po-
nam sedem meam ad aquilonem: et ero
similis altissimo. Ab huius terre facie ꝓ
iecit etiam eum: qui cum gustasset de li-
gno prohibito vt esset sicut deus: abscon
dit se a facie dei. Hãc terram ad interi-
orem hominem pertinere: et inde super
bia hominem proiici maxime intelligi

ponitur: in eo qd̄ scriptum est. Quid su
perbit terra ⁊ cinis: quoniam proiicit in
tima sua in vita sua: Vnde enī proiectus
est nō absurde se dicitur proiecisse. Ideo nō
resurgunt impii in iudicio: ideo scilicet q̄a
tanq̄ puluis proiiciunt̄ a facie terre. Et be
ne hoc eis dixit auferri qd̄ superbi ābi-
unt: id est vt iudicent. vt hoc ipsū psalmi
dictū intelligat̄ sequenti sentētia. Neq̄
pctōres in cōsilio iustoꝝ. Solet enī psal-
mus hoc modo repeti qd̄ superius dicit̄:
vt pctōres intelligant̄ impii. ⁊ qd̄ supra di-
ctū est in iudicio hoc dictū est in consilio
iustoꝝ. Aut aliud sūt impii. Aliud pctōres
vt quāq̄ oīs impius pctōr sit: nō tamen
omnis pctōr sit impius. Impii nō resur-
gunt in iudicio: id est resurgunt q̄dē: sed
nō vt iudicent̄. q̄r iā penis certissimis de
stinati sunt. Pctōres aūt: nō resurgēt in
consilio iustoꝝ: id est vt iudicent: sed for
te vt iudicentur. Qm̄ nouit dn̄s viā iu-
stoꝝ quēadmodū dicitur nouit salutem
medicina. morbos aūt non nouit. Et ta
men morbi arte medicine noscunt̄. Sic
dici potest dn̄m nosse viā iustoꝝ. viā ve-
ro impioꝝ nō nosse. non quia aliq̄d dn̄s
nesciat. ⁊ tamen dicit pctōrib; non noui
vos. Iter autē impioꝝ peribit: p eo posi
tū est: ac si diceretur. Iter autē impiorū
nō nouit dn̄s: sed planius dictū ē: vt hoc
sit nesciri a dn̄o quod est perire. et hoc sit
sciri a dn̄o: quod est manere: vt ad scien
tiā dei esse pertineat: ad ignorantiā vero
nō esse. q̄r dicit dn̄s. Ego sū qui sū: ⁊ q̄ est
misit me.

Item de scd̄o psalmo legenda.

Ut quid fremuerunt gentes: et ppl̄i
meditati sūt inania. Astiterūt re-
ges terre: ⁊ principes cōuenerunt inunū
aduersus dn̄m. ⁊ aduersū christū eiꝰ. Pro
eo dictū est vt q̄d: ac si diceret̄ frustra. Nō
enī īpleuerunt qd̄ voluerunt: vt xp̄us ex
tingueret̄. Dicit̄ hoc de psecutorib; dn̄i:
q̄ ⁊ in actib; aplōꝝ cōmemorant̄. Dirū-
pamꝰ vincula eoꝝ: et abiiciamꝰ a nobis
iugū ipsoꝝ. Quāq̄ possit ⁊ aliter intelli
gi: tamen apertiꝰ ex eoꝝ psona accipitur
qd̄ dicit inania meditatos. vt hoc sit: di-
rūpamus vincula eoꝝ: ⁊ abiiciamꝰ a no
bis iugū ipoꝝ. Demus operā vt nō nos
alliget: neq̄ īponat̄ nobis christiana re-
ligio. Qui habitat in celis irridebit eos:
⁊ dn̄s subsānabit eos. Repetita est sentē
tia. Nā p eo qd̄ est q̄ habitat in celis: sub
sequēter positū est dn̄s. Et p eo qd̄ est ir
ridebit subsequenter positū est subsāna-
bit. Nichil tamē hoꝝ sapere oportet car
naliter: quasi aut buccis deꝰ irrideat: aut
naso subsānet. Sed ea vis accipienda ē:
quā dat sctīs suis: vt futura cernētes: id
est nomen christi ⁊ dn̄ationē puagaturā
in posteros ⁊ vniuersas gentes obtentu
rā: illos inania meditatos eē intelligāt.
Hec eī vis qua ista prescita sunt: irrisio
dei ē ⁊ subsānatio. Qui habitat in celis ir
ridebit eos. Celos si aīas sāctas accipia
mus: p has eos vtiq̄ p̄sciēs qd̄ futuꝝ sit
deridebit dn̄s ⁊ subsānabit. Tūc loq̄tur
ad eos in ira sua: ⁊ in furore suo cōturba
bit eos. Planꝰ enī ostendēs quomodo ad
eos loq̄tur dicit conturbabit eos: vt ī ira
sua: hoc sit in furore suo. Irā autē ⁊ furo
rē dn̄i dei nō pturbationē mētis oportet
intelligi: sed vim qua iustissime vīdicat
subiectā sibi ad ministeriū vniuersā cre-
aturā. Precipue aūt puidendū est ⁊ tenē
dū illud qd̄ scriptū est in salomone. Tu
aūt dn̄e virtutū cū tranq̄llitate iudicas
⁊ cū magna reuerētia disponis nos. Ira
ergo dei est motꝰ q̄ fit in aīa q̄ legē dei no
uit: cū eandē legē videat a pctōre p̄teriri.
Propt̄ hunc enī motū iustaꝝ aīaꝝ: mul
ta vindicant̄. Quāq̄ possit ira dei recte ī-
telligi etiam ipsa mentis obscuratio: q̄
cōsequit̄ eos q̄ legē dei trāsgrediūt̄. Ego
aūt cōstitutꝰ sū rex ab eo sup syō montē
sctm̄ eiꝰ p̄dicās p̄ceptū eiꝰ. Ex psona dn̄i
nr̄i iesu xp̄i misteria ista manifesta sūt.
Syon autē q̄ speculationē vt q̄dā inter

pretant̄ significat: nichil magis q̄ eccle-
siā eius debem⁹ accipere. vbi quotidie in
tentio erigit̄ speculande claritatis dei. si
cut ap̄lus dicit. Nos aūt reuelata facie
dñi: gloriā speculātes. Ergo iste sēsus ē.
Ego aūt cōstitutus sū rex ab eo sup ec-
clesiā sc̄tām eius: quam montē appellat
ꝓpter eminentiā ꝛ firmitatē. Ego autē
cōstitutus sū rex ab eo. Ego scilicet cui⁹
vicula illi dirūpere. et iugū meditabant̄
abiicere: predicās precepta ipsius. Quis
hoc nō sētiat cū quotidie factitet̄: Dñs
dixit ad me: filius me⁹ es tu ego hodie ge
nui te. Postula a me: ꝛ dabo tibi gētes he
reditatē tuā. Hoc eni t̄paliter scd̄m su-
sceptū hōiem: ē itelligēdū: q̇ sacrificiū se
obtulit ꝑ oib₃ sacrificiis: q̇ etiā intꝑellat
ꝑ nobis: vt ad totā ipsā dispēsationē tē-
poralē q̄ pro genere humano facta ē refe
rat̄ qd̄ dc̄m̄ est. Postula a me. Ac si dice-
ret. Gentes nōi xp̄iano copulētur: atq₃
ita a morte redimant̄ a xp̄o ꝛ possideant̄
Dabo tibi gentes hereditatē tuā: quas
possideas ad eaꝝ salutē. ꝛ q̄ tibi fructifi-
cent sp̄ūalia. Et possessionē tuā termi-
nos terre. Idē repetitū est terminos t̄re
ꝑ eo positū quod dc̄m̄ est gentes. Reges
eos in virga ferrea: id est in iflexibili iu-
sticia. Et tanq̄ vas figuli cōfringes eos
Conteres in eos terrenas cupiditates: ꝛ
veteris hōis turbulēta negocia. et q̇cq̇d
de priore limo cōtractū atq₃ iolitū est. R.
Dñe ne in ira tua arguas me neq₃ in furo
re tuo corripias me Miserere michi dñe
qm̄ infirmus sū. V. Timor ꝛ tremor venerunt
sup me ꝛ cōtexerūt me tenebre et dixi. Miserē.
R. Deus q̇ sedes sup thronū ꝛ iudicas eq̇tatē
esto refugiū paupeꝝ in tribulatiōe. Qr tu sol⁹
laborē ꝛ dolorē cōsideras. V. Tibi ei derelict⁹ ē
paup pupillo tu eris adiutor. Qr. R. A dextris
est michi dñs ne cōmouear. Propter hoc dilata
tū est cor meū ꝛ exultauit lingua mea. V. Con
serua me dñe qm̄ in te speraui dixi dño de⁹ me
us es tu. Propter. In sc̄do noct. ā. Nature. vt i
psalt̄. R. Notas michi fecisti dñe vias vite ad-
implebis me leticia cū vultu tuo. Delectatio-
nes in dextera tua vsq₃ in finem. V. Conser-
ua me dñe qm̄ speraui in te dixi dño de⁹ meus
es tu. Delectationes. R. Diligā te dñe virtus
mea. Dñs firmamentū meū ꝛ refugiū meū. V.
Laudans inuocabo dñm ꝛ ab inimicis meis sal
uus ero. Dñs. R. Dñi est terra ꝛ plenitudo ei⁹
Orbis terraꝝ ꝛ vniuersi qui habitant in eo. V.
Ipse super maria fūdauit eū ꝛ super flumina
preparauit eū. Orbis. In tertio noct̄. ā. Spon-
sus. vt in psalterio. R. Ad te dñe leuaui aīam
meam. Deus meus in te cōfido non erubescā.
V. Neq₃ irrideant me inimici mei etenim vni-
uersi qui sustinent te non confundentur. De⁹
R. Audiam dñe vocem laudis tue vt enarrē
vniuersa mirabilia tua. V. Dñe dilexi decorem
domus tue ꝛ locum habitationis glorie tue. Vt
enarrem. R. Peccata mea dñe sicut sagitte in
fixa sunt in me sed anteq̄ vulnera generēt in
me. Sana me dñe medicamento penitētie de
us. V. Qm̄ iniquitatem meā ego agnosco ꝛ de
lictum meū coram me est semper tibi soli pec
caui. Sana. Si istud R. aliqua dñica preced.
fuerit dictum. dicetur hic vnum R. de trinita
te per ordinem. ꝛ sic aliis dñicis. p̄s. Te deū.
V⁹. sacerd. Excelsus super omnes gentes dñs.
Et super celos gloria eius. ān. Regnauit dñs
ꝛ cetera vt in psalterio. Ad benedictus et ma
gnificat. ā. de expositione euangelii que euene
rit. et oratio similiter. Memoria de beata ma
ria per ā. de O admirabile que euenerit. De
reliquiis et de omnibus sanctis vt post cōmu
ne sanctorum. Post purificationem. De beata
maria. ā. Aue maria vt post cōmune sancto-
rum. Nec fit meōria de cruce vsq₃ post pascha
Ad primam. Hymnus. Iam lucis. ā. Glo
ria tibi trinitas Ante purificationem. p̄s De
us in nomine. Post purificationem. Deus
de⁹ me⁹ respice. cetera vt in psalt̄. Ad ꝑces. R.
O beata infātia per quā nostri generis repa-
rata est vita. O gratissimi delectabilesq₃ vagi
tus per quos eternos plorat⁹ euasimus. O fe-
lices pāni q̇bus peccatoꝝ sordes extersē sūt. O

presepe splendidũ in quo non solũ iacuit fenũ animaliũ sed cibus inuent⁹ est angelorꝝ. alla. Ad horas vt i psalt. orõ vts̃. Ad vesperas. ã. Dixit dñs. ps Dixit dñs. ꝛcẽ. Completoriũ vts̃.

¶ Dñica prima post oct. epy. l. viij. Scd̃m io. ¶ hanẽ. ii

In illo tempore: Nuptie facte sũt in chana galilee. ꝛ erat mater iesu ibi. Et rꝫ. Om. veñ. bede presbiteri

Quod dñs noster atqꝫ saluator ad nuptias vocatus non solũ venire: sed ꝛ miraculũ ibidem quo conuiuas letificaret facere dignatus est: exceptis celestiũ sacramẽtorꝝ figuris: etiã iuxta litteram fidem integram recte credentiũ cõfirmat.

¶ Tu aũt. l. viij

Porro taciani ꝛ marciani. ceterorũqꝫ qui nuptiis detrahũt pfidia ꝙ sit dãnabilis isinuat. Si eni thoro imaculato ꝛ nuptiis debita castitate celebratis culpa iesset: nequaꝙ̃ dñs ad has venire: nec eas signorꝝ suorũ initiis consecrare voluisset. Tu aũt. l. ix

Nunc autem quia bona ẽ castitas coniugalis: melior continentia vidualis. optima pfectio virginalis: ad cõprobãdũ oĩm electorũ gradũ. discernendũ tamen meritũ singulorũ: ex intemerato marie virginis vtero nasci dignatus est. a prophetico anne vidue ore mox benedicitur natus. a nuptiarꝝ celebratoribus iam iuuenis inuitatur. et hos sue presentia virtutis honorat. Sed altiorẽ celestiũ leticiam figurat. Miracula nãqꝫ facturus in terra dei fili⁹ venit ad nuptias: vt ipsũ se esse doceret de quo sub typo solis psalmista precinit. Et ipse taꝙ̃ sponsus: procedens de thalamo suo. Tu R. vts̃. si fiat die dñico. ps. Te deum. cẽ. vt i psalt. ã. Nuptie facte sũt i chana galilee ꝛ erat ibi iesus cũ maria matre ei⁹. ps. Bñd. Non dicunt pces vsqꝫ post puri. nec ad. iij. ꝛ al. hos̃. orõ

Omps sẽpiterne deus: qui celestia simul ꝛ terrena moderaris: supplicationes populi tui clementer exaudi. ꝛ pacem tuã nostris cõcede tẽporibꝫ. Per do. Meõria de sanctis ꝙ euenerit. De btã maria per ã. de O admirabile. ꝛ memorie cões de reliqis ꝛ oĩbus sctis. vt post cõe sanctorꝝ. Ad horas vt in psalt. orõ vts̃. Ad vs̃ vts̃. ã. Deficiente vino iussit iesus ipleri ydrias aqua q̃ i vinum conuersa est alla. ps. Mag. Orõ vts̃. cpl. vts̃ Si sequat̃ festũ ix. lc. super pos vesperarꝝ dicet̃ predicta ã. Si duplũ vel semiduplũ dicetur ad ix. Si vero fiat die priuato ꝛ sequat̃ festũ. iii. lc. de quo in crastino debeat fieri. dicet̃ similiter super pos vesperarꝝ. ꝛ sic faciendũ est aliis dñicis vsqꝫ ad lxx. ¶ Dñica. ij. l. viij. Scdꝫ matheũ

¶ um. viii

In illo tpe: Cũ descendisset iesus de monte secute sunt eum turbe multe. Et reliqua. Omelia origenis

Docente in monte dño discipuli venerunt ad eũ sicut alacres. sicut domestici. sicut primi. sicut amici vel fratres. Ideo ait ad eos Vos estis sal t̃re. ꝛ vos estis lux mũdi. Nũc vero descẽdente eo de monte: turbe secute sunt eũ: q̃ in montẽ ascendere nõ potuerũt: vt pigri ppli: vt negligẽtes vt ipfecti. l. viij

¶

Ita ꝛ filii israel primit⁹ in mõtẽ ascendere nõ valuerũt: ad obuiandũ deo pergere nõ potuerunt ppter suã irreligiositatẽ ꝛ ipietatẽ: sed solus moyses ascendit. et pauci cũ eo seniorꝝ israel. Ita ꝛ cũ dño discipuli soli i mõtẽ ascẽderũt. ꝛ tardiores deorsũ steterũt

¶ l. ix

Descẽdẽte vero nũc dño. hoc ẽ iclinãte se ad ifirmitatem ceterorũ secute sunt eum turbe multe. aliquãti propter doctrinam: aliquanti propter admirationẽ ꝛ curationẽ. Et ecce hõ leprosus vn⁹ ex illis q̃ curã q̃rebãt: q̃ leuamẽ desiderabãt: adorabat deũ dicẽs Dñe si vis potes me mũdare. ã. Cũ descẽdisset iesus de mõte ecce leprosus veniens adorabat eũ dicẽs. dñe si vis potes me mũdare alla. B⁹ orõ

Omps sẽpiterne de⁹ ifirmitatẽ nr̃am ppici⁹ respice. atqꝫ ad ptegẽdũ nos dexterã tue maiestatis extẽde. P. ã. Dñe si vis potes me mũdare et ait iesus volo mũdare ps. Mag ¶ Dñica t̃tia. Scd̃m matheũ. viii.

In illo tpe: Ascendente iesu in nauiculam: secuti sunt eũ discipuli ei9.
Et ecce motus magnus factus ẽ in mari: ita vt nauicula operiret̃ fluctib3. Et
ingrediẽte dño in ¶ rel̃. Om. origenis
nauiculã: secuti sunt eũ discipuli ei9 Nõ
ĩbecilles: sed firmi ⁊ stabiles in fide. man
sueti ⁊ pii: spernẽtes mundũ. non duplici
corde sed simplici. Hi ergo secuti sunt eũ
non tm̃ gressus eius sequentes: sed ma-
gis sctitatẽ comitantes. ⁊ iusticiã ei9 con
Et ecce tempestas ¶ seruãtes. l. viij
magna facta est in mari: ita vt na
uicula operiretur fluctib3. Cũ enĩ mul-
ta magna ⁊ mirãda ostendisset in terra
transiit ad mare: vt ibidẽ adhuc excellẽ
tiora opera demonstraret. quatinus ter-
re marisq3 dñm se cũctis ostẽderet. l. ix.
Ingressus ergo nauiculam fecit tur
bari mare. cõmouit ventos. cõcita
uit fluctus. Cur hoc? Ideo vt discipulos
mitteret in timorem: ⁊ vt suũ auxilium
postularẽt. suãq3 potentiam rogantib3
ministraret: cũ illa tempestas nõ ex sese
oborta est: sed potestati paruit imperan
tis: eius qui eduxit ventos de thesauris
suis. qui terminũ mari arenam cõstitu
it. Tu autem. ã. Ascendente iesu in nauicu-
lam ecce motus magnus factus est in mari et
suscitauerunt eum discipuli eius dicentes dñe
salua nos perimus. ps̃. Benedictus. Oratio
Deus qui nos in tantis periculis cõ
stitutos pro humana scis fragili-
tate non posse subsistere: da nobis salu-
tem mentis ⁊ corporis: vt ea que pro pec
catis nostris patimur: te adiuuante vin
camus. Per dñm. ã. Surgens iesus impera
uit ventis ⁊ mari ⁊ facta est tranquillitas ma
gna ⁊ mirati sunt vniuersi. ps̃. Mag. orõ vt s̃

¶ Dñica quarta. ¶ Scdm matheũ xiii

In illo tpe: Dixit iesus discipulis su
is parabolã hãc. Simile est regnũ
celoꝝ homini qui seminauit bonũ semẽ
in agro suo. Et reliqua. Om. bti aug. epi

Dñs ac redemptor noster in euãgelio
suo loquitur dicens. Cum dormirent ho
mines: venit ĩimicus. ⁊ superseminauit
zizania. Inimicus in figura: homo dict9
est. Audi apostolũ dicentem. Fuistis enĩ
aliquando tenebre: nũc autem lux in do-
mino. Audi homo. Non enim dedit ille
tibi tenebras: qui dedit tibi lucem. Quo
vadis o homo? quo traheris? Reuertere
ad dñm deum tuum: vt ignem eternum
Qur concu ¶ euadas. Tu aũt. l. viij
piscentias carnales sectaris? quã-
do audis Spiritu ambulate: ⁊ cõcupiscẽ
tias carnales nolite facere Audi potius
deum dicentem. Conuertimini ad me: ⁊
ego conuertar ad vos. Accedite ad eum
⁊ illuminamini: ⁊ vultus vestri non eru
Audi homo si recesse- ¶ bescent. l. ix
ris a deo: non effugies manũ eius.
Si autem ad eũ accesseris: illico habes
eum qui nunq̃ recedit. Audi prophetam
dicentem. si ascendero in celũ tu illic es.
si descendero ad infernũ ades: vbi ergo
non est deus quẽ tu fugis? Malus es tu
qui bonũ fugis: mors es tu qui vitam fu
gis. ãn. Dñe nonne bonũ semen seminasti in
agro tuo vnde ergo habet zizania et ait illis
hoc fecit inimicus homo. ps̃. Benedict9. Orõ
Familiã tuã q̃s dñe cõtinua pieta-
te custodi. vt q̃ in sola spe grẽ cele
stis innititur: tua sẽper protectiõe muni-
atur. Per dñm. cẽ. vt s̃. ã. Colligite primũ ziza-
nia ⁊ alligate ea in fasciculos ad cõburendum
triticũ autẽ cõgregate in horreũ meũ dicit dñs
ps̃. Mag. Fer. ij. post oct. epy. Inuit. Venite ex
ps̃. Venite. ⁊cẽ. vt in psalt̃. ¶ Sequunt̃ R̷. q̃
dicent̃ fer. ii. ⁊ ꝯseqñ. suis fer. postq̃ fuerit dicta
illa de doc. q̃ etiã dicet̃ ãte illã de doc. si aliqua
doc. vacua fuerit in qua dici possit R̷.
Quã magna multitudo dulcedĩs tue dñe
Quã abscõdisti timẽtib3 te. V̷. Perfecisti eis q̃
sperãt ĩ te dñe ĩ cõspectu filioꝝ hõim Quã. R̷.
Bñdicã dñm ĩ oĩ tpe Sẽp laus ei9 ĩ ore meo. V̷.
In dño laudabit̃ aĩa mea audiãt mãsueti ⁊ le

tenē. Sēp. ℟. Delectare i dn̄o Et dabit tibi pe
titiões cordis tui. ℣. Reuela dn̄o viā tuā ⁊ spa
ī eo ⁊ ipe faciet. In laud. vt i psalt. nec fit pstra
ta. nec dn̄r septē pi ad primā vsqꝫ post purifi.
nec preces ¶ Feria. iij. Inuit. Jubilemus. ps
Venite. hy⁹. ā. ⁊cē. vt in psalt. ℟. Auribus
percipe dn̄e lachrimas meas. Ne sileas a me
remitte michi qm̄ incola ego sū apud te ⁊ pere
grinus. ℣. Dixi custodiā vias meas vt non de
linquā in lingua mea. Ne sileas. ℟. Ego dixi
dn̄e miserere mei Sana aīam meā qr pecca-
ui tibi. ℣. Tu autē dn̄e miserere mei ⁊ resusci
ta me. Sana. ℟. Sedes tua deus in seculū se-
culi. Virga eqtatis virga regni tui. ℣. Dilexi-
sti iusticiā ⁊ odisti iniquitatē ꝑpterea vnxit te
deus deus tu⁹. Virga. Cē. vt i psalt. ¶ Feria
iiij. Inuit. In manu tua. ⁊cē. vt in psalt. ℟.
Ne perdideris me dn̄e cū iniqtatibus meis.
Neqꝫ in finē irat⁹ reserues mala mea. ℣. Mi-
serere mei deus miserere mei qm̄ in te confidit
aīa mea. Neqꝫ. ℟. Paratū cor meū de⁹ paratū
cor meū. Cantabo ⁊ psalmū dicā dn̄o. ℣. Exur
ge gloria mea exurge psalteriū ⁊ cythara exur
gā diluculo. Cātabo. ℟. Exaudi deus depreca
tionē meā intēde orōni mee. A finibꝫ terre ad
te clamaui dn̄e. ℣. Dū anxiaret cor meū in pe
tra exaltasti me ⁊ deduxisti me. A finibꝫ. Cē. vt
in psalt. ¶ Feria v. Inuit. Adorem⁹ dn̄m. ℟.
Repleat os meū laude vt hymnū dicā glo-
rie tue tota die magnificentie tue. Noli me ꝓii
cere in tp̄e senectutis cū defecerit virt⁹ mea dn̄e
deus ne derelinquas me. ℣⁹ Gaudebūt labia
mea cū cātauero tibi ⁊ aīa mea quā redemisti
Noli. ℟. Gaudebūt labia mea cū cantauero
tibi. Et aīa mea quā redemisti dn̄e. ℣. Sed et
lingua mea meditabit iusticiā tuam tota die
laudē tuā. Et. ℟. Michi aūt adherē deo bonū
est. Ponere in dn̄o deo spem meā. ℣. Vt āñūciē
oēs predicationes tuas in portis filie syon. Po
nere. In laud. ā. sicut in psalt. ¶ Feria vj. In-
uitat. Dn̄m qui fecit. ⁊cē. ℟. Confitebor tibi
dn̄e deus meus in toto corde meo ⁊ honorifica
bo nomen tuū ineternū. Quia mīa tua domi-
ne magna est super me. ℣⁹. Et eruisti animā

meā ex inferno inferiori. Quia. ℟. Misericor
dia tua dn̄e magna est super me. Et liberasti
animā meā ex inferno inferiori. ℣. Deus iniq
insurrexerunt in me ⁊ fortes quesierunt aīam
meam. Et. ℟. Factus est michi dn̄s in refugi
um. Et deus meus in auxilium spei mee. ℣⁹.
Deus vltionum dn̄s deus vltionū libere egit
Et deus. In laud. vt in psalt ¶ Sabbato. ℟.
Misericordiā ⁊ iudicium cantabo tibi dn̄e
psallam ⁊ intelligam. In via imaculata quan
do venies ad me. ℣. Perambulabā in innocen
tia cordis mei i medio domus mee. In via. ℟.
Dn̄e exaudi orationem meam ⁊ clamor meus
ad te veniat. Quia non spernis deus preces
pauperum. ℣. De profundis clamaui ad te do
mine dn̄e exaudi vocem meam. Quia. ℟. Ve
lociter exaudi me dn̄e. Quia defecerunt sicut
fumus dies mei. ℣⁹. Dies mei sicut vmbra de-
clinauerunt ⁊ ego sicut fenum arui. Quia de.
In laudibus vt in psalterio ¶ Nota ꝙ si lxx
in die sancte prisce euenerit. tunc per quattu-
or dies preceden. fient. iiii. expositiones. ⁊ de fe-
stis. iii. lect. fiet tm̄modo memoria. Festa vero
ix. lect. transferentur in sequentem ebd̄. de psal
modia autē vna die adminus simul cum ex-
positione legetur. tribus aūt primis diebus di
centur ℟. de Dn̄e ne in ira. Sabbō de psal
modia ad diem pertineñ. Non potest autē lxx.
citius euenire. ¶ Nota ꝙ si festū aliquod ix. l.
dupl. vel semid. dn̄ica in lxx. vel deinceps eue-
nerit transfertur. excepto festo purifi. quod nū
ꝙ transfertur. sed si ipso die euenerit fiet. et nō
dicetur in matut. All'a. nec deinceps vsqꝫ ad
pascha. Expositio vero lxx. fiet feria. iij. seqñ.
¶ Sabbato in lxx. Ad vs. ā. Benedictus. vt
in psalt. Cpm. Benedictus de⁹. Hy⁹. O lux
beata trin̄. ℣⁹. Vespertina. ān. Peccata mea
dn̄e sicut sagitte infixa sunt in me sed anteꝙ̄
vulnera generent in me sana me dn̄e medica
mento penitentie deus. ps. Magn̄. Oratio.
Conserua populum tuum deus. ⁊ tuo
nomini fac deuotum: vt diuinis
subiectus officiis et temporalia viriliter
agat: ⁊ eterna dona percipiat. Per dn̄m

Cōplet. vt's. sc'dm tp's. In mat. post Dñe labia. d'r. Laus tibi dñe: rex eterne glorie. vs qz ad pascha. & sic ad alias hor'. Inuit. Dm̄ deus magnus dñs. Et rex magn⁹ sup oēs deos. P rimo dier̄ oim ¶ ps. Venite. Hy⁹ quo mund⁹ extat condit⁹ vel quo resurgens conditor nos morte victa liberet. P ulsis pcul torporib3 surgam⁹ oēs ocius et nocte q̄ramus piū sicut pphetā nouimus. N ostras preces vt audiat suamq3 dextrā porrigat & expiatos sordib3 reddat polor̄ sedib3. V t q̄q3 sacratissimo huius diei tēpore horis q̇etis psallimus donis beatis muneret. I ā nūc paterna claritas te postulamus affati absit libido sordidans oisq3 actus noxius. N e feda sit vel lubrica cōpago nr̄i corporis per q̄ auerni ignib3 ipi crememur acrius. O b hoc redēptor q̄sum⁹ vt pbra nostra diluas vite perhēnis cōmoda nobis benigne conferas. Q uo carnis actu exules effecti ipsi celibes vt prestolemur cernui melos canamus glorie. P resta pater. ante purif. vel G loria tibi dñe. In primo noct. ā. Seruite. ps. Beatus vir. vt in psalterio. Incipit plog⁹ s'cti hieronimi sup ge¶nesim

D esiderii mei desideratas accepi epistolas: q̄ quodam presagio futuror̄ cū daniele sortitus ē nomē obsecrantis: vt translatū in latinā linguā de hebreo sermone pēthateucon vestror̄ aurib3 traderē. Periculosū op⁹ certe & obtrectator̄ meor̄ latratib⁹ patēs. q̄ me asserunt in septuaginta interpretū suggillatiōe noua p veterib⁹ cudere: & ita ingeniū quasi vinū pbantes. Cū ergo sepissime testatus sim: me p virili portione in tabernaculo dei offerre q̄ possim. nec opes alterius alior̄ paupertate fedari: quod vt auderē: origenis me studium puocauit: q̄ editioni antiq̄ translatione theodotionis miscuit asterisco & obelo. id est stella. & veru. opus oē destiguēs: dū aut illucessere facit q̄ minus āte fuerant: aut superflua q̄q3 iugulat & cōfodit: & maxime que euangelistar̄ & aplor̄ autoritas promulgauit. In quib3 multa de veteri testamento legimus: q̄ in nostris codicib3 nō habent': vt est illud. Ex egypto vocaui filiū meū. & qm̄ nazaren⁹ vocabitur. Tu aūt. ℟. I n principio fecit deus celū & terrā et creauit in ea hōiem. Ad ymaginē & similitudinē suā. ℣⁹. Formauit igit' deus hōiem de limo terre & inspirauit in faciē eius spiraculū vite. Ad. L. ij. Liber genesis

I n principio creauit deus celū & terrā. terrā autē erat inanis & vacua. & tenebre erant super faciē abyssi. & spūs dñi ferebat' super aquas. Dixitq3 deus. Fiat lux. Et f'cta ē lux. Et vidit de⁹ lucē q̄ esset bona: & diuisit lucem a tenebris. Appellauitq3 lucē diē: & tenebras noctē. Factūq3 ē vespere & mane: dies vn⁹. Tu aūt. ℟. In principio de⁹ creauit celū & terrā. & spūs dñi ferebat' sup aquas. Et vidit de⁹ cuncta que fecerat & erant valde bona. ℣. Igit' pfecti sunt celi & terra & oīs ornatus eor̄. Et. L. iij.

D ixitq3 deus. Fiat firmamentum in medio aquar̄. & diuidat aquas ab aq's. Et fecit deus firmamentū. diuisitq3 aquas que erant sub firmamento ab his q̄ erant super firmamentum. & factū est ita. Vocauitq3 de⁹ firmamētū celū. Et factū est vespere & mane dies secundus. Tu aūt. ℟. Igit' perfecti sūt celi & t'ra & oīs ornat⁹ eor̄ cpleuitq3 de⁹ die septimo opus suū quod fecerat. Et req̇euit ab oī opere q̄d patrarat. ℣. Vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat & erāt valde bona. Et re. Glia. Et. In. iii. noct. vt in ¶ psalt'. L. iiij

D ixit vero de⁹. Cōgregent' aque q̄ sub celo sunt in locū vnū. & appareat arida. factūq3 ē ita. Et vocauit deus aridā terrā: cōgregatiōesq3 aquar̄ appellauit maria. Et vidit deus q̄ esset bonū: & ait. Germinet terra herbā virentē & facientē semen: et lignū pomiferū faciens fructū iuxta gen⁹ suū cuius semen in semetipso sit super terrā

Et factum ē ita. Tu autē. R. Formauit
igitur de⁹ hōiem de limo terre et inspirauit in
faciē eius spiraculū vite. Et fact⁹ est hō in ani
mā viuentē. V. In pricipio fecit de⁹ celū ꝛ terrā
ꝛ creauit in ea hominē. Et. L. v.
Et ꝓtulit terra herbā virentē ꝛ affe
rentē semen iuxta genus suū. lignumq̨
faciens fructū. ꝛ habens vnumquodq̨ se
mentē scd̄m speciē suā. Et vidit deus ꝙ
esset bonum: factumq̨ est vespere ꝛ ma
ne dies tertius. Tu autem. R. Tulit er
go dñs hominem ꝛ posuit eum in paradiso vo
luptatis. Vt operaretur ꝛ custodiret illum. V⁹.
Plantauerat aūt dñs de⁹ paradisum volupta
tis a principio in quo posuit hōiem quē forma
uerat. Vt opa. L. vij
Dixit autē deus. ¶ Fiant luminaria in firmamento
celi: ꝛ diuidant diē ꝛ noctē. ꝛ sint in signa
ꝛ tēpora ꝛ dies ꝛ annos: ꝛ luceāt in firma
mēto celi ꝛ illuminēt trā. Et factū ē ita
Fecitq̨ de⁹ duo magna luminaria. lu
minare maius vt preesset diei. ꝛ lumina
re minus: vt preesset nocti. ꝛ stellas. Et
posuit eas deus in firmamēto celi vt lu
cerent super terrā: ꝛ preessēt diei ac nocti
ꝛ diuiderēt lucē ac tenebras. Et vidit de⁹
ꝙ esset bonū. Et fcm̄ ē vespe ꝛ mane di
es quart⁹. R. Dixit dñs de⁹ non ē bonum esse
hōiez solū faciam⁹ ei adiutoriū sile sibi. V. Ade
vero nō inueniebat̄ adiutor similis ei⁹ dixit ve
ro de⁹. Faciam⁹. Glia. Faci. In. iii. noct. ā. Nō
sūt. vt in psalt. Lectio vij. Scd̄m matheū. xx

In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis su
is parabolam hanc. Simile est re
gnū celoꝝ hōi patrifamilias: q̄ exiit pri
mo mane cōducere operarios in vineā
suā. Et reliqua. Omelia bti gregorii pape.
Regnū celoꝝ patrifamilias simile di
citur: q̄ ad excolendā vineā suā operari
os conduxit. Quis vero prīfamilias si
militudinē recti⁹ tenet: ꝙ cōditor nr̄ q̄ re
git quos cōdidit: ꝛ electos suos sic in hoc
mūdo possidet: quasi subiectos dñs in do
mo: Qui habet vineā vniuersalē scilicet
ecclesiā: q̄ ab abel iusto vsq̨ ad vltimum
electū q̄ in fine mūdi nascitur⁹ ē quot sā
ctos ꝓtulit: quasi tot palmites misit. Tu
R. Immisit dñs soporē i adā ꝛ tulit vnā de co
stis eius et edificauit costā quā tulerat dñs de
adā i mulierē et adduxit eā ad adā vt videret
q̄d vocaret eā ꝛ vocauit nomen ei⁹ virago. Qr
de viro sūpta est. V. Hoc nūc os ex ossib; meis ꝛ
caro de carne mea. Quia de viro. L. viij
Hic itaq̨ prīfamilias ad excolēdam
vineā suā mane hora tītia. sexta. nona. ꝛ
vndecima oparios cōducit: qr a mūdi hu
ius initio vsq; in finē: ad erudiēdā plebē
fideliū p̄dicatores cōgregare non desistit
Mane eteni mundi fuit ab adā vsq; ad
noe. Hora vero tertia a noe vsq; ad abra
hā. Sexta vero: ab abrahā vsq; ad moysē
Nona aūt: a moyse vsq; ad aduētū dñi.
Vndecima quoq;: ab aduentu dñi vsq;
ad finē mundi. in qua p̄dicatores sancti
aplī missi sunt: q̄ mercedē plenā et tarde
venientes acceperunt. Tu autem. R.
Dū deābularet dñs in paradiso ad aurā post
meridiē clamauit ꝛ dixit adā vbi es audiui do
mine vocē tuā. Et abscondi me. V. Vocē tuam
dñe audiui in paradiso ꝛ timui eo ꝙ nud⁹ essē.
Ad erudiendam ergo dñs ¶ Et. L. ix
plebē suā quasi ad excolendā vine
am suā nullo tp̄e destitit oparios mitte
re. qr ꝛ prius p prēs: ꝛ postmodū p legis do
ctores ꝛ pphetas: ad extremū vero p apo
stolos: dū plebis sue excoluit mores: qua
si p operarios ī vinee cultura: laborauit.
Quāuis in quolibet modulo vel mēsu
ra qsq̄s cū fide recta bone actiōis extitit:
eius vinee operarius fuit. Tu autē. R.
Vbi ē abel frater tu⁹ dixit dñs ad caym nescio
dñe nunq̄d custos fratris mei sū ego ꝛ dixit ad
eū q̄d fecisti. Ecce vox sāguinis fratris tui abel
clamat ad me de terra. V. Maledicta terra in
opere tuo q̄ aperuit os suū ꝛ suscepit sanguinē
fratris tui de manu tua. Ecce. Gloria. R. Vbi
Non dr̄ Te deū. vsq; ad pascha qn̄ fit de tp̄e.
V. sacer. Excelsus sup om̄es gētes dñs. Et sup

celos gloria eius ¶ In laudibus ân
Miserere mei de⁹ ⁊ a delicto meo munda me q̄ tibi soli peccaui. p̄s. Miserere â. Cōfitebor tibi dñe q̄m exaudisti me. p̄s. Cōfitemini. â. De⁹ deus me⁹ ad te de luce vigilo q̄ fact⁹ es adiutor me⁹. p̄s. De⁹ de⁹ me⁹. â Benedict⁹ es in firmamēto celi ⁊ laudabilis ī sc̄la de⁹ noster. p̄s. Bñd. â. Laudate dñm de celis. p̄
Bñdictio ⁊ claritas ¶ Laud. Cp̄m.
Et sapientia ⁊ grāꝝ actio. honor virtus ⁊ fortitudo deo nr̄o. ī sc̄la sc̄loꝝ amē.
Eterne rex cōditor no ¶ Deo g. hy⁹
Ctē dieq̄ꝫ q̄ regis et tēpoꝝ. das tp̄a vt alleues fastidiū Preco diei iā sonet noctis pfūde puigil nocturna lux viātib; a nocte noctē segregās Hoc excitat⁹ lucifer soluit polū caligine hoc ois errorū chorus viā nocēdi deserit Hoc nauta vires colligit pōtiq̄ꝫ mitescunt freta hoc ipsa petra ecclesie canente culpā diluit. Surgam⁹ oēs strenue gallus iacentes excitat ⁊ sōnolentos increpat gallus negātes arguit. Gallo canente spes redit egris salus refundit̄ mucro latronis cōdit̄ lapsis fides reuertit̄ Iesu labētes respice et nos videndo corrige si respicis lapsus cadunt fletuq̄ꝫ culpa soluitur Tu lux refulge sensib; mentisq̄ꝫ sōnū discute te nr̄a vox primū sonet et vota soluamus tibi Deo pr̄i. vel Gl̄ia tibi dñe. ℣. Dñe refugiū fact⁹ es nobis A generatiōe in generationē â. Simile est regnū celoꝝ hōi patri familias q̄ exiit primo mane cōducere operarios in vineā suā dicit dñs. p̄s. Bened. Oratio.
Preces ppl̄i tui q̄s dñe clemēter exaudi. vt q̄ iuste p pctis nr̄is affligimur: p tui nōis gloria misericordit̄ liberemur. Per d. Si meōria euenerit faciēda ē Postea meōria de btā maria scd̄m q̄ tp̄s exegerit De reliquiis ⁊ oib; sc̄tis sicut post cōe sc̄toꝝ ¶ Ad primā. â. Gloria tibi triñ. ante puri. p̄s Deus in nōie. post puri. p̄s De⁹ deus me⁹ re. ⁊ caueat̄ ab All'a post De⁹ in adiut. ⁊ post Et respice dñe: ⁊ similiter ad alias horas. loco cuius d̄r. Laus tibi dñe. Ad p̄cessionē. ℟. Ecce carissimi dies illa iudicii magna ⁊ terribilis īstat pretereunt dies nostri ⁊ velociter aduenit preclarus aduent⁹ dñi iā crebro sono nos hortat̄ ⁊ dicit priusq̄ꝫ ostiū paradisi claudat̄ vnusq̄sq̄ꝫ vestrū cito pperet vt introiens in eternum cū dño regnet. Preparate vosmetipsos vt videatis imortalē sponsū ⁊ possideatis regna celorū. ℣. Ecce mater nostra hierl'm cū magno affectu clamat ad nos ⁊ dicit venite filii mei dilectissimi venite ad me. Preparate. ¶ Ad t̄tiā. â. Laus. ⁊ cē. Cp̄m. Regi aūt. vt in psalt̄. ℟. vsq̄ꝫ ad dñicā in xl. Adiutor me⁹ esto dñe ne derelinquas me. ℣⁹. Neq̄ꝫ despicias me de⁹ salutaris me⁹. Gloria. Adiutor. ℣. Timebūt gentes nomen tuū dñe. Et oēs reges terre gloriā tuā. orō vt s̄ ¶ Ad sextā. â. Gloria laudis. cp̄ꝫ In patre. ℟. Custodi nos dñe vt pupillam oculi. ℣ Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ ptege nos Gloria patri. Custodi nos. ℣. Memento nr̄i dñe in beneplacito populi tui. Visita nos in salutari tuo. orō vt s̄ ¶ Ad ix. â. Ex quo. cp̄m Gr̄a dñi. ℟. Deus misereatur nostri ⁊ bñdicat nos ℣. Illuminet vultū suū sup nos et misereatur nostri. Gloria patri. De⁹. ℣. Dñe deus virtutū conuerte nos. Et ostende faciē tuā et salui erimus. orō vt s̄ ¶ Ad v̄s. â. Dixit dñs. p̄s. Dixit dñs. vt in psalt̄. Cp̄m hy⁹ ⁊ ℣. sic̄r. â. Cōuētione facta cū operariis ex denario diurno misit eos in vineā suā. p̄s. Mag. orō vt s̄. Si sequatur festū ix. l̄c. dup. vel semid. â. predicta dicetur ad ix. ⁊ sic dñicis sequētib;. ⁊ tunc si sequatur festū ix. l̄c. dicent̄ ad v̄s. â. fer. Cōpl'. vt ī psalterio. Ante purificationē. Hy⁹. Virgo dei geñ Feria. ij. ⁊ aliis feriis si fiat de tp̄e. totū sicut in psalterio. Hy⁹ Nocte surgētes. ⁊ in laud. hy⁹ Ecce iā noctis ¶ Nota q̄ amodo priuatis dieb;. etiā dieb; triū l̄c. q̄n fit de sc̄tis: dicuntur septē psalmi ad. i. si post purifi. fuerim⁹ alias nō. ⁊ hoc vsq̄ꝫ ad doc. in xl. nec d̄r letania. sed dictis p̄is d̄r. kyriel'. xp̄e el'. kyriel'. Pater nr̄. Et ne nos. Conuerte nos de⁹ salutaris. ⁊ cē. vt post letaniā. In die tñ cineꝝ dicūtur ad absolutionē. ⁊ non ad primā. ¶ Nota etiā q̄

amodo vsq̄z ad dn̄icā in. l. in festis triū lc. vlti-
ma lectio erit de biblia. videlicet de libro exodi
vel leuitici. ⁊cē. Legēda p ebd̄. de libro gen̄.
Dixit etiā deus. Producant aque re
ptilia aīe viuentis. ⁊ volatile sup
terrā sub firmamento celi. Creauitq̄z de
us cete grandia ⁊ omnē aīam viuentem
atq̄z motabilē: quā produxerāt aque in
species suas. ⁊ omne volatile scd̄m gen⁹
suum. R̸. ad diem pertin̄. fer. iiij. ⁊ sabbō. R̸.
Plantauerat. quere infra. Lectio secūda
Et vidit deus ꝙ esset bonū. benedixit
q̄z eis dicens. Crescite et multipli-
camini et replete aquas maris. auesq̄z
multiplicentur super terrā. Et factum
est vespere ⁊ mane dies q̇ntus. Tu aūt.
Lectio tertia de libro exodi. Ad bened. ⁊ mag.
ā. quere post legendā. Itē alia die legant̄ due
lectiones de legēda sequenti. ⁊ tertia de aliquo
Dixitq̄z deus. Pro- librorū sequentiū
ducat terra aīam viuentem in ge
nere suo. Jumenta ⁊ reptilia ⁊ bestias ter
re scd̄m species suas. Factūq̄z est ita. Et
fecit deus bestias terre scd̄m species su-
as: ⁊ iumenta ⁊ omne reptile terre in ge
nere suo. Et vidit deus ꝙ esset bonum: ⁊
ait. Faciamus hominē ad ymaginem ⁊
similitudinē nostrā. ⁊ presit piscibus ma
ris ⁊ volatilibus celi. ⁊ bestiis terre. vni-
uerseq̄z creature. omniq̄z reptili q̄d mo-
uetur in terra. Et creauit deus hominē
ad ymaginem ⁊ similitudinē suam. Ad
ymaginem dei creauit illū masculum ⁊
feminā creauit eos. Benedixitq̄z illis de
us: ⁊ ait. Crescite ⁊ multiplicamini: et re
plete terrā. ⁊ subiicite eā. ⁊ dn̄amini pisci
bus maris ⁊ volatilibus celi. ⁊ vniuersis
animantib̄z q̄ mouentur super terram.
Dixitq̄z deus. Ecce dedi vobis oēm her
bam afferentē semen super terrā. et vni-
uersa ligna q̄ habent in semetipsis semē
tem generis sui: vt sint vobis in escam. ⁊
cunctis animantib̄z terre. omniq̄z volu
cri celi. ⁊ vniuersis q̄ mouentur in terra

⁊ in q̇bus est anima viuens: vt habeant
ad vescendū. ⁊ factum est ita. Viditq̄z de
us cuncta q̄ fecerat: et erant valde bona
Et factū est vespere ⁊ mane. dies sextus
Genesis scd̄o. Igitur pfecti sūt celi. ⁊ ter-
ra ⁊ oīs ornatus eorū. Cōpleuitq̄z de⁹ die
septimo opus suū q̄d fecerat. ⁊ requieuit
die septimo ab omni opere suo q̄d patra
rat. ⁊ benedixit diei septimo. ⁊ sanctifica-
uit illū. q̄r in ipso cessauerat ab oī opere
suo q̄d creauit deus vt faceret. Iste sunt
generationes celi ⁊ terre: quando create
sunt in die quo fecit deus celū ⁊ terrā. et
omne virgultū agri anteꝙ oriret̄ in t̄ra
oēmq̄z herbā regionis priusꝙ germina-
ret. Non enī pluerat dn̄s deus sup terrā
⁊ homo non erat q̇ operaret̄ terrā. Sed
fons ascendebat e terra: irrigans vniuer
sā superficiem terre. Formauit igit̄ dn̄s
hōiem de limo terre. ⁊ inspirauit: in faciē
eius spiraculū vite. ⁊ factus est homo in
aīam viuentē. Plantauerat aūt dn̄s de
us paradisū voluptatis a principio: in
quo posuit hōiem quē formauerat. Pro
duxitq̄z dn̄s deus de humo omne lignū
pulchrū visu: ⁊ ad vescendū suaue: lignū
etiā vite in medio paradisi. lignūq̄z sciē
tie boni ⁊ mali. Et fluui⁹ egrediebat̄ de
loco voluptatis ad irrigandū paradisū
qui inde diuiditur in quattuor capita.
Nomen vni physon. ipse est qui circuit
oēm terrā euilat vbi nascitur aurū. ⁊ au
rū terre illius optimū est. Ibiq̄z inuenit̄
bdelliū ⁊ lapis onychinus. Et nomē flu-
uii secundi gyon: ipse est qui circuit oēm
terrā ethyopie. Nomen vero fluuii ter-
tii: tigris: ipse vadit contra assyrios. Flu
uius aūt quartus: ipse est euphrates.
De libris sequentib̄z legit̄ tertia lectio. eti
am qn̄ fit de sanctis triū lc. de libro exodi.
Hec sunt nomina filiorū israel qui
ingressi sunt egyptum cum iacob
singuli cū domib̄z suis introierūt. ruben
simeō. leui. iudas. isachar. zabulō. ⁊ bēia-

min. dan. ⁊ neptalim. gad. ⁊ aser. Erant
igit̃ oẽs aĩe eoꝝ q̃ egressi sũt de femore ia
cob. septuagintaq̃nqꝫ. Joseph aũt in egy
pto erat. Quo mortuo ⁊ vniuersis fratri
bꝫ eiꝰ. oĩqꝫ cognatiõe sua. filii isrl̃ creue-
rũt. ⁊ quasi germinãtes multiplicati sũt
ac roborati nimis ĩpleuerũt t̃rã. Surre
xit interea rex nouꝰ sup egyptũ: q̃ ignora
bat ioseph. ⁊ ait ad pplm̃ suũ. Ecce ppl̃s
filioꝝ isrl̃ multꝰ ⁊ fortior nobis ẽ. Venite
sapient̃ opprimamꝰ eũ: ne forte multipli
cet̃. ⁊ si ingruerit cõtra nos bellũ: addat̃ i
inimicis nr̃is. expugnatisqꝫ nobis egredia
tur de t̃ra. Preposuit itaqꝫ eis magistros
operũ: vt affligerent eos oneribꝫ. Edifi
cauerũtqꝫ vrbes tabernaculoꝝ pharao-
ni. phiton ⁊ ramasses. Quãtoqꝫ opprime
bãt eos: tãto multiplicabant̃ ⁊ crescebãt.
Oderantqꝫ filios israel egyptii: ⁊ affige
bãt illudẽtes ⁊ ĩuidẽtes eis. atqꝫ ad ama
ritudinẽ ꝑducebãt vitã eoꝝ operibꝫ du-
ris luti ⁊ lateris. oĩqꝫ famulatu. quo in
t̃re operibꝫ premebantur. Dixit aũt rex
egypti obstetricibus hebreoꝝ: quaꝝ vna
vocabat̃ sephora. alt̃a phua ꝑcipiẽs eis.
Qñ obstetricabitis hebreas ⁊ partꝰ tpũs
aduenerit: si masculꝰ fuerit interficite eũ.
si femina reseruate. Timuerũt autẽ ob
stetrices deũ. ⁊ nõ fecerũt iuxta ꝑceptum
regis egypti: sed cõseruabãt mares. Qui
bꝫ accersitis ad se rex ait. Quidnã ẽ hoc
qđ facere voluistis: vt pueros seruaretis.
Que respõderũt. Nõ sũt hebree sicut egy
ptie mulieres. Ipse enĩ obstetricandi ha-
bent sciẽtiã. ⁊ priusq̃ veniamꝰ ad eas pa-
riunt. Bñ ergo fecit deꝰ obstetricibꝫ. ⁊ cre
uit ppl̃s cõfortatusqꝫ ẽ nimis. ⁊ qr timue
rũt obstetrices deũ: edificauit eis domos.
Precepit ergo pharao oĩ pplo suo dicẽs.
Quicq̃d masculini sexꝰ natũ fuerit ĩ flu
men ꝓiicite: quicquid feminini seruate.
¶ Tria ℟. seqñ. dicẽda sũt fer. iiij. ⁊ sabbõ vsqꝫ
ad. l. ꝙ si festa ĩpedierint. dicẽtur alia die. ℟ ¶
Plãtauerat aũt dñs paradisũ voluptatis a
principio. In quo posuit hõiem quẽ formauerat.
℣. Plãtauerat aũt dñs deꝰ lignũ pulchrũ visu
⁊ ad vescẽdũ suaue lignũ etiã vite ĩ medio para
disi. In. ℟. In sudore vultus tui vesceris pane
tuo dixit dñs ad adã. Cũ opatꝰ fueris t̃rã non
dabit fructꝰ suos sed spinas ⁊ tribl̃os germina
bit tibi. ℣. Pro eo ꝙ obedisti voci vxoris tue plus
q̃ mee maledicta t̃ra in opẽ tuo. Cũ. ℟. Ecce
adã quasi vnꝰ ex nobis factꝰ ẽ sciẽs bonũ ⁊ ma-
lũ. Videte ne forte sumat de ligno vite ⁊ viuat ĩ
et̃nũ. ℣. Cherubĩ ⁊ flãmeũ gladiũ atqꝫ versati
lẽ ad custodiẽdã viã ligni vite. Vi. De libro leui
ti ¶ ci
Vocauit aũt dñs moysen. ⁊ lo-
cutꝰ ẽ ei de tabernaclo testimonii
dicẽs. Loq̃re filiis isrl̃. ⁊ dices ad eos. Hõ
q̃ obtulerit ex vobis hostiã dño de pecori
bꝫ: id est de bobꝫ ⁊ ouibꝫ: offerẽs victimas
si olocaustũ fuerit eiꝰ oblatio: ac de armẽ
to: masculũ ĩmaculatũ offeret ad ostiũ
tabernaculi testimonii: ad placandũ si-
bi dñm. Ponetqꝫ sup caput hostie manꝰ
⁊ acceptabilis erit. atqꝫ in expiationẽ eiꝰ
ꝓficiẽs. Immolabitqꝫ vitulũ corã dño. ⁊
offerẽt filii aarõ sacerdotis sãguinẽ eiꝰ
fũdentes ꝑ altaris circuitũ qđ ẽ añ ostiũ
tabernaculi. Detractaqꝫ pelle hostie ar
tus in frusta cõcident. ⁊ subiiciẽt in alta
ri ignẽ: strue lignoꝝ añ cõposita. ⁊ mem
bra q̃ sunt cesa desup ordinantes. caput
videlicet ⁊ cũcta q̃ adherẽt iecori intesti-
nis: ⁊ pedibꝫ lotis aqua. adolebitqꝫ ea sa-
cerdos sup altare in olocaustũ ⁊ suauem
odorẽ dño. Qđ si de pecoribꝫ oblatio ẽ de
ouibꝫ siue de capris. olocaustũ agnũ an
niculũ. ⁊ absqꝫ macula offeret. Immo-
labitqꝫ ad latꝰ altaris: qđ respicit ad aq̃
lonẽ corã dño. Sanguinẽ vero illiꝰ fun-
dent sup altare filii aarõ ꝑ circuitũ. diui
dentqꝫ mẽbra caput ⁊ oĩa q̃ adherent ie-
cori. ⁊ ĩponent sup ligna quibꝫ subiicien
dus ẽ ignis. Intestina vero ⁊ pedes laua-
bunt aqua. ⁊ oblata oĩa adolebit sacer
dos super altare in olocaustũ ⁊ odorẽ su-
auissimũ dño. Si aũt de auibꝫ olocausti

oblatio fuerit dño: de turturibꝫ et pullis columbe offeret eã sacerdos ad altare: ⁊ retorto ad collũ capite ac rupto vulneris loco. decurrere faciet sanguinẽ super crepidinẽ altaris. vesiculam vero gutturis ⁊ plumas piiciet prope altare ad orientalem plagã: in loco in quo cineres effundi solent. confringetqꝫ ascellas eius. ⁊ non secabit. neqꝫ ferro diuidet eã. ⁊ adolebit super altare lignis igne supposito olocaustum ẽ. ⁊ oblatio suauissimi odoris dño ¶ De libro numerorum

Locutus est dñs ad moysen in deserto synai in tabernaclo federis. prima die mensis secundi. ãno altero egressionis eoꝝ ex egypto dicens. Tollite sũmã vniuerse congregationis filioꝝ israel per cognationes ⁊ domos suas. ⁊ nõia singuloꝝ: quicqd sexus est masculini a vicesimo anno ⁊ supra oĩm viroꝝ fortiũ ex israel. ⁊ numerabitis eas per turmas suas tu ⁊ aaron. Eruntqꝫ vobiscũ principes tribuũ ac domoꝝ in cognationibꝫ suis quoꝝ ista sunt nomina. De tribu ruben. elysur filius fedur. De tribu symeon: salamihel filius surisaddai. etcẽ. Hi nobilissimi principes multitudinis per tribus ⁊ cognationes suas: et capita exercitus israel: quos tulerunt moyses ⁊ aaron cũ omni vulgi multitudine. Et congregauerunt primo die mensis secũdi recensẽtes eos p cognatiões ⁊ domos: ac familias et capita ⁊ nõia singuloꝝ a vicesimo anno ⁊ supra: sicut preceperat dñs moysi. Numeratiqꝫ sunt in deserto synai. De ruben primogenito israelis per cognationes ⁊ familias ac domos suas. ⁊ nõia capitum singuloꝝ. oĩe quod sexus est masculini a vicesimo anno ⁊ supra procedentiũ ad bellũ: quadraginta sex milia quingenti ¶ Antiphone sequentes dicunt p ebdõ. ad bñd ⁊ mag. qñ fit de tpe. et si non sufficiant dicentur ã. ferial. ãn

Ite ⁊ vos in vineã meã ⁊ quod iustum fuerit dabo vobis ⊥ Si post purifi. fuerimꝰ dicũtur preces vt ĩ psalt. alias nõ. ⁊ sic ad alias hoꝰ. ã ⊥ Quid hic statis tota die ociosi respõderunt ⁊ dixerũt nemo nos cõduxit. ã. Dixit paterfamilias opariis suis qd hic statis tota die ociosi at illi respõdentes dixerunt q nemo nos cõduxit ite in vineã meã ⁊ quod iustum fuerit dabo vobis. ã. Voca oparios ⁊ redde illis mercedem suã dicit dñs. ã. Hi nouissimi vna hora fecerũt ⁊ pares illos nobis fecisti q portauimꝰ pondus diei ⁊ estus. ã. Dixit aũt paterfamilias amice non facio tibi iniuriã nõne ex denario cõuenisti mecũ tolle quod tuũ est ⁊ vade. ã. Tolle qd tuũ est ⁊ vade q ego bonus sũ dixit dñs. ã. Nõ michi licet facere qd volo an oculus tuꝰ neqꝫ est q ego bonus sũ dicit dñs. ã. Sic erunt nouissimi primi ⁊ primi nouissimi multi enĩ sũt vocati pauci vero electi ¶ Sabbato Ad vs. ã. Bñdictus. cũ cẽ. vt in psalt. ã. Erunt primi nouissimi ⁊ nouissimi primi. multi enim sunt vocati pauci vero electi dicit dñs. ps. Mag ⊥ Orõ de pcedẽti doc. Cõpl. vts. ¶ Dñica in lx. Inuitat. hyꝰ. etcẽ vt in preced. dñica l. j.

Tulit ergo dñs deus hõiem ⁊ posuit eũ in paradiso voluptatis: vt oparet ⁊ custodiret illũ. Precepitqꝫ ei dñs dicẽs De omĩ ligno paradisi comede. de ligno aũt scientie boni ⁊ mali ne comedas. In quacunqꝫ enĩ die comederis ex eo: morte morieris. Dixit quoqꝫ dñs deꝰ Nõ est bonũ esse hõiem solũ: faciamꝰ ei adiutorium simile sibi. ℞. In principio. vt supra l. ij

Formatis igit dñs deus de humo cũctis animãtibꝫ tre ⁊ vniuersis volatilibꝫ celi: adduxit ea ad adã: vt videret qd vocaret ea. Omne enĩ qd vocauit adã aĩe viuentis ipsũ est nomen eiꝰ. Appellauitqꝫ adã nõibꝫ suis cũcta animãtia. ⁊ vniuersa volatilia celi. ⁊ oẽs bestias tre. ¶ Tu. l. iij

Ade vero nõ inueniebat adiutor similis eiꝰ. Immisit ergo dñs deꝰ soporẽ in adã. Cũqꝫ obdormisset: tulit vnã de costis eius. ⁊ repleuit carnẽ p ea. Et edificauit dñs deꝰ costã quã

tulerat de adã in mulierẽ. et adduxit eã
ad adã. Dixitq3 adã. hoc nunc os ex os-
sib3 meis: ⁊ caro de carne mea. Hec voca
bit virago: qm̃ de viro sũpta ẽ. Quãobrẽ
relinq̃t homo patrẽ ⁊ matrẽ: ⁊ adherebit
vxori sue. ⁊ erũt duo in carne vna. Erat
aũt vterq3 nudus adã scilicet ⁊ vxor ei⁹:
nec erubescebant. ¶ genesis tertio. l.iiij.
Sed ⁊ serpens erat callidior cunctis
animantib3 terre q̃ fecerat dñs de-
us. q̃ dixit ad mulierẽ. Cur p̃cepit vobis
de⁹ vt nõ comederetis de oĩ ligno paradi
si: Cui dixit mulier. De fructu lignoꝝ
q̃ sũt in paradiso vescimur. de fructu vo
ligni qđ ẽ ĩ medio paradisi: p̃cepit nobis
deus ne comederem⁹. ⁊ ne tãgerem⁹ illud
ne forte moriamur Dixit aũt serpẽs ad
mulierem. Nequaq̃ morte moriemini.
Scit eni deus ꝙ in quacũq3 die comede-
ritis de eo: aperient̃ oculi vestri. ⁊ eritis si
cut dii scientes bonum ⁊ malum l.v
Vidit igitur mulier ꝙ bonũ esset li-
gnũ ad vescendũ: ⁊ pulchrũ oculis
aspectuq3 delectabile. ⁊ tulit de fructu ei⁹
⁊ comedit. deditq3 viro suo Qui comedit
⁊ aperti sunt oculi ãboꝝ Cũq3 cognouis
sent se esse nudos: cõsuerũt folia ficus. et
fecerũt sibi perizomata. Et cũ audissẽt
vocẽ dñi dei deambulantis in paradiso
ad aurã post meridiẽ: abscõdit se adã et
vxor ei⁹ a facie dñi dei in medio paradisi
Vocauitq3 dñs deus adã: et dixit ei. Adã
vbi es: Qui ait. Vocẽ tuã dñe audiui in
padiso ⁊ timui: eo ꝙ nud⁹ essẽ. ⁊ abscondi
Qui dixit dñs. Quis eni ¶ me. l.vj
indicauit tibi ꝙ nud⁹ esses: nisi ꝙ
ex ligno de quo preceperã tibi ne come-
deres comedisti: Dixitq3 adam Mulier
quã dedisti sociã michi: dedit michi de li-
gno ⁊ comedi Et dixit dñs deus ad mu
lierẽ. Quare hoc fecisti: Que respondit.
Serpens decepit me: et comedi. Et ait
dñs ad serpentẽ. Quia fecisti hoc: male-
dictus es inter oĩa animantia et bestias
terre. Super pectus tuum gradieris: et
terrã comedes cunctis diebus vite tue.
Inimicicias ponã inter te ⁊ mulierẽ: ⁊ se
men tuũ ⁊ semen illius. Ipsa cõteret ca-
put tuũ: ⁊ tu ĩsidiaberis calcaneo ei⁹ Tu
Lectio septima ¶ Secundũ luc. viii
In illo tp̃e: Cũ turba plurima cõue
nirẽt ad iesũ: ⁊ de ciuitatib3 pperarẽt ad
eum: dixit per similitudinẽ. Exiit qui se
minat seminare semen suum. Et reli-
qua. Omelia beati gregorii pape.
Lectio sancti euangelii quã modo fra
tres carissimi audistis expositione non
indiget: sed ãmonitione. Quã enim per
semetipsũ veritas exposuit: hanc discute
re humana fragilitas nõ presumit Sed
est quod sollicite in hac ipsa expositione
dñica pensare debeatis. Quia si nos vo-
bis semẽ verbum: agrũ mũdũ. volucres
demonia. spinas diuitias significare di-
ceremus: ad credendum nobis mens for
sitan vestra dubitaret. Vnde et idẽ dñs
per semetipsũ dignatus est exponere qđ
Quis enim michi vn ¶ dicebat. l.viij
q̃ crederet: si spinas diuitias inter
pretari voluissẽ: maxime cũ ille pũgant
iste delectent: Et tamen spine sunt: q̃a
cogitationum suaꝝ punctionibus men
tem lacerant. ⁊ cũ vsq3 ad pctm̃ pertra-
hunt: quasi inflicto vulnere cruentant.
Quas bene hoc in loco alio euangelista
testãte. nequaq̃ diuitias: sed fallaces di
uitias appellat Fallaces enim sunt: que
nobiscũ diu manere non possunt. Falla
ces sunt: que mentis nostre ĩopiã nõ ex-
Sole diuitie vere ¶ pellunt Tu. l.ix
sunt: q̃ nos diuites virtutibus faci
unt Si ergo fratres carissimi diuites es
se cupitis: veras diuitias amate. Si cul
mẽ veri honoris q̃ritis: ad celeste regnũ
tendite. Si gloriã dignitatũ diligitis: ĩ
illa angeloꝝ superna curia ascribi festi-
nate. Verba dei q̃ aure percipitis: mente
retinete. Cibus eni mẽtis: est sermo dei.

Tu. In laud. ã. Miserere mei. ⁊cẽ. vt dñica p̄cedẽti. ãn. Cũ turba plurima cõueniret ad iesũ ⁊ de ciuitatibz pperarent ad eũ dixit per similitudinẽ exiit q̇ seminat seminare semẽ suũ. ps.
Deus q̇ conspicis qr ex Bñd. Orõ nulla nostra actione confidimus: concede propicius. vt cõtra aduersa oĩa doctoris gẽtiũ ꝓtectiõe muniamur. p dñ
Meõrie cõesvtš dñica preced. Ad. i. ⁊ alias horas ⁊ ad ꝓces. silr orõ. Deus q̇. ã. Semen cecidit ĩ terram bonam ⁊ attulit fructũ in patiẽtia. ps Mag. orõ vtš. cõpl. vtš. Feria. ij. vel alia qua primo fiet de tp̄e Inuit. hy⁹. ⁊cc̃. vt ĩ psal. l. j
Mulieri quoqz dixit. Multiplicabo erũnas tuas: ⁊ concept⁹ tuos. In dolore paries filios: et sub viri potestate eris. ⁊ ipse dñabitur tui Ade vero dixit. qr audisti vocẽ vxoris tue ⁊ comedisti de ligno ex quo preceperã tibi ne comederes: maledicta terra in opere tuo. Lectio scda
In laboribus comedes eã: oĩbus diebz vite tue. Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi: ⁊ comedes herbas terre. In sudore vultus tui vesceris pane tuo: donec reuertaris in terrã de qua sũptus es qr puluis es ⁊ in puluerẽ reuerteris Tu
Lectio. iij. de aliquo librorum sequentiũ post legẽ
Et vocauit adã dã hãc. Alia die. l. j nomen vxoris sue euã: eo ꝙ mater esset cunctorum viuentiũ. Fecit quoqz dñs deus ade ⁊ vxori sue tunicas pelliceas: et induit eos: ⁊ ait. Ecce adã fact⁹ es quasi vnus ex nobis sciens bonũ ⁊ malũ. Nũc ergo ne forte mittat manũ suã ⁊ sumat etiã de ligno vite: ⁊ comedat ⁊ viuat ineternũ. l. iij
Emisit eũ dñs de⁹ de paradiso voluptatis: vt operaret̃ terrã de qua sũptus est. Eiecitqz adã: ⁊ collocauit ante paradisũ voluptatis: cherubin ⁊ flãmeũ gladiũ atqz versatilẽ: ad custodiendã viã ligni vite ꝑ ebd. geñ. iiii
Adam vero cognouit euã vxorẽ suã et concepit: et peperit cayn dicens Possedi hõiem per deũ. Rursũqz peperit fratrem eius abel. Fuit aũt abel pastor ouiũ: ⁊ cayn agricola. Factũ est aũt post multos dies vt offerret cayn de fructibz terre munera dño. Abel quoqz obtulit de primogenitis gregis sui: ⁊ de adipibus eorum. Et respexit dñs ad abel ⁊ ad munera ei⁹: ad cayn vero ⁊ ad munera ei⁹ non respexit Iratusqz est cayn vehementer: ⁊ concidit vult⁹ eius Dixitqz dñs ad eum Quare irat⁹ es: ⁊ cur cõcidit facies tua: Nõne si bene egeris recipies: si aũt male: statim pctm̃ in foribz aderit: Sed sub te erit appetitus eius: ⁊ tu dñaberis illi⁹ Dixitqz cayn ad abel fratrẽ suũ. Egrediamur foras. Cumqz essent in agro: cõsurrexit cayn aduersus fratrẽ suũ abel. Et interfecit eum. Et ait dñs ad cayn. Vbi est abel frater tu⁹: Qui respõdit. nescio. Nunq̇d custos fratris mei sũ: Dixitqz ad eũ. Quid fecisti: Vox sãguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nũc igit̃ maledict⁹ eris super terrã. q̄ aperuit os suũ. ⁊ suscepit sanguinẽ fratris tui de manu tua. Cũ operat⁹ fueris eã: nõ dabit tibi fructus suos. Vagus ⁊ profugus eris super terrã. Dixitqz cayn ad dñm. Maior est iniq̇tas mea: ꝙ̄ vt veniã merear. Ecce eiicies me hodie a facie t̃re: et a facie tua abscondar. ⁊ ero vagus ⁊ ꝓfug⁹ in terra. Omnis igitur q̇ inuenerit me: occidet me Dixitqz ei de⁹ Nequaꝙ̄ ita fiet: sed oĩs qui occiderit cayn: septuplum puniet̃. Posuitqz dñs signũ in cayn: vt non eũ interficeret oĩs q̇ inueniret eum Egressusqz cayn a facie dñi: habitauit profug⁹ in terra ad oriẽtalẽ plagã eden. Cognouit aũt cayn vxorẽ suã q̄ cõcepit ⁊ peperit enoch. Et edificauit ciuitatem et vocauit nomen eius ex nomine filii sui enoch. Porro enoch genuit irad. et irad genuit mauiael. ⁊ mauiael genuit matusael. ⁊ matusael genuit lameth: q̇ accepit vxores duas. Nomen vni ada. ⁊ nomẽ alteri sella. genuitqz ada iabes: q̇

fuit pater habitantiũ in tẽtoriis atq; pa
stoꝝ. Et nomẽ fratris eiꝰ tubal. Jpe fuit
pater canentiũ in cythara ⁊ organo Sel
la quoq; genuit tubalcayn. q̄ fuit malle
ator ⁊ faber in cũcta opa eris ⁊ ferri. So
ror vero tubalcayn noema. Dixitq; la
mech vxorib; suis ade ⁊ selle. Audite vocẽ
meã vxores lamech. auscultate sermonẽ
meũ. Qm̃ occidi virũ in vulnꝰ meũ ⁊ ado
lescẽtulũ in liuorẽ meũ. Septuplũ vltio
dabit̃ de cayn: de lamech vo septuagesies
septies. Cognouit quoq; adhuc adã vxo
rẽ suã: ⁊ peperit filiũ. vocauitq; nomẽ il-
lius seth dicens Posuit michi deꝰ semen
aliud p abel: quẽ interfecit cayn. Sed ⁊
seth natꝰ est filius: quem vocauit enos.
Jste cepit inuocare nomen dñi. genesis v.
Hic ẽ liber generationis adã in die qua
creauit deus hõiem ad ymaginẽ ⁊ simili
tudinẽ suã. ad ymaginẽ dei fecit illũ. ma
sculũ et feminã creauit eos. Et bñdixit
illis ⁊ vocauit nomẽ eoꝝ adã: in die qua
creati sũt. Vixit aũt adã centũtriginta
annis: ⁊ genuit filiũ ad ymaginẽ ⁊ simi-
litudinẽ suã. vocauitq; nomen eius seth
Et facti sũt dies adã postq̄ genuit seth
octingenti anni. genuitq; filios et filias
Et factũ est omne tp̃s quo vixit adam:
nongentitriginta anni ⁊ mortuus est

De libris seqñ. erit l'c. iij. Liber deuteronomii.

Hec sunt verba q̄ locutus ẽ moyses
ad oẽm israel transiordanẽ in soli
tudine cãpestri: cõtra mare rubrũ: inter
pharã ⁊ thophel. ⁊ laban ⁊ aseroth: vbi au
ri est plurimũ vndecĩ dieb; de oreb. p viã
mõtis seir vsq; cades barne Quadragesi
mo anno vndecimo mense primo die mẽ
sis locutꝰ est moyses ad filios israel oĩa q̄
p̄cepat illi dñs: vt diceret eis: postq̄ pcus
sit seon regẽ amorreoꝝ q̄ habitauit ĩ ese-
bon. ⁊ og regẽ basan q̄ mansit in aseroth
⁊ in esdrai transiordanẽ in terra moab.
Cepitq; moyses explanare legẽ et dice-
re. Dñs deus noster locutꝰ est ad nos in
oreb dicẽs Sufficit vobis q̄ in hoc mõte
mansistis. Reuertimini ⁊ venite ad mõ-
tẽ amorreũ: ⁊ ad cetera q̄ ei pxima sunt
cãpestria atq; mõtana ⁊ humiliora loca
cõtra meridiẽ. ⁊ iuxta littus maris terrã
chananeoꝝ ⁊ libani: vsq; ad flumen ma
gnũ eufratem. En inq̄t tradidi vobis.
Jngredimini ⁊ possidete eã super quã iu-
rauit dñs patribus vestris abrahã ysaac
⁊ iacob: vt daret illã eis: ⁊ semini eorum
post eos. dixitq; vobis illo in tp̃e. Non
possũ solus sustinere vos: qr dñs deꝰ no-
ster multiplicauit vos. ⁊ estis hodie sicut
stelle celi plurimi. Dñs deus patrũ no-
stroꝝ reddat ad hunc numeꝝ multa mi
lia. ⁊ benedicat vobis sicut locutus est.
Non valeo solus negocia vestra sustine
re: ⁊ pondus ⁊ iurgia. Date ex vobis vi-
ros sapientes ⁊ gnaros: quoꝝ cõuersatio
sit probata in tribub; vestris. vt ponam
eos vobis principes. Tunc respondistis
michi. Bona res est quã vis facere. Tu-
litq; de tribub; vestris viros sapientes ⁊
nobiles. et constitui eos principes. tribu-
nos. ⁊ centuriones. et quinquagenarios.
ac decanos: q̄ docerent vos singula. prece
piq; eis dicens. Audite illos ⁊ qđ iustum
est iudicate. siue ciuis sit ille siue peregri
nus. nulla erit distinctio personaꝝ. Jta
paruũ audietis vt magnũ: nec accipie-
tis cuiusq̄ personam. qr dei iudicium est
Quod si difficile vobis visũ aliquid fue-
rit: referte ad me ⁊ ego audiã. Precepi-
q; eis omnia que facere deberetis. Profe
cti autem de oreb transiuimus per here-
mum terribilem ⁊ maximam solitudinẽ
quam vidistis per viam mõtis amorrei
sicut preceperat dominus deus noster
nobis.

¶ De libro iosue

Et factũ est post mortẽ moysi serui
dñi: vt loq̄retur dñs ad iosue filiũ
nun ministrũ moysi: ⁊ diceret ei Moyses
seruus meus mortuꝰ est. Surge ⁊ transi
iordanẽ istũ: tu ⁊ omnis populus tecum

in terram quā dabo filiis israel. Omnē locū quē calcauerit vestigium pedis vestri vobis tradam: sicut locutus sū moysi. A deserto ꝛ libano vsq; ad fluuiū magnū euphratē: omnis terra etheoꝝ. vsq; ad mare magnū contra solis occasum: erit terminus vester. Nullus poterit vobis resistere cunctis diebus vite tue. Sicut fui cū moyse: ita ero tecū. non dimittam nec derelinquā te. Cōfortare ꝛ esto robustus. Tu enim sorte diuides populo huic terrā: ꝑ qua iuraui patrib; tuis vt traderē eam illis. Cōfortare igitur ꝛ esto robustus valde: vt custodias et facias oēm legē quam precepit tibi moyses seruꝰ meus. Ne declines ab ea ad dexteram vel ad sinistrā: vt intelligas cūcta q̄ agis. Nō recedat volumen legis huiꝰ ab ore tuo: sed meditaberis in eo dieb; ac noctib;: vt custodias et facias omnia q̄ scripta sunt in eo Tunc dirigas viam tuā: ꝛ intelligas eā Ecce precipio tibi: cōfortare ꝛ esto robustus. Noli metuere et noli timere: qm̄ tecū est dn̄s deus tuꝰ in omnibus ad q̄cūq; perrexeris. Precepit q; iosue principib; populi dicens Trāsite per medium castroꝝ: ꝛ iperate pp̄lo ac dicite. Preparate vobis cibaria qm̄ post diē tertiū transibitis iordanē: ꝛ itrabitis ad possidendā terrā: quā dn̄s deus vester daturꝰ est vobis

¶ De libro iudicum

Post mortem iosue consuluerunt filii israel dn̄m dicētes. Quis ascēdet ante nos contra chananeum: et erit dux belli: Dixitq; dn̄s. Judas ascendet. Ecce tradidi terram: in manu eius. Et ait iudas symeoni fratri suo Ascēde mecum in sortem meā. ꝛ pugna contra chananeum: vt et ego pergam tecū in sortē tuam. Et abiit cum eo symeon. Ascenditq; iudas: ꝛ tradidit dn̄s chananeū ac pherezeū in manus eoꝝ. ꝛ percusserunt in bezech decē milia viroꝝ. Jnuenerūtq; adonibezech in bezech: ꝛ pugnauerūt cōtra eum: ac percusserunt chananeum et pherezeum. Fugit autem adonibezech quem persecuti comprehenderunt: cesis sūmitatibus manuum eius ac pedum. Dixitq; adonibezech. Septuaginta reges: amputatis manuum ac pedum sūmitatibus colligebant sub mensa mea ciborum reliquias. sicut feci: ita reddidit michi deus. Adduxeruntq; eum in hierusalem: ꝛ ibi mortuus est. Oppugnantes ergo filii iuda hierusalem: ceperūt eam: ꝛ ꝑcusserunt in ore gladii tradentes cunctam incendio ciuitatem

¶ De secundo libro paralipomenon.

Confortatus est ergo salomō filius dauid in regno suo: ꝛ dn̄s erat cum eo. et magnificauit eum ī excelsum. Precepitq; salomon vniuerso israeli tribunis et centurionibus ꝛ ducibus et iudicib; omnis israel ꝛ principibus familiarum. et abiit cum vniuersa multitudine in excelsum gabaon vbi erat tabernaculum federis dn̄i: quod fecit moyses famulus dei in solitudine. Archam autem dei adduxerat dauid de chariathiarim in locū quem preparauerat ei. vbi fixerat illi tabernaculū: hoc est in hierusalem. Altare quoq; eneū quod fabricatus fuerat beselehel filius vri filii vr. ibi erat corā tabernaculo dn̄i: quod requisiuit salomon et omnis ecclesia. Ascenditq; salomon ad altare eneum coram tabernaculo federis dn̄i: ꝛ obtulit in eo mille hostias. Ecce autem in ipsa nocte apparuit ei deus dicens. Postula quod vis vt dem tibi. Dixitq; salomon deo. Tu fecisti cum dauid patre meo misericordiā magnā. ꝛ constituisti me regem pro eo. Nunc ergo domine deus impleatur sermo tuus quē pollicitus est dauid patri meo. Tu enī me fecisti regē sup pp̄lm tuū multū: qui tā innumerabilis est: q̄ puluis terre. Da michi sapientiam: vt ingrediar: et egrediar coram pp̄lo tuo Quis ei potest

hunc pplm tuũ q̇ tam grandis est iudi-
care? Dixit autẽ deus ad salomonẽ. Qr
hoc magis placuit cordi tuo: ⁊ non postu
lasti diuitias ⁊ substantiã et gloriã. neqꝫ
aĩas eoꝝ qui te oderant: sed nec dies vite
plurimos. petisti aũt sapientiã ⁊ scienti-
am vt iudicare possis pplm meum super
quẽ constitui te regẽ: sapientia ⁊ sciẽtia
data sunt tibi. Diuitias aũt ⁊ substan-
tiã ⁊ gloriã dabo tibi: ita vt nullus in re
gibꝫ nec añ te nec post te fuerit silis tui
¶ Antiph. seqñ. dñr ad Bꝫ ⁊ mag. p ebd. vts.
Iesus hec dicẽs clamabat q̇ habet aures
audiendi audiat. ã. Vobis datũ est nosse
mysteriũ regni dei ceteris aũt in parabolis di
xit iesus discipulis suis. ã. Semẽ cecidit in ter-
ram bonã ⁊ attulit fructũ aliud centesimũ et
aliud sexagesimũ. ã. Qui verbũ dei retinẽt cor
de perfecto ⁊ optimo fructũ afferunt in patiẽ-
tia. ã. Semen est verbũ dei sator aũt xp̄s oĩs q̇
audit eũ manebit ineternũ. ã. Si vere fratres
diuites esse cupitis veras diuitias amate. ãn.
Si culmen veri honoris queritis ad illã cele-
stẽ patriam quãtotius pperate ¶ Sabbato.
Ad vs̃. ã. Benedict9. Cp̄m hy9 vts̃. ã Quod au
tẽ cecidit in terrã bonã hi sũt q̇ in corde bono
audientes verbũ retinẽt ⁊ fructũ afferũt in pa
tientia. p̄s Mag. orõ vts̃ ¶ Dñica in. l. Inuit
In manu tua dñe Oẽs fines terre. p̄s. Venite
Hy9. Primo dieꝝ. In. i. noct. ãn. Seruite. vts̃
Lectio prima. ¶ genesis v. ⁊ vi
Noe cũ q̇ngẽtoꝝ esset annoꝝ genu-
it sem. cham. ⁊ iaphet. Cunqꝫ cepissẽt ho-
mines multiplicari sup terrã: ⁊ filias p-
creassent: videntes filii dei filias hõim ꝙ
essent pulchre: acceperunt vxores sibi ex
oĩbꝫ quas elegerant. Dixitqꝫ de9. Non
pmanebit spũs me9 in hõie ineternũ: q̇a
caro est. Eruntqꝫ dies illi9 centũ viginti
annoꝝ. Gygantes autẽ erant sup terrã
in diebꝫ illis. Postq̄ enim ingressi sunt
filii dei ad filias hõim: illeqꝫ genuerunt:
isti sũt potẽtes a sc̄lo viri famosi. Tu. R.
Quadraginta dies ⁊ noctes apti sũt celi ⁊ ex
oĩ carne habẽte sp̄m vite. Ingressi sũt in archã
⁊ clausit aforis ostiũ dñs. V. Noe vero ⁊ filii ei9
vxor illi9 ⁊ vxores filioꝝ eius. Ingressi. L. ij
Videns autẽ deus ꝙ multa malicia
hõim esset in terra: ⁊ cuncta cogita
tio cordis esset intenta ad malũ omni tẽ
pore: penituit eũ ꝙ hõiem fecisset in ter-
ra: et precauens in futurũ. et tact9 dolore
cordis intrinsecus. delebo inquit homi-
nem quẽ creaui a facie terre: ab homine
vsqꝫ ad animantia. a reptili vsqꝫ ad vo-
lucres celi. Penitet enim me fecisse eos.
Noe vero inuenit gratiam coram dño.
He sunt generationes noe. Noe vir iu-
stus atqꝫ perfectus fuit in generationi-
bus suis: cum deo ambulauit. et genuit
tres filios sem cham ⁊ iaphet. Corrupta
est autem terra coram dño: et repleta est
omnis terra iniquitate. Tu autem. R.
R. Noe vir iust9 atqꝫ pfect9 cũ deo ãbulauit Et
fecit oĩa q̄cunqꝫ precepit ei de9. V. Et fecit si-
bi archã noe vt saluaret vniuersũ semẽ Et. L. iij
Cunqꝫ vidisset deus terram esse cor-
ruptam: omnis quippe caro cor-
ruperat viam suam super terram. dixit
ad noe. Finis vniuerse carnis venit co-
rã me: repleta ẽ terra iniquitate a facie
eoꝝ: ⁊ ego disperdam eos cũ tra. Fac tibi
archam de lignis leuigatis. mansiuncu-
las in ea facies. ⁊ bitumine linies intrin
secus ⁊ extrinsecus: ⁊ sic facies eam. Tre
centorum cubitorum erit longitudo ar-
che. quinquaginta cubitorum latitudo.
⁊ triginta cubitorum altitudo illius. Fe
nestram in archa facies. ⁊ in cubito con-
summabis summitatem eius. Ostium
autem arche pones in latere deorsum. ce
nacula ⁊ tristega facies in ea. Ecce ego
adducam diluuii aquas super terram:
vt interficiam omnem carnem: in qua
spiritus vite sub celo est. et vniuersa que
in terra sunt consumentur. Tu autem
R. Edificauit noe altare dño offerens super
illud olocaustũ odoratus est dñs odorẽ suaui-

tatis ⁊ benedixit eis Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā. ℣ꝰ. Ecce ego statuā pactū meū vobiscū ⁊ cū semine vrō post vos. Crescite Glia Et re. In .ii. noct. ā. Cōserua. vt in psalt. l.iiij

[N]onāqꝫ fedus meū tecū. et ingredieris archā tu ⁊ filii tui. vxor tua. et vxores filioꝝ tuoꝝ tecū. Et ex cunctis animantibꝫ vniuerse carnis bina induces in archā: vt viuant tecū masculini sexus ⁊ feminini De volucribꝫ iuxta genꝰ suū ⁊ de iumentis in genere suo: ⁊ ex oī reptili terre scdm genus suum. bina ingredient̄ de oībꝫ tecū vt possint viuere Tolles igitur tecū ex oībus escis q̄ mādi possunt. ⁊ cōportabis apud te. ⁊ erunt tā tibi ꝙ illis in escā. Fecit igit̄ noe oīa q̄ preceperat illi deus. Tu. ℟. Ponā arcū meū i nubibus celi dixit dñs ad noe. Et recordabor federis mei qd pepigi tecū. ℣. Cumqꝫ obduxero nubibꝫ celū apparebit arcus meꝰ in nubibꝫ. Et.

[D]ixitqꝫ dñs ad eū. In ¶ l. v. gen. viii [I]ngredere tu ⁊ oms domus tua in archā. Te eni vidi iustū corā me in generatione hac. Ex omnibꝫ animātibꝫ mundis tolles septena ⁊ septena: masculū et feminā. de animantibus vero imundis duo ⁊ duo. masculū ⁊ feminā Sed ⁊ de volatilibꝫ celi septena ⁊ septena. masculū ⁊ feminā: vt saluet̄ semē sup faciē vniuerse terre. Adhuc enim ⁊ post dies septē: ego pluā sup terrā quadraginta diebꝫ ⁊ quadraginta noctibꝫ. ⁊ delebo oēm substātiā quā feci de supficie terre. Tu. ℟. Per memetipsū iuraui dicit dñs nō adiiciam vltra aquas diluuii sup t̄rā pacti mei recordabor. Vt nō perdā aq̄s diluuii oēm carnē. ℣. Ponā arcū meū in nubibꝫ celi ⁊ iurabo ꝑ dexterā meā Vt

[F]ecit ergo noe oīa q̄ mādaue ¶ l. vj [r]at ei dñs. Eratqꝫ sexcentoꝝ ānorū quādo diluuii aq̄ inundauerunt sup terrā Et ingressus est noe ⁊ filii eiꝰ. vxor eius et vxores filioꝝ eius cū eo in archā: propter aquas diluuii De animantibꝫ quoqꝫ mundis ⁊ imundis. ⁊ de volucribꝫ. ⁊ ex omni quod mouetur super terram. duo ⁊ duo ingressi sunt ad noe in archā masculus ⁊ femina. sicut preceperat dñs noe. Cumqꝫ transissent septem dies aque diluuii inundauerunt super terrā. Tu autem. ℟. Locutus est dñs ad abrahā dicens egredere de terra ⁊ de cognatione tua ⁊ veni in terram quā monstrauero tibi. Et faciam te crescere in gentem magnā. ℣ꝰ. Benedicens benedicā tibi ⁊ multiplicabo te. Et faciam. In tertio noct. ān. Non sunt loquele. vt in psalt. l. vij. Scdm lucam xviii

[I]n illo tempore. Assūpsit iesus duodecim discipulos suos secreto: ⁊ ait illis. Ecce ascendimus hierosolimam. ⁊ consūmabuntur omnia que scripta sūt per prophetas de filio hominis. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape de eadē lc.

[R]edemptor noster fratres carissimi ꝓuidens ex passiōe sua discipl'oꝝ animos perturbandos. eis longe ante eiusdē passionis penā. ⁊ resurrectionis gloriā predixit: vt cū eū morientē cernerent: etiā resurrecturū non dubitarent. Sed q: carnales adhuc discipuli nullo modo volebant capere verba mysterii: venitur ad miraculū. Ante eoꝝ oculos cecꝰ lumen recepit: vt q̄ celestis mysterii verba non caperēt: eos ad fidē celestia facta solidarent. Tu. ℟. Dū staret abrahā ad radicem mābre vidit tres pueros descēdētes ꝑ viā Tres vidit ⁊ vnū adorauit. ℣ꝰ. Dixit dñs ad abrahā ecce sarra vxor tua pariet tibi filiū ⁊ vocabis no Sed mira ¶ mē eiꝰ ysaac. Tres. l. viij

[S]ecula dñi ac saluatoris nr̄i sic accipiēda sūt fratres mei: vt ⁊ in veritate credant̄ facta. ⁊ tn̄ ꝑ significationē aliq̄d innuāt nobis Opa q̄ppe eiꝰ ⁊ ꝑ potentiam aliud ostēdūt. ⁊ ꝑ mysteriū aliud loquūt̄ Ecce eni q̄s iuxta hystoriā cecꝰ iste fuerit ignoramꝰ: sed tn̄ q̄d ꝑ mysteriū significet nouimꝰ. Tu. ℟. Angelus dñi vocauit abrahā dicens ne extendas manū tuam super puerum eo ꝙ timeas dñm. ℣. Et benedicētur

in te omnes tribus terre. Eo q l.ix
Cecus iste est gen⁹ human ũ: qd ĩ parente primo a paradisi gaudiis expulsũ. claritatẽ supne lucis ignorãs: dãnatiõis tenebras patit. Sed tñ p redemptoris sui p̄sẽtiã illumiat vt intne lucis gaudia iã p desideriũ videat: atq; i viã vite boni opis gressus ponat. Tu. R. Cecus sedebat sec⁹ viã trãseũte dño ⁊ exclamauit ad eũ ait ei dñs qd vis vt faciã tibi. Rabboni vt videã lumẽ. V. Et q̃ p̄ibãt icrepabãt eũ vt taceret at ille magis ac magis clamabat. Rab. Glia. Reincipit Lec⁹. V. sac. Excelsus sup oẽs gẽtes dñs. Et sup celos gloria eius. In laud. ã Scdm multitudĩe; miserationũ tuaꝝ dñe dele iniqtatẽ meã. p̄s. Miserere. ã. De⁹ me⁹ es tu ⁊ cõfitebor tibi de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te. p̄s. Cõfitemi. ã. Ad te de luce vigilo de⁹ vt videã virtutẽ tuã. p̄s. De⁹ de⁹ me⁹. ã. Hymnũ dicite ⁊ supexaltate eũ in scl'a benedicite. p̄s Bñd. ã. Oẽs angeli ei⁹ laudate dñm de celis p̄s. Laud. Lcpm hy⁹ et V. vts. ã. Ecce ascẽdim⁹ hierosolimã et cõsũmabunt oĩa q̃ scripta sũt p pphetas de filio hõis. p̄s. Benedictus. Orõ

Preces nr̃as q̃s dñe clement exaudi atq; a pctõꝝ vinculis absolutos: ab oĩ nos aduersitate custodi. P d. cẽ. vts Ad pcel. R. Lec⁹. ã Transeũte dño clamabat cec⁹ ad eum miserere mei fili dauid. p̄s. Mag.

Fer. ij. ⁊. iij. ad mat. vt i psalt. De libro ruth

In dieb; vni⁹ iudicis qñ iudices l.ij p̄erant: facta ẽ fames in t̃ra. Abiitq; hõ de bethleẽ iuda: vt pegrinaret i regiõe moabitide: cũ vxore sua ac duobus liberis Ipse vocabat elimelech: ⁊ vxor ei⁹ noemi: ⁊ duo filii alt maalõ: ⁊ alt cheliõ effratei de bethleẽ iuda Ingressiq; regionẽ moabitidẽ morabant ibi. R: Quadragita l.ij

Et mortu⁹ est elimelech marit⁹ noemi: remãsitq; ipsa cũ filiis. Qui acceperunt filias moabitidas: quaꝝ vna vocabat orpha: alteraq; ruth. Manseruntq; decẽ ãnis ibi. ⁊ ambo mortui sunt maalon videlicet ⁊ chelion. Remansitq; mulier orbata duobus liberis ac marito. Et surrexit vt in patriã pergeret cũ vtraq; nuru sua de regione moabitide. Audierat enĩ q respexit deus populum suũ: ⁊ dedisset eis escas. l.iij

Egressa est itaq; de loco peregrinationis sue: cum vtraq; nuru. Etiam in via reuertendi posita in terram iuda: dixit ad eas. Ite in domum matris vestre. Faciat dñs vobiscũ miam: sicut fecistis cum mortuis ⁊ mecum. Det vobis inuenire reqem: in domib; virorum quos sortiture estis. Et osculata est eas Que eleuata voce: flere ceperunt ⁊ dicere. Tecum pgemus ad pplm tuũ. ãn. Cecus sedebat secus viã et clamabat miserẽ mei fili dauid. p̄s. Bñd. ã Miserere mei fili dauid quid vis faciã tibi. dñe vt videã

Feria. iij. l. j

Quib; illa respondit. Reuertimini filie mee. Cur venitis mecũ: Nun vltra habeo filios in vtero meo: vt viros ex me sperare possitis: Reuertimini filie mee ⁊ abite. Jam enĩ senectute confecta sũ: nec. apta vinculo cõiugali. Etiã si possẽ hac nocte concipere ⁊ parere filios: si eos expectare velitis donec crescãt: ⁊ annos impleant pubertatis: ãte eritis vetule q nubatis. Nolite q̃so filie mee: quia vestra angustia me magis premit ⁊ egressa est manus dñi cõtra me. R. Po nã arcũ. l.ij

Eleuata igitur voce rursũ flere ceperunt. Orpha osculata est socrum ac reuersa: ruth vero adhesit socrui sue. Cui dixit noemi. En reuersa est cognata tua ad populum suũ: ⁊ ad deos suos. vade cum ea. Que respondit Ne aduerseris michi: vt relinquã te ⁊ abeam. Quocunq; ei perrexeris pergã: ⁊ vbi morata fueris: ⁊ ego pariter morabor. Populus tuus populus meus. et deus tuus deus meus.

Lectio tertia.

Vidẽs ergo noemi q obstinato ruth aĩo decreuisset secũ pgere: aduersari noluit. nec vltra ad suos reditũ psua-

dere. Profecteqꝫ sūt simul: ⁊ venerunt in
bethleē. Quibus vrbem ingressis: velox
apud cūctos fama percrebuit. dicebātqꝫ
mulieres. Hec ē illa noemi. Quibꝫ ait.
Ne vocetis me noemi: id est pulchrā: sed
vocate me mara. id est amarā. qꝛ valde
me amaritudine repleuit omꝑs. Venit
ergo noemi cū ruth moabitide nuru sua
de terra peꝛgrinatiōis sue. ac reuersa ē in
betheleē quādo primū oꝛdea metebātur.
ā. Cecus magis ac magis clamabat vt eū dn̄s
illuminaret. ꝑs. Bn̄d. ā. Stās aūt iesus iussit
cecū adduci ad se ⁊ ait illi. qd vis faciā tibi dn̄e
vt videā ⁊ iesus ait illi respice fides tua te sal-
uum fecit ⁊ confestī vidit ⁊ seq̄bat̄ illū magnifi
cans deū. ꝑs. Mag. ā. Ois plebs vt vidit dedit
laudē deo. ¶ Nota ꝙ a capite ieiunii vsqꝫ ad
pascha. de festis. iii. lc fit tm̄ memoria. Si vero
ipso die festū qdcūqꝫ euenerit trāsferet̄ i crast.
¶ Feria quarta in capite ieiunii. Inuitat̄. In
manu tua. Hy⁹. Nocte surgētes. ā. Auertet.
ꝑs. Dixit insipiens. vt in psalterio l. j
Exoꝛdiū scte quadragesimalis obser
uantie fratres carissimi hodie ag-
gredientes. bene nos atqꝫ salubꝛiter ad
cōuersionē atqꝫ penitētiā lectio exhoꝛtat̄
ꝓphetica. ⁊ dn̄s ip̄e ꝑ iohel ꝓphetā: vt au
diuit dilectio vr̄a. Hec dicit dn̄s. Cōuerti
mini ad me in toto coꝛde vr̄o in ieiunio. ⁊
fletu. ⁊ plāctu. Ac si diceret dn̄s ꝑ ꝓphetā
Oia mala q̄ incredulis atqꝫ maliuolis
inferre conat⁹ sū: ⁊ q̄ inducā suꝑ eos qui
me ad iracundiā magna sua ꝓuocauer̄t
malicia: ⁊ q̄ me derelīq̄rūt. nec voluerunt
reuerti. vos ne talia patiamini. cōuerti-
mini ad me in toto coꝛde vr̄o. Tu. R̷. Tē
tauit de⁹ abꝛahā et dixit ad eū tolle filiū tuum
quē diligis ysaac ⁊ offeres ibi eū in olocaustū.
Suꝑ vnū mōtiū quē monstrauero tibi. V̷. Im
mola deo sacrificiū laudis ⁊ redde altissimo vo
Accedite cito ꝑ cō- ¶ ta tua. Sup. l. ij
fessionē pctōꝝ q̄ gessistis: ⁊ iniq̄tatū
vestraꝝ a viis vr̄is pessimis. ⁊ agite peni
tentiā in ieiuniis ⁊ fletu ⁊ plāctibꝫ. Hoc

indicate vt nūc ieiunātes ī hac vita ꝑsēti
ī futura et̄nis epulis satiemini. Nūc flē
tes postea rideatis: ac ꝑpetua gaudia re
tineatis. Nunc plāgentes qꝛ mala gessi
stis: ⁊ bona q̄ debuistis minime ꝑegistis:
postea cōsolemini. leticia sēpiterna coꝛā
deo ⁊ sctis angelis ei⁹. Tu. R̷. De⁹ dn̄i mei
abꝛahā. Dirige viā meā vt cū salute reuertar
in domū dn̄i mei. V̷. De⁹ in cui⁹ cōspectu ābula
uerūt prēs mei dn̄e qui pascis me a iuuentute
mnia ei mala fres ¶ mea. Di. l. iij.
carissimi q̄ nūc in hui⁹ mūdi ꝑssu-
ris nr̄is exigētibꝫ meritis patimur: aut
īundatiōe ymbꝛiū. aut ī siccitate aut ste
rilitate t̄re. aut diuersitatibꝫ malaꝝ au
raꝝ. aut ī pestilētie moꝛbis. siue in fame
siue ī bellis. siue ī vastatiōe hostiū. siue ī
qualibet clade ⁊ afflictiōe: signa sūt indu
bitant̄ vltime vltionis ire dei: venientia
suꝑ nos pctōꝛes. Tu. R̷. Veni hodie ad fōtē
aq̄ ⁊ oꝛaui dn̄m dicēs. Dn̄e de⁹ abꝛahā tu ꝓspe
rū fecisti desideriū meū. V̷. Igit̄ puella cui dixe
ro da michi aquā de ydꝛia tua vt bibā at illa
dixerit bibe dn̄e mi ⁊ camelis tuis potū tribuā
ipsa ē quā ꝑparauit dn̄s filio dn̄i mei. Dn̄e. In
ōuertimi ad ¶ laud. vt i psalt̄. Cpm
me i toto coꝛde vr̄o i ieiunio fletu ⁊
plāctu: ⁊ scidite coꝛda vr̄a ⁊ nō vestimēta
vr̄a: ait dn̄s oꝑs. Deo g. hy⁹. Ecce iā no.
V̷. In matutis. ā. Cū ieiunatis nolite fieri sicut
ypochꝛite tristes. ꝑs. B⁹. ꝑces vt i psalt̄. Oꝛatio
ocede nobis dn̄e ꝑsidia milicie xp̄i-
ane sctis ichoare ieiuniis. vt cōtꝛa
spūales neq̄cias pugnaturi. continētie
muniamur auxiliis. Per d̄. Et dr̄ ad hōs
Meōꝛie cōes ¶ Ad. i. ā. De⁹ exau ¶ Ad. iii. cp
nima que peccauerit: ipsa moꝛiet̄
filius nō poꝛtabit iniq̄tatē patris:
et pater non poꝛtabit iniquitatem filii.
ait dn̄s oꝑs. Deo g. R̷. Adiutoꝛ ¶ Ad vi. cp
ereliquat impius viā suā. ⁊ vir ī-
iquus cogitatiōes suas. ⁊ reuerta-
tur ad dn̄m. ⁊ miserebitur eius. et ad deū
nr̄m qm̄ mlt⁹ ē ad ignoscēdū ¶ Ad ix. cpꝫ

Conuertimini ad me et ego conuertar ad vos: ait dñs omps. ℟. vts. Et dicuntur amodo preces ad ix. vsqz ad pascha qdcunqz festū sequat. Et vespere ante prandiū vsqz ad pascha exceptis diebus dñicis ¶ Nota ꝙ si sequat festū dup. vel semid. vespe erūt totaliter de festo. Si vero ix. lc. dicent. ā. fer. sup ps. residuū de festo. et dimittet. ā. Thesaurizate. post vs̄ tn̄ fiet meōria de tpe per ā. Vbi ē. ℣. Dirigatur. Orō vt infra. et similiter in matut. suo modo. Et sic aliis diebus xl. etiā diebz dñicis. Si aūt vespere fiant de tpe super ps. ān. Thesaurizate vobis thesauros in celo vbi nec erugo nec tinea demolit. ps. Nisi dñs. Cpm.

Frange esurienti panem tuū: et egenos vagosqz induc in domū tuam cū videris nudum operi eū. et carnē tuā ne despexeris ait dñs omps. Deo g. Hy⁹. Lucis creator. ℣. Dirigat. ā. Vbi ē thesaur⁹ tuus ibi ē et cor tuū. ps. Mag. Preces. Oratio.

Inclinantes se maiestati tue propiciatus intēde: vt qui diuino munere sunt refecti: celestibus sēper nutriant auxiliis. Per d. Meōrie cōes. et dicunt cpl'a preced. per ebd. Ad cplet. more solito ¶ Feria v. Inuitat. hy⁹. etcē. vt in psalterio. Lectio pria

Obseruantiā quadragesime solēni reditu presentatā hodierna ingredimur die fratres carissimi: ī qua nobis solēniter etiā exhortatio nr̄a debetur: vt dei sermo per nr̄m officiū ministrat⁹ ieiunātes corpore: pascat ī corde. Ac sic homo interior cibo suo refect⁹: exterioris castigationē possit alacrior agere. et robustior sustinere. Cōgruit eni nr̄e deuotiōi: vt q̄ dñi crucifixi passionē iā ppinquātē celebraturi sumus: reprimendaꝝ carnalium voluptatū crucē nobis ipsi faciam⁹ sicut dicit apl's. Qui autē iesu christi sūt carnē suā crucifixerunt cū passionibus et concupiscētiis. Tu. ℟. Quadragita. l. ij

In hac quidē cruce per totā vitā q̄ ī mediis tentationibz ducit ppetuo debet pendere christian⁹. Non eni ē ī hac vita tēpus euellendi clauos de quibz in psalmo dicit. Cōfige timore tuo carnes meas. Carnes sunt carnales cōcupiscētie. claui sunt pcepta iusticie ¶ Legit sine titulo. ita ꝙ nō dr Lctō scti euāg. sz icipit p In illo tpe. Et sic priuat diebz xl. et quotiēs legit euāgeliū p vltima lectiōe. et bn̄dictio ad diem ptinens. excepto die natalis dñi. l. iij. Scdm

In illo tpe: Cū introisset ¶ matheū. viii iesus capharnaū: accessit ad eū centurio rogans eū et dicens. Dñe. puer meus iacet in domo paraliticus: et male torquetur. Et reliqua. Omelia origenis

Capharnaū ciuitas galilee sic cognominata est: in qua sepius dñs virtutes sue magnificentie demōstrauit. In illa igit accessit centurio ad iesū: p seruo rogans. Multi siquidē tunc pro diuersis rogabant: vnus pro filio. alius p aliquo alio. Nullus p seruo. nisi iste solus. Et hoc ei ad augmentū beatitudinis: et ad coronā glorie fuit. nam exaudiri meruit Sic debent oēs seruoꝝ suoꝝ misereri: et eis cōdolere. cpl'a. etcē. vts. ān. Dñe puer me⁹ iacet paralitic⁹ ī domo et male torqtur amē dico tibi ego veniam et curabo eū. ps. Bn̄d. Orō

Deus q̄ culpa offenderis penitentia placaris: preces ppl'i tui supplicantis ppicius respice: et flagella tue iracundie q̄ p pctīs nr̄is meremur auerte. Per. Que dr ad hos. et sic per totā xl. Si cōtingat festū ix. lc. officiū istud dimittit. et fit tm̄ meōria de ieiunio per ā. ℣. et or. ℣. in mat. In matutinis. In vis̄. Dirigat. Et sic per totā xl. excepto post dñicā in xl. dr ℣. Scuto. In vis̄. Angelis. In tpe passiōis etiā vt ibi iuenies. Ad hos. cpl'a et ℟. vts̄. ān. Dñe non sum dignus vt intres sub tectum meum sed tantum dic verbo et sanabitur puer meus. ps. Magnificat. Oratio

Parce dñe parce ppl'o tuo: vt dignis flagellationibz castigatus: in tua miseratiōe respiret. Per d. ¶ Feria vj. l. j

Qm̄ ieiunii et vernū tps belloꝝ spūaliū cernim⁹ aduenisse: sicut deuoti

milites christi deposito corporis aieq₃ tor
pore. virtutũ pcedam⁹ ad campũ: vt mẽ
bra nr̃a q̃ sunt nobis hyemali ocio emol
lita. exercitio celestiũ roborent armorũ.
Dedimus corpori integrũ ãnũ: paucos
demus aie dies. Impendim⁹ nobis tp̃a.
tp̃s deputemus autori. R̷. Ponã arcũ. l. ij
Viuamus deo paululũ: sc̃lo qui vixi
mus totũ. Deponamus domesti
cas curas: ecclesie maneam⁹ in castris.
vigilem⁹ in acie christi: sõni cubiculũ nõ
q̃ram⁹. iungamur fortib₃. a delicijs sepa
remur. amor teneat triũphorꝝ: paruulo-
rũ nõ aduocent blandimenta. auribus
nr̃is insonet vox diuina: familiaris stre-
pitus nostrũ non confundat auditũ. l. iij
Quibus parcus de celesti sumat anno
na. terreni lux⁹ copie nõ q̃rant. In
poculis sobrietatis mensura seruet. Vi-
res ebrietas nõ eneruet. dispẽdij q̃tquid
exuberat cõmilito pauper assumat. pe-
stilens effusio nichil pdat. In cõflictu ha
bet auxiliũ: esuriente socium q̃cunq₃ ciba-
rit. ã. Cũ facis elemosinã nesciat sinistra tua
quid faciat dextera tua. ps. Bñd̃. Or̃o
Inchoata ieiunia q̃s dñe benigno
fauore psequere. vt obseruantiã quã cor
poraliter exhibem⁹: mẽtib₃ etiã sinceris
exercere valeam⁹. Per d̃. Ad vs̃ sup ps̃. ãn
Tu aũt cũ oraueris intra in cubiculũ ⁊ clauso
ostio ora patrẽ tuũ. ãn. Nesciat sinistra tua q̃d
faciat dextera tua. ps̃. Mag. Oratio
Tuere dñe pplm̃ tuũ. ⁊ ab oib₃ pctis
clement emunda. ⁊ vt nobis nulla dñet
iniq̃tas: celesti nos ptectiõe defẽde. Per d̃
Rogo vos ⁊ ãmoneo fra ¶ Sabbõ. l. j
tres carissimi: vt i isto legitimo ac
sacratissimo tp̃e: exceptis dñicis diebus
nullus prandere presumat: nisi forte ille
quẽ ieiunare infirmitas nõ pmittit Qr
altijs dieb₃ ieiunare aut remedium aut
p̃miũ est: in quadragesima nõ ieiunare
pcm̃ ẽ Alio tp̃e q̃ ieiunat accipiet idulgẽ
tiã. in quadragesima q̃ potest ieiunare ⁊
nõ ieiunat sẽtiet penã Tu R̷. Tẽtauit. l. ij
Ipse tamẽ q̃ ieiunare nõ p̃ualet: se-
creti⁹ aut sibi soli. aut si ali⁹ ĩfirm⁹
cũ ip̃o sibi in domo sua p̃paret q̃d accipi
at. ⁊ illos q̃ ieiunare p̃ualent: ad prãdiũ
nõ iuitet. Qr si hoc fecerit nõ solũ de⁹ sed
etiã hõies ĩtelligere possũt: illũ nõ p ĩfir-
mitate nõ posse: sed p gula ieiunare nõ
Pro eo tamẽ q̃ nõ ¶ velle. Tu. l. iij
potest ieiunare: ãpli⁹ pauperib₃ de
bet erogare: vt pctã q̃ non potest ieiunã
do curare: possit elemosinas dando redi-
mere. Bonũ est ieiunare: sed meli⁹ est ele
mosinã dare. Si aliquis vtrũq₃ potest:
duo bona sũt. Si vero nõ potest: meli⁹ est
elemosinã dare. ã. Me etei de die i diẽ q̃rũt ⁊
Ascire vias meas volunt. ps. Bñd̃. Orõ.
Adesto dñe supplicatiõib₃ nr̃is. ⁊ cõ-
cede: vt hoc solẽne ieiuniũ q̃d animis cor
poribusq₃ curãdis salubriter ĩstitutũ est
deuoto seruicio celebrem⁹. Per d̃. Si festũ
ix. lc̃ dieb₃ sabbati euenerit t̃minabit̃ ad cp̃m
vesperaꝝ. ⁊ exinde de tp̃e. si dup̃. vel semid̃. ha-
bebit vs̃ itegras. cũ meõ. de tp̃e. ⁊ dimittetur. ã.
Quis scit. si aũt nõ fuerit festũ. Ad vs̃ sup p̃s.
ã. Quis scit si ꝯuertat̃ ⁊ ignoscat de⁹ ⁊ reliquat
post se benedictionẽ. ps. Bñd̃. cũ ceteris. Cp̃m
Ecce nũc tp̃us acceptabile: ecce nũc
dies salutis. nemini dãtes vllã of-
fensionẽ vt nõ vituperet̃ ministeriũ nr̃z.
Deo g. R̷. Adiutor me⁹ esto de⁹. Ne derelin-
quas me. V̷⁹ Neq₃ despicias me de⁹ salutaris
Iã ter qua- ¶ me⁹. Ne. Glia. Ad. Hy⁹
ternis trahit̃ horis dies ad vesperũ
occasu sol pnuncians noctis redire tp̃a.
Nos ergo signo dñi tutemur claustra
pectoris ne serpẽs ille callid⁹ intrandi tẽ
tet adit⁹ Sed armis pudicicie mens ful
ta vigil libere sobrietate comite hostem
repellat improbum Sed nec ciboꝝ cra-
pula tandẽ distendat corpora ne vi p sõ-
nũ aĩas ludificatas polluat Presta btã
trinitas cõcede simplex vnitas vt fructu
osa sint tuis ieiunioꝝ munera. Amen. V̷

Angelis suis deus mãdauit de te. Ut custodiãt te in oibꝫ viis tuis. ã. Ecce nũc tẽpus acceptabile ecce nũc dies salutis in his ergo diebꝫ exhibeam⁹ nos sicut dei ministros in multa patiẽtia in vigiliis ĩ ieiuniis ⁊ ĩ caritate nõ ficta. ps.

Da populo tuo q̃s ops ¶ Mag. Orõ Deus: ⁊ eterne ꝓmissionis gaudia q̃rere: ⁊ q̃sita citi⁹ inuenire. Per d. Ad ꝯpl.

Christe q̃ lux es ⁊ ¶ ã. Miserere. Hy⁹ dies noctis tenebras detegis luciſq; lumen crederis lumen beatũ p̄dicans Precamur scẽ dñe defende nos in hac nocte sit nobis in te reqes quietã noctẽ tribuẽ Ne grauis sõnus irruat nec hostis nos surripiat nec caro illi cõsentiẽs nos tibi reos statuat. Oculi sõnũ capiant cor ad te sẽp vigilet dextera tua ꝓtegat famulos q̃ te diligũt. Defensor nr̃ aspice insidiãtes reprime guberna tuos famulos quos sãguine mercat⁹ es Memento nr̃i dñe in graui isto corpore q̃ es defẽsor aĩe adesto nobis dñe Deo pr̃i sit glĩa. cẽ. vt ĩ psal. ⁊ dr ꝑ totã xl. nisi aliõ signet.

¶ Dñica in xl. Inuit. Non sit vobis vanũ surgere ante lucẽ. Or ꝓmisit dñs coronã vigilãti.

Summi largitor ¶ bꝫ. ps. Venite. Hy⁹ ꝓmii spes q̃ es vnica mundi p̄ces ĩtende seruoꝝ ad te deuote clamantum. Nr̃a te cõscientia graue offẽdisse monstrat quã emundes supplicam⁹ ab oĩbus piaculis Si renuis q̃s tribuet indulge qr potens es te corde rogare mundo fac nos p̄camur dñe. Ergo acceptare nr̃m q̃ sacrasti ieiuniũ quo mystice paschalia capiam⁹ sacramenta Summa nobis hoc cõferat in deitate trinitas in qua glĩat vn⁹ ꝑ cuncta scl̃a deus. Amen. In. i. noct. ã. Seruite. cũ cẽ. V. Dicet dño. Susceptor me⁹ es

Hortamur vos ne inuacuũ ¶ tu l. i grãm dei recipiatis. Et reliqua. Ingressuri igitur dilectissimi dies mysticos ⁊ purificandis animis ⁊ corporibꝫ institutos: ap̃licã necesse est lectionẽ attendam⁹. eãq; ad salutẽ nr̃am ꝯtũ possumus dño largiente ⁊ operibꝫ adiplẽdo scrutemur. Tu aũt. R. Ecce nũc tp̃s acceptabile ecce nũc dies salutis cõmendemus nosmetipsos in multa patientia in ieiuniis multis. Per arma iusticie virtutis dei. V. In oĩbus exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei ministros in multa patientia. Per arma l. ii

Hortamur inq̃t vos ap̃ls ne inuacuũ grãm dei recipiatis. Non inuacuũ grãm dei in baptismo cõsequit: id est donũ sp̃us scti. vel remissionẽ pctõꝝ ꝓteritoꝝ: qui post baptisma ĩ bono ꝓficit opere: vt de ipsa grã dicit. Ait ei. tp̃e accepto exaudiui te: ⁊ in die salutis adiuui te. R. In oĩbꝫ exhibeam⁹ nos sicut dei ministros ĩ multa patiẽtia. Ut nõ vituperet ministeriũ nostrũ V. Ecce nũc tp̃us acceptabl̃e ecce nũc dies salutis nemini dãtes vllã offensionẽ. Ut l. iii

Acceptũ tp̃s nũc ẽ vt bona opemur: vt ꝓmeãmur dignis opibꝫ nos exaudiri a deo in orõnibꝫ nr̃is. ⁊ eternam cõsequi salutẽ Sicut alibi dicit. Ambulate in dilectiõe ⁊ voluntate dei: dũ licet in hac vita: ne vos mortis tenebre repente surripientes inueniant ĩparatos. ⁊ tũc incipiatis velle bene facere cũ non licet operari. Tu. R. Emendem⁹ in meli⁹ q̃ ignorãter peccauim⁹ ne subito p̄occupati die mortis q̃ram⁹ spaciũ penitẽtie ⁊ ĩuenire nõ possim⁹. Attende dñe ⁊ miserere qr peccauim⁹ tibi. V. Peccauim⁹ cũ patribꝫ nr̃is iniuste egim⁹ iniq̃tatẽ fecimus Attẽde. Glĩa. Or. In. ii. noct. ã. Conserua. ps. Cõserua. V. Ipse liberauit me De laq̃o venãtiũ ⁊ a verbo aspero. l. quarta

Ecce nunc tp̃s acceptabile: ecce nũc dies salutis. Nunc eni est tp̃s operatiõis: tunc remuneratiõis Modo solũ possim⁹ inuenire salutẽ: tunc aũt nullã miseratione: nisi vt scd̃m merita nr̃a recipiam⁹ ⁊ premia. R. Paradisi portas aperuit nobis ieiunii tp̃s suscipiam⁹ illud orãtes ⁊ dep̃cãtes. Ut in die resurrectiõis cum dño gloriemur. V. Ecce nũc tp̃s acceptabile ecce nũc dies salutis nemini dantes vllã offensionem. Ut in die. l. v

Dies aũt hec vita ideo dicit̃ q2 ad ope
randũ ẽ apta: que nocte interclau
ditur mortis vel iudicii: quando recipiet
vnusquisq3 prout gessit in corpore: siue
bonũ siue malũ. Nemini dantes vllã of
fẽsionẽ vt nõ vituperet̃ misteriũ nr̃z. Tu
℞. In ieiunio ꝛ fletu orabãt sacerdotes dicẽtes
Parce dñe parce populo tuo et ne des hẽdita
tẽ tuã in perditionẽ. ℣. Inter vestibulũ ꝛ alta
re plorabant sacerdotes dicentes. Parce. l. vj.

Caueamus omnimode ꝙtũ diuina
gratia largiente valemus: ne per
mala nostra exempla: quis proximorũ
nostroꝝ deum pro peccatis suis offẽdat.
ꝛ reprobetur ministeriũ nostrũ ꝑ iniqua
opa nr̃a: sed in oib3 exhibeam⁹ nosmetip
sos sicut dei mistros ĩ multa patiẽtia. ℞.
Abscondite elemosinã in sinu pauperis ꝛ ipsa
orat ꝓ vobis ad dñm. Qr sicut aqua extinguit
ignẽ ita elemosina extinguit pctm̃. ℣. Honora
dñm de tua substantia ꝛ de primiciis frugum
tuaꝝ da pauperib3. Qr. Gloria patri. Qr. In
tertio noct̃. ã. Non sũt loq̃le. ps. Celi enar̃. ℣.
Scapulis suis obũbrabit tibi. Et sub pẽnis ei⁹
sperabis. l. viij

Scd̃m matheũ. iiii

In illo tp̃e: Ductus est iesus in deser
tum a spiritu: vt tentaretur a dia
bolo. Et cum ieiunasset quadraginta
diebus ꝛ quadraginta noctibus: postea
esuriit. Et reliqua. Omelia beati gregorii.

Dubitari a quibusdã solet a quo spi
ritu sit iesus ductus in desertum. ꝓpter
hoc quod subditur Assũpsit eũ diabolus
in sanctam ciuitatem: ꝛ rursus assũpsit
eũ in mõtẽ excelsũ valde. Sed vere ꝛ abs
q3 vlla questione conueniẽter accipitur
vt a sancto spiritu ductus esse in desertũ
credat̃: vt illuc eũ su⁹ sp̃s duceret vbi hũc
ad tẽtãdũ spũs malign⁹ iueniret. Tu. ℞.
Tribularer si nescirẽ mias tuas dñe tu dixi
sti nolo mortẽ peccatoris sed conuertat̃ ꝛ viuat
Qui chananeã ꝛ publicanũ vocasti ad penitẽ
tiã. ℣. Et petrũ lachrimantẽ suscepisti miseri
cors dñs. Qui chananeam. l. viij

Sed ecce cũ dicitur. deus homo vel in
excelsũ montẽ. vel in sanctam ciui
tatẽ a diabolo assumptus: mens refugit
humane hoc audire aures expauescunt.
Que tamen nõ esse incredibilia cogno
scimus: si in illo et alia facta pensamus.
Certe oim iniquoꝝ caput est diabolus.
ꝛ huius capitis membra sunt omnes ini
qui. An nõ diaboli membrũ fuit pilat⁹:
An non diaboli membra iudei persequẽ
tes: ꝛ milites crucifigẽtes fuerũt: Quid
ergo nimiꝝ si se ab illo ꝑmisit ĩ mõtẽ du
ci: q̇ se ꝑtulit a mẽbris illi⁹ crucifigi. Tu
℞. Angelis suis mãdauit de te vt custodiãt te
in omnib3 viis tuis. In manib3 portabunt te
ne vnq̃ offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. ℣. Super
aspidẽ ꝛ basiliscũ ãbulabis ꝛ cõculcabis leonẽ ꝛ
draconẽ. In manibus. l. ix

Non est ergo indignum redemptori
nostro ꝙ tentari voluit: qui venerat oc
cidi. Iustũ quippe erat: vt sic tẽtationes
nostras suis vinceret tentationib3: sicut
mortem nostram venerat sua morte su
perare. Sed sciendũ nobis est ꝙ tribus
modis tentatio agitur. suggestione. dele
ctatione. ꝛ consensu. Et nos cũ tẽtamur
plerũq3 in delectatione et consensu labi
mur. quia ex carnis peccato propagati ĩ
nobisipsis etiam gerimus: vnde certa
mina toleramus. Tu autem dñe. ℞.
Ductus est iesus in desertũ a spũ vt tentaret̃
a diabolo. Et accedens tentator dixit ei si fili⁹
dei es dic vt lapides isti panes fiant. ℣. Et cũ
ieiunasset quadraginta dieb3 ꝛ quadragita no
ctib3 postea esuriit. Et accedens. Gloria patri
Ductus. ℣. Ipse liberauit me. De laq̃o venan
tium et a verbo aspero. In laudibus. ã.

Cor mundũ crea in me deus sp̃m rectum
innoua in visceribus meis. ps. Miserẽ.
ã. O dñe saluũ me fac o dñe bene prosperare.
ps. Confitemini. ãn. Sic benedicã te in vita
mea dñe ꝛ in nomie tuo leuabo manus meas.
ps. Deus de⁹ me⁹. ã. In spiritu humilitatis
ꝛ in animo contrito suscipiamur dñe a te ꝛ sic

fiat sacrificium nostrum vt a te suscipiatur ho
die ⁊ placeat tibi dn̄e deus. p̄s. Benedicite. ā.
Laudate deum celi celorum ⁊ aque omnes. p̄s.
Hortamur vos ne in ¶ Laud. Cp̄m
uacuū gratiam dei recipiatis. ait
enim. tp̄e accepto exaudiui te: ⁊ in die sa
lutis adiuui te. Deo gratias. Hymnus.
Audi benigne conditor nr̄as preces
cū laudibus ī hoc sacro ieiunio fu-
sas quadragenario. Scrutator alme cor
diū infirma tu scis virīū ad te reuersis
exhibe remissionis gratiā. Multū qui-
dem peccauimus sed parce confitentibꝫ
ad laudem tui nominis confer medelam
languidis. Sic corpus extra conteri do-
na per abstinentiā ieiunet vt mens so-
bria a labe prorsus criminū. Presta be
ata trinitas concede simplex vnitas vt
fructuosa sint tuis ieiuniorum munera
Amen. ℣. Scuto circundabit te veritas eius.
Non timebis a timore nocturno. ā. Ductus ē
iesus in desertū a spiritu vt tentaretur a dia-
bolo ⁊ cū ieiunasset quadraginta diebus ⁊ qua
draginta noctibꝫ postea esuriit. p̄s. Bn̄ď. Orō
Deus q̄ ecclesiam tuā ānua quadra
gesimali obseruatione purificas:
presta familie tue. vt quod a te obtine-
re abstinendo nititur: hoc bonis operibꝫ
exequatur. Per dn̄m. Memorie cōes vt
post cōe sanctoꝝ ¶ Ad primā. ā. Gloria tibi
trinitas. p̄s. Deus deus meꝰ respice. ⁊c̄. Ad
pcel. ℟. Ductus est. ¶ Ad. iii. ā. Laus. Cp̄m.
Hortamur vts̄. ℟. Scapulis suis obūbra-
bit t. ℣. Et sub pēnis eiꝰ spabis. Scapul. Glīa
Scapulis. ℣. Dicet dn̄o. Susceptor meꝰ es tu.
¶ Ad vi. ā. Gloria laudis. p̄s. Defecit. Cp̄z
In omnibus exhibeamus nosmetip
sos sicut dei ministros in multa pa
tientia. Deo grās. ℟. Scuto circundabit
te veritas eius. ℣. Non timebis a timore no-
cturno. Gloria patri. Scuto. ℣. Ipse liberauit
¶ Ad ix. ā. Ex quo oīa. p̄s. Mirabilia. Cp̄m
Cōmendemus nosmetipsos sicut dei
ministros. in multa patientia in
ieiuniis multis p arma iusticie. Deo g
℟. Angelis suis mandauit de te. ℣. Vt custodi
ant te in omnibus viis tuis. Gloria patri. ℣.
Scapulis suis ¶ Ad vs̄. ā. Non in solo pane
viuit homo sed in oī verbo qď pcedit de ore dei
p̄s. Dixit dn̄s. Cp̄m. Ecce nūc tp̄s. ℟. Ad
iutor. Hyꝰ. Jam ter. ℣. Angelis. vts̄. ān. Jesus
aūt cū ieiunasset quadraginta diebꝫ ⁊ quadra
ginta noctibꝫ postea esuriit. p̄s. Mag. Orō vts̄
Si sequat̄ festū vide s̄. fer. iiij. ī cap. ieiu. Ad cō
plet. Hyꝰ. Xp̄e q̄ lux. ā. Pastor bone. p̄s. Nūc
dit. ¶ Fer. ij. Inuit. Venite exl. ⁊c̄. vt ī psalt.
Hyꝰ. Sūmi lar. ℣. Dicet dn̄o. ¶ Expositio
epl̄e misse. Ezechielis xxxiiii l. j
Ad pastores israel sermo dirigit̄: qr
vel reges vel principes nōie pastoꝝ. vel
scribas ⁊ phariseos ac ministros iudaici
populi debemꝰ accipere. vel certe in euā-
gelico pplo episcopos. presbiteros ⁊ diaco
nos. Aut iuxta mysticos intellectꝰ. ange
los singlaꝝ ecclesiaꝝ. ad quos scribit io-
hannes in sua apocalipsi. ⁊ quoꝝ angeli
quotidie vident faciē dei. Primūqꝫ dicit̄
de pastoribꝫ israel: q̄ cū gregē dn̄i pasce-
re debeant: ⁊ saluti illiꝰ preuidere: pro sua
festinant luxuria. ℟. Ecce nunc. l. ij.
Unde magnope cauendū ē ⁊ obser-
uāda sunt illa p̄cepta. Ne q̄ras fi
eri iudex: ne forte nō possis auferre iniq̄-
tates. Et iteꝝ. q̄to maior es: tāto magis
te humilia ⁊ in cōspectu dn̄i iuenies gra-
tiā. Et rursū. Ducē te cōstituere ne ele
geris. esto in eis quasi vnꝰ ex illis. Qď au
tē dicit̄. ⁊ qď crassū erat occidebatis: de di
uitibꝫ ppl̄i loq̄tur. qr mali pc̄ipes in ec-
clesiis iugulare simplices quosqꝫ narrā
tur: dū eis p̄dicāt. et vicia eoꝝ increpare
non audent. l. iij. Scd̄m matheū. xxv.
In illo tp̄e Dixit iesus discipulis su
is. Cū venerit filius hōis. ⁊c̄. Tūc
dicet his q̄ a dextris eiꝰ erūt. venite bn̄di
cti p̄ris mei. Et rel. Vt hāc vocē desidera
bilē audire ⁊ ab auditu malo possitis p
dei misericordiā liberari: totis viribus

deo auxiliante contendite lectionē diui-
nam. ꝛ in domibus vestris frequenter le-
gere. ꝛ in ecclesia libenter ꝛ obediēter au-
dire. Sicut enī vox illa desiderabilis est:
per quam dicitur misericordibus. Veni-
te benedicti patris mei: percipite regnū
sic aduertite fratres q̄a regnum celorū
nobis predestinatū est: gehenna autē nō
nobis sed diabolo preparata est. ℣. sacerd̄
Ipse liberauit. In laudibus vt in psalt̄. Cpm
Conuertimini ad me in toto corde ve
stro: in ieiunio ꝛ fletu ꝛ planctu. et
scindite corda vestra ꝛ nō vestimenta ve
stra: ait dn̄s omp̄s. Deo g. Hy⁹. Audi be.
℣. Scuto circundabit. ā. Venite benedicti pa-
tris mei percipite regnū quod vobis paratum
est ab origine mundi. p̄s. Bn̄d̄. Preces vt̄s. orō
Conuerte nos deus salutaris noster:
ꝛ vt nobis ieiunium quadragesi-
male proficiat: mentes nr̄as celestib; i-
strue disciplinis. Per d̄. ¶ Suffragia vt̄s.
Amodo exceptis dieb; dn̄icis ꝛ festis ix. l̄c. dicū
tur ad primā xxv. p̄i de psalterio per ordinē cū
letania vt in fine psalterii. Et si per ebd̄. con-
tigat fe. ix. l̄c. oportet aliqua alia die p̄os illos
dicere. ꝛ sic q̄nq; q̄nquaginta p̄os oportet dicē.
Et incipiunt̄ per Dn̄e labia. Et os meū
Deus in adiut̄. ꝛc̄. Gl̄ia pr̄i. Sicut erat
Laus tibi dn̄e. Sequunt̄ p̄i q̄ dicunt̄ bini sub
vno Gl̄ia pr̄i. Seq̄tur. Intret oratio. cū leta-
nia. ꝛc̄. vt in fine psalterii. In q̄busdā ecclesiis
dicunt̄ tm̄ septem psalmi penitentiales cū le-
tania vt in psalterio. Sequit̄ martirologium
vel Preciosa. ꝛc̄. more solito ¶ Ad primā. ān.
Viuo ego dicit dn̄s nolo mortē peccatoris sed
vt magis conuertat̄ ꝛ viuat ¶ Ad. iii. ān. Ad-
uenerunt nobis dies penitentie ad redimenda
peccata ꝛ saluandas animas. Cpm
Anima q̄ peccauerit ipsa morietur.
filius non portabit iniquitatē pa-
tris: ꝛ pater nō portabit iniquitatē filii.
ait dn̄s omp̄s. Deo g. ℟ Participē me fac
de⁹ oim̄ timentiū te ꝛ custodiētiū mādata tua
℣. Aspice in me ꝛ miserē mei scd̄m iudiciū dili

gentiū nomen tuū. Et. Gloria patri. Partici-
pē. ℣. Dicet dn̄o Susceptor meus es tu ¶ Ad
vi. ān. Cōmendemus nosmetipsos in multa
patientia in ieiuniis multis per arma iusticie
Derelinquat impius viā suā ¶ Cpm
ꝛ vir iniqu⁹ cogitationes suas. ꝛ re
uertat̄ ad dn̄m ꝛ miserebit̄ eius. ꝛ ad deū
nostrū: qm̄ multus est ad ignoscendum.
Deo g. ℟. Ab omni via mala prohibui pe-
des meos. Vt custodiam mandata tua dn̄e. ℣
A iudiciis tuis nō declinaui q: tu legē posuisti
michi. Vt. Gloria patri. Ab omni. ℣. Ipse libe
rauit me. De laqueo venantiū ꝛ a verbo aspo.
¶ Ad ix. ān. Per arma iusticie virtutis dei cō
mendem⁹ nosmetipsos in multa patiētia. cp;
Conuertimini ad me et ego cōuertar
ad vos: ait dn̄s omp̄s. Deo g. ℟.
Declara super nos deus. Tuā miam. ℣. De
claratio sermonū tuoꝝ dat intellectū dn̄e Tu
am miam. Gloria pr̄i. Declara. ℣⁹. Scapulis
suis obūbrabit tibi. Et sub pēnis ei⁹ sperabis.
ꝛc̄. vt̄s. orō vt̄s ¶ Ad v̄s. ā. Inclinauit. p̄s Di
Frange esuri ¶ lexi. vt in psalt̄. Cp;
enti panē tuū. ꝛ egenos vagosq; i-
duc in domū tuā. cū videris nudū operi
eū. ꝛ carnem tuam ne despexeris: ait dn̄s
omp̄s. Deo g. ℟. Adiutor. vt̄s. Hy⁹ Iā ter.
℣. Angelis. ā. Quod vni ex minimis meis feci
stis michi fecistis dicit dn̄s. p̄s. Mag. Oratio.
Absolue q̄s dn̄e nostrorum vincula
pctōꝝ. et quitquid p eis meremur
ppiciatus auerte. Per do. Suffragia vt̄s.
cōpl. vt̄s. ¶ Feria. iii. Inuitat̄. Iubilem⁹. Hy⁹
Sūmi. ℣. Ipse liberauit. ysaie. lv. l. i
Querite dn̄m dū inueniri potest. In-
uocate eū dū prope est. Or igitur
vt iā diximus: noluistis pactū recipere
sempiternū. et mias dauid fideles: quas
vobis nolentibus suscipere. suscepit tur
ba gentiū: moneo vos populares meos
ego propheta atq; contestor: dum tēpus
est agite penitentiam. Cōuertimini ad
deum qui vobiscum loquitur per prophe
tas: qui postea locuturus est presēs. Tu

autem. ℟. Paradisi. ¶ Lectio secunda.

Querite eum dũ inueniri potest. dũ estis in corpore: dũ datur locus penitentie: et q̃rite nõ loco sed fide. Quomodo autẽ queratur deus: in alio loco plenius dicitur. Sapite de dño in bonitate: et in simplicitate cordis querite eũ: q2 inuenitur ab his qui non tentant eũ: et apparet his qui non sunt eius increduli

Lectio tertia. ¶ Scd̃m matheũ. xxi.

In illo tp̃e: Cũ intrasset iesus hierosolimã commota est vniuersa ciuitas dicẽs Quis ẽ hic: et cẽ. Introeũte iesu cũ turba: tota hierosolima ciuitas cõmouet̃ mirans frequentiã nesciens veritatem et dicens. Quis est hic: Quod quidẽ et in alto loco dicẽtib3 angelis legim9. Quis est iste rex glorie: Aliis autẽ vel ãbigentibus vel interrogantibus viris plebecula confitet̃ a minorib3 incipiens: vt ad maiora perueniant. et dicit. Hic ẽ propheta a nazareth galilee. Tu autem. ã. Intrauit iesus in templũ dei et eiiciebat omes vẽdentes et ementes et mensas nũmulariorꝝ et cathedras vendentiũ colũbas euertit. p̃s. B9. orꝝ

Respice q̃s dñe familiã tuã et presta. vt apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat: que se carnis maceratiõe castigat. Per do. Hore vt s. fer. preced. ã. Abiit iesus foras extra ciuitatẽ in bethaniam ibiq3 docebat eos de regno dei. p̃s. Mag. Oratio.

Ascendant ad te dñe preces nostre: et ab ecclesia tua cunctã repelle neq̃ciam. Per d. ¶ Feria. iiij. Exodi. xxiiii. l. j

In diebus illis: Dixit dñs ad moysen. Ascende ad me in montẽ: et esto ibi. Et dabo tibi duas tabulas lapideas: et legem et mandata que scripsi: vt doceas filios israel. et cẽ. Sacri eloquii mystici sensus p aspirationẽ spirit9 sc̃ti prudenter ac diligenter ĩtelligendi. ac pscrutandi sunt fratres mei dilectissimi. Nã in presenti lectione quam audistis moysen dñs in montẽ ascendere: vt legẽ perciperet iussit dicens. Ascẽde ad me in mõtem. et cetera. ℟. Tribularer l. ij.

Quid est quod moyses in montem ascendit: et dñs de monte descendit nisi q mons significat contemplationem diuinam: ad quã nos diuina inspirante gratia esse debemus semper intenti: in qua ad celestia ascendimus. et ad ea intuenda q̃ eterna sũt subleuemur: l. iij.

In illo tp̃e: Accesserunt ¶ Scd̃m matheũ. xii ad iesũ scribe et pharisei dicẽtes. Magister volumus a te signũ videre Et re. Sic signũ postulant quasi que viderãt signa non fuerint. Sed in alio euangelio quid petant plenius explicat Volumus a te signũ videre de celo: vel in morẽ helye ignem de sublimi venire cupiebant. vel in similitudinẽ samuelis tempore estiuo cõtra naturam loci mugire tonitrua. chorușcare fulgura. ymbres ruere: quasi non possint et illa calũniari et dicere ex occultis et variis aeris passionibus accidisse. Tu autẽ. ℟. Scindite corda vestra et nõ vestimenta vestra Et cõuertimini ad dñm deũ q2 benignus et misericors est. V9. Reuertimini vnusquisq3 a via sua mala et a pessimis cogitationibus vestris. Et conuertimini. ã. Generatio hec praua et peruersa signũ querit et signum non dabitur ei nisi signũ ione prophete. p̃s. Bened. Oratio

Preces nostras q̃s dñe clementer exaudi. et contra cuncta nobis aduersantia dexteram tue maiestatis extẽde. Per dñm. ã. Sicut fuit ionas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus ita erit filius hominis in corde terre. p̃s. Nisi dñs. ã. Si q̃s fecerit voluntatem patris mei ipse meus frater et soror et mater est. p̃s. Mag. Orõ

Mentes nostras q̃s dñe splẽdore tue claritatis illustra: vt et videre possimus que agenda sunt: et que recta sunt agere valeamus. Per do. ¶ Feria v. l. j.

Quãdo dilectissimi opportunius ad remedia diuina recurrimus: q cũ

nobis ipsa sacramēta redemptionis no-
stre tempoꝝ lege referuntur: Que vt di
gnius celebremus: saluberrime nos qua
draginta dierum ieiunio preparemus.
Non enim hi tantum: qui per mortis
christi resurrectionisqꝫ mysteriū in inno
uatam vitam baptismo sunt regene-
rante venturi: sed etiam omnes populi
renouatorum viriliter sibi et necessarie
presidium huius sanctificationis assu-
munt. Tu autem. ℟. Ecce nunc l. ij

Vtamur ergo dilectissimi saluberri
mi temporis venerabilibus insti-
tutis. ⁊ sollicitiori cura cordis nostri spe-
culum tergamus. Quantumlibet enim
caste ⁊ sobrie hec vita mortalis ducatur:
quodam tamen puluere terrene conuer
sationis aspergitur. ⁊ nitor mētium ad
dei ymaginem conditaꝝ nō ita a fumo
totius vanitatis alienus ē: vt nulla pos
sit sorde fuscari. ⁊ nō semper indigeat ex-
poliri. l. iij. Scdm matheū xv

In illo tpe: Egressus iesus secessit ī
partes tyri ⁊ sydonis. Et ecce muli
er chananea a finibus illis egressa cla-
mabat dicens illi. Miserere mei fili da-
uid. filia mea male a demonio vexat. ⁊cē
Miratur euangelista inquiens ecce mu
lier veterana arma diaboli: que hominē
de paradiso expulit. mater peccati. initi-
um iniquitatis. preuaricationis mate-
ria. illa mulier venit. ipsa natura. No-
ua res ⁊ admiranda Judei fugiunt. ⁊ mu
lier sequitur. ān. O mulier magna est fides
tua fiat tibi sicut petisti. ps. Bened. Oratio

Deuotionē populi tui q̄s dn̄e beni-
gnus intende. vt qui per abstinen
tiā macerantur in corpore: per fructum
boni operis reficiantur in mente. Per d̄
ā. Vade mulier semel dixi tibi si credideris vi-
debis mirabilia. ps. Mag. Orō.

Da q̄s dn̄e populis christianis ⁊ q̄ p-
fitētur agnoscere: et celeste munus dili-
gere quod frequentant. P d̄. ¶ Fer. vj. l. j

Semper quidem nos dilectissimi sapiē
ter ⁊ sancte viuere decet: et in id vo
luntates nr̄as actionesqꝫ dirigere: qd̄ di-
uine nouimus placere iusticie. Sed cū hi
appropinquāt dies quos illustriores no
bis salutis nostre sacramenta fecerunt:
diligētiori sollicitudine corda mūdāda
sunt. ⁊ studiosius est exercēda disciplina
virtutū. Vt sicut ipsa mysteria quadam
sui parte maiora sunt: ita ⁊ nostra obser
uantia superet in aliquo consuetudinē
suā. ⁊ cui festiuitas est celebranda subli-
mior: ipse quoqꝫ in ea reperiatur ornati-
or. Tu autem. ℟. Paradisi. l. ij.

Si enim rationabile et quodāmodo
religiosū videtur: per diem festum
in vestitu nitidiore prodire. ⁊ habitu cor
poris hylaritatem mentis ostendere: sic
dignū est vt anima christiana que verū
viuūqꝫ templū dei est: speciem suā prudē
ter exornet. ⁊ redemptionis sue celebratu
ra sacramentū omi circunspectione pre-
caueat: ne vlla eā macula obfuscet. aut
duplicis cordis ruga dedecoret. Tu aūt.

Lectio tertia Scdm iohēm. v.

In illo tempore: Erat dies festus iu
deorū: ⁊ ascēdit iesus hierosolimam. Est
autem hierosolimis probatica piscina:
que cognominatur hebraice bethsaida:
quinqꝫ porticus habens. Et reliqua.

In lectione euāgelica duo pariter mi-
racula humane sanitatis legūtur. Vnū
inuisibiliter per angelicam administra
tionem. alteꝝ per dn̄icam presentiam vi
sibiliter exhibitū. Probatica autē pisci-
na dicebatur qr ibi sacerdotes hostiaꝝ q̄
in templo dei immolabantur cadauera
abluebant. Quinqꝫ vero porticus legē
que in quinqꝫ libris moysi continetur
insinuant. ā. Angelus dn̄i descendebat de ce-
lo ⁊ mouebat aqua ⁊ sanabat vn⁹. ps. B⁹ Orō

Adesto dn̄e ppici⁹ plebi tue: ⁊ quā ti-
bi facis esse deuotā: benigno refo-
ue miserat⁹ auxilio. Per. ā. Dn̄e nō habeo

hoīem vt dū mota fuerit aqua mittat me ī pi-
scinā. ā. Qui me sanū fecit ille michi precepit
tolle grabatū tuū ⁊ ābula in pace. p̄s Mag. orō
Exaudi nos misericors deus: et men
tib; nostris tue gratie lumen ostē
de. Per dñm. ¶ Sabbato. Prime ad thessa-
Fratres: Rogam⁹ ¶ lonicenses. v. l. j
vos corripite inquietos. cōsolami
ni pusillanimes. suscipite infirmos. pati
entes estote ad omnes. Et cetera. Salu
briter nos āmonet ⁊ docet apl's filii dile-
ctissimi in lectione euangelica quā au-
distis dicens. Rogamus vos fratres: cor
ripite inqetos. cōsolamini pusillanimes
Pro diuersitate morboꝝ: diuersitas ad-
hibenda est medicine. Delinquentes cor
ripiendi sunt: ne pereant. pusillanimes
consolandi sunt: ne desperent de venia. et
ne desperando deficiāt. R. Tribularer. l. ij
Suscipite infirmos. sustinete nuper
credentes: qui nondū confirmati
sunt in fide. Patientes estote ad omnes
etiā ad incorreptos. Quia qui impatiē-
ter alios corrigit: non corrigit sed irritat
Videte ne quis malū p malo alicui red-
dat: sed semper quod bonū est sectamini
ī inuicē ⁊ in oēs. l. iij. Scdm matheū. xvii
In illo tpe: Assūpsit iesus petrū ⁊ ia
cobū ⁊ iohannē fratrē eius: ⁊ duxit
illos in montem excelsū seorsū. ⁊ transfi
guratus est ante eos. ⁊ cē. Euāgelica le-
ctio dilectissimi: ad magnam nos sacra
menti intelligentiam vocat. Saluator
enim humani generis christus deus eā
fidem q̄ impios ad iusticiam: ⁊ mortuos
reuocat ad vitā: discipulos suos doctrine
monitis ⁊ opeꝝ miraculis imbuebat: vt
idē ⁊ vnigenitus dei filius ⁊ hominis cre
deretur. Nam vnū hoꝝ sine altero non
proderat ad salutē. R. Scindite. Ire fer. iiij
preceō. ā. Assūpsit iesus discipulos suos ⁊ ascen
dit in montē ⁊ trāsfiguratus est ante eos. p̄s. B⁹
Populū tuū q̄s dñe ppicius ¶ Orō
respice. atq; ab eo flagella tue ira
cundie clementer auerte. Per d. Ad vs. ān.
Benedict⁹. p̄s. Bñdict⁹. Cpm. Ecce nunc.
Sabbō pceō. R. Esto nobis dñe. Turris forti
tudis. V. A facie inimici. Turris. Gloria. Esto
Hy⁹. Jā ter quat. V. Angelis suis. ā. Descen-
dentibus illis de monte precepit iesus dicens
Nemini dixeritis visionē. p̄s. Mag. orō
Ab omnib; nos q̄s dñe pctis ppicia
tus absolue: vt pcepta venia pctōꝝ: libe
ris tibi mentib; seruiam⁹. Per d. Ad cōpl
ā. Miserere. Hy⁹. xp̄e q̄ lux. Cpm. Tu i no
R. In pace in idipsū Dormiā ⁊ requiescam. V
Si dedero sōnū oculis meis ⁊ palpebris meis
dormitationē. Dormiā. Gloria pri. In pace. V
Custodi nos dñe. ān. Media vita in morte su
mus quē q̄rimus adiutorē nisi te dñe q̄ p pctis
nostris iuste irasceris. Scte de⁹. scte fortis. scte
et misericors saluator amare morti ne tradas
nos. V. Ne proiicias nos in tpe senectutis cum
defecerit virt⁹ nostra ne derelinquas nos dñe Sā
cte. p̄s. Nunc dimit. ¶ Dñica scda in qua-
dragesima. Inuitat. Venite adoremus ⁊ proci-
damus ante deū. Ploremus corā dño q̄ fecit
nos. p̄s. Venite. Hy⁹ Sūmi largitor. ā Ser
uite dño. V. Dicet dño. l. j. Genesis. xxvii.
Senuit ysaac: et caligauerunt oculi
eius: ⁊ videre non poterat. Vocauit
q; esau filium suum maiorem: ⁊ dixit ei
Fili mi. Qui respōdit. Adsum Cui pat.
Vides inquit q senuerim: ⁊ ignorem diē
mortis mee. Sume arma tua. pharetrā
⁊ arcum. ⁊ egredere foras. Cumq; vena-
tu aliquid apprehenderis: fac michi inde
pulmentum sicut velle me nosti. et affer
vt comedā. ⁊ benedicat tibi anima mea
anteq̄ moriar. Tu autem domine. R.
Tolle arma tua pharetram et arcum ⁊ af
fer de venatione tua vt comedam. Et benedi-
cat tibi anima mea. V⁹. Cumq; venatu aliqd
attuleris fac michi inde pulmentum vt come
dam. Et benedicat tibi ¶ Lectio secunda
Quod cū audisset rebecca: ⁊ ille abiss
set in agrum vt iussionem patris
impleret: dixit filio suo iacob. Audiui

patrem tuum loquentem cum esau fratre tuo: et dicentem ei. Affer michi de venatione tua: et fac michi cibos vt comedam et benedicam tibi corã dño añq̃ moriar. R. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni quem benedixit dñs crescere te faciat deus me⁹. Et donet tibi de rore celi benedictionem. V⁹. Qui maledixerit tibi sit ille maledictus et qui benedixerit tibi benedictionibus repleatur. Et. l. iij.

Nunc ergo fili mi acquiesce cõsiliis meis: et pergens ad gregẽ: affer michi duos hedos optimos: vt faciã ex eis escas patri tuo quibus libenter vescitur Quos cũ intuleris et comederit: benedicat tibi priusq̃ moriatur. Cui ille respõdit. Nosti q̃ esau frater me⁹ hõ pilosus sit: et ego lenis Si attrectauerit me pater meus et senserit: timeo ne putet me sibi voluisse illudere. et inducat sup me maledictionem pro benedictione. R. Det tibi deus de rore celi et de pinguedine terre abũdantiam seruiant tibi tribus populi. Esto dominus fratrum tuorum. V⁹. Et incuruentur ante te filii matris tue. Esto. In secundo noct vt supra. V. Ipse liberauit. l. iiij

Ad quem mater. In me sit ait ista maledictio fili mi. Tantũ audi vocem meã: et pgens: affer q̃ dixi. Abiit et attulit deditq̃ matri. Parauit illa cibos sicut nouerat velle patrem illius: et vestibus esau valde bonis quas habebat apud se domi: induit eũ. Pelliculasq̃ hedorum circũdedit manibus: et colli nuda protexit. deditq̃ pulmentum: et panes quos coxerat tradidit. R. Dum iret iacob de bersabee et pergeret aram locutus est ei deus dicẽs. Terram in qua dormis tibi dabo et semini tuo. V. Edificauit ibi iacob ex lapidibus altare in honorem dñi et benedixit ei deus dicẽs Terrã. l. v

Quibus illatis: dixit. Pater mi. Ille respondit. Audio. Quis es tu fili mi: Dixitq̃ iacob. Ego sum esau primogenitus tuus: feci sicut precepisti michi. Surge sede et comede de venatione mea: vt bñdicat michi anima tua. Rursũq̃ ysaac ad filium suum. Quomodo inquit tã cito inuenire potuisti fili mi: Qui respondit. Voluntas dei fuit: vt cito occurreret michi quod volebam. Dixit itaq̃ ysaac. Accede huc vt tãgam te fili mi: et probem vtrum tu sis filius meus esau an non: Accessit ille ad patrem: et palpato eo dixit ysaac. Vox quidẽ vox iacob est: sed manus: manus sunt esau. Et non cognouit eum: quia pilose manus similitudinem maioris expresserãt R. Dum exiret iacob de terra sua vidit gloriã dei et ait. Quam terribilis est locus iste non ẽ hic aliud nisi domus dei et porta celi. V. Vere dñs est in loco isto et ego nesciebã. Quã. l. vj

Benedicens ergo: ait illi. Tu es filius meus esau: Respõdit. Ego sũ. At ille. Affer michi cibos de venatione tua fili mi: vt benedicat tibi aĩma mea. Quos cum oblatos comedisset: obtulit ei etiam et vinum Quo hausto: dixit ad eum. Accede ad me: et da michi osculum fili mi. Accessit: et osculatus est eum. Statim vt sensit vestimentorum eius fragrantiam: benedicens ei ait. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni: cui benedixit dñs. Det tibi deus de rore celi: et de pinguedine terre abundantiam. frumenti vini et olei. Seruiant tibi populi: et adorent te tribus. Esto dominus fratrum tuorum: et incuruentur ante te filii matris tue. Tu. R. Si dominus deus meus fuerit mecum in via ista qua ego ambulo et custodierit me et dederit michi panem ad edendum et vestimentum quo operiar et reuocauerit me cum salute. Erit michi dominus in refugium et lapis iste in signum. V. Vere dominus est in loco isto et ego nesciebam. Erit. V⁹. Scapulis. l. vij Scdm marcum ix

In illo tempore: Post dies sex: assũpsit iesus petrum et iacobum et iohãnem fratrem eius: et duxit illos in montem excelsum seorsum: et transfigurat⁹

est corã ipis. Etc. Omelia venerabilis bede
Quia dñs ac redemptor noster electos suos per huius vite labores: ad illam q̃ laborem nescit vitam future beatitudinis introducere disponit: modo p euãgeliũ sudores certaminũ tpaliũ. modo eternorum describit palmam premiorum vt auditis videlicet agonum necessitatibꝫ: meminerit sibi requiem hac vita nequaq̃ esse petendam. Audita rursũ dulcedine future retributiõis: leuiꝰ ferãt mala transeuntia que bonis sperauerit remuneranda perpetuis. Tu autem. ℟. Erit michi dñs in deum et lapis iste quem erexi in titulum vocabitur domus dei et de vniuersis que dederis michi. Decimas et hostias pacificas offeram tibi. ℣ꝰ. Si dñs deus meus fuerit mecum in via ista qua ego ambulo ꝛ custodie ¶ rit me. Decimas. l. viij

Cũ eni suas suorumqꝫ passiones paulo superius cõmemorasset: confestim ea que modo cum legerentur audiuimus adiũxit dicens. Filius hominis venturus est in gloria patris sui cum angelis suis. ꝛ tũc reddet vnicuiqꝫ scdm opus eius. Ubi aptissime diẽ extremi designat examinis: quando in potestate et maiestate veniet iudicaturus de mundo: qui quondam in humilitate ꝛ abiectione venerat iudicãdus a mundo. ℟. Orauit iacob et dixit dñe qui dixisti michi reuertere i terram natiuitatis tue. Erue me de manu fratris mei q: valde eum timeo. ℣. Deus in cuius conspectu ambulauerunt patres nostri dñe qui pascis me a iuuentute mea. Erue me. l. ix

Et pulchre dicitur quia filius hominis venturus est in gloria patris sui. Filius quippe hominis in gloria dei patris sui venturus est: quia qui in hominis natura minor est patre: ipse diuinitate sua vnius eiusdemqꝫ glorie est cum patre: verus homo per omnia verus existens. Merito autem letificat pios: merito terret contumaces: quod sequitur. Et tunc reddet vnicuiqꝫ: secundum opus eius. Quia qui nunc operantes bona: pressuris malorum affligũtur iniquis: letãti animo tempus expectãt illud: quando per iudicem iustum: non solum ab iniustorum liberẽtur insidiis: sed et iusticie ac patientie sue mercedem percipiant. Tu autem. ℟. Vidi dominũ facie ad faciem. Et salua facta ẽ anima mea. ℣. Et dixit nequaq̃ vocaberis iacob sed israel erit nomen tuum. Et. Gloria. Et. Vidi dñm ℣. sacerd. Ipse liberauit me. In laudibus. ãn

Domine labia mea aperies et os meum annunciabit laudem tuam. ps. Miserere. ã. Dextera domini fecit virtutem dextera domini exaltauit me. ps. Confitemini. ã Factus est adiutor meus deus meus. ps. Deus deus meus. ãn. Trium puerorum cantemus hymnum quem cantabant in camino ignis benedicentes dominum. ps. Bñdicite. ã. Statuit ea ineternũ et in sclm seculi preceptum posuit et non preteribit. ps. Laudate dñm de celis. Capitulum. Hortamur vos Hymnus. Audi benigne conditor. ℣. Scuto circundabit te. ãn. Visionem quam vidistis nemini dixeritis donec a mortuis resurgat filius hominis. ps. Benedictus. Oratio

Deus qui conspicis omni nos virtute destitui: interius exteriusqꝫ custodi. vt et ab omnibus aduersitatibꝫ muniamur in corpore: et a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per d ¶ Memorie vt supra. Ad primam. ã ¶ Gloria. ¶ vt supra. Ad horas sicut in precedenti dñica. excepto q̃ dicuntur. ℟. Participem. Ad processionem. ℟. Minor sum cunctis miserationibus tuis domine abrahã in baculo meo trãsiui iordanem istum et nunc cum duabus turmis regredior. Libera me domine de manibus esau quia valde contremit cor meum illum timens. ℣. Tu locutus es q̃ michi benefaceres et dilatares semen meum sicut arenam maris. Libera me. ¶ Ad vesperas sup psalmos. ã. Domine bonum est nos hic esse si vis facia-

mus hic tria tabernacula tibi vnum moysi vnum et helye vnum. ps̄. Dixit dominus. Capitulum vt supra. ℞. Esto nobis. Hymnꝰ et ℣. vt supra. añ. Nemini dixeritis visionem donec filius hominis a mortuis resurgat. ps̄. Magnificat. Oratio vt supra. Completoriū vt supra. Nec dicitur In pace. nisi diebus sabbati. Ad Nunc dimittis. a᷉. O rex gloriose

¶ Feria secunda. l. j. Danielis ix

In diebus illis. Orauit daniel dicens. Domine deus noster qui eduxisti populum tuum de terra egypti in manu forti: et fecisti tibi nomen secundum diem hanc. et cetera. Audiuimꝰ carissimi cū lectio danielis ꝓphē legeretur quanta pro populi peccatis instantia precaretur: quanta seipsum deuotione humiliauit. quanta nos spei firmitate roborauit: vt semper iuxta vocem apostoli sine intermissione oremus. immo ipsius domini consideremus saluberrimum consilium dicentis. Oportet semper orare: et non deficere. Tu autem do.

℞. Tolle arma. ¶ Lectio secunda

Ita enim propheta ipse non solum pro se: sed pro vniuerso populo orauit dicens. Domine deus noster qui eduxisti populum tuum de terra egypti in manu forti. et fecisti tibi nomen secundum diem hanc. Peccauimus: iniquitatem fecimus domine in omni iusticia tua. Auertatur obsecro ira tua: ⁊ furor tuus a ciuitate tua hierusalem: et a monte sācto tuo. O homo qui te redemit. qui te facere voluit: non vult te cessare a precibus. Non vult te aliquando ab oratione desistere. l. iij. Scd̄m iohannem viii

In illo tempore: Dixit iesus turbis iudeorū. Ego vado et queretis me: et in peccato vestro moriemini. Et reliqua. Queretis me: nō desiderio: sed odio Nam illum posteaꝙ abscessit ab oculis hominum inquisierunt. et qui oderant: et qui amabant. Illi persequendo. illi habere cupiendo. Bonum est animā christi querere: sed quo modo discipuli eū quesierunt. Et malū est querere animā christi: sed quo modo iudei eam quesierūt Illi enim vt haberent: isti vt perderent. a᷉. Ego principiū qui et loquor vobis. ps̄. Bꝰ.

¶ Orō

Presta quesumus om̄ipotēs deus: vt familia tua que se affligendo carne ab alimētis abstinet: sectādo iusticiam a culpa ieiunet. Per dn̄m. Ad vesperas. añ. Multa habeo de vobis loqui et iudicare sed qui misit me verax est et iniusticia in illo non est. Cp̄m. Frange. ℞. Esto. Hyꝰ. Iā ter. Et sic per ebdō. añ. Qui me misit mecū est et non reliqt me solū qr q̄ placita sūt ei facio semper. ps̄. Magnificat. Oratio.

Adesto supplicationibus nostris om̄ipotens deus. et quibus fiduciam sperande pietatis indulges: consuete misericordie tribue benignus effectū. Per dn̄m. ¶ Feria tertia ¶ Lectio p̄ria

Solenne tempus aduenit quo amplius ꝙ per cetera āni spacia nos orationibus atqꝫ ieiuniis animam humiliare: et corpꝰ castigare oporteat. quā ꝙ et per totum annum cunctis diebus hoc facere debeamus. ⁊ quanto crebrius tanto vtiqꝫ melius. Quia et qui concessa īmoderate appetit: eum qui concessit offendit. Oratio quippe res spiritualis est. ⁊ ideo tanto est acceptior: ꝙto magis sue nature implet effectū. ℞. Dū iret. l. ij.

Tanto enim magis spirituali opere funditur: ꝙto animus q̇ eā fūdit a carnali voluptate suspendit. Quadragita dieb; ieiunauit moyses legis administrator: quadraginta helyas ꝓphetaꝝ excellētissimꝰ. quadragita ipse dn̄s. testimoniū habēs a lege ⁊ ꝓphetis. Vnde cū his duob; ī mōte se ostēdit. Nos aūt q̇ tā lōgū ieiuniū ꝑpetrare nō possumꝰ: vt ꝑ tot dies ⁊ noctes nichil alimētoꝝ sicut illi accipiamꝰ: saltē ꝙtū possumꝰ faciamꝰ. Tu aūt l. iij. Scd̄m matheū. xxiii

In illo tpē: Locutus est iesus ad tur-
bas ⁊ ad discipulos suos dicēs. Su-
per cathedrā moysi sederunt scribe ⁊ pha
risei. Et reliqua. Quid mansuetius q̄d
benignius dño: Tentatur a phariseis:
confringuntur insidie eoꝝ: et scdm psal
mistam. Sagitte paruulorū facte sunt
plage eoꝝ: ⁊ nichilominus propter sacer
dotium et nominis dignitatē: hortatur
populos vt eis subiiciantur: non opera
sed doctrinam considerantes. Quod aūt
ait. Super cathedram moysi sederūt scri
be ⁊ pharisei: per cathedram: doctrinā le-
gis ostendit. ā. Unus ē enim magister vester
qui in celis est dicit dñs. ps. Bened. Oratio

Perfice q̄s dñe benignus ī nobis ob-
seruantie sācte subsidium. vt que
te autore facienda cognouimus: te ope-
rante impleamus. Per dñm. ān. Qui ma
ior est vestrum erit vester minister quia oīs
qui se exaltat humiliabitur dicit dñs. p. Mag

Propiciare dñe supplicatio- Orō
nib; nostris. ⁊ animarum nostra-
rum medere languoribus: vt remissione
percepta: in tua semper benedictione le-
temur. Per dñm ¶ Feria. iiij. l. j

Elemosinam nouimus latina lin-
gua miām nuncupari. Unde no-
bis dilectissimi ipsa mīa. precipue ⁊ quo-
dāmodo generaliter custodienda man-
datur dicente scriptura. Miserere aīme
tue placens deo. Hāc igitur miām id est
elemosinā qua vnusquisqꝫ placet deo: in
illis duob; id est ieiunio ⁊ orōne reqra-

In eo qppe mise ¶ mus. R. Erit. l. ij
rert homo aīe sue placens deo: si de-
clinet a malo ⁊ faciat bonū. id est si non
diligat ea que deus diligi vetat. ⁊ ea dili
gat q̄ ille diligenda cōmendat. Cū ergo
declinat a malo ieiunat: cū desiderio sū-
mi boni faciat bonū: orat. Hec est gene-
ralis elemosina: id est mīa qua qsqꝫ mi-
seretur anime sue placens deo. Tu aūt.

In illo tpē: Ascendēs iesus hieroso-
limā: assūpsit duodeci discipłos su
os secreto: ⁊ ait illis. Ecce ascendim⁹ hie-
rosolimā: ⁊ filius hōis tradetur princi-
bus sacerdotū ⁊ scribis: ⁊ condēnabūt eū
morte. Etꝝ. Crebro hoc ipsū discipulis
dixerat: sed qr multis in medio disputa-
tis poterat labi de memoria quod audie
rāt: iturus hierosolimā ⁊ secū ducturus
apłos: ad tentationē eos parat: ne cū ve
nerit persecutio: ⁊ crucis ignominia scā-
dalizentur. Tu autē. R. Dixit angelus ad
iacob dimitte me aurora est respondit ei nō di
mittā te nisi benedixeris michi. Et benedixit
ei in eodē loco. V. Benedicens benedicā tibi et
multiplicabo te. ā. Ecce ascendimus hierosoli
mā ⁊ filius hōis tradet vt crucifigat. p. B⁹. orō

Populū tuū q̄s dñe ꝓpicius respice
⁊ quos ab escis carnalib; precipis
abstinere. a noxiis quoqꝫ viciis cessare cō
cede. Per d. ¶ Ad vs̄ super psalmos. ā. Tra
detur enī gentibus ad illudendū ⁊ flagellādū
⁊ crucifigendū. ā. Sedere autē mecū non ē meū
dare vobis sed qb; patū est a prē meo. p. Mag

Deus innocentie restitutor ⁊ ¶ Orō
amator: dirige ad te tuorum corda
seruoꝝ. vt spūs tui feruore cōcepto: ⁊ ī fi-
de inueniant stabiles: ⁊ ī opere efficaces.
Per d. eiusdē sps. ¶ Feria quinta l. j

Intelligere vos credo fratres carissi
mi hec nostra ieiunia illis mansio-
nib; cōpararī: in qbus ppłs israel tanq̄
in procinctu quodā posit⁹: pharaonē re-
gē quotidiano labore superauit: vt ab ī-
imicis suis quasi quibusdā castris man
sionū statione defenderet: ita vt quicūqꝫ
comitat⁹ numero: diurna statiōe spacia
non cōfecit: aut pharao illū occupauit.
aut solitudo puasit. R. Tolle arma. l. ij.

Sic ergo et nos propositum nobis
quadraginta dierū iter debemus
oī labore conficere: et quasi quibusdā ca
stris ieiuniorum deuotione munire. Ca
stra enim nostra sunt ieiunia: q̄ nos a

diabolica oppugnatione defendunt. Deniqz stationes vocantur: quod stantes et commorantes in eis inimicorum insidias repellamus. l.iij. Secundum lucam xvi

In illo tempore. Homo quidam erat dives. Et rel. Dominus dixerat nemo servus potest duobus dominis servire. id est non potestis deo servire et mammone: et reprehensus fuerat a phariseis qui avari erant. propterea ponit hoc exemplum: immo exemplum et parabole veritatem. Nec enim parabola dicenda est: ubi nomina sunt Parabole ille sunt: ubi exemplum ponitur et tacentur nomina. a. Pater abraham miserere mei et mitte lazarum ut intingat extremum digiti sui in aquam ut refrigeret linguam meam. ps. Benedictus. Oratio

Presta nobis domine quesumus auxilium gratie tue. ut ieiuniis et orationibus convenienter intenti: liberemur ab hostibus mentis et corporis. Per dominum. a. Fili recordare quia recepisti bona in vita tua et lazarus similiter mala. ps. Mag. Oro

Adesto quesumus domine famulis tuis: et opem tuam largire poscentibus. ut his qui te actore et gubernatore gloriantur: et congregata restaures: et restaurata conserves. Per dominum

Feria vj. l.j. Genesis xxxvii

In diebus illis: Dixit ioseph fratribus suis Audite somnium meum quod vidi. Putabam nos ligare manipulos in agro. et quasi consurgere manipulum meum et stare. vestrosqz manipulos circumstantes adorare manipulum meum. et cetera. Quotiens vobis fratres carissimi lectiones de testamento veteri recitantur: non hoc solum debetis attendere: quod sonat in verbo: sed quod intelligitur et sapit in spiritu. Hec enim omnia que in veteri testamento leguntur sicut dicit apostolus: in figura contingebant illis. Scripta sunt autem propter nos. R. Dum iret. l.ij.

Cum enim christianus populus fideliter ad ecclesiam venit: quod ei prodest quod audit: qualiter sancti patriarche aut uxores acceperint. aut filios procreaverint: nisi quare hec facta sunt. aut quod res ipsa figuraverit. spirituali sensu perspexerit: Ecce audivimus quod beatus iacob genuerit filium. et vocaverit nomen eius ioseph. et eum plusquam reliquos filios suos dilexerit. Hoc loco beatus iacob figuram habuit dei patris. sanctus quoqz ioseph typum gessit domini salvatoris. Diligebat ergo iacob filium suum: quia et deus pater diligit unigenitum suum: sicut ipse dixit. Hic est filius meus dilectus.

Lectio tertia Secundum matheum xxi

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Homo quidam erat paterfamilias qui plantavit vineam et sepem circumdedit ei. et cetera. Hoc est quod dominus sumptum de proverbio significavit. Durum est adversus stimulum calcitrare. Principes sacerdotum et seniores populi: qui interrogaverunt dominum in qua potestate hec facis. et quis dedit tibi hanc potestatem. et voluerant in verbo capere sapientiam: arte sua superantur. et audiunt in parabolis: quod aperta facie non merebantur. Homo iste paterfamilias ipse est qui habebat duos filios: et qui in alia parabola conduxit operarios in vineam suam. Tu autem an. Malos male perdet et vineam suam locabit aliis agricolis qui reddent ei fructum temporibus suis. ps. Benedictus. Oratio.

Da quesumus omnipotens deus: ut sacro nos purificante ieiunio. sinceris mentibus: ad sancta ventura facias pervenire. Per dominum. an. Querentes eum tenere timuerunt turbas quia sicut prophetam eum habebant. ps. Magnificat. Oratio

Da quesumus domine populo tuo salutem mentis et corporis. ut bonis operibus inherendo: tue semper virtutis mereamur protectione defendi. Per dominum.

Sabbato l.j. Genesis xxvii

In diebus illis: Dixit rebecca filio suo iacob. Audivi patrem tuum loquentem cum esau fratre tuo et dicentem

ei. Affer michi de venatione tua. ⁊ cetera
Quid est quod promittente patre priori
filio esau bñdictionē si de venatu prius
sibi aliquid attulisset. vnde vesci concu-
piuit vult significare: nisi quia ysaac ty-
pum tenet dei patris: qui iudaici populi
ad legem vocati bona operatione pasci
desiderauit. pro quo etiam ipe homo pro
humani generis redemptiōe fieri digna
tus est. ⁊ ex eorum natus progenie: ad re
gna celestia primitus vocauit. Tu aūt
Sed tardante esau in ¶ R. Erit. l. ij
venatione qui typū tenet iudeorū:
quibus primo benedictio id est regni ce-
lestis promissio facta est: mater rebecca
minori filio iacob quem plus dilexerat:
cocto pulmento duoꝝ hedorum patri de
dit afferre: vt benedictionem fratri pro-
missam perciperet. Quod ita factum ē: ⁊
benedictione accepta recessit. Mater ve-
ro rebecca gratiā sancti spiritus signifi-
cat. Jacob autem populū gentilem desi
gnat. l. iij ¶ Secundum lucam. xv

In illo tempore: Dixit iesus discipu
lis suis parabolam hanc. Homo
quidam habuit duos filios: ⁊ dixit adole
scētior ex illis patri. Pater da michi por-
tionē substantie que me cōtingit Etꝛ.
Murmurantibus de peccatoꝝ suscepti-
one scribis ⁊ phariseis: tres ex ordine pa-
rabolas saluator posuit: duabus primis
de quibus disputatū est: ꝙtum ipse cum
angelis de penitentium salute gaudeat
insinuās. Tertia vero que sequitur nō
suū tantūmodo suorūqꝫ gaudiū demon
strans: sed inuidentium murmur repre-
hendens. Homo itaqꝫ qui duos filios ha
buisse dicitur deus pater intelligitur: du
orum videlicet genitor populorum. R.
Pater peccaui in celum ⁊ coram te iam non sū
dignus vocari filius tuus. Fac me sicut vnum
ex mercennariis tuis. V. Quanti mercennarii
in domo patris mei abundant panibus ego
autem hic fame pereo surgam et ibo ad patrē
meum ⁊ dicam ei. Fac me. ā. Vadam ad patrē
meum ⁊ dicam ei pater fac me sicut vnum ex
mercennariis tuis. ps. Bened. ¶ Orō.

Da q̄s dñe nostris effectum ieiuniis
salutarem: vt castigatio carnis
assumpta: ad nostraꝝ transeat vegetati
onem animarum. Per d. Ad vs sup ṗs. ā.
Dixit aūt pater ad seruos suos cito proferte
stolam primam ⁊ iduite illum ⁊ date anulum
in manu eius ⁊ calciamenta in pedibus eius.
Cpm. Ecce nunc. R. Loquens. Ultimū de
matut. Hyꝰ. Jam ter quat. V. Angelis suis.
ā. Dedit pater penitenti filio stolam primam
pariter ⁊ anulum nā et calciamenta illi tribu
ens celebrauit magnum conuiuium habemꝰ
stolam primam i lauachro ⁊ anulū fidei signa
Familiam tuā ¶ culū. ps Mag. Orō
quesumus dñe continua pietate
custodi. vt que in sola spe gratie celestis
innititur: celesti etiam protectiōe muni-
atur. Per dñm. Ad complet. vts sabbato p̄
cedenti. ¶ Dñica tertia in xl. Inuitat. Dñm
qui fecit nos. Venite adoremus. ps. Venite.
Hymnus. Summi largitor. Vꝰ. Dicet dño.

Cetera vt supra Genesis xxxvii l. j
Joseph cum sedecim esset ānorum:
pascebat gregem cum fratribus suis ad
huc puer. et erat cum filiis bale et zelphe
vxoꝝ patris sui. accusauitqꝫ fratres su-
os apud patrem crimine pessimo. Jsra-
el autem diligebat ioseph super omnes
filios suos: eo ꝙ in senectute genuisset
eum: fecitqꝫ ei tunicam polimitam. Vi-
dentes autem fratres eius ꝙ a patre plꝰ
cunctis fratribus amaretur: oderant eū
nec poterant ei quicꝙ pacifice loqui. Ac
cidit quoqꝫ vt visum somnium referret
fratribus: que causa maioris odii semi-
narium fuit. Tu autem domine. R.
Videntes ioseph alonge loquebantur mu-
tuo fratres dicentes. Ecce sōniator venit veni-
te occidamus eū ⁊ videamus si ꝓfint illi sōnia
sua. V. Cūqꝫ vidissent ioseph frēs sui ꝙ a prē
cunctis fratribus plus amaretur oderāt eum

nec poterant ei quitq̃ pacifice loqui vnde ⁊ di-
cebant. Ecce somniator venit. l.ij

Dixitq; ad eos Audite somnium me-
um quod vidi. Putabam nos ma-
nipulos colligere in agro: et quasi cõsur-
gere manipulum meum ⁊ stare. vestros-
q; manipulos circunstantes adorare ma-
nipulum meũ. Responderũt fratres eiꝰ.
Nunq̇d rex noster eris: aut subiiciemur
ditioni tue? Hec ergo causa sonioꝝ atq;
sermonum inuidie ⁊ odii fomitem mini-
strauit. Aliud quoq; vidit somnium qḋ
narrans fratribus: ait. Vidi per som-
nium quasi solem ⁊ lunam ⁊ stellas vn-
decim adorare me. Quod cum patri suo
⁊ fratribus retulisset: increpauit eũ pa-
ter: ⁊ dixit. Quid sibi vult hoc somnium
quod vidisti? Nunquid ego ⁊ mater tua
⁊ fratres tui adorabimus te sup terrã?
Inuidebant ei igitur fratres sui: pater
vero rem tacitus considerabat. Tu au-
tem. ℟. Dixit iudas fratribus suis ecce hys-
maelite transeunt venite venũdctur ⁊ manus
nostre non polluantur Caro enim ⁊ frater no-
ster est. ℣. Cunq; abiisset ruben ad puteum et
non inuenisset eum scissis vestibus pergẽs ad
fratres ait puer non comparet et ego quo ibo

¶ Caro. l.iij

Cunq; fratres illius in
pascendis gregibus patris mora-
rentur in sichen: dixit ad eum israel Fra-
tres tui pascunt oues in sychimis. Veni
mittam te ad eos. Quo respondente. pre-
sto sum: ait. Vade ⁊ vide si cuncta prospe-
ra sint erga fratres tuos et pecora. et re-
nuncia michi quid agatur. Missus de
valle ebron: venit in sychen. Inuenitq;
eum vir errantem in agro ⁊ euntem. et
īterrogauit eum q̇d quereret. At ille re-
spondit. Fratres meos quero. indica mi-
chi vbi pascunt greges. Dixitq; ei vir.
Recesserunt de loco isto. audiui eos dicẽ-
tes. eamus in dothaym. Perrexit ergo
ioseph post fratres suos: ⁊ inuenit eos in
dothaym. Tu autem. ℟. Videns iacob ve-
stimenta ioseph scidit vestimenta sua cum fle-
tu ⁊ dixit. Fera pessima deuorauit filiũ meum
ioseph. ℣. Congregatis autem cunctis liberis
eius vt consolarentur dolorem patris eius no-
luit eos audire sed dixit Fera pessima. Per eb-
domadam. ℣. Vide si tunica filii tui sit an nõ
⁊ cũ vidisset pater ait. Fera pessima. In secun-
do nocturno. a. Conserua. vt in psalterio. ℣.
Ipse liberauit me ¶ Lectio quarta

Qui cum vidissent eum procul: an-
teq̃ accederet ad eos: cogitauerũt
illum occidere. ⁊ mutuo loquebantur. ec-
ce somniator venit: venite occidamus
eum. ⁊ mittamus eum in cysternam ve-
terem: dicemusq; fera pessima deuorauit
eum: et tunc apparebit quid prosint illi
somnia sua. Audiens hec ruben: niteba-
tur liberare eum de manibus eorum: et
dicebat. Non interficiatis animã eius:
nec effundatis sanguinem: sed proiicite
eum in cysternam hanc veterem que est
in solitudine. manusq; vestras seruate
innoxias. Hoc autem dicebat volens
eripere eum de manibus eorum: ⁊ redde-
re patri suo. Confestim igitur vt perue-
nit ad fratres: nudauerunt eum tunica
talari et polimita: miseruntq; in cister-
nam veterem: que non habebat aquam
et sedentes vt comederent panem: vide-
runt viatores hysmaelitas venire de ga-
laad. et camelos eorum portantes aro-
mata. et resinam ⁊ stacten in egyptum.
Tu autem. ℟. Joseph dum intraret in ter-
ram egypti linguam quam non nouit audi-
uit. Manus eius in laboribus seruierunt ⁊ lin-
gua eius inter principes loquebatur sapienti-
am. ℣. Diuertit ab oneribus dorsũ eius. Ma-

¶ nus eius. l.v

Dixit ergo iudas fra-
tribus suis. Quid nobis prodest si
occideremus fratrem nostrum: et cela-
uerimus sanguinem illius? melius est
vt venundetur hysmaelitis. et manus
nostre non polluãtur. Frater eni ⁊ caro
nr̃a est Acquieuerũt frẽs sermonib; suis

⁊ pretereūtibus madianitis negociato-
ribus extrahentes eum de cisterna: ven
diderunt hysmaelitis viginti argenteis
Qui duxerunt eū in egyptū. R. Memen
to mei dū bene tibi fuerit. Vt suggeras phara
oni vt educat me de isto carcere q: furtim subla
tus sū ⁊ hic innocēs in lacū missus sū. V. Tres
eni adhuc dies sūt post quos recordabitur pha
rao ministerii tui ⁊ reuocabit te in gradū pri-
stinū tunc memento mei. Vt suggeras l.vij

Reuersusq; ruben ad cisternam nō
inuenit puerū. ⁊ scissis vestibus p-
gens ad fratres ait. Puer nō comparet:
⁊ ego quo ibo? Tulerunt autem tunicā
eius: ⁊ in sanguine hedi quem occiderūt
tinxerunt eā mittentes qui ferrent ad
patrem: ⁊ dicerent: hāc inuenimus in so-
litudine. vide si tunica filii tui sit an nō
Quam cum cognouisset pater: ait. Tu
nica filii mei est. Fera pessima comedit
eum. bestia deuorauit ioseph. Tu. R.
Merito hec patimur q: peccauim⁹ in fratrem
nostrū videntes angustiā aīe eius dū depreca-
ret nos ⁊ non audiuim⁹. Idcirco venit sup nos
tribulatio. V. Dixit ruben fratrib; suis nunqd
non dixi vobis nolite peccare in puerū ⁊ nō au
distis me. Idcirco. In. iii. noct. Non sunt lo. ⁊cē.
V. Scapulis. l.viij Scdm lucā xi

In illo tempore: Erat iesus eiiciēs
demonium: ⁊ illud erat mutum. Et re-
liqua. Omelia venerabilis bede presbiteri.

Demoniacus iste apud matheum nō
solum mutus: sed etiam cecus fuisse nar
ratur. curatusq; dicitur a dño: ita vt lo-
queretur ⁊ videret. Tria ergo generalia
signa simul in vno homine perpetrata
sunt. cecus videt. mutus loquitur. posses-
sus a demone liberatur. Quod et tunc
quidem carnaliter factum est: sed ⁊ quo-
tidie completur in conuersione credenti
um: vt expulso primum demone: fidei lu
men aspiciant. deinde ad laudes dei ta-
centia prius ora laxentur. Tu aūt. R.
Dixit ruben fratribus suis nunquid non dixi
vobis nolite peccare in puerum ⁊ non audistis
me. En sanguis eius exquiritur. V⁹. Merito
hec patimur quia peccauimus in fratrem no-
strum videntes angustiam anime eius dū de-
precaretur nos ⁊ non audiuimus. En sā. l.viij

Quidam autem ex eis: dixerunt. In
beelzebub principe demoniorum:
eiicit demonia. Non hoc aliqui de turba
sed pharisei calumniabantur et scribe:
sicut alii euāgeliste testant. Turbis q̄p
pe que minus erudite videbantur domi-
ni semper facta mirantibus: illi econtra
vel negare hec. vel que negare nequiue
rant sinistra interpretatione peruerte-
re laborabant: quasi hec non diuinitus
sed immundi spiritus opera fuissent: id
est beelzebub: qui deus erat acharon.
Nam beel quidem: ipse est baal: zebub
autem: musca vocatur. Tu autem. R.
Tollite hinc vobiscum munera et ite ad dñm
terre ⁊ cum inueneritis adorate eum super ter
ram. Deus autem meus faciat vobis eū pla-
cabilem ⁊ remittat ⁊ hunc fratrem vestrū vo-
biscum ⁊ eum quem tenet in vinculis. V. Su-
mite de optimis terre fructibus in vasis ve-
stris ⁊ deferte viro munera. Deus. l.ix.

Nec iuxta quedam mendosa exem-
plaria vel. l. littera: vel. d. in fine
est nominis legenda sed. b. Alii vero ten
tantes: signum de celo querebant ab eo.
vel in morem helye ignem de sublimi ve
nire cupiebant. vel in similitudinem sa
muelis tēpore estiuo mugire tonitrua.
choruscare fulgura: ymbres ruere. quasi
non possint et illa calumniari: et dicere.
ex occultis ⁊ variis aeris passionibus ac
cidisse. Tu autem domine. Responsorium
Loquens ioseph fratribus suis ⁊ dixit. Pax vo
bis nolite timere pro salute enim vestra misit
me dñs ante vos. V⁹. Eleuauitq; vocem cum
fletu quam audierunt egyptii omnisq; dom⁹
pharaonis ⁊ dixit fratribus suis, Pax vobis.
Gloria patri. Loquens. V. sacerdotalis. Ipse li
berauit me. In laudibus an.

Hac benigne in bona voluntate tua syon vt edificentur muri hierl'm. ps. Miserere. a. Dñs michi adiutor est non timebo qd faciat michi homo. ps. Cōfitemi. a. Deus misereatur nostri ⁊ benedicat nobis. ps. Deꝰ deus. a. Vim virtutis sue oblitus est ignis vt pueri tui liberarentur illesi. ps. Bñd. a. Sol ⁊ luna laudate deū quia exaltatum est nomen eius solius. ps. Laud. Cpm. Hortamur vos. hyꝰ Audi benigne cōditor. ℣ꝰ. Scuto circundabit te. a. Si ī digito dei eiicio demonia pfecto venit in vos regnum dei. ps. Bened. Oratio

Quesumus omps deus: vota humiliū respice. atq3 ad defensionē nostrā dexterā tue maiestatis extēde. Per d. Memorie vts. Ad primā. a. Gloria tibi. p ebd. Viuo ego dicit dñs nolo mortē peccatoris sed vt magis conuertatur ⁊ viuat. In reditu pces. ℟. Loquens ¶ Ad tertiam Capitulū

Hortamur vos ne innacuū gratiā dei recipiatis. ait ei tpe accepto exaudiui te ⁊ ī die salutis adiuui te Deo g. Per ebd. an. Aduenerūt nobis dies penitentie ad redimenda peccata ⁊ saluādas aīas. Cpm

Anima q̄ peccauerit ipsa morietr. filius non portabit īiquitatē patris. ⁊ pater non portabit iniquitatem filii. ait dominus omnipotens. Deo grās. Dñica ⁊ per ebd. ℟. Bonum michi dñe q humiliasti me. Bonū michi lex oris tui super milia auri ⁊ argenti ℣ꝰ. Manus tue dñe fecerūt me ⁊ plasmauerunt me da michi intellectum vt discā mandata tua. Bonū. Gloria. Bonū ℣. Dicet dño Susceptor meꝰ es tu ¶ Ad vi. cp

In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros in multa patientia. Deo gratias. per ebd. a. Comēdemus nosmetipsos in multa patientia ī ieiuniis mltis p arma iusticie. Capitulum.

Derelinquat impius viā suam: et vir iniquus cogitationes suas. et reuertatur ad dñm. ⁊ miserebitur eiꝰ. ⁊ ad deū nrm: qm mltꝰ ē ad ignoscēdū Deo g ℟. Seruus tuꝰ ego sum. Da michi intellectū dñe. ℣. Vt discam mandata tua. Da mi. Gloria patri. Seruus. ℣. Ipse lib. ¶ Ad ix. Cpm

Commendemus nosmetipsos in multa patientia in ieiuniis multis per arma iusticie. Deo gratias. Per ebdomadam. a. Per arma iusticie virtutis dei commēdemꝰ nosmetipsos in multa patiētia Cpm

Conuertimini ad me et ego cōuertar ad vos: ait dñs omps. Deo grās. ℟. Septies in die laudem dixi tibi dñe deꝰ meus. Ne perdas me. ℣. Erraui sicut ouis que perierat require seruū tuum dñe quia mādata tua non sū oblitus. Ne perdas. Gloria patri. Septies. ℣. Scapulis suis obūbrabit tibi. Ad vs. an. Dum fortis armatus custodit atrium suum in pace sunt omnia que possidet. ps Dixit do. cum cē. Cpm. Ecce nūc. ℟ Loquens Hyꝰ. Jam ter quat. ℣. Angelis suis. a. Extollens quedam mulier vocē de turba dixit beatus venter qui te portauit ⁊ vbera que suxisti. at iesus ait illi qnīmo beati qui audiunt verbū dei ⁊ custodiunt illud. ps Mag. Orō vts. Cōpl' vts. a. O rex ¶ Feria secunda. Lectio prima.

Ecce fratres dilectissimi dies quadragesime scti ac spūales iā presentes sūt: in qbus corporis dāna in aīe transeunt lucra: tanq ad spūalem vindemiā nros animos preparemus. et ita vacare deo studeamus: vt in istis paucis diebus quod nobis per totū annū sufficiat con

De his di- ¶ gregemꝰ. ℟. Vidētes. l. ij

Debus dñm dixisse credimus per pphetam. In diebus solennitatū vestraꝝ affligetis animas vestras. quare hoc dicitur: qr ieiunia ⁊ vigilie ⁊ afflictiōes humiliata corpora macerant: sed īmaculata corda purificāt. membris substrahūt fortitudinē: sed conscientiis adducūt nitorem l. iij. Secundum lucā iii.

In illo tpe Dixerūt pharisei ad iesū Quanta audiuimꝰ facta in capharnaū fac ⁊ hic ī patria tua. Etꝛ. Quoꝝ īsana pfidia sanā licet nesciēs fidē cōfitetur: q dñm xpm fabrū cognominat. ⁊ medicū.

Faber est enim verus. qꝛ omnia per ipsū
facta sunt. Medic⁹ est. qꝛ omnia per ipsū
restaurata sūt in celis ⁊ in terra. Et si-
cut ipse de se testatur: non habent opus
sani medico: sed male habentes. ān.
Amen dico vobis quia nemo propheta accept⁹
est in patria sua. ps. Benedictus. Oratio
Cordibus nostris q̄s dn̄e gratiā tuā
benignus infūde. vt sicut ab escis
corporalibꝫ abstinem⁹: ita quoqꝫ sensus
nr̄os a noxiis retraham⁹ excessibꝫ. Per d̄
Ad horas vts̄. R. Bonū michi cū cē. Ad vespe
ras. Cpm. Frange. R. Spes mea dn̄e. A iu-
uentute mea. V. In te confirmatus sū ex vte-
ro de ventre matris mee tu es meus protector
A iuuentute. Gloria. Spes. Hy⁹. ⁊cē. vts̄. ā. Je-
sus autem transiens per mediū illoꝝ ibat. ps
Subueniat nobis dn̄e ¶ Mag. Orō
mīa tua: vt ab iminentibus pctōꝝ
nr̄oꝝ periculis te mereamur protegente
eripi: te liberante saluari. Per dominū
¶ Feria tertia. ¶ Lectio prima
Dn̄s ⁊ saluator noster quomodo ad
deū post multas negligentias ve-
nire debeamus. nos hortatur et āmonet
per pphetā dicens. Venite adorem⁹ ⁊ pro
cidamus ante deū: plorem⁹ corā dn̄o qui
fecit nos. Et iteꝝ Conuertimini ad me
in toto corde vestro: in ieiunio et fletu et
planctu. Qꝛ enim dies sancti quadrage
sime fratres si diligenter attendamus:
vitā seculi presentis significant: sicut et
dies pasche eternā beatitudinē prefigu-
rāt. et quomodo in quadragesima quasi
tristiciā habemus: vt ī pascha legitimo
ordine gaudeamus: sic ⁊ nos in hoc secu-
lo q̄ diu viuim⁹: penitentiam agere debe
mus: vt indulgentiā accipere. et ad eter-
nū gaudiū peruenire possimus. Tu. R.
Ita ergo debet vnusq̄sqꝫ ¶ Joseph. l. ij
pro suis criminibꝫ suspirare. lachri
mas fundere. elemosinas dare: vt auxili
ante deo q̄ diu viuit: semp crimina ipsa
conetur effugere. Sicut enim sine mini
mis peccatis nullus vnq̄ fuit vel esse po
terit: ita sine capitalibꝫ criminibꝫ donā-
te deo omnimodo esse debem⁹ l. iij. Scdm
In illo tp̄e: Respiciēs ¶ matheū. xviii
iesus ī discipl'os suos: dixit symoni
petro. Si peccauerit in te frater tu⁹: va-
de ⁊ corripe eū inter te ⁊ ipsū solū. Et rel.
Si peccauerit in nos frater noster: et in
qualibet causa nos leserit: dimittēdi ha
bemus potestatē īmo necessitatē. qꝛ pre-
cipitur vt debitoribus nostris debita di
mittamus. Si enī in deū peccauerit q̄s:
non est nostri arbitrii. Dixit enim scri
ptura. Si peccauerit homo in hōiem: ro
gabit pro eo sacerdos. Si autē in deum
peccauerit: q̄s rogabit p eo? Nos ecōtra
rio in dei iniuria benigni sumus: ī nr̄is
contumeliis exercemus odia. Corripiē-
dus ē aūt frat̄ seorsū: ne si semel pudorē
ac verecundiā amiserit: permaneat in
pctō. Et siquidē audierit: lucrifecimus
aīam eius. ⁊ per salutē ipsi⁹ nobis quoqꝫ
acquiritur salus. ā. Vbi duo vel tres cōgre-
gati fuerint in nōie meo in medio eoꝝ sū dicit
Exaudi nos ops ¶ dn̄s. ps Bn̄d. Orō
⁊ misericors de⁹. ⁊ cōtinētie saluta
ris ppicius nobis dona concede. Per do.
Ad. iii. R. Bonū. cū cē. Ad vs̄. R. Spes mea.
⁊ sic per. ebdō. ā. Non dico tibi septies sed vsqꝫ se
ptuagesies septies. ps. Magnificat. Oratio.
Tua nos dn̄e ptectiōe defende. et ab
oī sēper iniquitate custodi. Per do
¶ Feria quarta. ¶ Exodi. xx. Lectio prima
Hec dicit dn̄s deus. Honora patrē
tuū ⁊ matrē tuā: vt sis longeu⁹ su-
per terrā. Et rel. Omnia igitur prece-
pta veteris legis diligenter q̄dē scrutan
da sunt fratres mei dilectissimi: et spiri-
tualiter potius q̄ corporaliter aliquādo
tractanda. quedam vero ⁊ corporaliter ⁊
spiritualiter obseruanda. Vnde ⁊ ea q̄ in
presenti lectione audistis: duobꝫ modis
sicut diximus intelligenda ⁊ adiplenda
sunt. Ait enī. honora patrē tuū et matrē

tiã. R. Iste est frater vester minimus de quo
dixeratis michi deus misereatur tibi fili mi.
Festinauitq; in domo et plorauit q2 erumpe-
bant lachrime et non poterat se continere. V.
Attollens autem ioseph oculos vidit benia-
min stantem cõmota sunt omnia viscera eius
super fratre suo. Festinauitq; l.ij

Nam spiritualis pater noster deus
est: conditor oĩm creaturaꝝ: q̄ nos
vnigeniti filii sui dñi nostri iesu christi
sanguine ab eterne mortis captiuitate
redemit. ꝛ suos nos filios per gratiam et
miam suã esse concessit: si in eius volun
tate ꝛ preceptoꝝ eius obediẽtia volumꝰ
persistere. Quē procul dubio si eterne be
atitudinis volumꝰ participes fieri: omi-
bꝫ modis necesse est honorare: toto corde
tota anima. tota virtute diligere. eiusq;
amori ꝛ volũtati nichil preponere. ꝛ pre
omnibꝫ ꝛ super omnia ipsũ solũ deũ cre-
dere venerari ꝛ adorare. R. Dixit ioseph
vndecim fratribus ego sũ ioseph quē vos ven-
didistis in egyptum adhuc viuit pater noster
senior de quo dixeratis michi. Ite adducite eũ
ad me vt possit viuere. V. Biennium est ꝙ ce-
pit esse fames in terra adhuc restant anni q̄n
q;. Ite. l.iij. Scd̄m matheũ. xv.

In illo tempore: Accesserunt ad iesũ
ab hierosolimis scribe ꝛ pharisei di-
centes. Quare discipuli tui transgredi-
untur traditiões seniorum: Et reliqua
Mira phariseorum scribarũq; stulticia:
dei filium arguunt quare traditiões ho
minũ ꝛ precepta non seruet. Non enĩ la
uant manus suas discipuli cũ panē mã
ducant: manus id est opera. nõ corporis
sed anime lauanda sunt: vt fiat in illis
verbũ dei. Ipse autem respondens: ait il-
lis. Quare vos transgredimini manda
tũ dei propter traditionē vestrã: Falsam
calumniã: vera responsione cõfutat. R.
Nunciauerunt iacob dicẽtes ioseph filius tuꝰ
viuit et ipse dominatur in totam terram egy
pti quo audito reuixit spiritus eiꝰ et dixit. Suf
ficit michi vadam et videbo eum anteq̄ mori
ar. V. Cumq; audisset iacob ꝙ filius eius viue
ret quasi de graui somno euigilans ait. Suffi
cit. ã. Audite et intelligite traditiões quas do-
minus dedit vobis. ps. Benedictus. Oratio

Presta nobis q̄s dñe: vt salutaribꝫ
ieiuniis eruditi. a noxiis quoq; vi
ciis abstinentes: propiciationem tuã fa-
cilius impetremus. Per dñm. ą̃n. Non lo-
tis manibꝫ mãducare nõ coinquinat hominē.

Concede q̄s omnipotens deus: vt qui protectionis tue
gratiam querimus: liberati a malis om
nibus secura tibi mẽte seruiamꝰ. Per d
ps. Mag. Orõ
Feria quinta l.j Hieremie vii

In diebus illis: Factus est sermo do
mini ad hieremiam prophetam di
cens. Sta in porta domus dñi: ꝛ predica
ibi verbũ istud: ꝛ dic. Audite verbũ domi
ni omnis iuda: qui ingredimini per por-
tas has vt adoretis dñm. Et reliqua.
Quid est hoc quod dicit. Audite verbum
dñi omnis iuda. ꝛ cetera. nisi q̄d. hieremi
as ecclesiasticos significat doctores. et do
mus iuda ad quos per eum factus est ser
mo dñi. omnes deum confitentes vult i-
telligi: R. Videntes. Lectio scd̄a

Vnde per hieremiam ceteris doctori
bus iussum est: vt stent in altiori
loco vel in porta domus dñi: per quam
ad adorandum dñm populus igreditur
ad predicandum verbum dñi: vt per oc-
casionem et celebritatem loci audire co-
gantur verbum dñi. Hec dicit dñs ex-
ercituum deus israel Bonas facite vias
vestras: ꝛ studia vestra. Clementissimꝰ
medicus omni cupit medicamine egro-
tos sanare: qui peruersas vias nostras ĩ
multis esse cognoscit. Ideo ad meliorem
viã id est ad meliora nos opera blande ꝛ
leniter nos prouocat. ꝛ premia hec faciẽ-
tibꝫ promittit: cũ dicit. Et habitabo vo
biscũ in loco isto. l.iij. Scd̄m lucã. iiii

In illo tp̄e: Surgens iesus de syna-

goga: introiuit in domũ symonis. Socrus aũt symonis tenebatur magnis febribus. Et reľ. Si virũ a demonio liberatũ moraliter animũ ab imunda cogitatione purgatũ significare dixerimus: consequenter femina febribus tenta: sed ad ipiũ dñi curata. carnē ostēdit a cõcupiscētia sua ꝑ ꝑcepta sua reseruatã. Dis enim amaritudo ⁊ ira ⁊ indignatio ⁊ clamor ⁊ blasphemia. spũs imundi furor est fornicationē vero et imundiciã libidinē concupiscentiã malã: ⁊ auariciã q̄ est simulachroꝝ seruitus: febrē illecebre carnis intellige. ãn. Omnes qui habebant infirmos ducebãt illos ad iesũ ⁊ sanabant. ꝑ B⁹ oꝝ

Da q̄s dñe rex eterne cunctoꝝ: vt sacro nos purificante ieiunio: sinceris quoqꝫ mentibꝫ ad tua sancta ventura facias peruenire. Per dñm. ã. Exibant autē demonia a multis clamantia ⁊ dicentia qꝛ tu es filius dei et increpans non sinebat ea loqui qꝛ sciebãt ipsũ esse christũ. ps. Mag. Orõ

Subiectũ tibi pplm q̄s dñe propiciatio celestis ãplificet: ⁊ tuis sēper faciat seruire mandatis. P. ¶ Feria vj. l. j

In adiutorio et mia dñi nostri iesu christi tentatiões seculi. insidie diaboli. mũdi labor. carnis illecebra turbulentoꝝ temporꝝ fluctus. ⁊ corporalis. omnisqꝫ spiritualis aduersitas. elemosinis ieiuniis orationibusqꝫ superanda sunt.

Hec enim per totã ¶ R. Joseph. l. ij vitã debent facere christiani. cum maxime appropinquante dñica passiõe suo reditu anniuersario: nostras excitat mentes. innouans in eis memoriã salutarē: ꝙ dñs noster vnicus dei filius misericordiã ꝑstitit nobis. ieiunauit. oravitqꝫ pro nobis. l. iij Scdm iohēm iiii

In illo tempore Reliquit iesus iudeam: ⁊ abiit iterũ in galileã. Et reľ. Quid est ꝙ reliquit iudeam: nisi ꝙ reliquit infidelitatem eoꝝ qui eum recipere noluerunt. ⁊ lapidē quē edificare debuerant reprobauerunt. Et abiit per aplos in galileam: id est in volubilitatem huius mundi. precipiens apostolis. ite docete omnes gentes baptizãtes eos in nomine patris ⁊ filii ⁊ spũs sancti. ãn. Aqua quam ego dedero qui biberit ex ea non sitiet

Ieiunia nr̃a ¶ vltra. ps. Bened. Orõ q̄s dñe benigno fauore prosequere: vt sicut ab alimentis abstinemus in corpore: ita a viciis ieiunem⁹ in mente. P. ¶ Ad vš. ã. Veri adoratores adorabunt patrē in spiritu et veritate. ãn. Dñe vt video propheta es tu patres nostri in mõte hoc adorauerũt.

Presta q̄s omps de ¶ ps. Mag. Orõ us: vt qui in tua protectione confidimus: cuncta nobis aduersãtia te adiuuãte vicam⁹. P. ¶ Sabbõ. daniel. xiii. l. j

In diebus illis: Erat vir in babilone: ⁊ nomen eius ioachim. ⁊ accepit vxorem nomine susannam. Et reliqua In presenti lectiõe quã audistis dilectissimi nobis lectũ est de susanna nobilissima femĩa. que nobis formam pudicicie ⁊ exemplũ prebuit castitatis. Hec quidē pulchra facie erat: sed pulchrior moribꝫ. Maior eni erat in illa pulchritudo anime q̄ corporis. quia pulchritudo corporalis temporalis est. anime aũt pulchritudo eternalis ē. Tu. R. Iste ē de. Fer. iiij. l. ij.

Non enim corporalibꝫ erat ornata monilibꝫ: non inaures habebat i corpore: non anulos. non margaritas: sed intus erat plena omni ornamento virtutũ. Nam pro inauribus: habebat verba diuina. pro anulo fidem decoram ꝑ margaritis opera ꝑciosa: q̄bus quotidie speciē mentis sue ⁊ aĩam decorabat: iuxta dictũ petri apľi. Sint deniqꝫ mulieres sancte: ornãtes se nõ in tortis crinibꝫ aut auro. aut margaritis aut veste preciosa: sed seruantes castitatē ꝑ bona opera. l. iij ¶ Scdm iohannem viii

In illo tp̄e. Perrexit iesus in montē oliueti ⁊ diluculo iteꝝ venit in tem

plũ. Ex. Ecce vt audiuim⁹ dñs oblatã sibi ab impiis accusatoribus mulierem in adulterio deprehensã. non iuxta legis precepta lapidare: sed ipsos accusatores primo semetipsos cõsiderare. ⁊ sic in peccantem sententiã dare precepit: vt ex cõsideratione proprie fragilitatis qualiter aliis misereri debuissent agnoscerent. ãn Inclinans se iesus scribebat in terra si quis sine peccato est mittat in eam lapidẽ. p̃s B⁹ Orõ

Presta q̃s omps deus: vt qui se affligendo carne ab alimẽtis abstinẽt sectãdo iusticiã a culpa ieiunent. Per d.

Ad vs̃. ã. Benedictus. p̃s. Bened. Cpm. Ecce nũc. ℟ Audi israel precepta dñi ⁊ ea in corde tuo quasi in libro scribe. Et dabo tibi terrã fluentẽ lac ⁊ mel. ℣. Obserua igitur ⁊ audi vocem meam et inimicus ero inimicis tuis. Et dabo. Gloria. ℟. Audi. Hymnus. Jam ter. ℣ Angelis suis. ã. Nemo te condemnauit mulier nemo domine nec ego te condemnabo iam amplius noli peccare. p̃s. Magnificat. Orõ

Pretende dñe fidelibus tuis dexterã celestis auxilii. vt te toto corde perq̃rãt: ⁊ q̃ digne postulãt cõsequant. Per d. Complet. vts̃ ¶ Dñica. iiij. Inuitat. Populus dñi ⁊ oues pascue eius. Venite adorem⁹. p̃s Venite. cẽ. vts̃. ℣. Dicet dño. l. j. Exodi. vi

Locutus est dñs ad moysen dicens. Ego dñs. loquere ad pharaonem regẽ egypti. omnia q̃ ego loquor tibi. Et ait moyses corã dño. En incircuncisus labiis sũ. quomodo audiet me pharao. Dixitq̃ dñs ad moysen. Ecce cõstitui te deũ pharaonis: et aaron frater tu⁹ erit propheta tuus. Tu loq̃ris oĩa q̃ mando tibi. Ille loquetur ad pharaonem: vt dimittat filios israel de terra sua. Sed et ego indurabo cor eius: ⁊ multiplicabo signa ⁊ ostenta mea in terra egypti. ⁊ non audiet vos. Immittãq̃ manum meam super egyptum. et educam exercitum et populum meum. filios israel de terra egypti per iudicia maxima. Tu aũt. ℟

Locutus est dñs ad moysen dicens descende in egyptum et dic pharaoni vt dimittat populum meum. Induratum est cor pharaonis nõ vult dimittere populum nisi in manu forti. ℣. Videns vidi afflictionem populi mei qui est in egyptum ⁊ gemitum eorum audiui ⁊ descendi liberare eos. Induratum est. l. ij.

Et scient egyptii q̃ ego sum dñs qui extenderim manũ meam sup egyptũ. ⁊ eduxerim filios israel de medio eorum. Fecit itaq̃ moyses et aaron: sicut preceperat dñs ⁊ ita egerunt. Erat aũt moyses octoginta annorum. ⁊ aaron octoginta trium quando locuti sunt ad pharaonem. Dixitq̃ dñs ad moysen et aaron. Cum dixerit pharao vobis ostendite signa: dices ad aaron. Tolle virgam tuam ⁊ proiice eam coram pharaone: ac vertetur in colubrũ. Ingressi itaq̃ moyses ⁊ aaron ad pharaonem: fecerũt sicut preceperat dñs. ℟. Stetit moyses corã pharaone ⁊ dixit. hec dicit dñs. Dimitte populum meum vt sacrificet michi in deserto. ℣⁹. Dñs deus hebreorum misit me ad te vt dicam tibi. ¶ Dimitte. l. iij

Tulitq̃ aaron virgã coram pharaone ⁊ seruis eius: que versa est in colubrum. Vocauit aũt pharao sapientes ⁊ maleficos. ⁊ fecerunt etiã ipsi per incantationes egyptiacas et archana quedam similiter. Proieceruntq̃ singuli virgas suas: que verse sunt in drachones: sed deuorauit virga aarõ virgas eorum. Induratum est cor pharaonis. ⁊ non audiuit eos sicut preceperat dominus. Dixit autem dñs ad moysen Ingrauatum est cor pharaonis: nõ vult dimittere populum. Vade ad eum mane. Ecce egredietur ad aquas: et stabis in occursum eius super ripam fluminis et virgam que conuersa est in drachonẽ tolles in manu tua. dicesq̃ ad eũ. Dñs deus hebreorum misit me ad te dicens. Dimitte populum meum: vt sacrificet michi in deserto. ⁊ vsq̃ ad presens audire

noluisti. Tu autem. ℟. Cantemus dño
gloriose enim honorificatus est equum ⁊ ascen
sorem proiecit in mare. Adiutor et protector fa-
ctus est michi dñs in salutem. ℣. Currus pha-
raonis ⁊ exercitum eius proiecit in mare. Adiu
tor. In .ii. noct. ã. Conserua. ℣. Ipse libe. l. iiij
Hec dicit dñs. In hoc scies ꝙ dñs sũ
Ecce percutiam virga que ĩ ma-
nu mea est aquam fluminis: ⁊ vertetur
in sanguinem. Pisces quoqꝫ qui sunt in
fluuio morientur. ⁊ computrescent aque.
⁊ affligentur egyptii bibentes aquã flu-
minis. Dixit quoqꝫ dñs ad moysẽ. Dic
ad aaron. Tolle virgam tuam. ⁊ exten
de manum tuam super aquas egypti. et
super fluuios eorum. ⁊ riuos ac paludes
⁊ omnes lacus aquarũ: vt vertantur in
sanguinem: ⁊ sit cruor in omni terra egy
pti: tam in ligneis vasis ꝙ̃ saxeis. Fece-
runtqꝫ ita moyses ⁊ aaron sicut precepe
rat dñs. ⁊ eleuans aaron virgam percus
sit aquam fluminis coram pharaone et
seruis eius: que versa est in sanguinem.
⁊ pisces qui erant in flumine mortui sũt
℟. In mari via tua et semite tue in aquis
multis deduxisti sicut oues populum tuũ. In
manu moysi et aaron. ℣. Transtulisti illos ꝑ
mare rubrum et transuexisti eos per aquã ni-
Computruit fluuius: ⁊ ¶ miã. In. l. v
non poterant egyptii bibere aquã
fluminis. ⁊ fuit sãguis in tota terra egy
pti. Feceruntqꝫ malefici egyptiorum si-
militer incantationibus suis. ⁊ indura-
tum est cor pharaonis. nec audiuit eos
sicut preceperat dñs. Auertitqꝫ se ⁊ igres
sus est domum suam. nec apposuit cor
etiam hac vice. Foderunt autem omnes
egyptii per circuitum fluminis aquam
vt biberent. nec enim poterant bibere de
aqua fluminis. Impletiqꝫ sunt dies se-
ptem: postꝙ̃ percussit dñs fluuium. ℟.
Qui persequebantur populum tuum domĩe
demersisti eos in profundum. Et in columna
nubis ductor eorum fuisti domine. ℣. Excla-
mauerunt ad te filii israel in tempore afflicti-
onis sue ⁊ tu de celo exaudisti eos. Et in. l. vj
Dixit quoqꝫ dñs ad moysen. Ingre
dere ad pharaonem ⁊ dices ad eũ.
Hec dicit dñs. dimitte populum meum
vt sacrificet michi. Si autem nolueris
dimittere: ecce ego percutiam om̃es ter-
minos tuos ranis. ⁊ ebulliet fluuius ra-
nas: que ascendent ⁊ ingredientur domũ
tuam. ⁊ cubiculum lectuli tui. ⁊ sup stra
tum tuũ. ⁊ in domos seruoꝝ tuoꝝ. ⁊ ĩ po-
pulum tuum. ⁊ in furnos tuos. ⁊ in reliq̃
as ciborum tuoꝝ. ⁊ ad te ⁊ ad populũ tu-
um. et ad om̃es seruos tuos intrabũt ra
ne. Dixitqꝫ dñs ad moysẽ. Dic ad aarõ
Extẽde manũ tuã sup fluuios et sup ri
uos: ⁊ paludes. ⁊ educ ranas sup t̃rã egy-
pti. Et extẽdit aaron manũ sup aquas
egypti: ⁊ ascenderunt rane. operuerũtqꝫ
terram egypti. ℟. Moyses famulus dñi ie-
iunauit quadraginta diebus et quadraginta
noctibus. Vt legem domini mereretur accipe-
re. ℣. Ascendit moyses in montem synai. Vt le
gem. In tertio noct. ã. Non sunt loquele. vt in
psalterio. ℣. Scapulis. l. vij. Scdm iohẽm. vi
In illo tempore: Abiit iesus trãsma-
re galilee: quod est tyberiadis. ⁊ seq̃
batur eũ multitudo magna. q2 videbãt
signa q̃ faciebat super his q̃ infirmabã-
tur. Et reliqua. Om̃. veñ. bede pbri de e. lc.
Qui signa ⁊ miracula dñi ac saluato-
ris nr̃i recte cũ legunt vel audiũt accipi
unt: non tam in his quod foris stupeãt
attendunt: ꝙ quid horum exemplo ipsi
intus agere. ⁊ quid in his mysticum per
pendere debeant conspiciunt. Ecce ei ap-
propinquãte pascha die festo iudeorum
sequentem se multitudinem dominus
verbo salutis pariter et opere curatio-
nis erigebat. Nam sicut alius euange-
lista scribit: loquebatur illis de regno
dei. et eos qui cura indigebant sanabat.
eademqꝫ doctrina et sanatione comple-
ta: paucis de cibariis abundantissime

refecit. ℟. Ecce mitto angelum meum qui
precedat te et custodiat semper obserua ꝛ audi
vocem meam et inimicus ero inimicis tuis et
affligentes te affligam. Et precedet te ange-
lus meus. ℣. Israel si me audieris non erit in
te deus recens nec adorabis deum alienũ ego
enim dominus. Et precedet te. l.viij.

Et nos fratres carissimi huius exē-
plo facti appropīquãte pascha die
festo nostre redemptionis: adiuncta fra-
trũ caterua dñm toto corde sequamur.
Quo actionum itinere ingressus sit: di-
ligentissime contemplemur: vt vestigia
eius sequi mereamur. Qui enim dicit se
in ipso manere: debet sicut ille ambula-
uit ꝛ ipse ambulare. ℟. Attendite popule
meus legem meam Inclinate aurem vestram
in verba oris mei. ℣. Aperiam in parabolis
os meum loquar ꝓpositiones ab initio seculi.

Si ergo nos ieiunos ¶ Inclinate. l.ix.
celestis vite dulcedine conspexeri-
mus: eius gratiam flagitemus: vt neces-
sarie nos compunctionis suauitate. aut
epulis fidei spei dilectionis ꝛ ceterarum
virtutum spiritualium donis satiare di-
gnetur: quatinus tempore sacrosancte
resurrectionis illius interius exteriusqꝫ
decenter ornati. sacramenta nostre salu-
tis puro corpore simul ꝛ corde sumamus
Abiit ergo iesus. ꝛ cetera. Primo dicẽdũ
est iuxta hystoriam. quia mare galilee
qđ multis pro diuersitate circumiacen-
tium regionum vocabulis distinguitur: il-
lis tantum in locis mare tiberiadis vo-
catur vbi tiberiadẽ ciuitatem aquis vt
aiunt calidis: salubrem ab occidente ha
bitationẽ premõstrat. ℟. Adduxi vos per
desertum quadraginta annis ego dñs nõ sũt
attrita vestimenta vrã. Mãna de celo pluivo
bis ꝛ obliti estis me dicit dñs. ℣. Pple meꝰ qđ fe
ci tibi aut qđ molestꝰ fui respõde michi qr ego
eduxi vos de terra egypti. Mãna. Glia pri.
Adduxi. ℣. sacerđ. Ipse libe. In lauđ. ã.

Tunc acceptabis sacrificium iusticie cum
auerteris faciem tuam a peccatis meis. ps̃.
Miserere. ãn. Bonum est sperare in domi-
no qꝫ sperare in principibus. ps̃. Confitemi-
ni. ã. Benedicat nos deus deus noster benedi
cat nos deus. ps̃. Deus deus meus. ãn. Po-
tens es dñe eripere nos de manu mortis et li-
berare nos deus noster. ps̃. Benedicite. ã. Re
ges terre et omnes populi laudate deum. ps̃.
Laudate. Cpm. Hortamur vos. Hyꝰ. Au
di benigne. ℣. Scuto circundabit te. ã. Cum
subleuasset oculos iesus et vidisset maximam
multitudinem venientem ad se dixit ad philip
pum vnde ememus panes vt manducent hi
hoc autem dicebat tentans eum ipse enim sci-
ebat quid esset facturus. ps̃. Beneđ. Oratio

Concede quesumus omnipotens de
us: vt qui ex merito nostre actiõis
affligimur: tue gratie cõsolatione respi-
remus. Per dñm ¶ Memorie vt supra. Ad
horas sicut in precedenti dñica. Orõ vts̃. Ad ꝓ-
cessionẽ. ℟. Adduxi ¶ Ad vesperas. ã. Acce-
pit ergo iesus panes et cum gratias egisset di
stribuit discumbentibus similiter ꝛ ex piscibus
quantum volebant. ps̃ Dixit dñs. Cpꝫ Ec
ce. ℟. Audi israel. Hymnus. Iam ter. ℣. An-
gelis suis. ã. De quinqꝫ panibus et duobus pi
scibus satiauit dñs quinqꝫ milia hominum. p̃
Mag. Oratio vt supra. cplet. vts̃. Ad Nũc
dimittis. ã. O rex ¶ Feria secunda. l.j.

In diebus il- ¶ Tertii regum tertio
lis. Venerunt due mulieres mere-
trices ad regem salomonem. steteruntqꝫ
coram eo. Et reliqua. De iudicio sa-
lomonis inter mulieres: ex quibus vna
filium quem lactare consueuerat dormi
ens occiderat. audiuit in presenti lectiõe
dilectio vestra. Quid autem per has du-
as mulieres nisi doctorum ordo: ꝛ quid ꝑ
earum filios nisi persona discipulorum
signatur. ℟. Locutus est. l.ij.

Nã doctores qđã nimis sciẽtia vigi-
lantes: sed praua vita dormientes
ꝛ auditores suos quos vigilando ꝑ predi
cationẽ nutriũt. dũ quod dicunt facere

negligunt: per somnũ torporis vel malis exemplis occidũt. & semetipsos negligendo. sua desidia suos discipulos opprimunt: quos alere videbant lacte verborũ. l.iij. Scdm iohannem ii

In illo tempore. Descẽdit iesus capharnaũ ipse & mater eius: & fratres eius & discipuli eius. et ibi manserunt non multis diebus. et cetera. Solet mouere quosdã qd in exordio lectionis huius euãgelice dictũ est. qr descendẽte dño capharnaũ non solũ mater & discipuli: sed & fratres eius secuti sunt eũ. Nec defuere heretici q̃ ioseph virũ beate marie semper virginis putarent ex alia vxore genuisse eos: quos fratres dñi scriptura appellat. Alii maiori perfidia hos eũ ex ipsa maria post natum dñm generasse putarent. Sed nos fratres carissimi absq3 illius scrupulo questionis: scire & confiteri oportet: non tantũ beatam dei genitricẽ sed & beatissimũ castitatis eius testẽ ac custodem ioseph: ab omni prorsus actiõe coniugali mansisse semper imunẽ. nec natos. sed cognatos eorũ more scripture vsitato fratres sororesue saluatoris vocari. a. Auferte ista hinc dixit dñs & nolite facere domũ patris mei domũ negociationis. ps.

Presta q̃s omnipotens deus: vt obseruatiões sacras annua deuotione recolentes: & corpore tibi placeamus & mente. Per dñm. Benedc. Orõ Ad horas vcs. Ad vesperas. R. Audi israel. a. Solui te templum hoc dixit dñs & post triduũ reedificabo illud hoc autẽ dicebat de templo corporis

Deprecationẽ nostram q̃s dñe benignus exaudi. & quibus supplicandi prestas affectũ: tribue defensionis auxiliũ. p dñ. Sui. p. Mag. Orõ Fer.iiij.l.j

Misericordia dilectissimi et iusticia dei formã retributionũ suarũ a mundi cõstitutione dispositã: per doctrinam dñi nostri iesu christi benignissima nobis expositione reserauit: vt acceptis rerũ significationibus que futura credimus: tã quasi gesta noscerem9. Sciebat enim redemptor noster atq3 saluator: quãtos fallacia diaboli per totũ mundum sparsisset errores. & quam multis supstitionibus maximã sibi partem humani generis subdidisset. R. In mari. l.ij

Sed ne vltra per ignorantiam veritatis creatura ad ymaginem dei condita in precipicia perpetue mortis ageretur: euãgelicis paginis iudicii sui inseruit qualitatem: q̃ oẽm hominem a callidissimi hostis reuocaret insidiis: cũ iam nulli esset incognitũ: q̃ bonis sperãda premia & malis esset timenda supplicia. Incentor aũt ille autor peccati primũ superbus fuit vt caderet: deinde inuidus vt noceret: q̃ in veritate non stetit sed totã viã suã in mendacio collocauit

Lectio tertia Scdm iohannem vii.

In illo tpe. Jam die festo mediante ascẽdit iesus in tẽplũ: & docebat. Etc. Ille q̃ latebat docebat: & palam loq̃batur: & non tenebatur. Illud eni vt lateret erat exempli: hoc potestatis. Sed cũ doceret mirabantur iudei: & omnes q̃dem mirabant quantũ arbitror: sed non oẽs cõuertebant. Vnde admiratio: Qd multi nouerant vbi natus: & quemadmodũ fuerat educatus. nunq̃ tamen eũ viderãt litteras discentem. Audiebãt tamen de lege disputantẽ: legis testimonia pferẽtem: que nemo potest proferre: nisi legisset. nemo legere: nisi litteras didicisset. et ideo mirabantur. a. Quid me queritis interficere hominẽ q̃ vera locut9 sũ vobis. ps B9. orõ

Sacre nobis q̃s dñe obseruatiõis ieiunia. & pie cõuersatiõis augmẽtũ & tue ppiciatiõis continuũ prestẽt auxiliũ. Per dñm. Ad vs super pos. a. Vnũ opus feci & admiramini qr totũ hõiem sanũ feci in sabbato. R. Audi. & per ebd. a. Nemo in eũ misit manum quia nondum venerat hora eius. Psalmus. Magnificat Oratio

Miserere dn̄e populo tuo. ⁊ cōtinuis
tribulationibus laborantē: ppi-
cius respirare cōcede. P dn̄. ¶ Feria.iiij.l.j.
Hec dicit dn̄s. Lauamini ¶ Isaie.i
mundi estote. auferte malū cogi-
tationum vestrarum ab oculis meis dicit
dn̄s. Et rel. In omnibus scripturis diui
nis fratres carissimi vtiliter ac salubri-
ter admonemur: vt pctā nostra iugiter
confiteamur: ⁊ humilter defleamus. Ma
xime tamen in presenti lectiōe āmonet
nos propheta dicens. Lauamini mundi
estote. lauamini inqt p effusionē lachri-
marum de pctis q̄ ppetrastis. Mundi esto-
te per confessionē. Siue lauamini p pe-
nitentiā. mundi estote redimēdo elemo-
sinis peccata vestra. ℟. Ecce. l.ij
Lauatur itaqȝ ⁊ mundus est: q̄ ⁊ pre
terita fortiter plangit. et iterum flen
da nō admittit. Lauatur ⁊ mundus nō est:
q̄ plangit qđ gessit: nec tamē deserit sed
post lachrimas hoc qđ fleuerat repetit.
Vnde de his petrus apl's dicit. Canis re
uersus ad vomitū suū. Si enī volumus
vt deus obliuiscatur pctōrū nostrorum: re-
cordari nos ecōtra eorum oī sollicitudine
debemus. et confessione nostra pura vel
emendatione condigna: in lachrimis et
elemosinis eorum a dn̄o deo nostro aufer-
re memoriam. l.iij. Scđm iohannē ix
In illo tpe: Preteriens iesus vidit ho
minem cecū a natiuitate: ⁊ interro
gauerunt eū discipuli sui. Rabbi. quis
peccauit: hic aut parentes eius: vt cecus
nasceretur. Et rel. Postq̄ exisset dn̄s de
templo iudeorum: quid fecerit in populo gē
tium: imo totius humani generis audi
amus. Ait enim euangelista. Preteriēs
iesus vidit hōiem cecū a natiuitate. ⁊ cē.
Ea quippe q̄ fecit dn̄s noster iesus chri-
stus: stupenda atqȝ miranda et opera et
verba sunt. Opera: qr facta sunt. verba
qr signa sūt. Si ergo quid significet: hoc
quod factū est cogitemus: genus huma-
nū est iste cecus. Hec enim cecitas conti-
git in primo homine per peccatū: de quo
omnes originem duximus: non solum
mortis: sed etiam iniquitatis. Tu. ℟.
Splendida facta est facies moysi dum respice
ret in eū dn̄s. Videntes seniores claritatē vult⁹
eius admirantes timuerūt valde. ℣. Descēdit
moyses de mōte portās duas tabulas lapide-
as in manibȝ suis scriptas vtrasqȝ digito dei.
Vi. ā. Rabbi q̄s peccauit homo iste q̄ cec⁹ nat⁹
est respondit iesus ⁊ dixit neqȝ hic peccauit ne-
qȝ parentes eius sed vt manifestentur opera
dei in illo. p̄s. Mag. Orō
Deus qui ¶ ⁊ iustis premia meritorum: ⁊ peccato
ribus per ieiuniū veniā prebes. misere-
re supplicibus tuis: vt reatus nostri con
fessio: indulgentiam valeat percipere de
lictorum. Per dominū. Ad vs̄ super p̄os ān
Dixi vobis iam ⁊ audistis lutū michi posuit il
le qui dicitur christus. ā. A seculo non est audi-
tum qr quis aperuit oculos ceci nati. p̄s Mag
Pateant aures mīe tue dn̄e ¶ Orō
precibus supplicantium. ⁊ vt petē
tibus desiderata concedas: fac eos que ti
bi placita sunt postulare. Per dominū
¶ Feria quinta. iiii. regum. iiii l.j
In diebus illis: Venit mulier suna-
mitis ad helyseum in montem car
meli. Cumqȝ vidisset eam vir decontra:
ait ad gyezi puerum suum. Ecce suna-
mitis illa: vade in occursum eius. Et re
liqua. Quanta sit vel fuerit misericor-
dia nostri conditoris erga nostram om-
niūqȝ salutem: nulla humana lingua
valet enarrare: tamē per miracula pre-
sentis lectionis quam audiuimus no-
stre etiam redemptionis figuram demō
stratā possumus accipere. Venit enim
mulier sunamitis ad helyseum prophe-
tam: et apprehendit pedes eius. et vnicū
filium suum a morte resuscitari roga-
uit. Tu autem. ℟. Locutus est. l.ij
Accessitqȝ gyezi discipulus eius: vt
amoueret eam. Et ille dixit ad

gyezi. Accinge lumbos tuos et tolle baculum meum in manu tua. et pone baculum meum super faciem pueri Quid ergo p gyezi nisi moyses legislator. ⁊ q̄d per baculū helysei quem accepit vt mitteret super puer͛: nisi lex littere designatur: Quid vero per puerum: nisi humanum genus figuratur: et quid per helyseū: nisi autor humani generis dicitur: Qui vt helyseus puerum mortuum: ita humanum genus in peccatis mortuum doluit: quod seductum suasione diaboli: ⁊ iniquis operibus extinctum miseratus aspexit. Lectio tertia. Scd̄m lucam. vii

In illo tempore: Ibat iesus in ciuitatem que vocatur naym. ⁊ cetera Defunctus hic qui extra portam ciuitatis multis est intuentibus elatus: significat hominem letali criminum funere soporatum. eandemq̄ insuper mortem non cordis adhuc cubili tegentem: sed ad multorum noticiam per locutionis operisue indicium: quasi per sue ciuitatis ostia propalantem. Qui bene vnicus filius matris sue fuisse perhibetur. quia licet e multis collecta personis vna sit persona perfecta et imaculata virgo mater ecclesia: singuli tamen quiq̄ fidelium: vniuersalis se ecclesie filios rectissime fatentur. an̄. Adolescens tibi dico surge et rescdit qui erat mortuus et cepit loqui et dedit illum matri sue. p̄s. Benedictus. Oratio

Presta quesumus omnipotēs deus vt quos ieiunia votiua castigāt. ipsa quoq̄ deuotio sācta letificet: vt terrenis affectibus mitigatis: facilius celestia capiamus. Per dn̄m. ā. Propheta magnus surrexit in nobis et quia deus visitauit plebem suam. p̄s. Magnificat. Oratio.

Populi tui deus institutor et rector peccata quibus ipugnatur expelle: vt sēper tibi placit⁹. ⁊ tuo munimine sit securus. Per d. ¶ Feria vj. l. j

Confidenter vos dilectissimi ad opera pietatis hortamur: quia experimētis didicimus libenter vos suscipere quod monemus. Scitis nāq̄ ⁊ deo docente cognoscitis: ad eternū nobis gaudiū profuturū diuinor͛ obseruantiam mandatorum. In quibus exequendis quia humana fragilitas plerumq̄ lacescit: ⁊ in multis per lubricum sue ifirmitatis offendit: misericors et pius dn̄s nobis remedia et adiutoria dedit. per que veniā obtinere possimus. R. In mari. l. ij

Quis eni tot illecebras mundi. tot insidias diaboli. tot deniq̄ pericula sue mutabilitatis euaderet: nisi clementia regis eterni mallet nos reparare q̄ perdere: Nam ⁊ qui iam redempti iam regenerati. iā filii lucis effecti sunt: q̄diu tamen in hoc mundo: qui totus in maligno est positus detinentur: q̄diu i infirmitate carnis corruptibilia et temporalia blandiuntur: non possunt istos dies sine tentatione transire. Nec facile quisq̄ peruenit in tam cruenta victoria ⁊ inter multos hostes frequentesq̄ conflictus si sit liber a morte: sit imunis a vulnere l. iij. Scd̄m iohannem xi

In illo tp̄e. Erat q̄dā lāguens lazarus a bethania de castello marie ⁊ marthe. Et rel. In superiori lectiōe meministis q̄ dn̄s exiit de manibus eorū q̄ lapidare eū volebant. ⁊ descendit trans iordanē: vbi iohānes baptizabat. Ibi ergo dn̄o constituto infirmabat̄ in bethania lazarus: qr castellū erat proximum hierosolimis. Maria autē erat q̄ vnxerat dn̄m vnguento: ⁊ extersit pedes eius capillis suis: cuius frater lazarus infirmabatur. ā. Lazarus amicus noster dormit eamus ⁊ a sōno excitemus eū. p̄s. Bened. Orō

Deus q̄ ineffabilib̄ mundum renouas sacramentis. presta q̄s: vt ecclesia tua ⁊ eternis proficiat institutis. ⁊ tēporalib̄ non destituat̄ auxiliis. Per d. Ad v̄s super p̄os. ā. Dn̄e si fuisses hic lazarus

non esset mortuus ecce iā fetet quatriduanus in monumento. ā. Ad monumentū lazari clamabat dñs dicens. lazare veni foras. p̄. Mag

¶ Orō

Da q̄s omp̄s deus: vt qui infirmitatis nostre cōscii de tua virtute confidimus: sub tua sēper pietate gaudeamus Per dominum nostrum

¶ Sabbato. Lectio prima Isaie xlix

Hec dicit dñs. In tp̄e placito exaudiui te: et in die salutis auxiliatus sū tui. ⁊ cē. Tempus placitū et opportunū diesꝫ salutis vita presens est: in qua per studiū sancte cōuersationis: vel per affectum eterne vite: placere nos diuine possumus maiestati. salutēꝫ ⁊ vitā pro mereri beatitudinis sēpiterne Ideoꝫ necesse est: vt quales in iudicio coram dño astare cupimus: tales nunc dū licet in hoc seculo bonis operibꝫ nos preparemꝰ Quia nunc est tempus laborandi: tunc autem remunerandi. nunc promerendi tunc autē accipiendi quicquid ꝓmeretꝰ.

¶ R. Ecce mitto. l. ij

Siue etiā placitū tempus ⁊ dies salutis passio ⁊ resurrectio fuit dñi nostri iesu christi et saluatoris nostri: cū pro nostra vita et salute passus est: ⁊ resurrexit. Vnde seq̇tur. ⁊ seruaui te ⁊ dedi te in fedus populi: his videlicet in pacē ⁊ benedictionē qui in christū credere voluerunt Moxqꝫ subditur vt suscitares t̄rā id est corda infideliū: q̄ ydolatrie seruiebāt erroribus

Lectio tertia. ¶ Secundum iohannem viii

In illo tp̄e: Dicebat iesus turbis iudeoꝝ. Ego sū lux mundi. Qui seq̇tur me: non ābulat in tenebris: ⁊ cē. Vbi manifeste docet non solū qua autoritate multa p̄ctā dimiserit: sed etiā ꝙ ipse sit vera lux q̄ illuminat oēm hōiem venientē in hunc mundū: cuius perpetuū splendorē humana fragilitas videre nō potuisset: nisi carnis nube tegeretꝰ ꝑ quā quasi ꝑ qddā lucidissimū speculū diuini luminis claritas humanis mētibꝫ innotesceret: q̄ fide purganda ē: vt tanti luminis aspectu digna efficiatꝰ. R. Splendida. q̄re fer. iiij. ā. Ego sū lux mundi qui seq̇tur me non ambulat in tenebris sed habebit lumē vite dicit dominus. p̄s. Benedictus. Oratio.

Fiat q̄s dñe per gratiam tuam fructuosus nostre deuotionis affectꝰ. quia tunc nobis proderūt suscepta ieiunia: si tue sint placita pietati. Per dñm.

Ad vesperas. ā. Qui sequitur me non ābulat ī tenebris sed habebit lumē vite dicit dñs. p̄. Bꝰ

¶ Cp̄z

Iudicasti dñe causā aīe mee defensor vite mee: dñe deꝰ meꝰ Deo gratias. R. Educ de carcere aīam meam Vt confiteatur nomini tuo domīe. V. Periit fuga a me et non est qui requirat animam meam. Vt cō. Nō dr̄. Gloria patri. Sed reincipitur Educ de carcere animam.

¶ Hymnus.

Vexilla regis prodeunt fulget crucis mysterium quo carne carnis conditor suspensus est patibulo Confixa clauis viscera tendens manus vestigia redemptionis gratia hic immolalata est hostia. Quo vulneratus insuper mucrone dire lancee vt nos lauaret crimine manauit vnda sanguine. Impleta sunt que concinit dauid fideli carmine dicendo nationibus regnauit a ligno deus Arbor decora ⁊ fulgida ornata regis purpura electa digno stipite tam sancta membra tangere. Beata cuius brachiis precium pependit seculi statera facta est corporis predamqꝫ tulit tartaris O crux aue spes vnica hoc passionis tempore auge piis iusticiam reisqꝫ dona veniam. Te summa deus trinitas collaudet omnis spiritus quos per crucis mysterium saluas rege per secula. Amen. Vꝰ. Dederunt in escam meam fel. Et in siti mea potauerunt me aceto. ā. Ego sum qui testimonium perhibeo de meipso et testimonium perhibet de me qui misit me pater. Psalmus. Magnificat.

¶ Oratio.

Deus q̇ sperantibus in te misereri potius eligis ꝗ̄ irasci. da nobis digne flere mala que fecimus: vt tue cōsolationis gratiā inuenire valeamus. Pᷣ Ad cōplet. ℟. In pace. sine. Gloria pri. cē. vts

¶ Dñica in passione. Ad matut. Inuitat. Hodie si vocē dñi audieritis. Nolite obdurare corda vestra. ps̄. Venite. Non dr̄ Gloria patri in fine. nec ad ℟. matut. ⁊ horaꝝ quando fit de tempore vsqꝫ ad pascha. ¶ Hymnus

Pange lingua gloriosi prelium certaminis ⁊ super crucis tropheum dic triumphū nobilem qualiter redemptor orbis īmolatus vicerit. De parentis prothoplausti fraude facta condolēs quando pomi noxialis morte morsu corruit ipse lignum tunc notauit damna ligni vt solueret. Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat multiformis proditoris ars vt artem falleret ⁊ medelā ferret inde hostis vnde leserat. Quando venit ergo sacri plenitudo tēporis missus est ab arce patris natus orbis conditor atqꝫ ventre virginali caro factus prodiit. Vagit infans inter arta conditus presepia membra pannis inuoluta virgo mater alligat pedes manus atqꝫ crura stricta cingit fascia. Gloria ⁊ honor deo vsquequo altissimo vna patri filioqꝫ inclito paraclito cui laus est ⁊ potestas per eterna secula. Amen. In primo noct. ā. Seruite. ℣. Erue a framea deus aīam meā. Et de manu canis vnicā meā. l. j. Liber hieremie

Verba hieremie filii helchie de sacerdotibus qui fuerunt in anathoth in terra beniamin: qđ factum est verbū dñi ad eum in diebus iosie filii amon regis iuda. in tertiodecimo anno regni eiꝰ Et factum est in diebus ioachym filii iosie regis iuda: vsqꝫ ad consūmationē vndecimi anni sedechie filii iosie regis iuda vsqꝫ ad trāsmigratioēꝫ hierl'm ī mēse q̇nto. Hec dicit dñs deus: conuertimini ad me et salui eritis. Deo gratias. ℟. Hoc ℟. dicitur tantum dñica. Isti sunt dies quos obseruare debetis temporibꝫ suis. Quartadecima die ad vesperum pascha domini est et in quintadecima solennitatem celebrabitis altissimo domino. ℣. Locutus est dominus ad moysen dicens loquere filiis israel et dices ad eos. Quartadecima die ¶ Lectio secunda

Et factum est verbū domini ad me dicens. Priusꝗ̄ te formarem in vtero noui te. et anteꝗ̄ exires de vulua sanctificaui te. et prophetam in gentibꝫ dedi te. Et dixi. A. a. a. domine deus: ecce nescio loqui: quia puer ego sum. Et dixit dominus ad me. Noli dicere quia puer ego sum: quoniam ad omnia que mittam te ibis. et vniuersa quecunqꝫ mandauero tibi: loqueris ad eos. Ne timeas a facie eorum: quia ego tecum sum: vt eruam te dicit dominus. Hec dicit dominus deus: conuertimini ad me et salui eritis. Deo gratias. ℟. Multiplicati sunt qui tribulant me et dicunt non est salus illi in deo eius. Exurge domine saluum me fac deus meus. ℣ꝰ. Nequando dicat inimicus meus preualui aduersus eum. Exurge. l. iij.

Et misit dominus manum suam ⁊ tetigit os meum: ⁊ dixit dominus ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo. ecce cōstitui te hodie super gentes ⁊ sup regna: vt euellas ⁊ destruas. ⁊ disperdas et dissipes. et edifices et plantes. Et factum est verbum domini ad me: dicens. Quid tu vides hieremia: Et dixi. Virgā vigilantē ego video. Et dixit dñs ad me. Bñ vidisti: qꝛ vigilabo ego sup ꝟbo meo vt faciā illud Et factū ē ꝟbū dñi secūdo ad me dicens. Quid tu vides: Et dixi. Ollā succensā ego video. ⁊ faciē eius a facie aquilonis. Hec dicit dominus deus: conuertimini ad me et salui eritis Deo gratias. ℟. Deus meus es tu ne discedas a me. Qm̄ tribulatio proxima est ⁊ non ē qui adiuuet. ℣ Deus deus meus respice in me quare me dereliquisti lōge a salute mea. Qm̄.

Non dicitur. Gloria patri. nec iterat℞. In .iii. noct. ã. Conserua ℣. De ore leonis libera me dñe. Et a cornibus vnicorniũ humilitatẽ meã

Et dixit dñs ad me. Ab aqui ¶ .l. iiij lone pandetur omne malũ super omnes habitatores terre. quia ecce ego conuocabo omnes nationes regnorum aquilonis dicit dñs. Et venient et ponent vnusquisqꝫ solium suũ in introitu portarũ hierusalem. ⁊ super omnes muros eius in circuitu. ⁊ super vniuersas vrbes iuda. ⁊ loquar iudicia mea cũ eis super omni malicia eorꝝ: qui dereliquerũt me. ⁊ libauerunt diis alienis. et adorauerunt opus manuũ suarum Tu ergo accinge lumbos tuos ⁊ surge. ⁊ loquere ad eos oĩa q̃ ego p̃cipio tibi. Ne formides a facie eorꝝ. nec enim timere te faciã vultum eorꝝ. Hec dicit dñs. ℞. In te iactatus sum ex vtero de ventre matris mee deus meus es tu ne discedas a me Qm̃ tribulatio proxima est ⁊ non ẽ qui adiuuet. ℣. Erue a framea deus aĩaꝫ meã ⁊ de manu canis vnicã meã Qm̃. .l. v

Ego quippe dedi te hodie in ciuitatẽ munitã ⁊ in colũnam ferream. et in murum ereum. et super omnem terram regibus iuda. ⁊ principibus ⁊ sacerdotibus in om̃i populo terre. et bellabũt aduersũ te. ⁊ non preualebunt quia ego tecum sum dicit dñs: vt liberem te. ⌊Hiere mie. ii⌊ Et factum ẽ verbum dñi ad me: dicens. Vade et clama in auribus hierusalem dicens. Recordatus sum tui miserans adolescentiam tuam ⁊ caritatẽ desponsationis tue: quando secuta es me in deserto in terra que non seminatur. Sãctus israel dño primitie frugũ eius omnes qui deuorant eum delinquũt. mala venient super eos dicit dñs. Hec dicit ℞. Tota die cõtristatus ingrediebar dñe qm̃ anima mea ĩpleta est illusionibus. Et vim faciebant qui querebant aĩam meã. ℣. Et qui ĩquirebant mala michi locuti sunt vanitates ⁊ dolos tota die meditabantur. Et vim. .l. vj

Audite verbum dñi domus iacob. et omnes cognationes domus israel. Hec dicit dñs. Quid inuenerũt patres vestri in me iniquitatis. quia elongauerunt a me. ⁊ ambulauerũt post vanitatem ⁊ vani facti sunt. ⁊ non dixerũt vbi est dñs qui ascendere nos fecit de terra egypti. qui transduxit nos per desertum. per terram inhabitabilem ⁊ inuiã. per terram sitis et ymaginem mortis. per terram in qua non ambulauit vir. neqꝫ habitauit homo. Et induxi vos in terram carmeli: vt comederetis fructũ eius. ⁊ optima illius Et ingressi cõtaminastis terram meam. ⁊ hereditatem meam posuistis in abhominationem. Hec dicit dñs. ℞. Ne auertas faciem tuam a puero tuo dñe. Qm̃ tribulor velociter exaudi me ℣. Intende anime mee et libera eam propter ĩimicos meos eripe me. Qm̃. vt̃s. In tertio noc ã. Non sunt loquele. ps. Celi enarrant. ⁊ cẽ. ℣. Ne perdas cum impiis deus animam meam. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Lectio septima ¶ Secundũ iohannẽ viii

In illo tempore. Dicebat iesus turbis iudeorum et principibus sacerdotum. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico: quare vos non creditis michi? Qui ex deo est: verba dei audit. Propterea vos non auditis: qꝛ ex deo non estis. Etcꝛ. Om̃. b. gregorii pape

Pensate fratres carissimi mansuetudinem dei. Relaxare peccata venerat et dicebat. Quis ex vobis arguet me de peccato? Non dedignatur ex ratione ostendere se peccatorem non esse: qui ex virtute diuinitatis poterat peccatores iustificare. Sed terribile est valde quod subditur. Qui ex deo ẽ: verba dei audit. Propterea vos non auditis: quia ex deo non estis. Si enim verba dei audit qui ex deo est. ⁊ audire verba eius nõ potest quisquis ex illo nõ ẽ: introget se vnusqisqꝫ si v̾ba dei in aure cordis. p̾cipit ⁊ ĩtelliget vnde sit. Tu

℟. Deus meus eripe me de manu peccatoꝛis
et de manu contra legem agentis et iniqui.
Qm̄ tu es patientia mea. ℣. Deus ne elonge
ris a me deus meus in auxilium meū respice.
Celestem patriā deside= ¶ Om̄. l. viij
rare veritas iubet. carnis desideria
conteri. mundi gloꝛiā declinare. aliena
non appeti. pꝛopꝛia largiri. Penset ergo
apud se vnusquisq3 si hec vox dei in coꝛde
eius conualuit. ⁊ quia iā ex deo sit agno=
scit Nam sunt nonnulli qui hec quidem
coꝛpoꝛis aure percipiūt: sed nullo ea mē=
tis desiderio complectuntuꝛ. Et sunt nō=
nulli: qui pꝛecepta dei aure coꝛpoꝛis per=
cipere dedignant̄. Et sunt nonnulli qui
libenter verba dei suscipiunt: ita etiā vt
in fletibus compungantur: sed post la=
chꝛimarum tempus ad iniquitatem re=
deunt. Hi pꝛofecto verba dei nō audiūt:
qui hec exercere in opere contēnūt. Tu.
℟. Qui custodiebant animam meam consili
um fecerunt inunū dicentes. Deus dereliquit
eū persequimini ⁊ cōpꝛehendite eū quia non ē
qui liberet eū deus meus ne elongeris a me de
us meus in adiutoꝛium meū intende. ℣. Om
nes inimici mei aduersum me cogitabāt ma
la michi verbum iniquum mandauerunt ad=
uersum me dicentes. Deus dereliquit. l. ix
Vitam quoq3 vestram fratres caris
simi ante mentis oculos reuoca=
te. ⁊ alta consideratione pertimescite: hoc
quod ex oꝛe veritatis sonat. Propterea
vos non auditis: quia ex deo non estis.
Sed hoc quod de repꝛobis veritas loqui
tur: ipi hoc de semetipis repꝛobi suis ope
ribus ostendunt Nam subditur. Respō
derunt igitur iudei: et dixerunt ei. Non=
ne benedicimus nos: quia samaritanus
es. ⁊ demonium habes? Accepta autem
contumelia tanta quid eis respondeat:
audiamus. Ego demonium nō habeo:
sed honoꝛifico patrem meum: ⁊ vos inho
noꝛastis me. Oꝛ enim samaritanus: di=
citur custos. ⁊ ipse veraciter custos est. de
quo psalmista. Nisi dn̄s custodierit ciui
tatē. ⁊ cetera. ⁊ ysaias. Custos q̄ de nocte
non respondit. samaritanus non sum:
sed ego demonium non habeo. Tu aūt
℟. Adiutoꝛ ⁊ susceptoꝛ meus es tu dn̄e ⁊ in ver
bum tuum speraui. Declinate a me maligni
⁊ scrutaboꝛ mandata dei mei. ℣. Iniquos odio
habui ⁊ legem tuam dilexi. Declinate. ℟. Ad=
iutoꝛ. ℣. sacerd. De oꝛe leonis libera me dn̄e.
Et a coꝛnibus vnicoꝛnium humilitatem meā
Vide dn̄e afflictionem ¶ In laudibz. ān
meā qm̄ erectus est inimicus meus. ps
Miserere. ā. In tribulatione inuocaui dn̄m ⁊
exaudiuit me in latitudine. ps. Cōfitemini.
Non dicitur ā. pꝛecedēs ad tertiā sed seqn̄s
ā. Judicasti dn̄e causā anime mee defensoꝛ vi=
te mee dn̄e deus meus. ps. Deus de⁹ meus.
ā. Popule meus quid feci tibi aut quid mole=
stus fui responde michi. ps. Benedicite. ān.
Nunquid redditur pꝛo bono malum quia fo=
derunt foueā anime mee. ps. Laud. Cpm.
Faciem meam non auerti ab incre
pantibus ⁊ conspuentibus in me.
dn̄s deus auxiliatoꝛ meus. et ideo nō sū
confusus. Deo gratias. ¶ Hymnus
Lustra sex qui iam peracta tempus
implens coꝛpoꝛis se volente natus
ad hoc passioni deditus agnus in cruce
leuatur imolādus stipite Hic acetū fel
arundo sputa claui lancea mite coꝛpus
perfoꝛatur sanguis vnda pꝛofluit terra
ponthus astra mundus quo lauant̄ flu
mine Flecte ramos arboꝛ alta tēsa la
xa viscera et rigoꝛ lentescat ille quem
dedit natiuitas vt superni membꝛa re=
gis miti tendas stipite Crux fidelis in=
ter omnes arboꝛ vna nobilis nulla sil=
ua talem pꝛofert fronde floꝛe germine
dulce lignum dulces clauos dulce pon=
dus sustinens Sola digna tu fuisti
ferre precium seculi atq3 poꝛtum pre=
parare nauta mundo naufrago quem
sacer cruoꝛ perunxit fusus agni coꝛ=
poꝛe. Gloꝛia et honoꝛ deo vsquequo

altissimo vna pr̄i filioqꝫ inclito paracli-
to cui laus est ⁊ potestas ꝑ eterna secula
Amen. ℣. Eripe me de iĩmicis meis deꝰ meꝰ.
Et ab insurgẽtibꝫ in me libera me. ã. Aie ipi
orũ fremebãt aduersũ me ⁊ grauatũ ē cor meũ
Quesumꝰ oṗs ¶ Sup eos. ṗs. Bꝰ. Orõ
Deus: familiã tuã ꝓpiciꝰ respice: vt
te largiẽte regatur in corpore: ⁊ te seruã
te custodiatur in mente. Per d̃. ⟂ Nõ fiunt
meõrie cões sed si in kalẽdario euenerit fiãt vl
qꝫ ad quartã feriã añ pascha ¶ Ad primã. ã
Vide dñe. ṗs. Deꝰ deꝰ meꝰ re. ⁊cē. Ad ꝑcel. ℟.
Qui custo. ¶ Ad. iii. ã. Judicasti. ¶ Cp̃m.
Nõ sis michi tu formidini spes mea
in die afflictionis mee dñe deꝰ meꝰ
Deo gr̃as. ℟. Erue a framea deus animã
meã. Et de manu canis vnicã meã. ℣. De ore
leonis libera me dñe ⁊ a cornibꝫ vnicorniũ. Et
de ma. ℟. Erue. ℣. Intende aie mee et libera
eã. Propter iĩmicos meos eripe me ¶ Ad vj. ã
Deus ne elõgeris a ¶ Popule. Cp̃m
me deus meꝰ in auxiliũ meũ respi
ce: qm̄ tu es patientia mea. Deo gr̃as.
℟. De ore leonis libera me dñe. Et a cornibꝫ
vnicorniũ humilitatẽ meã. ℣. Erue a framea
deus aiam meã ⁊ de manu canis vnicã meam
Et. ℟. De ore. ℣. Ne perdas cũ ipiis deꝰ aiam
meã. Et cũ viris sãguinũ vitã meã ¶ Ad ix.
Confundant̃ q̃ me ¶ ã. Nunq̃d. Cp̃m
persequũtur ⁊ nõ confũdar ego. pa
ueant illi ⁊ nõ pauеã ego. ait dñs omṗs.
℟. Principes persecuti sunt me gratis ⁊ a ver-
bis tuis formidauit cor meũ. Letabor ego sup
eloquia tua. ℣. Quasi q̃ inuenit spolia multa
Le. ℟. Pricipes. ℣. Eripe me de inimicis meis
deꝰ meꝰ. Et ab insurgẽtibus in me libera me.
¶ Ad vs̃. ã. Ego demoniũ non habeo sed ho
norifico patrẽ meũ dicit dñs. ṗs. Dixit dñs.
Cp̃m. Judicasti. ℟. Educ. Hyꝰ. Vexilla re
gis. ℣. Dederunt in escam meam fel. ã. Abra-
ham pater vester exultauit vt videret diẽ meũ
vidit ⁊ gauisus est. ṗs. Mag ⟂ Oratio vt supra
Complet. vts̃. ¶ Feria scd̃a. vt in psalt̃. Nec
dicitur ⟂ Gloria patri. ad Venite. nec ad ℟.

Hymnus. Pange lingua. ℣. Erue. l. j.
Sacerdotes non dixerunt vbi ē dñs:
⁊ tenentes legem nescierunt me. ⁊
pastores preuaricati sũt ĩ me. ⁊ prophete
prophetauerunt in baal. et ydola secuti
sunt. Propterea adhuc iudicio conten-
dam vobiscum: ait dominus: et cum fi-
liis vr̃is disceptabo. Trãsite ad insulas
cethym. ⁊ videte. ⁊ in cedar mittite. et con
siderate vehementer. ⁊ videte si factum ē
huiuscemodi. Si mutauit gens deos su
os: ⁊ certe ipsi non sunt dii. Populus ve-
ro meus mutauit gloriam suam in ydo
lum. Hec dicit dñs. ℟. Multiplicati. l. ij.
Obstupescite celi super hoc: et porte
eius desolamini vehementer dicit
dñs. Duo enim mala fecit ppl̃s meus.
Me dereliquerunt fontem aq̃ viue: ⁊ fo-
derunt sibi cysternas dissipatas: q̃ conti-
nere non valent aquas. Nunquid seruꝰ
est israel. aut vernaculus? Quare ergo
factus est in predam? Super eũ rugie-
runt leones: et dederunt vocem suã. Po-
suerunt terram eius in solitudinem: ci-
uitates eiꝰ exuste sunt. ⁊ non est qui habi
tet ĩ eis. Filii quoqꝫ mẽpheos ⁊ taphneos
constuprauerunt te vsqꝫ ad verticẽ. Hec
dicit dñs. ℟. Deus. l. iij
Nunquid non istud factum est tibi:
quia dereliquisti dñm deum tuum eo tẽ-
pore quo ducebat te per viam? Et nunc
q̃d tibi vis in via egypti: vt bibas aquã
turbidam? Et quid est tibi cum via as-
syriorum: vt bibas aquam fluminis? Ar-
guet te malicia tua: ⁊ auersio tua incre-
pabit te. Scito ⁊ vide quia malũ ⁊ ama-
rum est reliquisse te dñm deum tuum. ⁊
non esse timorem eiꝰ apud te dicit dñs
exercituum. Hec dicit. ℟. In te. Non dicit̃
Gloria patri. nec iteratur. ℣. De ore. Laudes
vt in psalterio. Capitulum. Faciem. Hym-
nus. Lustra. ℣. Eripe me. ã. In die magno fe
stiuitatis stabat iesus et clamabat dicens. si
quis sitit veniat ad me et bibat. ṗs. Bñd̃. Orõ

Sanctifica q̄s dñe nostra ieiunia: et cunctaꝝ nobis propicius indulgē tiā largire culpaꝝ. Per dñm. Non dicun tur suffragia. Ad primā. ā. Viuo. Ad tertiā. ā. Aduenerunt. Cpl'a ℟. ⁊ ℣. de dñica preced. ⁊ sic ad alias horas. ā. Qui sitit veniat ⁊ bibat ⁊ de ventre eius fluent aque viue. ps. Mag. Orō

Da q̄s dñe populo tuo salutē mentis ⁊ corporis. vt bonis operibꝫ inherendo: tua semper mereatur protectione defendi. Per dominum nostrum.

¶ Feria iij. ℣. De ore. l. j. Hieremie. iii

Vulgo dicitur. si dimiserit vir vxorem suam: et recedens ab eo duxerit virū alterū. nunq̇d reuertet̃ ad eū vltra: Nunquid non polluta et contaminata erit mulier illa: Tu aūt fornicata es cū amatoribꝫ multis: tamen reuertere ad me dicit dñs. ⁊ ego suscipiā te. Leua oculos tuos in directum: ⁊ vide vbi nunc p̄strata sis. Hec d. ℟. Tota die. l. ij

In viis sedebas expectans eos quasi latro īsidiās in solitudine. ⁊ polluisti trā ī fornicationibꝫ tuis. ⁊ in maliciis tuis. Quāobrem prohibite sunt stille pluuiarum: ⁊ serotinus ymber non fuit. Frons meretricis mulieris facta est tibi: noluisti erubescere. Ergo saltem voca me amodo pater meus: dux virginitatis mee tu es. Nunquid irasceris imperpetuū: aut perseuerabis in finem: Ecce locuta es: ⁊ fecisti mala. ⁊ potuisti. Hec d. ℟. Ne auertas. l. iij

Et dixit dñs ad me i diebus iosie regis. nunquid vidisti que fecerit aduersatrix israel: Abiit sibimet super omnem montem excelsum. et sub omni ligno frondoso: et fornicata est ibi. Et dixi cū fecisset hec omnia ad me reuertere: ⁊ non est reuersa. Et vidit preuaricatrix soror eius iuda. q̇a pro eo ꝙ mechata esset aduersatrix israel: dimisissem eam et dedissem ei libellum repudii. et non timuit preuaricatrix iuda soror eius: sed abiit ⁊ fornicata est etiam ipsa. ⁊ facilitate fornicationis sue contaminauit terram: ⁊ mechata est cum lapide ⁊ ligno. Hec dicit dñs. ℟. Deus. Nec dicitur Gloria patri. nec iteratur. ⁊ sic deinceps ℣. Ne perdas ān. Vos ascendite ad diem festū hunc ego non ascendam quia tempus meum nondum aduenit. ps. Benedictus. Oratio

Nostra tibi quesumus dñe sint accepta ieiunia: que nos et expiando gratia tua dignos efficiant: et ad remedia perducant eterna. Per dñm. Ad vesperas. ā. Quidam autem ex eis dicebant q̇a bonus est alii autem dicebant non sed seducit turbas. ā. Tempus meum nondum aduenit tempus autem vestrum semper est paratum

Da nobis quesumꝰ ¶ ps. Mag. Orō dñe perseuerantem in tua voluntate famulatum. vt in diebus nostris ⁊ merito ⁊ numero populus tibi seruiens augeatur. Per ¶ Feria. iiij. ℣. Ne p̄das. l. j

Et dixit dñs ad me. Justificauit animam suam aduersatrix israel. cōparatione preuaricatricis iuda. Vade et clama sermones istos contra aquilonem: ⁊ dices. Reuertere aduersatrix israel ait dñs. ⁊ non auertam faciem meam a vobis. quia sanctus ego sum dicit dñs ⁊ non irascar imperpetuum: tamen scito iniquitatem tuam. quia in dñm deum tuum preuaricata es. et dispersisti vias tuas alienis: sub omni ligno frondoso. ⁊ vocem meam non audisti. Hec dicit d. ℟. Qui custodiebant. Lectio secunda

Conuertimini filii reuertentes dicit dominus. quia ego vir vester. ⁊ assumā vos vnū de ciuitate. et duos de cognatione. ⁊ introducā vos in syon Et dabo vobis pastores iuxta cor meū: ⁊ pascēt vos sciētia ⁊ doctrina. Cūq̧ multiplicati fueritis ⁊ creueritis in t̄ra ī diebꝫ illis ait dñs: non dicent vltra archa testamēti dñi. neq̧ ascēdet sup cor. neq̧ recordabuntur illius. neq̧ visitabitur. nec fiet vltra. Hec dicit dñs. ℟. Adiutor l. iij

In illo tempore vocabunt hierusalē solium dn̄i: et congregabuntur ad eā omnes gentes in nomine dn̄i in hierusalem: ⁊ non ambulabūt post prauitatem cordis sui pessimi. In diebus illis ibit domus iuda ad domū israel: et venient simul de terra aquilonis: ad terram quam dedi patribus vestris. Ego autem dixi. quomodo ponam te in filiis. et tribuam tibi terram desiderabilem: hereditatem preclaram. exercitū gentium: Et dixi. Patrem vocabis me: et post me ingredi non cessabis. Hec dicit dominꝰ deus. ℟. In proximo est tribulatio mea dn̄e ⁊ non est q̄ adiuuet vt fodiant manus meas ⁊ pedes meos. Libera me de ore leonis vt enarrem nomē tuum fratribus meis. ℣. Deus deus meus respice in me quare me dereliquisti longe a salute mea. Libera. ℣. sacerdō. Erue. añ. Oues mee vocem meam audiunt ⁊ ego dn̄s agnosco eas

Sanctificato hoc ¶ ps. Benedō. Orō

Sieiunio deus tuoꝝ corda fidelium miserator illustra. et quibus deuotionis prestas affectum: prebe supplicantibus pium benignus auditū. Per dominū. añ Multa bona opera operatus sū ī vobis ꝓpter quod opus vultis me occidere. ps. Mag. Orō.

Adesto supplicationibus nostris oīpotens deus. et quibus fiduciam sperande pietatis indulges: cōsuete mīe tribue benignus effectum. Per dominū

¶ Feria quinta. ℣. Erue. l. j

Vox in viis audita est ploratus et vlulatus multus filioꝝ israel: qm̄ iiquā fecerunt viam suam. obliti sunt dn̄i dei sui. Conuertimini filii reuertentes: ⁊ sanabo auersiones vestras. Ecce nos venimus ad te. tu enim es dn̄s deus noster Vere mēdaces erant colles. ⁊ multitudo montiū. Vere in domino deo nostro salus israel. Confusio comedit laborem patrū nostrorum: ab adolescētia nostra. Greges eorum et armenta eorum filios eorum et filias eorum Hec dicit dominꝰ deus. ℟. Multiplicati

Lectio secunda

Dormiemus in confusione nostra. ⁊ operiet nos ignominia nostra. qm̄ dn̄o deo nostro peccauimus ⁊ nos et patres nostri ab adolescentia nostra vsq3 ad hanc diem: ⁊ non audiuimus vocē dn̄i dei nostri

Hieremie. iiii

Si reuerteris israel ait dn̄s: ad me conuertere. Si abstuleris offendicula tua a facie mea: nō cōmoueberis. et iurabis viuit dn̄s in veritate ⁊ in iudicio et iusticia. et benedicent eum gentes: ipsumq3 laudabunt. Hec enim dicit dn̄s deus viro iuda. ⁊ habitatoribus hierusalem. Nouate vobis nouale. ⁊ nolite serere super spinas. Hec dicit dominus deus. ℟. Deus. l. iij

Annunciate in iuda et in hierusalē auditum facite. loquimini. ⁊ canite tuba in terra. clamate fortiter et dicite. Congregamini et ingrediamur ciuitates munitas. leuate signum in syon ⁊ confortamini. ⁊ nolite stare. quia malū ego adduco ab aquilone. et contritionē magnam Ascendit leo de cubili suo: ⁊ predo gentium se leuauit Egressus est de loco suo: vt ponat terram tuam in desolationē. Hec dicit dn̄s. ℟. Inte. ℣. De ore. añ Quid molesti estis huic mulieri opus eni bonum operata est in me. ps. Benedictꝰ. Orō

Presta quesumus omnipotens deꝰ: vt dignitas conditionis humane per immoderātiam sauciata: medicinalis parsimonie studio reformetur. Per d̄ ā. Mittēs hec mulier in corpus meum hoc vnguentū ad sepeliendū me fecit. ps. Mag. Orō

Adesto domine propicius plebi tue: vt que tibi non placent respuētes tuorum potius repleantur delectationibus mandatorum. Per dominum nr̄m.

¶ Feria sexta. ℣. De ore. Lectio prima

Ciuitates iude vastabuntur remanentes absq3 habitatore. Super hoc accigite vos ciliciis: plāgite ⁊ vlulate q2 nō est auersa ira furoris dn̄i a vobis.

Et erit in die illa dixit dñs peribit cor regis. et cor principũ. et obstupescent sacerdotes. et prophete consternabunt. Et dixi. Heu. heu. heu. dñe deus. Ergo ne decepisti pplm tuũ et hierlm dicens: pax erit vobis: et ecce peruenit gladius usqz ad animã: Hec dicit dñs. R. Tota die l. ij

Cotritio super contritionẽ vocata ẽ et vastata est omnis terra Repente vastata sunt tabernacula mea. subito pelles mee Usquequo videbo fugientem audiam vocem buccine: Quia stultus ppls meus me non cognouit. filii insipientes sunt: et vecordes. Sapientes sũt vt faciant mala. bene autem facere nescierunt. Aspexi terram et ecce vacua erat et nichil. et celos: et non erat lux in eis Hec d

Vidi montes et R. Ne auertas. l. iij ecce mouebantur. et omnes colles conturbati sunt. Intuitus sũ et non erat homo: et omne volatile celi recessit. Aspexi et ecce carmelus desertus: et omnes vrbes eius destructe sunt a facie dñi. et a facie ire furoris eius. Hec enim dicit dñs. Deserta erit oĩs terra: sed tamẽ consũmationẽ non faciã. Lugebit terra. merebunt celi desuper eo qp locutus sũ Hec d R. Deus. V. Ne perdas. ãn. Appropinquabat autẽ dies festus et qrebant principes sacerdotũ quomodo iesũ interficerent sed timebãt plebẽ

Cordibus nr̃is qs ps. Bened. Orõ dñe grãm tuã benignus infunde. vt pctã nostra castigatione voluntaria cohibentes. temporaliter potius maceremur: qp suppliciis deputemur eternis. P do. ã. Non sis michi tu formidini spes mea in die afflictionis mee. ã. Principes sacerdotũ cõsiliũ fecerunt vt iesũ occiderent dicebant autẽ non in die festo ne forte tumultus fieret in populo. ps Mag. Orõ

Concede qs omnipotens deus. vt q̃ ptectionis tue grãm qrimus: liberati a malis oibz secura tibi mente seruiamus. Per dominũ

Sabbato. V. Ne perdas l. j.

Cogitant et nõ penituit me: nec auersus sũ ab eo. A voce eqtãtis et mittentis sagittã fugit omnis ciuitas. ingressi sunt ardua. et ascenderunt rupes. Uniuerse vrbes derelicte sunt: et non habitat in eis homo. Tu aũt vastata qd facies: Cũ vestieris te coccino: cum ornata fueris monili aureo: et pinxeris stibio oclõs tuos: frustra cõponeris. Contẽpserũt te amatores tui: aĩam tuã qrent. Vocẽ eni quasi parturientis audiui. et ãgustias vt puerpere. Hec d. R. Qui custodiebant. l. ij

Vox filie syon inter morientes. et expãdentes manus suas. Ve michi: qr defecit aĩma mea propter interfectos. Hieremie v. Circuite vias hierlm et aspicite et considerate. et qrite in plateis eius an inueniatis virũ facientẽ iudiciũ. et qrentem fidem. et propici⁹ ero ei. Quod si etiã viuit dñs dixerint et hoc falso iurabunt: dñe ocli tui respiciũt fidem. pcussisti eos. et non doluerunt. attriuisti eos: et renuerunt accipere disciplinã. Hec. R. Adiutor l. iii

Indurauerũt facies suas super petrã: et noluerũt reuerti. Ego aũt dixi. forsitan pauperes sunt et stulti ignorantes viã dñi et iudiciũ dei sui. Ibo igit ad optimates et loquar eis. Ipsi eñ cognouerũt viã dñi et iudiciũ dei sui. Et ecce magis hi simul confregerũt iugũ. ruperũt vincula. Ideo percussit eos leo de silua. lupus ad vesperam vastauit eos. Hec. R. In prio. fe. iiij. V. Erue. ã. Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscũ ante qp patiar. ps. Bñd. Orõ

Proficiat qs dñe plebs tibi dicata pie deuotionis affectu. vt sacris actionibz erudita: qpto maiestati tue fit gratior: tãto donis potioribz augeat. Per d. Si hoc sabbato festũ ix. lc. eueñ. terminabitur ad ix. Si semidupl. fiet vsqz ad cpm vesp. et exinde de tpe. Si vero dup. habebit vs itegras cũ meõ. de tpe ã. Clarifica me pat apud temetipsũ claritate quã habui priusqp mundus fieret. ps. Bened

Xpm. Judicasti. ℞. Circundederunt me viri mendaces sine causa flagellis ceciderũt me Sed tu dñe defensor vindica me. ℣. Quoniam tribulatio proxima est et non est qui adiuvet. Sed tu. ℞. Circundederunt. Hy⁹. Vexilla. ℣. Dederunt in escam meã fel. Et in siti mea potauerunt me aceto. ã. Nõ pro his rogo tantũ sed pro eis qui credituri sunt per verbũ eoꝝ in me q: tu pater in me ⁊ ego in te vt ⁊ ipsi in nobis vnũ sint ⁊ vt credat mũdus q: tu me misisti. ps. Mag. Orõ

Tueatur q̃s dñe dextera tua pplm tuũ deprecãtem. ⁊ purificatum dignanter erudiat: vt consolatione presenti foueatur. et ad futura bona pficiat. Per. cõpl. vt̃s i sabbõ

Dñica in ramispalmaꝝ. Inuitat. Ipsi vero non cognouerunt vias meas quibꝫ iuraui in ira mea. Si introibunt in requiẽ meam. ps Venite. Hy⁹. Pange lingua. In pmo noct. ã. Seruite. ⁊cẽ. vt in psalt. ℣. Erue a framea deus aiam meam. Et de ma. Sermo beati maximi. l. j

Psalmi vicesimi primi qui lectus est seriem decursuri: diligenter prius debemus intẽdere qd in superscriptiõe contineat. vt cognita eius origine: intelligentiã ipsius facili⁹ consequamur. ⁊ manifestato capite: possint recti⁹ mẽbra ceta distribui Inscribit̃ eni ita. In finẽ pro susceptione matutina psalmus ipsi dauid. Tu autem. ℞.

In die qua inuocaui te dñe dixisti noli timere. Judicasti causã meã ⁊ liberasti me de⁹ me⁹. ℣. In die tribulationis mee clamaui ad te q̃a exaudisti me. Judicasti. Lectio secunda

Nisi fallor susceptio matutina solis ortũ sẽper anteuenit. ⁊ priusq̃ orbẽ radioꝝ clar⁹ splẽdor illuminet. matutinũ noctiũ tenebris terminũ ponit. ac resoluta sensim caliginũ potestate: rebꝫ cunctis facies q̃dã ac lumẽ infũdit̃. Et cũ veluti sub vna materia tenebrarum mund⁹ in cõfusiõe iacuerit: iterũ etũ matutino diuersa vesperũ varietate distinguit̃. hoc est cũ oia ceca fuerint oculi omniũ reparant̃. Tu. ℞. Fratres mei elõgauerunt a me et noti mei. Quasi alieni recesserũt a me. ℣. Amici mei ⁊ pximi mei. Quasi. l. iij

Nox eni quodãmodo aufert oculos mundo. aurora restituit. atq̃ ita matutina susceptione pfruimur: vt gloriosius postmodũ solis splendore potiamur. Sed qm̃ dicit apl's. lex spiritalis ẽ. ⁊ spiritalibꝫ spiritalia cõparãda sũt. solẽ hic iusticie arbitror designari. hoc est xpm dñm: q̃ nobis ignorãtie tenebris et pctõꝝ cecitate submersis: celest doctrine sue lumẽ ĩfudit. Et quos nõ habebam⁹ oclos cordis ĩseruit. ⁊ velut radios quosdã: apostolos suos misit: qui nos de nocte teterrime delĩquẽtie liberarẽt. Tu ℞. Attende dñe ad me ⁊ audi voces aduersarioꝝ meoꝝ. Nunquid redditur pro bono malum q: foderunt foueam anime mee. ℣. Homo pacis mee in quo sperabã ampliauit aduersum me supplantationẽ. Nunquid. In scdo noct. ã. Cõserua. ⁊cẽ. vt in psalterio. ℣. De ore leonis libera me dñe. Et a cornibus. Lectio quarta

Huius itaq̃ solis iusticie matutino pctõꝝ caligo tota permit̃: sicut ipse ppheta ait ex psona dñi. In matutino interficiebã oẽs pctõres t̃re: hoc est oriente in nobis sole iusticie: q̃ habitaculum dñi sum⁹. ois iniq̃tas subuertit̃. Totus hic psalm⁹ digestus ẽ ex psona dñi saluatoris Quippe cũ plura de eo in nouo sũt posita testamento. Dicit itaq̃. Deus deus meus respice in me. ⁊cẽ. Tu aũt ℞. Conclusit vias meas inimicus insidiator factus est michi sicut leo ĩ abscõdito repleuit ⁊ inebriauit me amaritudine deduxerunt in lacũ mortis vitam meã ⁊ posuerunt lapidẽ contra me. Vide dñe iniquitatẽ illoꝝ ⁊ iudica causam anime mee defensor vite mee. ℣. Factus sũ in derisũ oĩ pplo meo cãticũ eoꝝ tota die. Vi. l. v

Quare assũpti hõis cogit causã: vt iterrogare quodãmodo videatur: dicens. Deus oim. deus q̃ es de⁹ me⁹: cur me dereliq̃sti: Nichil eni michi cõsci⁹ sũ.

Scḋm prophetā enim nesciebat pctm̄: nec erat dolus in ore eius. Hoc aūt dicit vt manifestaret ꝓpter nos se esse derelictū: quoꝝ pctā portabat. ac videntes disceremꝰ ⁊ nos ꝑ ipso scto ⁊ iusto mori: cū pro pctōrib; ille moreret̄. Deniq; hac voce in passione vsus ē: sicut in euāgelio legimus Hely hely: lama zabathani. hoc ē deus meꝰ. deus meꝰ. quare me dereliq̄sti Hac inq̄ voce vsus est: vt qḋ ꝓpheta annunciauerat: rei exitꝰ approbaret. Tu. ℟. Noli esse michi dñe alienꝰ parce michi ī die mala cōfundant̄ oēs q̄ me ꝑsequunt̄. Et non confundar ego. ℣. Cōfundant̄ oēs īimici mei.

Et qm̄ sequētia pene ma ¶ Et. l. vij nifesta sunt: illū inspiciamꝰ versiculū in quo ait. Ego sū vermis: ⁊ nō hō Cur totiꝰ dñs creature vermiculo se voluit cōparari: Possumꝰ tamen hoc humilitati primitꝰ assignare: q̄ sctoꝝ virtꝰ est maxima: sicut sāctus moyses aīal se irrationabile ꝓfitet̄. dauid pulicē se sepe cōmemorat. Sed magis illud accipiendū puto: qm̄ vermis ex nulla extrinsecꝰ admixtione alieni corporis. sed de sola ⁊ pura terra procreat̄. Ideo illū cōparatū dño: qm̄ ⁊ ipse saluator de sola vel pura terra ꝓcreatur. Ideo illū cōparatū dño qm̄ ⁊ ipse saluator de sola et pura maria generat̄. ℟. Dñs mecū est tanq̄ bellator fortis ꝓpterea persecuti sunt me ⁊ intelligere nō potuerunt. Dñe probans renes ⁊ corda tibi reuelaui causā meā. ℣. Et vim faciebant q̄ querebant aīam meā et q̄ inquirebāt mala michi locuti sūt vanitates. Dñe. In. iii. noct. ā. Non sunt loq̄le. cū cē. ℣. Ne ꝑdas cū impiis deꝰ aīam meā. l. viij. Scḋm matheū xxi

In illo tp̄e. Cū appropinquasset iesus hierosolimis: ⁊ venisset bethphage ad montē oliueti: tūc misit duos discipulos suos dicens eis. Ite in castellū qḋ contra vos est. Et stati īuenietis asinā alligatā: ⁊ pullū cū ea. Solute. ⁊ adducite michi. Et reliqua. Omelia venerabilis bede p.

Mediator dei et hōim homo christus iesus: q̄ pro humani generis salute passurus de celo descenderat ad terras: appropinquante hora passionis eiusdē: appropinquare voluit loco passiōis: vt etiā ꝑ hoc clarificaret qꝛ nō inuitꝰ sed sponte pateretur. In asino venire ⁊ a turbis rex appellari voluit ac laudari: vt etiā eruditus q̄sq; per hoc agnosceret ipsum esse christū: quē sic illo venturū ꝓphetia olim ꝓmissa signauerat. Tu. ℟. Dixerunt impii apud se non recte cogitantes circūueniamus iustū qm̄ contrariꝰ est operib; nostris ꝓmittit se scientiā dei habere filiū dei se nominat ⁊ gloriatur patrē se habere deū. Videamꝰ si sermones illiꝰ veri sint ⁊ si est vere filius dei liberet illū de manib; nostris morte turpissima condēnemus eū. ℣. Viri impii dixerunt opprimamꝰ virū iustū iniuste ⁊ de spoliis eiꝰ sortē mittamus

Ante q̄nq; dies pa ¶ Videamꝰ. l. viij sche venire voluit sicut ex iohānis euāgelio didicimꝰ: vt etiā per hoc ostenderet se esse agnū īmaculatū: q̄ pctā tolleret mundi. Agnꝰ quippe paschalis cuiꝰ īmolatione ppl's israel est ab egyptiaca seruitute liberatꝰ: añ q̄nq; dies pasche id ē quartadecima luna ad vespeꝝ iussus ē īmolari: significans eū qui nos suo sanguine erat redēpturus āte q̄nq; dies pasche. hoc est hodierno die. magno sequentiū precedentiūq; ppl'oꝝ gaudio ac laudatione deductꝰ: venit in templum dei ⁊ erat quotidie docens in eo. Tu. ℟. Viri impii dixerunt opprimamus virū iustū iniuste ⁊ deglutiamus eū tanq̄ inferi viuū auferamꝰ memoriā illius de terra ⁊ de spoliis eiꝰ sortem mittamꝰ inter nos ipsi eni homicide thesaurizauerunt sibi malū insipientes ⁊ maligni oderunt sapientiā. Et rei facti sūt in cogitationib; suis. ℣. Dixerūt impii apud se non recte cogitātes circūueniamꝰ iustū qm̄ cōtrariꝰ est operi

Quinta demū pera ¶ b; nr̄is. Et. l. ix cta die: ⁊ veteris pasche sacramenta hactenus obseruata consūmauit. ac

noui deinceps obseruãda discipulis sa-
cramenta cũ tradidit. egressus in montẽ
oliueti tentꝰ est a iudeis et mane crucifi
xus: ipsa die nos a demoniaca dñatiõe
redemit: q2 ãtiquꝰ ille hebreoꝝ ppl's: imo
latione agni iugũ egyptiace seruitutis
abiecit. Ergo dñs instar paschalis agni
ãte qnqꝫ dies ꝙ pati īciperet locum pas-
sionis adiit: vt se insinuaret esse illũ de
quo dicit ysaias. Sicut ouis ad occisio-
nẽ ducet᷑: ⁊ quasi agnꝰ corã tondẽte se ob-
mutescet: ⁊ nõ aperiet os suũ. Et paulo
superiꝰ. Ipse aũt vulneratꝰ est ꝑpter ini-
q̇tates nr̃as. ⁊ liuore eiꝰ sanati sumꝰ. Sꝫ
⁊ iudeoꝝ corda principũ: in cũctis q̃ pui-
de gessit: eũ perseq̇: ꝙ in eũ credere malu
erunt. Tu. R̷. Insurrexerũt in me viri iniq̇
absqꝫ mĩa q̄sierũt me interficere ⁊ nõ peperce-
rũt in faciẽ meã spuere ⁊ lãceis suis vulnerauе
rũt me. Et cõcussa sunt oĩa ossa mea. Ego au
tẽ estimabã me tanꝙ mortuũ super terrã. V̷ꝰ.
Et dederũt in escã meã fel ⁊ in siti mea pota-
uerũt me aceto. Et cõcussa. V̷. Effuderũt furo
rẽ suũ in me ⁊ frenduerũt sup me dẽtibꝫ suis.
Ego aũt. Insurrexerũt. V̷. sacerd. De ore leõis
D ñs deꝰ auxiliator meꝰ et ¶ In laud. ãn
ideo non sũ cõfusus. ps. Miserere. ãn.
Circũdantes circũdederũt me ⁊ in nõie dñi vi
dicabor in eis. ps. Cõfitemini. ã. Iudica cau-
sã meã defẽde q2 potens es dñe. ps. Deꝰ deus
ã. Cũ angelis ⁊ pueris fideles iueniant᷑ trium
phatori mortis clamãtes osãna in excelsis. ps.
Bened. ã. Cõfundant᷑ q̇ me ꝑsequunt᷑ ⁊ nõ cõ
fundar ego dñe deꝰ meꝰ. ps. Laud. Lcpm hyꝰ ⁊
V̷. vts. ã. Turba multa q̃ cõuenerat ad diẽ fe-
stũ clamabat ad dñm benedictꝰ q̇ venit in nõie
O dñi osanna in excelsis. ps. Bñd. Orõ.
mp̃s sẽpiterne deꝰ q̇ humano gene
ri ad imitãdũ humilitatis exẽplũ salua
torẽ nr̃m carnẽ sumere. ⁊ crucẽ subire fe-
cisti. cõcede ꝓpiciꝰ: vt et patientie ipsiꝰ ha-
bere documenta. ⁊ resurrectiõis cõsortia
mereamur. Per eundẽ. ¶ Ad primam. ã.
Dñs deꝰ. ps Deus deꝰ meꝰ re. cũ cc ¶ Ad. iii
ã. Pueri hebreoꝝ vestimẽta ꝓsternebãt in via ⁊
clamabant dicẽtes osanna filio dauid bñdictꝰ
q̇ venit in nõie dñi. Cp̃m. Nõ sis. R̷. Fratres
mei. scdm de mat. V̷. Erue a fra. ¶ Ad vi. ãn.
Pueri hebreoꝝ tollẽtes ramos oliuaꝝ obuia-
uerũt dño clamantes ⁊ dicẽtes osanna ĩ excel-
sis. Cp̃m. Deꝰ ne elõgeris. R̷. Attẽde. iii. de
mat. V̷. De ore leo. ¶ Ad ix. ã Cũ angelis. de
laud. Cp̃m. Cõfundant᷑. R̷. Noli. v. de mat.
V̷. Ne ꝑdas cũ ĩpiis ¶ Ad vs̃ sup ps. ãn. Oc-
currũt turbe cũ floribꝫ ⁊ palmis redẽptori ob-
uiã ⁊ victori triumphanti digna dant obseq̇a fi
lio dei ore gẽtes p̃dicant ⁊ in laude christi voces
tonant ꝑ nubila osãna. Cp̃m. Iudicasti. R̷.
Circũdederũt. Hyꝰ. Vexilla. V̷. Dederũt. ãn.
Ceperũt oẽs turbe descẽdẽtiũ gaudentes lau
dare deũ voce magna sup oĩbꝫ quas viderant
virtutibꝫ dicẽtes bñdictꝰ q̇ venit rex ĩ nõie dñi
pax in celo ⁊ gl'ia in excelsis. ps Mag. Lorõ vts
Cõpl'. vts. Si sequat᷑ festũ ix. lc. nichilominꝰ
vespẽ erũt de tp̃e ¶ Fer. ij. V̷. Erue. l. j. Hiere-
H ec dicit dñs deꝰ. Nunq̇d ¶ mie. viii
qui cadit nõ resurget: ⁊ q̇ auersus
est nõ reuertet᷑. Quare ergo auersus est
ppl's iste in hierl'm: auersione contẽptuo
sa: Apprehẽderũt mendaciũ: et noluerũt
reuerti. Attẽdi ⁊ auscultaui: nemo q̇d bo
nũ est loquit᷑. Nullus ẽ qui agat penitẽ
tiã sup pctõ suo dicens q̇d feci: Oẽs con
uersi sunt ad cursũ suũ: quasi equꝰ in ĩpe
tu vadens ad preliũ. Hec di. R̷. In die. l. ij
M iluꝰ in celo cognouit tẽpus suum
turtur ⁊ hyrũdo ⁊ cyconia custodi
erũt tẽpus aduẽtꝰ sui. ppl's autẽ meꝰ non
cognouit iudiciũ dñi. Quomodo dicitis
sapientes nos sumꝰ: et lex dñi nobiscũ ẽ:
Vere mẽdaciũ operatꝰ est stilus mẽdax
scribaꝝ. Cõfusi sunt sapientes ꝑterriti: ⁊
capti sũt. verbũ dñi ꝓiecerũt. et sapiẽtia
P ropterea ¶ nulla ẽ ĩ eis. Hec d. l. iij
dabo mulieres eoꝝ: et agros eorũ
extnis heredibꝫ. Q2 a minimo eoꝝ vsqꝫ
ad maximũ oẽs auariciã sequunt᷑. a pro
pheta vsqꝫ ad sacerdotem cuncti faciunt

mendaciū. Et sanabant contritionem filie ppli mei ad ignominiam: dicentes. Pax pax: cū nō esset pax. Confusi sūt qr abhominationes fecerunt Quinimo cō fusione nō sunt confusi: ⁊ erubescere ne scierunt. Hec d. V. De ore leonis. In laud. ā

Faciē meam nō auerti ab increpantib; ⁊ cōspuētib; in me. ps. Miserere. ā. Fra mea suscitare aduersus eos q̄ dispergūt gregē meū. ps. Verba. ā. Appēderunt mercedē meā triginta argenteis quos appreciat⁹ sū ab eis. ps. Deus de⁹ me⁹. ā. Inundauerūt aq̄ sup caput meū dixi perii inuocaui nomē tuū dñe de⁹. ps. Cōfitebor. ā. Labia insurgentiū ⁊ cogitatiōes eorum vide dñe. ps Laud. Cpm hy⁹ ⁊ V. vts ā. Nō haberes in me potestatē nisi desup tibi

data q̄s ¶ datū fuisset. ps. Bñd. Orō

Domps de⁹: vt q̄ in tot aduersis ex nr̄a infirmitate deficim⁹: interueniente vnigeniti tui passiōe respirem⁹. Qui te. Ad hos. ā. de laud. cē. vt dñica cū R. Fratres. Per hos etiā tres dies dicunt̄ q̄nquagita p̄i ad primā ¶ Ad vs sup pos. ān. Magister dicit tē pus meū ppe ē apud te facio pascha cū discipulis meis. Cpm. Judicasti. R. Circundederūt. ⁊cē. vts. ān. Recordare mei dñe ⁊ tuere me ab his q̄ persequuntur me. ps. Mag. ¶ Orō

Adiuua nos de⁹ salutaris nr̄. ⁊ ad beneficia recolenda q̄b; nos instaurare dignat⁹ es. tribue venire gaudentes Per dñm ¶ Feria. iij. l. j. Hieremie xi

Verbū qd̄ fctm̄ ē a dño ad hieremiā dicens. Audite verba pacti hui⁹: ⁊ loq̄mini ad viros iuda ⁊ habitatores hierusalē: ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Maledict⁹ vir q̄ nō audierit verba pacti hui⁹: qd̄ precepi patribus vr̄is: in die qua eduxi eos de terra egypti: ⁊ de fornace ferrea dicens. Audite vocē meā: ⁊ facite oīa q̄ precepi vobis: ⁊ eritis michi in populū ⁊ ego ero vobis in deū: vt suscitē iuramētum quod iuraui patribus vestris: daturum me eis terram fluētem lacte ⁊ melle sicut est dies hec. Et respondi: et dixi. Amen dñe. Hec d. R. Conclusit. l. ij

Et dixit dñs ad me. Vociferate omnia verba hec in ciuitatib; iuda: ⁊ foris hierl'm dicens. Audite verba pacti huius: ⁊ facite illa. qr contestans cōtestatus sum patres vestros: in die qua eduxi eos de terra egypti vsq; ad diē hāc. Mane consurgens contestatus sū ⁊ dixi. Audite vocem meā et non audierunt. nec inclinauerunt aurem suā: sed abierunt vnusquisq; in prauitate cordis sui mali

Et induxi super eos ¶ Hec d. l. iij.

Eoīa verba pacti huius: quod precepi vt facerent ⁊ nō fecerūt: ⁊ dixit dñs ad me. Inuenta est cōiuratio in viris iuda ⁊ in habitatorib; hierl'm. Reuersi sūt ad iniquitates patrū nostrorum priores: q̄ noluerunt audire verba mea. Et hi ergo abierunt post deos alienos: vt seruirent eis. Irritū fecerunt domus israel: ⁊ dom⁹ iuda pactū meū: quod pepigi cū patrib; eorum. Hec d. V. Ne perdas. ¶ In laudibus. ā

Vide dñe ⁊ considera qm̄ tribulor velociter exaudi me. ps. Miserere. ā. Discerne causam meam dñe ab hōie iniquo ⁊ doloso eripe me. ps. Judica. ā. Dū tribularer clamaui ad dñm de ventre inferi ⁊ exaudiuit me. ps. De⁹ deus me⁹. ā. Dñe vim patior responde pro me qr nescio quid dicam inimicis meis. ps Ego dixi. ān. Dixerunt impii opprimamus virum iustum iniuste qm̄ contrarius est operibus nostris. ps. Laudate. Cetera vts. ān. Nemo tollit a me aīam meam sed ego pono eam ⁊ iterum sumo eam. ps. Benedictus. Orō

Omnipotens sēpiterne deus: da nobis ita dñice passionis sacramēta peragere. vt indulgentiā percipere mereamur. Per eūdem ¶ Ad horas. ā. de laud. Ad ix. vltima. Ad vs. ā. ferial'. cē. vts. ā. Potestatem habeo ponendi animam meam ⁊ iterum sumendi eam. ps. Magnificat. ¶ Orō

Tua nos misericordia deus: ⁊ ab omni surreptiōe vetustatis expurget ⁊ capaces scē nouitatis efficiat. Per do.

¶ Feria quarta. ℣. Ne pdas. l. j. Hieremie. xi
Hec dicit dominus deus. Quid est ꝙ dilectus meus in domo mea: fecit scelera multa? Nunquid carnes sancte auferent a te malicias tuas: in quibus gloriata es? Oliuam vberem pulchram fructiferam ꝛ speciosā: vocauit dn̄s nomen tuum. Ad vocem loquele grandis exarsit ignis in ea: ꝛ cōbusta est fruteta eius. Et dn̄s exercituū qui plantauit locutus est super te malum: pro malis domus israel. ꝛ domus iuda que fecerunt sibi ad irritandum me libantes baalim. Hec dicit dn̄s deus. ℟. Dixerunt. l. ij

Tu autem dn̄e demonstrasti michi ꝛ cognoui. tu ostendisti michi studia eorum. et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimā. Et nō cognoui quia cogitauerunt super me consilia dicentes. Mittamus lignum in panem eius: ꝛ eradamus eum de terra viuentium. ꝛ nomen eius non memoretur amplius. Tu autem dn̄e sabaoth qui iudicas iuste: ꝛ probas renes ꝛ corda: videam vltionem tuam ex eis. Tibi enim reuelaui causam meam. Hec d. ℟. Viri. l. iij.

Propter hec dicit dn̄s ad viros anatoth qui querunt animam meā: et dicunt. Non prophetabis in nomine dn̄i. ꝛ nūc morieris in manibus nostris. Propter hec dicit dn̄s exercituum. Ecce ego visitabo super eos. Iuuenes morientur gladio. filii eoꝝ ꝛ filie eorū moriētur in fame. et reliquie non erunt ex eis. Inducam enim malum super viros anatoth: annum visitationis eoꝝ. Hec dicit ℟. Insurrexerunt. ℣. Erue. In laudibus. añ

Libera me de sāguinibus deus deus meus ꝛ exultabit lingua mea iusticiam tuam ps. Miserere. ā. Contumelias ꝛ terrores passus sum ab eis ꝛ dn̄s mecum est tanꝗ bellator fortis. ps. Te decet. ā. Ipsi vero inuanum quesierunt aīam meam introibunt in inferiora terre ps. Deus deus meus. ā. Dn̄s inimici mei audierunt malū meū dn̄e letati sūt qm̄ tu fecisti. ps Exultauit. ā. Alliga dn̄e in vinculis nationes gentiū ꝛ reges eoꝝ in cōpedibꝫ. ps. Laud. Cp̄m hyꝰ ꝛ ℣. vts̄. ā. Symon dormis nō potuisti vna hora vigilare mecū. ps. Bened. Orō.

Presta q̄s omp̄s deus: vt qui ex nr̄is excessibꝫ incessāter affligimur: p vnigeniti tui passionē liberemur. Qui tecū. Ad hos ā. de laud. ꝛ cē vts̄. Ad ix. vltima

¶ Nota ꝙ qd̄cunqꝫ festū hodie euenerit: terminabitur ad ix. excepto festo annūciatiōis. qd̄ si hac die euenerit dicent̄ due vespē. prime ab ep̄o de festo. alie ab ebdomadario de feria Cōplet. aūt erit de tp̄e. In vespis non dr̄ Deꝰ in adiut. Sed duobꝫ clericis chorū tenentibꝫ. ab illo q̄ dextrū choꝝ tenet: incipit̄ ā. Beatꝰ vir. ps Nisi dn̄s edifica. Et cē. ad cē. sine Gloria pr̄i. sine neuma sine capitulo. sine hymno. sine versu. Sed finitis psalmis ꝛ aīs. ab ebd̄. incipitur ā. Quotidie apud vos erā in tēplo docens ꝛ nō me tenuistis ꝛ ecce flagellatū ducitis ad crucifigendū. ps. Mag. Seq̄tur Oremꝰ

Respice q̄s dn̄e super hāc familiam tuā. pro qua dn̄s noster iesus christus nō dubitauit manibꝫ tradi nocentiū: ꝛ crucis subire tormentū. Qui tecū. Nec dr̄. Dn̄s vobiscū. nec. Bn̄dicamꝰ dn̄o ꝛ sic vsqꝫ ad pascha. Cōplet. incipit̄ sic. Cū inuocarē. In te. Qui habitat Ecce nūc ꝛ stati sine Gl̄ia pr̄i. dr̄ Oreꝰ Respice. vts̄

¶ Feria quinta. ¶ In primo nocturno. ā

Zelus domus tue comedit me et opprobria exprobrantiū tibi ceciderūt sup me ps. Saluū me fac. ps̄i de fer. v. p ordinē. ā. Auertant̄ retrorsū ꝛ erubescant q̄ cogitant michi mala. ps. Deꝰ in adiutoriū. ā. Deꝰ meꝰ eripe me de manu peccatoris. ps In te dn̄e. ℣ Exurge dn̄e ꝛ iudica causā meā. Intēde in iudicio deus meꝰ. Seq̄tur. Pater nr̄ sub silentio. Non dr̄. Et ne nos. nec. Iube nec in fine lectiōis dr̄ aliq̄d. Trenoꝝ. i. l. j. Aleph.

Quomodo sedet sola ciuitas plena populo? Facta est quasi vidua dn̄a gentiū. Princeps puinciaꝝ

facta est sub tributo. Beth. Plorans plorauit in nocte: ⁊ lachrime eius in maxillis eius. Non est q̇ consoletur eam: ex omnibus caris eius Omnes amici eius spreuerunt eam: ⁊ facti sunt ei inimici. Gimel. Migrauit iudas propter afflictionē ⁊ multitudinē seruitutis: habitauit inter gentes: nec inuenit requiem. Omnes persecutores eius apprehenderunt eā: inter angustias. ⟘ In q̇busdā ecclesiis dr̄ in fine triū primaꝝ lectionū ⟘ Hierusalē hierl̄m: cōuertere ad dn̄m deū tuū ⟘ ⁊ sic aliis diebꝫ ⟘ ℟. In monte oliueti oraui ad patrē pater si fieri potest transeat a me calix iste spūs quidē prōptus ē caro aūt infirma fiat volūtas tua. ℣. Verūtamen nō sicut ego volo sed sicut tu vis. Fiat. l. ij. Deleth. Vie syon lugent: eo q̄ nō sint q̇ venirant ad solennitatē. Oēs porte eiꝰ destructe: sacerdotes eius gementes. Virgines eiꝰ squalide: ⁊ ipsa oppressa amaritudine. He. Facti sunt hostes eiꝰ in capite: inimici eius locupletati sūt. q2 dn̄s locutus est super eā. Propter multitudinē iniq̇tatū eius paruuli eius ducti sūt captiui: ante faciē tribulantis. ℟. Tristis est anima mea vsqꝫ ad mortē sustinete hic ⁊ vigilate mecū nūc videbitis turbā que circūdabit me. Vos fugā capietis ⁊ ego vadā imolari pro vobis. ℣. Ecce appropinquabit hora ⁊ filiꝰ hōis tradet̄ in manꝰ pctōꝝ. Vos. l. iij. Vau Et egressus est a filia syon: oīs decor eius. Facti sūt principes eiꝰ velut arietes nō inueniētes pascua: et abierūt absqꝫ fortitudine ante faciē subsequētis Zay. Recordata est hierl̄m dieꝝ afflictionis sue: ⁊ preuaricationis oīm desiderabilium suoꝝ: que habuerat a diebus antiquis: cum caderet populus eius in manu hostili ⁊ non esset auxiliator. Viderūt eam hostes: ⁊ deriserunt sabbata eius. ℟ Amicus meus osculi me tradidit signo quem osculatus fuero ipse est tenete eū. Hoc malum fecit signū qui per osculū adipleuit homicidiū infelix pretermisit preciū sanguinis ⁊ in finem laq̇o se suspendit. ℣. Bonū erat ei si natus nō fuisset homo ille. Hoc ma. In scdo noct. a. Liberauit dn̄s pauperē a potente et inopē cui non erat adiutor. ps. Deus iudiciū. a. Cogitauerunt impii ⁊ locuti sunt neq̇ciā iniq̇tatē in excelso locuti sūt. ps. Quā bonꝰ. a. Exurge dn̄e et iudica causā meā. ps. Vt q̇d deꝰ. ℣. Deus meus eripe me de manu pctōris. Et de manu cōtra legē agētis ⁊ iniq̇ ¶ Aug. sup ps. lxiii. l. iiij. Exaudi deus oratioēꝫ meā dū tribulor: a timore inimici erue animā meā. Seuierunt inimici in martyres. Quid orabat vox ista corporis christi? Hoc orabat vt eruerent̄ ab inimicis: ⁊ nō eos occidere possent inimici? Ergo exauditi nō sunt: q2 occisi sunt. ⁊ deseruit deus contritos corde seruos suos: ⁊ sperātes in se despexit? Absit. Quis enim innocauit dn̄m: ⁊ derelictus est? Quis sperauit i eū ⁊ desertus est ab eo? Exaudiebant̄ ⁊ occidebant̄: ⁊ tamen ab inimicis eruebātur. ℟. Vnus ex discipulis meis tradet me hodie ve illi per quē tradar ego. Meliꝰ illi erat si natus non fuisset. ℣. Qui intigit mecū manū in parapside hic me traditurꝰ est in manꝰ pctōꝝ. ¶ Meliꝰ. l. v. Alii timentes cōsentiebant ⁊ viuebāt: ⁊ tamen ab inimicis absorbebant̄. Inde est illa vox gratulatiōis: forsitan viuos absorbuissēt nos. Multi absorti sunt viui: absorti multi mortui. Absorti q̇ putauerunt inanē esse fidē christianam. mortui absorti sunt. Qui autem scientes veritatem esse predicationem euangelii: christum esse filium dei scientes: ⁊ hoc credentes. ⁊ hoc intus tenentes: cesserunt tamen doloribus et ydolis sacrificauerunt: viui absorti sunt Illi absorti: quia mortui: illi autē quia absorti mortui. ℟. Eram quasi agnus innocens ductus sum ad immolandum et nesciebā consilium fecerunt inimici mei aduersum me dicentes Venite mittamus lignum in panem eius ⁊ eradamus eum de terra viuentium. ℣.

Omnes amici mei aduersum me cogitabant
mala michi verbum iniquum mandauerunt
aduersum me dicentes. Venite. L. vj.

Non enim absorti viuere potuerũt
q̃uis viui absorberentur. Ergo
hoc orat vox martyꝝ. A timore inimici:
eripe aiam meã. non vt nõ occidat iimi-
cus: sed vt nõ timeat occidentẽ inimicũ.
Hoc orat ipleri in psalmo seruus: quo-
modo dicebat in euangelio dñs. Nolite
timere eos q̃ occidunt corpus: aiam aũt
nõ possũt occidere. Sed potius eũ time-
te: q potest aiam ꝛ corpus pdere in gehẽ-
nam ignis. ℞. Una hora non potuistis vigi
lare mecum qui exhortabamini mori pro me
Vel iudam non videtis quomodo non dormit
sed festinat tradere me iudeis. V℣. Dormite iã
et requiescite ecce appropinquabit qui me tra
diturus est. Vel In tertio noct. ã. Dixi iniquis
nolite loqui aduersus deum iniquitatem. ps.
Confitebimur. ã. Terra tremuit ꝛ quieuit
dum resurgeret in iudicio deus. ps Notus in
iudea. ãn. In die tribulationis mee deum ex-
quisiui manibus meis. ps. Voce mea. V. Ho-
mo pacis mee in quo sperabam. Ampliauit
aduersum me supplantationem

Lectio septima. ¶ Prime. Ad corinthios. xi

Ego accepi a dño qđ ꝛ tradidi vobis
qm̃ dñs iesus christus ĩ qua nocte
tradebatur: accepit panẽ. et grãs agens
fregit: ꝛ dixit. Accipite ꝛ comedite. hoc est
corpus meũ: quod pro vobis tradet. hoc
facite in meã cõmemorationẽ. Simili-
ter ꝛ calicẽ postq̃ cenauit: dicẽs. Hic est
calix noui testamenti in meo sanguine
hoc facite quotienscũqꝫ bibetis in meã
cõmemorationẽ. Quotienscũqꝫ eni mã
ducabitis panẽ hũc ꝛ calicẽ bibetis. mor
tem dñi annunciabitis donec veniat. ℞.
Seniores populi consilium fecerunt vt iesum
dolo tenerent et occiderent. Cum gladiis et
fustibus exierunt tanq̃ ad latronem. V. Con
gregauerunt iniquitatem sibi et egrediebant-
tur foras. Cum gladiis. ¶ Lectio octaua

Itaqꝫ quicunqꝫ manducauerit pa-
nem: et biberit calicem domini in
digne: reus erit corporis et sanguinis do
mini. Probet autem seipsum homo: ꝛ sic
de pane illo edat: et de calice bibat. Qui
enim manducat et bibit indigne: iudici
um sibi manducat et bibit. non diiudi-
cans corpus domini. Ideo inter vos mul
ti infirmi et imbecilles: ꝛ dormiunt mul-
ti. Quod si nosmetipos diiudicaremus:
non vtiqꝫ iudicaremur. Dum autem
iudicamur a domino corripimur: ne cũ
hoc mundo damnemur. ℞. Reuelabunt ce
li iniquitatem iude et terra aduersus eum cõ-
surget et manifestum erit peccatum illius in
die furoris domini. Cum eis qui dixerunt do-
mino deo recede a nobis scientiam viarum tu-
arum nolumus. V. In die vltionis seruabitur
et ad diem vltionis ducetur. Cum. L. ix

Itaqꝫ fratres mei cum conuenitis
ad manducandum: inuicem expe-
ctate. De spiritalibus autem nolo vos
ignorare fratres Scitis enim quia cum
gentes essetis: ad simulachra muta pro-
ut ducebamini euntes. Ideo notum vo-
bis facio: q̃ nemo in spiritu dei loquens:
dicit anathema iesu. Et nemo potest di
cere dominus iesus: nisi in spiritu sãcto.
Diuisiones vero gratiarum sunt: idem
autem spiritus Et diuisiones ministra
tionum sunt: idem autem dominus Et
diuisiones operationum sunt: idem ve-
ro deus qui operatur omnia in omnibꝫ.
℞. O iuda qui dereliquisti consilium pacis et
cum iudeis consiliatus es triginta argenteis
vendidisti sanguinem iustum. Et pacem oscu
lo ferebas quam in pectore non habebas. V℣.
Os tuum abundauit malicia et lingua tua
concinabat dolos. Et pacem. Reincipitur O
iuda. Non dicitur V. sacerd. ¶ In laudibus. ã

Iustificeris domine in sermonibus tuis
et vincas cum iudicaris. ps. Miserere.
ãn. Dominus tanq̃ ouis ad victimam ductus
est et non aperuit os suũ. ps. Dñe refugiũ.

ã. Contritum est cor meum in medio mei con
tremuerunt omnia ossa mea. ps. Deus deus
meus. ãn. Exhortatus es in virtute tua et in
refectione sancta tua domine. ps. Cantemus.
ã. Oblatus est quia ipse voluit et peccata no-
stra ipse portauit ps. Laudate. ã. Traditor
autem dedit eis signum dicens quem oscula-
tus fuero ipse est tenete eum. ps. Benedictus.
¶ V. a duobus retro altare
Kyrieleyson. Chorus. Kyrieleyson.
Duo. Domine miserere parce famulis
christus dominus factus est obediens vs
qz ad mortem. Chorus. Kyrieleysõ. Duo.
Qui passurus aduenisti ppter nos Cho
rus. Christe eleyson. Duo. Qui propheti-
ce promp sisti ero mors tua o mors. Cho
rus. Christe eleyson. Duo. Qui expansis
in cruce manibus traxisti omnia ad te
scl'a. Chorus. Christe eleyson. Duo. Agno
miti basia cui lupus dedit venenosa Cho
rus. Kyrieleyson. Duo. Teqz vinciri vo
luisti nosqz a mortis vinculis eripuisti.
Chorus. Kyrieleyson. Duo. Vita in li-
gno moritur: infernus et mors lugens
spoliatur. Chorus. Kyrieleyson Duo Do
mine miserere. Chorus. parce famulis.
vt supra. Duo. V. Mortem autem crucis.
¶ In ecclesia parisieñ. ibi finit officium. Ali-
bi cõmuniter dicitur psalmus. Miserere mei
Respice q̃s do ¶ deus. in fine. Oremus
mine super hanc familiam tuam:
pro qua dominus noster iesus christus
non dubitauit manibus tradi nocenti-
um. et crucis subire tormentum. Qui te
cum. Dicta oratione percutit sacerdos ter
super librũ. Et sic finitur his tribus diebz offi
cium. ¶ Ad primam. ps. Deus in nomie.
Beati immaculati. Retribue. R. In monte
primum de matut. et reincipitur Sequitur
Oremus. Respice. vts. ¶ Ad tertiam. ps.
Legem pone. cum ce. R. Tristis est. et reinci
pitur. ce. vts. ¶ Ad sextam. ps. Defecit. cũ
ceteris. R. Amicus. et reincipitur. cetera vt su.
pra. ¶ Ad nonam. ps. Mirabilia. cum cet.
R. Unus. et reincipitur. ce. vts. et sic diebz sequẽ-
tibus. excepto q R. mutatur. ¶ Ad vesperas. ã.
Calicem salutaris accipiam et nomẽ dñi
inuocabo. ps. Credidi. ã. Cum his qui
oderunt pacem eram pacificus cum loquebar
illis impugnabant me gratis. ps. Ad dñm. ã.
Ab hominibus iniquis libera me dñe. ps Eri
pe me. ãn. Custodi me a laqueo quem statue
runt michi et a scandalis operantium iniqui
tatem. ps. Dñe clamaui. ã. Considerabam
ad dexteram et videbam et nõ erat qui cogno
sceret me. ps. Voce mea. ã. Cenantibus illis
accepit iesus panem et benedixit ac fregit de-
dit discipulis suis. ps. Mag. Oratio. Respice
In choro aliter: vt in missali. Complet. vts.
¶ Feria sexta. ¶ In primo nocturno. ãn.
Astiterunt reges terre et principes cõuene-
runt inunũ aduersus dñm et aduersus
christum eius. ps. Quare fremuerunt. ãn.
Diuiserunt sibi vestimenta mea et super vestẽ
meã miserunt sortẽ. ps. Deus deus meus re.
de die dñica. ã. Insurrexerunt in me testes iniq
et mentita est iniquitas sibi. ps. Dñs illumi
natio. V. Diuiserunt sibi vestimẽta mea. Et
super. l. j. ¶ Trenorum. ii. ¶ Men
Qui comparabo te vel cui assimila-
bo te: filia hierusalẽ. Cui exequa-
bo te: et considerabo te virgo filia syon.
Magna enim velut mare contritio tua
Quis medebitur tui: Nun Prophete
tui viderunt tibi falsa et stulta: nec ape-
ruerunt iniquitatem tuam: vt te ad pe-
nitentiam prouocarent. Viderunt autẽ
tibi assumptiones falsas: et eiectiones. R.
Omnes amici mei dereliquerunt me et p̃ua
luerunt insidiantes michi tradidit me quẽ dili
gebam et terribilibus oculis plaga crudeli p-
cutiens. Aceto potabant me. V. Et dederunt
in escam meã fel et in siti mea. Aceto. l. ij. La-
Plauserunt super me ma- ¶ meth
nibus omnes transeuntes per vi-
am: sibilauerunt et mouerũt capita sua
super te filia hierusalem. Heccine ẽ vrbs
dicentes perfecti decoris: gaudium vni-

uerse terre. Aym. Aperuerunt super te os suũ oẽs inimici tui: sibilauerunt ⁊ frenduerunt dentibus et dixerunt: deuorabimus eum. En ista est dies quam expectabamus: inuenimus vidimus. ℟ Vinea mea electa ego te plantaui. Quomodo conuersa es in amaritudinem vt me crucifigeres ⁊ barrabam dimitteres. ℣. Ego quidẽ plantaui te vinea mea electa omne semen verum. Quomodo. l. iij. ¶ Phe

Fecit dominus que cogitauit: compleuit sermonem suum quem preceperat a diebus antiquis Destruxit et non pepercit. et letificauit super te inimicum: et exaltauit cornu hostium tuorũ. Sade. Plausit cor eorum ad dominũ super muros filie syõ. Deduc quasi torrentem lachrimas per diem et noctem. Non des requiem tibi: neq̃ taceat pupilla oculi tui. ℟. Tanq̃ ad latronem existis cum gladiis ⁊ fustibus comprehendere me Quotidie apud vos eram in templo docens ⁊ nõ me tenuistis et ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum. ℣. Cumq̃ iniecissent manus in iesum ⁊ tenuissent eum dixit ad eos. Quotidie. In secundo nocturno. ãn. Vim faciebant qui querebant animam meam. ps. Domine ne. ii⁹. ã. Confundantur ⁊ reuereantur qui q̃runt animam meam vt auferant eam. ps Expectans. ã. Alieni insurrexerunt in me et fortes quesierunt animam meam. ps. Deus in nomine. ℣. Insurrexerũt in me testes iniqui. Et mentita est iniquitas sibi. Augustin⁹. l. iiij

Narrauerunt vt absconderent laqueos: dixerunt quis videbit eos. Latere putabant eum quem occidebãt: latere deum. Ecce puta homo erat christus sicut ceteri homines: nesciebant q̃d de illo ageretur. Nũquid ⁊ deus nescit: O cor humanum quare tibi dixisti q̃s videt me: cum ille videret qui te fecit: Dixerunt quis videbit eos. Videbat deus videbat ⁊ christus: quia ⁊ christus deus ℟. Barrabas latro dimittitur ⁊ innocẽs christus occiditur nam ⁊ iudas armis doctus sceleris qui ꝑ pacem didicit facere bellũ. Osculando tradidit dñm iesum christum. ℣⁹. Ecce turba ⁊ qui vocabatur iudas venit et dum appropinquaret ad iesum. Osculando. l. v

Sed quare videbatur eis nõ videre: Audi sequentia. Perscrutati sũt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutationes: id est acerba et acuta consilia. Non tradatur per nos: sed per discipulum. non occidatur a nobis: sed a iudice Totum nos faciamus: ⁊ nichil fecisse videamur. Et vbi est clamor lingue crucifige crucifige: Sic ceci estis: vt ⁊ surdi sitis. Simulata ĩnocẽtia: nõ ẽ ĩnocentia. Simulata eq̃tas nõ ẽ eq̃tas: sed duplex ĩiq̃tas: q̃r ĩiq̃tas est: ⁊ simulatio. ℟ Tradiderunt me in manus impiorum ⁊ inter iniquos proiecerunt me et non pepercerunt aĩme mee congregati sunt aduersum me fortes. Et sicut gygantes steterunt contra me. ℣. Astiterunt reges terre ⁊ principes conuenerunt inunum. Et sicut gygantes. l. vj

Ubi ergo isti defecerunt: scrutantes scrutationes. Quanto acutius sibi excogitare videbantur: tantomagis deficiebant. q̃r a lumine veritatis ⁊ equitatis in profundum cõsilium malignorum demergebant. Habet iusticia quãdam lucem suam. qua perfundit et illustrat animam inherentem sibi. Anima vero auertens se a luce iusticie: q̃to magis querit quid inveniat contra iusticiam: tanto plus a luce repellitur: et in tenebrosa demergitur. ℟. Iesum tradidit impius sũmis principibus sacerdotũ ⁊ senioribus populi petrus autem sequebatur alonge. Vt videret finem. ℣. Et egressus est petrus in atriũ principis sacerdotũ. Vt. In. iii. noct. ã. Ab ĩsurgẽtib⁊ ĩ me libera me dñe q̃r occupauerũt aĩam meã. ps Eripe. fer. iiii. ã. Lõge fecisti notos meos a me tradit⁹ sũ ⁊ nõ egrediebar. ps. Dñe de⁹ sa. fer. vj. ã Captabũt ĩ aĩam iusti ⁊ sãguinẽ ĩnocẽtẽ cõdẽnabũt. ps De⁹ vl. fer. vj.

℣. Ab insurgentibus in me. Libera me domie
Lectio septima ¶ Ad hebreos tertio
Festinemus ingredi in illam requiem: ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum. Viuus est enim sermo dei ꝛ efficax: ꝛ penetrabilior omni gladio ancipiti. pertingens vsqꝫ ad diuisionē anime ꝛ spiritus. compagū quoqꝫ ꝛ medullaꝝ: ꝛ discretor cogitationū ꝛ intentionū cordis: ꝛ non est vlla creatura inuisibilis in conspectu eius. Omnia autē nuda ꝛ aperta sūt oculis eius: ad quē nobis sermo. ℟. Caligauerunt oculi mei a fletu meo qꝛ elongatus est a me qui cōsolabatur me videte omnes populi. Si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. O vos omnes q̇ transitis per viam attendite ꝛ videte. Si est. l. viij
Habentes ergo pontificē magnum qui penetrauit celos iesum filiū dei: teneamus spei nostre confessionem. Non enim habemus pontificē: qui non possit cōpati infirmitatibus nostris: tētatū autem per omnia pro similitudine absqꝫ peccato. Adeamus ergo cum fiducia thronum gratie eius: vt miam consequamur: ꝛ gratiam īueniamus in auxilio opportuno. ℟. Velū templi scissū ē ꝛ ōis terra tremuit latro de cruce clamabat dicens Memento mei dñe dū veneris in regnū tuū. ℣. Amen dico vobis hodie mecū eris in paradiso. Memento. l. ix. Ad hebreos v
Omnis nāqꝫ pontifex ex hōibus assumptus: ꝓ hōibꝫ cōstituitur: in his que sunt ad deū: vt offerat dona et sacrificia ꝓ peccatis. Qui condolere possit his qui ignorant ꝛ errāt: qm̄ ipse circundatꝰ ē infirmitate. Et ꝓpterea debet quēadmodū pro pplo: ita etiā pro semetipso offerre pro pctīs. Nec quisq̄ sumit sibi honorē: sed q̇ vocatur a dño tanq̄ aaron. Sic ꝛ christus nō clarificauit semetipsum vt pōtifex fieret: sed q̇ locutus est ad eū filius meꝰ es tu: ego hodie genui te. Quēadmodū ꝛ ī alio loco dicit. Tu es sacerdos ī eternū: scdm̄ ordinē melchisedech. Qui in diebꝫ carnis sue: preces supplicatiōesqꝫ ad eū q̇ possit illū saluū facere a morte: cū clamore valido ꝛ lachrimis offerēs: exauditꝰ est pro sua reuerentia. Et q̇dē cū esset filiꝰ dei: didicit ex his q̄ passus est obedientiā: ꝛ consūmatus factꝰ est oibus obtēperantibꝫ sibi causa salutis eterne: appellatus a deo pontifex iuxta ordinē melchisedech. ℟. Tenebre facte sunt cū crucifixissent iesū iudei ꝛ circa horā nonā exclamauit iesus voce magna dicens. deus deꝰ meꝰ vt quid me dereliq̇sti. Et inclinato capite tradidit spm̄. tunc vnꝰ ex militibꝫ lancea latus eius perforauit ꝛ continuo exiuit sanguis ꝛ aqua. ℣. Cū ergo accepisset iesus acetū dixit consūmatū est. Et in. Reincipitur ℟. In laudibus. ā.
Proprio filio suo non pepercit deus sed ꝓ nobis omnibꝫ tradidit illū. ps. Miserere. ā. Anxiatus est in me spiritus meꝰ in me turbatū est cor meum. ps. Dñe exaudi. iiꝰ. ā Ait latro ad latronē nos quidē digna factis recipimus hic autem quid fecit memento mei dñe dum veneris in regnum tuū. ps. Deus deus meus. ān. Dum conturbata fuerit anima mea domine misericordie memor eris. ps Domine audiui. ā. Memento mei domine dum veneris in regnum tuum. ps. Laudate. ān. Posuerunt super caput eius causam ipsius scriptam. iesus nazarenus rex iudeorū. ps. Benedictus. kyrieleyson. ꝉ et cetera vt supra. ¶ Ad horas dicuntur quattuor prima responsoria de matutinis. et oratio ꝉ Respice quesumus domine. ¶ Ad vesperas. ā. Calicem salutaris ꝉ vt die precedenti. ān ꝉ Cum accepisset acetum dixit consummatum est et inclinato capite emisit spiritum. ps. Magn̄. Cetera vt supra ¶ Sabbato. In primo noc. ā
In pace in idipsum dormiam et requiescam. ps. Cum inuocarem. ān. Habitabit in tabernaculo tuo requiescet in monte sancto tuo. ps. Domine quis habitabit. ā Caro mea requiescet in spe. ps. Conserua. ℣. In pace in idipsum. Dormiā et requiescam

Lectio prima ¶ Capitulo tertio Thau

Reddes eis vicem dñe: iuxta opera manuum suarum. Dabis eis scutum cordis: laborem tuum. Persequeris in furore: et conteres eos sub celis domine. Lcpm.iiii Aleph Quomodo obscuratum est aurum: mutatus est color optimus. dispersi sunt lapides sãctuarii in capite omniũ platearum. Beth Filii syon incliti et amicti auro puro: quomodo reputati sunt in vasa testea: opus manuum figuli. R. Sepulto dño signatum ẽ monumentum voluentes lapidem ad ostium monumenti. Ponentes milites qui custodirẽt eum. V. Ne forte veniant discipuli eius et furẽtur eum et dicant plebi surrexit a mortuis. Ponentes ¶ Lectio secunda Gimel

Sed et lamie nudauerunt mãmas lactauerunt catulos suos. Filia populi mei crudelis: quasi strucio in deserto. Deleth. Adhesit lingua lactentis ad palatum eius in siti. Paruuli eius petierunt panem: et non erat qui frangeret eis. He. Qui vescebantur voluptuose interierunt in viis: qui nutriebãtur in croceis amplexati sunt stercora. Vau. Et maior facta est iniquitas filie populi mei peccato sodomorum: que subuersa est in momento: et non ceperũt eam manus. R. Hierusalem luge et exue te vestibus iocunditatis induere cinere et cilicio. Quia in te occisus est saluator israel. V9. Deduc quasi torrentem lachrimas per diem et nocté et nõ taceat pupilla ocli tui. Or. l.iij. Zay

Candidiores sunt nazarei eius niue nitidiores lacte. rubicũdiores ebore antiquo. saphiro pulchriores. Beth. Denigrata est super carbones facies eorum: et non sunt cogniti in plateis. Adhesit cutis eorum ossibus: aruit et facta est quasi lignum. Teth. Melius fuit occisis gladio q̃ interfectis fame: quoniã isti extabuerunt: consumpti sunt a sterilitate terre. Joth. Manus mulierũ misericordium coxerunt filios suos: facti sunt cibus earum in contritionem filie populi mei. R. Plãge quasi virgo plebs mea vlulate pastores in cinere et cilicio Quia veniet dies dñi magna et amara valde. V9. Vlulate pastores et clamate aspergite vos cinere. Quia. In secundo nocturno. ã. Eleuamini porte eternales et introibit rex glorie. ps. Domini est terra. ãn. Credo videre bona dñi in terra viuentium. ps. Dñs illuminatio. ãn. Dñe abstraxisti ab inferis animam meã. ps. Exaltabo te. feria. ij. V. Caro mea. Requiescet in spe. Augustinus. ¶ Lectio. quarta

Et annunciauerunt opera dei. Illũ qui dicebat a timore inimici eripe animam meam. timuit omnis homo. A timore inimici eruebantur: sed timore dñi subdebantur. Nõ timebant eos q̃ corpus occidunt: sed eum qui habet potestatem corpus et animam mittere in gehennam predicauerunt dñm. Nam primo petrus timuit. Nondum erat aĩma eius erepta ab inimico. Interrogat9 ab ancilla q̄ inter discipulos eius esset: negauit dñm ter Resurrexit dñs: firmauit columnam. R. Recessit pastor noster fons aque viue ad cuius transitum sol obscuratus est nam et ille captus est qui captiuum tenebat primum hominem. Hodie portas mortis et seras pariter saluator noster disrupit. V9. Ante cuius conspectum mors fugit ad cuius vocem mortui resurgunt videtes autem eum: porte mortis confracte sunt. Hodie. L. v.

Iam petrus predicat sine timore: et cum timore. Sine timore eorum qui occidunt corpus: cum timore eius qui habet potestatem corpus et animã mittere in gehennam ignis. Timuit omnis homo. Et annunciauerunt opera dei. Nanq3 annunciantes apostolos istos opera dei adhibuere principes sacerdotum: et comminati sunt. ne in nomine iesu predicarent. Et illi dixerunt Dicite nobis: cui magis obtemperare

oportet deo: an hominibus? Quid illi
dicerent hominibus potius q̄ deo? sine
dubio non responderent nisi deo potius.
℟. O vos omnes qui transitis per viam attē
dite ⁊ videte. Si est dolor similis sicut dolor me
us. ℣. Attēdite vniuersi populi ⁊ videte Si. l. vj

Illi autem sciebant quid iuberet de
us: ⁊ contēpserunt minantes sacer
dotes. Quia vero timuit omnis homo: ⁊
non terruit homo: annunciauerunt ope
ra dei. Timeat homo: ⁊ nō terreat homo
Eū enim timere debet homo: a quo fa-
ctus est homo. Quod supra homines est
time: ⁊ homines te non terrebunt. Mor-
tem sempiternam time: et presentem nō
curabis. Voluntatem illam incorruptā
⁊ quietam sine labe concupisce: ⁊ promit
tentē bona ista tēporalia totū mūdū de-
ridebis. Ama ergo ⁊ time. Ama qđ ꝓmit
tit deꝰ. time qđ minat̄ deꝰ: nec corruperis
ex eo quod ꝓmittit deus. nec terreberis
ab eo quod minatur homo. ℟. Ecce quo-
modo moritur iustus ⁊ nemo percipit corde et
viri iusti tolluntur et nemo considerat a facie
iniquitatis ablatus est iustus. Et erit in pace
memoria eius. ℣ In pace factus est locus eius
⁊ in syon habitatio eius. Et erit. In t̄tio noct.
ā. Deus adiuuat me et dn̄s susceptor est aīme
mee. ps̄. Deus in nomine. ā. In pace factꝰ
est locus eius et in syon habitatio eius. ps̄ No
tus in iudea. feria v. ā. Factus sum sicut ho-
mo sine adiutorio iter mortuos liber. ps̄. Do
mine deus salutis. feria vj. ℣ꝰ. In pace fa-
ctus est locus eius. Et habitatio eius in syon.
Lectio septima. ¶ Ad hebreos. vi

Quapropter intermittentes inchoa
tionis christi sermonem ad perfe-
ctionē eiꝰ feramur: non rursum iaciētes
fundamentum penitentie ab operibus
mortuis ⁊ fidei ad deum: baptisinatum
doctrine: impositionis quoqꝫ manuū: ac
resurrectionis mortuoꝝ: ⁊ iudicii eterni.
Et hoc faciemus: siquidem permiserit
deus. Impossibile est enim eos qui semel
sunt illuminati: gustauerunt etiam do-
num celeste: ⁊ participes facti sunt spūs
sancti: gustauerunt nichilominus bonū
dei verbum. virtutesqꝫ seculi venturi et
prolapsi sunt: renouari rursus ad peni-
tentiam: rursum crucifigentes sibimet-
ipsis filium dei: ⁊ ostentui habentes. ℟.
Estimatus sum cum descendentibus in lacū.
Factus sum sicut homo sine adiutorio inter
mortuos liber. ℣. Posuerunt me in lacu inferi
ori in tenebrosis ⁊ ī vmbra mortis. Factꝰ. l. viij.

Terra enim sepe super se venientem
bibens ymbrem: ⁊ generās herbā
opportunam: illis a quibus colitur acci
pit benedictionem a deo: proferens autē
spinas ac tribulos reproba est. ⁊ maledi-
cto proxima: cuius consūmatio in cōbu
stionem. Confidimus autem de vobis
dilectissimi meliora et viciniora saluti:
tametsi ita loquimur. Non enim iniu
stus est deus: vt obliuiscatur operis ve-
stri ⁊ dilectionis: quam ostendistis in no
mine ipsius: qui ministrastis sanctis: et
ministratis amore eius. ℟. Agnꝰ dei chri-
stus immolatus est pro salute mundi nam de
parentis prothoplausti fraude facta condolēs
quando pomi noxialis morte morsu corruit Ip
se lignum tunc notauit damna ligni vt solue
ret. ℣. Christus factus est pro nobis obediens
vsqꝫ ad mortem mortem autē crucis. Ipse. l. ix

Cupimus autem vnumquenqꝫ ve-
strum eandem ostentare sollicitu
dinem: ad expletionem spei vsqꝫ in finē:
vt non segnes efficiamini. verum imi-
tatores eoꝝ qui fide et patientia heredi-
tabunt promissiones. Abrahe nanqꝫ pro
mittens deus: quoniam neminem habu
it per quem iuraret maiorem: iurauit
per semetipsum dicens Nisi benedicens
benedicam te: et multiplicans multipli
cabo te. Et sic longanimiter ferens: ad-
eptus est repromissionem Homines enī
per maiorē sui iurant: et ōis cōtrouersie
eoꝝ finis ad confirmationē ē iuramētū

℞. Sicut ouis ad occisionē ductus est ⁊ dū ma
le tractaretur non aperuit os suum. Tradi-
tus est ad mortem vt viuificaret populum suū
℣. In pace factus est locus eius et in syon ha-
bitatio eius. Traditus. Sicut ouis. In laud. ā.
O mors ero mors tua morsus tuus ero in
ferne. ps. Miserere. ā. Plangent eum
quasi vnigenitum quia innocens dn̄s occisus
est. ps. Judica me deus. ā. Attendite vniuer-
si populi ⁊ videte dolorem meum. ps. Deus
deus meus. ā. A porta inferi erue dn̄e animā
meam. ps. Ego dixi. ā. O vos omnes q̄ trāsi
tis per viam attendite ⁊ videte si ē dolor sicut
dolor meus ps. Laudate. ā. Mulieres seden-
tes ad monumentum lamentabantur flētes
dn̄m. ps. Benedictus. kyriel. vs̄. Ad horas
dicuntur quattuor prima ℞. et orō. Respice.
Alleluya. Om̄ ineternum ¶ Ad vs̄. ā.
A alleluya mīa eius all'a all'a. ps. Lau-
date dn̄m om̄es gentes ⌊ sine ⌋ Gloria pa
tri. ⌊ Ad mag. sine ⌋ Gloria patri. ā. Vespere
autem sabbati que lucescit in prima sabbati
venit maria magdalene ⁊ altera maria vide-
re sepulchrum alleluya In choro dr. Dn̄s vo
biscū. ante orationem ⁊ post. Et Ite missa ē
alibi non dicitur. nec Benedicamus dn̄o. et
Spiritū nobis dn̄e ¶ sic ad cōpl'. Orō
tue caritatis infunde. vt quos sa-
cramentis paschalibus satiasti: tua faci
as pietate concordes. Per dn̄m. eiusd spiritus
Ad complet. sine. Conuerte nos. ⁊ sine Glo
ria patri. ps. Cū inuocarem. ps. In te dn̄e.
ps. Ecce nunc. Alleluya. Oremus. Con-
cede. vt in die sine Dn̄s vobiscum. et sine
Benedicamus domino.

¶ In matutinis. Dn̄e labia. more solito.
Alleluya. in fine. Inuitat. Alleluya. Surre-
xit dn̄s vere. Venite adoremus alleluya. ps. Ve
nite. Non dicitur hymnus. In primo noct. ān.
Ego sum qui sum ⁊ consiliū meū non est
cum impiis sed in lege dn̄i voluntas
mea est all'a. ps. Beatus vir. ā Postulaui pa
trem meū all'a dedit michi gentes all'a in he-
reditatem all'a. ps. Quare fre. ā. Ego dormi
ui ⁊ sōnum cepi ⁊ resurrexi qm̄ dn̄s suscepit me
all'a all'a. ps. Dn̄e quid multi. ℣. Resurre-
xit dn̄s. Sicut dixit vobis. Jube dō. Euāgelica
lectio sit nobis salus ⁊ protectio. Amen.

Lectio sancti euangelii. Scd̄m marcū. vltio

In illo tempore
Maria magdalene ⁊ ma
ria iacobi et salome: eme-
runt aromata: vt venien
tes vngerent iesum. Etc. Om̄. b. greg. pp̄
Audistis fratres carissimi q̄ sctē mu-
lieres que dn̄m fuerant secute: cum aro
matibus ad monumentum venerunt.
et ei quem viuentem dilexerant: etiam
mortuo: studio hūanitatis obsequūtur.
Sed res gesta: aliquid in ecclesia signat
gerendum. Sic quippe necesse est: vt au
diamus que facta sunt. quatinus cogi-
temus etiam que nobis sunt ex eorum
imitatione facienda. Et nos ergo in
eū qui mortuus est credentes. si odore
virtutum referti: cum opinione bono-
rum operum dn̄m querimus: ad monu
mentum profecto illius cum aromati-
bus venimus Ille autem mulieres an-
gelos vident: que cum aromatibus ve-
nerunt: quia videlicet ille mentes super-

nos ciues aspiciunt. que cum virtutum odoribus ad dominum per sancta desideria proficiscuntur. Tu autem. ℞.
a **A**ngelus dn̄i descendit de celo et accedēs reuoluit lapidē ⁊ super eū sedit ⁊ dixit mulieribꝫ. nolite timere scio enī q̄ crucifixū q̄ritis Iā surrexit venite ⁊ videte locū vbi positꝰ erat dn̄s all'a. ℣. Angelus dn̄i locutus ē mulieribꝫ dicens quē q̄ritis an iesū q̄ritis. Iā sur. Gloria patri. All'a. Iube dō. Qui confregit portas inferni adapiat nobis ianuā paradisi. Amē. L.ij

n **N**otandū vero nobis est: quidnā sit q̄ in dextris angelus sedere cernit̄ Quid naq̄ per sinistrā: nisi vita presēs q̄d vero per dexterā: nisi perpetua vita significat̄: Vnde scriptū est. Leua eius sub capite meo: et dextera illiꝰ amplexabit̄ me. Qr igitur redēptor noster iā presētis vite corruptionē transierat: recte angelus q̄ nunciare perhēnē eius vitā venerat: in dextera sedebat. Qui stola candida coopertus apparuit: q̄ festiuitatis nr̄e gaudia nunciauit. Candor etenī vestis: splēdorē nr̄e denunciat solēnitatis Nr̄e dicamus an sue: Sed vt fateamur verius: ⁊ sue dicamꝰ ⁊ nr̄e. Ipsa quippe redēptoris nr̄i resurrectio ⁊ nr̄a festiuitas fuit: quia nos ad īmortalitatē reduxit. ⁊ angelorū festiuitas extitit. q̄ nos reuocando ad celestia: eoꝝ numeꝝ impleuit. In sua ergo ac nr̄a festiuitate angelꝰ in albis vestibꝫ apparuit. q̄ nos dū p resurrectionē dn̄icā ad superna reducimur. celestis patrie dāna reparant̄. Sed q̄d aduenientes feminas affat̄ audiamus. Nolite expauescere. Ac si aperte dicat. Paueāt illi qui nō amant aduentū supernoꝝ ciuium. Pertimescant q̄ carnalibꝫ desideriis pressi. ad eoꝝ se societatē pertingere posse desperant Vos autē cur pertimescitis: que vestros cōciues videtis: Vnde et matheꝰ angelū apparuisse describens: ait. Erat aspectꝰ eius sicut fulgur: et vestimēta eiꝰ sicut nix. In fulgore enī terror timoris ē in niue autē blandimentū cādoris. q̄ scilicet redēptor nr̄ ⁊ terribilis est pctōribꝫ. ⁊ blandꝰ iustis. Tu. ℞. Angelus dn̄i locutꝰ ē mulieribꝫ dicēs quē q̄ritis an iesū queritis. Iā surrexit venite ⁊ videte all'a all'a. ℣. Ecce precedet vos in galileā ibi eū videbitis sicut dixit vobis. Iā. Gl'ia pr̄i. All'a. Iube dō. Ad gaudia paradisi perducat nos mīa dn̄i nostri iesu xp̄i

s **S**ed ad memoriā redit: ¶ Amē. L.iij q̄ crucifixo dei filio iudei insultantes dicebant. Si rex israel est: descēdat de cruce: ⁊ credimus ei. Qui si tunc de cruce descendisset: nimirū insultantibus cedens: virtutē nobis patientie nō demonstrasset. Sed expectauit paululū: tolerauit opprobria. irrisiones sustinuit. seruauit patientiam. distulit admirationē Et qui de cruce descendere noluit: de sepulchro surrexit. Plus ergo fuit de sepulchro surgere: q̄ de cruce descēdere. Plus fuit mortem resurgendo destruere: q̄ vitam descēdēdo seruare. Quod bene in libro iudicum sanson illius facta significant. Qui cum gazam ciuitatē philistinorum fuisset ingressus: philistei eius ingressum protinus cognoscentes. ciuitatem repente obsidionibus circundederunt. custodes deputauerunt. et sanson fortissimū se comprehēdisse gauisi sunt. Sed quid sanson fecit agnouimus Nā media nocte portas ciuitatis abstulit: et montis verticem ascendit. Quia videlicet redemptor noster ante lucem resurgens: non solum liber ex inferno exiit: sed et ipsa etiam inferni claustra destruxit. Portas tulit: et mōtis verticē subiit quia resurgendo claustra inferni abstulit. et ascendēdo celorum regna penetrauit. Hanc igitur resurrectionis eius gloriam fratres carissimi: que et prius demonstrabatur ex signo. ⁊ post patuit ex facto: tota mente diligamus. pro eius amore moriamur. Ecce in resurrectione autoris nostri: ministros eius an-

gelos conciues nostros agnouimus. Ad horum ergo ciuiũ illã frequentẽ solẽnitatẽ festinemus. His cũ necdũ visione possumus: desiderio ⁊ mente iungamur. Transmigremus ad virtutes a viciis: vt in galilea redemptorem nr̃m videre mereamur. Adiuuet omp̃s deus ad vitã desideriũ nr̃m: qui pro nobis in mortẽ dedit vnicũ filiũ dñm nostrũ iesũ christum Qui cũ eo viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus: per oĩa secula seculorũ amen. ℟. Et valde mane vna sabbatorũ veniunt ad monumentũ. Orto iã sole all'a. ℣. Et respicientes viderunt reuolutũ lapidẽ erat q̃ppe magnus valde. Orto. Gloria patri. All'a. Et valde ⸤ Tunc fit representatio sepulchri. Angeli ad mulieres ⸤ Quem q̃ritis in sepulchro o christicole ⸤ Mulieres ⸤ Jesũ nazarenum crucifixum o celicole ⸤ Angeli ⸤ Non est hic surrexit sicut predixerat. Jte nũciate q2 surrexit. ⸤ Tunc vertãt se mulieres ad chorũ dicẽtes ⸤

Victime paschali laudes immolent christiani. Agn⁹ redemit oues christus innocẽs patri reconciliauit pctõres. Mors ⁊ vita duello conflixere mirando dux vite mortuus regnat viuus. Cantor ad mulieres. Dic nobis maria q̃d vidisti in via. Prima mulier. Sepulchrũ christi viuentis ⁊ gloriã vidi resurgentis. ij. Angelicos testes sudariũ ⁊ vestes. iij. Surrexit christus spes nostra precedet suos in galileã. Cantor ad chorũ. Credendũ ẽ magis soli marie veraci q̃ iudeorũ turbe fallaci. Chorus. Scimus christũ surrexisse a mortuis vere tu nobis victor rex miserere. All'a. p̃s. Te deũ. ℣. sacerd. Surrexit dñs vere. Et apparuit symoni. ¶ In laudibus. ã.

Et respicientes viderunt reuolutũ lapidẽ erat quippe magnus valde all'a. p̃. Dñs regñ. ã. Precedã vos in galileã ibi me videbitis sicut dixi vobis all'a. p̃s. Jubilate. ã. Oportebat pati christum et resurgere a mortuis all'a. p̃s. Deus deus me⁹. ã Surrexit dñs de sepulchro q̃ pro nobis pependit in ligno all'a. p̃s. Benedicite. ã. Surrexit christ⁹ ⁊ illuxit populo suo quẽ redemit sanguine suo all'a p̃s. Laudate. ⸤ Non dr cp̃m. nec hy⁹. nec ℣. ã ⸤ Et valde mane vna sabbatorũ veniunt ad monumentũ orto iã sole all'a. p̃s. B⁹. Orõ

Deus qui hodierna die per vnigenitũ tuũ: eternitatis nobis aditũ deuicta morte reserasti. vota nostra q̃ preueniendo aspiras: etiã adiuuando prosequre. Per eundẽ. ¶ Ad primã ⁊ ad alias horas non dr hy⁹ Sed dr ⸤ De⁹ ĩ ad p̃s. Deus ĩ nõĩe. p̃s Bti ĩma. p̃. Retribue ã. Allelupa. Hec dies quã fecit dñs exultemus ⁊ letemur in ea. Orõ Concede ⸤ vt infra ad cõplet. In fine ⸤ Dñs vobiscũ. Et cũ spũ tuo. Benedicamus dño. Deo gratias Benedicite. dñs. Gaudiũ cũ pace. et Aĩe oĩm. Et nos. ⸤ Et sic finitur prima. In ecclesiis. Ad lectionem benedictio ⸤ Qui confregit portas ⸤ lecta lectiõe. ℣ ⸤ Surrexit dñs de sepulchro. ⸤ Si legat aliquid de mortuis dicitur ℣ ⸤ Requiescant in pace. Amen. Benedicamus dño. Benedicite ⸤ ⁊ sic per oct ¶ Ad. iii. p̃s. Legẽ pone. cum ceteris. ã. Allelupa. ℣. Hec dies Orõ Deus qui hodierna die. Ad proces. ℟. Et valde. ℣. Noli flere maria Resurrexit do. Orõ

Presta q̃s omnipotens deus: vt ĩ resurrectione dñi nostri iesu christi percipiamus veraciter portionem Qui tecũ. Seq̃tur. ã. Alma. ⁊ cẽ. vt ĩ p̃cessiõ. ¶ Ad vi. p̃. Defecit. ã. All'a. Hec dies. orõ vt s̃ ¶ Ad ix. p̃s. Mirabilia. ã. All'a Hec dies. Orõ. Deus qui hodierna ¶ Ad vesperas sup p̃os. ã

Surrexit christus et illuxit populo suo quẽ redemit sãguine suo all'a. p̃s. Dixit dñs. p̃s. Confitebor. p̃s. Beatus vir. ℟. Hec dies quã fecit dñs exultem⁹ ⁊ letemur in ea. ℣. Confitemini dño qm̃ bonus qm̃ in seculũ mĩa ei⁹ All'a. ℣. Epulemur in azimis sinceritatis et veritatis allelupa. Prosa. All'a Agn⁹ redemit oues. ⸤ ⁊ cẽ. sicut in matut. Non dr ℣. ã ⸤ Et respicientes viderunt reuolutũ lapidẽ erat quippe magnus valde allelupa. p̃s. Mag. Oratio Deus qui hodierna. ¶ Ad fontes. ℟.

Christus resurgens ex mortuis iā nō moritur mors illi vltra non dn̄abitur. Quod eni viuit viuit deo all'a all'a. ℣. Dicant nūc iu dei quomodo milites custodientes sepulchrum perdiderunt regē ad lapidis positionē quare non seruabant petrā iusticie aut sepultū reddant aut resurgentē adorent nobiscū dicentes Quod eni viuit. ℣ Surrexit dn̄s de sepulchro. Qui pro nobis pependit in ligno. Oratio.

Presta q̄s omp̄s deus: vt q̄ resurrectionis dn̄ice solēnia colimus: ereptionis nostre suscipere leticiam mereamur. Per eundē xp̄m dn̄m. ¶ Ad crucē. ā

Ego sū alpha ꝛ ω primus ꝛ nouissimus initiū ꝛ finis q̄ ante mundi principiū et in seculū seculi viuo ineternū manus mee que vos fecerunt clauis confixe sunt ꝑpter vos flagellis cesus sū. spinis coronatus sū. aquā petii pendens ꝛ acetū porrexerunt in escā meam fel dederunt. ꝛ in latus lanceā. mortuus ꝛ sepultꝰ resurrexi. vobiscū sū. Videte qꝛ egoipse sū et nō est deus preter me all'a. ℣. Ego sū vestra redēptio ego sū rex vester. ego vos resuscitabo in die nouissimo. Videte. ℣. Gauisi sūt discipuli.

Concede q̄s omp̄s deꝰ ¶ Viso dn̄o Orō vt q̄ resurrectionis dn̄ice solennia colimus. inouatiōe tui sp̄s: a morte aīe resurgamus. Per eūdē. In reditu ꝓces. ℟

Sedit angelus ad sepulchrū dn̄i stola claritatis coopertꝰ. videntes eū mulieres nimio terrore pterrite astiterunt alōge tunc locutus est angelus et dixit eis. Nolite metuere dico vobis qꝛ illū quē queritis mortuū iā viuit ꝛ vita hōim cū eo surrexit all'a. ℣ꝰ. Crucifixū in carne laudate et sepultū propter vos glorificate resurgentēqꝫ de morte adorate. Nolite. ℣. Noli flere maria. Resurrexit dn̄s. Oratio

Presta q̄s omp̄s deus: vt q̄ resurrectionis dn̄ice grām agnouimꝰ: ipi per amorē sp̄us a morte aīe resurgamꝰ. Per eundē. Ad cōplet. Conuerte nos. p̄s. Cū innocarē. In te dn̄e. Ecce nunc. ān. All'a ℣. Hec dies Dn̄s vobiscū. Orō

Concede q̄s omp̄s deus. vt q̄ festa paschalia agimus: celestibus desideriis accensi: fontē vite sitiamus. dn̄m nr̄m iesū christū filiū tuū. Qui tecū. Nec est moris parisius. in fine ℣. et Bn̄dicamꝰ dn̄o. dicere All'a ¶ Feria scd̄a. Inuitat. Surrexit dn̄s vere. All'a. p̄s. Venite. ā. Precedā vos in galileā ibi me videbitis sicut dixi vobis. p̄s Cū inuocarē. p̄s Verba. p̄s Dn̄e ne. iꝰ. ℣ Resurrexit dn̄s. Sicut dixit vobis. Jube dōne. Euāgelica.

Lectio prima ¶ Scd̄m lucam. xxiiii

In illo tp̄e: Duo ex discipulis iesu ibant ipsa die in castellū: qd̄ erat in spacio stadioꝝ sexaginta ab hierl'm nomie emaus. Et ipsi loq̄bantur adinuicē de oibꝫ q̄ acciderāt. Etc. Om. b. gregorii pape

Audistis fratres carissimi qꝛ duobus discipulis ābulantibus in via. non quidem credentibus: sed tamen de se loquētibus dn̄s apparuit. sed eis speciem quam recognoscerent: non ostendit. Hoc ergo egit foris dn̄s in ocl'is corporis: qd̄ apud ipsos agebatur intus in oculis cordis. Ipsi nāqꝫ apud semetipsos intus ꝛ amabant: ꝛ dubitabant. Eis autē dn̄s foris ꝛ presens aderat: ꝛ q̄s esset non ostēdebat. De se ergo loquentibus presentiā exhibuit: sed de se dubitantibus cognitionis sue speciem abscondit. Verba quidē contulit: ꝛ duriciā intellectꝰ increpauit. Tu.

℟. Maria magdalene ꝛ altera maria ibant diluculo ad monumentū iesū quē q̄ritis nō est hic surrexit sicut locutus ē. Precedet vos in galileā ibi eū videbitis all'a all'a. ℣. Cito euntes dicite discipulis eius ꝛ petro quia surrexit dn̄s Precedet. Jube dō. Qui confregit. ꝛcē. ꝛ sic vsqꝫ

Sacre scripture my- ¶ ad penth. l. ij -steria q̄ de seipō erant aperuit. ꝛ tamen qꝛ adhuc in eoꝝ cordibꝫ peregrinus erat a fide: ire se longius finxit. fingere nāqꝫ cōponere dicimus. Vnde ꝛ cōpositores lutifigulos vocamꝰ Nichil ergo simplex veritas per duplicitatem fecit: sed talem se eis exhibuit in corpore: qualis apud illos erat in mente. Probādi autē

erant sibi: si hi qui cum eo si necdū vt deū diligerent: saltem vt peregrinum amare potuissent. Tu autem ℞. Tulerunt dn̄m meū et nescio vbi posuerunt eū ait ei angelus noli flere maria surrexit sicut dixit. Precedet vos in galileā ibi eū videbitis all'a all'a. ℣. Cito euntes dicite discipulis eius et petro qr surrexit dn̄s. Precedet. Jube dō. Ad gaudia paradisi. Et sic vsqz ad pēch. qn̄ legit' euāg. Lc. iiij.

Sed qr esse extranei a caritate non poterant: hi cum quibus veritas gradiebatur. eū ad hospicium quasi peregrinū vocant. Cur autem dicimus vocant: cū illic scriptū sit: et coegerunt eū: Ex quo nimirū exemplo colligitur: qa peregrini ad hospiciū non solū inuitādi sunt: sed etiam trahendi. Mensā ponūt. et panes ciboscz offerunt. et deū quem in scripture sacre expositione nō cognouerant: in panis fractione cognoscūt. Tu. ℞. Congratulamini michi oēs qui diligitis dn̄m qr quē querebā apparuit michi. Et dum flerem ad monumentū vidi dn̄m meū all'a. ℣. Tulerunt dn̄m meū et nescio vbi posuerūt eū si tu sustulisti eū dicito michi. Et dum. ps. Te deum. ℣. sacerd. Surrexit dn̄s vere. Et apparuit symoni. In laud. ā. Oportebat pati christū et resurgere a mortuis all'a. ps. Dn̄s reg. ān. Tu solus peregrinus es et non audisti de iesu quomodo tradiderunt eum in damnationem mortis allelupa. ps. Benedictus. Oratio

Deus qui solennitate paschali mūdo remedia cōtulisti. pplm tuum q̄s celesti dono prosequere. vt et perfectā libertatem consequi mereatur. et ad vitā proficiat sempiternam. Per dn̄m. Meōria nulla. etiā si in kalend. euenerit et sic p ebd. ¶ Ad primā sicut in die pasche. et similiter ad alias hoṝ cū orōne. Deus q̄ hod. ¶ Ad vs. ā. Surrexit. ps. Dixit dn̄s. vts. ℞. Hec dies. ℣. Dicat nunc israel qm̄ bonus qm̄ in seculū mia eius. All'a. ℣. Nōne cor nostrū ardēs erat in nobis de iesu dū loqretur nobis in via. All'a Hy⁹. All'a. Agnus. vts. ā. Et coegerunt eū dicentes mane nobiscū dn̄e qm̄ aduesperascit alleluya. ps. Magn̄. Orō. Deus qui sol. vts. Ad pces. Christus resurgens. vt supra. Oratio

Concede q̄s omp̄s deus: vt festa paschalia que venerando colim⁹: etiā viuendo teneam⁹. Per xp̄m dn̄. ℞. Ego sū

Deus qui pplm tuū de hostis ¶ Orō callidi seruitute liberasti: preces eius misericorditer respice. et aduersātes ei tua virtute prosterne. Per christū. ℞.

Concede q̄s omp̄s ¶ Sedit āgel⁹ Orō deus: vt qui peccatoṝ nostroṝ pōdere premimur: a cunctis malis iminentibus per hec festa paschalia liberemur. Per d. Cōplet. vts ¶ Feria. iij. Ad matut. Inuit. vts. ā. Precedā. pi. Dn̄e de⁹ me⁹ in te speraui. Dn̄e dn̄s nr̄. In dn̄o confido. ℣. Surrexit dominus vere. Et apparuit symoni Lectio prima ¶ Secundum lucam. xxiiii

In illo tempore. Stetit iesus in medio discipulorum suoṝ: et dixit eis. Pax vobis. Et reliqua. Om. veñ. bede. p.

Gloriam sue resurrectionis dn̄s ac redemptor noster paulatim discipulis et p incrementum temporis ostēdit: qr nimirum tanta erat virtus miraculi: vt hāc repente totam capere fragilia mortaliū pectora non possent. Consulens ergo ipse ībecillitati querentiū: primo venientibus ad monumentū feminis suo amore feruentibus: reuolutū lapidē. et viris ablato suo corpore: lintheamina quibus inuolutum fuerat sola posita monstrauit. Tu. ℞. Virtute magna reddebant apostoli. Testimoniū resurrectionis iesu christi dn̄i nostri all'a all'a. ℣. In oēm terrā exiuit sonus eoṝ et i fines orbis t'reverba eoṝ. Te. l' ij

Deinde curiosius inqrētib; feminis et de eo qđ inuenerant mente consternatis: angeloṝ visionē ostendit: q̄ illū resurrexisse certa manifestatiōe patefacerent. Ac sic pcurrente fama patrate resurrectionis: tandē ipse dn̄s virtutū et rex glorie apparens: q̄ta potētia mortē

quā ad horā gustauerat deuicisset aperu
it. Et qd̄e ꝙtū ex euangelice lectiōis se-
rie inuenim⁹: q̇nquies ipsa qua resurre-
xit die visus est hōibꝫ. Tu. ℞. Surgēs ie-
sus dn̄s nr̄ stās in medio discipuloꝝ suoꝝ dixit
pax vobis allā. Gauisi sunt discipuli viso dn̄o
allā. ℣. Surrexit dn̄s de sepulchro q̇ pro nobis
pependit in ligno. Gauisi sunt lect.iij

Primo visus est marie magdalene
ad monumentū: qn̄ ei desideranti
pedes eius āplecti dictū est. Noli me tan
gere: nondū enī ascendi ad patrē meum
Deinde apparuit duabus a monumen
to redeuntibꝫ nunciare discipulis: q̄ ab
angelo de pfecta ei⁹ resurrectione didice-
rāt: de quibꝫ scriptū est. qr accesserunt et
tenuerunt pedes ei⁹: et adorauerunt eū.
Apparuit ipso die aduesperascēte duobꝫ
euntibꝫ in castellū emaus: qui eū ad ho
spiciū vocātes in panis fractione cogno
uerūt. ℞. Surrexit pastor bon⁹ q̇ posuit ani-
mā suā ꝓ ouibꝫ suis. Et pro suo grege mori di
gnatus est allā allā. ℣. Surrexit dn̄s de sepul
chro q̇ pro nobis pependit in ligno. Et pro. ps.
Te deū. ℣. sacerd. Surrexit dn̄s de sepulchro
In laud. ā. Oportebat. ān. Stetit iesus in me-
dio discipuloꝝ suoꝝ ⁊ dixit eis pax vobis allā

Deus q̇ ecclesiā (allā. ps. Bn̄d. Orō
tuā nouo sēper fetu multiplicas:
concede famulis tuis: vt sacramentum
viuēdo teneant: qd̄ fide pceperūt. Per do
Ad horas vt s̄. Ad vs̄ sic̄r. ℞. Hec dies. ℣. Dicāt
nunc q̇ redēpti sūt a dn̄o quos redemit de ma
nu inimici de regionibꝫ cōgregauit eos. Allā.
℣. Surrexit dn̄s ⁊ occurrēs mulieribꝫ ait aue-
te tunc accesserunt ⁊ tenuerunt pedes ei⁹. Allā
Hy⁹. Allā. Agnus. vt s̄. ā. Obtulerūt discipu
li dn̄o partē piscis assi ⁊ fauū mellis allā allā.
ps. Mag. Orō. De⁹ q̇ ecclesiā. Ad pcel. vt s̄.

Presta q̄s omp̄s (exceptis orōnibꝫ. orō
de⁹: vt p hec festa paschalia q̄ coli-
mus: deuoti in tua laude sēp viuamus.

Deus qui conspicis (Per xp̄m. Orō
familiā tuā omni humana virtu
te destitui. paschali interueniente festi-
uitate: tui eā brachii ptectione custodi.

Concede q̄s omp̄s (Per xp̄m. Orō
deus: vt qui paschalis festiuitatis
solennia colimus: in tua semper sctifica
tione viuamus. Per do. Cōplet. vt supra.
¶ Fer. iiij Inuitat. vt s̄. ps Saluū Dixit insipiens. ℣⁹ Surrexit dn̄s de sepul
chro. l.j. ¶ Scd̄m iohēm xxi

In illo tp̄e: Manifestauit se iterꝝ ie-
sus discipulis suis ad mare tyberi-
adis. manifestauit autē sic. Erāt simul
symon petrus: ⁊ thomas qui dicitur didi
mus: ⁊ nathanael qui erat a chana gali-
lee: ⁊ filii zebedei: ⁊ alii ex discipulis eius
duo. Et reliqua. Omelia beati gregorii pp̄

Queri potest cur petr⁹ q̇ piscator an̄ cō
uersionē fuit: post cōuersionē ad piscatio
nē rediit. Et cū veritas dicat Nemo mit
tēs manū suā in aratrū: ⁊ aspiciēs retro:
apt⁹ ē regno dei. Cur repetiit qd̄ dereliq̇t
Tu. ℞. Isti sunt agni nouelli q̇ annunciaue
runt allā modo venerunt ad fontes. Repleti
sunt claritate allā allā. ℣⁹. In conspectu agni
amicti stolis albis ⁊ palme ī manibꝫ eoꝝ. Re.

Sed si virtus discrectiōis inspi (l.ij
citur: citius videtur ꝙ negocium
quod ante conuersionē sine pctō extitit:
hoc ⁊ post cōuersionē repetere culpa nō
fuit. Nā piscatorē petrum: matheum ve
ro thelonearium scimus: et post conuersio
nem suā ad piscationem petrus rediit:
matheus vero ad thelonei negociū non
resedit Qr ⁊ aliud est victū per piscatio-
nē q̄rere: aliud thelonei lucris pecunias
augere. Tu. ℞. Ecce vicit leo de tribu iuda
radix dauid aperire librū ⁊ soluere septē signa
cula eius. Allā allā allā. ℣. Et vn⁹ de senioribꝫ
dixit michi ne fleueris dign⁹ est agn⁹ q̇ occisus
est accipere virtutē ⁊ fortitudinē. Allā. l.iij

Sunt enī pleraqꝫ negocia q̄ sine pec-
cato exhiberi: aut vix aut nullate
nus possunt. Que ergo ad peccatū ipli-
cāt: ad hec necesse est vt post cōuersionē

animus non recurrat. Queri etiam po- test cur discipulis in mari laborantibus post resurrectionē suā dn̄s in littore ste- tit: qui ante resurrectionē suā corā disci pulis in fluctibus maris ābulauit. Cu- ius rei ratio festine cognoscitur: si ipsa q̄ tunc inerat causa pensetur. Qr enī disci puli fluctibus mortalis vite inerant: in mari laborabant. Cum vero redemptor noster iā corruptionē carnis excessit: me rito in littore stetit. Ac si factis inueret. Jā vobis in mari non appareo: qr iā vo biscū in perturbationis fluctib; non sū. Tu. R. Dignus es dn̄e accipere librū ꝛ solue re signacl'a eius qm̄ occisus es ꝛ redemisti nos deo. In sanguine tuo allelupa. V. Fecisti enim nos deo nostro regnū ꝛ sacerdotes. In san Glo ria patri. ps. Te deū. V. sacerd. Resurrexit do In laud. ā. Oportebat. vt s̄. ā. Mittite in dexte ram nauigii rethe ꝛ inuenietis all'a. ps Mag. (Orō

Deus q̈ nos resurrectiōis dn̄i- ce annua solennitate letificas: cō cede ꝑpicius. vt per tēporalia festa q̄ agi mus: peruenire ad gaudia eterna me- reamur. Per eundē do. Hore vt s̄. Ad v s̄ vt s̄ R. Hec dies. V. Dextera dn̄i fecit virtutē dexte ra dn̄i exaltauit me. All'a. V Christus resurgēs ex mortuis iam non moritur mors illi vltra nō dn̄abitur. Hy⁹ vt s̄. ā. Hoc iam tertio manifesta uit se iesus postq̄ resurrexit a mortuis all'a. ps Mag. Orō. Deus qui nos. Procel. vt s̄ Orō

Deus qui nos per festa paschalia le- tificas: concede propicius. vt ea q̄ deuote agimus: te adiuuante fideliter te neamus. Per dominum. ¶ Oratio

Tribue q̄s omp̄s deus: vt illuc tēdat nostre deuotionis affectus: quo te- cum nostra est substantia: iesus christus filius tuus dn̄s noster. Qui tecum. Orō

Presta q̄s omp̄s deus: vt huius pa- schalis festiuitatis mirabile sa- cramentum ꝛ temporalem nobis tran- quillitatem tribuat: ꝛ vitam conferat se piternam. Per dn̄m Completoriū vt supra

¶ Feria v. Inuitat. vt s̄. ps. Dn̄e quis ha- bitabit. ps. Conserua. ps. Exaudi dn̄e. V Resurrexit dn̄s. ¶ l. j. Scd̄m iohēm xx

In illo tēpore: Maria stabat ad mo numentum foris plorans. Dum ergo fleret: inclinauit se et prospexit in monumentum. Et vidit duos angelos in albis sedentes. vnum ad caput: et vnū ad pedes: vbi positum erat corpus iesu. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape.

Maria magdalene q̄ fuerat in ciuita te peccatrix: amando veritatem lauit la chrimis maculas criminis: ꝛ vox verita tis impletur: qua dicitur Dimissa sūt ei peccata multa: qr dilexit multum. Que enim prius frigida peccādo remanserat postmodū amando fortiter ardebat. Tu R. De ore prudentis procedit mel all'a dulce- do mellis est lingua eius all'a. Fauus distillās labia eius all'a all'a. V⁹. Sapientia requiescit in ore eius ꝛ prudentia in sermone oris illi⁹ Fa (uus. l. ij

Nam postq̄ venit ad monu- mentum: ibiq; corpus dn̄icum nō inuenit: sublatum credidit: atq; discipu- lis nunciauit. Qui venientes viderunt atq; ita esse vt mulier dixerat crediderūt Et de eis protinus scriptū est. Abierunt ergo discipuli ad semetipsos. Ac deinde subiungitur. Maria autem stabat ad monumentum foris plorans Qua in re pensandum est huius mulieris mentem q̄ta vis amoris accēderat: que a monu- mento dn̄i etiam discipulis recedētibus non recedebat. Tu. R. Expurgate vetus fermentum vt sitis noua conspersio eteni pa- scha nostrum imolatus est christus. Itaq; epu lemur in dn̄o allā allā. V⁹. Non in fermento malicie et nequicie sed in azimis sinceritatis ꝛ veritatis. Itaq; epulemur. ¶ Lectio tertia

Maria ergo cum fleret īclinauit se: ꝛ prospexit in monumentū: Cer- te iam monumentum vacuum viderat iam sublatum dn̄m nūciauerat. Quid est quod se iterum inclinat: nisi q iterū

videre desiderat. Sed amanti semel pro-
spexisse non sufficit: quia vis amoris in
tensionem multiplicat inquisitionis.
Quesiuit igitur prius: et minime inue-
nit: perseuerauit vt quereret: et contigit
vt inueniret. Actumqꝫ est vt desideria di
lata crescerent: et crescentia caperent qđ
inuenissent. Tu. ℟. Tanto tempore vobi
scum sum et non cognouisti me philippe qui
videt me videt et patrem allã. Non credis q̃a
ego in patre et pater in me est allã allã. ℣. Do
mine ostende nobis patrem et sufficit nobis.
Non. Gloria. Allã. ps. Te deum. ℣ꝰ. sacerđ.
Surrexit dñs vere. In lauđ. vts̃. ã. Maria sta
bat ad monumentum plorans vidit duos an
gelos in albis sedentes et sudarium quod fue-
rat super caput iesu allã. ps. Beneđ. Oratio

Deus qui diuersitatem gentium in
confessione tui nominis adunasti
da vt renatis fonte baptismatis vna sit
fides mentium: et pietas actionum. Per
dñm. Hore vts̃. Ad vs̃ vts̃. ℟. Hec dies. ℣. La-
pidem quem reprobauerunt edificantes hic fa
ctus est in caput anguli a dño factum ẽ istud
& est mirabile in oculis nostris. Alleluya. ℣. In
die resurrectionis mee dicit dñs precedam vos
in galileam. hyꝰ. Allã. Agnus. vts̃. ãn. Tule
runt dñm meum et nescio vbi posuerunt eum
si tu sustulisti eum dicito michi alleluya & ego
eum tollam alleluya alleluya. ps. Mag. Orõ
vt supra. Ad processionem vt supra ¶ Oratio

Da quesumus omnipotens deus: vt
ecclesia tua & suorũ firmitate mẽ
brorum. et noua semper fecunditate le-
tetur. Per christum. ¶ Oratio

Multiplica quesumus domine fidẽ
populi tui: vt cuius per te sũpsit
exordium: per te consequatur augmen-
tum. Per christum. ¶ Oratio

Deus qui nobis ad celebrãdum pa-
schale mysterium liberiores ani-
mos prestitisti. doce nos et metuere quo
irasceris: et amare quod precipis. Per đ

¶ Feria sexta. Inuitat. et cetera vt supra. ps
Celi enarrant. Exaudiat. Dñe in vir-
tute. ℣. Surrexit. Lect. j. Scđm matheũ. vltio

In illo tempore: Undecim discipuli
abierunt in galileam in montem
vbi constituerat illis iesus. Et videntes
eum adorauerunt: quidam autem dubi
tauerunt. Et reliqua. Om. veñ. bede.

Euangelica lectio fratres carissimi
quam modo audiuimus: et iuxta litte-
ram gaudio plena refulget. quia trium
phum redemptoris nostri simul & redem
ptionis nostre dona: plano sermone de-
scribit. Et si hãc enucleatius pertracta-
re velimus: gratiorem ĩ littera fructum
spiritualis sensus inditum esse comperi
emus. Sermo etenim dei: aromatũ mo-
re: quo subtilius quasi terendo & cernẽdo
discutitur: eo maiorem ĩterne sue virtu-
tis fragrantiam reddit. Tu autem. ℟.
Maria magdalene. vts̃ feria ij. Lectio scđa

Planum nanqꝫ est & dulce ad audiẽ
dum piis: ꝙ discipuli abierunt in
galileam. in montem vbi constituerat
illis iesus: et videntes eum adorauerunt
Sed non vacat a mysterio ꝙ dominus
post resurrectionem in galilea: vel ꝙ in
monte discipulis apparuit. In monte et
enim apparuit: vt significaret ꝙ corpus
quod de cõmuni humani generis terra
nascendo susceperat: resurgendo iam su-
per terrena omnia subleuatum celesti
virtute ĩduerit. Tu. ℟. Tulerũt. vts̃. l. iij

In montem ergo apparuit vt com-
moneret fideles: si illic celsitudinẽ
resurrectionis eius cupiũt videre. hic ab
infimis cupiditatibus ad superna desi-
deria studeant transire. Nomen vero
galilee quid mysterii salutaris contine-
at: crebra patrum expositiõe notissimũ
est. Sed non abre est sepius verbis re-
petere: quod semper necesse est animo re
tinere. Galilea quippe trãsmigratio fa
cta vel reuelatio dicitur. vtraqꝫ enim in
terpretatio nominis ad vnum finem

respicit. Tu autem. ℟. Congratulamini. ps. Te deum. ℣. sacerd. Surrexit dn̄s de sepl. In laud. vt̄s. ā. Undecim discipuli in galileam videntes dn̄m adorauerunt all'a. p̄s. B⁹. Orō

Omnipotens sempiterne deus: qui paschale sacramentum in reconciliationis humane federe contulisti. da mētibus nostris: vt quod professiōe celebramus: imitemur affectu Per dn̄m. Ad horas vt̄s. Ad vesperas sicr. ℟. Hec dies. ℣⁹. Benedictus qui venit in nomine dn̄i deus dn̄s et illuxit nobis. All'a. ℣. Respondens autem āgelus dixit mulieribus quem queritis ille autē dixerunt iesum nazarenū crucifixū. hy⁹. All'a Agnus redemit. vt̄s. ā. Data est michi om̄is potestas in celo et in terra all'a all'a. p̄s Mag Orō. Om̄ps. Ad processionem vt̄s. Oratio

Adesto q̄s dn̄e familie tue: ꝛ dignanter impende. vt quibus fidei gratiam contulisti: ꝛ coronam largiaris eternam. Per christum. ¶ Oratio.

Deus per quem nobis et redemptio venit ꝛ prestatur adoptio. respice in opera misericordie tue: vt in christo renatis et eterna tribuatur hereditas: et vera libertas. Per eundem christum. ¶ Oratio

Deus qui in christo renatos genus regium ꝛ sacerdotale fecisti. da nobis ꝛ velle ꝛ posse quod precipis: vt populo ad eternitatem vocato: vna sit fides mentium: ꝛ pietas actionum. Per dn̄m. Compl. vt supra ¶ Sabbato. Inuitat. et cetera vt supra. p̄s. Dn̄s regit. Dn̄i est terra. Judica. ℣. Surrexit dn̄s de sepulchro

Lectio prima ¶ Scd̄m iohannē xx

In illo tempore Una sabbati maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre essent ad monumentum. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape

Lectio sancti euangelii quam modo fratres audistis: valde in supficie hystorie est aperta: sed eius sunt nobis mysteria sub breuitate requirēda. Maria magdalene cū adhuc tenebre essēt: venit ad monumentum. Juxta hystoriā notatur hora. iuxta intellectum vero mysticū. requirentis signatur intelligētia. Tu. ℟

Maria eni autorē ¶ Uirtute. fer. iij. l. ij
oim quem carne viderat mortuū: querebat in monumento. ꝛ q2 hūc minime inuenit: furatum credidit. Adhuc ergo erant tenebre: cū venit ad monumentum. Cucurrit citius: discipulis nunciauit: sed illi pre ceteris cucurrerunt: q̄ pre ceteris amauerunt: videlicet petrus ꝛ iohannes. Tu autem. ℟. Surgens l. iij

Currebant autem duo simul: sed iohannes precucurrit citius petro. Uenit prior ad monumentum: ꝛ ingredi non presumpsit. Uenit ergo posterior petrus: ꝛ introiuit. Quid fratres quid cursus iste significat? Nunquid non hec tā subtilis euangeliste descriptio: a mysteriis vacua credenda est? Minime. Petr⁹ enim ecclesiam qui eius caput extitit significat. iohannes vero synagogam Uenit igitur synagoga prior ad monumētum: sed non intrauit. quia legis mādata percepit: sed credere in mortuum noluit. Uenit posterior gentium ecclesia: ꝛ introiuit. quia confestim in christum redemptorem credidit Tu autem. ℟ Surrexit. p̄s. Te deum. ℣. sacerd. Resurrexit dn̄s In laud. vt̄s. ān. Currebant duo simul et ille alius discipulus precucurrit citius petro et venit prior ad monumentū all'a. p̄s. Bn̄d. Orō.

Concede q̄s om̄ps deus: vt qui festa paschalia venerando egimus: per hec contingere ad gaudia eterna mereamur. Per do. Hore vt̄s. Ad v̄s vt̄s. ℟. All'a. Hec dies quam fecit dn̄s exultemus ꝛ letemur in ea. All'a. ℣. Laudate pueri dn̄m laudate nomen dn̄i. Hy⁹. All'a. Agnus. vt̄s. ān. Cum esset sero die illo vna sabbatorum ꝛ fores essent clause vbi erant discipuli congregati stetit iesus ī medio ꝛ dixit eis pax vobis all'a. p̄. Mag Orō. Concede. Ad ꝑcess. añ crucifixū sine cruce cū thuribulo Sedit an. ℣. Noli fle. ma. Orō

Deus qui multiplicas ecclesiam tu
am in sobole renascẽtium: fac eã
quesumus gaudere propicius de suorum
prouectibus filiorum. Per dñm. cõpl. vt̃s
¶ Dñica in oct. pasche. Inuitat. et cẽ. sicut in
die. excepto ꝙ nõ dicitur Gloria patri ad duo
prima R. nec fit representatio sepulchri. Vlti-
mum R. Dum transisset sabbatum maria
magdalene et maria iacobi et salome emerũt
aromata. Vt venientes vngerent iesum allelu
ya alleluya. V. Et valde mane vna sabbato-
rum veniunt ad monumentum orto iam sole
Vt. Gloria patri. Allã. ps. Te deũ. V. sacerd.
Surrexit dñs vere. vt̃s. In laud. ã. Et respiciẽ
tes. cum ceteris. Ad bened. ã. Et valde. Oratio
et hore sicut in die. Post primam fit benedictio
aque. Postea fit processio ad ecclesiam sancti
iohannis. R. Virtute. V. In omnem terram. ã.
Inter natos. V. Constitues. Orõ. Presta que
sumus. Oratio. Ecclesiam. Ad sanctũ dyo-
nisium. Responsorium. Filie hierusalem. V.
Tradiderunt corpora. Oratio. Presta que-
sumus. vt in processioñ. In reditu. Sedit an-
gelus. In introitu chori. Lux perpetua. V. Be
ati qui habitant. Oratio. Omnipotens sẽ-
piterne. Hore vt supra. Ad vesperas sup psal
mos. ã. Surrexit christus. ps. Dixit domin⁹
cum ceteris vt̃s. R. Hec dies. V. Confitemini
Alleluya. V. Epulemur. Alleluya. Nec dicitur
Alleluya. Agnus. Sed statim incipitur ãn.
Et respicientes. vt supra. ps Mag. Oratio vt
supra. Procel. nulla. Et si euenerit aliqua me-
moria facienda est nisi sequatur annotinum.
Completorium vt supra. De ãnotino pascha
¶ Nota ꝙ debet semper fieri anno reuoluto
nisi in xl. euenerit. Hoc est quando reuolutio
pasche precedentis. cadit hoc anno infra tem-
pus paschale: tunc fit. Non tamen semper fit
in die reuolutionis: sed ordinatum est ꝙ sem-
per fiet in crastino oct. pasche. Si vero reuolu-
tio pasche precedentis ceciderit hoc anno in xl.
tunc non fiet neqꝫ tunc neqꝫ post. Aliter. An-
notinum pascha fit: si pascha bis in anno eue-
nerit. Alias non. Incipit ergo annotinum in
matut. Inuitat. et cẽ. vt in die. Oct. pasche more
ix. lect. V. vt̃s l. j. Scdm iohannem iii

In illo tempore. Erat homo ex pha
riseis nichodemus nomine pñceps
iudeoꝝ. Et reliqua. Omelia veñ. bede.
Sicut ex lectione euangelica fratres
carissimi audistis princeps iudeorum ve
nit ad iesum nocte: cupiens secreta ei⁹ al
locutione: plenius discere mysteria fidei
cuius aperta ostensione signoꝝ aliqua-
tenus iam rudimenta perceperat. Qui
qm̃ prudenter ea que ab illo fieri videbat
intelligere curauit: subtiliter ea que ab
eo querebat ĩuestigare promeruit. Rab
bi inquit: scimus quia a deo venisti ma
gister. Nemo potest hec signa facere que
tu facis: nisi fuerit deus cum eo. Tu. R.
Adeo igitur iesum (Angelus. vt̃s. l. ij
ad magisterium celeste mũdo ad-
hibendum venisse confessus est: deum cũ
illo fuisse miraculis prodentibus intelle
xit. necdum tamen ipsum deum esse co-
gnouit. Sed quia quem magistrum no
uerat veritatis studiose docendus adiit:
merito ad agnitionem diuinitatis eius
perfecte doctus subiit: merito vtriusqꝫ na
tiuitatis eius diuine scilicet et humane
sed et passionis atqꝫ ascensionis ipsius ar
chana percepit. Necnon etiam modum
secunde generationis: ingressum regni
celestis: aliaqꝫ plura dño reuelante didi-
cit. Tu autem. R. Angelus. Lectio tertia
Respõdit enim ei iesus: et dixit. Amẽ
amen dico vobis: nisi quis natus
fuerit denuo: non potest videre regnum
dei. Que sententia tanto apertius cun-
ctis fidelibus lucet: quanto constat quia
sine huius luce fideles esse nequeunt.
Quis etenim sine lauachro regenerati-
onis peccatorum veniam consequi: et re
gnum valet ĩtrare celorum? Sed nicho
demus qui nocte venit ad iesum: necdũ
lucis capere mysteria nouerat. Nam et
nox in qua venit: ipsam eius qua preme

batur ignorantiam designat. Tu autē
℞. Dū trāsisset. etcē. sicut in oct. Orō
Deus cuius prouidentia nec preteri
torꝝ momenta deficiunt. nec vlla
superest expectatio futurorꝝ: tribue pma
nentē in cordibus nr̄is huius quā recoli
mus paschalis solennitatis effectum: vt
quod recordatione pcurrim⁹: sēp in ope-
re teneamus. Per dn̄m. Hore vt̄s. orō De⁹
qui hod. ¶ In vespis vt die preced. sine hymno
Orō ¶ Deus cuius ¶ Cōplet. vt̄s. Si sequat̄
fe. ix. lc. dup̄. vel semidup̄. terminabit̄ ad ix. ⁊ fi-
ent vč de festo videlicet super p̄os ¶ All'a ¶ scdm
ā. fer. etcē. Compl'. etiā vt infra cū hymno ¶ Je-
su salua. ¶ Si autē sequatur festū triū lc. vel
de quo debeat fieri memoria: tunc fiet meōria
¶ Feria scda post oct. pasche nisi fiat annoti
nū. aut aliquod festū impediat. et tunc prima
feria non ipedita: ita fiet in matut. Inuitat̄ ¶
All'a all'a all'a. p̄s. Venite. ¶ Hymnus
Aurora lucis rutilat celū laudibus
intonat mundus exultās iubilat
gemens infernus vlulat Cum rex ille
fortissimus mortis confractis virib; pe
de conculcans tartara soluit a pena mi
seros Ille qui clausus lapide custodi-
tur sub milite triumphans pompa no-
bili victor surgit de funere Solutis iā
gemitibus ⁊ inferni dolorib; qr surrexit
dn̄s resplendens clamat angel⁹ Tristes
erant apostoli de nece sui dn̄i quē pena
mortis crudeli serui damnarant impii.
Quesumus autor oīm in hoc paschali
gaudio ab omni mortis ipetu tuū defen
de populum Gloria tibi dn̄e qui surre
xisti a mortuis cū patre ⁊ sancto spiritu
in sēpiterna secula. Amen. ¶ Et dicunt̄ isti
duo ℣. ad hymnos cū quib; possunt cōcordare
vsq; ad ascen̄. etiā qn̄ fit de sctis. In noct. ān ¶
All'a ¶ Si sit fer. ij. dicunt̄ tres primi p̄i de Do
minus illuminatio ¶ Si fer. iij. tres p̄i de ¶
Dixi custod ¶ ⁊ sic de cet̄. ⁊ in fine cuiuslibet
p̄i ¶ Gloria pr̄i ¶ ℣. si sit fer. ij ¶ Resurrexit do.
si. iij. Surrexit dn̄s vere. si. iiij Surrexit dn̄s de
se ¶ ⁊ sic p ebd̄. i seqn̄. fer. l. j Scdm iohēm xx
In illo tēpore: Cū sero esset die illo
vna sabbatorꝝ ⁊ fores essent clause:
vbi erant discipuli congregati pptez me
tum iudeorꝝ: venit iesus. ⁊ stetit in medio
eorum: et dixit eis. Pax vobis. Et reli-
qua. Omelia beati gregorii pape de ead lect.
Prima lectionis huius euangelice q̄-
stio animū pulsat: quomodo post resur-
rectionē corpus dn̄icū verū fuit: qd̄ clau
sis ianuis ad discipulos ingredi potuit.
Sed sciendū nobis est ꝙ diuina opera-
tio si ratione cōprehenditur: non est ad-
mirabilis. nec fides habet meritū: cui hu
mana ratio prebet experimentum. Tu
¶ Si fuerit fer. ij. vel v. dicet̄ ℞ ¶ Ego sicut vi.
¶ cū cē. si. iij. vel vj ℞ ¶ Audiui ¶ cū cē. sequenti-
bus. si. iiij. vel sabbato ℞ ¶ Vidi. Respōsoriū
Ego sicut vitis fructificaui suauitatē odo
ris all'a. Trāsite ad me oēs q̄ cōcupisci
tis me ⁊ a generatiōib; meis adiplemini all'a
all'a. ℣. In me grā ois vie ⁊ veritatis in me om
nis spes vite et virtutis. Trāsite l. ij
Sed hec ipsa redemptoris nr̄i opera
que ex semetipis cōprehēdi nequa
ꝙ possunt: ex alia eius operatione pensā
da sunt: vt rebus mirabilibus fidē p̄be-
ant facta mirabiliora. Illud enī corpus
dn̄i intrauit ad discipulos: ianuis clau-
sis: qd̄ videlicet ad humanos oculos pna
tiuitatē suā clauso exiit vtero virginis.
Tu. ℞. Veniēs a libano ꝙ pulchra facta est
allā ⁊ odor vestimentorꝝ ei⁹. Sup oīa aromata
allelupa allelupa. ℣. Speciosa facta es et sua-
uis in deliciis tuis. Super omnia l. iij
Sed qr ad illud corpus qd̄ videri pote
rat fides dubitabat intuētiū: ostē-
dit eis protinus manus ⁊ latus. Palpā-
dam carnē prebuit: quā ianuis clausis
introduxit. Qua in re duo mira ⁊ iuxta
humanā rationē sibi valde cōtraria ostē
dit: dū post resurrectionē suā corpus icor
ruptibile. ⁊ tamē palpabile demōstrauit
Nā ⁊ corrūpi necesse est qd̄ palpatur: et

palpari non potest: quod nõ corrũpitur. Sed miro modo atq3 inestimabili redẽptor noster incorruptibile post resurrectionẽ: et palpabile corpus exhibuit: vt mõstrando incorruptibile: inuitaret ad premiũ: prebẽdo palpabile: firmaret ad fidẽ. Tu. R. Audiui vocẽ in celo tanq̃ vocem tonitrui magni allã. Regnabit deꝰ noster: in eternũ allã q2 facta ẽ salus et virtꝰ et potestas christi eiꝰ allã allã. V. Vidi angelũ dei volãtẽ per mediũ celi voce magna clamantẽ et dicentẽ. Regnabit Gloria. V. Sacerd. ad diẽ pertiñ. videlicet fer. ij et v. Surrexit dñs vere. iiij. et vj. Surrexit dñs de sepulchro. iiij. et sabbõ. Resurrexit dñs Non dicitur ps. Te deum. In laud. ã. Allã allã allã allã ps Dñs reg. cũ ceteris. ¶ Capitulũ

Omne quod natum est ex deo vincit mundũ: et hec est victoria que vincit mundum fides nostra Deo grãs. hyꝰ

Sermone blando angelus predixit mulierib3 i galileã dñs videndꝰ est q̃tocius. Ille dũ pergunt concite apostolis hec dicere videntes eũ viuere osculant pedes dñi Quo agnito discipuli in galileã ppere pgũt vidẽ faciẽ desideratã dñi Claro paschali gaudio sol mũdo nitet radio cũ xpm iã aplĩ visu cernũt corporeo Ostensa sibi vulnera i christi carne fulgida resurrexisse dñm voce fatent publica Rex xpe clemẽtissime tu corda nrã possidevt tibi laudes debitas reddamus omni tpe Quesumus autor oim i hoc paschali gaudio ab oi mortis ipetu tuũ defẽde pplm Gloria tibi dñe q̃ sur. V Gauisi sũt discipli. viso dño. ã. Post dies octo ianuis clausis ingressus est dñs et dixit eis pax vobis alleluya alleluya. ps. Bened. Oratio

Presta q̃s omps deus: vt qui festa paschalia peregimus: hec te largiente moribus: et vita teneamus. Per do. Ad meõ. resurrect. ã. Crucifixꝰ surrexit a mortuis redemit nos allã allã. V Dicite i natiõib3 Q2 dñs regnauit a ligno. Orõ. Deus q̃ nos exul. quere post cõpl. ¶ Sequunt matut. de beata maria. In fine antiphonar et R. dicat allã. Post matut. fit meõ. de patrono vel de patronis ecclesie. in fine allã. Postea de reliqiis. ã. Isti eteni maximo digni sunt honore venerari in terris quos in celis rex regũ imensa cumulauit gloria allã. V. Iusti aũt iperpetuũ viuẽt. Et apud dñm merces eorum ¶ Oratio

Propiciare q̃s dñe nobis famulis tuis: per sanctor tuor quor corpora vel reliquie in presenti requiescũt ecclesia merita gloriosa: vt eor pia intercessione ab omnibus sẽper protegamur aduersis. Per christum. De omnibus sanctis. ã. Sancti et iusti in dño gaudete allã vos elegit deus in hereditatem sibi allã. V. Iustor anime in manu dei sunt. Et non tanget illos tormentum malicie ¶ Oratio

Omniũ sanctorum tuorum q̃s domine intercessione placatus. et veniam nobis delictorum tribue: et remedia sempiterna concede. Per dñm. Diebus dñicis. ã. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe alleluya et eternitas temporum alleluya alleluya. V. Iustorum anime. Orõ. Oim sanctorum. vt s. ¶ Ad primã. hyꝰ Iam lucis. cũ V. Que sumus autor. et Gloria tibi dñe. et sic ad alios hymnos. Diebus priuatis vsq3 ad ascensionem. ã. Cognouerunt dñm allã in fractione panis alleluya. ps. Deus in nomie tuo et cetera vt in psalterio cum precibus. fine psalmo Miserere ¶ Ad tertiam. ãn. Pax vobis ego sum alleluya nolite timere allã ¶ Cpm

Expurgate vetus fermentum vt sitis noua conspersio sicut estis azimi: etenim pascha nostrum immolatus est christus. Deo gratias. R. Resurrexit dñs alleluya alleluya. Vꝰ. Sicut dixit vobis alleluya alleluya. Gloria patri. Vꝰ. Surrexit dominus vere. Oratio. Presta ¶ Ad sextam ã. Ecce ego vobiscum sum alleluya omnibus diebus alleluya. ¶ Capitulum.

Epulemur non in fermento veteri neq3 in fermento malicie et nequicie sed in azimis sinceritatis et veritatis. Deo

gratias. ℟. Surrexit dn̄s vere alleluya alle-
luya. ℣. Et apparuit symoni all'a alleluya.
Gloria pri. ℣. Surrexit dn̄s de sepulchro. Orō
vts ¶ Ad ix. ān. Noli flere maria alleluya re
surrexit dn̄s alleluya ⸤ Si sequatur quodcūꝗȝ
festū etiā. iij. lc. ad ix. dicetur ā. de mag. et super
p̄s vesperaꝝ ⸤ Alleluya. de feria. Capitulum
Cum enim christus apparuerit vita
vestra. tunc et vos apparebitis cū
ipso in gloria. Deo gratias. ℟. Surrexit
dn̄s de sepulchro allā allā. ℣. Qui ꝑ nobis pe-
pendit in ligno all'a all'a. Gloria patri. ℣. Ga
uisi sunt discipuli. ℟. Viso dn̄o Orō vts ¶ Ad
vs̄ sup psalmos. ā. All'a all'a all'a all'a. p̄s. Di
lexi. ā. All'a all'a all'a all'a. p̄s. Credidi. ān. Al
leluya alleluya. p̄s. Laudate. ā All'a all'a. p̄s.
Ad dn̄m cū tri. ā. All'a all'a. p̄s Leuaui. Cp
Christus resurgens ex mortuis iam
non moritur. mors illi vltra non
dn̄abit̄. qđ eni viuit viuit deo. Deo g. hy⁹
Ad cenam agni prouidi et stolis al-
bis candidi post trāsitū maris ru
bri christo canamus principi Cuius cor
pus sanctissimū in ara crucis torridum
cruore eius roseo gustando viuimus deo
Protecti pasche vespere a deuastāte āge
lo erepti de durissimo pharaonis īperio.
Iam pascha nostrum christus est qui ī
molatus agnus est sinceritatis azima
caro eius oblata ē O vere digna hostia
ꝑ quā fracta sūt tartara redēpta plebs
captiuata reddita vite p̄mia Consurgit
christus tumulo victor redit de baratro
tyrannū trudens vinculo ⁊ reserans pa
radisū Quesumus autor oīm Gloria
tibi. vts. ℣. In resurrectione tua christe. Celū
et terra letentur. ān. Quia vidisti me thoma
credidisti beati qui non viderunt et crediderūt
alleluya. p̄s. Mag. Oratio vt supra. Ad me-
moriam resurrectionis. ān. Crucem sanctam
subiit qui infernum confregit accinctus est po
tentia surrexit die tertia alleluya. ℣. Surre-
xit dn̄s de sepulchro et cetera. Oratio. Deus
qui omnes in christo ⸤ Quere post complet̄

Post vesperas beate marie fit memoria de pa
troñ ⁊ de reliq̄is per ā. Et facta est comes mul
titudo celestis exercitus exanimi corporis bea-
ti dyonisii caput proprium deportantis lau-
dans deum et dicens gloria tibi dn̄e alleluya
℣. Letamini in dn̄o. Oratio. Propiciare. vt
supra. Ad memoriam oīm sanctorum. ā. Sācti
tui dn̄e florebunt sicut lilium alleluya. et sicut
odor balsami erunt ante te ineternum allelu-
ya alleluya. ℣. Exultent iusti. ¶ Oratio
Infirmitatem nostram q̄s dn̄e pro-
picius respice. et mala omnia que
iuste meremur: omnium sanctorum in-
tercessione auerte. Per dn̄m. Ad complet̄.
ā. Alleluya alleluya alleluya alleluya. p̄s Cū
inuocarem. cum ceteris tribus. Hymnus
Iesu saluator seculi verbū patris al
tissimi lux lucis inuisibilis custos
tuoꝝ peruigil Tu fabricator oīum di-
scretor atq̄ȝ temporꝝ fessa labore corpora
noctis quiete recrea Te dep̄camur sup-
plices vt nos ab hoste liberes ne vale-
at seducere tuo redemptos sanguine.
Vt dum graui in corpore breui mane
mus tempore sic caro nostra dormiat vt
mens in christo vigilet Quesumus au
tor oīm in hoc paschali gaudio ab omni
mortis īpetu tuum defende populū Glo
ria tibi dn̄e qui surrexisti a mortuis cū
patre ⁊ sancto spiritu in sempiterna secu
la. Amen Capitulum. Tu in nobis es do
℣. Custodi nos domine. ān. Alleluya resurre-
xit dominus alleluya sicut dixit vobis allelu-
ya alleluya. p̄s. Nunc dimittis. ⸤ Preces vt
supra sine ⸤ Miserere mei deus ⸤ Oratio ⸤
Veritas tua. ¶ Sequuntur orationes ad
memoriam resurrectionis per ordinem ad ma
tut̄. et vesperas vsq̄ȝ ad ascensionem domini.
Quibus finitis reincipiuntur ⸤ Oratio
Deus qui nos exultātibus animis
pascha tuum celebrare tribuisti:
fac nos quesumus ⁊ temporalibus gau-
dere subsidiis: ⁊ eternitatis affectibȝ gra-
tulari. Per christum dominum Oratio

Deus qui omnes in christo renatos genus regium et sacerdotale fecisti. da nobis ꝛ velle ꝛ posse quod precipis: vt populo ad eternitatem vocato: vna sit fides mentium: ꝛ pietas actionũ. Per eundem dominum. ¶ Oratio

Deus qui credentes in te fonte baptismatis innouasti: hãc renatis in christo concede custodiam: vt nullo erroris incursu gratiam tue benedictiõis amittant. Per eũdẽ christum dñm. ¶ Oratio

Deus qui ad eternam vitam in christi resurrectiõe nos reparas. erige nos ad consedentem in dextera tua nostre salutis autorem. vt qui propter nos iudicandus aduenit: pro nobis iudicaturus adueniat: iesus christus filius tuus dominus noster. Qui tecum. Oratio.

Deus reparator innocentie et amator: dirige ad te tuorum corda seruorũ. vt de infidelitatis tenebris liberati: nunq̃ a veritatis tue luce discedant. Per christum dominum Oratio

Deus qui credentes in te populos gratie largitate multiplicas: respice propicius ad electionem tuam. vt qui sacramento baptismatis sunt renati: regni celestis mereãtur introitũ. Per xp̃m. Orõ

Omnipotens sempiterne deus: qui humanam naturam supra prime originis preparas dignitatem. respice pietatis tue ineffabile sacramentum. vt quos regeneratiõis mysterio vocare dignatus es: in his dona tue perpetue gratie protectione conserua. Per christũ Orõ

Omp̃s sẽpiterne deus: deduc nos ad societatem celestium gaudiorꝫ: vt spũ sctõ renatos. regnũ tuũ facias itroire. atq; eo perueniat humilitas gregis: quo p̃cessit celsitudo pastoris. Qui te. orõ

Presta q̃s omp̃s et misericors deus: vt in resurrectiõe dñi nostri iesu christi: percipiamus veraciter portionẽ. Qui tecum viuit. Oratio

Concede q̃s omp̃s deus: vt veterem hominẽ cum suis actibus deponẽtes: illius conuersatiõe viuamus: ad cuius nos substantiam paschalibus remediis transtulisti. Qui tecum ¶ Oratio

Repelle dñe conscriptum lege peccati cyrographum: quod in nobis paschali mysterio per resurrectionem filii tui vacuasti. Qui tecum ¶ Oratio.

Deus humani generis conditor ꝛ redemptor. da q̃s: vt reparatiõis nostre collata subsidia. te iugiter inspirante sectemur. Qui viuis ¶ Oratio

Gaudeat dñe plebs fidelis: et cũ proprie recolit saluationis exordia: eius promoueatur augmẽtis. Per d. orõ

Deus q̃ nos fecisti paschalia festa celebrare: fac nos q̃sumus in celesti regno gaudere. Per christũ ¶ Antiphone ad bened. ꝛ mag. priuatis diebus vsq; ad ascẽ

Angelus autẽ dñi descendit de celo ꝛ accedens reuoluit lapidẽ ꝛ sedebat super eũ all'a all'a. ã. Et ecce terremotus factus est magnus ãgelus enĩ dñi descendit de celo all'a. ãn. Erat autẽ aspectus eius sicut fulgur vestimẽta eius sicut nix all'a all'a. ã. Pre timore autem eius exterriti sunt custodes et facti sunt velut mortui all'a. ã. Respondens autẽ ãgelus dixit mulierib; nolite timere scio enim q̃ iesum q̃ritis all'a. ã. Surgens iesus mane prima sabbati apparuit primo marie magdalene de qua eiecerat septẽ demonia all'a all'a all'a. ã. Et ingresse non inuenerunt corpus dñi iesu allã. ãn Jesum quẽ queritis nõ est hic sed surrexit recordate qualiter locutꝰ ẽ vobis dũ adhuc ĩ galilea esset allã. ãn. Jesũ qui crucifixus ẽ queritis allã non est hic surrexit enĩ sicut dixit vobis allã. ãn Et recordate sũt verborꝫ eiꝰ ꝛ regresse a monumẽto nũciauerũt hec oĩa illis vndecim ꝛ ceteris oĩb; allã. ã Ecce iesus occurrit illis dicẽs auete ille aũt accesserũt ꝛ tenuerũt pedes eiꝰ allã. ãn Cito eũtes dicite discipl'is q2 surrexit dñs allã. ãn. Jn galilea iesum videbitis sicut dixit vobis allã. ã. Et dicebant adinuicem quis reuoluet

nobis lapidem ab ostio monumenti allā allā
ān. Nolite expauescere iesum nazarenū queri
tis crucifixum non est hic surrexit allā. ā. Sur
rexit enim sicut dixit dn̄s ⁊ precedet vos in ga-
lileam allā ibi eum videbitis allelupa allelu-
pa allā. ān. Qui sunt hi sermones quos confer
tis adinuicem ambulantes et estis tristes allā
ān. Respondens vnus cui nomen cleophas di
xit ei tu solus peregrinus es in hierusalem et
non cognouistis que facta sunt in illa his die-
bus allā quibus ille dixit que et dixerunt de ie
su nazareno qui fuit vir propheta potens in
opere ⁊ sermone coram deo ⁊ om̄i populo allā.
ā Nonne sic oportuit pati christum et intrare
in gloriam suam allā. ā. Mane nobiscū quo-
niam aduesperascit et inclinata est iam dies
allā. ā. Et intrauit cum illis ⁊ factum est dum
recumberet cum eis accepit panem benedixit
⁊ fregit ⁊ porrigebat illis allā. ā. Nonne cor no
strum ardens erat in nobis de iesu dum loque
retur nobis in via allā. ān. Videte manus me
as ⁊ pedes meos quia egoipse sum allā allā. ā
Spiritus carnem ⁊ ossa non habet sicut me vi
detis habere iam credite allā. ān. Symon pe-
trus cum audisset quia dominus ē tunica suc-
cinxit se erat enim nudus et misit se in mare
allā. ā. Dixit iesus discipulis suis afferte de pi
scibus quos prendidistis nunc ascendit autem
symon petrus et traxit rethe in terram plenū
magnis piscibus allelupa. ān. Ardens est cor
meum desidero videre dn̄m meum quero et
non inuenio vbi posuerunt eum allelupa. ān.
Dum flerem ad monumentum vidi dominū
meum allelupa. ān. Venit maria nuncians di
scipulis quia vidi dn̄m allelupa. ā. Quem que
ris mulier allelupa viuentem cum mortuis
allelupa. ā. Surrexit dominus de sepulchro q̄
pro nobis pependit in ligno allā allā allā.

¶ Feria tertia. Inuitat. Allelupa allelupa al
lelupa. ps. Venite. Hymnus et ā. vt supra fe-
ria secunda. ps. Dixi custodiam. Expe-
ctans. Beatus qui intelligit. V. Surrexit
dominus vere. Si lecta fuerit expositio. Cū
sero. legetur hic de apocalipsi. et consequēter
per tres ebdomadas. Si in ebdomada festa
euenerint: poterunt legi lectiones bine et bine
vel plures. ⁊ sic per totum annum. Lectio pria

Apocalipsis iesu christi quam dedit illi deus palam facere seruis suis que oportet fieri cito: et significauit mit tens per angelum suum seruo suo iohā-ni. qui testimonium perhibuit verbo dei ⁊ testimonium iesu christi quecunqꝫ vi-dit. Beatus qui legit: et qui audiūt ver-ba prophetie huius: ⁊ seruāt ea que in ea scripta sunt. Tēpus enim prope ē. Tu autem. R. Audiui vocem in celo angelorum multorum dicentium. Timete dominum et date claritatem illi et adorate eum qui fecit ce lum et terram mare et fontes aquarum alle-lupa allelupa allelupa. V. Vidi angelum dei volantem per medium celi voce magna cla-mantem et dicentem. Timete Lectio scda

Iohannes septem ecclesiis que sunt in asia: gratia vobis et pax ab eo q̄ est. qui erat. ⁊ qui venturus est. Et a se-ptem spiritibus qui in conspectu throni eius sunt: ⁊ a iesu christo: qui est testis fi-delis primogenitus mortuorum: et prin ceps regum terre. Tu autem. R. Locu-tus est ad me vnus ex septem angelis dicens. veni ostendam tibi nouam nuptam sponsam agni. Et vidi hierusalem descendentem de ce-lo ornatam monilibus suis allelupa allelupa allelupa. V. Et sustulit me in spiritu in mon-tem magnum et altum. Et vidi Lectio. iij

Qui dilexit nos et lauit nos a pec-catis nostris in sanguine suo: et fecit nos regnum et sacerdotes deo et patri suo. ipsi gloria et imperium in se-cula seculorum amen. Ecce venit cum nubibus. et videbit eum omnis oculus et qui eum pupugerunt. Et plangent se super eum omnes tribus terre: eti-am amen. Ego sum alpha et ω. prin-cipium et finis. dixit dominus deus. qui est qui erat et qui venturus est. Tu. R. Vidi hierusalem descendentem de celo ornatā

auro mundo ⁊ lapidibus preciosis. Intextam
allelupa allelupa. ℣. Abintus in fimbriis au-
reis circunamicta varietate. Intextam. ℣.
sacerd. Surrexit dn̄s de sepulchro. In laud. an̄.
vt s̄ feria scd̄a. Ad bened. an̄. Angelus dn̄i. vt s̄.
Oratio de dn̄ica. Memō. ⁊ hore vt s̄. Ad v s̄ su-
per pos. ā. All'a all'a all'a all'a. p̄s. Letatus. ā
All'a all'a all'a. p̄s. Ad te leuaui. an̄. All'a all'a
all'a all'a. p̄s. Nisi q2 do. ā. All'a all'a all'a. p̄s.
Qui confidunt. ā. All'a all'a. p̄s. Inconuer
tendo. Capitulum hymnus ⁊ ℣. vt supra. Ad
mag. ā de Angelus dn̄i que euenerit. Oratio
⁊ memo. vt supra. Complet. vt s̄ ¶ Feria. iiij.
p̄s. Dixit insipiens. Exaudi deus. Mise
rere mei ℣. Surrexit dn̄s de sepulchro   l. j

Ego iohannes frater vester: et parti
ceps in tribulatione ⁊ regno et pa
tientia in iesu. fui in insula que appella
tur pathmos propter verbum dei ⁊ testi
monium iesu christi. Fui in spiritu dn̄i-
ca die. et audiui post me vocem magnā
tanq̄ tube dicentis. Quod vides scribe
in libro: ⁊ mitte ad septem ecclesias que
sunt in asia. ephesum. et smirmam. ⁊ per
gamum. ⁊ thiatiram. ⁊ sardis. ⁊ philadel
phiam. ⁊ laodiciam. Tu autem. ℟. Vidi
portam ciuitatis ad orientem positā ⁊ apl'oꝝ
nomina et agni super eam scripta. Et super
muros eius angelorum custodiam all'a. ℣. Vi-
di ciuitatē sanctā hierusalē descendentē de ce-
lo ornatam tanq̄ sponsam viro suo. Et su. l. ij

Et conuersus sum vt viderem vocē
q̄ loquebatur mecum. Et conuer
sus vidi septē cādelabra aurea. ⁊ i medio
septē cādelabrorum aureorum similem
filio hominis vestitum podere. et precin
ctum ad mām̄illas zona aurea. Caput
autem eius ⁊ capilli erant candidi tāq̄
lana alba: ⁊ tanq̄ nix. Et oculi eius ve-
lut flāma ignis. ⁊ pedes eius similes au-
ricalco. sicut in camino ardenti. Et vox
illius tanq̄ vox aquarum multarum.
Tu autem. ℟. In dyademate capitis aarō
lapides preciosi fulgebant. Dum perficeretur
opus dei allelupa allelupa allelupa. ℣. Coro-
na aurea super caput eius expressa signo san
ctitatis. Dum perficeretur. ¶ Lectio tertia

Et habebat in dextera sua stellas se-
ptem: ⁊ de ore eius gladius ex vtra
q3 parte acutus exibat. Et facies eius
sicut sol lucet in virtute sua. Et cum vi
dissē eum: cecidi ad pedes eius tāq̄ mor-
tuus. Et posuit dexteram suam super
me dicens. Noli timere. Ego sum pri-
mus et nouissimus. et viuus. et fui mor-
tuus. et ecce sum viuens in secula secu-
lorum: et habeo claues mortis et inferni
Tu autem. ℟. Candidi facti sunt nazarei
eius allelupa splendorem deo dederunt allelu
pa. Et sicut lac coagulati sunt allelupa allelu
pa ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum ⁊
in fines orbis terre verba eorum. Et sicut Glo
ria patri. Allelupa. ℣. sacerd. Resurrexit dn̄s.
In laud. vt s̄. Ad bened. ā. vt s̄. Memo. et hore
vt s̄ feria secunda. Ad vesperas super pos. ā
Allelupa allelupa allelupa. p̄s. Nisi dn̄s edi
ficauerit. ā. Allelupa allelupa. p̄s. Beati ōs
ā Allelupa allelupa allelupa. p̄s. Sepe expu
gnauerunt. ā Allelupa allelupa allelupa. p̄s
De profūdis. ā. Allelupa allelupa. p̄s. Do-
mine non est exaltatum. Cetera vt supra
¶ Feria quinta. Ad matut. p̄s. Saluū De
us in adiutorium. In te domine spera-
ui. ℣. Resurrexit. ¶ Lectio prima

Scribe ergo que vidisti: ⁊ q̄ sunt. et q̄
oportet fieri post hec. Sacramen
tū septem stellaꝝ quas vidisti in dexte-
ra mea. ⁊ septē candelabra aurea. ⁊ septē
stelle. angeli sunt septem ecclesiaꝝ. ⁊ can
delabra septē: septē ecclesie sunt. Tu. ℟.
Et angelo ephesi (Ego. Apocal'. ii. l. ij
ecclesie scribe. Hec dicit q̇ tenet se
ptē stellas i dextra sua: q̇ ābulat in medio
septē cādelabroꝝ aureoꝝ. Scio opa tua
⁊ laborē ⁊ patiētiā tuā. ⁊ q2 nō potes susti
nere malos. ⁊ tētasti eos q̇ se dicūt apl'os
esse ⁊ non sunt. ⁊ inuenisti eos mēdaces.
Et patientiam habes: ⁊ sustinuisti pro-

pter nomen meū ⁊ non defecisti. Tu aūt
Sed habeo aduersus (℞. Veniens. l. iij
te ꝙ caritatem tuā primā reliqui-
sti Memor esto itaqȝ vnde excideris: ⁊ age
penitentiā: ⁊ prima opera fac. Sin autē
venio tibi: et mouebo candelabrū tuū de
loco suo: nisi penitentiā egeris. Sed hoc
habes bonū: quia odisti facta nicholai-
taꝝ: que ⁊ ego odi. Qui habet aures au-
diendi: audiat quid spiritus dicat eccle-
siis. Vincenti dabo edere de ligno vite: qđ
est in paradiso dei mei. Tu. ℞. Audiui. cē.
vts̄. Ad vs̄. super psalmos. ā. Allā allā allā. ps
Memento. ā. Alla alla. ps. Ecce ꝙ. ā. Allā
allā allā allā. ps Laudate. ā. Alleluya qm̄ in
eternum alleluya misericordia eius alleluya
alleluya. ps. Confitemini. ā. Hymnū canta
te nobis alleluya de canticis syon alleluya. ps
Super flumina. Cpm hy⁹ ⁊ ℣. ⁊ cetera vts̄.
¶ Feria vj. Ad mat. ps. Exultate. Deus
stetit De⁹ q̇s similis. ℣. Surrexit do. ve. l. j.
Et angelo smirme ecclesie scribe: hec
dicit primus ⁊ nouissimus: qui fu-
it mortuus: ⁊ viuit. Scio tribulationem
tuā: ⁊ paupertatem tuā. Sed diues es: ⁊
blasphemaris ab his qui se dicunt iude-
os esse ⁊ non sunt: sed sunt synagoga sa-
thane. Nichil eoꝝ timeas que passurus
Ecce missur⁹ (es. Tu. ℞. Audiui. l. ij
est diabolus aliquos ex vobis i car
cerem: vt tentemini ⁊ habebitis tribula
tionē diebus decem. Esto fidelis vsqȝ ad
mortem: ⁊ dabo tibi coronā vite. Qui ha
bet aures audiēdi: audiat quid spiritus
dicat ecclesiis Qui vicerit: nō ledet a mor
te scđa. Tu autem. ℞. Locutus l. iij
Et āgelo pgami ecclesie scribe. Hec
dicit qui habet rūpheam ex vtraqȝ
parte acutā. Scio vbi habitas vbi sedes
est sathane: ⁊ tenes nomen meū. ⁊ nō ne-
gasti fidem meam Et in diebus illis an
tipas testis meus fidelis qui occisus est
apud vos: vbi sathanas habitat Tu au
tem. ℞. Vidi. L Cetera vt supra. Memorie et
horevts̄. Ad vs̄. ā. Alla alla alla alla. ps. Con
fitebor. ā. Alla alla alla alla allā. ps. Dn̄e
probasti. ā. Alleluya alleluya alleluya allelu
ya. ps. Eripe me ā. Alleluya alleluya allelu
ya. ps. Domine clamaui. ān. Alleluya alle
luya alleluya alleluya alleluya alleluya. ps.
Voce mea L Capitulū hymnus ⁊ ℣. ⁊ cē. vt su
pra. ¶ Sabbato. Ad matut. ps. Cantate.
Dominus regnauit irascātur. Jubila-
te. ℣. Surrexit dominus Lectio prima
Sed habeo aduersus te pauca: quia
habes illic tenentes doctrinam ba
laam: qui docebat balach mittere scan-
dalum coram filiis israel: edere et forni-
cari: ita habes et tu tenentes doctrinam
nicholaitarum Similiter penitentiam
age. Siquominus veniam tibi cito: et
pugnabo cum illis in gladio oris mei.
Qui habet aures audiēdi: audiat quid
spiritus dicat ecclesiis Vincēti dabo mā
na absconditum: et dabo illi calculum
candidum. et in calculo nomen nouum
scriptum: quod nemo scit nisi qui acci-
pit. Tu autem. ℞. Vidi. L Lectio secunda
Et āgelo tyatire ecclesie scribe. Hec
dicit filius dei: qui habet oculos tā
ꝙ flammam ignis: et pedes eius similes
auricalco. Noui opera tua et fidem ⁊ ca
ritatem: et ministerium et patientiam
tuam. et opera tua nouissima plura pri
oribus. Sed habeo aduersus te quia per
mittis mulierem iezabel: qui se dicit pro
phetam: docere et seducere seruos meos.
fornicari et manducare de ydolotitis.
Et dedi illi tempus vt penitentiam
ageret: et non vult penitere a fornicati-
one sua. Ecce mitto eam in lectum: et
qui mechantur cum ea in tribulatione
maxima erunt: nisi penitētiam egerint
ab operibus suis. et filios eius interfi-
ciam in mortem. Et scient omnes ec-
clesie quia ego sum scrutans renes et
corda. et dabo vnicuiqȝ vestrum scđm
opera sua. Tu aūt. ℞. In dyademate. l. iij

Vobis aũt dico ⁊ ceteris q̃ thyatyre estis: quicunq̃ non habent doctrinam hanc: qui non cognouerunt altitudinẽ sathane queadmodum dicunt: nõ mittã super vos aliud pondus: tamẽ id quod habetis tenete donec veniam. Et qui vicerit et qui custodierit vsq̃ in finẽ opera mea: dabo illi potestatẽ super gentes: ⁊ reget illas in virga ferrea. et tanq̃ vas figuli confringentur: sicut ⁊ ego accepi a patre meo. Et dabo illi stellã matutinã. Qui habet aures audiẽdi: audiat quid spiritus dicat ecclesiis. Tu. ℟. Candidi. cetera vt s. Ad v s super ps. ãn. Allã allã allã. ps Benedict⁹. ã. Allã allã allã. ps. Exaltabo. ã. Allã allã. ps. Lauda. ãn. Allã allã allã. ps. Laudate do. ã. Allã allã allã. ps Lauda hierlm. Cpm hy⁹ ⁊ ℣. vt s. ã. Hec aũt scripta sunt vt credatis q2 iesus est christus filius dei ⁊ vt credentes vitam habeatis in nõie ipsius allã. ps. Mag ⁋ Orõ vt s. cõplet. vt s. Ad processionẽ ante crucifixum singulis sabbatis vsq3 ad ascẽn. qñ fit de tempore. ℟. Christus resurgẽs. sine ℣. Dicant nũc. ℣. Surrexit dñs de sepulchro ⁋ Oratio vna de prenotatis p ordinem vt s. Complet. vt s ¶ Nota q̃ si festũ ix. lect. ab oct. pasche vsq3 ad penth. die dñica euenerit ipso die fiet: ⁊ officiũ dñice aliqua die preced. vel seqñ. ebd. ferialit̃ fiet sicut dñica prima ordinatũ ẽ Nec tũc dicet̃ in primis vesperis. ã ⁋ Hec autẽ ⁋ sed que euenerit de antiphonis precedentibus si fiat de tempore ¶ Dñica scda post oct. pasche si fiat die dñica. Inuitat. Allã allã. ps. Venite. Hy⁹. Aurora. In noct. super psalmos. ã. Allã allã allã. pĩ. Beat⁹ Quare fre. Dñe quid multi. ℣. Resurrexit dñs.

Lectio prima Scdm iohẽm x

In illo tempore Dixit iesus discipulis suis. Ego sum pastor bonus Bonus pastor animam suam ponit pro ouibus suis. Et reliqua. Omelia bti gregorii pape

Audistis fratres mei ex lectione euangelica eruditionem nostram: audistis ⁊ periculum nostrum. Ecce enim is qui non ex accidentali dono: sed essencialiter bonus est dicit. ego sum pastor bon⁹. Atq̃ eiusdem bonitatis formam quã nos imitemur adiungit dicens. Bonus pastor. dat aĩam suã pro ouibus suis Fecit quod monuit: ostendit quod iussit. Bonus pastor aĩam suam posuit pro ouib3 suis: vt in sacramẽto nostro corpus suũ ⁊ sanguinem verteret ⁊ oues quas redemerat: carnis sue alimẽto satiaret. Tu ℟. Ego sicut ⁋ Si vero fiat per ebd. ℟. ad diẽ pertinẽn. ⁊ sic dñicis sequentib3. lect. ij

Ostensa nobis est de cõtemptu mortis via quã sequamur: apposita est nobis forma cui ĩprimamur. Primum nobis est exteriora nostra misericordit̃ ouibus eius ĩpendere: postremum vero si necesse sit etiã mortẽ nostrã pro eisdem ouibus ministrare. A primo aũt hoc mimo peruenitur ad postremũ maius. Sed cũ incõparabiliter lõge sit melior aĩa qua viuimus: a terrena substantia quã exterius possidemus: q̃ non dat p ouib3 substantiã suã: qñ p his datur⁹ ẽ aĩam suã: (Tu. l. iij

Et sunt nõnulli qui dũ plus terrenã substantiam q̃ oues diligunt: hi merito nomen pastoris perdunt: de quib3 protinus subdit̃. Mercennarius aũt ⁊ qui non est pastor: vidẽs lupum venientem dimittit oues et fugit. Non pastor sed mercennari⁹ vocatur: q̃ non pro amore intimo oues dñicas: sed ad tẽporales mercedes pascit. Mercẽnarius quippe est q̃ locum quidẽ pastoris tenet: sed lucra aĩaꝝ non querit. Terrenis cõmodis inhiat: honore prelationis gaudet. Tu ⁋ Si fiat die dñico. ps ⁋ Te deũ ℣. sacerd. Surrexit dñs vere. In laud. ãn. Allã allã allã. ps. Dñs reg. cũ cet. cpm. Deũ qd natũ ẽ. hy⁹. Sermõe blã. ℣. Gauisi sũt di. ã. Ego sũ pastor bonus q̃ pasco oues meas ⁊ p ouib3 meis pono aĩa3 meã allã. ps B⁹ Orõ

Deus qui in filii tui humilitate iacentẽ mundi erexisti. fidelib3 tuis

perpetuã concede leticiã. vt quos perpe-
tue mortis eripuisti casibz: gaudiis faci
as sẽpiternis perfrui. Per eundẽ. Meõria
de resurrectiõe vts. De beata maria Aue ma
ria. ℣ Post partũ. Orõ Deus q̃ de btẽ. de reli
quiis vts. De oibz sctis si fiat die dñico. ã. Lux
perpetua lucebit sanctis tuis dñe alla ⁊ eterni
tas tẽpoꝝ alla alla. ℣. Justoꝝ. Orõ. Dim sã-
ctoꝝ. vts ¶ Ad primã. ã. Alla alla alla alla
alla alla alla. Si die priuato. ã. Cognouerũt.
cũ ceteris ad alias hos. Ad pcessionẽ vts. ¶ Ad
tertiã. ã. Alla alla alla alla alla alla alla alla
Cpm ℟. ⁊ ℣. vts. fer. ij. orõ vts. ¶ Ad vi. ã. Al
leluya alleluya alla alla. ¶ Ad ix. ã. Allelu-
ya alla. Cetera vts. ¶ Ad vs super ps. ã Al
leluya alla alla alla. ps. Dixit dñs. ãn. Alla
alla. ps. Confitebor. ã. Alla alla alla alla. p
Beat⁹ vir. ã. Allã allã allã allã. ps Lauda-
te pueri. ã. Allã allã allã. ps. In exitu. Cpz
Christus resurgens. Hy⁹. Ad cenã. ℣⁹. In
resurrectione tua. vts. ã. Ego sũ pastor ouium
ego sũ via ⁊ veritas ego sũ pastor bonus et co
gnosco oues meas et cognoscunt me mee allã
allã. ps. Mag. Orõ vts. Si fiat die dñico nõ
fiunt meõrie cões. si alio die fiẽt vts ¶ Feria
scda. Inuitat. hy⁹ ⁊ ã. vts. ps. Exaltabo. In
te dñe. Beati quoꝝ. Et dicuntur isti tres
ps etiã si tres primi non fuerint dicti. ⁊ sic dein-
ceps. ℣ Resurrexit do. vts. Apocalipsis. iii. c. j

Et angelo ecclesie sardis scribe Hec
dicit q̃ habet septẽ spũs dei: et septẽ
stellas. Scio opera tua q: nomen habes
ꝙ viuas: ⁊ mortu⁹ es. Esto vigilans: ⁊ cõ
firma reliqua q̃ moritura erãt Non eni
inuenio opera tua plena corã deo meo.
In mente ergo habe qualit accepẽris et
audieris: ⁊ serua ⁊ penitẽtiã age Tu aũt
Si ergo nõ vigila- (℟. Ego sicut. c. ij
ueris: veniam ad te tanꝙ fur: et
hora qua nescies veniam ad te. Sed ha-
bes pauca nomina in sardis: qui non in
quinauerunt vestimenta sua: et ambu
labunt mecum in albis quoniam digni
sunt. Qui vicerit: sic vestietur vestimẽ-
tis albis: ⁊ non delebo nomen eius de li-
bro vite. Et confitebor nomen eius co-
ram patre meo: et coram angelis eius.
Qui habet aures audiẽdi: audiat quid
spiritus dicat ecclesiis. Tu autem. c. iij

Et angelo philadelphie ecclesie scri-
be. Hec dicit sanctus ⁊ verus: qui
habet clauem dauid: qui aperit ⁊ nemo
claudit. claudit ⁊ nemo aperit. Scio ope
ra tua. Ecce dedi coram te ostium aper
tum: quod nemo potest claudere. q: mo-
dicam habes virtutem: ⁊ seruasti verbũ
meum: ⁊ non negasti nomen meum Ec
ce dabo tibi de synagoga sathane: qui se
dicunt iudeos esse ⁊ non sunt sed menti-
untur. Tu autem Cetera vts. Orõ vts.
¶ Feria tertia. Inuitat. hy⁹ ⁊ ã. vts. p Quẽ
admodũ. Deus auribus Eructauit. ℣
Surrexit dñs vere. Lectio prima.

Ecce faciam illos vt veniant: et ado
rent ante pedes tuos. et sciãt quia
ego dilexi te: quoniam seruasti verbum
patientie mee. Et ego seruabo te ab ho-
ra tentationis: que vẽtura est in orbem
vniuersum: tentare habitãtes in terra.
Ecce venio cito: tene quod habes: vt ne-
mo accipiat coronam tuam. Qui vice-
rit faciam illum columnam in templo
dei mei: ⁊ foras non egredietur amplius.
Et scribam super illum nomen dei mei
et nomen ciuitatis noue hierlm: que de-
scendit de celo a deo meo et nomen meũ
nouum. Qui habet aures audiendi: au-
diat qd spũs dicat ecclesiis. Tu. ℟. Audi

Et ãgelo laodicie ecclesie scri (ui. c. ij
be. Hec dicit amẽ testis fidelis ⁊ ve
rus: qui est principiũ creature dei. Scio
opera tua q: neqz calidus es neqz frigi-
dus. Utinam frigidus esses aut calidus
sed q: tepidus es: et nec frigidus nec cali-
dus: incipiam te euomere ex ore meo. q:
dicis ꝙ diues sum: ⁊ locupletatus: ⁊ nul-
lius egeo. ⁊ nescis q: tu miser es et mise-
rabilis: ⁊ pauper ⁊ cecus ⁊ nud⁹. Tu. c. iij

Suadeo tibi emere a me aurū ignitū & probatū: vt locuples fias. & vestimentis albis induaris: vt nō appareat confusio nuditatis tue. et collirio inūge oculos tuos vt videas. Ecce quos amo arguo & castigo. Emulare ergo. & age penitentiā. Ecce ego sto ad ostiū et pulso. Si quis audierit vocē meā & aperuerit michi ianuā: introibo ad illū: et cenabo cū illo: & ipe mecū. Qui vicerit dabo ei sedere mecū ī throno meo: sicut & ego vici. & sedi cū patre meo in throno eius. Qui habet aures audiēdi audiat: qd spūs dicat ecclesiis. Tu aūt. Ceteravts. ¶ Fer. iiij. Ad matut. ps. Miserere. ii. Si vere. Eripe ℣. Surrexit dñs de se. ¶ Feria v. ps. Deus in dictū. Quā bonus. Vt qd deus repu. ℣. ℣. Resurrexit dñs ¶ Feria vj. ps. Quā dilecta. Benedixisti. Inclina. ℣. Surrexit dñs vere ¶ Sabbato. ps. Mias. Dñe exaudi. Benedic. ℣. Surrexit dñs de sepulchro

¶ Legenda pro aliis feriis Apocalipsis iiii

Post hec vidi et ecce ostiū apertū in celo: & vox prima quā audiui tanq̄ tube loquentis mecū dicens. Ascende huc: & ostendā tibi que oportet fieri cito. Post hec statī fui ī spū. Et ecce sedes posita erat ī celo: & supra sedē sedēs. Et q̄ sedebat: similis erat aspectui lapidis iaspidis & sardini. Et iris erat in circuitu sedis: similis visiōi smaragdine. ℟. ij. ¶ Et in circuitu sedis sedilia vigintiquattuor. & super thronū vigintiquattuor seniores sedentes circūamicti vestimentis albis: & in capitibus eorū coronas aureas. Et de throno procedebant fulgura & voces & tonitrua. & septem lāpades ardētes ante thronū que sunt septē spūs dei. ℟. iij. ¶ Et in conspectu sedis tanq̄ mare vitreū: simile cristallo. Et in medio sedis & in circuitu sedis: quattuor aīalia plena oculis ante & retro. Et aīal primū simile leoni. & scdm aīal simile vitulo. & tertiū aīal habens faciē quasi hōis. & quartum aīal simile aq̄le volanti. ℟. j. ¶ Et quattuor aīalia singula eorū habebant alas senas. & in circuitu & intus plena sūt oculis. Et requiem non habebant die ac nocte dicentia: sctūs. sctūs. sctūs. dñs deus omnipotens. q̄ erat. & q̄ est. & q̄ venturus est. ℟. ij. ¶ Et cū darent illa aīalia gloriā et honorē & benedictionē sedenti super thronū viuenti in secula seculorū: procidebāt vigintiquattuor seniores ante sedentē in throno: & adorabant viuentē in secula seculorū: et mittebant coronas suas ante thronū dicentes. Dignus es dñe deus noster accipere gloriā & honorē & virtutem: q2 tu creasti oīa. & propter voluntatē tuam non erant & creata sunt. ℟. iij. Lcp̄m v. ¶ Et vidi ī dextra sedētis supra thronū librū scriptū intus et foris: signatū sigillis septē. Et vidi angelū fortē predicantē voce magna. Quis est dignus aperire librū & soluere signacula eius. Et nemo poterat neq3 in celo neq3 in terra neq3 subtus terrā aperire librū. neq3 respicere illū. Et ego flebā multū qm̄ nemo dignus inuentus est aperire librum: nec videre eū. Et vnus de senioribus dixit michi: ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librū: & soluere septē signacula eius. ℟. j. ¶ Et vidi & ecce in medio throni & quattuor aīalium. & in medio seniorū agnū stantē tanq̄ occisū habentē cornua septē & oculos septē: qui sūt septē spūs dei missi in oēm terrā. Et venit: & accepit de dextera sedētis in throno librū. ℟. ij. ¶ Et cū aperuisset librum quattuor aīalia & vigintiquattuor seniores ceciderunt corā agno: habentes singuli cytharas & phialas aureas: plenas odoramentorū: que sunt orōnes sanctorū & cantabant canticū nouū dicentes Dignus es dñe accipere librū: & aperire signacula eius qm̄ occisus es. & redemisti nos deo in sanguine tuo: ex omi tribu & lingua & pplo & natiōe. & fecisti nos deo nrō regnū

⁊ sacerdotes.⁊ regnabim⁹ super terrã.R.iij
¶ Et vidi ⁊ audiui vocem angeloꝝ
multoꝝ in circuitu throni ⁊ animaliũ ⁊
senioꝝ. Et erat numerus coꝝ milia mi
lium dicentiũ voce magna. dignus est
agnus qui occisus est accipere virtutẽ.⁊
diuinitatem.⁊ sapientiam.⁊ fortitudinẽ
⁊ honorẽ.⁊ gloriã.⁊ benedictionẽ. Et om
nem creaturam que in celo est ⁊ sup ter-
ram ⁊ sub terra.⁊ que sunt in mari ⁊ que
sunt in eo: omnes audiui dicentes seden
ti in throno ⁊ agno. Benedictio ⁊ honor
⁊ gloria.⁊ potestas in secula seculoꝝ. Et
quattuor aĩalia dicebant amen. Et vi
gintiquattuor seniores ceciderunt in fa
cies suas.et adorauerunt viuentẽ in scl'a
seculoꝝ. ¶ Si nullum festum in hac ebdoma-
da euenerit. quod vix accidit: de tribus lect.
fiant sex.vel sumatur de legenda ebdomade
sequentis. ¶ Sabbato. Ad vesperas ã. Allã.
Cetera vt s̃.ã. Alias oues habeo que non sunt
ex hoc ouili et illas oportet me adducere et vo
cem meam audient et fiet vnum ouile ⁊ vnus
pastor allã. Orõ vt supra. Ad processionẽ vt s̃
¶ Dñica tertia. Inuitat. hy⁹ ps ⁊ V. vt supra.
Lectio prima. ¶ Secundum iohannem xvi

In illo tp̃e Dixit iesus discipulis su
is. Modicum ⁊ iã non videbitis me
⁊ iteꝝ modicũ ⁊ videbitis me.qr vado ad
patrem. Et reliqua. Omelia venerabil' be

Leta dñi ⁊ saluatoris nostri promissa
fratres carissimi leto cordis auditu per-
cipere debemus.sedulaqꝫ intentione per
ficere: quatinus ad hec cõtingere merea
mur. Quid est enim qd̃ merito leti⁹ audi
atur: ꝙ peruenire posse ad gaudiũ quod
nunꝙ possit auferri. Tu. R. Ego sicut vi

Notandũ autẽ ꝙ tota lectiõis R.ij
huius euangelice series illis cõue
nit: qui eam presentes audierunt a dño.
pars autẽ illius etiã nobis qui post pas
sionem suã ⁊ resurrectionẽ dñicã ad fidẽ
venimus apertissime congruit. Qd̃ eni
ait modicũ ⁊ iã non videbitis me: ⁊ iteꝝ
modicũ ⁊ videbitis me.qr vado ad patrẽ
ad illos specialiter pertinet: qui eius di-
scipulatui predicantis in carne adhere-
re.⁊ post tristiciam passionis visa resur-
rectione ⁊ ascensiõe eius letificari meru-
erũt. Tu. R.iij

Nam qr hec illa qua
tradebatur nocte locutus est: mo
dicũ erat id est eiusdẽ noctis ⁊ diei sequẽ
tis tempus: vsqꝫ ad horã qua eũ non vi-
dere inciperent. Tentus enĩ nocte illa a
iudeis ⁊ in crastinũ crucifixus.cũ sero fa
ctum esset depositus est de cruce.et intra
septa sepulchri ab humanis est seclusus
obtutibus. Et iteꝝ modicum erat: vsqꝫ
dũ illũ viderẽt. Resurrexit eĩ a mortuis
tertia die: ⁊ apparuit illis ĩ multis argu
mentis per dies quadraginta. Quare er
go modicum esset vt non viderent eum
annectit causã dicens. qr vado ad patrẽ
Ac si patẽter dicat. Ideo post modicũ a
vr̃is aspectibus in monumẽti claustris
abscondor: et iteꝝ post modicũ destracto
mortis ĩperio vobis intuẽdus apparebo
qr tempus erit: vt expleta dispensatiõe
assumpte mortalitatis cũ resurrectiõis
triumpho iam reuertar ad patrem Tu
Cetera vt s̃.ã. Modicũ ⁊ iã non videbitis me
dicit dñs iteꝝ modicum et videbitis me qr va
do ad patrem allã allã. ps. Benedict⁹. Orõ

Deus qui errantibus vt in viã pos
sint redire iusticie: veritatis tue lu
men ostendis. da cũctis qui christiana p
fessione censentur.⁊ illa respuere q̃ huic
inimica sunt nomini: ⁊ ea que sunt apta
sectari. Per d.cẽ. vt s̃ dñica preced.ã. Tristi-
cia ipleuit cor vestrũ ⁊ gaudiũ vestrũ nemo tol
let a vobis allã allã. ps. Mag. orõ vt s̃. cõplet.
vt s̃ ¶ Fer.ij. vt s̃. ps Exultate. Benedicã
Iudica. V. Resurrexit l.j Apocalipsis vi

Et vidi ꝙ aperuisset agnus: vnũ de
septẽ sigillis.⁊ audiui vnũ de quat
tuor aĩalibꝫ dicens tanꝙ vocẽ tonitrui
veni ⁊ vide. Et vidi ⁊ ecce equus albus.
⁊ q sedebat sup illũ habebat arcũ: ⁊ data

est ei corona: ꝛ exiuit vincēs vt vinceret. Et cū aperuisset sigillum scdm: audiui scdm animal dicens. veni ꝛ vide. Et exiuit alius equꝰ rufus: ꝛ qui sedebat sup illum datū est ei: vt sumeret pacē de terra ꝛ vt inuicē se interficiant. et datus est ei gladius magnus. Tu autē. R. Ego. l.ij

Et cū aperuisset sigillū tertiū: audiui tertiū animal dicens. Veni ꝛ vide: ꝛ ecce equus niger: ꝛ q̄ sedebat sup illū habebat staterā in manu sua. Et audiui tanq̄ vocē in medio quattuor aīaliū dicentiū. Bilibris tritici denario vno. et tres bilibres ordei denario vno. ꝛ vinū et oleū ne leseris. Et cū aperuisset sigillū quartū: audiui vocē quarti aīalis dicentis. veni ꝛ vide. Et ecce equus pallidus: ꝛ qui sedebat super eum nomen illi mors. ꝛ infernus sequebatur eum. ꝛ data est illi potestas super quattuor partes terre: interficere gladio fame ꝛ morte ꝛ bestiis terre. Tu. l.iij

Et cū aperuisset sigillū q̄ntū: vidi subtus altare aīmas interfectoꝝ propter verbū dei: ꝛ propter testimoniū quod habebant. Et clamabant voce magna dicentes. Vsq̄quo dn̄e sctūs ꝛ verus non iudicas. ꝛ non vindicas sanguinē nostrum de his qui habitant i terra. Tu. Lcē. vrs. ¶ Fer.iij.pi. Deus nr̄ re. Oēs gētes. Magnꝰ dn̄s. V. Surrexit dn̄s de. l.ij

Et date sūt illis singule stole albe. ꝛ dictū ē illis vt req̄escerēt tp̄s adhuc modicū: donec cōpleātur cōserui eoꝝ: ꝛ fr̄es eoꝝ: q̄ interficiēdi sunt sicut ꝛ illi. Et vidi cū aperuisset sigillū sextū: ꝛ ecce terremotus magnus factus est. Et sol factus est niger tanq̄ saccus cilicinus. et luna tota facta est sicut sanguis. ꝛ stelle de celo ceciderunt super terrā: sicut ficus emittit grossos suos cū a vēto magno mouet. Tu. R. Audiui. l.iij

Et celū recessit sicut liber inuolutꝰ. ꝛ oīs mōs ꝛ insule de locis suis mote sunt. Et reges terre ꝛ principes et tribuni ꝛ diuites ꝛ fortes ꝛ oīs serꝰ ꝛ liber abscōderūt se i speluncis ꝛ i petris mōtiū. ꝛ dicūt mōtib; ꝛ petris cadite sup nos: ꝛ abscōdite nos a facie sedētis sup thronū: et ab ira agni: q̄m venit dies magnꝰ ire iporū. Et quis poterit stare? Tu. cp̄s vii. l.iij

Post hec vidi quattuor angelos stātes super quattuor angulos terre tenentes quattuor vētos terre ne flarēt super terrā: neq; super mare: neq; ī vllā arborē. Et vidi alteꝝ angelū ascendentē ab ortu solis habentē signū dei viui. ꝛ clamauit voce magna quattuor angelis: quib; datū est nocere terre ꝛ mari dicens. Nolite nocere terre ꝛ mari neq; arborib;: quoadusq; signemꝰ seruos dei nostri in frontibus eoꝝ. Et audiui numerū signatoꝝ centūquadragintaquattuor milia signati ex oīi tribu filioꝝ isrl̄. Ex tribu iuda: duodecim milia signati. ꝛcē. ¶ Fer.iiij.pi. Deus repu. Exaudi depre. Nonne deo. V. Surrexit dn̄s de sepul ¶ Fer.v.pi. Cōfitebimur. Notus Voce. ¶ Fer.vi.pi. Fūdamenta. Dn̄e deus sa. Mias ¶ Sabbō.pi. Benedic.iiꝰ. Confitemini.iiꝰ. Confitemini.iiꝰ. Cetera vt supra

Legenda pro dictis diebus. l.ij

Post hec vidi turbam magnā quā dinumerare nemo poterat: ex oībus gētib; ꝛ tribub; ꝛ populis ꝛ linguis. stantes ante thronū: ꝛ in conspectu agni amicti stolis albis. ꝛ palme in manibus eoꝝ. Et clamabant voce magna dicentes. Salus deo nostro qui sedet sup thronū ꝛ agno. l.iij ¶ Et oēs angeli stabant i circuitu throni: ꝛ senioꝝ ꝛ quattuor animaliū. ꝛ ceciderunt in cōspectu throni in facies suas: et adorauerunt deū dicentes amen. Benedictio ꝛ claritas ꝛ sapientia et graꝝ actio. honor virtus et fortitudo deo nostro: in secula seculorū amen. l.iiij. ¶ Et respondit vnus de seniorib; ꝛ dixit michi. Hi q̄ amicti sunt stolis albis: q̄ sunt ꝛ vnde venerūt? Et dixi illi. Dn̄e

mi tu scis Et dixit michi. Hi sūt q̇ venerunt de tribulatione magna: et lauerūt stolas suas: ⁊ dealbauerūt eas in sāguīe agni. Ideo sunt ante thronū dei ⁊ seruiūt ei die ac nocte in tēplo eiꝰ. ⁊ q̇ sedet ī throno habitabit sup illos. Nō esuriēt neqꝫ sitiēt āplius: neqꝫ cadet sup illos sol: neqꝫ vllus estus. qm̄ agnꝰ q̇ in medio throni ē reget illos. et deducet eos ad vite fōtes aquaꝝ. Et absterget deꝰ oēm lachrimam ab oculis eoꝝ. cpꝫ viii. l. j. Et cū aperuisset sigillū septimū: factū est silentiū in celo quasi media hora. Et vidi septē angelos stātes in cōspectu dei. et date sūt illis septē tube Et aliꝰ angelus venit ⁊ stetit ante altare habens thuribulū aureū et data sunt ei incēsa multa: vt daret de orōnibꝫ sctōꝝ oīm sup altare aureū: qd̄ est añ thronū dei. l. ij. Et ascendit fumus incensoꝝ de orōnibꝫ sctōꝝ: de manu angeli corā deo. Et accepit angelꝰ thuribulū: ⁊ īpleuit illud de igne altaris. ⁊ misit in terrā ⁊ facta sūt tonitrua. ⁊ voces. ⁊ fulgura. ⁊ terremotꝰ magnꝰ. ⁊ septē āgeli q̇ habebāt septē tubas pparauerūt se vt tuba canerēt. l. iij Et primꝰ angelꝰ tuba cecinit: ⁊ fctā ē grādo ⁊ ignis mixta in sāguine: ⁊ missū est in terrā Et tertia pars t̄re cōbusta ē. ⁊ tertia pars arboꝝ cōcremata ē. ⁊ oē fenū viride cōbustū est. l. j Et scd̄s āgelꝰ tuba cecinit. ⁊ tāq̄ mōs magnꝰ igne ardens missus ē in mare Et facta est t̄tia pars maris sanguis: ⁊ mortua est t̄tia pars creature eoꝝ q̄ habebāt aīas ī mari. ⁊ t̄tia pars nauiū īteriit. l. ij Et t̄tiꝰ āgelꝰ tuba cecinit: ⁊ cecidit de celo stella magna ardēs tāq̄ facl'a. ⁊ cecidit ī t̄tiā partē fluminū ⁊ ī fōtes aquaꝝ. ⁊ nomē stelle dicit̄ absinthiū. Et facta ē t̄tia pars aquaꝝ in absinthiū. ⁊ multi hominū mortui sūt de aq̄s. q2 amare facte sūt. l. j Et quartꝰ angelꝰ cecinit: ⁊ pcussa est t̄tia pars solis: ⁊ t̄tia pars lune. ⁊ tertia pars stellaꝝ: ita vt obscuraret̄ tertia pars eoꝝ ⁊ diei nō luceret pars t̄tia: ⁊ noctis similit̄. Et vidi ⁊ audiui vocē vnius aq̇le volātis. p mediū celi dicentis voce magna Ve. ve. ve. habitātibꝫ in t̄ra. de ceteris vocibꝫ triū angeloꝝ q̇ erāt tuba canituri. Cē. vts. Ad vs̄ vts in sabbō. ā. Iterum aūt videbo vos ⁊ gaudebit cor vestrū et gaudiū vestrū nemo tollet a vobis all'a. ps. Mag. orō vts. pcel. vts Dn̄ica. iiij. Inuit. hyꝰ ā. pi ⁊ v. vts l. j Scd̄m iohannē xvi

In illo tp̄e: Dixit iesus discipl'is suis. Vado ad eū q̇ me misit: ⁊ nemo ex vobis int̄rogat me quo vadis. Et r̄. Ol. ve. b

Sicut ex lectiōe euāgelica f̄res carissimi audiuimꝰ: dn̄s ac redēptor nr̄ īminēte sue passiōis articulo: discipulis ⁊ gloriā ascensiōis qua ipe post mortē ⁊ resurrectionē erat clarificandꝰ. ⁊ aduentū spiritus scti quo illi erāt illustrandi patefecit. quatinꝰ instāte hora passiōis eiusdem minꝰ p illius morte dolerent: quem post mortē ad celos subleuandū non dubitarent. Minusqꝫ de sua desolatiōe trepidarent: quos licet abeunte dn̄o spūs sancti gr̄a cōsolādos esse sperarent Tu aūt. R. Narrabo nomē tuū fratribꝫ meis allā. In medio ecclesie laudabo te allā allā. Vꝰ. Apud te laus mea in ecclesia magna. In medio. l. ij

Vado inq̇t ad eū q̇ me misit: ⁊ nemo ex vobis int̄rogat me quo vadis: Ac si apte dicat. Ascendo ad eū q̇ me īcarnari cōstituit: ⁊ tāta tāqꝫ manifesta erit eiusdē ascēsiōis claritas: vt nemini vr̄m opus sit int̄rogare quo vadā: videntibꝫ cunctis q2 ad celos pergā. Tu. R. In ecclesiis bn̄dicite deo allā dn̄o de fōtibꝫ israel alleluya all'a all'a. V. Cātate dn̄o canticū nouū cantate dn̄o omnis terra. De fontibus. l. iij

Bene autē cū de ascensiōe sua dixisset vado ad eū q̇ me misit: addidit. ⁊ nemo ex vobis int̄rogat me quo vadis: Superiꝰ nāqꝫ cū de sua passiōe ptestaretur dicēs. quo ego vado: vos nō potestis venire: int̄rogauit eum petrꝰ ⁊ ait. Dn̄e

quo vadis. Respōsumq3 est ei. Quo ego vado nō potes me modo sequi: seq̄ris autē postea. Qr nimiꝝ passiōis ei⁹ mysterium: necdum poterant imitari. Maiestatē vero ascensiōis statim vt viderunt cognouerunt. totisq3 animi votis vt sequi mererent͛ optabant. Tu. ℟ Viderūt te aq̄ deus viderūt te aq̄ ꝛ timuerūt. Multitudo sonitus aquaꝝ vocē dederūt nubes allā allā allelupa. V⁹. Illuxerūt choruscatiōes tue orbi t͛re cōmota ē ꝛ cōtremuit t͛ra. Multi. Glia. Allā. Lcē. vts̄. ā Vado ad eū q̄ me misit sed qr hec locut⁹ sū vobis tristicia ipleuit cor vrm̄ allā. p̄s B⁹

Deus q̄ fideliū mentes vni⁹ ef(ficis voluntatis. da pplis tuis id amare qd̄ p̄cipis. id desiderare qd̄ pmittis: vt inter mūdanas varietates: ibi nostra fixa sint corda: vbi vera sūt gaudia Per d. Meō. ꝛ hore vts̄. ā Ego veritatē dico vobis expedit vobis vt ego vadā si enī nō abiero paraclit⁹ non veniet allā. p̄s. Mag. Orō vts̄. Cōpl͛. vts̄ ¶ Fer. ij. Inuit. hy⁹ ā. vts̄. p̄s Dixit iniust⁹ Noli emu. Dn̄e ne in fu. ii⁹. V. Resurrexit dn̄s. Epl͛a bti iacobi L. j.

Iacobus dei ꝛ dn̄i nr̄i iesu christi seruus: duodecī tribub3 q̄ sūt in dispsiōe salutē. Oē gaudiū existimate fr̄es mei: cū in tentatiōes varias incideritis: sciētes q͛ pbatio fidei vr̄e patientiā operat͛. Patientia autē opus pfectū habet: vt sitis pfecti ꝛ integri ī nullo deficiētes.

Si qs autē vrm (Tu. ℟ Narrabo. L. ij indiget sapiētia: postulet a deo: qui dat oīb3 affluent͛. ꝛ nō iperat. et dabit͛ ei. Postulet aūt in fide: nichil hesitās. Qui enī hesitat: similis est fluctui maris: qui a vento mouet͛ ꝛ circūfert͛. Nō ergo estimet hō ille: q͛ accipiat aliqd̄ a dn̄o. Tu.

Vir duplex animo incōstās ē (L. iij in oīb3 viis suis. Glorief͛ autē humilis frater in exaltatiōe sua. diues aūt in humilitate sua: qm̄ sicut flos feni trāsibit. Exort⁹ est enī sol cū ardore: ꝛ arefecit fenū. ꝛ flos ei⁹ decidit. ꝛ decor vult⁹ ei⁹ deperiit: ita ꝛ diues in itinerib3 suis marcescet. Tu ¶ Feria. iij. Inuit. hy⁹ ꝛ ā. vts̄. p̄s Audite hec. De⁹ deoꝝ. Quid gloriaris. V. Surrexit dn̄s de sepulchro. L. j

Beatus vir q̄ suffert tentationē: qm̄ cum pbatus fuerit accipiet coronā vite: quā repromisit de⁹ diligētib3 se. Nemo cū tentat͛ dicat: qm̄ a deo tentat͛. Deus autē intētator maloꝝ est. ipse enī neminē tentat. Vnusq̄sq3 vero tentat͛ a cōcupiscentia sua abstract⁹ ꝛ illect⁹. Deinde cōcupiscentia cum conceperit: parit pctm̄. pctm̄ vero cū consūmatum fuerit: generat mortē. Tu. ℟ In toto corde meo allā exq̄siui te allā. Ne repellas me a mādatis tuis allā allā. V⁹. Vide humilitatē meā ꝛ eripe me qr legem tuā non sū oblitus. Ne repellas L. ij

Nolite itaq3 errare fratres mei dilectissimi. Omne datū optimū: ꝛ oē donum pfectum desursū est: descendēs a pr̄e luminū: apud quē nō est transmutatio nec vicissitudinis obūbratio. Voluntarie enī genuit nos verbo veritatis. vt simus aliqd̄ initiū creature ei⁹. Tu. ℟. Deduc me in semita mādatoꝝ tuoꝝ allā qm̄ ipsā volui allā. Inclina cor meū in testimonia tua allā allā allā. V⁹. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē in via tua viuifica me. In. L. iij

Scitis fratres mei dilectissimi. Sit autē omnis homo velox ad audiēdum: tardus autē ad loquēdū. ꝛ tardus ad iram. Ira enim viri: iusticiā dei non operatur. Propter quod abiicientes omnem imundiciam ꝛ abundantiam malicie. in mansuetudine suscipite insitum verbum quod potest saluare aīmas vestras. Tu. ℟. Allelupa Judica iudicium meum et redime me allelupa. A calūniantibus me allelupa. V⁹. Vide humilitatem meam et eripe me quia legem tuam non sum oblitus. A calūniantibus. ¶ Feria quarta. p̄s. Exaudi deus orationem. p̄s. Jubilate. p̄s Exurgat. V. Surrexit dominus de sepulchro L. j. ¶ De prima epistola beati iohannis. v.

Omne qđ natū est ex deo: vincit mū
dum.⁊ hec est victoria q̄ vincit mū
dum: fides nr̄a. Quis est aūt q̄ vincit mū
dum: nisi q̄ credit. qm̄ iesus est filius dei:
Hic est qui venit p aquā et sanguinē ie
sus xp̄s. Non in aqua solū: sed in aqua
⁊ sanguine. Tu. R. Si oblit⁹ fuero tui all'a
obliuiscat̄ me dextera mea all'a. Adhereat lin
gua mea faucib⁊ meis si nō meminero tui al-
leluya all'a. V. Sup flumina babilōis illic sedi
mus ⁊ fleuim⁹ dū recordaremur tui syō Ad. l.ij

Et sp̄s est qui testificat̄: qm̄ christ⁹ est
veritas. Qm̄ tres sunt q̄ testimo-
niū dant in t̄ra. sp̄s. aqua. ⁊ sanguis. Et
tres sunt qui testimoniū dāt in celo. pa-
ter. verbū. ⁊ sp̄s sctūs. Et hi tres vnū sūt
Tu R. Hymnū cātate nobis allā. Quomodo
cātabim⁹ canticū dn̄i in terra aliena allā allā
V. Sup flumina babilōis illic sedim⁹ ⁊ fleuim⁹
dū recordaremur tui syon. Quomodo l.iij

Si testimoniū hōim accipim⁹: testi-
moniū dei mai⁹ est. Qm̄ hoc est te-
stimoniū dei qđ mai⁹ est: qđ testificat⁹ est
de filio suo. Qui credit in filiū dei: habet
testimoniū dei in se. Qui nō credit in fi-
liū mendacē facit eū: qm̄ nō credit in te-
stimonio qđ testificat⁹ est de⁹ de filio suo.
⁊ hoc est testimonium qm̄ vitā eternā de
dit nobis deus. ⁊ hec vita in filio ei⁹ ē. Tu
R. Deus canticū nouū cantabo tibi allā. In
psalterio decē cordaꝝ psallā tibi allā allā. V.
Misericordia ⁊ refugiū meū susceptor me⁹ et
liberator me⁹. In psalt. Lcē. vts. ¶ Fer. v. ps.
Attendite. De⁹ venerunt gē. Qui regis
¶ Feria vj. ps. De⁹ vltionum. Cātate. ij.
Dn̄s reg. ex. ¶ Sabbō. ps. Cōfitemini.
Paratum. Deus laudē ¶ Nota q̄ si dn̄i
ca sequenti festū ix. l'c. euenerit debet hoc sabbō
vel alia die huius ebđ. non īpedita fieri officiū
dicte dn̄ice ꝑpter rogatiōes. De prima ep̄la be
ati petri apl̄i. ii. l.j. Legenda per ebdomađ.

Carissimi Obsecro vos tanq̄ adue
nas ⁊ peregrinos: abstinere vos a
carnalib⁊ desideriis: q̄ militāt aduersus
aiam. Cōuersationē vestrā inter gētes
habentes bonā: vt in eo qđ detrectant de
vobis tanq̄ de malefactoribus: ex bonis
operib⁊ vos cōsiderantes: glorificent deū
in die visitatiōis. l.ij. ¶ Subiecti igitur
estote oī creature ꝓpt̄ deū: siue regi quasi
p̄cellenti. siue ducib⁊ tanq̄ ab eo missis:
ad vindictā malefactoꝝ. laudem vero bo
noꝝ. q2 sic est voluntas dei: vt bn̄facien-
tes obmutescere faciatis īprudentiū ho-
minum ignorantiā. Quasi liberi: ⁊ non
quasi velamen habētes: malicie liberta-
tem sed sicut serui dei. Oēs honorate: fra
ternitatē diligite. Deū timete: regē ho-
norificate. Serui subditi estote in oī ti-
more dn̄is: non tm̄ bonis ⁊ modestis: sed
etiā discolis. l.iij ¶ Hec est eni grā: si ꝓ-
pter dei cōscientiā sustinet q̄s tristicias
patiens iniuste. Que eni est grā: si peccā
tes ⁊ collaphizati suffertis: Sed si bn̄fa-
cientes patienter sustinetis: hec est grā
apud deū. In hoc enim vocati estis: q2 ⁊
xp̄s passus est ꝑ nobis: vobis relinquēs
exemplum: vt sequamini vestigia eius.
qui pctm̄ nō fecit: nec inuent⁹ est dolus ī
ore ei⁹ Qui cum malediceret̄: nō maledi
cebat. cū pateret̄: non cōminabat̄. Tra-
debat autem iudicanti se iniuste: q̄ pctā
nr̄a ipse pertulit in corpore suo super li-
gnum: vt pctis mortui iusticie viuam⁹:
cuius liuore sanati sumus. Eratis eni
sicut oues errātes: sed conuersi estis nūc
ad pastorē ⁊ episcopum aiaꝝ vestrarum
¶ l.j. De epistola prima beati iohis. ii.

Filioli mei hec scribo vobis: vt non
peccetis. Sed ⁊ si q̄s peccauerit: aduoca
tū habemus apud p̄rem iesum xp̄m iu-
stum. ⁊ ipse est ꝓpiciatio ꝓ peccatis nr̄is
Non ꝓ nr̄is autem tm̄: sed etiā pro toti⁹
mundi. Et in hoc scimus qm̄ cognoui-
mus eum: si mandata ei⁹ obseruem⁹. l.ij
¶ Qui dicit se nosse eū ⁊ mādata eius
nō custodit: mendax est. et veritas in eo
nō est. Qui aūt seruat verbum ei⁹: vere

caritas dei in eo pfecta est. Et in hoc sci mus: qm̄ in ipso sum⁹. si in ipso pfecti fu erim⁹. Qui dicit se in ipo manere: debet sicut ille ābulauit et ipse ambulare. l.iij

Carissimi non mandatū nouū scri bo vobis: sed mandatū vetus qd̄ habui stis ab initio. Mandatū vetus est verbū qd̄ audistis Itez mandatū nouū scribo vobis: qd̄ vez est. ꝛ in ipso ꝛ in vobis. qm̄ tenebre transierūt: ꝛ vez lumen iā lucet Cetᵃ vts Sabbō. Ad vs̄. ā. Alla. ps. Bn̄d. ꝛcē. vts̄. ā. Cū autē venerit ille spūs veritatis docebit vos oēm veritatē ꝛ q̄ ventura sūt. annū ciabit vobis allā. ps. Mag. oro vts̄. pcel. vts̄.

Dominica quīta. Inuitat. hymn⁹. ꝛ cē. vts Lectio prima Secundum iohannem xvi

In illo tempore: Dixit iesus discipu lis suis. Amen amē dico vobis. Si quid petieritis patrē in nōie meo: dabit vobis. Vsqz modo non petistis quicq̄ in nōie meo: petite et accipietis: vt gaudiū vestrū plenū sit Et rel. Om̄. ven̄. bede pbr̄

Potest mouere infirmos auditores: quomodo in capite lectiōis hui⁹ euāgeli ce discipłis saluatoꝛ pmittat. Amē amē dico vobis si qd̄ inquiens petieritis pa trem in nōie meo: dabit vobis. cū non so lum nr̄i similes multa q̄ patrē videntur in christi nōie petere non accipiant: vez etiā ipse paulus apl's tertio dn̄m roga uerit: vt a se angelus sathane a quo tri bulabat̄ absceederet: nec īpetrare potue rit. Tu. R. Narrabo. vts̄. l.ij.

Huius vero motio q̄stiōis antiqua iā patrum explanatiōe reserata est: qui veraciter intellexerāt illos solū in nōie saluatoꝛis petere: q̄ ea q̄ ad ppetuam sa lutē ptinent petunt. Ideoqz apl'm nō in nōie saluatoꝛis petisse vt tentatiōe care ret: quā ob custodiā humilitatis accepe rat. q2 si hac caruisset: salu⁹ esse nō posset ipso affirmante q̄ ait Et ne magnitudo reuelationū extollat me: dat⁹ est michi stimul⁹ carnis mee āgel⁹ sathane q̄ me collaphizet. Tu autem. Lectio t'cia

Quotienscunqz ergo petentes nō ex audimur ideo fit: q2 vel cōtra auxi liū nr̄e salutis petim⁹: ac ppterea a mise ricoꝛde p̄re bñficii gr̄a nobis qd̄ iepte pe tim⁹ negat̄: qd̄ eidē aplo contigisse pbat̄ cui tez petenti responsū est Sufficit tibi gr̄a mea. Nā virtus in infirmitate pfi cit. Vel vtilia q̄dem ꝛ q̄ ad verā salutem respiciunt petim⁹: sed ipsi male viuendo auditū a nobis iusti iudicis auertim⁹ in cidentes in illud salomōis. Qui auertit aurem suā ne audiat legē: orō eius erit execrabilis. Tu. R. Viderunt. In laud. ān. capitulum hymnus et V⁹. vt supra. ān. Vsqz modo non petistis quicq̄ in nomine meo peti te et accipietis allelua. ps. Bened. Orō

Deus a quo bona cuncta pcedunt: largire supplicib3. vt cogitemus te inspirante q̄ recta sunt. ꝛ te gubernan te eadē faciamus. Per d. Meō. pcel. ꝛ ho revts Si sequat̄ festū ix. lc. ad ix. dicet̄ ā. Peti te. Et sup pos vesperaz ā. Nunc scim⁹. Si dupl. vel semidupl. ad ix. dicet̄ ā. Nūc. ꝛ ī vis. Alla. scd̄m fer. Residuū de festo. Si autē festū nō euenerit super pos ā. Petite ꝛ accipietis vt gaudiū vestrū sit plenū ipse eni pat̄ amat vos q2 vos me amastis ꝛ credidistis allā. ps Dixit dn̄s. Cpm hy⁹ ꝛ V. vts̄. ā. Nunc scim⁹ q2 scis oīa ꝛ nō opus est tibi vt q̄s te interroget in hoc credimus q2 a deo existi allā. ps Mag. Orō vts̄. cōpl. vts̄. Si in rogationib3 fe. iii. lect. eue nerit de ipso fiet tm̄ meō. si aūt ix. lect. fiet ad plenū. ꝛ meō. de rogationib3 post mat. pria die tm̄ per ā. Confitemini. V. Ostende. orō. Pr̄a In vesperis vero nulla fit meō. de rogatiōib3

Feria secunda in rogationibus. Inuitat. hymnus vt supra. ps. Dn̄s illuminatio Ad te dn̄e clamabo. Afferte. V. Resurrexit dn̄s Lectio prima Secundum lucam xi

In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis. Quis vestrum habebit ami cum ꝛ ibit ad illum media nocte et dicet illi. Amice: commoda michi tres panes

quoniam amicus meus venit de via ad me: et non habeo quid ponam ante illum. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri

Rogatus a discipulis salvator: non modo formam orationis: sed et instantiam frequentiamque tradidit orandi. Amicus ergo ad quem media nocte venitur: ipse deus intelligitur: cui in media tribulatione supplicare. et tres panes id est intelligentiam trinitatis: qua presentis vite consolentur labores efflagitare debemus. Tu autem. R. Narrabo

Lectio scda

Amicus qui venit de via ipse est noster animus: qui totiens a nobis recedit: quotiens ad appetenda terrena et temporalia foris vagatur. Redit ergo celestique alimonia refici desiderat: cum in se reversus superna ceperit ac spiritualia meditari. de quo pulchre qui petierat: adiungit non se habere quid ponat ante illum. Tu autem. R. In ecclesiis. l. iij

Quam anime post seculi tenebras deum suspiranti: nichil preter eum cogitare. nichilque loqui libet: intueri solum quod recognouit summe trinitatis gaudium contemplari desiderat. atque ad hoc intuendum plenius peruenire satagit. Dominus igitur ac salvator noster ad regni celestis gaudia nos peruenire desiderans. nos petere et petentibus se daturum promisit dicens. Petite. et cetera. Que nobis sunt verba magnopere et toto corde pensanda: quia videlicet regnum celorum: non ociosis et vacantibus: sed petentibus querentibus pulsantibus dandum inueniendum et aperiendum testatur. Petenda ergo est regni celestis ianua orando. querenda recte viuendo. pulsanda perseverando. Tu autem. R. Viderunt. Cetera ut supra. a. Confitemini alterutrum peccata vestra et orate pro invicem ut salvemini allelupa. ps. Benedictus Oratio

Presta quesumus omnipotens deus: ut qui in afflictione nostra de tua pietate confidimus: contra aduersa omnia tua semper protectione muniamur. Per dominum. Ad horas oratio de dominica. Eodem die vadit processio ad montem martyrum. ut in libro process. Per istos tres dies di. ix. ante prandium si fiat de tempore alias non. a. Petite et dabitur vobis querite et inuenietis pulsate et aperietur vobis alla. ps Mag. Oratio Presta. Si sequatur festum ix. l. a. Petite. dicetur super ps in vis. si autem dupl. vel semid. dicetur ad ix. et in vis. a. Alla. scdm a. fer.

Feria tertia. Inuitatorium. hymnus et a. ut supra. ps Dixi custodiam. Expectans Beatus qui. V. Surrexit dominus vere.

Lectio prima Sermo beati maximi

Oportet fratres carissimi ut conuentus istius causam non ignoretis. Ad conciliandum ergo nobis dei misericordiam tempus est opportunum: ut per ieiunia et castigationem corporis. et per preces et compunctionem cordis: remissionem peccatorum nostrorum: et gratiam in conspectu eius inuenire mereamur. Tu autem. R. In toto. l. ij

Legimus enim in prophetis: quia cum niniue civitatis subuersio diuinitus immineret: et iuxta sententiam domini destruendi illam tempus ingrueret: consistentes in ea aliud non habuisse presidium: nisi ut abiectis copiosis epulis. ieiunia continuata susciperent: et diuitiarum ambitione deposita. humilitate se paupertatis induerent: scilicet ut exinde remedium reciperent: unde his perditio contingebat. Hoc est ut iram diuinitatis quam luxuriando prouocaverant: abstinendo lenirent. Et offensam quam in eos superbia contraxerat humilitas mitigaret Tu autem. R. De

duc. l. iij

Dicitur enim in illa tribulatione: ipsum regem deposita imperiali purpura: regali ambitione submota. membra sua cilicio cinxisse. atque in sacco et cinere se diebus ac noctibus volutasse. homines et iumenta pariter ieiunasse. atque ad deum in fortitudine clamasse Ieiunabat paruulus: ut eu aderet seni-

or. Ieiunabãt innocentes: vt nõ perirẽt peccatores. Omnes pariter abstinebãt: vt peccata q̃ ab aliquibus cõmissa fuerant: ab omĩbus soluerent. Tu aut̃. ℟. Alleluya. ⁊ cetera vt s̃. ãn. Omnis enim qui petit accipit et qui querit inuenit ⁊ pulsanti aperietur alleluya. p̃s Benedictus ¶ Oratio

Deus qui nos cõspicis in tot perturbationibus nõ posse subsistere: afflictoꝝ gemitum ꝓpicius respice. ⁊ mala omnia q̃ meremur auerte. Per dñm ⁊ Meõ. ⁊ hore vt s̃. Ad hos̃ orõ de dñica. Et fit ꝑcessio ad nostrã dñam de cãpis. Ad v s̃. ã ⁊ Allã p̃i etcẽ. vt s̃. ã. Si ergo vos cũ sitis mali nostis bona data dare filiis vestris q̃tomagis pater vester dabit sp̃m bonũ petẽtibꝫ se alleluya p̃s Mag. ⁊ orõ vt s̃. ¶ Feria. iiij. Ad mat. Inuit. hyꝰ ⁊ ã. vt s̃. p̃i ⁊ Dixit insipiens. Exaudi deꝰ orõnẽ. Miserere. ℣. Surrexit dñs de se.

Lectio prima ¶ Scd̃m iohẽm xvii

In illo tp̃e: Subleuatis iesus ocl̃is in celũ: dixit. Pater venit hora: clarifica filium tuum: vt filius tuus clarificet te Et reliqua. Omelia beati augustini.

Glorificatum a patre filiũ scd̃m formã serui quẽ pater suscitauit a mortuis. ⁊ ad suã dexterã collocauit: res ip̃a indicat ⁊ nullus ãbigit xp̃ianus. Sed qm̃ nõ tm̃ dixit pater clarifica filiũ tuũ: sed addidit etiã vt filius tuꝰ clarificet te: merito q̃ritur quomodo patrẽ clarificauerit filius. cum sẽpiterna claritas patris nec diminuta fuerit in forma humana: nec augeri potuerit in sua ꝑfectiõe diuina: sed in seipsa claritas p̃ris nec augeri nec minui potest. Tu. ℟. Si oblitus. l. ij

Apud homines autẽ ꝓculdubio minor erat: quando in iudea tm̃ notꝰ erat. Nondum a solis ortu vsqꝫ ad occasum: laudabant pueri nomen dñi. Hoc autẽ qꝛ ꝑ euangeliũ xp̃i factũ est: vt ꝑ filium pater ĩnotesceret gẽtibꝫ: ꝓfecto patrẽ clarificauit ⁊ filiꝰ. Si autẽ tm̃modo filius mortuꝰ fuisset. nec resurrexisset. ꝓculdubio nec a p̃re clarificatus esset: nec p̃rem clarificasset. Nunc aut̃ resurrectione clarificatꝰ a p̃re: resurrectiõis sue predicatiõe clarificat p̃rem. Tu. ℟. Hymnũ

Clarifica inq̇t filiũ tuũ: vt filius tuꝰ clarificet te. Tã q̃ diceret. (l. iij resuscita me vt ĩnotescas toto orbi ꝑ me Deinde magis magisqꝫ pãdens quomodo clarificet p̃rem filiꝰ: sicut dedisti ei inquit potestatẽ oĩs carnis: vt oẽ qd̃ dedisti ei det eis vitã eternã. Omnẽ carnẽ dixit oẽm hõiem a parte totũ significans: queadmodũ rursus a parte supiori significatur homo totus: vbi ait ap̃ls. Om̃is aĩa potestatibꝫ sublimioribꝫ subdita sit Quid enĩ dicit oĩs aĩa: nisi oĩs hõ: Tu. ℟. Deus canticũ. cẽ. vt s̃. ã Clarifica me pater apud temetipsũ claritate quã habui priusq̃ mundus fieret alleluya. p̃s. Bñdictus. Orõ

Presta q̃s omp̃s deus: vt nr̃e mẽtis intentio quo solẽnitatis hodierne gloriosus autor ingressus est semꝑ intẽdat: ⁊ quo fide ꝑgit. cõuersatiõe ꝑueniat. Per dñm. ⁊ Cẽ. vt s̃. Ad hos̃ orõ de dñica. Eo dẽ die fit ꝓcessio ad sctm̃ marcellum. Et in reditu cantatur missa in ecclesia sãcte genouefe ¶ In vigilia ascẽsiõis dñi. Ad vesperas ãn.

Alleluya alleluya alleluya. p̃s. Nisi dominꝰ edifica. ã. Allã allã. p̃s Beati omnes. ã. All'a all'a all'a. p̃s Sepe expugñ. ã. All'a all'a all'a. p̃s. De ꝓfũdis. ã. Alleluya allã. p̃s. Dñe nõ est exal. Capitulũ

Primum quidem sermonem feci de omnibus o theophile que cepit iesus facere ⁊ docere: vsqꝫ in diem qua precipiens apostolis per spiritũ sanctum quos elegit assumptus est. Deo gratias. ℟. Non cõturbetur. vltimũ de mat.

Eterne rex altissime redemptor et fidelium quo mors soluta deperit datur triumphus gratie. ¶ Hyꝰ

Scandens tribunal dextere patris potestas omnium collata est iesu celitus que non erat humanitus. Vt

trina rerum machina celestium terre-
striũ ⁊ infernoꝝ cõdita flectat genu iam
subdita Tremunt videntes ãgeli versa
vice mortaliũ culpat caro purgat caro
regnat de⁹ dei caro Tu esto nr̃m gaudiũ
qui es futur⁹ p̃miũ sit nr̃a in te gloria p
cuncta sēp scl'a. Amen. V⁹. Eleuata est ma
gnificentia tua. Sup celos de⁹. ã. Pater mani
festaui nomen tuũ hõibus quos dedisti michi
nunc aũt pro eis rogo nõ p mundo q: ad te va
do all'a. ps. Mag. Orõ. Pr̃a q̃s ⁊ vt᷑s Si mẽd.
euenerit facienda est. ⁊ in crastino similiter. Ad
cõplet. ã. Allã allã allã allã. ps. Cũ iuo. cũ cet
Iesu nostra redẽptio amor ⁊ de (hy⁹
siderium deus creator oĩm homo i
fine tempoꝝ Que te vicit clementia vt
ferres nostra crimina crudelē mortē pa
tiens vt nos a morte tolleres Inferni
claustra penetrans tuos captiuos redi-
mens victor triumpho nobili ad dextrã
patris residens Ipsa te cogat pietas vt
mala nostra superes parcendo ⁊ voti cõ-
potes nos tuo vultu saties Tu esto no
strum gaudiũ. ã. Allelupa Ascendens christ⁹
in altũ allã captiuã duxit captiuitatē allelu-
pa allã. ps. Nunc dimittis. ante Dñs vo.
V. Ascendit deus in iubilatiõe. Dñs in voce tu-
Deus cuius filius in alta (be. Orõ
celoꝝ potēter ascendens: captiui-
tatem nostrã sua duxit virtute captiuã
tribue q̃s: vt dona que suis participibus
cõtulit: largiatur ⁊ nobis iesus christus
dñs noster. Qui tecum vi. Et sic per oct.
Ad matut. Inuitat. Allã Ascendit christus
in altũ. Venite adoremus allã. ps Venite. hy⁹
Eterne rex. In noct. ã Eleuata ē magnificē
tia tua sup celos deus allã. ps. Dñe dñs nr̃
ã. Dñs in templo sancto suo dñs in celo allã.
ps. In dño confido. ã. A summo celo egressio
eius et occursus eius allelupa. ps. Celi enar-
rant. V. Eleuata est magnificentia tua.
Lectio prima Scdm marcũ. vltimo
In illo tp̃e: Recumbentib; vndecim
discipulis: apparuit illis iesus. et expro-
brauit incredulitatem eoꝝ et duriciam
cordis. Et reliqua. Omelia bti greg. pape.
Quod resurrectionē dñicã discipuli
tarde crediderunt: non tã illoꝝ infirmi-
tas: q̃ nr̃a (vt ita dicã) futura firmitas
fuit. Ipsa nãq; resurrectio illis dubitan
tibus: per multa argumenta mõstrata
est: quã dum nos legentes agnoscimus:
q̇d aliud q̃ de illoꝝ dubitatione solida-
mur. Min⁹ enim michi maria magda-
lene prestitit: que citius credidit: q̃ tho-
mas q̇ diu dubitauit. Ille etenĩ dubitan
do vulneꝝ cicatrices tetigit: et de nostro
pectore dubietatis vulnus amputauit.
Tu autem. R. Post passionem suam per
dies quadraginta apparens eis loquens de re
gno dei allelupa. Et videntibus illis eleuatus
est allelupa ⁊ nubes suscepit eum ab oculis eo-
rum allelupa. V⁹. Et conuescēs precepit eis ab
hierosolimis ne discederent sed expectarent p
Ad insinuan (missionē patris. Et. l. ij
dam quoq; veritatē dñice resurre
ctionis: notandũ nobis est q̇d lucas euã
gelista referat dicens. Cõuescens prece-
pit eis ab hierosolimis ne discederēt. Et
paulopost: videntib; illis eleuat⁹ est. No
tate verba: signate mysteria. Comedit.
⁊ ascendit: vt videlicet per effectum come
stionis veritas patesceret carnis. Mar-
cus vero priusq̃ celos dñs ascēdat: eum
de cordis atq; infidelitatis duricia incre
passe discipulos cõmemorat: vt verba q̃
recedens diceret: in corde eoꝝ artius im-
pressa remanerent. Increpata ergo coꝝ
duricia quid ammonendo dicat audia-
mus. Euntes in mundum vniuersum.
predicate euangelium omni creature.
Nunquid fratres mei sanctum euange
lium vel insensatis rebus vel brutis ani
malibus fuerat predicandum: vt de eo
discipulis dicatur. predicate euange-
lium omni creature? Sed omnis cre-
ature nomine signatur homo: habet
nanq; commune esse cum lapidibus. vi-

uere cũ arboribus. sentire cũ aialibꝫ. intelligere cũ ãgelis Si ergo cõe habet aliq̃d cũ oĩ creatura: oĩ creature euãgeliũ p̃dicaẗ: cũ soli hõi p̃dicaẗ: qꝛ ille videlicet docetur: propter quẽ in terra cuncta creata sunt: ꝛ a quo oĩa per quandã similitudinẽ aliena non sunt. Tu autẽ. ℞. Omnis pulchritudo dñi exaltata est super sydera species eius in nubibus celi. Et nomẽ eiꝰ ineternũ permanet alleluya. ℣. Nisi ego abiero paraclitus non veniet et dum assumptꝰ fuero mittam vobis eum. Et nomen   l. iij

Potest etiã oĩs creature nõie. oĩs natio gentiũ designari Ante enim dictũ fuerat. In viã gentiũ ne abieritis Nunc autem dicitur. predicate euangeliũ omni creature. Ut scilicet prius a iudea aplo͞ꝝ predicatio repulsa: tũc nobis in adiutoriũ fieret: cũ hanc illa ad dãnationis sue testimoniũ superba reppulisset. Sequitur. Qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit: saluus erit. Fortasse vnusq̀sqꝫ apud semetipsũ dicit. Ego iam credidi: saluus ero. Verũ dicit: si fidem operibus teneat Vera eteni fides est: que in hoc qđ verbis dicit: moribꝫ non cõtradicit. hinc ẽ ꝙ de quibusdã falsis fidelibus paulus dicit Qui confitẽtur se nosse deũ: factis autem negant. Hinc iohãnes ait. Qui dicit se nosse deũ ꝛ mandata eius nõ custodit: mendax est. Qđ cum ita sit: fidei nostre veritatẽ in vite nostre consideratione debemus agnoscere. Tunc enim vere fideles sumus: si qđ verbis p̄mittimus: operibus cõplemus. In die quippe baptismatis: omnibus nos antiqui hostis operibus. atqꝫ omnibus põpis abrenunciare promisimus. Itaqꝫ vnusq̀sqꝫ nostrum ad considerationem suã mentis oculos reducat. et si seruat post baptismũ quod ante spopõdit: certus iam qꝛ fidelis est gaudeat. Tu autẽ. ℞. Non cõturbetur cor vestrũ ego vado ad patrẽ et dũ assũptus fuero a vobis mittã vobis all'a. Spm veritatis ꝛ gaudebit cor vestrũ all'a. ℣. Ego rogabo patrẽ ꝛ aliũ paraclitũ dabit vobis Spm Gloria pri. All'a. p̃s. Te deũ. ℣. sacerđ. Ascendit deꝰ in iubilatiõe. ℞. Dñs i voce tube. In l. ã

Videntibꝫ illis eleuatus ẽ et nubes suscepit eũ in celo all'a. p̃s. Dñs reg. ã. Cũqꝫ intuerentur in celũ euntẽ illũ dixerũt all'a. p̃s. Iubilate. ã. Viri galilei q̃d aspicitis in celũ. hic iesus qui assũptus est a vobis in celũ sic veniet all'a. p̃s. Deus deꝰ meꝰ. ãn. Exaltate regẽ regũ ꝛ hymnũ dicite deo all'a. p̃s. Beneđ ã. Eleuatis manibus ferebatur in celum ꝛ benedixit eis alleluya. p̃s. Laudate. Capitulũ

Viri galilei quid statis aspicientes in celũ: hic iesus qui assũptus ẽ a vobis in celũ: sic veniet queãdmodũ vidistis eũ euntẽ in celũ. Deo g̃ras Hyꝰ

Tu christe nr̃m gaudiũ manens olipo preditũ mundi regis q̀ fabricã mundana vincens gaudia Hinc te precantes q̃sumꝰ ignosce culpis oĩbꝫ ꝛ corda sursũ subleua ad te superna g̃ra Ut cũ rubente ceperis clarere nube iudicis penas repellas debitas reddas coronas p̱ditas Tu esto nr̃m gaudiũ. ℣ꝰ. Ascẽdens christus in altũ. Captiuã duxit captiuitatẽ. ã. Ascendo ad patrẽ meũ ꝛ patrẽ vestrũ deũ meũ ꝛ deũ vestrum alleluya. p̃s. Beneđ. Oratio

Concede q̃s omp̃s deꝰ: vt q̀ hodierna die vnigenitũ tuũ redẽptorẽ nr̃m ad celos ascendisse credimus: ipsi quoqꝫ mente in celestibꝫ habitemꝰ. Per eundẽ Međ. vts̃ ¶ Ad primã. hyꝰ. Iã lucis. ℣ꝰ. vlt. Tu esto nr̃m ⅂ Et sic ad alias hos̃. ꝛ per oct. etiã qñ fit de sctis. ã. Videtibꝫ. ãte Dñs vo. ℣ Eleuata. orõ. Deꝰ cuiꝰ ⅂ vts̃. ꝛ sic p oct. seq̃tur martyrologiũ vel Preciosa. ꝛ cẽ. Ad hos̃. ã. de l. Ad p̄cel. ℞. Nõ conturbetur ¶ Ad iii. Cpm

Conuescẽs p̄cepit eis ab hierosolimis ne discederẽt: sed expectarẽt p̄missionẽ p̄ris: quã audistis inquit p os meũ. Deo g. ℞. Eleuata ẽ magnificẽtia tua allã alleluya. ℣. Super celos deus all'a all'a. Glia. ℣. Ascẽdit deꝰ in iubil' orõ vts̃. ¶ Ad vi. Cpm

Iohannes quidē baptizauit aqua: vos autē baptizabimini spiritu sā cto non post multos hos dies. Deo grās ℟. Ascendit deus in iubilatione allā alleluya ℣. Dn̄s in voce tube allā allā. Gloria pa. ℣. Ascēdēs xp̄s in altū. oratio vt s̄. ¶ Ad ix. Cp̄m

Videntibus illis eleuatus est: et nubes suscepit eū ab oculis eorum. Deo grās. ℟. Ascendens christus in altum allā allā. ℣. Captiuā duxit captiuitatem allā allā. Gloria pri. ℣ Ascendo ad patrē meū ꝛ patrem vestrū. ℟. Deū meū ꝛ deū vestrū ¶ Ad vs̄. ā. Eleuatis manibus. p̄s. Memēto. cū cet. Cp̄m hy⁹ ꝛ ℣. vt s̄. ā. O rex glorie dn̄e virtutū qui triumphator hodie super omnes celos ascē disti ne derelinquas nos orphanos sed mitte p missū patris in nos spiritū veritatis allā. p̄s. Mag. Orō. Concede ⸗ vt s̄. Meō. si euen. faci enda est. Compl. vt s̄. ¶ Nota q̄ de festis. iii. lect. per oct. fit. tm̄ memoria. Alia vero festa fi unt more paschali cū memo. de ascensiōe. In matut. per ā ⸗ Videntibus. In vesperis per ān Eleuatis. ℣. ꝛ orō vt s̄. ¶ Feria vj. Inuit. Alleluya allā allā. Hy⁹. Eterne rex. ā. Exaltare dn̄e in virtute tua cantabimus ꝛ psallemus allā. p̄s. Dn̄e in virtute. Exaltabo Omnes gentes. ℣. Ascendit deus in iubilatione.

¶ De actib₃ apl'oꝝ. capitulo scd̄o l. j

Viri israelite: audite verba hec. Jesū nazarenū virū approbatum a deo in vobis virtutibus et signis que fecit per illum dn̄s deus in medio vestri: sicut vos scitis. Hunc definito consilio: et prescientia dei traditum. per manus iniquoꝝ affligentes interemistis: quē deus suscitauit solutis dolorib₃ inferni: iuxta qd̄ ipossibile erat teneri illū ab eo. Tu. ℟. Tempus est vt reuertar ad eū qui misit me dicit dominus nolite contristari ne turbetur cor vestrum. Rogo pro vobis patrem vt ipse vos custodiat alleluya alleluya. ℣⁹. Pacem meā do vobis pacē relinquo vobis. Rogo. l. ij

Viri fratres liceat audenter dicere ad vos de patriarcha dauid: quoniam defunctus est et sepultus. et sepulchrum eius apud nos est: vsq₃ in hodiernum diem. Propheta igitur cum esset: ꝛ sciret quia iureiurando iurasset illi deus de fructu lumbi eius sedere super sedem eius: prouidens locutus est de resurrectione. quia neq₃ derelictus est in inferno. neq₃ caro eius vidit corruptionem. Tu ℟. Ascendens christus in altum alleluya captiuam duxit captiuitatem Dedit dona hominibus alleluya all'a. ℣⁹. Ascendit deus in iubilatione ꝛ dn̄s in voce tube. Dedit l. iij

Hunc iesum suscitauit deus: cuius omnes nos testes sumus. Dextera igitur dei exaltatus: ꝛ promissione spiritus sancti accepta a patre: effudit hūc quem vos videtis ꝛ auditis. Non enim dauid ascendit in celum. Dixit autē ipse. Dixit dn̄s dn̄o meo: sede a dextris meis. Donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum. Tu autē. ℟. Ascendit deus in iubilatione alleluya. Et dn̄s in voce tube alleluya alleluya. ℣. Ascendens christ⁹ in altum captiuam duxit captiuitatem. Et dn̄s. Gloria patri. Alleluya. p̄s. Te deum ⸗ dicitur per totas oct. ℣. sacerd. Ascendens christ⁹ In laud. ā. Videntibus. cp̄m ꝛ hy⁹. vt s̄. ℣. Ascē do ad patrem meum et patrem vestrum. ℟. Deum meum et deum vestrum. ⸗ Et dicitur ℣. iste per oct. etiam ad memo. in matut. quā do fit de sanctis. non in die oct. ān. Euntes in mundum vniuersum predicate euangeliū omni creature all'a qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit saluus erit all'a qui vero non crediderit cō demnabitur alleluya. p̄s. Benedictus. ⸗ Orō vt supra. Per oct. non cantantur hore btē marie. nec fiunt memorie cōmunes. ¶ Ad primā ā. Non vos relinquam orphanos alleluya vado et venio ad vos alleluya ¶ Ad tertiam. ā. Pacem meam do vobis alleluya pacem relinquo vobis alleluya ⸗ cp̄m ℟. ℣. ꝛ oratio sicut in die ¶ Ad sextam. ā ⸗ Non turbetur cor vestrū allā ego vado ad patrē allā ¶ Ad ix. ā. Verba q̄ locut⁹ sū vobis allā spiritus ꝛ vita sunt allā.

¶ Ad vs̃ super psalmos. ã. Eleuatis. ps̃. Cõ
fitebor. cũ cet. cpm hy⁹ ꝛ Ꝟ. vts̃. Ad mag. ã. Do
minus iesus postq̃ꝫ locutus est eis ascendit in
celum ꝛ sedet a dextris dei allelupa. ps̃. Mag:
⸤ Oratio vts̃. cõplet. vts̃. Si sequatur festũ ix. l.
dup̃. vel semidup̃. super p̃os ad vs̃ dicet ⸤ Allã.
⸤ scdm ã. fer. residuũ de festo. meõ. de ascen̄. per
ã. ⸤ Eleuatis. Ꝟ. Eleuata est ⸤ orõ vts̃ ¶ Nota
etiã q̄ꝫ si festũ pasche circa festum inuentionis
dyonisii euen̄. oportet preuenire festa q̃ a vigi-
lia penth. vsq; ad festum trinit. euenerint. ꝛ de
his officiũ facere his dieb; sicut in tp̃e pascha-
li vt in ordinario post In anno inuenies.
¶ Sabbato. Inuit. ꝛ hy⁹ vts̃ Super psalmos
ã. Nimis exaltatus es allã super omnes deos
allã. ps̃. Dñs regñ. exul. Dñs regñ. irasc.
Benedic. i⁹. quere sabbato. Ꝟ. Ascendens chri
stus in altum. Captiuã duxit captiuitatem.

(l. j. Actuũ. iiii

Loquentib; autẽ apo-
stolis ad pplm: superuenerunt sa-
cerdotes ꝛ magistratus templi ꝛ saducei
dolentes q̄ꝫ docerẽt pplm: ꝛ annunciarẽt
in iesũ resurrectionẽ ex mortuis. ꝛ iniece
runt in eos manus: ꝛ posuerũt eos in cu
stodiã vsq; in crastinũ. Erat autẽ iam
vespera. Multi enim eoꝝ: qui audierãt
verbũ crediderunt. ꝛ factus est numerus
eoꝝ quinq; milia. Tu. ℞. Ponit nubẽ ascẽ
sum suum dñs. Qui ambulat super pennas
ventoꝝ allã. Ꝟ. Qui facit angelos suos spũs ꝛ
ministros suos flãmam ignis. Qui. l. ij

Factum est autẽ in crastinũ vt con
gregarentur principes eoꝝ: ꝛ senio
res ꝛ scribe in hierlm: et annas princeps
sacerdotũ ꝛ capphas ꝛ iohannes. ꝛ alexã-
der. ꝛ quotquot erant de genere sacerdota
li. Et statuentes eos in medio: interro-
gabant in qua virtute: aut in quo nõie
fecistis hec vos. Tunc petrus replet⁹ spũ
sancto dixit ad eos. Principes populi et
seniores audite. Si nos hodie diiudica-
mur in beneficio hõis infirmi ĩ quo iste
saluus factus est: notũ sit omnibus vo-
bis ꝛ omni plebi israel. q2 in nomine dñi
iesu christi nazareni quem vos crucifixi
stis: quem deus suscitauit a mortuis. in
hoc iste astat corã vobis sanus. Tu. ℞.
Exaltare dñe allã. In virtute tua allã. Ꝟ. Cã
tabimus ꝛ psallemus. In virtute l. iij

Hic est lapis qui reprobatus ẽ a vo-
bis edificantibus: factus in ca-
put anguli. ꝛ non ẽ in aliquo alio salus.
Nec enim nomen aliud est sub celo da-
tum hominibus: ĩ quo oporteat nos sal-
uos fieri. Videntes autem petri constan
tiam ꝛ iohannis: cõperto q̄ꝫ homines es-
sent sine litteris ꝛ ydiote: admirabãtur.
quia cognoscebant eos: qm̃ cum iesu fu-
erant. hominem quoq; videntes stãtem
coram eis qui curatus fuerat: nichil po-
terant contradicere. Tu autem. ℞. Si
enim non abiero paraclitus non veniet ad vos
si autem abiero mittam eum ad vos. Cũ au-
tem venerit ille docebit vos omnem veritatẽ
allelupa. Ꝟ⁹. Non enim loquetur a semetipso
sed quecunq; audierit loquetur ꝛ que ventura
sunt annunciabit vobis. Cum autem. Gloria
patri. Allelupa. ps̃. Te deum. Ꝟ⁹. sacerd. Ele-
uata est. vts̃ In laud. ã. Cunq; intuerent. Cp;
hy⁹ ꝛ Ꝟ. vts̃. ãn. Illi autem profecti predicaue-
runt vbiq; dño cooperante et sermonem con-
firmante sequentibus signis allelupa allelu-
ya. ps̃. Benedictus. Hore vts̃. Ad vs̃. ãn. Ele
uatis. ps̃. Benedictus. ⸤ cũ ceteris. Cpm hy⁹
ꝛ Ꝟ. vts̃. Ad mag. ã ⸤ Pater ⸤ de vigilia. Oratio ⸤
Concede. ⸤ Si autem vespere fierent de san-
ctis fieret memo. per ã ⸤ Eleuatis. ⸤ Et ĩ mat.
per ã ⸤ Videntibus. ⸤ quod est obseruãdum suo
modo per omnes oct. ¶ Dñica infra oct. si cõ
tingat festum ix. lect. ipso die fiet. Et officium
de dominica fiet in crastinum vel alia die pre
ceden̄. vel sequent. non impedita. Si autem fi
at die dñico. Inuitat. hymnus ã. psalmi et Ꝟ.
sicut in die. Si vero alio die fiat Inuitat. ⸤ Allã
allã allã. ⸤ ã. pi ꝛ ℞. ad diẽ pertiñ ⸤ l. j. Scdm

(iohẽm. xv

In illo tp̃e Dixit iesus di
scipulis suis. Cum venerit paracli
tus quem ego mittam vobis a patre

spm qui a patre procedit ille testimoniũ perhibebit de me. Etc. Om. ven. bede pbri

Ex multis sancti euãgelii locis inuenimus: qr discipuli ante aduentum sancti spiritus minus capaces erãt ad intelligẽda archana diuine sublimitatis. minus fortes ad tolleranda aduersa humane prauitatis. Sed adueniẽte spiritu cũ augmento diuine agnitionis: data est constantia vincende humane persecutionis. Unde illis dñica promissione nunc dicit. Cum venerit paraclitus quẽ ego mittam vobis a patre spiritum veritatis: qui a patre procedit: ille testimoniũ perhibebit de me. et vos testimoniũ perhibebitis. qr ab initio mecum estis. Tu. R. Si fiat die dñica vel fer. ij. R. Post passionẽ. Si alio die R. ad diem pertinen. l. ij.

Notandum autem imprimis ꝙ spiritum veritatis a se mittẽdum esse testatur. & eundem mox a patre procedere subiungit. nõ quia idem spiritus aliter a patre procedit: ꝙ a filio: aut alio tpe a patre procedit: ꝙ a filio mittitur. sed ideo filius eum a se mitti et a patre dixit pcedere: vt aliam patris aliam esse suam personam designet. & vt in eadem distinctione personaꝝ vnam esse operationem ac volũtatem suam cum patris voluntate & operatione denũciet

Cum enim eiusdem spiritus gratia datur hominibus: profecto spiritus mittitur a patre et filio: qr et eius missio ipsa processio est: qua ex patre procedit & filio. Uenit et sua sponte. quia sicut coequalis est patri et filio: ita eandem habet voluntatem cum patre et filio communem. Spiritus enim: vbi vult spirat. Tu autem domine. (Tu. l. iij

Cetera sicut in die. Si vero fiat die priuato dicetur tãtum vna ã. de laud. que euenerit. ã. Cum venerit paraclitus quem ego mittam vobis spiritum veritatis qui a patre procedit ille testimoniũ phibebit de me allã. Oro.

Omps sempiterne deus: fac nos tibi sẽper & deuotã gerere volũtatẽ. & maiestati tue sincero corde seruire. Per. Nec fiet memõ. de ascen. In reditu pces. R. Non cõturbet. cẽ. vts. Et ita fiet si fiat de sanctis. Ce. sicut in die. Si autẽ fiat die priuato Ad primã. ã. Non vos. cũ cet. Ad hoꝰ quocunqꝫ die fiat. Orõ. Cõcede. Ad vs. ã. Eleuatis. et cẽ. vts. ã. Hec locutus sũ vobis vt cũ venerit hora eoꝝ reminiscamini qr ego dixi vobis allã. ps. Mag. Orõ. Omps. vts. cõpl. vts. Si sequat festũ ix. l. c. dupl. vel semid. ad ix. super pos dicet ã. Hec locutus. & in vis super pos dicetur ã. Allã. residuũ de festo. Post vs vero fiet meõ. de ascen. per ã. Eleuatis. V. Eleuata. orõ. Cõcede. Feria scda. Inuit. & hyꝰ vts. In noct. ã. Dñs in templo sancto suo dñs in celo allã. ps. Dñe dñs nr. In dño confido. Celi enar. Vꝰ. Eleuata est magnificentia tua. Super celos. Lectio prima Actuum

Uir autem quidam nomine ananias cum saphira vxore sua vendidit agrũ et fraudauit de precio agri conscia vxore sua. et afferens partem quandam ad pedes apostolorum posuit. Dixit autẽ petrus ad eum. Anania. cur tentauit sathanas cor tuum mentiri te spiritui sãcto. & fraudare de precio agri: Nõne manens tibi manebat: et venundatum in tua erat potestate: quare posuisti in corde tuo hanc rem: Non es mentitus hominibus: sed deo. Tu. R. vt in die. l. ij

Audiens autem ananias hec verba cecidit: et expirauit. Et factus est timor magnus in omnes qui audierãt. Surgentes autem iuuenes amouerũt eum: et efferentes sepelierunt. Factum est autem quasi horarum trium spaciũ: et vxor ipsius nesciens quod factum fuerat: introiuit. Dixit autem ei petrus. Dic michi mulier si tanti agrum vendidisti. At illa dixit. Etiam tanti. Petrꝰ autem ait ad illam. Quid vtiqꝫ conuenit vobis tentare spiritũ domini: Ecce

pedes eorum qui sepelierunt virum tuū ad ostium. et efferent te. Et confestim cecidit ante pedes eius: et expirauit. Tu (l. iiij

Intrantes autem iuuenes inuenerunt eam mortuam ꝛ extulerunt: ꝛ sepelierunt eam ad virum suum Et factus est timor magnus in vniuersam ecclesiam: ꝛ in omnes qui audierūt hec. Per manus autem apostolorum fiebant signa ꝛ prodigia multa in plebe. ꝛ erant vnanimiter in porticu salomōis. Ceterorum autem nemo audebat coniungere se illis: sed magnificabat eos populus. Tu autem. Rꝰ. sacerd. Ascendit deus in iubil. In laud. ā. Viri ga. Cpm. Cōuescens. et ad. iii. cpm. Viri ga. Cē. vts. ā. Nisi ego abiero paraclitus non veniet et dum assumptus fuero mittam vobis eum allelupa. ps. Benedictus. Oratio vt supra. Hore vt supra. Hic fit in vesperis de translatione capitis beati ludouici. quere in de sanctis ante festum sancti yuonis. Quod tamen festum non fit vbiqꝫ. ideo vbi fit de oct. de tribus lectionibꝫ preced. vel seqn̄. fiant sex lect. ā. Vado parare vobis locum ꝛ iterum veniam ad vos allelupa ꝛ gaudebit cor vestrum allā allelupa. p̄. Mag

¶ Feria tertia. In noct. ā. Exaltabo te domie qm̄ suscepisti me allelupa allelupa. p̄i. Dn̄e in virtute. Exaltabo. Omnes gentes. V. Ascendit deus in iubilatione. ā. Sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in celū allelupa. ps. Bened. ā. Rogabo patrem meū ꝛ alium paraclitum dabit vobis allelupa. ps. Mag. ¶ Feria quarta. Inuit. ꝛ hyꝰ vt supra. In noct. ā. Dn̄s in syon allelupa magnus ꝛ excelsus allelupa. p̄i. Dn̄s regnauit exultet Dn̄s regnauit irascātur Benedic. iꝰ. V. Ascendens christus in altū. Captiuā duxit captiuitatē. l. j

Exurgens autem princeps sacerdotum ꝛ omnes qui cum illo erant que est heresis saduceorum: repleti sunt zelo. et iniecerunt manus in apostolos. ꝛ posuerunt illos in custodia publica. Angelus aūt dn̄i per nocte aperiens ianuas carceris: ꝛ educēs eos dixit Ite. ꝛ stantes loquimini in templo plebi omnia verba vite huius. Qui cū audissent: intrauerunt diluculo in tēplū et docebant. Tu. l. iij

Adueniens autē princeps sacerdotū: ꝛ qui cū eo erāt conuocauerunt consiliū et omnes seniores filioꝝ israel. et miserūt ad carcerem vt adducerentur. Cū autē venissent ministri: et aperto carcere non inuenissent eos: reuersi nunciauerunt dicentes Carcerem quidē inuenimus clausū cū omi diligentia. ꝛ custodes stantes ad ianuas. aperientes autē: neminē intus inuenimus. Tu. l. iij

Ut aūt audierunt hos sermones magistratus tēpli ꝛ principes sacerdotū: ābigebant de illis quidnā fieret. Adueniens aūt quidā nūciauit eis: qr ecce viri quos posuistis in carcere: sunt in templo stantes ꝛ docētes populū. Tunc abiit magistratus cum ministris: ꝛ adduxit illos sine vi. Timebant eni populū: ne lapidarentur. Tu. V. sacerd. Eleuata est. vts. ān. Non vos relinquā orphanos alla vado et venio ad vos allelupa et gaudebit cor vestrū alla. ps. Bend. Orō et hore vts. Si fest dup. vel semid. euenerit hac die: vespere erunt de festo. ꝛ memoria de ascensione. Si autem ix. lect. terminabitur ad nonā Et dicētur ad vesperas. ā. Alla de fer. ꝛ exinde de oct. Si autem non euenerit festū: ad vs super pos. ā. Eleuatis. ps. Nisi dn̄s. Nō di R. cē. vt in vigilia ¶ Nota ꝙ quodcunqꝫ fe. hac die euenerit transfertur in crastinum.

¶ Feria v. in oct. ascen̄. Inuit. hyꝰ. ā. p̄i ꝛ V. sicut in die. l. j. ¶ Sermo beati leonis

Post beatā ꝛ gloriosā resurrectionē dn̄i nostri iesu christi: qua veꝝ dei templū iudaica īpietate resolutū. diuina in triduo potētia suscitauit: quadragenarius hodie dilectissimi sāctoꝝ dieꝝ expletus est numerus. sctissima ordinatione dispositus. ꝛ ad vtilitatē nr̄e eruditiōis īpensus. Ut dū a dn̄o in hoc spaciū

penitentie corporalis extenditur. fides resurrectionis documentis necessariis muniretur. Tu autē. ℞. Post passionē. l. ij

Mors enim christi multoꝝ discipulorum corda conturbauerat. ⁊ de supplicio crucis. ⁊ de emissione spirit⁹. de exanimati corporis sepultura grauatis mestitudine mentibus: quidam diffidentie torpor obrepserat. Nā cum sācte mulieres sicut euāgelica patefecit hystoria reuolutū a monumento lapidem sepulchrū corpore vacuū. ⁊ viuentis dn̄i testes angelos nunciarent: verba eoꝝ apostolis. aliisqꝫ discipulis deliramētis similia videbantur. Tu autem. ℞. Omnis. l. iij

Quam itaqꝫ hesitationem humana infirmitate nutantem: nequaq̄ ꝑmisisset spiritus veritatis predicatorum suorum inesse pectoribus: nisi illa trepida solicitudo. et curiosa cunctatio nostre fidei fundamenta iecissent. Nostris igit̄ perturbationibus: nostris periculis in aplīs consulebatur. nos in illis cōtra calūnias impioꝝ. contra terrene argumēta sapientie docebamur. Nos illoꝝ īstruxit aspectus. nos erudiuit auditus. nos confirmauit attactus. Tu. ℞. Nō cōtur. ¶ Cetera oīa sicut in die. Si sequat̄ festū ix. lc. nichilomin⁹ vespere erūt de ascen̄. Si aūt dupl̄ vel semid. terminabit̄ ad ix. cū ā. ¶ Eleuatis Ad vs̄. Allā. ¶ scdm fer. ⁊ exīde de fe. nec fiet aliqua meō. de ascen̄. nec dicet̄ ℣. ¶ Ascendit ¶ Ad cōpl̄. Orō. ¶ Veritas ¶ Si aūt fe. aliqd ix. lc. dupl̄. vel semid. sabbō seqn̄. vel die penth. eue. fiet in crastino oct. ascen̄. Si etiā fe. iii. lc. in crastīo euen̄. ipso die fiet nisi fe. ix lc. qd oporteat ꝑuenire vt dictū ē īpediat. nec fiet meō. de ascen̄ ¶ Feria vj. Inuit. ¶ Allā. iii. hy⁹. Eterne. ān. Ascendit de⁹ in iubilatiōe dn̄s ī voce tube allā. ps̄. Dn̄e in virtute. Exaltabo. Oēs gētes. ℣. Ascēdens. l. j. Actuū. vi.

In diebus illis. Crescēte numero disciploꝝ: factū ē murmur grecoꝝ aduersus hebreos: eo ꝙ despicerent in ministerio quotidiano vidue eoꝝ. Cōuocantes aūt duodeci multitudinē discipulorum: dixerunt. Nō est equū nos derelinqre verbū dei: ⁊ ministrare mēsis. Tu autem. ℞. Tempus. l. ij

Cōsiderate ergo fratres viros ex vobis boni testimonii septē: plenos spū scō ⁊ sapiētia: quos constituam⁹ supͬ hoc opus. nos vero orationi ⁊ ministerio verbi dei instātes erim⁹. Et placuit sermo oī mltitudini. Et elegerūt stephanū viꝝ plenū fide ⁊ spū scō. ⁊ philippū. ⁊ ꝓchorū. ⁊ nichanorē. ⁊ thimotheū. ⁊ parmenā. ⁊ nicholaum aduenā anthiochenum. l. iij

Hos vero statuerūt ante cōspectum aplōꝝ: ⁊ orātes īposuerūt eis manus. Et crescebat verbū dn̄i: ⁊ multiplicabat̄ numer⁹ discipuloꝝ in hierl̄m valde. Multa etiā turba sacerdotū: obediebat fidei. Tu. Non di. Te deum. ℣. sacerd. Eleuata. In laud. ā. Videntib ¶ vel q̄ suo ordīe euenerit. cē. vts̄. ā. ¶ Audistis qr dixi vobis vado ⁊ venio ad vos si diligeretis me gauderetis vtiqꝫ qr vado ad patrē qr pater maior me ē allā. ps. Bn̄d. ¶ orō de dn̄ica. ⁊ dn̄r hore btē marie. ⁊ meō. de reliqīs. de oibꝫ sctis. vts̄ more paschali. Ad primā. ā. Nō vos reliquā. cē. vts̄. orō cōis sine ℣. Ad hos vts̄ cū orōn̄e de dn̄ica. Ad vs̄. ān Eleuatis. cpm hy⁹ ⁊ ℣. vts̄. ā Si diligeretis me gauderetis vtiqꝫ qr ad patrē vado qr pat̄ maior me ē allā. ps. Mag ¶ Cōpl̄. vts̄ sine ℣. orō ¶ Veritas ¶ Sabbō in vigilia penth. Si festū triū lc. eue. fiet tm̄ meō. si aūt ix. lc. ꝑuenit̄ vt dictū est. Inuit. hy⁹ ⁊ ℣. vts̄. ān. Dn̄s in celo allā parauit sedē suā allā. ps. Dn̄s regnauit exultet. Dn̄s regnauit irascantur. Benedic. l⁹. ℣. Eleuata. l. j. Scdm iohēm xiiii

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Si diligitis me: mandata mea seruate. Et ego rogabo patrem: et alium paraclitum dabit vobis: vt maneat vobiscū ineternū. Etꝛ. Om̄. ve. be. p

Quia spiritus sancti hodie fratres carissimi celebramus aduētum: debemus ipsius congruere solēnitati quā colim⁹.

Hoc etenim ordine tāte festiuitatis digne gaudia celebramus: si nos quoqꝫ domino opitulāte aptos reddiderimus: ad quos spiritus sanctus venire: ⁊ in quibꝫ habitare dignetur. Tu. ℟. Ponit. l. iij

Ea autem solūmodo ratione aduētui ⁊ illustrationi spūs sancti apti existim9: si ⁊ corda nostra diuino amore repleta. ⁊ corpora sint dn̄icis mācipata preceptis. Unde in exordio lectiōis huius euangelice discipulis veritas ait. Si diligitis me: mandata mea seruate. Et ego rogabo patrem meum et alium paraclitum dabit vobis. Tu autem. l. iiij

Paraclitus quippe: cōsolator interpretatur. Et spiritus sanctus recte paraclitus vocatur: quia corda fidelium ne inter seculi aduersa deficiant: celestis vite desideriis subleuat ac reficit. Unde in actibus apostolorum: crescente sancta ecclesia dicitur. Et edificabatur ecclesia ambulans in timore dn̄i. et consolatione spiritus sācti replebatur. Tu autem. Non dicitur. Te deū. ℣. sacerd. Ascēdit de9. In laud. ā. que eueñ. cē. vts. ā. Rogabo patrem meum ⁊ alium paraclitum dabit vobis allā. ps. Bened. Orō de vesperis seqn̄tibꝫ Presta q̄s. Post horas beate marie fiūt memorie vts. Ad horas vts. cum oratione de dn̄ica. ⁊ dicitur ix. ante prandium ¶ In vigilia penthecostes. Ad vesperas super psalmos. ān.

Non vos relinquam orphanos allā vado ⁊ venio ad vos allelupa et gaudebit cor vestrum allā. ps. Lauda anima mea dn̄m. ā. Ego veritatem dico vobis expedit vobis vt ego vadam si enim non abiero paraclitus non veniet allelupa. ps Laudate dn̄m qm̄ bonus. ā. Cum autem venerit ille spiritus veritatis docebit vos omnem veritatem ⁊ que ventura sunt annunciabit vobis allā. ps. Lauda hierlm. Cpm

Factus est repente de celo sonus tāq̄ȝ aduenientis spiritus vehementis. et repleuit totam domum vbi erant apostoli sedentes. Deo gratias. ℟. Dum complerentur. primum de matutinis. Hymn9

Beata nobis gaudia anni reduxit orbita cum spiritus paraclitus effulsit ī discipulos Ignis vibrāte lumine lingue figuram detulit verbis vt essent proflui ⁊ caritate feruidi Linguis loquuntur oīm turbe pauent gentilium musto madere deputāt quos spiritus repleuerat Patrata sunt hec mystice pasche peracto tempore sacro dierꝫ numero quo lege fit remissio Te nunc deus piissime vultu precamur cernuo illapsa nobis celitus largire dona spirit9. Dudum sacrata pectora tua replesti gratia dimitte nūc peccamina ⁊ da quieta tempora Sit laus patri cum filio sācto simul paraclito nobisqꝫ mittat fili9 carisma sancti spiritus. Amen. ℣. Repleti sunt omnes spiritu sancto. ℟. Et ceperunt loqui. ā. Si diligitis me mandata mea seruate allelupa allelupa allelupa. ps. Mag. Orō

Presta quesumus omnipotens de9 vt claritatis tue super nos splendor effulgeat. et lux tue lucis corda eorū qui per gratiam tuam sunt renati: sancti spiritus illustratione confirmet Per eundem dn̄m. in vnitate eiusdē spiritus Memoria nulla. Ad complet. ān. Alla alla allelupa allā. ps. Cum inuocarem. ps. In te dn̄e. ps. Ecce nunc. Hymnus. Jesu nostra redemptio. Ultimus ℣9. Sit laus patri. ā Allelupa. Spiritus domini allelupa repleuit orbem terrarum allelupa allelupa. ps Nunc dimittis. Ante. Dn̄s vobiscum. ℣. Spiritus sanctus docebit vos omnia. Quecunqꝫ dixero vobis. Orō. Concede. vt infra ad primā

In die sancto penthecostes. Inuitat. Alla. Spiritus dñi repleuit orbem terrarum. Veni-te adoremus alleluya. ps. Venite. Hymnus

Iam christus astra ascēderat regres-sus vnde venerat promissū patris munere sanctū daturus spm. Solēnis vrgebat dies quo mystico septēplici or-bis volutus septies signat beata tēpora Dū hora cunctis tertia repente mun-dus intonat orantibus aplis deū venisse nunciat. De patris ergo lumine decorꝰ ignis almus est qui fida christi pectora calore verbi cōpleuit. Sit laus patri cū filio. vts. In noct. ā. Factus est repente de celo sonꝰ aduenientis spūs vehemētis alla alla. ps. Magnꝰ dñs. fer. iij. ā. Confirma hoc deus qđ operatꝰ es in nobis a tēplo tuo qđ ē in hierlm alla alla. ps. Exurgat deus. qre fer. iiij. ān. Emitte spm tuū ⁊ creabunt ⁊ renouabis faciē terre alla alla. ps. Benedic. iiꝰ. qre die sabbi. ℣. Repleti sunt omnes spiritu sancto. Et cepe-runt loqui. Iube domne. Euangelica lectio. Lectio prima Scdm iohēm xiiii

In illo tempore

Dixit iesus discipulis su-is. Si quis diligit me: ser-monē meū seruabit. Et pater meus diliget eū. ⁊ ad eū veniemꝰ. ⁊ mansionem apud eum faciemus. Et re-liqua. Omelia beati gregorii pape de eadē lc. Hodie fratres carissimi spiritus san-ctus repētino sonitu super discipulos ve-nit. mentesqꝫ carnaliū in sui amorem ꝑ-mutauit. Et foris apparentibꝫ linguis igneis: intus facta sunt corda flāmātia. quia dū deum in ignis visione suscipiūt: per amorem suauiter arserunt. Ipse nā qꝫ spūs sanctus amor est. Unde ⁊ iohan-nes dixit. Deus caritas est. Qui ergo mēte integra deū desiderat: profecto iam habet quod amat. Neqꝫ enim quisꝙ pos-set deum diligere: si eū quē diligit nō ha-beret. Sed ecce si vnusqsqꝫ vestrū requi-ritur an diligat deum: tota fiducia et se-cura mente respondet diligo. In ipso au-tem lectiōis exordio audistis ꝙ veritas dicit. Si quis diligit me: sermonem me-um seruabit. probatio ergo dilectionis exhibitio est operis. Hinc in epistola sua idē iohānes dicit. Qui dicit quia diligo deū: ⁊ mādata eius non custodit: mēdax est. Vere enim deū diligimus: si mādata eius seruamus. Vere diligimꝰ: si ad mā-data eius a nostris nos voluptatibꝫ co-artamus. Nā qui adhuc per illicita desi-deria defluit: profecto deū non amat. qr ei in sua volūtate contradicit. Tu aūt. ℟. Dū cōplerentur dies penthecostes erāt oēs pariter dicentes alla ⁊ subito factus est sonus de celo alla. Tanꝙ spūs ferēs repleuit totā domū alla alla. ℣. Repleti sunt oēs spū sctō ⁊ ceperunt loqui. Tanꝙ. Glia. Alla. Iube dōne Spiritus sancti gratia illuminet. ⁊cē l. ij Et pater meus diliget eū. ⁊ ad eū ve-niemus. Pensate ergo fratres ca-rissimi quanta sit ista solēnitas. habere

in cordis hospicio aduentum dei. Certe si domum vestram quisꝙ diues aut prepotens amicus intraret: omni festinantia domus tota mūdaretur: ne quid fortasse esset qđ oculos amici intrantis offenderet. Tergat ergo sordes praui operis: qui deo preparat domū mentis. Sed videte quid veritas dicat. Veniemus et mansionem apud eū faciemus. In quorūdam etenim corda venit: sed mansionem non facit. q2 per cōpunctionem quidem dei respectum recipiunt. sed tentationis tempore hoc ipsū quod compuncti fuerant obliuiscūtur. sicq3 ad perpetrāda peccata redeunt: ac si hec minime plāxissent. Ille ergo deū amat: cuius mentē praua delectatio cū consensu non superat. Nā tanto quisq3 superno amore disiungitur: q̄to inferius delectat̄. De dilectione ergo dei: lingua mēs ꝛ vita requirantur. Nunꝙ̄ ē amor dei ociosus. Operatur eteni magna si est. Si vero operari renuit: amor non est. Et sermonem quem audistis non est meus: sed eius q̄ misit me patris. Scitis fratres carissimi. quia ipse qui loquitur vnigenitus filius verbum patris est: qui a seipso nō loquitur. Ideo sermo quem loquitur filius: nō est filii sed patris. quia ipse filius verbum est patris. Tu autem. ℟. Repleti sunt oēs spiritu sancto ꝛ ceperunt loqui ꝑut spiritus sanctus dabat eloqui illis. Et conuenit multitudo dicentiū all'a. V⁹. Loquebantur variis linguis apostoli magnalia dei. Et conuenit. Gloria. All'a. Jube dō. In vnitate sācti spūs: benedicat nos pater ꝛ filius. Amen. ¶ Et sic per ebd. quando legitur euāgelium. Liiij

Hec locutus sū vobis apud vos manens. Quando nō maneret apud eos qui ascensurus promittit dicens ecce ego vobiscū sum vsq3 ad consūmationem seculi: Sed verbū īcarnatū et manet ꝛ recedit. Recedit corpore: manet diuinitate. Paraclitus autē spūs sanctus quē mittet pater ī nomine meo: ille vos docebit omnia. ꝛ suggeret vobis omnia: quecunq3 dixero vobis. Nostis fratres mei ꝙ paraclitus greca locutiōe. latina aduocatus dicitur: vel consolator. Qui idcirco aduocat⁹ dicitur: quia pro errore delinquentium apud iusticiam pr̄is interuenit. Qui vnius substantie cum patre ꝛ filio exorare pro delinquentibus perhibetur. quia eos quos repleuerit: exorantes facit. Vnde et paulus dicit. Ipse spiritus postulat pro nobis: gemitibus inenarrabilibus. Minor vero est qui postulat q̄ꝫ qui postulatur. Quomodo ergo spiritus postulare dicitur: qui minor non est: Sed ipse spiritus postulat. q̄a ad postulandum eos quos repleuerit inflāmat. Consolator autem idem spirit⁹ dicitur: quia de peccati perpetratiōe merentibus dum spem venie preparat: ab afflictione tristicie mentem leuat. Tu autem. ℟. Aduenit ignis diuinus non cōburens sed illuminans nec consumens sed lucēs ꝛ inuenit corda discipulorum receptacula mūda. Et tribuit eis carismatum dona alleluya. V. Inuenit eos concordes caritate et illustrauit eos inundans diuinitas deitatis. Et tribuit. Gloria patri. All'a. ℟. Aduenit. ps. Te deum. V. sacerd. Spiritus sāctus docebit vos omnia. ¶ In laudibus ān.

Dum complerentur dies penthecostes erant omnes pariter dicentes all'a. ps. Dn̄s regnauit. ā. Spiritus dn̄i repleuit orbem terrarum all'a. ps. Jubilate. ān. Repleti sunt omnes spiritu sancto ꝛ ceperunt loq̄ all'a. ps. Deus de⁹ me⁹. ān. Fontes ꝛ omnia q̄ mouentur in aquis hymnum dicite deo all'a. ps. Benedicite. ā. Loquebantur variis linguis apostoli magnalia dei all'a all'a all'a ps. Lau. Capitulum

Dum cōplerentur dies penthecostes erant om̄es discipuli pariter in eodē loco. Deo grās. Hy⁹

Impleta gaudent viscera afflata sctō spiritu voces diuersas intonāt

fantur dei magnalia. Ex omni gēte co
gniti grecis latinis barbaris cunctisq;
admirantibus linguis loquuntur oībz
Iudea tūc incredula vesana toruo spi
ritu ructare musti crapulam alumnos
christi concrepat. Sed signis ⁊ virtutibz
occurrit ⁊ docet petrus falsa profari per-
fidos iohelis testimonio. Sit laus patri
cū filio sancto simul paraclito nobisq;
mittat filius carisma sancti spūs. Amē.
℣. Spiritus dn̄i repleuit orbem terrarū. ℟.
Et hoc quod continet omnia sciētiam habet
vocis. ā. Accipite spiritū sanctū quoꝝ remiseri
tis pctā remittunt̄ eis alla. ps. Bened. Orō
Deus qui hodierna die corda fideli-
um sancti spiritus illustratiōe do
cuisti. da nobis in eodem spiritu recta sa
pere: ⁊ de eius semper consolatione gau-
dere. Per dn̄m. eiusdem spiritus sancti.
¶ Ad primam. ān. Dum complerentur dies
pī. Deus in nomine. Beati imaculati.
Retribue. Quicunq; vult. Ante. Dn̄s
vobiscum. ℣. Loquebantur variis linguis
apostoli. Magnalia dei. ¶ Oratio
Concede q̄s omps̄ deus: vt qui solen
nitatem doni spūs sancti colimꝰ.
celestibus desideriis accensi: fontem vite
sitiamus. dn̄m nostrum iesū christum fi
liū tuū. Qui tecū viuit. eiusdem spiritꝰ.
Dn̄s vobiscum. Et cum spiritu tuo Bene
dicamus dn̄o Deo gratias. Benedicite.
Dn̄s. Gaudiū cū pace. etcē. et. Aīe oīm fi-
deliū. etcē. In ecclesiis ad lectionē. bened. Spi
ritus sancti gratia. Lecta lectione. ℣. Repleti
sunt omnes spiritu sancto. Et ceperunt loqui
Si legatur aliquid de mortuis dicitur. ℣. Re-
quiescant in pace. Amen. Benedicamus dn̄o.
Deo gratias. Benedicite. ⁊cē. vts. ⁊ sic per oct.
¶ Ad tertiam episcopus seu maior de choro i
cipit tertiā ⁊ hymnū Deus ī adiutoriū. hyꝰ
Veni creator spiritus mentes tuoꝝ
visita imple superna gratia q̄ tu
creasti pectora Qui paraclitus diceris
donū dei altissimi fons viuus ignis cari
tas ⁊ spiritalis vnctio. Tu septiformis
munere dextre dei tu digitus tu rite pro-
missum patris sermone ditās guttura.
Accende lumen sensibus infūde amo-
rem cordibz infirma nostri corporis vir-
tute firmans perpeti. Hostē repellas
longius pacemq; dones protinus ducto
re sic te preuio vitemus omne noxium.
Per te sciamus da patrem noscamus
atq; filium te vtriusq; spiritum creda-
mus omni tempore. Sit laus patri cū
filio sancto simul paraclito nobisq; mit
tat filius carisma sancti spiritus. Amē.
ā. Spiritus domini. ps. Legem pone. cū cet.
Et dicitur hic hymnus per ebd. Capitulum
Apparuerunt apostolis dispertite
lingue tanq̄ ignis. seditq; super
singulos eorum spiritus sanctus. Deo
gratias. ℟. Repleti sunt omnes spiritu san-
cto allelupa allelupa. ℣. Et ceperunt loqui al
lelupa allelupa. Gloria patri. ℣. Spiritus sā
ctus docebit vos omnia. Oratio. Deus qui
hodierna die. vt supra. Post tertiam fit pro
cessio. et cantatur ℟. Aduenit ignis. cū suo
versu. ℣. Repleti sunt omnes. vt supra. Sequi
tur oratio. Concede. In reditu. ān. Alma.
¶ Ad sextam. ¶ Capitulum
Facta autē hac voce conuenit mul
titudo et mente confusa ē. quoniā audi-
ebat vnusquisq; lingua sua illos loquē
tes. Deo gratias. ℟. Spiritus sanctus do
cebit vos omnia allelupa alla. ℣ Quecūqz di
xero vobis allelupa alla allelupa. Gloria pa-
tri. ℣. Loquebantur variis linguis apostoli.
Magnalia dei. Oratio vt supra ¶ Ad nonā
Repleti sunt omnes ¶ Capitulum
spiritu sancto: et ceperunt loqui
variis linguis prout spiritus sanctus
dabat eloqui illis. Deo gratias. ℟. Lo-
quebantur variis linguis apostoli allelupa al
lelupa. ℣. Magnalia dei alla alla. Gloria. ℣.
Spiritus domini repleuit orbem terrarum.
Oratio vt supra. Ad vesperas super psalmos
ā. Loquebantur. pī. Dixit dominꝰ. Confi-

tebor. Beatus vir. Capitulum. Factus est
repente. Hymnus. Beata nobis gaudia.
℣. Repleti sunt omnes. añ. Si quis diligit me
sermonem meū seruabit ⁊ pater meus diliget
eum ⁊ ad eū veniemus ⁊ mansionem apud eū
faciemus alla. ps. Mag. Orō vts. Memoria
nulla. Ad cōpl. ā. Alla. vts. loco hymni dr psa.
Alma chorus dñi nunc pangat no-
mina sūmi. Messias sother ēma-
nuel sabaoth adonay. Est vnige
nitus via vita manus homo vsion Prin
cipium primogenitus sapientia virtus.
Alpha caput finisqꝫ simul vocitatur et
est ω. Fons et origo boni paraclitus ac
mediator. Agnus ouis vitulus serpens
aries leo vermis. Os verbū splendor sol
glīa lux ⁊ ymago. Panis flos vitis mōs
ianua petra lapisqꝫ. Angelus ⁊ sponsus
pastorqꝫ propheta sacerdos. Athanatos
kyrios theos pāthon craton ysus. Sal-
uificet nos sit cui secla per omnia doxa.
Amen. cē. vts. ¶ Feria scda. Ad mat. Inuit.
Alla alla alla. ps. Venite. hy⁹. Jā christus.
Jn noct. super pos. ā. Factus est. pi. Magnus
dñs. Exurgat deus. Benedic. ii⁹. ℣ Reple
ti sunt omnes. l. j. Scdm iohannem iii
In illo tpe: Dixit iesus discipl'is su
is. Sic deus dilexit mundū: vt fili
um suū vnigenitū daret. vt oīs q̄ credit
in eū non pereat: sed habeat vitā eternā
Et reliqua. Omelia beati alcuini presbiteri
Sic deus dilexit mundū vt filiū suum
vnigenitū daret. Notandū est: ꝙ eadē
de filio dei vnigenito replicat: q̄ de filio
hōis in cruce exaltato premiserat dicēs.
Vt oīs q̄ credit in eū non pereat: sed ha-
beat vitā eternā. qꝛ profecto idē redem-
ptor ⁊ conditor noster: fili⁹ dei ante secu-
la existens. filius est hōis in fine seculoꝝ.
Tu autem. ℟. Jam non dicam vos seruos
sed amicos meos quia omnia cognouistis que
operatus sum in medio vestri allelupa. Accipi
te spiritum sanctum in vobis paraclitum ipse
est quem pater mittet vobis allelupa. ℣. Quo-
rum remiseritis peccata remittuntur eis. Ac-
cipite. Benedictiones vt supra in die l. ij
Sequtur. Non enī misit deus filiū su
um in hunc mūdū vt iudicet mun
dum: sed vt saluetur mundus per ipsū.
Ergo q̄tum in medico est: sanare venit
egrotum. Ipse se interimit: qui precepta
medici obseruare non vult. Venit sal-
uator in mundum. Quare saluator di-
ctus est mundi: nisi vt saluet mundum:
non vt iudicet mundum. Tu autē. ℟.
Disciplinam ⁊ sapientiam docebit eos dñs al
lelupa: firmauit in illis gratiam spiritus sui
allelupa. Et intellectu adimpleuit corda eorū
allelupa allelupa allelupa. ℣. Repentino nan
qꝫ sonitu spiritus sanctus super eos venit. Et
Saluari non vis ab (intellectu. l. iij
ipso: ex te iudicaberis. Et q̄d dicā
iudicaberis: Videte q̄d ait. Qui credit
in eū: non iudicabitur. Qui autem non
credit: q̄d dicturū putas: Jam inquit iu
dicatus est. Nondū apparuit iudicium
⁊ iam factū est iudicium. Nouit enī de-
us qui sunt eius. Nouit qui permane-
ant ad coronam. nouit qui permaneant
ad flāmam. Jam iudicatus est qui non
credit. Quare ergo iudicatus est: Quia
non credit in nomine vnigeniti filii dei.
Hoc est autem iudicium: quia lux venit
in mūdum. ⁊ dilexerūt homines magis
tenebras q̄ lucem. Erant enim mala
opera eorum. Tu autem. ℟. Spiritus sā
ctus procedens a throno apostolorum pectora
inuisibiliter penetrauit nouo sanctificationis
signo. Vt in ore eorum omnium genera nasce-
rentur linguarum allelupa. ℣. Aduenit ignis
diuinus non comburens sed illuminans et
tribuit eis carismatum dona. Vt in ore eorum
Gloria patri et filio. Allelupa. ps. Te deum
℣. sacerdotalis. Spiritus sanctus docebit vos
omnia. Jn laudibus. antiphona. Dum com-
plerentur dies penthecostes. Capitulum. Ap
paruerunt apostolis. Hymnus. Impleta
gaudent viscera. ℣. Spiritus dñi repleuit.

ã. Sic deus dilexit mundũ vt filium suũ vnigenitum daret vt omnis qui credit in ipso non pereat sed habeat vitã eternã all'a. ps. Bꝰ. Orõ

Deus qui apostolis tuis sanctum dedisti spiritum. cõcede plebi tue pie petitionis effectum: vt quibus dedisti fidem largiaris ⁊ pacem. Per dñm. eiusdẽ. ¶ Si contingat memo. fiet: ꝙuis die precedenti non fuerit facta in vesperis. et amodo fient tam in matut. ꝙ in vesperis. Festa autem ix. lc. dupl. ⁊ semid. transferuntur Ad horas vts̃ cũ orationibus de die. Ad tertiã. hyꝰ. Veni creator. ⁊ per ebd. Cpm. Dũ cõplerentur. vts̃. ã Non enim misit deus filium suum in hũc mũdum vt iudicet mundum sed vt saluetur mundus per ipsum allelupa. ps. Mag. ¶ Oratio de matut. Ad cõpl. vts̃ hyꝰ. Jesu nr̃a redẽptio.

¶ Feria tertia. Inuit. ⁊ hyꝰ vts̃. ã. Confirma pi vts̃. V. Spiritus sanctus docebit vos oĩa Quecunqz dixero vobis l. j Scd̃m iohẽm v

In illo tempore Dixit iesus discipulis suis. Amen amẽ dico vobis: qui non intrat per ostium in ouile ouium: sed ascendit aliunde: ille fur est et latro. Qui autem intrat per ostium: pastor ẽ ouium. Et reliqua Om. bti alcuini p̃sbiti

Amen amen dico vobis fratres carissimi qui non intrat per ostium in ouile ouium sed ascendit aliũde: ille fur est ⁊ latro. Hoc prouerbium dixit eis iesus. illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis. Propter phariseos qui se videre iactabant. ⁊ ceci erant. ⁊ contra eoꝝ venenatam ⁊ superbam ⁊ insanabilem arrogantiam dñs iesus ista cõtexuit: que in hac parabola leguntur: quam ipse illis non intelligentibus exponere dignatus est: ĩ qua nos salubriter si aduertamus admonuit non gloriari in sapientia humana. non morum dignitate: sed humilitas catholice fidei in christo sit. Tu autem. R. Facta autem hac voce conuenit multitudo et mente confusa est qm̃ audiebat vnusquisqz lingua sua illos loquentes. Magnalia dei allelupa allelupa allelupa. Vꝰ. Repleti sũt omnes spiritu sancto et ceperunt loqui. Magnalia. l. ij

Multi enim sunt pagani qui secundum quandam huius vite consuetudinem dicuntur boni homines. innocentes. et quasi obseruantes ea que in lege precepta sunt. deferentes honorem parentibus. non mechãtes non homicidium perpetrantes. ⁊ cetera que in lege mandata sunt velut christiani obseruant. et christiani non sũt. Et plerumqꝫ se iactant quomodo ⁊ isti pharisei dicentes. nũquid ⁊ nos ceci sumus? Sed hec omnia inaniter faciunt: quia non intrant per ostium in ouile: sed aliunde tumenti fastu quasi per seipsos ascendere querunt. Tu autem. R. Ite in orbẽ vniuersum et predicate dicentes allelupa Et qui crediderit et baptizatus fuerit saluus erit allelupa allelupa allelupa. Vꝰ. Signa autem eos qui crediderint hec sequentur in nomine meo demonia eiicient linguis loquẽtur nouis. Et qui. l. iij

Quapropter dñs similitudinem proposuit de grege suo: ⁊ de ostio quo intratur ĩ ouile. Quid enim prodest vana iactantium de bene viuendo inflatio: dum ad finem perpetuo bene viuendi vita eorum non perueniat? Ad hoc enim debet vnicuiqꝫ prodesse bene viuere: vt detur illi semper bene viuere. Nam cui non datur semper bene viuere: quid prodest ei bene viuere ad tempus? Igitur non bene viuere dicendi sunt: qui finem bene viuendi vel cecitate nesciunt: vel inflatione contẽnunt. Tu autem. R. Apparuerunt apostolis dispertite lingue tanꝙ ignis. Seditqꝫ supra singulos eorum spiritus sanctus allelupa allelupa allelupa. V. Repleti sunt omnes spiritu sãcto ⁊ ceperunt loqui. Seditqꝫ. ps. Te deum. V. Loqbantur variis linguis. In laud. ã. Sps. Cpm hymnꝰ et V. sicut in die. ãn. Qui intrat per ostium in ouile ouiũ huic ostiariꝰ aperit et vocem eius audiunt all'a. ps. Bened. Oratio

Adsit nobis q̄s dn̄e virtus spiritus sancti. que ⁊ corda nostra clementer expurget: ⁊ ab oībus tueatur aduersis. Per dn̄m. eiusdē. Hore vt in die. ⁊ vespere similiter. ā. Si quis itroierit per me saluabitur ⁊ ingredietur ⁊ egredietur ⁊ pascua inueniet allelupa. p̄s. Mag. Orō de mat. cōpl. vt fer. preceđ. ¶ Feria. iiij. Inuitat. ⁊ hy⁹ vt s̄. In noct. ā. Emitte. p̄i vt s̄. ℣. Loquebantur variis liguis Magnalia dei. l. j. Scđm iohēm. In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis. Nemo potest venire ad me: nisi pater qui misit me: traxerit illum Et reliqua. Omelia beati alcuini presbiteri.

Nolite murmurare inuicem. Nemo potest venire ad me: nisi pater qui misit me traxerit illū. Quid est nemo potest venire ad me: nisi q̄ nemo potest credere i me: nisi pater qui misit me traxerit eum: Ille venit: quem gratia dei preuenit: cui cum propheta dicamus. Mīa ei⁹ preueniet me. Et iterum. Mīa eius subsequetur me. Preueniat velle: subsequatur perficere. Trahit pater ad filiū eos: qui propterea credunt filium: quia eum cogitant patrem habere deū. Deus eni pater: equalem sibi genuit filium. Tu. ℟. Aduenit ignis diuinus non comburēs sed illuminans nec consumens sed lucēs ⁊ inuenit corda discipulorum receptacula mūda. Et tribuit eis carismatum dona allelupa allelupa. allelupa. ℣. Inuenit cos concordes caritate et illustrauit eos inundās diuinitas deitatis. Et l. ij

Qui enim de christo dixit non est verus deus: non trahit eum pater. sed sua peruersa cogitatio trahit eū veritati non consentire. Ille tractus est a patre qui ait Tu es christus filius dei viui. Cui dn̄s inquit. Beatus es symō bariona. quia caro et sanguis non reuelauit tibi: sed pater meus. qui est in celis Tu autem. ℟. Spiritus domini repleuit orbem terrarum. Et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis allelupa allelupa allelupa. ℣⁹. Omnium est enim artifex omnem hābens virtutem omnia prospiciens. Et. l. iij

Ista reuelatio: ip̄a est attractio Dū enim dixit. nemo potest venire ad me: nisi pater qui misit me traxerit illū. continuo subiunxit. et ego resuscitabo eum: in nouissimo die. Reddo quod sperauit. videbit quod adhuc viuendo credidit: manducabit quod esurit. satiabitur eo qđ sitit. Vbi: In resurrectiōe mortuorum. quia ego resuscitabo eum ī nouissimo die. Tu autem. ℟. Spiritus domini repleuit totam domum vbi erant apostoli et apparuerunt illis dispertite lingue tā q̄ ignis seditq; supra singulos eorum. Et repleti sunt omnes spiritu sancto et ceperunt loqui variis linguis prout spiritus sanctus dabat eloqui illis allelupa allelupa allelupa. ℣. Dum essent discipuli inunum congregati propter metum iudeorum sonus repente de celo venit super eos. Et repleti sunt. Gloria patri Allelupa. p̄s. Te deum. ℣. Spiritus sanctus docebit vos omnia. In laudibus. ā. Repleti sūt. Capitulum hymnus et ℣. vt supra. ān. Nemo potest venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum et ego resuscitabo eum in nouissimo die allelupa. p̄s. Benedictus. Oratio

Mentes nostras quesumus domie paraclitus qui a te procedit: illuminet. et inducat in omnem sicut tuus promisit filius veritatem. Qui tecum viuit et regnat in vnitate eiusdem spiritus sancti deus. Per. Hore et vespere vt supra. ā. Ego sum panis viuus qui de celo descendi si quis manducauerit ex hoc pane viuet ineternum et panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita allelupa allā. p̄s. Magnificat. Oratio de matutinis. Completorium vt supra. ¶ Feria quinta. Inuitatorium. hymnus. antiphone. psalmi. et ℣. vt supra in feria secunda. Jube domne benedicere. Spiritus sancti gratia: illuminet sensus et corda nostra.

Lectio prima ¶ Sermo beati leonis

Hodiernam solennitatem dilectissimi: in precipuis festis venerandam oim catholicorũ corda cognoscunt Nec dubium est quanta huic diei reuerentia debeatur: quem spiritus sanctus excellentissimo sui muneris miraculo consecrauit. Nam ab illo die quo dñs super omnem celorꝫ altitudinem ad dexteram dei patris consessurus ascendit. decimus iste est: qui ab eiusdem resurrectione quinquagesimus nobis in eo a quo cepit illuxit. magna mysteria veterum sacramentorum continens ꝛ nouorum. quibus manifestissime declaratur. ꝛ gratiam prenunciatam fuisse per legem. et legem impletam esse per gratiam. Tu. R. Jam non dicam vos seruos. vt s. feria scda. Jube domne. Ignem sui amoris. l. ij

Sicut enim hebreo quondam populo ab egyptiis liberato. quinquagesimo die post immolationem agni lex data est in monte synai: ita post passionem dñi qua verus dei agnus occisus est: quinquagesimo a resurrectionis ipsius die: in apostolos. plebemqꝫ credentiũ spiritus sanctus illapsus est: vt facile diligens christianus agnoscat: initia veteris testamenti. euangelicis ministrasse principiis. et ab eodem spiritu conditum fedus secundum: a quo primum fuerat institutum. Tu. Jube domne. In vnitate sancti spiritus. et sic die sequenti. l. iij

Nam sicut apostolica testatur hystoria: cum complerentur dies pẽthecostes: essentqꝫ omnes pariter in eodem loco: factus est repẽte de celo sonus aduenientis spiritus vehementis. et repleuit totam domum vbi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispertite lingue tanq̃ ignis. seditqꝫ supra singulos eorum spiritus sanctus. Tu autem. In laudibus. a. Fontes. Capitulum hymnus ꝛ V. vt supra. añ. Conuocatis iesus duodecim apostolis misit illos predicare regnum dei et sanare infirmos allelupa. ps. Bened. Oratio

Concede quesumus omnipotens deus. vt qui solennitatem doni sancti spiritus colimus: celestibus desideriis accensi. fontem vite sitiamus. dñm nostrum iesum christum filium tuũ. Qui tecum viuit. In vnitate eiusdẽ spiritus Hore vt supra. Ad primam et ad completoriũ ¶ Sancti spiritus ¶ V. vt supra. Oratio

Sancti spiritus domine corda nostra mundet infusio. et sui roris intima aspersione fecundet. Per dñm. eiusdem. Ad vesperas vt supra. a. Egressi duodecim apostoli circuibant p castella euangelizantes et curantes vbiqꝫ allelupa. ps. Mag. Oratio de matut. ¶ Feria sexta. Inuitat. hymnus. a. ꝛ V. sicut feria tertia Benedictiones vt fer. preced. Sermo beati leonis. l. j

Solennissime quid dilectissimi ¶ omni causam solennitatis hodierne diuinorum eloquiorum textus ostendit quo spiritum sanctum quinquagesimo post domini resurrectionem die: qui ab eius ascensione ẽ decimus: infusum christi discipulis sicut promissus sperabatur agnouimus. Sed adhuc ad ecclesie filios instruendos: addendum est nostri sermonis obsequium. Nõ enim timemus ne spiritales et eruditi nota fastidiant: ad quorum fructum pertinet. vt q̃ pluri mis insinuari velint: quod ipsi cum magna sui vtilitate didicerunt Tu autem

Fiat ergo p cor ¶ R. Facta autẽ. l. ij da omnium dispensatio munerũ diuinorum. et seruitutem oĩs nostri docti et indocti non spernant. Huic enim preparationi nostre aderit ipsius largitas: de cuius maiestate loqui tentamus. et ad profectum totius ecclesie sue ꝛ vos capaces: ꝛ nos faciat abundantes Cum igitur ad intelligendam dignitatem sancti spiritus oculos mentis intendimus: nichil diuersum ab excellentia patris et filii cogitem⁹. q: in nullo ab vnitate sua discrepat diuine trinitat⁹ essẽtia. Tu. l. iij

Sempiternum est patri coeterni sibi filii esse genitorem: sempiternū est filio intemporaliter a patre esse. Sēpiternum est patri ⁊ filio: vt nunq̄ sine filio pater. et nunq̄ pater ⁊ filius fuerit sine spiritu sancto. ⁊ omnibus existentie gradibus exclusis. nulla ibi persona sit anterior: nulla posterior. Huius enī beate trinitatis incōmutabilis diuinitas īdiuisa est in opere. consors in voluntate par in omīpotentia. equalis in glīa. Tu. ℣. Repleti sunt. In laud. ā. Loquebant̄. cē. vt̄s. ā. Factū est in vna die℞. ⁊ iesus sedebat docens ⁊ erant pharisei sedentes ⁊ legisdoctores q̄ venerant ex omni castello galilee et iudee et hierusalem ⁊ virtus erat dn̄i ad sanandū eos allelupa allelupa. p̄s. Benedictus. Oratio

Da q̄s ecclesie tue misericors deus: vt spiritu sct̄ō congregata: hostili nullaten⁹ incursiōe turbet̄. Per d̄. eiusdē Hore vt̄s. Ad v̄s vt̄s. ā. Audistis q̄ dixi vobis vado et venio ad vos si diligeretis me gauderetis vtiq̄ȝ quia vado ad patrem q̄ pater maior me est allā. p̄s. Mag. Oratio vt̄s. cōplet̄. vt̄s

Sabbato. Inuitat̄. hymnus ā. psalmi ℣ ⁊ bn̄dictiōes. vt̄s feria. iiij. l. j. Scd̄m lucā iiii

In illo tempore. Surgens iesus de synagoga: introiuit in domum symonis. Socrus autem symonis tenebatur magnis febrib3. Et r̄. Om̄. ve. be. pb̄ri

Si virum a demonio liberatum: moraliter animum ab īmunda cogitatiōe purgatum significare diximus: consequenter femina febribus tenta: sed ad īperiū dn̄i curata: carnē ostendit a cōcupiscentia per cōtinētie precepta refrenatam. Omnis enim amaritudo: et ira. et indignatio. ⁊ clamor. ⁊ blasphemia. spiritus immundi furor est. Fornicationem vero. immundiciam. libidinem. concupiscentiam malam. et auariciam: que ē simulachrorum seruitus: febrem illecebrose carnis intellige. Tu autem domine. ℟. Aduenit. Lectio secunda.

Et rogauerunt illū pro ea. Et stās super illam imperauit febri: et dimisit illam. Modo saluator rogatus: modo vltro curat egrotos: ostendens se contra peccatorum passiones. ⁊ precibus sēper annuere fidelium: et ea que ipsi in se minime intelligunt. vel intelligēda dare. vel etiam non intellecta dimittere. Iuxta quod psalmista postulat. Delicta quis ītelligit: Ab occultis meis mūda me domine. Tu autem Lectio tertia

Et continuo surgens ministrabat illis. Naturale est febricitātibus incipiente sanitate lacescere: ⁊ egrotationis sentire molestiam. Verum sanitas que domini confertur imperio. simul tota redit. Nec solum redit: sed tanto robore comitante: vt eis continuo qui se adiuuerant ministrare sufficiat. Et iuxta leges tropologie: membra que seruierāt immundicie ad iniquitatem vt fructificarent morti: seruiant iusticie in vitā eternam. Tu autem. ℣. sacerd. Repleti sūt In laudibus. ā. Dum complerentur. Capitulum. Apparuerunt. ā. Hi qui linguis loquūtur nouis galilei sunt et serpentes tollent allelupa. p̄s. Benedictus. Oratio

Mentibus nostris quesumus domine spiritum sanctum benignus infunde cuius et sapientia conditi sumus: et prouidentia gubernamur. Per dn̄m. eiusdē Hore vt supra. Ad tertiam. Capitulum. Dū complerentur. Ad nonam. ā. Fontes. Cetera vt supra.

In vigilia sancte trinitatis ad vesperas su-
per psalmos. añ.

Gloria tibi tri-
nitas equalis vna deitas
et ante oĩa secula ⁊ nunc
et imperpetuum. p̃s. Be-
nedictus. añ. Laus ⁊ per-
ennis gloria deo patri et filio sancto simul pa-
raclito i secula seculor̃. p̃s. Exaltabo. ã. Glo-
ria laudis resonet in ore oĩm patri geniteq; pro-
li spiritui sancto pariter resultet laude perenni
p̃s. Lauda aĩa. añ. Laus deo patri pariliq; p-
li et tibi s̃cte studio perẽni spũs nostro resonet
ab ore omne per euum. p̃s. Laudate dñm. añ
Ex quo oĩa per quẽ oĩa in quo oĩa ipsi gloria in
secula. p̃s. Lauda hierusalẽ. Capm.

Gratia dñi nostri iesu xpi: et caritas
dei. et coĩcatio sancti spũs. sit semp
cum omnibus vobis. amen. Deo grãs.
℞. Deum time et mandata eius obserua. Hoc
est omnis homo. ℣. Timentibus deum nichil
deest nec his qui eũ diligunt in veritate. Hoc est
Gloria patri. Hoc est. Hymnus.

Beata nobis gaudia ãni reduxit or-
bita cum spiritus paraclitus effulsit in discipulos Ignis vibrãte lumine
lingue figurã detulit verbis vt essent p-
flui ⁊ caritate feruidi Linguis loquun-
tur oĩm turbe pauẽt gentiliũ musto ma-
dere deputãt quos spũs repleuerat Pa-
trata sunt hec mystice pasche peracto tẽ-
pore sacro dierũ numero quo lege fit re-
missio Te nunc deus piissime vultu pre-
camur cernuo illapsa nobis celitus lar-
gire dona spiritus. Dudum sacrata pe-
ctora tua replesti gratia dimitte nunc
peccamina ⁊ da q̃eta tempora Sit laus
patri cũ filio sancto simul paraclito no-
bisq; mittat filius carisma sancti spiritꝰ
Amen. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt. Et spũ
oris eius omis virtus eor̃. añ Gratias tibi deus
gratias tibi vera vna trinitas vna ⁊ sũma dei-
tas sctã et vna vnitas. p̃s. Magnificat. Orõ
de matutis. Si mẽoria sctõr̃ euenerit. facienda
est De vno martire p añ. Hic est vir. p̃lior̃ per
añ. Jstor̃. Ceta more solito. Ad cõpletoriũ ã.
Allelupa allã allã allã. p̃s. Cũ inuocarẽ. In
te dñe. Qui habitat. Ecce nunc. Hyꝰ.

Iesu nostra redemptio amor et desi-
deriũ deus creator oĩm homo in fi-
ne tempor̃ Que te vicit clemẽtia vt fer-
res nostra crimina crudelẽ mortem pati-
ẽs vt nos a morte tolleres Inferni clau-
stra penetrans tuos captiuos redimens
victor triumpho nobili ad dextrã patris
residens Ipsa te cogat pietas vt mala
nostra superes parcendo et voti cõpotes
nos tuo vultu saties. Sit laus. Cpm.
Tu in nobis. ℣. Custodi nos dñe. añ. Allelu-
pa. Verbo dñi allelupa: celi firmati sũt allã allã
Nunc dimittis. Orõ. Veritas. Ad matut.
Inuitat. Deum verũ vnũ in trinitate. Et tri-
nitatẽ i vnitate venite adoremꝰ. p̃s Venite. hyꝰ

Iam xp̃s astra ascẽderat regressus
vnde venerat promissũ patris mu-
nere sanctũ daturus spiritum Solẽnis
vrgebat dies quo mystico septẽplici or-

bis volutus septies signat beata tempora. Dum hora cunctis tertia repēte mūdus intonat orantibus apostolis deum venisse nunciat. De patris ergo lumine decorus ignis almus est qui fida xp̄i pectora calore verbi compleuit. Sit laus patri cū filio. In primo nocturno. ān. Adesto deus vnus omnipotens pater ⁊ filius ⁊ spiritus sanctus. p̄s. Dñe dn̄s noster. ān. Te vnū in substantia trinitatem in personis cōfitemur p̄s. Celi enarrant. ān. Te semper idem esse viuere et intelligere profitemur. p̄s. Dñi est terra. v℞. Verbo dn̄i celi firmati sunt. Pater noster. Jube dōne. Benedictionem perpetuā tribuat nobis pater eternus. Amen. Lectio prima.

Credimus sanctam trinitatem. idest patrem et filium et spiritum sanctū vnū deū omnipotentem. vnius substantie. vnius essentie vnius potestatis. creatorem oīm creaturarum. A quo omnia. per quem omnia. ī quo omnia. ℞. Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus. Et metuant eū omnes fines terre. v℞. Deus misereatur nostri et benedicat nos deus. Et. Jube dōne. Deus dei filius nos benedicere et adiuuare dignetur. Amē. l'c. ii.

Credimus patrem a semetipso non ab alio. filium a patre genitū. deū verum de deo vero. lumen verum de lumine vero. Non tamen duo luminaria: sed vnum lumen. Spiritū sanctū a patre ⁊ filio. equaliter procedentem. consubstantialem et coeternū patri et filio. ℞. Benedictus dn̄s deus israel qui facit mirabilia solus. Et benedictum nomen maiestatis eius ī eternum. v℞. Replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat. Et benedictū. Jube dōne. Sp̄us scti gratia illuminet sēsus ⁊ corda nrā. Amē. l. iii

Pater est plenus deus ī se. filius plenus: deus a patre genitus. spiritus sctūs plenus deus a patre procedēs ⁊ filio Non tamen tres deos dicimus. sed vnū deum omnipotentem. eternum. inuisibilem. incommutabilem. Qui totus vbiq; est. totus vbiq; presens. Non per tres partes diuisus: sed totus in omnibus. Non localiter: sed potentialiter. ℞. Quis deus magnus sicut deus noster. Tu es deus qui facis mirabilia. v℞. Notam fecisti in populis virtutē tuam redemisti in brachio tuo populum tuum. Tu es. Gloria patri. Qui facis. In ii. noct'no ān. Te inuocamus te adoramus te laudamus o beata trinitas. p̄s. Om̄s gentes. Feria iii. ān. Spes nostra salus nostra honor noster o beata trinitas. p̄s. Magnus dominus. ān. Libera nos salua nos iustifica nos o beata trinitas. p̄s Deus iudicium. Feria v. v℞. Sit nomen domini benedictum in secula. Ante solem permanet nomen eius. Pater noster. Jube dōne benedicere. Deus pater omnipotens sit nobis propicius et clemens. Amen. Lectio iiii

Qui sine commutatiōe sui commutabilia creauit: ⁊ creata gubernat semper manens quod est. Vbi nichil accidens esse poterit: quia simplici diuinitatis nature: nichil addi vel minui potest: quia semper est quod est. Cui nichil accidens esse poterit: quia simplici diuinitatis nature nichil additur. Cui proprium est. cui sempiternum est. cui idem est esse viuere et intelligere: et hec tria vnus deus. ℞. Magnus dominus et magna virtus eius. Et sapiētie eius non est numerus. v℞. Magnus dominus et laudabilis nimis et magnitudinis eius non est finis. Et sapientie. Jube domne benedicere. Christus perpetue det nobis gaudia vite. Amen Lectio quinta

Et idem deus et dominus vera sempiternaq; trinitas est in personis. vera ⁊ sempiterna vnitas in substantia. quia vna est substantia pater. et filius et spiritus sanctus. Hec vero sancta trinitas nichil maius est ī tribus personis simul nominatis: q̄ in vna qualibet persona semel iam dicta. quia vnaqueq; persona plena est substantia in se. Non tamē tres substantie. sed vnus deus: vna substantia. vna potētia. vna eternitas. vna

magnitudo. vna bonitas: pater et filius
et spiritus sanctus. ℟. Gloria patri geniteq3
proli et tibi compar vtriusq3 semper spiritus
alme deus vnus. Omni tempore seculi. ℣.
Da gaudiorum premia da gratiarum munera
dissolue litis vincula astringe pacis federa.
Omni tempore seculi. Jube domne benedicere.
Ignem sui amoris: accendat deus in cordibus
nostris. Amen. Lectio vi.

Nec aliud est pater in natura: q̄ filius:
vel spiritus sanctus. Nec aliud filius
vel spiritus sanctus. q̄ pater in natura:
q̄b3 vna ē natura. Sed alius ē pr̄ i persona:
alius fili⁹ i psona: alius sp̄s sctūs i persona.
In patre manet eternitas. i filio equalitas.
i spū sctō eternitatis equalitatisq3
connexio. ℟. Honor virtus ꝛ potestas et
imperium sit trinitati in vnitate vnitati in trinitate.
In perenni seculorum tempore. ℣. Trinitati
lux perennis vnitati sit decus perpetim.
In perenni. Gloria patri. In perenni. In tercio
nocturno. an̄. Caritas pater est gratia christus
communicatio spiritus sanctus o beata trinitas.
ps. Cantate. i. an̄. Verax est pater veritas
filius veritatis spiritus o beata trinitas. ps.
Dn̄s regnauit exultet. an̄. Vna igitur pater
logos paraclitusq3 substantia est o beata trinitas.
ps. Cantate. ii. ℣. Non est similis tui i
diis domine. ℟. Et non est secūdum opera tua
pater noster. Jube dōne. In vnitate sancti spiritus
benedicat nos pater et filius. Amen. L. vii.
Quando legitur euangeliū vt infra in festo
corporis christi.

Sicut enim eadem sancta trinitas
inseparabilis est in substantia: ita
inseparabilis est in operibus. Quamuis
quedam opera dei quibusdam personis
specialiter conueniant: sicut patri vox illa
que de celo sonuit super christum baptisatum.
Et ad filii personam humanitatis
tantummodo ptinet susceptio. Et
spiritus sancti persone proprie congruit
columba illa. in cuius specie idem spiritus
sanctus descendit super eundem filium
dei secundum hominem baptisatū
℟. Summe trinitati simplici deo vna diuinitas
equalis gloria coeterna maiestas patri proliq3
sanctoq3 flamini. Qui totū subdit suis orbem
legibus. ℣. Prestet nobis gratiam deitas
beata patris ac nati pariterq3 spiritus almi.
Qui totum subdit. Jube dōne. Vincula peccatorum
nostroꝝ dn̄s absoluat. Amen. Lectio viii

Teneamus igitur firmissime patrē
et filium et spiritum sāctum. vnū
esse naturaliter deum: neq3 tamen ipsū
esse patrem qui filius est. nec filium ipsū
esse qui pater est. nec ipsum spiritum sānctum
esse: qui pater aut filius est. Vna enim
est patris et filii et spiritus sancti essentia.
in qua non est aliud pater. aliud filius.
aliud spiritus sanctus. q̄uis personaliter
sit alius pater. alius filius. alius spiritus
sanctus. Quod nobis maxime in
ipso sanctarum scripturarum demonstratur
inicio: vbi deus dicit. Faciamus
hominem ad ymaginem et similitudinē
nostram. Cum enim singulari numero
dixit ymaginem: ostendit vnam naturam
esse: ad cuius ymaginem homo fieret.
Quando vero dicit pluraliter nostrā.
ostendit deum ad cuius ymaginem homo
fiebat: non vnam esse personam. ℟.
Benedicamus patrem et filium cum sācto spiritu
laudemus et superexaltemus eum. In secula.
℣. Benedictus es domine in firmamento
celi et laudabilis et gloriosus In secula. Jube
dōne benedicere. Ad societatem ciuium supernorum
perducat nos rex angeloꝝ. Amen. lcō. ix.

Quam quidem sanctam trinitatem
personarum. atq3 nature vnitatē
propheta ysaias reuelatā sibi non tacuit
cum se dixit seraphim vidisse clamantia
Sanctus. sanctus. sanctus. dominus deus
sabaoth. Vbi in eo quod dicitur tertio
sanctus. personarum trinitatem: in eo
vero quod semel dicitur dominus deus
sabaoth. diuine nature cognoscimus vnitatem.
Si ergo de solo patre interroga-

tus fueris quid sit: responde deus. Inter-
rogatus de filio: responde deus. Interro-
gatus de spiritu sancto: responde deus.
Si interrogatus fueris simul de patre et
filio et spiritu sancto: non deos sed deum
responde: unum omnipotentem incom-
mutabilem. R. O beata trinitas te lauda-
mus te benedicimus te adoramus auge in no-
bis fidem auge spem auge caritatem. O beata
trinitas. V. Tibi laus tibi gloria tibi gratiarũ
actio in secula sempiterna. O beata trinitas.
Gloria patri. O beata. ps. Te deum. V. sa-
cerdotalis. Sit nomen dñi benedictũ in secula
Ante solẽ permanet nomen eius. In laud. añ.
O beata et benedicta et gloriosa trinitas
pater et filius et spiritus sanctus. V.
Tibi laus tibi gloria tibi gratiarum
actio. ps. Dñs regnauit. Nota quod isti V.
dicũtur ante añ. Et dicũtur ĩ matutinis tãtũ.
añ. O beata benedicta gloriosa trinitas pater
filius spirit9 sanctus. V. Miserere miserere mi
serere nobis. ps. Jubilate deo. añ. O vera sũ-
ma sempiterna trinitas pater et filius et spiri
tus sanctus. V. Tibi laus tibi gloria tibi grati-
arum actio. ps. Deus deus meus. añ. O ve-
ra summa sempiterna trinitas pater et filius et
spiritus sanctus. V. Miserere miserere misere
re nobis. ps. Benedicite. añ. Te iure laudant
te adorant te glorificant omnes creature tue. o
beata trinitas. V. Tibi laus tibi gloria tibi gra
tiarum actio. ps. Laudate dñm. Cpm.
Benedictio et claritas et sapientia et
gratiarum actio. honor et virtus et
fortitudo deo nostro in secula seculorum
amen. Deo gratias. Hymnus.
Impleta gaudent viscera afflata sã
cto spiritu voces diuersas intonãt
fantur dei magnalia. Ex omni gente
cogniti grecis latinis barbaris cunctisque
admirantibus linguis loquuntur omni
bus. Judea tunc incredula vesana tor-
uo spiritu ructare musti crapulam alũ-
nos christi concrepat. Sed signis et vir
tutibus occurrit et docet petrus falsa pro
fari pfidos iohelis testimonio. Sit laus
patri. V. Benedicamus patrem et filium cum
sancto spiritu. Laudemus et superexaltemus
eum in secula. añ. Benedicta sit creatrix et gu-
bernatrix omnium sancta et indiuidua trini-
tas et nunc et semper et per infinita seculorum
secula. ps. Benedictus. Oratio.
Omnipotens sempiterne deus qui
dedisti famulis tuis in confessio-
ne vere fidei eterne trinitatis gloriam ag-
noscere. et in potentia maiestatis adora-
re unitatem: quesumus. ut eiusdem fidei
firmitate: ab omnibus semper munia-
mur aduersis. Per dñm. Ad horas añe. de
laud. Ad pcessionẽ. R. O beata. Ad iii. cp.
Regi autem seculorum immortali.
inuisibili. soli deo. honor virtus et
gloria in secula seculorum amen. Deo
gratias. R. Verbo dñi celi firmati sunt alle-
luya alleluya. V. Et spiritu oris eius omnis vir
tus eorum allã. Gloria. V. Sit nomẽ dñi benedi-
ctum in secula. Orõ vt s. Ad vi. Cpz.
In patre manet eternitas. in filio
equalitas. ĩ spũ sctõ etnitatis equa
litatisque connexio. Deo gratias. R. Sit
nomen domini benedictum in secula alleluya
alleluya. V. Ante solem permanet nomen eius
alleluya. Gloria patri. V. Benedicamus patrẽ
et filiũ cũ sancto spiritu. Ad ix. Cpm
Tres sunt qui testimoniũ dant in ce
lo, pater, verbum. et spiritus sctũs
et hi tres vnũ sunt. Deo gratias. R. Be-
nedicamus patrẽ et filium cũ sancto spiritu al-
leluya alleluya. V. Laudemus et superexalte-
mus eum in secula allã. Gloria patri. V. Nõ est
similis tui in diis dñe. Et non est secundum ope
ra tua. Ad vespas sup pos. añ. Te iure lau-
dant. ps. Dixit dñs. cũ ceteris. Cap. hy9. et V
vts. añ. Te deum patrem ingenitum te filiũ
vnigenitum te spiritum sanctum paraclitum
sanctam et indiuiduam trinitatem toto corde et
ore confitemur laudamus atque benedicimus ti-
bi gloria in secula. Magnificat. Oratio vts.
Cõpletoriũ vts. Si meõria sanctorum euenerit fa

cēda est. In crastino trinitatis si festū quodcūqꝫ euenerit faciendū est. Sin autē fiet de tēpore. vt in psalterio cōtinetur. cū expositiōe. ℣ Homo quidam. let ℟. ℣ Deus oim. ℣ quere expositionem post hystorias. ℟. vero post oct. eucaristie. et dicūtur ℟. ad diē pertinētia. Ad primā dicūtur septē ps̄. etiā i festis iii. lect. vsqꝫ ad sex septimanas nō autē infra oct. Nota etiā ꝙ ante festū eucaristie oportet legere expositionē predictā. et etiā de libro regū: nisi tēpus abundauerit. quo casu fiet tantū expositio. Ideo vt hoc fieri possit oportet quādoqꝫ festa iii. lect. dimitti. ⁊ de ipsis tantum meōriam fieri. Nota etiā ꝙ si aliquod festū ix. lect. die sabbati euenerit. fiet vsqꝫ ad cap. et deinceps de tēpore: nisi sit festū de quo habeātur reliquie. quia tunc habebit vespas integras. nec fiet aliqua meōria de tēpore. ān autē que debebat dici ad magn̄. dicetur ad vespas super ps̄. si sit ꝓpria. Et si sit de cōi dicetur vltima ān. de laud. Nota etiā ꝙ si feria scda post trinitatē fiat festū iii. lect. et i crastino debeat fieri expositio. tūc vespere fiēt de tēpore. cū prostrata vt i psalterio cōtinetur ⁊ dicetur. Orō. ℣ Deus in te sperātiū. ℣ quere post primā expositionē post hystorias. et dicūtur memorie cōes. quere post cōe sctōꝝ.

Incipit liber regum qui legendus est a trinitate vsqꝫ ad kalendas iulii.

Fuit vir vnus de ramataim sophim de monte effraim et nomē eius helcana. filius iereboam filii heliu. filii thau. filii suph efrateus. ⁊ habuit duas vxores. Nomen vni anna: et nomē secunde fenenna. Fueruntqꝫ fenenne filii: anne autē non erant liberi. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus. vt adoraret et sacrificaret domino exercituum in sylo. Erant autē ibi duo filii heli. ophni. et phinees: sacerdotes domini. Venit ergo dies et immolauit helcana. deditqꝫ fenenne vxori sue. ⁊ cunctis filiis eius et filiabus partes. Anne autē dedit partem vnam tristis: quia annam diligebat. Dominus autem cōcluserat vuluam eius. Affligebatqꝫ eam emula eius: et vehementer angebat: in tantum ꝙ exprobraret ꝙ cōclusisset dn̄s vuluam eius. Sicqꝫ faciebat ꝑ singulos ānos. cū redeunte tempore ascenderent in templū domini: et sic prouocabat eam. Porro illa flebat: et non capiebat cibum. Dixit ergo ei helcana vir suus. Anna cur fles: ⁊ quare non comedis. ⁊ q̄obrem affligitur cor tuum: Nunquid non ego melior sū tibi q̄ decem filii: Surrexit autem ān̄a postq̄ comederat in sylo et biberat. et heli sacerdote sedente super sellam ante postes templi dn̄i. cū esset anna amaro animo: orauit dn̄m flens largiter: et votum vouit dicens. Domine deus exercituum si respiciens videris afflictionem famule tue. et recordatus mei fueris: nec oblitꝰ fueris ancille tue: dederisqꝫ serue tue sexū virilem: dabo eum dn̄o oībus diebus vite eius. et nouacula non ascendet sup caput eius. Factum est autem cū illa multiplicaret preces coram domino: vt heli obseruaret os eius. Porro anna loquebatur in corde suo tantumqꝫ labia eius mouebantur: et vox penitus illius non audiebatur. Estimauit ergo eam heli temulentam. Dixitqꝫ ei. Vsqꝫ quo ebriaris: Digere paulisper vinum quo mades. Respondens autem anna. nequaq̄ inquit domine mi. Nam mulier infelix nimis ego sum: vinumqꝫ et omne quod inebriare potest non bibi: sed effudi animam meam in conspectu domini. Ne reputes ancillam tuam quasi vnam de filiabus belial: quia ex multitudine doloris et meroris mei: locuta sum vsqꝫ ī presens. Tunc heli ait ei. Vade in pace: ⁊ deus israel det tibi petitionē tuā quā rogasti eum. At illa dixit Vtinam īueniat ancilla tua gratiā in oculis tuis. Et abiit mulier viā suā et comedit: vultusqꝫ illius non sunt amplius in diuersa mutati Et surrexerunt mane et adorauerūt corā dn̄o. reuersiqꝫ sunt et venerūt ī domū

suā in ramatha. Cognouit aūt helcana
annā vxorem suā: et recordatus est eius
dn̄s. Et factū est post circulū dierū con-
cepit anna et peperit filiū: vocauitqꝫ no-
men eius samuel: eo ꝙ a dn̄o postulasset
eum. Ascendit autem vir eius helcana et
oīs domus eius vt immolaret dn̄o hosti-
am solennē et votū suū: et anna nō ascē-
dit. Dixit enī viro suo. Non vadā donec
ablactetur infans: et ducā eū vt appare-
at ante conspectū dn̄i: et maneat ibi iugi
ter. Et ait ei helcana vir suus. Fac quod
bonum tibi videtur et mane donec abla
ctes eū: precorqꝫ vt impleat dn̄s verbum
suum. Mansit ergo mulier et lactauit fi
liū suū donec amoueret eum a lacte. Et
adduxit eū secū postq̄ ablactauerat in vi
tulis tribus: ⁊ tribus modiis farine. ⁊ am
phora vini: et adduxit eū ad domū domi
ni in sylo. Puer aūt erat adhuc infantu-
lus. Et immolauerūt vitulū et obtule-
runt puerū heli. Et ait anna. Obsecro
mi dn̄e: viuit aīa tua. Ego sū illa muli-
er q̄ steti corā te hic: orans dn̄m pro puero
isto. Oraui: et dedit michi dn̄s petitionē
meā quā postulaui eū. Idcirco et ego cō-
modaui eū dn̄o cunctis diebus: quibus
fuerit accōmodatus dn̄o. Et adorauerūt
ibi dn̄m. Et orauit anna et ait. Exulta
uit cor meū ī dn̄o: ⁊ exaltatū ē cornu meū
in deo meo. ⁊cē. Et abiit helcana ī rama-
tha ī domū suā. Puer autē erat minister
in conspectu dn̄i ante faciem heli sacerdo
tis. Porro filii heli: filii belial nescientes
dn̄m neqꝫ officiū sacerdotū ad populum
sed q̇cunqꝫ immolasset victimam: venie
bat puer sacerdotis dū coquerentur car-
nes: et habebat fuscinulā tridentē in ma
nu sua: et mittebat eā in lebetē vel in cal
dariā: aut in ollā siue in cacabū: et omne
qd̄ leuabat fuscinula: tollebat sacerdos si
bi. Sic faciebant vniuerso israeli venie-
tiū in sylo. Etiā anteq̄ adolerent adipē
veniebat puer sacerdotis: et dicebat immo
lanti. Da michi carnes vt coquā sacer-
doti. Non enī accipiā a te carnē coctam:
sed crudā. Dicebatqꝫ illi immolās. Incē
datur primū iuxta morem hodie adeps: ⁊
tolle tibi quātūcunqꝫ desiderat aīa tua.
Qui respondēs aiebat ei. Nequaq̄. Nūc
enī dabis: alioqui tollā vi. R. Deus oīm.
Lad diē pertinentia. quere post oct. sacramenti.

¶ Feria quīta post trinitatē de sctō sacramen
to altaris. Ad vesperas super psalmos an̄.

Sacerdos in eternum christus dn̄s se-
cundū ordinem melchise
dech panem ⁊ vinū obtu
lit. ps̄. Dixit dn̄s. an̄.
Miserator dn̄s escam dedit timentibus se ī me
moriā suoꝝ mirabiliū. ps̄. Confitebor. an̄. Ca
licem salutaris accipiam et sacrificabo hostiam
laudis. ps̄. Credidi. an̄. Sicut nouelle oliuarū
ecclesie filii sunt in circuitu mense dn̄i. ps̄. Be-
ati omnes. an̄. Qui pacem ponit fines eccle-
sie frumēti adipe satiat nos dominus. ps̄. Lau
da hierusalem dn̄m. ¶ Cap.

Dominus iesus in qua nocte trade-
batur: accepit panem, ⁊ gratias a-
gens fregit: et dixit. accipite et manduca
te: hoc est corpus meū qd̄ pro vobis trade
tur. Deo gratias. R. Homo quidam fecit
cenam magnam et misit seruum suū hora cene
dicere inuitatis vt venirent. Quia parata sunt
omnia. V. Venite comedite panem meum et bi
bite vinum quod miscui vobis. Quia parata.
Gloria patri. Quia. ¶ Hymnus

Pange ligua gloriosi corporis my-
sterium sāguinisqꝫ preciosi quē
in mundi precium fructus ven-
tris generosi rex effudit gentium. Nobis datus nobis natus ex intacta virgi-
ne et in mundo conuersatus sparso ver-
bi semine sui moras ī colatus miro clau-
sit ordine. In supreme nocte cene recum
bens cum fratribus obseruata lege ple-
ne cibis in legalibus cibum turbe duode

ne se dat suis manibus Verbũ caro panem verum verbo carnem efficit fitq; sãguis xpi merum et si sensus deficit ad firmandum cor sincerum sola fides sufficit Tantum ergo sacramentũ veneremur cernui et antiquũ documentum nouo cedat ritui prestet fides supplementũ sensuũ defectui Genitori genitoq; laus et iubilatio salus honor virtus quoq; sit et benedictio procedenti ab vtroq; compar sit laudatio. Amen. v⁹. Panem de celo prestitisti eis. Omne delectamentum in se habentem ã. O q̃ suauis est dñe spũs tuus q̇ vt dulcedinẽ tuã in filios demõstrares pane suauissimo de celo prestito esurientes replẽs bonis fastidiosos diuites dimittens inanes. Magñ. Orõ de mat. Si memoria eue. faciẽda est. et i crastino similiter.

Ad cõpletoriũ ãn. Miserere. ps. Cũ inuocarẽ. cũ ceteris. hy⁹ Te lucis. cpm. Tu in nobis. Ad nũc dim. ã Vigilate orõ. Veritas

Ad matut. Inuitat. Xpm regem adoremus dñantem gentibus. Qui se mãducantibus dat spũs pinguedinẽ. ps. Venite. Hymnus

Sacris solennitis iuncta sint gaudia et ex precordiis sonent preconia recedãt vetera noua sint oia corda voces et opera Noctis recolitur cena nouissima qua xps creditur agnum ⁊ azima dedisse fratribus iuxta legitima priscis indulta patribus Post agnũ typicũ expletis epulis corpus dñicũ datum discipulis sic totũ oibus qđ totũ singulis eius fatemur manibus Dedit fragilib; corporis ferculũ dedit et tristibus sanguinis poculũ dicens accipite qđ trado vasculum oẽs ex eo bibite Sic sacrificium istud instituit cuius officiũ cõmitti voluit solis presbiteris quibus sic cõgruit vt sumãt et dent ceteris Panis angelicus fit panis hoim dat panis celicus figuris terminũ o res mirabilis mãducat dñm pauper seruus et humilis. Te trina deitas vnaq; poscim⁹ sicq; nos visitas sicut te colimus p tuas semitas duc nos quo tendimus ad lucẽ quã inhabitas. Amen.

In primo noct. ãn. Fructũ salutiferũ gustandũ dedit dñs mortis sue tpe. ps. Beatus vir. ãn. A fructu frumẽti ⁊ vini multiplicati fideles in pace xpi requiescunt. ps. Cũ inuo. ãn. Cõione calicis quo deus ipse sumitur nõ vitulorꝫ sanguine cõgregauit nos dñs. ps. Conserua. de dñica. v⁹. Panẽ celi dedit eis. Panẽ angelorꝫ mãducauit homo. Bñdictiões vt i festo trini. lc. i.

Immensa diuine largitatis beneficia exhibita populo christiano inestimabilẽ ei conferunt dignitatẽ. Neq; eni est aut fuit aliquãdo tam grandis natio. que habeat deos appropiquãtes sibi: sicut adest nobis deus noster Vnigenitus siquidẽ dei filius. sue diuinitatis volẽs nos esse participes. naturam nostrã assumpsit: vt hoies deos faceret factus homo. Et hoc insup quod de nostro assũpsit corpore: totũ nobis cõtulit ad salutem. R. Immolabit hedum multitudo filiorum israel ad vesperã pasche. Et edẽt carnes et azimos panes. V⁹. Pascha nostrũ imolatus ẽ christus itaq; epulemur in azimis sinceritatis ⁊ veritatis. Et edent. Lectio ii.

Corpus nanq; suũ pro nostra reconciliatione in ara crucis hostiã obtulit deo patri. sanguinẽ suũ fudit in preciũ simul et lauachrũ. vt redempti a miserabili seruitute: a peccatis oibus mũdaremur. Et vt tanti beneficii iugis in nobis maneret memoria. corpus suum in cibũ. et sanguinẽ suũ in potũ: sub specieb; panis et vini sumendũ fidelibus dereliquit. O preciosũ et admirabile conuiuium salutiferũ: et oĩ suauitate repletum. Quid eni hoc cõuiuio preciosius esse potest. in quo nõ carnes vitulorꝫ aut hyrcorum vt olim in lege: sed nobis xps sumẽdus proponitur verus deus: Quid hoc sacramento mirabilius: In ipso nanq; panis et vinum in corpus xpi ⁊ sanguinem substantialiter cõuertuntur. Ideoq; xps deus ⁊ homo perfectus sub modici panis

specie continetur. ℟. Comedetis carnes et saturabimini panibus. Iste est panis quem dedit vobis dn̄s ad vescendum. ℣. Nō moyses dedit vobis panē de celo sed pater meus dat vobis panē de celo verum. Iste est. Lctō iii

Conuenit itaqꝫ deuotioni fideliū solenniter recolere institutionē. tam salutiferi. tamqꝫ mirabilis sacramenti. vt ineffabilē modū diuine presentie ī sacramento mirabili veneremur. et laudetur dei potentia q̄ in sacramento eodem tot mirabilia operatur. necnō et de tā salubri. tamqꝫ suaui beneficio exsoluātur deo gratiarꝫ debite actiones. ℟. Respexit helyas ad caput suū subcinericiū panē q̄ surgēs comedit et bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illius vsqꝫ ad montē dei. ℣. Si quis māducauerit ex hoc pane viuet ineternū. Et ambulauit Gloria pri. Vsqꝫ. In scd̄o noct. ā. Memor sit dn̄s sacrificii nostri et olocaustū nostrū pinguefiat. ps. Exaudiat te. de dn̄ica. ān. Paratur nobis mēsa dn̄i aduersus oēs q̄ tribulāt nos. ps Dn̄s regit. ān. In voce exultationis resonant epulantes in mensa dn̄i. ps. Quemadmodū. ℣. Cibauit illos ex adipe frumenti. ℟. Et de petra melle saturauit eos. Lectio iiii

Verum et si in die cene quādo sacramentū predictum noscitur institutum. inter missarū solennia de institutione ipsius sacramenti specialis mentio habeatur. totum tamen residuum eiusdem diei officiū ad christi passionē pertinet. circa cuius venerationē ecclesia illo tempore occupatur. Vnde vt integro celebritatis officio institutionem tanti sacramenti solēniter recoleret plebs fidelis romanus pontifex vrbanus quartus: huius sacramenti deuotiōe affectus. pie statuit prefate institutionis memoriam feria quinta post octauas pēthecostes a cūctis fidelibus celebrari. Vt qui per totuꝫ anni circulum hoc sacramento vtimur ad salutē. eius istitutiōeꝫ illo specialiter tempore recolamus. quo spiritus sāctus discipulorum corda edocuit. ad plene cognoscenda huius mysteria sacramenti. Nam in eodē tēpore cepit hoc sacramentum: a fidelibus frequentari. ℟. Panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita litigabant ergo iudei dicentes. Quomodo potest hic nobis dare carnem suā ad manducandū. ℣. Locutus ē ppl's contra dn̄m aīa nostra nauseat sup cibo isto leuissimo. Quomodo. Lctō v.

Legitur enim in actibus apostolorꝫ q̄ erant perseuerantes in doctrina apostolorꝫ. et cōmunicatione fractionis panis. et orationibus statim post spiritus sancti missionē. Vt autem predicta feria quinta et per octauas sequentes eiusdeꝫ salutaris institutionis honorificentius agatur memoria. et solennitas de hoc celebrior habeatur. loco distributionū materialium q̄ ī ecclesiis cathedralibus largiuntur existentibus canonicis horis nocturnis pariter et diurnis. prefatus romanus pōtifex eis q̄ ī huiusmodi horis ī hac solēnitate psonaliter ī ecclesiis interessēt stipendia spiritualia apostolica largitione concessit. quatenus per hec fideles ad tāti festi celebritatē auidius et copiosius conuenirent. ℟. Cenantibus illis accepit iesus panē et benedixit ac fregit deditqꝫ discipulis suis et ait. Accipite et comedite hoc est corpus meū. ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei q̄s det de carnibus eius vt saturemur. Accipite. lctō vi.

Vnde omnibus vere penitentibus et confessis. q̄ matutinali officio huius festi presentialiter in ecclesia vbi celebraretur adessent: cētum dies. Qui vero misse: totidē. Illis aūt q̄ interessent in primis ipsius festi vesperis. similiter cētum Qui vero in secūdis: totidē. Eis quoqꝫ q̄ prime. tertie. sexte. none. ac cōpletorii adessent officiis. p qualibet horarꝫ ipsarꝫ quadraginta. Illis vero q̄ per ipsius festi octauas in matutinalibus. vespertinis. misse. ac predictarꝫ horarum iparum officiis presentes existerent singulis diebus octa

narum ipsarum: centum dies de iniun-
ctis sibi penitentiis relaxando indulgen
tiã tribuit: ppetuis tẽporibus duraturã
℟. Accepit iesus calicem postq̃ cenauit dicens.
Hic calix nouũ testamentũ est in meo sanguine.
Hoc facite in meá commemorationem. ℣. Me
moria memor ero et tabescet in me anima mea
Hoc facite. Gloria patri. Hoc facite. ¶ In tercio
noct. ãn. ¶ Introibo ad altare dei sumam xp̃m q̃
renouat iuuentutem meam. p̃s. Judica me de
us. ãn. Cibauit nos dñs ex adipe frumenti et
de petra melle saturauit nos. p̃s. Exultate
deo. ¶ Feria vi. ¶ ãn. Ex altari tuo dñe xp̃m sumi
mus i quẽ cor et caro nostra exultant. p̃s. Quã
dilecta. ¶ Feria vi. ℣. ¶ Educas panẽ de terra
Et vinũ letificet cor hois. Jube dõne. Euangeli
ca lectio sit nobis salus et protectio. Amen.
Lectio vii. ¶ Secundum iohannem. vi.

In illo tempore. Dixit iesus discipu
lis suis: et turbis iudeorum. Caro mea
vere est cibus: et sanguis meus vere est
potus. Et reliqua. Omelia beati augustini epi

Cum ei in cibo et potu id appetãt homi
nes: vt non esuriant neq̧ sitiant: hoc ve-
re non prestat nisi iste cibus et potus. qui
eos a quibus sumitur: immortales et in-
corruptibiles facit: idest societas ipsorum
sanctorum. vbi pax erit et vnitas plena at-
q̧ perfecta. ℟. Qui manducat meá carnẽ
et bibit meũ sanguinem. In me manet et ego i
illo. ℣. Non est alia natio tam grandis que ha
beat deos appropinquantes sibi sicut deus no-
ster adest nobis. In me. Jube dõne. Splendor lu-
cis eterne illuminet nos sine fine. Amẽ. Lcõ viii

Propterea quippe sicut etiam ante
nos hoc intellexerunt homines dei
dominus noster iesus xp̃s corpus et san-
guinem suum in eis rebus commenda-
uit: que ad vnum aliquid rediguntur. Ex
multis nanq̧ granis vnus panis confi-
citur. et ex multis racemis vinum con-
fluit. Deniq̧ iam exponit quomodo id
fiat quod loquitur. et quid est manduca-
re corpus eius: et sanguinem bibere. Et
qui mãducat meam carnem. et bibit me
um sanguinem: in me manet et ego in il
lo. ℟. Misit me pater viuens et ego viuo pro
pter patrem. Et qui manducat me viuit propter
me. ℣. Cibauit me dominus pane vite et intel
lectus. Et. Jube dõne. Ad societatem. Lcõ ix.

Hoc est ergo mãducare illam escam
et illum bibere potũ. in christo ma
nere. et illum manentem in se habere. Ac
per hoc qui non manet in christo et i quo
non manet christus: proculdubio nõ mã-
ducat spiritualiter eius carnem. licet car
naliter et visibiliter premat dentibus sa
cramenta corporis et sanguinis christi.
Sed magis tante rei sacramentum ad
iudicium sibi manducat et bibit. qui im-
mundus presumit ad christi accedere sa-
cramentum. quod nemo digne sumit: ni-
si qui mundus est: de quibus dicitur. Be-
ati mundo corde: quoniam ipsi deum vi-
debunt. ℟. Vnus panis et vnum corpus
multi sumus. Omẽs qui de vno pane et de vno
calice participamus. ℣. Parasti in dulcedine
tua pauperi deus qui habitare facis vnanimes
in domo. Omnes qui. Gloria patri. Et de vno.
p̃s. Te deum. ¶ ℣. sacerdotalis. ¶ Panem de
celo prestitisti eis. ℟. Omne delectamentum in
se habentem. ¶ In laudibus ãn.

Sapientia edificauit sibi domum mi-
scuit vinum et posuit mensam alle-
luya. p̃s. Dñs regnauit. ãn. Ange
lorum esca nutriuisti populum tuum et panem
de celo prestitisti eis alleluya. p̃s. Jubilate deo
ãn. Pinguis est panis christi et prebebit delicias
regibus alleluya. p̃s. Deus deus meus. ãn.
Sacerdotes sancti incensum et panes offerunt
deo alleluya. p̃s. Benedicite. ãn. Vincenti da-
bo manna absconditum et nomen nouum alle
luya. p̃s. Laudate dñm. Capm.

Dominus iesus in qua nocte trade-
batur accepit panem. et gratias a-
gens fregit et dixit: accipite et manduca-
te. Hoc est corpus meum quod pro vobis
tradetur. Deo gratias. ¶ Hymnus

Verbum supernum prodiens nec pa
tris linquens dexterã ad opus suũ
exiẽs venit ad vite vesperã. In mortẽ
a discipulo suis tradendus emulis prius
ĩ vite ferculo se tradidit discipulis. Qui
bus sub bina specie carnẽ dedit et sangui
nẽ vt duplicis substantie totũ cibaret ho
minẽ. Se nascens dedit sociũ convescẽs
in eduliũ se moriens in preciũ se regnãs
dat ĩ premium. O salutaris hostia q̃ celi
pãdis ostiũ bella premunt hostilia da ro
bur fer auxiliũ. Uni trinoq; dño sit sẽ
piterna gloria q̃ vitã sine termĩo nobis
donet in patria. Amen. Et dicit̃ iste ℣ ad
hyõs et p oct. etiã si fiat de sãctis. ℣. Posuit fi
nes tuos pacẽ. Et adipe frumenti satiat te. ãn.
Ego sum panis vivus qui de celo descendi si q̃s
manducaverit ex hoc pane vivet ineternum al
leluya. ps. Benedictus. Oratio.

Deus q̃ nobis sub sacramento mira
bili passionis tue memoriã reliq̃sti
tribue q̃s: ita nos corporis et sãguinis tui
sacra mysteria venerari. vt redemptiõis
tue fructum in nobis iugiter sẽtiamus.
Qui vivis. Ad horas ãe. de laud. Ad
terciã. cp. Dñs iesus. vts. ℟. Panẽ celi de
dit eis allã allã. ℣. Panẽ angelorum mãducavit
homo allã. Glia. ℣. Cibavit eos ex adipe fru
mẽti. tcẽ. Oratio vts. Ad vi. Cpm.

Quotiẽscunq; mãducabitis panem
hũc et calicẽ bibetis. mortẽ dñi an
nunciabitis donec veniat. Deo grãs. ℟.
Cibavit illos ex adipe frumẽti allã allã. ℣. Et
de petra melle saturavit eos allã. Glia. ℣. Edu
cas panẽ. Ad ix. ãn. Sacerdotes. Cpm

Quicunq; manducaverit panẽ hũc
et biberit calicem dñi ĩdigne: reus
erit corporis et sanguinis dñi. Deo grãs
℟. Educas panẽ de terra allã allã. ℣. Et vinũ
letificet cor hoĩs allã allã. Glia. ℣. Posuit fines
tuos pacẽ. Et adipe frumẽti satiat te. Orõ vts
Ad vs. ãn. Vincenti. ps. Dixit dñs. Cõfite
bor. Credidi. Bti oẽs. Lauda hierlz. Cpm
Dñs iesus. hy. Pãge lingua. ℣. Panẽ de
celo prestitisti eis. vts. ã. O sacrũ cõviviũ ĩ quo
xp̃s sumitur recolitur memoria passionis eius
mens impletur gratia et future glorie nobis pi
gnus datur allã. Magñ. orõ Deus q̃. Cõ
pletoriũ. vts. Ad nũc dim. ãn. Lucem. Feria vi
et aliis diebz oct. si festũ iii. lc. eveñ. fiet tm̃ meõ.
sinaũt ix. lc. fiet etiã si dñica ĩfra oct. eve. cũ meõ
de oct. ĩ mat. p ãn. Sapiẽtia. ĩ vespis p ãn. Vi
centi. cũ ℣. et orõe. Et fiet solẽniter pp̃ter oct.
Ita q̃ si festũ scti lãderici eve. ℣. ĩ vespis erit.
Ora p nobis btẽ lãderice. Invit. Xp̃m oẽs. more
ix. lc. terci. ℣. Ora p nobis. vltimũ ℟. Sã
cte. Ad terciã ℟. Sctẽ lãderice. et ad alias ho
ras. Allã. in ℟. Ad mag. ãn. Amavit. et ĩ ec
clesiis cãtus solẽnes. Et ita faciẽdũ ẽ de aliis sã
ctis suo modo. Alias fiet de oct. modo q̃ seq̃tur.
In mat. Invit. hy. vt ĩ die. Sup ix. ps. vna ã. de
noct. festi p ordinẽ. cũ ℣. ad diẽ ptineñ. Lcõ pria.

Christus panis est. de quo qui man
ducat: vivit ĩeternũ. de quo ĩpemet
dicit. Et panis quẽ ego dabo. caro mea
est pro mũdi vita. determinat quomodo
sit panis: non solũ secundũ verbũ quo vi
vũt oĩa: sed scd̃m carnẽ assumptã p mũ
di vita. ℟. De festo ad diẽ pertineñ. Lctõ ii

Humana eni caro que erat peccato
mortua. carni mũde vnita ĩcorpo
rata. vnũ cũ illa effecta vivit. de spũ eius
sicut vivit corpus de spũ suo. Qui vero nõ
est de corpore xp̃i: nõ vivit de spũ xp̃i. Cor
pus et sãguinẽ christi dicamus. illud q̃d
ex fructibus terre acceptũ. et prece mysti
ca cõsecratũ recte sumim ad salutẽ spũ
aliter ĩ memoriã dñice passionis. Lctõ iii.

Quod cum per manus hominis ad
illam visibilem speciem perduca
tur. non sanctificatur: vt sit tam magnũ
sacramentum. nisi operante ĩvisibiliter
spiritu sancto. cũ hec oĩa que per corpora
les motus fiũt: deus operetur. Hoc sacra
mẽtũ pietatis est. et signũ vnitatis. et vi
culũ caritatis. ps. Te deũ. ℣. vts. In lau
dibus sola ãn. Sapientia. Et aliis diebus ãe
sequeñ. per ordinem. Cap. hy. et ℣. vt supra.

Nota ꝙ ꝑ oct. priuatis diebꝫ ad bened. et ad ma
gni. sumēde sūt ãe. de noct. residue illaꝝ q̃ deser
uiūt ipsis noct. Ideo oportet hac die cōsiderare
q̃ festa ĩfra oct. euenerit. ⁊ scdm hoc accipere pri-
mã ãn. q̃ nō deseruiet ipsis noct. Et si nō suffi-
ciant accipiãtur ãe. de pris vespis. Orō vts. Nec
dicūtur hore btē marie: nec fiūt mēorie cōes. Ad
horas ĩ eccl'iis dicūtur cãtus solēnes ⁊ ĩ ℟. Alle
luya. Ad vespas. ãn. Vincēti. ps. Dixit dñs.
vts. cetera vts. ¶ Sabbato. Lctō pria.

Qui vult viuere: accedat ⁊ credat. In
corporet hunc cibū et potū societa-
tē vult intelligi corporis ⁊ mēbroꝝ suoꝝ
qđ est ecclesie ĩ prędestinatis. Hoc ē qđ di-
cimus. et omnibus modis approbare cō-
tēdimus. sacrificiū ecclesie duobꝫ cōfici.
duobus cōstare. visibili elemētoꝝ specie.
et ĩuisibili dñi nr̄i iesu xp̄i. carne ⁊ sãguie
sacramēto. ⁊ re sacramenti: idest corporis ¶ xp̄i. lc. ii.

Sicut xp̄i persona cōstat
et cōficitur ex deo ⁊ hoīe. cū ip̄e xp̄s
verus sit deus ⁊ verus homo: q2 oīs res il
laꝝ rerū naturã et veritatē in se cōtinet
ex q̄bus cōficitur. Conficitur aūt sacrifi
ciū ecclesie duobꝫ. sacramēto. et re sacra-
mēti: idest corpore xp̄i. Est igit̄ sacramē-
tū. ⁊ res sacramēti: idest corpus xp̄i. lcō iii.

Caro eiꝰ est: quã sub forma panis op
tã ĩ sacramēto accipimus: ⁊ sãguis
eius quē sub specie vini potamus. Caro
videlicet est carnis. et sanguis ē sacramē
tū sãguinis. Carne ⁊ sãguine vtroqꝫ ĩui-
sibili ĩtelligibili sp̄uali: significat̄ visibi-
le corpus dñi nr̄i iesu xp̄i. ⁊ palpabile. ple-
nū gratia oīm virtutū: ⁊ diuina maiesta
te. cetera vts. Ad vs sup mag. ãn. O ꝙ suauis.
cetera vt ĩ die. Si tñ fiãt vē. de aliquo scō vl' scis
ad meō. dicet̄. ã. Vicēti. Dñica ĩfra oct. sicut
in die. Inuitat̄. more ix. lect. ¶ Lectio prima.

Hic ergo celestis panis q̃ vere xp̄i ca-
ro est: suo modo vocat̄ corpus xp̄i
cū re vera sit sacramētū corporis xp̄i. Il-
lius videlicet qđ visibile. palpabile. mor-
tale ĩ cruce est positū. Vocaturqꝫ ip̄a car-
nis ĩmolatio q̃ sacerdotis fit manibꝫ. xp̄i
passio. mors crucifixio. nō rei veritate: sed
significandi mysterio. sicut sacramētū fi
dei qđ baptismus ĩtelligit̄: fides est. lctō ii.

Iterat̄ quotidie hec oblatio. licet xp̄s
semel passus sit ĩ carne: ⁊ ꝑ vnã ean
dēqꝫ passionē semel saluauit mūdum: ex
qua morte idē r̄surgēs ad vitã: mors ei vl
tra nō dñabit̄. Qđ ꝑfecto sapiētia dei pa
tris: necessario ꝑ multis causis hoc pui-
dit. l. iii

Primo q̄dē q2 quotidie pec
camus. saltē ĩ pc̄tis sine q̄bus mor
talis ĩfirmitas viuere nō potest. Q2 licet
oīa pc̄tã cōdonata sint ĩ baptismo. ĩfirmi
tas tamen pc̄ti adhuc manet ĩ carne. Vn
de psalmista. Benedic aīa mea dño: q̃ ꝓ-
piciatur oībus iniq̄tatibus tuis: q̃ sanat
oēs infirmitates tuas. lcō iiii

Et ideo q̄a quotidie labimur. quoti-
die xp̄s ꝑ nobis mystice ĩmolatur: ⁊ pas-
sio xp̄i ĩ mysterio traditur. vt q̃ semel mo
riēdo mortē vicerat. quotidie recidiua de-
lictoꝝ. ꝑ hec sacramēta corporis ⁊ sangui
nis pc̄tã relaxaret. Vnde oramus Dimit
te nobis debita nostra. Quia si dixerimꝰ
ꝙ peccatū non habemus: ip̄i nos seduci-
mus: ⁊ veritas ĩ nobis nō est Lectio v.

Iteratur etiã hoc mysteriū ob cōme
moratiōeꝫ passiōis xp̄i. sicut ip̄e ait
Hoc quotienscunqꝫ agitis: in meã cōme
moratione facite. Quotiēscūqꝫ ergo hūc
panē sumetis: ⁊ hūc calicē bibetis. mortē
dñi annūciabitis donec veniat. Nō ita-
qꝫ sic accipiēdū est donec xp̄i mors veni-
at: q2 iã vltra nō morietur: sed donec ip̄se
dñs ad iudicãdū veniat. ¶ Lectio vi.

Interdum autē semper mors christi
est pro seculi vita posteris nunciã-
da. vt discant qua caritate dilexit suos:
qui pro eis mori dignatus est. cui omnes
debemus vicem impendere caritatis.
quia ad hoc nos prior dilexit: cum esse-
mus gehenne filii: vt diligeremus eū iã
a morte liberati. Lectio vii.

Quia igitur morte domini liberati sumus: huius rei memores in edendo carnem et potando sanguinem eius. que pro nobis oblata sunt significamus. Utrum autē sub figura an sub veritate hoc mysticum calicis sacramentum fiat: veritas ait. Caro mea vere est cibus: ꝛ sāguis meus vere est potus. R. viii

Alioquin quomodo verum erit. panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita: nisi vera sit caro: Sed quia christum fas vorari dentibus nō est voluit hunc panem et vinum in mysterio carnem suam ꝛ sanguinem suum cōsecratione spiritus sancti potentialiter creari. et quotidie pro mundi vita mystice immolari. vt sicut de virgine per spiritū sanctum vera caro sine coitu creatur ita per eundem ex substantia panis et vini mystice idē corpus xpi cōsecratur. R. c. ix.

Corpus christi. et veritas. ꝛ figura est veritas: dum corpus christi et sanguis in virtute spiritus sancti. et in virtute ipsius ex panis viniqꝫ substantia efficitur: figura vero est. id quod exterius sentitur. ⟊ Nota ꝙ per istas oct. aut etiā alias qualscūqꝫ nulla fit expō dñicaľ. cē. vts. Ad bened et ad magn̄. sicut in die. ¶ Feria ii. Legenda.

Intra catholicam ecclesiam in mysterio corporis christi: nichil a bono magis: nichil a malo minus perficitur sacerdote. quia non in merito consecrantis: sed in verbo efficitur creatoris: et ī virtute spiritus sancti. Si enim ī merito esset sacerdotis: nequaq̄ ad christum pertineret. Nunc autem sicut ipse ait. est qui baptizat. ita ipse est qui per spiritum sanctum hāc suam efficit carnem: et transit vinum in sanguinem. Unde et sacerdos Jube hec inquit perferri per manus angeli tui sancti in sublime altare tuū: in conspectu diuine maiestatis tue. R. ii

Ut quid deferenda illuc ea deposcit. nisi vt intelligatur ꝙ ista fiant in eo sacerdotio: Hanc ergo oblationem benedictam. per quā benedicimur. ascriptā per quam homines in celo ascribuntur. ratam: per quā in visceribus christi esse censeamur. rationabilem: per quā a bestiali sensu exuamur. Acceptabilem vt qui ipsi displicemus: per hanc acceptabiles eius vnico filio simus. ¶ Lectō iii

Nichil rationabilius vt quia nos iā similitudinem mortis eius in baptismo accepimus: similitudinem quoqꝫ carnis et sanguinis sumamus. ita vt veritas non desit in sacramento. et ridiculū nullum fiat a paganis: quod cruorem occisi hominis bibamus. Credendum est ꝙ in verbis christi sacramenta conficiātur. Cuius enim potentia creantur prius: eius vtiqꝫ verbo ad melius procreantur. Reliqua vero omnia que sacerdos dicit. ac clerus aut chorus canit: nichil aliud q̄ laudes et gratiarum actiones sunt aut certe obsecrationes et fidelium petitiones. Omnia quecunqꝫ voluit dominus fecit: in celo et in terra. Et q2 voluit sic factum est. ¶ Feria tertia. Lectō pria.

Ita licet figura panis et vini videatur: nichil tamen aliud q̄ caro christi et sanguis post consecrationem credenda sunt. Unde ipsa veritas ad discipulos. hec inquit caro mea est pro mundi vita. Et vt mirabilius loquamur. nō alia plane q̄ que nata est de maria: et passa ī cruce resurrexit de sepulchro. Hec inquam ipsa est. Et ideo christi est caro: que pro mundi vita adhuc hodie offertur Et cum digne percipitur: vita vtiqꝫ eterna in nobis reparatur. Lectio ii.

Panem quidem istum quem sumimus in mysteriū: illum vtiqꝫ intelligo panē. q̄ manu spiritus sancti formatus est in vtero virginis. et igne passiōis decoctus in ara crucis. Panis enim angelorum: factus est hominum cibus. Unde ipse ait. Ego sum panis viuus: qui de

celo descendi. Et iterum. Panis quē ego
dabo caro mea est ꝑ mūdi vita. l. iii.
Quotidie eucaristie communionē
accipere nec laudo nec vitupero.
Omnibus tamen dñicis diebus cōmu-
nicandū hortor. Si tamen mens in affe-
ctu peccandi est: grauari magis dico eu-
caristie perceptione ꝙ purificari. Et ideo
ꝙuis quis peccato mordeatur: peccandi
tamen de cetero non habeat volūtatem.
et cōmunicaturus satisfaciat lachrimis
et orationibus. confidens de dñi misera-
tione: accedat ad eucaristiā intrepidus et
securus. Sed hoc de illo dico: quem mor-
talia peccata non grauāt. Feria iiii. lcō i.
Item dixit quispiam nō quotidie ac
cipiendam eucaristiam: alius affir
mat quotidie. faciat vnusquisqꝫ quod se
cundū fidē suam pie credit esse faciendū.
Neqꝫ enim litigauerunt inter se. aut q̄s
ꝙ eorꝫ se alteri preposuit. zacheus ꝛ ille cē
turio: cū alter eorꝫ gaudens in domo sua
susceperit dñm. alter dixerit dño. dñe nō
sum dignus: vt intres sub tectum meū.
Ambo saluatorem honorificantes: ꝙuis
non vnomodo. Ambo peccatis miseri: ā-
bo misericordiam cōsecuti. Ad hoc valet
ꝙ manna secundū propriā voluntatem
in ore cuiusqꝫ sapiebat. Lectio ii.
Si quotienscūqꝫ effunditur sanguis
xp̄i: in remissionē peccatorꝫ effun-
ditur: debeo illum accipere semper. vt sē-
per michi peccata dimittantur. Qui enī
semper pecco: debeo semp habere medici-
nam. Qui scelerate viuūt in ecclesia: ꝛ cō
municare non desinunt. putantes se tali
cōmunione mūdari: discāt nichil ad emū
dationē ꝑficere sibi dicēte ꝑpheta. Quid
est qd̄ dilectus meus fecit ī domo mea: sce
lera multa. Nunqd̄ carnes sancte aufe-
runt a te malicias tuas. Et apostolus.
Probet inquit se homo: et sic de pane illo
edat: et de calice bibat. Lcō iii.
Non iste panis est qui vadit in cor-
pus sed vite eterne. qui anime nostre sub
stantiā fulsit. Iste panis quotidianus est
Accipe quotidie quod quotidie tibi prosit
Sic viue vt quotidie merearis accipere.
Sancta malis possūt obesse. Bonis sūt
ad salutē: malis ad iudiciū. vnde aposto-
lus. Qui manducat et bibit indigne. iu-
diciū sibi manducat et bibit. non quia il-
la res mala est: sed qa malus male acci-
pit qd̄ bonū est. Non eī mala erat bucel-
la: q̄ inde data est a dño. Salutē medicus
dedit: sed qr ille q̄ indignus erat accepit:
ad perniciē suā accepit. In vigilia oct. ad ix.
ān. Vincenti. si fiat de sacramento. Nota etiā
ꝙ qd̄cūqꝫ festū ī hac feria v. euenerit transferet.
etiā festū scti barnabe. Nō aūt sancti iohīs bptē
aut aplorum petri ꝛ pauli. aut visitatiōis beate
marie. Ad vespas ān. Sacerdos. lcē. vt ī vigi-
lia festi. In mat. similit preter legēdā. Lcō i.
Itaqꝫ dñs noster iesus xp̄s nos signi
ficās ad se ꝑtinere. voluit mysteriū
pacis ꝛ vnitatis nostre ī mēsa consecrare.
Qui accipit mysteriū vnitatis. ꝛ nō tenet
vinculū pacis. nō mysteriū accipit pro se.
sed testimoniū cōtra se. Nulli enī aliqua
tenus est ābigēdū: vnūquēqꝫ fideliū cor-
poris et sāguinis dñici tūc esse participē:
quādo in baptismate efficitur mēbrū xp̄i
nec alienari ab illius panis calicisqꝫ con
sortio. etiam si anteꝙ panē illū comedat
calicēqꝫ bibat: de hoc seculo migrauerit ī
vnitate corporis constitutus. Lcō ii.
Sacramenti quippe illius participa
tione ac beneficio non priuatur:
quando in se hoc quod illud sacramentū
significat inuenitur. Qui manducant ꝛ
bibunt christum: vitam manducant ꝛ bi
bunt. Illud manducare est refici. illud bi
bere est viuere. Quod in sacramento vi
sibiliter sumitur: in ipsa veritate spiritu
aliter manducatur et bibitur. lcō iii.
Mādūcatus christus viuit: quia sur-
rexit occisus. Nec quando mādu-
camus: partes de illo facimus. Et quidē

in sacramento, sic fit. Et norunt fideles
quomodo mãducent carnē christi. Unus
quisqꝫ accipit partē suã. Per partes mã-
ducat̄ i sacramēto. et manet ītegeꝛ totus
in celo. Per partes manducat̄ in oꝛe t uo
ītegeꝛ totꝰ remanet ī coꝛde tuo. Totus ei
erat apud patrē quãdo venit ī virginē: ī-
pleuit illam: nec recessit ab illo Veniebat
in carnem: vt homines eum manduca-
rent: et manebat integer apud patrem:
vt angelos pasceret. lcō iiii

Inuitat dñs seruos: et pꝛeparat eis
cibum seipsum. Quis audeat do-
minum suum manducare? Et tamen
ait. Qui mãducat me: viuit pꝛopter me.
Quando manducatur: vita manduca-
tur: nec occiditur vt mãducetur: sed moꝛ-
tuos viuificat. Quando manducatur re-
ficit: sed non deficit. Nō ergo timeamus
fratres manducare istum panem: ne foꝛ-
te postea quid manducemus non inueni-
amus. Quod videtur panis est et calix:
quod et oculi renunciant. Quod autem
fides postulat instruenda: panis est coꝛpꝰ
christi. et calix est sanguis. Ista ideo dicū-
tur sacramēta: quia in eis aliud videtur
et aliud intelligitur. Quod videtur: spe-
ciem habet coꝛpoꝛalem. quod intelligitur
fructum habet spiritualem. lcō v.

Nichil in sacrificiis maius potest es-
se: ꝙ coꝛpus et sanguis xpi: nec vl-
la oblatio hac potioꝛ est. Sed hec omnes
pꝛecellit. que pura conscientia dño offerē-
da est: atqꝫ ab oībus veneranda. Et sicut
potioꝛ est ceteris: ita potius excoli et ve-
nerari debet. Lectio vi.

Cum vero frangitur hostia. dū san-
guis in calice funditur: quid aliud ꝙ dñi-
ci coꝛpoꝛis in cruce immolatio: eiusqꝫ sã-
guinis de latere effusio designatur? Pa-
nis et calix non qualibet: sed certa conse-
cratione mysticus fit pꝛo nobis non na-
scitur. Pꝛoinde quia ita fit pꝛo nobis: ꝙ-
uis sit panis et calix: alimentū est refecti-
onis. Ante benedictionē: alia species no-
minatur. Post benedictionē: coꝛpus xpi
significatur. In illo sacramento christus
est Qui manducauerit hoc coꝛpus. fiet ei
remissio peccatoꝛum. Lectio vii

In illa mystica distributione spiri-
tualis alimonie hoc īpartitur. hoc
sumitur: vt accipiētes virtutem celestis
cibi in carnem ipsius que caro nostra fa-
cta est transeamus: et cibus refectionis ē
cibus sanguinis Sicut enim caro christi
vere est cibus: ita sãguis eius vere est po-
tus. Idē est coꝛpus de quo dictum est. Ca-
ro mea vere est cibus: et sanguis meus
vere est potus. Lectio viii.

Circa hoc coꝛpus aquile sunt. que a-
lis circūuolant spiritualibus. Un-
de et idem coꝛpus edimus: vt vite eterne
possimus esse participes. Nos autem in
specie panis et vini quam videmus. res
inuisibiles: idest carnem et sãguinem ho-
noꝛamus. Nec similiter cōpꝛehendimus
has duas species: quemadmodū ante cō-
secrationem compꝛehēdebamus: cum fi-
deliter fateamur ante consecrationē pa-
nem esse et vinum: quod natura foꝛma-
uit. post consecrationem vero esse carnē
et sanguinem christi: quod benedictio cō-
secrauit. Lectio ix.

Forte dicis. Quomodo vera caro: quo-
modo verus sanguis. quia similitudinē
non video carnis: nec video sãguinis ve-
ritatem. Pꝛimo dixi tibi de sermone chri-
sti: qui operatur vt possit mutare: et con-
uertere genera et instituta nature. De-
inde vbi non tulerunt sermonem christi
discipuli eius: sed audientes ꝙ carnē su-
am daret manducare. et sanguinem su-
um ad bibendum recedebant. Solus ta-
mē petrus dixit. Verba vite eterne habes
et ego a te quomodo recedã? Ne igit̄ plu-
res hoc dicerēt: et ne veluti quidã esset hoꝛ-
roꝛ cruoꝛis. sꝫ maneret gratia redēptoꝛis
ideo ī similitudīe quidē accipis sacramē-

tum: sed vere nature gloriam virtutemqꝫ consequeris. ¶ Cetera sicut in die. et fiũt vespere de sacramẽto: nisi sequatur festũ sancti iohannis. vel petri. vel pauli. vel visitationis. In crastino fit de tẽpore vt ante dictũ festum notatũ est. videlicet de libro regum. vel de expositione: nisi festum euenerit. Nota tamẽ ꝙ propter multitudinẽ festoꝝ et oct. oportet quandoqꝫ festa triũ lect. dimittere. ⁊ ipsis diebus de libro vel expositione officiũ facere. cũ memoria de dicto festo. excepto tamen ꝙ die sabbati nõ debet fieri aliqua expositio. ¶ Sabbato ad vesperas sup pos. ãn. ¶ Benedictus. ps. Benedictus. Cap. Benedictus deus. Hy⁹. O lux. v⁹. Vespertina. vt in psalterio. ãn.

Loquere domine quia audit seruus tuus. Magnificat. ¶ Oratio q̃ euenerit. q̃re infra cũ expositioĩbꝫ. Mẽoria de cruce. ¶ O crux ¶ q̃re post cõe sanctoꝝ. nec fiunt alie memorie cõmunes. Cõpletoriũ vt ĩ psalterio. ãe ꝓ aliis sabbatis. Ad magñ. quãdo fit de tẽpore vsqꝫ ad kalendas iulii. ãn. ¶ Cognouerunt omnes a dan vsqꝫ besabee ꝙ fidelis samuel propheta esset domini. ãn. Preualuit dauid in philisteum in funda et lapide in nomine domini. ãn. Mons gelboe nec ros nec pluuia veniat super te quia in te abiectus est clipeus saul quasi non esset vnctus oleo quomodo ceciderunt fortes in prelio ionatas in excelsis tuis interfectus est saul et ionatas amabiles et decori valde in vita sua in morte quoqꝫ non sunt separati. ãn. Rex autem dauid cooperto capite incedens lugebat filium suum dicens. absalon fili mi. fili mi absalon. q̊s michi det vt ego moriar pro te fili mi absalon. ¶ Nota ꝙ ab oct. trinitatis vsqꝫ ad aduentũ debent dici ad matutiñ. diebus dñicis quando fit de tempore inuitatoria sequeñ. per ordinem. Inuitatoriũ. Laudemus dominũ venite adoremus Quia ipse est redemptor omnium seculorum. ps. Venite exultemus. Inuitat. In manu tua domine: omnes fines terre. Inuitat. Dominũ qui fecit nos: venite adoremus. Inuitatoriũ Jubilemus deo: salutari nostro. ps. Venite exultemus. ¶ Et in quolibet mense reincipitur primũ. Hy⁹. ¶ Nocte surgentes. ¶ In primo nocturno. ãn. ¶ Pro fidei. ps. Beatus vir. ¶ cũ aliis. vt ĩ psalterio. v⁹. ¶ Memor fui nocte. ¶ Nota ꝙ si legenda posita ante festum sacramenti non fuerit lecta: primo vel simul cum ista legenda est. ¶ ¶ Lectio prima.

Puer autẽ samuel ministrabat domino coram hely: et sermo domini erat preciosus. In diebus illis non erat visio manifesta. Factum est ergo in die quadam: hely tacebat in loco suo ⁊ oculi eius caligauerant. et non poterat videre lucernam dei anteꝙ̃ extingueretur. Samuel autem dormiebat in templo domini: vbi erat archa dei. Et vocauit dominus samuelem. Qui respondens ait Ecce ego. et cucurrit ad hely: et dixit. Ecce ego. Vocasti enim me. Qui dixit. Nõ vocaui te. reuertere et dormi. Et abiit ⁊ dormiuit. ℟. Deus omnium exauditor est ipse misit angelum suum et tulit me de ouibus patris mei. Et vnxit me vnctiõe misericordie sue. v⁹. Dominus qui eripuit me de ore leonis et de manu bestie liberauit me. Et. lcõ ii.

Et adiecit dominus rursum vocare samuel. Consurgensqꝫ samuel abiit ad hely: et dixit. Ecce ego: quia vocasti me. Qui respondit. Non vocaui te fili mi: reuertere et dormi. Porro samuel necdum sciebat dominum. nec reuelatus fuerat ei sermo domini. Et adiecit dominus: et vocauit adhuc samuel tercio. Qui consurgens abiit ad hely: et ait. Ecce ego: quia vocasti me. Intellexit igitur hely quia dominus vocaret puerum et ait ad samuel. Vade et dormi. Et si deinceps vocauerit te: dices. Loquere domine: quia audit seruus tuus. Abiit ergo samuel: et dormiuit in loco suo. ℟. Dominus qui eripuit me de ore leonis et de manu bestie liberauit me. Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. v⁹. Misit dñs misericordiam suam ⁊ veritatem suã aĩam meã eripuit de medio catulorum leonũ. Ipse. lctõ iii.

Et venit et stetit et vocauit sicut vocauerat scdo. Samuel samuel: et ait samuel. Loquere dñe quia audit seruus tuus. Et ait dñs ad samuel Ecce ego facio verbũ in israel. quod quicunqz audierit: tinnient ambe aures eius. In die illo suscitabo aduersũ hely oĩa que locutus sum super domũ eius: incipiam et cõplebo. Predixi enĩ ei ꝙ iudicaturus essem domũ eius ineternũ propter iniq̃tatem: eo ꝙ nouerat indigne agere filios suos: et nõ corripuit eos. Idcirco iuraui domui hely ꝙ non expietur iniquitas domus eius victimis et muneribus vsqz ineternũ. ℟. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos. Vbi ceciderunt fortes israel. ℣. Omnẽs montes q̃ in circuitu eius sunt visitet dñs a gelboe autem transeat. Vbi. Gloria. Vbi. In scdo noct. ãn. Nature ge. ps. Cõserua. ℣. Media nocte. vt in psalterio. lcõ iiii.

Dormiuit autem samuel vsqz mane. aperuitqz ostia domus dñi: et samuel timebat indicare visionem hely. Vocauit ergo hely samuelem: et dixit ei. Samuel fili mi: Qui respõdens ait. Presto sum. Et interrogauit eum. Quis est sermo quem locutus est ad te dñs: Oro te ne celaueris a me. Hoc faciat tibi dñs et hoc addat: si absconderis a me sermonem ex omnibus verbis que dicta sunt tibi. Indicauit itaqz ei samuel vniuersos sermones: et non abscondit ab eo. Et ille respondit. Dñs est Quod bonũ est in oculis suis faciat. ℟. Doleo super te frater mi ionatha amabilis valde super amorem mulierum fortior leonibus velocior aquilis. Sagitta ionathe nunq̃ abiit retrorsum. ℣. Saul et ionathas amabiles et decori in vita sua in morte quoqz non sunt diuisi. Sagitta. lcõ v.

Creuit autem samuel et dñs erat cũ eo. et non cecidit ex omnibus verbis eius in terram. Et cognouit vniuersus israel a dan vsqz bersabee. ꝙ fidelis samuel propheta esset dñi. Et addidit dominus vt appareret in sylo. quoniã reuelatus fuerat dñs samueli ĩ sylo iuxta verbum dñi. capm iiii. Et venit sermo samuelis: in vniuerso israel. Et factum ẽ in diebus illis. conuenerunt philistiim in pugnã. Egressus est nanqz israel obuiã philistiim in prelium et castrametatus ẽ iuxta lapidẽ adiutorii. Porro philistiim venerunt in aphec et instruxerũt aciem contra israel: ℟. Peccaui super numerum arene maris et multiplicata sunt peccata mea et non sum dignus videre altitudinem celi pre multitudine iniquitatis mee quoniam irritaui iram tuam. Et malum coram te feci. ℣. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco et delictum meum coram me est semper tibi soli peccaui. Et malum. lcõ vi.

Inito autem certamine terga vertit israel philistiis. et cesa sunt in illo certamine passim per agros: quasi quattuor milia virorum. et reuersus est populus ad castra. Dixeruntqz maiores. Quare percussit nos dñs hodie coram philistiim Afferamus ad nos de sylo archam federis dñi. et veniat in medio nostri vt saluet nos de manu ĩimicorum nostrorum. ℟. Ego te tuli de domo patris tui dixit dominus et posui te pascere gregem populi mei et fui tecum in omnibus vbicunqz ambulasti. Firmans regnũ tuum ineternũ. ℣. Feciqz tibi nomen grande iuxta nomen magnorum qui sunt ĩ terra. Firmãs. Glĩa. Firmãs. In iii. noct. ãn. Spõsus. ps. Celi enar. ℣. Exaltare dñe. Tres vltime lect. de expositiõe q̃ euenerit. q̃re post hystoriã ezechielis. ℟. Recordare dñe testamenti tui et dic angelo percutienti cesset iam manus tua. Vt non desoletur terra et ne perdas omẽm animam viuã. ℣. Quiescat dñe iam ira tua a populo tuo et a ciuitate sancta tua. Vt. viii. ℟. Preparate corda vestra dño et seruite illi soli et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. ℣. Auferte deos alienos de medio vestri. Et liberabit. ix. ℟. Factum est dum tolleret dñs helyam per turbinẽ ĩ celum Helyseus clamabat

dicens pater mi pater mi currus israel et auri-
ga eius. V⁹. Oro dñe vt fiat duplex spiritus tu-
us in me et ille inquit si videris quando tollar a
te erit tibi quod petisti. Heliseus. Gloria pri. Pa
ter. Nota ꝙ cū istud ix. R. fuerit dictū i dñica.
sequētibꝫ dñicis dicet̄ loco illius vnū R. de trini
tate ꝑ ordinē. Et sic vsqꝫ ad aduētū dñi. ps. Te
deum. V⁹. sacerd. Excelsus super. ¶ In lau
dibꝫ ā. Regnauit dñs. ps. Dñs regnauit. ⁊cē.
vt i psalt̄. Ad bened. ⁊ mag. āe q̄ sūt post expo-
sitionē. cū orōe. Sequūt̄ meōrie cōes. q̄re post cōe
sctōꝝ. ¶ Ad primā hy⁹. Jam lucis. ps. De-
us deus meus respice. cū ceťis vt i psaltio
¶ Ad terciā et alias horas. vt i psalterio. cum
orōne de matut̄. ¶ Ad vesperas si fiat de tē-
pore ān. Dixit dñs. ps. Dixit dñs. cpm. Do
minus dirigat. hy⁹. O lux beata. ān. ⁊ orō
ad expositionē ꝑtinen̄. ¶ Ad cōplet̄. vt i psalt̄.
Legēda ꝑ ebdomadā vel pro dñica sequēti.

Misit ergo populus in sylo. ⁊ tulerūt
inde archam federis dñi exercituū
sedentis super cherubin. Erantqꝫ duo fi
lii hely cum archa federis dei. ophni ⁊ phi-
nees. Cumqꝫ venisset archa federis dñi in
castra: vociferatus est oīs israel clamore
grandi. et personuit terra. Et audierūt
philistiim vocem clamoris. Dixeruntqꝫ
Que nam est hec vox clamoris magni i
castris hebreoꝝ: Et cognouerunt ꝙ ar-
cha dñi venisset in castra: et ingemuerūt
dicentes. Ve nobis. Non enim fuit tāta
exultatio heri ⁊ nudiustercius. Ve nobis
Quis nos seruabit de manu deoꝝ istoꝝ
sublimium: Et facta est cōfusio mortis
magna in ciuitate. Videntes autem viri
azotii huiuscemodi plagam: dixerūt. Nō
maneat archa dei israel apud nos: quoni
am dura est manus eius super nos: et su
per dagon deū nostrū. Et mittentes con
gregauerūt oēs satrapas philistinoꝝ ad
se: et dixerunt. Quid faciemus de archa
dei israel: Responderūt gethei. Circūdu
catur archa dei israel. Et circunduxerūt
archam dei israel. Illis autem circundu

centibus eā: fiebat manus dñi dei super
singulas ciuitates interfectionis magne
nimis. Et percutiebat viros vniuscuiusqꝫ
vrbis. a paruulo: vsqꝫ ad maiorem. ⁊ cō
putrescebant prominentes extales eorū.
Inieruntqꝫ gethei consiliū. et fecerunt si-
bi sedes pelliceas. Miserūt ergo archam
dei in acharon. Cumqꝫ venisset archa dei
in acharon. exclamauerūt acharonite di
centes. Adduxerunt ad nos archam dei is
rael: vt interficiat nos et populū nostrū.
Miserunt itaqꝫ et congregauerunt oēs
satrapas philistinoꝝ. Qui dixerunt. Di
mittite archam dei israel. et reuertatur i
locum suum. et non interficiat nos cum
populo nostro. Fiebat enim pauor mor-
tis in singulis vrbibus. ⁊ grauissima val
de manus domini. Viri quoqꝫ qui mor-
tui non fuerant. ꝑcutiebantur i secretio-
ri parte natium. et ascendebat vlulatus
vniuscuiusqꝫ ciuitatis in celum. R. de
Deus oīm ad diē ꝑtinen̄. Si tamē nō sit dñica
vacua i qua dicant̄ oīa R. nec sint ferie scdꝫ R
oportet qñqꝫ aliqua R. dicere q̄ nō sūt ad diē ꝑ
tinentia. vt oīa dicant̄. Et sic per totum annū.
¶ Iste āe dicēde sūt sabbis ad vespas sup mag
a kal̄. iulii vsqꝫ ad kl̄. augusti. ān.

Dominus possedit me ab initio viaꝝ sua
rum anteꝙ̄ quicꝙ̄ faceret a pricipio nec
dum erāt abyssi et ego parturiebar quando pre
parabat celos aderā cum eo componens oīa. ān
Sapientia edificauit sibi domū excidit colum-
nas septem subdidit sibi gentes superboꝝ ⁊ su-
blimiū colla propria virtute calcauit. ān. Omis
sapientia a dño deo est et cum illo fuit semper
et est ante euū. ān. Sapientia clamitat in pla-
teis si quis diligit sapientiā ad me declinet ⁊ eā
inueniet et dum eam inuenerit beatus est si te-
nuerit eam. Legenda. Incipit liber prouerbi-
oꝝ salomonis. Lectio prima.

Parabole salomonis filii dauid
regis israel ad sciendā sapienti-
am et disciplinam. ad intelligē-
da verba prudentie. et suscipiendam eru

ditionem doctrine. iusticiam ⁊ iudicium
et equitatem: vt detur paruulis astu-
cia et adolescenti scientia et intellectus.
Audiens sapiēs sapiētior erit: et itelligēs
gubernacula possidebit. Animaduertet
parabolam ⁊ iterpretationē. verba sapiē
tiū ⁊ enigmata eoꝝ. Timor dñi pricipiū
sapientie. Sapientiā atqꝫ doctrinā: stul-
ti despiciūt. Audi fili mi disciplinā patris
tui: ⁊ ne dimittas legē matris tue: vt ad-
datur gratia capiti tuo: ⁊ torqs collo tuo
Tu aūt. ℟. In principio deus anteꝗ̄ terraꝫ
faceret priusꝗ̄ abyssos constitueret priusꝗ̄ pro-
duceret fontes aquaꝝ. Anteꝗ̄ montes collocarē
tur ante oēs colles generauit me dñs. ℣. Ego
in altissimis inhabitaui et thronus meus in co-
lumna nubis. Anteꝗ̄. Lectio ii.

Fili mi si te lactauerint peccatores:
ne acquiescas eis Si dixerint veni
nobiscum insidiemur sanguini. abscōda
mus tendiculas contra insōtem frustra
deglutiamus eū sicut infernus viuentē.
⁊ integrū quasi descendētē in lacū. Oēm
preciosā substantiā reperiemus. implebi
mus domos nostras spoliis: sortē mitte
nobiscū. marsupiū sit vnū oīm nostrum
Fili mi ne ambules cū eis. Prohibe pedē
tuū a semitis eoꝝ. Pedes eni illoꝝ ad ma
lū currūt: et festinant vt effundāt sāgui
nē. ℟. Girū celi circuiui sola ⁊ in fluctibus ma
ris ambulaui in oī gente et in oī populo prima-
tum tenui. Superboꝝ et sublimiū colla propria
virtute calcaui. ℣. Ego in altissimis ihabitaui ⁊
thronus meus ī colūna nubis. Superboꝝ. Lc. iii.

Frustra eni iacitur rete ante oculos
pennatoꝝ. Ipsi quoqꝫ contra sāgui
nē suū insidiantur. et moliūtur fraudes
contra aīas suas. Sic semite oīs auari
aīas possidentiū rapiūt. Sapiētia foris
predicat. in plateis dat vocē suā. in capite
turbaꝝ clamitat. ī foribus portaꝝ vrbis
profert verba sua dicēs. Vsqꝫquo paruu-
li diligitis infantiā. et stulti ea q̃ sibi sūt
noxia cupiūt: et imprudentes odibūt sci-
entiā: ℟. Emitte dñe sapiētiā de sede magni
tudinis tue. Vt mecū sit et mecū laboret vt sciā
quid acceptū sit coram te oī tēpore. ℣. Da michi
dñe sediū tuaꝝ assistricē sapientiā. Vt. Lctō iiii.

Conuertimini ad correctionē meam
En proferā vobis spiritū meū: et
ostendā verba mea. Quia vocaui et re-
nuistis. extēdi manū meā: ⁊ non fuit qui
aspiceret. Despexistis omne cōsiliū me-
um. ⁊ icrepatiōes meas neglexistis. Ego
quoqꝫ in interitu vestro ridebo: ⁊ subsan
nabo cū vobis qđ timebatis aduenerit.
Cū irruerit repentina calamitas: ⁊ inte-
ritus quasi tēpestas ingruerit: quādo ve
nerit sup vos tribulatio et āgustia. Tūc
inuocabunt me: ⁊ ego nō exaudiā. Mane
cōsurgēt: ⁊ nō inuenient me: eo ꝙ exosā ha
buerint disciplinā. ⁊ timorē dñi nō susce-
perit. nec acquieuerit cōsilio meo. ⁊ detra
xerint vniuerse correctioni mee. ℟. Da
michi dñe sediū tuaꝝ assistricē sapientiā et noli
me reprobare a pueris tuis. Qm̄ seruus tuus
sū ego ⁊ filius ancille tue. ℣. Mitte illā a sede
magnitudis tue vt mecū sit ⁊ mecū laboret Qm̄
Qui relinquūt iter rectū. et Lctō v.
ābulant per vias tenebrosas q̇ le-
tantur cū male fecerint. ⁊ exultant in re-
bus pessimis. quoꝝ vie puerse. ⁊ infames
eoꝝ gressus. Vt eruaris a muliere aliena
⁊ ab extranea. q̃ mollit sermones suos: ⁊
reliquit ducē pubertatis sue: et pacti dei
sui oblita est. Inclinata est domus eius
ad mortē. ⁊ ad inferos semite ipius. Oēs
q̇ ingrediūtur ad eā nō reuertentur: nec
apprehendēt semitas vite. Vt ābules in
via bona: ⁊ calles iustoꝝ custodias. Qui
eni recti sunt habitabunt in terra: ⁊ sipli
ces pmanebunt ī ea. Impii vero de terra
pdētur. ⁊ q̇ inique agunt auferētur ex ea.
Fili mi ne obliuiscaris legis mee. et pre-
cepta mea cor tuū custodiat. Longitudi-
nē enim dierum: et annos vite. et pacem
apponēt tibi. Misericordia et veritas nō
te deserant. Circunda eas gutturi tuo: et

describe in tabulis cordis tui. ⁊ inuenies
gloriam: et disciplinā bonā corā deo et
hominibus. ℟. Super salutem et oēm pul-
chritudinē dilexi sapientiam et proposui pro lu-
ce habere illam. Venerunt michi oīa bona pari-
ter cum illa. ℣. Dixi sapiētie soror mea es ⁊ pru
dentiā vocaui amicā meā. Venerunt. L. vi

Habe fiduciā ī dño ex toto corde tuo.
et ne īnitaris prudentie tue. In oī-
bus viis tuis cogita illum: et ipse diriget
gressus tuos. Ne sis sapiens apud temet
ipsum. Time deū. et recede a malo. Sa-
nitas quippe in vmbilico tuo erit: et irri
gatio ossium tuoꝝ. Honora dñm de tua
substantia: ⁊ de primitiis frugū tuarum
da pauperibus. et īplebuntur horrea tua
saturitate: ⁊ vino torcularia redūdabūt
Disciplinā dñi fili mi ne abiicias: nec de
ficias cū ab eo corriperis. Quem enim di
ligit dñs corripit: ⁊ quasi pater in filio cō
placet sibi. Beatus homo qui inuenit sa
pientiam: et qui affluit prudentia: Meli
or est acquisitio eius negotiatione auri ⁊
argenti. primi et purissimi fructus eius.
℟. Verbum iniquū et dolosum longe fac a me
dñe diuitias et paupertates ne dederis michi.
Sed tantū victui meo tribue necessaria. ℣. Ne
forte satiatus euomam illud et periurē nomen
dei mei. Sed tantū. ¶ Tres vltime lect. de expo
sitione q̄ euenerit. vii. ℟. ¶ Domine pater et de-
us vite mee ne derelinquas me in cogitatu mali
gno extollentiam oculoꝝ meoꝝ ne dederis mi-
chi et desideriū malignū auerte a me dñe aufer
a me concupiscentiā. Et animo irreuerenti ⁊ in
frunito ne tradas me dñe. ℣. Verbum iniquū
et dolosum longe fac a me dñe diuitias et pau-
pertates ne dederis michi. Et aio. ℟. Ne dere-
linquas me dñe pater et dñator vite mee vt nō
corruā in conspectu aduersarioꝝ meoꝝ. Ne gau
deat de me inimicus meus. ℣. Apprehende ar-
ma et scutum et exurge in adiutoriū michi. Ne
℟. Magna enim sunt iudicia tua dñe et ienar
rabilia v̄ba tua. Magnificasti populū tuū ⁊ ho
norasti. ℣. Deduxisti sicut oues populum tuum
in manu moysi et aaron. Magnificasti. Glia
¶ Si dñica ii. ⁊ iii. fiat de tēpore. dicet vnū ℟. de
trinitate. per ordinē loco vltimi. Et sic vsqz ad
aduentum. Itē alia dñica vel per ebdomadas
de libro ecclesiastes. ¶ Lectio prima

Verba ecclesiastes filii dauid regis
hierusalem. Vanitas vanitatū
dixit ecclesiastes. Vanitas vani
tatū: et omnia vanitas. Quid amplius
habet homo de vniuerso labore suo quod
laborat sub sole: Generatio preterit ⁊ ge
neratio aduenit. terra vero ineternū stat
Oritur sol et occidit: et ad locū suum re-
uertitur. Ibiqz renascens girat per meri-
diem. ⁊ flectitur ad aquilonē lustrās vni-
uersa. In circuitu pergit spiritus. ⁊ in cir
culos suos reuertitur. ¶ ℟. vts. ¶ Lectio ii.

Omnia flumina intrant mare. ⁊ ma
re non redundat. Ad locū vnde ex
eunt flumina reuertuntur: vt iterū flu-
ant. Cuncte res difficiles. non potest ho-
mo eas explicare sermone. Non satura-
tur oculus visu: nec auris impletur audi
tu. Quid est quod fuit: ipsum qđ futuꝝ
est Quid est quod futuꝝ est: ipsum quod
faciendum est. Nichil sub sole nouū: nec
valet quisq̄ dicere: ecce hoc recēs est. L. iii.

Iam eni precesserunt in seculis q̄ fue
runt ante nos. Non est prioꝝ me-
moria: sed nec eoꝝ quidē que postea futu
ra sunt erit recordatio: apud eos q̄ futuri
sunt ī nouissimo Ego ecclesiastes fui rex
super israel in hierusalē: et proposui ī ani
mo meo querere et inuestigare sapienter
de omnibus que fiunt sub sole. Hanc oc
cupationem pessimā dedit dñs filiis ho-
minū: vt occuparentur in ea. L. iiii.

Vidi cuncta que fiunt sub sole. ⁊ ecce
vniuersa vanitas et afflictio spiri
tus Peruersi difficile corriguntur. ⁊ stul-
toꝝ infinitus est numerus. Locutus sū
in corde meo dicens. Ecce magnus effe-
ctus sum. et precessi sapientia omnes qui
fuerunt ante me in hierusalem. et mens

mea contemplata est multa sapienter et didici. Dediq; cor meum vt scirem prudentiam atq; doctrinam: erroresq; & stulticiam. Tu autem. Lectio v.

Et agnoui q in his quoq; esset labor et afflictio spiritus. eo q in multa sapientia multa sit indignatio: et qui addit scientiam: addit et laborem. Dixi ergo in corde meo. Vadam et affluam delicijs et fruar bonis. Et vidi q hoc quoq; esset vanitas. Risū reputaui errorē: et gaudio dixi. Quid frustra deciperis. L. vi.

Cogitaui in corde meo abstrahere a vino carnē meā: vt animū meum trāsferrem ad sapientiā. deuitarēq; stulticiam donec viderē quid esset vtile filijs hoīm: quo facto opus est sub sole numero dierum vite sue. ¶ Itē alia dñica vel per ebd̄o. de libro sapientie. Lectio pria

Diligite iusticiam qui iudicatis terram. Sentite de dño in bonitate. & in simplicitate cordis querite illum. qm̄ inuenitur ab his q̇ non tentant illū. Apparet autē eis q̇ fidem habēt in illū. Peruerse enim cogitationes separant a deo. Probata autem virtus: corripit insipientes. Quoniam in maliuolā aīam non introibit sapientia. nec habitabit in corpore: subdito peccatis. R̄. vts̄. Lctō ii.

Spiritus enim sanctus discipline effugiet fictū. et auferet se a cogitationibus q̄ sunt sine intellectu. et corripietur a superueniente iniquitate. Benignus est enim spūs sapientie. et non liberabit maledictū a labijs suis. quoniā renum illius testis est deus. et cordis illius scrutator est verus. et lingue eius audi- ¶ tor. Lectio iii.

Quoniā spiritus dñi repleuit orbem terrarū: et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis. Propter hoc qui loquitur iniqua nō potest latere. nec preteribit illum corripiens iudicium. Lectio iiii.

In cogitatiōibus enim impij interrogatio erit. Sermonū autē illius auditio ad deū veniet. & ad correptionē iniquitatum illius: quoniam auris zeli audit omnia. et tumultus murmurationum non abscondetur. ¶ Lectio v.

Custodite ergo vos a murmuratione que nichil prodest. et a detractione parcite lingue. Quia sermo obscurus inuacuum non ibit. Lectio vi.

Melior est sapiētia q̄ vires. et vir prudens magis q̄ fortis. Audite ergo reges: et intelligite. Discite iudices finiū terre. Prebete autē aures vos: qui continetis multitudines et placetis vobis in turbis nationū. qm̄ data est a dño potestas vobis. & virtus altissimo: q̇ interrogabit opera vestra et cogitationes scrutabitur. ¶ Itē alia dñica vel per ebdomadas de ecclesiastico. Lectio prima.

Omnis sapientia a dño deo est: et cū illo fuit semper & est ante euū. Arenam maris et pluuie guttas. et dies seculi quis dinumerat: Altitudinem celi. & latitudinē terre. et profundum abyssi quis dimensus est: R̄. vts̄. Lectio ii.

Sapientiam dei precedentē oīa quis inuestigauit: Prior oīm creata est sapientia. et intellectus prudentie ab euo Fons sapientie verbū dei in excelsis. & ingressus illius mandata eterna. Radix sapientie cui reuelata est: et astutias illius quis cognouit: Lectio tercia.

Disciplina sapientie cui reuelata est et manifestata: et multiplicationē ingressus illius quis intellexit: Unus est altissimus creator omniū omnipotens: et rex potens et metuendus nimis: sedēs super thronum illius. Lectio iiii.

Ipse creauit illā in spū. & vidit. & dinumerauit. & mensus est. & effudit illā sup oīa opera sua. sup oēs carnē scd̄m datū suū prebet illā diligentibus se. Lctō v.

Timor dñi gloria. & gloriatio & leticia & corona exultationis. Timor dñi

delectabit cor: et dabit leticiā et gaudium in longitudinem dierum. Lectio vi.

Timenti deū bene erit in extremis: et in die defunctiōis benedicet. Dilectio dei honorabilis sapientia. Quibz autē apparuerit ī visu diligunt eā ī sermone: in agnitione magnalium suorum. Añe pro diebus sabbati a kal. augusti vsqz ad kal. septembris super Magn. āñ.

Cum audisset iob nunciorum verba sustinuit patiēter et ait si bona suscepimus de manu dñi mala aūt quare nō suscipiamus ī oībus his nō peccauit iob labiis suis neqz aliquid stultū cōtra deū locutus est. āñ. In oībus his nō peccauit iob labiis suis neqz aliqd stultū cōtra deū locutus est. ā. Noctē illā tenebrosus turbo possideat nec cōputetur ī diebz anni nec numeretur ī mensibus sed sit nox illa solitaria nec laude digna in qua dictum est cōceptus est homo. āñ. Auditu auris audiui te nūc oculus meus videt te idcirco ipse me reprehēdo et ago penitētiā ī fauilla et cinere. Incipit liber iob q̄ legēd⁹ ē a kl. augusti vsqz ad kl. septēbris. Lectio pria.

Vir erat in terra hus noīe iob. et erat ille simplex et rectus ac timēs deū: et recedēs a malo. Natiqz sunt ei septē filii. et tres filie. Et fuit possessio eius septē milia ouiū. et tria milia camelorum. Quīgēta quoqz iuga boū. et quingente asine: et familia multa nimis. Eratqz vir ille magnus inter oēs orientales. Et ibāt filii eius et faciebant cōuiuia p domos vnusq̄sqz ī die suo. Et mittētes vocabant tres sorores suas: vt comederent et biberent cū eis. R. Si bona suscepimus de manu dñi mala aūt quare nō suscipiamus. Dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factū est sit nomē dñi benedictū. V⁹. In oībz his nō peccauit iob labiis suis neqz stultū quid contra deū locutus est. Dñs. Lectio ii.

Cumqz in orbē dies cōuiuii trāsissent mittebat ad eos iob: et sctificabat illos. Cōsurgēsqz diluculo offerebat olocausta p singulos. Dicebat enī iob. Ne forte peccauerit filii mei: et benedixerit deum in cordibz suis: sic faciebat iob cūctis diebus. Quadā aūt die cū venissent filii dei vt assisterēt corā dño. affuit etiā inter eos sathan. Cui dixit dñs. Vnde venis: Qui rñdens ait. Circuiui terrā: et perābulaui eā. Dixitqz dñs ad eū. Nōne cōsiderasti seruū meū iob: q̄ nō est similis ei in terra. homo simplex et rectus ac timēs deum: et recedēs a malo: Cui rñdens sathā ait. Nunquid frustra timet iob deū: Nōne tu vallasti eū ac domū eius. vniuersāqz substātiā p circuitū. Operibusqz manuū eius benedixisti: et possessio eius creuit in terrā: Sed extēde paululū manū tuā: et tange cūcta q̄ possidet: nisi ī faciem benedixerit tibi. R. Anteq̄ comedā suspiro et tanq̄ īundantis aque sic rugitus meus q̄a timor quē timebā euenit michi et qd verebar accidit. Nōne dissimulaui nōne silui et iā quieui et venit sup me misericordia tua dñe. V⁹. Nolo multa fortitudine contendas mecum ne magnitudinis tue mole me premas equitatem proponas contra me. Nōne dissimulaui. Lectio iii.

Dixit ergo dñs ad sathan. Ecce vniuersa q̄ habet ī manu tua sūt. tantū in eū nō extēdas manū tuā. Egressusqz est sathā a facie dñi. Cū aūt quadam die filii et filie iob comederēt et biberent vinū in domo fratris sui primogeniti: nuncius venit ad iob qui diceret. Boues arabāt et asine pascebāt iuxta eos: et irruerūt sabei. tulerūtqz oīa et pueros pcusserūt gladio: et euasi ego solus vt nūciarē tibi. Cūqz adhuc ille loq̄retur: venit alter et dixit. Ignis descēdit de celo. et tactas oues puerosqz cōsūpsit. et effugi ego solus vt nunciarē tibi. R. Vtinā appēderēt pctā mea q̄bz irā merui. Et calamitas quā patior ī statera. V. Quasi arena maris hec grauior appareret vnde et verba mea dolore sūt plena. Et. Lcō iiii

Sed et adhuc illo loquēte: venit alius et dixit. Caldei fecerūt tres turmas et īuaserūt camelos et tulerūt eos: necnon

et pueros percusserũt gladio. ⁊ effugi ego solus vt nũciarẽ tibi. Adhuc loq̃batur il-le: ⁊ ecce alius itrauit ⁊ dixit. Filiis tuis ⁊ filiabus vescẽtibus ⁊ bibẽtibus vinũ in domo fratris sui primogeniti: repẽte ventus vehemens irruit a regione deserti: et concussit quattuor angulos domus: q̃ corruẽs oppressit liberos tuos. ⁊ mortui sũt. ⁊ effugi ego solus vt nũciarẽ tibi. ℟. Quare detraxistis sermonibus veritatis ad icrepan-dũ verba cõponitis ⁊ subuertere nitimini amicũ vestrũ. Veruntamẽ q̃ cogitatis explete. ℣. Milicia est vita hominis super terram ⁊ sicut dies mercennarii dies eius. Veruntamen. Lectio v.

Tunc surrexit iob et scidit vestimẽta sua. et tonso capite corruit in terrã et adorauit ⁊ dixit. Nudus egressus sũ de vtero matris mee: nudus reuertar illuc. Dñs dedit. dñs abstulit. sicut dño placuit: ita factũ est: sit nomen dñi benedictũ. In oĩbus his nõ peccauit iob: labiis suis nec stultum q̃d contra deum locutus est Factum est autẽ cum quadã die venissẽt filii dei ⁊ starent corã dño. venisset quoq; sathan inter eos: ⁊ staret ĩ conspectu eius vt diceret dñs ad sathã vnde venis: Cui respondens ait. Circuiui terrã: ⁊ perãbulaui eam. Et dixit dñs ad sathan. Nunquid considerasti seruum meũ iob: ꝙ nõ sit similis ei in terra. vir simplex ⁊ rectus ac timens deũ ⁊ recedens a malo: ⁊ adhuc retinẽs innocentiã: Tu autẽ cõmouisti me aduersus eũ: vt affligerẽ eum frustra Cui respõdit sathan: ⁊ ait. Pellem ꝓ pelle. et cuncta q̃ habet homo: dabit pro anima sua. Alioquin mitte manũ tuã: ⁊ tange os ⁊ carnẽ eius: ⁊ tunc videbis ꝙ in faciẽ benedixerit tibi. ℟. Induta est caro mea putredine ⁊ sordibus pulueris cutis mea aruit ⁊ cõtracta est. Memento mei dñe quia ventus est vita mea. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerũt et ego sicut fenũ arui. Memẽto. Lectio vi.

Dixit ergo dñs ad sathan Ecce ĩ manu tua est: veruntamẽ aĩam illius serua Egressus igitur sathan a facie dñi ꝑcussit iob vlcere pessimo. a planta pedis vsq; ad verticẽ. q̇ testa saniem radebat sedẽs in sterq̃linio. Dixit aũt illi vxor sua Adhuc ꝑmanes ĩ simplicitate tua: Benedic dño ⁊ morere. Qui ait ad illã. Quasi vna de stultis mulierib; locuta es Si bona suscepimus de manu dñi: quare mala non suscipiamus: In oĩbus his nõ peccauit iob labiis suis. Igit̃ audientes tres amici iob oẽ malũ q̇d accidisset ei venerũt singuli de loco suo: eliphaz. themanites. ⁊ baldad. suites. ⁊ sophar. naamatites. Cõdixerãt enĩ. vt pariter veniẽtes visitarẽt eũ: ⁊ cõsolarẽtur. Cũq; eleuassent procul oculos suos: nõ cognouerũt eum. Exclamãtes aũt plorauerũt: scissisq; vestibus sparserũt puluerẽ sup caput suũ ĩ celũ: et sederũt cũ eo ĩ terra septẽ dieb; ⁊ septẽ noctib;: ⁊ nemo loq̃batur ei verbũ. Videbãt enĩ eius dolorẽ: esse vehemẽtẽ. ℟. Memẽto mei deus q̄ vẽtus est vita mea. Nec aspiciat me visus hoĩs. ℣. Et nõ reuertet̃ oculus meus vt videat bona. Nec. Gl'ia. Nec. ⸤ Tres vltĩe lc. de expõe ⸥ ℟. Paucitas dierũ meoꝝ finiet̃ breui dimitte me dñe sine plãgã paululũ dolorẽ meũ Anteq̃ vadã ad terrã tenebrosã ⁊ optã mortis caligine. ℣. Ecce ĩ puluere sedeo ⁊ ĩ puluere dormio ⁊ si mane me q̃sieris nõ subsistã. Anteq̃. ⸤ viii ℟ Ne abscõdas me dñe a facie tua. Manũ tuã lõge fac a me ⁊ formido tua nõ me t̃reat. ℣. Voca me et ego respõdebo tibi aut certe loquar ⁊ tu respõde michi. Manũ tuã. ⸤ ix. ℟ ⸥ Nocte os meũ perforatur doloribus ⁊ q̃ me comedũt nõ dormiunt a multitudine eoꝝ cõsumitur vestimẽtum meũ. Cõparatus sũ luto ⁊ assimilatus sũ fauille et cineri. ℣. O custos hoĩm quare posuisti me cõtrariũ tibi ⁊ factus sũ michimetipsi grauis parce michi dñe nichil enĩ sunt dies mei. Cõparatꝰ Gl'ia. Et assimilatus. ⸤ cetã vtš. ps. ⸥ Te deũ ⸤ Cetã vt ĩ psaltio. ⸥

¶ Legenda per ebð.

Post hec aperuit iob os suũ ⁊ maledixit diei suo: et dixit. Pereat dies in qua natus sũ. ⁊ nox in qua dictũ est: cõce-

ptus est homo. Dies ille vertatur ī tene
bꝛas. Non requirat eū deus desuper: ⁊ nō
illustretur lumine. Obscurēt eū tenebꝛe
et vmbꝛa moꝛtis. Occupet eum caligo: ⁊
inuoluatur amaritudine. Noctē illā te
nebꝛosus turbo possideat: ⁊ nō cōputetur
in diebus anni. nec numeretur in mensi
bus. Sit nox illa solitaria: nec laude di
gna. Maledicāt ei q̇ maledicunt diei: qui
parati sūt suscitare leuiathan. Obtene
bꝛētur stelle caligine eius: expectet lucem
et nō videat. nec oꝛtum surgentis auroꝛe.
q̇ꝛ non conclusit ostia ventris qui poꝛta
uit me: nec abstulit mala ab oculis meis
Quare non in vulua moꝛtuus sū: egres
susqꝫ de vtero non statim perii: Quare
exceptus genibus: cur lactatus vberibus
Nunc enim doꝛmiens silerem. et somno
meo requiescerem. cum regibus et consu
libus terre: qui edificant sibi solitudines
aut cum pꝛincipibus qui possident aurū
et replent domos suas argento Aut sicut
aboꝛtiuū absconditū nō subsisterem: vel
qui concepti non viderunt lucem. Ibi im
pii cessauerunt a tumultu. et ibi requie
uerunt fessi roboꝛe. et quondam victi pa
riter sine molestia non audierūt vocem
exactoꝛis. Paruus et magnus ibi sunt: ⁊
seruus liber a domino suo. Quare data
est misero lux: et vita his q̇ in amaritudi
ne anime sunt: Qui expectant moꝛtē et
non venit. quasi effodiētes thesauꝝ. gau
dentqꝫ vehementer cū inuenerint sepul
chꝛū. Viro cui abscondita est via: et circū
dedit deus eū tenebꝛis. Anteq̄ꝫ comedam
suspiro. et quasi inundātis aque sic rugi
tus meus: quia timoꝛ quē timebā euenit
michi: et qd̄ verebar accidit. Nonne dissi
mulaui: nonne silui: nōne quieui: et ve
nit super me indignatio tua. ℟. vts. Añe
dicende ad Magn̄. diebus sabbatis per pꝛimos
xv. dies septembꝛis añ.

Benedictus es dñe deus misericoꝛdiaꝝ ⁊ be
nedictum est nomen tuū sanctū ⁊ honoꝛabile in
omnia secula. añ. Ne reminiscaris dñe delicta
nostra vel parentū nostroꝝ neqꝫ vindictam su
mas de peccatis nostris. Liber thobie q̇ legen
dus est p pꝛimos xv. dies septēbꝛis. Lectio pꝛia

Thobias ex tribu et ciuitate ne
ptalim: q̄ est in superioꝛibus ga
lilee supꝛa naason: post viam q̄
ducit ad occidentē in sinistro habens ciui
tatem sephet. cū captus esset in dieb⁊ sal
manasar regis assirioꝝ. ī captiuitate ta
mē positus viam veritatis non deseruit
ita vt oīa que habere poterat. quotidie cō
captiuis fratribus q̇ erant ex eius gene
re impartiret. Cumqꝫ esset iunioꝛ omni
bus in tribu neptalim. nichil tamen pue
rile gessit in opere. Deniqꝫ cum irēt om
nes ad vitulos aureos: quos hieroboam
fecerat rex israel. hic solus fugiebat cōsoꝛ
tia oīm. et pergebat ad hierusalem ad tē
plum dñi. et ibi adoꝛabat deū israel: oīa
pꝛimitiua sua ⁊ decimas suas fideliter do
mino offerens: ita vt in tercio anno pꝛo
selitis et aduenis ministraret omnē deci
mationē. Hec et his similia secundum le
gem dei puerulus obseruabat. Tu autē
℟. Peto dñe vt de vinculo impꝛoperii huius ab
soluas me aut certe desuper terram eripias me
ne reminiscaris delicta mea vel parentū meoꝝ
neqꝫ vindictam sumas de peccatis meis. Quia
eruis sustinentes te dñe. ℣. Qui regis israel in
tende q̇ deducis velut ouem ioseph. Quia. lcō ii.

Cū vero factus esset vir: accepit vxo
rem ānam de tribu sua. genuitqꝫ
ex ea filium nomen suum imponens ei.
Quē ab infantia timere deum docuit: ⁊
abstinere ab omni peccato. Igitur cū per
captiuitatem deuenisset cum vxoꝛe sua
et filio in ciuitatem niniue cum oī tribu
sua: et oēs ederent ex cibis gentilium. iste
custodiuit aīam suam: ⁊ nunq̄ꝫ contami
natus est in escis eoꝝ. Et quoniam me
moꝛ fuit dñi in toto coꝛde suo. dedit ei de
us gratiā in cōspectu salmanasar regis
assirioꝝ: et dedit ei potestatem quocunqꝫ

vellet ire: habens libertatem quecūqꝫ fa-
cere voluisset. Pergebat enī per omnes q̇
erant ī captiuitate: et monita salutis da-
bat eis. Cum autem venisset in rages ci-
uitatem medoꝝ: et ex his quibus honora
tus fuerat a rege habuisset decem talēta
argēti: ⁊ cū ī multa turba generis sui ga
belū egentem videret. qui erat de tribu
eius: sub cyrographo dedit illi memoratū
pondus argenti. R. Omni tēpore benedic de
um et pete ab eo vt vias tua dirigat. Et omni
tēpore consilia tua in ipso permaneant. V. Me
mor esto fili qm̄ pauperē vitā gerimus habebis
multa bona si timueris deū. Et. Lectio iii.

Post multū vero temporis mortuo
salmanasar rege: cū regnaret sen-
nacherib filius eius pro eo: et filios israel
exosos haberet in conspectu suo. thobias
quotidie pergebat per omnē cognationē
suā ⁊ consolabatur eos. diuidebatqꝫ vni
cuiqꝫ prout poterat de facultatibus suis
Esuriētes alebat. nudisqꝫ vestimēta pre
bebat: ⁊ mortuis atqꝫ occisis sepulturam
solicitus exhibebat. Deniqꝫ cū reuersus
esset sēnacherib. fugiēs a iudea ob plagā
quā circa eū deus fecerat ꝓpter blasphe-
miā suā: ⁊ iratus multos occideret ex fi-
liis israel: thobias sepeliebat corpora eoꝝ.
At vbi nūciatū est regi. iussit eū occidi. et
oēm substātiā eius tulit. Thobias vero
cū filio suo ⁊ cū vxore fugiens. nudus la-
tuit: qꝛ multi diligebant eū. Post dies ve
ro quadragita ⁊ quinqꝫ: occiderūt regē fi
lii eius. Et reuersus est thobias ad domū
suam: oīsqꝫ facultas eius restituta est ei.
R. Memor esto fili qm̄ pauperem vitam geri
mus Habebis multa bona si timueris deum. V.
Fiducia magna erit coram summo deo elemo-
sina oībus qui faciunt eā. Habebis. l'c. iiii.

Post hec vero cū esset festus dies dn̄i
et factū esset prandiū bonū in do-
mo thobie: dixit filio suo. Vade et adduc
aliquos de tribu nostra timentes deū: vt
epulentur nobiscum. Cumqꝫ ille abiisset
reuersus nunciat vnū ex filiis israel iu-
gulatū iacere in platea. Statimqꝫ thobi
as exiliēs de accubitu suo relinquēs prā
diū: ieiunus peruenit ad corpus. Tollēs-
qꝫ illud portauit ad domū suam occulte:
vt dū sol occubuisset caute sepeliret eum
R. Sufficiebat nobis paupertas nostra vt diui
tias computaremus nunq̄ fuisset pecunia ista
pro qua misisti filiū nostrum. Baculū senectu-
tis nostre. V. Heu me fili mi vt q̇d te misimus
peregrinari lumē oculoꝝ nostroꝝ. Baculū. l'c. v

Cumqꝫ occultasset corpus: mandu-
cauit panē cū luctu et tremore. me
morans illū sermonē quē dixit dn̄s per
amos prophetā. Dies festi vestri conuer
tentur in luctū et lamentationē. Cū ve-
ro sol occubuisset: abiit et sepeliuit eū. Ar
guebant autē eū oēs amici sui dicentes.
Jam huius rei causa interfici iussus es: ⁊
vix effugisti mortis imperiū: ⁊ iteꝝ sepe-
lis mortuos: Sed thobias plus timēs de
um q̄ reges. rapiebat corpora occisoꝝ: et
occultabat in domo sua: ⁊ ī mediis nocti-
bus sepeliebat ea. R. Benedicite deū celi et
corā oībus viuētibus cōfitemini illi. Qr fecit no
biscū miam suā. V. Tēpus est vt reuertar ad
eū q̇ me misit vos aūt benedicite deū. Qr. l'c. vi.

Contigit aūt vt quadā die fatigat⁹
a sepultura veniēs domū iactasset
se iuxta parietē. ⁊ obdormisset et ex nido
hyrundinū dormiēti illi calida stercora ī-
ciderēt sup oculos eius: fieretqꝫ cec⁹. Hāc
aūt tētationē ideo ꝑmisit dn̄s euenire illi
vt posteris daret exēplū patientie eius si
cut ⁊ scti iob. Nā cū ab īfātia sua sēp deū
timuerit: ⁊ mādata eius custodierit. non
est cōtristatus cōtra deū: q̄ plaga cecita-
tis euenerit ei: sed imobilis ī dei timore ꝑ-
māsit: agēs grās deo oībus dieb; vite sue
Nā sicut btō iob īsultabāt reges: ita isti
parētes ⁊ cognati eius irridebāt vitā ei⁹
dicētes. Vbi ē spes tua ꝑ qua elemosinas
⁊ sepulturas faciebas: Thobias increpa
bat eos dicēs Nolite ita loqui: qm̄ filii sā

ctoꝝ sumus: ⁊ vitā illam expectam⁹ quā
deus daturus est his q̄ fidē suā nunq̄ꝫ mu
tant ab eo. ℟. Tēpus est vt reuertar ad eū q̄
me misit vos aūt bn̄dicite deū. Et enarrate oīa
mirabilia eius. ℣⁹. Bn̄dicite deū celi ⁊ corā oībꝫ
viuentibꝫ cōfitemini ei. Et. ⅃ viii. ℟. ⅃ Tribula
tiones ciuitatū audiuimus quas passe sūt ⁊ de/
fecimus timor ⁊ ebetudo mētis cecidit sup nos ⁊
sup liberos nostros ipsi mōtes nolūt recipere fu
gā nostrā. Dn̄e miserere. ℣. Peccauimus cū pa/
tribꝫ nostris iiuste egimus iiq̄tatē fecim⁹. Dn̄e.
⅃ viii. ℟. ⅃ Nos aliū deū nescimus preter dn̄m i
quo speramus. Qui non despiciet nos nec amo
uebit salutē suā a genere nr̄o. ℣⁹. Indulgētiam
eius fusis lachrimis postulem⁹ ⁊ humiliemus il
li aīas nr̄as. Qui. ⅃ ix. ℟. ⅃ Dn̄e deus q̄ conteris
bella ab iicio eleua brachiū tuū sup gētes q̄ cogi
tāt seruis tuis mala. Et dextera tua glorificet
in nobis. ℣⁹. Allide virtutē eoꝝ i virtute tua ca/
dat virtus eoꝝ in iracūdia tua. Et dextera. ps.
Te deū. ⅃ Laudes ⁊ cē. vt s̄. ⅃ ¶ Legēda p ebd̄.

Anna vero vxor eius ibat ad opus
textrinū quotidie: ⁊ de labore ma/
nuū suaꝝ victū quē cōsequi potuisset de
ferebat. Unde factū est vt hedū capraruꝫ
accipiens detulisset domi. Cuius cū vo/
cē balātis vir eius audisset dixit. Uidete
ne forte furtiuus sit: reddite eū dn̄is suis:
quia nō licet nobis aut edere ex furto ali
quid: aut cōtingere. Ad hoc vxor eius ira
ta respōdit. Manifeste vana facta ē spes
tua. ⁊ elemosine tue nō apparuerūt. Atq̄ꝫ
his ⁊ aliis huiusmodi verbis exprobrabat
ei. Tūc thobias igemuit: ⁊ cepit orare cū
lachrimis dicēs. Justus es dn̄e: ⁊ oīa iudi/
cia tua vera sunt. ⁊ oēs vie tue mīa ⁊ ve/
ritas ⁊ iudiciū. Et nunc dn̄e memor esto
mei. ⁊ ne vidictā sumas de pctīs meis: ne
q̄ꝫ reminiscaris delicta mea vel parentū
meoꝝ. Qm̄ nō obediuimus preceptis tu
is: ideo traditi sumus i direptionē. ⁊ capti
uitatē. ⁊ mortē. ⁊ in fabulā. ⁊ in iproperiū
oībus natiōībus i q̄bus dispsisti nos. Et
nunc dn̄e magna sūt iudicia tua: q̄r non

egimus scd̄m precepta tua: ⁊ nō ābulaui
mus sinceriter corā te. Et nunc dn̄e scd̄ꝫ
voluntatē tuā fac mecū: et precipe i pace
recipi sp̄m meū. Expedit eni michi mori:
magis q̄ꝫ viuere. Eadē itaq̄ꝫ die cōtigit
vt sara filia raguelis i rages ciuitate me
doꝝ. ⁊ ipsa audiret iproperiū ab vna ex ā/
cillis patris sui. qm̄ tradita fuerat septē
viris: et demoniū noīe asmodeus occide/
rat eos: mox vt igressi fuissent ad eā. Er
go cū p culpa sua icreparet puellā: rn̄dit
ei dicēs. Amplius ex te nō videamus filiū
aut filiā sup terrā iterfectrix viroꝝ tuoꝝ.
⅃ An̄e. die sabbati qn̄ legit̄ de libro iudich p octo
dies post oct. natiuitatis btē marie. exceptis die/
bꝫ ieiunioꝝ. q̄ hn̄t ppriā legēdā. q̄re post legēdā
sequētē. ān. ⅃ Adonay dn̄e deus magne ⁊ mirabi
lis q̄ dedisti salutē i manu femine exaudi preces
seruoꝝ tuoꝝ. p̄s. Mag. ⅃ De libro iudich. Lcō i.

Arphaxat itaq̄ꝫ rex medorū sub/
iugauerat multas gentes im/
perio suo: et ipse edificauerat ci
uitatem potentissimam quam appella/
uit egbatanis. ex lapidibus quadratis et
sectis fecit muros eius in altitudine cu/
bitorum septuaginta. et in latitudine cu
bitorum triginta. ℟. Tribulationes ciui/
tatum audiuimus quas passe sunt et defecim⁹
timor et ebetudo mentis cecidit super nos et su/
per liberos nostros ipsi montes nolunt recipere
fugam nostram. Domine miserere. ℣⁹. Pecca/
uimus cum patribus nostris iniuste egimus ini
quitatem fecimus. Dn̄e. ¶ Lectio ii.

Turres vero eius posuit in altitudi/
ne cubitorum centum. per quadrū
vero earum latus vtrumq̄ꝫ vicenorum
pedum spacio tendebatur. Posuitq̄ꝫ por
tas eius in altitudinem turrium: et glo/
riabatur quasi potens in potentia exer/
citus sui: et in gloria quadrigarum sua/
rum. ℟. Nos alium deū nescimus preter dn̄m
i quo speram⁹. Qui nō despiciet nos nec amoue
bit salutē suā a genere nr̄o. ℣⁹. Indulgentiā ei⁹
fusis lachrimis postulemus et humiliemus illi

animas nostras. Qui non. Lectio iii.

Anno igit̃ duodecimo regni sui. nabugodonosor rex assirioꝝ q̃ regnabat in niniue ciuitate magna pugnauit cõtra arphaxat. ⁊ obtinuit eũ in cãpo magno q̃ appellatur ragau. circa eufratẽ et tigrim ⁊ iadasa. in cãpo erioth regis elicorũ. R. Dñe deus q̃ conteris bella ab initio eleua brachiũ tuũ sup gentes que cogitant seruis tuis mala. Et dextera tua glorificetur in nobis V. Allide virtutẽ eoꝝ in virtute tua cadat virtus eoꝝ in iracundia tua. Et. Lectio iiii.

Tunc exaltatũ est regnũ nabugodonosor: ⁊ cor eius eleuatũ est. Et misit nuncios ad oẽs q̃ habitabãt in cilicia et damasco ⁊ libano: ⁊ ad gẽtes q̃ sunt in carmelo ⁊ cedar. ⁊ inhabitãtes galileã in cãpo magno esdrelon. ⁊ ad oẽs q̃ erant in samaria ⁊ trãsflumẽ iordanẽ. vsq; ad hierusalẽ ⁊ ad oẽm terrã iesse quousq; perueniatur ad mõtes ethiopie. R. Dñator dñe celoꝝ ⁊ terre creator aquaꝝ rex vniuerse creature tue. Exaudi orationem seruorum tuorum. V. Qui regis israel intende qui deducis velut ouẽ ioseph. Exaudi. Lectio v.

Ad hos om̃s misit nuncios nabugodonosor rex assirioꝝ. q̃ oẽs vno aĩo cõtra dixerunt. et remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerunt. Tunc ĩdignatus nabugodonosor rex ad oẽm terrã illam: iurauit ꝑ thronũ suũ ꝙ defẽderet se de oĩbus regionib; his. R. Vos q̃ in turrib; estis aperite portas dñs omp̃s fecit virtutẽ. Et victoriã dedit de ĩimicis nostris. V. Laudate dñm deũ nostrũ q̃ nõ deseruit sperãtes in se. Et. L. vi.

Anno terciodecimo regis nabugodonosor. vicesima ⁊ secunda die mensis primi: factũ est verbũ in domo nabugodonosor regis assirioꝝ vt defẽderet se. Vocauitq; oẽs maiores. om̃sq; duces bellatores suos. ⁊ habuit cũ eis ministerium consilii sui. R. Laudate dominum deũ nostrũ Qui nõ deseruit sperantes ĩ se ⁊ ĩ me adipleuit miam suã quã promisit domui israel. V. Laudate dñm oẽs gentes ⁊ collaudate eũ oẽs populi Qui. Vii. R. Benedixit te dñs in virtute sua q̃ per te ad nichilũ redegit inimicos nostros. Vt nõ deficiat laus tua de ore hoĩm. V. Bñdictus dñs q̃ creauit celũ ⁊ terrã quia hodie nomen tuũ ita magnificauit. Vt. Viii. R. Adonay dñe deus magne ⁊ mirabilis q̃ dedisti salutẽ in manu femine. Exaudi preces seruoꝝ tuoꝝ. V. Qui regis israel intẽde q̃ deducis velut ouẽ ioseph. Exaudi. Ix. R. Cõforta me rex sanctoꝝ p̃cipatũ tenẽs. Et da sermonẽ rectũ ⁊ benesonãtẽ in os meũ. V. Da nobis dñe locũ penitẽtie et ne claudas ora canentiũ te dñe. Et. Glia. ꝑs. Te deũ Laudes ⁊cẽ. oĩa vt̃s. Legenda ꝑ ebd̃

Dixitq; cogitationẽ suã in eo esse: vt oẽm terrã suo subiugaret imperio Qđ dictũ cum placuisset oĩbus. vocauit nabugodonosor rex olofernẽ principem milicie sue. et dixit ei. Egredere ad oẽ regnũ occidẽtis. ⁊ cõtra eos precipue q̃ cõtẽpserunt ĩperiũ meũ. Non parcet oculus tuus vlli regno. oẽmq; vrbẽ munitã subiugabis tibi. Tũc olofernes vocauit duces et magistratus virtutis assiriorum: et dinumerauit viros in expeditione. sicut precepit ei rex centum viginti milia peditum pugnatorum. et equites sagittarios duodecim milia. Omnemq; expeditionem suam fecit preire in multitudine ĩnumerabilium camelorum: cum his que exercitibus sufficerẽt copiose. boum quoq; armẽta. gregesq; ouium quorum non est numerus. Frumentumq; ex omni syria in transitu suo parari constituit. Et profectus est olofernes. et omnis exercitus cum quadrigis et equitibus et sagittariis. Qui cooperuerunt faciem terre sicut locuste. Feria quarta in ieiunio quattuor temporum. si festum triũ lectionũ euenerit. fiet tantũ de ipso memoria. Si autem ix. lectionũ fiet. et dimittetur officiũ de ieiunio. ⁊ sic aliis diebus ieiunioꝝ. Lectio prima.

Obseruantiã quidem vestrã fratres dilectissimi ita nouimus esse deuo

tam. vt aĩas vestras non solũ legittimis sed etiã volũtariis ieiuniis excolatis. De rũtamen adiiciendã est huic studio etiã nr̃e ãmonitionis oratio. vt si q̃ sunt ĩ hac exercitatiõis oratiõe tardiores. ĩ his saltẽ diebus cõmuni abstinẽtie se obediẽter adiungãt. Jn quibus nos oportet sacratissimã cõsuetudinẽ attẽtius celebrare. vt p hũilitatẽ ieiunii: cõtra oẽs hostes nr̃os diuinũ mereamur auxiliũ. R. Benedixit. f. ii.

Ad adorandũ miam dei dilectissimi ⁊ ad renouandũ statũ fragilitatis humane. q̃tũ valeant religiosa ieiunia sctõꝝ pphetaꝝ predicatione cognouimus q̃ diuine iusticie vindictã quã frequẽter populus israel merito iniq̃tatis iciderat nõ nisi ieiunio protestãtur posse placari. Unde iohel ppheta ãmonet dicẽs. Hec dicit dñs deus noster. Cõuertimini ad me ĩ toto corde vestro. ĩ ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu. ⁊ dirũpite corda vestra ⁊ nõ vestimenta vestra. ⁊ cõuertimini ad dñm deũ vr̃m q̃a misericors est. Et iteꝝ. Sanctificate ieiuniũ: predicate curationem: cõgregate plebẽ. sanctificate ecclesiam. f. iii.

Que cohortatio dilectissimi nr̃is quoq; est cõplẽda tẽporibꝫ: q: huius curationis remedia etiã a nobis necessaria pdicãtur: vt ĩ obseruãtia antiq̃ sanctificationis quod pdidit iudaica puaricatio: acquireret xpiana deuotio. Diuinaꝝ aũt reuerẽtia sanctionũ inter quelibet spõtanee obseruãtie habet sẽper preuilegiũ suum vt sacratius sit qđ publica lege celebratur: q̃ qđ priuata ĩstitutiõe ipenditur. Ad bened. ãn. De manu oĩm. vt̃s in psalterio. Ad matut. et ad missam tantũ. Oratio.

Misericordie tue remediis quesumus domine fragilitas nostra subsistat vt que sua conditione atteritur: tua clemẽtia reparetur. Per dñm. Ad alias horas oratio de dñica. Feria vi. Lectio pria.

Omni quidẽ tempore aptũ est ⁊ festa mento veteri nouoq; cõueniẽs: vt per castigationẽ mentis ⁊ corporis mia diuina queratur. Quia nichil est efficacius ad exorãdũ deũ: q̃ vt homo ipse se iudicet ⁊ nunq̃ declinet a venia postulanda: qui scit nunq̃ se esse sine culpa. At nunc propheticam lectionẽ zacharie indagare curemus. Hec dicit dñs exercituum. Sicut cogitaui vt affligerẽ vos cum ad iracundiã prouocassent me patres vestri. et non sum misertus: sic cõuersus cogitaui ĩ diebus istis vt benefaciam hierusalem ⁊ domui iuda. R. Dñator. Lectio ii.

Super ecclesia autẽ ⁊ super vnoquoq; credentiũ sic potest intelligi. q̃ p persecutionis tẽpore dimissi sunt a deo ad tẽpus: vt probatiores existerent. Sunt enĩ tribulationibus et angustiis afflicti: vt in deo firmiter perseuerarẽt. et in fide nominis eius veraces existerent veritatis defensores. Cũ autẽ pax fuit ecclesie reddita: fideles q̃ ante a gentibus p circuitũ ĩ maledictionẽ ⁊ in opprobriũ fuerant: facti sunt in benedictionem. quia eoꝝ multi crediderunt exẽplis: ⁊ salutem consecuti sunt sempiternam. Sine titulo. Secundum lucam. vii. Lectio tercia.

In illo tp̃e Rogabat iesuꝫ quidã phariseus: vt manducaret cũ illo. Et ingressus domũ pharisei discubuit. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape de eadẽ.

Cogitãti michi de marie penitẽtia magis flere libet q̃ aliqđ dicere. Cuius eĩ vel saxeũ pectus illae huius peccatricis lachrime ad exẽplũ penitẽdi nõ emolliãt. Cõsiderauit nãq; qđ fecit: et noluit moderare qđ faceret. Sup cõuiuãtes igressa est. nõ iussa venit: ĩter epulas lachrimas obtulit. Discite quo dolore ardet. q̃ flere etiã ĩter epulas nõ erubescit. Hãc vero quã lucas mulierẽ peccatricẽ: iohẽs mariã noĩat: illã esse mariã credimus: de qua marcus septẽ demonia eiecta fuisse testat̃. Et qđ p septẽ demõia: nisi vniuersa vicia designãt. Ad bñd. ã. Per viscera. Orõ ad mat. ⁊ ad missã

Presta q̄s omp̄s deus. vt obseruatio
nes sacras annua deuotione reco-
lentes: et corpore tibi placeamus et mente.
Per dn̄m. ⁋ Ad alias horas oratio de dn̄ica.
¶ Sabbato i ieiuniis quattuor tp̄m. Lctō p̄ia

Mensis septimi secundū diuine legis
sanctionē fratres carissimi. nūc in
stat celebritas. qua dies expiationū et so-
lēnitatem tabernaculorum veteres celebra
bant. Nos itaq; cōmonentes. vt ītelliga
mus in presentis vite peregrinatiōe ab oī
labe pctōrum per sanguinē mediatoris no-
stri expiatos: futurā in celis querere debe
re patriam. Non enim habemus hic ma
nentem ciuitatem: sed futuram inquiri-
mus. Nam vt hec lucidius pateant. ipsa
verba legis caritati vestre breuiter cōme
morare liceat. ℟. Benedixit. Lectio ii.

Locutus est ei dn̄s ad moysen dicēs
loquere filiis israel. Mēse septimo
prima die mensis erit vobis sabbatū me
moriale clangētib; tubis. et vocabitur sā
ctū. Omne opus nō facietis ī eo: et olocau
stū offeretis dn̄o. Et paulo post. decima
inquit die mēsis huius septimi. dies expi-
ationū erit celeberrimus: et vocabitur sā
ctus. Affligetisq; aīas ī eo: et offeretis olo-
caustū dn̄o. Omne opus non facietis in
tēpore huius diei: q2 dies propiciatiōis est
vt ppicietur vobis dn̄s deus vester. Oīs aīa
que afflicta non fuerit die hac: peribit de
populis meis. ¶ Scd̄m matheum. xiii.

In illo tp̄e. Dicebat iesus turbis iu
deorum similitudinē hanc. Arborē fi-
ci habebat quidam plantatam in vinea
sua. et venit querens fructū in illa et nō
inuenit. Et reliqua. Omelia beati gregorii.

Dn̄s et redēptor noster per euangeliū
suū aliquando verbis loq̄tur. aliquando
rebus. aliquādo aliud verbis. aliud reb;.
aliquādo aūt hoc verbis qđ rebus. Du-
as eteni res ex euāgelio fratres audistis:
ficulneā īfructuosam. et mulierē curuā. et
vtriq; rei est pietas īpēsa. Illud aūt dixit
per similitudinē: istud egit p exhibitionē
Sed hoc significat ficulnea infructuosa
qđ mulier inclinata. et hoc ficulnea reser-
uata qđ mulier erecta. Dn̄s vinee tercio
venit ad ficulneā: et fructum minime īue
nit: et mulier q̄ erecta est. decē et octo annis
fuerat curua. hoc aūt decē et octo annorum
numero signatur: q tercio dn̄s vinee ad
infructuosā ficulneā venisse perhibetur.
⁋ Ad benedictus. ān ⁋ Dirige. ⁋ vt in psalterio.
Oratio ad matutinas et ad missā. ⁋

Omnipotens sempiterne deus q̄ per
cōtinentiā salutarē et corporib; me
deris et mētibus: maiestatē tuā supplices
exoramus. vt pia ieiunantiū deprecatiōe
placatus: et presētia nobis subsidia prebe-
as et futura. Per. ⁋ Ad alias horas orō de dn̄i-
ca. Añ. seqnēs dicit̄ sabbato ad Mag. quādo le-
git̄ de libro hester p octo dies vltimos septēbris.
Domine deus rex omnipotens libera nos pro-
pter nomen tuum et da nobis locum penitentie
¶ De libro hester. ¶ Lectio prima.

In dieb; assueri regis q̄ regnauit ab
india vsq; ad ethiopiā sup centū vi
giti septē puincias. quādo sedit ī solio re
gni sui susa ciuitas regni eius exordiū fu
it. Tercio igit̄ anno īperii sui fecit grāde
cōuiuiū cūctis pricipib; et pueris suis for-
tissimis persarum et medorum īclitis et prefectis
puinciarum coram se. vt ostēderet diuitias
glorie regni sui ac magnitudinē atq; ia-
ctātiā potētie sue multo tēpore. centū vi
delicet et octoginta diebus. Tu autē. ℟.
Tribulationes. ⁋ ad diē ptinen̄ ⁋ ¶ Lctō ii.

Cunq; cōpleretur dies cōuiuii. inuita
uit oēm populū q̄ inuētus est susis
a maximo vsq; ad minimū. Et septē di
ebus iussit cōuiuiū preparari ī vestibulo
orti et nemoris qđ regio cultu et manu cō-
sitū erat. Et pendebāt ex oī parte tento-
ria coloris aerii et carbasini et iacinctini su
stentata. funibus bissinis et purpureis: q̄
eburneis circulis inserti erant et colūnis
marmoreis fulciebātur. Lctō iii

Vectuli quoq; aurei ⁊ argētei sup pauimētū smaragdino ⁊ pario stratū lapide dispositi erant: quod mira varietate pictura decorabat. Bibebant autem qui inuitati erant aureis poculis. ⁊ aliis atq; aliis vasis cibi inferebantur. Vinū quoq; vt magnificētia regia: dignū erat abundans: ⁊ precipuum ponebatur. Nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum. Sed sicut rex statuerat preponens mensis singulis de principibus suis: vt sumeret vnusquisq; qđ vellet. lcō iiii.

Vasthi quoq; regina fecit cōuiuiū feminarū. ī palatio vbi rex assuerus manere consueuerat. Itaq; die septimo cū rex esset hylarior. et post nimiā potationem incaluisset mero. precepit mauma et bazatha: et arbona ⁊ bagatha. ⁊ zarath ⁊ abgatha. et charcas. septem eunuchis q̄ in conspectu eius ministrabant. vt introducerēt reginam vasthi coram rege. posito super caput eius dyademate. vt ostenderet cunctis populis ⁊ pricipibus illius pulchritudinē. Erat enim pulchra valde Que renuit: ⁊ ad regis īperiū qđ p eunuchos mādauerat venire contēpsit. l. v.

Vnde iratus rex et nimio furore succensus: interrogauit sapiētes qui ex more regio semper ei aderant. et illorū faciebat cuncta consilio: scientiū leges ⁊ iura maiorum. Erant autem primi ⁊ proximi charsena et cethar ⁊ admatha. ⁊ tharsis. et mares. et marsana. et mamucha septem duces persarum atq; medorum: q̄ videbant faciem regis. et primi post eum residere soliti erant: cui sentētie vasthi regina subiaceret. que assueri regis imperium quod per eunuchos mandauerat facere noluisset. Respōdit itaq; mamucha audiente rege atq; principibus. Non solum regem lesit regina vasthi: sed et omnes principes et populos q̄ sunt in cūctis prouinciis regis assueri. Lctō vi.

Egredietur enim sermo regine ad omnes mulieres: vt contemnant viros suos et dicant. Rex assuerus iussit vt regina vasthi ītraret ad eum: ⁊ illa noluit Atq; hoc exemplo oēs principum coniuges persarū atq; medorū paruipendent imperia maritorū. Vnde regis iusta est indignatio. Si tibi placet egrediatur edictū a facie tua. et scribatur iuxta legē persarū atq; medorū: quā preteriri illicitū est. vt nequaq̄ vltra vasthi īgrediatur ad regem: sed regnū illius altera q̄ melior est illa accipiat. Et hoc in oē qđ latissimum est prouinciarū tuarū diuulgetur imperiū vt cūcte vxores tam maiorū q̄ minorū deferant maritis suis honorē. Tres vltime lectiōes de expōe q̄ euenerit. ℟. vts. Si vero vltimū ℟. dñica precedēti dictū fuerit dicetur hic vnū ℟. de trinitate. Legenda per ebđ.

Placuit consiliū eius regi et principibus: fecitq; iuxta cōsiliū mamucha: et misit epistolas ad vniuersas prouincias regni sui. vt queq; gens audire ⁊ legere poterat diuersis linguis et litteris esse viros principes ac maiores in domibꝫ suis: et hoc per cunctos populos diuulgari. His itaq; gestis postq̄ regis assueri indignatio deferbuerat: recordatꝰ est vasthi que fecisset vel que passa esset. Dixeruntq; pueri regis ac ministri eius. Querantur regi puelle virgines ac speciose: ⁊ mittantur qui considerent per vniuersas prouincias puellas speciosas et virgines: et adducāt eas ad ciuitatē susan: et tradāt eas in domos feminarū sub manu egei eunuchi. q̄ est prepositus et custos mulierū regiarū: et accipiāt mundū muliebrē et cetera ad vsus necessaria. Et quecūq; inter omēs oculis regis placuerit: ipsa regnet pro vasthi. Placuit sermo regi: ⁊ ita vt suggesserant iussit fieri. Erat vir iudeus in susis ciuitate vocabulo mardocheus filius iair filii semei filii cis de stirpe gemini: qui translatus fuerat de hierusalem eo tempore quo iechoniam regē

iuda nabugodonosor rex babilonis transtulerat: q fuit nutricius filie fratris sui edisse: que altero noie vocabatur hester: et vtrumqz parentem amiserat pulchra nimis et decora facie. mortuiqz patre eius ac matre mardocheus sibi eam adoptauit i filiam.

Anne a kal. octobris vsqz ad kal. nouembris Diebus sabbati. ad Magn. an.

Adaperiat dns cor vestrum in lege sua et in preceptis suis et faciat pacem concedat vobis salutem et redimat vos a malis. a. Exaudiat dns orationes vestras et reconcilietur vobis nec vos deserat in tempore malo dns deus noster. an. Tua est potentia tuum regnum dne tu es sup oms gentes da pacem dne in diebus nostris allelupa an. Da pacem dne in diebus nostris quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster.

Incipit primus liber machabeorum. Lcto pria

Et factum est postqz percussit alexander philippi rex macedo. qui primus regnauit in grecia. egressus de terra cethim: percussit darium regem persarum et medorum. et constituit prelia multa. et oim obtinuit munitiones et interfecit reges terre. et accepit spolia eorum. et pertransiit vsqz ad fines terre. Et accepit spolia multitudinis gentium. et siluit terra in conspectu eius. et congregauit virtutem et exercitum fortem nimis: et exaltatum est et eleuatum cor eius R. Adaperiat dns cor vestrum in lege sua et in preceptis suis et faciat pacem i diebus nostris. Concedat vobis salutem et redimat vos a malis. V. Exaudiat dns oratioes vestras et reconciliet vobis.

Et obtinuit regiones Concedat. L. ii gentium et tyrannos. et facti sunt ei in tributum. Et post hec decidit in lectum. et cognouit quia moreretur. Et vocauit pueros suos nobiles qui secum erant nutriti a iuuentute sua: et diuisit illis regnum suum cum adhuc viueret. Et regnauit alexander annis duodecim: et mortuus est. Et obtinuerunt pueri eius regnum vnusquisqz in loco suo. et imposuerunt omnes sibi dyademata post mortem eius. et filii eorum post eos annis multis. et multiplicata sunt mala i terra. Et exiuit ex eis radix peccati antiochus illustris. filius antiochi regis qui fuerat rome obses. Et regnauit in anno centesimo et tricesimo septimo regni grecorum. R. Exaudiat dns orationes vestras et reconcilietur vobis nec vos deserat in tempore malo. Dns deus noster. V. Adaperiat dns cor vestrum in lege sua et in preceptis suis et faciat pacem. Dns. Lcto iii.

In diebus illis exierunt ex israel filii iniqui: et suaserunt multis dicentes. Eamus et disponamus testamentum cum gentibus que circa nos sunt. quia exquo recessimus ab eis inuenerunt nos multa mala. Et visus est bonus sermo in oculis eorum. et destinauerunt aliquos de populo et abierunt ad regem. et dedit illis potestatem vt facerent iusticiam gentium. Et edificauerunt gignasium in hierosolimis secundum leges nationum. et fecerunt sibi prepucia. et recesserunt a testamento sancto et iuncti sunt nationibus. et venundati sunt vt facerent malum. R. Tua est potentia tuum regnum domine tu es super omnes gentes. Da pacem domine in diebus nostris. Vs. Creator omnium deus terribilis et fortis iustus et misericors. Da pace dne in diebus nostris. Lcto iiii.

Et paratum est regnum in conspectu antiochi. et cepit regnare in terra egypti: vt regnaret super duo regna. Et intrauit in egyptum in multitudine graui. in curribus et in elephantis et equitibus et copiosa nauium multitudine: et constituit bellum aduersus ptolomeum regem egypti. Et veritus est ptolomeus a facie eius. et fugit: et ceciderunt vulnerati multi: et comprehendit ciuitates multas in terra egypti: et accepit spolia terre egypti. R. Congregate sunt gentes in multitudine vt dimicent contra nos et ignoramus quid agere debeamus. Domine deus ad te sunt oculi nostri ne pereamus.

℣. Propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum nequando dicant gentes ubi est deus eorum. Dñe deus. Lectio quinta.

Et conuertit antiochus postquam percussit egyptũ ĩ centesimo et quadragesimo tercio anno. et ascẽdit ad israel. et ascẽdit hierosolimã in multitudine graui. et ĩtrauit ĩ sanctificationẽ cũ superbia. Et accepit altare aureũ. et candelabrũ luminis. et uniuersa uasa eius. et mensã propositionis. et libatoria. et phialas. et mortariola aurea. et uelũ. et coronas. et ornamentũ aureũ: qd ĩ facie tẽpli erat. et cõminuit oĩa et accepit argentũ et aurũ et uasa cõcupiscibilia. et accepit thesauros occultos quos ĩuenit. et sublatis oĩbus abiit ĩ terrã suam Et fecit cedẽ hoĩm. et locutus est in superbia magna. et factus est planctus magnus in israel et in oĩ loco eorum. Et ingemuerũt principes et seniores et uirgines. et iuuenes infirmati sũt. et speciositas mulierũ ĩmutata est. Ois maritus sumpsit lamentũ et q̃ sedebant in thoro maritali lugebãt. ℟. Impetũ inimicorum ne timueritis memores estote quomodo salui facti sunt patres nri. Et nunc clamemus ĩ celũ et miserebitur nostri deus noster. ℣. Memẽtote mirabiliũ eius q̃ fecit pharaoni et exercitui eius ĩ mari rubro. Et nũc. l'c. vi

Et cõmota est terra sup habitantes ĩ ea. et uniuersa domus iacob ĩduit cõfusionẽ. Et post duos ãnos dierum misit rex ãtiochus prĩcipẽ tributorum ĩ ciuitates iuda. et uenit ĩ hierusalẽ cũ turba magna et locutus est ad eos uerba pacifica in dolo: et crediderũt ei. Et irruit super ciuitatem repente. et percussit eã plaga magna et perdidit populũ multũ ex israel. Et accepit spolia ciuitatis et succendit eã igni. et destruxit domos eius et muros eius ĩ circuitu: et captiuas duxerũt mulieres et natos. et pecora possederunt. Tu aũt. ℟. Cõgregati sunt inimici nostri et gloriantur in uirtute sua contere fortitudinẽ illorum dñe et disperge illos ut cognoscant. Quia non est alius q̇ pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ℣. Disperge illos in uirtute tua et destrue eos protector noster dñe. Quia nõ. Tres ultime lectiões de expositiõe q̃ euenerit. vii. ℟. Ornauerunt faciẽ tẽpli coronis aureis et dedicauerũt altare dño. Et facta est leticia magna in populo. ℣. In hymnis et cõfessionibus benedicebãt dñm. Et. viii. ℟. In hymnis et cõfessionibus benedicebant dñm Qui magna fecit in israel et uictoriã dedit illis dñs oĩpotens. ℣. Ornauerunt faciẽ templi coronis aureis et dedicauerũt altare dño. Qui. ix. ℟. Refulsit sol in clipeos aureos et resplenduerũt montes ab eis. Et fortitudo gentiũ dissipata ẽ. ℣. Erat enĩ exercitus magnus ualde et fortis et appropiauit iudas et exercitus eius in prelio. Et fortitu. Gl'ia pri. ps. Te deũ. Legẽda p ebd.

Et edificauerũt ciuitatẽ dauid muro magno et firmo et turribus firmis et facta est illis in arcem. et posuerũt illic gentẽ peccatricẽ uiros iniquos. et cõualuerunt in ea. et posuerũt arma et escas. et cõgregauerunt spolia hierusalẽ. et reposuerunt illic. et facti sunt in laqueũ magnũ et factũ est hoc ad insidias sanctificationi et in dolum magnum in israel. Et effuderunt sanguinem innocentem: per circuitũ sanctificationis. Et contaminauerunt sanctificationem. Et fugerunt habitatores hierusalem propter eos: et facta est habitatio exterorum Et facta est extera semini suo. Et nati eius dereliquerunt eam. Sanctificatio eius desolata est sicut solitudo. dies festi eius conuersi sunt in luctum: et sabbata illius in opprobrium. honores eius in nichilum. Secundũ gloriam eius multiplicata ẽ ignominia eius. et sublimitas eius conuersa est in luctum. Et scripsit rex antiochus omni regno suo: ut esset omnis populus unus Et reliquerunt unusquisque legem suam: et consenserunt omnes gentes secundum uerbum regis antiochi. Et multi ex israel consenserunt ei: et sacrificauerunt ydolis: et coinquinauerũt sabbatũ

Et misit rex antiochus libros per man⁹ nunciorꝝ in hierusalem. et in omnes ciuitates iude: vt sequerentur leges gẽtium terre: et prohiberent olocausta et sacrificia et placationes fieri in templo dei: ⁊ ꝓhiberent celebrari sabbatũ et dies solennes. Et iussit coinquinari sancta et sanctum populum israel. Item alia dñica vel per ebd. de scdo machabeorꝝ. Lectio pria

Fratribus q̃ sunt per egyptum iudeis. salutem dicunt fratres qui sũt hierosolimis iudei. et qui ĩ regione iudea ⁊ pacem bonam. Benefaciat vobis deus et meminerit testamenti sui qđ ad abraham. ⁊ ysaac. et iacob: locutus est seruorꝝ suorꝝ fideliũ. Et det vobis cor oĩbꝫ vt colatis eũ. et faciatis eius voluntatẽ: corde magno ⁊ aĩo volẽti. Adaperiat cor vestrũ in lege sua: ⁊ ĩ preceptis suis ⁊ faciat pacẽ. Exaudiat orones vestras et reconciliet vobis: nec vos deserat ĩ tẽpore malo. Et nũc hic sumus orãtes ꝓ vobis. ℟. vt s. L. ii

Regnante demetrio anno cẽtesimo sexagesimo nono. nos iudei scripsimus vobis in tribulatione ⁊ impetu q̃ superuenit nobis ĩ istis annis. Ex quo recessit iason a sancta terra. et a regno portã succẽderunt: ⁊ effuderunt sanguinẽ innocentẽ. Et orauimus ad dñm ⁊ exauditi sumus. et obtulimus sacrificiũ ⁊ similaginẽ: accendimus lucernas ⁊ proposuimus panes. et nunc frequentate dies scenophegie mensis casleu. Lcõ iii

Anno centesimo octogesimo octauo populus qui est hierosolimis et in iudea senatusq̧ et iudas: aristobolo magistro ptolomei regis q̃ est de genere xpo rum sacerdotũ. et his q̃ in egypto sũt iudeis. salutem et sanitatem.. De magnis periculis a deo liberati magnifice gratias agimus ipsi: vtpote qui aduersus talem regẽ dimicauimus. Ipse enim ebullire fecit de perside eos q̃ pugnauerunt cõtra nos et sanctam ciuitatem. Lc. iiii.

Nam cum in perside esset dux ipse et cum ipso immensus exercitus. cecidit in templo nanee: cõsilio deceptus sacerdotũ nanee. Etenim cum ea habitaturus venit ad locum antiochus et amici eius: et vt acciperet pecunias multas dotis noĩe. Cumq̧ proposuissẽt eas sacerdotes nanees: et ipse cum paucis ingressus esset intra ambitũ phani. clauserunt templũ. cum autẽ intrasset antiochus: apertoq̧ occulto aditu templi mittẽtes lapides percusserunt ducẽ et eos q̃ cum eo erant: et diuiserunt mẽbratim: et capitibus ãputatis foras proiecerunt. Per oĩa benedictus deus q̃ tradidit impios. Lcõ v.

Facturi igitur quĩta et vicesima die mensis casleu: purificationẽ tẽpli necessariũ duximus significare vobis vt et vos quoq̧ agatis diem cenophegie: ⁊ diem ignis qui datus est quando neemias edificato templo et altari obtulit sacrificia. Nã cũ perside ducerentur patres nostri: sacerdotes q̃ tunc cultores dei erant. acceptũ ignẽ de altari occulte absconderunt in valle vbi erat puteus altus et siccus: et in eo coniurati sunt eum: ita vt oĩbus ignotus esset locus. Lctõ vi

Cum autem preterissent anni multi. et placuit deo vt mitteretur neemias a rege persidis. nepotes sacerdotuꝫ illorꝝ qui absconderant misit ad requirẽdum ignem: ⁊ sicut narrauerũt nobis: nõ inuenerunt ignẽ: sed aquã crassã. Et iussit eos haurire et offerre sibi. et sacrificia que imposita erãt iussit sacerdos neemias aspergi ipsa aqua. et ligna. et q̃ erant supposita. Vtiq̧ hoc factũ est. et tempus affuit quo sol refulsit q̃ prius erat in nubilo. accẽsus est ignis magnus ita vt oẽs mirarẽt. Añe dicẽde a kl. nouẽbris vsq̧ ad aduentũ dñi. qñ fit de tpe sabbis sup magñ. ãn.

Vidi dñm sedentẽ sup soliũ excelsũ ⁊ plena erat oĩs terra maiestate eius et ea q̃ sub ipso erant replebant templũ. ãn. Muro tuo iex-

pugnabili circuncinge nos dñe et armis potentie tue ꝓtege nos semper deus noster. añ. Qui celoꝝ contines thronos ⁊ abyssos ītueris dñe rex regum montes ponderas terrā palmo cōcludis exaudi nos dñe i gemitibꝫ nostris. Liber ezechielis legēd⁹ a kl. novēbris. vsqꝫ ad aduētū dñi. l. i

Et factum est in tricesimo anno in mense quarto. in quinta die mensis. cum essem in medio captiuoꝝ iuxta fluuiū chobar. aperti sunt celi ⁊ vidi visiones dei in quinta mensis: ipse est annus quintus transmigratiōis regis ioachim. factū est verbū dñi ad ezechielem filiū busi sacerdotem in terra caldeoꝝ secus flumen chobar. Hec dicit dominus deus: conuertimini ad me ⁊ salui eritis. Deo grās. ℟. Vidi dñm sedentem super soliū excelsum ⁊ eleuatū ⁊ plena erat oīs terra maiestate eius. Et ea q̄ sub ipso erant replebant tēplū. ℣. Seraphin stabant super illud sex ale vni et sex ale alteri. Et ea. lcō ii

Et facta est super eū ibi manus dñi. Et vidi ⁊ ecce vētus turbinis veniebat ab aquilone. et nubes magna et ignis inuoluēs. ⁊ splendor i circuitu eius ⁊ de medio eius quasi species electri: idest de medio ignis. Et ex medio eius similitudo quattuor aīaliū. Et hic aspectus eorū similitudo hominis in eis. ⁊ quattuor facies vni. et quattuor penne vni. Hec dicit dñs. ℟. Aspice dñe de sede sancta tua et cogita de nobis inclina deus meus aurem tuam ⁊ audi. Aperi oculos tuos et vide tribulationem nostram. ℣. Qui regis israel intende qui deducis velut ouem ioseph. Aperi. lcō iii.

Et pedes eoꝝ pedes recti. et planta pedis eoꝝ: quasi planta pedis vituli. et scintille quasi aspectus eris cādentis et manus hoīs sub pennis eoꝝ i quattuor partibus. Et facies ⁊ pennas p quattuor partes habebant. iūcteqꝫ erant penne eoꝝ alterius ad alterū. Non reuertebantur cū incederent: sed vnūquodqꝫ ante faciem suam gradiebatur. Hec dicit.

℟. Aspice dñe quia facta ē desolata ciuitas plena diuitiis sedet i tristicia dña gētiū. Nō est qui cōsoletur eā nisi tu deus. ℣. Oēs amici eius spreuerūt eā ⁊ facti sūt ei inimici. Non. lc. iiii

Similitudo autē vultus eoꝝ facies hominis et facies leonis a dextris ipsoꝝ quattuor. facies aūt bouis a sinistris ipsoꝝ quattuor. et facies aquile desuper ipsoꝝ quattuor. Et facies eoꝝ et penne eoꝝ extente desuper erant. Due penne singuloꝝ iungebantur: ⁊ due tegebāt corpora eoꝝ. Et vnūquodqꝫ eoꝝ: corā facie sua ambulabat. Vbi erat spiritus impetus illuc gradiebātur: nec reuertebantur cū ambularent. Hec dicit. ℟. Super muros tuos hierusalem constitui custodes. Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen domini. ℣. Qui reminiscimini dñi ne taceatis ⁊ ne detis silentium ei. Tota. lcō v.

Et similitudo animaliū et aspectus eoꝝ quasi carbonū ignis ardentium: ⁊ quasi aspectus lāpadaꝝ. Hec erat visio discurrens in medio quattuor aīalium splēdor ignis. ⁊ de igne fulgur egrediens. Et animalia ibant et reuertebantur in similitudinē fulguris choruscātis. Cūqꝫ aspicerē animalia apparuit rota vna super terrā iuxta animalia. habens quattuor facies. et aspectus rotarum et opus eaꝝ: quasi visio maris et vna similitudo ipsaꝝ quattuor. Hec dicit. ℟. Muro tuo inexpugnabili circuncinge nos dñe et armis potentie tue protege nos semp. Libera dñe deus israel clamātes ad te. ℣. Erue nos i mirabilibus tuis ⁊ da gloriā noī tuo. Libera. l. vi

Et aspectus eaꝝ ⁊ opera quasi si sit rota in medio rote. Per quattuor partes earū ibant. et non reuertebantur cū ambularēt. Ad quem locū declinabat que prima erat: sequebantur et cetere: et non reuertebantur cū ambularēt. Statura quoqꝫ erat in rotis et altitudo et horribilis aspectus. et totū corpus plenū oculis in circuitu ipsaꝝ quattuor. Hec dicit.

℟. Sustinuimus pacem et non venit quesiui-
mus bona et ecce turbatio cognouimus dñe pec
cata nostra. Non imperpetuũ obliuiscaris nos.
℣. Peccauimus cum patribꝫ nostris iniuste egi
mus iniquitatẽ fecimus. Non. ⸤Tres vltime
lect. de expõe. In fine lect. ⸤Tu autẽ. ⸤vii. ℟. ⸤
Redemit dñs populũ suũ et liberauit eos et ve-
nient et exultabunt in monte syon et gaudebũt
de bonis dñi super frumento vino et oleo. Et vl
tra non esurient. ℣. A fructu frumenti vini et
olei sui multiplicati sunt. Et. ⸤viii. ℟. ⸤Lauda
bilis populus quẽ dñs exercituũ benedixit dicẽs
opus manuũ mearum tu es. Hereditas mea is-
rael. ℣. Israel si me audieris nõ erit in te deus
recens neqꝫ adorabis deũ alienũ. Hereditas. ⸤ix.
℟. ⸤A facie furoris tui deus conturbata est oĩs
terra sed tu dñe miserere. Et ne facias consum
mationẽ. ℣. Conuerte nos deus salutaris no-
ster et auerte iram tuam a nobis. Et ne. Gl'ia.
p̃s. Te deum. ⸤Laudes ꝛcetera oĩa vts̃. Legen
da per ebd̃. in fine. ⸤Hec dicit dñs.

Cum ambularent animalia: ambu
labant pariter ꝛ rote iuxta ea. Et
cũ eleuarentur aĩalia de terra: eleuaban
tur simul et rote. Quocũqꝫ ibat spiritus
illuc eũte spiritu ꝛ rote pariter eleuaban
tur sequẽtes eũ. Sp̃s eni vite erat ĩ rotis
Cũ euntibus ibant. et cũ stantibus sta-
bant. ꝛ cũ eleuatis a terra pariter eleua-
bantur et rote: sequẽtes ea: quia sp̃s vite
erat in rotis. Et similitudo super caput
aĩalium firmamenti: quasi aspectus cri-
stalli horribilis: ꝛ extẽti sup capita eoꝝ de
super. Sub firmamento autẽ eoꝝ pẽne
recte alterius ad alteꝝ. Vnũquodqꝫ dua
bus alis velabat corpus suũ: ꝛ alteꝝ simi
liter velabatur. Et audiebã sonũ alaꝝ
quasi sonũ aquaꝝ multaꝝ: ꝛ quasi sonũ
sublimis dei. Cũ ambularẽt quasi son⁹
multitudinis erat: vt sonus castroꝝ. Cũ
qꝫ starent demittebantur pẽne eoꝝ. Nã
cũ fieret vox sup firmamentũ qd̃ erat su
per caput eoꝝ: stabãt. et sũmittebãt alas
suas. Et sup firmamẽtũ qd̃ erat imĩnẽs
capiti eoꝝ: quasi aspectus lapidis saphiri
similitudo throni. Et sup similitudinẽ
throni: similitudo quasi aspectus hoĩs de
sup. Et vidi quasi speciẽ electri velut a-
spectũ ignis ĩtrisecus p circuitũ eius: a lũ
bis eius ꝛ desup. Et a lũbis eius vsqꝫ de-
orsũ vidi quasi speciẽ ignis splẽdẽtis ĩ cir
cuitu. velut aspectũ arcus cũ fuerit ĩ die
pluuie. Hic erat aspect⁹ splẽdoris p girũ.
ꝛ hec visio similitudĩs gl'ie dñi. Et vidi ꝛ
cecidi ĩ faciẽ meã. ꝛ audiui vocẽ loquẽtis
mecũ: ꝛ dixit ad me fili hoĩs sta sup pedes
tuos: ꝛ loquar tecũ. Et ĩgressus est in me
sp̃s postq̃ locutus est michi: et statuit me
sup pedes meos. Hec dicit. ¶ Incipiũt ex-
positões q̃ debẽt legi a festo triniẗ. vsqꝫ ad aduẽ
tũ dñi. ¶ Dñica prima. Scd̃ꝫ lucã. xvi. Lcõ vii.

In illo tp̃e Dixit iesus discipulis su
is parabolã hãc. Homo q̇dã erat
diues q̇ induebaẗ purpura ꝛ bysso et epu
labaẗ quotidie splẽdide. Et erat q̇dã mẽ
dic⁹ noĩe lazarus q̇ iacebat ad ianuã ei⁹.
vlceribꝫ plenus. Et reľ. Om. bt̃i gregorii pp̃

In verbis sacri eloquii fr̃es carissimi
prius seruãda est veritas hystorie: ꝛ post-
modũ req̇renda sp̃ũalis ĩtelligentia alle
gorie. Homo q̇dam erat diues. ꝛcẽ. Quẽ
fr̃es carissimi. diues q̇ induebaẗ purpura
ꝛ bysso ꝛ epulabaẗ quotidie splẽdide: nisi
iudaicũ ppl'm signat. q̇ cultũ vite exteri-
us habuit: q̇ accepte legis delicijs ad nito
rẽ vsus est nõ ad vtilitatẽ: Quẽ vero la
zarus vlceribꝫ plenus: nisi gentilẽ ppl'm
figuraliter exprimit: q̇ dum cõuersus ad
deũ pctã cõfiteri nõ erubuit huic vulnus
ĩ cute fuit: In cutis q̇ppe vulnere virus
a visceribꝫ trahiẗ: ꝛ foras erũpit. ℟. de De
us oĩm. ⸤ad diẽ pertiñ. ⸤ ⸤Lectio viii

Quid est ergo pctõꝝ cõfessio: nisi q̇dã
vulneꝝ ruptio: qꝛ pcti virus salubriter a
peritur ĩ cõfessiõe: qd̃ pestifere latebat in
mẽte. Sed lazarus vulnerat⁹ cupiebat
saturari de micis q̃ cadebãt de mẽsa di-
uitis. ꝛ nemo illi dabat: qꝛ gentiliũ queqꝫ

ad cognitionē legis admittere superbus despiciebat. Qui dū doctrinā legis nō ad caritatē habuit sed ad elationē: quasi de acceptis opibus tumuit. et qꝛ ei verba de sciētia quasi mice cadebant de mēsa. l. ix.

At contra iacentis pauperis vulnera lingebāt canes. Nōnūꝗ̄ solent in sacro eloquio ꝑ canes predicatoresītelligi. Canū eteni lingua vulnus dū ligit curat: qꝛ ⁊ doctores scti dū in cōfessiōe peccati nostri nos īstruunt: quasi vuln⁹ mētis ꝑ linguā tangūt. Et qꝛ nos loquēdo a pctīs eripiunt. quasi tangēdo vulnera ad salutē reducūt. Qꝛ eni canū noīe predicatoꝝ lingua signatur: a dño ꝑ psalmistā dicitur. Ligua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipso. ⸿ Ad laudes vt ī psalt. scdm feriā. ān. ⸿ Factū est autē vt moreretur mēdicus ⁊ portaretur ab angelis ī sinu abrahe allā. ps. Bñdict⁹. ⸿ Sequūt̄ ꝓces vt ī psalt. feria ii. post mat. Orō.

Deus ī te sperantiū fortitudo. adesto propicius inuocationibus nostris et qꝛ sine te nichil potest mortalis īfirmitas. presta auxiliū gratie tue. vt ī exequēdis mādatis tuis: ⁊ volūtate tibi ⁊ actiōe placeamus. Per dñm ⸿ Sequūt̄ meōrie cōes q̄re post cōe sctōꝝ. Ad horas vt ī psalt. ā. ⸿ Rogo te pater vt mittas lazaꝝ ī domū patris mei habeo eni quinqꝫ fratres vt testet̄ illis ne ⁊ ipsi veniant ī hunc locū tormentoꝝ. ps. Mag. ⸿ Orō vt s̄. Si seq̄t̄ feria iii vel ix. l. ꝓdicta ān dicet̄ supra ꝓs vesperaꝝ ⁊ residuū de festo. Si aūt duplū vel semid. vel ix. l. c. quod habeat ān. sup ꝓs vesperarū ān. predicta dicetur ad ix. Si autem predicta expositio. aut alia fiat die dñica. propter festum iii. l. seqñs nichil mutabit̄ ī officio dñice. Sꝫ fiet integre. cū memoria de festo. ⁊ sic ꝑ totū annū.

¶ Dñica ii. post trinit̄. l. vii. Scdm lucam. xiiii.

In illo tp̄e Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Homo quidam fecit cenam magnam: ⁊ vocauit multos Et reliqua. Omelia beati gregorii pape.

Hoc distare fr̄es carissimi īter delicias corporis ⁊ cordis solet. ꝙ corporales delicie cū nō habētur. graue ī se desideriū accendunt: cū vero auide eduntur comedētiꝑ tinus ī fastidiū ꝑ satietatē vertuntur. At cōtra spiritales neq̄cie cū nō habētur ī fastidio sūt. cū vero habent̄ ī desiderio. Homo q̄dā fecit cenā magnā. ⁊c̄. Quis itaqꝫ homo iste ē: nisi ille de quo ꝑ ꝓphetā dicit̄ et homo est et q̄s cognoscit eū: Qui fecit cenā magnā qꝛ satietatē nobis dulcedīs īterne ꝓparauit ⸿ R̄. de hystoria currēte. l. viii

Qui vocauit multos: sed pauci veniunt. qꝛ nōnunꝗ̄ ipsi q̄ ⁊ ꝑ fidē subiecti sunt eterno eius cōuiuio: male viuendo cōtradicunt. Hora vero cene. finis mūdi appellatur. Si ergo iā hora cene est cū vocamur: tāto minus debemus excusari a cōuiuio dei: ꝙto iā ꝓpinquasse cernimus finē seculi. Quo ei pensamus qꝛ nichil est ꝙ restat: eo debemus pertimescere ne tēpus gratie qđ presto est pereat. Idcirco aūt hoc cōuiuiū dei nō prādium: sed cena vocatur: qꝛ post prandiū cena restat. Post cenā vero: cōuiuiū nullū restat. Et qꝛ eternū dei cōuiuium tunc nobis extremum preparabitur: rectuꝫ fuit vt hoc nō prandium: sed cena vocaretur. l. c. ix.

Sed q̄s ꝑ hunc seruū q̄ a patrefamilias ad īuitandū mittitur: nisi predicatoꝝ ordo designat̄. de quo videlicet ordine ꝗuis īdigni existimus. q̄ pctōꝝ pōderibꝫ grauamur: ⁊ cū de edificatiōe vestra aliq̄d vobis loquor: hoc est qđ ago. seruus eni sū summi patrisfamilias. Cū vos admoneo ad cōtēptū seculi: īuitare vos venio ad cenā dei. ān. Homo q̄dā fecit cenā magnā ⁊ vocauit multos ⁊ misit seruū suū hora cene dicere īuitatis vt venirēt qꝛ parata sunt oīa ps. Benedictus. ⸿ Sequūt̄ preces. nisi fiat die dñico. postmodū meōrie cōes. etiā si fuerit dñica q̄re post cōe sctōꝝ. ⁊ sic vsqꝫ ad aduētū. ⸿ Oratio

Sancti noīs tui dñe timorē pariter ⁊ amorē fac nos habere ꝑpetuum. qꝛ nunꝗ̄ tua gubernatione destituis: quos in soliditate tue dilectionis īstituis. Per

ān. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ paupe-
res ac debiles cecos ⁊ claudos cōpelle itrare vt i
pleatur domus mea allā. ps. Magn̄. ¶ Sequū
tur pces ⁊ meōrie cōes. Si tamen fiat die dñica.
nec pces nec meōrie cōes dicūt. ⁊ sic p totū annū

¶ Dñica iii. Lctō vii. Scd̄m lucam. xv.

In illo tpe. Accesserunt ad iesū publi
cani ⁊ peccatores vt audirēt illū: et
murmurabāt pharisei ⁊ scribe dicētes: qr
hic peccatores recipit: et manducat cum
illis. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape

Audistis i lectiōe euāgelica frēs mei.
qr pctōres ⁊ publicani accesserūt ad redē-
ptorē nostrū. ⁊ nō solū ad loquēdū: sed eti
am ad cōuescēdū recepti sūt. Qd̄ vidētes
pharisei idignati sūt. Ex qua re colligite
qr vera iusticia cōpassionē habet. falsa de
dignationē: q̄uis ⁊ iusti soleāt recte pctō-
ribus dedignari. Lectio viii.

Sed aliud est qd̄ agitur typo supbie.
aliud qd̄ zelo discipline. Dedignant̄ etei
sed nō dedignātes. qr ⁊ si foris icrepatiōes
per disciplinā exaggerāt: itus tamē dul-
cedinē p caritatē seruāt. preponūt sibi in
aīo ipos plerūq3 quos corrigūt: meliores-
q3 existimāt eos quoq3 quos iudicāt. Qd̄
videlicet agētes p disciplinā subditos: ⁊ p
humilitatē custodiūt semetipsos. L. ix.

At contra hi qui de falsa iusticia su-
pbire solēt. ceteros quosq3 despiciūt
nulla ifirmātib3 mīa condescēdūt. ⁊ quo
se pctōres esse nō credūt: eo deterius pctō-
res fiūt. De quoꝝ pfecto numero phari
sei extiterāt: q̄ diiudicātes dñ3 q pctōres
susciperet: arenti corde ipm fontē mīe re
prehēdebāt. Sed qr egri erāt: ita vt egros
se esse nescirēt: quatenus qd̄ erāt agnosce
rēt. celestis eos medicus blādis fomētis
curat. benignū paradigma obiicit: ⁊ i eo-
rū corde vulneris tumorē pmit. ān. Quis
ex vobis homo q̄ habet cētum oues ⁊ si pdiderit
vnā ex illis nōne dimittit nonagitanouē i dese
to ⁊ vadit ad illā que perierat donec inueniat il
lam allā. ps. Benedictus. Oratio

Deprecationē nostrā q̄s dñe benign⁹
exaudi. ⁊ q̄bus supplicandi prestas
affectū: tribue defensiōis auxiliū. Per d̄.
ān. Dico vobis gaudiū est āgelis dei super vno
peccatore penitentiā agente. ps. Magnificat.

¶ Dñica iiii. Lectio vii. ¶ Scd̄m lucam. vi.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis
suis Estote misericordes: sicut ⁊ pa
ter vester misericors est. Nolite iudicare
et nō iudicabimini. Nolite cōdēnare: et
nō condēnabimini. Et rel. Om. vene. bede

Hoc loco nichil aliud nobis precipi exi
stimo: nisi vt ea facta q̄ dubiū est quo a-
nimo fiāt: i meliorē partē interpretemur
Qd̄ eni scriptū est ex fructib3 eoꝝ cogno
scetis eos: de manifestis dictū est: q̄ nō pos
sūt bono aīo fieri. sicut sunt stupra. blas-
phemie. furta. ebrietates. ⁊ si qua sūt alia
de quibus nobis iudicare permittitur.

R. de hystoria q̄ euenerit. Lctō viii

De genere autē ciboꝝ qr possunt bo-
no aīo ⁊ simplici corde. sine vicio cōcupi-
scētie q̄cunq3 humani cibi idifferēter su-
mi: prohibet apostolus iudicari eos q̄ car
nibus vescebātur ⁊ bibebāt vinū: ab eis
q̄ se ab huiusmodi tēperabāt alimentis.
Qui manducat inq̄t apostolus: non mā
ducantē non spernat: ⁊ qui non mandu-
cat: māducantē non iudicet. ¶ Lcō ix

Ad hoc ⁊ ptinet illud qd̄ alio loco di-
citur. Nolite ante tēpus iudicare
q̄cq̄. quousq3 veniat dñs. q̄ et illumīabit
abscōdita tenebraꝝ. ⁊ manifestabit cogi
tatiōes cordis. Sūt ergo q̄dā fctā media
q̄ ignoramus quo aīo fiāt: q̄ ⁊ bono ⁊ ma
lo fieri possūt: de q̄bus temerariū est iudi
care. maxime vt cōdēnemus. Hoꝝ autē
veniet tēpus vt iudicētur. cū dñs illumi
nabit abscondita tenebraꝝ: ⁊ manifesta
bit cogitatiōes cordis. ān. Estote misericor-
des sicut ⁊ pater vester misericors ē dicit dñs. ps
Benedictus. Oratio.

Protector in te sperātium deus. sine
quo nichil est validū nichil sctm̄. multi-

plica super nos miām tuā. vt te rectore te duce sic trāseamus p bona tēporalia: vt nō amittamus eterna. Per dñ. ān. Nolite iudicare et nō iudicabimini in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dñs ps. Mag. Dñica v. Lectio vii. Secundū lucam. vi.

In illo tpe. Cū turbe irruerēt ad iesū vt audirēt verbum dei: et ipse stabat secus stagnū genezaret. Et rel. Om. Stagnū genezaret idē dicūt (vene. bede esse qđ mare galilee vel mare tyberiadis Sed mare galilee ab adiacēte prouincia dictū est. mare tyberiadis a pxima ciuitate q̄ olim chēneret vocata: sed ab herode tetrarcha istaurata. in honorem tyberii cesaris. tyberias est appellata. l. viii.

Porro genezareth a laci ipsius natura. q2 crispantibus aquis de seipso sibi excitare aurā phibetur. greco vocabulo quasi generās sibi aurā dicitur. Neqz eni in stagni morē sternitur aqua: sed frequentibus auris spirātib3 agitatur. haustu dulcis: et ad potandū habilis. l. ix.

Quia ergo stagnū siue mare presens sclm designat: dñs secus mare stat postq̄ vite labētis mortalitatē deuincēs i ea qua passus est carne stabilitatē ppetue qetis adiit. Turbaꝝ cōuentus: ad eū gentiū in fide cōcurrētiū typus est De q̄bus ysaias. Et fluēt inquit ad eū oēs gētes: et ibūt populi mlti et dicēt. Venite ascēdamus ad montē dñi. ān. Ascēdēs iesus i naui et sedēs docebat turbas allā. p. Bñdict9. Orō

Da nobis q̄s dñe vt et mundi cursus. pacifice tuo ordine dirigatur: et ecclesia tua tranqlla deuotiōe letetur. Per dñm. ān. Preceptor p totā noctē laborantes nichil cepimus in verbo aūt tuo laxabo rethe. ps. Mag. Dñica vi. Lctō vii. Scdm matheū. v

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Amen dico vobis nisi abundauerit iusticia vestra plusq̄ scribaꝝ et phariseoꝝ: non intrabitis in regnum celoꝝ. Et reliqua. Omelia beati augustini epi.

Amen quippe dico vobis: donec transeat celū et terra: iota vnū aut vnus apex nō preteribit a lege: donec oīa fiant. Dū enim fiunt et illa que adduntur ad perfectionem: multomagis fiunt illa que premissa sunt ad ichoationē. Qđ aūt ait iota vnū aut vnus apex nō transiet a lege: nichil potest aliud itelligi nisi vehemens expressio pfectiōis. q̄ per litteras singulas demōstrata est. Inter quas litteras: iota minor est ceteris q2 vnico ductu fit. l. viii.

Apex etiā ipsius: aliqua est in sūmo particula. Quibus verbis ostenditur: i lege ad effectū etiā minima queqz perduci. Deinde subiungit. Qui eni soluerit vnū de mādatis istis minimis. et docuerit sic hoīes: minimus vocabitur in regno celoꝝ. Mandata ergo minima significantur per vnū iota: et per vnū apicem. Qui ergo soluerit et docuerit sic: idest secūdu id qđ soluit: nō scdm qđ iuenit et legit. minimus vocabitur i regno celoꝝ. l. ix.

Et fortasse ideo nō erit i regno celoꝝ vbi nisi magni esse nō possūt. Qui autē fecerit et docuerit sic: hoc ē q̄ nō soluerit et docuerit sic. scdm id qđ nō soluit. magnus vocabitur in regno celoꝝ. Qđ ergo magnus vocabitur in regno celoꝝ: sequitur vt etiā sit in regno celoꝝ: quo magni admittuntur. ān. Amē dico vobis nisi abūdauerit iusticia vestra plusq̄ scribaꝝ et phariseoꝝ nō itrabitis in regnū celoꝝ allā. ps. Bñd. Orō.

Deus q̄ diligentibus te bona inuisibilia preparasti. infunde cordibus nostris tui amoris affectū. vt te in oībus et super oīa diligentes. promissiōes tuas que omne desideriū superant consequamur. Per dñm. ān. Si offers munus tuū ante altare et recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersū te relinque ibi munus tuum ante altare et vade prius reconciliari fratri tuo et tunc veniens offeres munus tuum alleluya. ps. Magnificat. Dñica vii. Lctō vii. Secundum marcum. viii.

In illo tp̄e. Cū turba multa esset cū
iesu. nec haberēt qđ mādu carēt: cō
uocatis discipulis ait illis. Misereor sup
turbā. q2 ecce iā triduo sustinēt me nec ha
bēt qđ māducēt. Et reliq̄. Omelia. vene. bede
In hac lectione cōsideranda est ī vno
eodēq; redēptore nostro distincta opatio
diuinitatis ⁊ humanitatis. atq; error eu
ticetis q̇ vnā tantū in xp̄o operationē do
gmatizare presumit: pcul a xp̄ianis fini
bus expellēdus. Quis eni nō videat hoc
qđ sup turbā miseretur dn̄s. ne vel iedia
vel vie longioris labore deficiat: affectu;
esse ⁊ cōpassionē humane fragilitatis: Qđ
vero de septē panib; et pisciculis paucis
quattuor milia hoīm saturauit: diuine
opus est virtutis. ¶ Lcō viii
Mystice aūt hoc miraculo designat.
q2 viā seculi presentis aliter icolumes trā
sire neqmus: nisi nos gratia redēptoris
nostri alimēto sui verbi reficiat. Hoc ve
ro typice inter hāc refectionē. ⁊ illā quiq;
panū ac duoꝝ pisciū distat: qđ ibi littera
veteris īstrumēti spiritali grā plena esse
signata ē. Hic aūt noui testamēti vitas
ac grā fidelib; ministrāda mōstrata ē. l. ix
Sane vtraq; refectio ī mōte celebra
ta est: vt alioꝝ euāgelistaꝝ narra
tio declarat: q2 vtriusq; scriptura testamē
ti recte ītellecta: altitudinem nobis cele
stium preceptorum mandat: et premio
rum vtraq; altitudinem xp̄i qui est mōs
domus dn̄i ī vertice mōtiū consona voce
predicat. Misereor inq̇t sup turbā: q2 ecce
iā triduo. ⁊cē. Quare triduo turba dn̄m
sustinuerit: matheus exponit plenius: q̇
ait. Et ascēdēs ī mōtē sedebat ibi. Et ac
cesserunt ad eū turbe multe. habentes se
cū multos claudos. cecos. debiles. ⁊ alios
multos. ⁊ piecerunt eos ad pedes eius: et
curauit eos. ān. Misereor sup turbā q2 ecce iā
triduo sustinēt me nec habēt qđ māducēt ⁊ si di
misero eos ieiunos deficient ī via allā. p̄s. Be
Deus virtutū cuius est ¶ ne͛d. Orō.

totum quod est optimū. insere pectoribus
nostris amorē tui noīs. ⁊ presta ī nobis re
ligionis augmētū: vt q̄ sunt bona nutri
as: ac pietatis studio q̄ sūt nutrita custo
dias. Per đ. ān. Et accipiēs iesus septē panes
gratias agēs fregit ⁊ dabat discipulis suis vt ap
ponerēt ⁊ apposuerunt turbe allā. p̄s. Magn̄.
¶ Dñica viii. Lectio vii. Scđm mathe. viii.
In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis su
is. Attēdite a falsis pphetis q̇ veni
unt ad vos ī vestimētis ouiū ītrīsecus au
tē sūt lupi rapaces Et reliq̄. Om̄ bti augusti.
Sed isti nō fallunt oculū simplicē q̇ ar
borē dinoscere ex fructib; nouit. Ait ei ex
fructib; eoꝝ cognoscetis eos. Deīde simi
litudines adiūgit. Nunq̇d colligūt de spi
nis vuas: aut de tribulis ficus: Sic oīs
arbor bona fruct⁹ bonos facit: mala aūt
arbor fructus malos facit. Nō potest ar
bor bona malos fruct⁹ facere: neq; arbor
mala bonos fructus facere. ¶ Lctō viii
Ois arbor q̄ nō facit fructū bonū ex
cidetur: ⁊ in ignē mittetur. Igitur
ex fructibus eoꝝ cognoscetis eos. Quo ī
loco illoꝝ error maxime cauēdus est: q̇ de
his ipsis duab; arboribus duas naturas
opinātur esse. quaꝝ vna sit dei. altera ve
ro nec dei nec ex deo. De quo errore ī ali
is libris disputatū est vberius. de hoībus
ei eū loq̇ tā claꝝ est: vt q̇squis p̄cedētia et
cōsequētia legerit: miret̄ eoꝝ cecitatē. l. ix
Non potest arbor bona malos fruct⁹
facere. neq; arbor mala bonos fru
ctus facere. Arbor q̇ppe est ipsa aīa: idest
ipse homo. Fructus vero: opera hoīs. Nō
ergo potest malus homo bona operari:
neq; bon⁹ mala. Ergo si vult malus bo
na operari: prius bonus fiat. ān. Attendite
a falsis pphetis q̇ veniūt ad vos in vestimentis
ouiū ītrīsecus aūt sūt lupi rapaces a fructibus
eoꝝ cognoscetis eos allā. p̄s. Bened. Oratio.
Deus cuius prouidētia in sui dispo
sitione nō fallitur. te supplices ex
oramus vt noxia cūcta submoueas. ⁊ oīa

nobis pfutura cōcedas. Per d̄. ān. Nō oīs
q̄ dicit michi dn̄e dn̄e intrabit i regnū celoꝝ. sed
qui facit voluntatem patris mei qui in celis est
ipse intrabit in regnum celoꝝ allā. ps. Magn̄.

¶ Dn̄ica ix. Lctō vii. Scdm lucam. xvi.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis su
is parabolā hanc. Homo q̄dā erat
diues q̄ habebat villicū. ⁊ hic diffamatus
est apud illum: quasi dissipasset bona ip-
sius. Et rel'. Om̄. venerabilis bede.

In villico hoc quē dn̄s eiiciebat de vil
licatu: ⁊ laudauit eū qd̄ i futuꝝ sibi pspe
xerit: nō oīa debemꝰ ad imitādū sumere.
Nō ei aut dn̄o nr̄o faciēda est in aliquo
fraus: vt de ipsa fraude elemosinas faci-
amus. aut eos a q̄bus recipi volumus in
tabernacula eterna: tanq̄ debitores dei ⁊
dn̄i nostri fas est itelligi. cū iusti ⁊ sācti si
gnificētur hoc loco. q̄ eos itroducant i ta
bernacula eterna: q̄ i necessitatibus suis
terrena bona cōmunicauerūt. L. viii.

De q̄bus etiā dicitur: qd̄ si q̄s alicui
eoꝝ calicē aque frigide dederit tan
tū in noīe discipuli: nō perdet mercedē su
am. Sed etiā ecōtrario dicūtur iste simi-
litudines: vt itelligamus si laudari potu
it ille a dn̄o q̄ fraudē faciebat: q̄to ampli
us placeāt dn̄o deo. q̄ scdm eius preceptū
illa opera faciūt. Sicut etiā de iudice ini
quitatis. qui interpellabatur a vidua cō
paratione duxit ad iudicē deū: cui nulla
ex parte iudex iiquus cōferēdus est. L. ix.

Villici sane vocabulo dicimus eos q̄
pecunias habēt. non tā domui sue
sed aliene potius rei despēsatores esse pu
tandos. Qd̄ si iuxta huius serui exēpluꝫ
sedulo finiē de villicationis ac ratiōis red
dēde tēpus preuiderit. facile terrenoꝝ oīꝫ
delectatiōe simul ⁊ dilectiōe nudati: plus
sibi de amicis congrēdis i futuro: q̄ di-
uitiis i pn̄ti colligēdis pspicere curabūt
ān. Dicit dn̄s villico qd̄ hoc audio de te redde ra
tionē villicatiōis tue allā. ps Bn̄d. Orō

Largire nobis q̄s dn̄e semp spm co-
gitādi q̄ recta sūt ppicius ⁊ agēdi: vt q̄ si
ne te esse nō possumus: scdm te viuere va
leamus. Per d̄. ān. Ait aūt villicus itra se qd
faciā qꝛ dn̄s meus aufert a me villicationē fode
re nō valeo mēdicare erubesco scio qd faciā vt cū
amotus fuero a villicatiōe recipiāt me i domos
suas. ps. Mag. ¶ Dn̄ica x. L. vii. Scdꝫ lucā. xix

In illo tp̄e. Cū appropiquaret iesus
hierusalē vidēs ciuitatē fleuit sup
illā dicēs. Qꝛ si cognouisses ⁊ tu: ⁊ q̄dem i
hac die tua q̄ ad pacē tibi. nūc aūt abscō-
dita sūt ab oc'lis tuis. Et rel'. Om̄. gregorii

Lectionē breuē sc̄i euāgelii breui si pos
sū volo sermone percurrere: vt illis in ea
plixior detur itentio: qui sciūt ex paucis
multa cogitare. Qd̄ flēte dn̄o illa hiero-
solimoꝝ subuersio describit'. q̄ a vespasi-
ano ⁊ tyto romanis pricipibꝫ facta ē: nul
lus q̄ hystoriā euersiōis eiusdē legit: igno

Romani ei pricipes denū (rat. L. viii.
rciātur cū dicitur: qꝛ veniēt dies i te
⁊ circūdabūt te iimici tui vallo. ⁊ coāgu-
stabūt te vndiq3. ⁊ ad terrā psternent te:
⁊ filios tuos q̄ i te sūt. Hoc quoq3 qd̄ addi
tur ⁊ nō relinquent i te lapidē sup lapideꝫ
etiā ipsa iā eiusdē ciuitatis trāsmigratio
testat'. qꝛ dū nūc i eodeꝫ loco cōstructa est
vbi extra portas fuerat dn̄s crucifixꝰ. pri
or illa hierl'm vt dicit' fūditꝰ ē euersa. L. ix.

Cui ex qua culpa euersionis sue pe-
na fuerit illata subiūgit'. eo qd̄ nō
cognoueris tempus visitatiōis tue. Cre
ator quippe oīm p icarnatiōis sue myste
riū hāc visitare dignatꝰ est: sed ipsa timo
ris ⁊ amoris illius recordata nō est. Vnde
etiā p pphetā i icrepatiōe cordis humani
aues celi ad testimoniū deducūtur cū di-
citur. Miluus i celo cognouit tempꝰ suū
turtur ⁊ hyrūdo ⁊ cyconia custodierūt tē-
pus aduentus sui. Populus aūt meꝰ nō
cognouit iudiciū dn̄i. ān. Cū appropiquaret
iesus hierl'm vidēs ciuitatē fleuit sup illā ⁊ dixit
qꝛ si cognouisses ⁊ tu qꝛ veniēt dies i te ⁊ circūda
bunt te et coangustabūt te vndiq3 et ad terram

p̄sternent te eo ꝙ non cognoueris tempus vi-
sitationis tue allā. p̄s. Magñ. ¶ Oratio.
Pateant aures mīe tue dñe precibus
supplicātiū: ꝛ vt petentibꝫ desidera
ta cōcedas: fac eos q̄ tibi placita sunt postu-
lare. P. ā. Scriptū est eī qꝛ dom⁹ mea dom⁹ orō
nis est cūctis gentibꝫ vos aūt fecistis illā spelun
cā latronū ꝛ erat quotidie docēs ī tēplo. p̄ Mag
¶ Dñica xi. Lctō vii. Scdm lucam. xviii.
In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis su
is. ꝛ ad quosdā q̄ ī se cōfidebāt tāq̄
iusti ꝛ aspnabātur ceteros parabolā istā
Duo homines ascenderunt in templū
vt orarent. vnus phariseus: ꝛ alter publi
canus. Et rel̄. Om̄. venerabilis bede pbr̄i.
Quia parabolā dñs qua semp orare ꝛ
nō deficere docebat ita conclusit: vt dice-
ret. veniente iudice difficile fidē ī terrā re
periendā: ne q̄s sibi de supuacua fidei co-
gnitione vel etiā confessione blādiretur:
mox altera iūcta parabola diligētius oñ
dit a deo fidei nō verba examinanda sed
opera. Inter que nimirū opera maxime
regnat humilitas. Lectio viii
Unde ꝛ supra cū fidē grano sinapis
minuto quidē. sed ex cōtritione fragrāti
cōpararet. quasi exponendo subiūxit. Cū
feceritis oīa q̄ precepta sunt vobis: dicite
serui iutiles sumus. Quocōtra superbi.
cū nequaq̄ oīa sed modicū quid eoꝝ q̄ p̄-
cepta sūt faciāt: nō solū mox de sua iusti
cia presumunt: sed ꝛ ifirmos quosqꝫ despi
ciunt: atqꝫ ideo quasi fide vacui cū oraue
rint non exaudiuntur. Lectio ix
Duo hoīes ascēderunt ī tēplū vt ora
rent: vnus phariseus. ꝛ alter publi
canus. Publicanus hūiliter orās: ad illa
prefate vidue. hoc est ecclīe mēbra ptinet
de q̄bꝫ supra dicit̄. Deus aūt nō faciet vi
dictā electoꝝ suoꝝ clamātiū ad se: Pha-
riseus aūt merita iactās ad ea de q̄bꝫ ter
ribilis ī cōclusione sētētia subdit̄. Uerun
tamē filius hoīs veniēs putas īueniet fi-
dē sup terrā: Phariseus stans: hoc apud
se orabat. Deus gratias ago tibi: qꝛ non
sū sicut ceteri hoīm: raptores. iniusti. adul
teri: velut etiā hic publicanus. ān. Stās a
longe publicanus nolebat oculos ad celū leuare
sed percutiebat pectus suū dicens deus p̄picius
esto michi peccatori. p̄s. Bened. ¶ Oratio.
Deus q̄ oīpotentiā tuā parcēdo ma-
xime ꝛ miserādo manifestas: mul-
tiplica sup nos gratiā tuā. vt ad tua pro-
missa currētes: celestiū bonoꝝ facias esse
cōsortes. P. ā. Deus p̄picius esto michi pctōri.
p̄s. Mag. ¶ Dñica xii. L. vii Scdm marcū. vii
In illo tp̄e. Exiēs iesus de finibꝫ tyri
venit p sydonē ad mare galilee iter
medios fines decapoleos. Et rꝫ. O. ve. bede
Decapolis est vt ipso noīe p̄batur: re-
gio decē vrbium trāsiordanē ad oriētē cir
ca hyppū ꝛ pellā ꝛ gadarā contra galileā
Qd ergo dicitur q̄a dñs venit ad mare
galilee īter medios fines decapoleos. nō
ipsos fines decapoleos: eū itrasse signifi-
cat. Neqꝫ eni mare trāsmigrasse dicitur:
sed potius ad mare vsqꝫ venisse. ꝛ vsqꝫ ad
ip̄m puenisse locū: q̄ medios fines decapo
lis lōge trāsmare positos respiciebat. L. viii
Et adducūt ei surdū ꝛ mutū. ꝛ dep̄ca
bāt̄ eū vt iponat illi manū. Surd⁹
ꝛ mutus est: q̄ nec aures audiēdis dei ver
bis: nec os aperit loquēdis. Quales neces
se est vt hi q̄ loq̄ etiā ꝛ audire diuina elo
quia lōgo vsu didicerīt. dño sanādos offe
rāt. quatin⁹ eos quos hūana fragilitas
neq̄t: ipse gratie sue dextera saluet L. ix.
Et apprehēdēs eū de turba seorsum:
misit digitos suos ī auriculas. Pri
ma salutis ianua. est īfirmū apprehēden
te dño de turba seorsū educi. Apprehēdēs
nāqꝫ infirmū e turba seorsū educit: cum
mētē peccatis lāguidā visitatiōe sue pie-
tatis illustrans. a cōsuetis humane con-
uersationis moribus reuocat. atqꝫ ad se-
quēda preceptoꝝ suoꝝ itinera prouocat.
ān. Exiens iesus de finibus tyri venit p. sydonē
ad mare galilee inter medios fines decapoleos

et adducunt ei surdum et mutū et deprecabant eum vt imponat illi manū. ps. Bened. Oratio

Omnipotens sempiterne deus q̄ abundantia pietatis tue et merita supplicum excedis et vota: effunde super nos misericordiā tuā. vt dimittas que conscientia metuit: et adiicias quod oratio non presumit. Per dñm. an. Quanto eis precipiebat tanto magis plus predicabant et eo amplius admirabantur dicentes bene omnia fecit et surdos fecit audire et mutos loqui. ps. Magn.

Dñica xiii. Lectō vii. Scdm lucam. x.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi qui vident que vos videtis. Et rel. Om. vene. bede presbiteri.

Non oculi scribarū et phariseoꝝ q̄ corpus tantum dñi videre: sed illi beati sunt oculi q̄ eius possunt cognoscere sacramēta de quibus dicitur. Et reuelasti ea paruulis. Beati oculi paruuloꝝ: q̄bus et se et patrē: filius reuelare dignatur. L. viii

Dico enī vobis q̄ multi prophete et reges voluerunt videre que vos videtis. et non viderūt: et audire q̄ auditis. et non audierunt. Abraham exultauit vt videret diem christi vidit et gauisus est. Ysaias quoqz et micheas et multi alii prophete viderunt gloriam dñi: qui et propterea videntes sunt appellati Sed hi omnes a longe aspicientes: per speculum in enigmate viderunt. Lectio ix.

Apostoli autem in presentia habentes dñm: conuescentesqz ei: et queqz voluissent interrogando discentes: nequaq̄ p angelos aut varias visionum species opus habebant doceri. Quos vero lucas multos prophetas et reges dicit: matheus apertius prophetas et iustos appellat Ipsi sunt enim reges magni: q̄ tentationū suaꝝ motibus non consentiendo succūbere: sed resurgendo preesse nouerunt. an. Homo quidam descendebat ab hierusalē in hierico et incidit in latrones qui etiam despoliauerunt eum et plagis impositis abierunt semiuiuo relicto. ps. Benedictus. Oratio

Omnipotens sempiterne deus: de cuius munere venit vt tibi a fidelibus tuis digne ac laudabiliter seruiatur: tribue nobis q̄s: vt ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per d. an. Quis tibi videtur proximus fuisse illi q̄ icidit in latrones et ait illi qui fecit miam in illum vade et tu fac similiter alleluya. ps. Magnificat.

Dñica xiiii. lc. vii. Scdm lucam. xvii.

In illo tp̄e. Cum iret iesus in hierusalem: transibat per mediā samariam et galileam. Et cum ingrederetur quoddam castellū occurrerunt ei decem viri leprosi Et rel. Om. vene. bede presbiteri

Leprosi non absurde intelligi possunt: qui scientiā vere fidei non habentes: varias doctrinas profitentur erroris. Non enim vel abscondunt imperitiam suam sed pro sūma peritia proferunt in lucem et iactantiam sermonis ostentant. Nulla porro falsa doctrina est: que non aliqua vera intermisceat. Lectio viii.

Uera ergo falsis inordinate permixta in vna disputatione vel narratione hominis tanq̄ in vnius corporis colore apparentia: significant leprā: tanq̄ veris falsisqz coloꝝ locis humana corpora variātem atqz maculantem. Hi aūt tam vitādi sunt ecclesie. vt si fieri potest: longius remoti magno clamore xp̄m interpellent. Unde et apte subiungit̄. Qui steterunt a longe: et eleuauerunt vocem dicentes. Jesu preceptor miserere nr̄i. lc. ix.

Et bene vt saluentur ip̄m preceptorē nominant. Quia enim in eius verbis se errasse significant: hunc saluandi humiliter preceptorē vocāt. Cumqz ad cognitionem preceptoris redeūt: mox ad formā salutis recurrunt. Nam sequitur Quos vt vidit dixit. Ite ostendite vos sacerdotibus. Et factū est dū irent: mundati sunt. Nullū dñs eoꝝ q̄bus hec corporalia beneficia prestitit inueitur misisse ad

sacerdotes: nisi leprosos. quia videlicet sacerdotiū iudeoꝝ figura erat futuri sacerdotii regalis quod est in ecclesia. quo consecrantur omnes pertinentes ad corpus christi. añ. Dum ingrederetur iesus quoddam castellū occurrerūt ei decē viri leprosi q̄ steterūt a longe et leuauerunt vocē dicentes iesu preceptor miserere nobis. p̄s. Bened. ¶ Oratio.

Absolue quesumus dñe tuorum delicta populoꝝ: ꝛ a peccatoꝝ nostroꝝ nexibus que pro nostra fragilitate cōtraximus: tua benignitate liberemur. Per. añ. Unus aūt ex illis vt vidit q꞉ mūdatus est regressus est cū magna voce magnificās deū allā p̄s. Mag. ¶ Dñica xv. l. vii. Scd̄ꝫ matheū. vi

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Nemo potest duobus dñis seruire. Aut enim vnum odio habebit: et alterum diliget: aut vnū sustinebit ꝛ alterū cōtemnet. Et rel. Om. beati augustini

Ad hanc ipsam intentionem referendum est quod frequenter exponit dicens Aut enī vnum odio habebit et alterū diliget. aut vnū patietur et alterū contemnet. Que verba diligenter consideranda sunt. Nam qui sunt duo dñi deinceps ostendit cum dicit. Non potestis deo seruire et māmone. Nam māmona apud hebreos diuitie appellantur. ¶ Lcō viii.

Congruit et punicū nomē. Nam lucrum punice māmon dicitur. Sed q̄ seruit māmone: et ille diabolo vtiqꝫ seruit: qui rebus istis terrenis merito sue puersitatis p̄posit⁹: magistratus hui⁹ scl'i a dño dicit᷑. Aut ergo hunc odio habebit homo: idest diabolū: ꝛ alteꝝ diliget: idest deū. aut alteꝝ patiet᷑: ꝛ alteꝝ cōtēnet. l. ix.

Patitur enim durū et perniciosum dñm quisquis seruit mammone. Sua enim cupiditate implicatur et subditur diabolo: et non eum diligit. Quis enim diligit diabolum? Sed tamen patitur. Sicut in maiori aliqua domo qui aliene ancille coniunctus est per cupiditatem suam: patitur seruitutem duram et si non diligit eum cuius ancillam diligit. Alterum autem contemnet dixit: nō odio habebit. Nullius enim fere consciētia deum potest odisse. Contemnit autē idest non timet: cum quasi de huius bonitate securus est. añ. Nolite solliciti esse dicentes quid manducabimus aut quid bibemus scit enim pater vester celestis quid vobis necesse sit allelupa. p̄s. Benedictus. ¶ Oratio.

Omnipotens sempiterne deus misericordiam tuam ostende supplicibus. vt qui de meritoꝝ qualitate diffidimus: non iudicium sed indulgentiam sētiamus. Per dñm. añ. Querite autem primum regnum dei et iusticiam eius ꝛ hec omnia adiiciētur vobis allelupa. p̄s. Magnificat. ¶ Dñica xvi. Lcō vii. Secundum lucam. vii.

In illo tempore. Ibat iesus in ciuitatem que vocatur naym: ꝛ ibant cū illo discipuli eius ꝛ turba copiosa. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri.

Naym ciuitas est galilee in secūdo miliario thabor montis contra meridiem iuxta endor: qui est vicus grandis ī quarto miliario eiusdem montis ad meridiē. Et ibant cum illo discipuli eius: et turba copiosa. Cū aūt appropiquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris sue. ¶ Lctō viii

Defunctus hic qui extra portam ciuitatis multis est intuentibus elatus: significat hominē letali criminū funere soporatum. eiusdemqꝫ insuper anime mortē non cordis adhuc cubili tegentem: sed ad multoꝝ noticiā per locutiōis operis ve indiciū: quasi per sue ciuitatis ostia propalantem. Qui bene filius vnicus matris sue fuisse perhibetur: quia licet e multis collecta personis vna sit perfecta ꝛ īmaculata virgo mater ecclesia: singuli q̄qꝫ tamen fideliū vniuersalis ecclesie filios se esse rectissime fatet᷑. l. ix

Nam ꝛ electus quisquis quando ad

fidē imbuitur filius est: quādo alios ibu-
it mater est. An nō materno erga paruu
los aiebat affectu q̇ ait. Filioli mei quos
iteꝝ parturio: donec formetur xp̄s in vo-
bis. Porta aūt ciuitatis qua defunct⁹ ef-
ferebatur: puto aliquē de sensibus eē cor
poreis. Qui enī seminat inter fratres di-
cordias: q̇ iniq̇tatē in excelsū loq̇tur: per
oris portā extrahitur mortuus. āN. Accessit
iesus ⁊ tetigit loculū hi aūt q̇ portabāt steterūt
⁊ ait adolescens t̄ dico surge ⁊ resedit q̇ erat mor
tu⁹ ⁊ cepit loq̇ ⁊ dedit illū mri sue. ps. Bñd. Orō

Omnipotens sēpiterne de⁹: da nobis fidei spei
⁊ caritatis augmētū: et vt merea-
mur asseq̇ qđ ꝓmittis: fac nos amare qđ
precipis. P. āN. Accepit aūt oēs timor ⁊ magni
ficabāt deū dicentes q: ꝓpheta magn⁹ surrexit
in nobis ⁊ q: deus visitauit plebē suā. ps. Mag

¶ Dñica xvii. Lctō vii. Scđm lucam. xiiii

In illo tp̄e Cū intraret iesus ī domū
cuiusdā principis phariseoꝝ sabba
to manducare panem: ⁊ ipsi obseruabāt
eū. Et ecce homo quidam ydropicus erat
ante illum. Et reł. Om. vene. bede p̄sbiteri.

Ydropis morbus ab aquoso humore vo
cabulū trahit. Grece enī ydor aqua voca
tur. Est autē humor succutaneus de vi-
cio vesice natus. cū inflatione turgente
⁊ anhelitu fetido: propriūq; est ydropici q̄
tomagis abūdat humore inordinato: tā-
to āplius sitire. Et ideo recte cōparatur
ei quē fluxus carnaliū voluptatū exube
rans aggrauat. Cōparatur etiā diuiti
auaro q̇ q̄to est copiosior diuitiis q̇b; nō
bene vtit̄: tāto ardētius talia cōcupiscit.

Et respōdēs iesus dixit ad le- (łc. viii.
gisperitos ⁊ phariseos. Si licet sab
bato curare. At illi tacuerūt. Qđ dicitur
respōdisse iesus: ad hoc respicit qđ premis
sū est: ⁊ ipsi obseruabant eū. Dñs enī no
uit cogitationes hoīm. Sed merito iter-
rogati tacēt: q̇ cōtra se dictū q̇cquid dixe-
rit videt. Nā si licet sabbato curare: qua
re saluatorē an curet obseruāt. Si nō li-
cet: quare ipi sabbō pecora curāt. Ipe ve
ro apprehensū sanauit eū ac dimisit. łc. ix.

Prouida dispēsatiōe dñs āte legispe-
ritos ⁊ phariseos ydropicū curat: et
mox cōtra auariciā disputat: vt videlicet
p istius egritudinē corporis: in illis expri-
meret̄ egritudo cordis. Deniq; post mul
ta dispensationis eius hortamēta subiū-
ctū est. Audiebant aūt hec oīa pharisei q̇
erāt auari: ⁊ deridebāt illū. Ydropicus q̇p
pe quo amplius bibit: amplius sitit. Et
oīs auarus sitī multiplicat: q̇ cū ea q̄ ap-
petit adeptus fuerit: ad appetēda alia ā-
plius anhelat. āN. Dixit iesus ad legisperitos
⁊ phariseos si licet sabbō curare at illi tacuerūt
ipe vero apprehensum sanauit eum ac dimisit.
ps. Benedictus. ¶ Oratio.

Custodi q̄s dñe ecclesiā tuā ꝓpiciati
one ꝑpetua: ⁊ q: sine te labitur humana
mortalitas: tuis sēp auxiliis ⁊ abstrahat̄
a noxiis: ⁊ ad salutaria dirigat̄. P. ā. Cū i-
uitatus fueris ad nuptias recūbe ī nouissimo lo
co vt dicat tibi q̇ te īuitauit amice ascēde superi
us tūc erit tibi gl'ia corā simul discūbētib; allā.
ps. Mag. ¶ Dñica xviii. ł. vii. S. matheū. xxii

In illo tp̄e Accesserūt ad iesū saducei
q̇ dicūt non esse resurrectionē. Et
īterrogauerūt eū dicētes. Magister moy
ses dicit. Si q̇s mortuus fuerit nō habēs
filiū: vt ducat frater eius vxorē: ⁊ suscitet
semē fratri suo. Etꝝ. Om. bti hieronimi pbri

Due erant hereses in iudeis. vna pha
riseoꝝ: ⁊ altera saduceoꝝ. Pharisei
traditionū ⁊ obseruationū quas illi deu-
triosis vocant: iusticiā preferebant. Vnde
et diuisi vocabantur a populo. Saducei
aūt q̇ interpretabantur iusti: ⁊ ipsi vendi
cabant sibi qđ non erant. prioribus ⁊ cor-
poris et aīe resurrectionē credentibus cō
fitentibusq;: et angelos et spiritus sequē
tes: iuxta acta apostoloꝝ omnia denega
bant. Iste sunt due domus de quib; ysai
as manifestius docet: q̄ offensure sint in
lapidem scandali. Lectio viii

Et interrogauerunt eū dicētes. Magister moyses dicit Si quis mortuus fuerit non habēs filiū vt ducat frater eius vxorem illius: ⁊ suscitet semē fratri suo. Erāt autē apud nos septē fratres ⁊ primus vxore ducta defūctus est. ⁊ cetera Qui resurrectionē corpoꝝ nō credebāt: ⁊ aīam putabāt interire cū corporibus: recte istiusmodi fingūt fabulā: q̄ deliramenti arguat eos: qui resurrectionē asserāt mortuoꝝ. Potest aūt fieri vt vere ī gēte eoꝝ hoc aliquādo acciderit. In resurrectione ergo cuius erit de septē vxor: Oēs ei habuerūt eā. Turpitudinē fabule opponūt vt resurrectionis denegēt veritatem. l. ix

Et rn̄dens iesus ait illis. Erratis nescıētes scripturas neq̄ȝ veritatē dei propterea errāt. qꝛ scripturas nesciūt Et qꝛ scripturas nesciūt: cōsequēter ignorāt veritatē dei. hoc est xp̄m q̄ est dei virtus: et dei sapiētia. Pharisei audito qd̄ silētiū īposuisset saduceis cōuenerūt ī vnū: ⁊ iterrogauit eū vnus ex eis legisdoctor tētās eū. Magister: qd̄ est mādatū magnū ī lege: Ait illi iesus. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo. ā. Magister qd̄ est mādatū magnū ī lege ait illi iesus diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo. p̄s. Bened. ¶ Oratio.

Ecclesiā tuā dn̄e miseratio cōtinuata mūdet ⁊ muniat: ⁊ qꝛ sine te non potest salua cōsistere: tuo semp munere gubernetur. Per dn̄m. ān. Quid vobis videtur de xp̄o cuius filius est dicūt ei oēs dauid dixit eis iesus quomodo dauid ī sp̄ū vocat eū dn̄ȝ dicens dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. p̄s Mag. ¶ Dñica xix. l. vii. Scd̄m matheū. ix.

In illo tp̄e. Ascendens iesus in nauiculā transfretauit et venit in ciuitatē suā. Et ecce offerebāt ei paraliticū iacentē ī lecto. Etc. Om̄. bti hieronimi pbr̄i.

Ciuitatem eius aliam non intelligamus q̄ꝫ nazareth. Unde et nazareus appellatus est Obtulerunt aūt ei. vt supra diximus paraliticū iacentem in lecto: q̄a ipse ingredi non valebat. Videns autem iesus non eius fidem qui offerebatur: sed eorum qui offerebāt: dixit paralitico. Cōfide fili: dimittunt̄ tibi peccata tua. l. viii.

O mira humilitas: despectum et debilem totisq̄ȝ membrorum compagibus dissolutū filium vocat: quē sacerdotes non dignabantur attingere. Aut certe ideo filiū: quia dimittuntur ei peccata sua. Iuxta tropologiam interdum aīa iacens in corpore suo totis membroꝝ virtutibus dissolutis: a perfecto doctore offertur curanda domino. Que cū misericordia eius sanata fuerit: tantū roboris accipit vt portet statim lectulū suū. l. ix.

Et ecce q̄dā de scribis dixerūt ītra se. Hic blasphemat. Legim⁹ ī pp̄heta dicēte dn̄o. Ego sū q̄ deleo īiq̄tates tuas Consequenter ergo scribe qꝛ hoīem putabant. et verba dei non intelligebant: arguunt eum blasphemie. Sed dn̄s videns cogitationes eorum: ostēdit se deum qui potest cordis occulta cognoscere: et quodāmodo tacens loquitur. Eadem maiestate et potentia qua cogitationes vr̄as intueor: possum et hominibus delicta dimittere. ān. Dixit dn̄s paralitico cōfide fili remittuntur tibi pctā tua. p̄s. Bened. Oratio.

Tua nos gr̄a sēp ⁊ preueniat ⁊ sequat̄ ac bonis opib; iugit̄ prestet esse itētos. P. ān. Vidētes aūt turbe timuerūt ⁊ glorificauerūt deū q̄ dedit ptātē talē hoīb;. p̄s. Mag. ¶ Dñica xx. Lctō vii. Scd̄m matheum. xxii.

In illo tp̄e. Dicebat iesus turbis parabolā hāc. Sīl'e ē regnū celoꝝ hoī regi q̄ fecit nuptias filio suo. Etc. O. b. greg

Querendū prius est: an hec apud matheū ipsa sit lectio: que apud lucā sub appellatione cene describitur. Et q̄dem sūt nonnulli quibus dissona esse videtur: q̄a hic prandium: illic cena memoratur. Hic qui ad nuptias non dignis vestibus intrauit repulsus est: illic nullus qui intrasse dicitur: repulsus esse perhibetur

Qua ex re recte colligitur: q̄ et hic p nuptias presens ecclesia: ⁊ illic p cenam eternū et vltimū cōuiuiū designatur. Lcō viii

Regnū celoꝝ est ecclesia iustoꝝ quia dū eoꝝ corda in terra nichil ambiunt: p hoc q̄ ad superna suspirāt: iā i eis dn̄s quasi in celestibus regnat. Dicatur ergo simile est regnū celoꝝ homini regi q̄ fecit nuptias filio suo: iā intelligit caritas vestra q̄ est rex regis ⁊ filii p̄r. Ille nimirū: cui psalmista ait. Deꝰ iudiciū tuū regi da: ⁊ iusticiā tuā filio regis. Lc.ix.

Qui fecit nuptias filio suo. Tūc eni deus pater deo filio nuptias fecit: quando hūc i vtero virginis humane nature cōiunxit: quando deū ante secula: fieri voluit hoīem i fine seculoꝝ. Sed q̄r ex duabus psonis fieri solet ista cōiunctio: absit hoc ab itellectibus nostris: vt psonā dei ⁊ hoīs redēptoris nostri iesu xp̄i ex duab; psonis credamus vnitā. Ex duabus q̄ppe atq; i duab; hūc naturis existere dicimus: sed ex duab; psonis cōpositū credi: vt nephas vitamus. an. Dicite inuitatis ecce prandiū meū paraui venite ad nuptias dicit dn̄s. ps. Benedictus. Oratio.

Da q̄s dn̄e populo tuo diabolica vitare cōtagia: ⁊ te solū deū pura mēte sectari. Per do. a. Nuptie q̄dem parate sūt sed q̄ iuitati erant non fuerūt digni ite ergo ad exitus viaꝝ ⁊ quoscūq; iueneritis vocate ad nuptias dicit dn̄s. ps. Magnificat. Dn̄ica xxi. Lctō vii. Secundum iohannem. iiii

In illo tp̄e. Erat q̄dam regulus: cuius filius infirmabatur capharnaum. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape

Hoc vobis solūmodo de expositione video esse req̄rendū: cur is q̄ ad salutē petēdā venerat audiuit. Nisi signa ⁊ p̄digia videritis: nō credetis. Qui eni salutē q̄rebat filio: proculdubio credebat. Neq; eni ab eo quereret salutem: quē non crederet saluatorem. Lectio viii.

Quare ergo ei dicitur nisi signa ⁊ prodigia videritis non credetis q̄ ante credidit: q̄ signū videret: Sed mementote q̄d petiit: ⁊ aperte cognoscetis: q̄r in fide dubitauit. Poposcit nāq; vt descenderet: ⁊ sanaret filiū eius. Corporalē ergo dn̄i presentiā querebat: q̄ p sp̄m nusq̄ deerat. Minus itaq; i illū credidit quē non putauit posse salutē dare nisi presēs esset ⁊ corpore Si ei p̄fecte credidisset: p̄culdubio sciret q̄r nō esset locus vbi nō esset deus. L. viii.

Ex magna ergo parte diffisus est: q̄ honorē virtutis nō dedit maiestati: sed presentie corporali. Salutē itaq; filio petiit ⁊ tamē i fide dubitauit: q̄r eū ad quē venerat. ⁊ potentē ad curandū credidit: ⁊ tamē morēti filio: esse absentē putauit. Sed dn̄s q̄ rogatur vt vadat: q̄r non desit vbi iuitatur idicat. Solo eni iussu salutē reddidit: q̄ volūtate oīa creauit. an. Erat q̄dā regulus cuius filius ifirmabatur capharnaū hic accessit ad iesū ⁊ rogabat eū dn̄e descēde vt sanes filiū meū priusq̄ moriatur dicit ei iesus filius tuus viuit allā. ps. Bened. Orō.

Dirigat corda nostra q̄s dn̄e tue miseratiōis operatio: quia tibi sine te placere non possumus. Per dn̄m. an. Cognouit aūt pater q̄r illa hora erat i qua dixit iesus filius tuus viuit ⁊ credidit ipe ⁊ domꝰ eiꝰ tota. ps Mag. Dn̄ica xxii. L. vii. S. math. xviii

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc Simile est regnū celoꝝ hoī regi: q̄ voluit rationē ponere cū seruis suis. Et rel. Om. vene. bede presbiteri

Familiare est syris et maxime palestinis ad omnem sermonem suum parabolas iungere: vt quod per simplex preceptum teneri ab auditoribus nō potest per similitudinē exēplaq; teneat̄. Lctō viii

Precepit itaq; petro sub comparatione regis et dn̄i et serui. qui debitor decem miliū talētoꝝ a dn̄o rogās veniā impetrauerat: vt ipse quoq; dimittat cōseruis suis minora peccantibus. Si eni ille rex et dn̄s seruo debitori decem milia

talentoꝝ tā facile dimisit: ꝙto magis cō-
seruis suis debet minora dimittere. l.c. ix.
Quod vt manifestius fiat: dicaꝫ sub
exēplo. Si qs vestrū cōmiserit ad-
ulteriū. homicidiū. sacrilegiū. maiora cri
mina. decē miliū talētoꝝ veniā rogātibꝫ
dimittētur. si ꝛ ipsi dimittāt minora pec-
cātibus. Si aūt ob factā contumeliā su-
mus īplacabiles: ꝛ ꝑpter amarius verbū
ꝑpetes habeamus discordias. nōne nobis
videmur recte redigēdi ī carcerē. ꝛ sub exē
plo operis nr̄i hoc agere: vt maioꝝ nobis
delictoꝝ venia nō relaxetur. ān. Dixit aūt
dn̄s seruo redde qd̓ debes procidens autē seruus
ille rogabat eū dicēs patientiā habe ī me et oīa
reddam tibi. ps̄. Benedictus. ¶ Oratio.

Oīps ꝛ misericors deus vniuersa no-
bis aduersantia ꝓpiciatus exclu-
de: vt mēte ꝛ corpore pariter expediti: que
tua sūt liberis mētibꝫ exequamur. Per.
ān. Serue nequā oē debitū dimisi tibi qm̄ roga
sti me nonne ergo oportuit ꝛ te misereri cōserui
tui sicut et ego tui misertus sū allā. ps̄. Mag.
¶ Dñica xxiii. Lctō vii. Scd̓m matheum. xxii.

In illo tp̄e. Abeūtes pharisei consili-
um inierunt vt caperent iesū in ser
mone. Et reliq. Om̄. venerabilis bede p̄sbiteri.
Et obseruātes miserūt īsidiatores. ꝛ q̄
se iustos simularēt vt caperēt eū ī sermo
ne ꝛ traderēt eū principatui ꝛ potestati p̄
sidis. Querētes dū̄ꝫ cōprehēdere pr̄ici pes
sacerdotū ꝛ scribe: timuerunt ppl̓m. Atqꝫ
ideo qd̓ p se nō poterāt: presidis manibus
efficere tentabant vt velut ipsi a morte
eius viderentur immunes. Lectio viii

Et īterrogauerunt eū dicētes. Magi
ster scimus qꝛ recte dicis ꝛ doces et
nō accipis ꝑsonā: sed ī veritate viā dei do
ces. licet nobis tributū dari cesari an nō
Blāda ꝛ fraudulēta īterrogatio illuc ꝓ-
uocat respōdentē. vt magis deū ꝙ cesarē
timeat. ꝛ dicat nō debere tributa solui. vt
stati audientes herodiani seditiōis cōtra
romanos principē teneant. Lectio ix.

Cognita aūt iesus nequicia eoꝝ ait.
Quid me tētatꝭ ypochrite: Prima
virtus respōdētis est īterrogantiū mentē
cognoscere: ꝛ nō discipulos sed tentatores
vocare. Ipochrita ergo appellatꝰ. q̄ aliud ē
ꝛ aliud simulat. idest aliud opere agit. et
aliud voce pretēdit. Ostēdite michi numis-
ma cēsus. At illi obtulerūt ei denarium
Sapiētia semp sapiēter agit: vt suis po-
tissimū tētatores sermonibꝫ cōfutētur. ā.
Magister scimus qꝛ verax es ꝛ viā dei ī veritate
doces allā. ps̄. Benedictus. ¶ Oratio

Largire q̄s dn̄e fidelibꝫ tuis indulgē
tiā placatus ꝛ pacē: vt ꝛ pariter ab
oībus mundentꝰ offēsis ꝛ secura tibi men
te deseruiāt. Per dn̄m. ān. Reddite ergo que
sūt cesaris cesari et que sūt dei deo dicit dn̄s. ps̄.
Mag. ¶ Dñica xxiiii. lcō vii. Scd̓ꝫ matheū. ix

In illo tp̄e: Venit qdā de archisyna-
gogis. noīe yairus ꝛ vidēs iesū ꝓci
dit ad pedes eius ꝛ deprecabatur eū mul
tum dicens quoniā filia mea ī extremis
est: veni impone manus sup eā: vt salua
sit et viuat. Et reliq. Om̄. venerabilis bede.

In hac lectione vbi archisynagogus
saluari filiā suā petit: sed ꝑgētē ad domū
eius dn̄m preoccupat ꝛ emeroissa mulier
preripit sanitatē. ac deīde filia archisyna
gogi ad optatā peruenit sanitatē imo de
morte reuocata est ad vitā: salus huma-
ni generis ostēditur q̄ dn̄o ī carne venien-
te ita dispensata est. vt primo aliqui ex is-
rael ad fidē venirēt. deinde plenitudo gē
tiū intraret: ac si oīs isrl̓ saluꝰ fieret. l. viii

Quis ergo archisynagogus iste q̄ ad
dn̄m ꝓ filia rogaturꝰ aduenit me
lius ꝙ ipse moyses ītelligitur: Vnde bn̄
yairꝰ: idest illuminās vel illumīatꝰ vocatꝰ
Qr q̄ accipit v̓ba vite dare nobis. vt p hec
ceteros illūiet ꝛ ip̄e a sp̄ū sctō quo vitalia
monita scribere vel docere possit illumīa-
tus est. Qui vidēs iesum ꝓcidit ad pedes
eius. qꝛ preuidens in sp̄ū vētururū in carne
dn̄m humili corde se eius potētie subdidit

quē ita circa finē seculi hoīem incarnan
dū esse cognouit: vt ineternū ante oē sclꝫ
deū existere non dubitaret. ¶ Lectio ix.

Si eni caput xp̄i deus: pedes eius q̇d
aptius ꝙ̄ assūpta humanitas qua
terrā nostre mortalitatis tetigit accipiē
di sūt: Et ꝓcidere archisynagogū ad pe
des iesu. est legislatorē cū tota ꝓgenie pa
trū mediatorē dei ⁊ hoīm longe sibi digni
tatis gloria preferēdū esse cognoscere. ⁊ cō
fiteri cū apostolo. q2 q̇d infirmū est dei for
tius est hoībus. ān. Loquēte iesu ad turbas ec
ce princeps vnus adorabat eū dicens dn̄e filia
mea modo defūcta est sed veni ⁊ impone manū
tuā sup eā et viuet. p̄s. Benedꝰ. ¶ Oratio.

Familiā tuā q̄s dn̄e cōtinua pietate
custodi. vt ⁊ a cūctis aduersitatibꝫ
te ꝓtegēte sit libera: et ī bonis actibꝫ tuo
noī sit devota. Per d̄. ān. Cōfide filia fides
tua te saluā fecit ⁊ salua facta ē mulier ī illa ho
ra. p̄s. Mag. ¶ Dn̄ica xxv. ꝉ. vii. S. iohēm. vi.

In illo tp̄e. Cū subleuasset oculos ie
sus. ⁊ vidisset q2 mltitudo maxima
venit ad eū. Dixit ad philippum. Vnde
ememus panem vt māducēt hi. Et reli.
Omelia beati augustini epi.

Miracula q̄ fecit dn̄s noster iesus xp̄s
sūt q̄dā diuina opa: ⁊ ad ītelligēdū deū de
īuisibilibꝫ admonēt humanā mentē. Qr
eni ille nō est talis substātia q̄ videri ocu
lis possit: ⁊ miracula eius q̇bꝫ totū mūdū
regit. vniuersāqꝫ creaturā ministrat assi
duitate viluerūt: ita vt pene nemo dignet
attendere opera dei mira ⁊ stupēda ī quo
libet seminis grano: scd̄m suā ipsā mīaꝫ
seruauit sibi q̄dā: q̄ faceret opportuno tē
pore preter vsitatū cursū ordinēqꝫ natu
re: vt nō maiora sed īsolita vidēdo stupe
rēt: q̇bus quotidiana viluerant. ꝉ. viii

Maius enim miraculum est guber
natio totius mundi: ꝙ̄ saturatio
quiqꝫ miliū hoīm de quiqꝫ panibus. Et
tamen hoc nemo miratur. Illud mirant
hoīes. non quia maius est: sed q2 rarū est.

Quis eni ⁊ nūc pascit vniuersū mundū
nisi ille q̇ de paucis granis segetes creat:
Fecit ergo quomodo deus. Vnde ei mul
tiplicat de paucis granis segetes. inde ī ma
nibꝫ suis multiplicauit quinqꝫ panes. Po
testas eni erat in manibus xp̄i. ꝉcō ix

Panes aūt illi quinqꝫ. quasi semina
erāt: non q̇dē terre mādata: sed ab
eo q̇ terrā fecit multiplicata. Hoc ergo
amotū est sēsibꝫ quo erigeret mēs: ⁊ exhi
bitū oculis vbi exerceret ītellectus. vt in
uisibilē deum per visibilia opera mirare
mur ⁊ erecti ad fidē. ⁊ purgati ꝑ fidē: etiaꝫ
ipm īuisibiliter videre cuperemus quē de
rebꝫ visibilibꝫ īuisibilem nosceremus. ā.
Cū subleuasset oculos iesus ⁊ vidisset maximā
multitudinē venientē ad se dixit ad philippum
vnde ememus panes vt manducēt hi hoc autē
dicebat tentans eū ipse enim sciebat quid esset
facturus. p̄s. Benedictus. ¶ Oratio

Deus refugiū nostrū et virtus. ade
sto piis ecclesie tue precibus autor
ipse pietatis et presta: vt quod fideliter pe
timus: efficaciter consequamur. Per dn̄ꝫ
ān. De quinqꝫ panibus et duobus piscibus sati
auit dn̄s quinqꝫ milia hominum. ¶ In dedica
tione ecclesie. Ad vesperas super p̄os. ān.

Hec est domus dn̄i firmiter edificata
bene fundata est supra firmam pe
tram. p̄s. Letatus. ān. Templum
dn̄i sanctū est dei cultura est dei edificatio est. p̄s
Nisi dn̄s edifi. ān. Beati q̇ habitant in domo
tua dn̄e in seculū seculi laudabunt te. p̄s. Me
mento. ān. Erit michi dn̄s in deum ⁊ lapis iste
vocabitur domus dei. p̄s. Confitebor. ⁊cē. qm̄
audisti. ān. Erexit iacob lapidē ī titulū fundēs
oleū desuper. p̄s. Lauda hierl'm. ¶ Cp̄m.

Vidi ciuitatē sanctā hierusalem no
uam descendentē de celo a deo pa
ratā tanꝙ̄ sponsā ornatā viro suo. Deo
grās. ℟. Terribilis. ¶ vltimū de matut. ¶ Hyꝰ

Vrbs beata hierusalē dicta pacis vi
sio que construitur in celis viuis
ex lapidibus et angelis coornata vt spō

sata comite. Noua veniens e celo nupti
ali thalamo preparata vt sponsata copu
letur dño platee et muri eius ex auro pu
rissimo. Porte nitent margaritis adi-
tis patentibus et virtute meritoꝝ illuc i
troducitur oĩs qui pro christi nomine hic
in mundo premitur. Tonsionibus pres-
suris expoliti lapides suis coaptantur lo
cis per manus artificis disponuntur per
mansuri sacris edificiis. Angulare fun
damẽtum lapis xp̃s missus est qui com-
page parietis ĩ vtroqꝫ nectitur quem sy-
on sancta suscepit in quo credens pma-
net. Omnis illa deo sacra et dilecta ciui
tas plena modulis ĩ laude ⁊ canore iubi-
lo trinũ deũ vnicũqꝫ cũ feruore predicat.
Hoc in templo sũme deus ¶ Diuisio
exoratus adueni et clementi boni
tate precũ vota suscipe largã benedictio
nem hic infunde iugiter. Hic promereã-
tur omnes petita acquirere et adepta pos
sidere cũ sanctis perhenniter paradisum
introire translati in requiem. Gloria ⁊
honor deo vsqꝫquo altissimo vna patri fi
lioqꝫ inclito paraclito cui laus est et pote
stas per eterna secula. Amen. v⁹. Hec est do
mus domini firmiter edificata. Bene fundata
est super firmã petrã. ãn. O q̃ metuendus est lo
cus iste vere non est hic aliud nisi domus dei et
porta celi. p̃s. Mag. ꝉ Orõ de matut. ¶ Ad cõ
pletoriũ. ãn. Allã allã allã allã. p̃s. Cũ inuoc.
ꝉ cũ ceteris. hy⁹ ꝉ Hoc in tẽplo. ꝉ vt̃s. ãn ꝉ Allã
adorate dñm allã in aula sancta eius allã allã.
p̃s. Nunc dim. ꝉ ãte Dñs vobiscũ. V⁹ ꝉ Bene
fundata ẽ dom⁹ dñi supra firmã petrã. Oratio
Deus qui de viuis et electis lapidibꝫ
eternũ maiestati tue cõdis habita
culũ auxiliare populo supplicanti. vt qđ
ecclesie tue corporalibus proficit spaciis
spiritalibus amplificetur augmentis.
Per dñm. ꝉ ⁊ sic fit p oct. ¶ Ad matut. Inuit.
Filie syon currite assunt eni celebria matris ve-
stre solennia. Iubilemus igit deo nr̃o vnanimes
q̃ sibi eã gratuita elegit clemẽtia. p̃ Venite. hy⁹

Christe cunctoꝝ dñator alme patris
eterni genitus ab ore supplicũ vo-
ta pariterqꝫ hymnũ cerne benign⁹. Cer
ne q̃ puro deus in honore plebs tua sup-
plex resonat in aula annua cuius redeũt
colenda tempore festa. Hec domus rite
tibi dedicata noscitur in qua populus sa
cratũ corpus assumit bibit et beatũ san-
guinis haustũ. Hic sacrosãcti latices ve
ternas diluũt culpas perimuntqꝫ noxas
crismate vero genus vt creetur christico
lax. Hic salus egris medicina fessis lu-
men orbatis veniaqꝫ nostris fertur offẽ-
sis timor atqꝫ meror pellitur oĩs. Demo-
nis seua perit hic rapina peruicax mon-
strũ pauet ⁊ retenta corpora linquens fu
git ĩ remotas ocius vmbras. Hic locus
nẽpe vocitatur aula regis eterni vinea-
qꝫ celi porta q̃ sanctos patriã petẽtes ac
cipit oẽs. Turbo quẽ nullus quatit aut
vagantes diruũt vẽti penetrãtqꝫ nimbi
nõ tetris ledit piceus tenebris tartar⁹ hor
rẽs. Quesumus ergo de⁹ vt sereno ãnu-
as vultu famulos gubernãs q̃ tui sũmo
celebrãt amore gaudia tẽpli. Nulla nos
vite crucietẽ molesta sint dies leti placide
qꝫ noctes nullus ex nobis pereũte mũdo
sẽtiat ignes. Hec dies ĩ qua tibi cõsecra-
tam cõspicis aulã tribuat perhenne gau
diũ nobis vigeatqꝫ longo temporis vsu.
Gloria sũmũ resonet parẽtẽ gloria na-
tũ pariterqꝫ sctm̃ spm̃ dulci modulemur
hymno oẽ p euũ. Amẽ. ꝉ In i. noct. ã ꝉ Tolli
te portas pn̄cipes vestras ⁊ eleuamini porte eter
nales. p̃s. Dñi est t̃ra. ãn. Introibo ad altare
dei ad deũ q̃ letificat iuuẽtutẽ meã. p̃s. Iudica
me. ãn. Erit michi dñs ĩ deũ ⁊ lapis iste vocabit
domus dei. p̃s. Deus nr̃ refu. v⁹. Domũ tuã
dñe decet sanctitudo. In longitudinem dierum
¶ Lectio prima ꝉ Tercii regum. viii.
Stetit autẽ salomõ ante altare
dñi ĩ cõspectu ecclie isrl̃. ⁊ expã-
dit manus suas ĩ celũ ⁊ ait. D
dñe deus isrl̃ nõ est silis tui deus ĩ celo de

sup. neqꝫ ĩ terra deorsũ. q̇ custodis pactũ ⁊ m̃iam seruis tuis. q̇ ãbulãt corã te. ĩ toto corde suo. q̇ custodisti seruo tuo dauid patri meo q̃ locutus es ei. Ore locutꝰ es: ⁊ manibꝫ pfecisti: vt hec dies pbat. Ergo ne putãdũ est: ꝙ vere deus habitat ĩ terra Si ei celũ ⁊ celi celoꝝ te capere nõ possũt ꝙtomagis domꝰ hec quã edificaui t̃: Sed respice ad orõnẽ serui tui: ⁊ ad preces eius Dñe deus meus audi hymnũ ⁊ orõnem quã seruus tuꝰ orat corã te hodie. vt sint oculi tui aperti ⁊ aures tue intente super domũ istam die ac nocte: super domum de qua dixisti: erit nomẽ meũ ibi. ℟. In dedicatiõe tẽpli decantabat populus laudẽ. Et in ore eoꝝ dulcis resonabat sonus. V̇ꝰ. In hymnis ⁊ cõfessionibus benedicebant dñm. Et. Lc. ii

Si fugerit ppl's tuꝰ israel ĩimicos suos: q2 peccaturꝰ est t̃: ⁊ agẽtes penitẽtia ⁊ cõfitẽtes noĩ tuo venerit ĩ domo tua exaudi in celo ⁊ dimitte pc̃m ppl'i tui isrl' ⁊ reduces ĩ terrã quã dedisti prĩbꝫ eoꝝ. si clausũ fuerit celũ ⁊ nõ pluerit ppter pc̃ã eoꝝ: ⁊ orãtes ĩ loco isto penitẽtiã egerit. cõfitẽtes noĩ tuo. ⁊ a pc̃is suis cõuersi fuerit ppt̃ afflictionẽ suã exaudi eos ĩ celo: ⁊ dimitte pc̃tã seruoꝝ tuoꝝ ⁊ ppl'i tui isrl': et oñde eis viã bonã p quã ãbulẽt: ⁊ da pluuiã sup terrã quã dedisti ppl'o tuo ĩ possessionẽ Fames si oborta fuerit ĩ terra. aut pestilẽtia. aut corruptus aer. aut erugo. aut locusta vel rubigo. ⁊ afflixerit eũ inimicꝰ eius portas obsidẽs: oĩs plaga: vniuersa ĩfirmitas. cũcta deuoratio ⁊ ĩprecatio q̃ acciderit oĩ hoĩ de ppl'o tuo israel. cũ venerit ⁊ orauerit ĩ hoc loco: tu exaudies ĩ celo ĩ firmamẽto habitaculi tui. ℟. Fundata ẽ domus dñi sup verticẽ mõtiũ ⁊ exaltata est sup oẽs colles. Et veniẽt ad eũ oẽs gẽtes ⁊ dicent gloria tibi dñe. V̇ꝰ. Benedic dñe domũ istã quã edificaui noĩ tuo. Et veniẽt. Lectio iii

Si egressus fuerit ppl's tuus ad bellũ cõtra ĩimicos suos p viã quocũqꝫ miseris eos. orabũt te cõtra viã ciuitatis quã elegisti: ⁊ cõtra domũ quã edificaui noĩ tuo: ⁊ exaudies ĩ celo orõnes eoꝝ. ⁊ preces eoꝝ. ⁊ facies iudiciũ eoꝝ. Qd̃ si peccauerit tibi: nõ est ei homo q̃ nõ peccet. ⁊ iratus tradideris eos ĩimicis suis: et captiui ducti fuerit ĩ terrã ĩimicoꝝ lõge vel ppe ⁊ egerit penitẽtiã ĩ corde suo ĩ loco captiuitatis: ⁊ cõuersi deprecati te fuerit in captiuitate sua dicẽtes. peccauimus: ĩique egimus. ĩpie gessimus. ⁊ reuersi fuerit ad te ĩ vniuerso corde suo: ⁊ tota aĩa sua ĩ terra ĩimicoꝝ suoꝝ: ad quam captiui ducti fuerit: ⁊ orauerit te cõtra viã terre sue quã dedisti prĩbꝫ eoꝝ: ⁊ ciuitatis quã elegisti: ⁊ tẽpli qd̃ edificaui noĩ tuo exaudies ĩ celo ĩ firmamento solii tui orõnes eoꝝ. ℟. Domus mea domꝰ orõnis vocabit̃ dicit dñs. In ea oĩs q̇ petit accipit ⁊ q̇ q̃rit ĩuenit ⁊ pulsãti aperietur. V̇. Petite ⁊ accipietis q̃rite ⁊ ĩuenietis. In ea. Glia. Et pulsãti. In ii. noct. ã. Edificauit moyses altare dño deo. ps. Magnꝰ dñs. feria iii. ã. Nõ est hic aliud nisi domus dei ⁊ porta celi. ps. Quã dilecta. fe. vi. ã. Vidit iacob scalã sũmitas eius celos tãgebat ⁊ descẽdẽtes ãgelos ⁊ dixit vere locus iste sc̃tus ẽ. p̃. Fũdamẽ. V̇. Bñdic dñe domũ istã. Quã edificaui noĩ tuo. Lc. iiii.

Natalẽ tẽpli huius fr̃es dilectissimi xp̃o ppicio cũ exultatiõe ⁊ gaudio celebramꝰ. Et merito solẽnitatẽ matris eccl'ie ppl'i colũt: p quã se sp̃ualiter renatos esse agnoscũt. Nã q̇ p primã natiuitatẽ vasa ire dei fuimꝰ: p secũdam vasa mĩe fieri meruimꝰ. Prima eñi natiuitas nos pduxit ad mortẽ: sc̃da vo reuocauit ad vitã. ℟. Vidi ciuitatẽ sc̃tãm hierl'm nouã a deo paratã ⁊ audiui vocẽ de throno dicẽtẽ. Ecce tabernaculũ dei cũ hoĩbꝫ ⁊ habitabit cũ illis. V̇. Et dixit q̇ sedebat ĩ throno ecce noua facio oĩa. (Ecce. L. v.

Et iã fratres videte ꝙ pulchrũ est tẽplũ qd̃ edificatur tẽplis. Et quomodo multa mẽbra faciũt vnũ corpus. sic multa tẽpla faciũt vnũ tẽplũ. Et ista tẽpla xp̃i. hoc est sc̃tẽ aĩe q̃ dispse sunt per vniuersũ mundũ cum venerit

dies iudicii congregabuntur oia: ⁊ i vitā
eternā facient tēplum vnū. Et sicut ista
tēpla faciunt caput vnum xp̄m: sic ⁊ ista
tēpla habebunt ip̄m saluatorē: quia tem
pla illius sumus qui caput nostrū est. ℟.
Benedic domine domū istā quam edificaui noī
tuo. Venientiū in loco isto exaudi preces in excel
so solio glorie tue. V⁹. Bti q̄ habitāt i domo tua
dn̄e i secula scloꝝ laudabūt te. Venientiū. lc. vi.

Quia ergo dn̄s voluit de nobis tem-
plum facere: q̄tum possumus cuꝫ
ip̄ius adiutorio studeamus superflua p̱-
ticere. vtilia cōgregare. luxuriā repudia
re: castitatē tenere. auariciam contēnere
miam querere. odium despicere. caritatē
diligere. Unde nos fr̄es carissimi. si nata
lē tēpli cum gaudio celebrare volumus:
tēpla viuētia malis operibus destruere
nō debemus. Quotienscunqꝫ ergo ad ec-
clesiā venimus: qualē illā inuenire posci
mus. tales ⁊ aīas nostras preparare debe
mus. Vis basilicā inuenire: noli tuā ani
mā peccatoꝝ sordibus inq̄nare. ℟. Orāti
in loco isto dimitte pct̄a populo tuo deus et ostē
de eis viā bonā p̱ quā ambulent. Et da gloriā i
loco isto. V⁹. Hec est domus dn̄i firmiter edifica
ta bene fundata est supra firmā petram. Et da
Gloria pr̄i. ¶ In iii. noct. ā. ¶ Erexit iacob lapidē
in titulū fundens oleū desuper. p̄s. Dn̄e deus
salutis. ¶ feria vi. ān. ¶ Qui habitat i adiutorio
altissimi in protectione dei celi commorabit̄. p̄s
Qui habitat. ān. Tēplū domini sctm̄ est dei
cultura est dei edificatio est. p̄s. Cantate. i. V⁹
Edificauit moyses. Altare domio deo. ¶ cō vii.

Secundum lucam. vi. cap.

In illo tp̄e Dixit iesus discipulis su
is. Non est arbor bona que facit fructus
malos: neqꝫ arbor mala faciēs fructum
bonū. Et rel'. Omelia venerabilis bede pbr̄i.

Quia propicia diuinitate fratres caris
simi solēnia dedicatiōis ecclesie celebra-
mus. debemus congruere solēnitati quā
colimus. vt sicut ornatis studiosius eccle
sie eiusdē parietibꝫ. plurimis accensis lu
minaribꝫ. āplificato numero lectionum
addita psalmoꝝ melodia. letis noctē vi-
giliis ex more transegimus: ita etiā pene
tralia cordiū nostroꝝ sēp necessariis bo-
noꝝ opeꝝ decoremus ornamētis. Sēper
in nobis flamma diuine pariter ⁊ frater
ne caritatis augescat. sēper i pectoris no
stri sanctuario celestium memoria prece
ptoꝝ ⁊ angelice donationis dulcedo reso
net. ℟. Lapides preciosi oēs muri tui. Et turres
hierl'ꝫ gēmis edificabūt̄. V. Ecce tabernaculū dei
cū hoibus ⁊ habitabit cū illis. Et turres. lc. viii.

Hi sunt eni fructus bone arboris. hi
thesauri boni cordis. hec sacramen
ta sapientis architecti. q̄ nobis hodierna
sctī euangelii lectio cōmēdauit. non nos
formaꝫ solūmodo: sed virtutē potius ha-
bere pietatis demōstrans. Qd̄ etiam mi
stica veteris īstrumēti nobis hystoria di-
ligēter īsinuat. quādo vel moyses taber-
naculū dn̄o. vel salomon tēplū in sctē ec
clesie typū cōdidit. Vtraqꝫ eni domus fir
miter fūdata refertur. ℟. Mane surgēs ia
cob erigebat lapidē i titulū fundens oleū desup̱
votū vouit dn̄o. Vere locus iste sctūs est ⁊ ego ne
sciebā. V. Cūqꝫ euigilasset iacob a sōno ait. Vere

Vtraqꝫ eni domus firmiter fundata
refertur esse. Tabernaculū q̄dem
qd̄ cōpactos de tabulis habebat parietes
sup̱ bases argēteas. Tēplum aūt sup̱ la
pides quadros suppositos fundatū erat.
Ligna aūt erāt īputribilia: e q̄bus taber
naculū oē factū. ⁊ tēplum ītus ornatum
ac desup̱ tectū fulgebat. Aurum etiā de
thesauro bono: optimū proferebatur. ℟.
Terribilis est locus iste nō est hic aliud nisi do-
mus dei ⁊ porta celi. Vere etenim dn̄s est in loco
isto et ego nesciebā. V⁹. Cunqꝫ euigilasset iacob
quasi de graui somno ait. Vere. Gloria pr̄i. Et
ego. ℟. Terribilis est. p̄s. Te deū. ¶ V⁹. sacerd
Benedic domine domum istam. Quam edifi-
caui nomini tuo. ¶ In laudibus ān.

Domū tuā dn̄e decet sctitudo i lōgitudinē
dierꝫ. ā. Dom⁹ mea dom⁹ orōnis vocabit̄

ã. Hec ẽ dom⁹ dñi firmit̃ edificata bene fũdata ẽ supra firmã petrã. ã. Bñ fũdata ẽ dom⁹ dñi supra firmã petrã. ã. Lapides p̃ciosi om̃s muri tui ⁊ turres hierl'm gẽmis edificabuntur. Cp̃m.

Domus mea domus orõnis vocabit̃. dicit dñs: ĩ ea oĩs q̃ petit accipit. ⁊ q̃ q̃rit ĩuenit. ⁊ pulsãti aperiet̃. Deo grãs. hy⁹. Hoc ĩ tẽplo. v⁹. Hec est domus dñi firmit̃ edificata. ℟. Bene fũdata ẽ supra firmã petrã. ãn. Mane surgẽs iacob erigebat lapidẽ ĩ titulũ fũdẽs oleũ desup̃ votũ vouit dño ⁊ dixit vere locus iste sctũs ẽ ⁊ ego nesciebã. p̃s. Bened̃. Orõ.

Deus q̃ nobis p̃ singulos ãnos hui⁹ scti tẽpli tui cõsecratiõis reparas diẽ: ⁊ sacris sẽp̃ mysteriis representas ĩcolumes: exaudi preces ppl'i tui ⁊ p̃sta: vt q̃sq̃s hoc tẽplũ beneficia petiturus ĩgredit̃: cũcta se ĩpetrasse letet̃. Per d̃. Ad primã hy⁹. Hoc ĩ templo. ⁊ sic ad alias horas. ⁊ per oct. ãn. Domũ. ãte Dñs vobiscũ V. ⁊ orõ. vt s̃. ad cõpletoriũ. ⁊ sic p̃ oct. Ad tertiã. Cp̃m

Hec est domus dñi firmiter edificata bene fũdata est supra firmã petrã. Deo grãs. ℟. Domũ tuã dñe decet sctitudo allã allã. V⁹. In lõgitudinẽ dieꝝ allã. Glia. V⁹. Bene fũdata ẽ dom⁹ dñi. Supra firmã petrã. Orõ vt s̃. Ad p̃cessionẽ. ℟. Terribilis. In introitu. ãn. Pax eterna ab eterno patre huic domui pax perhẽnis verbũ patris sit pax huic domui pacem pius consolator huic prestet domui.

Templũ dñi sanctũ est Ad vi. Cp̃. Dei cultura ẽ: dei edificatio ẽ. Deo grãs. ℟. Bene fũdata est domus dñi allã allã V⁹. Supra firmã petrã allã. Glia. v⁹. Hec ẽ dom⁹ dñi firmit̃ edificata. Bene fũdata est supra firmã petram. Ad ix. Capitulũ.

Vidit iacob scalã summitas eius celos tãgebat ⁊ descẽdẽtes angelos ⁊ dixit. vere locus iste sctũs est Deo grãs. ℟ Hec est dom⁹ dñi firmit̃ edificata allã allã. V Bene fũdata est supra firmã petrã allã. Glia. v. Edificauit moyses. Altare dño deo Orõ vt s̃. Ad vesperas sup̃ p̃s. ã. Lapides. p̃s. Letatus. Nisi dñs edi. Memẽto. Cõfitebor. qm̃ audi. Lauda hierusalẽ. Cp̃. hy⁹. ⁊ V⁹. vt s̃. ã. Sãctificauit dñs tabernaculũ suũ et hec est domus dñi ĩ qua ĩuocet̃ nomẽ eius de qua scriptũ est et erit nomẽ meũ ibi dicit dñs. Mag. Orõ. ⁊ cõpl' vt s̃. ãn. seq̃ñs d̃r ĩ die oct. ad Mag. ãn. Zachee festinãs descẽde q: hodie ĩ domo tua oportet me manere at ille festinãs descendit ⁊ suscepit eum gaudẽs allã. Magñ. Orõ vt s̃. Per oct. dedicatiõis Ad bñd. ⁊ ad mag. accipiẽde sũt ãe. de noct̃ ⁊ cet̃a sicut ĩ oct. corporis xp̃i dictũ est. Et fiũt festa ix. lect. q̃ tũc euenerit solẽniter. sicut ibi dictũ est. Et p̃ oct. patroni ecclesie similiter. De festis vero triũ lect. fit tm̃ meõria. Legenda p̃ oct.

Templũ hoc frẽs carissimi de quo agitur. illud est: ĩ quo deus pater fũdamẽtũ posuit vnicũ filiũ suũ dñm iesũ xp̃m: ab hoibus q̃dẽ reprobatũ: a deo aũt electum ⁊ honorificatum. Qui ipse fundamẽtalis lapis est: quia ipse regit. et angularis: quia ipse coniungit. Ipse est eñi petra sup̃ quam vir sapiẽs edificauit domũ suã. cõtra oẽs huius seculi tẽtatiões q̃ tutissimus pseuerat. Nec pluuia irruẽte illabitur. Nec flumine ĩundante subuertit̃: nec vẽtis flãtib; cõmouet̃. Ipe est pax nr̃a: q̃ fecit vtraq; vnũ. In ipso eñi neq; circuncisio q̃cq̃ valet neq; preputiu; : sed noua creatura. Hec eñi duo tanq̃ parietes e diuerso veniẽtes lõge abĩuicẽ: donec ad illum tãq̃ angulum ducti: etiam in illum sibimet copulati sint. Item dominica infra oct. vel per oct.

Quotiẽscunq; frẽs carissimi dedicatiõis tẽpli festiuitatẽ colimus. et fideliter attẽdimus: ⁊ pie ⁊ iuste viuimus quicq̃d in tẽplis manufactis agit̃. totu; ĩ nobis sp̃uali edificatiõe cõplet̃. Nõ eñi ille mentitur qui dicit. Tẽplum dei sanctum est: q̃d estis vos. Et iteꝝ. Nescitis q: corpora vestra tẽplum sunt sp̃s sancti Quãtũ ergo possumus cũ ip̃ius adiutorio laborem⁹: ne de⁹ ĩ tẽplo: hoc ẽ ĩ nobismetip̃is. ĩueniat q̃d oc'los sue maiestatis offẽdat: s; habitaculũ cordis nr̃i euacuet̃

viciis: et virtutibꝫ repleat̃. cõcludat̃ diabo
lo: et aperiat̃ xp̃o. Laborem⁹ vt nobis opa
tiõe bonoꝝ opeꝝ: celestis vite ianuã ape/
rire possim⁹. Sicut ei malis opibꝫ quasi
q̃busdã seris ac vectibꝫ vite nobis ianua
claudit̃: ita absqꝫ dubio bõis opibꝫ aperit̃
Fr̃es carissimi vnusq̃sqꝫ cõsideret cõsciẽ/
tiã suã: et qñ se vulneratũ esse aliquo cri/
mine cognouerit: prius orõnibꝫ. ieiuniis
vel elemosinis studeat cõsciẽtiã suã emũ
dare: et sic eucaristiã p̃sumat accipere. Si
ei agnoscẽs reatũ suũ ip̃e se a diuio alta/
ri subduxerit: cito ad ĩdulgẽtiã diuĩe mĩe
pueniet. Qꝛ sicut q̀ se exaltat hũiliabitur
ita q̀ se hũiliat exaltabit̃. Seqñs euãgeliũ
legit̃ dñica infra oct. si fuerit vacua: sinautẽ ali/
qua die oct. Lect. vii. Scd̃m iohẽm. x.

In illo tp̃e. Facta sũt encenia ĩ hie/
rosolimis et hyẽs erat. Et perãbulabat ie
sus ĩ tẽplo in porticu salomonis. Et rel'.
Audiuimus ex lectiõe (Omel'. ve. bede.
euãgelica fr̃es carissimi: qꝛ facta sũt ence
nia hierosolimis. Encenia aũt vocabãt̃
solẽnia tẽpli: q̃ populus dei ex ãtiqua pa
trũ traditiõe p ãnos sigulos celebrare cõ
suerat. Et ãbulabat iesus ĩ porticu salo
Si ãbulare voluit ĩ tẽ (monis. l'. viii.
plo ĩ quo caro et sãguis brutoꝝ aĩa/
liũ offerebãt̃: multomagis nr̃am orõnis
domũ vbi carnis et sãguinis sacramẽta
celebrãt̃ visitare gaudebit. q̀ penetralia
cordiũ nr̃oꝝ ĩuisere et illustrare desiderat:
si nos timorẽ suũ q̀ ẽ initiũ sapiẽtie habe
Circũdederũt ergo (re pspexerit. l'. ix.
eũ iudei et dicebãt ei. Quousqꝫ aĩaꝫ
nr̃am tollis? Si tu es xp̃s dic nobis palã
Nõ veritatẽ desiderabãt: sed calũniã p/
perabãt. Hyẽs erat: et frigidi erãt. Ad illũ
ei diuinũ ignẽ accedere pigri erãt. Sꝫ ac/
cedere ẽ credere. Qui credit accedit. Qui
negat recedit. In vigilia oct. ã. Hec est dom⁹.
pi et cẽ. sicut ĩ vig. festi. In mat. sic̃ p̃t legẽdã. l'. i
Recte festa eccl'ie colũt: q̀ se eccl'ie fili/
os eẽ cognoscũt. Hec ei oĩꝫ credẽtiũ
mr̃ est. q̃ natos ad mortẽ regenerat ad sa
Hec est eni regi (lutẽ. R. sicut ĩ die. l'. ii
na illa de qua ad dñm pphã dicit.
Astitit regina a dextris tuis ĩ vestitu de/
aurato circũdata varietate: idest diuersa
rũ circũdata precioso decore virtutũ. l'. iii.
Rogo vos itaqꝫ fr̃es diligẽter attẽdi
te: si ad mẽsã cuiusq̃ potentis hoĩs
nemo presumat cũ vestibꝫ inq̃natis et cõ
cisis accedere: q̃tomagis a cõuiuio regis
eterni: idest ab altari dñi debet se vnusq̀s
qꝫ ĩuidie vel odii veneno pcussus cũ hũili
Propt̃ qđ scri (tate substrahere. l'. iiii
ptũ est. vade pri⁹ recõciliari fr̃i tuo
et tũc veniẽs offeres munus tuũ. l'. v.
Hec ergo cogitãtes fr̃es carissimi. taꝫ
casti. tã sobrii. et tã pacifici ad istud
altare studeamus accedere: vt ab illo e/
terno altari nõ mereamur excludi. l'. vi.
Qui ei ad istud altare casto corpore et
mũdo corde cũ secura et mũda cõsci
ẽtia venerit: ad illud altare qđ ĩ celis ẽ fe
lici trãsmigratiõe pueniet. l'. vii. S. lucã. xix
In illo tp̃e. Egressus iesus pãbula/
bat hierico. Et ecce vir noĩe zache⁹
et hic erat prĩceps publicanoꝝ. et ip̃e diues.
Que ĩpossibilia (Et rel'. Om. ve. bede
sũt apud hoĩes: possibilia sũt apud deum
Ecce ei camelus deposita gibbi sarcina
p foramẽ acus transit: hoc ẽ diues et publi
can⁹ relicto onere diuitiaꝝ. cõtẽpto cẽsu
fraudiũ. ãgustã portã artãqꝫ viã q̃ ducit
Qui mira deuo (ad vitã ascẽdit. l'. viii
tiõe fidei ad videndũ saluatorẽ qđ
natura min⁹ habuit: ascẽsus supplet ar/
boris. Itaqꝫ ideo iuste q̃uis ip̃e rogare nõ
audeat: bñdictionẽ dñice pietatis quã de
Mistice aũt za (siderabat accepit. l'. ix.
che⁹ q̀ ĩtp̃retat̃ iustificat⁹ credẽtẽ ex
gẽtibꝫ ppl'ꝫ significat: q̀ q̃to curis secula
ribꝫ occupat̃: tãto flagitiis deprimẽtibus
erat factus hũilior. Cetera vt ĩ die. Ad Mag
ãn. Zachee. quere in die festi.

Explicit temporale.

Notãdum est ꝙ inuitatoria que sequuntur dicũtur per ordinem dñicis dieb⁹ cuiusli-bet mensis ab oct penth. vsq; ad aduentũ dñi qñ fit de tpe. Et licz vnũ vel duo tm̃ cãtata fuerint tñ semp reincipiũt in principio cuiuslibet mẽsis.

Inuitat. Laudemus dñm venite adorem⁹. Qui ipse est redemptor oim seculorum. ps. Venite. Inuit. In manu tua dñe. Oms fines terre. p. Venite. Inuit. Dñm qui fecit nos. Venite adorem⁹ p. Venite. Inuit. Jubilem⁹ deo. Salutari nrõ. p

Venite exultem⁹ dño iubilemus deo salutari nro ꝑoccupemus faciẽ ei⁹ in confessione et in psalmis iubilem⁹ ei.

Qm̃ deus magnus dñs et rex magnus sup oms deos qm̃ non repellet dominus plebem suam q: in manu eius sunt oms fines terre ⁊ altitudines montiũ ipse cõ-spicit.

Qm̃ ipsius est mare et ipse fe-cit illud et aridam fundauerũt manus eius venite adoremus et procidamus ante deũ ploremus coram dño qui fecit nos quia ipse est dñs deus noster nos autem populus eius et oues pascue eius.

Hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione scdm diem tentationis in deserto vbi tentauerunt me pres vestri probauerunt et viderunt opera mea.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic et dixi semp hi errant corde ipi vero nõ cognouerũt vias meas qbus iuraui in ira mea si introibũt in requiem meã. Gloria patri. Sicut erat. ¶ Hymn⁹.

Nocte surgentes vigilem⁹ oms semper in psalmis meditemur atq; viribz totis dño canam⁹ dulciter hymnos.

Ut pio regi pariter canentes cum suis sanctis mereamur aulam ingredi celi simul et beatã ducere vitam.

Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariter q; sãcti spiritus: cuius reboat in omi gloria mundo. Amen. In primo nocturno: in aduẽtu dñi. ã. Ecce in nubibus. Ab oct. epy. vsq; ad lxx. et ab oct penth. vsq; ad aduentũ dñi. dñicis diebus qñ fit de tpe. ã. Pro fidei meritis. A lxx. vsq; ad pascha. dñicis diebus. ã. Seruite dño. Nota ꝙ ꝑi sequeñ. scz Beatus vir. Quare fremuerunt. Dñe quid multiplicati. Dñe ne in fu. dicũt ad vnũ Gloria patri. ps dd. i.

Beatus vir qui non abiit in consilio impioꝝ et in via peccatoꝝ non stetit: et in cathedra pestilentie non sedit.

Sed in lege domini voluntas eius: et in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tanꝗ lignum quod plantatum est secus decursus aquaꝝ: quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium eius non defluet: et omia quecunq; faciet prosperabuntur.

Non sic impii non sic: sed tanꝗ puluis quem proicit ventus a facie terre.

Ideo non resurgũt impii in iudicio: neq; peccatores in consilio iustoꝝ.

Quoniam nouit dominus viam iustorum: et iter impioꝝ peribit. ps dd. ii.

Quare fremuerunt gentes: et populi meditati sunt inania.

Astiterũt reges t̃re ⁊ pͥcipes cõuenerũt ĩunũ: aduersus dñm ⁊ aduersus xp̃m eiꝰ

Dirũpamus vincula eorum: et proiicia mus a nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in celis irridebit eos: et dñs subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: ⁊ in furore suo conturbabit eos.

Ego aũt cõstitutus sũ rex ab eo sup syõ mõtem sctm̃ eius: predicãs p̃ceptũ eius.

Dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te.

Postula a me et dabo tibi gentes hereditatẽ tuã: ⁊ possessionẽ tuã terminos terre.

Reges eos in virga ferrea: et tanq̃ vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

Seruite domino in timore: ⁊ exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinã nequando irascatur dñs: et pereatis de via iusta.

Cum exarserit in breui ira eius: bti oms̃ qui confidunt in eo. p̃s. iii.

Dñe quid multiplicati sũt qui tribulãt me: multi ĩsurgũt aduersũ me.

Multi dicũt aĩe mee: nõ ẽ salꝰ ipi ĩ deo eiꝰ

Tu aũt dñe susceptor meꝰ es: gloria mea et exaltans caput meum.

Voce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de monte sancto suo.

Ego dormiui et soporatus sum et exurrexi: quia dominus suscepit me.

Non timebo milia populi circundantis me: exurge dñe saluũ me fac deus meus.

Qm̃ tu percussisti oms̃ aduersantes michi sine causa: dentes pctõꝝ contriuisti.

Domini est salus: et sup ppl'm tuum benedictio tua. ¶ Hic dimittit̃. p̃s. iiii.

Cum ĩuocarem exaudiuit me deꝰ iusticie mee: in tribulatiõe dilatasti michi.

Miserere mei: ⁊ exaudi oronem meam.

Filii hoim vsquequo graui corde: vt qd diligitis vanitatem ⁊ q̃ritis mendaciũ.

Et scitote qm̃ mirificauit dñs sctm̃ suũ: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eum.

Irascimini et nolite peccare q̃ dicitis in cordibꝫ vr̃is: in cubilibꝫ vr̃is cõpũgimini.

Sacrificate sacrificiũ iusticie ⁊ sperate ĩ dño: multi dicũt quis oñdit nobis bona.

Signatũ est sup nos lumen vultus tui dñe: dedisti leticiam in corde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idip̃m: dormiã et requiescam.

Quoniam tu domĩe singulariter in spe: constituisti me. ¶ Hic dimittit̃. p̃s. v.

Verba mea auribus percipe dñe: intellige clamorem meum.

Intẽde voci orõis mee: rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ.

Quoniã ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo: qm̃ non deus volens iniquitatem tu es.

Neqꝫ habitabit iuxta te malignus: neqꝫ permanebũt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operant̃ iniquitatem: perdes oms̃ qui loquũtur mendacium.

Virum sanguinũ et dolosum abhoĩabit dñs: ego autem in multitudine mĩe tue.

Introibo in domũ tuã: adorabo ad templum sanctum tuũ in timore tuo.

Dñe deduc me in iusticia tua ꝓpter ĩimicos meos: dirige ĩ cõspectu tuo viã meã.

Qm̃ nõ ẽ ĩ ore eoꝝ vitas: cor eoꝝ vanũ ẽ.

Sepulchrũ patens est guttur eoꝝ liguis suis dolose agebant: iudica illos deus.

Decidãt a cogitationibꝫ suis scd̃m multitudinem impietatum eoꝝ expelle eos: quoniam irritauerunt te dñe.

Et letentur omnes qui sperant in te: in eternũ exultabunt et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te oms̃ qui diligunt nomen tuum: qm̃ tu benedices iusto.

Domine vt scuto bone voluntatis tue: coronasti nos. Psalmꝰ vi.

Domine ne ī furore tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me.
Miserere mei dñe qm̄ infirmus sum: sana me dñe qm̄ cõturbata sunt ossa mea
Et anima mea turbata est valde: sed tu domine vsquequo.
Conuertere dñe et eripe aīam meā: saluum me fac propter misericordiā tuam
Qm̄ non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi.
Laboraui ī gemitu meo lauabo per singulas noctes lectū meū: lachrimis meis stratum meum rigabo.
Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter om̄s inimicos meos.
Discedite a me oēs q̇ operamini īiquitatē: qm̄ exaudiuit dñs vocem fletus mei.
Exaudiuit dñs deprecationem meam: dominus orationem meam suscepit.
Erubescant et conturbent̄ vehementer omnes inimici mei: conuertantur et erubescāt valde velociter. Gloria patri. ān.
Ecce in nubibus celi filius hoīs veniet all'a. ān. Seruite dño in timore. ā. Pro fidei meritis vocitat̄ iure btūs legem qui dñi meditat̄ nocte dieqꝫ ā. Consurge. ā. In te sp̄aui. ā. Juste deus. p̄s. vii.

Dñe deus meꝰ ī te sp̄aui saluū me fac ex oībus psequētibꝰ me ⁊ libera me
Neqn̄ rapiat vt leo aīaꝫ meā: dū nō est qui redimat neqꝫ qui saluum faciat
Dñe deus meus si feci istud: si est īiquitas in manibus meis.
Si reddidi retribuentibus michi mala: decidam merito ab īimicis meis inanis.
Persequatur inimicus aīam meam et comprehendat et conculcet in terra vitā meā: ⁊ gloriā meā in puluerem deducat.
Exurge domine in ira tua: ⁊ exaltare in finibus inimicorum meorum
Et exurge dñe deꝰ meus ī p̄cepto qd̄ mādasti: et synagoga pp'lorū circūdabit te
Et propter hanc in altum regredere: dominus iudicat populos.
Iudica me dñe scd̄m iusticiam meam: et scd̄m innocentiam meam super me.
Consumetur nequicia pctōꝝ et diriges iustum: scrutans corda et renes deus.
Iustum adiutorium meum a dño: qui saluos facit rectos corde.
Deus iudex iustus fortis et patiens: nūquid irascitur per singulos dies.
Nisi conuersi fueritis gladiū suū vibrauit: arcū suū tetendit et parauit illū.
Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit.
Ecce parturit iniusticiam concepit dolorem: et peperit iniquitatem.
Lacum aperuit ⁊ effodit eum: et incidit in foueam quam fecit.
Conuertetur dolor eius in caput eius: ⁊ in verticē ipsius īiquitas eius descendet.
Cõfitebor dño scd̄m iusticiā eius: ⁊ psallam nomini dñi altissimi. p̄s. viii.

Domine dñs noster: q̄ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra.
Quoniā eleuata est magnificentia tua super celos.
Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: vt destruas inimicum et vltorem.
Qm̄ videbo celos tuos opera digitoꝝ tuorum: lunam et stellas que tu fundasti.
Quid est homo q̄ memor es eius: aut filius hominis quoniam visitas eum
Minuisti eum paulominus ab angelis gloria et honore coronasti eum: et constituisti eum super opera manuum tuaꝝ.
Om̄ia subiecisti sub pedibꝫ eius oues et boues vniuersas: insup et pecora campi.
Volucres celi et pisces maris: qui perābulant semitas maris.
Dñe dñs noster: q̄ admirabile est nomē tuum in vniuersa terra. p̄s. ix.

Confitebor tibi dñe ī toto corde meo: narrabo om̄ia mirabilia tua.
Letabor et exultabo in te: psallam nomini tuo altissime.
In cõuertendo inimicū meū retrorsum:

infirmabūtur et peribūt a facie tua.
Qm̄ fecisti iudiciū meū et causam meā:
sedisti sup thronū qui iudicas iusticiam.
Increpasti gentes ⁊ periit impius: nomen
eoꝝ delesti ineternū et in seculum seculi
Inimici defecerunt framee in finem: et
ciuitates eorum destruxisti.
Periit memoria eorum cum sonitu: et
dominus ineternum permanet.
Parauit in iudicio thronū suum et ipse
iudicabit orbem terre in equitate: iudica
bit populos in iusticia
Et fctūs est dn̄s refugiū pauperi: adiu-
tor in opportunitatibus in tribulatione.
Et sperent in te om̄s qui nouerunt no
men tuū: qm̄ nō dereliq̄sti q̄rentes te dn̄e
Psallite dn̄o qui habitat in syon: annū
ciate inter gentes studia eius.
Qm̄ requirēs sanguinem eoꝝ recorda-
tus est: nō est oblitus clamorem paupeꝝ.
Miserere mei domine: vide humilitatem
meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mort̄: vt ānū
ciē om̄s laudatiōes tuas ī port̄ filie syō
Exultabo ī salutari tuo: īfixe sunt gen-
tes in interitu quem fecerunt.
In laqueo isto quem absconderunt: cō
prehensus est pes eorum.
Cognoscet̄ dn̄s iudicia faciēs: ī operib;
manuū suaꝝ comprehensus est peccator
Cōuertantur peccatores in infernū: om
nes gentes que obliuiscuntur deum
Qm̄ non ī finē obliuio erit pauperis: pa
tientia pauperum non peribit in finem
Exurge dn̄e non cōfortetur homo: iudi-
centur gentes in conspectu tuo
Constitue dn̄e legislatorem sup eos: sci-
ant gentes quoniam homines sunt.
Ut quid dn̄e recessisti lōge: despicis ī op
portunitatibus in tribulatione
Dū superbit impius īcendit̄ paup: cōpre
henduntur in consiliis quibus cogitant
Quoniā laudatur peccator in desideriis
anime sue: et iniquus benedicitur

Exacerbauit dn̄m peccator: secundum
multitudinem ire sue non queret.
Non est deus in conspectu eius: inquina
te sunt vie illius in omni tempore.
Auferūtur iudicia tua a facie eius: om
nium inimicorū suorum dominabitur.
Dixit eni in corde suo: nō mouebor a ge
neratione in generationem sine malo.
Cuius maledictiōe os plenū est et amari
tudīe ⁊ dolo: sub ligua eius labor ⁊ dolor
Sedet ī insidiis cum diuitibus in occul-
tis: vt interficiat innocentem.
Oculi eius ī pauperē respiciūt: insidiat̄ ī
abscondito quasi leo in spelunca sua
Insidiatur vt rapiat pauperem: rapere
pauperem dum attrahit eum.
In laqueo suo hūiliabit eū inclinabit se
et cadet: cum domiātus fuerit pauperū
Dixit enim ī corde suo oblitus est deus:
auertit faciem suam ne videat in finem
Exurge domine deus et exaltetur ma-
nus tua: ne obliuiscaris pauperum.
Propter quod irritauit impius deum: di-
xit enim in corde suo non requiret
Uides quoniā tu laborem et dolorem cō
sideras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper: orphano tu
eris adiutor.
Contere brachiū peccatoris et maligni:
queretur peccatū illius et non inueniet̄
Dominus regnabit ineternū ⁊ ī seculū
seculi: peribitis gentes de terra illius.
Desideriū paupeꝝ exaudiuit domin⁹: p̄
paratione cordis eoꝝ audiuit auris tua
Iudicare pupillo ⁊ hūili: vt nō apponat
vltra magnificare se homo sup trā. p̄s. x.
In dn̄o confido: quomodo dicitis aīe
mee trāsmigra ī mōtē sicut passer
Quoniā ecce peccatores intenderunt ar
cum parauerunt sagittas suas ī phare-
tra: vt sagittent in obscuro rectos corde.
Quoniam quem tu perfecisti destruxe-
runt: iustus autem quid fecit.
Dominus ī templo sancto suo: domin⁹

in celo sedes eius
Oculi eius ĩ pauperem respiciunt: palpebre eius interrogant filios hominum.
Dñs interrogat iustum et impium: qui aũt diligit ĩiquitatem odit aĩam suam.
Pluet sup peccatores laqueos: ignis sulphur ⁊ spiritus ꝓcellarũ. pars calicis eoꝝ.
Qm̃ iustꝰ dñs ⁊ iusticias dilexit: eq̇tatẽ vidit vultus eiꝰ. Glĩa. In aduẽtu ãn. Cõsurge cõsurge ĩduere fortitudinẽ brachiũ dñi. In lxx. ã. In te ſpaui saluũ me fac dñe. Post epi. ⁊ tri. ã. Iuste deus iudex fortis patiẽsq; benignꝰ ĩ te ſpãtes muni miserãdo fideles. ã. Tu bethleẽ
Saluũ me. ã. Tu dñe. ã. Surge. ps. xi
Saluũ me fac dñe qm̃ defecit sctũs: qm̃ diminute sunt veritates a filiis hominum.
Vana locuti sũt vnusq̇sq; ad ꝓximum suũ: labia dolosa ĩ corde ⁊ corde locuti sũt
Disperdat dominus vniuersa labia dolosa: et linguam magniloquam.
Qui dixeẽt linguã nrãm magnificabimus labia nr̃a a nobis sũt: q̇s nr̃ dñs est.
Propter miseriam inopum ⁊ gemitum pauperum: nũc exurgam dicit dominus
Ponã ĩ salutari: fiducialiter agã in eo.
Eloquia dñi eloq̇a casta: argẽtũ igne examiatũ ꝓbatũ terre purgatũ septuplũ.
Tu domie seruabis nos: ⁊ custodies nos a generatione hac ineternum
In circuitu ĩpii ambulãt: scd̃m altitudinem tuã multiplicasti filios hoim. ps. xii.
Vsq; quo dñe obliuisceris me in finẽ vsq; quo auertis faciem tuã a me.
Quãdiu ponam consilia in anima mea dolorem in corde meo per diem
Vsq; quo exaltabitur inimicus meꝰ sup me: respice et exaudi me dñe deus meus
Illumina oculos meos ne vnq̃ obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus preualui aduersus eum.
Qui tribulãt me exultabũt si motꝰ fuero: ego autem ĩ misericordia tua speraui
Exultauit cor meũ in salutari tuo cantabo dño qui bona tribuit michi: et psallam nomini dñi altissimi. ps. xiii.
Dixit insipiens ĩ corde suo: nõ est deꝰ
Corrupti sũt ⁊ abhoĩabiles fc̃ti sũt in studiis suis: non est qui faciat bonum
Dñs de celo ꝓspexit sup filios hoĩm: vt videat si est ĩtelligens aut requirens deũ
Oĩs declinaueẽt simul ĩutiles facti sũt nõ est qui faciat bonũ nõ est vsq; ad vnũ
Sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebãt: venenũ aspidum sub labiis eorum.
Quorum os maledictione ⁊ amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem
Cõtritio ⁊ ĩfelicitas ĩ viis eoꝝ ⁊ viã pacis nõ cognoueẽt: nõ ẽ tior dei ãn oc̃los eoꝝ.
Nõne cognoscent oĩs q̇ opant̃ ĩiq̇tatẽ: q̇ deuorãt plebem meã sicut escã panis.
Dñm non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore vbi non erat timor.
Qm̃ dñs ĩ generatione iusta est: cõsiliũ ĩopis cõfudistis: qm̃ dominꝰ spes eius est
Quis dabit ex syõ salutare isrl' cũ auerterit dñs captiuitatẽ plebis sue: exl'tabit iacob et letabitur israel. ps. xiiii
Dñe q̇s habitabit ĩ tabernaculo tuo aut quis requiescet in monte sancto tuo
Qui ingreditur sine macula: et operatur iusticiam.
Qui loquitur veritatem in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua.
Nec fecit ꝓximo suo malũ: et opprobriũ non accepit aduersus proximos suos.
Ad nichilũ deductꝰ est ĩ cõspectu eiꝰ malignus: timentes autem dñm glorificat.
Qui iurat ꝓximo suo et non decipit qui pecuniam suam non dedit ad vsuram: et munera super innocentem non accepit.
Qui facit hec: non mouebitur ineternũ
Gloria pr̃i. ã. Tu betheleẽ terra iuda nõ eris minima ex te eni exiet dux q̇ regat populũ meũ israel. v. Ex syon spẽs decoris eius. Deus noster manifeste veniet. ã. Tu dñe seruabis nos et custodies nos ineternũ. vꝰ. Memor fui nocte noĩs

tui dñe Et custodiui legē tuā. ā. Surge ⁊ ieternū
serua munimine sacro custodiq; tuos astripotēs
famulos. v. Memor fui. vts. In ii. noct. In ad
uētu. ā. Ecce dñs. In lxx. et xl. ā. Cōserua me.
Post epipha. et trini. ā. Nature. ps. xv.

Conserua me dñe qm̄ speraui in te:
dixi domino deus meus es tu. quo
niam bonorum meorum non eges
Sanctis qui sunt in terra eius: mirifica
uit omnes voluntates meas in eis
Multiplicate sunt infirmitates eorum:
postea accelerauerunt.
Nō cōgregabo cōuēticula eorꝫ de sāgui-
bus: nec meōr ero noīm eorꝫ ꝑ labia mea
Dominus pars hereditatis mee et cali-
cis mei: tu es qui restitues hereditatem
meam michi.
Funes ceciderūt michi ī preclaris: etenī
hereditas mea preclara est michi.
Benedicam dominum qui tribuit michi
intellectum: insuper ⁊ vsq; ad noctem in
crepuerunt me renes mei.
Prouidebā dn̄m ī conspectu meo semꝑ:
quoniā a dextris est michi ne cōmouear
Propter hoc letatum est cor meum ⁊ ex-
ultauit lingua mea: insuper ⁊ caro mea
requiescet in spe.
Qm̄ nō derelinques aīam meā ī iferno:
nec dabis scm̄ tuū videre corruptionem
Notas michi fecisti vias vite adīplebis
me leticia cum vultu tuo: delectationes
in dextera tua vsq; ī finem. Gloria pri.
In aduentu. ān. Ecce dñs noster cū virtute veni
et et ipse conteret iugū captiuitatis nostre. In
lxx. et xl. ān. Cōserua me dñe qm̄ in te speraui.
ān. Nature genitor cōserua morte redēptos fac
q; tuo dignos seruicio famulos. ā. Letamini. ān
Exaudi. ān. Pectora. ps. xvi.

Exaudi dñe iusticiam meam: inten-
de deprecationem meam
Auribus percipe orationem meam: nō
in labiis dolosis.
De vultu tuo iudicium meum prodeat:
oculi tui videant equitates.
Probasti cor meum ⁊ visitasti nocte: igne
me examinasti: ⁊ nō ē iuenta ī me iīqtas
Ut non loquatur os meū opera homi-
num: propter verba labiorum tuorū ego
custodiui vias duras
Perfice gressus meos in semitis tuis: vt
non moueātur vestigia mea
Ego clamaui quoniam exaudisti me de
us: inclina aurem tuam michi et exaudi
verba mea.
Mirifica misericordias tuas. qui saluos
facis sperantes in te.
A resistentibus dextere tue custodi me:
vt pupillam oculi.
Sub vmbra alarꝫ tuarum protege me: a
facie impiorum qui me afflixerunt.
Inimici mei animam meam circunde
derunt adipem suum concluserunt: os
eorum locutum est superbiam.
Proiicientes me nūc circūdederunt me:
oculos suos statuerūt declinare in terrā.
Susceperunt me sicut leo paratus ad
predam: ⁊ sicut catulus leonis habitans
in abditis.
Exurge domine preueni eum et supplā
ta eum eripe animam meam ab impio:
frameam tuā ab inimicis manus tue.
Domine a paucis de terra diuide eos ī
vita eorum: de absconditis tuis adimple
tus est venter eorum.
Saturati sunt filiis: ⁊ dimiserūt reliqui
as suas paruulis suis.
Ego aūt in iusticia apparebo in conspe
ctu tuo: satiabor cum apparuerit gloria
tua. Gloria patri. In aduentu. ān. Leta-
mini cū hierusalē et exultate in ea omnes q̄ dili-
gitis eā inetnū. In lxx. ān. Exaudi dñe depca
tionē meam. Post epi. ⁊ tri. ān. Pectora nostra
tibi tu conditor orbis adure igne pio purgās at-
q; cremando probans. ā. Leuabit. ān. Eripe me
ān. Tu populum ps. xvii

Diligam te dñe fortitudo mea: domi
nus firmamentum meum et refugium
meum et liberator meus.

Deus meus adiutor meus: et sperabo in eum.
Protector meus et cornu salutis mee: et susceptor meus.
Laudans inuocabo dominum: et ab inimicis meis saluus ero
Circumdederunt me dolores mortis: et torrentes iniqtatis conturbauerunt me
Dolores inferni circumdederũt me: preoccupauerunt me laquei mortis
In tribulatione mea inuocaui dominum: et ad deum meum clamaui.
Et exaudiuit de templo sancto suo vocem meam: et clamor meus in conspectu eius introiuit in aures eius.
Commota est et contremuit terra fundamenta montium cõturbata sunt ⁊ cõmota sunt: quoniam iratus est eis
Ascendit fumus in ira eius et ignis a facie eius exarsit: carbones succensi sunt ab eo.
Inclinauit celos et descendit: ⁊ caligo sub pedibus eius.
Et ascendit super cherubin et volauit: volauit super pennas ventorum
Et posuit tenebras latibulũ suũ in circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa aqua in nubibus aeris.
Pre fulgore in conspectu eius nubes transierũt: grando et carbones ignis.
Et intonuit de celo dñs et altissimꝰ dedit vocem suã: grando et carbones ignis
Et misit sagittas suas ⁊ dissipauit eos fulgura multiplicauit ⁊ cõturbauit eos
Et apparuerunt fontes aquarũ: et reuelata sunt fundamenta orbis terrarũ.
Ab increpatione tua domine: ab inspiratione spiritus ire tue.
Misit de summo et accepit me: et assumpsit me de aquis multis
Eripuit me de inimicis meis fortissimis et ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.
Preuenerunt me ĩ die afflictionis mee: et factus est dominus protector meus.
Et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit quoniam voluit me
Et retribuet michi dominus secundũ iusticiam meam: et secundũ puritatem manuum mearum retribuet michi.
Quia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo.
Quoniam oĩa iudicia eius ĩ conspectu meo: et iusticias eius non repuli a me.
Et ero immaculatus cum eo: et obseruabo me ab iniquitate mea
Et retribuet michi dñs secundũ iusticiam meã: et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorũ eius
Cum sancto sanctus eris: et cum viro innocente innocens eris
Et cum electo electus eris: et cum peruerso peruerteris.
Quoniã tu populũ humilem saluum facies: ⁊ oculos superborum humiliabis.
Quõ tu illuminas lucernam meã dñe deus meus illumina tenebras meas.
Quoniam in te eripiar a tentatione: et in deo meo transgrediar murum.
Deus meus impolluta via eius eloquia domini igne examiata: protector est omnium sperantium in se.
Quoniam quis deus preter dominum: aut quis deus preter deum nostrum.
Deus qui precinxit me virtute: et posuit immaculatam viam meam.
Qui perfecit pedes meos tanq̃ ceruorum: et super excelsa statuens me
Qui docet manus meas ad prelium: et posuisti vt arcum ereum brachia mea.
Et dedisti michi protectionem salutis tue: et dextera tua suscepit me.
Et disciplina tua correxit me in finem: et disciplina tua ipsa me docebit
Dilatasti gressus meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea

Persequar inimicos meos ⁊ cōprehē-
dā illos: et non conuertar donec deficiāt
Confringam illos nec poterunt stare:
cadent subtus pedes meos
Et precinxisti me virtute ad bellū: ⁊ sup
plantasti insurgentes in me subtus me.
Et inimicos meos dedisti michi dorsum
et odientes me disperdidisti
Clamauerunt nec erat qui saluos face
ret ad dominum: nec exaudiuit eos.
Et cōminuā eos vt puluerem ante fa-
ciem venti: vt lutū plateaꝝ delebo eos.
Eripies me de cōtradictionibus popu
li: constitues me in caput gentium.
Populus quem non cognoui seruiuit
michi: in auditu auris obediuit michi.
Filii alieni mentiti sūt michi: filii alie
ni inueterati sunt et claudicauerunt a
semitis suis.
Viuit dominus et benedictus deus me
us: et exaltetur deus salutis mee
Deus qui das vindictas michi et sub-
dis populos sub me: liberator meꝰ de ini
micis meis iracundis
Et ab insurgentibus in me exaltabis
me: a viro iniquo eripies me.
Propterea confitebor tibi in nationibꝫ
domine: et nomini tuo psalmum dicam
Magnificans salutes regis eius et faci-
ens misericordiam christo suo dauid: ⁊ se
mini eius vsqꝫ in seculum. Gloria pa-
tri et filio. Sicut erat in principio. In
aduen. ān. Leuabit dominus signum in natio-
nibus et congregabit dispersos israel. ℣. Egredi
etur dominus de loco sancto suo. Veniet vt sal-
uet populum suum. In lxx. ān. Eripe me deus
meus de inimicis meis fortissimis. ℣. Media no
cte surgebam. Ad confitendum tibi. Post epi. et
tri. ā. Tu populum humilem saluasti ab hoste
redemptor atqꝫ superba tuo colla premis iacu-
lo. ℣. Media nocte. In iii. noct. ān. Erumpāt.
ā. Non sunt loq̄le. ān Sponsus. ps. xviii.
Celi enarrant gloriam dei: et opera
manuum eius annunciat firmamentū
Dies diei eructat verbum: ⁊ nox nocti
indicat scientiam.
Non sunt loquele neqꝫ sermones: quo
rum non audiantur voces eorum.
In omnem terram exiuit sonus eoꝝ:
et in fines orbis terre verba eorum
In sole posuit tabernaculū suū: ⁊ ipse
tanq̄ sponsus procedens de thalamo suo
Exultauit vt gygas ad currendam viā
a summo celo egressio eius
Et occursus eius vsqꝫ ad summum eiꝰ:
nec est qui se abscondat a calore eius
Lex domini imaculata cōuertens ani
mas testimonium domini fidele: sapien
tiam prestans paruulis.
Iusticie domini recte letificantes cor-
da: preceptum domini lucidum illumi-
nans oculos.
Timor domini sanctus permanet in se
culum seculi: iudicia domini vera iusti-
ficata in semetipsa
Desiderabilia sup aurū et lapidem p̄ci
osum multū: et dulciora sup mel ⁊ fauū
Etenim seruus tuus custodit ea: in cu
stodiendis illis retributio multa.
Delicta quis itelligit ab occultis meis
munda me: ⁊ ab alienis parce seruo tuo.
Si mei non fuerint dn̄ati tunc imacu-
latus ero: ⁊ emūdabor a delicto maximo
Et erūt vt cōplaceāt eloquia oris mei: ⁊
meditatio cordis mei i cōspectu tuo sēp.
Domine adiutor meus: et redēptor me
us. Gloria patri et filio. In aduentu. ān.
Erumpant montes iocunditatem ⁊ colles iusti-
ciam quia lux mundi dominus cum potentia ve
nit. In lxx. ā. Non sūt loquele neqꝫ sermones
quorum non audiantur voces eorum. Post epi.
et trini. ān. Sponsus vt e thalamo ꝓcessit chri-
stus in orbem descendens celo iure salutifero. ā.
Ponam. ān. Exaudiat. ān. Auxilium. ps. xix
Exaudiat te dominus i die tribula-
tionis: protegat te nomē dei iacob

Mittat tibi auxilium de sancto: et de syon tueatur te.

Memor sit omis sacrificii tui: et olocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuū: et omne consilium tuum confirmet.

Letabimur in salutari tuo: et in nomine dei nostri magnificabimur

Impleat dominus omnes petitiones tuas: nūc cognoui quoniam saluum fecit dominus christum suum.

Exaudiet illum de celo sancto suo: in potentatibus salus dextere eius.

Hi in curribus et hi in equis: nos autē in nomine dñi dei nostri inuocabimus

Ipsi obligati sunt et ceciderūt: nos autem surreximus et erecti sumus.

Domine saluum fac regem: et exaudi nos in die qua inuocauerimus te

Gloria patri et filio. Sicut erat ī pri.

ān. Ponam in syon salutem et ī hierusalem gloriam meam allelupa. ān. Exaudiat te domin⁹ in die tribulationis. ān. Auxilium nobis saluator mitte salutis et tribuas vitam tempore perpetuam. ān. Hoc est. ān. Domine. ān. Rex. ps. xx.

Dñe ī virtute tua letabitur rex: ⁊ sup salutare tuū exultabit vehemēter

Desideriū cordis eius tribuisti ei: et volūtate labiorꝫ eius non fraudasti eum

Quoniam preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti ī capite ei⁹ coronam de lapide precioso.

Vitā petiit a te et tribuisti ei: longitudinem dierꝫ in seculū et in seculū seculi.

Magna est gloria ei⁹ ī salutari tuo: gloriā ⁊ magnū decorē ipones super eum

Quoniam dabis eum in benedictionē in seculum seculi: letificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniā rex sperat in dño: et in misericordia altissimi non cōmouebitur.

Inueiatur manus tua oībus īimicis tuis: dextera tua īueniat oēs q̄ te oderūt

Pones eos vt clibanum ignis ī tempore vultus tui: dominus in ira sua cōturbabit eos: et deuorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: et semen eorum a filiis hominum.

Qm̄ declinauerūt in te mala: cogitauerunt consilia que non potuerūt stabilire

Quoniam pones eos dorsum: ī reliquiis tuis preparabis vultum eorum.

Exaltare domīe in virtute tua: cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Gloria patri et filio. Sicut erat ī pri.

ān. Hoc est testimoniū quod perhibuit iohānes q̄ post me venit ante me factus est v⁹. Egredietur virga de radice iesse. Et flos de radice eius ascēdet. ān. Domine in virtute tua letabitur rex. ℣. Exaltare domine in virtute tua. Cantabimus et psallemus virtutes tuas. ā. Rex sine fine manens miseris tu parce ruinis premia concedens et tua cuncta regens. ℣. Exaltare domīe vts̄. p̄.

Te deū laudam⁹: te dñm cōfitemur

Te eternum patrem: omnis terra veneratur.

Tibi omnes angeli: tibi celi ⁊ vniuerse potestates

Tibi cherubin et seraphin: icessabili voce proclamant.

Sanctus. Sanctus. Sanctus.

Dominus deus sabaoth.

Pleni sūt celi ⁊ terra: maiestatis glīe tue

Te gloriosus apostolorum chorus.

Te pphetarum: laudabilis numerus

Te martyrꝫ cādidatus laudat exercit⁹.

Te p orbē terrarꝫ: sācta confitet̄ ecclīa

Patrem immense maiestatis.

Venerandū tuū verum ⁊ vnicū filium

Sanctum quoqꝫ paraclitum spiritū

Tu rex glorie christe.

Tu patris sempiternus es filius

Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti virginis vterum

Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna celorum.

Tu ad dexterā dei sedes: ī gloria patris
Iudex crederis esse venturus.
Te ergo quesumus famulis tuis subue
ni: quos precioso sanguine redemisti
Eterna fac cum sanctis tuis: in gloria
numerari
Saluum fac populum tuum domine:
et benedic hereditati tue
Et rege eos: et extolle illos vsqꝫ ieternū
Per singulos dies benedicimus te
Et laudamus nomen tuum: in seculū
et in seculum seculi.
Dignare domine die isto: sine peccato
nos custodire.
Miserere nostri domie: miserere nostri.
Fiat misericordia tua dñe super nos:
quemadmodum sperauimus in te.
In te domine speraui: non confundar
ineternum. v⁹. sacerd. Excelsus super omnes
gentes dominus. Et super celos gloria eius.

In laud. ā. Regnauit. Psalmus. lxxxxii.

Dominus regnauit decorē indutus
est: indutus est dominus fortitu-
dinem et precinxit se
Etenim firmauit orbem terre: qui nō
commouebitur
Parata sedes tua deus ex tunc: a secu-
lo tu es.
Eleuauerunt flumina domine: eleua-
uerunt flumina vocem suam
Eleuauerunt flumina fluctus suos: a
vocibus aquarum multarum
Mirabiles elationes maris: mirabilis ī
altis dominus.
Testimonia tua credibilia facta sunt
nimis: domū tuam decet sanctitudo do-
mine in longitudinem dierum. Gloria
patri et filio. ¶ Psalmus. lxxxxix.
Iubilate deo omnis terra: seruite do
mino in leticia.
Introite in cōspectu eius: ī exultatiōe.
Scitote quoniam dominus ipse est de-
us: ipse fecit nos et non ipsi nos
Populus eius ⁊ oues pascue eius intro
ite portas eius in confessione: atria eius
in hymnis confitemini illi
Laudate nomen eius quoniā suauis
est dominus ineternum misericordia ei⁹
et vsqꝫ in generatione et generationē ve
ritas eius. Gloria patri. ps. lxii
Deus deus meus: ad te de luce vigilo
Sitiuit in te anima mea: q̄ multiplici-
ter tibi caro mea
In terra deserta inuia et inaquosa sic
in sancto apparui tibi: vt viderem virtu-
tem tuam et gloriam tuam.
Quoniā melior est misericordia tua su
per vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: et in no-
mine tuo leuabo manus meas
Sicut adipe et pinguedine repleat̄ ani-
ma mea: et labiis exultationis laudabit
os meum.
Si memor fui tui super stratum meū ī
matutinis meditabor ī te: quia fuisti ad-
iutor meus
Et in velamento alarum tuarum ex-
ultabo adhesit anima mea post te: me su
scepit dextera tua.
Ipsi vero inuanum quesierūt animā
meam: introibunt in inferiora terre: tra-
dent̄ ī manus gladii partes vulpiū erūt
Rex vero letabitur in deo laudabūtur
omnes qui iurant in eo: quia obstructū
est os loquentiū iniqua. ¶ ps. lxvi
Deus misereatur nostri ⁊ benedicat
nobis: illuminet vultum suū super nos
et misereatur nostri
Ut cognoscamus in terra viam tuam
in omnibus gentibus salutare tuum
Confiteantur tibi populi deus: confite-
antur tibi populi omnes
Letentur et exultent gentes quoniam
iudicas populos in equitate: ⁊ gentes in
terra dirigis
Confiteantur tibi populi deus confiteā

tur tibi populi oēs: terra dedit fructū suū
Benedicat nos deus deus noster benedi
cat nos deus: et metuāt eū oēs fines ter
re. Gloria patri. Danielis tertio.
Benedicite oīa opera dñi dño: lauda
te et superexaltate eum in secula.
Benedicite angeli dñi domino: benedi-
cite celi domino
Benedicite aque omēs que super celos
sunt domino: benedicite omnes virtutes
domini domino.
Benedicite sol et luna domino: benedici
te stelle celi domino.
Benedicite ymber et ros domino: benedi
cite omnis spiritus dei domino.
Benedicite ignis et estus domino: bene
dicite frigus et estas domino
Benedicite rores et pruina domīo: bene
dicite gelu et frigus domino.
Benedicite glacies et niues domino: be-
nedicite noctes et dies domino
Benedicite lux et tenebre domīo: bene-
dicite fulgura et nubes domino.
Benedicat terra dominum: laudet ⁊ su-
perexaltet eum in secula
Benedicite mōtes ⁊ colles dño: bñdicite
vniuersa germinantia in terra domino
Bñdicite fontes domino: benedicite ma
ria et flumina domino
Benedicite cete ⁊ oīa q̄ mouentur ī aq̄s
dño: bñdicite omnes volucres celi domīo
Benedicite omnes bestie et pecora dño:
benedicite filii hominum domino
Benedicat israel dominum: laudet ⁊ su-
perexaltet eum in secula.
Benedicite sacerdotes domini domino:
benedicite serui dñi domino
Benedicite spūs ⁊ anime iustorum dño:
benedicite sancti et humiles corde dño.
Benedicite anania azaria misael domi
no: laudate ⁊ superexaltate eū in secula.
Bñdicamus patrem et filiū cū scō spū:
laudemus ⁊ superexaltemus eū in secula.
Benedictus es domine in firmamen-
to celi: laudabilis et gloriosus et superex
altatus in secula. ps. C.xlviii
Laudate dominum de celis: laudate
eum in excelsis.
Laudate eum omnes āgeli eius: lauda
te eum omnes virtutes eius
Laudate eum sol ⁊ luna: laudate eum
stelle et lumen.
Laudate eū celi celorum: ⁊ aque que su-
per celos sunt laudent nomen domini.
Quia ipse dixit et facta sunt: ipse man-
dauit et creata sunt
Statuit ea in eternū et in seculū seculi
preceptum posuit et non preteribit.
Laudate dominum de terra: dracones
et omnes abyssi.
Ignis grando nix glacies spūs procella
rum: que faciunt verbum eius.
Montes et omnes colles: ligna fructife-
ra et omnes cedri
Bestie et vniuersa pecora: serpentes ⁊ vo-
lucres pennate.
Reges terre et omnes populi: principes
et omnes iudices terre.
Iuuenes ⁊ virgines senes cum iuniori
bus laudent nomen domini: quia exalta
tum est nomen eius solius.
Confessio eius super celum et terram:
et exaltauit cornu populi sui.
Hymnus oībus sanctis eius: filiis israel
populo appropinquāti sibi. ps. C.xlix
Cantate dño canticū nouū: laus eius
in ecclesia sanctorum
Letetur israel in eo qui fecit eum: et fi-
lie syon exultent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro: in tym-
pano et psalterio psallant ei.
Quia beneplacitū est dño ī populo suo:
et exaltauit mansuetos in salutem.
Exultabunt sancti in gloria: letabūtur
in cubilibus suis.
Exultationes dei in gutture eorū: et gla
dii ancipites in manibus eorum.
Ad faciendam vindictā in nationibus

increpationes in populis
Ad alligandos reges eorũ in compedib⁊
et nobiles eorum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudiciũ cõscriptũ: glia
hec est oĩbus sanctis eius. ps. Cl.
Laudate dñm in sanctis eius: lauda
te eum in firmamento virtutis eius
Laudate eũ in virtutibus eius: laudate
eũ scdm multitudinẽ magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tube: laudate eũ
in psalterio et cythara.
Laudate eum in timpano et choro: lau
date eum in cordis et organo
Laud eũ ĩ cibalis bñsonãtib laud eũ in
cibalis iubilatiõis: oĩs spũs laudet dñm
Glia pri. ãn. Regnauit dñs pcict fortitudie cũ
decore virtutũ cui sedes parata ẽ ieternũ. Cpz.
Bñdictio ⁊ claritas ⁊ sapiẽtia ⁊ grãꝝ
actio: honor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo
nr̃o ĩ secula seculoꝝ. am. Deo. grãs. hy.
Ecce iam noctis tenuat umbra lucis
aurora rutilans choruscat nisib to
tis rogitemus omnes cunctipotentem.
Ut deus noster miserat omnem pellat
languorem tribuat salutem donet et no
bis pietate patris regna polorum
Prestet hoc nobis deitas btã pr̃is ac nati
pariťqz scti sps cui reboat ĩ oĩ glĩa mũdo
am. v. Dñs regnauit decorẽ idut ẽ Indut ẽ dñs
fortitudinẽ ⁊ precixit se. Cãticũ zacharie Luce ĩ
Benedictus dñs deus israel: quia vi
sitauit ⁊ fecit redẽptionẽ plebis sue
Et erexit cornu salutis nobis: in domo
dauid pueri sui
Sicut locutus est per os sanctorũ: qui a
seculo sunt prophetarum eius.
Salutem ex inimicis nostris: et de ma
nu omnium qui oderunt nos.
Ad faciendam miam cum patribus no
stris: et memorari testamenti sui sancti.
Iusiurandum quod iurauit ad abrahã
patrem nostrum: daturum se nobis.
Ut sine timore de manu inimicorum no
strorum liberati: seruiamus illi
In sanctitate et iusticia coram ipso: om
nibus diebus nostris
Et tu puer pphēta altissimi vocaberis: p
ibis enĩ ante faciem dñi parare vias eius.
Ad dandam scientiam salutis plebi eius:
in remissionem peccatorum eorum
Per viscera misericordie dei nostri: ĩ qui
bus visitauit nos oriens ex alto.
Illuminare his qui in tenebris ⁊ in um
bra mortis sedent: ad dirigẽdos pedes no
stros in viam pacis. Gloria patri et filio.
Ãn. oratio. ⁊ cetera sicut ĩ breuiario scdz tempus
Ad priãz. hy. Iã lucis orto sydere. ã. Glia
tibi trinitas. Et dicunť sex pri pi. bini sub vno.
Deus de meus re Glia pri ps. xxi
spice in me quare me dereliquisti:
lõge a salute mea verba delictoꝝ meoꝝ
Deus me clamabo per diem ⁊ nõ exau
dies: et nocte et non ad insipientiã michi
Tu aũt ĩ sctõ habitas laus isrl ĩ te spera
uerũt pr̃es nr̃i: sperauerũt et liberasti eos
Ad te clamauerũt et salui facti sunt: ĩ te
sperauerunt et non sunt confusi
Ego autem sum vermis et nõ homo: op
probrium hominum et abiectio plebis
Omnes videntes me deriserunt me: locu
ti sunt labiis ⁊ mouerunt caput
Sperauit in domino eripiat eum: saluũ
faciat eum quoniam vult eum
Quoniã tu es qui extraxisti me de ven
tre spes mea ab uberibus matris mee: in
te proiectus sum ex utero.
De ventre matris mee deus meus es tu:
ne discesseris a me.
Quoniam tribulatio proxima est: quo
niam non est qui adiuuet
Circumdederunt me vituli multi: tauri
pingues obsederunt me.
Aperuerũt super me os suum: sicut leo
rapiens et rugiens.
Sicut aqua effusus sum: ⁊ dispersa sũt
omnia ossa mea
Factum est cor meum tanq̃ cera lique
scens: in medio ventris mei

Aruit tanq̃ testa virtus mea et lingua mea adhesit faucibus meis: ⁊ in pulverē mortis deduxisti me.

Qm̃ circundederunt me canes multi: cōsilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea

Ipsi vero cōsiderauerunt et inspexerūt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem dn̄e ne elongaueris auxiliū tuum a me: ad defensionē meā conspice.

Erue a framea deus animam meam: et de manu canis vnicam meam

Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornibus vnicornium humilitatem meam

Narrabo nomē tuum fratribus meis: ī medio ecclesie laudabo te

Qui timetis dominū laudate eum: vniuersum semen iacob glorificate eum

Timeat eū om̄e semen israel: qm̄ nō spreuit neq̧ despexit deprecationē pauperis.

Nec auertit faciem suam a me: et cum clamarem ad eum exaudiuit me

Apud te laus mea ī ecclesia magna: vota mea reddā ī conspectu timentium eū

Edent pauperes et saturabuntur ⁊ laudabunt dominū qui requirunt eum: viuent corda eorum in seculum seculi

Reminiscentur et cōuertentur ad dominum: vniuersi fines terre

Et adorabunt in conspectu eius: vniuerse familie gentium

Qm̃ dn̄i ē regnū: ⁊ ipse dn̄abitur gentiū.

Manducauerunt et adorauerūt omnes pingues terre: in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi viuet: ⁊ semen meum seruiet ipsi

Annunciabitur dn̄o generatio ventura ⁊ annūciabūt celi iusticiā eius: populo q̃ nascetur quem fecit dn̄s. ps. xxii.

Dn̄s regit me et nichil michi deerit: in loco pascue ibi me collocauit

Super aquam refectionis educauit me: animam meam conuertit.

Deduxit me super semitas iusticie: propter nomen suum.

Nam ⁊ si ābulauero ī medio vmbre mortis: nō timebo mala quoniā tu mecū es.

Virga tua ⁊ bacul⁹ tu⁹ ipa me ꝯsolata sūt

Parasti in conspectu meo mensam: aduersus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: ⁊ calix meus inebrians q̃ preclarus est.

Et misericordia tua subsequetur me: oībus diebus vite mee.

Et vt inhabitem ī domo dn̄i: in longitudinem dierū. Gloria patri. ps. xxiii

Dn̄i est terra et plenitudo eius: orbis terrarum et vniuersi qui habitant in eo

Quia ipse super maria fundauit eum: ⁊ super flumina preparauit eum

Quis ascendet in montem domini: aut quis stabit in loco sancto eius.

Innocens manibus et mundo corde qui non accepit in vano animam suam: nec iurauit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionē a domino: ⁊ misericordiam a deo salutari suo.

Hec est generatio querentium eum: querentium faciem dei iacob.

Attollite portas pricipes vestras ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie.

Quis est iste rex glorie: dominus fortis ⁊ potens dominus potens in prelio

Attollite portas pricipes vestras ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie.

Quis est iste rex glorie: dominus virtutū ipse est rex glorie. ps. xxiiii.

Ad te dn̄e leuaui aīam meam: deus meus in te confido nō erubescam.

Neq̧ irrideant me inimici mei: etenim vniuersi q̃ sustinent te non confundent.

Cōfundant oēs iniqua agētes: supuacue.

Vias tuas domine demonstra michi: ⁊ semitas tuas edoce me.

Dirige me ī veritate tua ⁊ doce me q̄ tu

es de⁹ salvator me⁹: et te sustinui tota die.
Reminiscere miserationū tuarum dn̄e. et mīarum tuarum que a seculo sunt
Delicta iuventutis mee: et ignorantias meas ne memineris.
Scd̄m mīam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam domine.
Dulcis et rectus dn̄s: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.
Universe vie dn̄i mīa et veritas requirētibus testamentū eius: et testimonia eius
Propter nomen tuum dn̄e ppiciaberis peccato meo: multum est enim.
Quis est homo qui timet dn̄m: legem statuit ei in via quam elegit.
Anima eius in bonis demorabitur: et semen eius hereditabit terram.
Firmamentū est dn̄s timētib; eū: et testamentū ipsius ut manifestetur illis.
Oculi mei semp ad dn̄m: qm̄ ipse euellet de laqueo pedes meos.
Respice in me et miserere mei: quia unicus et pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meā et laborem meum: et dimitte universa delicta mea.
Respice inimicos meos qm̄ multiplicati sunt: et odio iniquo oderunt me.
Custodi aīam meam et erue me: nō erubescā quoniam speravi in te.
Innocentes et recti adheserunt michi: qr sustinui te.
Libera de⁹ isrl̄ ex oīb; tribulatiōib⁹ suis.
Gloria patri et filio. ps. xxv
Iudica me dn̄e quoniam ego ī innocentia mea ingressus sum: et in domino sperans non infirmabor.
Proba me domīe et tenta me: ure renes meos et cor meum
Qm̄ misericordia tua ante oculos meos est: et complacui in veritate tua
Non sedi cum concilio vanitatis: et cum iniqua gerentibus non introibo
Odivi ecclesiam malignantium: et cum impiis non sedebo
Lavabo inter innocentes manus meas et circundabo altare tuum domine.
Ut audiam vocem laudis: et enarrē universa mirabilia tua.
Domine dilexi decorem domus tue: et locum habitationis glorie tue
Ne perdas cum impiis deus animā meam: et cum viris sanguinum vitam meā
In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus
Ego autem in innocentia mea igressus sum: redime me et miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te domine ps.
Deus in noīe. Gloria pri. In lxx. et xl. ps. Dn̄s regnauit deco. vts. i laud. Post trinitatē et epiphaniā. ps. Confitemini dn̄o. ps. Beati imaculati. ps. Retribue seruo. ps. Quicūq; vult. Lqre ifra ad primā.

Feria ij. Inuitat. Venite exultemus domino Iubilemus deo. Hymnus.

Nocte surgentes vigilemus oēs semper i psalmis meditemur atq; viribus totis domino canamus dulciter hymnos.
Ut pio regi pariter canētes cum suis sāctis mereamur aulam ingredi celi simul et beatam ducere vitam.
Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sācti spūs cuius reboat in oī gloria mūdo. amen. ā. Dn̄s. ps. xxvi

Dominus illuminatio mea: et salus mea quem timebo
Dominus ptector vite mee a quo trepidabo.
Dum appropiāt super me nocentes: ut edant carnes meas
Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt et ceciderunt.
Si consistant aduersum me castra: non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me prelium: ī hoc ego sperabo

Unā petii a dn̄o hanc requirā: vt ī habitem in domo dn̄i oībus diebus vite mee.

Et videā volūtatē dn̄i: ⁊ visitē tēplū eius

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo in die malorum: protexit me in abscō dito tabernaculi sui.

In petra exaltauit me et nunc exaltauit caput meum: super inimicos meos.

Circuiui ⁊ īmolaui in tabernaculo eius hostiam vociferatiōis: cātabo et psalmū dicam domino.

Exaudi dn̄e vocem meā qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me

Tibi dixit cor meū exquisiuit te facies mea: faciem tuam dn̄e requiram.

Ne auertas faciem tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo.

Adiutor meus esto dn̄e ne derelinquas me: neqꝫ despicias me deꝰ salutaris meꝰ.

Qm̄ pater meus et mater mea dereliquerunt me: dn̄s autem assumpsit me.

Legem pone michi dn̄e in via tua ⁊ dirige me in semita recta: ꝓpt̄ īimicos meos

Ne tradideris me in aīas tribulantium me quoniā insurrexerūt in me testes iniqui: et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona dn̄i: ī terra viuentiū

Expecta dn̄m viriliter age cōfortet̄ cor tuū: ⁊ sustine dn̄m. Nō dr̄ Glīa pr̄i. ps. xxvii

Ad te domine clamabo deus meus ne sileas a me neqn̄ taceas a me: et assimilabor descendentibus in lacū.

Exaudi dn̄e vocem deprecationis mee dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul tradas me cū pctōribus: et cū operātibus īiquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cū proximo suo: mala autem in cordibus eorum.

Da illis scd̄m opera eorum: et scd̄m nequiciam adinuentionum ipsoꝝ.

Scd̄m opera manuū eorū tribue illis: redde retributionem eoꝝ ipsis.

Qm̄ nō itellexerīt opera dn̄i: ⁊ ī opera manuū eiꝰ destrues illos: ⁊ nō edificabis eos

Benedictus dominꝰ: quoniā exaudiuit vocem deprecationis mee.

Dn̄s adiutor meus ⁊ protector meus: in ipso sperauit cor meum et adiutus sum.

Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea confitebor ei.

Deus fortitudo plebis sue: et protector saluationum christi sui est.

Saluum fac ppl̄m tuum dn̄e ⁊ benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsqꝫ ineternū. Gloria patri. ā. Dn̄s defensor vite mee. Et dicūt̄ duo psalmi sub vno Gloria pr̄i. et sic aliis diebꝫ. ā. Adorate. ps. xxviii.

Afferte dn̄o filii dei: afferte domīo filios arietum.

Afferte domino gloriam ⁊ honorem: afferte domino gloriam nomini eius adorate dn̄m in atrio sancto eius.

Vox dn̄i super aquas deus maiestatis intonuit: dn̄s super aquas multas.

Vox dn̄i ī v̓tute: vox dn̄i ī magnificētia

Vox dn̄i cōfringentis cedros: et confringet dn̄s cedros libani.

Et cōminuet eas tanq̄ vitulū libani: et dilectus quēadmodū filius vnicorniū.

Vox dn̄i intercidentis flāmā ignis vox dn̄i cōcutientis desertū: ⁊ cōmouebit dn̄s desertum cades

Vox dn̄i ꝑparātis ceruos ⁊ reuelabit cō densa: ⁊ ī templo eius om̄s dicent gloriā.

Dn̄s diluuiū ihabitare facit: et sedebit dn̄s rex ineternum

Dn̄s virtutem ppl̄o suo dabit: dn̄s benedicet populo suo in pace. ps. xxix.

Exaltabo te dn̄e qm̄ suscepisti me: nec delectasti īimicos meos sup me

Dn̄e deꝰ meꝰ clamaui ad te: et sanasti me

Dn̄e eduxisti ab inferno aīam meam: saluasti me a descendentibus in lacum

Psallite domino sancti eius: et confitemini memorie sanctitatis eius.

Quoniam ira in indignatione eius: ⁊ vita in voluntate eius.

Ad vesperum demorabitur fletus: ⁊ ad matutinum leticia.

Ego autem dixi in abundãtia mea: nõ mouebor ineternum.

Domine in voluntate tua: prestitisti decori meo virtutem.

Auertisti faciem tuam a me: et factus sum conturbatus.

Ad te domine clamabo: et ad deum meum deprecabor.

Que vtilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionem.

Nunquid confitebitur tibi puluis: aut annunciabit veritatem tuam.

Audiuit dominus et misertus est mei: dominus factus est adiutor meus.

Conuertisti planctum meum in gaudium michi: concidisti saccum meum. ⁊ circundedisti me leticia.

Ut cantet tibi gloria mea ⁊ nõ cõpũgar: dñe deus meus ineternũ confitebor tibi.

Gloria patri. ã. Adorate dñm in aula sancta eius. ã. In tua. ps. xxx.

In te dñe speraui nõ confundar ineternum: in iusticia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.

Esto michi in deũ protectorem et in domũ refugii: vt saluum me facias.

Qm̃ fortitudo mea ⁊ refugiũ meũ es tu: et ꝓpt nom̃ tuũ deduces me ⁊ enutries me

Educes me de laqueo quẽ absconderũt michi: qm̃ tu es ꝓtector meus.

In manus tuas dñe cõmendo spm̃ meum: redemisti me dñe deus veritatis.

Odisti obseruãtes vanitates: supuacue

Ego autem in dño speraui: exultabo et letabor in misericordia tua.

Qm̃ respexisti humilitatem meã: saluasti de necessitatibus animam meam.

Nec cõclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.

Miserere mei domine qm̃ tribulor conturbatus est in ira oculus meus: anima mea et venter meus.

Qm̃ defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in pauptate vtus mea: et ossa mea conturbata sunt.

Sup om̃s inimicos meos fctũs sũ opprobriũ vicinis meis valde: ⁊ timor notis meis

Qui videbãt me foras fugerũt a me: obliuioni datus sũ tanq̃ mortuus a corde.

Factũs sũ tanq̃ vas ꝑditũ: qm̃ audiui vituperationẽ multoꝝ cõmorãtiũ i circuitu

In eo dũ cõuenirent simul aduersum me: accipere aĩam meã consiliati sunt.

Ego aũt in te spaui dñe dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee.

Eripe me de manu inimicorum meoꝝ: et a persequentibus me.

Illustra faciem tuam sup seruum tuum: saluum me fac in misericordia tua dñe non confundar qm̃ inuocaui te.

Erubescant impii et deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.

Que loquuntur aduersus iustũ iniquitatem: in superbia et in abusione.

Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe: quã abscondisti timentibus te.

Perfecisti eis qui sperant in te: in cõspectu filiorum hoĩm.

Abscondes eos in abscondito faciei tue: a conturbatione hoĩm.

Proteges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarum.

Benedictus dñs qm̃ mirificauit mĩam suam michi: in ciuitate munita.

Ego aũt dixi in excessu mentis mee: protectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis mee: dum clamarem ad te.

Diligite dñm omnes sancti eius: qm̃ veritatem requiret dñs. et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite ⁊ confortetur cor vestrũ:

omnes qui speratis in domino. ps.xxxi.
Beati quorũ remisse sunt iiquitates
et quorum tecta sunt peccata.
Beatus vir cui nõ imputauit domin9
peccatũ:nec est in spiritu eius dolus.
Quoniam tacui inueterauerunt ossa
mea:dum clamarem tota die.
Quoniam die ac nocte grauata est su
per me manus tua:conuersus sum ĩ erũ
na mea dum configitur spina.
Delictum meum cognitum tibi feci:⁊
iniusticiam meam non abscondi.
Dixi confitebor aduersum me ĩiusttici
am meam domino:et tu remisisti impie
tatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis sanctus:in
tempore opportuno.
Verũtñ ĩ diluuio aquarũ multarum:
ad eum non approximabunt.
Tu es refugium meum a tribulatio-
ne q̃ circundedit me:exultatio mea erue
me a circundantibus me
Intellectum tibi dabo et instruam te
in via hac qua gradieris: firmabo super
te oculos meos
Nolite fieri sicut equus et mulus: qui
bus non est intellectus.
In chamo ⁊ freno maxillas eorum cõ-
stringe:qui non approximant ad te.
Multa flagella peccatoris:sperantẽ au
tem in dño misericordia circundabit
Letamini in dño ⁊ exultate iusti:⁊ glo-
riamini omẽs recti corde Gloria pri.á
In tua iusticia libera me dñe.ãn.Rectos.p̃.xxxii
Exultate iusti in domino:rectos de-
cet collaudatio.
Confitemini dño ĩ cythara: in psalte-
rio decem cordarum psallite illi.
Cantate ei canticum nouũ:bene psal-
lite ei in vociferatione
Quia rectum est verbum domini:⁊ om
nia opera eius in fide.
Diligit misericordiam et iudicium:mi
sericordia domini plena est terra.
Verbo dñi celi firmati sunt: et spiritu
oris eius omnis virtus eorum
Congregans sicut in vtre aquas ma-
ris:ponens in thesauris abyssos.
Timeat dñm oĩs terra:ab eo aũt com
moueantur omnes inhabitantes orbem
Quoniã ipse dixit et facta sunt:ipse mã
dauit et creata sunt
Dominus dissipat cõcilia gentium: re
probat autem cogitationes populorum
et reprobat concilia principum.
Consiliũ aũt dñi ineternũ manet: cogi
tatiões cordis eius ĩ gñatiõe ⁊ gñationẽ.
Beata gens cuius est dñs deus ei9: po-
pulus quem elegit in hereditatem sibi.
De celo respexit dominus: vidit omnes
filios hominum
De preparato habitaculo suo:respexit
super omnes qui habitant terram.
Qui finxit sigillatim corda eorum:qui
intelligit omnia opera eorum
Non saluatur rex per multam virtutẽ
et gygas non saluabitur ĩ multitudine
virtutis sue
Fallax equus ad salutem:ĩ abundan
tia autem virtutis sue non saluabitur
Ecce oculi dñi super metuentes eũ:et ĩ
eis qui sperant super misericordia eius.
Vt eruat a morte animas eorum:et a-
lat eos in fame.
Anima nostra sustinet dominum:quo
niam adiutor et protector noster est.
Quia in eo letabitur cor nostrum: ⁊ in
nomine sancto eius sperauimus
Fiat misericordia tua dñe super nos:
quemadmodũ sperauimus ĩ te. ps.xxxiii.
Benedicam dominum in omni tem-
pore: semper laus eius in ore meo
In domĩo laudabitur anima mea:au
diant mansueti et letentur
Magnificate dominum mecum:et exal
temus nomen eius in idipsum
Exquisiui dñm et exaudiuit me: et ex
oĩbus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum et illuminamini: et facies vestre non confundentur.
Iste paup clamauit et dominus exaudiuit eum: et de omnibus tribulationib[9] eius saluauit eum
Immittit āgelus dñi in circuitu timētium eum: et eripiet eos.
Gustate et videte quoniam suauis est dominus: beatus vir qui sperat in eo
Timete dominum omnes sancti eius: quoniam non est inopia timentibus eū
Diuites eguerūt et esurierūt: inquirentes aūt dñm non minuentur omī bono.
Venite filii audite me: timorem domini docebo vos
Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos.
Prohibe linguam tuam a malo: et labia tua ne loquantur dolum
Diuerte a malo et fac bonum: inquire pacem et persequere eam.
Oculi domini super iustos: et aures ei[9] ad preces eorum
Vultus autem dñi sup facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum
Clamauerunt iusti et dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos
Iuxta est domin[9] his qui tribulato sūt corde: et humiles spiritu saluabit.
Multe tribulationes iustorum: et de omnibus his liberauit eos dominus
Custodit dominus omnia ossa eorum: vnum ex his non conteretur
Mors peccatorum pessima: et qui oderūt iustum delinquent
Redimet dñs aīas seruorū suoꝝ: et non delinquent omnes qui sperant in eo.
Gloria. ā. Rectos decet collaudatio. ā. Expugna
Iudica dñe nocentes me. ¶ p. xxxiiii
expugna impugnantes me.
Apprehende arma et scutum: et exurge in adiutorium michi
Effunde frameā et conclude aduersus eos qui persequūtur me: dic anime mee salus tua ego sum.
Confundantur et reuereantur: querētes animam meam.
Auertantur retrorsum et confundantur: cogitantes michi mala
Fiant tanq̄ puluis ante faciem vēti: et angelus domini coartans eos
Fiat via illorum tenebre et lubricum: et angelus domini persequens eos
Quoniam gratis absconderunt michi interitum laquei sui: superuacue exprobrauerunt animam meam
Veniat illi laqueus quem ignorat et captio quam abscondit apprehendat eum: et in laqueum cadat in ipsum
Anima autem mea exultabit in domino: et delectabitur super salutari suo
Omnia ossa mea dicent: domine quis similis tibi
Eripiens inopē de manu fortiorū eius: egenum et pauperem a diripientibus eū.
Surgentes testes iniqui: que ignorabam interrogabant me.
Retribuebant michi mala pro bonis: sterilitatem anime mee
Ego autem cum michi molesti essent: induebar cilicio.
Humiliabam in ieiunio animam meā et oratio mea in sinu meo conuertetur
Quasi proximū quasi fratrem nostrū sic complacebam: quasi lugens et contristatus sic humiliabar
Et aduersum me letati sunt et conuenerunt: congregata sunt super me flagella et ignoraui
Dissipati sunt nec cōpuncti: tentauerūt me subsannauerunt me subsannatione frenduerunt super me dentibus suis
Dñe qñ respicies restitue aīam meā a malignitate eoꝝ: a leonib[9] vnicā meam
Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo graui laudabo te
Non supgaudeāt michi qui aduersan

tur michi inique: qui oderunt me gratis
et annuunt oculis
Qm michi quidē pacifice loquebāť: ⁊ in
iracūdia terre loqntes dolos cogitabāt.
Et dilatauerūt sup me os suū: dixerūt
euge euge viderunt oculi nostri
Vidisti domine ne sileas: domine ne di-
scedas a me
Exurge ⁊ itende iudicio meo deus me
us: et dominus meus in causam meam.
Iudica me scdm iusticiā tuam dñe de
us meus: et non supergaudeant michi.
Non dicant i cordibus suis euge euge
anime nostre: nec dicant deuorabim⁹ eū
Erubescant et reuereantur simul: qui
gratulantur malis meis
Induantur confusione et reuerentia
qui maligna loquuntur super me.
Exultent et letentur qui volunt iustici
am meam: et dicant semper magnificet
dominus qui volunt pacem serui eius.
Sed ⁊ lingua mea meditabitur iustici-
am tuā: tota die laudem tuā. ps. xxxv
Dixit iniust⁹ vt delinquat i semetipo
non est timor dei ante oculos eius.
Quoniā dolose egit in cōspectu eius: vt
inueniatur iniquitas eius ad odium.
Verba oris eius iniquitas et dolus: no
luit intelligere vt bene ageret.
Iniquitatem meditatus est in cubili
suo astitit omni vie non bone: maliciam
autem non odiuit.
Domine in celo misericordia tua: et ve
ritas tua vsqz ad nubes
Iusticia tua sicut montes dei: iudicia
tua abyssus multa.
Hoīes et iumenta saluabis dñe: quēad
modum multiplicasti miam tuam de⁹
Filii autem hominum: in tegmīe ala-
rum tuarum sperabunt
Inebriabūtur ab vbertate domus tue
et torrente voluptatis tue potabis eos
Quoniam apud te est fons vite: et in lu
mine tuo videbimus lumen

Pretende miam tuam scientibus te: ⁊
iusticiam tuam his qui recto sunt corde.
Non veniat michi pes superbie: et ma-
nus peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderūt qui operanť īiquitatem:
expulsi sūt nec potuerūt stare. Glia. an.
Expugna ipugnantes me. ā. Reuela. ps. xxxvi.
Noli emulari in malignantibus: ne-
qz zelaueris facientes iniquitatem
Qm tanq̄ fenū velociter arescent: ⁊ quē
admodum olera herbarū cito decident.
Spera i dño ⁊ fac bonitatē: et inhabita
terram ⁊ pasceris in diuitiis eius.
Delectare in domino: et dabit tibi peti
tiones cordis tui.
Reuela domino viam tuam et spera i
eo: et ipse faciet
Et educet quasi lumen iusticiam tuā
⁊ iudicium tuum tanq̄ meridiem: subdi
tus esto domino ⁊ ora eum
Noli emulari in eo qui prosperatur in
via sua: ⁊ in homine faciente iniusticias
Desine ab ira ⁊ derelinque furorem: no
li emulari vt maligneris.
Quoniam qui malignantur extermi-
nabūtur: sustinentes autem dominum
ipsi hereditabunt terram.
Et adhuc pusillū ⁊ non erit peccator: et
queres locum eius ⁊ non inuenies
Mansueti aūt hereditabunt terram: et
delectabuntur i multitudine pacis
Obseruabit peccator iustum: ⁊ stride-
bit super eum dentibus suis
Dominus autem irridebit eum: quo-
niam prospicit q̄p veniat dies eius.
Gladium euaginauerunt peccatores:
intenderunt arcum suum
Vt decipiant pauperem ⁊ iopem: vt tru
cident rectos corde.
Gladius eorum intret in corda ipsorū
et arcus eorum confringatur.
Melius est modicum iusto: super diuiti-
as peccatorum multas
Quoniam brachia peccatorum conte-
bit

rentur: confirmat autem iustos dominus
Nouit dominus dies immaculatorũ: et
hereditas eorum in eternum erit
Non cõfundẽtur in tp̃e malo et in diebus
famis saturabũtur: quia peccatores pibũt
Inimici vero dñi mox vt honorificati
fuerint et exaltati: deficientes quemad-
modum fumus deficient.
Mutuabit peccator et nõ soluet: iustus
autem miseretur et tribuet.
Quia bñdicentes ei hereditabũt terrã
maledicentes autem ei disperibunt.
Apud dominum gressus hominis diri
getur: et viam eius volet
Cum ceciderit non collidetur: quia do
minus supponit manum suam.
Iunior fui etenim senui: et nõ vidi iustũ de-
relictũ nec semen eius querens panem
Tota die miseretur et commodat: et se
men illius in benedictione erit
Declina a malo et fac bonum: et inha-
bita in seculum seculi
Quia dñs amat iudiciũ et nõ derelin-
quet sanctos suos: in eternũ cõseruabũtur
Iniusti punientur: et semen impiorum peribit.
Iusti autẽ hereditabunt terrã: et inhabi
tabunt in seculũ seculi super eam
Os iusti meditabitur sapientiam: et li
gua eius loquetur iudicium
Lex dei eius in corde ipsius: et non sup
plantabuntur gressus eius
Considerat peccator iustum: et querit
mortificare eum
Dñs autẽ nõ derelinquet eũ in manibus eius:
nec damnabit eum cũ iudicabitur illi
Expecta dñm et custodi viã eius et ex-
altabit te vt hereditate capias terram:
cum perierint peccatores videbis
Vidi impium superexaltatum: et ele-
uatum sicut cedros libani
Et transiui et ecce non erat: quesiui eũ
et non est inuentus locus eius.
Custodi innocentiã et vide equitatem:
quoniam sunt reliquie homini pacifico.

Iniusti autem disperibunt: simul reli-
quie impiorum interibunt.
Salus autem iustorum a domino: et pro-
tector eorum in tempore tribulationis
Et adiuuabit eos dñs et liberabit eos et
eruet eos a peccatoribus et saluabit eos:
quia sperauerunt in eo. ps. xxxvii

Dñe ne in furore tuo arguas me: ne-
que in ira tua corripias me
Quoniam sagitte tue infixe sunt michi
et confirmasti super me manum tuam.
Non est sanitas in carne mea a facie ire
tue: non est pax ossibus meis a facie pec-
catorum meorum
Quoniam iniquitates mee supergres-
se sunt caput meum: et sicut onus graue
grauate sunt super me.
Putruerũt et corrupte sunt cicatrices
mee: a facie insipientie mee
Miser factus sum et curuatus sum vsque
in finem: tota die cõtristatus ingrediebar
Quoniã lumbi mei impleti sunt illusio
nibus: et non est sanitas in carne mea
Afflictus sum et humiliatus sũ nimis:
rugiebam a gemitu cordis mei
Dñe ante te omne desideriũ meum: et
gemitus meus a te non est absconditus
Cor meum cõturbatum est dereliquit
me virtus mea et lumen oculorum meo-
rum: et ipsum non est mecum.
Amici mei et proximi mei: aduersũ me
appropinquauerunt et steterunt
Et qui iuxta me erant de lõge steterunt: et
vim faciebãt qui querebant aĩam meam.
Et qui inquirebãt mala michi locuti sũt
vanitates: et dolos tota die meditabantur
Ego autẽ tanquam surdus nõ audiebã: et si-
cut mutus non aperiens os suum.
Et factus sũ sicut homo non audiens: et
non habens in ore suo redargutiones
Quoniam in te domine speraui: tu exau
dies me domine deus meus
Quia dixi nequando supergaudeant mi
chi inimici mei: et dũ cõmouentur pedes

mei super me magna locuti sunt.
Quoniam ego in flagella parat⁹ sum: et dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitatem meam annũciabo: et cogitabo pro peccato meo
Inimici autem mei viuunt et cõfirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant michi: qm̃ sequebar bonitatem
Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me.
Intende ĩ adiutoriũ meũ dñe: deus salutis mee. Gloria patri. ãn. Reuela dño viam tuã. ℣. Dñe in celo mĩa tua Et veritas tua vsq₃ ad nubes. Lctões. et ℟. vt ĩ breuiario ℣. Sacerdo. ℣. Fiat mĩa tua dñe sup nos. Quẽadmodum sperauimus in te. In laudib₃. antipho.
Miserere mei deus. p̃. Miserere. quere post preces. ã. Intellige clamorẽ meũ dñe. p̃. Verba ã. Deus deus meus ad te de luce vigilo. p̃. De

Confitebor Tus deus. Isaie xii. ca. tibi dñe quoniam iratus es michi cõuersus est furor tu⁹ et cõsolatus es me
Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam et non timebo
Quia fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: et dicetis in illa die confitemini dño et inuocate nomen eius.
Notas facite in populis adinuẽtiones eius: mementote qm̃ excelsũ ẽ nomẽ ei⁹.
Cantate dño quoniã magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra
Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel
Gloria patri. ãn. Conuersus est furor tuus dñe et consolatus es me. ãn. Laudate dñm de ce
Domine mi lis. p̃s. Laudate. Cpm. serere nostri. te enim expectauim⁹ esto brachiũ nostrum ĩ mane: et salus nostra in tempore tribulationis. Hy⁹

Ecce iam noctis tenuatur vmbra lucis aurora rutilans choruscat nisibus totis rogitemus oẽs cunctipotentem.
Vt deus noster miseratus omnẽ pellat languorem tribuat salutem donet et nobis pietate patris regna polorum.
Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq₃ sancti spiritus cuius reboat in omni gloria mundo Amen. ℣. In matutinis dñe meditabor ĩ te. Qr fuisti adiutor meus. ãn. Bñdictus dñs de⁹ israel. p̃. Bñdict⁹

Kyri eleyson. iii. Christe eleyson. iii. Kyri eleyson. iii. Pater noster.
Et ne nos inducas. Sed libera nos.
Ego dixi dñe miserere mei. Sana animam meam quia peccaui tibi.
Conuertere domine vsq₃quo. Et dep̃cabilis esto super seruos tuos
Oculi domini super iustos. Et aures eius ad preces eorum.
Confiteant̃ tibi dñe omnia opera tua. Et sancti tui benedicant tibi.
Sacerdotes tui induantur iusticiam. Et sancti tui exultent
Dñe saluũ fac regem. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te
Saluum fac populum tuum domine et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vsq₃ ineternum
Oremus pro pastore nostro Dominus conseruet eum et viuificet
Pro fratribus nostris Saluos fac seruos tuos deus meus sperantes in te.
Mitte eis domine auxilium de sancto. Et de syon tuere eos
Fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis
Fiat misericordia tua domĩe sup nos. Quemadmodum sperauimus in te.
Adiutorium nostrum in nomine dñi. Qui fecit celum et terram.
Oremus pro benefactoribus nostris. Benefac domine bonis et rectis corde
Pro ĩfirmis afflictis captiuis et pegrinis christianis. Libera eos deus israel ex

omnibus tribulationibus suis
Pro cunctis fidelibus dei defunctis.
Requiem eternam dona eis domie ⁊ lux
perpetua luceat eis
Requiescant in pace. Amen
Domine exaudi orationem meam Et
clamor meus ad te veniat. ps. l.
Miserere mei deus: secundũ magnã
misericordiam tuam
Et secundũ multitudinem miseratio
num tuarum: dele iniquitatem meam
Amplius laua me ab iniquitate mea:
et a peccato meo munda me.
Quoniã iniquitatẽ meam ego cogno-
sco: ⁊ peccatum meũ contra me est semp
Tibi soli peccaui et malum coram te fe
ci vt iustificeris in sermonibus tuis: ⁊ vi
cas cum iudicaris.
Ecce enim ĩ iniquitatibus cõceptus sũ
et in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enĩ veritatẽ dilexisti: incerta ⁊ oc-
culta sapientie tue manifestasti michi.
Asperges me dñe ysopo ⁊ mundabor la
uabis me: et super niuem dealbabor
Auditui meo dabis gaudium et letici
am: ⁊ exultabunt ossa humiliata
Auerte faciem tuam a peccatis meis:
et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundũ crea ĩ me deus: ⁊ spiritum
rectum innoua in visceribus meis
Ne proiicias me a facie tua: ⁊ spiritum
sanctum tuum ne auferas a me
Redde michi leticiam salutaris tui: et
spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impii ad
te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus deus
salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iu-
sticiam tuam.
Domine labia mea aperies: ⁊ os meũ
annunciabit laudem tuam
Quoniam si voluisses sacrificium de-
dissem vtiq;: olocaustis non delectaberis
Sacrificiũ deo spũs cõtribulatus: cor
contritũ et humiliatũ deus nõ despicies
Benigne fac dñe in bona volũtate tua
syon: vt edificentur muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificium iusticie
oblationes et olocausta tunc imponent
super altare tuum vitulos. Gloria pri
Allelupa. vel. Laus tibi dñe. Oratio de domica
¶ Feria tertia Inuitat. Jubilemus deo: saluta
ri nostro. ps. Venite. ¶ Hymnus.
Nocte surgentes vigilemus omnes
semper in psalmis meditemur atq; viri
bus totis dño canam⁹ dulciter hymnos.
Ut pio regi pariter canentes cum suis
sanctis mereamur aulam ingredi celi si
mul et beatam ducere vitam.
Prestet hoc no. aña Vt nõ deliquã. ps. xxxviii.
Dixi custodiam vias meas: vt
non delinquam in lingua
mea.
Posui ori meo custodiam
cum consisteret peccator aduersum me.
Obmutui et humiliatus sum et silui
a bonis: et dolor meus renouatus est.
Concaluit cor meũ intra me: et in me
ditatione mea exardescet ignis
Locutus sum in lingua mea: notũ fac
michi domine finem meum
Et numerum dierum meorum quis ẽ:
vt sciam quid desit michi
Ecce mẽsurabiles posuisti dies meos: ⁊
substantia mea tanq̃ nichilum ante te.
Ueruntamen vniuersa vanitas: om-
nis homo viuens.
Uerũtamen in ymagine pertransit ho
mo: sed et frustra conturbatur.
Thesaurizat: ⁊ ignorat cui cõgregabit ea
Et nunc que est expectatio mea non-
ne dñs: et substantia mea apud te est
Ob omnibus iniquitatibus meis erue
me: opprobrium insipienti dedisti me
Obmutui et nõ aperui os meum quo-
niã tu fecisti: amoue a me plagas tuas
A fortitudine manus tue ego defeci in
increpationibus: propter iniquitatẽ cor-

ripuisti hominem
Et tabescere fecisti sicut araneam animā eius: veruntamen vane conturbat omnis homo.
Exaudi orationem meam domine et deprecationem meam: auribus percipe lachrimas meas
Ne sileas quoniam aduena ego sum apud te: & peregrin⁹ sicut oēs patres mei
Remitte michi vt refrigerer priusquā abeam: et amplius non ero. Ps xxxix
Expectans expectaui dominum: & intendit michi.
Et exaudiuit preces meas: & eduxit me de lacu miserie: et de luto fecis.
Et statuit supra petram pedes meos: et direxit gressus meos.
Et immisit in os meum canticum nouum: carmen deo nostro.
Videbunt multi et timebunt: et sperabunt in domino.
Beatus vir cuius est nomen domini spes eius: et non respexit in vanitates et insanias falsas.
Multa fecisti tu domine deus meus mirabilia tua: & cogitationibus tuis nō est quis similis sit tibi.
Annunciaui et locutus sum: multiplicati sunt super numerum.
Sacrificium et oblationem noluisti: aures autem perfecisti michi.
Olocaustum et pro peccato non postulasti: tunc dixi ecce venio.
In capite libri scriptum ē de me vt facerem voluntatem tuam deus meus volui: et legem tuam in medio cordis mei.
Annunciaui iusticiam tuam in ecclesia magna: ecce labia mea non prohibebo domine tu scisti.
Iusticiam tuam nō abscondi in corde meo: veritatē tuam et salutare tuū dixi
Non abscondi misericordiam tuam & veritatem tuam: a consilio multo.
Tu autem domine ne longe facias miserationes tuas a me: misericordia tua & veritas tua semper susceperunt me.
Quoniā circundederūt me mala quorum non est numerus: cōprehenderunt me iniquitates mee & nō potui vt viderē
Multiplicate sunt sup capillos capitis mei: et cor meum dereliquit me
Complaceat tibi dn̄e vt eruas me: domine ad adiuuandum me respice.
Confundantur et reuereantur simul qui querūt aīam meam: vt auferant eā
Conuertantur retrorsum et reuereantur: qui volunt michi mala
Ferant confestim confusionem suam qui dicunt michi euge euge
Exultent et letentur super te omnes querentes te: & dicant semper magnificetur dn̄s qui diligunt salutare tuum
Ego autem mendicus sum et pauper dominus sollicitus est mei
Adiutor meus et protector meus tu es deus meus ne tardaueris. Gloria. ā. Vt non delinquā in lingua mea. ā. Sana dn̄e. p̄. xl.
Beatus qui intelligit super egenum et pauperem: in die mala liberabit eum dominus
Dominus cōseruet eum et viuificet eū et beatum faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius
Dominus opem ferat illi super lectū doloris eius: vniuersum stratū eius versasti in infirmitate eius.
Ego dixi domīe miserere mei: sana animam meam quia peccaui tibi.
Inimici mei dixerūt mala michi: quādo morietur et peribit nomen eius
Et si ingrediebatur vt videret vana loquebatur: cor eius congregauit iniquitatem sibi.
Egrediebatur foras: et loquebatur in idipsum
Aduersum me susurrabāt oēs inimici mei: aduersū me cogitabāt mala michi.
Verbū iniquum constituerunt aduer

sum me: nunquid qui dormit non adiiciet vt resurgat

Et enim homo pacis mee in quo speraui: qui edebat panes meos magnificauit super me supplantationem

Tu autem domine miserere mei et resuscita me: et retribuam eis

In hoc cognoui qm̄ voluisti me: quoniā non gaudebit inimicus meus sup me

Me autem propter innocentiam suscepisti: et confirmasti me in conspectu tuo in eternum.

Benedictus dn̄s deus israel: a seculo et in seculū fiat fiat ¶ ps. xli.

Quemadmodū desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus.

Sitiuit aīa mea ad deum fōtem viuū: quādo veniā et apparebo ante faciem dei

Fuerūt michi lachrime mee panes die ac nocte: dum dicitur michi quotidie vbi est deus tuus:

Hec recordatus sū et effudi in me animā meā qm̄ transibo in locū tabernaculi admirabilis: vsqz ad domum dei

In voce exultationis et confessionis: sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea: et quare conturbas me:

Spera in deo qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.

Ad meipsum aīa mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra iordanis: et hermonii a monte modico

Abyssus abyssum inuocat: in voce catharactarū tuarum.

Omnia excelsa tua et fluctus tui: sup me transierunt.

In die mandauit dominus misericordiam suam: et nocte canticum eius.

Apud me oratio deo vite mee: dicā deo susceptor meus es.

Quare oblitus es mei et quare cōtristatus incedo: dum affligit me inimicus.

Dū cōfringunt ossa mea exprobrauerunt michi: qui tribulāt me inimici mei.

Dum dicunt michi per singulos dies: vbi est deus tuus:

Quare tristis es anima mea: et quare conturbas me:

Spera in deo qm̄ adhuc confitebor illi salutare vultus mei et deus meus

Gloria patri. añ. Sana dn̄e animā meam quia peccaui tibi. ¶ Psalmus xlii

Iudica me deus. quere in laudibus huius diei. añ. Eructauit cor meū ¶ ps. xliii.

Deus auribus nostris audiuimus: patres nr̄i annunciauerūt nobis

Opus quod operatus es ī diebus eorum: et in diebus antiquis

Manus tua gētes disperdidit et plātasti eos: afflixisti populos et expulisti eos

Nec eni ī in gladio suo possederunt terram: et brachium eorum nō saluauit eos

Sed dextera tua et brachium tuum et illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus et deus meus: qui mandas salutes iacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu: et ī nomine tuo spernemus insurgentes in nobis

Non enim in arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me.

Saluasti enim nos de affligentib9 nos: et odientes nos confudisti

In deo laudabimur tota die: et ī nomine tuo confitebimur tibi in seculum

Nunc aūt repulisti et confudisti nos: et non egredieris deus ī virtutibus nostris

Auertisti nos retrorsum post inimicos nrōs: et qui oderunt nos diripiebant sibi

Dedisti nos tanq̄ oues escarū: et in gētibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine precio: et non fuit multitudo in commutationibus eorum

Posuisti nos opprobrium vicinis no-

strīs: subsannationē et derisum his qui in circuitu nostro sunt

Posuisti nos in similitudinē gentibus: cōmotionem capitis in populis.

Tota die verecūdia mea contra me est: et confusio faciei mee cooperuit me.

A voce exprobrātis et obloquētis: a facie inimici et persequentis

Hec omnia venerunt sup nos nec obliti sumus te: et inique non egimus in testamento tuo.

Et nō recessit retro cor nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua

Quoniā humiliasti nos in loco afflictionis: et cooperuit nos vmbra mortis

Si obliti sumus nomē dei nostri: et si expandimus manus nrās ad deū alienū

Nonne deus requiret ista: ipse enim nouit abscondita cordis

Qm̄ propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis

Exurge quare obdormis domine: exurge et ne repellas in finem

Quare faciem tuam auertis: obliuisceris inopie nostre et tribulationis nostre:

Qm̄ humiliata est ī puluere anima nostra: cōglutinat⁹ est ī terra venter noster

Exurge dn̄e adiuua nos: et redime nos propter nomen tuum. ¶ ps. xliiii

Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi

Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis

Speciosus forma pre filiis hominū diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus ineternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum: potentissime.

Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna.

Propter veritatē et māsuetudinē et iusticiā: et deducet te mirabilit dextera tua

Sagitte tue acute: populi sub te cadent in corda inimicorum regis.

Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatē: ppterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis

Mirrha et gutta et casia a vestimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo

Astitit regina a dextris tuis ī vestitu deaurato: circundata varietate

Audi filia et vide et inclina aurem tuam: et obliuiscere populum tuum et domum patris tui.

Et cōcupiscet rex decorem tuū: qm̄ ipse est dn̄s deus tuus et adorabunt eum

Et filie tyri ī muneribus: vultū tuum deprecabuntur: omnes diuites plebis

Omnis gloria eius filie regis abint⁹ ī fimbriis aureis: circumamicta varietatibus

Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi.

Afferentur in leticia et exultatione: adducentur in templum regis

Pro patrib; tuis nati sunt tibi filii: cōstitues eos principes super omnē terrā

Memores erunt nominis tui domine: in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebūtur tibi ī eternum: et in seculum seculi

Gloria patri et filio. Sicut erat in.

Antiphona. Eructauit cor meū verbum bonū.

Antiphona Adiutor. ¶ Psalmus. xlv.

Deus noster refugium et virtus: adiutor in tribulationibus que inuenerunt non nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: et transferentur montes in cor maris

Sonuerunt et turbate sūt aque eorū: cōturbati sūt mōtes ī fortitudine eius.

Fluminis īpetus letificat ciuitatē dei: sctificauit tabernaculū suū altissimus.

Deus in medio eius nō cōmouebitur: adiuuabit eā deus mane diluculo

Conturbate sunt gentes et inclinata
sūt regna: dedit vocē suam mota ē terra
Dominus virtutum nobiscum: susce-
ptor noster deus iacob.
Venite et videte opera domini: que po
suit prodigia super terram
Auferens bella vsqꝫ ad finem terre ar
cum conteret et confringet arma: et scu
ta comburet igni
Vacate et videte qm̄ ego sum deus: ex-
altabor in gentibus et exaltabor ī terra
Dominus virtutum nobiscum: susce-
ptor noster deus iacob. ¶ ps. xlvi
Omnes gentes plaudite manibꝫ: iu
bilate deo in voce exultationis.
Qm̄ dn̄s excelsus terribilis: rex ma-
gnus super omnem terram
Subiecit populos nobis: et gentes sub
pedibus nostris
Elegit nobis hereditatem suam: spect
em iacob quem dilexit
Ascendit deus in iubilo: et dominus
in voce tube
Psallite deo nostro psallite: psallite re
gi nostro psallite.
Quoniam rex omnis terre deus: psal-
lite sapienter
Regnabit deus super gentes: deus se-
det super sedem sanctam suam
Principes populorum congregati sūt
cum deo abraham: quoniā dii fortes ter-
re vehemēter eleuati sunt. Gloria patri
An Adiutor in tribulationibꝫ. a. Auribꝫ. p. xlvii.
Magnus dominus et laudabilis ni-
mis: in ciuitate dei nostri in mon-
te sancto eius
Fundat exultatiōe vniuerse tre: mōs
syō latera aqlonis ciuitas regis magni.
Deus in domibus eius cognoscetur: cū
suscipiet eam
Quoniam ecce reges terre congregati
sunt: conuenerunt in vnum.
Ipsi videtes sic admirati sūt conturba
ti sūt cōmoti sūt: tremor apprehēdit eos.
Ibi dolores vt parturiētis: ī spiritu ve-
hementi conteres naues tharsis.
Sicut audiuimus sic vidimus ī ciuita
te domini virtutum in ciuitate dei no
stri: deus fundauit eam ineternum.
Suscepimus deus misericordiam tuā
in medio templi tui.
Secundum nomen tuum deus sic et
laus tua in fines terre: iusticia plena est
dextera tua.
Letetur mons syon et exultent filie iu
de: propter iudicia tua domine
Circundate syon et complectimini eā
narrate in turribus eius.
Ponite corda vestra in virtute eius:
et distribuite domos eius vt enarretis in
progenie altera
Quoniam hic est deus deus noster in-
eternum: et ī seculū seculi: ipse reget nos
in secula. ¶ Psalmus. xlviii.
Audite hec oēs gentes: auribꝫ pcipite
omnes qui habitatis orbem
Quiqꝫ terrigene et filii hominū: simul
in vnum diues et pauper
Os meum loquetur sapientiam: & me-
ditatio cordis mei prudentiam
Inclinabo in parabolā aurē meā: ape
riam in psalterio propositionem meam.
Cur timebo ī die mala: iniquitas calca
nei mei circundabit me
Qui cōfidunt in virtute sua: et in mul
titudine diuitiarū suarum gloriantur
Frater non redimit redimet homo: et
non dabit deo placationem suam
Et preciū redēptionis anime sue: et la
borabit ineternū et viuet adhuc in finē
Non videbit interitum cum viderit sa
pientes morientes: simul insipiens et
stultus peribunt
Et relinquēt alienis diuitias suas: et
sepulchra eorum domus illoꝝ ineternū.
Tabernacula eorū in progenie et pge-
nie: vocauerūt nomina sua ī terris suis.
Homo cum in honore esset non intelle-

xit comparatus est iumentis insipienti-
bus: et similis factus est illis
Hec via illorũ scandalum ipsis: et post
ea in ore suo complacebunt.
Sicut oues in inferno positi sũt: mors
depascet eos
Et dominabuntur eorum iusti in ma-
tutino: et auxilium eorum veterascet in
inferno a gloria eorum.
Verũtamen deus redimet animã me-
am de manu inferi: cum acceperit me
Ne timueris cum diues factus fuerit
homo: et cum multiplicata fuerit gloria
domus eius.
Quoniam cum interierit non sumet
omnia: neq̧ descẽdet cum eo gloria eius.
Quia aĩa eius ĩ vita ipsius benedicetur
confitebitur tibi cum benefeceris ei.
Introibit vsq̧ in progenies patrũ suo
rum: et vsq̧ in eternum nõ videbit lumen
Homo cum in honore esset non intelle
xit: comparatus est iumentis insipienti-
bus et similis factus est illis
Gloria patri et filio. ã. Auribus percipite
qui habitatis orbem. ã. Deus deorum. ps. xlix
Deus deorum dominus locutus est:
et vocauit terram.
A solis ortu vsq̧ ad occasum: ex syon
species decoris eius.
Deus manifeste veniet: deus noster et
non silebit.
Ignis in conspectu eius exardescet: et
in circuitu eius tempestas valida
Aduocauit celum de sursum: et terrã
discernere populum suum
Congregate illi sanctos eius: qui ordi-
nant testamentum eius super sacrificia
Et annunciabunt celi iusticiam eius:
quoniam deus iudex est
Audi populus meus et loquar israel: et
testificabor tibi: deus deus tuus ego sum
Non ĩ sacrificiis tuis arguã te. olocau
sta autẽ tua in conspectu meo sũt semp.
Non accipiam de domo tua vitulos:
neq̧ de gregibus tuis hyrcos
Quoniam mee sunt omnes fere silua
rum: iumenta in montibus et boues
Cognoui omĩa volatilia celi: et pulchri
tudo agri mecum est
Si esuriero non dicã tibi: meus est enĩ
orbis terre et plenitudo eius
Nunquid manducabo carnes thauro
rum: aut sanguinem hyrcorum potabo.
Immola deo sacrificium laudis: et red-
de altissimo vota tua
Et inuoca me in die tribulationis: eru-
am te et honorificabis me.
Peccatori aũt dixit deus quare tu enar
ras iusticias meas: et assumis testamen
tum meum per os tuum:
Tu vero odisti disciplinam: et proiecisti
sermones meos retrorsum.
Si videbas furem currebas cũ eo: et cum
adulteris portionem tuam ponebas
Os tuum abundauit malicia: et lĩgua
tua concinnabat dolos
Sedens aduersus fratrem tuũ loque
baris. et aduersus filium matris tue po
nebas scandalũ: hec fecisti et tacui
Existimasti inique quod ero tui similis:
arguam te et statuam cõtra faciem tuã.
Intelligite hec qui obliuiscimini deũ:
nequando rapiat et non sit qui eripiat
Sacrificiũ laudis honorificabit me: et
illic iter quo ostendã illi salutare dei. p. l.
Miserere mei deus secundũ magnam.
Quere post preces. Ferie secunde. ps. li.
Quid gloriaris in malicia: qui potẽs
es in iniquitate.
Tota die iniusticiam cogitauit lingua
tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum
Dilexisti maliciã super benignitatem
iniquitatẽ magis quam loqui equitatem
Dilexisti omnia verba precipitationis
lingua dolosa
Propterea deus destruet te in finẽ: euel
let te et emigrabit te de tabernaculo tuo
et radicem tuam de terra viuentium

Videbunt iusti et timebunt et sup eũ
ridebunt et dicent: ecce homo qui non po
suit deum adiutorem suum
Sed sperauit in multitudine diuitiaꝝ
suarum: et preualuit in vanitate sua
Ego autem sicut oliua fructifera ĩ do
mo dei: speraui in misericordia dei incter
num et in seculum seculi.
Confitebor tibi ĩ seculũ q2 fecisti: ⁊ expe
ctabo nomen tuũ qm̃ bonũ est in conspe
ctu sanctoꝝ tuoꝝ. Gloria patri. ã. Deus
deoꝝ dñs locutus est. ỽ. Immola deo sacrificium
laudis. Et redde altissimo vota tua. ỽ. sacerd.
Fiat misericordia tua. ⁊c. In laudib3 ãtiphona.
Secundũ magnã miam tuam miserere mei
deus. p̃s. Miserere. ã. Salutare. ¶ p̃s. xlii.
Iudica me deus et discerne causam
meam de gente non sancta: ab ho-
mine iniquo et doloso erue me.
Quia tu es deus fortitudo mea quare
me repulisti et quare tristis incedo: dũ af
fligit me inimicus
Emitte lucem tuam et veritatẽ tuam
ipsa me deduxerunt et adduxerũt ĩ mõ-
tem sanctum tuũ: et in tabernacula tua
Et introibo ad altare dei: ad deum qui
letificat iuuentutem meam.
Confitebor tibi in cythara deus deus
meus quare tristis es anima mea: ⁊ qua
re conturbas me
Spera in deo quoniã adhuc cõfitebor il
li: salutare vultus mei et deus meus
Glia patri. ã. Salutare vultus mei de⁹ me
us. ãn. Ad te de luce vigilo. deus. p̃s. Deus de⁹
ãn. Cunctis diebus. Isaie xxxviii. capitulo.
Ego dixi: in dimidio dierũ meoꝝ va-
dam ad portas inferi
Quesiui residuũ annoꝝ meorum: dixi
non videbo dñm deum in terra viuentiũ
Non aspiciam hominem vltra: et habi
tatorem quietis.
Generatio mea ablata est ⁊ cõuoluta
est a me: quasi tabernaculum pastorũ
Precisa est velut a texẽte vita mea dũ
adhuc ordirer succidit me: de mane vsq3
ad vesperam finies me.
Sperabam vsq3 ad mane: quasi leo sic
contriuit omnia ossa mea
De mane vsq3 ad vesperam finies me:
sicut pullus hyrundinis sic clamabo: me
ditabor vt columba.
Attenuati sunt oculi mei: suspicientes
in excelso
Domine vim patior responde pro me:
quid dicam aut quid respondebit michi
cum ipse fecerim
Recogitabo tibi omnes annos meos:
in amaritudine anime mee
Dñe si sic viuitur et in talibus vita spi
ritus mei corripies me et viuificabis me:
ecce ĩ pace amaritudo mea amarissima.
Tu aũt eruisti aiam meã vt nõ periret
piecisti post tergũ tuũ oĩa peccata mea.
Quia non infernus cõfitebitur tibi ne
q3 mors laudabit te: non expectabunt q̃
descendunt in lacum veritatem tuam
Uiuens viuens ip̃e confitebitur tibi si
cut ⁊ ego hodie: pater filiis notam faciet
veritatem tuam
Dñe saluũ me fac: et psalmos nostros
cantabimus cũctis diebus vite nostre. ĩ
domo dñi. Gloria patri. ãn. Cunctis die-
bus vite nostre saluos nos fac dñe. ã. In excelsis
laudate deũ. p̃s. Laudate. ¶ Capitulum.
Dñe miserere nostri te enĩ expectaui
mus. esto brachiũ nostrũ in mane:
et salus nostra ĩ tp̃e tribulationis. Deo
Ecce iam noctis te ¶ gratias. hy⁹
Enuatur vmbra lucis aurora ruti-
lans choruscat nisibus totis rogitemus
omnes cunctipotentem.
Ut deus noster miseratus omnem pel
lat languorem tribuat salutem donet ⁊
nobis pietate patris regna polorum
Prestet hoc nobis deitas beata patris
ac nati pariterq3 sancti sp̃us cuius rebo
at ĩ oĩ gloria mundo. amen. ỽ⁹. In matuti-
nis dñe meditabor in te. Quia fuisti adiutor me

us. an. Visitauit et fecit redemptionē plebis sue ps. Benedictus. ce᷑a vt̄s Feria iiii. Inuit. In manu tua dn̄e. Ds̄ fines t̄re. p̄. Veīte. Hy⁹

Nocte surgentes vigilemus oēs semper ī psalmis meditemur atq̄z viribus totis dn̄o canamus dulcit̄ hymnos.

Ut pio regi pariter canētes cū suis sāctis mereamur aulā ingredi celi simul ⁊ beatā ducere vitā. Prestet hoc nobis ⁊c.

an. Auertet Psalmus. lii.

Dixit insipiens in corde suo: non est deus.

Corrupti sūt ⁊ abhoīabiles facti sūt ī īiquitatib᷒: nō est q̄ faciat bonū.

Deus de celo p̄spexit sup filios hoīz: vt videat si est intelligens aut req̄rens deū

Omnes declinauerūt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum nō est vsq̄z ad vnum.

Nōne scient omnes q̄ operant̄ iniquitatē: q̄ deuorant plebē meā vt cibū panis

Deum non inuocauerunt illic trepidauerunt timore: vbi non erat timor.

Quoniam deus dissipauit ossa eorum qui hominibus placent: cōfusi sunt quoniam deus spreuit eos.

Quis dabit ex syō salutare israel: cum cōuerterit deus captiuitatem plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabitur israel. ps. liii.

Deus ī noīe. q̄re infra ad primam. ps. liiii

Exaudi deus orationem meam: ⁊ ne despexeris deprecationem meam: intende michi et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatiōe mea et conturbatus sum a voce inimici: et a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinauerunt in me iniquitates: et in ira molesti erant michi

Cor meum conturbatū est in me: et formido mortis cecidit super me

Timor et tremor venerunt super me: ⁊ contexerunt me tenebre

Et dixi quis dabit michi pēnas sicut columbe: et volabo et requiescam

Ecce elongaui fugiēs: ⁊ māsi ī solitudīe

Expectabā eum qui saluum me fecit: a pusillanimitate spiritus et tempestate

Precipita dn̄e diuide liguas eo᷑: qm̄ vidi īiquitatē et cōtradictionem ī ciuitate

Die ac nocte circūdabit eam super muros eius iniquitas: ⁊ labor in medio eius et iniusticia

Et nō defecit de plateis ei⁹: vsura et dol⁹

Quoniam si inimicus meus maledixisset michi: sustinuissem vtiq̄z

Et si is q̄ oderat me sup me magna locut⁹ fuisset: abscondissē me forsitā ab eo.

Tu vero homo vnanimis: dux meus et notus meus.

Qui simul mecū dulces capiebas cibos in domo dei ambulauimus cū consensu

Ueniat mors super illos: et descendant in infernum viuentes

Quoniam nequicie in habitaculis eo᷑ in medio eorum.

Ego autem ad deum clamaui: ⁊ dominus saluabit me.

Uespere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annunciabo: et exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animā meam ab his qui appropinquant michi: quoniam iter multos erant mecum.

Exaudiet deus ⁊ humiliabit illos: qui est ante secula

Nō eni est illis cōmutatio et nō timuerūt deū: extendit manū suā ī retribuēdo

Contaminauerunt testamētum eius diuisi sunt ab ira vultus eius: et appropīquauit cor illius

Molliti sunt sermones eius super oleū: et ipsi sunt iacula

Iacta sup dn̄z curā tuā ⁊ ipse te enutriet: ⁊ nō dabit ineternū fluctuatiōez iusto

Tu vero de⁹ deduces eos: ī puteū interit⁹.

Uiri sanguinū ⁊ dolosi nō dimidiabūt dies suos: ego aūt sperabo ī te dn̄e. Gloria patri. an. Auertet dominus captiuitatem plebis sue. an. Quoniam. Psalmus. lv.

Miserere mei deus quoniam cõculcauit me homo: tota die ĩpugnãs tribulauit me
Conculcauerunt me inimici mei tota die: q̃m multi bellantes aduersum me
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones meos ĩ deo speraui: nõ timebo q̃d faciat michi caro.
Tota die verba mea execrabant̃ aduersũ me: oĩs cogitatiões eoꝝ in malum
Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum meum obseruabunt.
Sicut sustinuerũt aĩaꝫ meã ꝑ nichilo saluos facies illos: ĩ ira populos cõfringes.
Deus vitam meã annunciaui tibi: posuisti lachrimas meas in cõspectu tuo
Sicut ⁊ ĩ promissione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum.
In quacunq; die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es
In deo laudabo verbũ in domino laudabo sermonem in deo speraui: nõ timebo quid faciat michi homo.
In me sunt deus vota tua: que reddã laudationes tibi
Q̃m eripuisti animã meam de morte et pedes meos de lapsu: vt placeam coram deo ĩ lumine viuentium. ps. lvi
Miserere mei deus miserere mei: q̃m in te confidit anima mea
Et in vmbra alarum tuarum sperabo donec transeat iniquitas
Clamabo ad deum altissimum: deum qui benefecit michi.
Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.
Misit deus miam suam et veritatem suam: et eripuit animam meam de medio catulorũ leonum dormiui conturbatus
Filii hominũ dentes eorum arma ⁊ sagitte: et lingua eorum gladius acutus
Exaltare super celos deus: et in omnẽ terram gloria tua.
Laqueum parauerunt pedibus meis: et incuruauerunt animam meam
Foderũt ante faciem meam foueam: et inciderunt in eam
Paratum cor meum deus paratũ cor meum: cantabo et psalmum dicam.
Exurge gloria mea: exurge psalteriũ ⁊ cythara: exurgam diluculo
Confitebor tibi in populis domine: et psalmum dicam tibi in gentibus.
Q̃m magnificata ẽ vsq; ad celos mia tua: et vsq; ad nubes veritas tua
Exaltare super celos deus: sup omnẽ terrã gloria tua. Gloria patri. añ. Q̃m in te cõfidit aĩa mea. añ. Iuste ps. lvii.
Si vere vtiq; iusticiam loquimini: recte iudicate filii hominum.
Etenim in corde iniquitates operamini ĩ terra: iniusticias manus vestre cõcinant
Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero locuti sunt falsa
Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas
Que nõ exaudiet vocem incantantiũ: et venefici incantantis sapienter.
Deus cõteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet dominꝰ
Ad nichilũ deueniẽt tanq̃ aqua decurrens: itendit arcũ suũ donec infirmẽt.
Sicut cera que fluit auferentur: super cecidit ignis et non viderunt solem
Priusq̃ intelligerent spine vestre rhãnum: sicut viuentes sic ĩ ira absorbet eos
Letabit iustus cũ viderit vindictã: manus suas lauabit ĩ sanguine peccatoris.
Et dicet homo si vtiq; est fructus iusto: vtiq; est deus iudicans eos in terra. ps. lviii.
Eripe me de inimicis meis deus meus: et ab insurgentibus ĩ me libera me.
Eripe me de operantibus ĩiquitatem: et de viris sanguinum salua me
Quia ecce ceperunt animam meam: ir-

ruerunt in me fortes
Neqȝ iniquitas mea neqȝ peccatū meū domine: sine iniquitate cucurri et direxi
Exurge in occursum meum et vide: et tu domine deus virtutum deus israel.
Intende ad visitandas oēs gentes: nō miserearis oībus qui operātur iniqtatē
Convertentur ad vesperam: et famē patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem
Ecce loquentur in ore suo et gladius in labiis eorum: quoniam quis audiuit.
Et tu domine deridebis eos: ad nichilum deduces omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te custodiam quia deus susceptor meus es: deus meus misericordia eius preueniet me
Deus ostēdit michi super inimicos meos ne occidas eos: nequando obliuiscantur populi mei.
Disperge illos in virtute tua: et depone eos protector meus domine
Delictū oris eorum sermonē labiorum ipsorum: et cōprehendantur ī superbia sua.
Et de execratione et mendacio annunciabuntur in consummatione: in ira cōsummationis et non erunt.
Et scient quia deus dominabitur iacob et finium terre.
Convertentur ad vesperam et famē patientur vt canes: et circuibunt ciuitatē.
Ipsi dispergentur ad manducandū: si vero nō fuerint saturati et murmurabūt
Ego autem cantabo fortitudinem tuam: et exaltabo mane misericordiā tuā.
Quia factus es susceptor meus: et refugium meū in die tribulationis mee.
Adiutor meus tibi psallam qr deus susceptor meus es: deus meus mīa mea.
Gloria. an. Iuste iudicate filii hoīz. ā. Da nobis.
Deus repulisti nos et destruxisti nos: iratus es et misertus es nobis ps. lix
Commouisti terram et conturbasti eam: sana contritiones eius quia cōmota est
Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis:
Dedisti metuentibus te significationē: vt fugiant a facie arcus.
Ut liberentur dilecti tui: saluū fac dextera tua et exaudi me
Deus locutus est in sancto suo: letabor et partibor siccimam et conuallem tabernaculorum metibor
Meus est galaad et meus est manasses et effraim fortitudo capitis mei.
Iuda rex meus: moab olla spei mee.
In ydumeam extendā calciamentum meum: michi alienigene subditi sunt.
Quis deducet me in ciuitatem munitam: aut quis deducet me vsqȝ ī ydumeā
Nonne tu deus qui repulisti nos: et non egrediceris deus in virtutibus nostris
Da nobis auxilium de tribulatione: qr vana salus hominis
In deo faciemus virtutem: et ipse ad nichilū deducet tribulātes nos. ps. lx.
Exaudi deus deprecationem meam: intende orationi mee
A finibus terre ad te clamaui: dum anxiaretur cor meum ī petra exaltasti me.
Deduxisti me quia factus es spes mea turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo ī tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alarum tuarum
Quoniam tu deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timētibus nomen tuum.
Dies sup dies regis adiicies: annos eius vsqȝ in diem generationis et generatiōis
Permanet in eternum in conspectu dei: miam et veritatem eius quis requiret
Sic psalmū dicā noī tuo in seculum seculi: vt reddam vota mea de die in diem
Gloria patri et filio. ā. Da nobis dn̄e auxilium de tribulatione. ā. A timore ps. lxi
Nonne deo subiecta erit anima mea ab ipso enim salutare meum.
Nam et ipse deus meus et salutaris meus susceptor meus non mouebor amplius.

Quousque irruitis in hominem interficitis universi vos: tanquam parieti iclinato et macerie depulse.
Verūtamen precium meum cogitaverunt repellere cucurri in siti: ore suo benedicebant et corde suo maledicebant
Verūtamen deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea
Quia ipse deus meus et salvator meus: adiutor meus non emigrabo.
In deo salutare meū et gloria mea: deus auxilii mei et spes mea in deo est.
Sperate in eo omīs congregatio populi effundite coram illo corda vestra: deus adiutor noster ineternum
Verūtamen vani filii hominum mendaces filii hominū in stateris: ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.
Nolite sperare in iniquitate et rapinas nolite cōcupiscere: divitie si affluant nolite cor apponere.
Semel locutus est deus duo hec audivi quia potestas dei est et tibi dñe mīa: quia tu reddes unicuique iuxta opera sua. ps. lxii
Deus deus meus. Quere in laud. diei dñice. p. lxiii
Exaudi deus orationem meā cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam
Protexisti me a cōventu malignantiū a multitudine operantiū iniquitatem.
Quia exacuerunt ut gladium linguas suas intenderūt arcum rem amaram: ut sagittent i occultis imaculatū.
Subito sagittabunt eum et non timebunt: firmaverunt sibi sermonē nequā.
Narraverunt ut absconderent laqueos dixerunt quis videbit eos.
Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio.
Accedet homo ad cor altum: et exaltabitur deus.
Sagitte parvulorum facte sunt plage eorum: et ifirmate sūt cōtra eos lingue eorum
Conturbati sunt omnes qui videbant eos: et timuit omnis homo
Et annunciaverunt opera dei: et facta eius intellexerunt
Letabitur iustus in dño et sperabit i eo et laudabuntur omnes recti corde
Gloria patri. an. A timore inimici eripe dñe animam meam. ps. lxiiii.
Te decet hymnus deus. Quere in laud. huius diei. an. In ecclesiis. ps. lxv
Iubilate deo omīs terra psalmū dicite noī eius: date gloriā laudi eius.
Dicite deo quam terribilia sunt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mētientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te deus et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo
Venite et videte opera dei: terribilis in consiliis super filios hominum
Qui cōvertit mare in aridā in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur i ipso.
Qui dñatur in virtute sua ineternum oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis
Benedicite gentes deum nostrum: et auditam facite vocem laudis eius.
Qui posuit animā meā ad vitam: et nō dedit in commotionem pedes meos.
Quoniā probasti nos deus igne nos examinasti: sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum posuisti tribulationes i dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.
Transivimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium
Introibo in domum tuam in olocaustis reddam tibi vota mea: que distinxerunt labia mea.
Et locutū est os meū: i tribulatiōe mea
Olocausta medullata offeram tibi cū icenso arietū: offerā tibi boves cū hyrcis
Venite audite et narrabo omnes qui timetis deum: quāta fecit anime mee.
Ad ipsū ore meo clamavi: et exultavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo: nō exaudiet dominus.

Propterea exaudiuit deus: et attendit voci deprecationis mee.

Benedictus deus qui non amouit orationem meā: et misericordiam suā a me

Deus misereatur nostri. ¶ ps lxvi

¶ Quere in laudibus dominice ps lxvii

Exurgat deus et dissipētur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderunt eū a facie eius

Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cera a facie ignis sic pereāt peccatores a facie dei.

Et iusti epulentur et exultent in conspectu dei: ⁊ delectentur in leticia

Cantate deo psalmū dicite nomini eius: iter facite ei qui ascendit super occasum dominus nomen illi.

Exultate in conspectu eius: turbabūtur a facie eius patris orphanorum ⁊ iudicis viduarum

Deus in loco sancto suo: deus qui inhabitare facit vnius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine similiter eos qui exasperant: qui habitant ī sepulchris.

Deus cū egredereris in conspectu populi tui: cum pertransieris in deserto

Terra mota est eteni celi distillauerūt a facie dei synai: a facie dei israel

Pluuiam voluntariā segregabis deus hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eam

Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus.

Dominus dabit verbum: euangelizātibus virtute multa

Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei domus diuidere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros pēne columbe deargētate: et posteriora dorsi eius in pallore auri.

Dum discernit celestis reges super cāniue dealbabuntur in selmon: mons dei mons pinguis

Mons coagulatus mons pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos

Mons in quo beneplacitū est deo habitare ī eo: eteni dn̄s habitabit in finem

Currus dei decem milibus multiplex milia letantiū: dn̄s in eis in synai in sctō

Ascendisti in altum cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus

Etenim non credentes: inhabitare dominum deum

Benedictus dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum

Deus noster deus saluos faciendi: et domini domini exitus mortis

Veruntamen deus confringet capita inimicorū suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit dominus ex basan conuertā: cōuertam in profundum maris.

Vt intingatur pes tuus ī sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est in sancto

Preuenerunt principes coniuncti psallentibus: in medio iuuēcularum tympanistriarum.

In ecclesiis benedicite deo: domino de fontibus israel

Ibi beniamin adolescentulus: in mētis excessu

Principes iuda duces eorum: principes zabulon principes neptalim

Manda deus virtuti tue: confirma hoc deus quod operatus es in nobis.

A templo tuo in hierusalem: tibi offerent reges munera

Increpa feras arundinis cōgregatio taurorum in vaccis populorum: vt excludant eos qui probati sunt argento

Dissipa gentes que bella volunt venient legati ex egypto: ethiopia preueniet manus eius deo

Regna terre cantate deo: psallite dño
Psallite deo: qui ascēdit super celum celi: ad orientem
Ecce dabit voci sue vocem virtutis date gloriam deo super israel: magnificentia eius et virtus eius in nubibus.
Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutem et fortitudinē plebi sue: benedictus deus. Gl'ia patri ān In ecclesiis benedicite dño. ℣. Deus vitā meam annūciaui tibi ℟. Posuisti lacrimas meas i cōspectu tuo. ℣. sacerd. Fiat mia In laud. ā
Amplius laua me domine ab iniusticia mea p̄s. Miserere ān. Te decet p̄s. lxiiii
Te decet hymnus deus i syon: et tibi reddetur votum in hierusalem
Exaudi orationem meam: ad te omīs caro veniet.
Verba iniquorum preualuerunt sup nos: ⁊ impietatibꝰ nostris tu ꝑpiciaberis
Beatus quem elegisti et assumpsisti: inhabitabit in atriis tuis
Replebimur in bonis domus tue: sanctū est tēplum tuū mirabile in equitate
Exaudi nos deꝰ salutaris noster: spes oīm finium terre et in mari longe
Preparans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas profundum maris sonū fluctuū eius.
Turbabuntur gentes et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis.
Visitasti terram et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.
Flumē dei repletum est aquis: parasti cibum illorum qm̄ ita est ꝑparatio eius
Riuos eius īebrians multiplica genimīa eiꝰ: ī stillicidiis eiꝰ letabit̄ germinās
Benedices corone anni benignitatis tue: ⁊ campi tui replebuntur vbertate
Pinguescent speciosa deserti: et exultatione colles accingentur
Induti sunt arietes ouium et valles abundabunt frumento: clamabūt etenī hymnum dicent.
Gl'ia patri. ā. Te decet hymnus deus i syon ā. Labia mea laudabūt te in vita mea deꝰ meꝰ p̄s Deus deus. ān. Dñs. Primi regū scdo
Exultauit cor meum in domino: et exaltatū est cornu meū i deo meo
Dilatatum est os meū super inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo.
Non est sanctus vt est dominus neqꝫ enim est alius extra te: ⁊ non est fortis sicut deus noster
Nolite multiplicare loqui: sublimia gloriantes.
Recedant vetera de ore vestro quia deus scientiarum dominus est: ⁊ ipsi preparantur cogitationes
Arcus fortium superatus est: et infirmi accincti sunt robore.
Repleti prius pro panibꝰ se locauerūt: et famelici saturati sunt
Donec sterilis peperit plurimos: et que multos hebebat filios infirmata est.
Dominus mortificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos et reducit.
Dominus pauperem facit et ditat: humiliat et subleuat
Suscitans de puluere egenū: et de stercore eleuans pauperem.
Vt sedeat cum principibus: et solium glorie teneat
Domini enim sūt cardines terre: ⁊ posuit super eos orbem.
Pedes sanctorum suorum seruabit et impii in tenebris conticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur vir.
Dominū formidabunt aduersarii eiꝰ: et super ipsos in celis tonabit
Dñs iudicabit fines terre et dabit iperium regi suo: ⁊ sublimabit cornu christi sui. Gloria patri. ān. Dñs iudicabit fines terre. ān. Celi celoꝝ laudate deū. p̄s. Laudate
Domine miserere nostri: te ¶ Cp̄m expectauimus esto brachiū nostrum in mane et salus nostra in tēpore

tribulationis. Deo gratias Hymnus

Ecce iam noctis tenuatur umbra lucis aurora rutilans choruscat nisibus totis rogitemus oēs cunctipotentē.

Ut deus noster miseratus oēm pellat languorem tribuat salutem donet ⁊ nobis pietate patris regna polorum.

Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterqȝ scti spūs cuius reboat ī omni gloria mūdo. Amē. Vꝰ. In matutinis ān. De manu omnium qui nos oderunt libera nos domine. ps. Benedictus. kyri eleyson.

Feria quinta inuitatorium. Adoremus dominum: qm̄ ipse fecit nos. ps. Venite Hyꝰ

Nocte surgentes vigilemus omnes semper in psalmis meditemur atqȝ viribus totis dn̄o canamꝰ dulciter hymnos.

Ut pio regi pariter canentes cū suis sanctis mereamur aulam igredi celi simul et beatam ducere vitam

Prestet hoc nobis. ā. Domine. ps. lxviii.

Saluum me fac deus: quoniā intrauerūt aque vsqȝ ad animam meam

Infixus sum ī limo profūdi: et non est substantia.

Veni in altitudinem maris: et tempestas demersit me.

Laboraui clamās rauce facte sūt fauces mee: defecerunt oculi mei dum spero in deum meum

Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: que non rapui tunc exsoluebam

Deus tu scis insipientiam meam: ⁊ delicta mea a te non sunt abscondita

Non erubescant in me qui expectant te domine: dn̄e virtutum

Non cōfundantur super me: qui querunt te deus israel

Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam

Extraneus factus sum fratribus meis: et peregrinus filiis matris mee.

Quoniam zelus domus tue comedit me: et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me

Et operui in ieiunio animam meam: et factum est in opprobrium michi.

Et posui vestimentum meum ciliciū: et factus sum illis in parabolam.

Aduersum me loquebantur qui sedebant in porta: et in me psallebant qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te dn̄e: tempus beneplaciti deus.

In multitudine misericordie tue exaudi me: in veritate salutis tue.

Eripe me de luto vt non infigar libera me ab his qui oderunt me: et de profūdis aquarum.

Non me demergat tempestas aque neqȝ absorbeat me profūdum: neqȝ vrgeat super me puteus os suum

Exaudi me domie quoniam benigna est misericordia tua secundū multitudinem miserationum tuarꝝ respice in me.

Et ne auertas faciē tuam a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me

Intende anime mee et libera eam: ꝓpter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum et confusionem meam: et reuerentiam meam

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium expectauit cor meum et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur et nō fuit: qui cōsolaretur et non inueni

Et dederunt in escam meam fel: et in siti mea potauerunt me aceto.

Fiat mensa eorum corā ipsis in laqueum: et in retributiones et in scandalum

Obscurentur oculi eorum ne videant: et dorsum eorum semper incurua.

Effunde super eos iram tuam: et furor ire tue comprehendat eos

Fiat habitatio eorum deserta:et in ta
bernaculis eorum non sit qui inhabitet

Quoniam quē tu percussisti persecuti
sunt:et super dolorem vulnerum meoꝝ
addiderunt

Appone iniquitatem super īiquitatē
eorum:⁊ non intrent in iusticiam tuam

Delcantur de libro viuentium:⁊ cum
iustis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens:salus tua
deus suscepit me.

Laudabo nomē dei cū cantico:et mag
nificabo eum in laude.

Et placebit deo super vitulum nouel
lum:cornua producentem et vngulas.

Uideant pauperes ⁊ letentur:querite
dominum et viuet anima vestra

Quoniam exaudiuit pauperes domi-
nus:et vinctos suos non despexit.

Laudent illū celi et terra:mare et om
nia reptilia in eis.

Quoniam deus saluam faciet syon:⁊
edificabuntur ciuitates iude.

Et inhabitabunt ibi:et hereditate ac-
quirent eam

Et semē seruorum eius possidebit eā:
⁊ qui diligunt nomē ei⁹ habitabunt ī ea.

Deus in adiutorium me- ¶ ps lxix
um intende:domine ad adiuuan
dum me festina

Confundantur et reuereantur: qui
querunt animam meam.

Auertantur retrorsum ⁊ erubescant:
qui volunt michi mala.

Auertantur statim erubescentes:qui
dicunt michi euge euge.

Exultent et letentur in te omnes qui
querunt te:et dicant semper magnificet̄
dominus qui diligunt salutare tuum

Ego vero egenus ⁊ pauper sum:deus
adiuua me.

Adiutor meus et liberator meus es tu
domine ne moreris.

Gloria patri.ān. Domine deus ī adiutoriū
meum intende.ā. Esto michi. ps.lxx

In te dn̄e speraui non confundar in
eternum:in iusticia tua libera me
et eripe me

Inclina ad me aurē tuā:⁊ salua me

Esto michi in deū protectorē et in locū
munitum:vt saluum me facias.

Quoniam firmamentum meum:⁊ re
fugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu pecca-
toris:⁊ de manu cōtra legē agētis ⁊ iniq̄.

Quoniā tu es patientia mea domine:
domine spes mea a iuuentute mea

In te confirmatus sum ex vtero:de vē-
tre matris mee tu es protector meus

In te cātatio mea semp:tanq̄ pdigiū
factus sū multis et tu adiutor fortis.

Repleatur os meū laude:vt cantē glo-
riam tuā.tota die magnitudinē tuam

Ne piicias me in tp̄e senectutis: cū de-
fecerit virtus mea ne derelinquas me

Quia dixerūt īimici mei michi:⁊ qui cu
stodiebāt aīaꝫ meā cōsiliū fecerūt ī vnū.

Dicentes deus dereliquit eum psequi
mini ⁊ comprehendite eum:quia non est
qui eripiat

Deus ne elongeris a me:deus meus ī
auxilium meum respice

Cōfundantur et deficiant detrahen-
tes anime mee:operiantur confusione ⁊
pudore qui querunt mala michi

Ego autem semper sperabo:et adiiciā
super omnem laudem tuam

Os meum annunciabit iusticiam tu-
am:tota die salutare tuum.

Quoniam non cognoui litteraturam
introibo in potētias domini:dn̄e memo
rabor iusticie tue solius

Deus docuisti me a iuuentute mea:et
vsq̄ nunc pronunciabo mirabilia tua

Et vsq̄ in senectam et senium:deus ne
derelinquas me.

Donec annunciem brachium tuū:ge-
nerationi omni que ventura est.

Potentiam tuam et iusticiam tuā deus vsqꝫ in altissima q̄ fecisti magnalia: deus quis similis tibi:

Quantas ostendisti michi tribulationes multas ⁊ malas ⁊ cōuersus viuificasti me:⁊ de abyssis t̄re iteꝝ reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuam: ⁊ conuersus consolatus es me

Nam ⁊ ego cōfitebor tibi in vasis psalmi: veritatem tuam deus psallam tibi ī cythara sanctus israel

Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: et anima mea quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabit̄ iusticiā tuā: cum confusi et reueriti fuerint qui querunt mala michi ps. lxxi

Deus iudicium tuū regi da:⁊ iusticiam tuam filio regis

Iudicare populum tuum in iusticia: et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo: et colles iusticiam

Iudicabit paupes populi ⁊ saluos faciet filios paupeꝝ: ⁊ hūiliabit calūniatorē

Et permanebit cum sole et ante lunā: in generatione et generationem.

Descendet sicut pluuia ī vellus: ⁊ sicut stillicidia stillantia super terram

Orietur ī diebus eius iusticia et abundantia pacis: donec auferatur luna.

Et dñabitur a mari vsqꝫ ad mare: et a flumine vsqꝫ ad terminos orbis terrarū

Coram illo procident ethiopes: ⁊ inimici eius terram lingent

Reges tharsis ⁊ insule munera offerēt: reges arabum et sabba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes seruient ei.

Quia liberabit pauperem a potente: ⁊ pauperē cui non erat adiutor

Parcet pauperi et īopi: et animas pauperum saluas faciet.

Ex vsuris ⁊ īiquitate redimet aīas eoꝝ: et honorabile nomen eorum: coram illo.

Et viuet et dabitur ei de auro arabie ⁊ adorabūt de ipso sēp: tota die bñdicēt ei.

Erit firmamentū ī terra ī sūmis mōtiū superextolletur sup libanū fruct⁹ ei⁹: et florebunt de ciuitate sicut fenū terre.

Sit nomen eius benedictum ī secula: ante solem permanet nomen eius

Et benedicentur in ipso omnes tribus terre: omnes gentes magnificabūt eum

Benedictus dominus deus israel: qui facit mirabilia solus

Et benedictū nomen maiestatis eius ineternum: et replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat. Gloria patri et.

ā. Esto michi dñe in deū protectorē. ā. Liberasti.

Quam bonus israel deus: ¶ p. lxxii his qui recto sunt corde

Mei autem pene moti sūt pedes: pene effusi sunt gressus mei

Quia zelaui super iniquos: pacem peccatorum videns

Quia non est respectus morti eorum: et firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt: ⁊ cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate et impietate sua

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorū transierunt in affectum cordis

Cogitauerunt et locuti sunt nequiciā: iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in celum os suū: et lingua eorum transiuit in terra.

Ideo conuertetur populus meus hic: et dies pleni inuenientur in eis

Et dixerūt quomodo scit deus: et si est scientia in excelso:

Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo: obtinuerunt diuitias.

Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meū: ⁊ laui inter īnocētes manus meas.

Et fui flagellatus tota die: et castigatio mea in matutinis.

Et dicebam narrabo sic: ecce nationē

filiorum tuorum reprobaui.
Existimabam vt cognoscerem: hoc labor est ante me.
Donec intrem in sanctuarium dei: et intelligam in nouissimis eorum.
Veruntamē propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarentur.
Quomodo facti sunt in desolationem: subito defecerunt perierunt propter iniquitatem suam.
Velut somniū surgentium domine: in ciuitate tua ymaginem ipsorū ad nichilum rediges.
Quia inflāmatum est cor meum et renes mei cōmutati sunt: et ego ad nichilū redactus sum et nesciui.
Vt iumentum factus sum apud te: et ego semper tecum.
Tenuisti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me: et cum gloria suscepisti me.
Quid enim michi est in celo: et a te quid volui super terram:
Defecit caro mea et cor meū: deus cordis mei et pars mea deus in eternum.
Quia ecce qui elongāt se a te peribūt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te
Michi autem adherere deo bonum est: ponere in domino deo spem meam.
Vt annunciē omnes predicatiōes tuas in portis filie syon. Ps lxxiii
Vt quid deus repulisti in finē: irat[us] est furor tu[us] sup oues pascue tue
Memor esto congregationis tue: quam possedisti ab initio.
Redemisti virgā hereditatis tue: mōs syon in quo habitasti in eo
Leua manus tuas in superbias eorum in finem: q̄nta malignatus est inimicus in sctō:
Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio solennitatis tue
Posuerunt signa sua signa: et non cognouerunt sicut in exitu super summum
Quasi in silua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eam.
Incenderunt igni sanctuariū tuū in terra: polluerunt tabernaculū nois tui.
Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: quiescere faciamus omnes dies festos dei a terra
Signa nostra non vidimus iam nō est propheta: et nos non cognoscet amplius
Vsquequo deus improperabit inimicus: irritat aduersarius nomen tuum in finē:
Vt quid auertis manum tuam: et dexteram tuam de medio sinu tuo in finē:
Deus autē rex noster ante secula: operatus est salutem in medio terre
Tu confirmasti in virtute tua mare: cōtribulasti capita drachonū in aquis.
Tu confregisti capita drachonis: dedisti eum escam populis ethiopum.
Tu dirupisti fontes et torrentes: tu siccasti fluuios ethan.
Tuus est dies et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem
Tu fecisti omēs terminos terre: estatē et ver tu plasmasti ea
Memor esto huius inimicus improperauit domino: et populus insipiens incitauit nomen tuum
Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: et animas pauperū tuorum ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt qui obscurati sunt terre domibus iniquitatum
Ne auertatur humilis factus cōfusus: paup et inops laudabunt nomen tuum
Exurge deus iudica causam tuam: memor esto improperiorum tuorū. que ab insipiente sunt tota die
Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum qui te oderūt ascēdit semper. Gloria patri et filio Sicut erat in principio. an. Liberasti virgam hereditatis tue. an. In israel Psalmus. lxxiiii

Confitebimur tibi deus: confitebimur et inuocabimus nomen tuum
Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus ego iusticias iudicabo
Liquefacta est terra et omnes qui habitant in ea: ego cōfirmaui columnas ei⁹.
Dixi iniquis nolite inique agere: et delinquentibus nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altū cornu vestrū: nolite loqui aduersus deū iniquitatem.
Quia neque ab oriēte neque ab occidente neque a desertis montibus: quoniam de⁹ iudex est.
Hunc humiliat et hunc exaltat: quia calix ī manu dñi vini meri plen⁹ mixto.
Et inclinauit ex hoc in hoc veruntamen fex eius non est exinanita: bibent omnes peccatores terre.
Ego autem annunciabo in seculum: cantabo deo iacob.
Et omnia cornua peccatorum confringā: et exaltabuntur cornua iusti. ps. lxxv
Notus ī iudea deus: ī israel magnū nomen eius
Et factus est in pace locus eius: et habitatio eius in syon
Ibi confregit potentias: arcum scutū gladium et bellum
Illuminās tu mirabiliter a mōtibus eternis: turbati sūt oēs insipientes corde
Dormierūt sonum suū: et nichil inuenerūt omēs viri diuitiarum ī manib⁹ suis
Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerunt qui ascenderunt equos.
Tu terribilis es et quis resistet tibi: ex tunc ira tua.
De celo auditum fecisti iudicium: terra tremuit et quieuit.
Cum exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret omnes mansuetos terre.
Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: et reliquie cogitationis diem festum agent tibi.
Vouete et reddite domino deo vestro: oēs qui ī circuitu eius affertis munera
Terribili et ei qui aufert spiritum principum: terribili apud reges terre
Gloria patri et filio. Sicut erat in.
ā. In israel magnū nomen eius. ā. Tu es deus.
Voce mea ad dominum ¶ ps. lxxvi clamaui: voce mea ad dominum et intendit michi
In die tribulationis mee deum exquisiui manibus meis: nocte contra eum et non sum deceptus
Renuit consolari anima mea: memor fui dei et delectatus sum. et exercitatus sum et defecit spiritus meus
Anticipauerūt vigilias oculi mei: turbatus sum et non sum locutus
Cogitaui dies antiquos: et annos eternos in mente habui
Et meditatus sū nocte cum corde meo: et exercitabar et scopebā spiritum meū
Nunquid ineternū proiciet deus: aut nō apponet vt complacitior sit adhuc
Aut in finē misericordiā suam abscidet: a generatione in generationem.
Aut obliuiscetur misereri deus: aut cōtinebit in ira sua misericordias suas
Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelsi.
Memor fui operū dñi: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.
Et meditabor in omnibus operibus tuis: et in adinuentionibus tuis exercebor.
Deus in sancto via tua quis deus magnus sicut deus noster: tu es deus qui facis mirabilia.
Notam fecisti in populis virtutem tuam: redemisti ī brachio tuo populum tuum filios iacob et ioseph.
Viderunt te aque deus viderunt te aque et timuerunt: et turbate sunt abyssi
Multitudo sonitus aquarum: vocem dederunt nubes
Etenim sagitte tue transeūt: vox tonitrui tui in rota
Illuxerunt chorruscatiōes tue orbi ter

re: cõmota est et contremuit terra
In mari via tua et semite tue ĩ aquis multis: ⁊ vestigia tua non cognoscentur
Deduxisti sicut oues populũ tuum: in manu moysi et aaron. Ps. lxxvii.

Attendite popule meus legem meã: inclinate aurem vestram in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meũ: loquar propositiones ab initio.
Quanta audiuimus et cognouimus ea: ⁊ patres nostri narrauerunt nobis:
Non sunt occultata a filiis eorum: in generatione altera
Narrantes laudes domini et virtutes eius: et mirabilia eius que fecit
Et suscitauit testimonium in iacob: et legem posuit in israel.
Quanta mandauit patribus nostris nota facere ea filiis suis: vt cognoscat generatio altera
Filii qui nascentur et exurgent: enarrabunt filiis suis.
Vt ponant in deo spem suã ⁊ non obliuiscantur operum dei: et mandata eius exquirant
Ne fiant sicut patres eorum: generatio praua et exasperans
Generatio que non direxit cor suum: ⁊ non est creditus cum deo spiritus eius.
Filii effrem intendentes et mittentes arcum: conuersi sunt in die belli.
Non custodierunt testamentũ dei: et ĩ lege eius noluerunt ambulare
Et obliti sunt benefactorum eius: ⁊ mirabilium eius: que ostendit eis.
Coram patribus eoꝝ fecit mirabilia ĩ terra egypti: in campo thaneos
Interrupit mare et perduxit eos: ⁊ statuit aquas quasi in vtre
Et deduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte in illuminatione ignis
Interrupit petram in heremo: et adaquauit eos velut in abysso multa.
Et eduxit aquam de petra: ⁊ eduxit tãq̃ flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei: ĩ irã concitauerunt excelsum in inaquoso.
Et tentauerunt deũ in cordibus suis: vt peterent escas animabus suis.
Et male locuti sũt de deo: dixerũt nunquid poterit deus parare mensã ĩ deserto:
Quoniã percussit petram ⁊ fluxerunt aque: ⁊ torrentes inundauerunt
Nũquid ⁊ panem poterit dare: aut parare mensam populo suo:
Ideo audiuit dominus ⁊ distulit ⁊ ignis accensus est in iacob: et ira dei ascendit in israel.
Quia non crediderunt in deo: nec sperauerunt in salutari eius
Et mandauit nubibus desuper: ⁊ ianuas celi aperuit.
Et pluit illis manna ad mãducandũ: et panem celi dedit eis.
Panem angelorum manducauit homo: cibaria misit eis in abundantia
Transtulit austrum de celo: ⁊ induxit in virtute sua affricum.
Et pluit sup eos sicut puluerẽ carnes: et sicut arenam maris volatilia pẽnata
Et ceciderunt in medio castroꝝ eorum: circa tabernacula eorum.
Et manducauerunt ⁊ saturati sunt nimis ⁊ desiderium eorum attulit eos: non sunt fraudati a desiderio suo.
Adhuc esce eorum erant in ore ipsorũ: ⁊ ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum: ⁊ electos israel impediuit
In omnib; his peccauerũt adhuc: ⁊ nõ crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerũt in vanitate dies eorum: ⁊ anni eorum cum festinatione
Cũ occideret eos querebant eũ ⁊ reuertebantur: ⁊ diluculo veniebant ad eum.
Et rememorati sunt qr deus adiutor ẽ eoꝝ: et deus excelsus redemptor eoꝝ est.

Et dilexerunt eum in ore suo: ⁊ lingua
sua mentiti sunt ei.
Cor aūt eorū non erat rectum cū eo: nec
fideles habiti sunt in testamento eius
Ipse aūt ē misericors ⁊ ꝓpicius fiet pec
catis eorum: ⁊ non disperdet eos
Et abundauit vt auerteret iram suā:
et non accendit omnem iram suam.
Et recordatus est quia caro sunt: spiri
tus vadens et non rediens
Quotiens exacerbauerūt eū ī deserto:
in iram cōcitauerunt eum in inaquoso:
Et cōuersi sunt ⁊ tentauerunt deum: ⁊
sanctum israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manꝰ eius: die qua
redemit eos de manu tribulantis
Sicut posuit in egypto signa sua: ⁊ pro-
digia sua in campo thaneos
Et conuertit in sanguinē flumina eo-
rum: et imbres eorum ne biberent
Misit in eos cynomiam ⁊ comedit eos: et
ranam ⁊ disperdidit eos
Et dedit erugini fructus eorum: ⁊ labo
res eorum locuste
Et occidit in grandine vineas eorum:
et moros eorum in pruina
Et tradidit grandini iumenta eorum:
et possessionem eorum igni.
Misit in eos iram indignationis sue in-
dignationem ⁊ iram ⁊ tribulationem: im
missiones per angelos malos
Viam fecit semite ire sue non peper-
cit a morte animarum eorum: ⁊ iumēta
eorum in morte conclusit
Et percussit omne primogenitum ī ter
ra egypti: primicias omnis laboris eorū
in tabernaculis cham
Et abstulit sicut oues populum suum:
et perduxit eos tanq̄ gregem in deserto.
Et eduxit eos in spe ⁊ non timuerunt:
et inimicos eorum operuit mare
Et induxit eos in montē sāctificatiōis
sue: montē quē acquisiuit dextera eius
Et eiecit a facie eorū gentes: ⁊ sorte diui
sit eis terram in funiculo distributionis
Et habitare fecit in tabernaculis eorū:
tribus israel.
Et tentauerunt ⁊ exacerbauerūt deū
excelsū: ⁊ testimonia eius nō custodierūt
Et auerterunt se ⁊ nō seruauerunt pa
ctum: quemadmodum patres eorum cō
uersi sunt in arcum prauum.
In iram cōcitauerunt eum in collibꝫ
suis: et in sculptilibus suis ad emulatio-
nem eum prouocauerunt
Audiuit deus ⁊ spreuit: et ad nichilum
redegit valde israel.
Et repulit tabernaculū sylo: taberna-
culū suū vbi habitauit in hominibus
Et tradidit in captiuitatē virtutē eorū:
⁊ pulchritudinē eorū ī manus inimici
Et conclusit ī gladio populum suum:
et hereditatem suam spreuit.
Iuuenes eorum comedit ignis: ⁊ virgi-
nes eorum non sunt lamentate.
Sacerdotes eorum ī gladio ceciderūt:
et vidue eorum non plorabantur.
Et excitatus est tanq̄ dormiens domi-
nus: tanq̄ potens crapulatus a vino
Et percussit inimicos suos ī posteriora:
opprobrium sempiternum dedit illis
Et repulit tabernaculum ioseph: ⁊ tri-
bum ephrem non elegit.
Sed elegit tribum iuda: montem syō
quem dilexit.
Et edificauit sicut vnicornis sanctificiū
suum in terra: quā fundauit ī secula
Et elegit dauid seruū suū ⁊ sustulit eū
de gregibꝰ ouiū: de post fetātes accepit eū
Pascere iacob seruum suum: et israel
hereditatem suam
Et pauit eos in innocentia cordis sui:
et ī itellectibus manuum suarum dedu
xit eos. Gloria patri et ꝯ. Sicut erat ī.
Antiphona. Tu es deus qui facis mirabilia.
Antiphona. Propicius. Psalmus. lxxviii
Deus venerunt gentes in hereditatē
tuam polluerunt templū sāctum

tuũ: posuerũt hierusalē i pomorꝝ custodiā

Posuerunt morticina seruorum tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestiis terre.

Effuderunt sanguinem ipsorum tanq̃ aquam in circuitu hierusalem: et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio et illusio his qui ĩ circuitu nostro sunt.

Usqꝫquo domine irasceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus:

Effunde iram tuam in gentes que te non nouerunt: ⁊ in regna que nomen tuum non inuocauerunt.

Quia comederunt iacob: et locum eiꝰ desolauerunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarũ cito anticipent nos mĩe tue: quia pauperes facti sumus nimis

Adiuua nos deus salutaris noster et propter gloriam nominis tui domine libera nos: et propiciꝰ esto peccatis nostris propter nomen tuum

Ne forte dicant in gentibus vbi est deus eorum: ⁊ innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Ultio sanguinis seruorum tuorum q̃ effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum

Secundum magnitudinē brachii tui: posside filios mortificatorum

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperium ipsorum quod exprobrauerunt tibi domine

Nos autem populus tuus et oues pascue tue: confitebimur tibi in seculum

In generatione et generationem: annunciabimus laudem tuam. ¶ ps. lxxix

Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph.

Qui sedes super cherubin: manifestare coram ephraĩ beniamin et manasse.

Excita potentiam tuam ⁊ veni: vt saluos facias nos.

Deus converte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus

Domine deus virtutum: quousqꝫ irasceris super orationem serui tui:

Cibabis nos pane lachrimarum: ⁊ potũ dabis nobis in lachrimis in mensura

Posuisti nos ĩ cõtradictionem vicinis nostris: ⁊ ĩimici nostri subsãnauerũt nos.

Deus virtutum converte nos: et ostẽde faciem tuam et salui erimus

Uineam de egypto trãstulisti: eiecisti gentes et plantasti eam

Dux itineris fuisti ĩ cõspectu eius: ⁊ plãtasti radices eius et impleuit terram

Operuit montes vmbra eius: ⁊ arbusta eius cedros dei

Extendit palmites suos vsqꝫ ad mare: et vsqꝫ ad flumen propagines eius.

Ut quid destruxisti maceriam eius: et vindemiant eam omnes qui pretergrediuntur viam:

Exterminauit eam aper de silua: ⁊ singularis ferus depastus est eam.

Deus virtutum conuertere: respice de celo et vide et visita vineam istam

Et perfice eam quam plãtauit dextera tua: et super filium hominis quem cõfirmasti tibi.

Incensa igni et suffossa: ab increpatione vultus tui peribunt

Fiat manus tua sup virũ dextere tue: et super filium hoĩs quē cõfirmasti tibi

Et nõ discedimus a te viuificabis nos: et nomen tuum inuocabimus.

Domine deus virtutum converte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus:

Gloria patri et filio. Sicut erat ĩ pri. ãn. Propicius esto peccatis nostris domine. ℣. Gaudebunt labia mea cum cantauero tibi. Et anima mea quam redemisti. ℣. sacerdo. Fiat misericordia. ¶ In laudibus. ãn. ¶ Redde michi leticiam salutaris tui domine. ¶ require in capite. p̃. ¶ Miserere. ãn. Domine. ps. lxxxix

Domine refugium factus es nobis: a generatione in generationem
Priusquam mõtes fierēt aut formaretur terra et orbis: a seculo et in seculum tu es deus.
Ne auertas hominem in humilitatē: et dixisti conuertimini filii hominum.
Quoniã mille anni ante oculos tuos: tanquam dies hesterna que preterit.
Et custodia in nocte que pro nichilo habentur: eorum anni erunt
Mane sicut herba trãseat mane floreat et trãseat: vespe decidat īduret ⁊ arescat
Quia defecimus in ira tua: ⁊ in furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras in cõspectu tuo : seculum nostrum in illuminatione vultus tui.
Quoniã omnes dies nostri defecerūt: et in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annorum nostrorum ī ipsis septuaginta anni.
Si autem in potentatibus octoginta anni: et amplius eorum labor et dolor
Quoniam superuenit mansuetudo: ⁊ corripiemur.
Quis nouit potestatem ire tue: et pre timore tuo iram tuam dinumerare:
Dexteram tuam sic notam fac: et eruditos corde in sapientia.
Conuertere domine vsqꝫquo: ⁊ deprecabilis esto super seruos tuos.
Repleti sumus mane misericordia tua: exultauimus et delectati sumus in omnibus diebus nostris.
Letati sumus pro diebus quibus nos humiliasti: annis quibus vidimꝰ mala
Respice in seruos tuos ⁊ in opera tua: et dirige filios eorum.
Et sit splendor domini dei nostri sup nos: et opera manuum nostrarū dirige sup nos ⁊ opus manuū nostrarꝫ dirige.
Gloria patri et filio. Sicut erat ī pri

ãn. Domine refugium factus es nobis. ãn. In matutinis domine meditabor in te. p̄. Deus deus meus. ãn. In eternum

Exodi xv.

Cantemus domĩo gloriose enim honorificatus est: equum et ascensorem proiecit in mare
Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem
Iste deus meus et glorificabo eum: deus patris mei et exaltabo eum
Dominus quasi vir pugnator omnipotens nomen eius: currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare
Electi principes eius submersi sunt in mari rubro: abyssi operuerunt eos descēderunt in profundum quasi lapis
Dextera tua domine magnificata est in fortitudine dextera tua pcussit inimicum: et ī multitudine glorie tue deposuisti omnes aduersarios meos.
Misisti iram tuam que deuorauit eos sicut stipulam: in spiritu furoris tui congregate sunt aque.
Stetit vnda fluens: congregate sunt abyssi in medio mari.
Dixit inimicus psequar ⁊ cõprehendã diuidam spolia: implebitur anima mea
Euaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea
Flauit spiritꝰ tuus et operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbū ī aquis vehementibus
Quis similis tui ī fortibꝫ dñe: quis similis tui magnificus in sanctitate. terribilis atqꝫ laudabilis et faciens mirabilia
Extendisti manum tuam: et deuorauit eos terra.
Dux fuisti in misericordia tua: populo quem redemisti
Et portasti eum ī fortitudine tua: ad habitaculum sanctum tuum.
Ascenderunt populi et irati sunt: dolores obtinuerūt habitatores philistiim
Tunc conturbati sunt principes edom

robustos moab obtinuit tremor: obri-guerunt omnes habitatores chanaam
Irruat super eos formido et pavor: in magnitudine brachii tui.
Fiant immobiles quasi lapis donec p transeat populus tuus domine: donec p trāseat populus tuus iste quē possedisti
Introduces eos et plantabis ī monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo quod operatus es domine.
Sāctuarium tuū domine quod firmauerunt manus tue: dominus regnabit ī eternum et vltra.
Ingressus est eī eques pharao cū curribus et equitibus eius in mare: et reduxit super eos dominus aquas maris.
Filii autem israel ambulauerunt per siccum: in medio eius
Gloria patri et filio. Sicut erat ī pri. ān. Jneternum dominus regnabit et vltra. ān. Cantate dn̄o canticū nouū. p̄. Laudate. Cpm.
Domine miserere nostri: te enim expectauimus esto brachium nostrū in mane et salus nostra ī tempore tribu
Ecce iam noctis Clationis. Hy⁹. Ecce iam noctis tenuatur vmbra lucis aurora rutilans choruscat nisibus totis rogitemus omnes cunctipotentem.
Ut deus noster miseratus omnem pellat languorem tribuat salutem donet ꝛ nobis pietate patris regna polorum
Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq̄ sancti spiritus cuius reboat in omni gloria mundo. Amen. V⁹. Jn matutinis domine meditabor ī te. Quia fuisti adiutor meus. ān. Ad dandam scientiam plebi tue domine in remissionem peccatorum eorū. Psalmus. Benedictus. kyri eleyso. ꝛ cetera Feria sexta. Jnuitato. Dominū qui fecit nos Venite adoremus. ps. Venite exultem⁹ Hy⁹.
Nocte surgentes vigilemus omnes semper in psalmis meditemur atq̄ viribus totis domino canamus dulciter hymnos
Ut pio regi pariter canentes cum suis sanctis mereamur aulam ingredi celi simul et beatam ducere vitam
Prestet hoc nobis deitas beata patris ꝛc. Antiphona. Exultate. Psalmus. lxxx.
Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob.
Sumite psalmum et date tympanum: psalterium iocūdum cum cythara
Buccinate in neomenia tuba: ī insigni die solennitatis vestre
Quia preceptum in israel est: et iudicium deo iacob.
Testimonium ī ioseph posuit illud cū exiret de terra egypti: linguam quam nō nouerat audiuit
Diuertit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruierunt.
In tribulatione inuocasti me ꝛ liberaui te exaudiui te ī abscondito tēpestatis: probaui te apud aquam cōtradictionis
Audi popul⁹ meus et cōtestabor te israel si audieris me non erit in te deus recens neq̄ adorabis deum alienum.
Ego enim sum dominus deus tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuum et implebo illud
Et non audiuit populus meus vocem meam: ꝛ israel non intendit michi.
Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum: ibunt ī adinuentionibus suis
Si populus me⁹ audisset me: israel si in viis meis ambulasset.
Pro nichilo forsitā inimicos eoꝝ humiliassem: et super tribulantes eos misissem manum meam
Inimici domini mentiti sunt ei: et erit tempus eorum in secula
Et cibauit illos ex adipe frumenti: et de petra melle saturauit eos ps. lxxxi.
Deus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos diiudicat.
Usq̄quo iudicatis iniquitatē: et facies

peccatorum sumitis.

Iudicate egeno et pupillo: humilem ⁊ pauperem iustificate.

Eripite pauperem: ⁊ egenum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt neq; intellexerunt in tenebris ambulant: mouebuntur omnia fūdamenta terre

Ego dixi dii estis: ⁊ filii excelsi omnes

Uos autem sicut homīes moriemini: et sicut vnus de principibus cadetis

Surge deus iudica terram: quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus.

Gloria patri. ā. Exultate deo adiutori nostro. ā. Tu solus ps. lxxxii

Deus quis similis erit tibi: neq; taceas neq; compescaris deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: et qui oderunt te extulerunt caput

Super populū tuū malignauerūt cōsiliū: ⁊ cogitauerūt aduersus sctōs tuos

Dixerūt venite ⁊ disperdamus eos de gente: et nō meōretur nomē israel vltra.

Qm̄ cogitauerunt vnanimiter simul aduersum te: testamentum disposuerūt tabernacula ydumeorum ⁊ ismaelite.

Moab et agareni gebal et amon et amalech alienigene: cum habitantibus tyrū.

Etenim assur venit cum illis: facti sūt in adiutorium filiis loth

Fac illis sicut madian et cysare: sicut iabin in torrente cyson

Disperierunt in endor: facti sūt vt stercus terre

Pone principes eorum sicut oreb ⁊ zeb: et zebee et salmana

Omnes principes eoꝝ q̄ dixerūt: hereditate possideamus sanctuarium dei

Deus meus pone illos vt rotam: et sicut stipulam ante faciem venti

Sicut ignis qui comburit siluam: et sicut flamma comburens montes.

Ita persequeris illos in tēpestate tua: et in ira tua turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia: et q̄rent nomen tuum domine.

Erubescant et cōturbentur in seculū seculi: et confundantur et pereant

Et cognoscant quia nomē tibi dn̄s: tu solus altissimus ī omni terra. ps. lxxxiii.

Quam dilecta tabernacula tua dn̄e virtutum: concupiscit ⁊ deficit anima mea in atria domini

Cor meum et caro mea: exultauerunt in deum viuum.

Etenim passer inuenit sibi domum: et turtur nidū vbi reponat pullos suos.

Altaria tua domine virtutum: rex meus et deus meus

Beati qui habitant in domo tua dn̄e: ī secula seculorum laudabunt te

Beatus vir cuius ē auxiliū abs te: ascēsiones ī corde suo disposuit ī valle lachrimarum: in loco quem posuit

Etenim benedictionem dabit legislator ibunt de virtute in virtutē: videbitur deus deorum in syon

Domine deus virtutū exaudi orationem meā: auribus percipe deus iacob.

Protector noster aspice deus: ⁊ respice in faciem christi tui

Quia melior est dies vna ī atriis tuis: super milia.

Elegi abiectus esse ī domo dei mei: magisq̄ habitare ī tabernaculis peccatorū

Quia misericordiam et veritatem diligit deus: gratiā et gloriam dabit dn̄s

Non priuabit bonis eos qui ambulāt in innocentia: domine virtutum beatus homo qui sperat in te. Gloria patri et. ān. Tu solus altissimus super omnem terram.

Antiphona Benedixisti Psalmus. lxxxiiii

Benedixisti domine terrā tuā: auertisti captiuitatem iacob.

Remisisti iniquitatem plebis tue: operuisti omnia peccata eorum

Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira indignationis tue.

Converte nos deus salutaris noster: et auerte iram tuam a nobis
Nunquid ineternum irasceris nobis: aut extendes iram tuam a generatione in generationem
Deus tu conuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te
Ostende nobis domine misericordiam tuam: et salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquatur in me dñs deus: qm̄ loquetur pacem in plebem suam
Et super sanctos suos: et in eos qui cõuertuntur ad cor.
Verũtamen prope timentes eum salutare ipsius: vt ĩhabitet gloria ĩ terra nr̄a
Misericordia et veritas obuiauerunt sibi: iusticia et pax osculate sunt
Veritas de terra orta est: et iusticia de celo prospexit.
Etenĩ dñs dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum.
Iusticia ante eum ambulabit: et ponet in via gressus suos. ps. lxxxv.
Inclina dñe aurem tuã et exaudi me: qm̄ inops et pauper sum ego.
Custodi aĩam meam quoniam sanctus sum: saluum fac seruum tuum deus meus sperantem in te
Miserere mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die: letifica animam serui tui. quoniã ad te dñe animam meam leuaui
Qm̄ tu domine suauis et mitis: et multe misericordie omnibus inuocantib; te
Auribus percipe dñe orationẽ meam: et intende voci deprecationis mee.
In die tribulationis mee clamaui ad te quia exaudisti me
Non est similis tui in diis domine: et non est secundum opera tua
Omnes gentes quascunq; fecisti venient et adorabunt coram te domine: et glorificabunt nomen tuum.
Quoniam magnus es tu et faciens mirabilia: tu es deus solus
Deduc me domine in via tua et ingrediar ĩ veritate tua: letetur cor meum vt timeat nomen tuum.
Confitebor tibi dñe deus meus ĩ toto corde meo: et glorificabo nomẽ tuũ ineternũ
Quia mĩa tua magna est sup me: et eruisti aĩam meam ex inferno inferiori
Deus iniqui insurrexerunt super me. et synagoga potentiũ quesierũt animã meã: et nõ proposuerunt te ĩ cõspectu suo
Et tu dñe deus miserator et misericors patiens et multe misericordie et verax
Respice ĩ me et miserere mei da ĩperiũ tuũ puero tuo: et saluũ fac filiũ ãcille tue
Fac mecũ signũ in bonũ vt videant qui oderunt me et confũdantur: quoniã tu dñe adiuuisti me et consolatus es me.
Gloria patri. ã. Benedixisti dñe terrã tuã
Fundamẽ ℂ ã. Fundamẽta. ps. lxxxvi.
Fundamenta eius ĩ montib; sctis: diligit dñs portas syõ super oĩa tabernacula iacob.
Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei
Memor ero raab et babilonis: sciẽtiũ me.
Ecce alienigene et tyrus et populus ethiopum: hi fuerunt illic.
Nũquid syon dicet homo et homo natus est ĩ ea: et ipse fũdauit eam altissimus
Dñs narrabit ĩ scripturis populorũ: et principum horum qui fuerunt in ea
Sicut letantiũ: oĩm habitatio est in te.
Dñe deus salutis mee: ℂ ps. lxxxvii
Domine deus salutis mee: in die clamaui et nocte coram te
Intret ĩ conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam
Quia repleta est malis aĩa mea: et vita mea in inferno appropinquauit
Estimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber
Sicut vulnerati dormientes in sepulcris quorum non est memor amplius: et ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferiori: ĩ tenebrosis et in vmbra mortis

Super me cõfirmatus est furor tuus: et omnes fluctus tuos induxisti sup me

Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abhominationem sibi

Traditus sum et non egrediebar: oculi mei languerunt pre inopia

Clamaui ad te domine: tota die expãdi ad te manus meas.

Nũquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt. & cõfitebuntur tibi

Nunquid narrabit aliquis ĩ sepulcro miam tuã: & veritatẽ tuam ĩ perditionẽ:

Nunquid cognoscent in tenebris mirabilia tua: & iusticia tua ĩ terra obliuionis

Et ego ad te domine clamaui: et mane oratio mea preueniet te

Ut quid domine repellis orationẽ meam: auertis faciem tuam a me:

Pauper sum ego et in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt ire tue: et terrores tui conturbauerunt me.

Circundederunt me sicut aqua tota die: circundederunt me simul

Elongasti a me amicũ et proximum: & notos meos a miseria. Gloria patri. ã.

Fundamenta eius in montibus sanctis. ãn. De

Misericordias ¶ Benedictus. ps. lxxxviii domini: in eternum cantabo.

In generatione et generationẽ: annũciabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti ieternum misericordia edificabitur in celis: preparabitur veritas tua in eis.

Disposui testamẽtum electis meis: iuraui dauid seruo meo. Usq3 ineternũ preparabo semen tuum

Et edificabo in generatione et generationem: sedem tuam.

Confitebuntur celi mirabilia tua dñe: etenim veritatẽ tuam ĩ ecclesia sanctorum.

Quoniam quis in nubibus equabitur domino: similis erit deo in filiis dei

Deus qui glorificatur in consilio sanctorum: magnus et terribilis super omnes qui in circuitu eius sunt

Dñe deus virtutum quis similis tibi: potens es dñe & veritas tua ĩ circuitu tuo

Tu dñaris potestati maris: motũ autem fluctuum eius tu mitigas

Tu humiliasti sicut vulneratum superbũ: in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt celi & tua est terra orbem terre & plenitudinem eius tu fundasti: aquilonem et mare tu creasti.

Thabor & hermon in noĩe tuo: exultabunt tuum brachium cum potentia.

Firmet manus tua et exaltet dextera tua: iusticia & iudiciũ p̃paratio sedis tue

Misericordia & veritas precedent faciẽ tuam: beatus populus qui scit iubilationẽ

Domine in lumine vultus tui ambulabunt & in noĩe tuo exultabũt tota die: et in iusticia tua exaltabuntur.

Qm̃ gloria virtutis eorum tu es: & ĩ beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrũ

Quia domini est assumptio nostra: et sancti israel regis nostri

Tunc locutus es in visione sãctis tuis et dixisti posui adiutorium in potente: et exaltaui electum de plebe mea

Inueni dauid seruum meum: oleo sãcto meo vnxi eum

Manus enim mea auxiliabitur ei: & brachium meum confirmabit eum

Nichil proficiet inimicus in eo: et filius iniquitatis non apponet nocere ei

Et concidã a facie ipsius inimicos eius: et odientes eum in fugam conuertam

Et veritas mea et misericordia mea cum ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu eius

Et ponam in mari manum eius: et in fluminibus dexteram eius

Ipse inuocauit me pater meus es tu: deus meus et susceptor salutis mee.

Et ego primogenitum ponam illum: excelsum pre regibus terre

In eternum seruabo illi misericordiã meam: et testamentum meũ fidele ipsi

Et ponam in seculum seculi semẽ ei⁹: et thronum eius sicut dies celi

Si autẽ dereliquerint filii eius legem meã: et ĩ iudiciis meis nõ ambulauerint.

Si iusticias meas prophanauerint: et mandata mea non custodierint

Visitabo in virga iniquitates eorum: et in verberibus peccata eorum

Misericordiã aũt meã non dispergã ab eo: neq; nocebo in veritate mea.

Neq; prophanabo testamentum meum: et que procedunt de labiis meis non faciam irrita

Semel iuraui ĩ sãcto meo si dauid mẽtiar: semen eius ineternũ manebit

Et thronus eius sicut sol in conspectu meo: et sicut luna perfecta ineternum. et testis in celo fidelis

Tu vero repulisti et despexisti: distulisti christum tuum.

Auertisti testamentum serui tui: prophanasti in terra sanctuarium eius

Destruxisti omẽs spes eius: posuisti firmamentum eius formidinem

Diripuerũt eũ oẽs transeũtes viã: factus est opprobrium vicinis suis

Exaltasti dexterã deprimẽtium eum: letificasti omnes inimicos eius

Auertisti adiutorium gladii eius: et non es auxiliatus ei in bello

Destruxisti eum ab emundatione: et sedem eius in terra collisisti

Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione

Usq; quo domine auertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua.

Memorare que mea substantia: nunquid eĩ vane cõstituisti omnes filios hominũ

Quis est homo qui viuet et nõ videbit mortẽ: eruet aĩam suã de manu inferi.

Ubi sũt misericordie tue antique dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua.

Memor esto domine opprobrii seruorũ tuorum: quod continui in sinu meo multarum gentium

Quod exprobrauerunt inimici tui dñe qd exprobrauerunt cõmutationẽ xpi tui

Benedictus dñs ineternũ: fiat fiat

Hi psalmi omnes dimittuntur hic — ps. lxxxix

Dñe refugiũ. quere ĩ laud. fe. v. ps. lxxxx

Qui habitat. quere ad completorium die sabbati ante letaniam. — Psalmus lxxxxi

Bonum est confiteri. quere in laudibus die sabbati. — Psalmus. lxxxxii.

Dominus regnauit decorem. quere in laudibus die dominica — Psalmus lxxxxiii

Deus vltionũ dominus: deus vltionum libere egit

Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem superbis

Usq; quo peccatores domine: vsq; quo peccatores gloriabuntur.

Effabuntur et loquentur iniquitatẽ: loquẽtur omnes qui operant̃ iniusticiã

Populũ tuũ dñe humiliauerũt: et hereditatem tuam vexauerunt

Viduam et aduenam interfecerunt: et pupillos occiderunt

Et dixerunt non videbit dominus: nec intelliget deus iacob.

Intelligite insipientes ĩ populo: et stulti aliquando sapite.

Qui plantauit aurem non audiet: aut qui finxit oculum non considerat

Qui corripit gentes nõ arguet: qui docet hominem scientiam

Dominus scit cogitatiões hominum: quoniam vane sunt.

Beatus homo quem tu erudieris domine: et de lege tua docueris eum

Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea

Quia non repellet dñs plebem suam: et hereditatem suam non derelinquet.

Quoadusq; iusticia cõuertatur ĩ iudiciũ: ⁊ q̃ iuxta illã oẽs qui recto sũt corde
Quis consurget michi aduersus malignãtes: aut quis stabit mecũ aduersus operantes iniquitatem.
Nisi quia dominus adiuuit me paulo minus habitasset in inferno aĩa mea.
Si dicebam motus est pes meus: misericordia tua domine adiuuabat me.
Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: cõsolationes tue. letificauerunt animam meam.
Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in precepto
Captabunt in animam iusti: et sãguinem innocentem condemnabunt.
Et factus est michi dñs in refugium: ⁊ deus meus in adiutorium spei mee
Et reddet illis iniquitatem ipsorum et ĩ malicia eorum disperdet eos: disperdet illos dñs deus noster. Gloria patri et. ãn
Bñdict⁹ dñs ĩ eternũ. p̃. Lhic dimittit. lxxxxiiii. L
Venite exultemus domino: iubilemus deo salutari nostro
Preoccupemus faciem eius in cõfessione: et in psalmis iubilemus ei
Quoniam deus magnus dñs: ⁊ rex magnus super omnes deos
Quia in manu eius sunt omnes fines terre: ⁊ altitudines mõtium ipsius sunt
Quoniã ipsius est mare et ipse fecit illud: ⁊ siccam manus eius formauerunt.
Venite adoremus ⁊ procidamus ⁊ ploremus ante dominum qui fecit nos: quia ipse est dominus deus noster
Et nos populus pascue eius ⁊ oues manus eius: hodie si vocẽ eius audieritis nolite obdurare corda vestra.
Sicut in irritatione scd̃m diem tentationis ĩ deserto: vbi tentauerũt me p̃res vestri: probauerunt et viderunt opera mea
Quadraginta annis offensus fui generationi illi: ⁊ dixi semper hi errant corde.
Et isti nõ cognouerunt vias meas vt iuraui ĩ ira mea: si introibunt in requiẽ meã. Gloria patri. ã. Cantate. L ps. lxxxxv
Cantate dño canticũ nouum: cantate dño omnis terra.
Cãtate dño ⁊ benedicite noĩ eius: annũciate de die in diem salutare eius
Annũciate inter gentes gloriam eius: in oĩbus populis mirabilia eius
Quoniã magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos
Quoniam omnes dii gentium demonia: dominus autem celos fecit
Confessio ⁊ pulchritudo ĩ conspectu ei⁹: sanctimonia ⁊ magnificentia in sanctificatione eius
Afferte dño patrie gentiũ afferte dño gloriam et honorem: afferte domino gloriam nomini eius.
Tollite hostias ⁊ introite in atria eius: adorate dominũ ĩ atrio sancto eius
Cõmoueatur a facie eius vniuersa terra: dicite ĩ gentibus quia dñs regnauit
Etenĩ correxit orbem terre qui non cõmouebitur: iudicabit populos ĩ equitate
Letentur celi ⁊ exultet terra cõmoueatur mare ⁊ plenitudo eius: gaudebũt cãpi et omnia que in eis sunt
Tunc exultabunt omnia ligna siluarum a facie domini quia venit: quoniã venit iudicare terram
Iudicabit orbem terre ĩ equitate: ⁊ populos ĩ veritate sua. ps. dd. lxxxxvi
Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe.
Nubes ⁊ caligo ĩ circuitu eius: iusticia et iudicium correctio sedis eius
Ignis ante ipsum precedet: ⁊ inflãmabit in circuitu inimicos eius.
Illuxerunt fulgura eius orbi terre: vidit ⁊ commota est terra
Montes sicut cera fluxerũt a facie dñi: a facie domini omnis terra
Annunciauerunt celi iusticiã eius: ⁊ viderunt omnes populi gloriam eius

Cōfundantur omnes qui adorant scul
ptilia: ⁊ qui gloriant̄ ī simulacris suis.
Adorate eum omnes angeli eius: au-
diuit et letata est syon.
Et exultauerunt filie iude: propter iu
dicia tua domine.
Quoniam tu dominus altissimus su
per omnem terram: nimis exaltatus es
super omnes deos.
Qui diligitis dominum odite malum
custodit dominus animas sanctorū suo
rum: de manu peccatoris liberauit eos.
Lux orta est iusto: ⁊ rectis corde leticia
Letamini iusti ī domino: ⁊ cōfitemini
memorie sanctificationis eius.
Gloria patri et filio. Sicut erat in.
ā. Cantate dño et benedicite noī eius. ỽ⁹. Intret
oratio mea. ℟. In cōspectu tuo dñe. In laud. ān
Sacrificiū deo spiritus cōtribulatus. p̄s. Mi
serere. ān. In veritate. Psalmus. Cxli
Dñe exaudi orationē meā auribus
percipe obsecrationē meam: ī veri
tate tua exaudi me in tua iusticia.
Et non ītres in iudicium cū seruo tuo:
quia non iustificabitur in conspectu tuo
omnis viuens.
Quia persecutus est īimicus animam
meam: humiliauit ī terra vitam meam
Collocauit me in obscuris sicut mor-
tuos seculi: et anxiatus est super me spi-
ritus meus in me turbatum est cor meū
Memor fui dierū antiquorum medi-
tatus sum in omnibus operibus tuis: in
factis manuum tuarum meditabar
Expandi manus meas ad te: anima
mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me domine: defecit
spiritus meus.
Non auertas faciem tuam a me: et si-
milis ero descendentibus in lacum.
Auditā fac michi mane misericordiā
tuam: quia in te speraui.
Notam fac michi viam in qua ambu-
lem: quia ad te leuaui animam meam
Eripe me de īimicis meis dñe ad te cō
fugi doce me facere voluntatem tuam:
quia deus meus es tu
Spiritus tuus bonus deducet me ī ter
ram rectam: propter nomen tuum domi
ne viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiōe animā meam:
⁊ ī mia tua disperdes oēs inimicos meos
Et perdes omnes qui tribulāt animā
meam: quoniam ego seruus tuus sum
Gloria patri. ā. In veritate tua exaudi me
domine. ā. Illumina domīe vultum tuum super
nos. p̄s. Deus deus meus. Abacuc iii.
Dñe audiui auditum tuum: ⁊ timui
Domine opus tuum: ī medio an
norum viuifica illud
In medio annorum notum facies: cū
iratus fueris mīe recordaberis
Deus ab austro veniet: et sctūs de mō-
te pharan.
Operuit celos gloria eius: ⁊ laudis eius
plena est terra.
Splendor eius vt lux erit: cornua in ma
nibus eius
Ibi abscondita est fortitudo eius: ante
faciem eius ibit mors
Egredietur diabolus ante pedes eius:
stetit et mensus est terram
Aspexit ⁊ dissoluit gentes: et cōtriti sūt
montes seculi.
Incuruati sunt colles mundi: ab itine
ribus eternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tentoria ethiopie:
turbabuntur pelles terre madiā
Nunquid in fluminibus iratus es do
mine aut in fluminibus furor tuus: vel
in mari indignatio tua.
Qui ascendes super equos tuos: ⁊ qua
drige tue saluatio.
Suscitans suscitabis arcum tuum: iu
ramenta tribubus que locutus es.
Fluuios scindes terre viderūt te et do-
luerunt montes: gurges aquaꝝ transiit
Dedit abyssus vocem suam: altitudo

manus suas leuauit.
Sol et luna steterũt ĩ habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum ibunt ĩ splẽ dore fulgurantis haste tue
In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutẽ populi tui: in salutem cum christo tuo.
Percussisti caput de domo impii: denudasti fundamentũ eius vsq ad collum
Maledixisti sceptris eius capiti bellatorꝝ eius: venientibus vt turbo ad dispergendum me
Exultatio eorum: sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito.
Viam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui et conturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea
Ingrediatur putredo in ossibus meis: et subter me scateat
Vt requiescã ĩ die tribulationis: et ascẽdam ad populum accinctum nostrum
Ficus enim non florebit: et nõ erit germen in vineis
Mentietur opus oliue: et arua non afferent cibum.
Abscidetur de ouili pecus: et nõ erit armentum in presepibus.
Ego autem in domino gaudebo: et exultabo in deo iesu meo
Deus dominus fortitudo mea: et ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et sup excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem. Gloria patri
ãn. Dñe audiui auditum tuum et timui. ãn. In sanctis eius laudate deũ. ps. Laudate dominum de celis Capitulum.
Domine miserere nostri te enĩ expectauimus esto brachium nostrũ ĩ mane: et salus nostra ĩ tẽpore tribulatiõis. Hy⁹.
Ecce iam noctis tenuatur vmbra lucis aurora rutilans choruscat nisibus totis rogitemus omẽs cũctipotentẽ
Vt deus noster miseratus omnẽ pellat languorẽ tribuat salutem donet et nobis pietate patris regna polorum.
Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq sancti spiritus cuius reboat in omni gloria mundo. Amen. ℣. In matutinis dñe med. ℟. Quia fuisti adiutor. ãn. Per viscera mĩe dei nostri in quibz visitauit nos oriens ex alto. ps. Benedictus. kyri eleyson.
Sabbato ad matutiñ. Inuitato. Dñm deum nostrum. Venite adoremus. ps. Venite exl'. hy⁹.
Nocte surgentes vigilemus omnes semper in psalmis meditemur atq viribus totis domino canamus dulciter hymnos
Vt pio regi pariter canentes cum suis sanctis mereamur aulam ingredi celi simul et beatam ducere vitam
Prestet hoc nobis deitas beata. etc. ãn. Quia mirabilia ps. lxxxxvii
Cantate dño canticum nouũ: quia mirabilia fecit.
Saluauit sibi dextera eius: et brachium sanctum eius
Notum fecit dñs salutare suũ: ĩ cõspectu gentium reuelauit iusticiam suam.
Recordatus est misericordie sue: et veritatis sue domui israel
Viderunt omnes termini terre: salutare dei nostri.
Iubilate deo omnis terra: cantate et exultate et psallite
Psallite domino in cythara in cythara et voce psalmi: in tubis ductilibus et voce tube cornee.
Iubilate in cõspectu regis domini moueatur mare et plenitudo eius: orbis terrarum et qui habitant in eo
Flumina plaudent manu simul mõtes exultabunt a conspectu domini: quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terrarꝝ ĩ iusticia: et populos in equitate. ps. lxxxxviii.
Dominus regnauit irascãt populi:

qui sedes sup cherubin moueatur terra
Dominus in syō magnus: et excelsus super omnes populos.
Cōfiteantur nomini tuo magno quoniam terribile et sanctum est: ⁊ honor regis iudicium diligit.
Tu parasti directiones: iudicium et iusticiam in iacob tu fecisti.
Exaltate dn̄m deum nostrum: ⁊ adorate scabellum pedū eius qm̄ sanctum est.
Moyses et aaron in sacerdotibꝫ eius: ⁊ samuel inter eos qui inuocāt nomen eiꝰ
Inuocabāt dn̄m ⁊ ip̄e exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos.
Custodiebant testimonia eius: et preceptum quod dedit illis
Domine deꝰ noster tu exaudiebas eos deus tu propicius fuisti eis: et vlciscens ī omnes adinuentiones eorum
Exaltate dominū deū nostrum ⁊ adorate in monte sancto eius: quoniam sanctus dominus deus noster. Gloria pa. ā. Qui mirabilia fecit dn̄s. Jubilate. ps. lxxxxix.
Jubilate deo omnis terra: seruite domino in leticia
Introite ī cōspectu eius: ī exultatione
Scitote quoniam dominus ipse est deus: ipse fecit nos et non ipsi nos
Populus eius ⁊ oues pascue eius introite portas eius in confessione: atria eius in hymnis confitemini illi
Laudate nomen eius quoniā suauis ē dn̄s ineternū mīa eius: et vsqꝫ in generatione et generationē veritas eius ps. C.
Misericordiam et iudiciū: cantabo tibi domine.
Psallam ⁊ intelligam in via immaculata: quando venies ad me.
Perābulabam ī īnocentia cordis mei: in medio domus mee
Non proponebā ante oculos meos rē iniustā: facientes preuaricationes odiui
Non adhesit michi cor prauum: declināntē a me malignum non cognoscebā
Detrahentem secreto proximo suo: hūc persequebar.
Superbo oculo et insatiabili corde: cū hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terre vt sedeāt mecum: ambulans in via immaculata hic michi ministrabat.
Non habitabit in medio domus mee ẜ facit superbiā: qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum
In matutino interficiebā omnes peccatores terre: vt disperderem de ciuitate domini omnes operantes iniquitatem.
Gloria patri et filio. ān. Jubilate deo omnis terra. ān. Clamor. Psalmus. C. i.
Domine exaudi orationē meā: et clamor meus ad te veniat
Non auertas faciem tuā a me: in quacūqꝫ die tribulor īclina ad me aurē tuā.
In quacunqꝫ die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerūt sicut fumus dies mei: ⁊ ossa mea sicut cremium aruerunt
Percussus sū vt fenū et aruit cor meū: quia oblitus sum comedere panem meū
A voce gemitus mei: adhesit os meum carni mee
Similis factus sū pellicano solitudis: factus sum sicut nicticorax in domicilio
Vigilaui ⁊ factus sum: sicut passer solitarius in tecto
Tota die exprobrabāt michi īimici mei: ⁊ qui laudabāt me aduersū me iurabāt.
Quia cinerē tanꝙ panem manducabā: et potum meum cum fletu miscebam
A facie ire īdignationis tue: qꝛ eleuās allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerunt: et ego sicut fenum arui.
Tu autem domine ineternum permanes: et memoriale tuum in generatione et generationem
Tu exurgens domine misereberis syō qꝛ tp̄s miserendi eius qꝛ venit tempus

Quoniã placuerũt seruis tuis lapides eius: et terre eius miserebuntur.
Et timebunt gentes nomen tuum domine: et omnes reges terre gloriam tuã
Quia edificauit dominus syon: et videbitur in gloria sua.
Respexit in orationem humiliũ: et nõ spreuit precem eorum
Scribantur hec in generatione altera: et populus qui creabitur laudabit dñm.
Quia prospexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.
Ut audiret gemitus cõpeditorũ: vt solueret filios interemptorum.
Ut annuncient in syon nomen domini: et laudem eius in hierusalem.
In conueniendo populos in vnum: et reges vt seruiant domino
Respondit ei in via virtutis sue: paucitatem dierꝝ meorum nuncia michi
Ne reuoces me ĩ dimidio dierũ meorꝝ: ĩ generatione ⁊ generationem anni tui
Initio tu domine terram fundasti: et opera manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autem permanes: et omnes sicut vestimentum veterascent
Et sicut opertoriũ mutabis eos et mutabuntur: tu autem idem ipse es et anni tui non deficient
Filii seruorum tuorum habitabunt: et semen eorum ĩ seculũ dirigetur. p̄. C.ii.
Benedic anima mea dño: et omnia que intra me sunt noĩ sancto eius.
Benedic anima mea domĩo: ⁊ noli obliuisci omnes retributiones eius
Qui ꝑpiciatur omnibus iniquitatibꝫ tuis: qui sanat omẽs infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in mĩa et miserationibus
Qui replet in bonis desiderium tuum: renouabitur vt aquile iuuentus tua.
Faciens misericordias dominus: et iudicium omnibus iniuriam patientibus.
Notas fecit vias suas moysi: filiis isra el voluntates suas
Miserator et misericors dominus: longanimis ⁊ multum misericors
Non imperpetuum irascetur: neqꝫ ineternum comminabitur.
Non secũdum peccata nostra fecit nobis: neqꝫ secundum iniquitates nostras retribuit nobis.
Quoniam secundum altitudinem celi a terra: corroborauit misericordiã suam super timentes se
Quantũ distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates nostras.
Quomodo miseretur pater filiorũ misertus est dñs timentibus se: quoniã ipse cognouit figmentum nostrum
Recordatus est quoniam puluis sumꝰ homo sicut fenũ: dies eius tãq̃ flos agri sic efflorebit
Quoniam spiritus pertransibit in illo et non subsistet: et non cognoscet amplius locum suum
Misericordia autem dñi ab eterno: ⁊ vsqꝫ ineternum super timentes eum
Et iusticia illius in filios filiorum: his qui seruant testamentum eius
Et memores sunt mandatorum ipsius: ad faciendum ea
Dominus in celo parauit sedem suam: ⁊ regnum ipsius omnibus dominabitur
Benedicite dño omnes angeli eius potentes virtute facientes verbũ illius: ad audiendam vocem sermonum eius.
Benedicite dño omnes virtutes eiꝰ: ministri eius qui facitis voluntatem eius.
Benedicite dño oĩa opera eius: in omĩ loco dñationis eius benedic aĩa mea domino. Gloria patri. á. Clamor meus ad te veniat deus. á. Benedic. ps. C.iii
Benedic aĩa mea dño: domine deus meus magnificatus es vehemẽter
Confessionem ⁊ decorem induisti: amictus lumine sicut vestimento
Extendens celum sicut pellem: qui

tegis aquis superiora eius
Qui ponis nubem ascensum tuũ: qui ambulas super pennas ventorum
Qui facis angelos tuos spiritus: et ministros tuos ignem urentem
Qui fundasti terram super stabilitatẽ suã: non inclinabitur in seculũ seculi.
Abyssus sicut vestimentũ amictus ei⁹: super montes stabunt aque
Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt.
Ascendunt montes et descendunt cãpi: in locum quem fundasti eis.
Terminũ posuisti quẽ nõ transgrediẽtur: neq; convertentur operire terram
Qui emittis fontes in cõuallibus: inter mediũ montium pertransibunt aque
Potabunt omnes bestie agri: expectabunt onagri in siti sua.
Super ea volucres celi habitabunt: de medio petrarum dabunt voces
Rigans montes de superiorib; suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra
Producens fenum iumentis: et herbã seruituti hominum
Ut educas panem de terra: ꝛ vinum letificet cor hominis
Ut exhilaret faciẽ in oleo: et panis cor hominis confirmet
Saturabũtur ligna cãpi ꝛ cedri libani quas plãtauit: illic passeres nidificabũt
Herodii domus dux est eoꝝ montes excelsi ceruis: petra refugium herinaciis
Fecit lunam in tempore: sol cognouit occasum suum
Posuisti tenebras ꝛ facta est nox: ĩ ipsa pertransibunt omnes bestie silue.
Catuli leonum rugientes ut rapiant: et querant a deo escam sibi.
Ortus est sol et congregati sunt: et in cubilibus suis collocabuntur
Exibit homo ad opus suum: et ad operationem suam usq; ad vesperam.
Quam magnificata sũt opera tua domine omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua
Hoc mare magnũ ꝛ spaciosũ manib;: illic reptilia quorum non est numerus
Animalia pusilla cum magnis: illic naues pertrãsibunt.
Draco iste quem formasti ad illudendum ei: omnia a te expectant ut des illis escam in tempore
Dante te illis colligent: aperiẽte te manum tuã oĩa implebuntur bonitate
Auertente autem te faciem turbabũtur auferes spiritum eorum et deficient: et in puluerem suum reuertentur
Emitte spiritum tuum ꝛ creabuntur: et renouabis faciem terre
Sit gloria domini ĩ seculum: letabitur dominus in operibus suis
Qui respicit terram ꝛ facit eam tremere: qui tangit montes et fumigant
Cantabo domino in vita mea: psallã deo meo ꝗdiu sum
Iocũdum sit ei eloquium meum: ego vero delectabor in domino.
Deficiant peccatores a terra et iniqui ita ut non sint: benedic anima mea dño

Confitemini dño et inuo ❡ ps. C.iiii
cate nomẽ eius: annunciate inter gentes opera eius
Cantate ei et psallite ei narrate omĩa mirabilia eius: laudamini in nomine sãcto eius.
Letetur cor querentiũ dñm q̃rite dñ; ꝛ cõfirmamini q̃rite faciem eius semper
Mementote mirabilium eius que fecit: prodigia eius et iudicia oris eius.
Semen abraham serui eius: filii iacob electi eius
Ipse dominus deus noster: in uniuersa terra iudicia eius
Memor fuit ĩ seculũ testamenti sui: verbi quod mãdauit in mille generationes
Quod disposuit ad abraham: ꝛ iuramẽti sui ad ysaac

Et statuit illud iacob in preceptum: et israel in testamentum eternum
Dicens tibi dabo terram chanaam: funiculum hereditatis vestre
Cum essent numero brevi: paucissimi et incole eius
Et pertransierunt de gente i gentem: et de regno ad populum alterum.
Non reliquit hominem nocere eis: et corripuit pro eis reges
Nolite tangere christos meos: et in prophetis meis nolite malignari
Et vocauit famē super terram: et omne firmamentum panis contriuit
Misit ante eos virum: in seruum venūdatus est ioseph
Humiliauerunt in compedibus pedes eius ferrum pertrāsiit animam eius: donec veniret verbum eius.
Eloquium domini iflammauit eum misit rex et soluit eum: princeps populorum et dimisit eum.
Constituit eum dn̄m domus sue: et prīcipem omnis possessionis sue
Ut erudiret principes eius sicut semet ipsum: et senes eius prudentiam doceret
Et intrauit israel in egyptum: et iacob accola fuit in terra cham
Et auxit populum suū vehementer: et firmauit eum super inimicos eius
Conuertit cor eorum vt odirent populum eius: et dolū facerent in seruos eius.
Misit moysē seruum suum: aaron quē elegit ipsum
Posuit in eis verba signorum suorum: et prodigiorum in terra cham.
Misit tenebras et obscurauit: et non exacerbauit sermones suos
Conuertit aquas eorum in sanguinē: et occidit pisces eorum
Et dedit terra eorum ranas: i penetralibus regum ipsorum
Dixit et venit cynomia et cinifes: i omnibus finibus eorum
Posuit pluuias eorum grandinē: ignē comburentem in terra ipsorum
Et percussit vineas eorum et ficulneas eorum: et contriuit lignum finium eorum
Dixit et venit locusta et brucus: cuius nō erat numerus.
Et comedit omne fenū in terra eorum: et comedit omnem fructum terre eorum
Et percussit omne primogenitū i terra eorum: primicias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argento et auro: et non erat in tribubus eorum infirmus.
Letata est egyptus i profectione eorum: quia incubuit timor eorum super eos
Expandit nubem i protectionem eorum: et ignem vt luceret eis per noctem
Petierunt et venit coturnix: et pane celi saturauit eos
Dirupit petram et fluxerūt aque: abierunt in sicco flumina
Quoniā memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abraham puerū suum
Et eduxit populum suum in exultatione: et electos suos in leticia
Et dedit illis regiones gentium: et labores populorum possederunt
Ut custodiant iustificationes eius: et legem eius requirant. Gloria patri et filio. Sicut erat in principio. ā. Benedic anima mea domino. ān. Visita. ps. C. v.

Confitemini domino quoniā bonus: qm̄ in seculū misericordia eius
Quis loquet potētias domini: auditas faciet omnes laudes eius.
Beati qui custodiunt iudicium: et faciunt iusticiam in omni tempore
Memento nostri domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo
Ad videndum in bonitate electorū tuorum ad letandum in leticia gētis tue: vt lauderis cum hereditate tua
Peccauimus cum patribus nostris iniuste egimus: iniquitatem fecimus
Patres nostri in egypto non intellexe

runt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordie tue.
Et irritauerūt ascendentes in mare: mare rubrum
Et saluauit eos propter nomē suum: vt notam faceret potentiam suam.
Et increpuit mare rubrum ꝛ exsiccatū est: ꝛ deduxit eos ī abyssis sicut ī deserto
Et saluauit eos de manu odientium: et redemit eos de manu inimici
Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remansit
Et crediderunt in verbis eius: ꝛ laudauerunt laudem eius.
Cito fecerunt obliti sunt operum eius: et non sustinuerunt consilium eius.
Et cōcupierunt cōcupiscentiam ī deserto: et tentauerunt deum in inaquoso
Et dedit eis petitionem ipsorum: ꝛ misit saturitatem in animas eorum
Et irritauerūt moysē in castris: aarō sanctum domini
Aperta est terra et deglutiuit dathan: et operuit super congregationem abyrō
Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores.
Et fecerunt vitulum in oreb: et adorauerunt sculptile.
Et mutauerunt gloriam suam: ī similitudinem vituli comedentis fenum
Obliti sunt deum qui saluauit eos qui fecit magnalia ī egypto: mirabilia ī terra cham terribilia in mari rubro
Et dixit vt disperderet eos: si non moyses electus eius stetisset in confractione in conspectu eius.
Ut auerteret iram eius ne disperderet eos: et pro nichilo habuerunt terram desiderabilem.
Non crediderunt verbo eius ꝛ murmurauerunt ī tabernaculis suis: non exaudierunt vocem domini
Et eleuauit manum suam super eos: vt prosterneret eos in deserto
Et vt deiceret semē eorū in nationibus: et disperderet eos in regionibus.
Et iniciati sunt beelphegor: et comederunt sacrificia mortuorum
Et irritauerunt eum in adinuentionibus suis: ꝛ multiplicata est ī eis ruina.
Et stetit finees et placauit: et cessauit quassatio
Et reputatū est ei ad iusticiā: ī generatione ꝛ generationē vsqꝫ in sempiternū.
Et irritauerunt eum ad aquas cōtradictionis: et vexatus est moyses propter eos quia exacerbauerunt spiritum eius.
Et distinxit in labiis suis: non disperdiderunt gentes quas dixit dn̄s illis.
Et cōmixti sunt inter gentes et didicerunt opera eorum ꝛ seruierunt sculptilibus eorum: et factum est illis ī scandalū
Et immolauerunt filios suos: et filias suas demoniis.
Et effuderunt sanguinem innocentē sanguinem filiorum suorum ꝛ filiarum suarum: quas sacrificauerunt sculptilibus chanaam
Et interfecta est terra in sanguinibꝫ: ꝛ cōtaminata est in operibus eorum: et fornicati sunt in adinuentionibus suis.
Et iratus est furore dn̄s ī populo suo: et abhominatus est hereditatem suam
Et tradidit eos in manus gentium: et dn̄ati sunt eorum qui oderunt eos
Et tribulauerunt eos inimici eorum: et humiliati sūt sub manibus eorum sepe liberauit eos.
Ipsi aūt exacerbauerunt eū ī consilio suo: ꝛ hūiliati sunt in iniquitatibus suis
Et vidit cum tribularentur: ꝛ audiuit orationem eorum
Et memor fuit testamenti sui: et penituit eū secundū multitudinem mīe sue.
Et dedit eos in misericordias: in cōspectu omnium qui ceperant eos.
Saluos fac nos domine deus noster: ꝛ congrega nos de nationibus

Et confiteamur nomini sancto tuo: et gloriemur in laude tua

Benedictus dñs deus israel a seculo et usq; in seculum: et dicet omnis populus fiat fiat Psalmus. C. vi.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius

Dicant qui redempti sunt a domino quos redemit de manu inimici: de regionibus congregauit eos.

A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari

Erraueru͂t i solitudine i inaquoso: viā ciuitatis habitaculi non inuenerunt

Esurientes et sitientes: anima eorum in ipsis defecit

Et clamauerunt ad dominū cum tribularentur: et de necessitatibus eorū eripuit eos

Et deduxit eos in viam rectam: ut iret in ciuitatem habitationis.

Confiteātur domino misericordie ei⁹: et mirabilia eius filiis hominum

Quia satiauit animam inanem: et animam esurientem satiauit bonis.

Sedentes in tenebris et umbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro.

Quia exacerbauerunt eloquia dei: et cōsilium altissimi irritauerunt

Et humiliatū est in laboribz cor eorum: et infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret

Et clamauerūt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberauit eos

Et eduxit eos de tenebris et umbra mortis: et vincula eorum dirupit

Confiteantur domio misericordie ei⁹: et mirabilia eius filiis hominum

Quia contriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit.

Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter iniusticias enim suas humiliati sūt

Omnē escā abhominata est aīa eorum: et appropiquauerūt usq; ad portas mortis

Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorū liberauit eos.

Misit verbum suum et sanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum.

Cōfiteantur domino misericordie ei⁹: et mirabilia eius filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis: et annuncient operā eius in exultatione

Qui descendunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera domini: et mirabilia eius in profundo

Dixit et stetit spiritus procelle: et exaltati sunt fluctus eius.

Ascēdunt usq; ad celos et descēdūt usq; ad abyssos: aīa eorum in malis tabescebat.

Turbati sūt et moti sunt sicut ebrius: et omnis sapientia eorum deuorata est

Et clamauerunt ad dominū cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eduxit eos

Et statuit procellam eius in auram: et siluerunt fluctus eius.

Et letati sūt quia siluerunt: et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur domio misericordie ei⁹: et mirabilia eius filiis hominum.

Et exaltent eum in ecclesia plebis: et in cathedra seniorum laudent eum

Posuit flumina in desertum: et exit⁹ aquarum in sitim

Terram fructiferam in salsuginem: a malicia inhabitantium in ea.

Posuit desertū in stagna aquarum: et terrā sine aqua in exitus aquarum.

Et collocauit illic esurientes: et constituerunt ciuitatem habitationis.

Et seminauerūt agros et plantauerūt vineas: et fecerunt fructum natiuitatis

Et benedixit eis et multiplicati sunt nimis: et iumenta eorum non minorauit.

Et pauci facti sunt et vexati sunt: a tribulatione malorum et dolore

Effusa est contentio super principes: et errare fecit eos in inuio et non in via.
Et adiuuit pauperem de inopia: et posuit sicut oues familias.
Uidebunt recti et letabuntur: et omnis iniquitas oppilabit os suum.
Quis sapiens et custodiet hec: et intelliget misericordias domini. Gloria patri et filio. an. Uisita nos domine in salutari tuo. an. Confitebor. ps. C.vii
Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo et psallam in gloria mea.
Exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis domine: et psallam tibi in nationibus.
Quia magna est super celos misericordia tua: et usque ad nubes veritas tua
Exaltare super celos deus et super omnem terram gloria tua: ut liberentur dilecti tui
Saluum fac dextera tua et exaudi me: deus locutus est in sancto suo.
Exultabo et diuidam sichimam: et conuallem tabernaculorum dimetiar
Meus est galaad et meus est manasses: et effraim susceptio capitis mei
Iuda rex meus: moab lebes spei mee
In ydumeam extendam calciamentum meum: michi alienigene amici facti sunt
Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me usque in ydumeam:
Nonne tu deus qui repulisti nos: et non exibis deus in virtutibus nostris:
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis
In deo faciemus virtutem: et ipse ad nichilum deducet inimicos nostros. ps. C.viii.
Deus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris et os dolosi super me apertum est
Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: et sermonibus odii circundederunt me et expugnauerunt me gratis.
Pro eo ut me diligerent detrahebant michi: ego autem orabam
Et posuerunt aduersum me mala pro bonis: et odium pro dilectione mea
Constitue super eum peccatorem: et dyabolus stet a dextris eius
Cum iudicatur exeat condemnatus: et oratio eius fiat in peccatum.
Fiant dies eius pauci: et episcopatum eius accipiat alter
Fiant filii eius orphani: et uxor eius vidua
Nutantes transferantur filii eius et mendicent: et eiciantur de habitationibus suis
Scrutetur fenerator omnem substantiam eius: et diripiant alieni labores eius
Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius
Fiant nati eius in interitum: in generatione una deleatur nomen eius
In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu domini: et peccatum matris eius non deleatur.
Fiant contra dominum semper et dispereat de terra memoria eorum: pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.
Et persecutus est hominem inopem et mendicum: et compunctum corde mortificare
Et dilexit maledictionem et veniet ei: et noluit benedictionem et elongabitur ab eo.
Et induit maledictionem sicut vestimentum et intrauit sicut aqua in interiora eius: et sicut oleum in ossibus eius.
Fiat ei sicut vestimentum quo operitur: et sicut zona qua semper precingitur
Hoc opus eorum qui detrahunt michi apud dominum: et qui loquuntur mala aduersus animam meam.
Et tu domine domine fac mecum propter nomen tuum: quia suauis est misericordia tua.
Libera me quia egenus et pauper ego sum: et cor meum conturbatum est intra me
Sicut umbra cum declinat ablatus sum: et excussus sum sicut locuste

Genua mea infirmata sunt a ieiunio: et caro mea immutata est propter oleũ.

Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me et mouerunt capita sua.

Adiuua me domine deus meus: saluũ me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua hec: ⁊ tu domine fecisti eam

Maledicent illi ⁊ tu benedices qui insurgunt in me confundantur: seruus autẽ tuus letabitur

Induantur qui detrahunt michi pudore: ⁊ operiantur sicut diploide cõfusiõe sua.

Confitebor domino nimis in ore meo: et in medio multorum laudabo eum

Qui astitit a dextris pauperis: vt saluam faceret a persequentibus animam meam. Gloria patri. ã. Confitebor dño nimis in ore meo. v⁹. Dñe exaudi orationem meã ℟. Et clamor meus ad te veniat. v. Fiat misericordia. In laudibus ãn. Benigne fac in bona voluntate tua dñe. ps. Miserere. ãn. Bonum.

Bonum est cõfiteri dño: ps. lxxxi et psallere nomini tuo altissime

Ad annunciandũ mane misericordiã tuam: et veritatem tuam per noctem

In decacordo psalterio: cum cantico in cythara.

Quia delectasti me dñe i factura tua: et in operibus manuum tuaꝝ exultabo

Quam magnificata sũt opera tua domine: nimis profunde facte sunt cogitationes tue

Vir insipiens non cognoscet: ⁊ stultus non intelliget hec

Cum exorti fuerint peccatores sicut fenum: et apparuerint omnes qui operã-tur iniquitatem

Vt intereant in seculum seculi: tu autem altissimus ineternum domine.

Quoniam ecce inimici tui dñe quoniã ecce inimici tui peribunt: ⁊ dispergentur omnes qui operantur iniquitatem

Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: ⁊ senectus mea in mĩa vberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos: et insurgentibus in me malignãtibꝫ audiet auris mea.

Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur

Plantati in domo domini: in atriis domus dei nostri florebunt

Adhuc multiplicabunt̃ in senecta vberi: ⁊ bene patientes erunt vt annũcient.

Quoniã rectus dñs deus noster: et nõ est iniquitas in eo. Gloria patri. ã. Bonum est cõfiteri dño. ã. Metuant dñm omẽs fines terre. ps. Deus deus meus. ã. Et i seruis

Audite celi q̃ Deuteronomii. xxxii. loquor: audiat tra verba oris mei.

Cõcrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meum

Quasi imber sup herbam et quasi stille super gramina: q2 nomẽ dñi inuocabo

Date magnificentiã deo nostro dei pfecta sũt opera: ⁊ omnes vie eius iudicia.

Deus fidelis et absqꝫ vlla iniquitate iustus et rectus: peccauerunt ei et non filii eius in sordibus.

Generatio praua atqꝫ peruersa: heccine reddis dño popule stulte et insipiens.

Nunquid non ipse est pater tuus qui possedit te: et fecit et creauit te.

Memento dierum antiquorum: cogita generationes singulas.

Interroga patrem tuũ et annũciabit tibi: maiores tuos et dicent tibi

Quando diuidebat altissimus gentes: quando separabat filios adam

Constituit terminos populorũ: iuxta numerum filiorum israel.

Pars autem domini populus eius: iacob funiculus hereditatis eius

Inuenit eum in terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis.

Circumduxit eum et docuit: et custodiuit quasi pupillam oculi sui

Sicut aquila prouocans ad volandum

pullos suos: et super eos volitans
Expandit alas suas et assumpsit eos: atque portauit in humeris suis
Dominus solus dux eius fuit: et non erat cum eo deus alienus
Constituit eum super excelsam terrã: vt comederet fructus agrorum
Vt sugeret mel de petra: oleumque de saxo durissimo.
Butirũ de armento et lac de ouibus: cũ adipe agnorum et arietum filiorũ basan
Et hyrcos cum medulla tritici: et sãguinem vue biberent meracissimum.
Incrassatus est dilectus et recalcitrauit: incrassatus impinguatus dilatatus
Dereliquit deum factorem suum: et recessit a deo salutari suo
Prouocauerunt eum ĩ diis alienis: et ĩ abhoĩationib⁹ ad iracundiã cõcitauerũt
Immolauerunt demoniis et non deo: diis quos ignorabant.
Noui recentesque venerunt: quos non coluerunt patres eorum
Deum qui te genuit dereliquisti: et oblitus es domini creatoris tui
Vidit dñs et ad iracundiã cõcitatus est: quia prouocauerunt eum filii sui et filie
Et ait abscõdam faciem meã ab eis: et considerabo nouissima eorum.
Generatio eĩ puersa est: et infideles filii
Ipsi me prouocauerunt in eo q̃ nõ erat deus: et irritauerunt ĩ vanitatibus suis
Et ego prouocabo eos in eo qui non est populus: et in gente stulta irritabo illos
Ignis succensus est in furore meo: et ardebit vsque ad inferni nouissima
Deuorabitque terram cum germĩe suo: et montium fundamenta comburet
Congregabo super eos mala: et sagittas meas complebo in eis
Consumentur fame: et deuorabunt eos aues morsu amarissimo
Dentes bestiarum immittam in eos: cũ furore trahentiũ sup terrã atque serpentiũ.

Foris vastabit eos gladius et intus pauor: iuuenem simul ac virginem lactentem cum homine sene.
Et dixi vbinam sunt: cessare faciam ex hominibus memoriam eorum
Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum.
Et dicerẽt manus nostra excelsa: et nõ dominus fecit hec omnia
Gens absque consilio ẽ et sine prudentia vtinam saperent et intelligerent: ac nouissima prouiderent
Quomodo persequebatur vnus mille: et duo fugarent decem milia:
Nonne ideo quia deus suus vendidit eos: et dominus conclusit illos:
Non enim est deus noster vt dii eorum: et inimici nostri sunt iudices
De vinea sodomorũ vinea eorum: et de suburbanis gomorre.
Vua eorum vua fellis: et botrus amarissimus.
Fel drachonum vinum eorum: et venenum aspidum insanabile
Nonne hec condita sunt apud me: et signata in thesauris meis:
Mea est vltio et ego retribuam eis ĩ tempore: vt labatur pes eorum.
Iuxta est dies perditionis: et adesse festinant tempora.
Iudicabit dominus populum suum: et in seruis suis miserebitur.
Videbit quod infirmata sit man⁹ et clausi quoque defecerũt: residuique consũpti sunt
Et dicent vbi sunt dii eorum: in quib; habebant fiduciam:
De quorum victimis comedebãt adipes: et bibebant vinum libaminum
Surgant et opitulentur vobis: et in necessitate vos protegant.
Videte quod ego sim solus: et nõ sit alius deus preter me.
Ego occidam et ego viuere faciam percutiã et ego sanabo: et non est qui de ma

nu mea possit eruere.
Leuabo ad celum manum meam:et dicam viuo ego ineternum
Si acuero vt fulgur gladium meum: et arripuerint iudicium manus mee.
Reddā vltionem hostibus meis:et his qui oderunt me retribuam.
Inebriabo sagittas meas sanguine: et gladius meus deuorabit carnes.
De cruore occisorum:et de captiuitate nudati inimicorum capitis.
Laudate gentes populum eius: quia sāguinem seruorū suorum vlciscetur.
Et vindictam retribuet ī hostes eorū: et propicius erit terre populi sui.
Gloria patri.ā.Et in seruis suis dñs miserebitur.ā.In cymbalis benesonantibꝫ laudate deum.ps.Laudate Capitulum.
Domine miserere nostri te enim expectauimus:esto brachium nostrū ī mane et salus nostra ī tempore tribulationis.
Deo gratias Hymnus
Ecce iā noctis tenuat vmbra lucis aurora rutilans choruscat nisibus totis rogitemus omnes cunctipotentem.
Ut deus noster miseratus omnem pellat languorem tribuat salutem donet ⁊ nobis pietate patris regna polorum.
Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sancti spiritus cuius reboat in omni gloria mundo. Amen
v9.In matutinis dñe meditabor in te. Quia fuisti adiutor meus.ā.Dirige pedes meos in viam pacis deus israel.ps.Benedictus.ps.
Ad laudes vel ad primā diebus dñicis dr sequēs ps.vt signatum inuenies Psalmus. C.xvii
Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.
Dicat nunc israel quoniā bonus:qm̄ in seculum misericordia eius.
Dicat nunc dom9 aaron:quoniam in seculum misericordia eius
Dicant nunc qui timent dominū:qm̄ in seculum misericordia eius.
De tribulatione inuocaui dominum: et exaudiuit me in latitudine dominus.
Dominus michi adiutor:non timebo quid faciat michi homo.
Dominus michi adiutor:et ego despiciam inimicos meos.
Bonum est confidere in domino:q̄ȝ cōfidere in homine.
Bonum est sperare in domino:q̄ȝ sperare in principibus.
Omnes gentes circuierunt me:et in nomine domini quia vltus sum in eos.
Circumdantes circumdederunt me:⁊ in nomine domini quia vltus sum in eos.
Circumdederunt me sicut apes et exarserunt sicut ignis in spinis:⁊ in nomine domini quia vltus sum in eos.
Impulsus euersus sum vt caderē:et dominus suscepit me.
Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Uox exultationis et salutis:in tabernaculis iustorum.
Dextera dñi fecit virtutē dextera dñi exaltauit me:dextera dñi fecit virtutem
Non moriar sed viuam:et narrabo opera domini.
Castigans castigauit me dominus:et morti non tradidit me
Aperite michi portas iusticie ⁊ ī gress9 in eas confitebor domino:hec porta dñi iusti intrabunt in eam.
Confitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es michi in salutem.
Lapidem quem reprobauerūt edificātes:hic factus est in caput anguli.
A domino factum est istud:et est mirabile in oculis nostris.
Hec dies quā fecit dominus:exultem9 et letemur in ea.
O domine saluum me fac o domine bene prosperare:benedictus qui venit ī nomine domini.

Bñdicimus vobis de domo domini: de
us dominus et illuxit nobis
Constituite diem solennem in condē-
sis: vsqꝫ ad cornu altaris.
Deus meus es tu ꝛ confitebor tibi: deus
meus es tu et exaltabo te.
Cōfitebor tibi quoniam exaudisti me:
et factus es michi in salutem.
Confitemini dño quoniā bonus: quo-
niam in seculum misericordia eius.
Gloria patri. Ad primam. Hymnus

Iam lucis orto sydere deū prece
mur supplices vt ī diurnis a-
ctibꝫ: nos seruet a nocentibus
Linguam refrenans temperet ne litis
horror insonet visum fouendo contegat
ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima absistat et ve
cordia carnis terat superbiam potus ci-
biqꝫ parcitas.
Ut cum dies abscesserit nocteqꝫ sors re-
duxerit mundi per abstinentiam ipsi ca-
namus gloriam
Deo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio cū
spiritu paraclito ꝛ nunc et imperpetuū.
Amen. Die dominica. ān. Gloria tibi trinitas.
In feriis. ān. Deus. Psalmus. liii

Deus in nomine tuo saluū me
fac: ꝛ in virtute tua iudica me
Deus exaudi orationē meā:
auribus percipe verba oris mei
Qm̄ alieni insurrexerūt aduersū me ꝛ
fortes quesierūt aīam meam: ꝛ nō propo
suerunt deum ante conspectum suum
Ecce enī deus adiuuat me: et dominus
susceptor est anime mee
Auerte mala inimicis meis: ꝛ in verita
te tua disperde illos.
Voluntarie sacrificabo tibi: ꝛ cōfitebor
nomini tuo dñe quoniam bonum est.
Quoniam ex omni tribulatiōe eripui
sti me: ꝛ super īimicos meos despexit ocu
lus meus. Glia patri. ps. Cxviii.
Beati immaculati in via: qui ambu
lant in lege domini
Beati qui scrutantur testimonia eius:
in toto corde exquirunt eum
Non enim qui operātur iniquitatem:
in viis eius ambulauerunt.
Tu mandasti: mandata tua custodiri
nimis.
Utinam dirigantur vie mee: ad custo
diendas iustificationes tuas
Tunc non confundar: cum perspexero
in omnibus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: i
eo ꝙ didici iudicia iusticie tue
Iustificationes tuas custodiā: non me
derelinquas vsqꝫquaqꝫ
In quo corrigit adolescētior viā suā:
in custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exquisiui te: ne re-
pellas me a mandatis tuis
In corde meo abscondi eloquia tua: vt
non peccem tibi.
Benedictus es domine: doce me iustifi-
cationes tuas
In labiis meis pronunciaui: omnia iu
dicia oris tui
In via testimoniorum tuorū delecta-
tus sum: sicut in omnibus diuitiis.
In mandatis tuis exercebor: et consi-
derabo vias tuas
In iustificationibus tuis meditabor:
nō obliuiscar sermones tuos. Glia pa
Retribue seruo tuo viuifica me: ꝛ cu-
stodiam sermones tuos
Reuela oculos meos: et cōsiderabo mi
rabilia de lege tua
Incola ego sum in terra: non abscon-
das a me mandata tua
Concupiuit anima mea desiderare iu
stificationes tuas: in omni tempore.
Increpasti superbos: maledicti qui de
clinant a mandatis tuis.
Aufer a me opprobrium ꝛ contemptū:
quia testimonia tua exquisiui
Etenim sederunt principes et aduersū

me loquebātur: seruus autem tuus exer
cebatur in iustificationibus tuis
Nā et testimonia tua meditatio mea
est: et consilium meū iustificationes tue
Adhesit pauimento anima mea: viui
fica me secundum verbum tuum.
Vias meas enunciaui: et exaudisti me:
doce me iustificationes tuas.
Viam iustificationū tuarum instrue
me: et exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit anima mea pre tedio: cōfir
ma me in verbis tuis.
Viam iniquitatis amoue a me: et de le
ge tua miserere mei.
Viam veritatis elegi: iudicia tua non
sum oblitus
Adhesi testimoniis tuis domine: noli
me confundere.
Viam mandatorum tuorum cucurri
cum dilatasti cor meū. Gloria patri
Quicūq3 vult saluus esse: ante om
nia opꝰ ē vt teneat catholicā fidē
Quam nisi quisque integrā inuiolatā
q3 seruauerit: absq3 dubio ieternū pibit
Fides autem catholica hec est: vt vnū
deum in trinitate: et trinitatem in vnita
te veneremur.
Neq3 confundētes personas: neq3 sub
stantiam separantes.
Alia est enim persona patris alia filii:
alia spiritus sancti.
Sed patris et filii et sps sctī vna est diuini
tas equalis gloria: coeterna maiestas.
Qualis pater talis filius: talis sps sctūs
Increatus pater increatus filius: icre
atus spiritussanctus.
Immensus pater immēsus filius: im
mensus spiritussanctus.
Eternus pater eternus filius: eternus
spiritussanctus
Et tamē nō tres eterni: sed vnus eternꝰ
Sicut nō tres increati nec tres imensi:
sed vnus increatus et vnus immensus
Similiter oīpotens pater omnipotēs
filius: omnipotens spiritussanctus
Et tamen nō tres omnipotentes: sed
vnus omnipotens
Ita deus pater deus filius: deus spiri
tussanctus.
Et tamē nō tres dii: sed vnus est deus.
Ita dn̄s pater dominus filius: domi
nus spiritussanctus
Et tamen nō tres dn̄i: sed vnus est dn̄s
Quia sicut sigillati vnāquāq3 perso
nam deum ac dominum cōfiteri christi
ana veritate compellimur: Ita tres deos
aut dominos dicere catholica religione
prohibemur
Pater a nullo est factus: nec creatus
nec genitus
Filius a patre solo est: non factus nec
creatus sed genitus.
Spiritussanctus a patre et filio: nō fa
ctus nec creatus nec genitꝰ sed pcedens.
Vnus ergo pater non tres patres vnꝰ
filius non tres filii: vnus spiritussāctus
non tres spiritussancti
Et in hac trinitate nichil prius aut po
sterius nichil maius aut minus: sed tote
tres psone coeterne sibi sūt et coequales.
Ita vt per omnia sicut iam supradictū
est: et vnitas in trinitate. et trinitas in vni
tate veneranda sit.
Qui vult ergo saluus esse: ita de trini
tate sentiat.
Sed necessarium est ad eternam salu
tem: vt incarnationem quoq3 domini no
stri iesu christi. fideliter credat.
Est ergo fides recta vt credamus et con
fiteamur: quia dominꝰ noster iesus chri
stus dei filius: deus et homo est
Deus est ex substantia patris ante se
cula genitus: et homo est ex substātia ma
tris in seculo natus
Perfectus deus perfectus homo: ex aīa
rationali et humana carne subsistens.
Equalis patri secūdum diuinitatem:
minor patre secundum humanitatem

Qui licet deus sit et homo: nō duo tamen sed vnus est christus.
Unus autem non conuersione diuinitatis in carnem: sed assumptione humanitatis in deum
Unus ōnino non confusione substantie: sed vnitate persone
Nam sicut aīa rationalis ⁊ caro vnꝰ est homo: ita deus ⁊ homo vnus est christus.
Qui passus est ꝑ salute nostra descēdit ad iferos: tertia die resurrexit a mortuis
Ascendit ad celos sedet ad dexterā dei patris omnipotentis: inde venturus iudicare viuos et mortuos.
Ad cuius aduentū omnes homines resurgere habēt cum corporibus suis: ⁊ reddituri sunt de factis propriis rationem
Et qui bona egerunt ibūt in vitā eternam: qui vero mala in ignem eternum.
Hec est fides catholica quam nisi quisqꝫ fideliter firmiterqꝫ crediderit: saluus esse non poterit. Gloria patri. Sicut.
Dominica. āñ. Gloria tibi trinitas equalis vna deitas et ante omnia secula et nunc et imperpetuū. In feri. ā. Deus exaudi orationem meā auribus percipe verba oris mei. ℣. Exurge domine adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomen sanctū
Kyri eleyson. iii. Christe eleyson. iii. Kyri eleyson. iii. Chri ut tuum. Preces
Pater noster Et ne nos inducas Sed libera nos a malo.
Uiuet anima mea et laudabit te Et iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui sicut ouis que periit. Quere seruum tuum domine quia mandata tua non sum oblitus.
Credo in deum.
Carnis resurrectionem. Uitam eternam amen.
Et ego ad te domine clamaui. Et mane oratio mea preueniet te.
Uerba mea auribus percipe domine. Intellige clamorem meum.
Intende voci orationis mee: Rex meus et deus meus
Quoniam ad te orabo domīe Mane exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi et videbo. Quoniam non deus volens iniquitatem tu es.
Repleatur os meū laude. Ut cantem gloriam tuā tota die magnitudinē tuā.
Dñe auerte faciem tuā a peccatis meis. Et omnes iniquitates meas dele
Cor mundū crea in me deus. Et spiritum rectū innoua in visceribus meis
Ne proiicias me a facie tua. Et spiritū sanctum tuum ne auferas a me
Redde michi leticiam salutaris tui Et spiritu principali confirma me
Eripe me domine ab homine malo. A viro iniquo eripe me.
Eripe me de inimicis meis deus meus Et ab insurgentibus in me libera me
Eripe me de operātibus iniquitatem. Et de viris sanguinum salua me.
Sic psalmū dicā noī tuo in seculum seculi. Ut reddam vota mea de die in diem
Deus in adiutorium meum intende. Dñe ad adiuuandum me festina
Sanctus deus sanctus fortis sanctus et immortalis. Agnus dei qui tollis peccata mundi miserere nobis.
Benedic anima mea domino Et omnia que intra me sunt nomini sctō eius.
Benedic anima mea domino Et noli obliuisci omnes retributiones eius
Qui ꝓpiciatur oībus iniquitatibus tuis Qui sanat omnes īfirmitates tuas
Qui redimit de interitu vitam tuam. Qui coronat te ī mīa ⁊ miserationibus.
Qui replet ī bonis desideriū tuum Renouabitur vt aquile iuuentus tua
Exaudi nos deus salutaris nr̄. Spes omnium finium terre ⁊ in mari longe
Exaudi dñe vocem meam qua clamaui ad te. Miserere mei ⁊ exaudi me.
Dignare domine die isto Sine peccato nos custodire

Conuerte nos deus salutaris noster
Et auerte iram tuam a nobis.
Fiat pax in virtute tua. Et abundan
tia in turribus tuis.
Fiat misericordia tua dñe super nos.
Quemadmodum sperauimus in te
Adiutorium nostrum in nomine dñi.
Qui fecit celum et terram.
Oremus pro benefactoribus nostris.
Benefac domine bonis et rectis corde
Pro afflictis captiuis et peregrinis
christianis. Libera eos deus israel ex om
nibus tribulationibus suis
Pro cunctis fidelibus dei defūctis. Re
quiem eternam dona eis domine et lux
perpetua luceat eis
Requiescant in pace. Amen.
Domine exaudi orationem meam. Et
clamor meus ad te veniat. Per ebdoma
dam dicitur. ps. Miserere. et finitur cū Glo
ria patri. et alleluya. vel. Laus tibi domi
ne. secundum tps. Sequitur. Dominus vo
biscum. Et cum spiritu tuo Oremus.
Omnipotens sempiterne deus diri
ge actus nostros ī beneplacito tuo:
vt in nomine dilecti filii tui mereamur
bonis operibus abundare. Per eundem
Dñs vobiscum. Et cū spiritu tuo. Be
nedicamus domino. Deo gratias. Vsus.
Preciosa in conspectu domini. R. Mors sancto
rum eius. ¶ Oratio.
Sancta maria mater dñi nostri iesu
christi: atq₃ omnes sancti iusti et electi dei
simul intercedant et orent pro nobis pec
catoribus ad dñm deum nostrū: vt nos
mereamur ab eo adiuuari exaudiri et sal
uari. q̄ in trinitate pfecta viuit et regnat
deus. per omīa secula seculoꝝ. Amen. ps
De profundis. Requiem eternam. Re
quiescant in pace Dñe exaudi orationē
meam Et clamor meus ad te veniat.
Dñs vobiscum. Et cū spū tuo Oremꝰ.
Absolue quesumus dñe aīas omniū
fidelium defunctoꝝ ab omni vin
culo delictorū: vt ī resurrectionis gloria:
inter sanctos et electos tuos resuscitati
respirent. Per eum qui venturus est iu
dicare viuos et mortuos et seculū per ignē
Amen. Requiescant in pace. Amen. Et
respice dñe in seruos tuos et in opera tua
et dirige filios eorum. Et sit splēdor dñi
dei nostri super nos: et opera manuū no
strarum dirige sup nos et opus manuū
nostrarum dirige. Gloria patri. Sicut
erat. cum. alleluya. vel. Laus. ¶ Oratio
Actiones nostras quesumꝰ dñe aspi
rando preueni et adiuuando prose
quere: vt cuncta nostra operatio et ora
tio a te semper incipiat et p te cepta finia
tur Per dominum nostrum iesum xp̄m
Adiutoriū nostrum in noīe dñi. Qui
fecit celum et terram
Sit nomen domini benedictum. Ex
hoc nunc et vsq₃ in seculum
Benedicamus domino Deo gratias.
Benedicite. Dominus
Gaudium cum pace tribuat nobis rex
eterne glorie. Amen
Et anime omnium fidelium defun
ctorum per misericordiam dei requie
scant in pace. Amen
Et nos viuamus et requiescamus ī pa
ce. Amen. ¶ Ad tertiam. Hymnus.
Nunc sancte nobis spiritus vnum
patri cum filio dignare promptus
ingeri nostro refusus pectori.
Os lingua mens sensus vigor confes
sionem personent flammescat igne ca
ritas accendat ardor proximos
Presta pater piissime patriq₃ compar
vnice cum spiritu paraclito regnans p
omne seculum. Amen.
Dominica antiphona. Laus. Quando fit de fe
riis. Antiphona Veniant michi
Legem pone michi domine viā
iustificationum tuarum: et ex
quiram eam semper
Da michi intellectum et scru
tabor legem tuam: et custodiam illam in toto corde
ei.

tabor legem tuã: et custodiam illam in toto corde meo.
Deduc me in semita mandatorum tuorum: quia ipsam volui.
Inclina cor meum in testimonia tua: et non in auariciam.
Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.
Statue seruo tuo eloquium tuum: in timore tuo.
Amputa opprobriũ meum quod suspicatus sũ: quia iudicia tua iocunda
Ecce cõcupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me.
Et veniat sup me misericordia tua dñe: salutare tuũ scdm eloqũ tuũ
Et respondebo exprobrantibus michi verbũ: quia speraui in sermonibus tuis
Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vsquequaque: quia ĩ iudiciis tuis supersperaui.
Et custodiam legem tuam semper: in seculum et in seculum seculi
Et ambulabã in latitudine: quia mãdata tua exquisiui
Et loquebar de testimoniis tuis in cõspectu regum: et non confundebar.
Et meditabar ĩ mãdatis tuis: q̃ dilexi
Et leuaui manus meas ad mandata tua que dilexi: et exercebor ĩ iustificationibus tuis. Gloria patri et filio.
Memor esto verbi tui seruo tuo: in quo michi spem dedisti.
Hec me cõsolata est ĩ humilitate mea: quia eloquiũ tuũ viuificauit me.
Superbi inique agebant vsquequaque: a lege autem tua non declinaui.
Memor fui iudiciorũ tuorũ a seculo domine: et consolatus sum.
Defectio tenuit me: pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.
Cantabiles michi erant iustificationes tue: in loco peregrinationis mee.
Memor fui nocte nominis tui domine: et custodiui legem tuam.
Hec facta est michi: quia iustificationes tuas exquisiui
Portio mea domine: dixi custodire legem tuam.
Deprecatus sum faciem tuam ĩ toto corde meo: miserere mei scdm eloqũ tuũ
Cogitaui vias meas ⁊ conuerti pedes meos: in testimonia tua.
Paratus sum ⁊ non sum turbatus: vt custodiam mandata tua
Funes peccatorum circũplexi sũt me: ⁊ legem tuam non sum oblitus.
Media nocte surgebam ad confitendũ tibi: sup iudicia iustificationis tue.
Particeps ego sum omnium timẽtiũ te: et custodientiũ mandata tua.
Misericordia tua domine plena est terra: iustificationes tuas doce me
Gloria patri et filio Sicut erat ĩ pri
Bonitatem fecisti cum seruo tuo domine: secundum verbum tuum.
Bonitatem et disciplinam et scientiã doce me: quia mandatis tuis credidi
Priusq̃ humiliarer ego deliqui: propterea eloquiũ tuum custodiui.
Bonus es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iustificationes tuas
Multiplicata est super me iniquitas superborũ: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.
Coagulatum est sicut lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus sum.
Bonum michi quia humiliasti me: vt discam iustificationes tuas.
Bonum michi lex oris tui: super milia auri et argenti
Manus tue fecerunt me et plasmauerunt me: da michi intellectum vt discam mandata tua
Qui timent te videbunt me et letabũtur: quia in verba tua supersperaui.
Cognoui domine quia equitas iudicia tua: et in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua vt consoletur me: secundum eloquiū tuū seruo tuo.
Veniant michi miserationes tue et viuam: quia lex tua meditatio mea est.
Confundantur superbi quia iniuste ī iquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.
Conuertantur michi timentes te: et q̇ nouerunt testimonia tua.
Fiat cor meū immaculatum in iustificationibus tuis: vt non confundar
Gloria patri. Sicut erat in principio
Dominica. antiphona. Laus ⁊ perennis gloria deo patri et filio sancto simul paraclito in secula seculorum. ¶ Capitulum
Regi autem seculorum immortali ī uisibili soli deo honor ⁊ gloria in secula seculorum. amen. Deo gratias. ℟. Inclina cor meum deus in testimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatē in via tua viuifica me. Inclina. Gloria patri. Inclina ℣. Ego dixi domīe miserere mei. Sana animā meam quia peccaui tibi. In feriis. antiphona. Veniant michi domine miserationes tue et vi- ¶ tuam. Cpm.
Sana me domine et sanabor. saluum me fac et saluus ero: quoniam laus mea tu es. Deo gratias ℟. Sana animam meam quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi dn̄e miserere mei. Sana. Gloria patri. Sana. ℣. Adiutor meus esto domine ne derelinquas me. Neq̨ despicias me deus sa- ¶ lutaris meus.
Kyri eleyson. iii. Christe eleyson. iii. kyri eleyson. iii.
Pater noster. Et ne nos inducas in tē tationem. Sed libera nos a malo.
Ego dixi domine miserere mei. Sana animam meam quia peccaui tibi
Conuertere domine vsq̨quo. Et dep̄cabilis esto super seruos tuos.
Oculi domini super iustos. Et aures eius ad preces eorum.
Confiteantur tibi domine omnia opera tua. Et sancti tui benedicant tibi.
Sacerdotes tui induantur iusticiam. Et sancti tui exultent
Domine saluum fac regem. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.
Saluum fac populum tuum domine et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vsq̨ ineternum
Oremus pro pastore nostro Dominus cōseruet eum et viuificet.
Pro fratribus nostris Saluos fac seruos tuos deus meus sperantes in te
Mitte eis domine auxilium de sancto Et de syon tuere eos
Fiat pax in virtute tua. Et abundātia in turribus tuis.
Fiat misericordia tua domine super nos Quemadmodum sperauimus in te
Adiutorium nostrum in nomine domini. Qui fecit celum et terram
Oremus p̄ benefactoribus nostris. Bene fac domine bonis et rectis corde.
Pro afflictis captiuis ⁊ peregrinis christianis. Libera eos deus israel ex omnibus tribulationibus suis.
Pro cunctis fidelibus dei defunctis Requiem eternam dona eis domine et lux perpetua luceat eis
Requiescant in pace. Amen.
Domine exaudi orationem meam Et clamor meus ad te veniat ¶ ps.
Miserere mei deus: secundū magnā misericordiam tuam
Et secundum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meā
Amplius laua me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccaui et malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis: et vincas cum iudicaris
Ecce enim ī iniquitatibus cōceptus sū et ī peccatis cōcepit me mater mea
Ecce enim veritatem dilexisti: incerta

et occulta sapiētie tue manifestasti michi
Asperges me dñe isopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiū et leticiā: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundū crea i me deus: et spiritum rectum innoua in visceribus meis
Ne proiicias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
Redde michi leticiā salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertentur
Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiam tuam
Domine labia mea aperies: et os meū annunciabit laudem tuam.
Quoniā si voluisses sacrificium dedissē vtiqz: olocaustis non delectaberis
Sacrificiū deo spiritus contribulatus: cor cōtritū et hūiliatū deus non despicies
Benigne fac domine in bona voluntate tua syon: vt edificent̄ muri hierusalē.
Tunc acceptabis sacrificium iusticie oblationes et olocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos. Gloria pa. All'a vel Laus tibi dñe rex eterne glorie. Scdm tps. Et post Dñs vobiscū. Et cum Oratio de dñica. Ad sextam. Hymnus.

Rector potens verax deus qui temperas rerum vices splendore mane instruis et ignibus meridiem
Extingue flammas litium aufer calorem noxium cōfer salutem corporum veramqz pacem cordiū. Presta pater. ān. Gloria laudis. In feriis. ān. Nō cōfūdas.

Defecit in salutare tuum anima mea: et in verbum tuum supersperaui
Defecerunt oculi mei i eloquiū tuū: dicentes qñ consolaberis me.
Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus
Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium
Narrauerunt michi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua
Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sunt me adiuua me
Paulominus consummauerunt me i terra: ego aūt nō dereliqui mādata tua
Secūdum misericordiā tuam viuifica me: et custodiam testimonia oris tui
In eternum domine: verbum tuum permanet in celo
In generatione et generationem veritas tua: fundasti terram et permanet.
Ordinatione tua perseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.
Nisi q lex tua meditatio mea est: tunc forte periissem in humilitate mea.
In eternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.
Tuus sum ego saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui
Me expectauerunt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi
Omnis cōsummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. Gloria patri et filio. Sicut erat in principio

Quomodo dilexi legem tuā domine: tota die meditatio mea est.
Super inimicos meos prudentē me fecisti mandato tuo: qz ineternū michi est.
Super omnes docētes me intellexi: qz testimonia tua meditatio mea est
Super senes intellexi: quia mandata tua quesiui
Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt custodiam verba tua.
A iudiciis tuis non declinaui: quia tu legem posuisti michi
Quam dulcia faucibus meis eloquia tua: super mel ori meo.
A mandatis tuis intellexi: propterea

odivi omnem viam iniquitatis.
Lucerna pedibus meis verbum tuū: et lumen semitis meis
Iuravi et statui custodire: iudicia iu-sticie tue
Humiliatus sum usqꝫquaqꝫ domine: vivifica me secundum verbum tuum
Voluntaria oris mei beneplacita fac domine: et iudicia tua doce me
Anima mea in manibus meis semp: et legem tuam non sum oblitus
Posuerūt peccatores laqueum michi: et de mandatis tuis non erravi
Hereditate acquisivi testimonia tua ineternū: qz exultatio cordis mei sunt
Inclinavi cor meum ad faciendas iu-stificationes tuas ineternum: propter re-tributionē. Gloria patri. Sicut erat
Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi
Adiutor ꝛ susceptor meus es tu: et ī ver-bum tuum supersperavi
Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei
Suscipe me secundum eloquium tuū et vivam: et non confundas me ab expe-ctatione mea.
Adiuva me ꝛ salvus ero: ꝛ meditabor in iustificationibus tuis semper
Sprevisti omnes discedentes a iudi-ciis tuis: quia iniusta cogitatio eorum.
Prevaricantes reputavi omnes pec-catores terre: ideo dilexi testimonia tua
Confige timore tuo carnes meas: a iu-diciis enim tuis timui.
Feci iudicium et iusticiam: non tra-das me calumniantibus me
Suscipe servum tuum in bonum: nō calumnientur me superbi
Oculi mei defecerunt in salutare tuū: et in eloquium iusticie tue
Fac cum servo tuo secundum miseri-cordiam tuam: et iustificationes tuas doce me

Servus tuus sum ego da michi intel-lectum: ut sciam testimonia tua
Tempus faciēdi domine: dissipaverūt legem tuam.
Ideo dilexi mandata tua: super aurū et topazion.
Propterea ad omnia mādata tua di-rigebar: omnem viam iniquam odio ha-bui. Gloria patri et filio. Sicut erat in principio. In dominicis. ān. Gloria laudis resonet in ore omnium patri geniteqꝫ proli spi-ritui sancto pariter resultet laude perēni. Cpm
In p̄re manet eternitas. ī filio equa-litas. in spiritu sancto eternitatis equalitatisqꝫ cōnexio. Deo g. R. Ineter-nū dn̄e permanet verbum tuū. V. In celo et in seculum seculi veritas tua. Ineternum. Gloria Ineternum. V. Dominus regit me et nichil mi-chi deerit In loco pascue ibi me collocavit. Orō de dominica. In feriis. ā. Non confundas me domine ab expectatione mea. ¶ Capitulum.
Alter alterius onera portate ꝛ sic ad-implebitis legē christi Deo g. R. Be-nedicam dn̄m in omni tēpore. V. Semper laus eius in ore meo. Benedicam. Gloria patri. Be-nedicā. V. Dominus regit. ut supra Oratio de dominica. ¶ Ad nonam ¶ Hymnus
Rerum deus tenax vigor immotus in te permanens lucis diurne tem-pora successibus determinans
Largire clarū vespere quo vita nusqꝫ decidat sed premium mortis sacre peren-nis instet gloria
Presta pater piissime patriqꝫ compar.
In dominicis. ān. Ex quo omnia In feriis. ān ¶ Iuxta eloquium
Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea.
Declaratio sermonum tuo-rū illuminat: et intellectū dat parvulis.
Os meum aperui et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam
Aspice in me et miserere mei: secundū iudicium diligentium nomen tuum

Gressus meos dirige secundū eloquū tuū: et nō dñetur mei omnis iniusticia.

Redime me a calumniis hominum: vt custodiā mandata tua.

Faciem tuā illumina super seruum tuū: et doce me iustificationes tuas.

Exitus aquarū deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

Iustus es domine: et rectum iudicium tuum.

Mandasti iusticiam testimonia tua: et veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquiū tuū vehementer: et seruus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sū ego et contēptus: iustificationes tuas non sū oblitus

Iusticia tua iusticia ineternum: et lex tua veritas.

Tribulatio ⁊ angustia inuenerūt me: mādata tua meditatio mea est.

Equitas testimonia tua ineternum: ītellectum da michi et viuam.

Gloria patri et filio Sicut erat ī prin.

Clamaui in toto corde exaudi me dñe: iustificationes tuas requirā

Clamaui ad te saluū me fac: vt custodiam mandata tua.

Preueni in maturitate et clamaui: qr in verba tua supersperaui.

Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secūdū miam tuā dñe: ⁊ scd̄m iudicium tuum viuifica me.

Appropinquauerūt persequentes me iniquitati: a lege aūt tua longe facti sūt

Prope es tu dñe: ⁊ oīs vie tue veritas.

Inicio cognoui de testimoniis tuis: qr ineternum fundasti ea.

Vide humilitatem meā et eripe me: quia legem tuam non sū oblitus

Iudica iudicium meum et redime me: propter eloquium tuum viuifica me.

Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt.

Misericordie tue multe domine: secundum iudicium tuum viuifica me.

Multi qui persequuntur me et tribulant me: a testimoniis tuis non declinaui

Vidi preuaricātes ⁊ tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt

Vide quoniā mandata tua dilexi dñe: in misericordia tua viuifica me.

Principium verborū tuorum veritas: ineternū oīa iudicia iusticie tue Gl'ia.

Principes persecuti sūt me gratis: et a verbis tuis formidauit cor meū.

Letabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa

Iniquitatem odio habui ⁊ abhominatus sum: legem autem tuam dilexi

Septies in die laudem dixi tibi: super iudicia iusticie tue

Pax multa diligentibus legem tuam: et non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum domine: et mandata tua dilexi

Custodiuit anima mea testimoīa tua: et dilexit ea vehementer

Seruaui mandata tua et testimonia tua: qr omnes vie mee in conspectu tuo

Appropinquet deprecatio mea in cōspectu tuo domīe: iuxta eloquium tuum da michi intellectum

Intret postulatio mea in cōspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me

Eructabunt labia mea hymnū: cū docueris me iustificationes tuas

Pronūciabit lingua mea eloquiū tuum: quia omnia mandata tua equitas.

Fiat manus tua vt saluet me: quoniā mandata tua elegi

Concupiui salutare tuum domine: et lex tua meditatio mea est

Viuet anima mea et laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabunt me

Erraui sicut ouis q̄ periit: quere seruū

tuum domine: quia mandata tua nõ sũ
oblitus. Gloria patri et filio. Sicut
erat i principio. In dominica. Antiphona.
Ex quo omnia per quem omnia in quo omnia
ipsi gloria in secula. Capitulum
Gratia domini nostri iesu christi. & ca
ritas dei: et cõmunicatio sancti spi
ritus. sit semper cum oĩbus vobis amen
Deo gratias. R. Clamaui in toto corde. ex-
audi me domine. V. Justificationes tuas requi-
ram. Clamaui. Gloria patri. Clamaui. Vs Ab
occultis meis munda me domine. Et ab alienis
parce seruo tuo. In feriis. a. Juxta eloquium
tuum da michi intellectum domine. Capitulũ.
Pacem et veritatẽ diligite: ait domi-
nus omnipotens Deo gratias. R.
Redime me domine et miserere mei. V. Pes me
us stetit in via recta in ecclesiis benedicam te do
mine. Redime. Gloria patri. Redime. V. Ab oc-
cultis. &c. Preces. ut. vts. Si tamen sequatur do-
minica vel festum ix. lectionũ. non dicuntur pre-
ces preterq̃ in xl. Dñica ad vespe-
ras. antiphona. Dixit dominus. ps. Cix

Dixit dominus domino meo: sede a de-
xtris meis
Donec ponam inimi-
cos tuos: scabellum pe-
dum tuorum.
Uirgã virtutis tue emittet dñs ex syõ:
dñare in medio inimicorum tuorum
Tecum principium in die virtutis tue: i
splẽdoribus sanctorum ex vtero ante lu
ciferum genui te.
Iurauit dominus & non penitebit eũ:
tu es sacerdos ineternum secundum or-
dinem melchisedech.
Dominus a dextris tuis: cõfregit i die
ire sue reges
Iudicabit in nationibus implebit rui
nas: cõquassabit capita i terra multoꝝ.
De torrente i via bibit: propterea exal
tabit caput. Gloria pa. a. Dixit dñs dño
meo sede a dextris meis. ãn. Fidelia oĩa. ps. Cx.
Confitebor tibi dñe i toto corde meo:
in cõsilio iustorũ & congregatione.
Magna opera domini: exquisita in om
nes voluntates eius
Confessio et magnificentia opus eius:
et iusticia eius manet in seculum seculi.
Memoriam fecit mirabilium suorũ mi
sericors & miserator dominus: escam de-
dit timentibus se.
Memor erit i seculũ testamẽti sui: virtu
tem operꝝ suoꝝ annũciabit populo suo.
Ut det illis hereditatem gentiũ: opera
manuum eius veritas et iudicium
Fidelia oĩa mãdata eius confirmata
i seculũ seculi: facta i veritate & equitate
Redemptionem misit dñs populo suo:
mandauit ineternum testamentũ suũ.
Sanctum et terribile nomen eius: ini-
tium sapientie timor domini
Intellectus bonus oĩbus facientibus
eũ: laudatio eius manet in seculũ seculi
Gloria. a. Fidelia oĩa mandata eius confir-
mata i seculũ seculi. ãn. In mandatis. ps. C. xi.
Beatus vir qui timet dominum: in
mandatis eius volet nimis.
Potens in terra erit semen eius: gene-
ratio rectorum benedicetur.
Gloria & diuitie in domo eius: et iusti-
cia eius manet in seculum seculi
Exortum est in tenebris lumen rectis:
misericors et miserator et iustus
Iocundus homo qui miseretur & com
modat disponit sermones suos i iudicio:
quia ineternum non commouebitur.
In memoria eterna erit iustus: ab au-
ditione mala non timebit
Paratum cor eius sperare in dño con-
firmatum est cor eius: non commouebi-
tur donec despiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperibꝫ iusticia eius
manet in seculum seculi: cornu eius ex-
altabitur in gloria.
Peccator videbit & irascetur dentibus

suis fremet ⁊ tabescet: desideriū peccatoꝝ
peribit. Gloria. á. In mandatis eius volet
nimis. ān. Sit nomen. ¶ ps. C. xii.
Laudate pueri dominum: laudate
nomen domini.
Sit nomen domini benedictum: ex hoc
nunc et vsqꝫ in seculum
A solis ortu vsqꝫ ad occasum: laudabi
le nomen domini.
Excelsus super omnes gentes domi=
nus: et super celos gloria eius
Quis sicut dñs deꝰ noster qui ī altis ha
bitat: ⁊ hūilia respicit in celo et in terra:
Suscitans a terra inopem: et de sterco=
re erigens pauperem
Vt collocet eum cum prīcipibus: cum
principibus populi sui
Qui habitare facit sterilē in domo: ma
trem filioꝝ letantē. Gloria patri. á. Sit
nomē dñi benedictū in secula. á. Nos q̄ viuimus
In exitu israel de egypto: ¶ p̄. C. xiii
domus iacob de populo barbaro
Facta est iudea sanctificatio eius: isra
el potestas eius.
Mare vidit et fugit: iordanis conuersus
est retrorsum
Montes exultauerunt vt arietes: et col
les sicut agni ouium.
Quid est tibi mare quod fugisti: ⁊ tu ior
danis quia conuersus es retrorsum:
Montes exultastis sicut arietes: et col=
les sicut agni ouium.
A facie dñi mota ē t̄ra: a facie dei iacob.
Qui conuertit petram in stagna aqua
rum: et rupem in fontes aquarum
Non nobis domine non nobis: sed no=
mini tuo da gloriam
Super mīa tua ⁊ veritate tua. nequan=
do dicant gentes vbi est deus eorum:
Deus autem noster ī celo: omnia que
cunqꝫ voluit fecit
Simulachra gētium argentum ⁊ au=
rum: opera manuum hominum.
Os habent et non loquentur: oculos
habēt et non videbunt
Aures habent et non audient: nares
habent et non odorabunt.
Manus habent et non palpabunt pedes
habent et non ambulabunt: non clama
bunt in gutture suo.
Similes illis fiant qui faciūt ea: ⁊ om=
nes qui confidunt in eis.
Domus israel sperauit in domino: ad
iutor eorum et protector eorum est.
Domus aaron sperauit in domino: ad
iutor eorum et protector eorum est
Qui timēt dñm sperauerunt ī dño: ad=
iutor eorum et protector eorum est.
Dñs memor fuit nostri: ⁊ bñdixit nobis
Benedixit domui israel: benedixit do=
mui aaron.
Benedixit omnibus qui timent dñm:
pusillis cum maioribus
Adiciat dominus super vos: sup vos
et super filios vestros
Benedicti vos a domino: q̄ fecit celum
et terram
Celum celi domino: terram autem de
dit filiis hominum
Non mortui laudabunt te domine: ne
qꝫ omnes qui descendunt ī infernum
Sed nos qui viuimus benedicimꝰ dño:
ex hoc nūc ⁊ vsqꝫ ī seculū. Gloria. á. Nos
qui viuimus benedicimus dño. Cpim
Dominus dirigat corda ⁊ corpora no
stra ī caritate dei et patiētia christi Deo
O lux beata trinitas ¶ gratias. Hyꝰ
et principalis vnitas iam sol rece=
dit igneus infunde lumen cordibus.
Te mane laudum carmine te deprece=
mur vesperi: te nostra supplex gloria per
cuncta laudet secula
Deo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio cū
spiritu paraclito ⁊ nūc ⁊ īperpetuū Amē.
℣. Dirigat᷑ dñe oratio mea. ℟. Sicut incensū ī
conspectu tuo. ān. Ad magnificat et oratio vt in
ordinario. Ad completorium vt infra post vespe
ras sabbati. ān. Pastor bone dulcissime oues tue

requirũt te vt audiãt mellifluũ oris tui alloquiũ
p̃. Nunc dimittis. Preces. ⁊c. vt in die sabbati
Feria secunda ad vesperas. ãn Inclinauit dominus Antiphona. Psalmus. .Cxiiii.
Dilexi quoniam exaudiet dñs: vocem orationis mee.
Quia inclinauit aurẽ suã michi: ⁊ ĩ dieb⁹ meis inuocabo
Circundederunt me dolores mortis: et pericula inferni inuenerunt me
Tribulationem et dolorem inueni: et nomen domini inuocaui.
O domine libera animam meam misericors dominus et iustus: et deus noster miseretur.
Custodiens paruulos dominus: humiliatus sum et liberauit me
Conuertere anima mea in requiem tuam: quia dominus benefecit tibi
Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos a lachrimis pedes meos a lapsu
Placebo domino: in regione viuorum
Gloria patri et filio et spiritui sancto
Sicut erat in principio et nũc et semp.
ãn. Inclinauit dominus aurẽ suam michi. Antiphona. Credidi propter Psalmus. Cxv
Credidi propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sũ nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuam domino: pro omnib⁊ que retribuit michi.
Calicem salutaris accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo.
Vota mea domĩo reddam coram omni populo eius: preciosa in conspectu domini mors sanctorum eius.
O domĩe quia ego seruus tuus: ego seruus tuus et filius ancille tue
Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiã laudis: ⁊ nomen dñi inuocabo
Vota mea domino reddam ĩ conspectu omnis populi eius: ĩ atriis domus domini in medio tui hierusalem. Gloria patri et filio. Sicut erat in principio. ãn Credidi propter quod locutus sum. Antiphona Laudate dominum Psalmus. Cxvi.
Laudate dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi.
Quoniã confirmata est super nos misericordia eius: et veritas domini manet ineternum. Gloria patri et filio. Sicut erat in principio. ãn. Laudate dominum omnes gentes. ãn. Clamaui. Psalmus Cxix.
Ad dominum cũ tribularer clamaui: et exaudiuit me
Domine libera animam meã a labiis iniquis: et a lingua dolosa
Quid detur tibi aut quid apponatur tibi: ad linguam dolosam.
Sagitte potentis acute: cũ carbonibus desolatoriis.
Heu michi quia incolatus meus prolõgatus est habitaui cũ habitãtib⁹ cedar: multũ incola fuit anima mea.
Cum his qui oderunt pacẽ erã pacificus: cũ loquebar illis impugnabant me gratis Gloria patri et filio Sicut erat in prin. Antiphona Clamaui ⁊ exaudiuit me. Antiphona. Auxilium. Psalmus. C.xx.
Leuaui oculos meos ĩ mõtes: vnde veniet auxilium michi.
Auxilium meum a domino: qui fecit celum et terram
Non det in commotionem pedem tuũ: neq̃ dormitet qui custodit te.
Ecce non dormitabit neq̃ dormiet: q̃ custodit israel.
Dominus custodit te dominus protectio tua: super manum dexteram tuam.
Per diẽ sol nõ vret te: neq̃ luna p̱ noctẽ
Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam dominus.
Dominus custodiat introitũ tuum et exitum tuum: ex hoc nunc et vsq̃ in seculum. Gloria patri et filio. Sicut erat in principio. ã. Auxilium meum a dño. Cxxi.

Dominus dirigat corda et corpora nostra in caritate dei et patientia christi. Deo gratias. Hymnus.

Lucis creator optime lucem dierum proferens primordiis lucis noue mūdi parans originem

Qui mane iunctum vesperi diem vocari precipis tetrum chaos illabitur audi preces cum fletibus.

Ne mens grauata crimine vite sit exul munere dum nil perenne cogitat seseqꝫ culpis illigat.

Celoꝝ pulset intimū vitale tollat p̄miū vitem⁹ oē noxiū purgem⁹ om̄e pessimū

Presta pater piissime patriqꝫ compar vnice cum spiritu paraclito regnans p omne seculum. Amē. V. Dirigatur dñe oratio mea. R. Sicut incensū in conspectu tuo. Ad Mag. ā. Magnificat aīa mea dñm. ps. Mag. kyri eleysō. & c. Vrs̄ . ad tertiam et oratio similiter. Ad cōpletorium vt infra post vs̄ sabbati.

Feria tertia. ā. In domum. Psalmus. Cxxi

Letatus sū in his que dicta sūt michi: in domum dñi ibimus

Stantes erant pedes nostri: in atriis tuis hierusalem.

Hierusalem que edificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipsum

Illuc enim ascenderunt tribus tribꝫ domini: testimonium israel ad confitendum nomini domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes super domum dauid.

Rogate que ad pacem sunt hierusalē: et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: et abundātia in turribus tuis

Propter fratres meos & proximos meos: loquebar pacem de te.

Propter domum dñi dei nostri: quesiui bona tibi. Gloria patri et filio. Sicut erat in principio. ān. In domum domini letātes ibimus. ā. Qui habitas. p. C. xxii

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

Ecce sicut oculi seruorum: in manibꝫ dominorum suorum.

Sicut oculi ancille in manibus domīe sue: ita oculi nostri ad dominum deum nostrum donec misereatur nostri

Miserere nostri dñe miserere nostri: qꝛ multum repleti sumus despectione.

Quia multum repleta est aīa nostra: opprobriū abundātibꝫ & despectio superbis. Gloria patri et filio. Sicut erat in principio et nunc. ān. Qui habitas ī celis miserere nobis. ān. Adiutorium. Psalmus. C. xxiii.

Nisi quia dñs erat ī nobis dicat nūc israel: nisi quia dñs erat in nobis.

Cum exurgerent homines in nos: forte viuos deglutissent nos.

Cum irasceretur furor eorum in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertrāsiuit anima nostra forsitan pertrāsisset aīa nostra: aquam intolerabilem.

Bn̄dictus dominus qui nō dedit nos: in captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium.

Laqueus cōtrit⁹ est: & nos liberati sum⁹

Adiutoriū nostrum ī noīe domini: qui fecit celum et terrā. Gloria. ān. Adiutoriū nostrum in noīe domini. ā. Benefac. p̄. Cxxiiii.

Qui confidunt in dño sicut mons syon: nō commouebitur ineternum qui habitat in hierusalem

Montes in circuitu eius & dñs ī circuitu populi sui: ex hoc nunc et vsqꝫ in seculū.

Quia non relinquet dñs virgam peccatoꝝ super sortem iustoꝝ: vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Benefac domine: bonis & rectis corde

Declinantes autē in obligationes adducet dominus cū operantibus iniquitatem: pax super israel Gloria patri

Antipho. Benefac domīe bonis et rectis corde.

Antiphona Facti sumus Psalmus. C. xxv.

In convertendo dominus captiuitatē syon: facti sumus sicut cōsolati.
Tunc repletum est gaudio os nostrū: et lingua nostra exultatione.
Tunc dicēt inter gentes: magnificauit dominus facere cum eis.
Magnificauit dominus facere nobiscum: facti sumus letantes.
Converte domine captiuitatem nostram: sicut torrens in austro.
Qui seminant ī lachrimis: in exultatione metent.
Euntes ibant et flebant: mittentes semina sua.
Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos.
Gloria patri et filio Sicut erat ī prin.
ān. Facti sumus sicut consolati. Cpm. Hymn⁹. V⁹. vts. feria scda. ān. Exultet spūs meus ī dño deo salutari meo. ps. Magnifi. cetera vt supra

Feria iiii. ad vs̄. ān. Beatus vir. ps. Cxxvi

Nisi dominus edificauerit domum: inuanum laborauerunt qui edificant eam.
Nisi dominus custodierit ciuitatem: frustra vigilat q̄ custodit eā.
Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postq̄ sederitis qui manducatis panem doloris
Cum dederit dilectis suis somnū: ecce hereditas dñi filii merces fructus vētris
Sicut sagitte in manu potentis: ita filii excussorum.
Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.
Gloria patri et filio Sicut erat ī pri.
ān. Beatus vir qui impleuit desiderium suum.
ān. Beati omnes. Psalmus. C. xxvii.

Beati omnes qui timent dominū: qui ambulant in viis eius.
Labores manuū tuarum quia manducabis: beatus es et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abundans: in lateribus domus tue.
Filii tui sicut nouelle oliuarum: in circuitu mense tue.
Ecce sic benedicetur homo: q̄ timet dñm
Benedicat tibi dominus ex syon: et videas bona hierusalem omnibus diebus vite tue.
Et videas filios filiorum tuorum: pacem super israel Gloria patri et filio.
Antiphona. Beati omnes qui timent dominū.
Antiphona. Benediximus. Psalmus. C. xxviii.

Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nunc israel
Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt michi
Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: plōgauerūt iniquitatē suā
Dominus iustus concidet ceruices peccatorū: confundantur et conuertantur retrorsum omnes qui oderunt syon.
Fiant sicut fenum tectorū: qd̄ priusq̄ euellatur exaruit.
De quo non impleuit manum suā qui metet: et sinū suū q̄ manipulos colliget
Et non dixerunt qui preteribant benedictio domini sup vos: benediximus vobis in nomine domini Gloria patri ꝛ.
Antiphona Benediximus vobis ī nomine domini. ān. De profundis. Psalmus. C. xxix

De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meā.
Fiant aures tue intendentes: in vocē deprecationis mee.
Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit.
Quia apud te propiciatio est: ꝛ propter legem tuam sustinui te domine.
Sustinuit anima mea ī verbo eius: sperauit anima mea in domino
A custodia matutina vsq₃ ad noctem: speret israel in domino
Quia apud dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet israel: ex omnibus ini

quitatibus eius. Gloria patri. ãn. De
profundis clamaui ad te dñe. ã. Speret. ps. C.xxx

Domine nõ est exaltatum cor meũ:
neqꝫ elati sunt oculi mei

Neqꝫ ambulaui in magnis: neqꝫ in mi
rabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: sed exal
taui animam meam.

Sicut ablactatus super matre sua: ita
retributio in anima mea

Speret israel in domino: ex hoc nunc ꝛ
vsqꝫ in seculum. Gloria patri. Sicut
ã. Speret israel in domino. Capitulũ Hymnus
Ꝟ. vẽs. ãn. Respexisti humilitatem meam domi
ne deus meus. psalmus. Magnificat. ꝛ cetera

Feria quinta. ãn. Et omnis Psalmus. C.xxxi

Memento domine dauid: et om
nis mansuetudinis eius.

Sicut iurauit domino: vo
tum vouit deo iacob.

Si introiero in tabernaculum domus
mee: si ascendero in lectum strati mei.

Si dedero somnum oculis meis: et pal
pebris meis dormitationem

Et requiem tẽporibus meis donec inue
niam locũ dño: tabernaculũ deo iacob

Ecce audiuimus eã in effrata: inueni
mus eam in campis silue.

Introibimus in tabernaculũ eiꝰ: ado
rabimus in loco vbi steterunt pedes eiꝰ.

Surge domine in requiem tuam: tu ꝛ
archa sanctificationis tue.

Sacerdotes tui induantur iusticiam: ꝛ
sancti tui exultent.

Propter dauid seruum tuũ: non auer
tas faciem christi tui.

Iurauit dominus dauid veritatem ꝛ
non frustrabitur eum: de fructu ventris
tui ponam super sedem tuam.

Si custodierit filii tui testamẽtũ meũ:
et testimonia mea hec que docebo eos.

Et filii eorum vsqꝫ in seculum: sedebũt
super sedem tuam.

Quoniam elegit dominus syon: elegit
eam in habitationem sibi

Hec requies mea in seculum seculi: hic
habitabo quoniam elegi eam.

Viduam eius benedicens benedicam:
pauperes eius saturabo panibus

Sacerdotes eius induã salutari: et sã
cti eius exultatione exultabunt

Illuc producam cornu dauid: paraui
lucernam christo meo.

Inimicos eius induam confusione: su
per ipsum autem efflorebit sanctificatio
mea. Gloria patri ꝛ filio. Sicut erat
Antiphona. Et omnis mansuetudinis eius. An
tiphona. Habitare. Psalmus. C.xxxii.

Ecce ꝙ bonum et ꝙ iocundum: habi
tare fratres in vnum

Sicut vnguentum in capite: quod de
scendit in barbam barbam aaron.

Quod descendit in orã vestimenti eius:
sicut ros hermõ qui descẽdit i montẽ syõ

Quoniã illic mandauit dominus be
nedictionem: et vitam vsqꝫ in seculũ

Gloria patri et filio. Sicut erat i pri.
ãn. Habitare fratres in vnum Ps. C.xxxiii

Ecce nunc benedicite. Quere ad cõpleto
rium die sabbati. ãn. Omnia. Ps. C.xxxiiii

Laudate nomen dñi: laudate ser
ui dominum

Qui statis in domo domini: i atriis do
mus dei nostri.

Laudate dominum quia bonus dñs:
psallite nomini eius quoniam suaue

Quoniam iacob elegit sibi dominus:
israel in possessionem sibi.

Quia ego cognoui ꝙ magnus est domi
nus: et deus noster pre omnibus diis.

Omnia quecunqꝫ voluit dominus fe
cit in celo et in terra: in mari et in omni
bus abissis

Educens nubes ab extremo terre: ful
gura in pluuiã fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis:
qui percussit primogenita egypti. ab ho
mine vsqꝫ ad pecus.

Et misit signa et prodigia i medio tui egypte: in pharaonē ꝛ in oēs seruos eius
Qui percussit gentes multas: et occi-dit reges fortes.
Seon regem amorreorum et og regē basan: et omnia regna chanaam.
Et dedit terram eorum hereditatem: hereditatem israel populo suo.
Domine nomen tuum ineternum: do-mine memoriale tuum in generatione et generationem.
Quia iudicabit dominus populū suū: ꝛ in seruis suis deprecabitur
Simulacra gentium argentum ꝛ au-rum: opera manuū hominum
Os habent et nō loquentur: oculos ha-bent et non videbunt.
Aures habent et nō audient: neqꝫ enī est spiritus in ore ipsorum.
Similis illis fiant qui faciunt ea: et omnes qui confidunt in eis.
Domus israel benedicite domino: domꝰ aaron benedicite domino.
Domus leui benedicite domino: qui ti-metis dominum benedicite domino.
Benedictus dominus ex syon: qui habi-tat in hierusalem. Gloria patri ꝛ filio
ān. Omnia quecunqꝫ voluit dominus fecit. ān. Quoniam ineternum. ¶ Psalmus. C.xxxv
Confitemini domio quoniā bonus: qm̄ in seculum misericordia eius.
Confitemini deo deorum.
Confitemini domino dominorum.
Qui facit mirabilia magna solus.
Qui fecit celos in intellectu
Qui firmauit terram super aquas.
Qui fecit luminaria magna.
Solem in potestatem diei.
Lunam et stellas: in potestatē noctis.
Qui percussit egyptum: cum primoge-nitis eorum.
Qui eduxit israel de medio eorum.
In manu potenti: et brachio excelso.
Qui diuisit mare rubrū in diuisiones.
Et eduxit israel: per medium eius.
Et excussit pharaonem ꝛ virtutē eius in mari rubro.
Qui transduxit populū suū: p desertū
Qui percussit reges magnos.
Et occidit: reges fortes.
Seon regem amorreorum.
Et og regem basan.
Et dedit terram eorum: hereditatem
Hereditatem israel seruo suo.
Quia in humilitate nostra: memor fu-it nostri.
Et redemit nos ab inimicis nostris.
Qui dat escam: omni carni.
Confitemini deo celi.
Confitemini domino dominorum: qm̄ ineternum misericordia eius.
Gloria patri et filio Sicut erat i prin
Antiphona Quoniam ineternum misericordia eius. Antiphona. Hymnum. Psalmus. C.xxxvi.
Super flumina babilonis illic sedimꝰ ꝛ fleuimꝰ: dū recordaremur tui syon
In salicibus in medio eius: suspendi-mus organa nostra.
Quia illic interrogauerunt nos q̄ cap-tiuos duxerunt nos: verba cantionum
Et qui abduxerunt nos: hymnum cā-tate nobis de canticis syon.
Quomodo cantabimus canticum do-mini: in terra aliena.
Si oblitus fuero tui hierusalem: obli-uioni detur dextera mea.
Adhereat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui.
Si non pposuero tui hierusalē: in pri-cipio leticie mee.
Memor esto domine filiorum edom: in diem hierusalem.
Qui dicunt exinanite exinanite: vsqꝫ ad fundamentum in ea.
Filia babilonis misera: beatus qui re-tribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis
Beatus qui tenebit: et allidet paruu-

los suos ad petram. Gloria patri. an.
Hymnum cantate nobis de canticis syon. Capitulum hy⁹. et V. vts. feri. ii. an. Deposuit potentes sanctos persequentes et exaltauit humiles xp̄m cōfitentes. ps. Magt. Preces. ec. Feria vi. ad vesperas. a. In cōspectu. Psalm⁹. Cxxxvii

Confitebor tibi dn̄e i toto corde meo: qm̄ audisti v̄ba oris mei
In conspectu angelorum psallā tibi: adorabo ad tēplū sanctum tuū et confitebor nomini tuo.
Super misericordia tua et veritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.
In quacūqz die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aīa mea virtutem
Confiteātur tibi dn̄e omnes reges terre: q2 audierunt omnia verba oris tui
Et cantent in viis domini: quoniā magna est gloria domini
Quoniā excelsus dn̄s et humilia respicit: et alta a longe cognoscit
Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam: et saluum me fecit dextera tua
Dn̄s retribuet pro me dn̄e mīa tua in seculum: opera manuum tuaꝝ ne despicias. Gloria patri. In conspectu angeloꝝ psallā tibi deus meus. a. Domine. ps. Cxxxviii.

Dn̄e probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam et resurrectionem meam
Intellexisti cogitatiōes meas de lōge: semitā meā et funiculū meū inuestigasti
Et omēs vias meas preuidisti: quia nō est sermo in lingua mea.
Ecce domine tu cognouisti omnia nouissima et antiqua: tu formasti me et posuisti super me manum tuam
Mirabilis facta est scientia tua ex me: cōfortata est et non potero ad eam.
Quo ibo a spiritu tuo: et quo a facie tua fugiam:
Si ascendero ī celum tu illic es: si descēdero ad infernum ades.
Si sumpsero pennas meas diluculo: et habitauero in extremis maris.
Etenim illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua.
Et dixi forsitā tenebre cōculcabūt me: et nox illuminatio mea in deliciis meis.
Quia tenebre non obscurabuntur a te et nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebre eius ita et lumen eius.
Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee
Cōfitebor tibi quia terribiliter magnificatus es mirabilia opera tua: et anima mea cognoscet nimis.
Non est occultatum os meū a te quod fecisti in occulto: et substantia mea in inferioribus terre
Imperfectum meū viderunt oculi tui et in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur et nemo in eis.
Michi aūt nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos et sup arenā multiplicabuntur: exurrexi et adhuc sum tecum
Si occideris deus peccatores: viri sanguinum declinate a me.
Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates suas
Nonne qui oderunt te domine oderā: et super inimicos tuos tabescebam:
Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt michi
Proba me deus et scito cor meum: interroga me et cognosce semitas meas.
Et vide si via iniquitatis in me est: et deduc me in via eterna. Gloria patri. an. Dn̄e probasti me et cognouisti me. an. A viro. p̄. C. xxxix

Eripe me dn̄e ab hoīe malo: a viro iniquo eripe me
Qui cogitauerunt iniquitates ī corde: tota die constituebant prelia

Acuerunt linguas suas sicut serpētes: venenū aspidum sub labiis eorum
Custodi me dñe de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me
Qui cogitauerūt supplantare gressus meos: abscōderūt superbi laqueū michi.
Et funes extenderūt in laqueū: iuxta iter scandalum posuerunt michi.
Dixi domino deus meus es tu: exaudi domine vocem deprecationis mee.
Domine domine virtus salutis mee: obūbrasti super caput meum in die belli
Non tradas me dñe a desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me. ne derelinquas me ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorum: labor labiorū ipsorum operiet eos
Cadent super eos carbones: in ignem deiicies eos in miseriis nō subsistent
Vir linguosus nō dirigetur ī terra: virum iniustū mala capient in interitu
Cognoui quia faciet dñs iudicium inopis: et vindictam pauperum.
Veruntamen iusti confitebuntur nomini tuo: & habitabunt recti cum vultu tuo. Gloria patri. āñ. A viro iniquo libera me domine. ā. Domine. ps. C.xl
Dñe clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cū clamauero ad te
Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
Pone domine custodiam ori meo: & ostium circunstantie labiis meis
Non declines cor meū ī verba malicie: ad excusandas excusationes in peccatis
Cum hominibus operantibz iniquitatem: & non cōmunicabo cū electis eorum
Corripiet me iustus in misericordia et increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum
Quoniam adhuc et oratio mea in bene placitis eorum: absorti sunt iuncti petre iudices eorum.

Audient verba mea qm̄ potuerūt: sicut crassitudo terre erupta est super terram
Dissipata sunt ossa nostra secus infernum quia ad te dñe domine oculi mei: in te speraui non auferas aīam meam
Custodi me a laqueo quem statuerūt michi: & a scandalis operantiū iīquitatē.
Cadent in retiaculo ei⁹ peccatores: singulariter sum ego donec transeam.
Gloria patri. ā. Domine clamaui ad te exaudi me. āñ. Portio ps. C.xli
Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum
Effundo in conspectu eius orationem meam: et tribulationē meam ante ipsū pronuncio.
In deficiendo ex me spiritum meum: et tu cognouisti semitas meas
In via hac qua ambulabam: absconderunt laqueum michi
Considerabam ad dexteram & videbā: non erat qui cognosceret me
Periit fuga a me: et non est qui requirat animam meam
Clamaui ad te domine dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuentium
Intende ad deprecationem meam: qr humiliatus sum nimis
Libera me a persequentibus me: quia confortati sunt super me
Educ de custodia animā meam ad cōfitendū noī tuo: me expectāt iusti donec retribuas michi. Gloria patri. āñ. Portio mea dñe sit in terra viuentium. Lcpm hy⁹. & V. vēs. in feria. scda. ā. Esurientes dñe reple bonis sicut locutus es patribz nostris. p̄. Mag. pces.
Dñe exaudi orationē meā auribus. & c. vt supra. p̄. C.xlii quere ī laudibz feri. vi.
Sabbato ad vespas. ā. Bñdictus. p̄ C.xliii
Benedictus dñs deus meus qui docet manus meas ad preliū: et digitos meos ad bellum.
Misericordia mea et refugiū meū: susceptor meus et liberator meus.

Protector meus et in ipso speravi: qui subdit populum meum sub me

Domine quid est homo q̄r inotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eum:

Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut umbra pretereunt.

Domine inclina celos tuos et descende: tange montes et fumigabunt.

Fulgura choruscationē et dissipabis eos: emitte sagittas tuas ⁊ cōturbabis eos

Emitte manū tuam de alto eripe me et libera me de aquis multis: ⁊ de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum dextera iniquitatis

Deus canticum novum cantabo tibi: in psalterio decacordo psallam tibi

Qui das salutem regibus qui redemisti david servum tuum: de gladio maligno eripe me.

Eripe me de manu filiorum alienorum quorum os locutum est vanitatē: ⁊ dextera eorum dextera iniquitatis

Quorum filii: sicut novelle plantationes in iuventute sua

Filie eorum composite: circumornate ut similitudo templi

Promptuaria eorum plena: eructātia ex hoc in illud.

Oves eorū fetose abundantes in egressibus suis: boves eorum crasse

Non est ruina macerie neq̄ trāsitus neq̄ clamor: in plateis eorum

Beatum dixerunt populū cui hec sūt: beatus populus cuius dn̄s deus eius

Gloria patri et filio. an̄. Benedictus dn̄s deus meus. an̄. Ineternum. ¶ ps. C. xliiii

Exaltabo te deus meus rex: et benedicam nomini tuo in seculum ⁊ in seculum seculi

Per singulos dies benedicam tibi: ⁊ laudabo nomen tuum in seculum et in seculum seculi.

Magnus dn̄s ⁊ laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis

Generatio et generatio laudabit opera tua: ⁊ potentiā tuam pronunciabunt

Magnificentiā glorie sanctitatis tue loquentur: ⁊ mirabilia tua narrabunt

Et virtutem terribilium tuorū dicēt: et magnitudinem tuam narrabunt

Memoriam abūdantie suavitatis tue eructabunt: ⁊ iusticia tua exultabunt

Miserator et misericors dominus: patiens et multum misericors

Suavis dominus universis: ⁊ miserationes eius super omnia opera eius

Confiteanť tibi dn̄e omnia opera tua: et sancti tui benedicant tibi

Gloriam regni tui dicent: ⁊ potentiam tuam loquentur

Ut notā faciant filiis hoīm potentiā tuā: ⁊ gloriam magnificentie regni tui

Regnum tuum regnum omnium seculorum: et dominatio tua in omni generatione ⁊ generationem

Fidelis dn̄s in omnibus verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis

Allevat dominus omnes qui corruunt: et erigit omnes elisos

Oculi omnium in te sperant dn̄e: ⁊ tu das escam illorum ī tempore opportuno

Aperis tu manum tuā: et imples omne animal benedictione.

Iustus dn̄s in omnibus viis suis: ⁊ sāctus in omnibus operibus suis

Prope est dn̄s oībus invocātibus eum: oībus invocantibus eum in veritate

Voluntatem timentium se faciet ⁊ deprecationem eorum exaudiet: et salvos faciet eos.

Custodit dn̄s omnes diligētes se: ⁊ omnes peccatores disperdet.

Laudationem dn̄i loquetur os meum et benedicat omnis caro nomini sancto eius: in seculum et in seculum seculi.

Gloria patri. an̄. Ineternum et in seculum seculi. an̄. Laudabo. ¶ Psalmus. C xlv

Lauda anima mea dominum laudabo dominũ in vita mea: psallã deo meo q̃diu fuero.

Nolite confidere in principibus: nec i filiis hominum in quibus non est salus.

Exibit spiritus eius et reuertetur in terram suam: in illa die peribunt omẽs cogitationes eorum.

Beatus cuius deus iacob adiutor eius spes eius in domino deo ipsius qui fecit celũ et terrã: mare et omnia q̃ i eis sunt.

Qui custodit veritatem in seculum facit iudicium iniuriam patientibus: dat escam esurientibus.

Dominus soluit cõpeditos: dominus illuminat cecos.

Dñs erigit elisos: dñs diligit iustos.

Dominus custodit aduenas pupillũ et viduam suscipiet: et vias peccatorum disperdet.

Regnabit dominus in secula deus tu⁹ syon: in generatione et generationem.

Gloria patri et filio Sicut erat i pri

Antiphona Laudabo deum meum in vita mea

Antiphona Deo nostro ps. Cxlvi

Laudate dñm qm̃ bonus est psalm⁹: deo nostro sit iocũda decoraq; laudatio.

Edificans hierusalem dominus: dispsiones israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde: et alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum et omnibus eis nomina vocãs

Magnus dominus noster et magna virtus ei⁹: et sapiẽtie ei⁹ nõ est numerus

Suscipiens mansuetos dominus: humilians autem peccatores vsq; ad terrã

Precinite domino i cõfessione: psallite deo nostro in cythara.

Qui operit celum nubibus: et parat terre pluuiam.

Qui producit in montibus fenũ: et herbam seruituti hominum

Qui dat iumentis escam ipsorum: et pullis coruorũ inuocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec i tibiis viri bñplacitũ erit ei

Beneplacitũ est domino super timentes eũ: et in eis qui sperant sup mĩa eius

Gloria patri et filio Sicut erat in pri.

ã. Deo nrõ iocũda sit laudatio. ã Lauda. p. cxlvii

Lauda hierusalem dominũ: lauda deum tuum syon.

Quoniam confortauit seras portarũ tuarum: benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquiũ suum terre: velociter currit sermo eius.

Qui dat niuẽ sicut lanã: nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit cristallũ suam sicut bucellas: ãte faciem frigoris eius quis sustinebit:

Emittet verbum suum et liquefaciet ea: flabit spiritus eius et fluent aque

Qui annunciat verbum suum iacob: iusticias et iudicia sua israel

Non fecit taliter omni nationi: et iudicia sua non manifestauit eis

Gloria. ãn. Lauda hierusalẽ dñm. Cpm.

Benedictus deus et pater dñi nostri iesu christi: pater misericordiarum et deus totius cõsolationis. qui consolatur nos i oĩ tribulatiõe nr̃a. Deo g. hy⁹.

O lux beata trinitas et pricipalis vnitas iam sol recedit igneus infũde lumen cordibus

Te mane laudum carmine te deprecemur vesperi: te nostra supplex gloria per cuncta laudet secula

Deo patri sit gloria eiusq; soli filio cũ spiritu paraclito et nunc et imperpetuũ amen. V. Vespertina oratio. R. Ascendat ad te dñe et descendat super nos mĩa tua. Luce primo

Magnificat: anima mea dominum.

Et exultauit spiritus me⁹: in deo salutari meo.

Quia respexit humilitatẽ ancille sue:

ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes
Quia fecit michi magna qui potens est: et sanctum nomen eius
Et misericordia eius a progenie in progenies: timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui
Deposuit potentes de sede: et exaltauit humiles.
Esurientes impleuit bonis: et diuites dimisit inanes
Suscepit israel puerum suum: recordatus misericordie sue.
Sicut locutus est ad patres nostros: abraham et semini eius in secula. Gloria patri. ãn. et oratio que euenerit. Cxlviii.
Laudate dñm de celis. ps. Cxlix
Cantate dño canticũ nouũ. ps. Cl
Laudate dominum in sanctis eius. vt supra. in laudibus dominice

Ad cõpletoriũ. ã Miserere. p̃. iiii.

Cum inuocarem exaudiuit me deus iusticie mee: in tribulatione dilatasti michi.
Miserere mei: et exaudi orationẽ meam.
Filii hoĩz vsquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatẽ et queritis mẽdacium.
Et scitote quoniã mirificauit dominus sanctum suum: dominus exaudiet me cũ clamauero ad eum
Irascimini et nolite peccare: que dicitis in cordibus vestris: et in cubilibus vestris compungimini
Sacrificate sacrificiũ iusticie et sperate ĩ dño: multi dicũt q̃s ostẽdit nobis bona.
Signatũ est sup nos lumen vultus tui dñe: dedisti leticiam in corde meo.
A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt
In pace ĩ idipsũ: dormiã et requiescam
Quoniam tu dñe singulariter ĩ spe: cõstituisti me. Gloria patri. ps. xxx.
In te dñe speraui non confundar in eternum: in iusticia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me
Esto michi in deum protectorem et in domum refugii: vt saluum me facias
Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomen tuũ deduces me et enutries me
Duces me de laqueo quẽ abscõderũt michi: quoniã tu es protector meus
In manus tuas dñe commendo spiritum meum: redemisti me dñe deus veritatis. Gloria patri. Sicut erat. p̃. lxxx.
Qui habitat in adiutorio altissimi: ĩ protectione dei celi cõmorabitur
Dicet dño susceptor meus es tu: et refugium meum deus meus sperabo ĩ eum.
Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantiũ: et a verbo aspero.
Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pennis eius sperabis.
Scuto circundabit te veritas eius: nõ timebis a timore nocturno
A sagitta volante in die a negocio perambulante in tenebris: ab incursu et demonio meridiano
Cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis: ad te autem nõ appropinquabit.
Veruntamen oculis tuis cõsiderabis: et retributionem peccatorum videbis
Quoniam tu es domine spes mea: altissimum posuisti refugium tuum.
Non accedet ad te malũ: et flagellum nõ appropinquabit tabernaculo tuo
Quoniam angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in omnibus viis tuis
In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum
Super aspidem et basiliscum ambulabis: et conculcabis leonẽ et drachonem
Quoniam in me sperauit liberabo eũ: protegam eum quoniam cognouit nomen meum

Clamauit ad me et ego exaudiam eũ cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum

Longitudine dierum replebo eum: et ostendam illi salutare meum

Gloria patri et filio: et spiritui sancto

Sicut erat in principio et nunc et semp et in secula seculorum. amen. Ps. Cxxxiii

Ecce nunc benedicite dominum: omnes serui domini

Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri

In noctibus extollite manus vestras in sancta: et benedicite dominum.

Benedicat tibi dominus ex syon: qui fecit celum et terram.

Gloria patri et filio et spiritui sancto.

Sicut erat in principio et nunc et semper et in secula seculorum Amē. Antiphona. Miserere michi domine et exaudi orationē meam.

Hymnus

Te lucis ante terminum rerum creator poscimus vt solita clementia sis presul ac custodia

Procul recedant somnia et noxium fantasmata hostemqʒ nostrum cōprime ne polluantur corpora

Presta pater oĩpotens per iesum christum dominum qui tecum imperpetuũ regnat cum sancto spiritu. Amen. Cpm.

Tu in nobis es dñe, et nomen sanctũ tuum inuocatum est super nos ne derelinquas nos dñe deus noster. Deo gratias. V. Custodi nos domine. Vt pupillam oculi sub vmbra alarum tuarum protege nos.

Nunc dimittis seruũ ¶ Luce secundo. tuum domine: secundum verbum tuum in pace

Quia viderunt oculi mei: salutare tuũ

Quod parasti: ante faciem omnium populorum

Lumen ad reuelationem gentium: et gloriam plebis tue israel.

Gloria patri et filio et spiritui sancto

Sicut erat in pricipio et nunc et semper et in secula seculorũ. Amen. In dñicis antiphona. Pastor bone dulcissime oues tue requirũt te vt audiant mellifluũ oris tui alloquiũ ¶ Feria secunda. antiphona Gregem tuũ domine ne deseras pastor bone qui dormire nescis sed semper vigilas ¶ Feria tertia. antiphona Salua nos domine vigilantes custodi nos dormientes vt vigilemus cum christo et requiescamus in pace. ¶ Feria quarta. antiphona Vigilate et orate in hac nocte vt nō surripiat vos callidus tentator angelus enim domini custodiat vos in hac nocte et perducat vos ad leticiam matutinā ante sanctum et sacrum altare ¶ Feria quita antiphona. Lucem tuam domine nobis concede vt destitutis cordium tenebris peruenire possimus ad lumen qd ē christus ¶ Feria sexta. antiphona Euigila super nos eterne saluator ne nos apprehendat callidus tētator quia tu factus es nobis sēpiternus adiutor ¶ Sabbato antiphona O rex gloriose inter sanctos tuos qui semper es laudabilis et tamen ineffabilis tu autem in nobis es domine et nomen sanctum tuum inuocatũ est super nos ne derelinquas nos deus noster vt in die iudicii nos collocare digneris inter sanctos et electos tuos rex benedicte ¶ Ad completorium per totam quadragesimam tam diebus dominicis q̄ feriis et festis excepto festo annunciationis dominice.

¶ Hymnus.

Christe qui lux es et dies noctis tenebras detegis lucisqʒ lumē crederis lumen beatum predicans

Precamur sancte domine defēde nos in hac nocte sit nobis in te requies quietam noctem tribue

Ne grauis sōnus irruat nec hostis nos surripiat nec caro illi consentiens nos tibi reos statuat

Oculi somnum capiant cor ad te semper vigilet dextera tua protegat famulos qui te diligunt.

Defensor noster aspice insidiantes reprime guberna tuos famulos quos sanguine mercatus es.

Memento nostri domine i graui isto cor
pore qui es defensor anime adesto nobis
domine.

Deo patri sit gloria eiusqz soli filio cū
spiritu paraclito et nunc et imperpetuū
Amen. ℞. In pace in idipsum. Dormiā et re-
quiescam. ℣. Si dedero sōnum oculis meis ⁊ pal
pebris meis dormitationem. Dormiam Gloria
patri et filio. In pace. ℣. Custodi nos domine.
Antiphona. Media vita in morte sumus quem
querimus adiutorem nisi te domine qui pro pec
catis nostris iuste irasceris Sācte deus sācte for-
tis scē ⁊ misericors saluator amare morti ne tra
das nos. ℣. Ne proiicias nos in tempore senectu
tis cum defecerit virtus nrā ne derelinquas nos
domine. Sancte deus. ps. Nunc dimittis.

¶ Sequuntur preces

Kyri eleyson. iii. Christe eleysō. iii. ky
ri eleyson. iii.

Pater noster qui es in celis sanctifi-
cetur nomē tuū. Adueniat regnū
tuum. Fiat voluntas tua sicut in celo et
i terra. Panem nostrum quotidianum
da nobis hodie Et dimitte nobis debita
nostra. sicut et nos dimittimus debitori
bus nostris Et ne nos inducas i tentati
onem. Sed libera nos a malo.

In pace in idipsum. Dormiam et re-
quiescam.

Credo in deum patrem omnipoten-
tem creatorem celi ⁊ terre Et in ie-
sum christum filium eius vnicum dn̄m
nostrum. qui conceptus est de spū sancto
nat⁹ ex maria virgine Passus sub pōtio
pylato. crucifixus. mortuus. Et sepult⁹
descendit ad iferna. tertia die resurrexit
a mortuis. Ascendit ad celos. sedet ad de
xteram dei patris omnipotētis. inde ven
turus iudicare viuos et mortuos

Credo in spiritum sanctum. sanctā
ecclesiam catholicam. sanctorum
communionem. remissionem peccatorꝝ.
Carnis resurrectionē. vitā eternā Amē

Benedicamus patrem et filium cum
sancto spiritu. Laudemus et superexal-
temus eum in secula.

Benedictus es domine in firmamen-
to celi. Laudabilis et gloriosus et super-
exaltatus in secula.

Benedicat nos omps̄ deus. Qui fecit
celū et terram mare et oīa que in eis sūt

Dignare domine nocte ista.
Sine peccato nos custodire.

Confiteor deo omnipotenti

Fiat pax in virtute tua
Et abundantia in turribus tuis.

Fiat misericordia tua domine sup nos
Quemadmodum sperauimus in te.

Adiutorium nostrum in noīe domini
Qui fecit celum et terram.

Oremus pro benefactoribus nostris.
Benefac domine: bonis et rectis corde

Pro afflictis captiuis ⁊ peregrinis chri
stianis Libera eos deus israel ex omnibꝫ
tribulationibus suis.

Pro cunctis fidelibus dei defunctis Re
quiem eternam dona eis domine. et lux
perpetua luceat eis
Requiescant in pace. Amen.

Domine exaudi orationem meam
Et clamor meus ad te veniat. quando fit
de feriis. Psalmus. Miserere mei de. Glo-
ria patri et filio. Alleluya. vel. Laus tibi do-
mine. Dominus vobiscum. Et cum spi
ritu tuo.

¶ Oratio

Veritas tua quesumus domine sem
per maneat in cordibꝫ nostris: ⁊ om
nis falsitas inimici destruatur. Per do-
minum nostrum iesum christum filium
tuum qui tecum viuit et regnat in vnita
te spiritus sancti deus. per omnia secula
seculorum. amen. Si dictus fuerit Psalmus
Miserere mei

¶ Oratio

Illumina quesumus domine deus
tenebras nostras: et totius hui⁹ no
ctis insidias tu a nobis repelle propicius
Per dominum nostrum iesum christum
filium tuum qui tecum viuit et regnat

in unitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculorum. Amen. Dominus vobiscum. Benedicamus domino. Antiphona Intret oratio mea i conspectu tuo domine inclina aurem tuam ad preces nostras. Parce domine parce populo tuo quem redemisti preciolo sanguine tuo christe ne ineternum irascaris nobis

Kyrieleyson. Christe eleyson. kyrieleyson. Christe audi nos
Pater de celis deus Miserere nobis.
Fili redeptor müdi de⁹ Miserere nobis
Spiritus sancte deus Miserere nobis.
Qui es trin⁹ et unus de⁹ miserere nobis
Sancte sanctorum deus Miserere nobis.
Sctã trinitas un⁹ deus miserere nobis
Sancta maria. Ora pro nobis.
Sancta dei genitrix. ora
Sancta virgo virginum. or
Sancte michael or
Sancte gabriel or
Sancte raphael or
Omnes sancti angeli et archãgeli dei orate pro nobis.
Omnes sancti throni et dominationes orate pro nobis
Omnes sancti principatus et potestates orate pro nobis
Omis sancte virtutes celorum orate pro nobis.
Oẽs scti beatorum spirituũ ordines orate
Sancte iohannes baptista or
Omnes sci patriarche et prophete. orate
Sancte petre or
Sancte paule. or
Sancte andrea or
Sancte iacobe. or
Sancte iohannes or
Sancte thoma or
Sancte philippe or
Sancte bartholomee or
Sancte iacobe or
Sancte mathee or
Sancte symon or
Sancte iuda or
Sancte mathia or
Sancte barnaba or
Sancte luca or
Sancte marce. or
Omnes sancti apostoli et euangeliste dei. orate pro nobis.
Omnes sancti discipuli dñi orate
Omnes sancti innocentes dei orate
Sancte stephane or
Sancte line or
Sancte clete or
Sancte anaclete ora pro nobis
Sancte clemens. or
Sancte sixte. or
Sancte corneli or
Sancte cipriane. or
Sancte laurenti or
Sancte vincenti ora pro nobis
Sancte grisogone or
Sancte iohannes or
Sancte paule. or
Sancte cosma. or
Sancte damiane. ora pro nobis
Sancte ignaci. or
Sancte alexander or
Sancte marcelline or
Sancte petre or
Sancte dyonisi cum sociis tuis or
Sancte fabiane or
Sancte sebastiane. or
Sancte marcelliane or
Sancte marce or
Sancte abdon. or
Sancte sennes ora pro nobis
Sancte geruasi. or
Sancte prothasi or
Sancte eutropi or
Sancte georgi or
Sancte aureli or
Sancte iustine ora pro nobis
Sancte lucane or
Sancte victor or
Sancte christofore or

Sancte quintine or.
ancte firmine or.
ancte crispine or.
ancte crispiniane or.
ancte arnulphe or.
Sancte herculane or.
ancte theodore or.
ancte marcelle ora pro nobis
Sancte policarpe or.
ancte metranne or.
ancte valentine or.
Sancte gordiane or.
ancte epymache ora pro nobis.
ancte liaranne or.
ancte canci. or.
Sancte canciane. or.
ancte donatiane or.
ancte rogatiane ora pro nobis
ancte nichomedes or.
Sancte vite or.
ancte modeste. or.
ancte clare or.
ancte nichostrate or.
Sancte apollinaris ora pro nobis
ancte panthaleon or.
ancte sanson or.
Sancte felicissime or.
ancte agapite or.
ancte donate or.
Sancte romane. ora pro nobis
ancte quiriace or.
ancte large or.
ancte smaragde or.
Sancte simphoriane or.
ancte thymotee ora pro nobis
ancte hermes or.
Sancte blasi or.
ancte thoma. or.
ancte iuliane or.
Sancte prisce ora pro nobis
ancte victorine. or.
ancte prothe. or.
Sancte iacincte or.
ancte lamberte. or.

Sancte leodegari or.
ancte calixte or.
ancte caprasi or.
ancte vitalis or.
Sancte maurici cum sociis tuis. or.
ancte fusciane cum sociis tuis or.
ancte luciane cum sociis tuis. or.
Sancte ypolite cum sociis tuis or.
ancte eustachi cum sociis tuis. or.
ancte nicasi cum sociis tuis. or.
ancte babila cum sociis tuis or.
ancte gereon cum sociis tuis or.
Omnes sancti martyres orate pro nobis
Sancte silvester or.
Sancte leo or.
ancte ambrosi or.
ancte augustine or.
Sancte hieronime or.
ancte gregori ora pro nobis
ancte remigi. or.
Sancte hylari. or.
ancte marcelle or.
ancte gendulfe or.
ancte martine ora pro nobis.
Sancte germane or.
ancte regule or.
ancte sanson or.
Sancte eligi or.
ancte ambrosi. ora pro nobis.
ancte maglori or.
Sancte brici or.
ancte exuperi or.
ancte vigor or.
Sancte patrici ora pro nobis.
ancte lupe or.
ancte rigoberte. or.
ancte guillerme or.
Sancte francisce or.
ancte clodoalde or.
ancte euurci ora pro nobis
ancte audomare or.
Sancte aniane or.
ancte leobine or.
ancte audoene. or.

Sancte germane ora
Sancte iuliane ora
Sancte nicholae ora
Sancte medarde ora
Sancte gildarde. ora
Sancte felix. ora
Sancte iohannes ora
Sancte vedaste ora
Sancte amande. ora
Sancte landerice ora
Sancte fortunate ora pro nobis
Sancte marcialis. ora
Sancte maiole ora
Sancte urbane ora
Sancte auite ora
Sancte leonori ora pro nobis.
Sancte eusebi ora
Sancte benedicte. ora
Sancte mederice ora
Sancte maure. ora
Sancte leufrede. ora
Sancte launomare ora pro nobis.
Sancte maximiane. ora
Sancte egidi ora
Sancte fiacri ora
Sancte ludouice ora
Sancte bertine ora
Sancte bernarde ora
Omnes sancti confessores orate pro no.
Sācta maria magdalena ora p nobis.
Sancta maria egyptiaca ora p nobis.
Sancta felicitas ora
Sancta perpetua ora
Sancta agatha ora
Sancta lucia. ora
Sancta agnes. ora
Sancta petronilla ora
Sancta cecilia. ora pro nobis
Sancta katherina. ora
Sancta anastasia. ora
Sancta eugenia ora
Sancta eufemia ora
Sancta iuliana ora
Sancta emerentiana ora

Sancta eulalia ora
Sancta genouefa. ora
Sancta oportuna ora
Sancta elizabeth ora
Sancta barbara ora
Sancta scolastica ora
Sancta brigida. ora pro nobis.
Sancta aurea. ora
Sancta tecla. ora
Sancta prothasia ora
Sancta fides ora
Sancta spes. ora
Sancta caritas. ora
Sancta concordia. ora
Sancta patientia ora
Sancta batildis. ora
Sancta prisca ora
Sancta potentiana ora pro nobis.
Sancta christiana ora
Sancta auda ora
Sancta radegundis. ora
Sancta margareta. ora
Sancta gertrudis ora
Sancta sapientia ora pro nobis
Omnes sancte virgines orate pro nobis
Omnes sancti et sancte dei orate p no.
Propicius esto. parce nobis domine
Ab omni malo Libera nos domine
A peste et clade et fame. libera nos do.
Ab insidiis diaboli libera nos dñe
Ab immundis cogitationibus libera.
Ab ira tua nimium tremenda. libera.
A periculo mortis. libera nos domine.
A subitanea et improuisa et eterna morte. li.
A viculis diaboli. li. A penis inferni. li
Per annunciationem tuam. libera
Per incarnationem tuam. libera nos.
Per aduentum tuum. libera nos dñe.
Per natiuitatem tuam libera nos dñe
Per circuncisionem tuam libera.
Per baptismum tuum libera nos
Per ieiunium tuum libera nos.
Per passionē et crucē tuam libera
Per mortem tuam libera nos.

Per sepulchrum tuum li.
Per sanctam resurrectionem tuam. li.
Per admirabilem ascensionē tuā. li.
Per aduentum sancti spiritus paracliti libera nos dn̄e
In hora mortis succurre nobis domine
In die iudicii libera nos do
Peccatores. Te rogamus audi nos
Ut pacem nobis dones te roga.
Ut remissionem omnium peccatorū nostrorum nobis dones. te roga.
Ut compunctionem cordis fontemq; lachrimarum nobis dones. te roga.
Ut fidē spem et caritatē nobis do. te.
Ut ecclesiam tuam regere et defensare digneris. te rogamus
Ut misericordia et pietas tua nos custodiat. te rogamus
Ut domnum apostolicum et omnes gradus ecclesie in sancta religione conseruare digneris te roga.
Ut antistitem nostrum et omnes congregationes sibi cōmissas in tuo sancto seruicio conseruare digneris. te roga.
Ut regē nostrū conseruare digne. te.
Ut cūctū populū christianū p̄cioso sanguine tuo redēptum cōseruare di. te.
Ut nobis miseris misericors misereri digneris. te rogamus.
Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas te.
Ut fructus terre dare et conseruare digneris te rogamus
Ut animas nostras et parentum nostrorum ab eterna dānatione eripias te.
Ut omnibus fidelibus defūctis requiem eternam dones te rogamus.
Ut ad gaudia sempiterna nos perducere digneris te rogamus.
Ut nos exaudire digneris te.
Fili dei iii te rogamus.
Agnus dei qui tollis peccata mundi parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi exaudi nos domine
Agnus dei qui tollis peccata mundi miserere nobis.
Kyri eleyson. Christe eleyson
Kyri eleyson. Pater noster.
Et ne nos inducas. Sed libera nos
Conuerte nos deus salutaris noster
Et auerte iram tuam a nobis
Nunquid ineternum irasceris nobis
Aut extendes a nobis iram tuā a generatione in generationem.
Deus tu conuersus viuificabis nos
Et plebs tua letabitur in te
Ostende nobis domine misericordiam tuam. Et salutare tuum da nobis
Domine ne simul tradas nos cum peccatoribus. Et cum operantibus iniquitatem ne perdas nos
Domine non secundū peccata nostra facias nobis. Neq; secundum iniquitates nostras retribuas nobis.
Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarū. Cito anticipent nos misericordie tue quia pauperes facti sumus nimis.
Adiuua nos deus salutaris noster Et propter gloriā nominis tui domine libera nos et propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum.
Esto nobis dn̄e turris fortitudinis. A facie inimici.
Muro tuo inexpugnabili circuncinge nos domine. Et armis potentie tue protege nos domine deus noster.
Non nobis domine nō nobis. Sed nomini tuo da gloriam.
Saluos fac nos domine deus noster. Et congrega nos de nationibus.
Ut cōfiteamur nomini sancto tuo. Et gloriemur in laude tua
Memor esto congregationis tue. Quā possedisti ab initio
Memento nostri domine in beneplacito populi tui. Uisita nos in salutari tuo

Exurge quare obdormis domine. Ex
urge et ne repellas in finem.
Quare faciem tuam auertis. Obliui-
sceris inopie nostre ⁊ tribulationis nostre
Exurge domine adiuua nos. Et libe-
ra nos propter nomen tuum.
Domine saluum fac regem. Et exau
di nos in die qua inuocauerimus te
Saluum fac populum tuum domine
et benedic hereditati tue. Et rege eos et
extolle illos vsqꝫ ineternum.
Oremus pro pastore nostro. Domi-
nus conseruet eum et viuificet.
Pro fratribus nostris Saluos fac ser
uos tuos et ancillas tuas deus meus spe-
rantes in te.
Mitte eis domine auxilium de sancto.
Et de syon tuere eos
Fiat pax ī virtute tua Et abundātia
in turribus tuis.
Fiat misericordia tua domine super
nos Quemadmodum sperauimus ī te.
Adiutorium nostrum in nomine do-
mini. Qui fecit celum et terram.
Oremus pro benefactoribus nostris.
Benefac domine bonis et rectis corde
Pro afflictis captiuis ⁊ peregrinis chri
stianis. Libera eos deus israel ex omni-
bus tribulationibus suis
Pro cunctis fidelibus dei defunctis Re
quiem eternam dona eis domine et lux
perpetua luceat eis
Requiescant in pace. Amen.
Domine exaudi orationem meam
Et clamor meus ad te veniat Ps
Deus misereatur nostri ⁊ benedicat
nobis: illuminet vultum suum su-
per nos: et misereatur nostri
Ut cognoscamus ī terra viam tuam:
in omnibus gentibus salutare tuum
Confiteantur tibi populi deus: cōfite
antur tibi populi omnes
Letentur ⁊ exultent gentes: quoniam
iudicas populos in equitate ⁊ gentes in
terra dirigis
Confiteantur tibi populi deus confite
antur tibi populi omnes: terra dedit fru
ctum suum.
Benedicat nos deus deus noster: bene
dicat nos deus et metuant eum omnes
fines terre.
Gloria patri et filio: et spiritui sancto
Sicut erat in principio et nunc et sem-
per et in secula seculorum. amen.
Deus venerunt gentes in hereditatē
tuam polluerūt templum sanctū
tuū: posuerūt hierusalē ī pomorū custodiā
Posuerunt morticina seruorum tuo-
rum escas volatilibus celi: carnes sancto
rum tuorum bestiis terre
Effuderunt sanguinem eorum tanq̄
aquam in circuitu hierusalē: et non erat
qui sepeliret.
Facti sumus opprobrium vicinis no-
stris: subsannatio et illusio his qui in cir
cuitu nostro sunt.
Usqꝫquo domine irasceris in finem: ac
cendetur velut ignis zelus tuus:
Effunde iram tuam in gentes que te
non nouerunt: et in regna que nomē tu-
um non inuocauerunt
Quia comederunt iacob: et locum eius
desolauerunt.
Ne memineris iniquitatum nostrarū
antiquarum cito anticipent nos miseri
cordie tue: quia pauperes facti sumus nimis
Adiuua nos deus salutaris noster et
propter gloriam nominis tui domine li-
bera nos: ⁊ propicius esto peccatis nostris
propter nomen tuum.
Ne forte dicant in gentibus vbi est deus
eorum: et innotescat in nationibus corā
oculis nostris.
Ultio sanguinis seruorum tuorum q̄
effusus est: introeat in conspectu tuo ge-
mitus compeditorum.
Secundum magnitudinem brachii tui:
posside filios mortificatorum

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperium ipsorum quod exprobrauerunt tibi domine.

Nos autem populus tuus ⁊ oues pascue tue: confitebimur tibi in seculum.

In generatione et generationem: annunciabimus laudem tuam.

Gloria patri et filio et spiritui sancto.

Sicut erat ĩ principio et nunc et semꝑ: et in secula seculorum. Amen

Leuaui oculos meos ĩ mõtes: vnde veniet auxilium michi

Auxilium meum a domino: qui fecit celum et terram.

Non det ĩ cõmotionem pedem tuum: neqꝫ dormitet qui custodit te

Ecce non dormitabit neqꝫ dormiet: qui custodit israel.

Dominus custodit te dominus protectio tua: super manum dexteram tuam

Per diem sol non vret te: neqꝫ luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam dominus.

Dominus custodiat introitum tuum ⁊ exitũ tuum: ex hoc nunc et vsqꝫ in sclm.

Gloria patri et filio: et spiritui sancto.

Sicut erat ĩ principio et nunc et semꝑ: et in secula seculorum. Amen

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancille ĩ manibus domĩe sue: ita oculi nostri ad dominum deum nostrum donec misereatur nostri.

Miserere nostri dñe miserere nostri: qꝛ multum repleti sumus despectione.

Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus ⁊ despectio superbis.

Gloria patri et filio. Sicut erat ĩ pri

De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tue intendentes: in vocē deprecationis mee.

Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit.

Quia apud te propiciatio est: ⁊ propter legem tuam sustinui te domine.

Sustinuit anima mea in verbo eius: sperauit anima mea in domino.

A custodia matutina vsqꝫ ad noctē: speret israel in domino.

Quia apud dominum misericordia: ⁊ copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibus eius.

Requiem eternam dona eis domine et lux perpetua luceat eis.

Requiescant in pace Amen.

Domine exaudi orationem meam.

Et clamor meus ad te veniat

Dñs vobiscũ. Et cum spũ tuo. Oratio.

Deus cui propriũ est misereri semꝑ et parcere suscipe deprecationē nostram. vt quos delictorum cathena constrigit: miseratio tue pietatis absoluat. Amen. Oratio

Exaudi dñe suppli cum preces. et confitentiũ tibi parce peccatis. vt pariter nobis ĩdulgentiã tribuas benignus ⁊ pacem. Amē. Oratio.

Ineffabilem misericordiam tuam domine nobis clementer ostende. vt simul nos ⁊ a peccatis omibus exuas: et a penis quas pro his meremur propiciatus eripias. Amen. Oratio.

Hostium nostrorum quesumus dñe elide superbiã: et eorũ cõtumaciã dextere tue virtute prosterne. Amen. Oratio.

A cunctis iniquitatibꝰ exue nos dñe: et in tua pace semper fac gaudere

Tua nos domine gratia benedicat: ⁊ ad vitam perducat eternam. Amen. Oratio.

Absolue quesumus domine nostrorum vincula peccatorũ: et quicqͥd ꝓ eis meremur ꝓpiciatus auerte Amē Orõ

Ascendant ad te quesumus dñe preces nostre: & ab ecclesia tua cunctã repelle nequiciam. Amen. ¶ Oratio

Deus a quo sancta desideria. recta cõsilia. et iusta sunt opera. da seruis tuis illam quam mũdus dare nõ potest pacem. vt & corda nostra mandatis tuis dedita: & hostium sublata formidine: tẽpa sint tua ꝓtectione tranquilla. Amẽ. Orõ

Quesumus oĩps deus. vt famulus tuus rex noster q̃ tua miseratione suscepit regni gubernacula virtutũ etiam omniũ percipiat incrementa: quibus decenter ornatus et viciorum monstra deuitare: et hostes superare. et ad te qui via veritas & vita es gratiosus valeat peruenire. Amen. ¶ Oratio

Adesto dñe supplicatiõibus nostris. et viam famulorum tuorum in salutis tue ꝓsperitate dispone. vt inter omnes vie & vite huius varietates: tuo semꝑ protegantur auxilio. Amen. ¶ Oratio

Omnipotẽs sempiterne deus qui facis mirabilia magna solus pretende super famulũ tuũ pontificem nostrũ & super cunctas cõgregationes illi cõmissas spiritũ gratie salutaris. et vt in veritate tibi complaceant: perpetuũ eis rorẽ tue benedictionis infunde. Amen. Oratio

Deus qui caritatis dona per gratiã sancti spũs tuorũ cordibus fideliũ infudisti. da famulis et famulabus tuis pro quibus tuam deprecamur clemẽtiã salutem mentis & corporis. vt te tota virtute diligant. et que tibi placita sunt. tota dilectione perficiant. Amen. Oratio

Deus qui inter apostolicos sacerdotes famulos tuos (pontificali) (sacerdotali) fecisti dignitate vigere: presta quesumus: vt eorũ quoqꝫ ꝑpetuo aggregentur consortio ¶ Oratio.

Deus qui nos patrem et matrem honorare precepisti miserere clementer animabꝫ patrum et matrum nr̃orũ eorumqꝫ peccata dimitte. nosqꝫ cũ eis in eterne claritatis gaudio fac viuere. Orõ.

Deus venie largitor et humane salutis amator q̃s clementiã tuã. vt nostrarum cõgregationum patres fratres sorores parentes amicos & benefactores nostros qui ex hoc seculo transierũt. beata maria semper virgine intercedente cũ omnibus sanctis tuis: ad perpetue beatitudinis cõsortium peruenire concedas. ¶ Oratio

Fidelium deus omnium conditor et redemptor animabus famulorum famularumqꝫ tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorꝫ. vt indulgentiam quam semper optauerunt. piis supplicationibus consequantᷣ Qui viuis et regnas deus per omnia secula seculorum. Amen.

¶ Comune sanctoꝝ. In vigilia vnius apostoli vel plurimoꝝ. ad vesperas super psalmos. ān.

Beati pacifici beati mūdo corde quoniā ipsi deum videbunt. Psalmi de feria. Antiphona Dum steteritis āte reges et presides nolite cogitare qualiter respondeatis dabitur enim vobis ī illa hora quid loquamini. ¶ Antiphona. Vos amici mei estis si feceritis que precipio vobis dicit dn̄s. ān. Isti sunt viri sancti quos elegit dn̄s in caritate non ficta et dedit illis gloriam sempiternā quorum doctrina fulget ecclesia vt sole luna alleluya. Antiphona Estote fortes in bello et pugnate cum antiquo serpente et accipietis regnum celorū allā. Cpm

Ibant apostoli gaudentes a conspectu concilii. qm̄ digni habiti sunt pro noīe iesu cōtumeliā pati. Deo g. R. Ciues apostolorum et domestici dei aduenerūt hodie Portantes facem et illuminantes patriā dare pacem gentibus: et liberare populū dn̄i. V. Audite preces supplicū vite eterne poscentes premia. qui ferentes in dextris manipulos iusticie quiqȝ gaudentes aduenistis hodie. Portantes. Gloria patri. Et liberare. ¶ Hymnus.

Annue christe seculorū dn̄e nobis p huius tibi cara merita vt que te coram grauiter deliquimus huius soluantur gloriosis precibus

Salua redemptor plasma tuū nobile signatum sancto vultus tui lumine ne lacerari sinas fraude demonum propter quod mortis exsoluisti precium

Dole captiuos esse tuos seruulos absolue reos compeditos erige et quos cruore redemisti proprio rex bone tecum fac gaudere perpetim

Sit tibi iesu benedicte dn̄e gloria virtꝰ honor et imperiū vna cum patre sancto qȝ paraclito cum quibȝ regnas deus ante secula Amen. V. In omnē terrā exiuit sonꝰ eoꝝ. R. Et in fines orbis terre verba eorum. ān Tradent enī vos in cōciliis et in synagogis suis flagellabunt vos et ante reges et presides ducemini propter me in testimoniū illis et gentibus Psalmus. Magnificat. Oratio

Concede nobis quesumus omps̄ deus venturā beati. N. apostoli tui solennitatem congruo preuenire honore: et venientem digna celebrare deuotione. Per dominū nostrum iesum. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus. vt sicut apostolorū tuorum N. et N. natalicia gloriosa preuenimus sic ad tua beneficia promerēda maiestatem tuā p nobis ipsi preueniant Per do. Completo. vt ī psal. secundum fe. ⁊ tp̄s. In mat. Inuitat. Regem apostoloꝝ dn̄ȝ. venite adoremꝰ ps̄. Venite. Hymnus. Annue christe. vts̄. In ¶ i. noc. ān. In omnē terrā exiuit sonus eoꝝ ⁊ ī fines orbis terre verba eoꝝ. ps̄. Celi enar. ān. Clamauerūt iusti et dn̄s exaudiuit eos. p̄. Bn̄ ¶ dicā fe. ii. ā. Cōstitues eos principes sup omnem terram memores erūt nominis tui dn̄e ps̄. Eructauit. V. In omnē. Legitur sine titulo.

Lectio sancti euangelii. Secundum iohēm.xv

In illo tpe Dixit iesus discipulis suis. Hoc est preceptum meū vt diligatis inuicē sicut dilexi vos Maiorē hac dilectionem nemo habet q̄ vt aiam suā ponat quis pro amicis suis. Et reliqua.

Qū cūcta Omelia beati gregorii pape sacra eloquia dominicis plena sint preceptis: quid est q̄ de dilectione quasi de singulari mandato dn̄s dicit Hoc est preceptum meum vt diligatis inuicem. nisi q2 omne mandatum est de sola dilectione. et omnia vnum preceptum sunt: Quia quicquid precipitur in sola caritate solidatur. Lectio secunda.

Ut enī multi arboris rami ex vna radice prodeunt: sic multe virtutes ex vna caritate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis: si nō maneat in radice caritatis. Precepta ergo dominica et multa sunt et vnum. Multa per diuersitatem operis. vnum in radice dilectionis. Qualiter autem ista dilectio sit tenenda. ipe dominus insinuat qui in plerisq3 scripture sue sententiis. & amicos iubet diligi in se: et inimicos propter se. Lectio tertia

Ille enim veraciter caritatē habet: qui et amicū diligit in deo. et inimicum propter deū. Nā sunt nonnulli qui diligunt proximos: sed per affectū cognationis & carnis. quibus tn̄ i hac dilectione sacra eloquia non cōtradicūt. Lcō.iiii.

Sed aliud est quod sponte impendit nature: et aliud est quod preceptis dominicis ex caritate debetur obedientie. Hi nimirū proximū diligūt: et tamē illa sublimia dilectionis premia non assequuntur. quia amorem suum non spiritaliter sed carnaliter impendunt. Proinde cum dn̄s diceret. Hoc est mandatū meum vt diligatis inuicem: protinus addidit: sicut dilexi vos Ac si aperte dicat. Ad hoc amate: ad qd̄ amaui vos. Lcō.v.

Qua i re fratres carissimi solerter intuendum est: quia antiquus hostis dum mentem nostram ad rerum temporaliū delectationem trahit: firmiorem contra nos proximū excitat. qui ea ipsa q̄ diligimus auferre moliatur Nec curat antiquus hostis hec faciens vt terrena tollat: sed vt caritatem in nobis feriat Nam in odio repente exardescimus et dum foris inuicti esse cupimus. intus grauiter ferimur. Dūq3 parua foris defendim⁹: int⁹ amittim⁹ maxima. Lcō.vi.

Quia dū rem diligimus tp̄alem: veram amittimus dilectionē Omnis quippe: qui nostra tollit: inimicus ē Sed si odio ceperimus habere inimicū: intus est quod perdidimus. Cū ergo aliquid exterius a proximo patimur: contra occultū raptorem iterius vigilemus. Qui nunq̄ melius vincitur nisi cum raptor exterior amatur. Una quippe & summa est probatio caritatis: si & ipse diligitur q̄ aduersatur Lectio septima

Hinc est q̄ ipsa veritas et crucis patibulum sustinet: & tamen ipsis suis persecutoribus affectū dilectionis impendit dicens. Pater ignosce illis: q2 nesciunt quid faciunt. Quid ergo mirum si inimicos diligant discipuli dū viuunt: quando et tūc inimicos diligit magister cum occiditur: Lectio octaua

Cuius dilectionis sūmam exprimit cum subiungit. Maiorem hac dilectionem nemo habet: vt animā suā ponat quis pro amicis suis. Mori etiā pro inimicis dn̄s venerat. et tamen positurū se animam pro amicis dicebat: vt profecto nobis ostenderet: quia dum diligendo lucrū facere de inimicis possum⁹: etiā ipsi amici sunt qui persequunt. Lcō.ix

Sed ecce nemo nos vsq3 ad mortem psequitur: vnde ergo possumus pbare q̄ diligimus inimicos: Sed est qd̄ in pace ecclie fieri debet: vnde clarescat

si persecutionis tp̄e mori pro dilectione valeamus. Certe isdē iohēs dixit Qui habuerit substātiā mūdi. et viderit frēm suum necessitatem habere: et clauserit viscera sua ab eo: quō caritas dei manet in eo: Hinc iohānes baptista ait Qui habet duas tunicas: det vnam non habenti Qui ergo tranquillitatis tp̄e non dat pro deo tunicam suam: quando in persecutione daturus est animam suam: Virtus ergo caritatis vt inuicta sit in perturbatione: nutriat per misericordiam in trāquillitate. quatinus omipotenti deo primum discat sua impendere: postmodum se. Tu autem dn̄e. R.

Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum dicit dominus. Estote ergo prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbe. V. Dum lucem habetis credite in lucem vt filii lucis sitis dicit dominus. Estote ergo.

R. Tollite iugum meum super vos dicit dominus et discite quia mitis sum et humilis corde. Jugum enim meum suaue est et onus meū leue. V. Et īuenietis requiē aīabus v̄ris. Jugū.

R. Dum steteritis ante reges et presides nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora qd loquamini. V. Non enim vos estis qui loquimini sed spiritus patris vestri qui loquitur in vobis. Dabitur. Gloria patri. Quid loquamini. In ii. noctno ān. Principes populorum cōgregati sunt cum deo abraham. ps. Omnes gentes. Feria iii. ān. Dedisti hereditatem timentibus nomē tuum domine. ps. Exaudi deus depre. Fe. iii. ān. Annunciauerunt opera dei et facta eius intellexerunt. ps. Exaudi deus orōnem meā cū depre. Fe. iiii. V. Constitues eos principes sup omnen terram. Memores erunt nominis tui domine. Responsoriū.

Vidi coniunctos viros habentes splendidas vestes et angelus domini locutus est ad me dicēs Isti sunt viri sancti facti amici dei. V. Vidi angelū dei volantem per mediū celi voce magna clamantem et dicentem. Isti sunt. R.

Isti sunt triumphatores et amici dei qui contemnentes iussa principum meruerunt premia eterna. Modo coronantur et accipiunt palmā V. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione et lauerunt stolas suas in sanguine agni. Modo coronantur. R.

Isti viuentes in carne plantauerunt ecclesias sanguine suo non sunt de terra corpora eorum separata. Quorum merito sunt in celis anime sanctorum coequales. V. Sancti per fidem vicerunt regna operati sunt iusticiam adepti sūt repromissiones. Quorum. Gloria. In iii. noct. ān. Exaltabunt cornua iusti allelupa. ps. Cōfitebimur. Feria quinta. ān.

Lux orta est iusto allelupa rectis corde leticia allelupa. ps. Dn̄s regnauit exult. Feria vi. ān. Custodiebant testimonia eius et precepta eius all'a. ps. Dn̄s regnauit irasc. Sabbō. V. Dedisti hereditatem. Timentibus nomen tuum domine. R.

Isti sunt viri sancti quos elegit dn̄s in caritate non ficta et dedit illis gloriam sempiternā. Quorum doctrina fulget ecclesia vt sole luna. V. In omnen terram exiuit sonus eorum et in fines orbis terre verba eorum. Quorum.

R. Fuerunt sine querela ante dominum et ab inuicem non sunt separati. Calicem domini biberunt et amici dei facti sunt. V. Tradiderunt corpora sua ꝓpter deum ad supplicia ideo coronantur et accipiunt palmam. Calicem.

R. Ciues apostolorum et domestici dei aduenerunt hodie Portantes facem et illuminantes patriā dare pacē gentibus. Et liberare ꝑplm dn̄i. V. Audite preces supplicum vite eterne poscentes premia qui ferentes in dextris manipulos iusticie quiqz gaudentes aduenistis hodie. Portantes. Gloria. Et liberare. Te deum. V. sacerdotal'. Annunciauerunt opera dei. Et facta eius intellexerunt. In laudibus. ān.

Hoc est preceptum meum vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. ps. Dn̄s regn̄. ā. Maiorem caritatem nemo habet vt animā

suam ponat quis pro amicis suis. ps. Jubilate
ān. Vos amici mei estis si feceritis que precipio
vobis dicit dominus. ps. Deus deus meus.
ān. Beati mundo corde quoniam ipsi deum vi-
debunt. ps. Benedicite. ān.
In patientia vestra possidebitis animas vrās.
ps. Laudate dn̄m de celis. ¶ Caplm.

Iam nō estis hospites ⁊ aduene sed
estis ciues sanctorum et domestici
dei: superedificati super fundamentum
apostolorum et prophetarum ipso sūmo
angulari lapide christo iesu. Deo. g. Hymnus.

Exultet celū laudibus resultet ter-
ra gaudiis apostolorum gloria sa
cra canunt solennia.

Vos secli iusti iudices et vera mūdi lu
mina votis precamur cordiū audite pre
ces supplicum.

Qui celum verbo clauditis seraſqꝫ eius
soluitis nos a peccatis omnibus soluite
iussu quesumus.

Quorum precepto subditur salus ⁊ lā-
guor oīm sanate egros moribus nos red
dentes virtutibus.

Vt cum iudex aduenerit christus in fi-
nem seculi nos sempiterni gaudii faciat
esse compotes.

Deo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio cū
spiritu paraclito et nunc et imperpetuū
Amen. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus
Nimis confortatus est principatus eorum. ān.
Vos qui secuti estis me sedebitis super sedes iu-
dicantes duodecim tribus israel dicit dominus
ps. Benedictus. Oratio propria. que euenerit
Ad horas. ā. de laudibus. Ad processioñ. si dn̄ica
fuerit. ℟. Ciues apostoloꝝ. Ad terciā. Cpm.

Ibant apostoli gaudentes a conspe
ctu cōcilii. qm̄ digni habiti sunt p
noīe iesu contumeliā pati. Deo. g. ℟.
In om̄em terram exiuit sonus eoꝝ all'a all'a. ℣.
Et in fines orbis terre verba eoꝝ all'a all'. Glo
ria patri. ℣. Constitues eos principes sup oēm
terram. Memores. ¶ Nota q in festis ix lc. sim-
plicium non dr̄ All'a. Ad sextam Capitulum.

Per manus aūt apostoloꝝ fiebant
signa et prodigia multa in plebe.
℟. Constitues eos principes sup oēm terram.
all'a all'a. ℣. Memores erunt nois tui dn̄e all'a
all'a. Gloria. ℣. Nimis honorati sunt amici tui
deus. ¶ Ad ix. ān. In patientia vestra. Caplm.

Scimus qm̄ diligentibus deum oīa
cooperantur in bonū: his qui scd̄m
ppositū vocati sunt sancti. ℟. Nimis ho
norati sunt amici tui deus all'a all'a. ℣. Nimis
confortatus est principatus eoꝝ. all'a al'. Glia.
℣. Dedisti hereditatem. ℟. Timentibus no-
men tuum dn̄e. ¶ Ad vesperas sup ps. ān.

Iurauit dn̄s ⁊ non penitebit eum tu es sa-
cerdos ineternum. ps. Dixit dn̄s. ān.
Collocet eum dn̄s cum principibus ppli sui. ps.
Laudate pueri dn̄m. ān.
Dirupisti dn̄e vincula mea tibi sacrificabo ho-
stiam laudis. ps. Credidi. ān.
Euntes ibant ⁊ flebant mittentes semina sua.
ps. In conuertendo. ān.
Confortatus est principatus eoꝝ ⁊ honorati sūt
amici tui deus. ps. Dn̄e probasti. Cpm. hymnus.
et ℣. sicut in primis vesperis. ān.
In regeneratione cum sederit. filius hois in se-
de maiestatis sue sedebitis ⁊ vos iudicātes duo-
decim tribus israel dicit dn̄s. ps. Mag. orō vts.
¶ In natali vnius martyris dupl. vl' semid. ā.

Qui vult venire post me dicit domi
nus abneget semetipsum et tol-
lat crucē suā ⁊ sequat me. ps. ō fe.
ān. Iste cognouit iusticiam dn̄i ⁊
vidit mirabilia magna ⁊ exorauit altissimum ⁊
inuētus est in numero sanctoꝝ. ān.
Qui odit aīam suam in hoc mūdo in vitā eter-
nam custodit eam. ¶ Antiphona.
Sanctus vir. N. martyr dn̄i q pro amore christi
sanguinem suum fudit beatus miles xpi gau-
det in celestibus. ¶ Antiphona.
Coronā glie ponā sup caput martyris dicit do
minus ⁊ induā illū stola glorie qui obseruauit
mandata mea ⁊ propt nomen meum effusus ē

sanguis eius in terra. ¶ Capitulum.

IIste sanctus pro lege dei sui certa-
uit vsqꝫ ad mortem. et a verbis ī-
piorum non timuit fundatus enim erat
supra firmam petram. Deo gratias.
¶ In duplo ⁊ semiduplo. ℟. Gloriosi dn̄e testis.
¶ Vltimū de matutinis. Hy⁹. in duplo ⁊ semid.

BBeate martyr prospera diem tri-
umphalem tuum quo sanguinis
merces tibi corona vincenti datur.
HHic te ex tenebris seculi tortore victo
et iudice euexit ad celum dies christoqꝫ
ouantem reddidit.
NNunc angelorum particeps collucces
insigni stola quam testis indomabilis ri-
uis cruoris laueras.
AAdesto nunc et percipe voces precan-
tum supplices nostri reatus efficax ora-
tor ad thronum patris.
MMiserere nostrarum precum placatus
vt christus tuis inclinet aurem prosperā
noxas nec omnes imputet.
DDeo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio cū
spiritu paraclito et nunc ⁊ imperpetuū.
Amen. ¶ Nota ꝙ in trāslatione vnius mar-
tyris dicitur hymnus sequens. ¶ Hy⁹.

BBeate martyr percipe voces precan
tum supplices nostri reatus effi-
cax orator ad thronum patris.
MMiserere nostrarum precum placatus
vt christus tuis īclinet aurem prosperā
noxas nec omnes imputet.
DDeo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio cū
spiritu paraclito et nūc et īppetuū. Am̄.
℣. Ora pro nobis dn̄m martyr. Vt digni efficia-
mur promissionibus christi.
¶ In festis nouem lcōnū. et triū lcōnū. Hy⁹.

DDeus tuoꝝ militū sors ⁊ corona pre-
miū laudes canētes martyris ab-
solue nexu criminis.
HHic nempe mundi gaudia et blandi-
menta noxia caduca rite deputās perue-
nit ad celestia.
PPenas cucurrit fortiter et sustulit viri-
liter pro te effundens sanguinem eter-
na dona possidet.
OOb hoc pcatu supplici te poscimus piis-
sime in hoc triumpho martyris dimitte
noxam seruulis.
LLaus et perhennis gloria deo patri et
filio sancto simul paraclito in sempiter-
na secula. Amen. ℣. Gloria ⁊ honore corona-
sti eū dn̄e. Et constituisti eū sup opera manuū
tuaꝝ. ¶ In festis ix lc. dup. ⁊ semid. sup mag. vel
ad meōriā. ān. Beatus vir qui suffert tentatio-
nem qm̄ cum probatus fuerit accipiet coronam
vite quam repromisit deus diligentibus se. ps.
Mag. ¶ Nota ꝙ si fiant vespere de vno marty-
re. iii. lc. sup mag. dicetur ān. Iste cognouit. vel
vna ꝯ sequen̄. folio isto. Si aūt fiat tm̄ de eo me-
moria. dicet ān. sequens. Et similiter de illis de
quibus fit tantum memoria. ān.
Hic est vir qui non est derelictus a dn̄o in die cer-
taminis quia fideliter vicit in mandatis dn̄i.
℣. Gloria ⁊ honore. ¶ De vno martyre epo Orō.

IInfirmitatem nostrā respice omps
deus. et qꝛ pondus proprie actionis
grauat: beati. N. martyris tui atqꝫ pon-
tificis: intercessio gloriosa nos protegat.
Per dn̄m. ¶ Vnius martyris non epi. Orō.
PPresta q̄s ops deus: vt qui beati. N.
martyris tui natalicia colim⁹: in-
tercessione eius in tui nois amore robo-
remur. Per dn̄m. ¶ Oratio.
LLetetur ecclia tua deus bti. N. mar-
tyris tui confisa suffragiis. atqꝫ ei⁹
precibus gloriosis ⁊ deuota permaneat: ⁊
secura consistat. Per. ¶ In dupl. et semid
Inuit. Regem sempiternū pronis mentibꝫ ado-
rem⁹. Qui martyrem suū digne pro meritis co-
ronauit. N. p. Venite. ¶ In festis ix. lc. Inuitat.
Venite adorem⁹. Regem martyrū dn̄m. Ven̄.
¶ In festis. iii. l. Inuit. Regem martyꝝ dn̄m. Ve-
nite adorem⁹. Venite. Hy⁹. de vespis. ¶ Nota
ꝙ in festis. iii. lc. dicit tm̄ prima ā. sequen̄. sup ix.
pos. cū ℣. ⁊ iii. ℟. ad diem ptinen̄. Et sic faciēd

est de pluribus martyribꝫ. ꝯfessoribꝫ. virginibꝫ.
et nō virginibꝫ. Et similit̄ in laud. In. i. no. ā.
In lege dn̄i fuit volūtas eiꝰ die ac nocte. p̄. Btūs
ān. Predicans preceptum domini cōstitutus est
in monte sancto eius. p̄s. Quare fremuer̄t.
ān. Voce mea ad dn̄m clamaui et exaudiuit me
de mōte sācto suo. p̄s. Dn̄e q̄d multiplicati
Dn̄s p̄i. de dn̄ica. V. Gloria ⁊ honore. Sine ti
tulo. Et sic cetere. ¶ Lectio sancti
euangelii Scd̄m matheū. xvi. Et lucam. ix. c.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipul' su-
is. Si quis vult post me venire ab
neget semetipsum. et tollat crucem suā
et sequatur me. Et rel'. O. b. gre. pp̄. d ead' l

Quia dominꝰ ac redemptor noster no
uus homo venit in mundum: noua pre-
cepta dedit mundo. Vite enim nostre ve
teri in viciis enutrite: cōtrarietatem op
posuit nouitatis sue. Quid enim vetus
quid carnalis homo nouerat nisi sua re-
tinere: aliena rapere si posset: concupisce
re si non posset. Tu aūt. lcō. ii.

Sed celestis medicus. singulis qui-
busqꝫ viciis obuiātia adhibet me
dicamenta. Nam sicut arte medicine ca
lida frigidis. frigida calidis curātur: ita
dn̄s noster cōtraria opposuit medicamē
ta peccatis. vt lubricis continentiam. te-
nacibus largitatem. iracundis mansue
tudinē. elatis p̄ciperet huilitatem. l'c. iii.

Certe cum se sequentibus manda-
ta noua proponeret dixit. Nisi q̄s
renunciauerit omnibus que possidet: nō
potest meus esse discipulus. Acsi aperte
dicat. Qui per vitam veterem aliena cō
cupiscitis: per noue conuersationis stu-
dium et vestra largimini. Tu lcō. iiii

Quid vero in hac lectione dicat au-
diamus. Qui vult post me veni-
re abneget semetipsum. Ibi dicitur abne
gemus nostra: hic dicit̄ abnegemus nos
Et fortasse non est laboriosum homini
relinquere sua: sed valde laboriosum est
relinquere semetipsum. Minus quippe
est abnegare quod habet: valde autem
multum ē abnegare quod est. lcō v.

Ad se autem nobis venientibus do
minus precepit vt renunciemus
nostris. quia quicunqꝫ ad fidei agonem
venimus: luctamen contra malignos
spiritus sumimus. Nichil autem mali-
gni spiritus propriū possident in hoc mū
do. Nudi ergo cum nudo luctare debe-
mus. Nam si vestitus quisqꝫ cum nudo
luctatur: citius ad terrā deiicitur. quia
habet vnde teneatur. Tu aūt. lcō. vi.

Quid enim sunt terrena omnia ni-
si quedam corporis indumenta:
Qui ergo cōtra diabolum ad certamen
pperat: indumenta abiiciat ne succum-
bat: nichil in hoc mundo amando possi-
deat: nullas rerum labentium delecta-
tiones requirat: ne vnde ad votum tegi
tur. ad casum inde teneatur. lcō. vii.

Nec tamen sufficit nostra relinque
re: nisi relinquamꝰ et nos. Quid
est quod dicimus relinquamus et nos:
Si enim nosipsos relinquimus: quo ibi-
mus extra nos. Vel quis est qui vadit si
se deseruit: Tu aūt. lcō. viii.

Sed aliud sumus per peccatū lapsi:
aliud per naturam conditi. aliud
quod fecimus. aliud quod facti sumus.
Relinquamus nosmetipsos: quales pec
cando nos fecimus. et maneamus nos-
metipsi: quales per gratiam facti sumꝰ.

Ecce etenim qui superbus ¶ lcō. ix
fuit: si conuersus ad christum hu-
milis factus est: semetipsum reliquit. Si
luxuriosus quisqꝫ ad continentiam vi-
tā mutauit: abnegauit vtiqꝫ. quod fuit.
Si auarus. ambire iam desiit: et largi-
ri didicit propria: qui prius aliena rapie-
bat: proculdubio semetipm̄ reliquit. Ipse
quidē est per naturam. sed non est ipse p
maliciā. Tu. ¶ Alia expō. Scd̄m. lucā. xiiii

In illo tp̄e. Dixit iesus discipul' suis Si quis venit ad me. et nō odit patrem suū et matrem. et vxorem. et filios et fratres. et sorores. adhuc autem et animā suā: nō potest meus esse discipulus. Et qui nō baiulat crucem suam ꝛ venit post me: nō potest meus esse discipulus. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape.

Si consideramus fratres carissimi q̄ ꝛ q̄ta sunt que nobis promittūtur in celis vilescūt aīo oīa que habētur in terris. Terrena nanqꝫ substantia supne felicitati comparata. pondus est: nō subsidiū Tp̄alis enī vita eterne vite comparata mors est potius dicenda q̄ vita. Ipse enī quotidian⁹ defectus corruptionis q̄d est aliud q̄ quedā plixitas mortis: Que autem lingua dicere vel q̄s intellectus capere sufficit illa supne ciuitatis q̄ta sūt gaudia. angeloꝝ choris interesse. cū beatissimis spiritibus glorie conditoris assistere. presentem dei vultū cernere. incircūscriptū lumē videre. nullo mortis metu affici. incorruptionis perpetue munere letari: Sed ad hec inardescit animus iamqꝫ illic cupit assistere: vbi se sperat sine fine gaudere. Tu aūt. lcō. ii.

Sed ad magna premia peruenire nō potest: nisi p magnos labores. Vnde etiā paulus egregius predicator dicit. Non coronabitur nisi q̄ legitime certauerit. Delectet igitur mētem magnitudo premioꝝ: sed nō deterreat certamē laboꝝ. Vnde ꝛ ad se veniētibꝫ veritas dicit. Si q̄s venit ad me. ꝛ nō odit patrē suū. ꝛ matrem suā ꝛ vxorem ꝛ filios ꝛ fratres ꝛ sorores: adhuc aūt ꝛ aīam suā: nō potest me⁹ esse discipulus. Sꝫ percūctari libet quomō parentes ꝛ carnaliter ppinquos p̄cipimur odire. q̄ iubemur ꝛ inimicos diligere. Et certe de vxore veritas ait. Q̄d deus cōiūxit: homo nō separet. Sꝫ ꝛ paulus ait Viri diligite vxores vestras: sicut et christus dilexit ecclesiam. Lcō. iii.

Ecce discipulus vxorem diligendā predicat. cum magister dicat Qui vxorem non odit nō potest meus esse discipulus. Nunquid aliud iudex annunciat: aliud preco clamat: An simul ꝛ odisse possumus et diligere. Sed si vim precepti ppendim⁹. vtrūqꝫ agere per discretionē valemus: vt eos qui nobis carnis cognatione coniuncti sunt et quos proximos nouimus diligamus: et quos aduersarios in via dei patimur: odiendo et fugiēdo nesciamus Quasi enim per odium diligitur: qui carnaliter sapiens dū praua nobis ingerit non auditur Vt autem dominus demonstraret hoc erga p ximos odium non de affectione procedere. sed de caritate: addidit ptinus dicens adhuc autem et animam suam Odisse itaqꝫ precipimur proximos odisse et animam nostram Constat ergo quia amādo debet odisse proximū: qui sic eum odit sicut semetipsum. Tunc enim bene animam nostram odimus: cum eius carnalibus desideriis non acquiescimus. cum eius appetitum frangimus. eiusqꝫ voluptatibus reluctamur.

Alia expositio sancti euangelii scd̄m iohēm. xi.

In illo tēpore Dixit ihūs discipulis suis. Amen amen dico vobis. Nisi granum frumenti cadens in terra mortuum fuerit. ipsū solum manet. Si aūt mortuū fuerit multum fructum affert. Et reliqua. Omel' bti augustini epi. de ead. l.

Si ipsum dicebat esse mortificandum et multiplicandum. Mortificandum in infidelitate iudeorum: multiplicandum fide omnium populorum. Et qui amat animam suam. perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest Qui amat pdet. id est si amas perdes. Si cupis habere vitā cū xp̄o: noli timere mori pro xp̄o Itē alio mō Qui amat aīaꝫ suā: pdet eā

Noli amare in hac vita. ne perdas i eter
na vita Et qui odit aiam suā in hoc mū
do: in vitam eternā custodit eam. l. iii.

Ergo qđ supra dictū est. Qui amat
subitelligit in hoc mūdo: ipe vtiqȝ
perdet. Qui aūt odit vtiqȝ in hoc mūdo:
in vitā eternā custodit eā. Magna ⁊ mi
ra sentētia. queadmodū hois in aīa sua
amor sit vt pereat: odium ne pereat. Si
male amaueris: tunc odisti. Si bene ode
ris: tunc amasti. Felices qui oderunt cu
stodiendo: ne perdant hic amādo. lcō. iii.

Hic anime nomie. vita presens desi
gnatur: vel etiam huius vite dele
ctatio q̄ perdenda est: vt feliciter īuenias
voluntatē tuā in regno dei. quā fortiter
vicisti in hoc seculo. Sctī martyres ma
luerūt hāc pñtem vitā pdere: q̄ xpm ne
gare. Si q̄s michi mīstrat: me sequatur.
Quid est me sequat: nisi me imitet. Mi
nistrāt ergo iesu xp̄o. qui nō sua q̄rūt. sȝ
que iesu xpi. Hoc est enim me sequatur
vias meas ambulet. nō suas. Tu. ℟

Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsqȝ
ad mortem et a verbis impiorum non ti
muit. Fundatus enim erat supra firmam pe
tram. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi
et peruenit ad celestia regna. Fundatus. ℟.
Desiderium anime eius tribuisti ei. Et volun
tate labiorum eius nō fraudasti eū. ℣. Posuisti
in capite eius coronā de lapide precioso. Et. ℟.
Domine preuenisti eum in benedictionibȝ dul
cedinis. Posuisti in capite eius coronam de lapi
de precioso. ℣. Vitam petiit a te et tribuisti ei
longitudinem dierum in seculum ⁊ in seculum
seculi. Posuisti. Gloria. Posuisti. ¶ In. ii. noct.
Filii hominum scitote quia dominus sanctum
suum mirificauit. ps. Cū īuocarem. ān.
Scuto bone voluntatis tue coronasti eum do
mine. ps. Verba mea auribus. ān.
In vniuersa terra gloria et honore coronasti eū
ps. Dñe dñs noster. ℣. Posuisti. ℟.
Iustus germinabit sicut lilium. Et florebit ine
ternum ante dñm. ℣. Plantatus in domo dñi
in atriis domus dei nostri. Et florebit. ℟.
Iste cognouit iusticiam et vidit mirabilia ma
gna et exorauit altissimum. Et inuentus est in
numero sanctorum. ℣. Iste est qui contempsit
vitā mūdi ⁊ peruenit ad celestia regna. Et ℟.
Stola iocunditatis induit eum dominus. Et
coronam pulchritudinis posuit sup caput eius.
℣. Cibauit eum dñs pane vite et intellectus.
et aqua sapientie salutaris potauit eum. Et co
ronam. Gloria. Super. ¶ In. iii. nocturno. ān.
Iustus dñs et iusticias dilexit equitatem vidit
vultus eius. ps. In dño confido. ān.
Habitabit in tabernaculo tuo requiescet in mō
te sancto tuo. ps. Dñe quis habitabit. ān.
Posuisti dñe super caput eius coronam de lapi
de precioso. ps. Dñe in vtute. ¶ In duplo et
semidupl. ℣. Ora p pro nobis dñm martyr. Vt
digni. etc. ¶ In festis ix. lcōnum. et trium lc. ℣.
Scuto bone voluntatis tue. Coronasti eū dñe.
℟. Corona aurea super caput eius expressa si
gno sanctitatis glorie honoris Et opus fortitu
dinis. ℣. Qm̄ preuenisti eum in benedictioni
bus dulcedinis posuisti in capite eius coronam
de lapide precioso. Et opus. ℟.
Hic est vir qui nō est derelictus a deo in die cer
taminis sui et ipse conculcauit caput serpentis
antiqui. modo coronatur. Quia fideliter vicit
in mandatis dñi. ℣. Iste sanctus pro lege dei
sui certauit vsqȝ ad mortem et a verbis impio
rum non timuit. Quia fideliter. ℟.
Gloria et honore coronasti eum domine. Et cō
stituisti eum super opera manuū tuarum. Oia
subiecisti sub pedibus eius. ℣. Qm̄ eleuata est
magnificentia tua super celos deus. Omnia.
Gloria. Sub pedib9. ¶ In duplo ⁊ semidupl. ℟
Gloriosi dñe testis tui. N. dignos memoria tri
umphos venerantes tue largitati īmensos pre
coniorum iubilos reddimus. De quo accepit vt
vinceret qui non distulit pro tui nominis amo
re tormentis occumbere. ℣. Fulget ideo sicut
sol in celo amplectens immortalitatem cū xp̄o
De quo. Gloria. Qui. ps. Te deum. ℣. sacer

dotalis. Posuisti domine super caput eius. Co
ronam de lapide precioso. In festis triū lcōm.
dicitur tm̄ prima ān. super ps. Et sic de aliis
sanctis. In laudibus. ān.
Qui me confessus fuerit coram hoīb⁹ cō-
fitebor ⁊ ego eū corā patre meo. ps. Dn̄s reg.
ān. Qui sequitur me non ambulat in tenebris
sed habebit lumen vite dicit dn̄s. ps. Jubilate
ān. Qui michi ministrat me sequatur et vbi ego
sum illic erit et minister meus. ps. De⁹ de⁹. ā.
Si quis michi ministrauerit honorificabit eum
pater meus qui est in celis dicit dn̄s. ps. Bn̄d.
ān. Volo pater vt vbi ego sum illic sit et mini-
ster meus. ps. Laudate dn̄m de celis. Cp.
Beatus vir qui suffert tentationem
qm̄ cū probatus fuerit accipiet co-
ronam vite. quā repromisit deus diligē-
tibus se. Deo gratias. Hymnus
Martyr dei qui vnicū patris sequē-
do filium victis triumphans hosti
bus victor fruens celestibus.
Tui precatus munere nostrum reatū
dilue arcens mali contagium vite remo
uens tedium.
Soluta sunt iā vincula tui sacrati cor-
poris nos solue vinclis scl'i amore filii dei.
Quo sine fine gloriā deo patri et filio
sancto simul paraclito tecum canamus
perpetim. Amē. V. Justus vt palma florebit
sicut cedrus libani. Multiplicabit̄ in domo dn̄i
ān. Nisi granū frumēti cadens in terra mortuū
fuerit ipsum solū manet. p. B⁹. Et dicit̄ semp
hec ān. ad benedict⁹. etiam in festis. iii. lcōnum.
Si aūt fiat tm̄ meōria. dr ān. Volo pater. V. et
orō. vts. Ad horas āe. de laud. Ad. iii. Cpm.
Hic est vir q̄ nō est derelictus a dn̄o
in die certaminis q2 fideliter vicit
in mandatis domini. Deo gratias. R.
Gloria et honore coronasti eum. V⁹. Et consti-
tuisti eum sup opera manuū tuaꝝ. Glia pa. V.
Posuisti. Oratio. vts. In dupl. et semid. R.
Gloria et honore coronasti eum dn̄e. Alleluya
allelup a. Et constituisti. ⁊c. Et sic ad alias ho

ras. In tp̄e paschali dicitur Alleluya. de om̄ib⁹
sanctis. etiam triū lcōnum. Ad processionem si
fuerit dn̄ica. R. Gloriosi. Ad sextam. Cp.
Hic vir despiciens mundum et ter-
rena triūphans. diuitias celo con
didit ore manu. Deo gratias. R.
Posuisti domine super caput eius. V⁹. Coronā
de lapide precioso. Gloria patri. V⁹. Justus vt
palma. ⁊c. Oratio. vts. Ad nonam. Cpm.
Iste cognouit iusticiam domini ⁊ vi
dit mirabilia magna. et exorauit
altissimū. et inuētus est in numero san-
ctorum. Deo gratias. R.
Justus vt palma florebit sicut cedrus libani. V
Multiplicabit̄ in domo dn̄i. Gloria. V. Scuto
bone volūtatis tue. ⁊c. Orō. vts. Nota q̄ festa
iii. lc. semp terminant̄ ad ix. ideo tūc dr ān. Volo
pater. Et sic de aliis sctis. Ad vltimas vs. in ix
lc. dupl. et semid. ān. Volo pater. cp. Iste sctūs
Hy⁹. vts. In duplo. et semid. ān.
Hic est vere martyr qui pro christi noīe sangui-
nem suum fudit qui minas iudicum nō timuit
nec terrene dignitatis gloriam quesiuit sed ad
celestia regna feliciter puenit. p. Magnificat
In festis ix. lcōnū. ān. Iste cognouit. vel San-
ctus vir. ān. Coronam q̄re i pūs vis. ān.
Hic vir despiciēs mūdū ⁊ terrena triūphās diui
tias celo condidit ore manu. ān.
Iste scūs p lege dei sui certauit vsq3 ad mortē ⁊
a verbis ipioꝝ nō timuit fundatus enī erat su-
pra firmam petram. Oratio. vts.
In natali pl'ioꝝ martyꝝ. dupl. vl' semid. ān.
Corpora scōꝝ i pace sepulta sūt ⁊ viuēt
noīa eoꝝ ineternū. pi de feria. ān.
In circuitu tuo dn̄e lumen est quod
nūq̄ deficiet vbi ɔstituisti lucidissimas mansio
nes ibi requiescunt sanctorum anime. ān.
O veneranda martyrum gloriosa certamina
qui in suis corporibus pro christo immania per-
tulerunt tormenta et ideo percipere meruerūt
immarcessibilem eterne glorie coronam. ān.
Sanctum et verum lumen et admirabile mi-
nistrans lucem his qui permanserunt in agone

certaminis recipient ab ipso splendorem sempiternum in quo assidue felices letantur. ān. Gaudent in celis anime sanctorum qui christi vestigia sunt secuti et quia pro eius amore sanguinem suum fuderunt ideo cum christo regnabunt ineternum. ¶ Cpm.

Sancti et iusti in domino gaudete vos elegit deus in hereditatem sibi. Deo gratias. In duplo et semiduplo. ℞ Concede. vltimū de matutinis. Hymnus.

Sanctorum meritis inclita gaudia pangamus socii gestaqꝫ fortia nā gliscit animus promere cantibus victorum genus optimum.

Hi sunt quos retinens mundus inhorruit ipsum nam sterili flore peraridum spreuere penitus teqꝫ secuti sunt rex christe bone celitus.

Hi pro te furias atqꝫ ferocia calcarūt hoim seuaqꝫ verbera cessit his lacerans fortiter vngula nec carpsit penetralia.

Ceduntur gladiis more bidentium nō murmur resonat non q̄rimonia sꝫ corde tacito mēs bene cōscia ꝯseruat patiētiā.

Que vox que poterit lingua retexere que tu martyribus munera p̄paras rubri nam fluido sanguine laureis ditantur bene fulgidis.

Te summa deitas vnaqꝫ poscimus vt culpas abluas noxia subtrahas des pacem famulis nos quoqꝫ gloriam per cūcta tibi secula. Amen.

℣. Letamini in dño et exultate iusti. Et gloriamini omnes recti corde. In festis ix. lcōnū. dupl' et semidupl'. super mag. vel ad memoriam. ān. Fulgebunt iusti et tanq̄ scintille in arundineto discurrent iudicabūt nationes et regnabunt ineternum. ps. Mag. Nota q̄ si fiant vespere plurimoꝝ martyrū. iii. lc. super mag. dicetur ā. O veneranda. vel vna de sequen̄. quere supra Si autem fiat tm̄ de illis memoria. dicetur ān. Istorum. Que etiam dicitur de illis de quibus fit tm̄ memoria. ¶ Antiphona.

Istorum est enim regnum celorum qui contempserunt vitam mundi et peruenerunt ad p̄mia regni et lauerunt stolas suas in sanguine agni. ℣. Letamini in dño. ¶ Oratio.

Deus qui nos concedis sanctorum martyrum tuoꝝ. N. et. N. natalicia colere: da nobis in eterna beatitudine: de eorum societate gaudere. Alia orō.

Presta quesumus omnipotens deus. qui gloriosos martyres tuos. N. et N. fortes in sua confessione cognouim⁹: pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per dñm.

¶ In duplo vel semid. Ad matutinas. Inuit. Adoremus saluatoris venerantes gratiā. Qui perhēnem sanctis suis largitus est coronam. ps Venite ex. In festis ix. lcōnum. Inuitatoriū. Venite adorem⁹ Regem martyꝝ dñm. p. Veñ. ¶ In festis. iii. lcōnū. Inuitatoꝝ. Regem martyrū dñm. Venite adoremus. ps. Venite. Hy⁹.

Rex gloriose martyrum corona cōfitentium qui respuentes terrena perducis ad celestia.

Aurem benignā protinus appone nostris vocibus trophea sacra pangimus ignosce quod deliquimus.

Tu vincis in martyribꝫ parcendo confessoribus tu vince nostra crimina donā do indulgentiam.

Presta pater piissime patriqꝫ compar vnice cum spiritu paraclito regnās per omne seculum. Amen. ¶ In p̄io noct. ān. Secus decursus aquarū plātauit vineā iustorū sꝫ in lege dñi fuit volūtas eoꝝ. p. Btūs vir. ā. Predicantes preceptum dñi constituti sunt in monte sancto eius ps. Quare fremuerūt. ān. Filii hoim scitote quia dñs sanctos suos mirificauit. ps. Cum inuocarem. ℣. Letamini.

¶ Lcō sancti euangelii scdm lucam. xxi.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Cum audieritis prelia et seditiones nolite terreri. oportet enī primum hec fieri. sed nondum stati finis.

Et reliqua. Omelia beati gregorii pape.
Dñs ac redemptor noster perituri mũdi precurrentia mala denũciat: vt eo minus perturbẽt venientia quo fuerint ante prescita. Minus enim iacula feriũt q̃ preuidentur. et nos tolerabilius mundi mala suscipimus: si contra hec per pscientie clipeum munimur. Ecce etenim dicit Cum audieritis prelia et seditiones: nolite terreri Oportet primum hec fieri sed nondum statim finis. lcõ ii.
Pensanda sunt verba redẽptoris nostri. per que nos aliud interius aliud exteriꝰ passuros esse denũciat. Bella quippe ad hostes pertinent: seditões ad ciues Vt ergo nos indicet interius exteriusq̃ turbari: aliud nos fatetur ab hostibus. aliud a fratribus perpeti. lcõ iii
Sed his malis preuenientibus quia non statim finis sequitur: adiũgit Surget gens cõtra gentem et regnum aduersus regnum. ⁊ terremotus magni erunt per loca. et pestilentie ⁊ fames. terroresq̃ de celo et tempestates. Atq̃ post subditur et signa magna erunt. lcõ iiii
Vltima tribulatio multis tribulationibus preueniẽt et per crebra mala que preueniunt indicantur mala perpetua que sequuntur. Et ideo post bella ⁊ seditiones nõ statim finis. quia multa debent mala precurrere: vt malum valeant sine fine nũciare lcõ. v.
Sed cum tot signa pturbationis dicta sint. oportet vt eorum cõsiderationem breuiter per singula perstringamus: quia necesse est vt alia e celo. alia e terra. alia ab elementis. alia ab hominibus patiamur. Ait enim. Surget gens contra gentẽ Ecce pturbatio hoim. l. vi.
Erunt terre motus magni per loca ecce respectus ire desuper. Erunt pestilentie. Ecce inequalitates corporũ. Erit fames. Ecce sterilitas terre. Terroresq̃ de celo et tempestates. Ecce inequalitas aeris. Quia ergo omnia consũmenda sunt: ante consummationem omnia perturbantur: et qui in cunctis delinquimus: in cunctis ferimur. Vt impleatur quod dicitur. Pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos. l. vii.
Omnia nanq̃ que ad vsum vite accepimus: ad vsum cõuertimꝰ culpe. Ideo cuncta que ad vsum prauitatis reflex imus: ad vsum nobis vertuntur vltionis. Tranquillitatem quippe hũane pacis ad vsum vertimus vane securitatis: peregrinationem terre pro habitatione dileximus patrie. lcõ. viii.
Salutem corporum redegimus in vsum viciorum. Vbertatis abundantiam nõ ad necessitatem carnis: sed ad prauitatem intorsimus voluptatis. Ipa serẽa blãdimẽta aeris: ad amorẽ nobis seruire coegimꝰ terrene delectatiõis. l. ix.
Iure ergo restat vt simul nos oĩa feriant: q̃ simul oĩa viciis nostris male subacta seruiebant: vt quot prius incolumes habuimus gaudia: tot de ipo postmodũ cogamur sẽtire tormẽta. ℞
Absterget deus omnem lachrimam ab oculis sanctorum et iam non erit amplius neq̃ luctus neq̃ clamor sed nec vllus dolor. Qm̃ priora trãsierũt ℣. Iustoꝝ aĩe in manu dei sũt ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malicie. Qm̃. ℞
Viri sancti gloriosum sanguinem fuderunt pro domino amauerunt christum in vita sua imitati sunt eum in morte sua. Et ideo coronas triũphales meruerunt. ℣ꝰ. Vnus spiritus et vna fides erat in eis. Et ideo. ℞.
Tradiderũt corpora sua propter deum ad supplicia. Et meruerunt habere coronas perpetuas. ℣ꝰ. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione et lauerũt stolas suas in sanguine agni Et. Gloria. Coronas. In scdo noctno. ãn.
Scuto bone voluntatis tue coronasti eos domine. ps. Verba mea auribus. ãn.

In vniuersa terra gloria et honore coronasti eos
ps. Domine dñs noster. ān.
Habitabunt in tabernaculo tuo requiescent in
monte sancto tuo. ps. Dñe quis habit. V.
Exultēt iusti i ꝯspectu dei. Delectent in leticia
R. Sancti tui dñe mirabile consecuti sunt iter
seruientes preceptis tuis vt inuenirentur illesi.
In aquis validis terra apparuit arida et ī ma-
ri rubro via sine ipedimēto. V. Victricem manū
tuam laudauerunt pariter ⁊ decantauerūt dñe
nomen sanctum tuum. In aquis. R.
Verbera carnificū non timuerūt sancti dei mo
rientes pro christi nomine. Vt heredes fierent in
domo dñi. V. Immania enim pro christo in suis
corporibus pertulerunt tormenta. Vt. R.
Hec est vera fraternitas que nunꝙ potuit vio-
lari certamine qui effuso sanguīe secuti sunt do
minū. Contēnentes aulas regias peruenerūt
ad regna celestia. V. Ecce ꝙ bonum ⁊ ꝙ iocun-
dum habitare fratres inunum. Contēnentes.
Gloria patri. Peruenerunt. ¶ In iii. nocturno. ān.
Sanctis qui in terra sunt eius mirificauit oēs
volūtates meas inter illos. ps. Conserua. ā.
Hec est generatio querentium dñm querentiū
faciem dei iacob. ps. Dñi est terra. ān.
Letamini in dño et exultate iusti et gloriamini
oms recti corde. ps. Bti quoꝝ. V. Iusti autem
imppetuū viuent. Et apud dñm merces eoꝝ.
R. Scti mei qui in isto seculo certamen habu-
istis. Mercedem laboꝝ ego reddam vobis. V.
Venite benedicti patris mei percipite regnū qđ
vobis paratū est ab origine mūdi. Merced. R.
In circuitu tuo dñe lumen est qđ nunꝙ deficiet
vbi constituisti lucidissimas mansiones. Ibi re-
quiescunt sctoꝝ anime. V. Magnus dñs et lau
dabilis nimis in ciuitate dei nostri in monte sā
cto eius. Ibi requiescunt. R.
O veneranda martyrum gloriosa certamina
qui in suis corporibus pro christo immania per-
tulerunt tormenta. Et ideo percipere merue-
rūt immarcessibilem eterne glorie coronam. V.
Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione
et lauerunt stolas suas in sanguine agni. Et
ideo. Gloria patri. Eterne glorie coronam.
¶ In duplo et semiduplo. ¶ Responsorium.
Concede nobis domine quesumus veniam de-
lictorum et intercedentibus sanctis quorum ho
die solennia celebramus. Talem nobis tribue
deuotionem. Vt ad eorum perueire mereamur
societatem. V. Adiuuent nos eoꝝ merita quos
propria impediunt scelera excuset intercessio ac
cusat quos actio et qui eis tribuisti celestis pal-
mam triumphi nobis veniam non deneges pec
cati. Talem nobis. Gloria patri. Vt ad eoꝝ.
¶ Sequēs R. dicitur quādo signatū iuenies.
R. O constantia martyrum laudabilis o cari-
tas iextinguibilis. o patientia inuincibilis que
licet inter pressuras persequentium visa sit de-
spicabilis. Inuenietur in laudem ⁊ gloriā ⁊ honorē
In tpe retributionis. V. Nobis ergo petimus
piis subueniant meritis honorificati a patre
qui est in celis. Inuenietur. Gloria patri. In
tempore retributionis. Te deum laudamus
V. sacerdotalis. Exultabunt sancti in gloria.
Letabuntur in cubilibus suis. ¶ In laud. ān.
Corpora sanctorum in pace sepulta sunt
et viuent nomina eorum ineternum.
ps. Dñs regnauit decorem. ān.
De palma ad regna peruenerunt sancti coro-
nas decoris meruerunt de manu domini. ps.
Iubilate deo. ān. Dabo sanctis meis locum
nominatū in regno patris mei. ps. Deus deus
ān. Sancti spiritus ⁊ anime iustorum hymnum
dicite deo ineternum. ps. Benedicite. ān.
Sanguis sanctorum martyrum pro christo ef-
fusus est in terra ideo adepti sunt munera sem-
piterna. ps. Laudate dñm de celis. Cpm.
Sancti per fidem vicerunt regna.
operati sunt iusticiam. adepti sūt
repromissiones: in christo iesu domio no
stro. Deo gratias. Hymnus.
Eterna christi munera et martyrū
victorias laudes canentes debi-
tas letis canamus mentibus.
Ecclesiarum principes belli triumpha
les duces celestis aule milites et vera

mundi lumina.

Terrore victo seculi penisqꝫ spretis corporis mortis sacre compendio vitam beatam possident.

Traduntur igni martyres et bestiarum dentibus armata seuit vngulis tortoris insani manus.

Nudata pendent viscera sanguis sacratus funditur sed permanent immobiles vite perhennis gratia.

Deuota sanctorum fides inuicta spes credentium perfecta christi caritas mūdi triumphat principem.

In his paterna gloria in his voluntas filius exultat in his spiritus celum repletur gaudiis.

Te nunc redemptor quesumus vt ipsorum consortio iungas precantes seruulos in sempiterna secula Amen.

℣. Iustorum anime in manu dei sunt. Et non tanget illos tormentum malicie. ān.

Absterget deus omnem lachrimam ab oculis sāctorum suorum qm̄ priora transierunt. ps. B⁹.

¶ Et dicitur semp hec ān. etiā in festis iii. lcõnū ad bened⁹. Si aūt de festo iii. lc. aut aliquo alio fiat tantū memoria: dicit̄ ā. Sanguis sanctorꝝ. ℣. Iustorum. Oratio. vtsupra. Ad horas. āne. de laudibus. Si dñica fuerit Ad processionem. ℟. Concede nobis dñe. ¶ Ad terciam Capl'm.

Reddet deus mercedem laborū sanctorum suorum et deducet eos in via mirabili. Deo gratias. ℟. Letamini in dño ⁊ exultate iusti. ℣. Et gloriamini omnes recti corde. Gloria patri. ℣. Exultēt iusti in cōspectu dei. Delectentur in leticia. Orõ. vtsup.

¶ Si fuerit dupl' vel semidupl'. dicit̄ Alleluya. Et in tp̄e paschali semp dicit̄. Et sic faciendū est de confessoribꝫ. virginibus. ⁊ nō virginibus.

Sancti ludibria ¶ Ad sextam Capl'm. et verbera experti insup et vincula et carceres. lapidati sunt. secti sunt. temptati sunt: in occisione gladii mortui sunt pro xp̄o. Deo. g. ℟. Exultent iusti in conspectu dei. ℣. Delectentur in leticia. Gloria pa. ℣. Iusti autem imperpetuū viuēt. Et apud dñm merces eorum. ¶ Ad nonam Capitulū.

Isti sunt qui venerūt ex magna tribulatione: et lauerūt stolas suas et dealbauerūt eas in sanguine agni. ℟. Iusti aūt imperpetuū viuent. ℣. Et apud dñm merces eorꝝ. Gloria. ℣. Iustorꝝ anime in manu dei sunt. Et non tanget illos tormētū malicie. Orõ. vts. Ad vs. Sāguis sanctorꝝ. Cp. hy⁹. ⁊. ℣. vts. Ad Magnificat. in dupl'. ⁊ semid. ān

Beati eritis cū vos oderit hoies ⁊ cū separauerint vos ⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerint nomē vrm̄ tanq̄ malū ꝓpt̄ filiū hois gaudete ⁊ exultate ecce enim merces vestra multa est in celis. ps. Mag. ¶ In festis ix. lcõnum ā. Ꝺ venerāda. vel vna de sequeñ. quere in primis vespis. ¶ Añe se quētes dicūtur in quibusdā festis quando signatum inuenies. ¶ Antiphona.

Dic nobis quando hec erunt domine et quod signum aduentus tui. videte ne quis vos seducat vllomodo audituri enim estis prelia. videte ne turbemini in patientia enī vestra possidebitis animas vestras. ps. Magnificat. ān.

Iustorum semita quasi lux splendens procedit et crescit vsqꝫ ad perfectum diem. ps. Mag. ā.

Ecce merces sanctorꝝ copiosa est apud deum ipi vero mortui sunt pro christo et viuent ineternū ps. Magnificat. Oratio vtsupra.

¶ In natali vnius confessoris episcopi vel nō episcopi. etiam abbatis. Dupl'. et semidupl'. ān.

Similabo eū viro sapienti qui edificauit domum suā supra petrā. ¶ Psalmi de feria. ¶ Antiphona.

Iustum deduxit dominus per vias rectas et ostendit illi regnum dei ⁊ dedit illi scientiam sanctorum honestauit illū in laboribus et compleuit labores illius. ā.

Ꝺ q̄ venerandus es egregie confessor christi qui terrena contempsisti et celi ianuam exultās petisti modo victor fulges in virtute celesti ideo te supplices exoramus vt intercedas pro nobis ad dominum deum nostrum. ān.

Sancte. N. intercede pro nobis vt consortes glo
rie sanctorum tecum effici mereamur. ãn.
Sancte. N. dulcedo pauperum tu pius conso-
lator miserorũ ora pro nobis. Cp. de ↄfes. epo.

Ecce sacerdos magnus qui in diebꝫ
suis placuit deo et inuentus est iu
stus. et in tempore iracũdie factus est re
conciliatio. Deo gratias. De non epo Cp
Justus cor suum. quere infra in duplo vel se
midupl'. De quocũqꝫ confessore. R. Sancte. N.
Vltimũ de matutinis. ¶ Hymnus.

Iste confessor domini sacratus fe-
sta plebs cuiꝰ celebrat per orbem
hodie letus meruit secreta scandere celi.
Qui pius prudens humilis pudicus so-
brius castus fuit et quietus vita dũ pre-
sens vegetauit eius corporis artus.
Ad sacrum cuius tumulum frequẽter
membra languentũ modo sanitati quo
libet morbo fuerint grauata restituunt.
Unde nunc noster chorus in honore ipi
us hymnum canit hunc libenter vt piis
eius meritis iuuemur om̃e per euum.
Sit salus illi decus atqꝫ virtus qui su-
pra celi residens cacumen totius mundi
machinã gubernat trinus et vnus. Am

¶ Si non sit festũ principale. ſꝫ sit vel transla
tio. ordinatio seu alia quecũqꝫ cõmeõratio. dicit'
sic. Iste confessor dñi sacratus sobrius ca
stus. ⁊c. ⅃ Si sit dupl' vel semidupl'. V. Ora p no
bis btẽ. N. In aliis festis. V. Justum deduxit dñs
per vias rectas. Et ostendit illi regnum dei.

¶ In festis ix lc. duplicibꝰ vel semidup. de vno
confessore epo vel non epo. non abbate. dicit' ãn.
sequens ad magnificat. vel ad meõriam. ãn.
Confessor domini. N. astantem plebem corrobo
ra sancta intercessione vt q̃ vicioꝝ pondere pre-
mimur beatitudinis tue gloria subleuemur ⁊ te
duce eterna premia consequamur. ¶ Nota ꝙ
si fiant vespere de vno confessore trium lectiõ
episcopo vel non epo non abbate. supra magni-
ficat dicitur. ãn. O ꝙ venerandus es. Vel vna de
sequentibus. quere supra. Si aũt fiat de illo tm̃
memoria. et etiam de illis de q̃bus fit memoria
dicitur ãn. Similabo eum. V. Justum deduxit.
Orõ vt supra. De abbatibus quere infra. Orõ.

Exaudi dñe preces nostras quas i
sancti. N. confessoris tui atqꝫ põ-
tificis solennitate deferimus: vt qui tibi
digne meruit famulari. eius interceden
tibus meritis: ab om̃ibus nos absoluas
peccatis. Per dñm nostrum. ¶ Alia orõ.

Da quesumus om̃ipotens deus: vt
beati. N. confessoris tui atqꝫ pon
tificis venerãnda solennitas: et deuotio
nem nobis augeat et salutem. Per dñꝫ.

¶ In duplo et semiduplo Ad matutinas Inui
tatoriũ. ⅃ Christum omnes pariter veneremur
supplices Qui beatũ hodie per confessionis me
ritum coronauit. N. ps. Venite. ¶ In festis
nouem lcõnum. Inuitatoriũ. Venite adoremus
Regem confessorum dñm. ps. Venite. ¶ In
festis vero triũ lcõnum. Inuitat'. Regem confes-
sorũ dñm Venite adoremus. ps. Venite. Hyꝰ.

Iesu redemptor omnium perpes co
rona presulum in hac die clemen-
tius nostris faueto vocibus.
Qui sacri qua nominis confessor al-
mus claruit cuius celebrat annua de-
uota plebs solennia.
Qui rite mundi gaudia huius caduca
respuens cum angelis celestibus letus
potitur premiis.
Huius benigne annue nobis sequi ve
stigia huius precatu seruulis dimitte no
xam criminis.
Sit christe rex piissime tibi patriqꝫ glo
ria cum spiritu paraclito in sempiterna
secula Amen.

¶ ⅃ In primo nocturno. ãn.
Beatus vir qui in lege domini meditatur volũ
tas eius permanet die ac nocte et omnia quecũ-
qꝫ faciet semper prosperabũtur. ps. Btũs vir.
ãn. Beatus iste sanctus qui confisus est in domi
no predicauit preceptum domini constitutus est
in monte sancto eius. ps. Quare frem̃. ãn.
Tu es gloria mea tu es susceptor meus dñe tu

exaltans caput meũ ꝛ exaudisti me de monte scõ tuo. ꝑ. Dñe qd mult. In dupl. et semidup. V. Iustũ deduxit. In ix. et. iii. lc. V. Voce mea ad do minũ clamaui. Et exaudiuit me de monte sancto suo. Legenda vni⁹ confessoris epi vel nõ epi. vel plurimoꝝ ꝓfessoꝝ. Scdm lucam. xii.

In illo tpe. Dixit iesus discipul' suis. Sint lũbi vestri precincti: et lucerne ardentes in manibus vr̃is. Et rel'.

Quia viris luxuria Om. b. greg. pape. in lũbis sit. feminis in vmbilico: testat' dñs qui de diabolo ad btm̃ iob loquit' dicens. Virtus eius est in lũbis eius: ꝛ fortitudo illi⁹ in vmbilico vẽtris eius. A pricipali ergo sexu lũboꝝ noïe luxuria designat': cũ dñs dixit. Sint lũbi vestri ꝑcin cti. Lumbos enĩ precingimus: cũ carnis luxuriã per continentiã coartam⁹. l. ii.

Sed quia minus est mala nõ agere: nisi etiam quisqꝫ studeat et bonis operibus insudare: protinus addit'. Et lucerne ardentes in manibus vr̃is. Lucernas quippe in manibus tenemus: cũ per bona opera proximis nr̃is lucis exẽpla monstramus De quibus ꝑfecto operibus dñs dixit. Luceat lux vestra corã hominibus: vt videant opera vestra bona: et glorificent patrem vestrum. qui in celis est. Tu autem. lcõ. iii.

Duo aũt sunt que iubentur: et lumbos restringere: et lucernas tenere vt et mũdicia sit castitatis in corpore: et lumen veritatis in opatione. Redemptori etenĩ nostro vnum sine altero placere nequaqꝫ potest. Si aũt is qui bona agit adhuc luxurie inquinamẽta nõ deserit: aut is qui in castitate preminet: necdũ se per bona opera exercet: redemptori nostro non placet. lcõ. iiii.

Nec castitas ergo magna est sine bono opere: nec opus bonum est aliquid sine castitate. Sed et si vtrũqꝫ agitur: restat vt quisquis ille spe ad supernam patriam tendat: nequaqꝫ se a viciis pro mundi huius honestate contineat. Qui et si aliquid boni operis aliquando pro honestate inchoat: in eius tamen intentione non debet permanere: nec ꝑ bona opera presentis mundi gloriã querere: sed totam spem suam in redemptoris sui aduentũ constituere. lcõ. v.

Unde et protinus subditur. Et vos similes hoïbus expectantibus dñz suũ qñ reuertatur a nuptiis Ad nuptias quidẽ dñs abiit: qꝛ resurgens a mortuis et ascendens in celum: supernã sibi multitudinẽ angeloꝝ nou⁹ homo copulauit. Qui tunc reuertitur: cũ lectio vi. nobis iam per iudiciũ manifestatur. Bene autem de seruis expectantibꝫ subditur: vt cũ venerit et pulsauerit cõfesti apertant ei Venit quippe dñs cũ ad iudicium properat: pulsat vero cũ iam per egritudinis molestias esse mortẽ vicinam designat Cui confestim aperim⁹: si hunc cũ amore suscipimus. lcõ vii.

Aperire enĩ iudici pulsanti non vult qui exire de corpore trepidat: et videre eum quem cõtempsisse se meminit: iudicem formidat. Qui autẽ de sua spe et operatione securus est: pulsanti confestim aperit. Qui letus iudicem sustinet vt cũ tpũs propinque mortis agnouerit de gloria retributiõis hylarescit. l. viii.

Unde et protinus subditur. Bti sũt serui illi: quos cũ venerit dñs inuenerit vigilantes Vigilat. q̃ ad aspectũ veri luminis mentis oculos apertos tenet. Vigilat qui seruat operando qd credit Vigilat. qui a se torporis et negligentie tenebras repellit. Hinc etenĩ paulus dicit. Euigilate iusti ꝛ nolite peccare. Hic rursum ait. Hora est iam nos de somno surgere. lectio nona.

Sed veniens dominus quid seruis vigilantibus exhibeat audiamus Amen dico vobis ꝙ precinget se. ꝛ faciet illos discũbere: ꝛ trãsiens mistrabit illis

Precinget se. idest ad retributionem pre
parabit. Faciet illos discumbere: idest in
eterna quiete refoueri. Discūbere quip-
pe nostrū: in regno q̄escere est. Unde rur
sum dn̄s dicit. Uenient et recūbent cum
abraham. ysaac. et iacob. Transiens au
tem dn̄s ministrat: q2 lucis sue illustra-
tione nos satiat. Transire vero dictum
est: cū de iudicio ad regnū redit.

Legenda de vno confessore episcopo.

Lectio sancti euāgelii scd̄m matheum. xv.

In illo tp̄e Dixit iesus discipulis su
is parabolam hanc. Homo quidā
peregre pficiscens vocauit seruos suos.
et tradidit illis bona sua. Et vni dedit
quinq3 talenta. alii duo. alii vero vnum
vnicuiq3 scd̄m propriam virtutem. & pro-
fectus est statim. Et rel'. Om̄. b. grego. pp̄.

Lectio sancti euangelii fratres carissi-
mi sollicite considerare nos admonet: ne
nos qui plus ceteris in hoc mundo acce-
pisse aliq̄d cernimur: ab actore mūdi gra
uius inde iudicemur. Cū enī augentur
dona: rationes etiā crescūt donoꝝ. l. ii

Tanto ergo esse humilior atq3 ad ser
uiendum promptior quisq3 debet
ex munere: quāto se obligatiorem esse cō
spicit in reddenda ratione. Ecce homo q̄
peregre proficiscitur seruos suos vocat:
eisq3 ad negocium talēta partitur. Post
multū vero temporis positurus rationē
reuertitur. Bene operantes pro apporta
to lucro remunerat: seruū vero a bono
opere torpentem damnat. lcō. iii.

Quis itaq3 iste homo est qui peregre
proficiscit̄: nisi redemptor noster: q̄
in ea carne quā assumpserat abiit in ce-
lum: Carnis enim locus pp̄rie terra est:
que quasi ad peregrinandū ducitur. dū
per redemptorem nostrū in celo collocat̄
Sed homo iste pficiscens seruis suis bo
na sua tradidit: quia fidelibus suis spiri
tualia dona concessit. lcō. iiii.

Et vni q̄dē quīq3 talēta. alii duo. alii
cōmisit vnū. Quinq3 enim sunt corporis
sensus videlicet. visus. auditus. gustus.
odoratus et tactus. Quinq3 igitur talē-
tis dn̄i: quīq3 sensuū exterior scientia ex-
primitur: duobus vero intellectus & ope-
ratio designat̄. Unius aūt talenti nomi-
ne intellectus tm̄modo designat̄ l. v

Sed is qui quinq3 talenta acceperat
alia quīq3 lucratus est: q2 sunt nō-
nulli. qui & si interna ac mystica penetra
re nesciūt: per intētionem tamen supne
patrie docent recta quos possunt de ipsis
exterioribus que acceperūt. et duplū ta-
lentū portant. Dūq3 se a carnis petulā-
tia: a terrenarū rerū ambitu atq3 a visi-
biliū voluptate custodiūt: ab his etiam
alios āmonendo compescunt lcō. vi.

Et sunt nōnulli qui quasi duob3 ta
lentis ditati intellectū atq3 opera
tionem percipiūt: subtilia de internis in
telligunt. mira de exterioribus operant̄.
Cūq3 intelligendo & operando aliis pre-
dicant: quasi duplicatū de negocio lucrū
reportant. Unde aut alia quīq3. vel alia
duo in lucrū venisse referunt̄: q2 dū vtri-
q3 sexui predicatio impenditur: quasi ac
cepta talenta geminantur. lcō. vii.

Sed is qui talentū vnum acceperat
abiens fodit in terram & abscondit
pecuniā dn̄i sui. Talentū in terra abscō
dere. est acceptū ingeniū in terrenis acti
bus implicare. lucrū spiritale nō quere-
re: cor a terrenis cogitationibus nūq̄ le-
uare. Sunt nanq3 nōnulli qui donū in-
telligentie perceperūt: sed tamen sola q̄
carnis sunt sapiunt: de quibus per pphe
tam dicitur. Sapientes sunt vt faciant
mala: bene aūt nesciūt facere. lc. viii.

Sed dn̄s qui talenta contulit: ratio
nem positurus redit: q2 is qui nūc
pie spiritalia dona tribuit: districte in iu-
dicio merita exquirit. Quid quisq3 acce-
perit consideret: et q̄d lucrū de acceptis
reportet penset. Seruus qui geminata

talenta retulit: a dño laudatur. atq3 ad eternam remunerationem intromittit̄ cum ei voce dñica dicitur. Euge serue bone et fidelis. quia super pauca fuisti fidelis. supra multa te constituam: intra in gaudium domini tui. lcō nona.

Pauca quippe bona sunt oīa presentis vite: q̄tūlibet multa esse videantur. Sed tunc fidelis supra multa constituitur: quādo deuicta omni corruptionis molestia de eternis gaudiis in illa celesti sede gloriatur. Tūc ad dñi sui gaudium perfecte itromittitur: quando in eterna patria assumptus atq3 angelorum cetibus admixtus sic interius gaudet de munere: vt non sit iam quod exterius doleat de corruptione. Tu autem.

Nota q̄ in festis. iii. lc. dicunt̄ tria R. ad diem pertineñ videlz lune ꝛ iouis tria pria. Martis et veneris tria scda. Mercurii et sabb. tria vlt. et sic d. V. Et ita fit de aliis sanctis martyrib9. virginibus. ꝛc. R. de vno confessore episcopo.

Euge serue bone et fidelis quia in pauca fuisti fidelis supra multa te constituā. Intra in gaudium dñi tui. V9. Dñe quinq3 talenta tradidisti michi ecce alia quinq3 superlucratus sum. Intra in gaudiū. R.

Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo. Ideo iureiurando fecit illū dñs crescere in plebem suam. V9. Benedictionem omniū gentium dedit illi et testamentū suum confirmauit super caput eius. Ideo. R.

Jurauit dñs ꝛ non penitebit eum. Tu es sacerdos ineternum scdm ordinem melchisedech. V. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Tu es Gloria. Scdm. In scdo nocturno. ān.

Inuocantem exaudiuit dñs sanctum suum dominus exaudiuit eum ꝛ constituit eum in pace. ps. Cum inuocarem. ān.

Letentur omnes qui sperāt in te dñe, qm̄ tu benedixisti iusto scuto bone voluntatis tue coronasti eum. ps. Verba mea. ān

Dñe dñs noster q̄ admirabile est nomen tuu3 in vniuersa terra quia gloria ꝛ honore coronasti sanctum tuum et constituisti eum super opera manuum tuarum. ps. Dñe dñs noster. In duplo et semid. V. Amauit eum dñs et ornauit eum. Stola glorie induit eū. In ix. lc. et. iii. V. Iustum deduxit dñs per vias rectas. Et. R.

Posui adiutorium super potentem et exaltaui electum de plebe mea. Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inueni dauid seruū meū oleo sancto meo vnxi eum. Manus. R.

Iste est qui ante deum magnas virtutes operatus est et omnis terra doctrina eius repleta est. Ipse intercedat pro peccatis oīm populorum. V9. Iste est qui contempsit vitam mundi et peruenit ad celestia regna. Ipse. R.

Amauit eum dñs et ornauit eum stola glorie induit eū et ad portas paradisi coronauit eū. V9. Induit eum dñs lorica fidei et ornauit eum. Et Gloria. Coroñ. In tercio nocturno. ān.

Dñe iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo operatus est iusticiam requiescet in monte sancto tuo. ps. Dñe quis habitabit. ān.

Vitam petiit a te tribuisti ei dñe gloriam ꝛ magnum decorem imposuisti super eum posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. p̄. Domine in virtute tua. Antiphona.

Hic accipiet bñdictionem a dño et miam a deo salutari suo quia hec est generatio querentium dñm. ps. Dñi est terra. Si sit dupl. vel semidupl. V. Ora pro nobis. vt̄s. Si aūt sit ix. lc. vel triū. V. Amauit eum dñs. R.

Iste homo perfecit oīa que locutus est ei deus et dixit ad eum. Ingredere i requiem meā quia te vidi iustū coram me ex oībus gentibus. V. Euge serue bone et fidelis q2 sup pauca fuisti fidelis. Ingredere. R.

Magnificauit eū in cōspectu regum. Et dedit illi coronam glorie. V. Iustum deduxit dñs per vias rectas et oñdit illi regnum dei. Et dedit. In duplo et semiduplo. ix. R.

Sancte. N. christi cōfessor audi rogantes seruulos. Et impetratam celitus tu defer indulgentiam. V. O sancte. N. sydus aureum gratia seruorum gemitus solita suscipe clemētia. Et impetratā. Gloria. Tu. In festis ix. lc. ꝛ. iii. R.

Ecce vir prudēs qui edificauit domū suā supra petram in cuius ore non est inuentus dolus. Quē deus preelegit eum in sacerdotem sibi. ℣. Ecce vere israelita in quo dolus non est. Quia. Gloria patri. In sacerdotem. ℣. sacerdotal'. Inueni dauid seruum meum. Oleo sancto meo vnxi eum.

Ecce sacerdos magnus ¶ In laudibus. ā. qui in diebus suis placuit deo et inuentus est iustus. ps. Dn̄s regnauit. ān.

Fidelis seruus et prudens quem constituit dn̄s super familiam suam. ps. Jubilate. ān.

Beatus ille seruus quem cum venerit dn̄s eius et pulsauerit ianuam et inuenerit eum vigilātem. ps. Deus deus meus. ān.

Sacerdotes dei benedicite dn̄m serui dn̄i hymnum dicite deo ineternū. ps. Benedicite. ān.

Serue bone et fidelis intra in gaudium domini tui. ps. Laudate dn̄m de celis. ¶ Cpm.

Ecce vir prudens qui edificauit domum suam supra petrā. in cuius ore non est inuentus dolus. quia deus p̄elegit eum in sacerdotem sibi. Deo gratias. Hy⁹. Iste confessor. vtsupra. ℣⁹. Posui adiutorium super potentem. Et exaltaui electum de plebe mea. ān.

Euge serue bone et fidelis quia super pauca fuisti fidelis supra multa te constituam dicit dn̄s. ps. Benedictus ¶ Et dicit' semp hec ān. Ad benedict⁹. etiā in festis. iii. lc. Si aūt de festo iii. lc. aut aliquo alio fiat tm̄ meōria. dicit'. ān. Serue bone. ℣. Posui adiutorium. Oratio vtsupra. Ad horas āe. de laud. Ad processioñ. si dn̄ica fuerit. ℞. Sancte. N. ¶ Ad terciam. Caplm.

Benedictionem oīm gentium dedit illi dn̄s. et testamentum suum cōfirmauit sup caput eius. Deo gratias. ¶ In duplo et semiduplo. ℞. Sancte. N. confessor xp̄i audi rogantes seruulos. ℣. Et ipetratā nobis celitus tu defer indulgentiā. Gloria. ℣. Amauit. Nec dicit' vnq̄ all'a in fine hui⁹ ℞. ¶ In festis ix. lc. et triū. ℞. Justū deduxit dn̄s p vias rectas. ℣. Et oñdit illi regnum dei. Gloria patri. ℣⁹. Amauit eū. &c. Oratio. vtsupra. ¶ Ad sextam. Capitulum.

Magnificauit eū dn̄s in cōspectu regū et dedit illi coronā glorie. Deo. ℞. Amauit eum dn̄s et ornauit eum. ℣. Stola glorie induit eum. Gloria patri. ℣⁹. Posui adiutorium sup potentem. Et exaltaui electum de plebe mea. Oratio. vtsupra. ¶ In duplo et semidupl' dicit' Alleluya. ¶ Et similiter ad terciam et nonam. Et in tp̄e paschali semp dicit'. Ad ix. Cp̄.

Dedit illi dn̄s fungi sacerdotio et habere laudem in nomine ipsius et offerre illi incensum dignum in odorem suauitatis. Deo gratias. ¶ ℞. Posui adiutorium sup potentem. ℣. Et exaltaui electum de plebe mea. Gloria patri. ℣. Inueni dauid seruū meū. Oleo sancto meo vnxi eū. Oratio. vtsupra. ¶ Ad vespas sup pos. ā. Serue bone. Cp̄. hy⁹. et ℣. vt s̄. In dupl'. et seid. ad mag. ā. Amauit eū dn̄s et ornauit eū stola glorie induit eū et ad portas paradisi coronauit eū. ps. Mag. Orō vt s̄. In festis ix. lc. ā. O q̄ venerand⁹. Al'. ā. Iste est qui ante deum magnas virtutes operatus est et oīs terra doctrina eius repleta est ipse intercedat pro pctis oīm pplor̄. ps. Mag. ¶ De vno ꝯfessore nō epo vel etiā abbate. in duplo et seid. sup pos. ān. Similabo. cū ceteris. vt s̄.

Iustus cor suū tradet ad ¶ Cpm. vigilandū diluculo ad dn̄m qui fecit illū. et in conspectu altissimi deprecabitur. ¶ In dupl'. et semid. ℞. Sancte. N. hy⁹. Iste confessor. vt s̄. ℣. in dup. et semid. Ora p nobis. ¶ In aliis festis. ℣. Justum deduxit. ān. Confessor dn̄i. N. astātem plebē corrobora sctā intercessione vt qui vicior̄ pondere premimur beatitudinis tue gloria subleuemur et te duce eterna premia consequamur. ¶ Oratio.

Exaudi dn̄e preces nostras quas in sancti. N. confessoris tui solennitate deferimus: vt qui tibi digne meruit famulari: eius intercedentib; meritis ab oibus nos absoluas pctis. Per. Alia orō.

Da quesumus oīpotens deus. vt beati. N. confessoris tui veneranda solennitas: et deuotionem nobis augeat et salutem. Per dn̄m.

De vno abbate: nisi sit duplū vel semid. ān. Sanctissime confessor domini monachorū pater et dux. N. intercede p nostra omniumq; salute. ps. Magnificat. Si fuerit duplum vel semid. dicetur ān. Confessor dñi. N. vt s. Orō.

Intercessio nos quesumus domine beati. N. abbatis cōmendet: vt qd nostris meritis nō valemus. eius patrocinio assequamur. Per dñm.

In festis triū lcōm. et de quibus fit tantū memoria. vt supra de vno confessore episcopo. Excepto q si sit abbas dicit semp ān. Sanctissime Et oratio. Intercessio. In matutinis. Inuitat. et hy⁹. vt supra de vno cōfessore epō. Excepto q si sit abbas. ix. lcōm. dicitur. Inuitatorium. Vnum deum in trinitate fideliter adoremus. Cuius fide deo viuit sanctus abbas. N. In duplo et semid. Inuitat. Christum oīs pariter. etc. hy⁹. vt supra. In primo nocturno. ān. Beatus vir qui in lege domini meditatur voluntas eius permanet die ac nocte: et oīa que cūq; faciet semper psperabunt. ps Btūs vir. ān. Beatus iste sanctus qui confisus est in dño predicauit preceptum domini constitutus est in monte sancto eius. ps. Quare frem. ān. Tu es gloria mea tu es susceptor meus domine tu exaltans caput meum et exaudisti me de monte sancto tuo. ps. Dñe quid multipli. V⁹. Voce mea ad dñm clamaui. In dupl. et semid. V. Iustū deduxit. Legenda propria. vel de expositione. Sint lumbi. vt s. R. Euge serue bone et fidelis quia in pauca fuisti fidelis supra multa te constituā. Intra in gaudium dñi tui. V⁹. Dñe quinq; talenta tradidisti michi ecce alia quinq; superlucratus sum. Intra in gaudiū. R. Vir israelita gaude coheres christi. Ora pro nobis. V⁹. Vt precibus tuis a deo veniā speremus deuoti ad te confugimus. Ora pro nobis. R. Agmina sacra angelorū letamini pro concиue vestro. N. De quo gaudet christi ecclīa feliciter et exultat gaudenter. V. Omnes virtutes omnisq; militia celorū merito gloriamini cum beato. N. De quo. Gloria. Et ex In scdo noct. ān. Inuocantem exaudiuit dñs sanctum suum dominus exaudiuit eum et constituit eum in pace. ps. Cum inuocarem. ān. Letentur omnes qui sperāt in te dñe qm tu benedixisti iusto scuto bone voluntatis tue corona sti eum. ps Verba mea auribus. ān. Dñe dñs noster qadmirabile est nomen tuum in vniuersa terra quia gloria et honore coronasti sanctum tuum et constituisti eum super opera manuum tuarū. ps. Dñe dñs noster. V. Iustū deduxit. In duplo et semid. V. Amauit eū dñs et ornauit eum. Stola glorie. etc. R. Iste est qui ante deum magnas virtutes operatus est et omnis terra doctrina eius repleta est Ipse intercedat pro peccatis oīm populorū. V⁹. Iste est qui contempsit vitam mundi et peruenit ad celestia regna. Ipse. R. Amauit eum dñs et ornauit eum stola glorie induit eum. Et ad portas paradisi coronauit eū. V⁹. Induit eum dñs lorica fidei et ornauit eum Et ad portas paradisi coronauit eum. ān. Iste sanctus digne in memoriam vertitur hoim qui ad gaudiū transiit angelorū qm in hac peregrinatione solo corpore ↄstitutus cogitatione et auiditate. In illa eterna patria cōuersatus est. V. Vinculis carnis absolutis talentū sibi creditū dño suo duplicatum reportauit. In illa. Gloria patri. In illa. In tercio nocturno. ān. Dñe iste scūs habitabit in tabernaculo tuo operatus est iusticiam requiescet in monte sancto tuo. ps. Domine quis habitabit ān. Vitā petiit a te tribuisti ei dñe gloriā et magnū decorem iposuisti sup eū posuisti in capite eius coronā de lapide pcioso. ps. Dñe in vtute. ā. Hic accipiet benedictionem a dño et miam a deo salutari suo qr hec est generatio querētiū dñm. ps Dñi est terra. V. Amauit. In dupl. et semid V. Ora p nobis beate. N. Vt digni. R Iste hō perfecit oīa que locutus est ei deus et dixit ad eū. Ingredere in requiē meā qr te vidi iustū corā me ex oīb; gentibus. V. Euge serue bōe et fidelis qr sup pauca fuisti fidelis. Ingre. R. Magnificauit eū in ↄspectu regū. Et dedit illi coronā glorie. V. Iustū deduxit dñs p vias rctās

et ostendit illi regnū dei. Et dedit. In duplo ꝛ semiď. ℟. Sancte. N. vt̄s. ⸤In ix. l'c. et trium. ℟. Sint lumbi vestri precincti ꝛ lucerne ardentes in manibus vr̄is Et vos similes hoībus expectātibus dn̄m suū qn̄ reuertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo q: nescitis qua hora dn̄s vester vētur⁹ sit. Et vos. Gloria. Qn̄. Te deum. ℣. sacerď Justus germinabit sicut lilium. Et florebit ineternum ante dn̄m. ¶ In laudibus. ān.

Iustum deduxit dn̄s ꝑ vias rectas et ostēdit illi regnū dei. p̄s. Dn̄s regn̄. ān.
Fidelis seruus et prudens quem constituit dn̄s super familiam suam. p̄s. Jubilate. ān.
Beatus ille seruus quem cū venerit dn̄s eius et pulsauerit ianuam et inuenerit eum vigilātem. p̄s. Deus deus meus. ān.
Sancti spiritus et anime iustorum hymnum dicite deo ineternum. p̄s. Benedicite. ān.
Serue bone et fidelis intra in gaudium domini tui. p̄s. Laudate dn̄m de celis. Cpm.

Dedit dn̄s confessionem sancto suo et excelso in verbo glorie. Deo. g. Hy⁹. Iste confessor. ℣. Justus vt palma florebit sicut cedrus libani. Multiplicabitur ī domo domini. ⸤Ad benedictus. ān. nisi sit abbas.
Euge serue bone et fidelis q: sup pauca fuisti fidelis supra multa te cōstituā dicit dn̄s. p̄s. B⁹. Orō. vt̄s. Si sit abbas. etiā in festis. iii. l'c. sup b⁹ ān. Monachoꝝ dyadema. N. piissime nostra defer ī excelso vota pio iudici vt tuo adipiscamur sctō patrocinio iā exacto vite cursu delictoꝝ veniā. p̄. B⁹. orō vt̄s. ⸤Si tn̄ de aliquo abbate vel nō abbate fiat in mat̄. tm̄ meō. dicet̄. ā. Serue bone. Cetera vt̄s. Ad hoꝰ. āe de lauď. Ad ꝓcess. si dn̄ica fuerit in dup. ꝛ semiď. ℟. Sancte. In ix l'c. Sint lumbi. ⸤ Ad terciam. Capl'm.

Magnificauit eū dn̄s in conspectu regū. et dedit illi coronā glorie. Deo. g. ℟ in dup. ꝛ seiď. Sctē. N. ꝯfess. vt̄s. In aliis festis. ℟. Justū dedu. vt̄s. ℣. Amauit. Ad vi. Cp̄m.

Iste cognouit iusticiā dn̄i ꝛ vidit mirabilia magna. et exorauit altissimū et inuentus est in numero sctōꝝ. ℟. Amauit. ℣. Justus vt pal. ⸤ Ad ix. Capl'm.

Iustum deduxit dominus per vias rectas et ostendit illi regnum dei. et dedit illi sciam sanctoꝝ. ℟. Just⁹ vt palma. ℣. Just⁹ ger. ⸤Ad v̄s sup p̄os. ā. Serue bōe. cp̄. y⁹. ꝛ ℣. vt̄s. In du. ꝛ seiď. siue sit abbas siue nō ā. Amauit. ⸤In fest. ix. l'c. ā. O q̄. ⸤vel vna de sequen̄. vt̄s. orō. vt̄s. ¶ Plioꝝ confessoꝝ Ad v̄s. cp̄. Scti ꝛ iusti. hy⁹. Sctōꝝ meritis. ℣. Hi sūt quos. ℣. Te sūma. ℣⁹. Letami. ⸤q̄re ea que deficiūt: in cōi plioꝝ martyꝝ. Ad mag. ān. Sint lūbi vestri precincti et lucerne ardētes in manibus vr̄is et vos similes hoībus expectantibus dn̄m suū qn̄ reuertat̄ a nuptiis. p̄s. Mag.

⸤Plurimoꝝ confessoꝝ episcopoꝝ. Orō.
Deus qui nos sctōꝝ confessoꝝ tuoꝝ pariterq̃ pontificū. N. ꝛ. N. confessionibus gl'osis circundas et ꝓtegis. da nobis ex eoꝝ imitatione ꝓficere. et intercessiōe gaudere. Per. ⸤De ꝯfessorib⁹ non epis. Orō.
Sanctoꝝ confessoꝝ tuoꝝ. N. et. N. nos dn̄e foueat preciosa confessio. ꝛ pia iugiter intercessio tueatur. Per dn̄z. ⸤Ad matut̄. Inuit̄. Regem ꝯfessoꝝ dn̄m Venite adorem⁹. p̄. Vcite. hy⁹. Sctōꝝ meritis. vt̄s. ā. Secus decursus. p̄. Btūs vir. Quare fre. Cū inuocarē. Verba mea. Dn̄e do⁹ nr̄. Dn̄e q̄s habi. Conserua. Dn̄i est terra Beati quoꝝ. ℣. Letamini. ⸤Si necesse fuerit fiant lcōnes. de expositione Sint lumbi. ℟.

Sacerdotes dei benedicite dn̄m Sācti ꝛ humiles corde laudate dn̄m. ℣. Cantate ei canticū nouū bn̄psallite ei in vociferatiōe. Sci. ℟ Sacerdotes eius induāt iusticiā Et sc̄ti eius exultatione exultabunt. ℣. Illuc producam cornu dauid paraui lucernam xp̄o meo. ℟. Sint lumbi vestri. vt̄s. ℣. sacer. Exultabūt. ⸤In l'. ān.

Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt ꝛ viuent nomina eoꝝ ineternum. p̄s Dn̄s regnauit decorem. Cum ceteris. ān.
Dabo sc̄tis meis locū noīatū in regno pr̄is mei ā. Beati pacifici beati mundo corde quoniam ipsi deum videbunt. ān.
Sacerdotes dei benedicite dominū serui domini hymnum dicite deo ineternum. ān.

Exultabunt scti in gl'a letabūť in cubilib⁹ suis.
Fulgebūt iusti et tanq̄ scin- ⸿ Cpm.
tille in arundineto discurrent iu-
dicabunt nationes et regnabūt ieternū.
Hy⁹. Deuota sctōꝝ fides. ⸿ Tres vltimi. ℣.
hymni Eterna xpi. quere in laud. plꝛoꝝ mr̄ꝝ.
℣. Iustoꝝ aie. Ad bnd⁹. ān. In circuitu. ⸿ Si aūt
fiat tm̄ meō. etiā de festis. iii. l'c. diciť ad meōꝛiā
ā. Sacerdotes. ℣. Iustoꝝ. oꝛō. vts̄. Ad hos̄. āe. d
Iudicabunt sancti ⸿ laud. Ad. iii. cp̄.
nationes et dn̄abuntur populis. ⁊
regnabit dn̄s illoꝝ imperpetuū. Deo. g
℟. Letamini. ℣. Exultent. ⸿ sicut plꝛoꝝ mr̄ꝝ. et
etiam ad alias hos̄. Oꝛō. vts̄. ⸿ Ad vi. Cpm.
Iusti aūt imperpetuū viuēt. ⁊ apud
dn̄m est merces eoꝝ et cogitatio il
loꝛum apud altissimum. ℟. Exultent. ℣.
Iusti aūt. ⸿ Ad ix. ān. Exultabunt. Capl'm.
Sanctoꝝ sicut aquile iuuētus reno-
uabitur. et floꝛebunt sicut lilium ī
ciuitate dn̄i. ℟. Iusti aūt. ℣⁹. Iustoꝝ. ⸿ Nota
q̄ in antiquis libꝛis inueniť officiū plurimoꝛū
ꝯfessoꝝ ix. l'c. mō sequēti. In pꝛimis vespis vt di
ctū est supꝛa. In matuť. Inuitať. Venite adoꝛe-
mus. Regem confessoꝝ dn̄m. Hy⁹. Sanctoꝝ
meritis. vts̄. In noct. āe. ps. ⁊ ℣. plꝛioꝝ mr̄ꝝ. Le-
genda de expōe. Sint lūbi. Duo pꝛia. ℟. vts̄
iii. Qui sūt isti ⸿ Quere in de apl'is añ laud. iiii.
℟. Coꝛpoꝛa sanctoꝝ in pace sepulta sunt et vi
uent noīa eoꝝ. In generatione ⁊ generationem
℣. Sapiētiā sctōꝝ narrāt populi et laudē eoꝛū
nūciat ecclesia. In. ℟. v. Vidi coniūctos. ⸿ qd̄ est
quartū de apostolis. ⸿ ℟. vi.
In circuitu tuo dn̄e lumen est quod nūq̄ defici-
et vbi constituisti lucidissimas mansiōes. Ibi re
quiescunt sanctoꝝ aīe. ℣. Lux perpetua lucebit
sctis tuis dn̄e et eternitas tpoꝝ. Ibi re. vii. ℟
Exultabūt scti in gloꝛia. Letabūť in cubilibus
suis. ℣. Epulenť ⁊ exultēt in ꝯspectu dei. Leta.
viii. ℟. Isti sunt viri. ⸿ qd̄ est vii. de apl'is. ix.
Sint lūbi vii. vts̄. ps. Te deū. ℣. sacer. ⁊ āe. d
laud. ⁊c. vts̄. In vis̄. ad mag. ā. Isti sunt viri. ⸿ de
apl'is. Si aūt fieret dup. vl' semid. q2 ecclesia est
fūdata d plꝛib⁹ ꝯfessoꝛibꝫ. Ad. i. vs̄ possent sumi
āe sequētes. Coꝛpoꝛa sctōꝝ. In circuitu. Beati
pacifici. Fulgebunt iusti. Isti eteni. Cp̄. vts̄. ℟.
Concede. Cetera vts̄. In matuť. vlť. ℟. Conce
de. Cetera vts̄. ⸿ In natali vnius virginis
duplum vel semidupl'. Ad pꝛimas vs̄. ān.
Que est ista que ascēdit sicut auroꝛa cō
surgēs pulchꝛa vt luna electa vt sol
terribilis vt castroꝝ acies oꝛdinata.
⸿ ps. de feria. ⸿ ān. Sicut malū inter ligna silua
rū sic amica mea inter filias alleluya. ān.
Fauus distillās labia tua spōsa ⁊ odoꝛ vestimē-
toꝛum tuoꝛum sicut odoꝛ thuris. ān.
Tota pulchꝛa es amica mea et macula nō est
in te. ān. Fons oꝛtoꝝ puteus aquaꝝ viuentium
que fluunt impetu de libano. ⸿ Cpm.
Qui gloꝛiatur in dn̄o gloꝛieť. nō eni
qui seipsum cōmendat ille pbat⁹
est: sed quem deus cōmendat. Deo gr̄as
⸿ In dupl' et semid. ℟. Audiui. ⸿ vlť. d mať. Hy⁹.
Virginis pꝛoles opifexq3 matris vir
go quem gessit peperitq3 vgo vir
ginis festū canim⁹ tropheū accipe votū.
Hec tua virgo duplici btā soꝛte dū ges-
sit fragilem domare coꝛpoꝛis sexum do-
muit cruentum coꝛpoꝛe seclum.
⸿ Sequēs ℣. diciť solū de virginibꝫ martyꝛibꝫ.
Vnde nec moꝛtē nec amica moꝛtis se-
ua penarum genera pauescens sangui
ne fuso meruit sacratū scandere celum.
Huius obtētu deus alme nr̄is parce iā
culpis vicia remittens quo tibi puri re-
sonemus almum pectoꝛis hymnum.
Gloꝛia patri geniteq3 pꝛoli et tibi com
par vtriusq3 semp sps alme deus vnus
om̄i tp̄e secli. Amen. ℣. Diffusa est gratia ī
labiis tuis. Pꝛopterea bn̄dixit te deus ieternū.
⸿ In festis dup. semid. et ix. l'c. Ad mag. vel etiaꝫ
ad meōꝛiam. In festis etiā. iii. l'c. sup mag. ān.
Ista est virgo sapiens quā dn̄s vigilātem inue
nit que accepta lampade sūpsit secum oleū et
veniente dn̄o introiuit cum eo ad nuptias. ps.
Mag. ⸿ Si aūt de aliqua virgine etiā. iii. l'c. fi
at tm̄ memoꝛia. dicitur ān. sequens. ān
Hec virgo sancta atq3 gloꝛiosa quia dominus

oĩm dilexit eam. ℣. Diffusa. Oratio

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beate. N. virginis (et martyris) tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per. Si non sit martyr: nõ dr̃ et martyris tue.

Indulgentiam nobis Alia Oratio. quesumus dñe beata. N. virgo et martyr imploret: que tibi grata semper extitit. et merito castitatis. et tue professione virtutis. Per dñm. Oratio.

Deus qui nos annua beate. N. virginis tue solennitate letificas. cõcede propicius: vt eius adiuuemur meritis. cuius castitatis irradiamur exẽplis. Per dñm. In duplo et semid. et in festis ix. lcõm. Inuitat. Agnum spõsum virginum. Venite adoremus dñm iesum xpm. p̃s. Venite. In festis. iii. lc. Inuitat. Regem virginum dominũ. Venite adoremus. p̃s. Venite. hy⁹. Virginis proles. vts̃. In primo nocturno. añ. Ante thorum huius virginis frequẽtate nobis dulcia cãtica dragmatis. p̃s. Dñe dñs nr̃. añ Sicut malum inter ligna siluarum sic amica mea inter filias allelup̃a. p̃s. Celi enar. añ. Nigra sum sz formosa filia hierusalem ideo dilexit me rex et introduxit me in cubiculũ suum p̃s. Dñi est terra. ℣. Diffusa. Sine titulo.

Lectio sancti euãgelii scdm matheum. xxv.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolã hãc. Simile est regnũ celorum decem virginibus que accipientes lampades suas exierũt obuiam spõso et sponse. Et rel. Om. bti gregorii pape.

Sepe vos ammoneo fratres carissimi praua opera fugere: mũdi huius inq̃namenta deuitare. Sed hodierna sancti euãgelii lectione cõpellor dicere: vt et bona q̃ agitis cũ magna cautela timeatis ne p hoc qd a vobis rectũ geritur: fauor aut hũana gr̃a req̃rat. Ne apetitus laudis surrepat: et qd foris oñdit: intus mercede vacuetur. Tu. Lectio scda.

Ecce eni redẽptoris voce decem virgines: et oms dicũtur virgines: et tamen intra beatitudinis ianuã non oms recepte Qr eaꝝ quedã dũ de virginitate sua gloriã foris expetũt: in vasis suis oleum habere noluerunt. Tu aũt. lcõ. iii.

Sed prius nobis q̃rendũ est q̇d sit celoꝝ regnũ. aut cur decem virginibus cõparetur: q̃ etiã virgines prudẽtes et que fatue dicuntur. Dũ eni celorũ regnũ constet qr reproboꝝ nullus ingreditur: etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur. Tu aũt. lcõ. iiii.

Sed sciendũ nobis est qꝫ sepe in sacro eloquio regnũ celoꝝ p̃ñtis tp̃is ecc̃lia dicitur: de quo in alio loco dicitur. Mittet filius hoĩs angelos suos: et colligent de regno eius oĩa scandala. Neqꝫ eni in illo regno btitudinis in quo pax sũma est inueniri scandala poterũt que colligantur. Et vnde rursum dicitur. Qui ergo soluerit vnũ de mãdatis istis minimis: et docuerit sic hoĩes: minimus vocabitur in regno celoꝝ. Qui aũt fecerit et docuerit: hic magn⁹ vocabit̃ i regno celoꝝ. l. v.

Mandatum q̇ppe soluit ⁊ docet: quãdo hoc quisqꝫ voce predicat: qd viuendo nõ implet. Sed ad regnũ eterne btitudinis peruenire non valet: qui non vult opere implere quod docet. Quomõ ergo in eo minimus vocatur: qui ad hoc nullo mõ intrare permittitur. Quid ita qꝫ per hãc sentenciã: nisi p̃ñs ecclesia regnũ celoꝝ dicit̃: in qua doctor q̃ mãdatũ soluerit: minim⁹ vocat̃. Qr cui⁹ vita despicit̃: restat vt ei⁹ p̄dicatio cõtẽnat̃. l. vi.

In quiqꝫ aũt corporis sensibꝫ vnusq̇sqꝫ subsistit: geminatus aũt quinarius. denariũ pficit. Et qr ex vtroqꝫ sexu fideliũ multitudo colligit̃: scã̃ ecclesia decẽ ꝟginibus similis denũciat̃. In qua qr mali cũ bonis ⁊ reprobi cũ electis admixti sũt. recte similis ꝟginibꝫ prudẽtibus et fatuis esse perhibetur. lcõ vii.

Sunt nãqꝫ pleriqꝫ cõtinẽtes qui ab

exteriori se appetitu custodiũt. et spe ad interiora rapiũt. Carnẽ macerãt ꝛ toto desiderio ad supnã patriã anhelãt. eterna premia expetũt. pro laboribus suis recipere laudes hũanas nolũt. Hi nimirũ gloriã suã non in ore hoim ponunt: sed intra conscientiam detegunt. lcõ viii.

Et sunt pleriqꝫ q̃ corpus p abstinẽtiã affligũt: sꝫ ipsa sua abstinentia humanos fauores expetũt. Doctrine iseruiũt: indigentibus multa largiunť. Sꝫ fatue pfecto sunt virgines: q̄ solã laudis transitorie retributionem querunt. Unde aperte subdiť. Quiqꝫ fatue nõ sũpserunt oleũ secum. Prudentes autem acceperũt secum oleum in vasis suis cũ lampadibus. Per oleũ quippe nitor glorie designatur. Vasa aũt sũt nostra corda. in quibus ferimus cũcta q̃ cogitam⁹.

Prudentes ergo ⸤ lectio. ix. oleũ in vasis suis habent: quia nitorem glorie intra conscientiam retinẽt paulo attestante qui ait. Gloria nostra hec est. testimonium conscientie nostre. Fatue aũt virgines oleũ secum non sumunt: quia gloriam intra conscientiam nõ habent. dũ hanc ab ore primoꝝ querunt. Notandũ vero ꝙ oms lampades habent: sed nõ omnes oleũ habent: quia plerũqꝫ bona in se opera cum electis ꝛ reprobi ostendũt: sꝫ soli ad spõsum veniũt cum oleo: qui de his q̃ foris egerunt: ĩtus gloriã requirũt. Unde per psalmistam de saucta electoꝝ ecclesia dicitur. Oms gloria eius filie regis abintus. Tu. ℟.

Diffusa est gratia in labiis tuis. Propterea benedixit te deus ineternum. ℣lus. Dilexisti iusticiã et odisti iniquitatem. Propť. ℟. Dilexisti iusticiã et odisti iniq̃tatem ppťea unxit te deus deus tuus oleo leticie. ℣. Propter veritatem et mãsuetudinem et iusticiã. Unxit. ℟. Propter veritatem ꝛ mansuetudinem ꝛ iusticiã. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia et vide et inclina aurem tuã ꝛ obliuiscere pplm tuũ et domũ patris tui. Et. Gloria

¶ In secundo nocturno. ãn.

Adiuro vos filie ierl'm si iueneritis dilectũ meũ vt ãnũcietis ei q̄ amore langueo. p̃. Eructa. ã. Reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere vt intueamur te. p̃. Deus noster re. ã. Ueni electa mea et ponã in te thronũ meũ q̄ concupiuit rex speciem tuam. p̃s. Fundamẽta ℣. Specie tua et pulchritudine tua. Intẽde prospere procede et regna. ℟.

Non eris iter virgines fatuas dicit dñs. sꝫ eris inter virgines prudentes accipiẽtes oleũ leticie lãpadibus suis. Obuiãtes obuiauerũt spõso cũ palma virginitatis. ℣. Ueniẽtes aũt veniẽt cũ exultatione portãtes manipulos suos. Ob. ℟. Hec est virgo sapiẽs quã dñs vigilãtem iuenit. que accepta lãpade sũpsit secũ oleũ. Et veniẽte dño introiuit cũ eo ad nuptias. ℣. Inuenta bona margarita dedit oĩa sua et ꝯparauit eã. Et ℟. Simile est regnũ celoꝝ decẽ virginibus que accipiẽtes lãpades suas exierũt obuiã sponso ꝛ spõse. ℣. Prudẽtes aũt virgines acceperũt oleũ in vasis suis cũ lãpadibꝫ. Ex. Gl'a. ⸤ In. iii. no. ã. O q̃ pulchra est casta generatio cũ claritate. p̃s. Cantate. i. ⸤ ãn. Tota pulchra es amica mea ꝛ macula nõ est in te. p̃s. Dñs reg. ex. ã. Hec virgo sctã atqꝫ gloriosa q̄ dñs oĩm dilexit eam. p̃s. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eã de⁹ vultu suo. Deus ĩ medio eius nõ ꝯmouebitur. ℟.

Audiui vocem de celo venientem occurrite oẽs virgines sapientissime. Oleũ recõdite in vasis vestris dum spõsus aduenerit. ℣. Media nocte clamor fctũs est ecce spõsus venit exite obuiã ei. Oleum recondite. ℟.

Media nocte clamor factus est. Ecce sponsus venit exite obuiam ei. ℣. Prudentes autem virgines aptate vestras lampades. Ecce. ℟.

Audiui vocem de celo venientem venite omes virgines sapientissime. Oleum recõdite in vasis vestris dum sponsus aduenerit. ℣⁹. Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit. Oleum. Gloria. Dum sponsus. p̃s. Te deũ. ℣. sacerdotalis. Specie tua et pulchritudine tua. Intende pspere pcede et regna. ¶ In laud. ãn.

Hec est virgo sapiēs ⁊ vna de numero prudentum. ps. Dn̄s regnauit. ān. Veni sponsa christi accipe coronam quam tibi dn̄s preparauit ineternum. ps. Jubilate. ān. Hec est virgo sapiens quā domin⁹ vigilantem inuenit. ps. Deus deus meus ān. Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obuiam ei. ps. Benedicite. ān. Tunc surrexerunt omnes virgines ille ⁊ ornauerunt lampades suas. ps. Laudate. Cp. Emulor enim vos dei emulatione. despondi enim vos vni viro virginem castam exhibere xp̄o. Deo. g. Hy⁹.

Iesu corona vginum quem mater illa concepit que sola virgo parturit hec vota clemens accipe.

Qui pascis inter lilia septus coreis virginum sponsas decorans gloria sponsisqꝫ reddens premia.

Quocunqꝫ pergis virgines sequuntur atqꝫ laudibus post te canentes cursitāt hymnosqꝫ dulces personāt.

Te depcamur largius nostris adauge sensibus nescire prorsus om̄ia corruptionis vulnera.

Presta pater piissime patriqꝫ compar vnice cum spiritu paraclito regnās per om̄e scl'm. Amen. V. Elegit eā deus ⁊ pelegit eam. Habitare eā facit in tabernaculo suo. Lā. Simile est regnū celorum sagene misse in mare et ex omni genere piscium congreganti quā cum impleta esset educentes ⁊ secus littus sedētes elegerunt bonos in vasa sua malos autem foras miserunt. ps. Benedictus. Si autem fiat meōria de vna virgine in matut. dicitur ā. Veni sponsa xp̄i. V. et orō vt s̄. Ad horas āe. de laud. Ad processioñ. si dñica fuerit. R. Audiui. Veni electa mea et ponā in te thronū meū: qr concupiuit rex speciem tuam. R. Diffusa est gratia in labiis tuis. V. Propterea benedixit te de⁹ ineternū. Gloria. V. Specie tua. Orō. vt s̄. In duplo et semid. dr Allelupa. Ad vi. Cp. Sapientia vincit maliciam. attingit ergo a fine vsqꝫ ad finem fortiter et disponit omnia suauiter. Deo gratias. R. Specie tua. V. Adiuuabit. Ad ix. Caplm. Hec est virgo sancta atqꝫ gloriosa. qr dn̄s oīm dilexit eam. R. Adiuuabit eam deus vultu suo. V. Deus in medio eius nō cōmouebitur. Gloria. Elegit eā deus et preelegit eam. Habitare facit eam ī tabernaculo suo. Oratio vt s̄. Ad vs. sup pos. ān. Tunc surrexerunt. Cp. Qui gloriatur. hy⁹. Virginis ples. vt s̄. V Diffusa est gratia. ān. In celis gaudent virgines et cantant canticū nouum ante dei thronum qr notum fecit dn̄s salutare suum. ps. Mag. Oratio. vt s̄. Nota qꝫ plurimaꝝ virginū: fit sicut vndecim miliū virginum. mēse octobri. Excepta legenda que erit de expositione. Simile est regnū celoꝝ decem virginibus. De vna nō virgine in dupl. et semid. Ad vs. ā. Que est ista. sicut de virginibus. Cp. Mulierem fortem quis inueniet: procul et de vltimis finibus precium eius. In dupl. et semid. R. Audi filia. vl r. de mat. In dupl. ⁊ semid. p⁹. Ad sacrū cui⁹. d hy⁹. Iste ꝯfessor. In ix. l. ⁊ iii. l. p⁹

Huius obtētu deus alme n̄ris parce iā culpis vicia remittēs quo tibi puri resonemus almū pectoris hymnum.

Gloria patri genitoqꝫ proli ⁊ tibi cōpar vtriusqꝫ semp sp̄s alme deus vnus om̄i tempore secl'. Amen. V. Diffusa est gratia in labiis tuis. Proptea bn̄dixit te deus inetnū. ān. Accinxit fortitudine lūbos suos ⁊ roborauit brachiū suū ideoqꝫ lucerna eius non extinguetur in sempiternum. ps. Mag. Oratio. Exaudi nos deus salutaris noster. vt sicut de btē. N. festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dn̄m. Si etiam fiat tantū meōria dicetur predicta ān. cū V ⁊ orōne vt s̄. Orō. Deus qui nos annua beate. N. solēnitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiam pie conuersationis sequamur exemplo. Per dn̄m. Ad matut. Adoremus dn̄m. Qui in sanctis gloriosus est.

p̄s. Venite. hy᷒. vt in vespis. ¶ In p̄rio noct. an̄.
Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra
oculi tui columbaꝝ. p̄s. Dn̄e dn̄s noster. an̄.
Sicut malū inter ligna siluarū sic amica mea
inter filias alleluya. p̄s. Celi enarrant an̄.
Nigra sum sȝ formosa filia hierl'm ideo dilexit
me rex et itroduxit me in cubiculum suum. p̄s.
Dn̄i est ter. ℣. Diffusa. Scd̄m math. xiii.
In illo tempore. Dixit iesus discipu
lis suis parabolā hanc. Simile est
regnū celoꝝ thesauro abscōdito in agro
quem qui inuenit homo abscondit: ⁊ pre
gaudio illius vadit. et vendit vniuersa
que habet. et emit agrum illum. Et rel'.
Celorū regnū fratres ¶ Omel'. b. gre. pp̄.
carissimi idcirco terrenis rebus simile di
citur: vt ex his que anim᷒ nouit: surgat
ad incognita que nō nouit quatin᷒ exē
plo visibiliū se et ad inuisibilia rapiat: ⁊
per ea que vsu didicit: quasi confricatus
incalescat: ⁊ per hoc quod sit notū dilige
re: discat et incognita amare. lcō. ii.
Ecce eni regnū celorū thesauro ab
scondito in agro cōparatur. Qua
in re notandū est ꝙ inuētus thesaurus
absconditur: vt seruet'. qr studiū celestis
desiderii a malignis spiritibus custodire
nō sufficit: qui hoc ab hūanis laudibus
non abscondit. Tu aūt. lcō. iii.
In p̄nti eteni vita quasi in via sum᷒
qua ad patriā pergimus. Maligni autē
sp̄s iter nr̄m quasi quidā latrūculi obsi
dent. Depredari ergo desiderat: q̄ thesau
rū publice portat in via. lcō iiii.
Hoc aūt dico nō vt p̄rimi opera nr̄a
nō videāt: cū scriptū sit. Videāt opa vr̄a
bona: et glorificent p̄rem vr̄m qui est ī ce
lis. Sȝ vt per hoc qd̄ agim᷒: laudes exte
rius non queramus. lectio. v.
Sit autē sic opus nostrū in publico:
quatin᷒ ītētio maneat in occulto. vt ⁊ de
bono opere p̄rimis prebeam᷒ exēplū: et
tn̄ per intentionē qua deo soli placere q̄
rimus: optemus secretū. lcō vi.

Thesaurus aūt celeste est desideriū.
Ager vero ī quo thesaur᷒ abscōdit':
disciplina est studii celestis. Quē p̄fecto
agrū vēditis oib᷒ cōparat: q̄ voluptati
bus carnis renūciās: cūcta sua trena de
sideria p disciplinę celestis custodiā cal
cat: vt nichil iā qd̄ caro blādit' libeat. vel
qd̄ carnalē vitā trucidat: sp̄s p̄honestcat.
Rursū celeste regnū negocia ¶ lcō vii
tori hoi simile dicit'. q̄ bonas mar
garitas q̄rit: sȝ vnā p̄ciosā inuenit: qua
videlicet īuēta oīa vendēs emit. ¶ lcō viii.
Vere q̄ celestis vite dulcedinē inq̄tū
possibilitas admittit p̄fecte cogno
uerit: ea q̄ in terris amauerat: libēter cū
cta derelinq̄t: ⁊ in cōparatione eius vile
scūt oīa. deserit habita. cōgregata disp̄
git. inardescit in celestib; aīm᷒. lcō. ix.
Nichil in terrenis libet. deforme con
spicit': q̄cq̄d de terrene rei placebat
specie: quia sola preciose margarite clari
tas fulget in mente: de cui᷒ dilectione re
cte per salomonem dicitur: fortis est vt
mors dilectio. Quia videlicet sicut mors
corpus interimit: sic ab amore rerū tem
poraliū eterne vite caritas occidit. Nā
quem perfecte absorbuit: ad terrena fo
ris desideria velut īsensibilem reddit. ℟.
Diffusa est gratia in labiis tuis Propterea
benedixit te deus ieternū. ℣. Dilexisti iu
sticiam et odisti iniquitatem. Propterea. ℟.
Dilexisti iusticiā et odisti īiquitatem propterea
Vnxit te deus deus tuus oleo leticie. ℣. Propter
veritatem et māsuetudinem et iusticiā. Vnxit.
℟. Propter veritatem et mansuetudinem ⁊ iu
sticiā. Et deducet te mirabiliter dextera tua.
℣. Audi filia et vide et inclina aurē tuā et obli
uiscere ppl'm tuū et domū p̄ris tui. Et. Gloria.
¶ In ii. noct. ¶ ā. Specie tua ⁊ pulchritudine tua
intende p̄spere p̄cede ⁊ regna. p̄s. Eructa. an̄.
Adiuuabit eam deus vultu suo deus in medio
eius non cōmouebitur. p̄s. Deus nr̄ refu. ā.
Reuertere reuertere sunamitis reuertere reuer
tere vt itueamur te p̄s. Fundamta. ℣. Spe.

℟. Vidi speciosam sicut columbā ascendētem desup riuos aquarū cuius īestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dies verni circundabant eam flores rosarum et lilia cōuallium. ℣. Que est ista que ascendit per desertū sicut virgula fumi ex aromatibus mirre et thuris. Et sicut dies verni. ℟. Veni electa mea et ponam in te thronum meū quia concupiuit rex speciem tuam. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede et regna. Quia concu. ℟. Ista est speciosa inter filias hierusalem sicut vidistis eam plenam caritate et dilectione. In cubilibus et in ortis aromatum. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede et regna. In cubilibus. Gloria. In .iii. noct. ān. O q̄ pulchra est casta generatio cum claritate. ps. Cantate. primus. ān. Tota pulchra es amica mea et macula nō est in te. ps. Dn̄s regnauit exultet. ān. Veni electa mea et ponam in te thronum meū quia concupiuit rex speciem tuam. ps. Cantate. iius. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo. ℟. Induit me dominus vestimento salutis et indumento leticie circundedit me. Et tanq̄ spōsam decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas et circundedit me vernātibus atq; choruscantibus gēmis. Et. ℟. Dexteram meam et collum meum cinxit lapidibus preciosis tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. Et tanq̄ sponsam decorauit me corona. ℣. Induit me dominus cicladē auro texta et immensis monilibus ornauit me. Et. ℟. Audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliuiscere populum tuum et domū patris tui et concupiscet rex speciem tuā. Qm̄ ipse est dominus deus tuus. ℣. Induet te dn̄s vestimento salutis et indumento leticie circūdabit te. Qm̄ ipse est. Gloria patri. Deus. Te deum. ℣. sacerdotal. Specie tua et pulchritudine tua. Intēde prospere procede et regna. ¶ In laud. ān. Emissiones tue paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus. ān. Fauus distillās labia tua spōsa et odor vestimētorum tuorum sicut odor thuris. ān. In odore vnguentorum tuorum currimus adolescentule dilexerunt te nimis. ān. Fons ortorum puteus aquarum viuentium q̄ fluunt impetu de libano. ān. Pulchra es et decora filia hierusalem terribilis vt castrorum acies ordinata. Cp̄m.

Accinxit fortitudine lumbos suos et roborauit brachium suum. ideoq; lucerna eius non extinguetur in sempiternum. Deo gratias. Hymnus

Te deprecamur largius nostris adauge sensibus nescire prorsus omnia corruptionis vulnera.

Presta pater piissime patriq; compar vnice cum spiritu paraclito regnās per omne seculum. Amen. ¶ In dupl. et semid. hy⁹. Huius obtentu. ℣. Elegit eam deus et preelegit eam. Habitare facit eam in tabernaculo suo. ¶ Ad benedictus. ān. Simile est regnum celorum homini negociatori querenti bonas margaritas inuenta autem vna preciosa dedit om̄ia sua et comparauit eā. ps. Benedictus. Oratio. vt s. ¶ Que ān. dicet etiam si fiat tm̄ meōria. Ad horas āne de laud. Si dn̄ica fuerit ad processioñ. ℟. Audi filia. Veni electa mea ¶ Ad terciā. Cp̄m. et ponam i te thronum meum q2 concupiuit rex speciem tuā. Deo gr̄as. ℟. Diffusa est. ℣. Specie. ¶ Ad vi. Caplm.

Sapientia vincit maliciam. attigit ergo a fine vsq; ad finem fortiter et disponit omnia suauiter. Deo gr̄as. ℟. Specie tua. ℣. Adiuuabit. Ad ix. Caplm. Accinxit. vt i laud. ℟. Adiuuabit. ℣. Elegit. ¶ In vesperis. ān. Pulchra es. Cp. hy⁹. et ℣. vt s. ān. Inuenta bona margarita dedit om̄ia sua et comparauit eam. ps. Mag. Orō. vt s.

¶ Sequuntur hore beate marie: sicut dicuntur in ecclesia parisiensi.

Domine labia mea aperies Et os meũ. Deus in adiutoriũ Gloria patri Sicut erat. ꝛc.
¶ Inuit. Aue maria gratia plena. dñs tecũ. ¶ Et semp ꝺꝛ integre. ps. Venite. hy⁹

O q̃ glorifica luce choruscas stirpis dauitice regia proles sublimis re-sidens virgo maria supra celigenas ethe ris omnes.

Tu cũ virgineo mater honore ãgelorꝝ dño pectoris aulam sacris visceribus ca sta parasti natus hinc deus est corpe xp̃s

Quem cũctus venerãs orbis adorat cui nũc rite genu flectit oẽ a quo nos petim⁹ te veniẽte abiectis tenebris gaudia lucis

Hoc largire pater luminis omnis na-tum per proprium flamine sacro qui te-cum nitida viuit in ethera regnans ac moderans secula cuncta. Amen. ãn

¶ Die dñica. feria secunda. et. v. supra pos. ãn.
Exaltata es sancta dei genitrix sup choros an-gelorꝝ ad celestia regna. p̃. Dñe dñs noster Celi enar. Dñi est terra. ℣. Diffusa. Jube Alma virgo virginũ: itercedat ꝓ nobis ad dñm

Surge btissima vgo maria mi-¶ lc. i. sericorditer actura ꝓ nobis: surge ⁊ ãplectere miam redẽptoris Da preces ꝓ nobis quos cernis offensos ante oculos conditoris. Tu autem. ℟. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dñm perfecta sunt in te que dicta sunt tibi ecce exaltata es su per choros angelorꝝ. Intercede ꝓ nobis ad dñm deũ nostrũ. ℣. Aue maria gratia plena dñs te-cũ. Interceꝺ. ¶ Jube. Stẽ marie virginis filius sit nobis adiutor et propicius. Amen. lcõ. ii.

Cecos cordium oculos terge. atq̃ se-mitas iusticie clemẽt oñde. orando a nobis vicia subtrahe. atq̃ sancta plan taria virtutũ nobis insere. ĩpetra cursũ quo supernũ cõsequamur brauiũ. ℟. Sancta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio. Quia quem celi cape re non poterant tuo gremio contulisti. ℣. Be-nedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia. ¶ Jube. Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. Amen. Lectio. iii.

O sacratissima virgo maria. nos q̃ hoc credimus ꝙ virgo et mater dei sis: credendo sentiamus ꝙ pro nobis deũ depreceris: iusta petentiũ vota ĩpetrata assequaris. vt qui confitemur te peperis se deum et hoĩem: gaudeamus per te no-bis aduenisse salutem. Tu aut. ℟. Felix nãq̃ es sacra virgo maria et omĩ laude dignissima. Qꝛ ex te ortus est sol iusticie xp̃s de us noster. ℣. Ora pro pplo interueni pro clero ĩ tercede ꝓ deuoto feĩeo sexu sentiant oms tuũ leuamen quicunq̃ celebrant tuã cõmeõratione Qꝛ. Gloria. Christ⁹. ¶ Feria. iii. ⁊ vi. sup pos. ãn
Specie tua et pulchritudine tua intende ꝓspe-re procede et regna. ps. Eructauit. ps. De⁹ nr̃ refugiũ. ps. Fundamẽta. ℣. Adiuuabit. eã deus vultu suo. Deus in. ꝛc. ¶ Bñdictiões.
Sctã dei mater ꝓ nobis iugiter oret. Amen. ii.
Oret voce pia: pro nobis virgo maria. iii.
Oret pro famulis sancta maria suis. ¶ Lcões et ℟. vts. ¶ Feria. iiii. et sabbato. sup pos. ãn
Gaude maria virgo cũctas hereses sola intere misti ĩ vniuerso mũdo. ps. Cãtate. i. p̃. Do⁹. reg. ex. ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit. Bñd.
Ab hoste maligno: eripiat nos dei genitx virgo ũ. Jn omni tribulatione ⁊ ãgustia: succurrat no bis pia virgo maria. iii.
Ad gaudia paradisi: pducat nos maria mater dñi nri iesu xp̃i. ¶ Singulis dieb⁹. ℣. sacer. Spe ciosa scã es et suauis. Jn deliciis tuis scã dei ge-nitrix. ¶ Jn laudibus. ãn.
Bñdicta tu in mulieribꝫ ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui. ps. Do⁹. reg. cũ ceteris. Cpm.

Te laudãt angeli atq̃ archãgeli sctã dei genitrix q̃ virũ nõ cognouisti. ⁊ dñm deũ nr̃m ĩ tuo sctõ vtero baiulasti. ¶ Hy⁹.

Virgo dei genitrix quem totus non capit orbis in tua se clausit visce-ra factus homo.

Vera fides geniti purgauit crimina mũ di et tibi virginitas inuiolata manet.

Te matrem pietatis opem te clamitat

orbis subuenias famulis o bñdicta tuis
Gloria magna patri cōpar tibi gloria
nate cū sancto spū gloria magna patri.
Amen. ℣. Elegit eā deus ⁊ preelegit eā. Habi-
tare facit eā in tabernaculo suo. ¶ Ad bñd⁹. ān.
Hec est regina virginū que genuit regem velut
rosa decora virgo dei genitrix p quā reperimus
deū ⁊ hoiem alma virgo intercede p nobis oib⁹
Deus qui de btē marie ¶ ps. B⁹. Orō.
virginis vtero verbū tuū angelo
nūciante carnē suscipere voluisti. presta
supplicibus tuis vt q̄ vere eā dei genitri
cem credim⁹: eius apud te intercessionib⁹
adiuuemur. Per eūd. ¶ A nati. dñi vsqz ad
purificationē dr ā. O admirabile ¶ vel vna de se
quētibz p ordinē cū or. Deus q̄ salutis. q̄re
in vīs. Postea fit meō. de reliquiis. et oib⁹ sctis
scdm tps vt in ordinario inuenies. Ad. i. Hy⁹.
Memēto salutis autor qꝫ nr̄i quondā
corporis ex illibata virgine nascen
do formam sumpseris.
Maria mr̄ gr̄e mater mīe tu nos ab ho-
ste protege et hora mortis suscipe.
Gloria tibi dñe qui natus es de ꝟgine
cū patre ⁊ sctō spū in sempitna scl'a. Am.
ān. Bñdicta tu in mulieribz et benedictus fru
ctus ventris tui. p̄. Btūs vir. p̄. Quare fre.
ps. Verba mea auribus. ¶ Capitulum
Felix nanqz es sacra virgo maria et
omi laude dignissima quia ex te or
tus est sol iusticie xp̄s deus noster. Deo
℟. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℣. Propte
rea benedixit te deus ineternū. Gloria. Diffu-
sa est. ℣. Specie tua et pulchritudine. ¶ Orō.
Famulorū tuorū quesumus dñe deli
ctis ignosce. vt qui tibi placere de
actibus nostris non valemus: genitricis
filii tui dñi dei nr̄i intercessiōe saluemur
Per eūd. ¶ Ad. iii. p⁹. Memēto salutis. vt̄s
ā. Dignare me laudare te virgo sacrata da mi
chi virtutem contra hostes tuos. ps. Ad dñm
cum tribularer. ps. Leuaui. ps. Letatus.
Paradisi porta per euam ¶ Caplm.
cunctis clausa est et per mariam
virginem iterū patefacta est. Deo. g. ℟.
Specie tua et pulchritudine tua. ℣. Intende p
spere procede et regna. Gloria. ℣. Adiuuabit.
Concede nos famulos tuos ¶ Orō.
q̄s dñe deus perpetua mentis ⁊ cor
poris sanitate gaudere: et gl'osa btē ma-
rie semp virginis intercessione a p̄nti li-
berari tristicia: et eterna perfrui leticia.
Per dñm. ¶ Ad vi. hy⁹. Memento. vt̄s. ān.
Post partū virgo inuiolata permansisti dei ge-
nitrix intercede pro nobis. ps. Ad te leuaui. p
Nisi qr dñs. ps. Qui confidūt. ¶ Caplm
Gaude maria virgo cūctas hereses
sola interemisti in vniuerso mūdo
℟. Adiuuabit eam deus vultu suo. ℣. Deus in
medio eius nō ꝯmouebit. Gl'a. ℣. Elegit. Orō
Concede misericors deus fragilitati
nr̄e presidiū. vt qui sctē dei genitri-
cis et virginis marie meōriam agimus.
intercessionis eius auxilio a nr̄is iniq̄ta
tibz resurgam⁹. P eūd. Ad ix p⁹. Memēto.
vt̄s. ān. Sicut liliū inter spinas sic amica mea
inter filias. ps. In cōuert. p̄. Nisi dñs edifi.
Per te dei genitrix ¶ p̄. Bti oms. Cp.
est nobis vita pdita data q̄ de celo
suscepisti prolem ⁊ mūdo genuisti salua
torem. ℟. Elegit eā deus et preelegit eam. ℣.
Habitare eam facit in tabernaculo suo. Gl'ia.
Protege dñe famu- ¶ ℣. p⁹ partū. Orō.
los tuos subsidiis pac ⁊ btē marie
sep ꝟginis procinctis cōfidentes: a cūctis
hostibz redde securos. P. Ad v̄s. sup p̄os. ān.
Btām me dicēt oms generatiōes qr ancillā hu
milē respexit de⁹. p̄. Dixit dñs. Cōfitebor.
Btūs vir. De pfūdis. Memēto. Cpm.
Beata es ꝟgo maria q̄ dñm portasti
creatorē mūdi. genuisti q̄ te fecit et
ineternū pmanes virgo. Deo. g. ¶ Hy⁹.
Aue maris stella dei mater alma
atqz semp virgo felix celi porta.
Sumens illud aue gabrielis ore funda
nos in pace mutans nomen eue.
Solue vincla reis pfer lumen cecis ma
la nostra pelle bona cuncta posce.

Monstra te esse matrẽ sumat per te preces qui pro nobis natus tulit esse tuus. Uirgo singularis inter oms mitis nos culpis solutos mites fac et castos. Uitam presta puram iter para tutum ut videntes iesum semper colletemur. Sit laus deo patri sũmo xpo decus spiritui sancto trinus honor unus. Amen. Post partũ virgo inuiolata pmansisti. Dei genitrix intercede pro nobis. ãn. Sancta maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue flebiles ora pro pplo interueni pro clero intercede p deuoto feio sexu. ps. Mag. A natiuitate dñi vsqz ad purificationẽ. dr vna ãn. de O admirabile. rc. per ordinem. Oratio

Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda hũano generi pmia pstitisti. tribue qs: vt ipam p nobis intercedere sentiam⁹ per quã meruim⁹ autorem vite suscipere. dñm nostrũ ihm xpm filiũ tuũ. Qui tecum. Per aduentũ dr orõ. Deus q de btẽ. Ad cpletoꝝ. sup ps. ã. Sancta dei genitrix virgo semp maria intercede pro nobis ad dñm deũ nostrũ. p. Usqquo Judica. Sepe expug. Dñe nõ est ex. Hy⁹ Uirgo dei genitrix. vt supra. Caplm.

Sicut cynamomũ z balsamũ aromatizans odorem dedi quasi myrra electa dedi suauitatem odoris. Deo. g. V⁹. Ecce ancilla dñi. Fiat michi scdm verbũ tuũ. ã Cum iocũditate meõriam beate marie celebremus vt ipa pro nobis intercedat ad dñm deum nostrum. ps. Nunc dimittis. Oratio.

Gratiam tuã qs dñe mẽtibus nris infũde. vt q angelo nũciãte xpi filii tui incarnationẽ cognouim⁹: p passionem eius et crucẽ. ad resurrectiõis glãm pducamur. Per eũd. ãe. solẽnes d. b. maria.

Salue regina mĩe vita dulcedo z spes nrã salue ad te clamam⁹ exules filii eue. ad te suspiram⁹ gemẽtes z flẽtes in hac lachrimaꝝ valle. eya ergo aduocata nrã illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte et iesum benedictum fructũ ventris tui nobis post hoc exilium ostende. O clemens. O pia. O dulcis maria.

Aue regina celoꝝ aue dña angeloꝝ salue radix sancta ex qua mundo lux est orta gaude gloriosa sup oms speciosa vale valde decora et pro nobis semper christum exora.

Alma redemptoris mater que puia celi porta manens et stella maris succurre cadenti surgere qui curat pplo tu que genuisti natura mirante tuum sctm genitorem virgo prius ac posterius gabrielis ab ore sumens illud aue peccatorum miserere.

Alle resonent omes ecclesie. cum dulci melos symphonie filiũ marie genitricis pie vt nos septiformis gratie repleat donis et munere vnde nos deo dicam⁹ oms lupa. Orõ. Concede nos

Regina celi letare vts. In tpe paschali. alla. quia quem meruisti portare alla. resurrexit sicut dixit alla. ora pro nobis deum alla. V. Post partum. Orõ. Gratiam tuam. vts.

Sequuntur meõrie cões ab oct. penth. vsqz ad aduentũ dñi. Et primo dieb⁹ sabbati p⁹ vs qñ fit de tpe fit meõria de cruce añ crucifixũ p ãn. O crux splendidior cũctis astris mũdo celebris hoibz multũ amabilis sanctior vniuersis q sola fuisti digna portare talẽtum mũdi dulce lignũ dulces clauos dulcia ferens pondera salua presentem cateruã in tuis hodie laudibus cgregatam. V. Hoc signũ crucis erit in celo. Cũ dñs ad iudicandum venerit. Oratio

Adesto nobis domine deus noster: z quos sancte crucis letari facis honore: eius quoqz perpetuis defende subsidiis. Per xpm. Tũc itraẽ in choꝝ cãtando ã. de btã maria. scz Uirgo prudẽtissima. vl vna de seqn. V. Post partũ. or. Famloꝝ. In mat. qñ fit de tpe. similr fit meõ. de cruce tpe pdicto ã. Nos aũt gloriari oportet in cruce dñi nri iesu xpi. V. Dicite in nationibus. Quia dñs regnauit a ligno. Oratio.

Perpetua qs dñe pace custodi: quos per lignũ sãcte crucis redimere dignatus es saluator mundi. Qui viuis. De btã maria dieb⁹ dñicis qñ fit d tpe in mat.

ā. Aue maria gratia plena dn̄s tecū benedicta
tu in mulieribus. ℣. Post partum. Oratio.
Deus qui de beate marie virginis
vtero verbū tuū angelo nūciāte
carnem suscipere voluisti. presta suppli-
cibus tuis: vt qui vere eā dei genitricem
credimus: eius apud te īntercessionibꝫ ad
iuuemur. Per eūd. ⸿ Hic in ecclesiis fit meō.
de patrono vel patronis. Seqᷓ de reliquiis. ān.
Isti etenim maximo digni sunt honore venera
ri in terris quos in celis rex regū imensa cumu
lauit gloria. ℣. Iusti aūt imperpetuū. Orō.
Propiciare q̄s dn̄e nobis famulis tu
is. per sanctoꝝ tuoꝝ quoꝝ corpo-
ra vel reliquie in presenti requiescūt ec-
clesia merita gloriosa. vt eorum pia in-
tercessiōe ab om̄ibus semp protegamur
aduersis. Per dn̄m. ⸿ Extra ecclesiā. vel lō-
ge ab ecclesia. loco de (in presenti requiescūt
ecclesia) dicitᷓ (in tua requiescūt ecclesia.)
¶ De omnibus sanctis. ¶ Antiphona.
Om̄s sancti dei oramꝰ intercedite ꝓ nobis. ℣.
Omnium sanctoꝝ. ¶ Iustoꝝ. Orō.
Omnium sanctoꝝ. ¶ Iustoꝝ. Orō.
tuorum q̄s dn̄e intercessione pla-
catus. et veniam nobis delictorū tribue.
et remedia sempiterna concede. Per do.
⸿ In vespis nō fiunt meōrie cōes diebus dn̄icis.
⸿ Sequuntur meōrie per ebdomad. diebus triū
lcōm. extra octᷓ solēnes. Et primo in matutinis
vts̄. excepto ꝙ non fit meōria de btā maria eo
ꝙ dicūtᷓ hore beate marie. Et ad memoriam de
omnibus sanctis dicitur. ān.
Exultabunt sancti in gloria letabuntur in cu-
bilibus suis. ℣. et orō. vts̄. ⸿ Nota tn̄ ꝙ īfra qua
scūqꝫ octᷓ nō fit meōria de cruce. Fit etiā meōria
de cruce pꝰ matutᷓ. et vs̄. diei Hoc est ān matutᷓ et
vesperas beate marie. Alie vero memorie fiunt
pꝰ hos̄ btē marie. Pꝰ vs̄ de die. Meō. d̄ cruce. ā.
Salua nos xp̄e saluator per virtutē sancte cru
cis qui saluasti petrum in mari miserere nobis
℣ꝰ. Omnis terra adoret te deus et psallat tibi.
Psalmum dicat nomini tuo. ⸿ Oratio.
Adesto nobis domine deus noster: et
quos sancte crucis letari facis ho
nore: eius quoqꝫ perpetuis defende subsi
diis. Per dn̄m. ¶ De reliquiis. ān.
Et facta est comes multitudo celestis exercitꝰ
exanimi corporis beati dionisii caput propriū
deportantis laudans deum et dicens gloria ti-
bi domine. ℣ꝰ. Letamini in domino et exulta-
te iusti. Et gloriamini. Oratio. Propiciare.
vt supra. ¶ De omnibus sanctis. ān.
Sancti dei omnes intercedere dignemini pro
nostra omniūqꝫ salute. ℣. Exultent iusti. Orō.
Infirmitatem nostram quesumus
domine propicius respice. et mala
omnia que iuste meremur. oīm sanctoꝝ
tuorum intercessione auerte. Per dn̄m.
⸿ In aduentu dn̄i in matutᷓ. fiūt meōrie cōes vt
ibid̄ notatum est. Post octᷓ. vero epy. meōrie vts̄
post octᷓ. penthecostes. excepto ꝙ non fit meōria
de cruce. Cetera vt ibi iuenies post octᷓ. pasche
similiter inuenies.

⸿ Sequūtur benedictiones in diebus ix. lc. exce
ptis festis beate marie.
¶ Benedictionem ꝑpetuam tribuat nobis
pater eternus. Amen.
Deus dei filiꝰ nos bn̄dicere et adiuuare dignetᷓ
Sp̄s sancti grā: illuiet sensus et corda nostra.
¶ In scd̄o nocturno.
¶ Deus pater op̄s: sit nobis ꝓpiciꝰ et demēs.
Christus perpetue: det nobis gaudia vite.
Ignem sui amoris: accendat deꝰ in cordibꝰ nr̄is
¶ ⸿ In. iii. noctᷓ. nisi legatᷓ euāgeliū.
¶ In vnitate scti sp̄s: bn̄dicat nos patᷓ et filius.
Vincula pctōꝝ nostroꝝ: dn̄s absoluat.
Ad societatē ciuiū supnoꝝ: perducat nos rex an
geloꝝ. Amen. ⸿ Si legatᷓ euāgelium. dicitur.
¶ Euangelica lectio: sit nobis salꝰ et ꝓtectio.
Splendor lucis eterne: illuminet nos sine fine.
⸿ ix. bn̄dictio. Ad societatem ciuium supnoꝝ. etc.
⸿ In die natalis dn̄i. viii. benedictio erit.
Per euangelica dicta: deleantur nostra delicta.
ix. Ad societatem ciuium. etc. ⸿ Per ebdomad. pri
uatis diebꝫ dicūtur benedictiones ad diem per-
tineñ. scilicet Feria scd̄a. et quinta. tres prime.

Feria tercia. et sexta. tres scde. Feria vero quarta et sabbato. prima erit. In vnitate sancti. &c. ii. Deus misereat nostri: et det nobis pacem. iii. Ad gaudia paradisi: perducat nos misericordia domini nostri iesu christi. ⸿ Et hoc debet intelligi nisi legatur euangelium: quia tunc quacumqz die euenerit: prima benedictio erit. ⸿ Euangelica lectio. ⸿ Scda. ⸿ Splendor lucis. ⸿ Tercia. Ad gaudia paradisi. &c. ⸿ Similiter infra octa. sacramenti. Dyonisii. Patroni. et Dedicatiõis ecclesie. Et si que alie oct. solennes in ecclesia fiant. Feria quarta. et sabbõ: benedictiones erũt In vnitate. ii. Vincula. iii. Ad societatem. ⸿ Nisi infra tpũs natiuitatis. vel paschali euenerint. quia tunc tpe natiuitatis dñi vsqz ad purificationem. semp scda benedictio est.

¶ Beate marie virginis filius: sit nobis adiutor et propicius. ¶ ⸿ A pascha vsqz ad penthecosten. secũda benedictio est.

¶ Qui cõfregit portas inferni: adaperiat nobis ianuam paradisi. ⸿ In penthecoste et per ebdomad. inuenies ibi. ⸿

¶ De inuitatorio.

¶ In solẽnitatib⁹ et festis dupl. dr bis inuitat. integre ante Venite. et post quẽlibz V. semel integre. Post Gloria patri. diuidit. et dr prio vltima pars. postmodũ integraliter.

⸿ In semid. vero dr etiã bis itegre. añ Venite. Post duos etiã prios V. integre semel. Post tres sequeñ. dr tm vltima ps. p⁹ Gl'a pri. tm semel: ⸿ In ix. lc. et iii. dr semel integre añ Venite. et semel post. P⁹ quatuor V. sequẽtes dr tm vltia ps p⁹ Gl'a pri vero sñ dimidiatiõe dr itegre sel.

⸿ Nota tñ q p oct. qtũcũqz solẽnes. etiã in crastino pasche. et dñica infra oct. nati. dñi. et assũptionis btẽ marie. dr Inuitat. more. ix. l. seu triũ lcõm. In die vero oct. dr more dupl.

¶ Sequuntur Hore beate marie virginis.

Domine labia mea aperies. Et os meũ annũciabit laudem tuã. Deus in adiutorium meũ intende. Dñe ad adiuuãdum me festina. Gloria patri. Sicut. Alleluya. ⸿ Inuitat. Aue maria gratia plena Dominus tecum.

¶ Psalmus

Venite exultemus dño: iubilemus deo salutari nro preoccupem⁹ faciem eius in confessione et in psalmis iubilemus ei. Aue maria grã plena Dñs tecũ.

Quoniã deus magnus dñs et rex magnus super omnes deos. qm non repellet dñs plebem suam qr in manu eius sunt omnes fines terre et altitudines mõtiũ ipse conspicit. Dominus tecum.

Qm ipsius est mare et ipse fecit illud et aridam fundauerunt manus eius venite adoremus et procidamus ante deũ ploremus coram domino qui fecit nos quia ipse est dominus deus noster nos autem populus eius et oues pascue eius. Aue maria gratia plena dñs tecum.

Hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione scdm diem tentationis in deserto vbi tentauerunt me patres vestri probauerunt et viderũt opera mea. Dñs tecũ.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic ⁊ dixi semper hi errãt corde ipsi vero non cognouerunt vias meas quibus iuraui in ira mea si ĩtroibũt in requiem meam. Aue maria gratia.

Gloria patri et filio et spiritui sancto.

Sicut erat. ⁊c. Dñs tecũ. Aue maria. Hy⁹.

O q̃ glorifica luce choruscas stirpis dauitice regia proles sublimis residens virgo maria supra celigenas etheris omnes.

Tu cũ virgineo mater honore ãgeloꝝ dño pectoris aulam sacris visceribus casta parasti natus hinc deus est corpe xp̃s

Quem cũctus venerãs orbis adorat cui nũc rite genu flectitur omne a quo nos petim⁹ te veniente abiectis tenebris gaudia lucis.

Hoc largire pater luminis omnis natum per proprium flamine sacro qui tecum nitida viuit in ethera regnans ac moderans secula cuncta. Amen. ãn Exaltata es. p̃s.

Domine dñs noster: q̃ admirabile est nomẽ tuum in vniuersa terra.

Quoniam eleuata est magnificentia tua: super celos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem ꝓpter inimicos tuos: vt destruas inimicum et vltorem.

Qm̃ videbo celos tuos opera digitoꝝ tuoꝝ: lunam et stellas que tu fundasti.

Quid est homo q̃ memor es eius: aut filius hominis qm̃ visitas eum.

Minuisti eum paulomin⁹ ab angelis gloria et honore coronasti eum: et constituisti eum super opera manuum tuaꝝ.

Om̃ia subiecisti sub pedib; eius oues et boues vniuersas: insup et pecora cãpi.

Volucres celi et pisces maris: qui perambulant semitas maris.

Dñe dñs noster: q̃ admirabile ẽ nomen tuũ in vniuersa terra. Gloria patri. p̃s.

Celi enarrãt gloriã dei: et opera manuũ eius ãnũciat firmamentũ.

Dies diei eructat verbum: et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquele neq; sermones: quorum non audiantur voces eorum.

In oẽm terrã exiuit sonus eorum: ⁊ in fines orbis terre verba eorum.

In sole posuit tabernaculũ suũ: et ipse tanq̃ sponsus ꝓcedens de thalamo suo.

Exultauit vt gygas ad currendam viam: a summo celo egressio eius.

Et occursus eius vsq; ad summũ eius: nec est qui se abscondat a calore eius.

Lex dñi immaculata conuertens animas testimonium domini fidele: sapientiam prestans paruulis.

Iusticie dñi recte letificantes corda: p̃ceptũ dñi lucidũ illuminans oculos.

Timor dñi sanctus permanet in seculum seculi: iudicia domini vera iustificata in semetipsa.

Desiderabilia sup aurũ et lapidẽ p̃ciosum multũ: ⁊ dulciora sup mel ⁊ fauum.

Etenĩ seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis ĩtelligit ab occultis meis mũda me: et ab alienis parce seruo tuo.

Si mei non fuerint dñati tunc ĩmaculatus ero: ⁊ emũdabor a delicto maximo

Et erunt vt complaceãt eloquia oris mei: ⁊ meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dñe adiutor meus: ⁊ redẽptor me⁹. p̃s.

Dñi est terra et plenitudo eius orbis terraꝝ: ⁊ vniuersi qui hitant ĩ eo.

Quia ipse sup maria fundauit eum: et super flumina preparauit eum.

Quis ascendet in montem dñi: aut q̃s stabit in loco sancto eius.

Innocens manibus et mundo corde qui non accepit in vano aiam suã: nec iuravit in dolo proximo suo. Hic accipiet benedictionem a dño: et miam a deo salutari suo. Hec est generatio querentium eum: querentiũ faciem dei iacob. Attollite portas principes vñas et elevamini porte eternales: et itroibit rex glie. Quis est iste rex glorie: dñs fortis et potens dominꝰ potens in prelio. Attollite portas principes vñas et elevamini porte eternales: et introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie: dñs virtutum ipse est rex glorie. Gloria patri et. Sicut erat in. Añ. Exaltata es sancta dei genitrix sup choros angelorum ad celestia regna. V. Diffusa est gratia i labiis tuis. Propterea benedixit te deus ineternum. Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos. Jube dõne bñdicere. Alma virgo virginũ intercedat ꝑ nobis ad dñm. Amen. lectio prima.

Surge beatissima virgo maria misericorditer actura ꝑ nobis: surge et ãplectere miam redẽptoris. Da preces ꝑ nobis quos cernis offensos ante oculos conditoris. Tu autem. R. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dñm perfecta sunt in te que dicta sunt tibi ecce exaltata es super choros angelorum. Intercede ꝑ nobis ad dñm deũ nostrũ. V. Ave maria gratia plena dñs tecũ. Interced. Jube. Scte marie virginis filius sit nobis adiutor et propicius. Amen. lcõ. ii.

Cecos cordium oculos terge. atq3 serenitas iusticie clemẽt oñde. orando a nobis vicia subtrahe. atq3 sancta plantaria virtutũ nobis insere. ipetra cursũ quo supernũ cõsequamur bravium. R. Sancta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio. Quia quem celi capere non poterant tuo gremio contulisti. V. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia. Jube. Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. Amen. lectio. iii.

O sacratissima virgo maria. nos q̃ hoc credimus q̃ virgo et mater dei sis: credendo sentiamus q̃ pro nobis deũ depreceris: iusta petentiũ vota ipetrata assequaris. vt qui confitemur te peperisse deum et hoiem: gaudeamus per te nobis advenisse salutem. Tu aũt. R. Felix nãq3 es sacra virgo maria et omi laude dignissima. Qr ex te ortus est sol iusticie xp̃s deus noster. V. Ora pro pplo interveni pro clero intercede ꝑ devoto femineo sexu sentiant oẽs tuũ levamen quicunq3 celebrant tuã cõmemorationẽ. Quia. Gloria. Christus. Añ. Specie tua. ps.

Eructavit cor meũ verbũ bonũ: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribe: velociter scribẽtis. Speciosus forma pre filiis hoim diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus ineternũ. Accingere gladio tuo super femur tuũ: potentissime. Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna. Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam: et deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute populi sub te cadent: i corda inimicorum regis. Sedes tua deus in seculũ seculi: virgã directionis virga regni tui. Dilexisti iusticiã et odisti iniquitatem: propterea vnxit te deus deus tuꝰ oleo leticie: pre consortib3 tuis. Mirrha et gutta et casia a vestimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectaverũt te filie regum in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate. Audi filia et vide et inclina aurem tuã: et obliviscere populum tuum: et domũ patris tui. Et concupiscet rex decorem tuũ: qm ipe est dñs deus tuus et adorabũt eum. Et filie tyri i muneribus: vultũ tuũ deprecabũt oms divites plebis. Omis gloria eius filie regis abintus in fimbriis aureis: circũamicta varietatibus. Adducentur regi virgines post eam: ꝓxime eius afferentur tibi. Afferentur in leticia et exultatione: adducentur in templũ regis. Pro patri

bus tuis nati sunt tibi filii: cõstitues eos
principes sup omnem terram. Memores
erũt nois tui dñe: in omni generatione et
generationẽ. Propterea ppl'i cõfitebũt
tibi inetернũ: ₇ in scl'm seculi. Gloria. ps.
Deus noster refugium et virtus: ad
iutor in tribulationibꝫ que inuene
rũt nos nimis. Propterea non timebi-
mus dum turbabitur terra: et transferẽ
tur mõtes in cor maris. Sonuerunt et
turbate sũt aque eoꝝ: cõturbati sũt mõ
tes in fortitudine eius. Fluminis impe
tus letificat ciuitatem dei: sanctificauit
tabernaculũ suũ altissimus. Deus ĩ me
dio eius nõ cõmouebitur: adiuuabit eã
deus mane diluculo. Conturbate sunt
gentes et ĩclinata sunt regna: dedit vocẽ
suã mota est terra. Dñs v̾tutũ nobiscũ:
susceptor nr̃ de⁹ iacob. Venite et videte
opera dñi: que posuit prodigia sup terrã
Auferens bella vsqꝫ ad finem terre: ar
cũ conteret et confringet arma: et scuta
comburet igni. Vacate ₇ videte qm̃ ego
sum deus: exaltabor in gentibus: et exal
tabor in terra. Dñs virtutũ nobiscum:
susceptor noster deus iacob. Gloria. ps.
Fundamẽta eius in mõtibus sctis:
diligit dñs portas syõ super omnia
tabernacula iacob. Gloriosa dicta sunt
de te: ciuitas dei. Memor ero raab et ba-
bylonis: scientium me. Ecce alienigene
et tyrus et ppl's ethiopum: hi fuerũt illic
Nunquid syon dicet homo et homo na
tus est in ea: et ipse fundauit eã altissim⁹
Dñs narrabit in scripturis ppl'oꝝ ₇ pri-
cipũ. horũ qui fuerũt in ea. Sicut letan
tium: oĩm habitatio est in te. Gloria. ã.
Specie tua et pulchritudine tua intende ꝓspe-
re procede ₇ regna. V. Adiuuabit eã deus vultu
suo. Deus in medio eius nõ ꝯmouebitur. Pater
noster. Et ne. Sꝫ libera. Jube dõne benedicere.
Oret voce pia: pro nobis virgo maria. Amen.
Sancta maria v̾go virginũ Lcõ. iiii.
mater ₇ filia regis regũ oĩm tuum
nobis impende solatiũ: vt celestis regni
per te mereamur habere premiũ: et cum
electis dei regnare imppetuũ. Tu. R.
Beata es virgo maria que dñm portasti crea-
torem mũdi. Genuisti qui te fecit et ineternũ
ꝑmanes virgo. V. Aue maria gratia plena dñs
tecũ. Genuisti. Jube dõne benedicere. Fili⁹ ma
rie virginis nos benedicat qui sine fine viuit ₇
regnat. Amen. Lectio quinta.
Sancta maria piarum piissima iter
cede ꝓ nobis sanctaꝝ sanctissima:
vt per te v̾go gloriosa sumat nostra pre
camia. qui pro nobis ex te natus regnat
super ethera: vt sua caritate nostra de-
leãtur peccamina. Tu aũt. R. Ad nutũ
dñi nostrũ ditantis honorem. Sicut spina rosã
genuit iudea mariã. V. Vt vicium virtus operi
ret gratia culpam. Sicut. Jube dõne bñdicere.
Sctã dei mater: pro nobis iugiter oret. Amen.
Sancta dei genitrix q̃ digne Lcõ. vi.
meruisti cõcipere. quẽ totus orbis
nequiuit cõprehendere tuo pio ĩteruẽtu
culpas nr̃as ablue: vt perhẽnis sedẽ glo-
rie: per te redẽpti valeamus scãdere vbi
manes cũ filio tuo sine tp̃e. Tu aũt. R.
Missus est angelus gabriel ad virginẽ despon-
satã ioseph nũcians ei verbũ ₇ expauescit virgo
de luĩe. ne timeas maria ĩuenisti eni gratiam
apud dñm. Ecce concipies et paries filiũ et vo
cabit̾ altissimi filius. V⁹. Aue maria grã plena
dñs tecum. Ecce. Gloria. Ecce. Lã. Gaude. ps.
Cantate dño canticũ nouũ: cãtate
dño oĩs terra. Cantate dño ₇ bñdi
cite noĩ eius: ãnũciate de die in diẽ salu-
tare eius. Annũciate ĩter gẽtes gloriam
eius: in oĩbus ppl'is mirabilia eius. Qm̃
magn⁹ dñs et laudabilis nimis: terribi-
lis est sup om̃s deos. Qm̃ om̃s dii gẽtiũ
demonia: dñs aũt celos fecit. Confessio
et pulchritudo in conspectu eius: sãctimo
nia et magnificentia in sanctificatione
eius. Afferte dño patrie gentium affer-
te dño gloriam et honorem: afferte dño
gloriam nomini eius. Tollite hostias ₇

introite in atria eius: adorate dñm in a-
trio sancto eius. Cōmoueatur a facie
eius vniuersa terra: dicite in gentibus qr
dominus regnauit. Etenim correxit or
bem terre qui non cōmouebitur: iudica-
bit populos in equitate. Letentur celi
et exultet terra cōmoueatur mare ⁊ ple-
nitudo eius: gaudebunt campi et omnia
que in eis sunt. Tunc exultabunt omĩa
ligna siluarum a facie dñi quia venit:
quoniam venit iudicare terram. Iudi
cabit orbem terre in equitate: ⁊ populos
in veritate sua. Gloria patri. ps.
Dñs regnauit exultet terra: letētur
insule multe. Nubes et caligo in
circuitu eius: iusticia et iudicium corre-
ctio sedis eius. Ignis ante ipsum prece
det: et inflāmabit in circuitu inimicos ei⁹
Alluxerunt fulgura eius orbi terre: vi
dit et commota est terra. Montes sicut
cera fluxerunt a facie domini: a facie do
mini omnis terra. Annunciauerunt ce
li iusticiam eius: et viderunt oms popu-
li gloriam eius. Confundantur omnes
qui adorāt sculptilia: et qui gloriantur i
simulachris suis. Adorate eum omes
angeli eius. audiuit et letata est syō. Et
exultauerunt filie iude: propter iudicia
tua domine. Qm̄ tu dñs altissimus sup
omnem terram: nimis exaltatus es sup
oms deos. Qui diligitis dñm odite ma-
lum: custodit dñs animas scōꝝ suorum
de manu peccatoris liberabit eos. Lux
orta est iusto: et rectis corde leticia. Le-
tamini iusti in dño: et confitemini meō-
rie sanctificationis eius. Gloria. ps.
Cantate dño cāticū nouū: qr mirabi
lia fecit. Saluauit sibi dextera ei⁹:
et brachiū scm̄ eius. Notū fecit dñs sa-
lutare suū: in cōspectu gentiū reuelauit
iusticiā suā. Recordatus est mīe sue: ⁊ ve
ritatis sue domui israel. Viderūt oēs ter
mini terre: salutare dei nostri. Iubilate
deo oīs terra: cantate ⁊ exultate ⁊ psallite

Psallite dño in cythara ī cythara ⁊ voce
psalmi: in tubis ductilibus et voce tube
cornee. Iubilate in conspectu regis dñi
moueatur mare et plenitudo eius orbis
terrarū: et vniuersi qui habitant in eo.
Flumina plaudent manu simul mon-
tes exultabūt a conspectu dñi: qm̄ venit
iudicare terrā. Iudicabit orbem terra
rū in iusticia: et pplos in eqtate. Gloria. aā.
Gaude maria virgo cūctas hereses sola intere
misti ī vniuerso mūdo. V. Specie tua et pulchri
tudine tua. Intende prospere procede et regna.
Pater noster. Et ne nos. Sed libera. Iube dōne
benedicere. Ab hoste maligno: eripiat nos dei
O beata genitrix virgo. Amen. lcō vii.
O maria quis tibi digne valeat iura
gratiaꝝ et laudū preconia impendere: q̄
singulari tuo assensu mūdo succurristi
perdito: quas tibi laudes fragilitas hūa
ni generis persoluat. q̄ solo tuo cōmercio
recuperandi aditū inuenisti. Accipe itaqꝫ
quascūqꝫ exiles: ⁊ quascūqꝫ meritis tuis
impares gratiaꝝ actiones. et cū suscepe
ris vota: culpas nostras orando excusa.
Tu aūt. R. Aue maria gratia plena dñs te
cum. Sps sanctus superueniet in te et virtus al-
tissimi obūbrabit tibi. ideoqꝫ ⁊ qd̄ nascetur ex te
sanctū vocabitur filius dei. V⁹. Quomodo fiet
istud qm̄ virū non cognosco ⁊ respondens ange
lus dixit ei. Spūs sctūs. Iube dōne benedicere.
In omni tribulatione ⁊ āgustia: succurrat no-
bis pia virgo maria. Amen. lcō. viii.
Admitte piissima dei genitrix virgo
maria preces nostras intra sacra-
rium exauditionis et reporta nobis an-
tidotum reconciliationis: sit per te excu-
sabile quod per te ingerimus: fiat impe-
trabile qd̄ fida mente poscimus. Accipe
quod offerimus. impetra quod rogam⁹.
excusa quod timemus. Tu aūt dñe. R.
Stirps iesse virgā produxit virgaqꝫ florem. Et
super hunc florem requiescit spiritus almus. V.
Virgo dei genitrix virga est flos fili⁹ eius. Et
sup. Iube dōne benedicere. Ad gaudia paradisi

perducat nos maria mater iesu xpi. Amen. k. ix.
Sancta maria succurre miseris iu/
ua pusillanimes refoue flebiles:
ora pro populo. interueni pro clero. inter/
cede pro deuoto femineo sexu. sentiant
oīes tuum leuamen quicunqȝ celebrāt
tuam commeōrationem. Assiste parata
votis poscentium: et reporta nobis om/
nibus optatum effectum. sit tibi studiū
assidue exorare pro pplo dei: que meruisti
benedicta ferre precium mundi. Tu au
tem dn̄e: miserere nostri. Deo grās. R.
Super salutem et omnem pulchritudinem di/
lecta es a dn̄o et regina celorum vocari digna
es. Gaudent chori angelorum consortes et con/
ciues nostri. V. Valde eam nos oportet venera
ri que tam sancta et intacta est virgo. Gaudēt
chori. Gloria patri. Gaudent chori angelorꝝ.

¶ Canticū sanctorꝝ ambrosii et augustini.

Te deum laudamus: te dn̄m confi/
temur. Te eternum patrem: om/
nis terra veneratur. Tibi omnes ange
li: tibi celi et vniuerse potestates. Tibi
cherubin et seraphin: incessabili voce p/
clamant. Sanctus. Sanctus. Sctūs.
dn̄s deus sabaoth. Pleni sunt celi et ter
ra: maiestatis glorie tue. Te gloriosus:
apostolorꝝ chorus. Te prophetarū: lau/
dabilis numerus. Te martyrum candi
datus: laudat exercitus. Te per orbem
terrarum: sancta cōfitetur ecclesia. Pa/
trem: immēse maiestatis. Venerandū
tuū verum: et vnicum filium. Sanctū
quoqȝ paraclytum spiritū. Tu rex glo/
rie xpe. Tu patris: sempiternus es filiꝰ.
Tu ad liberandum suscepturus homi/
nem: nō horruisti virginis vterum. Tu
deuicto mortis aculeo: aperuisti creden/
tibus regna celorū. Tu ad dexterā dei
sedes: in gloriam patris. Iudex crederis
esse venturus. Te ergo q̄sumus famu/
lis tuis subueni: quos precioso sanguine
redemisti. Eterna fac cū sanctis tuis in
gloria numerari. Saluum fac populū
tuū dn̄e: et benedic hereditati tue. Et re
ge eos ⁊ extolle illos vsqȝ ineternū. Per
singulos dies benedicimus te. Et lauda
mus nomen tuum in seculū: et in seculū
seculi. Dignare dn̄e die isto: sine peccato
nos custodire. Miserere nostri dn̄e: mise
rere nostri. Fiat misericordia tua dn̄e
sup nos: queādmodū sperauimus in te.
In te dn̄e speraui non confundar ine/
ternū. V. Speciosa scā es et suauis. In deliciis
tuis scā dei genitrix.

¶ In laudibus.

Deus in adiutorium. Dn̄e ad adiu
uandū. Gloria. ān. Bn̄dicta tu. ps.
Dominus regnauit decorē indutus
est: indutus est dn̄s fortitudinem ⁊
precinxit se. Etenī firmauit orbem ter/
re: qui non cōmouebitur. Parata sedes
tua deus extunc: a seculo tu es. Eleua/
uerūt flumina dn̄e: eleuauerunt flumi/
na vocem suam. Eleuauerūt flumina
fluctus suos: a vocibus aquarum mul/
tarum. Mirabiles elationes maris: mi/
rabilis in altis dn̄s. Testimonia tua cre
dibilia facta sunt nimis domū tuā decet
sanctitudo dn̄e: in longitudinem dierū.
Gloria patri et filio. Sicut erat. ps.
Iubilate deo oīs terra: seruite dn̄o
in leticia. Introite in cōspectu eius
in exultatione. Scitote qm̄ dn̄s ipse est
deus: ipse fecit nos et nō ipsi nos. Popu
lus eius et oues pascue eius introite por
tas eius in cōfessione: atria eiꝰ in hymnis
confitemini illi. Laudate nomen eius
qm̄ suauis est dn̄s ineternū mīa eius: et
vsqȝ in generatione ⁊ generationem ve/
ritas eius. Gloria patri. ps.
Deus deus meus: ad te de luce vigilo
Sitiuit in te aīa mea: q̄ multipli/
citer tibi caro mea. In terra deserta in
uia ⁊ ī aquosa sic in sancto apparui tibi:
vt viderem virtutem tuam ⁊ gloriā tuā.
Qm̄ melior est mīa tua sup vitas: labia
mea laudabūt te. Sic benedicā te in vi/
ta mea: ⁊ in noīe tuo leuabo manꝰ meas

Sicut adipe ⁊ pinguedine repleatur anima mea: et labiis exultationis laudabit os meum. Sic memor fui tui super stratum meũ in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus. Et in velamento alarum tuarũ exultabo adhesit anima mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi vero inuanũ quesierunt animam meam introibũt in inferiora terre tradentur in manus gladii partes vulpium erũt. Rex vero letabitur in deo laudabuntur oĩs qui iurãt in eo: quia obstructum est os loquentiũ iniqua.

Deus misereatur nostri ⁊ bñdicat nobis: illuminet vultum suum super nos: et misereatur nostri. Ut cognoscamus in terra viam tuam: in oĩbus gentibus salutare tuũ. Confiteantur tibi populi deus: confiteant̃ tibi populi omnes. Letentur et exultent gentes qm̃ iudicas populos in equitate: et gentes in terra dirigis. Confiteant̃ tibi populi deus confiteãtur tibi populi oĩs: terra dedit fructum suũ. Benedicat nos deus deus noster bñdicat nos de⁹: ⁊ metuãt eũ oĩs fines terre. Gloria. Cãticũ triũ puerorꝫ.

Benedicite oĩa opera dñi dño: laudate et superexaltate eũ in secula. Benedicite angeli dñi dño: benedicite celi dño. Benedicite aque oĩs que super celos sunt dño: benedicite oĩs virtutes dñi dño. Benedicite sol et luna dño: bened stelle celi dño. Benedicite ymber et ros dño: benedicite oĩs spũs dei dño. Bened ignis ⁊ estus dño: benedicite frigus et estas dño. Bened rores et pruina dño: bened gelu et frigus dño. Benedicite glacies et niues dño: bened noctes et dies dño. Bened lux ⁊ tenebre dño: bñd fulgura et nubes dño. Benedicat terra dñm: laudet et superexaltet eũ in secula. Bened montes ⁊ colles dño: bened vniuersa germinãtia in terra dño. Bened fontes dño: benedicite maria ⁊ flumina dño. Bened cete et oĩa que mouentur in aq̃s dño: bened oĩs volucres celi dño. Bened oĩs bestie et pecora dño: bened filii hoim dño. Benedicat isrl' dñm: laudet ⁊ superexaltet eũ in secula. Bened sacerdotes dñi dño: bñdicite serui dñi dño. Bened spũs ⁊ anime iustorꝫ dño: bened sancti ⁊ humiles corde dño. Bened anania azaria misael dño: laudate ⁊ superaltate eum in secula. Benedicamus patrem ⁊ filium cũ sancto spiritu: laudem⁹ et superaltemus eũ in secula. Benedictus es dñe in firmamento celi: et laudabilis ⁊ glo͛sus ⁊ superaltat⁹ in secl'a. Añ.

Laudate dñm de celis: laudate eũ in excelsis. Laudate eũ oĩs angeli eius: laud eũ oĩs virtutes eius. Laud eũ sol ⁊ luna: laud eũ oĩs stelle ⁊ lumen. Laud eũ celi celorꝫ: et aque oĩs que super celos sunt laudẽt nomen dñi. Quia ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt. Statuit ea in eternũ ⁊ in seculũ seculi: preceptũ posuit et non preteribit. Laud dñm de terra: dracones et oĩs abyssi. Ignis grando nix glacies sps pcellarũ: que faciũt verbũ eius. Mõtes ⁊ oĩs colles: ligna fructifera et oĩs cedri. Bestie et vniuersa pecora: serpentes et volucres pennate. Reges terre et oĩs populi: principes et oĩs iudices terre. Iuuenes ⁊ virgines senes cũ iuniorib⁊ laudent nomen dñi: quia exaltatũ est nomẽ eius solius. Confessio eius sup celũ ⁊ terrã: ⁊ exaltauit cornu populi sui. Hymn⁹ oĩbus sanctis eius: filiis israel populo appropinquanti sibi.

Cantate dño cãticũ nouũ: laus eius in ecclesia sctõrꝫ. Letetur isrl' in eo qui fecit eũ: ⁊ filie syõ exultẽt in rege suo. Laudẽt nomen eius in choro: in tympano ⁊ psalterio psallant ei. Quia beneplacitũ est dño in pplo suo: et exaltauit mansuetos in salutem. Exultabunt sctĩ in gloria: letabũtur in cubilib⁊ suis. Exul/

tationes dei in gutture eorum: et gladii
ancipites in manibus eoꝝ. Ad faciendā
vindictam in nationibus: increpationes
in populis. Ad alligandos reges eoꝝ ī
compedibus: et nobiles eoꝝ in manicis
ferreis. Ut faciant in eis iudiciū conscri
ptū: gloria hec est omnibus sanctis eius.
Laudate dñm in sanctis eius: lauda
te eū in firmamento virtutis eius
Laudate eū in virtutib; eius: laudate
eum scđm multitudiem magnitudinis
eius. Laudate eū in sono tube: laudꝫ eū
in psalterio et cythara. Laudate eum ī
tympano ⁊ choro: laudate eū in cordis et
organo. Laudate eū in cymbalis bñso
nātibus laudꝫ eū in cymbalis iubilatio-
nis: oīs sps laudet dñm. Gloria. An.
Benedicta tu in mulieribus et benedictus fru
ctus ventris tui. Capitulum
Te laudāt angeli atꝫ archāgeli sctā
dei genitrix q̄ virū nō cognouisti. ⁊ dñm
deū nr̄m ī tuo sctō vtero baiulasti. Hy⁹.
Uirgo dei genitrix quē totus non ca
pit orbis in tua se clausit viscera fa
ctus homo. Uera fides geniti purgauit
crimina mūdi ⁊ tibi virginitas īuiolata
manet. Te matrē pietatis opē te clami
tat orbis subueīas famulis o benedicta
tuis. Gloria magna patri cōpar tibi glo
ria nate cū sctō spū gloria magna patri.
Amen. V. Elegit eā deus et preelegit eā. Ha-
bitare facit eā ī tabernaculo suo. Cāt. zacharie
Benedictus dñs deus isrl̄: q̄r visitauit
et fecit redēptionem plebis sue. Et
erexit cornu salutis nobis: ī domo dauid
pueri sui. Sicut locutus est p os sctōꝝ: q̄
a seculo sūt pphetaꝝ ei⁹. Salutē ex īimi
cis nr̄is: ⁊ de manu oīm q̄ oderūt nos. Ad
faciendā miam cū patribus nr̄is: ⁊ meō-
rari testamēti sui sctī. Iusiurandū qđ
iurauit ad abrahā patrē nr̄m: daturū se
nobis. Ut sine timore de manu īimicoꝝ
nr̄oꝝ liberati: seruiam⁹ illi. In sctitate ⁊
iusticia corā ipso: oībus diebus nr̄is. Et
tu puer ppheta altissimi vocaberis: pre-
ibis eni ān faciē dñi parare vias ei⁹. Ad
dandā scientiā salutis plebi ei⁹: in remis
sionē pctōꝝ eoꝝ. Per viscera mie dei nr̄i:
in q̄bus visitauit nos oriēs ex alto. Illu
minare his q̄ in tenebris ⁊ in vmbra mor
tis sedēt: ad dirigendos pedes nr̄os in viā
pacis. Gloria. a. Hec est regina virginū q̄ ge
nuit regē velut rosa decora virgo dei genitrix
p quā reperim⁹ deū ⁊ hoiem alma virgo inte-
de p nobis oībus. Dñe exaudi. Et cla. Orem⁹.
Deus qui corda fideliū sācti spiritus
illustratiōe docuisti. da nobis in eo
dem spū recta sapere: et de eius semp con
solatione gaudere.
Deus qui de btē marie v̄ginis vtero
verbū tuū angelo nūciante carnē
suscipere voluisti. p̄sta supplicibus tuis:
vt qui vere eā dei genitricem credimus.
eius apud te intercessionibus adiuuemur.
Ecclesiam tuam q̄s dñe benignus il
lustra: vt btī iohānis apostoli tui ⁊
euangeliste. illuīata doctrinis: ad dona
pueniat sempiťna. Per dñm. Ad primā.
Deus in adiutorium meū. ⁊c. Hymn⁹.
Ueni creator spiritus mentes tuorū
visita imple superna gratia q̄ tu
creasti pectora. Memento salutis autor
q̄ nostri quondā corporis ex illibata vir
gine nascendo formā sumpseris. Maria
mater grē mater mīe tu nos ab hoste p-
tege et hora mortis suscipe. Gloria tibi
dñe q̄ natus es de v̄gine cū patre ⁊ sācto
spū in sempiterna secula. Amen. a. Bene
dicta tu. ps.
Beatus vir qui nō abiit
in consilio impioꝝ ⁊ in via peccato
rum nō stetit: et in cathedra pestilētie nō
sedit. Sed in lege domini volūtas eius:
et in lege eius meditabitur die ac nocte.
Et erit tanq̄ lignū qđ plantatū est se-
cus decursus aquarū: qđ fructū suū da-
bit in tp̄e suo. Et foliū eius nō defluet: ⁊
oīa q̄cūq; faciet prosperabūtur. Non
sic ipii nō sic: sed tanq̄ puluis quē pīcit

ventus a facie terre. Ideo nõ resurgũt
impii in iudicio: neq3 pctõres in cõsilio iu/
stoꝝ. Qm̃ nouit dñs viã iustoꝝ: ⁊ iter im
pioꝝ peribit. Gloria patri. Sicut. ps.
Quare fremuerũt gẽtes: ⁊ populi me
ditati sunt inania. Astiterunt re/
ges terre ⁊ principes cõuenerunt inunũ:
aduersus dñm: et aduersus xp̃m ei⁹. Di
rumpamus vincula eorũ: et ꝓiciamus
a nobis iugũ ipsoꝝ. Qui habitat in celis
irridebit eos: ⁊ dñs subsãnabit eos. Tũc
loquetur ad eos in ira sua: ⁊ i furore suo
conturbabit eos. Ego autẽ constitutus
sum rex ab eo sup syon mõtem scm̃ ei⁹:
predicãs preceptũ eius. Dñs dixit ad me
fili⁹ meus es tu: ego hodie genui te. Po/
stula a me et dabo tibi gentes heredita/
tem tuam: ⁊ possessionẽ tuã termios ter
re. Reges eos in virga ferrea: ⁊ tãq̃ vas
figuli confringes eos. Et nũc reges in/
telligite: erudimini qui iudicatis terrã.
Seruite dño in timore: ⁊ exultate ei cũ
tremore. Apprehendite disciplinam ne
quando irascatur dñs: et pereatis de via
iusta. Cum exarserit in breui ira eius:
beati omñs qui cõfidunt in eo. Gloria. ps
Uerba mea auribus percipe dñe: in/
tellige clamorem meũ. Intende
voci orõnis mee: rex meus et deus meus
Qm̃ ad te orabo dñe: mane exaudies vo
cem meã. Mane astabo tibi ⁊ videbo: qm̃
nõ deus volẽs iniquitatem tu es. Neq3
habitabit iuxta te malignus: neq3 pmã/
nebunt iniusti ante oculos tuos. Odisti
omñs qui operantur iniquitatem: perdes
omñs qui loquuntur mendaciũ. Uirum
sanguinũ et dolosum abhoĩabitur dñs:
ego aũt in multitudine mie tue. Intro
ibo in domũ tuam: adorabo ad templũ
scm̃ tuũ in timore tuo. Domine deduc
me in iusticia tua ppter inimicos meos:
dirige in conspectu tuo viam meã. Qm̃
non est in ore eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanũ
est. Sepulchrum patens est guttur eoꝝ
linguis suis dolose agebant: iudica illos
deus. Decidant a cogitationibus suis
secundum multitudinem impietatum
eorum expelle eos: qm̃ irritauerũt te do/
mine. Et letentur omñs qui sperant in
te: ineternum exultabunt et habitabis i
eis. Et gloriabuntur in te omñs qui dili
gunt nomen tuum: qm̃ tu benedices iu/
sto. Dñe vt scuto bone voluntatis tue:
coronasti nos. Gloria. Aã. Benedicta tu in
mulierib3 ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui. Cpm.
Felix nanq3 es sacra virgo maria et
omni laude dignissima: q2 ex te ort⁹
est sol iusticie xp̃us deus noster. Deo g.
℟. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℣. Propter
ea benedixit te deus ineternũ. Diffusa. Gloria
patri et filio ⁊ spũi sancto. Diffusa. ℣. Spẽ tua
et pulchritudine tua. Intende, psp̃ere procede et
regna. Dñe exaudi. Et clamor. Oremus.
Deus qui apostolis tuis scm̃ dedisti
spm̃: concede plebi tue pie petitio/
nis effectum. vt quibus dedisti fidem lar
giaris et pacem.
Famuloꝝ tuoꝝ q̃s dñe delictis igno
sce: vt qui tibi placere de actibus
nostris nõ valem⁹. genitricis filii tui do/
mini nostri intercessione saluemur.
Ecclesiam tuã. vt s. in laud. ¶ Ad terciã.
Deus in adiutorium. ⁊c. hy⁹ Ueni cre/
ator. Memento. ⁊c. vt s. ã. Dignare me. ps.
Ad dñm cum tribularer clamaui: et
exaudiuit me. Dñe libera aĩam
meam a labiis iniquis: et a lingua dolo/
sa. Quid detur tibi aut quid apponatur
tibi: ad linguam dolosam. Sagitte po/
tentis acute: cũ carbonibus desolatoriis
Heu michi quia incolatus meus prolõ
gatus est habitaui cũ habitãtibus cedar
multũ incola fuit anima mea. Cũ his
qui oderunt pacem eram pacificus: cum
loquebar illis impugnabant me gratis.
Leuaui oculos meos ¶ Gloria. ps.
in mõtes: vnde veniet auxiliũ mi/
chi. Auxiliũ meũ a dño: qui fecit celum

et terrā Non det in cōmotionem pedem tuū: neqȝ dormitet qui custodit te. Ecce nō dormitabit neqȝ dormiet: qui custodit isrl. Dn̄s custodit te dn̄s ptectio tua: sup manū dexterā tuā. Per diē sol nō vret te: neqȝ luna p noctem. Dn̄s custodit te ab omi malo: custodiat aīam tuā dn̄s. Dn̄s custodiat introitū tuū ꝛ exitū tuū: ex hoc nunc et vsqȝ in sclm. Gloria. ps.

Letatus sum in his q̄ dicta sunt michi: i domū dn̄i ibim⁹ Stantes erāt pedes nostri: in atriis tui hierl'm Hierl'm que edificat̄ vt ciuitas: cui⁹ participatio eius in idipm Illuc eni ascenderūt tribus trib: dn̄i: testimoniū isrl' ad cōfitendū noī dn̄i. Quia illic sederūt sedes in iudicio: sedes sup domū dauid Rogate q̄ ad pacem sunt hierl'm: et abūdantia diligētibus te Fiat pax in vtute tua: ꝛ abundātia in turribus tuis Propter fratres meos ꝛ pximos meos: loq̄bar pacē de te. Propter domū dn̄i dei nr̄i: q̄siui bona tibi Gloria ān. Dignare me laudare te virgo sacrata da michi virtutē ɔtra hostes tuos. Cp.

Paradisi porta per euā cunctis clausa est: et p mariā vginem iterū patefacta est. Deo. ℞. Specie tua ꝛ pulchritudie tua. ℣. Intende pspere pcede ꝛ regna. Spe. Gloria patri. Specie. ℣. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo. Deus in medio ei⁹ nō ɔmouebit̄. Oiō.

Adsit nobis q̄s dn̄e deus virtus spūs sancti: q̄ et corda nr̄a clementer expurget. ꝛ ab oībus semp tueat̄ aduersis.

Concede nos famulos tuos q̄s dn̄e deus ppetua mētis ꝛ corporis sanitate gaudere: et gloriosa beate marie semp vginis intercessiōe. a pn̄ti liberari tristicia. et eterna perfrui leticia.

Ecclesiam tuam q̄s dn̄e benignus illustra: vt bt̄i iohānis apostoli tui ꝛ euangeliste. illuīata doctrinis: ad dona pueniat sempit'na. Per dn̄m. Ad sextā.

Deus in adiutorium. p⁹ Ueni creator spiritus. ac. vt's. ān. Post partum. Psalm⁹.

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis Ecce sicut oculi seruorum: in manib: dn̄oꝝ suoꝝ. Sicut oculi ācille in manibus dn̄e sue: ita oculi nostri ad dn̄m deum nostrum donec misereatur nostri Miserere nostri dn̄e miserere nostri: q2 multū repleti sumus despectione. Q2 multū repleta est aīa nostra opprobriū abundantibus et despectio superbis. Gloria. ps.

Nisi q2 domin⁹ ⁋ erat in nobis dicat nunc isrl': nisi q2 dn̄s erat in nobis Cum exurgerent hoīes i nos: forte viuos deglutissent nos. Cum irasceretur furor eoꝝ in nos: forsitan aqua absorbuisset nos. Torrentē pertransiuit aīa nostra forsitan pertrāsisset aīa nr̄a aquā intolerabilem. Benedictus dn̄s qui nō dedit nos: in captione dentib: coꝝ Anima nr̄a sicut passer erepta est: de laq̄o venantiū Laq̄us cōtritus est: et nos liberati sumus. Adiutoriū nostrū in noīe dn̄i: qui fecit celū et ⁋ terram Gloria. ps.

Qui confidūt in dn̄o sicut mōs syon: nō cōmouebit̄ ineternū qui habitat in hierl'm Montes in circuitu eius ꝛ dn̄s in circuitu ppli sui: ex hoc nunc et vsqȝ in sclm. Q2 non relinquet dn̄s virgam pc̄ōꝝ sup sortem iustoꝝ: vt non extendant iusti ad iniquitatem man⁹ suas Benefac dn̄e: bonis et rectis corde Declinantes autem in obligationes adducet dn̄s cū operātibus iniquitatem: pax sup isrl'. Gloria. ā. Post partū virgo īuiolata permāsisti dei genitrix ⁋ intercede p nobis. Cpm.

Gaude maria vgo cūctas hereses sola īteremisti in vniuerso mūdo Deo. ℞. Adiuuabit eā deus vultu suo. ℣. Deus in medio ei⁹ nō cōmouebit̄. Adiu. Gloria. Adiuuabit. ℣. Elegit eam deus ꝛ preelegit eā. Habitare facit eā in tabernaculo suo. Dn̄e exaudi. Et clamor. Orem⁹.

Mentes nr̄as quesumus dn̄e paraclytus qui a te procedit illuīet: et inducat i oēm sicut tu⁹ pmisit filius veritatē.

Concede misericors deus fragilitati nostre presidium: vt qui sancte dei genitricis et virginis marie memoriam agimus: intercessionis eius auxilio a nostris iniquitatibus resurgamus.
Ecclesiam tuã. vrs. in laud. ¶ Ad nonã.
Deus in adiutorium. ꝛc. hy⁹. Ueni creator. Memento. ꝛc. vrs. ãn. Sicut lilium. ps.
In cõuertendo dñs captiuitatẽ syõ: facti sumus sicut cõsolati. Tunc repletũ est gaudio os nostrũ: et ligua nostra exultatione. Tunc dicẽt inter gentes: magnificauit dñs facere cũ eis. Magnificauit dñs facere nobiscũ: fcti sum⁹ letantes. Conuerte dñe captiuitatẽ nostrã: sicut torrens in austro. Qui seiant in lachrimis: in exultatione metẽt. Euntes ibant ꝛ flebant: mittẽtes seĩa suã. Uenientes aũt venient cũ exultatione: portantes manipulos suos. Gloria. ps.
Nisi dñs edificauerit domũ: inuanũ laborauerũt qui edificãt eã. Nisi dñs custodierit ciuitatẽ: frustra vigilat qui custodit eã. Uanũ est vobis ante lucẽ surgere: surgite postq̃ sederitis q̃ mãducatis panem doloris. Cum dederit dilectis suis sõnum: ecce hereditas dñi filii merces fructus ventris. Sicut sagitte i manu potẽtis: ita filii excussorꝝ. Beatus vir qui ĩpleuit desideriũ suũ ex ipsis: non confundetur cũ loquet̃ ĩimicis suis ĩ por ta. Gloria. ps.
Beati oms qui timẽt dñm: qui ambulãt in viis eius. Labores manuũ tuarꝝ q2 mãducabis: btũs es ꝛ bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abundãs: in laterib; dom⁹ tue. Filii tui sicut nouelle oliuarꝝ: ĩ circuitu mẽse tue. Ecce sic bñdicet̃ homo: q̃ timet dñ;. Benedicat tibi dñs ex syõ: et videas bona hierl'm oĩbus dieb; vite tue. Et videas filios filiorꝝ tuorꝝ: pacẽ sup isrl'. Gl'ia.
ã. Sicut liliũ inter spinas sic amica mea inter filias. Cap.
Per te dei genitrix est nobis vita pdita data q̃ de celo suscepisti prolem ꝛ mundo genuisti saluatorẽ.
Deo grãs. ℞. Elegit eã deus ꝛ preelegit eã. ℣. Habitare facit eã ĩ tabernaculo suo. Elegit. Gloria. Elegit. ℣. Post partũ virgo iuiolata pmansisti. Dei genitrix intercede pro nobis. Domine exaudi. Et clamor. ¶ Orem⁹.
Mentibus nr̃is q̃s dñe spm̃ sctm̃ benignus infunde. cuius et sapiẽtia cõditi sumus: et prouidẽtia gubernamur. Protege dñe famulos tuos subsidiis pacis. et beate marie semp vginis. procinits confidentes a cunctis hostibus redde securos. Ecclesiam. vrs. ¶ Ad vs.
Deus in adiutoriũ. ã. Nigrã me dicẽt. ps
Letatus sum in his q̃ dicta sunt michi: ĩ domũ dñi ibim⁹. Stantes erãt pedes nostri: ĩ atriis tuis hierl'm. Hierl'm que edificat̃ vt ciuitas: cui⁹ participatio eius in idipm. Illuc eni ascenderũt tribus trib; dñi: testimoniũ isrl' ad cõfitendũ noĩ dñi. Quia illic sederũt sedes in iudicio: sedes sup domũ dauid. Rogate q̃ ad pacem sunt hierl'm: et abũdantia diligẽtibus te. Fiat pax in vtute tua: ꝛ abundãtia in turribus tuis. Propter fratres meos ꝛ pximos meos: loq̃bar pacẽ de te. Propter domũ dñi dei nr̃i: q̃siui bona tibi. Gloria patri. Sicut erat. ¶ Psalm⁹.
Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. Ecce sicut oculi seruorum: in manib; dñorꝝ suorꝝ. Sicut oculi ãcille in manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deum nostrum donec misereatur nostri. Miserere nostri dñe miserere nostri: q2 multũ repleti sumus despectione. Q2 multũ repleta est aĩa nostra opprobriũ abundantibus et despectio superbis. Gloria. ps.
Nisi q2 dominus erat in nobis dicat nunc isrl': nisi q2 dñs erat in nobis. Cum exurgerent homies ĩ nos: forte viuos deglutissent nos. Cum irasceretur furor eorꝝ in nos: forsitan aqua absorbuisset nos. Torrentẽ pertransiuit aĩa nostra forsitan pertrã-

sisset aīa nr̄a aquā intolerabilem. Be-
nedictus dn̄s qui nō dedit nos: in captio-
ne dentibꝫ eoꝝ. Anima nr̄a sicut passer
erepta est: de laqo venantiū. Laqus cō-
tritus est: et nos liberati sumus. Adiu-
toꝛiū nostrū in noīe dn̄i: qui fecit celū et
¶ terram. Gloꝛia. ps.
Qui confidūt
in dn̄o sicut mōs syon: nō cōmoue
bit ineternū qui habitat in hierl̄m. Mon
tes in circuitu eius ⁊ dn̄s in circuitu ppl̄i
sui: ex hoc nunc et vsqꝫ in scl̄m. Qꝛ non
relinquet dn̄s virgam pctōꝝ sup sortem
iustoꝝ: vt non extendant iusti ad iniqui
tatem manꝰ suas. Benefac dn̄e: bonis et
rectis cordē. Declinantes autem in obli
gationes adducet dn̄s cū operātibus ī-
quitatem: pax super israel. Gloꝛia patri.
In cōuertendo dn̄s captiuitatē syō:
facti sumus sicut cōsolati. Tunc
repletū est gaudio os nostrū: et ligua no
stra exultatione. Tunc dicēt inter gen-
tes: magnificauit dn̄s facere cū eis. Ma-
gnificauit dn̄s facere nobiscū: fcti sumꝰ
letantes. Conuerte dn̄e captiuitatē no-
strā: sicut toꝛrens in austro. Qui seiant
in lachꝛimis: in exultatione metēt. Eun
tes ibant ⁊ flebant: mittētes seīa suā. Ve
nientes aūt venient cū exultatione: poꝛ-
tantes manipulos suos. Gloꝛia. ān.
Beatam me dicent oīs generationes qꝛ ancil
lam humilem respexit deus. ¶ Caplm.
Beata es vgo maria q̄ dn̄m poꝛtasti
creatoꝛē mūdi genuisti q̄ te fecit ⁊ ineter
num permanes virgo. Deo grās. Hyꝰ.
Aue maris stella dei mater alma at
qꝫ sēp vgo felix celi poꝛta. Sumēs
illud aue gabꝛielis oꝛe fūda nos in pace
mutās nomē eue. Solue vincla reis ꝓ-
fer lumē cecis mala nr̄a pelle bōa cūcta
posce. Monstra te esse matrē sumat ꝑ te
p̄ces q̄ ꝑ nobis natus tulit esse tuꝰ. Vir-
go singularis iter oīs mitis nos culpis
solutos mites fac ⁊ castos. Vitā p̄ra pu-
rā iter para tutū vt vidētes iesū sēp col-
letemur. Sit laus deo p̄ri sūmo xp̄o decꝰ
sp̄ūi sc̄tō trinus honoꝛ vnus. Am̄. V. Post
Magnificat ¶ partū. ā. Sancta maria.
Magnificat
aīa mea dn̄m. Et exultauit sp̄ūs
meus: in deo salutari meo. Quia respe-
xit humilitatem ancille sue: ecce enim ex
hoc btām me dicent oīs generationes.
Qꝛ fecit michi magna qui potens est: et
sanctū nomen eius. Et mīa eius a ꝓge-
nie in pꝛogenies: timentibus eū. Fecit
potentiā in bꝛachio suo: dispersit sup̄bos
mente coꝛdis sui. Deposuit potētes de se
de: et exaltauit humiles. Esurientes im
pleuit bonis: ⁊ diuites dimisit īanes. Su-
scepit israel puerū suū: recoꝛdatus mise-
ricoꝛdie sue. Sicut locutus est ad patres
nostros: abꝛahā et semini eius in secula.
Gloꝛia. ā. Sancta maria succurre miseris iu
ua pusillanimes refoue flebiles oꝛa pꝛo ppl̄o in
terueni ꝑ clero itercede ꝑ deuoto feīeo sexu. Orō
Deus qui coꝛda fidelīū sācti spiritus
illustratiōe docuisti. da nobis in eo
dem sp̄ū recta sapere: et de eius semꝑ con
solatione gaudere.
Deus q̄ salutis eīne btē marie vginī-
tate fecūda hūano generi p̄mia pꝛe
stitisti. tbue q̄s: vt ipam ꝑ nobis itercede
re sentiamꝰ. ꝑ quā meruimꝰ autoꝛē vite
suscipere. dn̄m no. ie. Ecclesiā. Ad ꝯplet.
Cōuerte nos. Deus in ad. ā. Sc̄tā dei.
Vsqquo dn̄e obliuisceris me in ps.
finem: vsqquo auertis faciē tuā a
me. Quādiu ponā cōsilia in aīa mea: do
loꝛē in coꝛde meo ꝑ diē. Vsqquo exalta-
bit īimicus meus sup me: respice et exau
di me dn̄e deus meus. Illuīa oculos me
os ne vnq̄ obdoꝛmiā in moꝛte: neq̄n di-
cat īimicus meus p̄ualui aduersus eum.
Qui tribulāt me exultabūt si motus fu
ero: ego aūt ī mīa tua spaui. Exultauit
coꝛ meū in salutari tuo cātabo dn̄o q̄ bo
n a tbuit michi: ⁊ psallā noī dn̄i altissimi
¶ Gloꝛia
Iudica me deus ⁊ discerne
causā meā de gente nō sc̄tā: ab hoīe

iniquo et doloso erue me. Quia tu es deus fortitudo mea quare me repulisti: et quare tristis incedo dū affligit me inimicus. Emitte lucē tuā et veritatē tuā: ipa me deduxerūt et adduxerūt in montem sctm̄ tuū et in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuētutē meā. Confitebor tibi in cythara de9 de9 meus quare tristis es aīa mea: et quare cōturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei et de9 me9. Sepe expugnauerūt me. ℂ Gloria. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nūc isrl'. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: et eni nō potuerūt michi. Supra dorsū meum fabricauerūt pctōres: plongauerūt iniquitatē suā. Dñs iustus cōcidet ceruices pctōꝝ: cōfundant' et cōuertant' retrorsum oīs qui oderūt syon. Fiāt sicut fenū tectoꝝ: qđ priusq̄ euellat' exaruit. De quo nō impleuit manū suā qui metet: et sinū suū qui manipulos colliget. Et nō dixerūt qui pteribāt benedictio dñi sup vos: benediximus vobis in noīe dñi. Gloria. Dñe nō est exaltatū cor meū: neq3 elati sunt oculi mei. Neq3 ambulaui i magnis: neq3 in mirabilib3 sup me. Si non humiliter sentiebā: sed exaltaui aīam meā. Sicut ablactatus sup matre sua: ita retributio in aīa mea. Speret isrl' in dño: ex hoc nūc et vsq3 in scl'm. Gloria. ā. Sancta dei genitrix virgo semp maria intercede pro nobis ad dñm deum nostrū. ℂ Hymn9.

Virgo dei genitrix quē totus non capit orbis in tua se clausit viscera factus homo. Vera fides geniti purgauit crimina mūdi et tibi virginitas inuiolata manet. Te matrē pietatis opē te clamitat orbis subueias famulis o benedicta tuis. Gloria magna patri cōpar tibi gloria nate cū sctō spū gloria magna patri. ℂ Amen. ꝟ. Sicut cynamomū et balsamū aromatizans odorē dedi: quasi myrra electa dedi suauitatem odoris.

Deo gratias. ꝟ. Ecce ancilla dñi. Fiat michi scdm verbū tuū. ā. Cum iocūditate. ℂ ps. Nunc dimittis seruū tuū dñe: scdm vbū tuū in pace. Quia viderūt oculi mei: salutare tuū. Qđ parasti: ante faciē oīm ppl'oꝝ. Lumen ad reuelationē gentiū: et gloriam plebis tue isrl'. Gloria. ān. Cū iocūditate memoriam beate marie celebremus vt ipsa p nobis intercedat ad dñm deum. ℂ Oratio.

Ure igne sancti spūs ℂ nostrū. Orō. renes nostros et cor nostrū dñe: vt tibi casto corpore seruiamus. et mundo corde placeamus.

Gratiam tuam q̄s dñe mētibus nostris infunde: vt qui angelo nūciāte xpi filii tui icarnationem cognouim9 per passionem eius et crucem. ad resurrectionis gloriam perducamur.

Ecclesiam tuam q̄s dñe benignus illustra: vt bti iohānis apostoli tui et euangeliste illuīata doctrinis: ad dona pueniat sempitna. Per dñm.

ℂ Vigilie mortuoꝝ. ℂ Ad vs. ān. Placebo. ps.

Dilexi qm̄ exaudiet dñs: vocē orōnis mee. Quia inclinauit aurē suā michi: et i dieb9 meis iuocabo. Circūdederūt me dolores mortis: et pericula inferni inuenerūt me. Tribulationem et dolorē inueni: et nomē dñi iuocaui. O dñe libera aīam meā misericors dñs et iust9: et deus nr̄ miseret'. Custodiēs puulos dñs huīliatus sum et liberauit me. Conuertere aīa mea in requiē tuā: q2 dñs benefecit tibi. Quia eripuit aīam meā de morte oculos meos a lachrimis: pedes meos a lapsu. Placebo dño: in regiōe viuoꝝ. Requiē. ā. Placebo dño i regiōe viuoꝝ. ā. Heu me.

Ad dñm cum tribularer clamaui: et exaudiuit me. Dñe libera aīam meam a labiis iniquis: et a lingua dolosa. Quid detur tibi aut quid apponatur tibi: ad linguam dolosam. Sagitte potentis acute: cū carbonibus desolatoriis

Heu michi quia incolatus meus prolõgatus est habitaui cũ habitãtibus cedar multũ incola fuit anima mea. Cũ his qui oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis. Requiem. ãn. Heu me quia incolatus meus prolongatus est. ãn. Dominus. Psalmus.

Leuaui oculos meos in montes vnde veniet auxilium michi. Auxilium meum a domino: qui fecit celum et terrã. Non det in cõmotionem pedem tuũ: neqȝ dormitet qui custodit te. Ecce nõ dormitabit neqȝ dormiet: qui custodit isrl. Dñs custodit te dñs ptectio tua: sup manũ dexterã tuã. Per diẽ sol nõ vret te: neqȝ luna p noctem. Dñs custodit te ab omi malo: custodiat aĩam tuã dñs. Dñs custodiat introitũ tuũ ⁊ exitũ tuũ: ex hoc nunc et vsqȝ in seculũ. Requiem ãn. Dominus custodit te ab omni malo custodiat animam tuam dñs. ã. Si iniquitates. ps.

De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meã. Fiant aures tue intendẽtes: in vocẽ depcationis mee. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe qs sustinebit. Quia apud te propiciatio est: et propter legem tuã sustinui te dñe. Sustinuit aĩa mea in verbo eius: spauit aĩa mea in dño. A custodia matutina vsqȝ ad noctem: speret israel in dño. Quia apud dñm mĩa: ⁊ copiosa apud eũ redemptio. Et ipse redimet israel: ex oĩbus iniquitatibus eius. Requiem. ãn. Si iniquitates obseruaueris dñe dñe qs sustinebit. ã. Opa. ps.

Confitebor tibi dñe ĩ toto corde meo: qm̃ audisti verba oris mei. In cõspectu angelorũ psallã tibi: adorabo ad templũ sctm̃ tuũ et confitebor noĩ tuo. Super mĩa tua ⁊ veritate tua: qm̃ magnificasti sup om̃e nomen sctm̃ tuũ. In quacunqȝ die innocauero te exaudi me: multiplicabis in aĩa mea virtutem. Cõfiteantur tibi dñe om̃s reges terre: quia audierũt oĩa verba oris tui. Et cantent in viis dñi: qm̃ magna est gloria dñi. Qm̃ excelsus dñs ⁊ humilia respicit: et alta a longe cognoscit. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me ⁊ super iram inimicorũ meorũ extendisti manũ tuam: et saluũ me fecit dextera tua. Dominus retribuet pro me dñe mĩa tua in seculũ: opera manuũ tuarũ ne despicias. Requiem. ãn. Opera manuũ tuarum ne despi. Magnificat. ãn. Qui lazarum. ps.

Magnificat aĩa mea dñm. Et exultauit spũs meus: in deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enim ex hoc btãm me dicent om̃s generationes. Quia fecit michi magna qui potens est: et sanctũ nomen eius. Et mĩa eius a progenie in progenies: timentibus eũ. Fecit potentiã in brachio suo: dispersit supbos mente cordis sui. Deposuit potẽtes de sede: et exaltauit humiles. Esurientes impleuit bonis: ⁊ diuites dimisit ianes. Suscepit israel puerũ suũ: recordatus misericordie sue. Sicut locutus est ad patres nostros: abrahã et semini eius in secula. Requiem. ãn. Qui lazarũ resuscitasti a monumento fetidũ tu eis dñe dona requiem et locum indulgẽtie. Pater noster. Et ne. ℣. In memoria eterna erũt iusti. Ab auditione mala nõ timebũt. ℣. A porta inferi. Erue dñe aĩas eorum. ℟. Credo videre bõa dñi. In terra viuẽtiũ. ps.

Lauda aĩa mea dñm laudabo dñm in vita mea: psallã deo meo qdiu fuero. Nolite confidere in principibus: in filiis hoĩm in quibus non est salus. Exibit spiritus eius et reuertetur ĩ terram suã: ĩ illa die pibũt oẽs cogitatiões eorum. Beatus cuius deus iacob adiutor eius spes eius in dño deo ipsius qui fecit celũ ⁊ terram: mare ⁊ oĩa que in eis sunt. Qui custodit veritatem in sclm facit iudiciũ iniuriam patientibus: dat escam esuriẽtibus. Dñs soluit cõpeditos: dñs illuiat cecos. Dñs erigit elisos: dñs diligit iustos. Dominus custodit aduenas pupillum et vi

duam suscipiet: et vias peccatoꝝ disp̄det
Regnabit dn̄s in secula deus tuus syō:
in generatiōe ⁊ generationē Requiem.
Requiescāt in pace. Amen. Dn̄e exaudi. Orō.
Inclina dn̄e aurem tuā ad p̄ces no-
stras q̄bus miam tuā supplices de
p̄camur: vt aīam famuli tui ⁊ aīas oīm
fideliū defūctoꝝ quas de hoc sc̄lo migra
re iussisti. in pacis ac lucis regiōe cōstitu
as. et sc̄tōꝝ tuoꝝ iubeas esse consortes.
Deus venie largitor ⁊ hūane salutis
amator q̄s clemētiā tuā. vt nostre
congregationis. fratres. sorores. parētes
et benefctōres nr̄os qui ex hoc sc̄lo trāsie
rūt: btā maria semp v̄gine intercedente
cum omnibus sanctis. ad perpetue beati
tudinis consortiū peruenire concedas.
Fideliū deus oīm conditor ⁊ redēptor
aīabus famuloꝝ famularūq; tua
rū. remissionē cūctoꝝ tribue pctōꝝ. vt in
dulgentiā quā semp optauerūt piis sup
plicationib; consequātur. Qui viuis et
regnas. ⁊c. Requiescant in pace. Amen.
¶ Ad matutinas defunctoꝝ. ān. Dirige. p̄s.
Verba mea auribus percipe dn̄e: in-
tellige clamorem meū. Intende
voci orōnis mee: rex meus et deus meus
Qm̄ ad te orabo dn̄e: mane exaudies vo
cem meā Mane astabo tibi ⁊ videbo: qm̄
nō deus volēs iniquitatem tu es. Neq;
habitabit iuxta te malignus: neq; p̄ma-
nebunt iniusti ante oculos tuos Odisti
om̄s qui operantur iniquitatem: perdes
om̄s qui loquuntur mendaciū. Virum
sanguinū et dolosum abhoīabitur dn̄s:
ego aūt in multitudine mīe tue. Intro
ibo in domū tuam: adorabo ad templū
sc̄m̄ tuū in timore tuo Domine deduc
me in iusticia tua p̄pter inimicos meos:
dirige in conspectu tuo viam meā Qm̄
non est in ore eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanū
est Sepulchrum patens est guttur eoꝝ
linguis suis dolose agebant: iudica illos
deus. Decidant a cogitationibus suis
secundum multitudinem impietatum
eorum expelle eos: qm̄ irritauerūt te do-
mine. Et letentur om̄es qui sperant in
te: ineternum exultabunt et habitabis ī
eis. Et gloriabuntur in te om̄s qui dili
gunt nomen tuum: qm̄ tu benedices iu-
sto. Dn̄e vt scuto bone voluntatis tue:
coronasti nos. Requiē. ā. Dirige dn̄e deus
meus in ɔspectu tuo viā meā. ā. Cōuertere. p̄s.
Dn̄e ne in furore tuo arguas me: ne-
q; in ira tua corripias me Miserere
mei dn̄e qm̄ infirmus sum: sana me dn̄e
qm̄ conturbata sunt ossa mea. Et aīa
mea turbata est valde: s; tu dn̄e vsq̄quo
Cōuertere dn̄e ⁊ eripe aīam meā: saluū
me fac p̄pter miam tuā Qm̄ non est in
morte qui memor sit tui: in inferno autē
q̄s confitebit̄ tibi Laboraui in gemitu
meo lauabo p̄ singulas noctes lectū me-
um: lachrimis meis stratū meū rigabo.
Turbatus est a furore oculus meus in
ueteraui inter om̄s ĩimicos meos Disce
dite a me om̄s qui operamini ĩiquitatē:
qm̄ exaudiuit dn̄s vocē fletus mei Ex-
audiuit dn̄s dep̄cationē meā: dn̄s oratio
nē meā suscepit Erubescāt ⁊ conturbēt̄
vehemēter om̄s inimici mei: cōuertātur
et erubescant valde velociter. Requiē.
ān. Cōuertere dn̄e et eripe aīam meā qm̄ non
est in morte qui memor sit tui. ān. Nequādo. p̄s
Dn̄e deus meus in te sp̄aui: saluū me
fac ex oībus p̄sequētibus me ⁊ libe-
ra me Nequā rapiat vt leo aīam meam:
dum non est qui redimat neq; qui saluū
faciat Dn̄e deus meus si feci istud: si est
iniquitas in manibus meis Si reddidi
retribuētibus michi mala: decidā meri-
to ab ĩimicis meis inanis Persequat̄ ĩi-
micus aīam meā ⁊ cōprehendat et cōcul
cet ĩ terra vitā meā: ⁊ gloriā meā in pul-
uerem deducat Exurge dn̄e in ira tua:
et exaltare in finibus ĩimicoꝝ meorum.
Et exurge domine deus meus in prece-
pto quod mandasti: et synagoga popu-

lorum circundabit te. Et propter hanc in altum regredere: dñs iudicat populos. Iudica me dñe scdm iusticiã meam: et scdm inocẽtiã meã sup me. Consumetur neqcia pctorum: et diriges iustũ: scrutãs corda et renes deus. Iustũ adiutoriũ meũ a dño: q saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus fortis et patiẽs: nũqd irascit per singulos dies. Nisi cõuersi fueritis gladiũ suũ vibrauit: arcũ suũ tetendit et parauit illũ. Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardẽtibus effecit. Ecce parturit iniusticiã cõcepit dolorẽ: et peperit iniquitatẽ. Lacũ aperuit et effodit eũ: et incidit in foueã quã fecit. Conuertet dolor eius in caput eius: et in verticẽ ipsius iniqtas eius descendet. Cõfitebor dño scdm iusticiã eius: et psallã noĩ dñi altissimi. Requiem. ã. Neqñ rapiat vt leo aĩam meã dũ non est qui redimat neqz q saluũ faciat. ℣. A porta inferi. Erue dñe aĩas eorum. Pater noster. lcõ prima.

Parce michi dñe: nichil enĩ sunt dies mei. Quid est homo qz magnificas eũ: aut qd apponis erga eũ cor tuũ. Visitas eũ diluculo: et subito pbas illũ. Vsq quo nõ parcis michi: nec dimittis me vt glutiã saliuã meam. Peccaui. Quid faciã tibi: O custos hoĩm quare posuisti me cõtrariũ tibi: et fctũs sũ michimetipsi grauis. Cur nõ tollis pctm̃ meũ: et quare nõ aufers iniqtatẽ meã. Ecce nũc ĩ puluere dormio: et si mane me q̃sieris nõ subsistã. ℟. Qui lazarũ resuscitasti a monumento fetidũ. Tu eis dñe dona requiẽ et locũ indulgẽtie. ℣. Qui vẽturus es iudicare viuos et mortuos et seculum per ignem. Tu eis. lcõ scda.

Tedet aĩaz meã vite mee: dimittã aduersũ me eloquiũ meũ. Loquar ĩ amaritudine aĩe mee: dicã deo. noli me cõdẽnare. Indica michi: cur me ita iudices. Nũqd bonũ tibi videtur si calũnieris et opprimas me opus manuũ tuarum: et cõsiliũ impiorum adiuues. Nũqd oculi carnei tibi sunt aut sicut videt homo et tu videbis. Nun quid sicut dies hoĩs dies tui: et ãni tui sicut hũana sũt tpa. vt q̃ras iniquitatem meã et pctm̃ meũ scruteris. Et scias qz nichil ĩpiũ fecerim: cũ sit nemo qui de manu tua possit eruere. ℟. Credo qz redẽptor meus viuit et ĩ nouissimo die de terra surrecturus sũ. Et in carne mea videbo deũ saluatorẽ meũ. ℣. Quẽ visurus sũ ego ipse et nõ alius et oculi mei conspecturi sunt. Et in carne. lcõ. iii.

Manus tue dñe fecerũt me: et plasmauerũt me totũ ĩ circuitu: et sic repente pcipitas me. Memento q̃so qz sicut lutũ feceris me: et in puluerem reduces me. Nõne sicut lac mulsisti me: et sicut caseũ me coagulasti. Pelle et carnibus vestisti me. ossibus et neruis cõpegisti me. Vitam et miam tribuisti michi: et visitatio tua custodiuit spm̃ meũ. ℟. Heu michi dñe qz peccaui nimis ĩ vita mea qd faciã miser vbi fugiã nisi ad te deus meus miserere mei. Dũ veneris ĩ nouissimo die. ℣. Aĩa mea turbata est valde sz tu dñe succurre ei. Dum. Lãn. In loco. ps.

Dñs regit me et nichil michi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. Sup aquã refectiõis educauit me: aĩam meã cõuertit. Deduxit me sup semitas iusticie: ppt nomen suũ. Nam et si ãbulauero ĩ medio vmbre mortis: nõ timebo mala qm̃ tu mecũ es. Virga tua et baculus tuus: ipa me cõsolata sũt. Parasti in cõspectu meo mẽsam: aduersus eos qui tribulant me. Impiguasti in oleo caput meũ: et calix meus inebriãs qz preclarus est. Et mia tua subsequet me: oĩbus diebus vite mee. Et vt inhabitem in domo dñi: in lõgitudinem dierũ. Requiem. ã. In loco pascue ibi me collocauit. ã. Delicta. ps.

Ad te domine leuaui animam meã: deus meus in te confido non erubescam. Neqz irrideant me inimici mei: etenĩ vniuersi qui sustinent te non confundentur. Confundantur omnes iniqua agentes: supuacue. Vias tuas dñe demõstra michi: et semitas tuas edoce me

Dirige me in veritate tua ⁊ doce me: qꝛ tu
es deꝰ saluator meꝰ ⁊ te sustinui tota die
Reminiscere miserationū tuaꝝ dñe: et
miaꝝ tuaꝝ que a seculo sūt. Delicta iu-
uētutꝭ mee: ⁊ ignorātias meas ne memi
neris. Scđm miam tuā memēto mei tu
ꝑpter bonitatē tuā dñe. Dulcis ⁊ rectus
dñs: ꝑpter hoc legem dabit delinquenti-
bus in via. Diriget māsuetos in iudicio:
docebit mites vias suas. Uniuerse vie
dñi mia ⁊ veritas reqrentibꝫ testamētū
eius: ⁊ testimonia eius. Propt nomē tuū
dñe ꝑpiciaberis pctō meo: multū est eni
Quis est homo q̄ timet dñm: legem sta
tuit ei in via quā elegit. Anima eiꝰ in bo
nis demorabit: ⁊ semen eiꝰ hereditabit ter
ram. Firmamētū est dñs timētibus eū
et testamentū ipsius vt manifestet illis.
Oculi mei semp ad dñm: qm̄ ipse euellet
de laq̄o pedes meos. Respice in me ⁊ mi-
serere mei: qꝛ vnicus ⁊ paup sū ego. Tri
bulationes cordis mei multiplicate sūt:
de necessitatibus meis erue me. Uide hu
militatē meā et laborem meū: ⁊ dimitte
vniuersa delicta mea. Respice inimicos
meos quoniam multiplicati sunt: ⁊ odio
iniquo oderunt me. Custodi animam
meā et erue me: nō erubescā qm̄ spaui i
te. Innocētes ⁊ recti adheserūt michi: qꝛ
sustinui te. Libera deus isrl̄: ex oībus tri
bulationibus suis. Requiem eternā. ān.
Delicta iuuentutis mee ⁊ ignorātias meas ne
memineris dñe. Ꝑān. Credo. Psalmus.

Dominus illuminatio mea et salus
mea: quē timebo. Dñs ꝑtector vite
mee: a quo trepidabo. Dū appropiāt su
per me nocentes: vt edant carnes meas.
Qui tribulāt me inimici mei: ipsi īfirma
ti sūt ⁊ ceciderūt. Si cōsistant aduersum
me castra: non timebit cor meū. Si exur
gat aduersū me preliū: in hoc ego spabo.
Unā petii a dño hanc requirā vt inha-
bitem in domo dñi: oībus diebꝫ vite mee
Et videā voluntatem dñi: ⁊ visitē tēplū

eius. Qm̄ abscondit me in tabernaculo
suo in die maloꝝ ꝑtexit me: in abscondi-
to tabernaculi sui. In petra exaltauit
me ⁊ nūc exaltauit caput meū: sup inimi-
cos meos. Circuiui ⁊ imolaui ī taberna
culo eius hostiā vociferationis: cantabo
et psalmū dicā dño. Exaudi dñe vocem
meam qua clamaui ad te: miserere mei
et exaudi me. Tibi dixit cor meū exqui
siuit te facies mea: faciem tuam domine
requiram. Ne auertas faciem tuam a
me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiu
tor meus esto ne derelinquas me: neqꝫ
despicias me deus salutaris meus. Qm̄
pater meus ⁊ mater mea dereliquerunt
me: dñs autē assumpsit me. Legem po-
ne michi dñe in via tua ⁊ dirige me in se-
mita recta: propter inimicos meos. Ne
tradideris me in animas tribulantium
me qm̄ insurrexerūt in me testes iniqui:
et mentita est iniquitas sibi. Credo vi-
dere bona dñi: in terra viuentiū. Expe-
cta dñm viriliter age ⁊ cōfortetur cor tu-
um: ⁊ sustine dñm. Requiem eternā. ān.
Credo videre bona domini in terra viuētium.
Vꝰ. In memoria eterna erunt iusti. Ab auditio
ne mala nō timebūt. Pater noster. Et. Lcō. iiii.

Quantas habeo iniquitates ⁊ pecca-
ta: scelera mea atqꝫ delicta ostende
michi. Cur faciem tuam abscondis: ⁊ ar
bitraris me inimicum tuum: Contra fo-
lium qđ vento rapitur. ostendis poten-
tiam tuam: ⁊ stipulam siccam perseque-
ris. Scribis enim contra me amaritudi
nes: ⁊ consumere me vis peccatis adole-
scētie mee. Posuisti in neruo pedem me
um: ⁊ obseruasti omnēs semitas meas:
et vestigia pedum meorum considerasti
Qui quasi putredo consumendus sum.
et quasi vestimētum quod comeditur a
tynea. R. Ne recorderis peccata mea domine
Dum veneris iudicare seculum per ignem. V.
Amplius laua me domine ab iniusticia mea et
a delicto meo munda me. Dum. lcō. v.

Homo natus de muliere: breui viuēs
tpē. replet multis miseriis. Qui q̄si
flos egredit̄ ⁊ cterit̄ ⁊ fugit velut vmbra:
et nūq̄ in eodē statu pmanet. Et dignū
ducis sup huiuscemodi apire oclos tuos:
et adducere eū tecū in iudiciū: Quis po-
test facere mūdū: de imūdo cōceptū seie:
Nōne tu q̄ sol⁹ es: Breues dies hoīs sūt:
numerus mensiū eius apud te est. Cōsti
tuisti terminos eius: qui preteriri nō po-
terunt. Recede ergo paululum ab eo vt
q̄escat: donec optata veniat. et sicut mer
cennarii dies eius. ℟. Domine quando ve-
neris iudicare terrā vbi me abscondā a vultu
ire tue. Quia peccaui nimis ī vita mea. ℣. Cō
missa mea pauesco et ante te erubesco dū vene
ris iudicare noli me condēnare. Quia. lcō vi.

Quis michi hoc tribuat: vt in inferno
ptegas me. et abscondas me donec
pertranseat furor tuus: et constituas mi
chi tempus ī quo recorderis mei: Putas
ne mortuus homo rursum viuat: Cun
ctis diebus quibus nūc milito expecto do
nec veniat īmutatio mea. Vocabis me.
et ego respondebo tibi. Operi manuum
tuarū: porriges dexteram. Tu quidem
gressus meos dinumerasti: sed parce pec
catis meis. ℟. Peccātem me quotidie et non
me penitētem timor mortis cturbat me. Quia
in inferno nulla est redemptio miserere mei de
us et salua me. ℣. De profundis clamaui ad te
dn̄e dn̄e exaudi vocem meā. Qr. Iān. Dn̄e. ps.

Exaltabo te domine quoniam susce
pisti me: nec delectasti īimicos me-
os super me. Dn̄e deus meus clamaui
ad te: et sanasti me. Domine eduxisti ab
inferno aīam meam: saluasti me a de-
scendentibus in lacum. Psallite domi-
no oīs sancti eius: et cōfitemini memo
rie sanctitatis eius. Qm̄ ira in indigna
tione eius: et vita in volūtate eius. Ad
vesperum demorabitur fletus: et ad ma
tutinū leticia. Ego autem dixi in abun
dantia mea: nō mouebor ineternū. Dn̄e
in volūtate tua: prestitisti decori meo vir
tutem. Auertisti faciem tuam a me: et
factus sum cōturbatus. Ad te dn̄e cla-
mabo: et ad deū meū deprecabor. Que
vtilitas in sanguine meo: dū descendo in
corruptionem. Nunquid cōfitebitur ti-
bi puluis: aut ānūciabit veritatem tuā.
Audiuit dn̄s ⁊ misertus est mei: dn̄s fa
ctus est adiutor meus. Conuertisti plā
ctū meum in gaudiū michi: cōcidisti sac-
cum meū et circūdedisti me leticia. Et
cantet tibi gloria mea ⁊ non compūgar:
dn̄e deus meus ineternū confitebor tibi.
Requiem. ā. Dn̄e abstraxisti ab inferis ani
mam meam. ān. Complaceat. Psalm⁹.

Expectans expectaui dn̄m: et inten-
dit michi. Et exaudiuit preces me
as et eduxit me de lacu miserie: ⁊ de luto
fecis. Et statuit supra petrā pedes meos:
et direxit gressus meos. Et imisit in os
meū canticū nouum: carmen deo nostro
Videbūt multi ⁊ timebūt: ⁊ sperabūt in
dn̄o. Beatus vir cuius est nomen domi
ni spes eius: et nō respexit in vanitates
et insanias falsas. Multa fecisti tu dn̄e
deus meus mirabilia tua: et cogitationi
bus tuis nō est quis similis sit tibi. An
nunciaui et locutus sum: multiplicati
sunt super numerum. Sacrificium et
oblationem noluisti: aures autem perfe
cisti michi. Olocaustum et pro peccato
non postulasti: tunc dixi ecce venio. In
capite libri scriptum est de me vt facerē
voluntatem tuam deus meus volui: et
legem tuam in medio cordis mei. An-
nunciaui iusticiam tuam in ecclesia ma
gna: ecce labia mea non prohibebo domi
ne tu scisti. Iusticiam tuam non abscō
di in corde meo: veritatem tuam et salu
tare tuum dixi. Non abscondi misericor
diam tuam et veritatem tuam: a conci
lio multo. Tu autem domine ne longe
facias miserationes tuas a me: mīa tua
et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniā circumdederunt me mala quorum non est numerus: comprehenderūt me iniquitates mee: et non potui vt viderem. Multiplicate sunt super capillos capitis mei: et cor meum dereliquit me. Complaceat tibi domine vt eruas me: domine ad adiuuandū me respice. Confundantur et reuereātur simul qui querunt aīam meā: vt auferāt eam. Conuertantur retrorsum et reuereātur: qui volunt michi mala. Ferant confestim confusionem suam: qui dicunt michi euge euge. Exultent et letentur super te omnes querentes te et dicant semp magnificetur dominus: qui diligunt salutare tuum. Ego autem mendicus sum et pauper: dominus sollicitus est mei. Adiutor meus et protector meus tu es: deus meus ne tardaueris. Requiem eternā.

Complaceat tibi dn̄e vt eruas me domine ad adiuuandum me respice. Aān. Sitiuit. ps.

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus. Sitiuit anima mea ad deum fontem viuum: quādo veniam et apparebo ante faciem dei. Fuerūt michi lachrime mee panes die ac nocte: dum dicitur michi quotidie vbi est deus tuus. Hec recordatus sum et effudi in me aīam meam: quoniā transibo in locū tabernaculi admirabilis: vsq₃ ad domum dei. In voce exultationis et confessionis: sonus epulātis. Quare tristis es anima mea: et quare conturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus. Ad meipsum anima mea conturbata est ꝑpterea memor ero tui de terra iordanis: et hermonijm a monte modico. Abyssus abyssum inuocat: in voce catharactarū tuarum. Omnia excelsa tua et fluctus tui: super me transierunt. In die mandauit dominus misericordiam suam: et nocte canticum eius. Apud me orō deo vite mee: dicam deo susceptor meus es. Quare oblitus es mei ⁊ quare contristatus incedo: dū affligit me inimicus. Dū confringuntur ossa mea exprobrauerūt michi: qui tribulāt me inimici mei. Dū dicūt michi ꝑ singulos dies: vbi est deus tuus. Quare tristis es aīa mea: ⁊ quare conturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus. Requiem. ā. Sitiuit anima mea ad deum fontem viuum quando veniā et apparebo ante faciem dn̄i. ℣. Audiui vocem de celo dicentem. Beati mortui qui in dn̄o moriūtur. Pater noster. Et ne nos. lcō. vii

Spiritus meus attenuabitur: dies mei breuiabūtur. et solū michi superest sepulchrum. Non peccaui: et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me dn̄e et pone me iuxta te: et cuiusuis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt: cogitationes mee dissipate sunt. torquentes cor meū. Noctem verterunt in diem: et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero infernꝰ domus mea est: ⁊ in tenebris straui lectulum meū. Putredini dixi. Pater meus es. mater mea. ⁊ soror mea vermib₃. Vbi est ergo nunc ꝑstolatio mea. ⁊ patientia mea: tu es domine deus meus. ℟. Dn̄e secundū actum meum noli me iudicare nichil dignum in conspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatem tuā vt tu deus deleas iniquitatem meā. ℣ Dn̄i iniquitatem meam ego agnosco et delictum meum coram me est semper tibi soli peccaui. Ideo deprecor. lectio. viii.

Pelli me consumptis carnibus adhesit os meum: et derelicta sunt tantūmodo labia circa dentes meos. Miseremini mei. miseremini mei. saltem vos amici mei: q₂ manꝰ dn̄i tetigit me. Quare persequimini me sicut deus: ⁊ carnib₃ meis saturamini. Quis michi tribuat vt scribāt̄ sermōes mei. Quis michi det vt exarent̄ in libro stilo ferreo aut plumbi

lamina: vel celte sculpantur in silice. Scio enim quod redemptor meus viuit: et in nouissimo die de terra surrecturus sum et rursum circundabor pelle mea: et in carne mea videbo deum saluatorem meum. Quem visurus sum egoipse et oculi mei conspecturi sunt. et non alius. Reposita est hec spes mea: in sinu meo. ℟. Memento mei deus quia ventus est vita mea Nec aspiciat me visus hominis. ℣. Et non reuertetur oculus meus vt videat bona. Nec aspiciat me visus hominis. ¶ lectio nona.

Quare de vulua eduxisti me. qui vtinam consumptus essem: ne oculus me videret. Fuissem quasi non essem: de vtero translatus ad tumulum. Nunquid non paucitas dierum meorum finietur breui? Dimitte ergo me domine: vt plangam paululum dolorem meum: antequam vadam et non reuertar ad terram tenebrosam et opertam mortis caligine Terram miserie et tenebrarum: vbi vmbra mortis et nullus ordo. sed sempiternus horror inhabitans. ℟. Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda. Quando celi mouendi sunt et terra Dum veneris iudicare seculum per ignem. ℣. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde. Quando celi. ℣sus. Tremens factus sum ego et timeo dum discussio venerit atque ventura ira. Quando celi. ℣. Tremebunt angeli et archangeli impii autem vbi parebunt. Quando celi. ℣. Vix iustus saluabitur et ego miser vbi parebo. Quando celi. ℣. Quid ergo miserrimus quid dicam vel quod faciam dum nil boni perferam ante tantum iudicem. Quando celi. ℣. Vox de celis o vos mortui qui iacetis in sepulchris surgite et occurrite ad iudicium saluatoris. Quando celi. ℣. Creator omnium rerum deus qui me de limo terre formasti et mirabiliter proprio sanguine redemisti corpusque meum licet modo putrescat de sepulchro facies in die iudicii resuscitari. exaudi exaudi me. vt animam meam in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Libera me.

¶ In laudibus. an. Requiem eternam. ps.

Miserere mei deus: secundum magnam misericordiam tuam. Et secundum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam. Amplius laua me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper. Tibi soli peccaui et malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea. Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi. Asperges me domine ysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor. Auditui meo dabis gaudium et leticiam: et exultabunt ossa humiliata. Auerte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me deus: et spiritum rectum innoua in visceribus meis. Ne proiicias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde michi leticiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me. Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertent. Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiam tuam. Domine labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuam. Quoniam si voluisses sacrificium dedissem: vtique olocaustis non delectaberis. Sacrificium deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non despicies. Benigne fac domine in bona voluntate tua syon: vt edificentur muri hierusalem. Tunc acceptabis sacrificium iusticie oblationes et olocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos. a. Requiem eternam dona eis domine et lux perpetua luceat eis. an. Exaudi. ps.

Te decet hymnus deus in syon: et ti-
bi reddetur votũ in hierlm. Exau
di orõnem meã: ad te omĩs caro veniet.
Uerba iniquoꝝ preualuerũt sup nos: ⁊
impietatibus nostris tu propiciaberis
Beatus quem elegisti ⁊ assumpsisti: in-
habitabit in atriis tuis. Replebimur in
bonis domus tue: sctm̃ est templũ tuum
mirabile in equitate. Exaudi nos deus
salutaris noster: spes oĩm finiũ terre et ĩ
mari longe. Preparans mõtes in virtu
te tua accinctus potentia: qui conturbas
ꝓfundũ maris: sonũ fluctuũ eius. Tur
babũtur gentes ⁊ timebũt qui habitant
terminos a signis tuis: exitus matutini
et vespere delectabis. Uisitasti terrã et
ĩebriasti eã: multiplicasti locupletare eã.
Flumen dei repletũ est aquis: parasti
cibum illoꝝ qm̃ ita est preparatio eius.
Riuos eius inebrians multiplica geni-
mina eius: in stillicidiis eius letabit̃ ger
minãs. Benedices corone anni benigni
tatis tue: et campi tui replebuntur vber
tate. Pinguescent speciosa deserti: et ex
ultatione colles accingent̃. Induti sũt
arietes ouiũ ⁊ valles abundabũt frumẽ
to: clamabũt etenĩ hymnũ dicẽt. Requiem.
ãn. Exaudi deus orationem meam ad te omĩs
caro veniet. ãn. Me suscepit. ps. Deus deus
meus. vts. ãn. Me suscepit dextera tua dñe.
Ego dixi: in dimidio ¶ ãn. A porta. ps.
dierum meoꝝ vadam ad portas ĩ-
feri. Quesiui residuũ annoꝝ meoꝝ dixi
non videbo dñm deum in terra viuenti-
um. Non aspiciam hoĩem vltra: et habi
tatorem quietis. Generatio mea abla-
ta est ⁊ cõuoluta est a me: quasi taberna
culum pastorum. Precisa est velut a te
xente vita mea dum adhuc ordirer succi
dit me: de mane vsqꝫ ad vesperam finies
me. Sperabam vsqꝫ ad mane: quasi
leo sic contriuit omnia ossa mea.
De mane vsqꝫ ad vesperam finies me
sicut pullus hyrundinis sic clamabo: me
ditabor vt columba. Attenuati sunt o-
culi mei: suspicientes in excelso. Domi-
ne vim patior responde pro me quid di-
cam aut quid respondebit michi: cũ ipse
fecerit. Recogitabo tibi oẽs ãnos meos:
in amaritudine anime mee. Domine si
sic viuitur ⁊ in talibus vita spiritus mei
corripies me ⁊ viuificabis me: ecce ĩ pace
amaritudo mea amarissima. Tu aũt
eruisti aĩam meam vt non periret: proie
cisti post tergum tuum omnia peccata
mea. Quia non infernus confitebitur
tibi neqꝫ mors laudabit te: non expecta-
bunt qui descendunt in lacum veritatẽ
tuam. Uiuens viuens ipse confitebitur
tibi sicut et ego hodie: pater filiis notam
faciet veritatem tuam. Domine saluũ
me fac: et psalmos nostros cantabimus
cunctis diebus vite nostre in domo dñi.
Requiem eternam dona eis dñe: et lux
perpetua luceat eis. ãn. A porta inferi erue
dñe animas eoꝝ. ã. Omĩs spiritus. ps. Lauda
te dñm de celis. vts. in horis btẽ marie. ãn.
Omĩs spũs laudet dñm. ã. Credo dñe. ps. Be-
nedictus dñs deus isrl̃. vts. ãn. Credo dñe
deus meus iesu xp̃e carnis resurrectionem ⁊ vi
tam eternã sed tm̃ deprecor tuam clementiã vt
nõ inter hedos sed inter agnos ꝯsortiũ merear.
ã. Animas de corpore quas assumpsisti dñe fac
gaudere cũ sanctis tuis in gloria. Pater noster.
Et ne nos. Sꝫ libera. ℣. In meõria eterna erũt
iusti. Ab auditiõe mala nõ timebũt. ℣. A porta
inferi. Erue dñe aĩas eoꝝ. ℣. Credo videre bõa
dñi. In terra viuẽtiũ. ps. De profundis. ⁊c. in
fine. Requiem eternã. Requiescant in pace.
Amen. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiscũ.
Oratio. vel orationes. vts.

¶ Sequuntur Commendationes
defunctorum.

Commendationes. R.

Subuenite scti dei occurrite ãgeli dñi susci
piẽtes aĩas eoꝝ. Offerẽtes eas in ꝯspectu
altissimi. V. Chor⁹ ãgeloꝝ eas suscipiat ⁊ i sinu
abrahe eas collocet. Offerentes. Oremus.

Tibi dñe cõmẽdam⁹ aĩas famulorũ
famularũq; tuaꝝ. vt defũcti sclo ĩ
viuãt: et q̃ p fragilitatẽ mũdane cõuer-
sationis pctã admiserũt: tu venia mise-
ricordissime pietatis absterge. P xp̃z. ore⁹

Misericordiã tuã dñe scẽ pr̃ oĩps eter
ne deus. pietatis affectu rogare p
aliis cogimur. qui p nr̃is supplicare pec
catis nequaq̃ sufficimus: tamen de tua
confisi gratuita pietate ⁊ ĩolita benigni
tate clementiã tuã deposcim⁹: vt aĩas fa
muloꝝ tuoꝝ ad te reuertẽtes. cũ pietate
suscipias: assit eis ãgelus testamenti tui
michael. ⁊ p man⁹ sctõꝝ ãgeloꝝ tuoꝝ in
sinu abrahe patriarche eas collocare di-
gneris. quaten⁹ liberate de pñcipib⁹ tene
brarũ. ⁊ de locis penarũ. nullis iã prime-
ue natiuitatis vel ignorãtie aut ppriẽ ĩi-
quitatis seu fragilitatis cõfũdant̃ erro-
rib;: sz potius agnoscãt̃ a tuis: ⁊ sctẽ bti-
tudis reqe pfruãt̃. atq; cũ magni iudicii
dies aduenerit: inter sctõs ⁊ electos tuos
aggregate. gl'a manifeste cõtẽplationis
tue ppetuo satient̃. Per xp̃m. Lã. Suscipi
at vos xp̃s q̃ vocauit vos ⁊ i sinu abrahe angeli
deducant vos. p̃s. In exitu. Oremus.

Omp̃s sempiẽne deus qui hũano cor
pori aĩam ad similitudinẽ tuã ĩspi
rare dignatus es: dũ te iubẽte puluis in
puluerem reuertit̃: tu ymagĩes tuas cũ
sanctis ⁊ electis tuis eternis sedibus p̃ci-
pias sociari. easq; ad te reuertẽtes de egy
pti partibus blande leniterq; suscipias: ⁊
sanctos angelos tuos eis obuiã mittas.
viãq; illis iusticie demõstra. ⁊ portas glo
rie tue aperi. Repelle q̃s dñe ab eis oĩns
pñcipes tenebraꝝ: et agnosce depositũ fi
dele qd̃ tuũ est. Suscipe dñe creaturas
tuas non ex diis alienis creatas. sed a te
deo solo viuo ⁊ vero. q2 non est alius pre
ter te dñe. et nõ est scdm opera tua. Leti-
fica clemẽtissime deus aĩas seruoꝝ tuo-
rũ. et clarifica eas in multitudine mise-
ricordie tue. Ne memineris q̃s dñe iniq
tatũ eoꝝ antiquarũ. ⁊ ebrietatũ quas su
scitauit furor mali desiderii: licet eñi pec
cauerit. tñ te fide nõ negauerũt. sz signo
fidei insigniti. te qui oĩa ⁊ eos inter oĩa fe
cisti. fideliter adorauerũt. Qui viuis. añ.
Chor⁹ angeloꝝ. p̃s. Dilexi. Credidi. Laud
dñm oẽs gñs. Cõfitemi. Bti imaculati
vsq; Ad dñm cum tribul'. L i fine vltimi p̃i.
Requiem eternã. ã. Chorus angeloꝝ vos su
scipiat et in sinu abrahe ibi vos collocet. vt cum
lazaro quõdã paupere eťnã hẽatis requiẽ. Orõ.

Diri vulneris nouitate pculsi ⁊ quo
dãmodo cordibus sauciati miam
tuã mũdi redẽptor flebilibus vocib⁹ im
ploram⁹: vt caroꝝ nr̃oꝝ aĩas ad tuã cle-
mentiã qui fons pietatis es reuertentes
blande leniterq; suscipias. ⁊ quas ille ex
carnali cõmoratione cõtraxerũt macu-
las: tu deus ĩolita bonitate clementer de
leas. Amen. pie indulgeas. Amen. obliuio-
ni ĩppetuũ tradas. Amẽ. Atq; has laudes
ĩ cũ ceteris reddituras. ⁊ ad corp⁹ qñdoq;
reuersuras. sctõꝝ tuoꝝ cetib⁹ aggregari
facias. Qui viuis. Pater noster. Et ne nos.
Sz libera. Requiẽ eťnã. Et lux. Anime eoꝝ i bo
nis demorẽtur. Et semen eoꝝ hereditet terram
Non intres in iudiciũ cũ seruis tuis dñe. Quia
non iustificabit̃ in ꝯspectu tuo oĩs viuẽs. A por
ta inferi. Erue dñe aĩas eoꝝ. Dñe exaudi. Et
clamor. Dñs vobiscũ. Et cũ spũ tuo. Oremus.

Partem beate resurrectiõis obtine-
ant: vitãq; eternã habere mereãt̃
in celis. Per te iesu xp̃e saluator mundi
qui cũ patre ⁊ spũ sancto viuis ⁊ regnas
deus per oĩa secula seculoꝝ. Amen. Orõ.

Deus cui soli cõpetit medicinã p̃sta-
re post mortẽ. p̃sta q̃s: vt aĩe famu-
loꝝ tuoꝝ terrenis exute cõtagiis i tue re
dẽptionis parte numerent̃. Qui viuis.

¶ Incipit officiū sanctoꝝ. In vigilia sancti andree. Ad vesperas super ps̄. ān. Beati pacifici. Lcū ceteris ps̄is de feria. cp̄m. Ibant apl̄i. Lde ꝯi aploꝝ. ℞. Homo dei. Liii. de mat̄. hy⁹. Annue xp̄e. ℣⁹. In oēm. Lde cōi. ān. Ambulās iesus iuxta mare galilee vidit petrū et andreā fratrem eius et ait illis venite post me faciam vos fieri piscatores hominū at illi relictis retibus ⁊ naui secuti sunt eum. ps̄. Magnificat. ¶ Oratio.

Quesumus oƥs deus. vt beatus andreas apostolus tuū pro nobis imploret auxiliū: vt a nostris reatibus absoluti: a cūctis etiam periculis eruamur. Per dn̄m. LMeōria de aduētu si fuerit aduētus. Cōplet̄. vt i psalt̄ scd̄m feriā. ¶ In matut̄ Inuitat̄. LChristū regem regū adoremus dn̄m. Qui martyrio crucis beatū glorificauit andreā apostolum. ps̄. Venite. hy⁹. Annue. LIn p̄io noct̄. ān. LVidit dn̄s petrum et andreā ⁊ vocauit eos. ps̄. Celi enarrant. ān. Venite post me dicit dn̄s faciā vos fieri piscatores hoim̄. ps̄. Benedicā. Lferia ii. ān. LRelictis retibꝫ suis secuti sunt dominum redemptorem. ps̄. Eructauit. ℣⁹. In oēm terram. Lectio prima.

Passionem beati andree apostoli quā oculis nostris vidimus. oēs presbiteri achaye prout possumus breuiter explicamus. Beatus igitur andreas apostolus. cū achaye prouinciā in grecia totam ecclesiis replenisset: et innumerabilem populū vxoremqꝫ egee procōsulis per eū ad fidem xp̄i cōuersos baptisasset: iratus egeas procōsul patras ciuitatē ingressus. cepit cōpellere credentes ī xp̄m ad sacrificiū ydoloꝝ. Cui occurrēs sanctus andreas: dixit. Oportebat vt tu q̇ iudex hoim̄ esse meruisti: iudicē tuū q̇ ē in celo cognosceres: agnitūqꝫ coleres: ⁊ a diis istis vanis surdis ⁊ mutis animū tuum reuocares. Tu aūt. ℞. Dum perambularet dn̄s iuxta mare secus littus galilee vidit petrum et andreā retia mittentes in mare vocauit eos dicens. Venite post me faciā vos piscatores hoiꝫ. ℣. Erāt ei piscatores ⁊ ait illis. Vēite. l'ii

Egeas dixit. Tu ne es andreas q̇ destruis templa deoꝝ: Sanctus andreas respondit. Pro salute hoim̄ veniēs dei filius docuit ista ydola demonia esse pessima: et inimica humano generi: q̄ hoc docent hoīes vnde offendatur deus. vt dū offensus fuerit auertatur: et non exaudiat. Et cum auersus fuerit et non exaudierit: habeantur ipsi a diabolo captiui ⁊ tādiu eos deludat: donec de corpore exeāt rei et nudi: nichil secū preter peccata portantes. Egeas dixit. Ista supsticiosa verba iesus vester dū predicaret: iudei illum crucis patibulo affixerunt. Tu autē. ℞. Mox vt vocem dn̄i predicantis audiuit beatus andreas relictis retibus quoꝝ vsu actuqꝫ viuebat. Eterne vite secutus est premii largitorē. ℣. Andreas xp̄i famulus dignus deo apostolus germanus petri ⁊ ī passione socius. Eterne. l'c.iii.

Andreas respondit. O si velles scire mysterium crucis q̄ rationabili caritate autor humani generis ꝑ restau

ratione nostra nõ inuitus: sed spõte susce
perit: Egeas dixit. Cũ traditus a suo di
scipulo asserat: quomodo tu dicis eũ spõ
taneũ crucis subisse patibulũ: Andreas
respõdit. Ideo dico spontaneũ: qm̃ simul
cũ ipso fui: cũ a suo discipulo traderetur.
Ipse ei nobis hoc predixerat Egeas dixit
Insanus sermo tuus predicat gloriã cru
cis supplicii: q̃ p audaciã penã nõ times
mortis: Andreas rñdit. Nõ per audaciã:
sed p fidẽ: nõ timeo penã mortis Tu aũt
R. Homo dei ducebatur vt crucifigerent eũ po
pulus aũt clamabat voce magna dicens. Inno-
cẽs eius sãguis sine causa dãnatur. V. Cũq; car
nifices ducerẽt eũ vt crucifigerent factus est con-
cursus pplorũ clamãtiũ & dicẽtiũ. Innocẽs. Gl'ia
Sine causa. In ii. noct. ãn. Doctor bonus & a-
micus dei ãdreas ducitur ad crucẽ aspiciẽs alon
ge vidit crucẽ salue crux q̃ in corpore xpi dedica-
ta es. ps. Oẽs gẽtes. Feria iii. ã. O bona crux
diu desiderata & iã cõcupiscẽti aĩo preparata su-
scipe discipulũ eius q̃ pepẽdit in te. ps. Exaudi
deus dep̃. Feria iiii. ã. Accipe me ab hoibus et
redde me magistro meo vt p te me recipiat q̃ p
te me redemit o bona crux. p. Exaudi de⁹ orõ.
Feria iiii. V⁹. Cõstitues eos pricipes sup oẽm
terrã. Memores erũt nois tui dñe. lcõ iiii.

Tunc iratus egeas iussit eũ extensũ
acriter fustib; cedi: & post hec ĩ car-
cerẽ trudi. Cunq; ibi esset clausus: venit
ad eũ populus achaye. ita vt egeã vellẽt
occidere: & apl'm fractis ianuis carceris si
ipse pmisisset liberare. Cũq; btũs ãdreas
populũ illũ ne seditionẽ excitarent ãmo
nuisset: p totã noctẽ cõfortabat eos dicẽs
Oportet nos frẽs p tribulatiões tẽpora-
les ad eterna gaudia ptingere. Isti ei ter
rores breues tolerari possunt: sed illi sũt
metuẽdi: ad quos egeas pconsul ire non
timet. R. Doctor bonus & amicus dei andreas
ducitur ad crucẽ aspiciens alonge vidit crucem
Salue crux suscipe discipulũ eius q̃ pepẽdit ĩ te
magister meus xps. V⁹. Salue crux q̃ in corpore
christi dedicata es et ex membris eius tanq̃ mar
garitis ornata. Salue crux. Lcõ v.

Mane aũt facto egeas sedẽs p tribu
nali: iussit sibi sanctũ andreã presẽ
tari. Qui cũ a xpi laude cessare: nec ydo-
lis sacrificare vellet: iratus cruci eũ affi-
gi precepit. mandãs questionariis suis vt
ligatis manib; ei⁹ & pedib; quasi ĩ equu-
leo tenderetur: ne clauis affixus cito de-
ficeret: sed diutius cruciaretur. Cũq; car
nifices ducerẽt eũ: factus est cõcursus po
pulorũ clamãtiũ & dicẽtiũ. Iust⁹ homo et
amic⁹ dei q̃d fecit: vt ducat ad crucẽ: An
dreas vero rogabat ppl'm: vt nõ ĩpediret
passionẽ eius. Cũ aũt exultãs peruenis-
set ad crucẽ expoliauit se: & vestimẽta sua
tradidit carnificibus. Tunc ipsi ligaue-
rũt eũ funibus in cruce: & sicut ipse voluit
extransuerso eũ suspẽderũt. Tu aũt. R.
O bona crux q̃ decorẽ & pulchritudinẽ de mẽbris
dñi suscepisti Accipe me ab hoib; & redde me ma
gistro meo vt p te me recipiat q̃ p te me redemit
V⁹. Salue crux q̃ in corpore xpi dedicata es & ex
mẽbris eius tãq̃ margaritis ornata. Accipe. L. vi

Assistentes aũt illic turbe & cõpatiẽ-
tes ei: venerunt ad domũ egee: vt
eũ de cruce deponeret. dicentes q: adhuc
in cruce positus: veritatem predicare nõ
cessat. Secunda vero die cum adhuc bea
tus andreas in cruce pendens viueret: e-
geas timens populũ: vt eũ de cruce depo-
neret venit. Quẽ vt vidit sanctus andre
as dixit. Curre pro te miser dũ potes: q̃a
hinc deponi viuus nõ potero. Et statim
splendor magnus de celo veniens cũctis
videntibus circundedit eũ per dimidiam
fere horã: ita vt nullus eũ pre nimia cla-
ritate videre posset: & ascẽdẽte ĩ celũ lumi
ne simul emisit spm Egeas vero statim
ĩ itinere arrept⁹ a diabolo: & terribilit̃ ve-
xatus. ĩ cõspectu oĩm expirauit. Ex quo
pterriti vniuersi: nullus remãsit: q̃ nõ cre
deret in iesum xpm: saluatorẽ nostrũ. R.
Orauit sũcts ãdreas dũ respiceret celos voce ma
gna clamauit & dixit tu es de⁹ me⁹ quẽ vidi. Ne

me patiaris ab impio iudice deponi quia virtu-
tem sancte crucis agnoui. V⁹. Tu es magister
meus xp̄e quē dilexi quē cognoui quē confessus
sum tantūmodo in ista voce me exaudi. Ne me
In iii. noct. ān. O bona crux q̄ decorē ⁊ pulchri
tudinē de mēbris dn̄i suscepisti diu desiderata et
tandē cōcupiscenti aīo preparata. p̄s. Confite
bimur. Feria v. ān. Videns andreas crucē cuz
gaudio dicebat quia amator tuus semp fui ⁊ de
sideraui āplecti te o bona crux. p̄s. Dn̄s regn̄
ex̄l. Feria vi. ā. Dilexit andreā dn̄s in odorem
suauitatis dū penderet ī cruce. p̄s. Dn̄s regn̄
irasc. Sabbō. V⁹. Dedisti hereditatē. Timē-
tibꝫ nomē tuū dn̄e. Lcō vii. Scd̄m matheū. iiii.

In illo tp̄e. Ambulans iesus iuxta
mare galilee: vidit duos fratres. Sy
monem qui vocatur petrus: et ādreā fra
trē eius mittētes retia sua ī mare. Erāt
enī piscatores. Et rel̄. Om̄. bti gregorii pp̄.
Audistis fratres carissimi q2 ad vnius
iussionis vocē petrus et andreas relictis
retibus secuti sūt redēptorē. Nulla vero
hunc facere adhuc miracula viderant: ni
chil ab eo de p̄mio eterne retributiōis au
dierant: ⁊ tamen ad vnū dei preceptū hoc
qd̄ possidere videbātur obliti sunt. Quā
ta nos eius miracula videmus: quot fla
gellis affligimur: quātis minaꝝ asperi-
tatibus deterremur: ⁊ tamē vocantē seq̄
contēnimus: In celo iā sedet: q̄ de cōuer-
sione nos āmonet. Iā iugo fidei colla gē-
tiū subdidit: iā mundi gloriā strauit. Iā
ruinis eius crebrescētibus districti sui iu
dicii diē propīquantē denunciat: ⁊ tamen
superba mens nostra nō vult hoc spōte
deserere: qd̄ quotidie perdit in vita. R. Ex
pandi manus meas tota die in cruce ad populū
nō credentē sed contradicentē michi. Qui ābu-
lāt vias non bonas sed post peccata sua. V. De⁹
vltionū dn̄s deus vltionū libere egit exaltare q̄
iudicas t̄rā redde retributiōez sup̄bis. Qui. l. viii

Quid ergo fratres carissimi qd̄ ī eius
iudicio dicturi sumus: q̄ ab amore
presentis seculi nec p̄ceptis flectimur nec
verberibus emēdamur. Sed fortasse ali
quis tacitis sibi cogitatiōibus dicat. Ad
vocē dn̄icam vterq; iste piscator. qd̄ aut
q̄tum dimisit q̄ pene nichil habuit. Sed
in hac re fratres carissimi affectum debe
mus potius pensare q̄ censum. Multum
reliquit qui q̄libet parum totū deseruit.
Certe nos et habita cum amore posside-
mus: et ea q̄ minime habemus: ex deside-
rio querimus. Multū ergo petrus et an-
dreas dimisit: quando vterq; etiā deside-
ria habendi dereliquit. R. Dilexit andream
dn̄s in odorem suauitatis dū penderet in cruce
dignū sibi cōputauit martyrē quē vocauit apo-
stolum dum esset in mari. Et ideo amicus dei
appellatus est. V⁹. Vir iste in populo suo mitissi
mus apparuit sctitate aūt ⁊ grā plenus. Et. l. ix

Nemo igitur etiā cū quosdam cōspi-
cit multa reliquisse: apud semetip-
sum dicat. Imitari mundi huius contē-
ptores volo: sed qd̄ reliquā nō habeo. Mul
ta fratres relinq̄tis si desideriis terrenis
renunciatis. Interiora enī vestra dn̄o q̄-
tūlibet parua sufficiunt. Cor nanq; nō
substantiā pensat. Estimationē igitur
precii nō habet regnū dei: sed tantū valet
q̄tū habes. Valuit nāq; zacheo dimidiū
substantie. Valuit petro ⁊ andree. dimis-
sis retibus ⁊ naui. Valuit vidue: duob⁹ mi
nutis. Valet alteri calix aque frigide. R.
Vir iste in populo suo mitissimus apparuit scti
tate autē et gratia plenus iste est q̄ assidue orat.
Pro populo ⁊ pro ciuitate ista. V⁹. Pro eo vt me
diligerent detrahebant michi ego aūt orabam.
Pro pplo. Gloria. Et pro. p̄s. Te deū. Etiā si
fuerit aduēt⁹. V⁹. sac. Annūciauerunt opa dei
Et facta eius itellexerūt. In laudibꝫ. ā.

Salue crux preciosa suscipe discipulū eius
qui pepēdit in te magister meus xp̄s. p̄s
Dn̄s regn̄. ān. Concede nobis hoīem iustum
redde nobis hoīem sanctum ne īterficias hoīem
deo carū iustum mansuetum ⁊ pium. p̄s. Iubi
late. ān. Biduo viuens pendebat in cruce p xp̄i
noīe btūs andreas et docebat populū. p̄s. De⁹

Deus meus. añ. Beatus andreas orabat di-
cẽs dñe rex eterne glie suscipe me pẽdentẽ in pa
tibulo. ps. Bñdicite. ã. Nõ me ꝑmittas dñe fa
mulũ tuũ a te separari tẽpus est ei vt cõmẽdes
terre corpus meũ. ps. Laudate. cpm. Jã nõ e-
stis. hyꝰ Exultet celũ. ℣. Nimis honorati sũt
amici tui deꝰ. Nimis cõfortatus ẽ pͥncipatꝰ eoꝝ
ã. Dñe iesu xp̃e magister bone suscipe spũ meũ
in pace quia iam tempus est vt veniam deside-
rans te videre. ps. Benedictus. ¶ Oratio.

Maiestatẽ tuã dñe suppliciter exora-
mus: vt sicut ecclesie tue beatus ã-
dreas apl's extitit predicator ⁊ rector: ita a
pud te sit ꝓ nobis ꝑpetuus intercessor. Per
¶ Ad horas ãe. de l. cp. ⁊ ℟. de cõi aploꝝ. Orõ de
mat. Ad ix. ã ¶ Non me. ¶ Ad vs. ã ¶ Jurauit ps.
Dixit dñs. ¶ de cõi vts. cp. hyꝰ ⁊ ℣. vts. ã ¶ Cũ
ꝑuenisset btũs andreas ad locũ vbi crux parata
erat exclamauit ⁊ dixit o bona crux diu deside-ra
ta ⁊ iã cõcupiscẽti aio preparata securus ⁊ gau-
dẽs venio ad te vt suscipias me discipulũ eius q̃
pependit in te. ps Magñ. ¶ Orõ vt s. Meõria ¶
¶ Eligii epi et cõfes. ã ¶ Cõfessor. ℣. Justũ. orõ
Exaudi. ¶ de cõi. Inuit. hyꝰ. ã. ℣. de cõi. ¶ Lcõ i.

Sanctus eligius lemouicus galliaꝝ
parentibus ingenuis. ex lõgaq̃ ꝓ-
sapia xp̃ianis natus atq̃ alitus est. Hic
a parẽtibꝫ suis ĩ fide catholica ĩbutus: cũ
puericie annos excederet. ⁊ tãti ingenii fu
it: vt q̃cunq̃ de diuinis scripturis audiret
seu q̃cquid operis etati sue congruũ vide
ret: memoriter retinebat: et mira agilita
te perficiebat. ¶ Lectio ii.

Erat etiã ei tanta cura de xp̃i paupe
ribꝫ: ꝙ q̃cquid poterat: vsq̃ ad nuditatẽ
suã eis erogabat. Quapropt paupes itã
tũ eũ diligebãt ⁊ seq̄bãt. vt si q̃s eligiũ q̃-
reret ad domũ vallatã paupibꝫ mitteret.

Cõtigit iterea nouiomẽsẽ eccle- ¶ l. iii.
siã ꝓprio viduari pastore. post cuiꝰ
obitũ eligius sanctitate ⁊ gratia plenus
in episcopũ ẽ electus. de regis. cleri. ac po
puli ardentissima voluntate. Succũbẽs
igit oneri nõ honori: eadẽ patiẽtiã ⁊ hũili
tatẽ quã prius habebat secũ retinuit. l. iiii

Erat aũt tũc tp̃is ĩ eius ep̃atu presbi
ter q̃dã in pctis publicis assuetus:
quẽ cũ sctũs eligius freq̄ẽter corriperet:
⁊ eũ ad cõfessionẽ ⁊ penitẽtiã oibꝫ modis
ĩuitaret: ille sẽp crimẽ suũ tegebat. Tũc
sctũs eligius vidẽs ꝙ nõ ꝓficeret: excõica
uit eũ. vt donec publice peniteret: nullo-
modo missã celebraret. Presbiter vero ne
gligẽs ⁊ epi sui sentẽtiã paruipẽdẽs: cum
post aliquot dies vellet celebrare ⁊ altari
assisteret: stati ĩ trã cecidit ⁊ expirauit. l. v

Factũ est aũt postq̃ eligiꝰ cũcta mũ
di huius aduersa cũctosq̃ labores
equanimiter tolerauit: cũ esset annoꝝ ã-
plius septuagita. cũctis bonis opibus re
fertus: cepit quadã die cũ discipl'is nouio
mo ĩ oppido deãbulare. Et fortuitu cõspi
ciẽs eminus ex fronte basilice scti medar
di parietẽ ex parte dissipatũ: criptisq̃ imi
nẽtibus ruinã iminentẽ instare. l. vi.

Jussit ergo cõtinuo artificẽ vocari: ⁊
parietis ĩfirmitatẽ illico cum linia
mẽtis solidare. Cui cũ discipuli dicerent
opportunũ dñe tẽpus expectet: vt faciliꝰ
ac solidius emẽdet. Ille rñdit. Sinite huc
usq̃ filioli: qm̃ si modo nõ emẽdatur: me
iã sup̃stite ĩ corpore: nõ emẽdabitur. l. vii.

Ex quo verbo cũcti pene tabefacti at
q̃ ĩ angorẽ versi: ceperũt mutuo su
spirãtes dicere. Nõ cõtigat dñe famulis
tuis videre q̃ loq̄ris. Nec mora post hec fe
bre corpori ĩfusa cepit tediari. Tũc certiꝰ
q̃d diuina ꝓuidẽtia de sua morte dispone
ret cõdiscẽs: iussit cõuocari oẽs famulos
⁊ ministros suos: ⁊ cepit eis finẽ dieꝝ suo-
rũ palã facere. ¶ Lcõ viii.

Deinde vocato balderedo ecclesie tor
naceñ abbate: dixit ad eũ. Rem tibi frat
nõ celabo quã certissime fore didici. Ego
q̃dẽ scd̃m tenorẽ patrũ gradior viã meã:
te vero moneo ne vlterius tornacũ redi-
re appetas: sed esto hic cũ fratribus tuis
degẽs. Nã si illuc deiceps accesseris: noui

pro certo ꝙ viuus inde nō redies. Prefa-
tus vero balderedus post mortē beati vi-
ri ad predictā vrbē properans: irruēte su-
per se turba interemptus est. l.ix.
Igitur cū iā appropinquare resolu-
tionis sue salutarē diē sentiret: cōgrega-
tis pridie kalendarū decēbriū cunctis fa-
mulis ita exhortatus est eos. Si me vera
dilectiōe amatis: diuina iussa adīplere cō
tēdite. iesū semp suspirate: precepta eius
vrīs mentibꝫ figite. Si vere mei amato-
res estis: xp̄i monita sicut ⁊ ego amate: ī-
certe cōditiōis vitā quotidie ancipitē re-
tractate. dei tremēda iudicia iugit̄ formi
date: quales eritis ī die iudicii presentādi
sollicita cōsideratiōe pēsate. p̄s. Te deū.
Etiā si fuerit aduēt⁹. ceťa de cōi vni⁹ cōfes. epi
Mēoria de aduētu si fuerit aduētus. Et t̄miat̄
ad ix. i eccl'ia parisieñ. alibi cōiter nō. q̄r nichil fit
de sctā valeria: sed de aduentu. ¶ De sancta
valeria Ad vesperas. ān.

Insignis virgo valeria spū sctō repleta ī
orationibꝫ ⁊ ieiuniis vigiliisqꝫ ⁊ bonis opibꝫ die
ac nocte ꝑmanēs deo se ꝓbabilē exhibebat vt cor
de ⁊ corpore virgo ꝑmaneret. ān. Audiēs autē ꝙ
dux stephanus spōsus eius veniret ad vrbē lemo
uicā ⁊ sciēs eū grauiter ferre q̄r votū deo fecerat
virginē se ꝑmansurā oēs diuitias cepit paupe-
ribus erogare. ān. Cū vero ex eius eloq̄o testimo-
nioqꝫ multoꝝ didicisset spōsus ei⁹ nō eā sibi so-
ciaturā cōiugio diutius eā passus nō est cōfabu
lari sed furore repletus extra ciuitatē duci ⁊ capi
talē iussit subire sententiā. ā. Expāsisqꝫ manibꝫ
in celū orauit ad dn̄m dicēs dn̄e cōmendo tibi a-
nimā meā ad decollandū eni ducor eo q̄r dilexi
te. ān. Vox desursū audita est dicēs noli timere
valeria q̄r te expectant angeli vt recipiāt te ī cla
ritate q̄ nullo claudit̄ fine. cp̄m. Qui gl'iatur
℟. O sācta ⁊ mirabilis virgo nōis tui heres q̄ a
virilitate dicta valeria martyrialē coronam pri
ma captasti i galliaꝝ climate. Petimus nūc te
serui tui obnixe iugi prece deū ora pro nobis. ℣⁹
Vt supne aule mereamur ascribi ciues tua pia
gratia. Petim⁹. Gloria pr̄i. Ora. Hy⁹

Aue virgo deo digna aue martyr va
leria tu precibꝫ dele pia q̄ timet cō
sciētia. Adesto seruis dn̄a iesū xp̄m no-
bis placa et īpetrata venia trahe nos ad
supera. Virginitatis filio sit salus bene
dictio cū patre ⁊ sctō spū in sēpiterna se-
cula. Amē. ℣⁹. Diffusa est. ā. Martyr dei lau
dabilis fide firma ⁊ meritis sctā manēs valeria
celi cōparat gaudia effuso terris sāguine q̄ nos
iuuet sine fine. Orō de mat. Mēoria de aduen
tu. ¶ Ad matut. Inuit. Uirginalis palme xp̄m
adorem⁹ premiū ꝓ quo cesa valeria vexit caput
propriū. p̄s. Venite. Hy⁹. vt̄s. i vespis. In p̄mo
noct. ān. Natalibꝫ egregia ⁊ moribꝫ valeria de
genere gentiliū de spinis vernat liliū. p̄s Dn̄e
dn̄s. ān. Hec ⁊ i ipsis ritibꝫ nō gentilis gētilibus
iā xp̄o xp̄i nescia viuebat horrens vicia. p̄s. Ce-
li enarr̄. ā. Mente presaga celitus dono preuē-
ta spiritus carne mansit virginea rosa de stir-
pe spinea p̄s. Dn̄i est t̄ra. ℣⁹. Diffusa. Lcō i.

Anno quadragesimo scdo: octouia-
ni augusti pacificatis ꝓpter grām
natiuitatis iesu xp̄i ꝑ orbē gentibꝫ: misit
in gallias ꝓcuratorē suū leocadiū: q̄ erat
ex eius genere. vt galliā describeret: ⁊ tri-
butum acciperet in romanoꝝ potestate.
Octouiano autem mortuo tyberius fi-
lius eius prefatū leocadiū in p̄cipē gal-
liaꝝ cōstituit. ℟. Uictoriosa virgo valeria le
mouicis oriunda genere nobili sed moribus pu-
dicis nobilissima Nōdū īiciata xp̄i mysteriis pre
uisa est christo vas electionis. ℣⁹ Qm̄ elegit dn̄s
syon elegit eā in habitationē sibi. Nōdum. lc. ii.

Leocadius igitur cū vxore sua nōie
susanna ab vrbe roma veniēs ī le-
mouicā ciuitatē q̄ tunc p̄matū sup ali-
as galliaꝝ ciuitates tenebat: sibi sedē cō
stituit. ibiqꝫ cū filiā nōie valeriā de vxore
sua accepisset: postea a rebellantibꝫ bar-
baris contra romanos ī campania occi-
sus est. ℟. Predicante beato marciale credens
baptizata est valeria ⁊ repleta spū sctō. Subuer
tit ac diruit vniuersa ydoloꝝ figmenta. ℣⁹. Si-
mulachra gentium argentum et aurum opera

manuũ hoĩm. Subuertit. Lectio iii.

Valeria itaq3 lemouica ciuitate pre-celsis parẽtibus opibusq3 locuple-tatis sed paganis orta: dignitate generis moruq3 refulsit. Tyberio etiam interea mortuo claudius ĩperator eidẽ succedẽs misit in gallias loco leocadii stephanu3 pricipẽ. cui etiã iussit valeriã virginẽ de-spõsari. ℟. O q̃ glorificãda es virgo valeria q̃ sponsũ tuũ stephanũ respuisti. Dũ agno spõso virginũ virginitatẽ tuã vouens adhesisti. ℣. Dilexisti iusticiã ⁊ odisti iniqtatẽ. Dũ. Gloria. Dũ. In ii. noct. ãn. Idola cernẽs deiici ex viri apostolici marcialis sermonibus se lauit sacris fonti-bus. ps. Eructauit. ãn. Stephano duci gallie sponsata dotes gratie sponso terreno pretulit hinc dira mortis pertulit.. ps. Deus noster refugium. ãn. Die noctuq3 domino supplex pro sponso stephano ei vitã obtinuit per quẽ ce-sa occubuit. ps. Fundamenta. ℣. Spe. lc. iiii.

Tercio aũt anno imperii claudii ce-saris. beatus petrus aplorũ priceps marco euãgelista in alexandriam misso marcialẽ etiã lemouicas direxit. Qui cũ illuc peruenisset: p eius predicationẽ et miracula venerabilis susanna in xp̃m cre-didit. ⁊ baptisata est a sctõ marciale cum vnica filia sua valeria: ⁊ tota familia. et paulopost oẽs de ipa ciuitate ad fidẽ etiã xp̃i cõuersi ⁊ baptisati sũt: ⁊ cũcta ydola sua diruerũt. ℟. Carissime priceps non facio tibi iiuriã preponẽdo tibi mortalẽ psonã deũ verũ tibi prepono. Qui pro nobis natus est ex vir-ginis vtero. ℣. Perfectus deus pfectus homo ex aĩa rationali ⁊ humana carne subsistẽs Qui. lc. v.

Virgo vero valeria cũ post obitum matris sue virginitatẽ suã dño de-uouisset: iã dictus stephanus dux spõsus eius victor a barbaris regrediẽs: deuenit cũ magno exercitu lemouicã: vt sibi va-leriã in matrimonio copularet. Sed cũ ad aures eius peruolasset q̃ valeria xp̃iana esset nimio furore pmotus cũ satellitibus suis venit ad palaciũ: vbi xp̃i virgo die noctuq3 orõnibus insistebat: vt suã deus virginitatẽ conseruaret: et spõsum suũ relictis ydolis ad sui cognitionẽ con-uerteret. ℟. Cumq3 ducis furientis ĩperio du-ceretur ad victimã virgo expãsis ĩ celũ manib3 orauit dicẽs dñe suscipe animam meã. Et vox de celis audita ẽ ecce o valeria mox videbis christum sponsũ tuũ in gloria. ℣. Vox dñi in virtute vox dñi in magnificentia. Et vox. lc. vi

Audiens aũt beata valeria q̃ prin-ceps ad se veniret: occurrit ei cũ sũma beniuolẽtia. Quã ĩtuens voce minaci pcunctatur: an plus altũ sponsũ q̃ se diligeret. Cui blãdo alloquio imperterrita dei virgo rñdit. Non tibi o clarissime priceps facio iniuriã aliquã: mortalẽ tibi preponẽs: sed illũ diligo deũ: q̃ celi ⁊ terre cõtinet ĩperium. quẽ cognoui p beatum marcialẽ eius discipulũ: p cuius amore mortẽ non recuso subire. ℟. Triũphans ⁊ gaudens virgo valeria ad locũ peruenit vbi ple-cti iussa est ⁊ mox sũmo coniugẽda capiti. Vno ictu laniste capite truncata est. ℣. Propter veritatẽ ⁊ mansuetudinẽ ⁊ iusticiã. Vno ictu. Gloria. In iii. noct. ã. Dux ira fremit stephanus itus ardens vt clibanus dũ se sperni cõsiderat sctãm punire properat. ps. Cantate. i. ãn. Occurrit imperterrita nec auditur dñs monita sed ferit illã ipiger mox feriendus armiger. ps. Dñs regnauit ext. ãn. Caput cesũ fert brachiis ad sanctã sctã ppriis duricies marmorea plantis cedrus fit cerea. ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit. l. vii.

Quo audito dux nimiũ frendens: nõ eã diutius loqui pmisit. Sed repletus furore: iussit per armigerũ suũ preclarũ genere noĩe octariũ: eam capitis ple-xione aĩaduerti: cogitans in crastinũ beatũ marcialẽ in carcerem trudi: q2 nõ audebat sine iussu imperatoris eũ interficere. eo q̃ audierat eum venisse ab vrbe roma. Cum ergo sancta valeria ad decol-lationẽ duceretur: ait armigero qui eam debebat interficere Stulte hac nocte morieris: et ego incipiam viuere. ℟. Glorio-

se martyris examine corpus caput proprium de
portans ad pedes sc̄ti marcialis posuit. Vbi am
mirantibus q̄ aderāt marmor plātis virgineis
īpressa tenēs vestigia cessit. V. A dn̄o factum est
istud ⁊ est mirabile ī oculis nostris. Vbi. Lcō viii.
Qunq̄ ad locū puenisset: oratione fa
cta gaudēs et ītrepida vltro collū
extēdit: ⁊ tunc vno ictu laniste capite trū
cata est. Cuius aīam adinstar solis fulgi
dā: oēs tam pagani q̄ xp̄iani ab āgelis ī
celū deferre viderūt. Corpus vero eius ꝓ
tinus quasi viueret caput suū propriis
manibus accepit: et erectū firmis gressi-
bus: quasi ad quattuor stadia pgēs: vsq̄
ad sanctū dei marcialē peruenit. Ibiq̄ ca
pite suo āte pedes sancti suauiter deposi
to: leniter postmodū decubuit terre. R.
Postq̄ predictā virginem ad mortē armiger du
ci ꝑtulit statim mortuus ad pedes ducis cecidit
sed marcialis prece. Mox et armiger a morte et
ab infidelitate humiliatus surrexit. Vꝰ. Quoni
am excelsus dn̄s ⁊ humilia respicit et alta a lon
ge cognoscit. Mox ⁊ armiger. Lectio ix.
Nocte vero īminente armiger ducis
qui eā decollauerat: tanta miracu
la videns: ad principē festinus venit. Cū
q̄ et q̄ per eā viderat enarrasset: mox ab
angelo percussus: ad pedes ducis cadens
expirauit. Dux itaq̄ stephanus nimio
timore percussus: cū cuncto exercitu suo
ad pedes beati marcialis prostratus: pe-
nitentiā postulauit. Tunc sanctus mar
cialis apprehendit manū defūcti: ⁊ resusci
tauit eū. Qd̄ vidētes dux ⁊ cunctus exer
citus eius: ad xp̄m cōuersi baptisati sunt
numero quindeci milia. R. O sc̄tā. Vts̄. in
vis. ps. Te deū. V. sac. Spē tua. ¶ In l. ā.
Laudes decēt valeriā domū tuā rex regiā
hec parata sedes tua visat nos ad festa
sua. ā. Cōiubilemus dn̄o q̄ sponsā suā gemino
coronat diademate suo signatā stigmate. ā Ad-
hesit post te aīa ⁊ caro mea victima tua q̄z deus
dextera me suscepit in ethera. ān. Deo sit bene-
dictio qui sponsā de incendio babilonis eripuit
dum virgo sponsum respuit.. ān. Autorem vnū
omnia te laudant laude socia valerie qui glori
am dedit sicut victoriā. cp̄m. Emulor eni. hyꝰ
Virgineus flos liliū cruore fusus ro
seo palmā ferēs martyrii assistit co
rā dn̄o. Deuicto mundi pricipe vt sydus
iter sydera in xp̄i pollet agmine felix vir
go valeria. Cuius nos ipse precibus suā
locet in dexterā cui laus est ⁊ gloria p in-
finita sc̄la amē. Vꝰ. Elegit eā. ān. Gaudeant
fideles populi hymnū cantantes dn̄o deprecan-
tes valeriā spōsā xp̄i dignissimā vt misereatur
nostri ꝑ memoria sui. ps. Bn̄dictus. Oratio
Omp̄s sēpiterne deus. q̄ beatā vale-
riā virginē tuam hodierna die per
martyrii palmā celestē fecisti cōscendere
gloriā: da nobis eius suffragātibus meri
tis cunctoꝝ veniā delictoꝝ: vt ad eiusdē
mereamur ꝑtingere cōsortiū. Per dn̄m.
Mēoria de aduētu. Ad hoꝝ. āe. de laud. Ad ix.
ān. Autorē. Ceta de cōi. Orō vts̄. In vis sup
pos. ān. O dn̄i pietas ⁊ xp̄i sūma potestas mor-
te petit roseas valeria virgo choreas magnifica
uit dn̄s cui os virgineū canit hymnū ipetret hec
nobis eterne gaudia lucis. Cp̄m. hyꝰ. ⁊ V. vts̄. ā
Beata es virgo ⁊ martyr xp̄i valeria q̄ in tha-
lamis perpetuis spōsi tui oī lapide precioso orna
tis cū splendore ineffabili exultas ⁊ nuptias eiꝰ
videbis cum gaudio ⁊ exultatione ineternū. ps.
Mag. Orō vts̄. Mēoria de aduētu. ¶ In fe
sto reliquiaꝝ. Ad vs̄. ān. Corpora sc̄toꝝ. ān. In
circuitu. ān. Fulgebunt iusti. ān. Sanctū ⁊ verū
ān. Gaudēt in celis. cp̄m. Sancti ⁊ iusti. R.
Concede nobis. hyꝰ. Sctōꝝ meritis. Hi sūt
Te sūma. vꝰ. Letamini. ān. Dic nobis quādo
hec erunt dn̄e ⁊ qd̄ signū aduentus tui videte ne
q̄s vos seducat vllomodo audituri eni estis pre-
lia videte ne turbemini in patientia eni vestra
possidebitis aīas vestras. ps. Magn̄. Orō de
mat. Mēoria de aduētu. Ad matut. Inuitat.
Adoremus saluatoris venerantes gratiā. Qui
perhenne sc̄tis suis largitus est coronam. ps. Ve-
nite. hyꝰ. Sanctoꝝ meritis. Hi sūt. Te sū
ma. In p̄io noct. ān. Sp̄s sanctus in te descē

det maria ne timeas habens in vtero filiũ dei
allá. ps. Dñe dñs nr̃. á. Ne timeas maria iue
nisti gratiá apud dñz ecce cõcipies ꝛ paries filiũ
allá. ps. Celi enarr̃. án. Btá es maria q̃ credi
disti pficientur i te q̃ dicta sũt tibi a dño allá. ps
Dñi est terra. ℣. Egredietᷓ virga de radice ies
se. Et flos de radice eius ascendet. Jube dõne.
Alma virgo virginũ. Lectio prima.

Adest nobis dilectissimi solẽnis dies
de susceptione sctãꝝ reliqãꝝ glori
ose sẽpq̃ virginis marie. ꝛ sctõꝝ iohis ba
ptiste. ꝛ andree apl'i. stephani quoq̃ ꝓtho
martyris: necnõ bti dyonisii galloꝝ apl'i
Maria virgo genuit nobis regẽ regũ. au
di cõceptiõis ĩitiũ. audi puerperii gaudiũ
audi pseuerantẽ ĩ virginitate famulatũ
Missus est ãgelus gabriel a deo. ꝛcẽ. Hec
est eni flos cãpi: de qua ortũ est preciosũ li
liũ cõuallíũ: p cuius partũ mutatᷓ natu
ra plastoꝝ: qua deletᷓ ꝛ culpa. Tu aũt. ℟.
Missus est gabriel ãgelus ad mariá virginẽ de
spõsatá ioseph nũciãs ei verbũ ꝛ expauescit vir
go de lumine. Ne timeas maria ĩuenisti gratiá
apud dñm. Ecce cõcipies ꝛ paries ꝛ vocabitᷓ altis
simi filius. ℣. Aue maria gratia plena dñs te
cũ. Ecce. Jube dõne. Btẽ marie vgis filius. L. ii.

Precisũ est ĩ ea illud eue ĩfelicitatis
elogiũ. de qua dicitᷓ. In tristicia pa
ries filios: qr ista dñz ĩ leticia parturiuit.
Eua eni luxit: ista vero exultauit. Eua
lachrimas: maria gaudiũ in vẽtre porta
uit: qr illa pctõrem: ista edidit ĩnocentẽ. ℟.
Aue maria gratia plena dñs tecũ. Sp̃s sãctus
supueniet in te ꝛ virtus altissimi obũbrabit tibi
qd̃ eni ex te nascetᷓ sanctũ vocabitᷓ filius dei. ℣.
Quomodo fiet istud qm̃ virũ nõ cognosco ꝛ rñ
dẽs ãgelus dixit ei. Sp̃s. Jube. Sctá dei ge. L. iii.

Virgo q̃ppe genuit qr virgo cõcepit
ĩuiolata peperit: qr in cõceptu libi
do nõ fuit. vtrobiq̃ miraculo: ꝛ sine corru
ptione grauida: ꝛ ĩ partu virgo puerpera
Aue inq̃t ãgelus ad eã gratia plena dñs
tecũ. Et ait maria Ecce ancilla dñi: fiat
michi scd̃m verbũ tuũ. Beata q̃ credidit
qm̃ pfecta sũt oia q̃ dicta sũt ei ab ãgelo
Virgo eni cõcepit: ꝛ post partũ virgo ĩui
olata pmansit. ℟. Suscipe verbũ virgo ma
ria qd̃ tibi a dño p angelũ trãsmissũ est concipi
es p aurẽ deũ paries ꝛ hoiem. Vt benedicta dica
ris iter oẽs mulieres. ℣. Paries q̃dem filium ꝛ
vginitatis nõ patieris detrimẽtũ efficieris gra
uida ꝛ eris semp mater intacta. Vt. Gloria. Vt.
In ii. noct. án. Perpetuis nos dñe scti iohis ba
ptiste tuere presidiis ꝛ q̃to fragiliores sumus tã
tomagis necessariis attolle suffragiis. ps. Bo
nũ est cõfi. Qre sabbi i l'. án. Andreas xp̃i fa
mulus dignus deo apl's germanus petri ꝛ ĩ pas
sione socius. ps. Benedicã. Feria ii. án. Lapi
dauerunt stephanũ ꝛ ipse inuocabat dñm dicẽs
ne statuas illis hoc peccatum. ps. Dñe quis.
℣. Letamini. Jube dõne. Deus pater omp̃s. Let
consequẽter cões benedictiões. L. iiii.

Audiamus adhuc ergo paululũ fr̃es
q̇d ad profectũ oim nostrũ salua
toris nuncius predicabat Parate inquit
viã dño: rectas facite semitas dei nostri.
Ille viã dño parat: q̇ luxuriantis carnis
respuẽs voluptates: toto mentis sue spũ
suspẽsus ad deũ vigore se castitatis acci
git. ℟. Inter natos mulieꝝ non surrexit maior
iohẽ bptá. Qui viá dño preparauit ĩ heremo. ℣.
Fuit hõ missus a deo cui nomẽ erat iohẽs. Qui.

Erat andreas frater symonis pe L. v.
tri vnus ex duobz q̇ audierãt a io
hãne: ꝛ secuti fuerãt iesũ. Inuenit hic pri
mus petrũ fratrẽ suum: ꝛ dixit ei. Inueni
mus messiã q̇ dicitur xp̃s. O vera pietas
Statim vt inuenit iesũ: statĩ vt inuenit
thesauꝝ: fratri nunciat. fratrẽ vocat: vt
quẽ habebat fratrem germanitate: habe
ret fratrẽ ꝛ fide. ℟. Vir iste in populo suo mi
tissimus apparuit sanctitate aũt et gratia ple
nus iste est qui assidue orat. Pro populo et pro
ciuitate ista. ℣. Pro eo vt me diligerẽt detrahe
bant michi ego autẽ orabam. Pro. Lcõ vi.

Si quid distare ĩter martyres potest:
precipuus videtur esse q̇ primus est
Nam cũ sãctus stephanus ab apostolis

diacon⁹ ordinatus sit: apostolos ipos beata ac triumphali morte precessit: & sic qui erat inferior in ordine: primus factus est in passione. Mortem enī quā saluator dignatus est pro oībus pati: hanc ille prim⁹ reddidit saluatori. ℟. Ecce iā corā te prothomartyr stephane suppliciter assistentes te deuote precamur. Ut q̄ pro te lapidātibus deū deprecatus es pro nobis apud ipm intercedere digneris. ℣⁹. Caritatis gratia repletus pro persecutoribus orans filiū hoīs ad dexterā patris stantē videre meruisti ideoqꝫ precamur. Ut q̄. Glia pro nobis. ¶ In iii. noct. ān. ¶ Ecclesia illisqꝫ necdū in locis erat & populus ille nouā cōstruxit ac officia seruientiū clericoꝝ ex more constituit probatasqꝫ psonas honore secundi ordinis ampliauit. ps. In dño confido. ān. Dum sacrū mysteriū beat⁹ dionisius celebraret in carcere apparuit ei cū multitudine angeloꝝ dñs iesus xps. ps. Dñe in virtute. ān. Dansqꝫ illi sancta dixit accipe hoc care meus quod mox complebo tibi vna cū patre meo. ps. Deus vene. gētes ¶ q̄re feria v. ℣⁹. ¶ Ora p nobis dñꝫ martyr. l. vii

Preciosus dñi dionisius cū arcis rome menibus auspice xpo presentiam sui intulisset: beatū clementem pōtificē. sancte & sūme apostolice sedis tam apicē gubernantē inuenit: a quo digno ē cū honore susceptus: & cū eo aliquādiu familiariter conuersatus. ℟. In hoc ergo loco experiuntur infirmi quātū dei famulos conueniat honorari. Ubi recipit cecitas visum debilitas gressum et obstructe aures recipere merentur auditum. ℣⁹. Hunc ergo locum dei famulus elegit expetendū. Ubi recipit. ¶ Lectio viii

Uides inquit sanctus clemēs mi frater carissime macari dionisi quanta est messis dominice sationis: et q̄ pauci sunt operarii. Itaqꝫ iubente beato clemente petri apostoli successore: quo amplius gentilitatis feruere cognouit errorem: illuc intrepidus et calore fidei armatus accessit: et parisius dño ducente peruenit. Ubi doctrina preclarus et miraculis choruscans: que athenis paulo docente didicerat: gallis ministrauit. ℟. Per beatum dionisium fiunt hic diuina mysteria per orationem eius ceci illuminantur et natale eius demonia effugantur. Et infirmi sanātur. ℣⁹. Peccatoꝝ indulgentia condonatur & reorū vincula relaxantur. Et infirmi. l'c. ix.

Cumqꝫ sepissime ab ydolorum pontificibus contra eum seditio excitaretur in populo: ita vt plebes innumere de vicinis regionibus cum armis ad perdendum ipsum concurrerent: mox vt illum videre poterant: omni ferocitate deposita. aut se illi prosternebant spiritu sācto cōpuncti ad credēdum: aut nimio terrore perterriti: ab eius presentia fugiebāt Miroqꝫ modo inermi viro non valebat plebs armata resistere: sed subdebat se illi potius certatim gallicanus coturnus atqꝫ germanica ceruicositas: iugūqꝫ christi suaue: imponi sibi acta cordis contritione poscebat. ℟. Uir inclitus dionisius martyr domini preciosus succensus igne diuini amoris constanter sustinuit supplicia passionis. Et per immanitatem tormentorum peruenit ad societatem angelorum. ℣⁹. Cuius intercessio nobis obtineat veniā qui per tormenta passionis eternam meruit palmam et sempiternā coronam. Et per imanitatē. Gloria patri. Ad societatē. ps. Te deum. ℣⁹. sacerd. ¶ Exultabunt scti in gloria. ¶ In laudibus ān.

Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. ān. Inter natos mulierum non surrexit maior iohanne baptista. ā. Uiduo viuens pendebat in cruce pro christi nomine beatus andreas et docebat populum. ān. Lapides torrentes illi dulces fuerunt ipsum sequuntur omnes anime iuste. ān. Et facta est comes multitudo celestis exercitus exanimi corporis beati dionisii caput proprium deportantis laudans deum et dicens gloria tibi dñe. Cpm.

Sancti per fidē vicerūt regna operati sunt iusticiā adepti sūt repromissiones: i xpo iesu dño nostro. Deo grās. Hy⁹

Deuota sanctoꝝ fides inuicta spes cre
dentiū pfecta xp̄i caritas mūdi tri
umphat principē. In his paterna gloria
in his voluntas filius exultet in his spiri
tus celū repletur gaudiis. Te nunc redē
ptor quesumus vt ipsoꝝ consortio iūgas
precantes seruulos in sempiterna secula.
Amen. v⁹. Justoꝝ. ān. Beati eritis cum vos o-
derint hoīes ⁊ cū separauerint vos et exprobraue
rint ⁊ eiecerint nomen vestrū tanꝙ malū ꝓpter
filiū hoīs gaudete ⁊ exultate ecce eni merces ve-
stra multa est in celo. ps. Bn̄dictus. Oratio.

Propiciare quesumus dn̄e nobis fa-
mulis tuis: per sanctoꝝ tuoꝝ quo
rū reliquias hodierna die ī presenti susce
pim⁹ ecclesia merita gloriosa: vt coꝝ pia
intercessione. ab oībus sēper protegamur
aduersis. Per dn̄m. Meōria de aduētu. Ad
primā. ān. Corpora sctōꝝ in pace sepulta sunt
et viuent noīa eoꝝ ineternū. Ad iii. ān. Dabo
sctis meis locum noiatum in regno patris mei.
cp̄m. Scti et iusti. R̄. Letamini allā. V⁹. Ex-
ultent. Orō. Propiciare. Ad vi. ā. Beati pa
cifici beati mundo corde qm̄ ipsi deū videbunt.
cp̄m. Reddet. R̄. Exultent iusti ī cōspectu dei
allā. V⁹. Justi aūt. Orō vt s. Ad ix. ān. Exulta
būt scti in gloria letabūtur ī cubilibꝫ suis. Cp̄m

Sanctoꝝ sicut aquile iuuētus reno-
uabitur: ⁊ florebunt sicut liliū in ci
uitate dn̄i. R̄. Justi aūt ipꝑpetuū. v. Et apd̄.
v. Justoꝝ. Orō vt s. Ad vs. sup ps. ā. Isti etei
mario digni sunt honore venerari ī terris quos
in celis rex regū immensa cumulauit gloria. cp̄z
Sancti ⁊ iusti. hy⁹. Sctōꝝ meritis. vt in
pris vesperis. V. Letamini. ān. Isti sunt viri sā
cti quos elegit dn̄s ī caritate nō ficta ⁊ dedit illis
gloriā sempiternā quoꝝ doctrina fulget ecclia
vt sole luna allā. p̄. Mag. Orō. vt s. In festo
sancti nicolai. Ad vesperas. ān. Similabo. de
cōi. cū cetis. cp̄m. Ecce sacerd. R̄. Ex eius tū
ba. vltimū de mat. hy⁹. Iste cōfessor. vel hy⁹

Pange lingua nicolai presulis pre-
coniū vt nos sūmus adonay rex ⁊
pater oīm ad salutis portū trahi faciat p
filium. Dum penderet ad māmillā ma
tris ab infantia quarta semel bibit illā
atqꝫ sexta feria ne per lactis puer stillaꝫ
solueret ieiunia. Sublimatus ad honorē
nicolaus presulis pietatis tāte rorē cun-
ctis pluit populis vt nec parē vel maiorē
haberet ī seculis. Auro dato violari vir
gines prohibuit far in fame vas in mari
seruat et distribuit timētibus naufraga
ri nautis opē tribuit. A defunctis susci
tatur furtū qui cōmiserat ⁊ iudeus bapti
satur aurūqꝫ recuperat huic vita restau
ratur hic ad fidem properat. Nicolae sa-
cerdotū honor virtus gloria plebē omnē
clerū totū mentes manus labia ad reddē
dū deo votū tua iuuet gratia. Sit laus
sūme trinitati virtus ⁊ victoria q̄ det no
bis vt beati nicolai gaudia assequamur
laureati post vitā ī patria amē. v⁹. Ora ꝓ
nobis btē nicolae. Vt digni. ā. O pastor eterne o
clemens ⁊ bone custos q̄ dū deuoti gregis preces
attēderes voce lapsa de celo presuli sctissimo di
gnū epatu nicolaū ostendisti tuū famulum. ps.
Mag. Orō de mat. Meōria aduētus. Inuitat.
Adoremus regē seculoꝝ: ī quo viuit nicolaus ho
nor sacerdotū. ps. Venite. hy⁹. Jesu redēptor
In prio noct. ān. Nobilissimis siqdem natali-
bus ortus velut lucifer nicolaus emicuit. p̄. Be
atus vir. ān. Postꝙ domi puerilē decurrit eta-
tē cunctis huius mūdi spretis oblectationibꝫ xp̄i
se iugo subiiciēs documētis sctis suū prebuit au
ditū. ps. Quare fremuerūt. ān. Pudore bono
repletus dei famulus sūptibus datis stupri ne-
phas ꝓhibuit. ps. Dn̄e qd. v. Justū. Lctō pria.

Beatus igitur nicolaus ex illustri ꝑ
sapia vrbis pathere parētibus san
ctis et diuitibus natus est. quem vt mox
parentes eius feliciter genuerunt. dein-
ceps cōtinenter vixerunt deū semper orā
tes: vt puerū illū nō tātū diuitiaꝝ ꝙ mo
rū suoꝝ haberent heredē. Illis aūt deus
ab eius īfātia demōstrauit qualis futur⁹
esset. Nā cū adhuc lacte aleret: quarta et
sexta feria semel tantū in die lactebat R̄

Confessor dei nicolaus nobilis progenie sed no
bilior moribꝫ. Ab ipo puerili euo secutus dñz me
ruit diuina reuelatione ad sũmũ ꝓuehi sacerdo
tiũ. ℣. Erat enim valde cõpatiens et super af/
flictos pia gestans viscera. Ab. lcõ ii.

Factus autẽ iuuenis alioꝝ iuuenũ
lasciuiã fugiẽs: vel solus vel cũ pa
rentibus sẽper ad ecclesiã veniebat. ⁊ qc/
quid de sacra scriptura audiebat: memo
riter retinebat. Vtroqꝫ parẽte orbat⁹. quo
tidie in se ptractabat. quomodo diuitias
suas sine hoim laude pauperibꝫ erogaret.
Talia eo cogitãte: accidit vt q̇dam cõui
caneus eius oli nimiũ locuples. ad tantã
deuenisset inopiã: vt nec necessaria vite
haberet. ℟. Operibꝫ sctis nicola⁹ humiliter in
sistẽs. Reuelatiõe diuina ꝓuectus ẽ ad sũmũ sa
cerdotii gradũ. ℣. Voce q̇ppe de celo lapsa cuidã
ĩsinuat̃ ꝑsuli dignũ epatu nicolaũ. Reuela. l. iii.

Quid plura: Jngruẽte iedia tres vir
gines filias quas habebat: quarũ
nuptias etiã ignobiles viri pre pauptate
ipsaꝝ spernebãt. fornicari cõstituit: vt ip
saꝝ saltẽ ĩfami cõmercio stupri: ĩfelicẽ a/
geret vitã. ℟. Quadã die tẽpestate seuissima
cassati naute ceperũt sctm̃ inuocare nicolaũ. Et
stati cessauit tẽpestas. ℣. Mox illis clamãtibus
apparuit quidã dicẽs illis ecce adsũ q̇d vocastis
me. Et. ⅃ Jn ii. noct. ãn. Auro virginũ icestus au
ro pris eaꝝ iopiã auro prorsus vtroꝝqꝫ detesta
bilẽ ĩfamiã dei seruus ademit nicolaus. ps. Cũ
inuoca. ã. Jnnocẽter puerilia iura trãscẽdẽs euã
gelice ĩstitutiõis discipulus effectus est. ps. Ver
ba. ãn. Gloriã mundi spreuit cũ suis oblectatio
nibꝫ ⁊ ideo meruit ꝓuehi ad summũ sacerdotii
gradũ. ps. Dñe dñs nr̃. ℣⁹. Amauit. Lcõ iiii.

Quod vt vir sãctus audiuit: miserri
mo cõdolẽs hoi atqꝫ virginum exe
crãs stuprũ: quadã nocte auri massam ĩ
pãno ligans: in domũ illius ꝑ fenestram
clã iecit: clãqꝫ recessit. Surgẽs aũt mane
pater ĩuenit auꝝ illud: ⁊ ꝓ gaudio lachri/
matus: ⁊ deo grãs agens nuptui dedit ex
eo primogenitã sibi filiã. ℟. Audiẽs xp̃i cõ/
fessor triũ iuuenũ innocẽtũ necẽ precucurrit q̇p/
tocius ad locum quo fuerãt plectẽdi. Et libera/
uit eos. ℣⁹. Statiqꝫ solutos a vinculis vsqꝫ ad
pretoriũ cõsulis secũ adduxit. Et libe. Lctõ viii.

Interea paucis euolutis diebus ecce
cultor trinitatis aduenit nicolaus.
et iterate vicis factũ trino supplere cupi
ens numero: equale duũ iactauit talen/
tũ. Cuius sonitu excitatus homo: statim
egressus: iã euadẽtẽ iãqꝫ fugiẽtẽ: tali sub
seq̇tur voce. Siste gradũ: teqꝫ aspectui ne
subtrahas nostro. Oli te videre deside ra
ui: oli te videre cõcupiui. Sic fatus: ocior
aduolat palliocꝫ correpto: nicolaũ agno/
uit ꝑ fimbrias. Mox humi ꝓstratus: oscu
lari satagebat pedes eius. Qđ renuẽs ex
egit ab eo: ne cuiq̃ꝫ quousqꝫ vitales cape/
ret auras: eũ huius rei indicaret actorem
℟. Qui cũ audissent scti nicolai vocẽ stati expã
dũt manus vtrasqꝫ ad celũ. Saluatoris laudã/
tes clementiã. ℣. Clara q̇ppe voce corã hoibus
dignũ referebãt illũ dei famulũ. Saluato. l. vi.

His itaqꝫ trãsactis mirrea metropo/
li ciuitate suo orbata ãtistite cõue/
nerũt vicini epi. vbi illi scdm ĩstituta ca
nonũ: de ydoneo epo ꝓuisuri. Ad cuius
electionẽ cũ vni eoꝝ eminẽtiori alioꝝ vo
ta depẽderẽt. reuelatũ est vt nocte fores ec
clesie obseruarẽt. ⁊ clericũ q̇ primus veni
ret ad matutinas: epm̃ cõsecrarẽt. Qđ et
factũ est. Adueniens igitur primus btũs
nicolaus cõsecratus est epũs licet multũ
resisteret: in tantaqꝫ virtutũ bonitate ꝑ/
mãsit: q̃ eius sanctitatẽ fama miraculo
rũ innumerabiliũ ꝑ totũ orbem diffudit
℟. Btũs nicolaus iã triũpho potitus nouit su/
is famulis ꝓbere celestia cõmoda q̇ toto corde de
poscũt ei⁹ largitiões. Jlli nimiꝝ tota nos deuotio
ne oportet cõmittere. ℣. Vt apud xp̃ꝫ ei⁹ patroci
niis adiuuemur sẽp. Jlli. ⅃ Jn iii. noct. ã ⅃ Põtifi
ces almi diuina reuelatiõe letificati nicolaũ ꝓsu
lẽ deuotissime cõsecrauerũt. ꝑ Dñe q̇d. ã. Sctũs
q̇dẽ triticũ qđ a nautis postulauerat acceptũ ⁊ sa
gacitate distribuere ⁊ augere ꝑcibꝫ ĩpetrauit. ps.

Dn̄e ī virt. ān. Muneribꝫ datis neci sūt iuue
nes inocentes addicti qbꝫ dn̄i seruus vite fuit p
sidiū festināt. ps. Dn̄i ē tra. v. Ora p no. l. vii

Celebratibꝫ aūt nicenā sinodū sctis
simo papa siluestro. ⁊ gloriosissimo
pricipe cōstātino. heresi arriane cōdēnan
de iterfuit honor sacerdotū btissimus ni
colaus: senectute iā corporetenus debili
tatus. Qui a cunabulis miraculoꝝ gra
chorușcās: paucis p ost hoc cōsiliū diebus
euolutis. celestē cōscēdit gloriā: preciosuꝫ
thesauꝝ terris corpus relinquēs. Ad cui⁹
honorē vnū de inumerabilibꝫ eius mira
culis breuiter pstringamus. R. Sūme dei
cōfessor nicolae te venerātes ptege. Nāqꝫ credi
mus tuis precibꝫ nos posse saluari. V. Qui tres
pueros morti addictos illesos abire fecisti tuis
laudibꝫ instantē cōserua plebem. Nāqꝫ. l. cō viii

Erat qdā miles ī normania q capel
lā ī honorē scti nicolai cōstruxerat
ī qua singulis ānis festū eius cū magno
honore solēnizabat. Accidit aūt vt filius
eius cū qbusdā sociis suis vltra mare p
fectus a paganis caperet. Et cū singulis
diebꝫ corā soldano prostratus cū baculo
grauissime cederet: cōtigit ipm cū aliis ī
die scti nicolai corā ipso soldano verberā
dis adduci. R. Seruus dei nicolaus auri pon
do triū virginū redemit pudorē. Eaꝝqꝫ patris
īpudicā remēso auro fugauit iopiā. V⁹. Affluēs
itaqꝫ misericordie visceribus metallo duplicato
propulsauit eaꝝ infamiā. Earumqꝫ. l. ix

Tunc ille recolēs gaudiū patris qd ī
domo sua ī honorē scti nicolai tali
die facere cōsueuerat: flere mirabilit cepit
Quē cū soldanus sic plusq solito geme
re cerneret: ⁊ ab eo causā tāti luctus inq
sisset: grauius eū cesū in carcerē reclusit.
Vbi cū pre tristicia obdormisset: stati eui
gilās ī dicta capella pris sui: cum aliis fe
stū scti nicolai celebrātibꝫ īcolumē se rep
perit. R. Ex eius tūba marmorea sacrū resu
dat oleū quo liniti sanant ceci surdis audit⁹ red
dit. Et debilis qlqꝫ sospes regredit. V. Caterua
tim ruunt populi cernere cupiētes q p eū fiunt
mirabilia. Et debilis. Gl'ia. Et debilis. Prosa

Sospitati dedit egros olei pfusio. Ni
colaus naufragantū affuit psidio
Releuauit a defūctis defunctum ī biuio.
Baptisat auri viso iudeus īdicio. Vasi
mari mersū patri reddit cū filio. O q p
bat sctm̄ dei farris augmentatio. Ergo
laudes nicolao cōcinat hec cōcio. iii. Nā q
corde poscit illū ppulsato vicio. Sospes
regredit. ps Te deū. V. Inueni dd. In l. ān

Beatus nicolaus adhuc puerulus multo ie
iunio macerabat corpus. ā. Ecclesie sctē
frequētās limina sacra pectori cōdebat mādata
ān. Juste ⁊ sctē viuēdo ad honorē sacerdotii me
ruit pmoueri diuinitus. ān. Amicus dei nicola⁹
pōtificali decorat⁹ īfula oibus se amabilē exhi
buit. ā. O p oīa laudabilē virū cuius meritis ab
oī clade liberātur q ex toto corde qrunt illū. cpꝫ.
Ecce vir prudēs. hy⁹. Iste cōfessor. vel Pā
ge ligua. vts. ā. Copiose caritatis nicolae pō
tifex q cū deo gloriaris in celi palatio cōdescēde
supplicamus ad te suspirātibus vt exutos gra
ui carne pertrahas ad superos. ps. Bn̄d. Orō.

Deus qui beatum nicolaū pontificē
tuum innumeris decorasti mira
culis: tribue qsumus. vt eius meritis et
precibus a gehenne incendiis liberemur.
Per dn̄m. Meōria de aduētu. Ad hos āe. de
laud. Cap. R. ⁊ v. de cōi vnius cōfesso. epi. Orō
vts. Ad vs. sup pos ān. O p oīa. Cpm. hy⁹. v⁹
vts. ī primis vespis. ān. O xpi pietas oī pseque
da laude q sui famli nicolai merita lōge lateqꝫ
declarat nā ex tūba eius oleū manat cūctosqꝫ lā
guidos sanat. p. Mag. Orō vts Meo. fare vgis
de pi. Postea fit mēo. oct. sci ādree p ā. Andreas
xpi famulus dign⁹ deo apl's germanus petri ⁊
in passione socius. v⁹. In oēm. Orō.

Btūs ādreas apl's p nobis dn̄e tuū ī
ploret auxiliū: vt a nr̄is reatibꝫ absoluti
a cūctis etiā piculis eruamur. P. Mēo. de
aduē. ⁊ ī mat. p ā. Btūs ādreas orabat dicēs dn̄e
rex etne glie suscipe me pēdētē ī patibulo. V. Nis
ho. Orō vts In cōceptiōe btē marie. Ad vs. ā

Hec est regina virginū q̄ genuit regem velut rosa decora virgo dei genitrix per quā reperimus deū et hoīem alma virgo intercede pro nobis oībus.ps.Letat⁹ ān.Ortus conclusus es dei genitrix ortus cōclusus fons signatus surge propera amica mea.ps Ad te leuaui.ān.Hec est q̄ nesciuit thorum i delicto habebit fructū in respectione aīarum sanctarum.ps.Nisi quia dn̄s.ān.Felix nanqȝ es beata virgo maria q̄ ⁊ genitricis dignitatē obtinuisti ⁊ virginalē pudiciciā nō amisisti.ps.Qui confidunt.ān.O gloriosa dei genitrix virgo sēper maria que dn̄m oīm meruisti portare et regem angelorꝝ sola virgo lactare nostri q̄sumus pia memorare et pro nobis xp̄m deprecare vt tuis fulti patrociniis ad celestia regna mereamur peruenire.ps.In conuertendo. Capl'm.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris ⁊ flores mei fructus honoris et honestatis.℞.Ad nutū dn̄i nostrū ditantis honorē. Sicut spina rosam genuit iudea mariā.℣.Vt vicium virtus operiret gratia culpā.Sicut Gloria.Genuit. Hy⁹.

O quā glorifica luce choruscas stirpis dauitice regia proles sublimis residēs virgo maria supra celigenas etheris oēs.Tu cū virgineo mater honore āgelorꝝ dn̄o pectoris aulā sacris visceribȝ casta parasti natus hinc deus est corpore christus.Quem cunctus venerans orbis adorat cui nunc rite genu flectitur omne a quo nos petimus te veniēte abiectis tenebris gaudia lucis.Hoc largire pater luminis oīs natum per propriū flamine sacro qui tecum nitida viuit in ethera regnans ac moderans secula cuncta.Amē ℣.Post partū.ān.Sancta maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue flebiles ora populo interueni pro clero itercede p̄ deuoto femineo sexu.ps.Mag.Orō de mat.Meōria de aduētu.Ad cōpletoriū.ā.Sancta dei genitrix virgo semper maria intercede pro nobis ad dn̄m deum nostrū.ps.Cū inuocarē. Hy⁹.

Virgo dei genitrix quē totus non capit orbis in tua se clausit viscera factus homo.Vera fides geniti purgauit crimina mūdi et tibi virginitas inuiolata manet.Te matrē pietatis opē te clamitat orbis subuenias famulis o benedicta tuis.Gloria magna patri cōpar tibi gl'ia nate cū sctō spū gl'ia magna patri.Amē Cp̄m.Tu in nobis.ān.O maria q̄ stella latine maris vocitaris origenis hoīm linguis succurre pudica solamēqȝ tuū mereamur habere perhenne.ps.Nunc dimittis. āte Dn̄s vobiscū. ℣.Cōceptio est hodie sctē marie virginis.Cuius vita īclita cūctas illustrat ecclesias. Oratio.

Famulis tuis q̄s dn̄e celestis gratie munus impartire:vt quibus beate virginis partus extitit salutis exordiū cōceptionis eius votiua solennitas pacis tribuat incrementū.per dn̄m.¶In matut Inuitat.¶Venerantes sacrā beate genitricis dei marie conceptionē.Eternū adoremus dn̄m.ps. Venite.hy⁹.O q̄ gloriosa.¶In p̄mo noct.ā. Excelsi patris geniti genitrix generosa hoc geniū speciale dedit tibi filius almus vnde tuū cūctis solamen ferto misellis.ps.Dn̄e dn̄s nr̄. ān.Tu prece pfusa dn̄m natūqȝ pudica posce maria tuis p̄ seruis crimine lapsis q̄ sup astra nitēs vt splēdida luna choruscas.p.Celi enar. ān.Cui sol luna solū pelagus pariter famulāt vētre sacro maria portasti lacte nutristi ip̄ȝ p̄ nobis petim⁹ deposce piaculis.p̄ Dn̄i ē.℣ Diffusa Jube.Alma vgo vginū itcedat p̄ nobis ad dn̄ȝ Amē.L.i

Anselmus cantuariēsis archieps̄ ⁊ pastor anglorꝝ:coepiscopis suis salutē: ⁊ perpetuā in dn̄o benedictionē.Cōceptio venerāda genitricis dei marie dilectissimi frēs.quēadmodū p mltorꝝ signorꝝ experimēta i āglia ⁊ i frācia.ceterisqȝ cōclimatibȝ celebrāda sit oli declarata:me enarrāte audiat dilectio vr̄a.Tēpore illo quo diuine placuit pietati:anglorꝝ gentē de malis suis erroribȝ corrigere:sueqȝ seruitutis officiis arti⁹ astrigere:gl'iosissimo normanorꝝ duci guillermo:eādē patriā debellādo subegit

Qui scilicet guillermus tunc tēporis rex anglorum dei virtute. et sua īdustria totius ecclesie dignitates et honores: ī melius reformauit. Audientes aūt daci angliam normanis esse subiectā grauiter īdignati: eo quod suo quasi iure hereditario iniuste priuarentur arma parant: classes aptāt. vt eos adeūtes: a data sibi diuinitus patria expellant. Tu aūt. ℟. Hodie concepta est beata virgo maria ex progenie dauid per quā salus mundi credentibus apparuit. Cuius vita gloriosa lucē dedit sclo. ℣. Btissime virgīs marie cōceptionē deuotissime celebremus. Cuius. Jube dōne. Beate marie virginis filius sit nobis adiutor et propicius. Amen. Lctō ii.

Hoc cōperto rex prudētissimus guillermus helsinū quēdā abbatē religiosū ramesiēsis cenobii. in daciā dirigit vt huius rei veritatē inquirat. At ille vt vir sagacis ingenii strenuissime negocia dn̄i regis exeq̄tur. Quo fideliter peracto ad angliā reuerti cupiēs memoratus abbas mare ingreditur: et iā maximā partē maris prospero cursu transierat: cū subito densis surgentibus vndique vētis. horrida tēpestas celū cōmouit et vndas. Fatigatis itaque nautis. nec vltra valentibus obniti. fractis remis. funibus ruptis. cadētibus velis: spes salutis amittitur. ℟. Beatissime virginis marie cōceptionē deuotissime celebremus. Vt ipsa pro nobis intercedat ad dn̄m iesū xp̄m. ℣. Hodie concepta est virgo maria ex progenie dauid. Vt ipsa. Jube dōne. Sctā dei genitrix sit nobis auxiliatrix. Amen. Lcō iii.

Qunque de salute corporum desperati. animarum curam solūmodo magnis clamoribus sūmo creatori suo deuote cōmendarēt: et beatā dei genitricē mariam deuote reclamarent: ecce subito cōspiciūt quēdā venerāde beatitudinis virū: pōtificali īfula decoratū quasi iter medias vndas naui proximū. Qui aduocās ad se abbatē helsinū ait. Vis tu maris huius euadere pericula: Vis tu ī patriā sanus redire: Cūque ille se id toto corde desiderare et id solū expetere respōderet: ait illi āgelus Scias me ad te a nostra dn̄a dei genitrice maria transmissū. quā sepius dulciter et deuote reclamasti. Et si dictis meis acquiescere volueris: te saluū cū tuis comitibus: īminēs maris periculū tibi euadere promitto. ℟. Ad nutū. Vt ī vespis. In ii. noct. ān. Cetibus angelicis sociata maria colēda pro nobis propriū natū sancta prece pulsa. ps. Eructauit. ān. Ortus nectareus xp̄i genitrix fore sciris fons etiā signatus a quo fluit vnda salutis assiduis precibus nos soluas crimine cūctos. ps. Deus noster. ān. Fer pietatis opē miseris mater pietatis et nostri memor assidua prece posce tonātē. ps. Fūdamēta. ℣. Spe. Jube. Sctā dei mater pro nobis iugiter oret. Amen. L. iiii.

At ille respōdet se illico in oībus obtemperaturum: si hoc euaderet naufragium. Tunc ait ei angelus. Promitte deo et michi: quod diem conceptionis et creationis beate marie matris xp̄i: decetero celebrabis: et celebrandum predicabis At ille. Quo tempore celebrabitur festū istud: Sexto ait ydus decēbris: hoc festū celebrandū tenebis. Cuiusmodi officio inquit abbas vtetur ecclesia: ī ecclesiastico obseq̄o: Oē obsequiū inq̄t qd̄ dicitur in eius natiuitate: dicetur ī eius cōceptione: excepto quod nomē natiuitatis: mutabitur ī nomen cōceptionis. His dictis ille disparuit: et ī breui sedata tempestate: abbas cū suis comitibus sanus et incolumis cōcito flatu anglicanis applicuit littoribus: et ea q̄ viderat: oībus q̄bus potuit notificauit. Statuitque diē festū ī ramesiēsi cenobio celebrari. et ipse quoadusque vixit: deuotissimis obsequiis illud celebrauit. ℟. Gloriose virginis marie ortū dignissimū recolamus. Cuius dn̄s humilitatē respiciēs angelo nunciante concepit redemptorem mundi. ℣. Beatissime virginis marie conceptionem deuotissime celebremus. Cuius. Jube dōne. Oret voce pia pro nobis virgo maria. Amen. Lctō v.

Rursum hec solēnitas alibi alio modo declaratur. Tēpore nanq̧ karoli regis francoꝝ illustrissimi: clericus quidam ordine leuita hūgarie regis germanus. beatā dei genitricē mariā toto corde diligens: eius q̧ horas solitus decantare. parentū suoꝝ consilio nubere volēs cuꝫ quadā adolescentula valde pulcherrima accepta a presbitero nuptiali benedictione missa celebrata. recordatus est ꝙ eiusdē beatissime virginis horas: illa die iuxta morē solitū nō decantauerat: spōsā domū mittēs: oēs ab ecclesia exire coegit et ipse iuxta altare btē virginis solus remāsit. Cūq̧ horas dñice matris decātaret: ⁊ hāc antiphonā pulchra es ⁊ decora filia hierl'm diceret: subito apparuit ei btā virgo dei genitrix maria. cū duobus angelis. dexterā eius manū ⁊ leuā tenētibꝫ dicens ei. Si ego sū pulchra et decora: quid est ꝙ me dimittis: et sponsā aliā accipis: Ubi vidisti tā pulchrā: ℟. Corde et aio xp̄o canamus gloriā. In his sacris solenniis precelse genitricis dei marie. ℣. Laudē dicite deo nostro omnes sancti eius. In. Iube dōne. Precet pro famulis sancta maria suis. Lectio vi

Qui ille stupefactus ait. Dña mea dulcissima: claritudo tua: oēm mūdi pulchritudinē excellit: ⁊ clarificat. Omnī tu es sup oēs choros angeloꝝ exaltata: et super celos celoꝝ eleuata. Quid vis dña mea: vt faciā: At illa dixit. Si sponsam carnalē cui adherere vis amore mei dimiseris: me sponsā in celesti regno habebis: et si conceptionis mee festū annuatim sexto ydus decēbris solēnit celebraueris et celebrandū predicaueris: mecū in regno filii mei laureatus eris. His dictis: beata virgo disparuit. Clericus vero domū adire renuit: et absq̧ parentū suoꝝ consilio ad abbatiam quandā extra patriā perrectus: ibidē monachi habitu decoratus: et post tempus exiguū: meritis beate virginis aquilee patriarcha factus: festū de cōceptione beate virginis: die prefato: quādiu vixit: annuatim cū propriis etiā octabis diligenter celebrauit. et vbiq̧ celebrandū predicauit. ℟. Stirps iesse virgam produxit virgaqꝫ florem. Et super hūc florem requiescit spiritus almus. ℣. Uirgo dei genitrix virga est flos filius eius. Et. Gloria. Requiescit. In iii. noct. ān. Uirgo dei genitrix nobis regina polorum auxiliare sacris precibus de sede superna. ps. Cantate. i. ān. Que celi regem genuisti te flagitamus sis nostri memor āte tuam prolem benedictam. ps. Dñs re. ex. l'. ā. O maria q̄ stella latine maris vocitaris origenis hominum linguis succurre pudica solamēq̧ tuū mereamur habere perhenne. ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit. Iube Euāgelica lectō sit nobis salus ⁊ ꝓtectio Amē. L. vii. Iniciū sc̄i euāgelii sc̄dm matheum.

Liber generationis iesu christi filii dauid filii abraham. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

Narrant quidam hystorie ꝙ matheus apostolus et euāgelista. q̄ ⁊ leui cognomē sūpsit de tribu leui. ⁊ de publicano elect᷒ a xp̄o: ⁊ a peccante trāslatus. primū euāgelisauerit iudeis. Uerū cū pararet trāsire ad gentes: patria prius lingua: idest hebreis litteris euāgeliū cōposuerit ꝓpter eos q̄ ex circūcisione crediderūt. dereliquerit q̧ eis illud ad memoriā a quibus proficiscebatur: vt gētibꝫ predicaret. In quibus aīaduertendū est: ꝙ vbicūq̧ iste euāgelista siue ex persona sua: siue ex dñi saluatoris veteris scripture testimoniis abutitur: non sequtur septuaginta translatoꝝ autoritatē: sed hebraicam. Ex quibus illa duo sunt. ex egypto vocaui filiū meū: ⁊ quoniam nazareus vocabitur. Nā matheus suscepisse ītelligitur incarnationē dñi secundū stirpē regiā: et pleraq̧ sc̄dm hoīm presentē vitā facta ⁊ dicta eius exequitur. Unde ⁊ ī pricipio euāgelii taliter exorsus est. Liber generatiōis iesu xp̄i filii dauid filii abrahā. Quo exordio suo satis ondit generatiōeꝫ sc̄dꝫ carnē suscepisse narrādā ℟

Conceptio gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cuius vita inclita cunctas illustrat ecclesias. V Regali ex progenie maria exorta refulget. Cuius vita. Jube dõne. Splendor lucis eterne illuminet nos sine fine. Amen. lcõ viii.

Aliud etiam miraculum huius festiuitatis alibi diuina inspirante gratia nobis declaratur. Jn pago illirico canonicus q̃dam ordine sacerdos. solitus beate marie virginis horas nocturnas decantare. a villa quadã vbi cũ alterius vxore fornicatus fuerat rediens: ad oppidũ ĩ quo morabatur tendere curãs: et pelagum secane transmeare cupiens: solus nauim ingressus: dñice matris horas nauigando canere cepit. Cumqz inuitatoriũ Aue maria gratia plena diceret: et iam ĩ medio fluminis esset: ecce turba magna demonũ: ĩ profundũ pelagi vna cum eius nauicula eũ precipitauit: et eius aĩam rapuit ad tormenta. Die autẽ tercia ad locũ quo demones eũ tormẽtis afficiebant: venit beata dei genitrix virgo maria: cum magna angelorũ societate dicens eis. Vt quid aĩam famuli nostri: ita iniuste affligitis: Jlli autẽ dixerũt. Nos eam debemus habere. et merito: qm̃ in nostris operibus capta est. Beata virgo dixit eis. Si illius debet esse cuius opera faciebat: ergo nostra debet esse: qm̃ matutinas nostras dũ vos eũ peremistis decantabat. Vnde magis rei facti estis: quia iniq̃ erga me egistis. R. Solẽ iusticie regẽ paritura supremũ. Stella maria maris hodie processit ad ortum. V. Cernere diuinũ lumen gaudete fideles. Stella. Jube dõne. Ad societatẽ ciuiũ supnorũ pducat nos regina ãgelorũ. amẽ. l. ix.

His dictis demones huc illucqz dispsi fugerunt: et beata maria aĩam reduxit ad corpus. et hoĩez ab vtroqz funere resuscitatũ. per brachiũ arripiẽs. aquã a dextris et a sinistris: quasi murũ stare iubens: de profundo pelagi: ad portũ incolumem adduxit. At ille gaudens: pedibz beate virginis prostratus ait. Carissima dña mea: et virgo speciosa xpi gratissima quid tibi retribuã: pro tantis beneficiis q̃ michi fecisti: Liberasti me de ore leonis: et de tormentis inferni grauissimis: animã meã. Beata virgo maria dixit ei. Precor te: ne decetero in adulterii peccatũ cadas ne fiat tibi nouissimus error peior priore. Precor te iterũ: vt decetero festa conceptionis mee deuote celebres annuatĩ: sexto idus decẽbris: et vbiqz celebranda predices Mox vt hec dixit: beata virgo maria: eo cernente celos ascendit. et ipse heremiticã vitã ducens: qd̃ sibi acciderat cũctis audire volentibus narrauit: et postea q̃diu vixit: illud festũ cõceptionis solẽniter celebrauit: et celebrãdũ predicauit. Nos igitur fratres dilectissimi meritis et intercessionibus beate virginis indigentes: cum tota mentis deuotione simus solliciti vt nullus nostrũ: ita sit rebus tẽporalibz occupatus: ac pprĳs delictis desperatus qui beatissime virginis marie cõceptionẽ p posse celebret annuatĩ. Tu aũt. R. Felix nanqz es sacra virgo maria et oĩ laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie xps deus noster. V. Ora pro populo interueni pro clero intercede p deuoto femineo sexu sentiant oẽs tuũ leuamen quicunqz celebrant tuam conceptionẽ. Quia. Gloria pri. Christus. ps. Te deũ. Lv. sacerd. Cõceptio est hodie sctẽ marie virginis Cuius vita iclita cũctas illustrat ecclias. Jn l. ã.

Conceptio gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. ãn. Conceptio est hodie sctẽ marie virginis cuius vita iclita cũctas illustrat ecclesias. ãn. Regali ex pgenie maria exorta refulget cuius precibus nos adiuuari mente et spũ deuotissime poscimus. ãn. Corde et animo xpo canamus gloriam ĩ hac sacra solennitate precelse genitricis dei marie. ãn. Cum iocunditate conceptionem beate marie celebremus vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm deum nostrum. Cpm

Gloriose virginis marie ortū dignis simū recolamus: cuius dn̄s humilitatē respiciens: angelo nunciante cōcepit redemptorē mundi. Deo gratias. hy⁹. Virgo dei ge. v⁹. Post partū. ān. Cōceptionē hodiernam perpetue virginis genitricis dei marie solenniter celebremus qua celsitudo throni ꝓcessit alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Supplicationem servoꝝ tuoꝝ deus miserator exaudi. vt q̄ in conceptione dei genitricis et virginis congregamur: eius intercessionibꝫ a te de instantibus periculis eruamur. Per eundē. Memoria de aduētu. Ad hoſ āe. de laud. Ad hyōs v̄ Gloria tibi dn̄e q̄ natus. Ad primā. āte. Dn̄s vobiscū. v⁹. Conceptio est. orō. Famulis vts̄. Ad terciā. cp̄m.

Ab initio ⁊ ante secula creata sum. ⁊ vsqꝫ ad futurū seculū non desinā: et ī habitatione sancta coram ipso ministraui Deo gratias. R. Diffusa est gratia allā. v⁹ Specie. orō. Supplicationē. Ad vi. Cp̄m

Et sic in syon firmata sū. ⁊ in ciuitate sāctificata similiter requieui: et in hierusalē potestas mea. R. Specie tua. v⁹. Adiuuabit. Ad nonam. Cp̄m.

Et radicaui in populo honorificato. et ī partes dei mei hereditas illius et in plenitudine sanctoꝝ: detentio mea. Deo grās. R. Adiuuabit. v. Post partū. Orō vts̄. Ad vespas. ān. Cū iocunditate. Cp̄m hy⁹. ⁊ v. vts̄. ān. Conceptio tua dei genitrix virgo gaudiū annunciauit in vniuerso mundo ex te enī ortus est sol iusticie xp̄s deus noster q̄ soluens maledictionē dedit benedictionē ⁊ confundens mortem donauit nobis vitā sempiternā. Orō vts̄. Meōria de aduētu. Ad cōpl'. vts̄. Nicasii socioꝝqꝫ eius. ān. Corpora sanctoꝝ. Cū ceteris. ⁊cē. de cōi semid. Meōria eulalie virginis. et de aduētu. In matut. Inuitat. Adoremus. Et cet̄a de cōi. Lectio prima.

Beatissimi nicasii remoꝝ pontificis egregii xp̄i martyris insignia triūphoꝝ certamina recēsentes: sanctissimeqꝫ eius sororis eutropie constantiā cū obseruantia perpetue castitatis inuiolabilem admirantes. hodierna nobis bellica prosperantur agonia: cum eoꝝ meritis ac precibus vbiqꝫ fidentissima gaudētes prestolamur solatia. Lectō ii.

Cum enim adhuc decertantes ꝓ xp̄o haberentur in terris: felicibus mūdum suis repleuerunt sanctitatis exemplis. Nichilominus et modo in celestibꝫ sublimati sedibus. glorificatoꝝ memoriam fideliter venerantes. vt sua imitatione dignos feliciter erudiant: et studiosos sedule ad perfectionē salutis tendentes. continuatis in interuentionibus euidentissime protegant. atqꝫ periculis imminētibus preteritis scilicet atqꝫ futuris vbiqꝫ defendant. Lectio iii.

Infatigabili nanqꝫ gressu sanctissima virgo. ob castitatis munitionē: germanū suū sanctissimū imitando ⁊ assistēdo semꝑ sequebatur ep̄m nicasiū. vt a spiritualibus nequitiis dn̄o seruaretur puritas mentis. ⁊ a corruptione carnaliū delectationū preseruaret̄ debita integritas corporis: assidue ī diuinis cultibus alternatim votiua eorum exhibebantur pietatis obsequia. Lectio iiii.

Peruenerunt igitur castrametātes vuandaloꝝ agmina circa vrbem remorum. et vniuersa regione depopulata neces precipue xp̄ianoꝝ ibi īhabitantiū auidissime desiderabant. et veluti inimicos deoꝝ et moribus paganoꝝ contrarios: penitus interimere atqꝫ de terra ardētissime delere ambiebant. Lectio v.

Ultimo itaqꝫ subuersionis die furentibus circunquaqꝫ aduersariis. ac fortiter prelio concutientibus vrbē: terroris tedio vniuersa percussa ciuitas. ad sāctissimū nicasiū orationibus prostratuꝫ cucurrerunt. victoriā paganoꝝ pertimescentes auxiliū consolationis ab eo petētes. quid vtilius faciendum discerneret.

aut seruituti gentiliũ se tradere: aut certe pro salute vrbis pro virib⁹ vsq ad mortem decertare. Lectio vi.

Quo audito beatus nicasius sciens ex reuelatione offensionis dei causa vrbem penitus subuertẽdam: diuinã implorauit clementiã: quatinus p reatibus suis tribulationẽ mortis nõ ad iudiciũ: sed ad indulgẽtiã in vera confessione fidei profuturã susciperent. L. vii.

Respondit ergo eis dicens. Pugnate pro salute vestra. nõ armis: sed moribus. non fiducia viriũ: sed acumine virtutũ. nõ tantũ corpore mortali: q̃tũ spiritu vitali. indignationẽ hanc iusto dei iudicio nostris sceleribus prouocatam nõ ignoramus. Ecce paratus sum quasi pastor pro ouibus ponere aĩam meã: vitãq presẽtẽ cõtẽnere: vt nos mereamur ex punitione pctõr vitã eternã pcipere. L. viii.

Et his dictis inter gladios persequẽtiũ. cũ sorore sua eutropia in orõne prostratus: dũ hunc psalmi vsũ decantaret. Adhesit pauimento aĩa mea: illico sequẽte ictu gladiatoris capite trũcato verbũ sanctitatis ab ore decollati non defecit: sed magis imortalitatẽ quã petiit ad implendo impetrauit dicens. viuifica me dñe secundũ verbum tuum. Lectõ ix.

Scta vero eutropia vidẽs circa se impietatẽ mitigatã: super interfectorem insiliens: heu inquit crudelis tyranne magnũ dei virũ indigne iugulasti: diuina proculdubio iã iã te dãnans punit sentẽtia. Talibusq verbis ad martyriũ suũ prouocãs tyrannũ. timens ne libidinibus paganor reseruaretur. interẽptoris oculos repentino saltu euulsit. atq illico sacro suo sãguine fuso. cũ beato nicasio & ceteris palmam martyrii pmeruit. Tu aũt. ℟ Cõcede. Ceta de cõi. ℣ Neõ. eulalie & de aduentu. Ad mag. ãn. Dic nobis. Memoria fusciani gentiani & victorici. Fulgebunt. ℣. Exultent iusti. Oratio.

Presta q̃s oẽs deus. vt q̃ sãctor martyr tuor fusciani gentiani & victorici natalicia colimus: a cũctis malis imminẽtib eor ĩtercessiõib liberemur. P.

Damasi pape. ã. Similabo. ℣. Iustũ. Orõ.

Misericordiã tuã nobis ĩteruenĩete beato cõfessore tuo atq pontifice damaso clemẽter ĩpende: & nobis pctõrib ipsius ppiciare suffragiis. P. Neõ. aduẽt⁹ In mat. Inuit. hy⁹. et ceta de cõi. Lectio pria.

Tempore quo maximianus truculẽtissimus augustus armis gallie p̃sidebat: rictiouaro prefectorie dignitatis ordinẽ agere precepit. Sãcti vero viri fuscian⁹ & victoricus cũ duodenario numero sociorr pari ordine glomerati. vna cũ venerabili quĩtino ac comitibus ceteris piatone rufino. valerio. eugenio. cuspino crispiniano. luciano. marcello. et regulo: ab vrbe roma pgredientes bellatores dei egregii intra fines gallie vrbem parisius duce xpo peruenerunt. Lectio ii.

Sancti vero dei fuscianus & victoricus vrbem trauẽnensẽ predicandi gratia gressu sceleri petierũt. Sctũs aũt quĩtinus ãbianensiũ vrbis laudabilis extitit predicator. sacer vero dñi cultor lucianus beluacensiũ ĩgressus est fines: atq diuina eloq̃a gẽtili populo p̃dicabat. L. iii.

Beatissimus aũt regulus cũ ad vrbẽ siluanectẽsẽ pfectus esset: tantũ illius supna grã cor irrigauit: vt cõfesti gẽtilẽ ppl ab ydolor cultura ad fidẽ catholicã reuocaret. Et tãdẽ diuino munere ĩ eadẽ vrbe pastorale suscepit regimẽ. L. iiii.

Scti igitur dei fuscianus & victoric⁹ ad trauẽnensiũ predia puenerunt Et sanctũ dei quĩtinũ videre cupiẽtes: ãbianẽsiũ ceperũt penetrare fines. vt mutuo alloq̃o de cõuersa iã ex parte gẽtilitate gauderẽt: sed btĩn dei famulũ quĩtinũ iã ab eadẽ ciuitate abisse audierãt. L. v.

Eo aũt tpe q̃dã senex noie gẽtianus nõdũ baptismi vnda purgatus. cũ

per beatissimos viros fuscianū ꝛ victori-
cū imensa fieri dei cognosceret miracula
quadā die parisius vrbē carpētib; iter ob
uius extitit. Ad quos ait. dn̄i q̄d queritis
aut ex qua nati estis ꝓgenie: Rn̄derunt
dicētes. Nos sumus xp̄i milites. l. vi
Quib; venerabilis senex lachrimas
oculis ꝓfluētib; imo trahens a pe
ctore vocē ait. Ante triū dieꝝ spacia diui
na illustratione pmotus fui: vt iesū xp̄m
quē vos creditis credā. Sed ꝛ dei famu-
lus quitinus quē vos q̄ritis. ī municipio
āgusta viromādoꝝ. a rictiouaro carnifi
ce trūcatiōe capitis vitā finiuit. l. vii
Cūq; venerabilis senex gētianus sā
ctos dei fuscianū ꝛ victoricū. vt ī do
mū eius īgredcrētur precaretur: repēte ri
ctiouarus aduenit: ꝛ dei famulos cōprehē
di precepit. Tūc gētianus zelo caritatis
repletus: exēpto gladio exiliuit: vt rictio-
uaꝝ trāsuerberaret. Ad quē rictiouarus
ait. Gētiane: cur me transuerberare gla
dio conaris: Gentianus ait. Ego ꝑ xp̄i
noīe aīam meā ponere cupio: quia eius
me fateor esse discipulum. Lectio viii.
Tūc rictiouarus furore repletus. co-
rā sc̄tis dei fusciano ꝛ victorico bea
tū gētianū ꝑ cōfessione xp̄iani noīs capi
te trūcari precepit. Sc̄ti etiā fuscianus ꝛ
victoricus cū ex precepto rictiouari prefe
cti seuissimi sub custodia ducerētur: cele-
bri exultatione ꝓgebāt gaudētes. quia ꝑ
xp̄i noīe digni erāt tormēta pati. l. ix
Cūq; a loco vbi cōprehēsi fuerāt. vno
miliario aut circiter āplius ꝓperas
sēt: famuli dei fide cōstātes. genib; humo
ꝓstratis. sursū corda suspēdentes ad ethe
ra. lachrimabili voce dn̄o supplicabāt di
cētes. Dn̄e iesu xp̄e lumen verū. q̄ es ꝛ q̄
eras āte dispositionē mūdi. te dep̄camur
deus suscipe sp̄m nostrū: ꝛ nō dereliquas
nos ī sēpiternū. Cetera de cōi pluriū mr̄. Meō
de aduē. vt s̄. De sc̄tā lucia. Ad v̄s. āe. ꝛ p̄i. fe
cp̄. Qui gl'iat'. hy⁹. Virgis ples. ℣. Diffu-
sa. āη. In tua patiētia possedisti aīam tuā lucia
spōsa xp̄i odisti q̄ ī mūdo sūt ꝛ choruscas cū āge-
lis sāguine ꝓprio īimicū subdisti. p̄s. Mag. orō
Exaudi. de p̄i. Meō. aduē. Ad mat. Inuit. Ag
nū. p̄s Vēite. y⁹. Virgis. ā. p̄i. ꝛ ℣. sicut i⁹. v̄gis
Cū ꝑ vniuersā cicilie ꝓuinciā l. i.
btissime virgis agathes fama cre-
bresceret. ꝛ siracusanus ppl's ꝑ miliaria ꝑ
pe quadragitaquiq; ad vrbē cathanēsiū
sitiēs ꝓgeret: ad sepulchrū sc̄tē agathe vir
ginis: contigit luciā virginē nobilissimā
siracusanoꝝ simul ꝓgere: cuius mater eu
thica ꝑ ānos quattuor fluxu sāguinis fa
tigata: nullo poterat medicoꝝ remedio
liberari. ℟. Diffusa. de cōi virginū. Lcō ii
Igitur dū iter missaꝝ solēnia diceret̄
euāgeliū ī quo legit̄ fimbria vesti-
mēti dn̄i mulierem a sāguinis fluxu esse
saluatā: dixit sc̄tā lucia matri sue. Si cre
dis mater ea q̄ legūtur crede agathem ꝑ
xp̄i noīe passam hoc meruisse: vt semper
in presenti habeat eum pro cuius nomi-
ne passa est. Continge ergo sepulchrum
eius ꝛ liberaberis. ℟. Dilexisti. Lcō iii.
Tunc peractis mysteriis cū ppl's ab-
scessisset: ꝓstrauerunt se mater ꝛ fi
lia ante sepulchrū virginis: lachrimis fla
gitātes suffragiū. Et dū diutissime orat
sēt. sōnū lucia arripuit. Et ecce vidit ī sō
no beatā agathē ī medio angeloꝝ gēmis
ornatā stātē: ꝛ dicentē sibi. Soror mea lu-
cia virgo deo deuota: q̄d a me petis: q̄d tu
poteris prestare cōtinuo matri tue: Naz
ꝑ fidē tuā: ecce sanata est. ℟. Lucia virgo q̄d
a me petis q̄d ipsa poteris prestare cōtinuo nā ꝛ
matri tue fides tua subueniet ꝛ ecce salua facta
est. ℣. Qr̄ iocūdū deo ī tua virginitate habitaculū
p̄parasti. ℣. Sicut ei ꝑ me ciuitas cathanēsiū su
blimat' a xp̄o ita ꝑ te ciuitas siracusana decora-
bit'. Qr̄. l. iiii.
His auditis expgefacta
lucia dixit matri sue. Mater mea:
ecce sanata es. Per ipsam te deprecor q̄ te
orōnibus suis sanauit: ne michi āplius
spōsū noīes. Cui mater. Dia q̄ fuerunt

patris tui: ãpliaui potius q̃ minui. Mea vero oĩa q̃ sunt: ipa melius nosti. Tege oculos meos: et qd̃ tibi placuerit de ipsis facultatibus facito. Interi igitur fit rerũ distractio. ⁊ pauperibꝫ erogantur. Qd̃ vt spõsus audiuit: cepit inquirere a nutrice eius qd̃ hoc esset. ℟. Non eris. Lectio v

Cui nutrix cauta hec cõfinxit dicens Spõsa tua ĩuenit possessionẽ ĩ venalibꝫ: q̃ mille annuos solidos et ãplius reddet. Hãc in noĩe tuo cupiẽs cõparare videtur aliq̃ta distrahere. Credidit stultus: ⁊ cepit ipse esse etiã autor vẽdentium At vbi pene oĩa distracta sunt: spõsus ꝓponit litẽ in iudicio pascasii cõsularis. dicẽs spõsã suã esse xpianã. Quã cõprehendẽs: cepit ad sacrificiũ demonũ inuitare. Cui lucia dixit. Sacrificiũ verꝫ deo placẽs: ẽ visitare paupes xpi: ⁊ eis ĩ necessitatibꝫ subuenire. ℟. Hec est virgo. Lcõ vi

Pascasius ad hec rñdit Patrimoniũ tuũ cũ lenonibꝫ ⁊ corruptoribꝫ tuis expẽdisti: ⁊ ideo quasi meretrix loq̃ris. Lucia dixit. Patrimoniũ meũ loco tuto cõstitui. corruptores aũt nullo modo suscepi. Cui pascasius. Cessabũt verba hec cum peruentũ fuerit ad verbera. Cui lucia. Verba dei cessare nõ possũt: q2 caste viuẽtes tẽplũ dei sũt: ⁊ spũs sctũs habitat ĩ eis. ℟. Rogaui dñm meũ iesũ xp̃m vt ignis iste non dñetur michi. Et impetraui a dño inducias martyrii mei. ℣. Pro eo vt me diligerẽt detrahebãt michi ego aũt orabã. Et ĩpetraui. l. vii

Cũ aũt pascasius a lenonibus eã violari ⁊ ad lupanar duci iussisset: ipsa dixit ei. Nunq̃ ĩquinat̃ corpus: nisi de consensu mentis. Nã si inuitam me violari feceris: castitas michi duplicabit̃ ad coronã. Tũc pascasius furore plenus: iussit lenonibꝫ suis vt cõfestim eã ad lupanar traherẽt: ⁊ tãdiu ipsã ibi corrũpẽdo illuderẽt: donec mortua nũciaretur. ℟. Audiui vocẽ de celo veniẽtẽ occurrite oẽs virgines sapientissime Oleum recõdite in vasis vestris dũ spõsus aduenerit. ℣. Media nocte clamor factus ẽ ecce spõsus venit exite obuiã ei. Oleũ. l. viii

Ubi aũt ceperũt eã ad lupanar velle trahere: tãto põdere fixit eã sps sãctus: vt penitus moueri nõ posset. Tunc miserũt funes ĩ manus eius et pedes: sed mille hoĩes eã mouere nullo modo potuerũt. Adducta sũt etiã multa paria boũ. vt ab ipsis traheret̃. Sed illa quasi mõs ĩmobilis: oĩno moueri nõ potuit. Pascasius aũt hoc vidẽs: fecit ignẽ copiosũ circa eã accẽdi: ⁊ picẽ resinãq ⁊ feruẽs oleũ sup eã iactari: sed oĩa hec nichil ei nocuerũt. Tũc amici pascasii vidẽtes eũ pre nimia ãgustia ĩsanire: furore succẽsi: gladium ĩ eius visceribꝫ fixerũt. ℟. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurẽ tuã ⁊ obliuiscere populũ tuũ ⁊ domũ patris tui ⁊ cõcupiscet rex speciẽ tuã Qm ipe est dñs deus tu9. ℣. Induet te dñs vestimẽto salutis ⁊ idumẽto leticie circũdabit te. Qm. l. ix.

Percussa aũt sic gladio. q̃diu voluit orauit: ⁊ circũstãti turbe dixit. Annũcio pacẽ ecclesie dei restitutã: diocleciano de regno suo eiecto: ⁊ maximiano hodie mortuo. Et sicut ciuitas cathanẽsiũ p sororẽ meã agathẽ sublimata est a xp̃o sic ⁊ ciuitas siracusana p me decorabitur Nec exiuit sps eius a corpore: donec a sacerdotibus cõmunicata est: q̃q eã postea ibidẽ sepelierũt sãctitati eius basilicã fabricãtes. Pascasius vero ĩterea apud romanos accusatus. victusq romã ꝑduct9 corã oĩ senatu capite trũcatus est. ℟. Gra ta facta ẽ a dño ĩ certamine q2 apud deũ ⁊ hoĩes glorificata est ĩ cõspectu pricipũ loq̃batur sapiẽtiã. Et dñs oĩm dilexit eã. ℣. Adiuuabit eã deus vultu suo deus ĩ medio eius nõ cõmouebit̃. Et. Glia. Et. ps. Te deũ. ℣. Spe tua. ¶ In l. ãn

Orante sãcta lucia apparuit ei beata agathes ⁊ cõsolabatur ãcillã xpi. ã. Lucia virgo qd̃ a me petis qd̃ ipsa poteris prestare continuo matri tue. ãn. Soror mea lucia virgo deuota qd̃ a me petis qd̃ ipa poteris prestare cõtinuo matri tue. ã. Benedico te pater dñi mei iesu xpi

quia per filiũ tuum ignis extinctus est a latere meo. ã. Per te lucia virgo ciuitas siracusana decorabitur a dño iesu xpo. cpz. Emulor. hy⁹. Jesu corona. v⁹. Elegit eã. ãn. Colũna es immobilis lucia martyr xpi q: oĩs plebs te expectat vt accipias coronã regni allã. ps. Bened. Oratio.

Exaudi nos deus salutaris noster. vt sicut de beate lucie virginis et martyris tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per. Meõria de aduẽtu. Ad horas ãc. de laud. cetera de cõi. ãn. Tanto pondere eã fixit spiritus sanctus vt virgo dñi imobilis pmaneret. ps Mag. Orõ vts. Meõria de aduẽtu. Si fuerit sabbati ãn. Tanto pondere. dicet sup ps vesp. Cpm de aduẽtu. Jn crastino icipiũtur cõiter laudes p prie de aduẽtu. vide Jn anno qd oportet amodo sẽp aspicere. Maximi abbatis. Meõria de cõi.

¶ De sancto thoma apostolo. Ad vespas ãn. Beati pa. cũ cetis. pi. ferial. cpm. Ibant. R. Ciues apostolorum. hy⁹. Annue xpe. V⁹. Jn oẽm ã. O thoma didime per xpm quem meruisti tãgere te precibus rogamus altisonis succurre nobis miseris ne dãnemur cũ impiis i aduentu iudicis. ps Mag. orõ de mat. Meõ. nulla. Jn mat Inuit. hy⁹. ãe. pi. v. ꝛ R. de cõi aplorum. Lcõ pria

Cum apostolus thomas esset apd cesarea syrie: apparuit ei dñs iesus xps dicens Rex yndorum gundoforus. misit prepositũ suum ad syriã: querere hominẽ architectoria arte eruditũ: veni et mittã te cũ eo. Dixit ei thomas. Dñe: quo vis mitte me preter ad yndos Dixit illi iesus Vade: quia ego non te deserã. et cum acquisieris michi yndos: cũ corona martyrii venies ad me. Rñdit ei thomas De⁹ meus es tu: ꝛ ego seru⁹ tu⁹: fiat volũtas tua. l. ii.

Hec eo dicente: ecce prepositus regis noie abbanes descendit de naui: et ibat i forũ. Cui dixit dñs. Quid cõparare vis o iuuenis: Respõdit ille. Dñs meus rex yndorum misit me ad istas partes: vt ad eum conducam ingeniosos artifices: qui sciant omnia que ex lignis aut ex lapidibꝫ fieri possũt: vt romano opere sibi palaciũ cõstruãt Tũc tradidit ei dñs thomã. l. iii.

Cumqꝫ felici nauigatione portũ yndorum applicuissent: intrantes heliofor ciuitatem salutauerunt gũdoforum regem. Rex autem vt vidit thomã dixit ei. Potes michi fabricare palaciũ: Respõdit thomas: et dixit. possum. Tũc rex demonstrato ei loco vbi palaciũ edificaretur: interrogauit eũ de artis sue peritia. Cui thomas ait. Erigo fabricã in altum nunquam corruentẽ: vt omne edificiũ precellens despiciat: et omnia etiam que in edificio possunt esse necessaria ego facio. Et quantos michi dare volueris discipulos: ego docebo eos. Lectio iiii.

Rex igitur considerans thome peritiam. et non attendens spirituale edificiũ de quo ipse apostolus dicebat: dixit ei. Vere optimus artifex es. Et tũc relinquens ei multas pecunias: vt palacium construeret: abiit. Apostolus autẽ cepit circuire prouincias ꝛ ciuitates: ꝛ predicare verbum dei: ꝛ dare abundãter pauperibus: credere ꝛ baptisare volentibus: ita vt p bienniũ quo rex absens fuit: innumerabilẽ pplm dño acqreret. clericos ordinaret: ꝛ multas ecclias fabricaret. l. v.

Cum autẽ rex rediens hec audisset: iratus iussit thomã ꝛ abbanẽ fenorsimul vinctos i vno carcere trudi: iurãs eos in crastinũ viuos excoriare et incendere. Sed quia gad ipsius regis frater in extremis lãguebat: distulit interfectionẽ ipsorũ. Cumqꝫ cogitaret interim rex eos tam crudeliter punire: mortuus est gad: ꝛ factus est luctus intolerabilis. Quem cum quarta die post horã primam sepelire vellent: apostolo pro eo in carcere orãte surrexit Tunc factus est inter omnes pauor magnus ꝛ stupor: et statim educto de carcere apostolo. rex ad christum conuersus baptisatus est: ꝛ cũ eo nouẽ milia hoim exceptis mulieribꝫ ꝛ paruulis. l. vi.

Rege autem gundoforo: vniuersis
qꝫ totius prouincie sue de salutis
eterne mysteriis diligenter instructis. p
fectus est apostolus ad yndiā superiorē:
vbi per eius predicationē: infinitaqꝫ mi-
racula oēs populi ad eum cōfluebāt. Cū
qꝫ sinthicem de curia regis migdei que p
sex annos ceca fuerat illuminasset. trepi
cia regina ⁊ migdonia eius cognata. cuꝫ
duce militum symphronio et innumera
multitudine baptisati sunt. Sed et lepro
sus quidam totus vlceribus plenus et a-
spectu horribilis illuc aduentēs: stati vt
baptismū recepit: ita sanꝰ effectꝰ est: ac si
nūqꝫ aliqͩd ei talis morbi cōtigisset. l. vii.

His auditis migdeus rex furore suc-
census. iussit apostolū manibus a
tergo ligatis ad se adduci: et sic eū nudis
pedibus corā se super laminas ferreas ar
dentes stare. Et cum sic apl's nichil ma-
li sentiret: fecit eū in fornacē nimiū accē-
sam iactari. Sed cum in crastinū hinc a
postolus illesus exisset: iussit ei rex vt ydo
lum suū adoraret. Sed vt apostolus ora
re cepit: confestim ydolum cōminutū est
Tunc pontifex paganoꝝ insaniens. gla
diū vibrans transfixit in corpus apostoli
Venientes autem christiani paganos in
fugam vertunt: et corpus apostoli rapiē
tes honorifice sepelierunt. l. viii

Deniqꝫ annis aliquot euolutis. sup
plicantibus syris. alexander impe
rator fecit transferri preciosum sācti tho
me corpus de yndia ad edessā syrie ciuita
tē: vbi in locello argēteo positū: cathenis
dependet argenteis. Jn qua ciuitate nul
lus hereticus potest viuere: nullus iudeꝰ
nullus ydoloꝝ cultor. exquo rex abaga-
rus eiusdē ciuitatis meruit epistolā ma-
nu saluatoris nostri scriptā accipere. l. ix.

Hanc eni epistolā si quando gens a-
liqua cōtra ciuitatē illā nocere vo
lens venerit: tradunt īfanti nuper bapti
sato: supra portā ciuitatis legendā. Naꝫ
die qua lecta fuerit: hostes pacē faciunt:
vel fugiūt. aut ī bello vincūtur. Et hoc
tā saluatoris scriptis qꝫ scti apostoli tho-
me orōnibus fieri credimus: qͥ latus dñi
cōtingēs dixit. Dñs meus et deus meus
Cui agamus omnes gratias: credentes
nos per hanc gratiarum actionem: tam
indulgentiā consequi peccatorum: qꝫ eti
am et ad apostoli gaudia peruenire. pre-
stante domino nostro iesu christo: qui vi
uit et regnat cum patre et spiritu sancto
in secula seculorum amen. Tu autem.
R. Ciues apostolorum et domestici dei aduene
runt hodie. Portantes facem et illuminātes pa
triam dare pacem gentibus. Et liberare popu-
lum domini. Vꝰ. Audite preces supplicum vite
eterne poscentes premia qui ferentes in dextris
manipulos iusticie quiqꝫ gaudentes aduenistis
hodie. Portantes facem. Gloria patri et filio ⁊
spiritui sancto. Et liberare. ps. Te deū. Ce-
tera de cōi apostoloꝝ. ān. Quia vidisti me tho
ma credidisti beati qui non viderūt ⁊ crediderūt
allā. ps. Benedictus. Oratio.

Da nobis q̄sumus dñe beati aposto-
li tui thome solēnitatibꝫ gl'iari. vt
eius semp ⁊ patrociniis subleuemur: ⁊ fi-
dē congrua deuotione sectemur. Per dñꝫ
Meōria de aduē. ān. Nolite timere quita eni
die veniet ad vos deus noster. Vꝰ. Emitte agnū
Oratio. vš. cet'a de cōi. Si ī ieiuniis quattuor
tp̄m euenerit: lectio nona erit de expositiōe euā
gelii. ⁊ legetur sine titulo. Ultima bñdictio. Ad
societatem ciuium supernorum perducat nos
rex angelorum. Ad horas de cōmuni. Oratio.
vš. Ad vesperas ān. Jurauit. ps. Dixit dñs.
Cp̄. hyꝰ. ⁊ V. de cōi. Ad mag. ā. Jn regenerati
one cum sederit filius hominis in sede maiesta
tis sue sedebitis et vos iudicantes duodecim tri
bus israel dicit dominus. Orō vt supra. Me-
moria de aduentu. ān. O rex gentium et desi-
deratus earum lapisqꝫ āgularis qui facis vtra
qꝫ vnum veni salua hominem quem de limo for
masti. vel vt ī Jn āno. Vꝰ. Rorate celi desuper
Et nubes pluant iustum aperiatur terra et ger

minet saluatorē. Oratio de dominica. ¶ In die natiuitatis dñi. Ad meōriā beati stephani. ān. Aue senior stephane aue martyr paradoxe q̄ inter agmina plebis iudaice firmus in xpi fide velut lāpas ardentissima apparuisti dño nunc sydus iter sydera celestis aule succurre huic familie gratissima tua iteruentiōe. V⁹. Ora p nobis dñm martyr. Orō de matut. Cōplet. vt ifra folio sequēti. Ad matut. Inuit. Christū natū q̄ beatū hodie coronauit stephanū. Venite adoremus. ps. Venite exultemus. hy⁹.

Beate martyr prospera diem triumphalem tuum quo sanguinis merces tibi corona vincēti datur. Hic te ex tenebris seculi tortore victo et iudice euexit ad celum dies christoqȝ ouantem reddidit. Nunc angelorum particeps collu ces insigni stola quā testis indomabilis riuis cruoris laueras. Adesto nunc et p cipe voces precantū supplices nostri reatus efficax orator ad thronū patris. Miserere nostrarū precum placatus vt christus tuis inclinet aurem prosperam noxas nec omnes imputet. Gloria tibi domine qui natus es de virgine cum patre et sancto spiritu in sēpiterna scl'a. Amen

In prīo noct. ān. Beatus stephanus iugi legis dei meditatione roboratus tanq̄ lignū fructiferū secus salutariū aquaꝝ plantatus decursum fructū martyrii in tēpore suo dedit primus. ps. Beatus vir. ān. Constitutus a deo predicator preceptoꝝ eius in timore scītō illi seruire studuit officioqȝ fideliter peracto in mōte scītō eius ascēdere dignus fuit. ps. Quare fremuerūt. ān. In tribulatione lapidum se prementium positus milia populi se circundantis non timuit qr susceptorē suū iesum vt eum saluū faceret exurgere in celū vidit. ps. Dñe q̄d. V. Gloria ⁊ ho.

¶ Sermo beati fulgentii. ¶ Lectio pria

Heri celebrauimus temporalem sempiterni regis nostri natalem: hodie celebramus triumphalem militis passionem. Heri enim rex noster trabea carnis idutus. de aula vteri virginalis egrediens visitare dignatus est mundum: hodie miles de tabernaculo corporis exiens triumphator migrauit ad celum. Ille sēpiterne deitatis maiestate seruata. seruile cinctorium carnis assumens. in huius seculi campo pugnaturus intrauit. iste depositis corruptibilibȝ corporis indumētis. ad celi palacium perhēniter regnaturus ascendit. Ille descendit carne velatus: iste ascēdit sanguine laureatus. Iste ascendit lapidantibus iudeis: quia ille descendit letantibus angelis. Tu autē domine miserere nostri. Deo gratias. R. Stephanus autem plenus gratia et fortitudine. Faciebat prodigia et signa magna in populo. V⁹. Et non poterant resistere sapientie ⁊ spiritui qui loquebatur. Faciebat prodigia. Iube dōne benedicere. Beate marie virginis filius sit nobis adiutor et propicius. Amen. ¶ Lctō ii.

Gloria in excelsis deo. heri exultantes sancti angeli cantauerunt. hodie stephanum letantes in suum consortium susceperunt. Heri dominus exiuit de vtero virginis. hodie miles egressus ē de ergastulo carnis. Heri christus pro nobis pannis est inuolutus. hodie stephan⁹ stola est ab eo immortalitatis indutus. Heri presepis angustia christum portauit infantem. hodie immensitas celi suscepit stephanum triumphātem. Solus descendit dominus: vt multos eleuaret. Humiliauit se rex noster: vt suos milites exaltaret. Qui enim corpori suo virginis parauit vterum. ipse martyri suo aperire dignatus est celum. Dominus iesus angustias intrare non dedignatus est vteri. vt animam stephani latitudo susciperet celi. Tu autem dñe: miserere nostri. Deo gratias. R. Videbant omnes stephanum qui erant in consilio. Et intuebantur vultum eius tanq̄ vultum angeli stantis inter illos. V⁹. Stephanus autem plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat prodigia et signa magna ī populo. Et intuebantur. ¶ Lectio iii.

Necessarium tamen est nobis agno
scere fratres. quibus armis precin
ctus stephanus seuitiã iudeoꝝ potuit su
perare: vt ita meruisset feliciter triũpha-
re. Neqꝫ enim paruipendenda sunt talis
virtus: talisqꝫ triũphus. Haud enim vili
bus armis potuit premuniri: qui a mul-
tis non potuit superari. Inuicte nãqꝫ in
eo enituit insigne virtutis. q̄ nec fremen
tium seuiciã formidauit. nec lapidantiũ
ictibus deuicta succubuit. Usqꝫ adeo enĩ
inter fremẽtes mansit interritus. ⁊ inter
lapidũ fuit cruciamẽta securus: vt incre
dulitatẽ iudeoꝝ feliciter argueret: ⁊ beni
gnus pro lapidatoribus exoraret. ℟. San
cte dei preciose prothomartyr stephane qui virtu
te caritatis circunfultus vndiqꝫ dñm pro inimi
co exorasti populo. Funde preces pro deuoto tibi
nunc collegio. ℣. Ut tuo propiciatus interuentu
dñs nos purgatos a peccatis iungat celi ciuibꝫ
Funde. In ii nocť. ãn. Lumine vultus tui dñe
insignitus prothomartyr stephanus sacrificiũ
iusticie seipm tibi sacrificauit ideoqꝫ in leticia
cordis in pace obdormiens requiescit. ps. Cum
inuocarẽ. ãn. Benedictionis tue dñe munere
iustificatus et scuto tue protectionis in passione
munitus nõis tui coronam stephanus a te perci
pere meruit. ps. Verba mea. ãn. O q̄ admira
bile est nomen tuũ dñe deus noster pro quo bea
tus stephanus passus gloria ⁊ honore a te est co
ronatus et super celos dono tue magnificentie
exaltatus. ps. Dñe dñs noster. ℣. Posuisti do
mine super caput eius. Lectio iiii.

Quod ergo fuit tam magnũ atqꝫ in-
superabile genus armoꝝ: quo mu
nitus seuientes argueret: lapidantes nõ
repercutiens: sed patiens superaret. insu
per ⁊ occisus aulam regni celestis viuus
et coronatus intraret: Proculdubio mu
nimine regio septus. nullatenus ẽ ab ad
uersariis superatus. quoniam rex noster
cum sit altissimus. pro nobis humilis ve
nit: sed inanis venire non potuit. ℟. La-
pidabant stephanum inuocantem ⁊ dicentem.
Dñe iesu xp̄e accipe spiritũ meũ ⁊ ne statuas il
lis hoc peccatũ. ℣. Positis aũt genibus beatus
stephanus orabat dicens. Dñe. Lectio v.

Magnũ quippe donatiuũ suis mili-
tibus attulit: quo eos non solũ co-
piose ditauit. sed etiam ad certandũ inui
ctissime confortauit. Attulit nanqꝫ donũ
caritatis: que perduceret hominẽ ad con-
sortium deitatis. Quod ergo attulit ero-
gauit: nec sibi aliquid minuit. sed mira-
biliter et suoꝝ fidelium pauperiem dita
uit: et indeficientibus thesauris plenus
ipse permansit. ℟. Impetum fecerunt vna-
nimiter in eum et eiecerunt eum extra ciuitatẽ
inuocantem et dicentem. Dñe accipe spiritum
meum. ℣. Stephanus dei gratia plenus erat ĩ
plebe multa signa faciebat celos apertos aspi-
ciebat iesum stantem videbat a dextris dei ⁊ di
cebat. Dñe accipe spm meum. Lectio vi

Caritas ergo que ad terrã de celo de
posuit xp̄m: ipsa stephanum de ter
ris eleuauit ad celũ. Caritas que preces-
sit in rege: ipsa subsequenter refulsit ĩ mi
lite. O admiranda vbiqꝫ potentia salua
toris. o predicanda indesinenter gratia re
demptoris. Ostendit in matre virginita
tis eterne miraculũ. demonstrauit ĩ mar
tyre inuicte caritatis indicium. Integri-
tas quippe intemerata: permansit in vir
gine. dilectionis virtus inuicta perseue-
rauit in martyre. Et sicut in matre dñi
non potuit virginitas violari: sic in mar
tyris mente: non potuit christi caritas tã
to seuientiũ agmine superari. ℟. Ecce iã
coram te prothomartyr stephane suppliciter as-
sistentes te deuote precamur. Ut qui pro te lapi
dãtibus deum deprecatus es pro nobis apud ip-
sum itercedere digneris. ℣. Caritatis gratia re
pletus pro persecutoribus orãs filium hominis
ad dexteram patris stantem videre meruisti ide
oqꝫ precamur. Ut qui. Gloria patri. Pro nobis.
In tercio nocť. ã. In domino deo suo confisus
fortis athleta stephanus lapidum fortiter susti
nuit ictus et idcirco ad montem virtutum trãs-

migrauit victoriosus. ps. In dño confido. añ. Sine macula beatus stephanus ingressus est dñe in tabernaculo tuo et quia operatus est iusticiam requiescet in monte sancto tuo. ps. Domine quis habi. á. Beatus es o beate stephane q̊ terrena reliquisti vt acciperes celestia gaudet chorus sanctorum cum palma victorie processit tibi obuiam rex regum christus dei filius coronam preciosi lapidis posuit super caput tuum ideoqꝫ precamur te intercede pro salute nostra et omnium. ps. Dñe in virtute. V⁹. Ora pro nobis dñm martyr. Vt digni efficiamur promissionibus xpi. l. vii. Scdm matheum. xxiii.

In illo tempore: Dicebat iesus turbis iudeorum: et principibus sacerdotum. Ecce ego mitto ad vos pphetas et sapientes et scribas. et ex illis occidetis et crucifigetis: et ex illis flagellabitis in synagogis vestris. Et reliqua. Omelia beati hieronimi presbiteri.

Hoc quod ante dixeram vos implete mensuram patrum vestrorum ad personam domini pertinere: eo ꝙ esset occidendus ab eis: potest et ad discipulos eius referri: de quibus nunc dicit. Ecce ego mitto ad vos prophetas. ⁊ cetera. Simulqꝫ obseruandum est iuxta apostolum scribentem ad corinthios. varia dona esse discipulorum christi. Alios prophetas: qui ventura predicant. alios sapientes. qui nouerunt quando debeant proferre sermonē. alios scribas: in lege doctissimos. R. Lapides torrentes illi dulces fuerunt. Ipm sequuntur omnes anime iuste. V⁹. Lapidauerunt stephanum et ipse inuocabat dñm dicens ne statuas illis hoc peccatum. Ipsum ¶ Lectio viii

Ex quibus lapidatus est stephanus paulus occisus. crucifixus petrus flagellati in actibus apostolorum discipuli. et persecuti sunt eos de ciuitate in ciuitatē expellentes de iudea: vt ad gentiū populum transmigrarent. R. Intuens in celum: beatus stephanus vidit gloriam dei ⁊ ait Ecce video celos apertos et filium hominis stātē a dextris virtutis dei. V. Cūqꝫ aspiceret btūs stephanus ī celū vidit gloriā dei ⁊ ait. Ecce. l. c. ix.

Et veniat super vos omnis sanguis iustus: qui effusus est super terrā: a sanguine abel iusti: vsqꝫ ad sanguinē zacharie filii barachie: quem occidistis inter templum ⁊ altare. De abel nulla est ambiguitas: quin ipse sit quem cayn frater occiderit Iustus autem non solum ex domini sententia nunc. sed et ex genesis testimonio comprobatur: vbi accepta a deo eius narrantur munera. R. Patefacte sunt ianue celi christi martyri beato stephano q̊ in numero sanctorum inuentus est primus. Et ideo triumphat in celis coronatus. V⁹. Mortem enim quam saluator dignatus est pro omnibus pati hāc ille primus reddidit saluatori. Et ideo Gloria patri. ps. Te deum. V⁹. sacerđ. Posuisti dñe super caput eius. ¶ In laudibus. añ

Lapidauerunt stephanum et ipse inuocabat dominum dicēs ne statuas illis hoc peccatum. añ. Lapides torrentes illi dulces fuerunt ipsum sequuntur omnes anime iuste. añ. Adhesit anima mea post te quia caro mea lapidata est pro te deus meus. añ. Ecce video celos apertos et iesum stantem a dextris dei. añ. Stephanus vidit celos apertos vidit et introiuit beatus homo cui celi patebunt. Cpm

Stephanus plenus gratia et fortitudine faciebat prodigia ⁊ signa magna in populo. Deo gratias. ¶ Hy⁹.

Sancte dei preciose prothomartyr stephane qui virtute caritatis circūfultus vndiqꝫ dominum pro inimico exorasti populo. Et unde preces pro deuoto tibi nunc collegio vt tuo propiciatus interuentu dominus nos purgatos a peccatis iūgat celi ciuibus. Gloria et honor deo vsqꝫquo altissimo vna patri filioqꝫ ī clito paraclito cui laus est ⁊ potestas per eterna secula. Amen. V⁹. Iustus vt palma florebit sicut cedrus libani. Multiplicabitur in. añ. Amen dico vobis dixit dominus iesus turbis iudeorum non me videbitis amodo donec dica/

tis benedictus qui venit in nomine domini. p̄s. Benedictus. ¶ Oratio.

Da nobis quesumus domine imitari quod colimus. vt discamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalicia celebramus: qui nouit etiam pro suis persecutoribus exorare dominū nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat. ¶ Per octabas natiuitatis. In matut. fit meō. per ān. q̄ sequūtur per ordinē. ān.

Hodie christus natus est hodie saluator apparuit hodie in terra canunt angeli letantur archangeli hodie exultant iusti dicentes gloria in excellis deo alleluya. v⁹. Benedictus qui venit. orō. Concede quesumus. ¶ vt infra ān. ¶ Beatus venter qui te portauit christe et beata vbera que te lactauerunt dominum et saluatorem mundi alleluya. ān. Virgo verbo concepit virgo permansit virgo peperit regem omnium regum. ān. Verbum caro factum est et habitauit in nobis et vidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti a patre plenum gratie et veritatis alleluya alleluya alleluya. ān. Nato domino angelorum chorus canebat dicens salus deo nostro qui sedet super thronum et agno. v⁹. Benedictus qui venit in nomine domini. Deus dn̄s et illuxit nobis. ¶ Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus. vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Qui tecum. ¶ Ad horas āe. de laud. ¶ Ad primā. V⁹ ¶ Benedictus qui venit in nomine domini. Deus dn̄s et illuxit nobis. orō. Presta quesumus ¶ vt infra ad cōpletoriū. Si dn̄ica fuerit ad processionē. R. ¶ Descēdit de celis deus verus a patre genitus introiuit in vterum virginis nobis vt appareret visibilis indutus carne humana prothoparētis edita. Et exiuit per clausam portam deus et homo lux et vita conditor mundi. V Tanq̄ sponsus dominus procedens de thalamo suo. Et ex. Gloria. Et ¶ Ad iii. ā. Lapides ¶ Cpm

Cum esset stephanus plenus spū sancto: intendens in celum vidit gloriam dei: et iesum stantē a dextris virtutis dei. Deo gratias. R. Gloria ⁊ honore coronasti eum domine alleluya alleluya. V Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Gloria patri. V⁹. Posuisti domine super caput eius. ¶ Ad sextam. ā. Adhesit. Cpm.

Stephanus vidit celos apertos vidit et introiuit: beatus homo cui celi patebunt. Deo gratias. R. Posuisti domine sup caput eius alleluya alleluya. v. Coronā de lapide precioso alleluya alleluya. V⁹. Iustus vt palma florebit. ¶ Oratio vt s̄. ad v s̄. Ad ix. vltia de l'. ⁊ sic vsq; ad oct epy. nisi aliud signet. cp.

Ecce video celos apertos et iesū stantē a dextris virtutis dei. Deo gratias. R. Iustus vt palma florebit sicut cedrus libani allā allā. V⁹. Multiplicabitur in domo domini. Gloria patri. V⁹. Scuto bone voluntatis tue. ¶ Ad vesperas super p̄os sequētes. ān. ¶

Tecum principium in die virtutis tue in splendoribus sanctorum ex vtero ante luciferum genui te. p̄s. Dixit dn̄s. ā. Redemptionem misit dominus populo suo mandauit ineternum testamentum suum. p̄s. Confitebor tibi dn̄e. ān. Exortum est in tenebris lumen rectis corde misericors et miserator et iustus dominus. p̄s. Beatus vir qui timet dn̄m. ān. Apud dn̄m misericordia et copiosa apud eum redemptio. p̄s. De profundis clamaui. ān. De fructu ventris tui ponam super sedem tuā p̄s. Memento dn̄e dauid. cpm. Stephan⁹. ¶ de laudib;. hy⁹. Beate martyr. V⁹. Ora pro nobis. ān. Patefacte sunt ianue celi christi martyri beato stephano qui in numero sanctoꝝ inuentus est primus et ideo triumphat in celis coronatus alleluya. ¶ Orō vt s̄. Meō. scti iohīs. ān Valde honorandus est beatus iohannes qui supra pectus dn̄i in cena recubuit. V⁹. In oēm terrā. ¶ Orō de matut. Nec fit meō. de natiuitate. Ad cōplet. ā. ¶ Alleluya allā allā allā. Hy⁹.

Virgo dei genitrix quem totus non capit orbis in tua se clausit viscera factus homo. Vera fides geniti purgauit crimina mundi et tibi virginitas

inuiolata manet. Te matrem pietatis opem te clamitat orbis subuenias famu lis o benedicta tuis. Gloria magna pa tri compar tibi gloria nate cum sācto spi ritu gloria magna patri. Amē. Capitulū. Tu in nobis es dñe. V. Custodi nos dñe. ā. Allelupa. Verbum caro factum est allelupa et habitauit in nobis allelupa allelupa. ps. Nūc dimittis. Ante Dñs vobiscū. V. Notum fecit dominus. Salutare suum. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus vt natus hodie saluator mundi: si cut diuine nobis generationis est autor: ita ꝛ imortalitatis sit ipse largitor. Qui tecū viuit ꝛ regnat. De sancto iohanne. Inuitatoriū. Adoremus regem apostolorum. Qui priuilegio amoris iohannem dilexit apo stolum. ps. Venite exultemus. hy. Annue christe. de cōmuni. In primo nocturno. ān. Johannes apostolus et euangelista virgo est ele ctus a domino atqꝫ inter ceteros magis dilect⁹. ps. Celi enarrant. ān. Supra pectus domini iesu recumbens euangelii fluenta de ipso sacro dominici pectoris fonte potauit. ps. Benedicā fer. ii. ā. Quasi vnus de paradisi fluminibꝫ euā gelista iohannes verbi dei gratiam in toto ter rarum orbe diffudit. ps. Eructauit cor meū V. In oēm terram. Lectio prima.

Secundam post neronem persecuti onem christianorum domicianus exercuit. Vnde factum est vt sanctus io hannes apostolus tolleretur de epheso. ꝛ in pathmos insulam exilio mitteretur. In qua insula apocalipsim quam et do minus reuelauit: manu sua conscripsit. Domicianus autem eodem anno quo iussit sanctum iohannem exulare: a se natu romano interfectus est. Hinc fa ctum est vt sanctus iohannes qui volun tate domiciani deportatus cum iniuria fuerat: cum honore ad ephesum remea ret: occurrente illi multitudine populi vi rorum et mulierum clamantium. Bene dictus qui venit in nomine domini. R.

Valde honorandus est beatus iohannes qui su pra pectus domini ī cena recubuit. Cui christus in cruce matrem virginem virgini commenda uit. V. Mulier ecce filius tuus ad discipulum autem ecce mater tua. Cui xp̄s. Jube dōne. Be ate marie virgis filius. Et sic vsqꝫ ad purifi. l. ii.

Cum autem ingrederetur ciuitatē: drusiana que semper eum secuta fuerat. et aduentus eius desiderio fatiga ta fuerat: efferebatur mortua. Tunc sā ctus iohannes videns flentes pauperes et parentes atqꝫ viduas cum orphanis: iussit deponi feretrum. Et coram omni bus iussit resolui corpus eius. Et voce clara dixit. Dominus meus iesus chri stus excitet te drusiana. Surge. et pedi bus tuis reuertere ad domum tuam: et prepara michi refectionem in domo tua. Ad hanc vocem surrexit: et cepit ire solli cita de iussione apostoli. R. Ecce puer meus quem elegi dicit dominus. Electus meus com placuit sibi in illo anima mea. V. Dedi spiri tum meum super eum iudicium gentibus pro fert. Electus meus. Lectio iii.

Cum autem omnis ciuitas ephesio rum. immo omnis prouintia asye iohannem excoleret et predicaret: accidit vt cultores ydolorum excitarent seditio nem. Vnde factum est vt iohannem tra herent ad templum dyane. et vrgerent eum vt ei feditatem sacrificiorum offer ret. Tunc beatus iohannes ait. Ducam vos omnes ad ecclesiam domini mei ie su christi: et inuocantes nomen dyane ve stre facite cadere ecclesiam eius: et consē tiam. Si autem hoc facere non potestis: ego inuocabo nomen domini iesu christi et faciam cadere templum hoc: et commi nui ydolum vestrum. Ad hanc vocem cō tremuit populus: et huic diffinitiōi pars maxima consensum prebuit. Tu autem domine. R. Qui vicerit faciam illum colum nam ī templo meo dixit dominus. Et scribam sup eū nomen meū ꝛ nomē ciuitatis noue hierlꝫ

v⁹. Vincenti dabo edere de ligno vite quod est in paradiso dei mei. Et scribã. Gloria. Et nomẽ. In ii. noct. ãn. In feruẽtis olei doliũ missus iohãnes apostolus diuina se ꝓtegente gratia illesus exiuit. ps. Oẽs gẽtes. Feria iii. ã. Propter insuperabilẽ euãgelisãdi cõstantiã exilio relegatus diuine visionis ⁊ allocutionis meruit crebra cõsolatiõe releuari. ps. Exaudi deus deprec. Feria iiii. ãn. Occurrit btõ iohi ab exilio reuertẽti oĩs populus viroꝝ ac mulieꝝ clamantiũ et dicentiũ benedictus q̃ venit in noĩe dñi. ps. Exaudi deus orõ. Feria iiii. V. Cõstitues. l. iiii

Videntes aũt cultores ydoloꝝ: ꝙ oĩs prouincia asie iohẽm predicaret ⁊ sequeretur: traxerunt eũ ad tẽplum diane vt ei sacrificiũ offerret. Sed stati vt templum iohẽs aspexit: oĩa ydola ⁊ ipm templũ in puluerẽ redacta sũt. Quo viso cõuersi sunt ad dñm: ⁊ baptisati sũt duodeci milia hoim. exceptis mulieribus ⁊ paruulis: et cõfirmati in virtute spũs sancti. R. In illa die suscipiã te seruũ meũ ⁊ ponã te sicut signaculũ in conspectu meo. Qm̃ ego elegi te dixit dñs. V. In tribulatione inuocasti me ⁊ exaudiui te et liberaui te. Qm̃. Lcõ v

Tunc aristodemus pontifex. seditione excitata ĩ pplo. dedit presente iohãne vt timeret duobꝫ hoĩbus morti condẽnatis venenũ bibere. Qui mox vt biberũt: cadẽtes spm exalauerũt. Deinde cũ dedisset apostolo: facto signo crucis in dño. cõfidens bibit totũ. ⁊ nichil ei nocuit. Nec propter hoc ipse põtifex credidit. donec illi duo quos venenũ occiderat: ꝑ apostolũ resuscitati sunt. Procõsul aũt tũc cũ pontifice tanta miracula videntes. ꝓstrauerũt se ad pedes apostoli: ĩdulgẽtiã flagitantes. A quo postea baptisati cũ oĩ familia ⁊ affinitate sua fregerunt oĩa simulachra sua: ⁊ ecclesiaꝫ ĩ noĩe scti iohis fabricauerũt: ĩ qua ipe sctũs iohẽs postea hoc assũptus est ordine. R. Hic est beatissimus euangelista ⁊ apostolus iohẽs q̃ priuilegio amoris precipui Ceteris altius a dño meruit honorari. V. Hic ẽ discipulus ille quẽ diligebat iesus q̃ supra pectus dñi ĩ cena recubuit. Ceteris. l. vi

Cum esset annoꝝ sexagintanouem beat⁹ iohẽs: apparuit ei dñs iesus xp̃s cum discipulis suis: ⁊ dixit ei. Dñica die proxima venies ad me dilecte meus: quia tempus est vt epuleris in conuiuio meo cũ fratribus tuis. Et cũ hec dixisset in celum receptus est. Veniẽte aũt dñica die: cõuenit vniuersa multitudo populi ĩ ecclesia supradicta: ĩ qua apostolus agẽs dei mysteria: oẽm populũ vsqꝫ ad horam diei tertiã allocutus ẽ. Post hec iussit iuxta altare foueã fieri quadratã: et terram eius foris ecclesiã ꝓici. Et descendẽs in eã expandit manus suas ad deũ: et dixit. Dñe cõmendo tibi filios tuos: quos tibi mater ecclesia ꝑ aquã ⁊ spiritum sanctũ regenerauit: nec michi occurrat princeps tenebraꝝ. Aperi michi ianuã vite: et suscipe me secundũ verbum tuum. Cum autẽ finisset orationẽ suã: tanta lux vna fere hora apparuit super eum: vt nullus eũ aspicere posset. Et sic felicit᷑ migrauit ad dominum. R. Apparuit caro suo iohanni dominus cum discipulis suis et dixit ei. Veni dilecte mi ad me quia tempus est vt epuleris in conuiuio meo cum fratribus tuis. V⁹. Cumqꝫ complesset apostolus cursum vite presentis in senectute bona apparuit ei saluator mundi et dixit ei. Veni dilecte mi. Gloria patri. In tertio noct. ãn. Apparuit caro suo iohanni dominus iesus christus cũ discipulis suis et ait illi veni dilecte mi ad me quia tempus est vt epuleris in conuiuio meo cum fratribus tuis. ps. Cõfitebimur. Feria v. ãn. Expandẽs manus suas ad deum dixit inuitatus ad conuiuium tuum venio gratias agens q̃a me dignatus es domine iesu christe ad tuas epulas inuitare sciens quia ex toto corde meo desiderabam te. ps. Dñs regnauit exultet. Feria vi. ãn. Domine suscipe me vt cum fratribus meis sim cum q̃bus veniẽs inuitasti me aperi michi ianuam vite ⁊ ꝑduc me ad cõuiuiũ epulaꝝ tuaꝝ tu es ei christus filius dei

viui q̄ precepto patris mundū saluasti tibi gratias referimus p īfinita scloꝝ secula. ps. Dn̄s regn̄. irascā. ⸤sabbō. v. ⸤Dedisti hereditatē Timētibꝫ nomē tuū dn̄e. l. vii. Scdm iohēm. xxi.

In illo tp̄e. Dixit iesus petro: sequere me. Conuersus petrus vidit illū discipulū quē diligebat iesus sequentem Et reliqua. Omel. venerabilis bede p̄sbiteri.

Lectio scti euāgelii q̄ nobis lecta ē fratres carissimi. tāto maiori a nobis intētione debet p singula verba pēsari: quāto magna superne gratie dulcedine tota redūdat. Cōmendat eī nobis beatissimus euāgelista et apl's iohēs priuilegiū amoris precipui: quo ceteris alti⁹ meruit honorari a dn̄o. ℟. Hic est discipulus q̄ testimoniū phibet de his ⁊ scripsit hec. Et scimus qr verū est testimoniū eius. ℣. Fluēta euangelii de ipso sacro dn̄ici pectoris fonte potauit. Et. l. viii.

Cōmendat etiā testimoniū euāgelice descriptionis: qd̄ veritate diuina subnixū. nullus fideliū dubitare pmittitur. Comēdat placidā sue carnis absolutionē: quā dn̄o specialiter se visitāte pcepit. Sed vt pfecte lectiōis huius pricipia cōsiderare valeam⁹: libet superiora parūper attendere. ℟. Iste est iohēs q̄ supra pectus dn̄i i cena recubuit. Btūs apl's cui reuelata sūt secreta celestia. ℣. Valde honorādus ē btūs iohēs q̄ supra pectus dn̄i in cena recubuit. Btūs. l. ix.

Apparuit dn̄s post resurrectionē suā discipulis septē: iter quos erant petrus et iohēs frustra ī piscādo tota nocte laborātibꝫ. ⁊ stās ī littore copiosa rete eorū pisciū multitudine repleuit. Mox qꝫ īgressos ad terrā: īuitauit ad prādiū. Et īterprādendū tertio petrū an se amaret: īterrogauit. Ac tertio amorē cōfitenti q̄ater eū negauerat: ei tertio pascēdas oues suas cōmisit. ℟. In medio ecclesie aperuit os eius. Et īpleuit eū dn̄s spū sapiētie ⁊ intellectus ℣⁹. Misit dn̄s manū suā ⁊ tetigit os meū. Et. Glia. Et. ps. Te deū. ℣. Annūciauerunt opa dei. Et facta eius ītellexerūt. ⸿ In laudibꝫ. ān.

Hic est discipulus ille q̄ testimonium perhibuit ⁊ scimus qr verū est testimoniū eius ān. Hic est discipulus meus sic eū volo manere donec veniā. ān. Ecce puer meus electus quē elegi posui sup eū spm meū. ān. Sunt de hic stantibus q̄ nō gustabūt mortē donec videāt filium hominis in regno suo. ān. Sic eum volo manere donec veniā tu me sequere. ⸿ Cp̄m

Qui timet deū faciet bona: ⁊ qui continens est iusticie apprehendet eaꝫ ⁊ obuiabit illi quasi mater honorificata. Deo grās. hy⁹. Exultet. ℣⁹. Nimis honorati sunt. ān. In medio ecclesie aperuit os eius et īpleuit eū dn̄s spū sapientie et ītellectus stolaqꝫ glorie induit eū allā allā allā. ps. Bened. Orō

Ecclesiā tuam q̄sumus dn̄e benign⁹ illustra: vt beati iohannis apostoli tui ⁊ euangeliste illuminata doctrinis ad dona perueniat sempiterna. Per dn̄m ⸤ Meōria de nat. p ā ⸤ Beatus venter. ⸤ vt ī die scti stephani. de quo postea meō. ān ⸤ Lapidauerūt. ℣. Justus vt palma. orō. Da nobis. ⸤ Ad horas āe. de laud. Si dn̄ica fuerit ad procel. vt die preced. ⁊ sic p totas oct. ⸤ ⸿ Ad terciā. Cp̄m

Cibauit illū dn̄s pane vite et intellectus. ⁊ aqua sapientie salutaris potauit illū. Deo grās. ℟. In oēm terrā exi. allā allā. ℣. Cōstitues. ⸤ Orō vt s. ⸤ ⸿ Ad vi. cp̄

In medio ecclesie aperuit os eius: ⁊ īpleuit eū dn̄s spū sapiētie ⁊ ītellect⁹ ⁊ stola glorie īduit eū. Deo grās. ℟. Cōstitues. ℣. Nimis honorati. ⸤ Orō vt s ⸿ Ad ix. cp̄

Iocunditatem ⁊ exultationē thesaurisauit super eum: et nomie eterno hereditabit illum dn̄s deus noster. Deo grās. ℟. Nimis honorati. ℣⁹. Dedisti hereditatē. ⸤ Orō vt s. ⸿ Ad vespas sup ps ān ⸤ Tecū pricipiū. cp̄m. Qui timet deū. hy⁹. Annue ℣⁹. In oēm terrā. ā. Iste est iohannes qui supra pectus dn̄i ī cena recubuit beatus apostolus cui reuelata sunt secreta celestia. ps. Magnificat Orō. Ecclesiam. vt s. ⸿ Sequitur meōria īnocentiū. ān ⸤ Innocentes pro xp̄o infātes occisi sūt ab īiquo rege lactētes ītfecti sūt ip̄m sequūt

agnũ ſine macula ⁊ dicunt ſemꝑ gloria tibi dñe
℣. Letamini. Oꝛõ de matᷓ. De ſctõ ſtephano. á.
Lapides torrẽ. ℣ꝯ. Glĩa ⁊ honore. oꝛõ. Da no-
bis. Ad matutᷓ. Inuitᷓ. Venite adoremus dñꝫ
Qui in ſctis glorioſus eſt. ṗs. Venite. hyꝯ Rex
glorioſe. De cõi. In pͥo nocṫ. á. Nouit dñs vi-
as innocentiũ q̇ non ſteterunt in viis pctõꝝ. ṗs
Beatus vir. ãn. Rex terre ĩfremuit aduerſus
xp̄m q̄ rex in ſyon conſtitutus ſuꝑ innocẽtium
milia regnat. ṗs. Quare frem̄. á. Deus iudex
iuſtus iudica nos ſecundum innocentiá noſtrá.
ṗs. Dñe deus meus ĩ te. Dñica. ℣. Letami

Sermo ſancti ſeuerini. Lectio prima.

Telus quo tendat: quo ꝓſiliat liuor
inuidia quo feratur: herodiana ho
die patefecit ĩmanitas Qui dũ tempora
lis regni emulatᷓ anguſtias: eterni regis
ortũ molitur extinguere. Tunc herodes
inq̇t vidẽs q̄ illuſus eſſet a magis: iratꝯ
eſt valde. Et miſit ĩ bethleẽ. ⁊ occidit oẽs
pueros q̇ erant ĩ ea: ⁊ in oĩbus finibꝫ eius
℟. Sub altare dei audiui voces occiſoꝝ dicẽtiũ
Quare nõ defẽdis ſãguinẽ noſtrũ ⁊ acceperunt
diuinũ reſponſũ adhuc ſuſtinete modicũ tẽpus
donec ĩpleatur numerus fratrũ veſtroꝝ. ℣. Vidi
ſub altare dei aĩas ſctõꝝ ꝓpter verbũ dei qḋ ha
bebãt ⁊ clara voce dicebãt. Quare. Lcõ ii.

Dolet ĩpietas ſe eſſe illuſã. dilatãs ſe
crudelitas furit. fremit doloſitas
ſe deceptã. ⁊ ĩ ſe fraus reuerſa cõcutitᷓ. He
rodes ſtridet. cadẽs ipſe ĩ laqueũ quẽ tetẽ
dit. Hic iniq̇tatem quã cõciderat euagi
nat: de fide ꝑfidie ſumit arma. ℟. Effude
rũt ſanguinẽ ſctõꝝ velut aquã in circuitu hieru
ſalẽ. Et nõ erat q̇ ſepeliret. ℣ Vindica dñe ſãgui
nẽ ſanctoꝝ tuoꝝ q̇ effuſus eſt. Et nõ. l. iii.

Terreno querit furore quẽ natũ ce
litus nõ credit. Ad ſinũ matrũ mi-
litũ erigit caſtra: ĩter vbera arcẽ pietatis
oppugnat. In teneris vberibus ferrũ du
rat. lac fundit anteq̄ ſanguinẽ: dat ante
mortẽ ſentire q̄ vitã: tenebras ĩgerit ĩtrã
tibꝫ lucẽ. ℟. O q̄ glorioſũ eſt regnũ in quo cũ
xp̄o regnãt innocẽtes. Amicti ſtolis albis agnũ
ſequuntur quocunqꝫ ierit. ℣. Beata regio ſuꝑ-
narũ virtutũ in qua ſancti martyres ĩperpetuũ
feliciter letantur. Amicti. Glĩa patri. In ſcḋo
nocṫ. ãn. Ex ore infantiũ deus ⁊ lactentiũ lau-
de ꝑfecta deſtruis inimicũ. ṗs. Dñe dñs nr̄. á
Iudicabit dñs pupillũ ⁊ viduã ⁊ pluet ſuꝑ pecca
tores laqueos ignis. ṗs. In dño cõfido. á. Mor
tis vſuras rex ĩpius exegit ſuper innocentes ſed
illi req̇eſcũt ĩ mõte ſctõ dei malignus ad nichilũ
eſt deductus. ṗs. Dñe q̇s. ℣. Exultẽt iuſti. l. iiii

Sic agit magiſter mali. miniſter do-
li. ire artifex. inuentor ſceleris. ĩpie
tatis autor. pietatis predo. ĩimicus ĩnocẽ
tie. hoſtis nature. ſuis peior. peſſimus ſibi
Quẽ xp̄s nõ vt euaderet: ſed ne videretur
aufugit. in altũ tendẽs. cadit ab alto. O
ãbitio q̄ ceca ſemper: O q̄ preſũptio peſ
ſima: O q̄ perdit conceſſa: qui inconceſ-
ſa captat: Herodes obſidens terrenũ re-
gnũ. impugnat celeſte. terrenis inhyans
irruit in diuina. ipſamqꝫ pietatem ſecta
tur. Audierat regem natũ deſtinatus ad
ſcelus. ad piaculũ promptus. paratus ad
crimen. Tu autᷓ. ℟. Sub throno dei omnes
ſancti clamant. Vindica ſanguinem noſtrũ de-
us noſter. ℣ꝯ. Sub altare dei audiui voces occi-
ſoꝝ clamantiũ et dicentiũ. Vindica. l. v.

Cauſas innocentie non requirit. ius
abnegat. confundit faſqꝫ nephaſqꝫ
Cui nequitia eſt ſodalis. cui odioſa eſt
equitas: ĩiquitas ſemper amica. Qui ce-
dibus viuit. qui ſe munit ſanguine. qui
crudelitate ſeuit. Cui de timore ſtat totũ.
de amore nichil conſtat. Herodes ſeuus
ſic chriſtum gladiis querit. ĩueſtigat cru-
ore. crudelitate rimatur. ſucceſſorẽ timẽs
inceſſit in autorem. Premit innocentes:
volens innocentiam deperire. Innocen-
tis cauſam: nocentium facit crimen. Tu
autem. ℟. Adorauerunt viuentem in ſecula
ſeculorum mittentes coronas ſuas. Ante thro-
num domini dei ſui. ℣ꝯ. Venientes autem veni-
ent cum exultatione portãtes manipulos ſuos.
Ante thronũ dñi dei ſui. Lectio vi.

Verū gladius filioꝝ ꝑtrāsiēs mēbra
ad matrū corda deuenit. ⁊ necesse ē
vt sint cōsortes premii: q̄ fuerūt socie pas-
sionis. Arridebat paruulus occisori. gla-
dio adiocabat īfātulus: nutricis loco at-
tēdebat lactēs ꝑcussoris honorē. nescia lu-
cis etas moritura gaudebat. Infās ei oēꝫ
hoīem non hostē respicit: sed parentē. Ma
tres tulerūt quicq̇d ⁊ angoris extitit ⁊ do
loris: ⁊ ideo nō carebūt martyris gaudio:
martyrii lachrimas q̄ fuderūt. ℟. O cōstā
tia. ⸤ de cōi pl'ioꝝ martyꝝ. In iii. noct. ā ⸤ Quis
ascēdet aut q̇s stabit in loco scō dei inocētes ma
nibus ⁊ mūdo corde. ps. Dn̄i est terra. ān. In
nocētes adheserūt michi quoꝝ pedes auulsi sūt
a laqueo mortis. ps. Ad te dn̄e. ⸤ dn̄ica. ān ⸤ Fi-
lio regis datū est iudiciū vt saluet īnocētes fili-
os pauperꝝ ⁊ humiliet herodē calūniatorem. ps.
Deus iudiciū. ⸤ feria v. ℣⁹ ⸤ Justi autē. l'c. vii
Secundum matheum. scdo.

In illo tp̄e. Angelus dn̄i apparuit ī
sōnis ioseph dicens Surge ⁊ accipe pueꝝ
et matrē eius: ⁊ fuge ī egyptū. ⁊ esto ibi vs
qꝫ dū dicā tibi. Et rel'. Om. vene. bede pbri.
De morte preciosa martyꝝ xp̄i innocē
tiū. sacra nobis ē fratres carissimi lectio
recitata. ī qua tamē oīm xp̄i martyꝝ pre
ciosa est mors designata. Qd̓ eni paruu-
li occisi sūt: significat ꝑ humilitatis meri
tū ad martyrii gloriā ꝑueniendū. ⁊ qꝛ ni-
si cōuersus fuerit q̇s: ⁊ effectus vt paruu
lus: nō possit aīam dare ꝑ xp̄o. ℟. Canta-
bāt scti canticū nouū ante sedē dei ⁊ agni. Et re
sonabat t̄ra ī voces illoꝝ. ℣ Sub throno dei oēs
scti clamāt vīdica sāguinē nr̄m de⁹ nr̄ Et. l'. viii
Quod ī bethleē ⁊ ī oībus finibus eius
occisi sunt. ostēdit nō solū in iudea
vnde ecclesie cepit origo: sed ⁊ ī oībꝫ eius-
dē ecclesie finibus vbicūqꝫ ꝑ orbē diffusa
est: ꝑsecutionē seuiturā perfidoꝝ: et pioꝝ
patientiā esse coronandā. Qui a bimatu
occisi sūt: doctrina ⁊ operatiōe ꝑfectos in
dicāt. Qui vero infra: simplices vel ydio
tas. fidei tamē nō ficte constantia fortes
eque denūciant. Tu aūt. ℟. Cētū quadra
gintaquattuor milia q̇ ēpti sunt de terra hi sūt
q̇ cū mulieribus non sunt coinq̇nati virgines ei
ꝑmanserunt. Ideo regnāt cū deo ⁊ agnus dei cū
illis. ℣. Hi empti sūt ex oībꝫ primitie deo ⁊ agno
⁊ ī ore ipsoꝝ nō est inuētū mendaciū. Ideo. l'. ix.
Quod illi q̇dem occisi sunt: sed xp̄s q̇
querebatur viuēs euasit: insinuat
corpora quidem ab ip̄is posse perimi: sed
xp̄m pro quo persecutio tota seuit. nulla-
tenus eis vel viuentibus vel occisis posse
auferri: sed eos veraciter contestari: quia
siue viuimus dn̄o viuim⁹: siue morimur
dn̄o morimur. Tu aūt. ℟. Concede nobis.
⸤ de cōi. Si priuato die euenerit reincipit'. Cōce-
de. ⸤ ⁊ nō d̓r ⸤ Te deum. ⸤ si die dn̄ico nō reicipit'
⁊ d̓r ⸤ Te deū. ℣. Exultabunt. ¶ In laud̓ ān.
Herodes irat⁹ occidit multos pueros ī beth
leem iude ciuitate dauid. ān. A bimatu
et īfra occidit multos pueros herodes ꝑpter dn̄ꝫ
ān. Vox in rama audita est ploratus et vlulatus
rachel plorans filios suos. ān. Sub throno dei
omnes sancti clamant vindica sanguinem no-
strum deus noster. ān. Cantabant sancti canti-
cum nouum ante sedē dei et agni et resonabat
terra in voces illorum. ¶ Capitulū.
Vidi supra montem syon agnū stā-
tem: et cum eo centū quadraginta
quattuor milia habentes nomen eius: et
nomen patris eius scriptū in frontibus
suis. Deo grās. hy⁹. Eterna xp̄i. v⁹. Justo-
rum. ān. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt
coinquinati virgines eni sunt ⁊ sequūtur agnū
quocunqꝫ ierit. ps. Benedictus. ⸤ Oratio
Deus cuius hodierna die preconium
innocentes martyres non loquēdo
sed moriendo cōfessi sunt: oīa in nobis vi
cioꝝ mala mortifica: vt fidem tuā quaꝫ
lingua nostra loquitur: etiam moribꝫ vi
ta fateatur. Per dn̄m. ⸤ Meōria de natiui. ā
Virgo verbo. ⸤ ℣. ⁊ orō vts̄. Sancti stephani. ā. ⸤
Adhesit. ℣⁹. Justus. ⸤ Oratio vts̄. Sancti iohan
nis ān ⸤ Hic est discipulus ille. ⸤ ℣⁹. et orō. vts̄.
Ad horas āe. de laud̓. ¶ Ad terciā. Capitulū.

Hi sunt qui cum mulieribus nõ sũt
coinquinati. virgines eñi sunt ⁊ se
quũtur agnũ quocunq; ierit. Deo gra-
tias. ℟. Letamini ĩ dño. Et gl'iamini. sine allã
L nisi sit dñica. orõ L De⁹ cui⁹. Ad vi. Cp̃z.
Hi empti sunt ex oĩbus primitie deo
et agno. et in ore ipsorum non est
inuentum mẽdacium. Deo gratias. ℟.
Exultent iusti. vt̃s. Ad nonam. Cp̃m.
Ambulabunt mecũ in albis qm̃ di-
gni sunt et non delebo nomina eo
rũ de libro vite. Deo grãs. ℟. Justi aũt im
perpetuũ. L Orõ vt̃s. Ad vespas sup p̃os. ã L Te
cũ principiũ. L vt̃s. cp̃m L Vidi supra mõtem.
L vt̃s. hy⁹ L Sctoꝝ meritis. v⁹. Letamini. ãn.
Ambulabunt mecũ in albis qm̃ digni sunt ⁊ nõ
delebo noĩa eoꝝ de libro vite. p̃s. Magñ. L Orõ
vt̃s. Meõria scti thome p ãn L Beatus vir q̃ suf
fert tentationẽ qm̃ cũ probatus fuerit accipiet
coronã vite quã repromisit deus diligentibz se.
V⁹. Ora p nobis dñm martyr. Vt digni. L Orõ
de matut. Stephani. L Ecce vi. L Johis. L Hic est
di. me. L V. ⁊ orões vt̃s. Cõplet. vt̃s. Inuit. L Re-
gẽ sempiternũ. L More ix. lc. ⁊ sic diebz seqñ. hy⁹
Btẽ mart. L ã. p̃s. ⁊ v. de cõi vni⁹ mart. L Lcõ i.
Gloriosus dei martyr ⁊ pontifex tho-
mas dũ in curia regis anglie con-
sisteret: ⁊ multa ibidẽ cõtra fidei religio-
nẽ ⁊ libertatẽ fieri videret: curiã deseruit
⁊ theobaldo cãtuariẽsi archiepo se cõmi-
Ipse vero archieps primũ (sit. lc. ii.
archidiaconũ eũ fecit. deĩde vt sua
prudentia malignoꝝ in ecclesia prohibe-
ret insultus: cancellariã ei regis impetra
uit. Quẽ intantum rex dilexit: q post de
cessũ prefati archiepiscopi: eidem ecclesie
licet multum renitentẽ cum archiepisco
pũ sublimari procurauit. Lectio iii.
Consecratus aũt pontifex: mirabili
ter se mutauit. Nã ieiuniis ⁊ orati
onibus semp insistens: camisia ⁊ femora
libus cilicinis vsq; ad poplices ad carnẽ
macerandã: quoad vixit vsus est. San-
ctitatẽ vero suã ita occultabat: vt sub ve
stis clericalis honestate ⁊ vtẽsiliũ domus
apparatu: cõcordaret moribz singuloꝝ. l. iiii
Interea vero cũ quadã vice rex sibi
mortẽ minaretur: q2 ei nõ consenti
ebat: magnatũ principũ ⁊ alioꝝ epoꝝ de-
ceptus cõsiliis. assensum voto regis ver-
botenus cõtra ecclesie iura prebuit. Sed
statim vt pcepit ex hoc aĩaꝝ periculũ im
minere: qd verbo dixerat. coactus scripto
confirmare nequaq̃ voluit. Lectio v
Rex aũt cum aliis sibi fauẽtibz epis
vt vidit q eũ ad suã voluntatẽ in
clinare nõ potuit: exulauit de regno suo
cũ tota progenie et affinitate sua. Ille ve
ro magis timens ecclesie naufragium q̃
sui: in franciã deuenit. Quẽ alexãder pa
pa tũc senoĩs manẽs: ⁊ ludouicus frãcoꝝ
rex honorifice susceperũt: ⁊ põtiniacẽsi ce
nobio suppliciter cõmendauerunt. l. vi.
Septimo autẽ exilii sui anno sum-
mo pontifice ⁊ francoꝝ rege procu
rãtibus. reddita pace anglicane ecclesie:
thomas eoꝝ pastor ad suã ecclesiã reuer-
sus. a clero ⁊ populo cũ ingenti gaudio su
scipit. Sed post dies paucos iteꝝ dãnis ⁊
ĩiuriis supramodũ affectus. eccl'ie sue se-
pta exire phibitus ẽ. V. Ora p nobis dñz. l. vii
Tandẽ cũ nec vi nec blandiciis flecti
posset quin ecclesie sue iura ⁊ liber-
tates semp tueretur: venerũt cantuariã
missi a rege anglici quattuor preclari ge
nere: sed malefactis famosi: ⁊ vbi esset ar
chieps vociferando querunt. Quos vt vi
dit sctũs thomas: dixit eis. Ego sum: qd
vultis: At illi: vt modo moriaris. lc. viii.
Sanctus aũt pontifex tunc modera-
ta voce dixit. Ego pro deo ⁊ pro iu-
sticia ⁊ ecclesie libertate mori paratus sũ
sed ex parte dei omnipotentis ⁊ sub ana-
themathe vobis prohibeo: ne cuiq̃ meoꝝ
noceatis. Libenter quidem moriar: cũ p
morte mea pax ⁊ libertas ecclesie inde sit
in breui reddenda. Lctõ ix.
Morq; cũ deo ⁊ beate marie ac sãcto

dyonisio seipm et ecclesie sue causam cõmẽdasset: infra ecclesiam capite inclinato. gladiis impiorꝫ decollatus est. Sicqꝫ pro ecclesia certans: in ecclesia passus est. Persecutores vero eius quidam sine confessione repẽte. alii paralisi dissoluti. alii amentes effecti. alii rabidi digitos et linguam propriam sibi decerpentes: vltione diuina de medio sublati nusꝗ̃ cõparuerũt. R. Gloriosi. ps. Te deũ. Lecta de cõi. Oratio

Deus pro cuius ecclesia gl'iosus martyr et pontifex thomas gladiis impiorꝫ occubuit: presta quesumus. vt oẽs q̃ eius implorãt auxiliũ: pie petitionis sue salutarem consequantur effectum. Per dñm. Meõria de nat. Verbũ caro. Scti stephani. Stephanus. v. Scuto. Scti iohis. Ecce puer. Innocẽtiũ. Herodes. V. ꝛ orõ. vtš. Ad hoš. ãe. de laud. In R. horaꝝ allã. ꝛ p oct. ꝛ i ecclesiis ad hyõs cãtus solẽnes. Ad vespas ãn. Tecum pricipiũ. ps. Dixit dñs. cpm. Iste sãctus. hy9. Beate martyr. V9. Ora pro nobis. Ad mag. ã. Hic est vere martyr. de cõi. orõ vtš. Meõ. scti stephani. Lapidauerũt stephanum. Scti iohis. Sunt de hic. Innocẽtiũ. A bimatu. V. ꝛ orõ vtš. Cõplet. vtš. In crastino fit officiũ dñic. ĩfra oct. vt post natale dñi. In scdis vesperis. ãn. Tecum pricipium. ps. Dixit dñs. De sancto siluestro. cpm. Ecce sacerdos. hy9. Iste confessor. V9. Ora pro nobis beate siluester. Ad mag. ãn. Confessor dñi. orõ. Da quesumus. de cõi. Meõria. colũbe virginis ꝛ martyris. Hec ẽ virgo. v. Diffusa orõ. Exaudi nos. Scti stephani. Adhesit. Scti iohis. Hic est discipulus ille. Innocentiũ. Sub throno. V. et orõ. vtš. Cõplet. vtš. Inuitat. Christũ omnes. cetera de cõi. Lectio prima

Siluester igitur vrbis rome episcopus a cyrino presbitero eruditus. hospitalitatem summo studio diligens: thymotheum quẽdam pauli apostoli discipulum venientem ab ãtiochia. christũ publice predicantem: tempore persecutionis per annum vnum et menses tres hospicio suscepit: quod etiam facere ipsi põtifices formidabant. Lectio scda.

Passo deniqꝫ beato thymotheo. tarquinius prefectus sperans eum multas reliquisse diuitias. apprehendit btm̃ siluestrum. iussitqꝫ vt diuitias illas sibi redderet. Vbi cũ nichil reperiret: christianitatis siluestro nomen opponens: ꝛ mortem sibi in crastinũ nisi ydolis sacrificaret cõminans: eũ in carcerẽ retrusit. L. iii.

Sanctus autem siluester tarquinio dixit. Stulte hac nocte morieris. ꝛ tormenta que xp̃ianis temporalia infers eterna recipies. inter que velis nolis deũ quẽ colimus recognosces. Siluestro itaqꝫ incarcerato cuꝫ tarquinius ad mensã sederet: os piscis ita in eius gutture trãsuersum est: ꝙ iuxta dictum siluestri nocte illa expirauit. Lectio iiii

Tantam postea beato siluestro dñs gratiam predicationis cõtulit: vt tam a gentilibus ꝙ̃ a xp̃ianis nimio diligeretur affectu. Interea decedente sancto papa melchiade: btũs siluester ab omnibus in papam eligitur. Eodem vero tempore constantino imperante exiit edictum: vt omnes xp̃iani ydolis immolarent: aut diuersis necarentur suppliciis. Quod audiens beatus siluester ab vrbe roma cum suis clericis exiuit: et in soractis monte se retrusit. Lectio v.

Interea cum iam constantinus imperator inumerabiles xp̃ianos occidi fecisset. tanta lepra est pcussus: ꝙ nullo modo poterat recipere sanitatem. Tãdem vero ex pontificũ paganoꝝ et medicoꝝ consilio adducti sunt romã de diuersis locis. amplius ꝙ̃ tria milia pueroꝝ vt occiderentur: et sic imperator in eoꝝ sanguine calido se balneans sanaretur. L. vi.

Die igitur statuto egrediẽs imperator de palatio: et tante necis inscius ad locum vbi se balnearet veniens: occurrerũt ei innumerabiles mulieres vlu-

cci

lantes: et se pro tanta crudelitate suorum i
fantium decerpentes: et capillos euellen
tes. Quo viso imperator et audito. pieta
te motus. prorumpēs in lachrimas iussit
oēs pueros reddi: et matribus eorum argen-
tū multū largiri. ℣. Ora pro nobis. L. vii

Nocte vero sequenti ipso dormiente
apparuerunt ei apostoli petrus et
paulus dicentes. Dn̄s noster iesus xp̄s
misit nos ad te: vt recuperes sanitatē: qa
exhorruisti sanguinem effundere innocē
tium. Voca igitur siluestrum papam in
monte soractis. cum suis clericis latentē
a quo cum ad xp̄m conuersus baptisatus
fueris: recipies sanitatem. Quod cum fe
cisset imperator. de sacro fonte mundus
exurgens: christum se manifeste vidisse
confessus est. ¶ Lectio viii.

Prima autem die baptismi sui hanc
dedit legem: vt christus qui eum curaue-
rat: a tota vrbe romana coleretur. Secū
da. vt qui deum blasphemaret: puniretur
Tertia. vt qui xp̄ianis iniuriam faceret
facultates suas amitteret. Quarta. vt si
cut imperator rome cunctis preerat iudi
cibus: sic romanus pontifex ab oībus mū
di epīs caput et dn̄s teneretur. Quinta. vt
quicunqz reus in ecclesiā cōfugeret: ab oīm
iudicū periculo defēderetur. Et alia q̄plurī
ma dona et libertates dedit eccl'ie dei. Lc. ix.

Tandē cum beatus siluester oēm po
pulū romanū a cultura demonum
reuocasset. et drachonē qui oēs afflatu suo p
cussos perimebat. in cauernā rome vsqz
ad diē iudicii ne cuiq̄ noceret relegasset:
se dissolui sentiēs. clerū suū de tribus inter
cetera specialiter ammonuit. Scilicet vt
inter se semper caritatem haberent. eccle
sias suas diligenter gubernarent: et gre-
gē sibi cōmissum a luporum morsibus custo-
dirent. Quibus dictis in dn̄o feliciter ob
dormiuit. Anno dn̄i trecentesimo vicesi-
mo. ℟. Sancte siluester. ps. Te deū. L v. sac. L
Inueni dauid L ce̅ta de cōi vni' cōfes. epi. Colūbe
virgis. L Veni spōsa. ℣. Elegit. L Orō vts. Meō
ria de nat. L Nato dn̄o. L Stephani L Ecce video
Johis. L Hic ē disci. me. L Innocētiū L Cātabunt.
L v. et orō vts. Ad hor̄ de cōi. Ad iii. ℟. L Sctē sil
uester. L et terminabitur ad ix. In vespis de circū. vt
post natale. In die circū. Meō. scī stephani L Aue
senior. ℣'. Glīa et ho. L orō vts. nec fit alia meō.
Si oct. scī stephani priuato die euenerit. Inuit.
Christū natū. hy'. Beate martyr. sup ix. pos.
ān. Beatus stephanus. ℣. Gloria et h. ¶ Augu
stinus i de ciuitate dei. Libro xxii. cap. viii. Lcō i.

Ad aquas tibilitanas epo afferente
preiecto martyris gloriosissimi ste-
phani memoriā veniebat magne multi-
tudinis cōcursus et occursus. Ibi ceca mu
lier vt ad epm portantē duceretur orauit
flores quos ferebat dedit: recepit. oculis
admouit. protinus vidit. stupentibus qui
aderāt preibat exultans. viam carpens.
et vie ducem vlterius non requirēs. Me
morati memoriā martyris que posita est i
castello sinitensi qd ypponensi colonie pro
ximū est. eiusdē loci lucillus eps. populo
precedente atqz sequente in manu porta
bat: fistula cuius molestia iamdiu labo-
rauerat et familiarissimi sui medici qui eā
secaret operiebatur manus: illius pie sarci
ne vectitatione repēte sanata ē. Eucari-
us presbiter ex hyspania colonie habitās
veteri morbo calculi laborabat. Hic per
memoriā supradicti martyris quā possi-
dius illo aduexit eps: saluus factus est.
Idem ipe postea morbo alio preualescēte
mortuus sic iacebat: vt ei iam pollices li-
garentur. Qui opitulatione memorati
martyris. cū de memoria eius reportata
eēt: et sup iacentis corpus missa ipius pres
biteri tunica: suscitatus est. ℟. Stephan'
dei seruus quē lapidabant iudei vidit celos ap-
tos vidit et introiuit. Beatus homo cui celi pate
bunt. ℣. Intuens in celum beatus stephanus vi
dit gloriam dei. Beatus homo. ¶ Lectio ii.

Fuit ibi vir in ordine suo primarius
noīe marcialis. euo iam grauis. et

multū abhorrens a religione xp̄iana. habebat hic filiam fidelem. et generū eodē anno baptisatū. Qui cum eū egrotantē multis et magnis precibus et lachrimis rogarent vt fieret xp̄ianus: prorsus abnuit. eosq̃ a se turbida īdignatione submouit. Visum est ergo genero eius vt iret ad memoriā sancti stephani: ꝛ illic q̄ntū posset pro eo oraret: vt deus daret illi bonā mentem qua credere non differret in christum. Fecit hoc ingenti gemitu ꝛ fletu: et sinceriter ardente pietatis affectu. Deinde abscedens aliquid de altari floꝝ quod occurrit tulit. eiq̃ cum iā nox esset ad caput posuit. Tunc dormitū est. Et ecce āte diluculū clamat. vt ad ep̄m curreretur. qui forte mecū tunc erat apud hyponem Cum ergo eum audisset absentē: venire presbiteros postulauit. Qui venerūt Et statim se credere dixit: atq̃ admirantibꝫ et gaudentibꝫ oībus baptisatus est Hoc q̄diu vixit in ore habebat. Christe accipe spiritū meū. cum hec verba beatissimi stephani quando lapidatus est a iudeis vltima fuisse nesciret: que huic quoq̃ vltima fuerunt. Nā non multo post etiā ipse defunctus est. Sanati sunt etiā illic per eundē martyrē tres podagrici. duo ciues peregrinus vnus. ℟. Impii super iustum iacturam fecerunt vt eum morti traderent at ille gaudens suscepit lapides. Vt mereretur accipere coronā glorie. ℣. Vidit beatus stephanus celos apertos vidit ꝛ introiuit. Vt. ¶ Lectio iii

Audurus nomen est fundi vbi ecclesia est: et in ea memoria beati stephani. Illic ergo pueꝝ quēdam paruulū cum in area luderet exorbitantes boues qui vehiculū trahebant rota obtriuerūt et confestim palpitauit expirans. Hunc mater arreptū ad eandē memoriā posuit. Qui non solū reuixit: verūetiam illesus apparuit. ¶ Sāctimonialis quedā in vicina possessione que caspiliana dicitur cū egritudine laboraret: ac desperaretur. ad eandē memoriā tunica eius allata est. Que anteq̄ reuocaretur illa defūcta est. Hac tamen tunica operuerūt cadauer eius parentes: ꝛ recepto sp̄ū salua facta est. ¶ Apud hyponē bassus q̄dā syrus ad memoriā eiusdē martyris orabat pro egrotante ꝛ periclitante filia. eoq̃ secum vestem eius detulerat: cū ecce pueri de domo cucurrerunt: q̄ ei mortuā nunciarent. Sed cū orante illo. ab amicis eius exciperentur prohibuerunt eos illi dicere ne per publicū plangeretur. Qui cū domum redisset iam suoꝝ eiulatibus personantē: ꝛ vestem filie quā ferebat super eā proiecisset vite reddita est. Multa etiam alia miracula meritis beatissimi prothomartyris operata ibidē refert beatus augustinus: ad laudē dn̄i nostri iesu xp̄i cui est laus ꝛ gloria in secula seculoꝝ. Amen ℟. Patefacte sunt ianue celi xp̄i martyri beato stephano q̄ i numero sctōꝝ inuētus ē p̄im⁹. Et ideo triūphat i celis coronatus. ℣. Mortē enim quam saluator pro omnibus dignatus est pati hanc ille primus reddidit saluatori. Et. p̄s. Te deū. ℣. sac. Posuisti. In laud. ā. sola. Lapidauerūt. Cetā vt i die. ꝛ ad ℟. horaꝝ. allā. Si vero die dn̄ico eue. Inuit. more ix. lc. hy⁹. āe. p̄s. ℣ et ℟ sicut i die. ℣. more ix. lc. de legēda preced. fient ix. lc. vii. ℟. Stephanus. viii. Impii. ix. Patefacte. Ceta vt i die festi vel fiūt tres vltie de euāgelio diei. Med. sci iohis. Ecce puer. Innocētiū. Herodes. ℣. ꝛ orō vts̄. Ad primā ad p̄ces nō dr̄ ℣. de nat. ꝛ dr̄ orō cōis. Ops. et t̄minat̄ ad ix. cū ā. Stephanus. In vis ā. Tecū principiū. p̄s. Dixit dn̄s. Et ceta de sctā genouefa. cp̄z. Qui gloriatur. ℟. Beata virgo. primū de mat. vel ℟. Audiui. lcē. de cōi preter. lc. orōez ꝛ ān. ad bened. ꝛ mag. more ātiquo. Hy⁹.

Genouefe preconia vox vna promat oīm voce redundant labia vocem preformet gaudiū Virgo prudens ꝛ humilis in vase custos olei lampas inextinguibilis luce refulsit fidei Sexus oblita fragilis manum misit ad fortia signis ꝛ

vita nobilis cooperante gratia. Sub hu-
ius lucis termino vite sortita terminũ re-
uiuiscit ĩ dño choris ĩserta virginũ. O ge-
nouefa respice nos pietatis oculo cõsors
lucis angelice celesti clara titulo. Regis
assistens vultui nos regi recõcilia da no-
bis spõso pfrui sponsa spõsiqꝫ filia. Glo-
ria tibi dñe. ℣. Diffusa est. ãn. Sponsa dei ge-
nouefa tue memor esto caterue q̃ tua gesta ca-
nẽs a te petit auxiliari natalis dũ grata tibi so-
lẽnia pollent ⁊ te querentes scelerꝝ fac peste care-
re. Orõ de matut. Meõ. sci iohis. ãn. Valde ho.
℣. ⁊ orõ vts. Innocẽtiũ. A bimatu. Ceťa vts
Ad cõpl. vts. sed nõ dr ℣. ⁊ dr orõ. Veritas. In
mať. Inuit. Precelso regi cui machina subiacet
orbis. Qui sibi sacrauit genouefã dote btãꝫ en
labiis huius meõres ⁊ corde canam⁹. ps. Vẽite.

In preclare genouefe virginis Hy⁹
celebritate aplica resonet oĩ laude
ecclesia. Sincera cordis in ara litet gra-
ta libamina atqꝫ voce hymnidica cõcre-
pet carmina dicẽs. Inter ignitos lapides
eterni diadematis gẽma dei genouefa in
ethereis est vexa. Perhẽnis ouãs glorie
fulget lãpade chorusca virgineis iuncta
choris aurea possidet astra. In terrisqꝫ ĩ-
numeris prenitescit pdigiis quã excoluit
gallia imensam sui gloriã. Gloria tibi.

In prio noct. ãn. Speciosa virgo genouefa dũ
carnales sperneret illecebras eterni regis pme-
ruit gratissima fieri famula. ps. Dñe dñs nr̃
ãn. Hanc sibi celestis dicauit sponsus amicã pre-
sule germano q̃ pacti cõscius arrã virginis ad
pectus nũmũ prefixerat huius. ps. Celi enarr̃
ãn. Mater vero eius sapiens carnalia tantum
dum faciem tereret priuata est lumine vultus
ps. Dñi est terra. ℣. Diffusa. Lectõ pria

Beata virgo genouefa honestis pa-
rentibus patre seuero. matre vero
geroncia apud nãnetodorꝝ oppidum. vr-
bi parisie proximũ extitit progenita. Dũ
autem sanctus germanus antissiodoren-
sis illuc apud basilicam orandi gratia se
contulisset: occurrente illi populi multi-
tudine: simul ⁊ genouefa affuit. Quam
intuitus ĩ spũ: magnanimẽ genouefam
ad se deduci precepit. atqꝫ a deo electã spõ-
sam. inqꝫ eius ortu ãgelos cecinisse denũ-
ciauit. felices tante sobolis parentes pre-
dicauit. multosqꝫ a via sua mala suis ex-
emplis conuertendos affirmauit. ℟. Be-
ata virgo genouefa prestita sibi diuinitus a pri-
meua etate gratia. Immaculato corpore necnõ
mẽte xp̃o perpetuũ exhibuit famulatũ. ℣. Quã
felices tante sobolis pgenitores q̃ in hoc seculo
precipuarꝝ vinculis ligata virtutũ. Imma. Lc. ii.

Tunc ait genouefe. Filia mea. Que
respondit. Audio pater sãcte. Cui
sanctus germanus. Queso ne verearis
michi profiteri: si vis in sanctimonio con-
secrata xp̃o. vsqꝫ ad tue mortis diem im-
maculatum corpus conseruare. Geno-
uefa respondit. O benedicte pater: quod
desidero inquiris. Cui ille. Confide filia
viriliter age. et quod ore profiteris: operi-
bus comprobare stude. Dabit enim dñs
fortitudinem decori tuo. Cumqꝫ sequen-
ti die eidem similiter respondisset: nũmũ
ereũ dei nutu allatũ: habẽtẽ signũ crucis
a tellure colligẽs dixit. Hũc trãsforatũ p
meõria mei: collo suspẽsũ habeto: nullius-
qꝫ metalli siue quarumlibet margarita-
rum ornamento. collum digitosqꝫ onera-
ri patiaris. ℟. Huius enim dñi venerande ex-
ordia sponse celicolas etiam celeberrime letifi-
carunt. Germano promente sacro spiramine
pleno. ℣⁹. Nam vero percara deo persplendi-
da mundo atqꝫ ipsis imitanda viris erat illa fu-
tura. Germano promente. Lectio iii

Cum vero mater eius die solẽni ad
ecclesiam pergeret: et genouefam
reclamantẽ domi manere preciperet: con-
festim vt alapam ei mater in faciem de-
dit. lumen oculorꝝ amisit: sicqꝫ fere per bi-
ennium diuinam iram perpessa: precibꝫ
filie tandem pristine restituta est sanita-
ti. Quadam autem vice cũ duabus vir-
ginibus deo sacratis etate prouectioribꝫ:

loco nouissimo incederet: obuiāte carno-
tensi episcopo vilico: statim incedendi e-
uersus est ordo. Nam illa q̄ sequitur ait
episcopus ante ponatur: quoniam ipsa ē
iam celitus: sanctificationem adepta. R.
Reuera dignum est genouefam laudibus hono
rari. Que ne parisium populaturus vrbem in-
traret hunorum procul exercitum abegit. V. Pre
ciosi apud deum genouefa meriti fuit ac spiri-
talis propositi perfectione ipsis etiam viris ali
quatenus imitanda. Que ne. Gloria. Hunorū.
In scdo nocť. ān. Artifices operum sitiebant
caumate quondam vexati nimio potum quibꝫ
indita virgo traxit ab arce poli precibus geno-
uefa nouellū. ps. Eructauit. ān. Peruigil hec
noctem summe celebrare solebat quando resur-
rexit calcata morte redemptor laudibus ac hym
nis magno memorabilis orbi. ps. Deus nr̄. ā.
Forte gerebatur manibus qui virginis huius ce
reus extinctus vehementis turbine venti celitus
admisso rursum rutilauerat igne. ps. Funda-
menta. v⁹. Specie tua. Lectio iiii.

Parētibus autē eius de medio subla
tis. tanta paralisis vt videbatur
egritudine detenta est: vt corpus eius la-
xatis vndiqꝫ artubꝫ: triduo exanime cre
deretur. Que cum denuo esset sanitatem
assecuta: dicebat se in spiritu ab angelo ī
gloriam sanctoꝝ. et malorum suppliciū
fuisse deductam. Ac extunc secreta consci
entiarum in non modicam admiratiōeꝫ
cepit reuelare: ac manifestare. Sācto ve
ro germano parisium redeunte statī de
genouefa inquirēs: in eius hospicium de
scendit: ac male de ea loquentibus (deride
batur enim eius simplicitas) terram su-
is lachrimis irrigatam ostendit: sicqꝫ os
loquentium iniqua interdum obstruxit
R. Oblati sunt virgini genouefe aliquando ter
quaterni grauissime a demonibus vexati. No-
tansqꝫ sigillatim eos signo crucis omnes mira
biliter curauit. V. Perfusa nanqꝫ lachrimis ad
orationem recurrit a dn̄o postulās vt in eius no
mine liberarentur. Notansqꝫ. Lectio v.

Sed cum post transitum beati ger-
mani attila hunoꝝ rex parisium ī
uaderet: singulis pene ad tutiores vt sibi
videbatur vrbes facultates deferentibus
genouefa orationibus et vigiliis insiste-
bat. hisqꝫ cum quibus morabatur: simili
ter orare exhortans: non esse pertimescen
dos hostes dicebat. quinimo ciuitatem il
lesam fore predicabat. Quamobrem nō-
nulli ciues insurgentes. dicebant pseudo
prophetissam aduenisse: ac in eius mortē
ceperunt conspirare. Cum eo tempore ve
nit archidyaconus antissiodorensis: q̄ hec
audiens ita ciues adorsus est. Nolite o ci
ues hoc admittere facinus. quoniam hāc
de cuius interitu tractatis: didicim⁹ nar
rante beato germano: a deo sponsam ele
ctam esse. Et ecce eulogias ab eo sibi de-
relictas. Quas ilico perlegentes destite-
runt: huni vero protinus abierunt. R. In
ciderat quidam puteū paruissimus infans mor
tuus hic matris genouefe allatus ī vlnis. Mox
eius meritis vita remeante resurgit. V. Quem
sacra respectans oratum virgo recurrit vt fieti
dn̄s genitrici compateretur. Mox. Lctō vi.

Cum ob diuturnam obsidionem pa
risius inedia affligeretur: genoue-
fa pauperibus condolens. nauim sup se-
canam ad annonam emendam ingredi
tur. Dum autem ad quēdam locum in
quo erat arbor. iuxta quā naues pericli-
tabantur aduenisset: confestim arborem
incidi precipiens: ad orationem conuersa
duo horribilia monstra ex illo loco egre-
di sunt visa. Ab illo autem die ibi nauis
non periit: sed prospero cursu ceptum iter
transfretauit. In ciuitate vero meldensi
puella quedam adolescenti promissa: vt
genouefe virtutes comperit: vestem sibi
mutari atqꝫ in contubernio virginū: ab
ea annumerari expetiit. Unde īdignatus
adolescens: sponsam cum furore proseq̄-
tur. Quod genouefa audiens: eam ad ec
clesiam que proxima erat secum duxit: ⁊

fores ecclesie que clause erant diuina virtus reserauit: et puellam a furore adolescentis liberauit. ℟. Ingredienti quondam sancte virgini trecasium vrbem occurrit multitudo populi offerēs innumeros homines diuersis infirmitatibus afflictos. Et omnes absqz vlla dilatione reddidit icolumes. ℣. Inuocata nāqz indiuidua trinitate curauit infirmos atqz benedixit. Et oēs. Gloria patri. Et oēs. In tertio noct. ā. Filia iam memorata dei compassa puelle cuidam membrorum tota virtute carenti subuenit sanāqz vie mox reddidit illam. ps. Cantate. i ān. Torpebat quidam meldorum debilis vrbe cui tulerat vires manus arida sed pia virgo confestim reparat illam virtute conuersa ps. Dn̄s regnauit. ān. Multorum dulci medicamine vulnera curans aula dei radians domus ⁊ deitatis amica fer curā nr̄i nobisqz benigna faueto. ps. Cātate. ii. ℣. Adiuuabit. l. vii.

De eius autem abstinentia et virtutibus sic dicit vincentius. A decimoquinto etatis sue anno: vsqz ad quinquagesimū esca erat ei panis ordeaceus et faba. quā post duas vel tres ebdomadas in olla recōmiscens edebat. A die vero dn̄ico vsqz ad quintam feriam ieiunabat. et a quinta feria vsqz in dn̄icam. Vinum autem et quodlibet inebrians nunq̄ potauit. Post quinquagesimū vero ānum: suadentibus episcopis. propter obedientiam piscem et lac cum pane ordeaceo comedere cepit. Multa etiam veneratione catulacensem vicum: in quo btūs dionisius passus est diligebat. Cui etiam deuotio fuit: illic ecclesiam in eius nomine duplici calcis furno in subsidiū inuento construere: in cuius constructione. potu operariis deficiente precibus miraculose impetrauit. ℟. Cecatum quēdam puerum audituqz carētem ac lingue officio pedibus quoqz debilitatum exhibitum sibimet viciis cedentibus. Omni restituit stati sanctissima virgo saluti. ℣. Nanqz liquore olei totum refouens benedicti. Omni restituit. Lectio viii.

Post transitum vero beatissime virginis lampas eius sepulchro apposita est. in qua preter olei consumptionē ignis permanebat. cuius contactu infirmi sanabantur. lampade videlicet mutata in fontem. oleo in medicinam. Homo quidam lingue ⁊ oculorum priuatus officio: ad sepulchrū eius accedens. et videndi et loquendi vsum recuperauit. Indicatur cuidam muto a natiuitate. vt illuc se transferret. Qui cum peruenisset: statim locutus est: magnificans deum. Interrogatus ergo ab abbate quid post indultū sibi lingue beneficium agere velit. respōdet q a loco illo recedere nolit. nolit ad propria redire. nolit omnibz diebus vite sue sine presentia virginis viuere. Cuius votum pio animo amplectens: abbas vite sibi necessaria iubet ministrari. Cum latro quidam carceri mācipatus. custodis negligentia de carcere exisset: fugientēqz ad sepulchrum virginis preses insequeretur. virginemqz latro auxilium implorādo acclamaret: preses vero ī eius blasphemiam prorumperet: subito casu elapsus preses. latrone liberato miserabiliter expirauit. ℟. Sponsa dei genouefa tue memor esto caterue que tua gesta canens a te petit auxiliari natalis dum grata tui solennia pollent. Et te querentes scelerum fac peste carere. ℣. Jam spōsi thalamos igressa tui imaculatos lampadibus nostris oleū pia suffice verum. Et te. Lcō ix.

Cum vero cenobio a normānis incendio consumpto. ad ategias capsa virginis deportaretur: multis ibi claruisse miraculis comprobatur. Siquidē altare ecclesie cui assessura erat: sancta cruce. sanctorumqz reliquiis adornatum. tanq̄ eius aduentui congratulans: mouebatur. Cui tandem superposita: quod cupiebat se adeptum demōstrans: firmū nec amplius moueri comprobatum est. in cuius deportatione cereus vti dum viueret iterum est accensus. Nos igitur suorum

mirabiliũ hãc porciunculam memorantes. nostris qualibuscunqȝ laudibus eaȝ debito honore prosequamur. Et reuera dignum est genouefam laudibus honorari: que parisioꝝ inclitam vrbem regni christianissimi precipuam. totiusqȝ xpiani incolatus magistram eruditissimam totiens a tantisqȝ periculis liberauit. Ab inimicis hostili cede dimicantibus eripuit. periclitãtis secane voraginem sedauit et fluctus restrinxit. ignis horrendi ĩ mẽbris humanis incendium consumpsit. cecis visum. surdis auditũ reddidit. ab obsessis demonium precibus effugauit. Et non solum precibus verũetiam maxima dñs per fimbrias vestimenti genouefe sibi dilecte virginis. super egrotos ac variis detentos languoribus: ostendere sepius dignatus est sanitatum remedia. Unde merito in montis parisii vertice extitit collocata. Ubi honorifice sublimata non cessat gratiarum ⁊ sanitatum emittere flumina: his q̊ in fide eius deposcunt largitiones. Unde et oportet illi nos tota mentis deuotione committere. quoniaȝ ipsa est que assidue orat pro populo suo ⁊ pro tota ciuitate. ℞. Extremũ peragens felix genouefa laborem virgo beatorum merito ꝑrexit in arcem qua diuina videns diademate virginitatis fulgebit semper tua nunc solacia prebens. Sydereũ regem nobis deposce fauere. ℣. Impetra veniam circa nos cuncta secunda ore iugi mala nostra fuga pete cõmoda solers. Sydereũ. Gloria patri. Sydereũ. p̃s. Te deum. ℣. sacerdõ. Specie tua. ¶ In laudibus. ãn. Uenerabilis virgo ⁊ prudẽs genouefa spretis mundi floribus regis eterni promeruit gratissima fieri famula. p̃s. Dñs regnauit. ãn. Ecclesiam sancti martini virgo beata ĩtrogressa crucis signo precibusqȝ saluti restituit plures obsessos demone seuo. p̃s. Jubilate. ãn. Hec est virgo nitens que clara lampade sponso obuia processit latura ꝑhẽniter illi obsequiũ pẽsum diuis sociata choreis. p̃. Deus deus me⁹ ãn. Aula capax lucis veriqȝ domus pia solis q̃ medicante manu miseros cõpassa fouebas nũc petimus nostris occurre per omnia morbis. p̃s. Benedicite. ãn. O felix ancilla dei nos pondere pressos exonera et fessos mordacibus exue culpis etheris vt pateat te supplice ianua nobis. p̃s Laudate. cp̃m. Emulor enĩ. Hy⁹

Chorus exultet spiritu vox erumpat melliflua pro genouefe transitu laus recensetur annua. Uox cordi se cõtemperet affectus vocem superet ne plene possint exprimi dulces excessus animi Supra mensuram hominis laus genouefe virginis laudemus tamen virginẽ vite sequentes ordinem Lux choruscãs in tenebris eterni solis speculum signoꝝ laude celebris sexum vicit et seculũ Immunis labe criminum vite suspirans terminum patre vocante luminum choros illustrat virginum. Gloria tibi dñe. ℣. Elegit eam. ãn. Maxima nanqȝ dñs per fimbrias etiam vestimenti genouefe sibi dilecte virginis super egrotos ac variis detentos languoribus ostendere sepius dignatus est sanitatum remedia. p̃s. Benedictus. Oratio

Beata genouefe natalicia veneranda. dñe quesumus ecclesia tua deuota suscipiat. et fiat magne glorificationis amore deuotior: et tante fidei proficiat exemplo. Per dñm. Sancti iohãnis. In medio. ℣. Nimis. orõ. Ecclesiam tuam. In nocentiũ. Uox in rama. ℣⁹. Justorum aĩe. oratio Deus cuius. Ad horas ãe. de laudibus. Cp̃. ℞. et ℣. de cõi virginũ. Orõ vt̃s. Ad primã orõ cõis. sine ℣lu. Ad vespas ã. Tecum principiũ. Cap̃. hy⁹. et ℣⁹. vt̃s. ã. Gloriosam christi spõsam nobilemqȝ virginem debitis glorificemus genouefam laudibus postulãtes vt eadem supplicante perfrui paradisi mereamur gloria per secula. p̃s. Magnificat. Orõ vt̃s. Meõ. Innocentiũ. Innocentes. Cetera vt̃s. In oct̃. innocentiũ si priuato die euenerint. Inuit̃. ⁊ hy⁹. sicut in die. Super ix. p̃os ãn. sola. Nouit. ℣. Letamini. ¶ Sermo beati augustini.

Hodie fratres carissimi natalem illo
rum infātium celebramus: quos
ab herode crudelissimo rege interfectos
esse euangelii textus loquitur. Et ideo cū
summa exultatione gaudeat terra nr̄a:
celestium militum et tantarum parens
fecunda virtutum. Ecce prophanus ho/
stis nunq̄ beatis paruulis tantum pro/
desse potuisset obsequio: q̄tum profuit o/
dio. Nam sicut sacratissima presentis di
ei festa manifestant. q̄tum cōtra beatos
paruulos iniquitas abundauit: tantum
in eis gratia benedictionis effulsit. Unde
beata es o bethleem terra iuda: que hero/
dis regis immanitatem: in puero℞ extin
ctione perpessa es. que sub vno tempore
candidam plebem imbellis infantie deo
offerre meruisti. ℟. Isti sunt sancti qui passi
sunt propter te dn̄e. Vindica eos quia clamant
ad te quotidie. ℣. Vindica dn̄e sanguinem san
cto℞ tuo℞ qui effusus est. Vindica eos. Lctō ii.

Digne tamen illorum natalem coli/
mus: quos beatius vite eterne mū
dus edidit. q̄ quos maternorum viscerū
partus effudit. Siquidem ante vite per/
petue adepti sunt dignitatem: q̄ vsuram
presentis acciperent. Aliorum quidē pre/
ciosa mors martyrum laudem in confes
sione promeruit: horum in consummati
one cōplacuit. Quia incipientis vite pri
mordiis. ipse eis occasus initium glorie de
dit: qui presentis terminū cōposuit. quos
herodis impietas lactentes vberibus ma
trū abstraxit. Qui iure dicuntur flores.
quos in medio frigore infelicitatis exor/
tos. velut primas erumpentes ecclesie
gemmas: quedam persecutionis pruina
decoxit. ℟. Isti sunt sancti qui non inquinaue
runt vestimenta sua. Ambulabunt mecū in al/
bis qm̄ digni sunt. ℣. Hi sunt q̄ cū mulieribꝫ nō
sunt coinquinati virgines enim sūt. Ambu. L. iii

Et ideo dignū est interfectis pro xp̄o
infantibus honores īpendere. ceri/
monias non dolores. sacramētis dare vo
ta non lachrimis: quia ipse illis fuit cau/
sa pene: qui extitit corone. Parante autē
herode paruulis necem. ioseph per ange/
lum monetur: vt xp̄m dn̄m in egyptum
trāsferat. egyptū ydolis plenam. Jamqꝫ
post iudeo℞ persecutionem. et ad occiden
dum xp̄ꝫ prophane plebis assensum. xp̄s
ad gentes ydolis deditas transire conat̄.
et iudeam relinquens ignorāti seculo co
lendus infertur. ℟. Ambulabunt mecū in al
bis quoniam digni sunt. Et non delebo noīa eo
rum de libro vite. ℣. Hi sunt qui cum mulieri/
bus non sunt coinquinati virgines enī sunt. Et
non. Gloria patri. Et nō. p̄s. Te deū. In lau
dibꝫ ān. sola. Herodes. Cap. hy⁹. ꝟ. vt in die.
Ad horas similiter. ꝛ dicitur. Allā. ad ℟. hora℞. ꝛ
ad missā similit̄. ꝛ. Gloria in excelsis. et ter
minat̄ ad ix. Si vero dn̄ica fuerit. Inuitat̄. hy⁹.
āe. p̄i. ℣. ꝟ. sicut i die. de tribꝫ lect̄. preced̄. fiēt sex
tres vltime de euāgelio diei. iii. vltima ℟. Isti
sunt. vts̄. p̄s. Te deum. In laud̄. sicut i die
In ℟. hora℞. Allā. ceťa vts̄. Et fient vespere
de oct̄. sicut in die. cū meōria symeonis cōfessoris.
Similabo. ℣. Justum. orō. Da quesumus.
Si autē fuerit dies sabbati. vespere erūt de tē
pore vt post circuncisionē. Si alio die ā. Tecū
principiū. vts̄. cap. Justus. hy⁹. Iste confes/
sor. ℣. Justum. Ad mag. ān. O quā. orō. Da
quesumus. Meōria nulla. Cōpletoriū. vts̄.

¶ De sancto symeone. Inuit̄. Regē cōfesso℞.
ꝟ. de cōi vnius cōfes. nō epi. iii. lc. Lcō pria.

Beatus symeon filius fuit cuiusdaꝫ
hyficii. mater autem eius macia di
cta est. Fuit autem in monasterio mensi
bus sex. cū omni humilitate seruiens deo
et psalteriū perfecte didicit. Et cū alii a
mane vsqꝫ ad vesperam ieiunarent: bea/
tus symeon interdum post septē dies ca/
piebat cibum. Et studēs vt nemo agno
sceret: annonas suas pauperibus eroga/
bat. ℟. ad diē pertinen. Lectio ii

Quadā die cū beatus symeō ecclesiā
fuisset ingressus: audiuit apostoli
lectionē. Et iungens se cuidā seniori: di/

xit ad eum. Dn̄e pater: q̇d est quod legit̄
Senex vero respondit. Totū quod in ip
sa lectione legitur: de continentia aīe ⁊ de
contemptu istius seculi dicitur. Ille vero
interrogauit eum dicens. Que est conti-
nentia anime? Dicit ei senior. Timere
deū ex toto corde. et ex toto animo. l. iii.

Altera vero die egressus tulit funē
putei vnde aqua solebat leuari. et
totum corpus a renibus vsq; ad collū: ip
so fune circundedit. Cumq; funis in car-
nem introisset. et odor malus de putredi-
ne corporis exiret. vermesq; de corpore stil
larent lectū eius replentes: iratus abbas
iussit eū expoliari. Et inuenerunt funē.
q̇ ita in carnē ipsius ītrauerat: vt vix ca
put appareret. Et cū grandi labore funē
illum de eius corpore abstulerunt. et vix
per multos dies eum curare potuerunt.
℟. vts. Nō di. Te deū. In laud. de ꝯi. Meō.
nulla. Ad horas de cōi. Ad iii. ℟. Justum dedu
xit. Allā. Ad alias hos. allā. In vespis de epy
phania vts. ¶ De sācto rigoberto epō. Ad ve-
speras. Tecū principiū. ācē. cp. Ecce sacer.
℟. Sancte rigoberte. hy⁹ Iste cōfessor. ℣. Ora
pro no. ā. Cōfessor. orō Exaudi dn̄e p̄. Meō.
sanctoꝝ martyꝝ. luciani iuliani ⁊ maximiani. p
ān. Istoꝝ est eni. ℣. Letamini. orō. Deus qui
nos cōcedis. Nec fit meōria de epy. Nota tn̄ ꝙ
istud festū est in ecclesia parisieñ. de nouo īstitu-
tū. nec fit cōit̄ ī aliis eccl'iis. De scō rigoberto Ad
mat. iuit. hy⁹. ā. p̄i. ℣. ⁊ ℟. de ꝯi i⁹. ꝯf. epi seīd. l. i.

Fuit in diebus childeberti dagober-
ti ⁊ childerici regum francie vir dei
rigobertus. vrbis remensiū mirifice san-
ctitatis archieps: qui in regione rubuari
orū de spectabili prosapia exortus. patre
ex eodē pago noīe constātino: matre aūt
francigena ex porciensi territorio: ab eta
tis primeue tyrocinio totum se celestib;
mancipauit disciplinis. Lectō ii.

Castitate preditus. in vigiliis sedu-
lus. oratione peruigil. in sermone ve
rax. refertus caritate. deditus abstinētie.
dapsilis humanitate. preditus sapientia
iusticia insignitus. in consilio prudēs. oī-
ūq; moꝝ honestate pollebat. Lectō iii.

Per hec virtutū insignia ocius occur
rens ī viꝝ perfectū. queādmodū ce
litus electus. ad pōtificalis apicē honoris
est sublimat⁹ In quo supna adminiculā
te sibi grā. talis tantusq; illico apparuit:
vt oīm oculis ⁊ amori esset ⁊ honori. lc. iiii.

Nimirū bonis amori. q̇ desiderabant
eius monitis salutaribus hūiliter
obsequi. malis quoq; nichilomin⁹ erat ti
mori: q̇ ab eo timebāt tā deprehēdi ꝙ rep-
hēdi. Ac p hoc sicut de btō scriptū īuenit̄ re
migio. erga bene agētes petr⁹ apparebat
ī vultu: erga deliquētes paulus ī spū. l. v.

Stantib; equidē si caderēt minabat̄
penā. lapsis vero vt surgere appe-
terent promittebat miam: illos terrebat
ne presumerent in bonis: istos refouebat
ne desperarent in malis. Lcō vi

Proinde quosdā piis sermonibus assi
due predicatiōis ad meliora euexit. quos-
dā maturitate et sinceritate multiplicis
doctrine desiderio sctē cōuersatiōis accē-
dit. Quibusdā exēplū factus est ad salu-
tem: alios intersepta sui gregis oues fe-
cit: alios educauit. omnibus oīa factus ē
vt omnes saluos efficeret. Lectio vii.

Successit autē ī epatu remensi. reolo
magnaꝝ virtutū viro. Et qm̄ illo
obeunte multis ānis vacauit sedes epa-
lis: pleraq; erant illic collapsa. q̄ fuerant
precedētiū patrū. studio et vigore funda-
ta. q̄ cuncta sanctus rigobertus īdustria
in pristinū reparauit statum. ¶ Lcō viii.

Nam canonicam clericis regulam ī
stituit. iuxta numerum quoq; eo-
rum: quotus in tempore illo erat. suffici-
entia et continua eis victualia consti-
tuit: quatinus diuino cultui liberius at-
q; instantius insistere possent. Lcō ix.

Nam priusq̄ exoptabilis hic alitor ⁊
pater eorum adueniret: non daba-

tur canonicis quotidianus panis. immo nec vt canonici: sed vt matricularii erãt His itaqꝫ feliciter consummatis: ecclesiaqꝫ in formam ceterarum erecta migrauit ad dominum. Cui est honor et gloria in secula seculorum. Amen. Cetera de cõi Memoria martyꝝ. ãn. Sanguis. Vꝰ. Justoruz anime. Orõ vt s. De epyphania. Ante luciferũ. V. et orõ vt s. Ad vesperas. ãn. Tecum principiũ. cetera de cõi. vt s. Ad mag. ãn. Amauit. Orõ vt s. De sancto guillermo epo. Ad vesperas. ãn. Tecum principium. Cap. R. et cẽ. de cõi. orõ. Exaudi. Cõpl. vt s. Ad mat. Inuit hyꝰ. V. ã. pi. et R. sicut vniꝰ cõfes. epi. semid. Lc. i.

Beatus guillermus nobilis genere: sed nobilior sanctitate. in suessionensi primo: deinde in parisiensi ecclesia factus canonicus. ad grãdimontensẽ heremum cõuolauit. Vbi cum discordia orta esset inter clericos et conuersos: licenciatis clericis a domino papa transferendi se ad aliam religionem. beatus guillermus cisterciensem ordinem preelegit. Factus autem monachus apud pontiniacũ in priorẽ concorditer est assumptus. L. ii.

Fama vero religionis sue crebrescẽte. primo fontis iohannis. deinde caroli loci factus abbas. tandem in primatem bituricensis ecclesie est electus. In quãta autem mansuetudine subditos ꝑtractauit. et quantũ profecit verbo pariter et exemplo: non esset facile explicare. Sibi enim durus: aliis vero mansuetus et benignus: ex quo seculum reliquit. nũꝙ carnes aliqua necessitate comedit: nec carnem suã labe incontinentie vnꝙ maculauit. Lectio iii.

Accidit autem cuidam presbitero gyraudo nomine repentina grauis infirmitas in sinistra manu: per quam fere per dimidium annum factus est impotẽs celebrare Ignorabant medici causam morbi. nec ei poterant subuenire. Qui accessit ad beatum guillermũ: vt eo mediante a dño curaretur. Quod videns pater: causam morbi dixit infirmo. Confitere peccata: et melius te habebis. Corde contrito confitetur: et statim ita plene cõualuit: ꝙ die tertia celebrauit. Lectio iiii.

Cum aũt quadam die idem beatus guillermus in castro mõtis falconis eiusdem ecclesie dedicatiõem celebraret. oblatus est ei quidam puer odo nomine. qui tremore capitis vexatus fuerat lõgo tempore. Cui pius pater cõpatiẽs: pueri tetigit caput et statim conualuit. L. v.

Quadam etiam die quidam nobilis febricitans dixit ei. Dñe date licẽtiam huic febri ꝙ recedat. Cuius afflictionẽ pius pater videns: dixit ei. Adhuc vnam accessionẽ habebis: et postea liberaberis: quod ita contigit vt predixit. L. vi.

Peractis igitur ab ipso natalis dñi ac circuncisionis solẽniis. se dissolui sentiens. cõuocatis fratribus ac populo: cum eis verbum dei vt sepius consueuerat predicasset: febrili calore correptus domum rediens. celesti pane refici. ac vnctionis vltimo sacramento confortari deuotissime postulauit. Lectio vii.

Vt autem saluatorem suum ad se venire percepit: licet iam corporis viribus esset destitutus. de stratu prosiliẽs. cunctis admirantibus. gressu concito obuiã processit. qr vires quas infirmitas denegabat: caritas ministrabat. Ipm igit flexis genibꝫ adorãs. et cũ lachrimis deuotissime suscipiẽs: statim spm dño reddidit L. viii.

Audito igitur piissimi patris transitu: pro illius exequiis venerandis cũ luminaribꝫ congregata apud ecclesiã populi multitudine. dũ a clero diuina officia celebrarẽtur: ꝑ dimidiã fere horã globꝫ igneꝰ in aere suspẽsus: ad istar stelle choruscãtis sup ipsam ecclesiam oibꝫ apparuit. Quo territi cistercienses caroli loci. qui sanctum eius corpus: vt ipse testamẽto decreuerat cum curru deferre

in ecclesia sua sepeliendum volebant: po
pulo etiam resistente: vacui ad propria
sua reuersi. ¶ Lectio ix.

Recedentibus vero illis. clerus et po
pulus ciuitatis cū maxima deuo-
tione sanctissimi patris corpus ī ecclesia
sua sepelierūt. sese deinceps ꝑ multa mi-
racula declarātis. Nā confestim de vici
nis ⁊ longinqͥs partibꝫ ad eius sepulchrū
accedentes. varus detenti īfirmitatibus
pristinā receperūt sanitatē. ¶ Cetera de cōi
Meō. de epy. ān. ¶ Ante lucifeꝝ. ¶ v. ⁊ orō. vīs. Ad
hōs. de cōi. Ad vs. ¶ Tecū principiū. ¶ cē. de cōi.
Cōpl'vīs. Felicis pbri. meō. Sil'abo. v Iustū. orō

Concede q̄s ops deus. vt ad meliorē vi
tā sanctoꝝ tuoꝝ exēpla nos prouo
cēt: quatinus quoꝝ solēnia colimus: etiā
actus imitemur. P. ¶ In mat. sicut de vno cō
fessore nō epō. Ad hyōs cū q̄bꝫ ꝯcordat. v. ¶ Glo
ria tibi dñe q̄ nat⁹ ¶ vsqꝫ ad purifi. ¶ Lcō p̄ria

Cum sanctus felix presbiter ductus
esset ad dracū vrbis prefectū: cepit
eū cōpellere. vt ydolis imolaret. Ad quē
felix Puto ꝙ inimicus deoꝝ tuoꝝ effectus
es. Ad quecūqꝫ eī templa me duxeris: hoc
eis eueniet qd̄ illis euenit: ad quos meū
fratrē duxisse te penitet. Ad capitoliū io-
uis me ire iube: ⁊ iouē ip̄m principē demo
nioꝝ ruere faciā. ¶ R. ad diē ptīn. ¶ Iube dōne
Btē marie virgis fi. ¶ ⁊ sic vsqꝫ ad purifi. ¶ L. ii

Audiens hec dracus iubet eū fustibꝫ
cedi. ⁊ exilio deportari in montē cir
ceiū: vt ibi lapides quadratos excideret.
Inuenit autē ibidem cuiusdam probi tri
buni q̄ p̄erat loco filiam a demonio ve
xari: a quo sanata est. Tunc probus hoc
videns: nō p̄misit eū āplius iniurie subia
cere: sed pariter nolanū reuersi sunt. L. iii.

Tandē pace reddita ecclesie. post du-
odecim annos ibidē diuinis exple-
tis die dñica ministeriis. dans pacem oi-
bus: se in pauimentū oraturus proiiciēs
cunctis videntibus felicia regna ipse ve
re felix conscendit. Sepultusqꝫ est iuxta
eandem vrbem: in loco qui dicitur pincis
a quo cognominatus est. ¶ Cetera de cōi.
nec dicit̄ in festis triū lectionū ps. ¶ Te deum.
nec dicit̄ ad R. horarū. ¶ Allā. ¶ nisi sit dupl'. vel
semidupl'. Post matut. ⁊ vespas vsqꝫ ad purifi-
cationē singulis diebꝫ fit meō. de nat. per ās. se-
quentes per ordinē cū V. ⁊ orōne sequenti. ¶ ān.

O admirabile cōmercium creator generis
humani animatū corpus sumēs de virgi
ne nasci dignatus est ⁊ procedens homo sine se-
mine largitus est nobis suā deitatē. ān. Qñ na
tus es ieffabiliter ex virgine tūc implete sūt scri
pture sicut pluuia in vellus descēdisti vt saluū
faceres genus humanū te laudamus deus no-
ster. ān. Rubū quē viderat moyses incōbustū cō
seruatā agnouimus tuā laudabilē virginitatē
dei genitrix intercede ꝑ nobis. ān. Germinauit
radix iesse orta est stella ex iacob virgo peperit
saluatorē te laudamus deus noster. ā. Ecce ma-
ria genuit nobis saluatorē quē iohēs vidēs excla
mauit dicēs ecce agnus dei ecce q̄ tollit pctā mū
di allā. ¶ In mat. v. ¶ Bñdictus q̄ venit ī noīe dñi
Deus dñs ⁊ il. ¶ In vesp̄is V. ¶ Post partū. Orō.

Deus q̄ salutis eterne btē marie vir
ginitate fecunda humano generi
premia prestitisti: tribue q̄s. vt ipsā ꝑ no
bis ītercedere sentiamus: ꝑ quā meruim⁹
autorē vite suscipere. dñꝫ nr̄m iesū xp̄ꝫ fi
liū tuū. Qui tecū. ¶ Vel dicūt̄ p̄dicte āe. ad be
neō. ⁊ magn̄. ad hōs btē marie. Nec fit alia meō
ria de btā maria. Sequunt̄ meōrie cōes vt post
cōe sctōꝝ. Ad vs. āe. ferial'. vel de euāgelio si in
matut. lectū fuerit. Cp̄. de sctō mauro. Iustus
cor. ¶ cē. de cōi vni⁹ abbis. Boniti epi ⁊ cōfesso.
Similabo. V⁹. Amauit. orō. Da quesumus.
¶ de cōi. De beata maria. ¶ Quando natus. V⁹.
Post partū. orō. Deus qui salutis. ¶ vīs. Ad
cōpletoriū. ¶ Allelupa. hy⁹ Virgo dei genitrix
¶ Et ad Nūc dim̄. ¶ Allelupa. Verbum caro. ¶ vs
qꝫ ad puri. nisi. lxx. fue. orō ¶ Veritas. ¶ In mat
de cōi vnius abbatis. nouē lectionū. Ex secūdo.
dialogoꝝ beati gregorii. ¶ Lectio p̄ria

Beatus maurus cum adhuc iunior
bonis polleret moribus: magistri

cepit adiutor ac miraculoꝝ coopator exi
stere. Hunc sanctus benedictus pre oīb;
sēp carius dilexit ac īstruxit: atqꝫ oīpotē
tis dei īformauit seruicio: vt nemini post
ip̄; ī cenobiali obseruatiõe fuerit scd̄s. l. ii

Quis enī vnqꝙ austerius corpus pro
priū ieiuniis abstinentia ac vigili
is: squaloribus quoqꝫ ⁊ nimiis edomuit fri
goribus. Frequēter eū vidimus in die sā
cte quadragesime nec tunica nec cucula
nisi solūmodo sacro vti cilicio: ⁊ duabus
tantū vicibus in ebdomada paruissimū
potius pregustare qꝙ sumere cibum. l. iii.

In vno ex monasteriis ꝗ beatus be
nedictus edificauerat: qdā mona
chus erat ꝗ ad orationem stare non pote
rat. Sed mox vt se fratres in orationē de
dissent: ipse egrediebatur foras: et mente
vaga terrena quelibet ⁊ vana meditaba
tur: vanitati et leuitati: instinctu demo
nis quem sequebatur dans operam. l. iiii

Cumqꝫ ab abbate suo sepe fuisset ā
monitus: nec se ab hac vellet corri
gere vanitate: ad virum dei benedictum
adductus est: ꝗ ipse quoqꝫ eius stulticiā ve
hementer icrepauit. Sed ad monasteriū
reuersus: vix biduo āmonitionē viri dei
tenuit. Nam die tertio ad vsum propriū
reuersus: tempore orõnis cepit vagari. l. v

Quod cū seruo dei nunciatū fuisset:
dixit. Ego veniā: ⁊ per memetip̄m
emēdabo eū. Qui cū venisset in idē mo
nasteriū: ⁊ sese fratres orationi dedissent:
vidit qꝙ ille monachus ꝗ ad orationē sta
re non poterat: a quodā nigro puerulo: p
vestimenti fimbriā foras trahebatur. l. vi

Tunc idē vir dei. patri monasterii põ
peiano. ⁊ mauro dei famulo secre
to dixit. Nunqd non aspicitis: qs est qui
istū monachū foras trahit? Qui dixerūt
Nõ. Quib; ait. Oremus: vt etiā vos vi
deatis: quē iste monachus seqtur. Cūqꝫ
biduo fuisset oratū: maurus monach9 vi
dit: põpeianus aūt videre nõ potuit. l. vii.

Die igitur altera expleta oratiõe. vir
dei oratoriū egressus stātem foris
monachū reperit: quem p cecitate cordis
sui virga pcussit. Qui ex eo die nichil psu
asionis vlterius a nigro puerulo ptulit:
sed ad orõnis studiū īmobilis permāsit.
Sicqꝫ antiquus hostis dñari nõ ausus ē
ei: ac si percussus fuisset ex verbere. l. viii.

Per idē quoqꝫ tēpus dū quadā die sā
ctus pater benedictus ī cella consi
steret: placidus puer ⁊ monachus. ad hau
riēdā aquā egressus est. ꝗ dū vas qd tene
bat incaute in aquā misisset: ipse quoqꝫ
cadens secutus est. Quem mox vnda ra
puit: et pene vnius sagitte cursu a terra
introrsus traxit. Lectio ix.

Vir aūt dei intra cellā positus hoc p
tinus agnouit. ⁊ mauꝝ festine vo
cauit dicēs. Frater maure curre. qa puer
ille ꝗ ad hauriendā aquā perrexerat: ī la
cū cecidit. iamqꝫ eū longius vnda traxit.
Res mira. Bñdictione enī pcepta: ad pa
tris sui īperiū cõcitus perrexit maurus. at
q; vsq; ad eundē locū quo ab vnda duce
batur puer p terrā se ire extimans. super
aquā cucurrit. eūq; p capillos tenuit. ra
pidoq; rediit cursu. Qui mox vt terrā te
tigit: ad se reuersus post terga respexit: et
q2 sup aquas cucurrisset agnouit. ps. Te
deū. Cetera de cõi. Ad bened. ān Monachoꝝ
de cõi. Oratio vt s̄. Boniti. Ecce sa. V. Posui
adiuto. Orõ. vt s̄. De nat. Rubū. Si vis meõ.
Marcelli pape ⁊ mart. Hic ē vir. Glia ⁊ ho. orõ

Preces nostras qs dñe clemēter exau
di: vt bti marcelli martyris tui at
q; pontificis meritis adiuuemur: cuius
passiõe letamur. p. Meõ. fursei cõfesso. De
nat. Germīauit. In mat. sicut de vno mre. l. i

Beatus marcellus episcopus veniēs
cu; lucina matrona xpianissima.
condiuit corpora sanctoꝝ largi ⁊ smarag
di cū aromatibus et lintheaminibus: et
imposuit nocte in pauone cum eunuchis
suis: et sustulit vbi commendati fuerant

Translata sunt corpora cū sancto cyria
co in predio eius via hostiensi. miliario
ab vrbe roma septimo: vbi requiescunt ī
sarcofagis lapideis. Lectio ii.

Eodem tēpore beata lucina fecit do
natione de facultate sua: ex oībus
ecclesie catholice. Hec audiens maximia
nus augustus indignatus. proscriptione
eam dānauit. Beata aūt lucina rogauit
sanctū marcellū epm. vt domum eius ec
clesiam consecraret. Quod et cum deuo
tione fecit marcellus eps. Lectio iii.

Cumqꝫ ibidē frequenter missas cele-
brasset beatus marcellus: maximi
anus augustus misit eū in eadē ecclesia
et precepit vt illic plāte sternerētur ad a-
nimalia cathabuli publici. ꝛ eundē mar-
cellū epꝫ ad seruiciū aīaliū deputauit cū
custodia publica. vbi etiā post multos ā-
nos emisit spꝫ. Ceta de cōi. De nat. Ecce ma
ria. In vīs de scō sulpicio cōfes. epo more ix. lc. orō
Exaudi. de cōi. Meōria pseusipi cū sociis mr
istoꝝ. Itē. de pi. Anthonii. Similabo. V. Ama
uit. orō. Da q̄s. de cōi. De nat. O admirabi
le. In mat. de cōi vnius cōfessoris epi. Lcō i.

Beatissimus sulpicius claris ortꝰ pa
rentibus. castris alitus regalibus
biturice fuit vrbis egregius pastor. ꝛ nūc
glorioso excessu patronus ē effectus. Hic
a primeua etate cepit diuinorꝫ volumi
nū eruditiōibꝫ se īsigniter exercere. Lcō ii.

Deinde pro iuuenilibus reprimēdis
cupiditatibꝫ: orationibꝫ. ꝛ abstinē-
tie ecclesiasticeqꝫ regule: ita se totū cōstri
xit: vt q̄plurimos iuuenes ꝛ senes ad eū
cōfluētes. nō solū ad fidē cōuerteret: verꝫ
etiā pfecte vite īstitutiōibꝫ īformaret. L iii

Nocte quadā cū hic vir sctūs adhuc
puer in quadā ecclesia cū duobus
aliis pueris pronus orōni incūberet: duo
sps teterrimi arreptis duobꝫ prefatis pu
eris eos ab ecclīa trahere nitebātur. Qui
bꝫ vir dei stati ī ostio se opponēs: ꝛ signū
crucis ī eos īprimēs sps neq̄ euanuerūt.
ꝛ pueri sospites remanserunt. Lcō iiii

Cumqꝫ fama repēte lōge lateqꝫ de eo
discurreret: poscēte beato austregi-
sillo bituricēsi archiepo: archidyaconus
effectus ecclesie ministrauit. Postea vero
clotarii regis psuasione ī castris regalibꝫ
abbatis officio potitus est. Lcō v.

Interea vero paucis diebus euolu-
tis: rex ipse virus diffuso per artus
festinabat ad mortem. Quo audito: vir
dei vigilias ꝛ ieiunia p quīqꝫ dies cōtinu
ans: iugiter preces effudit pro rege. Cum
autē rex magis procliuis esset ad mortē:
rogatur sacerdos sāctus a regina ꝛ regis
familia vt modicū cibi accipiat. At ille.
Nō comedā inquit: donec sospitatē regis
obtinere queā a xpo cui seruio. l. vi.

Tunc regia domus quasi de salute
regis oīno desperās. ꝛ sacerdoti sā-
cto quīqꝫ iā diebus absqꝫ esu īcessanter p
strato cōpatiens. rogitabat vt cibū cape
ret. Ille vero in deo cōfisus. pollicetur die
bus septē expletis cum rege pristino rece
pto vigore cibū sumere. Itaqꝫ dies adest
votis oīm expectata. sacerdotis promis-
sa cōplentur: principi velox medela tribu
itur: ꝛ pristine sanitati restituit. Oīm vo
cibꝫ gl'ioso triūpho sacerdos attollit: ꝛ re-
gali cōuiuio magnis hōribus euocat. l. vii

Post hec vero decedēte gloriosissimo
austregisillo bituricensi archiepo.
btūs sulpicius rege pcurante: ꝛ deo coo-
perāte. dicte pōtificalis apicis meruit pri
mā acq̄tanie sedē. Vbi ad emēdandū po-
pulū iudeoꝝ intantū pfecit: vt pene nul
lus iudeus ī sua ciuitate remāsit: q̄ ab ip
so pōtifice nō baptisaretur. l. viii

Breue etēi post tēpus tātū ī eo virtu
tū gr̄a augebat: vt nō minus p eū signa
ꝛ miracula: q̄ dudū p apl'os fierēt. Nā de
mones verbo fugabat. orōne mortuos su
scitabat. egros curabat. cecis visū. surdis
auditū. mutis loq̄lā cōdonabat: ꝛ alia q̄
plurima signa ī dei virtute faciebat. lc. ix.

Quūqꝫ his aliisqꝫ multis fulgeret miraculis: plenus dierꝫ inter celestes angelorꝫ choros celestia gloriosus regna conscēdit. Ad cuius exequias tāta innumerabiliū populorꝫ caterua repente confluxit: vt vix eos vrbis menia atriaqꝫ ac oēs platee recipere valerent. Tantusqꝫ merentium de patris abscessu diutius increuit fragor: vt loc⁹ ille quasi a magno tonitruo concuti putaretur. Cetera sicut de vno cōfessore epo. Ad meō. mrꝫ. Sanguis sanctorꝫ. V. Iustorꝫ. orō. Deus qui nos cō. Meō bti ātho. cōfes. p ān. Iustū deduxit. V. Iustus vt palma. Orō vt s. De nat. Quādo natus. In vespis fit meō. prisce virgīs p ā. Hec ē virgo. V. Diffusa est gratia. Oratio.

Da quesumus oēs deus. vt qui beate prisce virginis et martyris tue natalicia colimus: et annua solennitate letemur: et tante fidei pficiamus exēplo. Per De nat. Rubum. De sancta prisca. L. i

Beata prisca nobilis romana. tridecimo etatis sue āno: iussa ē a claudio imperatore in templo appollinis sacrificare. Qua orante in eodē templo. terremotus factus est. et ciuitas cōcussa. appolloqꝫ cecidit. ꝛ comminutus est. ꝛ quarta pars templi ruens oppressit multitudinem paganorum. Lectio ii.

Deinde expoliata est et cesa. et in carcere clausa per totam noctē hymnum cantabat visitatione angelica confortata. Postmodū primo pinguedine adipū feruenti peruncta. secundo vncinis ferreis toto corpore dissipata. ꝛ hinc bestiis ferocissimis exposita: tandē carnifices tādiu carnes eius raserūt: donec ad ossa ptingerent. Ipsa autē orante. brachia eorū idoluerūt: ꝛ sic a tormētis cessauerūt. L. iii

Tunc imperator iussit eam igne consumi. Qui a pluuia magna de celo facta: penitus extictus est. Tūc comā capitis ei⁹ iussit radi: in qua credebat magicā artē consistere. Post hec iclusit eā in

templo: vt ibi fame deficeret. Die aūt tertio ingressus templū: vidit ancillā xpi q̄ angelico solatio fuerat releuata. ꝛ ydolū deiectū ꝛ cōminutū. Et iratus nimis iussit eā capite truncari. Tu autē. Cetera de cōi vni⁹ vgīs. De nat. Germinauit. De beato launomaro ā. Sctissime ps. Mag. orō. Intercessio. Lcē. de cōi. De nat. Ecce maria. L. i

Beatus igitur launomarus dū quietē corporis fratres quondā cepissēt dñi cogente dilectiōe perrexit ad heremū vbi dū quadam peruigilaret nocte latronū perpessus est insidias. Itaqꝫ per totā noctē circa ipm girantes vt eū interficerēt. credentes illū habere pecunias: virū dei nequaq̄ permissi sunt īuenire. Mane aūt facto vidētes eū sub paruo tugurio degere clamauerūt parce nobis vir scē dei

Ille vero respondit. filioli vt q̄d (L. ii parci vobis petitis: Illi rubore perfusi causā protinus oēm fatentur. Quibus clementer ille respondit. Surgite atqꝫ a latrociniis vt dei miam mereamini cessate. Mecū eni pecunie non habentur quas pro timore oipotentis contēno. Ergo cum pace recedite. Lectio iii

Postq̄ vero sacerdotale suscepit officiū: a quibusdā fratribus abbas instituitur. q̄ tandē monasteriū relinquēs in solitudine sub tugurio frondibus contexto se reclusit. Vbi cuꝫ multis clareret miraculis: malardus carnotensis eps cōperta eius fama: ad vrbē venire rogauit Ibiqꝫ tandem senio confectus in eadē ciuitate obiit. Cetera de cōmuni. Ad meōriā de natiuit. ā. O admirabile. Sanctorꝫ martyrꝫ fabiani et sebastiani. Ad vespas sup ps ā. ferial. cap. hy⁹. ꝛ V⁹. de cōi plurimorꝫ martyrꝫ. ā. Elegit dñs virum de plebe et claritatem visionis eterne dedit illi celebremus solennitatem sebastiani martyris gaudium sit in celo et in terra pax hominibus bone volūtatis alleluya allā ps. Mag. Orōes de mat. Meō. de nat. Dñi natus. Cōpl. vt s. Ad mat. Inuit. Preoccupem⁹

faciē dn̄i: i cōfessione sanctoꝝ. p̄s. Venite. Hy⁹.
Rex gloriose. In p̄io noct. ān. Sebastianus
mediolanēsiū partium ciuis quē perfuderat de⁹
gratia ab oib3 amabat. p̄s. Btūs vir. ā. Erat
enī in sermone verax in iudicio iustus. p̄s. Qua
re frem̄. ān. Xp̄o quotidie sedulū exhibebat offi
ciū erat enī verus dei cultor. p̄s. Cū inuocarē
V⁹. Letamini. Lectio prima.

Sebastianus vir xp̄ianissimus nar-
bonensiū partiū oriundus: medio
lani autē eruditus. dyocleciano et maxi
miano imperatoribus ita carus erat: vt
principatū ei prime cohortis traderent. ⁊
suo eū conspectui iuberent semper astare
Erat enī verus dei cultor. et necesse erat
vt quē deus perfuderat gratia: ab oībus
amaretur. Christo igitur quotidie sedu-
lū exhibebat officiū. Satagebatq3 vt hoc
sacrilegis regibus esset occultū: non pas-
sione territus: nec patrimonii sui amore
constrictus: sed vt xp̄ianoꝝ aīos quos in
ter tormenta videbat deficere cōfortaret
et deo redderet aīas: quas diabolus cona
batur auferre. R. Sebastianus dei cultor stu
diose curabat sub absconso clamide sanctoꝝ a-
nimos confortare. Spem promittens et gloria3
consequi sempiternā. V. Xp̄o quotidie sedulū ex
hibebat offm̄ ⁊ xp̄ianoꝝ aīos ꝯfortabat. Spē. l. ii

Deniq3 postq̄ multas martyꝝ men-
tes a timore passionis occulte eri-
puit: tandē qualis esset innotuit. Nā duo
bus clarissimis viris marcelliano ⁊ mar
co fratribus. pro xp̄i nomine in vinculis
constitutis. quotidie solatiū exhibebat. ⁊
tam ipsis q̄ etiā seruis eoꝝ cum quibus
tenti fuerant: salutaria fidei consilia mi
nistrabat. Qui cum beatissimis consola
tionibus acquiescerent: et verbera carni
ficum animo perseuerāti transirent: ca-
pitalem iussi sunt subire sententiam. ea
ratione qđ si in eodem momento. quo de
collandi erant sacrificiis consensissent: ⁊
parentibus ⁊ facultatibus suis redderen
tur. R. Sebastianus vir xp̄ianissimus quē oc-
cultabat militaris habitus. Et clamidis sue ob
umbrabat aspectus. V. Quē pfuderat deus gra
tia ab oibus amabatur. Et clamidis. l. iii

Accedentes vero amici eoꝝ ad eos: ce
perunt dicere. Vnde vobis tam du
ra mens. tāq3 ferreū pectus: q̄ caniciem
patris patitur abiicere. et matri iam de-
crepite nouos dolores partus vultis af-
ferre: Nam illa partus sui dolores conso
lationibus superabat: cum in vno dolo-
re duos filios pareret. et geminū patri fū
deret filioꝝ effectum. Nunc vero insana
bilis dolor. incōsolabilis pena. irremedia
bilis cruciatus. incōparabilis partus est
quo spes ⁊ gaudiū tollitur. vita contēni-
tur. respuitur gloria. ⁊ contemptis omni-
bus pietatis affectib3. mortis atrocitas
appetitur potius q̄ timetur. R. Erat
nanq3 in sermone verax in iudicio iustus in con
silio prouidus in bonitate conspicuus. In vniuer
sa morum honestate preclarus. V. In commisso
quoq3 fidelis in interuentu strenuus In vniuer.
In ii. noct. ān. Ad hoc tantum sub clamide xp̄i
militem tegebat absconditum vt deo redderet
animas quas diabolus conabatur auferre. p̄s.
Verba mea. ān. Clarissimis quotidie viris
marcelliano ⁊ marco suadebat seculi blandimē
ta respuere et momentanea tormentoꝝ genera
non timere. p̄s. Dn̄e dn̄s noster. ān. Sebasti
anus vir xp̄ianissimus quem occultabat milita
ris habitus ⁊ clamidis sue obūbrabat aspectus.
p̄s. Dn̄e q̄s ha. V⁹. Exultent iusti. Lc. iiii.

Obsecramus vos o amici carissimi.
tandem his date cladibus finem: ⁊
vos patres esse dulcium filiorum vel am
moniti mementote Hec et his similia a-
micis dicentibus. miseram se clamans
mater aduenit. ⁊ soluto capite canos sue
senectutis ostendens. in cōspectu eorum
vestem qua pectus tegebatur scidit. ⁊ cū-
ctis flentibus ostendebat laxis pellibus
quas suxerant mammas. et blandimen-
ta que infantie eorum exhibuerat eiulā-
do memorabat. Aiebat enim ad ambos.

Tu michi semper plus blanditus es fili et tu amplius verecundatus es. In illo ymaginem meam peperi. i te paternos vult⁹ effudi. Tu patri vtilior: ⁊ iste simi lior. Accedunt et coniuges aspectibus eorum proprios filios afferentes: atq; eiulādo clamantes. Quib; nos dimittitis: ⁊ q̀ erunt hoꝝ infātium dñi: Quis nostras largas diuidet possessiōes: Heu ꝗ ferrea pectora: quia parentes despicitis. amicos respuitis. vxores abiicitis. filios abdicatꝭ ⁊ vos carnificibus spontaneos exhibetis Inter hec ceperūt viroꝝ corda mollescere ℞. Xp̄o quotidie sedulū exhibebat officiū ⁊ xp̄ianoꝝ aīos quos i tormētis videbat deficere cōfortabat. ℣. Erat enī i sermone verax i iudicio iustus i vniuersa moꝝ honestate p̄clarus. Et. l. v.

At vt vidit beatus sebastianus athletas dei immenso certaminis pōdere fatigari: dixit. O fortissimi milites xp̄i: nolite per misera blandimenta coronam deponere sempiternam. Sed et parentibus dixit. Nolite timere: non separabuntur a vobis: sed vadunt in celum vobis parare sydereas mansiones. Naz ab initio mundi hec vita in se sperantes decepit: et de se presumētes irrisit. Et ita nullum oīno tutum vel secuꝝ reddidit: vt oībus probetur esse mentita. Vita hec admonet furem vt rapiat. iracūdum vt seuiat: mēdacem vt fallat. Ipsa imperat crimina. iubet facinora. suadet iniusta. ℞. Zoe vxor nichostrati dixit beato sebastiano beatus es tu et benedictus sermo oris tui. Per iesum xp̄m dñm nostrum. ℣. Benedicti qui i omnibus que locutus es credunt. Per iesum. l'c. vi

Igitur dum beatus sebastianus hec ex ore proferret: subito per vnā fere horam a splendore nimio de celo descendente illuminatus est. et sub illo splendore pallio candidissimo amictus. et ab angelis septem clarissimis circundatus. Iuuenis etiam apparuit iuxta eum: dās ei pacem: et dicēs. Tu semper mecum eris.

Cum autem beatus sebastianus hec et his similia predicaret: zoe vxor nichostrati in cuius domo sancti custodiebantur. que loquelam amiserat: pedibus eius p̄uoluta. nutibus veniam postulabat. ℞. Egregie dei martyr sebastiane princeps ac propagator sanctissimoꝝ preceptoꝝ ecce nomen tuum in libro vite celestis ascriptū est. Et memoriale tuum non derelinquetur in secula ℣. Socius enim factus es supernaꝝ virtutum que ⁊ in celis spiritum tuum susceperunt. Et meōriale. In iii. noct. ān. Vt vidit btūs sebastianus athletas dei immenso certaminis pondere fatigari dixit o fortissimi milites xp̄i nolite per misera blandimēta coronas deponere sempiternas. p̄s. Conserua. Dñica. ā. Sebastianus dixit marcelliano et marco non vos seducant blandimenta mulierum. p̄s. Dñi est terra. ān. Nolite timere non separabuntur a vobis sed vadunt in celum parare vobis sydereas māsiones. p̄s Beati quorū. ℣. Iusti autem. Lectio vii.

Tunc sebastianus ait. Si ego christi seruus sum. et si vera sunt omnia que ex ore meo hec mulier audiuit et credidit: aperiat os eius: q̀ aperuit os zacharie prophete dñi. Ad hanc vocem: mulier exclamauit. Benedictus sermo oris tui: et benedicti qui oībus que locutus es credunt. Vidi enim angelum librum tenentem āte te. vbi omnia que dixisti scripta erant. Tantam igitur gratiam et virtutem verbis sancti sebastiani dñs contulit: ꝙ non solum marcellianū et marcū i martyrii constantia roborauit: sed etiaz patrem eoꝝ nomine tranquillinū et matrem cum multis aliis ad fidem conuertit: quos omnes policarpus presbiter baptisauit. ℞. Elegit dñs virum de plebe ⁊ claritatē visionis eterne dedit illi celebrem⁹ solēnitatē sebastiani martyris. Gaudiū sit i celo ⁊ i terra pax hoīb; bone volūtatis. ℣. Btūs es ⁊ bene tibi erit egregie dei martyr sebastiane. Gaudiū Lcō viii

Postea vero sebastianus ab insidiantibus paganis tentus: ad

imperatorem dioclecianũ ducitur. Quē vt vidit imperator: ait ei. Ego te primũ ĩ palacio meo habui: et tu contra salutem meam et deorum iniuriam hactenus latuisti. Sebastianus respondit. Pro salute tua et pro statu romani imperii: deum q̄ in celis est semꝑ colui et adoraui. Tũc iratus dioclecianus iussit eum duci ĩ mediũ campũ. et eũ ibidem ad stipitem ligatum a sagittariis diutissime sagittari. Qui eũ ita sagittis impleuerũt: vt quasi hiricius hirsutus videretur esse ictibus sagittarum. Et putantes eum mortuũ esse: abierunt. Tunc vxor hospitis sui veniens vt eum sepeliret: viuentem adhuc reperiens: nocte duxit eum ad domum suam: vbi paulopost sanatus est. ℟. In loco isto promissio vera est et peccatoꝝ remissio splē dor ꝛ lux perpetua et sine fine leticia. Quod meruit christi martyr sebastianus. ℣. In circuitu tuo dñe lumen est quod nunꝗ̄ deficiet ibi requiescunt anime sanctoꝝ. Quod. Lectio ix.

Cunqꝫ omnes xp̄iani ad eum venirent rogantes eum vt inde abiret consiliis eoꝝ acquiescens: cepit discedere. Et statim obuiãs imperatoribus dixit. Cur creditis iniquissimis pontificibus templorum vestroꝝ. qui vos exhortãtur persequi xp̄ianos: quoꝝ precibus totus mundus melioratur. Cui imperatores credentes eum iam mortuum ammirantes dixerunt. Es ne tu ille sebastianus quem nos dudum sagittis iusseramus ĩterfici. Sanctus sebastianus respondit Ad hoc dñs meus iesus xp̄s me reseruauit: vt scire vos facerem ꝙ iniuste xp̄ianos infestatis. Quo audito iusserunt eũ ibi tãdiu fustigari: donec exalauit spiritum. Corpusqꝫ eius nocte fecerunt in cloacam proiici: ne posset a xp̄ianis venerari. Nocte vero sequenti apparuit ipse sãctus lucine matrone. que eum de cloaca eleuãs sepeliuit ad cathacumbas iuxta vestigia apostolorum. ℟. Beatus es et bene tibi erit egregie martyr sebastiane. Quia cũ sanctis gaudebis et cum angelis exultabis ineternũ. ℣. Beatus es xp̄i martyr sebastiane et benedictus sermo oris tui. Quia cũ. p. Te deũ ℣. Exultabunt sancti. ¶ In laudibꝫ ãn

Sebastianꝰ dei cultor studiose curabat sub absconso clamide sanctoꝝ animos cõfortare spem promittens et gloriam consequi sempiternam. ãn. Si ego verus seruus dei sum et si vera sunt omnia que ex ore meo hec mulier audiuit et credidit aperiat os eius qui aperuit os zacharie prophete dñi. ãn. Ad hanc vocem xp̄i martyris sebastiani illico apertum est os vxoris nichostrati. ãn. Zoe vxor nichostrati dixit beato sebastiano beatus es tu ꝛ benedictus sermo oris tui. ãn. Sanctus sebastianus dixit nichostrato saluator noster pro peccatoribus exhibere dignatus est suam presentiam. cap̄. Sancti ꝑ fidē. hyꝰ. Eterna xp̄i. ℣ꝰ. Iustoꝝ. ãn. Egregie dei martyr sebastiane princeps ac propagator sanctissimoꝝ preceptoꝝ ecce nomen tuũ in libro vite celestis ascriptũ est et memoriale tuũ nõ derelinq̄tur ĩ scl'a. p̄s. Bñď. Orões ad vnũ ꝑ dñꝫ

Infirmitatem nostram respice omnipotens deus: et quia pondus proprie actionis grauat: beati fabiani martyris tui atqꝫ pontificis intercessio gloriosa nos protegat.

Deus qui beatũ sebastianum virtute constãtie in passione roborasti: ex eius nobis imitatione tribue pro amore tuo prospera mũdi despicere: et nulla eius aduersa formidare. Per dñm. Meõria de nat Rubum. Ad horas ãe. de lauď. ceťa de cõi. Orões vt s̄. Ad ix. vltia de lauď. Ad vespas sup p̄os ãn. Beatus es et bene tibi erit egregie dei martyr sebastiane quia cum sanctis gaudebis et cũ angelis exultabis ineternum. ¶ De sctã agnete. cap̄. Qui gloriatur. hyꝰ. Virginis proles ℣ꝰ. Diffusa. ãn. Beata agnes in medio flammarum expãsis manibus orabat te deprecor venerande colende pater metuende quia per sanctum filium tuum minas euasi sacrilegi tyranni et carnis spurcicias immaculato calle trãsiui

et ecce venio ad te quem amaui quem q̄siui quē
semper optaui. Orō de mat̄. Meōria de natiui
tate. Germinauit. Inuitat̄. Agnum sponsum
hy⁹. Virginis proles. In p̄mo noct̄. ā. Disce-
de a me pabulum mortis quia iam ab alio ama
tore preuenta sum. p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄. ā. Dexte-
ram meam et collum meū cinxit lapidibus pre
ciosis tradidit auribus meis inestimabiles mar
garitas. p̄s. Celi enarr̄. ān. Christus circunde-
dit me vernantibus atq̄ʒ choruscantibus gēmis
preciosis. p̄s. Dn̄i est terra. V. Diffusa. Lcō i.

Ambrosius seruus xp̄i: virginibus sacris qualiter passa sit beata ag-
nes ad memoriā reuocans ait. Tertiode
cimo etatis sue anno mortem perdidit. ⁊
vitam īuenit: quia solum vite dilexit au
torē. Que dū a scholis reuerteretur: a pre
fecti vrbis rome filio adamatur. Cuius
parētes dum requisisset: cepit offerre plu
rima preciosa donaria. que a beata agne
te veluti quedam stercora sunt recusata
Vnde tale iuueni fertur dedisse responsū
Discede a me fomes peccati. nutrimen-
tum facinoris. pabulum mortis. quia
iam ab alio amatore preuenta sum. qui
sue fidei anulo subarrauit me: ⁊ michi sa
tis meliora obtulit. R. Diem festum sacra-
tissime virginis celebremus qualiter passa sit
beata agnes ad memoriam reuocemus tertio-
decimo etatis sue anno mortem perdidit et vitā
inuenit. Quia solum vite dilexit autorem. V. In
gressa agnes turpitudinis locum angelum dn̄i
preparatum inuenit. Quia. Lcō ii

Audiens hec insanus iuuenis. amo-
re carpitur ceco. et inter angustias
animi et corporis. anhelo cruciatur spiri
tu. Inter hec lecto prosternitur. et per al-
ta suspiria amor a medicis aperitur. Fi-
unt nota patri que fuerant inuēta a me
dicis. et eadem paterna voce que fuerant
iam dicta a filio. ad petitionem virginis
reuelantur. Abnegat agnes beatissima.
et se nullo pacto asserit prioris sponsi fe-
dera violare. Cumq̄ʒ pater diceret in fa-
stibus constitutus se prefecturam agere
idcirco non sibi quēuis illustrissimū pos-
se preferri: cepit inquirere vehementer. q̇s
esset sponsus. de cuius se agnes potesta-
te iactaret. R. Dexteram meam et collū meū
cinxit lapidibus preciosis tradidit auribus meis
inestimabiles margaritas. Et circundedit me
vernantibus atq̄ʒ choruscantibus gemmis. V⁹
Induit me dn̄s ciclade auro texta et immensis
monilibus ornauit me. Et circūdedit. Lectio iii.

Tunc quidam extitit ex parasitis ei⁹
qui diceret hanc xp̄ianam esse ab ī-
fantia: et magicis verbis ita occupatam
vt xp̄m dicat sponsum suū. Audiens pre
fectus letus efficitur: et missa apparitio-
ne cum ingenti strepitu: suis eam tribu-
nalibus sisti precepit. Et primum q̇dem
blādis eam sermonibus secretius prouo-
cat: dehinc terroribus pulsat. Sed christi
virgo nec blandimento seducitur: nec ter
rore concutitur: sed eodem vultu eodē q̄ʒ
animo perseuerans: et terrentē similiter
sicut blandientē deridebat. R. Induit me
dn̄s vestimento salutis ⁊ indumēto leticie circū
dedit me. Et tanq̄ sponsam decorauit me coro
na. V⁹. Tradidit auribus meis inestimabiles
margaritas ⁊ circundedit me vernantibus atq̄ʒ
choruscantibus gēmis. Et. Gloria. In ii. noct̄.
ān. Posuit signū in faciē meā vt nullū preter
eū amatorē admittā. p̄s. Eructauit. ā. Indu-
it me dn̄s ciclade auro texta ⁊ imensis monilibʒ
ornauit me. p̄s. Deus noster refugium. ān.
Mel et lac ex ore eius suscepi et sanguis eius or
nauit genas meas. p̄s. Fundamenta. V. Spe
cie tua et pulchritudine tua. Lcō iiii

Videns itaq̄ʒ simphronius prefectus
tantam in puella constātiam: pa-
rentes eius alloquitur. Et quia erāt no-
biles. ⁊ eis vim inferre non poterat: titu-
lum eis christianitatis opposuit. Sequē
ti itaq̄ʒ die: agnetem sibi presentari iubet
Et iterum iterumq̄ʒ repetens: replicare
cepit de amore iuuenis sermonem. Cum-
q̄ʒ omīs sermo eius casso labore deficeret

sisti eam iussit tribunalibus. Cui et dixit. Supersticio xpianorum de quorum te magicis artibus iactas: nisi a te fuerit segregata: non poteris insaniā abiicere pectoris. Unde ad venerandam deam vestam te properare necesse est: vt cui perseuerantia virginitatis placet: eius die noctuqꝫ venerandis sacrificiis insistas. ℞. Amo xpm in cuius thalamū introiui cuius mater virgo est cuius pater feminam nescit cuius michi organa modulatis vocibus cantant. Quē cum amauero casta sum cum tetigero munda sum cum accepero virgo sum. ℣. Jam corpus eius corpori meo sociatum est et sanguis eius ornauit genas meas. Quem cum. Lectō v.

Quod cum facere recusaret: iussit eā expoliari: et nudā ad lupanar trahi. Sed statim dei gratia capillis suis melius q̄ propria veste tecta fuit. Jngressa igitur turpitudinis locum. angelum domini cū tanta claritate preparatum inuenit: q̄ nullus posset eam aspicere. Qui statī eā stola candidissima induit. Quo accedens filius prefecti cum vellet eam amplecti: a diabolo prefocatus est. Quod audiens prefectus et causam mortis inq̄rens: respondit beata virgo. Jlle cuius voluntatem facere volebat: ipse in eum potestatē exercuit. Postea vero beata agnes vt xpi virtus manifestaretur: iuuenem suscitauit. Qui exurgens: cepit clamare et dicere. Unus est deus in celo et ī terra: qui est deus xpianorum. Tu autē. ℞. Jam corpus eius corpori meo sociatum est ꝛ sanguis eius ornauit genas meas. Cuius mater virgo est cuius pater feminam nescit. ℣. Jpsi sū desponsata cui angeli seruiūt cuius pulchritudinem sol et luna mirantur. Cuius. Lectō vi.

Ad hanc vocem omnes aruspices et templorum pontifices conturbantur. et fit per eos vehementior sedicio populoꝝ: atqꝫ omnes vna voce clamabant Tolle magam. tolle maleficam. que et mentes immutat: ꝛ animos alienat. Prefectus autem vidēs tanta mirabilia obstupuit: sed verens proscriptionem si contra temploꝝ pontifices ageret: et agnetē contra suas sententias defensaret: vicarium ad seditionem populi iudicem dereliquit. Jpse autem tristis abscessit: q̄ eam non potuit post resurrectionem filii sui liberare. ℞. Mel et lac ex ore eius suscepi Et sanguis eius ornauit genas meas. ℣. Cuius pulchritudinem sol et luna mirantur ipsi soli seruo fidem. Et sāguis. Gloria patri. In iii. noct. ān. Jpsi sum desponsata cui angeli seruiunt cuius pulchritudinem sol et luna mirantur ps. Cantate. i. ān. Cuius pulchritudinem sol ꝛ luna mirantur ipsi soli seruo fidem. ps. Dn̄s regnauit exultet. ān. Jpsi soli seruo fidem ipsi me tota deuotione cōmitto. ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eam deus. Lectio vii.

Tunc vicarius aspasius nomine: populi seditionem non ferens. iussit ignem copiosum incendi: et in medio eā precepit iactari flammarum. Quod cū fuisset impletum: statim in duas partes diuise sunt flamme: et hinc atqꝫ illinc sediciosos populos exurebant. ipsā autem penitus in nullo contingebat incēdium Et hoc magis non virtutibus diuinis: sed magicis artibus deputantes: dabant fremitus inter se ppl'i: et infinitos clamores ad celos. ℞. Jpsi sum desponsata cui angeli seruiunt cuius pulchritudinem sol et luna mirantur. Jpsi soli seruo fidem ipsi me tota deuotione committo. ℣. Dexteram meam et collum meū cinxit lapidibus preciosis tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. Jpi. L. viii

Tunc beata agnes expandit manus suas in medio ignis. et his verbis orationem fudit ad dn̄m. Omnipotens adorande. colende. tremende. pater domini nostri iesu christi. benedico te: quia per filium tuum euasi minas hominum impiorū: et spurcicias diaboli impolluto calle transiui. Ecce et nunc per spiritū sanctum rore celesti perfusa. ignis iuxta me

extinguitur .flamma dividitur.et ardoꝛ
incendii huius ad eos a quibus ministra
tur refunditur. ℟. Omnipotens adoꝛande
colende tremende benedico te. Quia per filium
tuum unigenitum evasi minas hominum im/
pioꝛum et spurcicias diaboli īpolluto calle trāsi
vi. ℣. Te confiteoꝛ labiis te coꝛde te totis visce
ribus concupisco. Quia per. Lectō ix

Cunqꝫ complesset oꝛationem ita om
nis ignis extinctus est: ut nec tepoꝛ
quidem incendii remaneret. Tunc aspa
sius urbis rome vicarius populi seditio/
nem non ferens: in gutture eius gladiū
mergi pꝛecepit. Atqꝫ hoc exitu roseo san/
guinis sui ruboꝛe perfusam: chꝛistus sibi
et sponsam et martyꝛem cōsecravit. Pa
rentes vero illius nullam penitus tristi
ciam habentes: cum omni gaudio abstu
lerunt coꝛpus eius: et posuerunt in pꝛedi/
olo suo non longe ab urbe: in via que di/
citur numentana. ℟. Pulchꝛa facie sed pul
chꝛioꝛ fide beata es agnes respuēs mundum le/
taberis cum angelis. Intercede ꝓ omnibus no/
bis. ℣. Specie tua et pulchꝛitudine tua inten/
de pꝛospere pꝛocede et regna. Intercede. ps̄ Te
deum. ℣. sacerd. Diffusa. In laudibꝫ ān

Ingressa agnes turpitudinis locum ange/
lum domini pꝛeparatum invenit. ā. Anu
lo suo subarravit me dominus meus iesus chꝛi/
stus et tanq̄ꝫ sponsam decoꝛavit me coꝛona. ān.
Mecum enim habeo custodem coꝛpoꝛis mei an
gelum domini. ān. Benedico te pater domini
mei iesu chꝛisti quia per filium tuum ignis exti/
ctus est a latere meo. ān. Congaudete mecum ꝛ
congratulamini quia cum his omnibus lucidas
sedes accepi. cp̄m. Emuloꝛ. hy⁹. Jesu coꝛona
v⁹. Elegit eam deus. ℣ ad bñ. ān Ecce quod con
cupivi iam video quod speꝛavi iam teneo illi sū
iuncta in celis quem in terris posita tota devo/
tione dilexi. ps̄. Benedictus. Oꝛatio.

Omnipotens sempiterne deus qui ī/
firma mundi eligis ut foꝛtia q̄que
confundas: concede pꝛopicius. ut qui bea
te agnetis virginis et martyꝛis tue solē/
nia colimus: eius apud te patrocinia sen
tiamus. Per dn̄m. De nat. Ecce maria.
Ad hoꝛas āe. de laud. Si dn̄ica fuerit ad ꝑces.
℟. Audivi. Ad ix. ān. Congaudete. Et ter/
minabit̄ ad ix. pꝛopter festū beati vincentii. de
quo ad vespas sup ꝑos. ā. Qui vult venire. cū
cetis. cp̄m. Iste sanctus. ℟. Valerius igitur
episcopus et levita vincentius spe fruendi victo
ria divinitus subnixi. In confessione deitatis
alacriter cucurrerunt. v⁹. Tanto nanqꝫ felicio
res se esse credebant quāto acrioꝛa tyranni sup/
plicia pia longanimitate certassent evincere. In
confessione. Gloꝛia patri. Alacriter. hy⁹. Bea/
te ma. q̄re in cōi. v⁹. Oꝛa pꝛo nobis dn̄m mar
tyꝛ. ān. Sacram huius diei solennitatem humi
li celebꝛemus devotione qua īvictus chꝛisti mar
tyꝛ vincentius tyꝛanno devicto insignem victo
rie palmam celo gaudens intulit allā allā allā
ps̄. Magn̄. Oꝛō de matut. Meōꝛia de nat.
O admirabile. Ad mat. Invitat. Vincentem
mundum adoꝛemus dn̄m. In quo pꝛessurā mū/
di martyꝛ vincit vincentius. ps̄. Venite exul.
hy⁹. Beate martyꝛ. In pꝛio noct. ān. San/
ctus vincentius a puericia studiis litterarū tra/
ditus superna sibi pꝛovidente clementia gemi/
na sciētia efficacissime claruit. ps̄ Beatus vir
ān. Sanctitate quoqꝫ insignis dyaconii arce su
scepta vices pontificis diligenter exequebatur.
ps̄. Quare fremuerunt. ān. Valerius igitur
episcopus et levita vincentius spe fruendi victo
ria divinitus subnixi in confessione deitatis ala
criter cucurrerunt. ps̄. Dn̄e quid multipli.
℣. Gloꝛia et honoꝛe. Lectio pꝛia.

Cū apud cesaraugustā civitatē da/
ciano ꝑsidi a dn̄is suis diocleciano
videlicet ꝛ maximiano. seviēdi ī xp̄ianos
soꝛte occasio cecidisset: ꝛ ei oblatrādi ꝓfa
ne crudelitatis rabies aspirasset: pꝛesbite
ros ep̄os ac ceteros sacri oꝛdinis mīstros
spiritu nequicie exagitatus rapi pꝛecepit
Tu aūt. ℟. Sacram pꝛesentis diei solennita
tem humili celebꝛemus devotione qua invictus
chꝛisti martyꝛ vincentius tyꝛanno devicto. Insi
gnem victoꝛie palmam celo gaudēs intulit. ℣.

Peracto passionis sue venerando triũpho angelorum cetibus comitatus. Insignem. Lc. ii.

Protinus ergo valerius episcopus. et vincentius archidiaconus fidei soliditate et spe fruendi victoria subnixi: in confessione deitatis alacriter cucurrerũt tanto feliciores futuros se esse credentes: quanto acriora tyranni supplicia. pia lõganimitate: certassent euicere. Unde certaminis ac penarum dilatio remuneratio‑nis eis videbatur diminutio. Primo ergo valentiam: sub carceralem custodiam et famis miseriam. ac cathenarum stridorem pertrahi precepit: vt eos vexatiõe itineris frangeret: quos non poterat pena superare. R. Sanctus vincentius christi martyr prouidente superna clementia que sibi eum preuidebat vas electionis futurũ. Gemina scientia efficacissime claruit. V. Sctitate quoqꝫ insignis dyaconii arce suscepta vices pontificis diligenter exequebatur. Gemina. Lectio iii.

Qui cum manibus et ceruicibus immensa ferri pondera sustinerent: et per omnes artus iam tũc mortis supplicia paterentur: sicqꝫ defecisse eos crederet iugi iniuria. et tamdiu a publica conuersatiõe seclusos. nec corpore preualere nec spiritu. timens ne seuicie sue damna pateretur: dacianus iudex pduci iussit e carcere. nolens eos ante tormenta vitam finire. Quibus proponebat: quod nec mortuis parceret: si deorum suorum culturã suscipere renuissent. R. Leuita vincentius dixit beato valerio si iubes pater sancte responsis iudicem aggrediar iam tibi fili carissime diuini verbi curam commiseram Nunc quoqꝫ pro fide qua astamus responsa committo. V. Tibi enim gemina sciẽtia pollenti ac superni amoris igne feruenti celestis olim doctrine ministerium delegaui. Nunc. In ii. noct. ãn. Tanto nanqꝫ feliciores se esse credebant quanto acriora tyranni supplicia pia longanimitate certassent euincere. ps. Cũ inuocarem. ãn. Leuita vincentius dixit beato valerio si iubes pater sancte responsis iudicem aggrediar. ps. Verba mea. ãn. Jam tibi fili carissime diuini verbi curam commiseram nunc quoqꝫ pro fide qua astamus responsa committo. ps. Dñe dñs nr̃. V. Posuisti dñe. L. iiii.

Assumptus autem ex equuleo leuita vincentius atqꝫ ad ignis patibulum raptus: tortores suos pene ipse preueniens. moras carnificum arguendo ad penam alacriter properabat. Jam enim truculentus minister proferri lectum cũ ferratis iusserat costis: et addita subter carbonum cõgerie. exurendum dei martyrẽ applicare. Intrepidus itaqꝫ dei athleta ferri candentis machinam vltro conscendit. R. Ecce iam in sublime agor et omẽs principes tuos seculo altior tyranne despicio nolo gloriam meam minuas nec damna inferas laudi. Paratus sum ad omnia tormẽta pro saluatoris nomine sustinenda. V. Insurge ergo et toto malignitatis tue spiritu debachare videbis me dei virtute plus posse quam possis ipse qui torques. Paratus sum ad oĩa. Lectio v.

Torquetur. flagellatur. exuritur. et distẽsus membris: crescit ad penã. Inseritur quoqꝫ pectori et mẽbris depressa asperitas laminarum. et decurrente inter ipsas candentis ferri acies liquore stridens flamma aruina respergitur Vulnera vulneribus infliguntur. tormẽtis tormenta deseruiunt Salis ignibus passim crepitantes minutie: per membra dissiliunt. Et iam non ad artus tantũ: sed ad ipsa viscerum abdita suppliciorum tela iaciuntur. R. Assumptus ex equuleo leuita vincentius atqꝫ ad patibulum raptus tortores suos pene preueniens. Moras carnificum arguẽdo ad penã alacriter properabat. V. Intrepidus itaqꝫ dei athleta candentis ferri machinã vltro conscendit. Moras carnificũ. Lctõ vi.

Et quoniã integri corporis pars nulla supererat: que primũ fuerat plaga illata: iam et ipsa renouatur. Manet tamen martyr dei inuictus. et erectis in celũ luminibus dñm precabatur. Interea

dacianus de vincentio beatissimo nō recte sollicitus: recurrentibus militib; suis quid ageret. quid diceret inquirebat: Renunciatur ab eis percurrisse eum universa supplicia. hylarique vultu et pertinaci spiritu: magis eum ꝙ ceperat xp̄m confiteri. R. Christi miles preciosus levita vincentius vt tribunal sponte rogum conscendit intrepidus. Cuius salis crepitantis per corpus minutie sparsim ibant atq; prune vernabantur sanguine. V. Inter hec manet immotus ille dei famulus orans xp̄m in sublime erectis luminibus Cuius. In iii. noct. an. Beatus vincentius cuius iam mens cōscia corone dixit daciano hactenus a te habitus sermo de neganda fide peroravit. ps. In dn̄o cōfido. an. Nefariū tamē apud xp̄ianoꝝ prudentiā esse cognosce deitatis cultū abnegando blasphemare. ps. Dn̄e quis habitā. Beatus vincētius applicatus tormentis alacri vultu dei presentia roboratus dixit hoc est qđ sēper optavi ꝛ votis oībus exquisivi. ps. Dn̄e ī virtute. v. Ora pro nobis dn̄m martyr. Lcō vii

Tunc ait dacian⁹. Vincimur: sed hoc solū de suppliciis superest: si flecti pertinatia non potest: vel semper duret ī penā. Sp̄s qui coherceri non potest puniatur. Venerat ad beatum vicentiū multitudo vicina fidelium. dudum de ipsius mesta suppliciis: sed de iam concessa celitus gloria alacris: quibus beatus vincentius dixit. Nolite timere: immo propere irrumpite ꝛ solacia āgelico obsequio ministrata oculis haurite securi. Renuncietur ergo daciano: qua perfruor luce. Cōmentetur si valet aliquid: ꝛ addat ad gloriam meā de laudis titulo nichil defraudans: sed exercens si quid adhuc furor debachantis invenerit. Siquidem soli illi⁹ mīc timeo: ne videatur ignoscere. R. Beatus dei athleta vincentius horrendo clausus ergastulo carceris psalmū deo et hymnū angeloꝝ frequentia relevatus letus dicebat. Quoꝝ vallatus caterva venerando fovebatur obsequio ꝛ mulcebatur alloquio. V⁹. Dantur ergo laudes deo altissimo et resonāte organo angelice vocis modulata suavitas ꝓcul diffūdit. Quoꝝ. L. viii

Ad hanc renunciationē exanguis et trepidus dacianus in hec verba ꝓrumpit. Sed qđ amplius faciemus: Victi sumus. Referatur itaq; ad lectulum corpus: stramentisq; mollioribus foveatur. Nolo enim gloriosiorem facere: si iter tormēta defecerit. Verū daciano inanit tractante de supplicio: xp̄s clementer disponit de premio. Delatus nāq; dei martyr ad lectulum: atq; in strati mollicie repositus. mox preciosam resolutus in mortē celo sp̄m reddidit. Quo comperto: dacianus corpus ad devorandū bestiis in campū proiici iussit. Qđ contra morem. ~~corpus~~ illibatum atq; integrū servauit. Unde territus preses dixit. Puto qđ nec mortuum superabo. Fecitq; illud magno pōderi alligatum in mare demergi. Sed prius ꝙ ministri ad presidem essent reversi: ad littus evehitur: ꝛ cum ceteris ad sanctoꝝ basilicam translatum honorifice sepultum est. R. Agnosce o vincenti invictissime q: pro cuius noīe fideliter decertasti. Ipse tibi coronam preparatā servat in celis qui te fecit victorem in penis. V⁹. Esto igitur iam securus de premio quia mox deposito onere carnis nostro eris addēdus collegio. Ip̄e. L. Sermo bti augusti. L. ix

In passione que nobis hodie recitata est fratres carissimi evidēter oñditur iudex ferox. tortor cruētus: martyr invictus. In cuius corpore penis variis exarato iam tormenta defecerāt: ꝛ adhuc membra durabant. Tot convicta miraculis p̄sistebat impietas. tot vexata suppliciis non cedebat infirmitas. Agnoscatur ergo operata divinitas. Quomodo ei corruptibilis pulvis contra tam immania tormenta duraret: nisi in eo xp̄s habitaret: In his enim oībus ille agnoscend⁹ ille glorificandus. ille laudandus est: qui in prima vocatione dedit fidem: et in suprema passione virtutem. R. Gloriosus dei

amicus vincentius iesu dñi confessione funda-
tus inter tormentoꝝ supplicia stetit imperterri
tus. Ac demũ triumphali morte insignis celos
petiit sanguine laureatus. ℣. Felici cõmercio ꝓ
terrenis celestia ꝓ perituris eterna cõmutãs. Ac
Glĩa. ps. Te deũ. v. sac. Posuisti. In laud. ãn.
Assumptus ex equuleo leuita vincentius
atq; ad patibulũ raptus moras carnifi-
cum arguendo ad penã alacriter properabat. ã.
Intrepidus itaq; cãdentis ferri machinã vltro
conscendit ac manens imotus erectis in celũ lu
minibus dñm precabatur. ãn. Hinc horrẽdo car-
ceris clausus ergastulo dei athleta angeloꝝ ve-
nerando fouebatur obsequio et mulcebatur al-
loquio. ãn. Agnosce o vincenti inuictissime q: ꝓ
cuius noĩe fideliter decertasti ipse tibi coronam
preparatã seruat in celestibus. ãn. Dantur ergo
laudes deo altissimo et resonãte organo vocis ã
gelice modulata suauitas ꝓcul diffunditur. Cp
Beatus vir q̃ suffert tentationẽ. qm̃
cũ probatus fuerit accipiet coronã
vite: quã repromisit deus diligentibus se
Deo gratias. Hymnus.
Christi miles preciosus leuita vincẽ
tius vt tribunal sponte rogũ conscendit
intrepidus cuius salis crepitantis per cor
pus minucie sparsim ibant atq; prune
vernabantur sanguine inter hec manet
immotus ille dei famulus orans xp̃m in
sublime erectis luminibus. Gloria ⁊ ho
nor deo vsq; quo altissimo vna patri filio
q; inclito paraclito cui laus est ⁊ potestas
per eterna secula Amen. ℣. Iustus vt pal.
ãn. Egregius dei martyr vincẽtius diris tormẽ
torum suppliciis pro christo alacriter superatis
ac felicis pugne agone constãter expleto tandẽ
preciosã resolutus in mortẽ celo triũphans spm̃
reddidit allã allã allã. ps. Benedictus. Orõ.
Adesto q̃s dñe supplicationibus no-
stris. vt q̃ ex iniquitate nostra re-
os nos esse cognoscimus: beati vincentii
martyris tui intercessione liberemur. P.
Meõria de nat. Quando natus. Ad horas
ãe. de laud. Si dñica fuerit ad procel. ℟. Chri-
sti miles. Cap. ⁊ ℟. de cõi. Ad ix. ãn. Dantur
ergo. Ad vespas sup ꝓs ãn. Profitemur eni xp̃i
ane religiõis nos esse cultores ac vnius veri dei
permanẽtis in secula famulos et testes. cp. Iste
sanctus. hy. Beate martyr. V. Ora pro no.
ãn. Ecce iam in sublime agor et oẽs principes
tuos seculo altior tyranne despicio paratus ad
oĩa pro saluatoris nomine sustinenda. ps Mag
Orõ vts. Meõria emerenciane virginis ⁊ mar
tyris per ãn. Hec virgo. ℣. Diffusa. orõ. Ex-
audi. Meõ. de nat. Rubum. Compl. vts.
Si fuerit lxx. vltima lectio erit de biblia. ⁊ sic sẽ-
per in festis triũ lect. Lectio pria.
Emerenciana virgo cathecumina
collactanea beate agnetis constã
ter stabat immobilis. et his verbis expro
brabat turbis furentibus. Sic miseri at-
q; atrocissimi: eos qui deum omnipoten
tẽ colunt occiditis: ⁊ ꝓ defensione lapidũ
innocẽtes hoĩes iugulatis. Hec ⁊ his simi
lia dicens: lapidata est ab eis. Lcõ ii.
Orans autem iuxta sepulchrũ beate
agnetis. dũ lapidaretur emisit spi
ritum. Unde non dubiũ est ꝙ in sangui-
ne suo baptisata est: que cum ꝓ defensio-
ne iustice dñm confiteretur: mortẽ cõstã-
ter excepit. Eadem hora factus est terre-
motus vehementissimus. Lectio iii.
Et cum nimia esset celi serenitas: tã
te choruscationes tantaq; fulgura
atq; tonitrua extiterunt: vt pars maxi-
ma insani populi expiraret. Unde factũ
est. vt ex eo tempore nullus penitus veni
entib; ad sepulchra sanctoꝝ aliquas mo
lestias excitaret. Cetera de cõi. De nat. Ger
minauit. In vespis. Ecce maria. Babile
socioꝝq; eius de cõi. Lectio prima.
Martyriũ sancti babile epi ciuitatis
antiochie puĩcie syrie. et triũ par-
uuloꝝ. q̃ passi sunt sub numeriano et ca-
rino regibus. Numerianus rex cũ imo-
lasset ydolis: voluit introire in domũ dei
sed sãctus babila episcopus: repellens eũ
dixit. Ecclesiam dei ingredi nõ potest ho

mo sacrilegus et immundus. Lctõ ii

Uidẽs ergo fidem viri numerianus timens etiam famã maximã que erat de eo. statĩ quidẽ tacuit: sed iussit custodiri eũ. In crastino precepit sanctum babilam sibi presentari: et dixit ei. Infelicissime hoĩm: quid tibi visum est: vt volẽte ingredi ecclesiam manus obuiam tenderes? An nescis quia rex loquitur? Per virtutem quã habeo super oms homĩes: non effugies manus meas. Volo enĩ videre si liberabit te deus tuus. Lcõ iii.

Babila eps dixit. Ego quidez homo humilis sum. complacuit vero deo ordinare me pastorẽ populi sui. Unde cũ vidissem lupum venientẽ et volentẽ ĩgredi in ouile dñi: festinaui repellere eũ. et ne aliquẽ perderem: et reus efficerer in cõspectu dñi. Numerianus itaqz iussit eũ cuz infantibus suspẽdi. Qui dixit. Ecce ego et infantes quos dedit michi dñs. Infantes vero clamabant. Tyranne impiissime vt quid bonũ pastorẽ nostrũ sine causa torques? Tunc iussit eos pariter capite truncari. Ceta de cõi Meõ. de mat. O admirabile. In conuersione scti pauli. sup ps ãn. Beati pacifici. cũ ceteris. Cap.

Magnus sanctus paulus vas electionis. vere digne est glorificandus: q̃ et meruit thronũ duodecimũ possidere. Deo grãs. R. Sctẽ paule. vii. de mat. Hy⁹

Doctor egregie paule mores instrue et mente polum nos trãsferre satage donec perfectũ largiatur plenius euacuato qd ex parte gerimus. Annue xpe. V⁹. In oẽm terrã. ã. Sancte paule apostole predicator veritatis et doctor gentium intercede p nobis ad deum qui te elegit. ps. Magnificat. Orõ de mat. Meõ. preiecti martyris. Oratio

Martyris tui preiecti nos q̃s dñe iteruentio tibi commendet: vt qd nostris actibus non meremur: eius precibz cõsequamur. P. De nat. Dñ natus. Ad matut. Inuitat. Sancte paule apostole predicator veritatis: intercede pro nobis ad deum qui te elegit. p. Venite. hy⁹. Doctor egregie. Annue. In pmo noct. ã. Qui operatus est petro ĩ apostolatum operatus est et michi inter gentes et cognouerunt gratiam q̃ data est michi a xpo dño ps. Celi enarr. ãn. Scio cui credidi et certus sũ quia potens est depositũ meũ seruare in illũ diẽ iustus iudex. ps. Benedicã. feria ii. ãn. Michi viuere xps est et mori lucrũ gloriari me oportet in cruce dñi nostri iesu christi. ps. Eructauit. V⁹. In oẽm terram. Actuũ ix. Lctõ pma

In diebus illis. saulus adhuc spirãs minarũ. et cedis in discipulos domini: accessit ad principem sacerdotum: et petiit ab eo epistolas in damascũ ad synagogas: vt si quos inueniret huius vie viros ac mulieres: vinctos perduceret hierusalem. Et cum iter faceret: contigit vt appropinquaret damasco. R. Qui operatus est petro in apostolatũ operatus est et michi inter gentes et cognouerunt gratiam dei. Que data est michi. V⁹. Gratia dei in me vacua non fuit et gratia eius sẽper ĩ me manet. Que. lctõ ii

Et subito circumfulsit eum lux de celo: et cadẽs in terram audiuit vocẽ dicentẽ sibi. Saule saule: quid me persequeris? Qui dixit Quis es dñe? At ille. Ego sum iesus nazarenus: quẽ tu persequeris. Durũ est tibi contra stimulũ calcitrare Et tremens ac stupens dixit. Dñe quid me vis facere? Et dñs ad eũ. Surge et ingredere ciuitatẽ: et dicetur tibi qd te oporteat facere. R. Gratia dei sum id qd sum. Et gratia eius in me vacua nõ fuit sed semp in me manet. V⁹. Qui operatus est petro ĩ apostolatũ operatus est et michi inter gẽtes. Et gratia. L. iii.

Uiri autẽ qui comitabantur cum eo stabant stupefacti. audientes quidem vocẽ: neminẽ autem videntes. Surgens autẽ saulus de terra: apertisqz oculis nichil videbat. Ad manus autẽ illum trahentes: introduxerunt damascũ. Et erat ibi tribus diebus: non videns et non manducans neqz bibens. R. Bonũ certa-

men certaui cursum consūmaui fidem seruaui
Ideoqꝫ reposita est michi corona iusticie. ℣ Scio
cui credidi ⁊ certus sū quia potens est depositūꝫ
meū seruare in illū diem. Ideo. ⸤In ii. noct. ān⸤
Tu es vas electionis sancte paule apostole pre
dicator veritatis in vniuerso mundo. ps. Oēs
gentes. ⸤Feria iii. ā⸤ Magnus sanctus paulus
vas electionis vere digne est glorificandus qui
et meruit thronū duodecimū possidere. ps. Ex-
audi deus depre. ⸤Feria iiii ān⸤ Bonū certa-
men certaui cursū consūmaui fidē seruaui. ps.
Exaudi de⁹ orō. ⸤Fe. iiii. ℣⁹. Cōstitues. lc. iiii.
Erat aūt q̄dam discipulus damasci
noīe ananias. Et dixit ad illū in
visu dn̄s. Anania At ille ait. Ecce ego do
mine. Et dn̄s ad eū. Surgens vade ī vi-
cum q̄ dicitur rectus: ⁊ quere in domū iu
de saulum noīe tharsensē: ecce enī orat ℟
Scio cui credidi et certus sum q: potens est de-
positum meū seruare in illū diem. Iustus iudex
℣⁹. Reposita est michi corona iustice quā reddet
michi dn̄s in illū diē. Iustus. Lctō v.
Respōdit autem ananias. Dn̄e au-
diui a multis de viro hoc: q̄nta ma-
la fecerit seruis tuis in hierusalē. ⁊ hic ha
bet potestatem a principibus sacerdotuꝫ
alligandi oēs q̄ inuocant nomen tuum.
Dixit aūt ad illū dn̄s. Vade q̄m vas ele
ctionis michi est iste: vt portet nomē me-
um corā gentibus ⁊ regibus ⁊ filiis israel
Ego enī ostendam illi: quanta oporteat
eū pati p̄ noīe meo. Et abiit ananias: et
introiuit domū: ⁊ imponens manū ei di-
xit. Saule frater: dn̄s misit me iesus: qui
apparuit tibi in via qua veniebas: vt vi
deas et implearis spū sancto. ℟. Reposita
est michi corona iusticie quā reddet michi dn̄s in
illum diem. Iustus iudex. ℣⁹. Scio cui credidi et
certus sum quia potens est depositum meū ser-
uare in illum diem. Iustus iudex. Lcō vi
Et cōfestim ceciderūt ab oculis eius
tāq̄ squame: ⁊ visū recepit. Et sur
gēs baptisatus est. Et cū accepisset cibū
confortatus est. Fuit aūt cū discipulis q̄
erant damasci per dies aliquot. Et con-
tinuo īgressus in synagogas predicabat
iesum: q̄m hic est filius dei. Stupebāt au
tem oēs q̄ eum audiebāt: ⁊ dicebāt. Non
ne hic est q̄ expugnabat eos q̄ inuocabāt
nomen istud: Et huc ad hoc venit: vt vi
ctos illos perduceret ad p̄ncipes sacerdo-
tum. Saulus aūt multomagis conuale
scebat et cōfundebat iudeos q̄ habitabāt
damasci: affirmans quoniam hic est xp̄s
℟. Damasci prepositus gētis arethe regis vo-
luit me cōprehendere a fratribus per murꝫ sum
missus in sporta. Et sic euasi manus eius ī no-
mine dn̄i. ℣⁹. Deus ⁊ pater dn̄i mei iesu xp̄i scit
quia non mentior. Et sic. ⸤In iii. noct. ān⸤ Sau
lus q̄ et paulus magnus predicator a deo cōfor-
tatus cōualescebat ⁊ cōfundebat iudeos. ps. Cō
fitebimur. ⸤Fe. v. ā⸤ Ne magnitudo reuelatio
nū extollat me datus ē michi stimulus carnis ā
gelus sathane q̄ me collaphizet p̄pter qd̄ ter dn̄ꝫ
rogaui vt auferret a me ⁊ dixit michi dn̄s suffi-
cit tibi paule gratia mea. ps. Dn̄s reg. exl. ā.
Reposita est michi corona iusticie quā reddet mi
chi dn̄s in illum diē iustus iudex. ps. Dn̄s reg.
ira. ⸤Sabbō. ℣⁹⸤ Dedisti hereditatē. Timētibꝫ
nomē tuū dn̄e. lc. vii. Scd̄m matheū. xix.
In illo tp̄e: Respondēs symō petrus
dixit ad iesum. Ecce nos reliq̄mus
oīa: ⁊ secuti sumus te. Quid ergo erit no-
bis: Et reliqua. Omelia beati hieronimi.
Tunc respōdēs petrus dixit. Ecce nos
reliquimus oīa ⁊cē. Grandis fiducia: pe-
trus piscator erat. diues non fuerat: cibos
manu et arte querebat: et tamē loquitur
confidenter: reliq̄mus oīa. Et q: nō suffi
cit tantū relinquere: iūgit qd̄ p̄fectū est: ⁊
secuti sumus te. fecimus qd̄ iussisti: q̄d er-
go dabis nobis premii: ℟. Sctē paule apo-
stole predicator veritatis ⁊ doctor gentiū. Inter-
cede pro nobis ad deum q̄ te elegit. ℣⁹. Vt digni
efficiamur gratia dei. Intercede. Lctō viii
Iesus autē dixit illis. Amen dico vo-
bis q̄ vos q̄ secuti estis me: in rege-
neratione cū sederit filius hominis in se-

de maiestatis sue: sedebitis et vos sup se-
des duodecim: iudicantes duodecim tribꝫ
israel. Non dixit q̃ reliquistis oīa: hoc enī
et socrates fecit philosophus. ⁊ multi alii
diuitias contēpserunt. Sed q̃ secuti estis
me: qđ proprie apostoloꝝ est atqꝫ creden-
tium. ℟. Michi viuere xp̄s est et mori lucrum
Gloriari me oportet ī cruce domini mei iesu chri
sti. ℣. Per quem michi mundus crucifixus est ⁊
ego mundo. Gloriari. Lectio ix.

In regeneratione cum sederit filius
hominis ī sede maiestatis sue. quā-
do ex mortuis de corruptione surgent in
corrupti. sedebitis et vos in soliis iudicā-
tium condēnantes duodecim tribus isra
el: quia vobis credentibus: illi credere no
luerunt. Et oīs q̃ reliquerit domum. vel
fratres. aut sorores. aut patrem. aut ma-
trem. aut filios. aut agros propter nomē
meum: centuplū accipiet: ⁊ vitam eternā
possidebit. ℟. Magnus sanctus paulus vas
electionis vere digne est glorificādus. Qui ⁊ me
ruit thronum duodecimū possidere. ℣. Saulus
q̃ ⁊ paulus magnus predicator a deo cōfortatus
Qui. ps. Te deū. ℣. Annunciauerunt opera
dei. Et facta eius intellexerunt. In laud. āñ

Ego plantaui apollo rigauit deus autē in
crementū dedit allā. āñ. Libenter gloria
bor in infirmitatibus meis vt inhabitet in me
virtus xp̄i. āñ Sancte paule apostole predicator
veritatis ⁊ doctor gentiū intercede pro nobis ad
deū q̃ te elegit. āñ. Gratia dei in me vacua non
fuit sed gratia eius semp in me manet. āñ. Da
masci prepositus gētis arete regis voluit me cō
prehendere a fratribus p murū sū missus ī spor
ta ⁊ sic euasi manus eius ī noīe dñi. Cp̄m

Michi viuere xp̄s est ⁊ mori lucrū. glo
riari me oportet in cruce dñi nostri
iesu xp̄i p quē michi mundus crucifixus
est et ego mundo. hy⁹. Exultet celū. ℣. Ni
mis hono. ā. Vos q̃ secuti estis me sedebitis sup
sedes iudicātes duodeci tribus isrł dicit dñs. Orō

Deus q̃ vniuersū mūdū beati pauli
apl̄i predicatiōe docuisti. da nobis
q̃s: vt q̃ eius hodie conuersionē colimus:
per eius ad te exēpla gradiamur. Per dō.
Meōria preiecti. Meō. de nat. Rubū. Ad ho
ras āe. de l'. ℟. ⁊ ℣. de cōi aploꝝ. Si dñica fuerit
ad pcessi. ℟. Sancte paule. Ad iii. cap. Ma
gnus. vts. in vespis. Ad vi. Cap.

Saulus q̃ et paulus magnus predi-
cator a deo cōfortat⁹. cōualescebat
⁊ cōfūdebat iudeos: affirmās qm̄ hic ē xp̄s
℟. Cōstitues. Ad ix. āñ. vltia de laud. Cp̄m

Reposita ē michi corona iusticie quā
reddet michi dñs in illū diē iustus
iudex. Ad vs̄ sup p̄os āñ. Iurauit. cū ceteris
cap. hy⁹. ⁊ ℣. vts̄. āñ. In regeneratione cū sede-
rit filius hoīs in sede maiestatis sue sedebitis et
vos iudicantes duodecim tribus israel dicit dñs
p̄s. Mag. Orō vts̄. Meō. Policarpi epi ⁊ mar
tyris. Hic est vir. ℣. Gloria ⁊ ho. orō. Infirmi
tatē. De nat. Germinauit. Cōpl'. vts̄. Lcō i.

Policarpus beati iohis apostoli disci
pulus: ⁊ ab eo eccl'ie smirne ep̄s or-
dinatus. vir eximie prudētie. robustiqꝫ cō
silii: totius asie p̄nceps fuerat. Hic vidēs
ꝙ in vrbe sua oms̄ xp̄iani necarētur: pas
sionē suā differens latebrā petiit. vbi die
noctuqꝫ implorabat dei auxilium: vt for
tior esset in pena. Lectio ii.

Sicqꝫ triduo anteq̄ cōprehenderetur
reuelatione diuina martyriū suū
vidit p ignē cōsūmari. Et stati experge-
factus. a domesticis suis pditorie accusa
tus: cōprehensus est. Adductusqꝫ corā pro
consule: ad deū blasphemandū cū suppli
ciis acutissimis cogitur. Lcō iii.

Cunqꝫ post hec proconsul feras atro
ces ⁊ ignē ei nisi sacrificaret mina-
retur: dixit Fac qđ cogitas: qr octogesimū
iā ingredior annū. ex quo semp deo serui
ui: ideoqꝫ ab eo nullatenus potero sepa-
rari. Quo dicto in ignē proiicitur: vbi ve
ra xp̄i hostia factus: sp̄m deo reddidit glo
riosum. Cetera de cōi. De nat. Ecce maria
De sancto iuliano ep̄o ⁊ confessore. Ad vs̄.
sup p̄os āñ Similabo. cū cet'is. cp̄. Ecce sa

cerdos. ℟. Sancte iuliane hy⁹. Iste cōfessor.
Ad mag. ā. Cōfessor. de cōi. Orō de nat. Meō
ria iohis epi et cōfes. Amauit. ṽ. Justū. orō Da
q̄s. et de nat. O admirabile. Lectio pria.
Iulianus romana generositate cla
rissimus: lingua facundus. gladio
sancti spiritus accinctus: ad destruēdum
errorē et demonum conculcandas vani-
tates. ad vrbē cenomanicā vbi eū supna
pietas primū ordinauit epm: intrepidus
xpi fidē predicaturus accessit. lcō ii.
Sed quia predicatio eius quibusdaꝫ
incredulis vertebatur in scanda-
lum et derisum: miraculorum tamen po
tentia reddebat attentos: quos ad audiē
dam veritatis viam: veternus error effe-
cerat fastidiosos. Lectio iii
Per manus enim sancti pōtificis tā
tas christus operabatur virtutes:
vt verbo demones fugaret. cunctis lan-
guentibus opem crucis medicamine lar
giretur: intantum ꝙ recepta corporū sa-
nitate. illuminati verbo fidei cum salu-
te redibant animarum. Lcō iiii.
Cumqꝫ multi ad fidem conuerteren-
tur: videns btūs iulianus ꝙ aquā
viuam delonge cum penuria non modi
ca asportarent: perrexit ad locū quēdam
prope quem aptum credidit. et baculo suo
in dura tellure defixo: cunctis videntibꝫ
fōs subito erupit viuacissimus q̄ dei potē
tiā et bti viri meritū semp demōstrat. l. v.
Tunc qui adhuc gentilitatis detine-
bantur errore: ad pedes scī iuliani
ꝓcūbunt. orātes se sctē fidei sacramētis
initiari. Quod princeps ciuitatis defēsor
noīe audiens: sanctū pontificem ad se ve
nire suppliciter exorat. Ad quē vir sctūs
veniens: ante ianuā eius cecū illumina
uit. Deīde principē baptisauit: et vite eter
ne eum participem fecit. Lcō vi
Porro in eadem ciuitate filium ana
stasii nobilis viri resuscitauit a
mortuis. Deinde filium hospitis sui: eti-
am mortuū suscitauit a funere. Sequē-
ti etiam tempore cū diocesim suam visi-
taret: filium iouiniani magnifici viri q̄
iam magna comitāte caterua deferreba-
tur ad tumulum: resuscitauit. lcō vii
Cumqꝫ beatus iulianus pene totius
prouincie sue populos ad xpm con
uertisset: ecclesiasqꝫ magnificas et viros
ecclesiasticos ordinasset: appropinquan-
te vocatiōis sue die cum cleri plebisqꝫ cō-
muni consilio: sedē sibi a deo cōmendatā
sācto delegauit tirubio: q̄ sibi ab vrbe ro
ma destinatus fuerat comes. lcō viii
Gloriosissimus igit̄ pastor consigna
to sic successore. ouibusqꝫ quas chri
sto acquisierat eidem commendatis: im-
mensas deo gratias agens. oculis ac ma
nibus in celum leuatis letus et alacer be-
atis meritis ditatū reddidit deo spm. l. ix
Huius sancti viri spiritum dilectissi
mus eius iam dictus princeps de-
fensor. licet absens cum in mensa tunc se
deret: oculis vidit intellectualibus. Qui
confestim cum tota pene ciuitate vbi pre
ciosum corpus iacebat veniens: ad proprī
am detulerunt vrbem: vbi eum honorifi
ce non sine maxima miraculorum copia
sepelierunt. Cetera de cōi. Oratio.
Deus qui populo tuo eterne salutis
beatum iulianum ministrum tri-
buisti. presta quesumus: vt quem docto-
rem vite habuimus in terris: intercesso-
rem mereamur semp habere ī celis. Per
dūm. Memoria sancti iohannis. ān. Justum
deduxit. ṽ⁹. Voce mea. Meōria de natiuitate.
Quando natus. Ad horas sicut de vno cōfesso
re epo. Si dn̄ica fuerit in reditu ꝓcessi. ℟. San
cte iuliane. Ad vesperas super ꝑs ān. Serue
bone. cp. Ecce sacerdos. hy⁹. Iste confessor.
ṽ⁹. Ora pro nobis. ān. O sanctum virum decus
sacerdotum cuius anima felix vernat in gloria
vnde letantur prophete decorantur martyres
virginum turba resultat quem chorus celestis
angelorꝫ inuitat dicēs mane nobiscū ī secula. ps

Magnū. Oratio vt̄s. Memoria agnetis ān. Stans beata agnes in medio flamme expansis manibus orabat ad dñm omnipotens adorande colende tremende benedico te et glorifico nomen tuū ineternū. v⁹. Diffusa. Oratio

Deus qui nos annua beate agnetis virginis et martyris tue solennitate letificas. da vt quam veneramur officio: etiam pie conuersatiōis sequamur exemplo. Per dñm. Memoria de nat̄. Rubum. Ad matut̄. Inuitat̄. Agnū. hy⁹. Virginis proles. Super ix. pos. ān. Discede a me. ps. Dñe dñs noster. Cū ceteris. v. et R. de hystoria festi ad diē pertinētia. Ita scȝ si fuerit dies lune vel iouis. V⁹. erit. Diffusa est gratia. et dicūtur tria prima R. Si martis vel veneris v⁹. Specie tua. et tria media R. Si mercurii vel sabbati. v⁹. Adiuuabit eam. et tria vltima R. Si autē die dñica fit tantū meōria. Et sic p totū annū i festis iii. lc. Et v⁹. sacerd. erit V⁹. sequens illum qui dictus est. Lectio prima.

Cum parētes sancte agnetis assiduis pernoctationibus vigilarent ad tumulum eius: vident ī medio noctis silentio exercitum virginū. Que omēs auro textis cicladibus indute: cum ingenti lumine preteribāt. Inter quas etiā vidēt beatā agnetē simili veste fulgētē: et ad dexterā eius agnū stantē niue cādidiorē. L. ii

Itaqȝ beata agnes rogat sāctas virgines parumper gradum figere. et stans parētibus suis dixit. Videte ne me quasi mortuam lugeatis: sed congaudete michi: quia cum his omnibus lucidas sedes accepi. Lectio tertia.

Unde factum est vt post aliquantos annos constantie constantini augusti filie hoc factum quod viderant narraretur. Erat enim ipsa constantia regina: virgo prudentissima. sed ita obsessa vulneribus: vt nulla membrorum pars libera remāsisset. Spe igitur recuperāde salutis venit ad tumulū martyris nocte licet pagana. tamē credula preces fideliter effudit. Interea sōno corripitur: et videt per visum beatam agnetem sibi talia dicentem. Constanter age constantia. et crede iesum christum esse saluatorem tuum per quem modo consequeris omniū vulnerum que in corpore tuo pateris sanitatem. In laudibȝ ān. Ingressa agnes. sola. cp Emulor. hy⁹. Iesu corona. V⁹. Elegit eam. Ad bened. ān. Ecce quod concupiui iam video quod speraui iam teneo illi sum iuncta in celis quem in terris posita tota deuotione dilexi. ps. Bened. Que ān. dicitur ad memoriā. si tātū de ea fiat meōria. Orō vt̄s. De nat̄. Germinauit. Ad horas āe. de laud. Cetera de cōi. Paule matrone. sicut de vna non virgine. ān. Accipit. De nat̄. Ecce maria. orō. Exaudi. de cōi. L. i

Paula nobilis genere: sed nobilior sāctitate. potens quondam diuitiis: sed nunc xp̄i paupertate insignior. Grecorum stirps. soboles scipionum. pauli heres: cuius vocabulum trahit. rome pretulit bethleem: et auro tecta fulgentia informis luti vilitate mutauit. Lectio ii.

Que q̄diu in corpore fuit: voce flebili querebatur dicens. Heu michi q̄a peregrinatio mea prolongata est: habitaui cum habitātibus cedar: multum peregrinata est anima mea. Lctō iii

Tali igitur stirpe nata iunctaqȝ viro toxio. quinqȝ liberos edidit. Postq̄ autem vir eius mortuus est: ita se conuertit ad domini seruitium: vt omnes pene diuitias in pauperes erogaret. Incidit autem in grauissimam valitudinem immo quod optabat inuenit: vt nos desereret: et domino plenius iūgeretur. Tu autem. Cetera de cōmuni vnius non virginis. Memoria de natiuitate per ān. O admirabile commercium. De sancta batilde. sicut de vna nō virgine orō. Exaudi. In matutinis similiter. Lectio prima.

Batildis francie regina. de partibus transmarinis diuina prouidentia depredata a principe quondam francorum

archinoaldo . qui tunc palacium gubernabat est recepta. In cuius ministerio ipsa adolescens: ita decẽter conuersata est: vt eius conuersatio. tam principi q̃ omnibus eius ministris complaceret. Erat enim benigna. pudica. sobria. prudens. et cauta. nulli machinans malum. Claro nanq̧ sanguine est progenita saxonum. Erat itaq̧ forma corporis grata: et omni aspectu decora: vultu hylaris: et incessu grauis. Lectio secunda.

Que inuenit gratiam in conspectu principis. et ei ĩ cubiculo pocula ministrabat. Et in humilitate fundata tantam famam promeruit: vt pro matrimonio quam supradictus archinoaldus prĩceps morte interuenta amiserat: complacuisset eidem principi batildem virginem in thoro matrimoniali sibi sociare. Cũ itaq̧ vocaretur ad principis cubiculum. vt sagax puella abscondit se in angulo domatis: et superiecit sibi viles panniculos ita vt nemo putaret illic aliquem latere potuisse. Quesita igitur et non inuenta idem dux alteri nupsit. Nutu vero diuino factum esse creditur: vt que principis nuptias deuitauerat: postea clodoueum dagoberti quondam regis filium in coniugium acciperet. Lectio iii

At ipsa collata sibi regi obtemperabat vt dño. principibus se ostendebat vt matrem. sacerdotibus vt filiam. iuuenibus vt piam nutricem. Eratq̧ amabilis omnibus. diligens sacerdotes vt patres. monachos vt fratres. pauperes vt domesticos. peregrinos vt filios. quia ipsa peregrina fuerat. viduis orphanis ⁊ pupillis subsidia vite ministrabat. ⁊ omnibus debilibus opem ferebat. Cui ipse pius rex consulens iuxta fidem et deuotionem eius. vt plenius hec que mente cõceperat perficeret. genesium abbatẽ ad supplementum adiutorii contulit. per cuius manus ministrans ipsa sacerdotib; ⁊ pauperibus. pascebat egenos. vestiebat nudos. sepeliebat mortuos. Dirigebatq̧ per ipsum ad cenobia virorum ac sacrarum virginum auri vel argenti non modica munera. Appropinquante aũt eius obitu: visio preclara et ei conueniens fuit ostensa. Scala siquidem erecta videbatur astare ante altare beate marie: cuius culmen celum contĩgebat. ⁊ quasi secum angelos dei comitãtes benignos. cũ ipsis eadem sancta batildis secreta celestia penetrare cõspexit. Vere beata cuius itineris angeli comites erant. Ecce scala. quã dum viueret erexit ad celum. Ecce socii angeli quos bonis operibus inherẽdo acquisiuit in terra amicos. Hoc vero silere a sororibus que cõscie huius mirabilis visionis fuerant precepit: ne matri monasterii vel cuiq̧ sorori hec visio manifestaretur: ne magis tristicia deficerẽt: donec euocatio diuina animam eius a corpore susciperet. Sed neq̧ dñe abbatisse que valde de infirmitate grauabatur. ne forte mole magnitudinis tristicie absorta vita periclitaretur. Habebat preterea ipsa dña batildis quãdam infantulam: quam ex fonte sacri baptismatis susceperat. supra quam apud misericordiã altissimi fudit preces: vt eandem ipse ante se reciperet: qđ celeriter obtinuit. Nã eadem hora anima infãtule a corpore exiuit: et vt beata batildis postulauerat ad tumulum eam precessit. Cetera de cõi. Si priuato die euenerit vespe erũt de feria. Si die dñica ãte lxx. euenerit fiũt ix. lect. de tribus predictis. ⁊ cetera de cõi vts. Erũtq̧ vltime vespere de festo. Si autẽ die lxx. vel lx. euenerit: fiet tantũ de ipsa meõria. Meõria metrãni mart. Et de nat. dñi.

De sancto ignatio epo ⁊ martyre. orõ. Infirmitatem. Meõria brigide virgĩs. ã. Hec virgo. ℣. Diffusa. orõ. Exaudi. Meõ. de nat. ãn. O admirabile. De sctõ ignatio. l. i.

Natalis sãcti ignatii episcopi ⁊ martyris. qui tertius post petrum apo

stolum: anthiochenam rexit ecclesiam. Qui persecutione traiani damnatus. ad bestias vinctus mittitur. vbi presēte traiano: circunsedente senatu pilis plumbeis scapule eius sunt contuse. deinde vngulis latera eius dilaniata: et lapidibus asperis confricata. Post expanse manus eius. et igni replete. papiro oleo infuso et incenso latera adusta. post sup carbones sancte plante eius steterunt. Lectō ii.

Post lectū flammantē. post dorsum eius vngulis discissū. post aceto et sale plagas eius perfusas. post vinculis ferreis beata membra illius astricta. & pedes eius in ima carceris ligno conclusa. ibi tribus diebus ac noctibus panē non comedens et aquam non bibens: mansit sedēte traiano ꝓ tribunali in āphiteatro cōcurrente oī turba romanoꝝ. Postmodū ligatus duobus obiicitur leonibꝫ. L. iii

Cunqꝫ iam proiectus bestias rugiētes audiret: ardore patiendi ait. Viri romani qui hoc certamen spectatis: nō sine causa laboraui. Non propter prauitatem hec patior: sed ꝓpter pietatem. frumentum christi sum dentibus molar: vt panis mundus inueniar. Hec illo dicēte accurrerunt ad eum leones. et ex vtraqꝫ parte superincidentes prefocauerunt eū tantūmodo. et non tetigerunt carnes eiꝰ vt reliquie eius tuitio essent romanorū. Cetera sicut de vno martyre. Meōria brigide virginis. ā. Veni sponsa. V. Elegit. Orō vts. Et post de nat. Quando natus. Missa de vigil. purificationis. etiam si fuerit dñica extra lxx.

¶ In vigilia purificatiōis ad vespas sup p̄os ā.

Tecum principium in die virtutis tue ī splendoribus sanctorum ex vtero āte luciferum genui te. p̄s. Dixit dñs. ān. Redemptionē misit dñs populo suo mandauit ineternū testamentum suum. p̄s. Confitebor. ān. Exortum est in tenebris lumē rectis corde misericors et miserator et iustus dñs. p̄s. Beatus vir. ān. Apud dñm mia et copiosa apud eū redemptio. p̄s. De profundis. ān. De fructu ventris tui ponam super sedem tuā. p̄s. Memento dñe dauid. ¶ Capitulum.

Ecce ego mitto angelum meum qui preparabit viam ante faciem meam: et statim veniet ad templum sanctū suum dominator quem vos queritis: et angelus testamēti quē vos vultis. Deo gratias. R. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti que gabrielis archangeli dictis credidisti. Dum virgo deum et hominem genuisti. Et post partum virgo inuiolata permansisti. Vꝰ. Gabrielem archangelum scimus diuinitus te esse affatum vterum tuum de spiritu sancto credimus impregnatum erubescat iudeus infelix qui dicit xp̄m ex ioseph semine esse natum. Dū virgo. Gloria patri. Et post. Prosa

Inuiolata integra & casta es maria Que es effecta fulgida celi porta. O mater alma christi carissima. Suscipe pia laudum preconia Nostra vt pura pectora sint et corpora. Te nunc flagitāt deuota corda & ora. Tua per precata dulcissona. Nobis concedas veniam per secula. O benigna. ter. Que sola inuiolata permansisti. ¶ Hymnus.

Quod chorus vatum venerādus oli spiritu sancto cecinit repletus in dei factum genitrice constat esse maria. Hec deū celi dñmqꝫ terre virgo concepit peperitqꝫ virgo atqꝫ post partū meruit manere īuiolata Quem senex iustus symeon in vlnis in domo sumpsit domini gauisus hoc qđ optatum proprio videret lumine xp̄m. Tu libens votis petimus precantū regis eterni genitrix faueto claraqꝫ celsi renitens olimpi regna petisti. Sit deo nostro decus et potestas sit salus perpes sit honor perhennis qui poli summa residet in arce trinus et vnus. Amen. Vꝰ. Responsum accepit symeon a spiritu sancto. Non visurum se mortem nisi videret christum domini. ān. Cum īducerent puerum iesū parētes eius accepit eū symeō ī vlnas suas

et benedixit deum dicens nunc dimittis dñe ser
uum tuum in pace. ps. Magñ. Oratio.
Erudi dñe quesumus plebem tuam
et que extrinsecus annua tributis
deuotione venerari: interius assequi gra
tie tue luce concede. Per dñm. Meõ. nulla
Ad cõplet. áte lxx. ãn. Alleluya allã allã allã. ps
Cũ inuocarẽ. cũ cetis. hy⁹. Virgo dei. cap
Tu in nobis. V⁹. Custodi. Ad nũc dim. ãn.
Allã verbũ caro factum est allã et habitauit in
nobis allã allã. áte Dñs vobiscũ. v. Accipiẽs sy
meon puerum in manibus. Gratias agens be
nedixit dñm. Oratio.
Deus qui salutis eterne beate marie
virginitate fecunda humano generi pre
mia prestitisti. tribue quesumus: vt ipsã
pro nobis intercedere sentiamus: p quã
meruimus autorẽ vite suscipere. dñm no
strũ iesũ xpm filiũ tuũ. Qui tecũ. Si sit
lxx. ad cõpl'. ãn. Sancta dei genitrix virgo sem
per maria intercede pro nobis ad dominũ deum
nostrũ. pi. hy⁹. cp. et v. vts. ã. Nunc dimittis ser
uum tuũ dñe scdm verbũ tuũ in pace. ps. Nũc
dimittis. Ceta vts. Ad mat. Inuit. Ecce ve
nit ad templũ sanctũ suũ dñator dñs. Gaude
et letare syon occurrẽs deo tuo. ps. Venite. hy⁹
Quod chorus. In i. noct. ãn. Benedicta tu
in mulieribus et benedictus fructus ventris tui
ps. Dñe dñs noster. ãn. Dignare me lauda
re te virgo sacrata da michi virtutem contra ho
stes tuos. ps. Celi eñ. ãn. Sicut myrrha electa
odorẽ dedisti suauitatis sctã dei genitx. p. Dñi
est terra. v. Responsũ accepit symeõ a spũ sctõ
Nõ visurũ se mortẽ nisi videret xpm dñi. Jube.
Alma virgo. Sermo bti ãbrosii. Lcõ pria.
Si subtiliter a fidelibus que sit
huius diei festiuitas perpẽdat
eo deuotionis affectu hãc cele
brandã suscipiẽt. quo dñice natiuitatis.
circuncisiõis atq; apparitõis solẽnia sũt
obsecuti. Illius ei est illa solẽnitas cui⁹
et ille. sz nec minor ista q̃ ille. Qđ vtiq; i
hoc sermõe aptis mõstrabimus documẽ
tis. R. Adorna thalamũ tuum syon et suscipe
regem xpm. Quem virgo concepit virgo pepe
rit virgo post partum quem genuit adorauit. V.
Accipiens symeon puerum in manibus grati
as agens benedixit dominũ. Quem virgo. Jube
dõne. Beate marie virginis. Lectio ii.
Huius quippe diei solennitas sicut
a q̃busdam ignoratur christianis
sic a multis pre ceteris anni solennitati
bus honoratior habetur: maxime eo loco
quo primatum ecclesia catholica in pri
mo pastore sortita est. In tanta enim re
uerentia ab illis habetur: vt ea die cun
cta ciuitatis turba inunũ collecta. imen
sis cereorũ luminibus choruscans: missa
rum solennia deuotissime celebrent. nul
lusq; aditum publice stationis itret. qui
lumen manu non tenuerit: tanq̃ scilicet
dñm i templo oblaturi: immo etiam su
scepturi fidei lumen quo interius fulgẽt
exterius oblationis sue religione demon
strent. Tu autẽ. R. Obtulerunt pro eo dño
par turturum aut duos pullos columbarũ. Si
cut scriptum est in lege dñi. V⁹. Postq̃ impleti
sunt dies purgationis marie tulerunt illum in
hierusalem vt sisterent eum dño. Sicut scriptũ
Jube dõne. Sancta dei genitrix. Lectio iii
Hodie nanq; iuxta legem atq; euan
gelium peractis a natiuitate chri
sti quadragita diebus. in templo est a pa
rentibus idem dominus presentatus: ho
die a sancto symeone susceptus: pariter
q; cum sacris muneribus oblatus. Ho
die redemptionem israel expectantibus
ab eodem symeone. et anna publice pre
dicatus. O quam pium spectaculũ. quo
non nisi pii delectari probãtur. Stat hic
virgo et mater non cuiuscunq;: sed dei. R.
Symeon iustus et timoratus expectans redem
ptionem israel. Et spiritus sanctus erat in eo.
V⁹. Responsum accepit symeon a spiritu san
cto non visurum se mortem nisi videret christuz
domini. Et spiritus sanctus. In scdo noctur
no. ãn. Specie tua et pulchritudine tua inten
de prospere pcede et regna. ps. Eructauit. ã.

Adiuuabit eam deus vultu suo deus in medio eius non commouebitur. ps. Deus noster refugiū. ān. Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. ps. Magnus. V. Accipiens symeō puer̄ in manibꝫ. Grās agēs bn̄dixit dn̄m. Jube dōne. Sācta dei mater. Lcō iiii.

Suscipitur hinc paruulus virginis filius: cuius dignitatem non capit mundus. Occurrunt ei pphete. atqꝫ vterqꝫ sexus de puero prophetizat. Offertur oblatio pro puero: non tamē que delicta emundet: sed q̄ sacramenta declaret. Et quia huius diei preconiū attollere cupio libet ipsam euangelicam lectionem colloquendo transcurrere: in qua ista narrari agnosco. quatinus ad ea que dico illa respondeat. imo ad ea que illa narrat vox exhortationis mee respondeat. Tu autē. R. Responsum acceperat symeon a spiritu sancto non visurum se mortem nisi videret xp̄m dn̄i et benedixit deum et dixit. Nunc dimittis seruum tuum in pace quia viderūt oculi mei salutare tuum dn̄e. V. Cū ergo cognouisset accepit eū in vlnas suas ꝛ portabat a quo portabat̄ et dixit. Nunc. Jube dōne. Oret voce pia. Lc. v.

Deniqꝫ lucas euangelista veritatis hystoriam de xp̄i incarnatione plenius. atqꝫ ordinatius ceteris euāgelistis exequens. post annunciationem eius ab angelo factam. post natiuitatem angelorum vocibus declaratam. post circuncisionem octaui diei in domo parentum hec in ordine prosequitur dicens. Postq̄ impleti sunt dies purgationis matris eius secundum legem moysi: tulerunt illum ī hierusalem vt sisterēt eum dn̄o. sicut scriptum est in lege dn̄i: quia omne masculinum adaperiens vuluam: sanctum dn̄o vocabitur. Tu aūt. R. Cum inducerēt puerum iesum parentes eius accepit eum symeon in vlnas suas et benedixit deum ꝛ dixit. Nūc dimittis dn̄e seruū tuū ī pace. V. Suscipiēs symeō puer̄ in manibꝫ exclamauit dicēs. Nunc. Jube. Oret pro famulis. Sermo bti ambrosii. l. vi

Et ecce homo erat in hierusalem cui nomen symeon: ꝛ homo iste iustus et timoratus. expectans consolationem israel. Non solum ab angelis et prophetis. a parentibus et pastoribus: sed etiam a senioribus et iustis: generatio dn̄i accepit testimonium. Omnis etas. et vterqꝫ sexus. euentorū qꝫ miracula. fidem astruunt. Virgo generat. sterilis parit. mutus loquitur. elizabeth pphetizat. magus adorat. vtero clausus exultat. vidua confitetur. iustus expectat. Et bene iustus: q̄ nō suam sed populi gratiam requirebat. cupiens ipse corporee fragilitatis vinculis absolui: sed expectans videre promissum R. Suscipiens iesum in vlnas suas symeon exclamauit et dixit. Tu es vere lumen ad illuminationem gentium et gloriam plebis tue israel V. Symeon in manibus infirmitatem accepit et maiestatem intus agnouit et dixit. Tu es. Gloria. In iii. noct. ā. Hec est que nesciuit thorum in delicto habebit fructum in respectione animarum sanctar̄. ps. Cantate. i. ān. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mūdo. ps Dn̄s reg. ext. ān. Post partū virgo iuiolata permāsisti dei genitrix intercede pro nobis. ps. Cantate. ii. V. Symeon ī manibus infirmitatem accepit. Et maiestatem intus agnouit. Lcō vii. Scdm lucam. Lcdo.

In illo tempore Postq̄ impleti sunt dies purgationis marie secūdum legem moysi. tulerunt illum in hierusalem: vt sisterent eum dn̄o: sicut scriptum est in lege dn̄i. Quia omne masculinum adaperiens vuluam: sanctum dn̄o vocabitur. Et rel. Omelia vene. bede presbiteri.

Solennitatem nobis hodierne celebritatis. quam quadragesimo dominice natiuitatis die debitis veneramur officiis maxime eiusdem dn̄i saluatoris nostri simul et intemerate genitricis eius humilitati dedicatam. sacra euangelii lectio designat: exponens eos qui legi nichil deberent: implendis se legalibus per omnia

subdidisse decretis: sicut modo cū legeretur audiuimus. Postq̄ impleti sunt dies purgationis eius. videlicet matris illius secundum legem moysi tulerunt illum ī hierusalem: vt sisterent eū dn̄o. sicut scriptum est in lege dn̄i. Quia omne masculinū adaperiens vuluam sanctū dn̄o vocabitur. Tu aūt. ℟. Senex puerum portabat puer aūt senem regebat. Quem virgo concepit virgo peperit virgo post partum quē genuit adorauit. ℣. Accipiens symeon puerum in manibus gratias agens benedixit dominum. Quem. Jube dn̄e. Splendor lucis. ℂ l. viii.

Precepit nanq̧ lex vt mulier que suscepto semine peperisset filium: immunda esset septem diebus: et in die octauo circumcideret infantulum: nomenq̧ aptaret. Deinde etiā alios trigintatres dies. ab ingressu templi. ac viri thoro abstineret: donec quadragesimo natiuitatis die filium cum hostiis ad tēplum dn̄i deferret. Primogenitum nanq̧ omne masculini sexus. sactū dn̄o vocari. atq̧ ideo munda queq̧ offerri deo. immunda autē mundis mutari. vel occidi. et omne primo genitū hominis quinq̧ siclis argēteis debere redimi priscis patrum tenemus hystoriis. Si autem feminā peperisset: immūda fieri iussa est quatuordecim diebus. et sexaginta et sex dieb; aliis a tēpli ingressu suspendi: donec octogesimo natiuitatis die. qui dies purgationis eius vocabatur illo se suamq̧ sobolem hostiis sanctificatura veniret. ac sic demū ad viri thor̄ libera redire deberet. ℟. Uidete miraculū matris domini concepit virgo virile ignorans cōsortium. Stans onerata nobili onere maria et matrem se letam cognoscit que se nescit vxorem. ℣. Caste parentis viscera celestis intrat gratia vēter puelle baiulat secreta q̄ non nouerat. Stās. Jube dn̄e. Ad societatē ciuiū supnor̄ pducat nos regina angelor̄. ℂ Sermo bti augustini. l. ix.

Exultet virgines: virgo peperit xp̄m. Nichil in ea qd̄ vouit putet exterminatum. mansit virgo post partū. Exultēt vidue: xp̄m infantem vidua anna cognouit. Exultent coniugate: nasciturum xp̄m. helizabeth nupta prophetauit Nullus gradus pretermissus est: de quo non habeat testimoniū: salus oīm. Nun quid enim sole virgines. ad regnū celorū perueniunt: perueniunt et vidue. Sancta anna a virginitate sua septem annis vixit cum viro suo. Quo defuncto vsq̧ ad senilem etatem peruenit. Et ī senectute sctā expectabat infātiam saluatoris: vt quē paruū viderat ānosa. paruū cognosceret anicula. intrantem in mundū saluatorem: videret itura. Et ī masculino sexu: tria ipsa genera commendata sunt Ipse puer xp̄s natus est. exultēt pueri cōtinentiā vouentes puero. Ipse vero integritatem puericie cōsecrauit: qui sue matri fecunditatem attulit. Symeon ille senex diu vixerat: cuius etas comparatur anne. et audierat responsū: q̄ non esset visurus mortem: nisi videret xp̄m. Intelligite fratres: q̄tum desideriū habebant āntiqui sancti videre xp̄m. Sciebant xp̄m esse venturum. et omnes q̄ cupiebant: dicebāt. O si hic me īueniat illa natiuitas O si qd̄ credo de scripturis: videā oculis meis: Sed et pre ceteris symeō suis dicebat oronib;. Qn̄ veniet: Qn̄ nascet. Qn̄ videbo: Putas durabo: Putas hic me inueniet: Putas isti oculi videbunt per quem cordis oculi reuelabuntur: Dicebat ista in orationibus suis: et pro desiderio suo accepit responsum: q̄ non gustaret mortē: nisi videret xp̄m dn̄i. Tu autē ℟. Gaude maria. ℣. q̄re ī p̄is vespis. et reicipit. ℟. Prosa. Inuiolata. ps. Te deū. ℣. Accipiens symeon puerum in manibus. Gratias agens benedixit dn̄m. ℂ In laudibus. ān.

Responsum accepit symeon a spiritu sancto non visurum se mortem nisi videret dn̄m. ā. Symeon iustus et timoratus expectabat redemptionem israel et sp̄us sanctus erat in eo.

ān. Accipiens symeon puerum in manibus gratias agens benedixit dñm. ān. Reuertere in terram iuda mortui sunt enim qui querebant animam pueri. ā. Obtulerunt pro eo dño par turturum aut duos pullos columbarum. Cap.

Symeon iustus et timoratus expectabat redemptionem israel: et spiritus sanctus erat in eo. Deo grās. hy⁹. Virgo dei genitrix. ℣⁹. Post partum. ān. Senex puerum portabat puer autem senem regebat quē virgo peperit et post partum virgo permansit ipsum quem genuit adorauit. ps. Benedictus. ¶ Oratio

Omnīps sempiterne deus maiestatem tuam suppliciter exoramus. vt sicut vnigenitus filius tuus hodierna die cū nr̄e carnis substantia in templo est presentatus: ita nos facias purificatis t mētibus presentari. Per eundē. Ad hor̄. āe. de laud. Ad primā āte Dñs vobiscū. ℣. Symeon in manibus infirmitatē accepit. Et maiestatem itus agnouit. orō. Deus q̄ salutis. vt̄s. Ad cōplet. ¶ Ad tertiam. Capitulū.

Accipiens symeon puerum in manibus gratias agens benedixit dñm. Deo grās. ℟. Responsum accepit symeon a spiritu sancto allā. ℣. Non visurum se mortē nisi videret xp̄m dñi. ℣. Symeon in manibus. orō. Omnipotēs. Ad procel. Gaude maria. Bened. ceteror. sicut i pcel. In reditu Alma. ¶ Ad vi. cp̄.

Senex puerum portabat puer autē senem regebat. quem virgo peperit et post partum virgo permansit: ip̄m quem genuit adorauit. Deo gratias. ℟. Symeon in manibus īfirmitatem accepit allā. Et maiestatem intus agnouit. ℣⁹. Accipiens symeon puerum in manibus. Gratias agens benedixit dñm. Orō vt̄s. Ad ix. ā. Reuertē. Cp̄.

Responsum accepit symeon a spiritu sancto: non visurum se mortē nisi videret xp̄m dñi. ℟. Accipiens symeon puer in manibꝫ allā. Gratias agens benedixit dñm. ℣. Post partū. Orō vt̄s. In vespis ā. Obtulerunt. ps. Letat⁹. Cū cetis. cp̄. Ecce ego mitto. hy⁹. Qō chorus vatū. ℣. Responsum accepit. ān. Homo erat in hierusalē cui nomē symeō homo iste iustus ac timoratus expectās redemptionē israel ꝛ sp̄s sctūs erat i eo. ps. Mag. Orō vt̄s. Meō. blasii. Beatus vir q̄ suffert. ℣. Ora p nobis dñm marty. orō. Infirmitatē. de cōi. Si festū purificatiōis die lxx. lx. vel l. euenerit: ip̄o die fiet. ꝛ tūc i pr̄is vis ꝛ cōpl̄. dicet allā more solito. scꝫ i vigilia lxx. i mat. vero ad Dñe labia tacebit allā. ꝛ vsqꝫ ad pascha. Offm̄ v̄o lxx. lx. vl̄ l. fiet feria iii. sequēti. scꝫ euāg. ferial̄. sicut aliaꝝ dñicaꝝ p totū annū. ¶ De sancto blasio In mat. Inuitat. Regem sempiternū. hy⁹ Beate marty. āe. p̄i. ℣. ꝛ cet̄a de cōi. Lctō pr̄ia.

Sanctus blasius cum oī mā̄suetudine ꝛ sctitate polleret: xp̄iani q̄ in sebastia ciuitate capadocie regionis existebant: elegerunt eū sibi in ep̄z. ipse vero sēper in ep̄atu priuatā deducere vitam eligens in speluncā montis argei heremiticā vitam duxit. Jube dōne. De⁹ dei filius. L̄ ii

Veniebantqꝫ ibi ad eū diuersa genera feraꝝ. ꝛ si forte cōtigisset aliquā eaꝝ quocūqꝫ dolore detineri: tanq̄ rationis humane capaces. ad ip̄m festinabāt i speluncā. Ipse vero primo benedictione eis impensa oēs curabat: q̄ sic sanate ab eo nō facile recedebant. Lctō iii.

In illis itaqꝫ diebus īperauit agricolaus preses: vt fere multe sibi cōprehenderent. Venientes autē feraꝝ cōprehēsores ad argeū montē: īuenerūt ibi sctm̄ blasiū orantē: ꝛ magnā ante eū feraꝝ p̄sternentiū ante se multitudinē. Qui admirantes valde ꝛ attoniti annunciauerunt presidi. Lectio iiii

Audiēs autem hec preses: stati iussit sanctū sibi blasiū presentari. Cuꝫ ergo ad presidem letus veniret: in ip̄o itinere plurimos variis langoribꝫ occupatos p manuū impositionē ꝛ sctē trinitatis inuocationē: sanos ad p̄pria remittebat. Sed ꝛ filiū cuiusdā vidue mulieris. iā morientē p̄pter arestā piscis q̄ in eius

gutture transuersa erat. oratione facta stati osse reiecto matri sue reddidit incolumem. Erat autem sanctus iste: artis medicine peritus. Lectio v.

Contigit etiã in illo itinere: vt lupus vnicã suẽ cuiusdã paupercule mulieris rapuisset et abstulisset. Que occurrens sãcto blasio. cũ lachrimis deprecata est eum. vt porcũ suũ sibi restitui faceret Ipse autẽ subridẽs ait. Mulier noli cõtristari reddetur tibi porcus tuus Et stati lupus rediens dimisit porcũ suũ. l. vi

Alia autẽ die preses sanctũ blasiũ sibi presentatũ sic salutauit. Gaude blasi amice deoꝝ. Cui blasius Gaudeas ⁊ tu preses Sed scias illos non esse deos: sꝫ demones q̃ eterno igni tradunt᷑. cũ his qui eos honorãt. Quo audito preses iratus iussit eũ fustibꝰ diutissime cedi. Et cũ sic nõ valeret eũ a christi fide alienare: retrusit eũ in carcerem. Lc. vii

Post dies aũt octo videns iniquus preses imutabilez viri dei mentẽ fecit eũ ĩ ligno suspensũ ferreis pectinibꝫ totũ dilaniari: ⁊ sic iterũ ĩ carcerẽ recludi Cui cõpatiẽtes septẽ beatissĩe mulieres secute sũt eũ: guttas sanguinis q̃ de eo cadebãt suscipiẽtes: ⁊ de eis seipsas vngẽtes Quod audiens preses fecit eas ĩ fornacẽ ardẽtem mitti. Que cuꝫ inde exissẽt illese ⁊ deos p̃sidis in lacũ submersissẽt: fecit eas capite trũcari. Lectio viii

Postera aũt die iussit p̃ses sanctũ blasiũ in pfũdũ iactari. ipse vero sctũs gaudẽs ⁊ milites p̃cedens: signauit aquã que mox facta est arida. Et sedẽs in medio laci dixit ministris ĩiq̃tatis. Si habetis deos oñdite virtutẽ eorũ ⁊ ĩtrate huc Ingressi autẽ sexagita quinqꝫ viri mox operuit eos aqua ⁊ submersi sũt. Angelꝰ autẽ dñi descẽdens de celo: extraxit sãctũ blasiũ dicẽs. Gloriose martyr egredere ⁊ suscipe preparatam tibi a domino coronam. Lectio nona.

Tunc p̃ses pre nimio furore frendens iussit eũ decollari. Quẽ mox spiculator a p̃torio extrahẽs vna cũ duobus puerulis quos ad fidẽ christi cõuerterat: ãputauit capita eoꝝ foras muros sebastie ciuitatis mensis februarii die tertio. Ceta de cõi. Ad cõpl. ãn. Miserere. Lcẽ. vt in psalt. scdꝫ feriã. De sctã agathe. Ad vs sup ps ãe. ferial. cp. hyꝰ. V. Sicut vniꝰ virgis mart. ãn. Agathes letissime et gloriantet ibat ad carcerem ⁊ quasi ad epulas inuitata agonẽ suũ domino precibus cõmendabat. ps. Mag. Orõ de mat. Inuit. Agnum sponsum. hyꝰ. Virginis In i. noct. ã. Ingenua sum et expectabilis genere vt oĩs parentela mea testatur. ps Dñe dñs noster. ãn. Ancilla xpi sum ideo me ostendo seruilẽ personam. ps. Celi enarr. ã. Sũma ingenuitas ista est in qua seruitus xpi comprobatur ps. Dñi est terra. V. Diffusa. Lcõ pria

Quintianus consularis sicilie audiens sanctam opinionem virginis deo dedicate agathes. multipharia intentione perquirebat: vt ad eam pertingeret Fecit ergo dei famulã artari. vt qui erat ignotus. per hoc sonaret aures vulgi: q̃ tãtus esset ⁊ talis: q̃ posset etiam expectabiliũ sibi subiugare personas. Vt libidinosus aũt: ad aspectũ virginis oculorum suoꝝ cõcupiscentiã cõmouebat. ⁊ vt auarus: ad facultates eiꝰ cupiditatis sue frena laxabat. R. Agathes letissime et gloriant ibat ad carcerẽ. Et quasi ad epulas ĩuitata agonẽ suũ dño precibus cõmẽdabat. V. Nobilissimis orta natalibus ab ignobili gaudẽs trahebat ad carcerem. Et. Jube. Deus dei filius. Lectio ii.

Fecit ergo eam comprehendi et cuidam matrone noĩe afrodisia tradi q̃ habebat nouẽ filias turpissimas: sicut fuit mater eaꝝ. Hoc aũt fecit vt per dies triginta quotidie blandirentur ei vt mutaret aĩm eius. Et modo promittendo leta. modo terrendo per aspera. sperabant se mentẽ sanctã a bono proposito reuocare. Quibus sctã agathes dixit. Mens

mea solidata est ⁊ in xp̄o fūdata. Tu. ℞.
Dum ingrederetur beata agathes in carcerem
dixit ad iudicem. Impie crudelis et dire tyrāne
non es confusus amputare ī femina qđ ipse in
matre suxisti. ℣. Ego habeo mā̄millas integras
intus ī aīa mea quas dn̄o cōsecraui. Impie. L. iii.

Ælebat aūt quotidie ⁊ orabat. ⁊ sicut
sol sitiens in ardore fluenta concu-
piscit: ita desiderabat ad martyrii coronā
attingere. ⁊ p̄missa pro xp̄i noīe supplicia
sustinere. Videns ergo affrodisia mētem
eius immobilē permanere: abiit ad qui-
tianū ⁊ dixit. Facilius possūt saxa molli-
ri. ⁊ ferrū in plumbū cōuerti: q̄ ab intēti-
one xp̄iana mēs isti⁹ puelle reuocari. ℞.
Quis es tu q̄ venisti ad me curare vulnera mea
ego sū apl's christi nichil ī me dubites filia. Ipse
me misit ad te quē dilexisti mente et puro corde
℣. Nā et ego apl's eius sū et noui medicinā. Ipe.
Gloria patri. In ii. noct. ān. Agathes sctā di-
xit si feras michi promittas audito christi noīe
mansuescunt. p̄s. Eructauit. ān. Si ignem
adhibeas roīē michi saluificū de celo angeli mi-
nistrabunt. p̄s. Deus nr̄ re. ā. Mens mea so-
lidata est et ī christo fūdata. p̄s. Fundamēta.
℣. Specie tua. Lectio quarta.

Tunc iratus quintianus iussit eam
ad secretariū adduci: ⁊ sedens ī tri-
bunali hoc initiū sermonis arripuit. Cu-
ius conditionis es: Agathes r̄ndit. Non
solū ingenua sū: sed expectabilis genere.
vt oīs parentela mea testatur. Quintia-
nus dixit. Et si ingenua p̄baris: cur mo-
ribus seruilē te personā ostendis: Sctā
agathes dixit. Quia ācilla christi sū: ideo
me seruilē personā ostendo. ℞. Ego autē
adiuuata a dn̄o perseuerabo in cōfessione eius.
Qui me saluā fecit et cōsolatus est me. ℣. Gra-
tias tibi ago domine iesu christe q̄ misisti ad me
apostolum tuum. Qui me. Lectio .v.

Quintianus dixit. Cum ingenua ⁊
nobilis sis: quomodo te ancillam
cōmemoras: Agathes dixit. Sūma inge-
nuitas ista est in qua seruitus xp̄i cōpro-
batur. Quitianus dixit. Elige tibi vnū
qđq₃ volueris cōsiliū: aut diuersis penis
in tormētis īterire quasi stulta: aut qua-
si sapiens esto nobiscū. ⁊ sacrifica diis oī-
potentibus quos vera diuinitas esse de-
monstrat. Sancta agathes dixit. Sit ta-
lis vxor tua: qualis fuit venus dea tua:
et tu sis talis qualis vt iouis tuus deus
extitit. ℞. Qui me dignat⁹ est ab oī plaga cu-
rare et mā̄millas meas meo pectori restituere.
Ipsū inuoco deū viuū. ℣. Medicinā carnalē cor-
pori meo nūq̄ exhibui sed habeo dominum iesū
christum. Ipsum inuoco. Lectio sexta.

Quintianus audiens hec iussit eam
alapis cedi: et dixit. Iniuriā iudici
noli temerario ore garrire. Tūc iussit eā
celerius trahi ad carcerem: q₂ voce publi-
ca eū confutabat. Agathes aūt letissime
et glorianter intrauit in carcerem: ⁊ qua-
si ad epulas inuitata: ita gaudēs agonē
suū dn̄o precibus cōmendabat. Sequen-
ti ergo die impius quītianus beatā aga-
thē suis aspectibus iussit aptari: cui et di-
xit. Quid tractasti circa salutem tuam:
Agathes respōdit. Salus mea xp̄s est. ℞.
Ipse me coronauit qui per apostolū petrū in cu-
stodia me cōfortauit pro eo q̄ iussa sū suspendi ī
equuleo. Propt̄ fidē castitatis adiuua me dn̄e de-
us meus ī tortura mā̄millarū mearū. ℣. Vidisti
dn̄e agonē meū quomodo pugnaui ī stadio sed
q₂ nolui obedire mandatis principum. Propter.
Gloria. In iii. noc. ān. Nisi diligenter perfece-
ris corpus meū a carnificib⁹ attrectari non po-
test aīa mea in paradisū dn̄i cū palma intrare
martyrii. p̄s. Cantate. i. ān. Vidisti dn̄e agonē
meū quomodo pugnaui ī stadio sed quia nolui
obedire mādatis principū iussa sū in mā̄millis
torqueri. p̄s. Dn̄s reg. exul. ān. Propter fidē
castitatis iussa sum suspendi in equuleo adiu-
ua me dn̄e deus meus in tortura mā̄millarū me-
arū. p̄s. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eā. Lctō. vii.

Tunc iratus quintianus iussit eam
in mammillas torqueri: ⁊ tortam
diu iussit abscindi. Agathes dixit. Impie

crudelissime tyranne: non es cōfusus hoc amputare ĩ femina: qđ ipse in matre suxisti? Sed ego habeo mãmillas integras in anima mea: ex quibus nutrio omnes sensus meos: quos ab infantia dño consecraui. Tunc iussa est iterum in carcerem mitti. Jussit autem quintianus vt nulli medicoꝝ liceret ad eam introire: ne qꝫ panem neqꝫ aquam ei ministrare. ℟ Vidisti dñe ꝛ expectasti agonẽ meum quomodo pugnaui in stadio sed qꝛ nolui obedire mãdatis pncipũ. Jussa sũ in mãmillis torq̃ri. ℣. Propť veritatẽ ꝛ mãsuetudinẽ ꝛ iusticiã. Jussa. Lcõ viii.

Cunqꝫ esset inclusa: ecce circa mediã noctem venit q̇dam senex: quem antecedebat puer luminis portitor. proferens diuersa medicamẽta ĩ manu sua. qui se medicũ esse cõmemorans: cepit his verbis eã alloq̇ Ego xpianus sũ: et noui medicinã: noli me vereri Beata agathes dixit. Habeo saluatorem meũ iesũ xpm. qui verbo curat oĩa. Tunc subridens senior dixit. Et ipse me misit ad te. Nam ꝛ ego apostolus eius sum: ꝛ in noĩe eius scito te esse sanandã. Et his dictis ab oculis eius sublatus est. ℟. Beata agathes ingressa carcerem expandit manus suas ad deũ ꝛ dixit dñe qui me fecisti vincere tormenta carnificũ. Jube me dñe ad tuam miam peruenire. ℣. Gratias tibi ago dñe iesu xpe qui me fecisti vincere ferrũ ignẽ ꝛ vincula. Jube. Lectio ix.

Factum est autem post quattuor dies: iussit eam quintianus iteꝝ ante suũ tribunal astare. Cui ꝛ dixit. Quis est qui te curauit? Agathes respõdit. xp̃s filius dei. Quintianus dixit. Nunc videbo: si xp̃s tuus curabit te. Tunc testas acutas iussit aspergi. et super testas carbones viuos immitti. et eam in incendio nudo corpore volutari: ꝛ deinde iteꝝ ĩ carcerem recipi. Sancta vero ingressa carcerem: expandit manus suas ad deum ĩ celum: et dixit. Dñe qui inter torquẽtes virtutẽ patientie tribuisti: te precor vt accipias spiritũ meũ. Hec autẽ dixit coram multis cũ ingenti voce: ꝛ emisit spm. Quod pii populi audientes abstulerunt corpus eius. ꝛ posuerunt in sarcofago nouo: vbi prestãtur beneficia dñi nostri iesu christi. Qui viuit ꝛ regnat in scl'a seculoꝝ. Amẽ ℟. Gaudeamus oẽs in dño diem festum celebrantes sub honore agathe virginis. De cuius passione gaudent angeli ꝛ collaudãt filiũ dei. ℣ Agathes ingressa carcerem benedicebat dñm. De cuius. Gloria patri. Et col. p̃s. Te deum. ℣. sacerđ. Specie tua. ¶ In laudibꝫ ãn.

Quis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea ego sum apostolus xp̃i nichil in me dubites filia. ãn. Medicinam carnalem corpori meo nunq̃ exhibui sed habeo dñm iesũ xpm qui solo sermone restaurat vniuersa. ãn. Gratias tibi ago dñe quia memor es mei et misisti ad me apostolum tuum curare vulnera mea. ã Benedico te pater dñi mei iesu xp̃i quia per apostolum tuum mammillas meas meo pectori restituisti. ãn. Qui me dignatus est ab oĩ plaga curare ꝛ mãmillas meas meo pectori restituere ipsum inuoco deum viuũ. Cp̃. hyꝰ. ℣. de cõi vniꝰ virgĩs. ã. Paganoꝝ multitudo fugiens ad sepulchrũ virginis tulerũt velũ eius cõtra ignẽ vt cõprobaret dñs q̄ a periculis ĩcẽdii meritis agathe martyris sue eos liberaret. p̃s. Beneđ. Orõ

Deus qui inter cetera potẽtie tue miracula. etiã in sexu fragili victoriã martyrii contulisti: concede propicius: vt cuius natalicia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per dñm. Ad hoȝ ãe. de lauđ. Si dñica fuerit ĩ reditu ꝓces. ℟. Gaudeamus vel ℟. Audiui. Ad vš. sup p̃os ãn. Qui me. Cp̃. hyꝰ. ꝛ ℣. vr̃s. ãn. Mentẽ sanctã spontaneã honorẽ deo ꝛ patrie liberationem. p̃s Mag. Orõ vr̃s. ¶ Meõria vedasti ꝛ amãdi epoꝝ. ã. Sint lumbi. ℣. Letamini. orõ. Deꝰ q̇ nos sctõꝝ. de cõi. In mať. de cõi pl'ioꝝ ꝯfes. l. i

Amandus igitur sanctissimus aquitanie partibus. haud procul a maris occeani littore ex xpianis atqꝫ ĩclitis parentibus editus est. Pater eius serenꝰ

noīe. genitrix vero amantia vocabatur. Sed cum iam adolescentiam transiens in robur migraret virile: patriā parētes-
qꝫ relinquens: ogiā insulam que a littore maris quadraginta distat miliaribus: fe-
lici nauigans cursu: tandē portū mona-
sterii petiit ibiqꝫ a fratribus cuꝫ magno receptus est gaudio. ℞. de cōi plioꝝ cōfesso. In lxx. de his duabꝫ lect. fit vna. vt tertia sit de bi-
blia. ꝛ sic de aliis triū lect. āte l. Lectio ii.

Quadam die dū ei a fratribus impe-
ratū fuisset vt obedientie causa p insulā deābularet: fit ei repente obuiam serpens mire magnitudinis: qualis nec post nec ante in eadē visus est. Quo viso perterritus puer. cū aliq̈tisper orationi i-
cubuisset. signū crucis contra anguē op-
posuit: ꝛ ad latebras redire īperat. Qui di-
cto obediens cursu rapido fugit. et ī eadē insula vlterius non cōparuit. Sicqꝫ ean-
dē insulā p orationē bti viri amādi ops deus liberauit a piculo. ¶ De scō vedasto.

Vedastus a beato remigio in attre-
batensē epm ordinatus. duꝫ duos ibi pauperes vnū cecū ꝛ aliū claudū rep-
perisset: eos facta oratione sanauit. Cuꝫ autem in quadā ecclesia vepribus oper-
ta lupus habitaret: precepit ei vt discede-
ret. Qui statim abiit: nec vltra compa-
ruit. Deinde quadragesimo epatus sui anno. vidit colūnam igneam. a celo vsqꝫ in domū suā descendentē. Qui finē suuꝫ adesse sentiens post modicū in pace qui-
euit. ¶ Scolastice virginis de cōmun. Ex secū-
do dialogorum beati gregorii. Lc. i.

Quadaꝫ die venerabilis benedictus venit cū discipulis suis ad scolasti-
cam sororem suam: qui totum diem ī dei laudibus ducentes. incumbentibus iam noctis tenebris: simul acceperunt cibos. Cumqꝫ ad mensam sederent: eadem san-
ctimonialis femīa soror eius rogauit eū dicens. Queso te frater vt ista nocte me non deseras. vt vsqꝫ mane aliquid de cele-
stis vite gaudiis loquamur. Cui ille rñ-
det. Manere extra cellā nullatenus pos-
sum. Tanta vero celi erat serenitas vt nulla in aere nubes appareret. Lcō ii.

Sanctimonialis autem femina cuꝫ verba fratris negantis audisset: ī-
sertas digitis manus super mensam po-
suit. ꝛ caput in manibus dñm rogatura declinauit. Cumqꝫ leuaret de mensa ca-
put: tāta choruscatiōis ꝛ tonitrui virtus tantaqꝫ inundatio pluuie erupit: vt ne-
qꝫ benedictus neqꝫ fratres qui cū eo ade-
rant: extra limē mouere se potuissēt. Sic-
qꝫ illi per totā illam noctē in sacris elo-
quiis manserunt. Lectio iii.

Die autem altero cum scolastica ad cellam ppriā remeasset: benedict⁹ etiam ad monasteriū suū rediit. Et ecce post triduū vidit beatus benedictus ani-
mā sororis sue de corpore egressam in co-
lumbe specie celos penetrare. Cuius sta-
tim corpus per fratres fecit deferri: et ī se-
pulchro qđ ipse sibimet parauerat recun-
di. vt quoꝝ mens semper vna in dño fu-
erat: eoꝝ quoqꝫ corpora nec sepultura se-
pararet. Ceta de cōi. Eulalie virgis et mar-
tyris meō. de cōi. Valentini martyris. Oratio

Presta q̄s ops deus. vt qui beati va-
lentini martyris tui natalicia coli-
mus: a cunctis malis imminentibus: ei⁹ intercessionibus liberemur. P. Lctō prima

Valentinus presbiter cum per duos dies sub claudio imperatore cathe-
nis victus in compedibus tentus fuisset: et cur ydola non adoraret interrogaret: rñdit sic claudio. Si scires gratiam dei non hoc diceres. sed deos tuos qui hōies miseri ꝛ oī immūdicia peccatoꝝ pleni fu-
erunt respueres: et deum verum qui ī ce-
lis est adorares. ¶ Lectio scda.

Tunc tradidit eum claudius asterio principi suo. Quem cū in domum suam duxisset: orauit sanctus valētinus dicens. Dñe iesu xpe q̄ es verum lumen

illumina istam domum. Audiens hec asterius. tradidit ei filiam suam diu cecā quā statī illuminauit. Qd̄ vidēs asteri⁹ in xp̄o credens baptismū recepit: ⁊ oīs familia eius numero quadragintasex. l. iii

Claudius vero hec audiēs iratus. fecit asteriū cum omni domo sua diuersis suppliciis interimi: īter quos erāt maximus. martha. audifax. et abacuth nobilissimi. qui ex persida rome venerāt ad oratione sanctoꝝ apostoloꝝ. Valentinū etiam presbiteꝝ iussit diutissime fustibus cesum capite truncari. Cetera de cōi.

In cathedra scti petri. Ad vespas āe ferial. cp̄. Ecce sacerd. Si fuerit post dn̄icā i xl. dr̄ R. Amauit. ⁊ reicipit. hy⁹. Iste cōfessor dn̄i sacratus sobrius castus. v. Iustū. ā. Confessor dn̄i. ps. Magn̄. Orō de mat. Si fuerit post feriā iiii. i capite ieiu. fiet meō. de tp̄e. Inuit. Tu es pastor ouiū princeps apostoloꝝ. Tibi tradite sunt claues regni celoꝝ. ps. Venite. hy⁹. ān. pi. v. R. de vno cōf. ep̄o. ix. l. Sermo bti leonis. l. i.

Institutio solennitatis hodierne. a senioribus nostris cathedre nomē accepit. ideo qr̄ primus apostoloꝝ petrus hodie ep̄atus cathedrā suscepisse referat. Recte ergo ecclesie natalē sedis illius colunt: quā apl's pro ecclesiaꝝ salute suscepit dicente dn̄o Tu es petrus: ⁊ super hāc petrā edificabo ecclesiam meā. lcō ii.

Petrū itaqꝫ fundamētū ecclesie dn̄s noīauit: ⁊ ideo digne hoc fundamētū ecclesia colit: supra qd̄ ecclesiastici edificii altitudo consurgit. Vnde conueniēter psalmus dicit. Exaltent eū in eccl'ia plebis. Bene enim deus eū exaltari in ecclesia precepit. quia dignum est vt fundamentum hoc in ecclesia honoretur: per qd̄ ad celum ascenditur. Lectio iii.

Quamqꝫ solennitatē hanc ecclesiis merito religiosa obseruatio introduxerit: miror cur apud quosdam fideles hodie tam perniciosus error īcreuerit: vt super tumulos defunctoꝝ cibos ⁊ vina cōferāt: quasi egresse e corporib; aīe carnales cibos requirant. Epulas enim et refectiones caro tantum requirit: spiritus autem et aīa his non indiget. lcō iiii

Parare aliquis caris suis dicit: qd̄ ipse deuorat. Qd̄ prestat ventri imputat pietati. Cessate ergo fratres: ab hoc gentili infidelitatis errore. Anime enī sācte: que in hoc seculo aut per vite innocentiam pure sunt: aut penitētie satisfactione purgantur: a saluatore nostro recipiuntur: ⁊ cū eo esse credēde sunt: scd̄m apl'i dictū. Cupio dissolui et esse cū xp̄o. lcō v.

Anime ergo fratrū parentumqꝫ nostroꝝ. minime cibis carnalib; delectantur. Offendi his magis possunt q̄ delectari si cū ille in sacris sedibus maneāt vos eas in terra esse credatis. Cessate ergo ab his erroribus. ⁊ sicut scriptū est: que sursum sunt sapite: non que super terrā. vt superstitiones fidei nostre contrarias repudiantes: dum ea que deo placita sūt facitis: etiam cum christo domino ineternum esse possitis. Lectio vi.

Bene natalem cathedre inter ipsa initia ieiunioꝝ nobis deus prestitit vt dies que erat prius intemperantie: nunc sit sobrietatis. q̄ erat gule: sit abstinentie q̄ erat peccati: sit sanctitatis. Et quia increduli hoīes videntur ad superstitionez hanc sub specie pietatis attrahi. ostendā eis qua ratione aīas defunctoꝝ suoꝝ iuuare vtilius possint. Orent quotidie pro caris suis. precentur pro eoꝝ erroribus veniā lapsuū remissionem: vt si quid defunctoꝝ negligentia minus factū est: fide viuentiū īpleatur. l. vii. Scd̄m matheū. xvi

In illo tp̄e. Venit iesus in partes cesaree philippi: et interrogabat discipulos suos dicēs. Quē dicunt hoīes esse filiū hoīs. Et rel'. Omelia vene. bede presbiteri

Philippus vt lucas testatur erat tetrarcha ituree et traconitidis regionis. Hic ergo statuens ciuitatē in loco vbi iorda-

nis ad radices oritur libani montis. ⁊ est terminus iudee contra septētrionalē plagam: appellauit eam cesaream philippi. In cuius partes veniens iesus: interrogabat discipulos suos dicens. Quem dicunt hoīes esse filium hominis? l. viii

Non autem quasi nesciens de se sententiā. vel discipuloꝝ vel extraneoꝝ inquirit: sed ideo discipulos qd̓ de se sētiāt īterrogat: vt cōfessionē recte fidei illorū digna mercede remuneret. lctō ix

Nam sicut interrogatis generaliter oībus petrus vnus respondit ꝓ oībus: ita qd̓ petro dn̄s respondit. in petro oībus respondit. Et ideo qd̓ alii de se sentiant inq̇rit: vt expositis primo sentēciis errantiū. discipuli probarentur veritatē sue confessionis non de opinione vulgata: sed de ipso ꝑcepisse dn̄ice resurrectiōis archano. ℞. Ecce vir. ps. Te deū. Etiā si sit xl. Ceta de cōi vni⁹ cōfes. epi. ān. Quodcunqz ligaueris super terrā erit ligatū et in celis ⁊ qdcūqz solueris sup terrā erit solutū ⁊ i celis dixit dn̄s symoni petro. ps. Benedictus. Orō

Deus q̇ beato petro apostolo tuo. collatis clauibus regni celestis aīas ligādi atqꝫ soluendi pontificiū tradidisti cōcede ꝓpicius: vt intercessionis eius auxilio: a pctōꝝ nostroꝝ nexibus liberemur Per d̄. Meō. de tpe si fuerit xl. Ad hos de cōi. Orō vts. Ad vespas similit̄. Si post dn̄icā in xl. fuerit. ℞. Amauit. ⁊ reicipit̄. hy⁹. Iste cōfes. ⁊cē. sobrius ca. Ad mag. ā. O ꝙ venerādus. Ceta vts. ¶ In festo scti mathie apl̄i. Ad vs ān. Bti pacifici. cū cetis. ⁊ caueat̄ ab allā. i fine vltimaꝝ ā. cp. Ibant. ℞. Ciues. Si post dn̄icā i xl. fuerit reicipit̄. ceta de cōi. Orō de mat̄. Meō. de tpe vts. In mat̄. de cōi aplōꝝ. Lctō i.

Mathias hebraice. latine dicitur donatus. vt subaudiatur ꝓ iuda traditore. Iste eni in locū eius duodecimus est electus ab apostolis. cū pro duobꝫ sors mitteretur. Hic solus sine cognomine habet: cui datur euāgelii predicatio i iudea cuius festa celebrantur sexto kalendas martii. Fuit enim de septuagitaduobus discipulis vnus. ℞. Ecce ego. ¶ Lectio ii.

Inclitam et gloriosā festiuitatē beati mathie apl̄i dn̄i nostri iesu christi tanta deuotione glorificare ⁊ honorare oportet: quanta illū dispensatione diuina gratia ad apostolicā dignitatē electum esse cognouimus. Sed qualiter vel quo ordine per sanctos apl̄os patratū sit et qd̓ exinde sancti patres in eius laudē mirifice protulerūt: per sacre scripture seriem pandere curabimus. l. iii.

Saluator etenī nr̄ dn̄s iesus xp̄s humani generis conditor ac redēptor cū propensiori ⁊ archano consilio censuisset mundū languidū clementissime visitare: suūqꝫ plasma de potestate diabolice fraudis mirabiliter eripere: qd̓ per quiqꝫ milia ⁊ eo amplius annoꝝ possederat: ille q̇ erat rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū: sub potestate hūani regis octouiani: scilicet augusti humiliter nasci dignatus est. l. iiii

Et ille q̇ erat creator celi et terre: carnē nostre fragilitatis suscipere nō dedignatus est. ac perīde ꝑ incremēta crescens. vt effectū incarnatiōis sue vere ondēderet. quoniamq̇dem ille esset verus dies q̇ duodecim horis lucebat: duodecim apostolos eligere censuit. Deinde ad similitudinem septuaginta duarum linguaꝝ septuaginta duos discipulos assumpsit. binosqꝫ misit ad predicandum lcō v.

Inter quos siq̇dem beatus mathias sancte predicationis ministeriū suscipiens. ita se humiliter preceptis subdidit: ita fideliter predicando ad sancte matris ecclesie gremiū ethnicū populū ꝑducere curauit. vt admodū acceptabilis et deuotissim⁹ xp̄o factus. cū ille iudas dn̄ꝫ xp̄m ꝓderet: suiqꝫ homicida effectus apostolatū perderet: iste vir dn̄i in loco illius sorte ⁊ oratione meruit sanctoꝝ aplōꝝ duodecimus apostolus ordinari. Cui da

tur sancti euãgelii predicatio in iudea: si
cuti ceteris aplis in singulis regiõibꝫ. Lectio vi.

Uerũtamen si i religione xpicolarũ
oim sanctoꝝ festa celebrare conde-
cet: quantomagis sanctoꝝ apostoloꝝ q̃
specialiter xpo adheserunt. colloquiũ cũ
illo habuerunt. comederũt ⁊ biberũt. om
nẽqꝫ illius efficatiã sitibũdo pectore hau
serunt: Quiqꝫ etiam ab ipso dño amici
et fratres appellari meruerũt. cũ diceret
Jam nõ dicã vos seruos: sed amicos. Et
alibi ait. Hi sũt fratres mei. In iii. noc. ã.
Exaltabunt cornua iusti. ps Cõfitebimur. ã.
Lux orta est iusto rectis corde leticia. ps. Dñs
reg. ex[l]. ãn. Custodiebãt testimonia eius et pre
cepta eius. ps. Dñs reg. ira. v. Dedisti heredi
tatem. ¶ Lectio octaua.

Magnãqꝫ insuper vicissitudinẽ illis
conferens. gaudete inquit quia no
mina vestra scripta sunt in celis. Hoc q̃
ipso annuente ita cõueniat: propter hãc
excellentiam illoꝝ solẽnitas sub vna fe-
stiuitate merito celebrari congruum fu
erat: sicuti cõmunem vitam atqꝫ consor
tium cum dño habuerunt. Lectio viii.

Nam ⁊ btũs hieronimus hoc altruẽs
i martirologio qđ cromacio ⁊ heli-
odoro epis edidit: cũctos eos simul cẽsuit
ordinare dicẽs. Sane i prima parte libel
li mei. oim aplorũ festa opportunissime
scripsimꝰ: vt dies varii nõ diuidãt: quos
vna dignitas aplatus i celesti glia fecit
esse sublimes Sed q̃ mos obtinuit. vt cu
iuslibet apli festa sigillati celebrẽt: beati
mathie festa celebrãtes. qualiter spũ scõ
reuelãte electꝰ sit dissteramꝰ. Actuũ prio. l. ix

Exurgẽs petrus in medio fratrũ di-
xit. Erat autẽ turba hoim simul
fere centũ vigiti. Viri fres: oportet ex his
viris q̃ nobiscũ congregati sunt vsqꝫ in
diẽ qua assũptus est iesus a nobis: testeꝫ
resurrectionis eius fieri vnũ ex istis. Et
statuerũt duos. ioseph q̃ vocabatur bar-
sabas: q̃ cognominatus est iustus. ⁊ ma-
thiam. Et orantes dixerunt. Tu dñe: q̃
corda nosti oim: ostẽde quẽ elegeris ex his
duobus vnũ. Et dederunt sortes eis. Et
cecidit sors super mathiã. ⁊ ãnumeratus
est cũ vndeci aplis. R. Ciues. nec reincipit
ps. Te deũ. Cetera de cõi aploꝝ. Oratio.

Deus q̃ beatũ mathiã aplorum tuo-
rum collegio sociasti: tribue q̃s. vt
eius interuentione tue circa nos pietatis
semper viscera sentiamus. Per dominũ
Meõ. de tpe. vts. ad vesperas. ãn. Jurauit. ps.
Dixit dñs. Cpm. hyꝰ. V. vts. Si sabbato pꝰ
diem cineꝝ vel deinceps euenerit: dicet R. Ci-
ues. et reincipitur. ⁊ sic in festis sequentibꝫ. No
ta q̃ qñ littera dñicalis est G. si bisextus fuerit
istud festũ celebrabit prima die. idest die sabba-
ti. Nota etiã qñ ẽ bisextꝰ: lectio ad primã legit
duobus diebꝫ. ¶ Albini epi et cõfes. Similabo
V. Justũ. orõ. Da q̃s ¶ In festo scti thome de
aq̃no ad vesperas. ãn. Similabo. cũ ceteris. cpꝫ.
Justus cor suũ. R. Sancte thoma. Si dñica
i xl. vel deiceps euenerit: iteratur stati post Glo
ria patri. Hyꝰ. Iste cõfessor. Vꝰ. Ora pro nobis
btẽ thoma. ad mag. ã. Cõfessor dñi thoma Orõ

Deus q̃ ecclesiã tuã mira beati tho-
me cõfessoris tui eruditione clarifi
cas. ⁊ sancta operatiõe fecũdas: da nobis
q̃s: et que docuit intellecta conspicere: ⁊ q̃
egit imitatione complere. Per dominũ.
Meõ. ppetue ⁊ felicitatis mꝛ. p ãn. Simile erit
regnũ celoꝝ sagene misse i mare et ex oi genere
pisciũ cõgreganti quã cũ ipleta esset educentes
et secus littus sedentes elegerũt bonos in vasa
sua malos aũt foras miserũt. V. Filie regũ de-
lectauerunt te. In honore tuo. ¶ Oratio

Da nobis q̃sumus dñe deus noster.
sanctaꝝ martyꝝ tuaꝝ palmas i-
cessabili deuotione venerari: vt quas di-
gna mẽte non possumꝰ celebrare: humili
bus saltẽ frequẽtemus obsequiis. Per d.
Memoria de tempore Ad matutinas de vno cõ
fessore non episcopo. ¶ Lectio prima.

Sanctus thomas de aquino ordinis
fratrum predicatoꝝ doctor egregi

us: de illustri prosapia comitum aquino
rum in confinibus campanie. et regni si
cilie originem claram duxit. Huius san
cti ortus ꝛ vite ꝑgressus: ãteq̃ ex vtero na
sceretur fuit diuinitus premõstratus. l. ii.
Erat enim vir q̇dam sanctus in cã-
panie partibus re bonus ꝛ noïe: q̇
cum pluribꝫ aliis heremitis anacoriticã
vitam ducens: opinione celebris habeba
tur. Hic spũ dei afflatus nunciauit ma-
tri eius cum gaudio: ꝙ filium cõceperat
cum illa se grauidam ignoraret dicẽs ei.
Gaude dña quia tu paries filiũ. thomas
vocabitur nomẽ eius. Hic erit magnus
in toto orbe in scientia et in vita. eritqꝫ
frater ordinis predicatoꝝ. Lectio iii.
Natus itaqꝫ puer nobilis. thomasqꝫ
vocatus. spreta seculi vanitate: pre
dicatoꝝ ordinem est ingressus. Qui post
ea a fratribus carnalibus rapitur. ꝛ qua
si per bienniũ turris custodie mãcipatur
Cũqꝫ nec minis nec blandiciis posset ab
ordinis proposito reuocari: per speciem
puelle ad eum ĩtroducte: subuertere que-
runt animũ innocentis. Lectõ iiii.
Qui mox de igne titionem arripiens
suggestricẽ ignite libidinis extra
cameram effugauit. Et facto signo cru-
cis. in oratione se humiliter ꝓsternẽs. cũ
lachrimis a deo sibi dari petiit perpetue
continentie castitatẽ. Mirũ immodum:
mox oranti duo angeli affuerunt: dicen-
tes eum a deo fore exauditũ. Qui etiam
ipm circa renes stringentes: hec dixerunt
Ex parte dei te cigimus cingulo castita
tis: qd̃ nullatenꝰ decetero dissoluet̃. Cuiꝰ
munere fuit adeo efficax gratia: vt extũc
nullũ penitus stimulum sẽtiret venerce
Tandẽ cogitante voluptatis. lc. v.
ꝓuide matre sua ꝙ deberet ĩpleri ĩ
filio: qd̃ sibi fuerat diuinitus premõstra-
tũ: ꝛ ne videretur tã filii cõstãtiã: ꝙ̃ dei ꝓ
uidẽtiã ĩpugnare: ipsa ꝑmittẽte ꝑ fratres
ordinis ad ordinẽ est reductus. Reuersus
itaqꝫ ordini ĩ cepit nõ segniter ĩtendere ve
lut apes argumentosa. spiritualia mel-
la colligens: vt suo tempore mellica effũ-
deret eloquia doctrinaꝝ. l. vi.
Tanto etiã gaudio ĩ contẽplando re
plebat̃ mẽs eius: ꝙ pluries dũ ĩ secreto lo
co ad orãdũ deũ totũ spm suũ collegisset:
visus est stare totaliter eleuatus a terra
nullo prorsus innixus corporeo fulcimẽ-
to. Felix doctor q̇ sic liber in deũ eleuatio
ne mentis cõscendit: quasi nullũ põdus
carnis penitus sustineret. Lctõ vii.
Quotiẽs aũt sctũs dei disputare lege
re vel dictare voluit: prius ad orõ-
nis secretũ accessit. Et ĩde surgẽs ĩuenie
bat qd̃ scriberet vel dictaret: quasi ĩ libro
aliquo didicisset. Nã vt socio suo frĩ regi
naldo secrete reuelauit. ꝛ secretũ ꝙ̃diu vi
xit seruari voluit: sciẽtiã suã nõ tã hũa-
no ingenio et studio: ꝙ̃ orationis suffra-
gio diuinitus impetrauit. Lcõ viii.
Unde quasi alter moyses merito di-
ci potest: q̇ de aquis mundane vanitatis
ꝛ ꝓprie natiuitatis eductus. q̇ de aq̇noꝝ
nobiliũ ꝓgenie spectabili genitus. miro
modo quasi ꝑ pharaonis filiã ecclesie red
ditur: ꝛ vberibꝫ. ecclesiastice disciplinę ac
luce diuine sapiẽtie enutrit̃. Hic ẽ moy-
ses: cui dũ deus mẽtalit̃ loq̇ ad fr̃es suos
mittit̃ ꝛ nõ sine signis ꝛ mirãdis ꝓdigiis
ductor ꝛ doctor populi delegatur. Lcõ ix.
Hic doctor cũ quadã nocte orõni insi-
steret: scti apl̃i petrus ꝛ paulus ipꝫ
de textu dubio scripture ꝓphetice ĩstruxe
runt. O felix doctor cui diuine scripture
celi clauicarius aperuit ostium. et ascen
sor celi paulus docuit in veritate secretũ
O felix doctor hospes mundi. et ciuis ce-
li qui cum ciuibus celestibus loquitur.
dum hic peregrinatur in corpore. Alte-
ra quoqꝫ vice cum apud neapolim in
ecclesia deuotus oraret. visus est san-
ctus pater parum a terra quasi duobus
cubitis eleuari. Super quo frater hoc

videns diu admirans subito audiuit ab ymagine crucifixi. ad quā sāctus doctor conuersus orabat. prolatam celerius istā vocem. Bene scripsisti de me thoma. quā ergo recipies pro tuo labore mercedē: Et respondit thomas. Dñe non aliam mercedem recipiam: nisi teipsum. Et quia a dño fuit facta questio de mercede: dabatur intelligi de propinquo labori suo fore terminū imponendum. Cetera de cōi. Ad meō. perpetue et felicitatis ā. Simile est regnū celorum homini negociatori querēti bonas margaritas inuenta autem vna preciosa dedit omnia sua ꝛ comparauit eam. V. Exultauerunt filie iude. Propter iudicia tua dñe. Meō. de tpe. Ad horas de cōi. Orō vtš. In vespis. R. Sancte. post dñicā in xl. iteraē.

De sancto gregorio papa. Ad vespas super pōs ā. Similabo. cū ceteris. cp. Ecce sacerdos. R. Sācte. ꝛ iteraē vtš de sctō thoma. Ad mag. Cōfessor. Orō

Deus qui nos beati gregorii confessoris tui atqꝫ pontificis annua solennitate letificas. concede propicius: vt cuius opere atqꝫ doctrina scripture tue mysteria multa cognouimus: eius apud te patrocinia sentiamus. Per dñm. Meō de tpe. In mat. sicut vni⁹ cōfes. epi. dupl'. Lcō i.

Gregorius vrbe romana patre gordiano. matre vero siluia editus. non solum spectabili senatorꝫ prosapia. verū etiam religiosam originem duxit. Nam felix apostolice sedis antistes. vir magne virtutis. ecclesie in xpo gloria. eius attauus fuit. Sed tamen hanc gregorius tāte nobilitatis lineam moribus extulit. pbis et actibus decorauit. Lcō ii

Deniqꝫ vt post ī ppatulo claruit: nō sine magno quodam presagio tale sortitus est nomen. Gregorius nanqꝫ ex greco eloquio. in nostram linguam vigilator seu vigilans sonat. Re etenim vera vigilauit sibi: dum diuinis inherendo preceptis: laudabiliter vixit. Vigilauit ꝛ fidelibus populis: dum doctrine affluentis ingenio: eis quo tramite celestia scāderent patefecit. Lectio iii.

Disciplinis vero liberalibus. hoc est grāmatica. rethorica. dialetica. ita a puericia est īstructus: vt cū nis rome eo tempore potissimum florerent studia litterarum: nulli in vrbe illa putaretur esse secundus. Inerat enim ei ī parua adhuc etate maturum iam studiū: adherere scilicet dictis maiorum. Et si quid dignum potuisset auditu percipere: non segniter obliuioni tradere: sed tenaci potius memorie commendare. Hauriebatqꝫ iā tūc sitibundo doctrine fluenta pectore: que post congruenti tempore mellito gutture eructaret. Lectio iiii.

Hic in annis adolescentie in quibus solet huiusmodi etas seculi vias īgredi: deo cepit deuotus existere. et ad superne vite patriam totis desideriis anhelare. Sed dum diu longeqꝫ conuersationis gratiam differret. et postqꝫ celesti afflatus desiderio. seculari habitu contegi melius putaret: velletqꝫ presenti mundo quasi specietenus deseruire: ceperūt multa contra eum ex eiusdē mundi cura succrescere. vt in eo non tam specie: sed vt ipse de se asseruit retineretur ꝛ mente. lcō v.

Tandem cum et parentum iam diu dum obitu liberam disponendarum rerum suarum haberet facultatem quod prius mēte gestabat aperuit. quodqꝫ in diuinis iam erat obtutibus: humanis etiam visibus ostendit. Mox etenim cuncta que habere poterat: ad pietatis opus distribuit: vt xpm pro nobis factum egenum: egens ipse sequeretur. lcō vi

Sex deniqꝫ ī sicilia monasteria cōstruens: fratres illic seruituros xpo aggregauit. septimū vero ītra vrbis muros īstituit. ī quo ꝛ ipē postmodū regulari tramite multis sibi sociatis fribꝫ: sub abbis ipso militauit. Cui⁹ famā sciētiā ꝛ sctitatē pelagi⁹ papa audiēs: eū a monasterio

abstractum. diaconum suum ordinauit.
Nec multo post eum pro responsis eccle
siasticis ad vrbem constantinopolim a-
pocrisariũ direxit. Ubi heresim que mul-
tum ibidem conualuerat extinxit. Lcõ vii

Romam autez regressus tyberis flu
uius: tãtum excreuit: ꝙ super mu-
ros vrbis affluens infinitas domos euer
tit. & multa modiorum tritici submersis
horreis perierunt. In qua quidem aqua-
rum violentia innumerabilis multitu-
do serpentium cum magno drachone ad
modum trabis valide. per huiusmodi flu
uii alueum in mare descendit. Sed inter
salsos turbidi maris fluctus suffocate be
stie. ad littora sunt erecte. Ex quarum fe
tore tãta clades que inguinaria dicit̃ sub
secuta est: ꝙ innumerabilẽ populũ & ipm
pelagiũ papam ĩ breui extinxit. l. viii.

Sed quia ecclesia dei sine rectore esse
non poterat: beatũ gregoriũ licet
totis viribus renitentem plebs oĩs elegit
Ex quo mauricius imperator deo grati
as agens. letus ipm institui precepit. Cũ
q3 lues illa adhuc populũ deuastaret: pro
agenda penitentia ad plebem sermonez
tam fructuosum fecit: qđ pestis illa pror-
sus cessauit. Quo peracto latebram vir
dei ita clam petiit ꝙ ĩueniri nullatenus
potuit: donec columna lucis super eũ ce-
litus emissa vbi latebat demõstrauit. l. ix

Cõsecratus igitur papa vrbis rome
gentem angloꝝ sua oratione. nec-
nõ strennuoꝝ virorum augustini melliti
& iohannis quos illuc misit predicatione
ad fidem xpi conuertit. Erat rome tunc
quedam matrona nobilis que ex deuoti
one singulari eidem sancto pontifici ho-
stias sepe offerebat. Hec quadam die dñi
ca cum reliquo populo ad cõmunionem
accessit. Cui cum vir dei sacram hostiaz
porrigeret dicens. Corpus dñi nostri iesu
xpi prosit tibi ad remissionem peccatoꝝ
in vitam eternam: & illa eo ꝙ hostiam il-
lam fecerat rideret: apparuit coram om-
nibus hostia illa sacra in specie auricu-
laris digiti cruentati. Sed iterum in pri
orem speciem apparens mulier illa peni
tens eã deuotissime accepit. Rexit autez
ecclesiam annis duodecim. et anno vic.
vi. migrauit ad dñm. L Cetera de cõi. Meõ-
ria de tp̃e. In vespis R. L Sancte. L Si in xl. vts
euenerit. Meõria de tp̃e. Gertrudis virgis meõ
ria de cõi.

¶ De sancto benedicto abbate. Ad
vespas sup p̃os ãe. ferial'. cp̃ni. Iustus cor suũ
R. Sancte benedicte cõfessor xpi pro nostra om
niumq3 salute intercede. V. Persistens gemma
monachoꝝ in conspectu dei. Pro nostra. Gloria
L Etiã post dñicã ĩ passione. & iteratur. hy⁹. Iste
confessor. V. Iustũ deduxit. ã. Exultet oĩm tur-
ba fideliũ in aduentu almi patris benedicti letẽ
tur precipue caterue monachoꝝ celebrãtes eius
festa in terris de cuius societate sancti congau-
dẽt ĩ celis. orõ. Intercessio. L Ad mat. de cõi vni
us abbis. ¶ Ex scđo dyalogoꝝ bti gregorii. l. i.

Fuit vir vite venerabilis gratia be-
nedictus & nomine. Ab ipso pueri-
cie sue tempore. cor gerens senile. etatem
quippe moribus transiens. nulli animũ
voluptati dedit. Sed dũ in hac terra ad-
huc esset quo temporaliter libere vti po-
tuisset: despexit quasi iam aridum mun-
dum cum flore. ¶ Lectio ii.

Qui liberiori genere ex prouĩcia nur
sie exortus: rome liberalibus litte-
rarum studiis traditus fuit. Sed cum in
eis multos ire per abrupta viciorum cer-
neret: eum quem quasi in ingressu mun-
di pedem posuerat retraxit. ne si quid de
scientia eius attigeret: ip̃e quoq3 postmo
dũ in ĩmane precipiciũ totus iret. Lctõ iii.

Despectis itaq3 litterarum studiis.
relicta domo rebusq3 patriis. soli
deo placere desiderans: sancte conuersa-
tionis habitum quesiuit. Recessit igitur
scienter nescius. et sapiẽter indoctus. Hu
ius ego omnia gesta non didici: sed pau-
ca que narro quattuor discipulis illius

referentibus agnouit. Lectio iiii

Hic itaqȝ cum iã relictis litterarũ stu-
diis petere deserta decreuisset: nu-
trix que hunc artius amabat sola secuta
est. Cumqȝ ad locum venisset qui effide di-
citur multisqȝ honestioribȝ viris caritate
se illic detinentibus ĩ beati petri ecclesia
demorarentur: predicta nutrix illius ad
purgandũ triticũ a vicinis mulieribus
prestari sibi capisterium petiit. lcõ v.

Quod super mensam incaute dereli-
ctũ casu accidente fractũ est. sic vt
in duabus partibus inueniretur diuisũ.
Qđ mox vt rediens nutrix illius ĩuenit
vehementissime flere cepit: quia vas qđ
prestitũ acceperat: fractum videbat. lc. vi.

Benedictus aũt religiosus ⁊ pius pu-
er cũ nutricẽ suã flere conspiceret:
eius dolori cõpassus. allatis secũ vtrisqȝ
fracti capisterii partibus sese cum lachri-
mis in orationẽ dedit. Qui ab oratione
surgẽs: ita iuxta se vas sanũ repperit: vt
ĩ eo fracture inueniri vltra vestigia nul-
latenus potuissent. letõ vii.

Mox autem nutricẽ suã blande cõso-
latus: ei sanũ capisteriũ reddidit
qđ fractũ tulerat. Que res in eodem loco
a cunctis est agnita. atqȝ in tanta admi-
ratiõe habita. vt hoc ipm capisteriũ eius
loci incole. in ecclesie ingressu suspẽderẽt
quatinus ⁊ presentes ⁊ secuturi oẽs agno-
scerent. benedictus puer conuersationis
gratiã a quanta perfectione cepisset. Qđ
annis multis illic ante oculos omnium
fuit: et vsqȝ ad hec longabardorum tem-
pora super fores ecclesie pependit. l. viii

Eodẽ vero ãno quo de hac vita erat
exiturus: quibusdã discipulis secũ
conuersantibus. q̊busdã longe manenti-
bus sui sanctissimi obitus denunciauit
diẽ presentibus indicens: vt audita p silẽ-
tiũ tegerent: absentibȝ indicãs quod vel
quale eis signum fieret: quando eius ani-
ma de corpore exiret. Lectio ix.

Ante sextũ vero exitus sui diẽ aperi-
ri sibi sepulturã iubet. Qui mox
correptus febribus: acri cepit ardore fati-
gari. Cumqȝ per dies singulos languor ĩ-
grauesceret: sexto die portari se in orato-
riũ a discipulis: ibiqȝ exitũ suũ dñici cor-
poris ⁊ sãguinis pceptiõe muniuit: atqȝ ĩ-
ter discipulorũ manus ĩbecilla mẽbra su-
stẽtãs: erectis ĩ celũ manibȝ stetit: ⁊ ad vl-
timum. spm̃ inter verba orõnis efflauit.
Cetera de cõi. ã. Pater sanctus benedictus dũ
intentã oculorũ aciẽ in splendore chorusce lucis
habere videretur vidit germani aĩam capuani
episcopi in spera ignea ab angelis in celũ defer-
ri. ps. Bened. Orõ vts. Ad horas totũ de cõi
ãn. O beati viri benedicti sancta preconia o ie-
stimabilis dilectio caritatis qui dũ seculi põpã
contẽpsit eterne vite coniunctus est. ps. Mag.
Orõ vts. Mẽo de tpe Si officiũ annũciatiõis
dominice fiat post pascha quere ordinariũ post
totum officium. ¶ Ad vesperas. ãn

Ecce veniet deus
et homo de domo dauid sedere
ĩ throno ineternũ. ps. Letatus
ãn. Prophete predicauerũt nasci saluatorem de
virgine maria. ps. Ad te leuaui. ãn. Ecce dñs
noster cũ virtute veniet vt illuminet oculos ser-
uorũ tuorũ. ps Nisi quia dñs. ãn. De celo veni-
et dñator dñs et ĩ manu eius honor ⁊ ĩperiũ. ps.
Qui cõfi. ãn. Ponẽt dño gloriã et laudẽ eius ĩ
insulis nũciabũt quia ecce veniet et non tarda-
bit. ps. In conuertendo. ¶ Capitulum.

Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ. ⁊ vo-
cabit̃ nomẽ eius ẽmanuel. butirũ ⁊
mel comedet: vt sciat reprobare malũ et
eligere bonũ. Deo gratias. R. Missus est
Tertiũ de mat. Et reicipit̃ ĩ xl. Hy9.

Aue maris stella dei mater alma at-
qȝ semp virgo felix celi porta. Su-
mẽs illud aue gabrielis ore fũda nos ĩ pa-
ce mutãs nomẽ eue. Solue vicla reis pfer
lumẽ cecis mala nr̃a pelle bona cũcta po-
sce. Monstra te esse matrem sumat p te

preces qui pro nobis natus tulit esse tuus Virgo singularis inter omnes mitis nos culpis solutos mites fac et castos. Vitam presta puram iter para tutũ vt videntes iesum semper colletemur. Sit laus deo patri sũmo xpo decus spũi sancto trinus honor vnus. Amen. V. Rorate celi desuper. Et nubes pluant iustũ aperiatur terra et germinet saluatorẽ. ã. Orietur sicut sol saluator mũdi ⁊ descẽdet ĩ vterũ virginis sicut ymber super gramẽ ineternũ. ps. Magnificat. Orõ de matĩ. Meõ. de tpe. Ad cõplet. ãn. Sãcta dei genitrix virgo semper maria intercede pro nobis ad dñm deum nostrum. ps. Cũ inuo. hyꝰ. Virgo dei genitrix. Qre ĩ nat. Ad Nũc d. ãn. Ecce ancilla dñi fiat michi secundum verbũ tuum. Ãn dñs vo. V. Post partũ. Oratio.

Gratiam tuam qs dñe mentibꝫ nostris infunde: vt qui angelo nũciãte christi filii tui incarnationẽ cognouimus: per passionẽ eius et crucẽ ad resurrectionis gloriã perducamur. Per eundẽ. Si die dñica in xl. euenerit in crastinũ transferet. Si aũt ĩ vltĩa septimana post diẽ mercurii euenerit trãsferet vsqꝫ ĩ feriã iii. post oct pasche qꝫ si fuerit annotinũ feria iiii. sequẽti celebrabit. Ad mat. Inuit. Aue maria grã plena Dñs tecũ ps. Venite. hyꝰ Aue maris stella. In i. noc. ã Nõ auferet sceptrũ de iuda et dux de femore eiꝰ donec veiat qui mittẽdus est et ipse erit expectatio gẽtiũ ps. Dñe dñs noster. ã. De syon veniet qui regnaturus est dñs emmanuel magnũ nomẽ eius ps Celi enar. ã. Tu bethleem terra iuda nõ eris minima ex te eni exiet dux q regat pplm meũ israel. ps. Dñi est terra. Vꝰ. Ex syõ spẽs decoris eius. Dñs noster manifeste veiet. Jube. Alma vir. Sermo bti leonis pape.

Ecce ex qua tribu nascituꝛ erat xps ex lectiõe prophetica docemur. Ex dauid aũt stirpe scdm carnẽ futurus esse per spm sanctũ ita prenũciatus est ĩ psalmis. Jurauit dñs dauid veritatem ⁊ non frustrabitur eũ. de fructu vẽtris tui ponã super sedẽ tuã Et rursũ. Semel iuraui in sãcto meo si dauid mẽtiar semen eius ĩeternũ manebit. Et thronus eius sicut sol in conspectu meo. ⁊ sicut luna pfecta ĩ eternũ manebit. ⁊ testis in celo fidelis. R. Non auferetur sceptrum de iuda ⁊ dux de femore eius donec veniat qui mittendus est. Et ipse erit expectatio gẽtiũ. V. Pulchriores sũt ocli eiꝰ vino ⁊ dẽtes eiꝰ lacte cãdidiores. Et Jube dõne. Beate marie. Lectio ii

Itẽ ĩ libro paralipomenõ. Et factũ ẽ verbũ dñi ad nathã pphetã dicẽs Vade ⁊ dic seruo meo dauid. Hec dicit dominus. Annũcio tibi: qꝫ edificaturus est tibi dñs domum. Cũqꝫ impleueris dies tuos vt vadas ad patres tuos suscitabo semen tuũ post te qd erit de filiis tuis et stabiliã regnũ eius. Ipe edificabit michi domũ: ⁊ firmabo soliũ eiꝰ ĩeťnũ Ego ero illi ĩ prẽ ⁊ ipe erit michi ĩ filiũ ⁊ miãꝫ meam nõ auferã ab eo sicut abstuli ab eo q ãn te fuit ⁊ statuã eũ ĩ domo mea ⁊ regnabit vsqꝫ ĩ sẽpiternũ ⁊ thronꝰ firmissimus in sempiternũ erit. R. Orietur stella ex iacob. et exurget homo de israel et confringet omnes duces alienigenarum. Et erit omnis terra possessio eius. V. Ecce dñator dñs cũ virtute veniet. Et erit. Jube. Sancta dei genitrix l. iii

Hec omnia quicunqꝫ ĩ salomone putat fuisse impleta: multum errare videtur. Nã qualiter in salomone intelligendum est quod dictum est. Postqꝫ dormieris cũ patribus tuis. suscitabo semẽ tuum post te: quod erit de filiis tuis: ⁊ stabiliam regnum illius: Nunquid de salomone creditur prophetatum: Minime. Attendat et aspiciat quisqꝫ. non de salomone esse prenunciatum. Salomon nãqꝫ domum plenam habuit mulieribus alienigenis colentibus ydola: et ipe ab eis rex ydolatrie vicio seductus: atqꝫ deiectꝰ. Qui cum bonus fuisset in initio: malos exitus habuit. R. Missus est gabriel angelus ad mariam virginẽ desponsatã ioseph nuncians ei verbũ et expauescit virgo de lumine ne

timeas maria inuenisti gratiam apud dominū
Ecce concipies et paries et vocabitur altissimi
filius. V. Aue maria gratia plena dn̄s tecum.
Ecce. Gloria. Et voca. ¶ In ii. noct. an̄. ¶ Egre-
dietur dn̄s de loco sancto suo veniet vt saluet po
pulū suū. ps. Eructauit. an̄. Ecce dn̄s veniet
et om̄s sancti eius cū eo et erit in die illa lux ma
gna ineternū. ps. Deus nr̄ refugiū. a. Egre
dietur virga de radice iesse et replebitur oīs tra
glīa dn̄i ꝛ videbit oīs caro salutare dei. ps. Fūda.
V. Egredietur dn̄s de loco sctō suo. Veniet vt sal
uet pplm suū. Jube. Sancta dei mater. L. iiii.

Ergo quis est iste: cuius domus fide
lis est imperpetuū: ꝛ q̄ post mortem
dauid promittitur suscitandus: Jlle est
vtiqꝫ de quo ipse dauid exestuans procla
mat dicens in psalmo octogesimoocta-
uo: Tu vero distulisti xp̄m tuum. Non
est ergo ille salomō: sed nec iste dauid: sed
dilatus est xp̄s. Ecce apparuerunt pmis
siones predicte. non in salome: sed in xp̄o
deo nostro. qui ex dauid genere ortus est
complete: de quo per ysaiā dn̄s dicit. Et
suscitabo dauid germē iustum. et regna-
bit rex. ꝛ sapiens erit. ꝛ faciet iudicium et
iusticiam in terra. R. Descendet dn̄s sicut
pluuia in vellus. Orietur in diebus eius iusticia
et abundantia pacis. V. Et adorabunt eum oēs
reges omnes gentes seruient ei. Orietur. Jube
dōne Oret voce pia. Lectio v.

In diebus illis saluabitur iuda: et is
rael habitabit confidenter. Et hoc
est nomen qđ vocabunt eum: dn̄s iustus
noster. Adhuc item ysaias de xp̄o: quia ex
semine dauid secundum carnem sit: sic ī
consequentibus dicit. Jn die illa. erit ra-
dix iesse. q̄ stat in signū populorum. ip̄m
gentes deprecabuntur. et erit sepulchruꝫ
eius gloriosum. Jn signum populorum
stat radix iesse: quando xp̄s signaculum
crucis in frontibus eorum exprimit. Jpꝫ
gentes deprecabuntur: quod iam duduꝫ
cernitur fuisse completum Sepulchrum
autem eius tantum est gloriosum. vt ex-

cepto ꝙ redempti sumus: per mortē eius
gloriam illi exhibeamus: etiam locus ip
se chorusćans miraculis: glorie sue causa
ad se omnē contrahit mundū. Tu autē.
R. Virgo israel reuertere in ciuitates tuas vs-
qꝫquo dolens auerteris generabis dn̄m saluato
rem oblationem nouam in terra. Ambulabunt
hoīes in saluationē. V. A solis ortu et occasu ab
aq̄lone ꝛ mari. Ambu. Jube. Oret ꝑ famlis. L. vi

Hic locus in hebreo habet. Et erit re
quies eius gloriosa. Vtiqꝫ quia mo
riens caro eius non viderit corruptionē
secundū psalmi sententiam. Non dereli
ques animam meā in inferno. nec dabis
sanctum tuū videre corruptionem. Jpse
est qui ꝑ nathan ex semine dauid promit
titur: qui etiam ꝛ per ysaiam prophetam
ita prenunciatur. Egredietur virga in-
quit de radice iesse. et flos de radice eius a
scendet. Hec virga de radice iesse virgo ē
maria. de dauid radice exorta: que genuit
florem dn̄m saluatorem. De quo etiam
sequitur. Et requiescet super eum spiri-
tus dn̄i. spiritus sapientie et intellectus.
spiritus consilii et fortitudinis: spiritus
scientie et pietatis. et replebit eum spiritꝰ
timoris domini. R. Aue maria gratia plena
dn̄s tecum. Spiritus sanctus superueniet in te
et virtus altissimi obumbrabit tibi. quod enim
ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei. V.
Quomodo fiet istud quoniam virum nō cogno
sco ꝛ respondens angelus dixit ei. Spiritus san-
ctus. Gloria patri. Quod enim. ¶ In tertio no-
cturno. a. ¶ Quomodo fiet istud angele dei quia
virum in concipiendo non pertuli audi maria
virgo spiritus sanctus superueniet in te et vir-
tus altissimi obumbrabit tibi. ps. Cantate do
mino. i. an̄. Super solium dauid ꝛ super regnū
eius sedebit ineternum. ps. Dn̄s reg exul. an̄
Aue maria gratia plena dn̄s tecum benedicta
tu in mulieribus. ps. Cantate. ii. V. Egredie-
tur virga de radice ie. Et flos de radice eius a-
scendet. Jube dōne benedicere. Euāgelica lectio.
¶ Secundum lucam. primo cp̄. Lctō vii

In illo tp̄e. Missus ē āgelus gabriel a deo ī ciuitatē galilee cui nomē nazareth: ad virginem despōsatam viro cui nomen erat ioseph: de domo dauid. et nomen virginis maria. Et rł. Om̄. vene. bede

Exordium nostre redēptionis fratres carissimi. hodierna sancti euāgelii lectio nobis cōmendat: que angelum de celis a deo missum narrat ad virginem. vt nouam in carne natiuitatem filii dei predicaret: per quā nos abiecta vetustate noxia. renouari: atq₃ inter filios dei computari possimus. Vt ergo ad promisse salutis mereamur dona pertingere: primordium eius intēta curemus aure percipere. Missus est inquit angelus. Lcē. R. Ecce virgo concipiet et pariet filium dicit dn̄s ꝛ vocabitur nomen eius Admirabilis deus fortis. V. Tollite portas pricipes vestras ꝛ eleuamini porte eternales ꝛ itroibit. Admi. Jube Splēdor. l. viii

Aptum profecto humane restaurationi principium: vt angelus a deo mitteretur ad virginem partu consecrādam diuino: quia prima humane perditionis fuit causa. cum serpens a diabolo mittebatur ad mulierem: spiritu supbie decipiendā. immo ipse in serpente diabolus veniebat. qui genus humanum deceptis parentibus primis immortalitatis gloria nudaret. Quia ergo mors itrauit per feminam: apte redit et vita per feminam. Jlla a diabolo seducta per serpentem: viro gustum mortis intulit: hec edocta per angelum: mundo salutis autorez edidit. Tu aūt. R. Annunciatum est per gabrielem archangelum ad mariam virginem de introitu regis. Et ingressus est per splendidam regionem aurem virginis visitare palaciū vteri. Et egressus est per auream portam virginis V. Caste parētis viscera celestis intrat gratia venter puelle baiulat secreta que non nouerat. Et egressus. Jube dōne. Ad societatē ciuiū supnorꝫ perducat nos regina angelorꝫ. l. ix.

Missus est ergo āgelus gabriel a deo. Raro autem legimus: quia apparentes hominibus angeli designentur ex nomine. Verum quotienscūq₃ fit: ideo vtiq₃ fit vt etiam noīe ipso quid ministraturi veniant insinuent. Gabriel nanq₃ fortitudo dei dicitur. Et merito tali nomine prefulget: qui nascituro in carne deo testimoniū perhibet. De quo ꝓpheta in psalmo Dn̄s fortis et potens. dn̄s potens in prelio. Jllo nimirū prelio: quo potestates aereas debellare. ꝛ ab earum tyrannide mūdum veniebat eripere. Ad virginē despōsatam viro. cui nomen erat ioseph de domo dauid. ꝛ nomen virginis maria. Qđ dicitur de domo dauid: non tātum ad ioseph pertinet: sed etiam ad mariam. R. Nascetur nobis paruulus et vocabitur deus fortis ipse sedebit super thronū dauid patris sui et imperabit. Cuius potestas super humerꝫ eius. V. Ecce aduenit dn̄ator dn̄s et regnū in manu eius ꝛ potestas et imperiū. Cuius. Glia. Cuius ps. Te deū. v. Egredietur dn̄s de loco sācto suo. Veniet vt saluet ppl'm suū. In laud. ān

Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. ān. Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dn̄m ecce concipies et paries filium. ān. Ecce in nubibus celi filius hominis veniet. ān. Beata es maria q̄ credidisti perficientur in te q̄ dicta sūt tibi a dn̄o. ā. Ecce ancilla dn̄i fiat michi scđm verbum tuum. Cap

Qui vēturus est veniet ꝛ nō tardabit iam non erit timor in finibus nostris. quoniā ip̄e est saluator noster. Deo gratias. hy. Virgo dei genitrix. V. Emitte agnum domine dominatorem terre. De petra deserti ad montem filie syon. ān. Missus ē gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph. ps. Benedictus. Oratio.

Deus q̄ de beate marie virginis vtero verbū tuū āgelo nūciante carnem suscipere voluisti. presta supplicibꝫ tuis: vt qui vere eam dei genitricem credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eūdem. Ad horas āe. de laud.

In fine hymnoꝝ. ꝟ⁹. Gloria tibi dñe. ¶ Ad primã ꝟ. ⁊ orõ vt̃s ad cõplet. ¶ Ad iii. Cap.

De celo veniet dñator dñs. et in manu eius honor et imperiũ. ℟. Veni ad liberandũ nos dñe deus virtutũ. ꝟ. Ostende faciem tuam et salui erimus. Veni ad. Gloria patri. ꝟ⁹. Ex syon species decoris eius. Deus noster manifeste veniet. Orõ vt̃s. ¶ Ad vi. Cp̃.

Docebit nos dñs vias suas ⁊ ambulabimus in semitis eius: quia de syon exibit lex: ⁊ verbum dñi de hierusalem ℟. Ostende nobis dñe miam tuã. ꝟ. Et salutare tuũ da nobis. Gloria patri. ꝟ⁹. Egredietur dñs de loco sancto suo. Veniet vt saluet populũ suum. Oratio vt̃s. ¶ Ad ix. Cap̃.

Dñs legifer noster. dñs rex noster: ipse veniet et saluabit nos. ℟. Super te hierusalẽ orietur dñs. ꝟ. Et gloria eius i te videbitur. Gloria. ꝟ⁹. Egredietur virga de radice iesse. Et flos de radice eius ascendet. Orõ vt supra. Ad vespas ãn. Spiritus sanctus in te descendet maria ne timeas habens in vtero filiũ dei. p̃s. Letatus. cap̃ Ecce virgo. In xl. ℟. Missus. ⁊ reicipit̃. hy⁹. Aue maris stella. ꝟ. Rorate. vt̃s. ãn. O virgo virginũ quomodo fiet istud quia nec primã similem visa es nec habere sequentem filie hierusalem q̃d me admiramini diuinum ẽ mysterium hoc q̃d cernitis. p̃s. Mag. Orõ vt̃s. In xl. meõria de tp̃e. Cõpletoriũ vt̃s. etiã si fuerit dies sabbati. Si p⁹ pascha euenerit i p̃ris vespis. ãn. Ecce. p̃s. Letatus. ⁊ cetã vt̃s. excepto ꝙ ℟. nõ reicipit̃ ⁊ i fine ãn. ⁊ ℟ dicit̃ allã. nec fit meõria de tp̃e. ¶ Ad cõplet. ã. Alleluya allã allã allã. hy⁹. Virgo dei genitrix. ãn. Alleluya Ecce ancilla dñi allã fiat michi secundum verbum tuum allã allã. p̃s Nũc dimittis. Cetã vt̃s. Ad mat. Inuit. ⁊ hy⁹. vt̃s iii ãe. ⁊ p̃i de p̃io noct̃ ⁊ i fine allã. ꝟ. Egredietur virga. tres l̃c. de euãgelio. P̃ria bñdictio Euãgelica lctõ. scda. Beate marie vir. fi. tertia Ad gaudia paradisi perducat nos maria mater iesu xp̃i. Tria p̃ria ℟. in fine allã. In laud. ⁊ ad hos̃ vt̃s. allã. i fine. Ad hyõs ꝟ⁹. Gl̃ia t̃ dñe q̃ natus. nec dr̃ ꝟ. Quesum⁹ autor. Cetã vt̃s. excepto ꝙ nõ dr̃ ℟. i scdis vis Cõpl. vt̃s ¶ De scã maria egyptiaca Ad vs̃. ã.

Que est ista q̃ ascendit sicut aurora consurgens pulchra vt luna electa vt sol terribilis vt castroꝝ acies ordinata. p̃i. de feria. ãn. Adiuro vos filie hierusalem si inueneritis dilectum meum vt annuncietis ei quia amore langueo. ãn. Vidi speciosam sicut columbã ascendẽtem desuper riuos aquarum cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius et circundabant eam flores rosarum ⁊ lilia conualliũ. ã. Diffusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit te deus ineternum. ãn. Accinxit fortitudine lumbos suos ⁊ roborauit brachiũ suũ ideoq̃z lucerna eius non extinguetur in sempiternũ cp̃. Mulierẽ fortẽ. ℟. Maria cui dimissa sũt peccata multa. Roga dñm vt dimittat peccata nostra multa. ꝟ. Cui propriũ est misereri semp et parcere. Roga. Gloria. Maria. hy⁹. Ad sacrũ cuius. ꝟ. Diffusa. ãn. Sicut malum inter ligna siluarũ sic dilectus meus inter filios sub vmbra illius quẽ desiderabã sedi et fructus ei⁹ dulcis gutturi meo introduxit me rex in cellã vinariam ordinauit in me caritatem fulcite me floribus stipate me malis q̃r amore langueo leua eius sub capite meo et dextera illius amplexabitur me. Orõ de ma. i xl. mẽo. de tp̃e. Inuitat̃ Deũ cuius mira clementia in maria claret egyptia. Venite adoremus. p̃s Venite. hy⁹. Ad sacrum. In. i. noc. ãn. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui columbarum. p̃s. Dñe dñs noster. ãn Sicut malũ inter ligna siluaꝝ sic amica mea iter filias. p̃s. Celi enar ãn. Nigra sũ sed formosa filia hierusalẽ ideo dilexit me rex et introduxit me in cubiculũ suum p̃s. Dñi est terra. ꝟ. Diffusa est Lctõ i.

Cum zozimas per desertum iam viginti dierum iter peregisset: inuenit ibidem beatam mariam egyptiacaꝫ toto corpore pre solis ardore denigratam habentem capillos albos vt lana. modicos non amplius ꝙ vsq̃ꝫ ad verticem descendentes. Que ab eo pluries iterrogata que esset. et vnde vel quando ⁊ ob quã

occasionem: solitudinem hanc inhabita-
re cepisset: sic aperuit dicēs. Ego egyptū
patriam habui. parētibus vero meis vi-
uentibus duodecimum gerens etatis an
num: affectum illorum spernens: in ale-
xandriam veni. ℟. Diffusa est gratia in la-
biis tuis. Propterea benedixit te deus ineternū.
℣. Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem. Pro
pterea benedixit. Lectio scda.

Sed vereor inquit sāctissime abbas
ne operum meorum audita enor-
mitas. fugam te subire compellat. Quia
cum me in egypto septemdecim annis lu
panaris conculcatione polluissē: non suf
fecit michi: nisi et hierosolimā nauigans
pruritu luxurie mee: xpi passione dedica-
ta loca macularem. ℟. Dilexisti iusticiam et
odisti iniquitatem propterea. Unxit te deus de-
us tuus oleo leticie. ℣. Propter veritatem et mā
suetudinem et iusticiā. Unxit. Lcō iii

Et quia instabat dies quo sācte cru-
cis vexillum debuit adorari: presū
ptione cum ceteris ad templum accessi. q̄
bus intrantibus: vsqꝫ tertio repulsa sū
procul. Cum delicta mea considerans: y-
magini beate marie quam delonge vide
bam conuersa. Dña inq̄ per illum quē
in ventre portasti deprecor: vt apud eum
pro me depreceris. Et si me sua permise-
rit misericordia cum ceteris crucem ado-
rare: promitto tibi ꝙ carnē meam decete
ro non maculabo. penitentiam actura.
℟. Regnum mundi et omnem ornatum seculi
contempsi propter amorem dñi mei iesu christi.
Quem vidi quem amaui quem credidi quem
dilexi. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum
dico ego opera mea regi. Quem. In ii. noct. añ
Specie tua et pulchritudine tua intende prospe
re procede et regna. ps. Eructauit. añ. Adiu-
uabit eam deus vultu suo deus in medio eius
non commouebitur. ps. Deus noster refu-
gium. añ. Reuertere reuertere sunamitis reuer
tere reuertere vt intueamur te. ps. Fundamē
ta. ℣. Specie tua. Lectio iiii.

Accedens igitur cum ceteris crucem
sanctam adoraui: cū subito vocē
audiui. si iordanem transieris bonam in
uenies requiem. Tunc exiens obuiā ha-
bui quemdam pium hominem: qui dedit
michi tres obolos. Quibus comparans
tres panes. perueni ad iordanem. sumpto
qꝫ sacro corpore dñi. nauicula transiens
hunc heremum per quadraginta annos
inhabitaui: per primos decem et septem an-
nos ardentissimas luxurie et gulositatis
tentationes sustinens. ℟. Propter veritatē
et mansuetudinem et iusticiam. Et deducet te
mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia et vide et
inclina aurem tuam et obliuiscere populum tu
um et domum patris tui. Et. Lectio v.

Precor autem te pro me orare nō ces
ses. et in die cene dñi ad me huc re-
deas: sacrum dñi corpus tecum deferens.
Nam a die qua huc veni: cōmunionem
dñicam non accepi. Annuit ille precibus
deprecantis. et ipsa repetēte desertum. ab
bas ad propria rediit: impatienter ferens
statuti temporis moras. ℟. Vidi speciosam
sicut columbam ascendentem desuper riuos a-
quarum cuius inestimabilis odor erat nimis in
vestimentis eius. Et sicut dies verni circunda-
bant eam flores rosarum et lilia conuallium. ℣.
Que est ista que ascendit per desertum sicut
virgula fumi ex aromatibus myrrhe et thuris.
Et sicut dies verni. Lectio vi

Igitur reuoluto anno dum dies dñi
ce cene propinquaret: accepit zozi-
mas sacrum dñi corpus. et ad ripam ior-
danis veniens. ex alia parte mulierē stā
tem prospexit. que super aquas facto cru
cis signaculo iuit. et ad zozimam vsqꝫ per
uenit. Quod videns senex obstupuit. et
ad pedes eius humiliter se prostrauit. ℟.
Maria. Quere in vesperis. In iii. noct. añ. O
q̄ pulchra est casta generatio cum claritate. ps.
Cantate. i. añ. Tota pulchra es amica mea et
macula non est in te. ps. Dñs regn̄. añ. Veni
electa mea et ponam in te thronum meum quia

concupiuit rex speciem tuam. ps. Cantate. ii.
℣. Adiuuabit eam. ¶ Lectio vii.

Qui illa. Vide ne feceris cum sacramenta dominica penes te habeas et sacerdotii dignitate fulgeas. Et percepto sacramento rogauit eum. vt etiam sequenti anno iterum ad se redire dignaretur. Tūc illa facto super aquas signo crucis: vt prius rediit: et heremi solitudinem petiit. Senex vero similiter: ad monasterium reuersus est. ℟. Veni electa mea et ponam in te thronum meum. Quia concupiuit rex speciem tuam. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede et regna. Quia concupiuit. ¶ Lectio viii.

Sequenti vero anno zozimas ad locum vbi primo eam inuenit rediit. et eam ibi expirasse repperit. Qui lachrimas fundens: ipsam tangere non presumpsit. Conuersus autem ad caput eius vidit litteras in terra descriptas: ita continentes. Sepeli zozimas misere marie corpusculum. Redde terre puluerem suum et ora pro me ad dn̄m. ad cuius preceptum secunda die aprilis reliqui hoc seculum. ℟. Ista est speciosa inter filias hierusalem sicut vidistis eam plenam caritate et dilectione. In cubilibus et in ortis aromatum. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede et regna. In cubilibus. ¶ Lcō ix.

Tunc senex cognouit quod mox vt dn̄i sacramentum accepit: et ad desertum rediit: vitā finiuit. Cumque zozimas terram fodere vellet: et pre siccitate et duricia non posset: vidit leonem mansuete ad se venientem. Cui dixit. Sancta hec mulier precepit sepeliri corpus suum. et ego cū sim senex fodere non possum: nec aptum etiam habeo firmamentum. Tu ergo terram fode. Tunc leo cepit fodere et aptam foueam preparare. Quo peracto et sepulto corpore: leo vt agnus mansuetus abiit. et senex ad suum monasterium glorificans deum venit. ℟. Audi filia. ∟ de cōi. ps. ∟ Te deū. ∟ ℣. sac. ∟ Specie tua. ∟ In laud. ān. ∟ Emissiones. ∟ cū ceteris. cp̄. ∟ Accipit. hy. Huius obtentu. ℣. Elegit. ∟ de cōi ā. In procellis huius naufragii nobis esto portus refugiū atque tua festa colētibus tuis sctis succurre precibus et meritis maria. ps. Bened. Orō

Largire nobis clementissime pater quod sicut beata maria egyptiaca: dominum nostrum iesum xp̄m super omnia diligendo: suorum obtinuit veniam peccaminum: ita nobis apud misericordiam tuam: sempiternam impetret beatitudinem. Per eundem dn̄m nostrum. ∟ Meōria de tp̄e. Ad horas āe. de laud. cet̄a sicut de vna nō virgine. Orō vts̄. Ad vespas ā. ∟ Pulchra es. ∟ Cp̄m. ℟. hy. et ℣. vts̄. ān. ∟ Quā pulchra es et quam decora carissima in deliciis statura tua assimilata ē palme vbera tua botris caput tuum vt carmelus collum tuum sicut turris eburnea veni dilecte mi ingrediamur in agrum videamus si flores parturiūt si floruerūt mala punica ibi dabo tibi vbera mea. p̄. M ∟ Orō vts̄ Si autē post pascha fiat. in vespis fiet vts̄. excepto quod ℟. non reincipitur. et in fine āe. et ℟. dicetur allā. cetera vts̄. In matut. Inuitat. et hy. vts̄. super tres p̄os de nō virgine. ān ∟ Allelupa allā allā. ℣. Diffusa. ∟ De legenda fient iii. lect. Pr̄ia bened. ∟ Benedictionē perpetuā. scd̄a. Qui confregit. ∟ q̄ semp dicitur scd̄a vsque ad penthecostē. tertia. Spiritus sancti gratia. ℟. Regnum mundi. Vidi speci. Maria cui. ps. Te deum. ān. Emissiones. ∟ cū ceteris. Cet̄a oīa vts̄. et dicetur allā in fine āe. et ℟. In scd̄is vespis non dicitur ℟. ¶ De sancto ambrosio in xl. Ad vesperas ān ∟ Similabo. ∟ cum ceteris. cp̄m. ∟ Ecce sacerdos. ℟. Sancte. ∟ et reincipitur. hy. ∟ Iste confessor. ℣. Ora pro nobis. ∟ Orō de matut. Inuitat. hy. et cet̄a de cōi ∟ Lcō i.

Ambrosius filius ambrosii prefecti rome cū in cunabulis ī atrio pretorii esset positus et dormiret: examen apū subito adueniens. faciē eius et os ita compleuit: vt quasi in alueolum suum intrarent: pariter et exirent. Que postea euo-

lantes.in tātam aeris altitudinem sub-
leuate sunt: vt ab humanis oculis mini
me viderētur. Quo peracto: territus pa-
ter ait. Si vixerit infātulus iste aliquid
magni erit. ℞. Euge. Lectio ii.

Rome igitur litteris eruditus cum
causas pretorii splēdide peroraret:
a valentiniano imperatore ad regendā
liguriam emiliāq; prouincias directus ē.
Cumq; mediolanū venisset: et ibidem epi
scopus tunc decessisset: conuenit populus
vt sibi de episcopo prouideret. Sed cum
inter arrianos et catholicos. de eligendo
episcopo seditio nō modica oriretur: illuc
ambrosius causa sedande seditionis per-
rexit. Et statim vox infantis insonuit:
dicens ambrosium episcopum. Cui voci
omnes vnanimiter cōsenserunt: ambro-
sium epm acclamantes. Lectio iii

Quo ille cognito vt eos a se terrori-
bus remoueret: ecclesiam exiēs tri
bunal conscendit: et contra consuetudi-
nem suam tormēta personis adhiberi ius
sit. Quod cum faceret: populus nichilo-
minus acclamabat. peccatum tuum su-
per nos. Tunc ille turbatus domum re
diit. et philosophiam profiteri voluit. Qđ
vt ne faceret: reuocatus est. Tūc publicas
mulieres publice ad se īgredi fecit: vt his
visis ab eius electiōe pplm reuocaret. L. iiii.

Sed cum nec sic proficeret sed semp
populum peccatum tuum super
nos acclamare videret: fugam media no
cte petiit. Coactus tamen: pontifex tan-
dem efficitur. Cum quadam vice pro or-
dinando episcopo iuisset: et iustina vellet
de sua arrianorum secta episcopum ordi
nare: vna de suis ceteris impudentior am-
brosium per vestimentum apprehendit.
volens ad suam partem illum trahere:
vt ab eis celsus cum violentia extra eccle
siam pelleretur. Cui ābrosius. Et si ego
indignus sum tanto sacerdotio: te tamē
in qualemcunq; sacerdotem manus inii

cere non licet. Unde timere debuisti diui
num iudicium. Quod factum rei exitus
confirmauit. Nam die alio mortuam ad
sepulchrum vsq; deduxit: gratiam pro cō
tumelia rependens. Quod factum val-
de omnes perterruit. Lectio v.

Alia vice cum beatus ambrosius p
ciuitatem pergeret: quidam casu
lapsus est. et in terra prostratus iacebat.
Quod videns alter ridere cepit. Cui am
brosius. Et tu q̄ stas: vide ne cadas. Quo
dicto: statim lapsum doluit suum: qui ri
serat alienum. Quadam etiam vice am
brosius ad palaciū macedonii magistri
officiorum vt pro quodam intercederet
venit: sed cū fores clausas inuenisset: nec
intrādi copiam habere potuisset: ait. Et
tu quidem venies ad ecclesiam: et aptis
ianuis ingredi non valebis. Elapso ali
quo tempore metuens inimicos macedo
nius: ad ecclesiā fugit. et patētibus ianu
is aditum reperire non potuit. lcō vi.

Fuit et tante abstinentie: q quotidie
nisi in sabbato et die dñico. et festis
precipuis ieiunabat. Tante etiam largi
tatis erat: q omnia que habere poterat:
ecclesiis et pauperibus nil sibi retinens
tribuebat. Tante compassionis. vt cum
aliquis lapsum suum sibi confitebatur.
sic amarissime flebat: q illum similiter
flere compellebat. Tāte humilitatis ac
laboris. vt libros quos dictabat propria
manu scribebat: nisi cum īfirmitate cor-
poris grauaretur. Tāte autem pietatis
et dulcedinis: vt cum alicuius sancti sa-
cerdotis vel episcopi sibi obitus nuncia-
retur: sic amarissime flebat: vt vix conso
lari valeret. Lectio vii.

Cum autem interrogaretur cur vi-
ros sanctos qui ad gloriam profi-
ciscebantur sic fleret: aiebat. Ne putetis me
flere q recesserint: sed quia precesserint: et
quia difficile inuenietur: qui tam dignus
eius officio habeatur. Tante etiam con-

stantie et fortitudinis: q̄ theodosii imperatoris. ceterorumq̧ principum vicia nō palpabat: sed eos voce libera constantissime arguebat. Cum quidam flagicium perpetrasset: ⁊ coram eo adductus fuisset dixit ambrosius. Oportet illum tradi sathane in interitum carnis: ne talia deinceps audeat perpetrare. Quem eodē momento cū adhuc sermo esset in aure eius: sp̄s immundus discerpere cepit. l. viii

Eo tempore quattuor dyaconi eius inuicem conuenerunt tractantes inter se: quis post eius obitum episcopus esset. Cum ergo a loco vbi vir dei ambrosius iacebat longe essent. et simplicianū ita silenter nominassent: vt vix inuicem se audirent: ille ab eis longe positus tertio exclamauit: senex. sed bonus. Quod audientes territi fugerunt: et illum post eius obitum elegerunt. Lectio ix

Honoratus vero vercellus. qui beati ambrosii exitum expectabat: cum se sopori dedisset: vocem se tertio clamantem audiuit. Surge: quia modo est recessurus. Qui consurgens mediolanum cō citus venit. et dn̄ici corporis sacramentū dedit. et vltimum spiritum inter verba orationis efflauit. Floruit circa ān̄os domini ccc. l. Cum autē in nocte pasche corpus eius ad ecclesiam fuisset delatum plurimi infantes baptisati stellā sup corpus eius se videre narrauerunt. ℟. Sancte. Cetera de cōi. ¶ Oratio.

Deus qui in diuersis nationum populis preclaros vere fidei doctores constituisti: concede quesumus. vt omēs qui ad sanctissimi doctoris nostri ambrosii festa conueniunt: p̄ntis prosperitatis gaudiū: ⁊ future beatitudinis glīaʒ cōsequantur. Per d. Ceťa sicut de sctō gregorio preter orōnem. Si post pascha fuerit in p̄ris vesperis Allelupa. scd̄m fer. ℟. nō reincipitur. ⁊ dicitur allā in fine. Ceťa vt s̄. ¶ In matut. Inuitať. Allelupa allā. hy⁹. Jesu redēptor. Iuper tres prios p̄os de vno cōfessore. ā. Allelupa allā allā. v⁹. Ora pro nobis beate. Benedictiones vt s̄. marie egyptiace. iii. lecť. de legenda preceď. ℟. Euge. Ecce sacerdos. Sancte. in fine allā. p̄s. Te deum. v⁹. sacerď. Inueni dauid ¶ In laudibʒ ān Allelupa allā allā allā. p̄s. Dn̄s regnauit. cū cetis. cp̄. hy⁹. ⁊ v⁹. vt s̄. Ad beneď. ān Euge. Oratio vt s̄. Ad i. ān Allelupa allā allā. Ad iii. ān Allā allā allā allā. ℟ Sancte. nec dicitur ī fine allā. ceťa vt s̄. Ad vi Allā allā allā allā. Ad ix. Allā allā. ceťa vt s̄ In v̄is ān. Allā. scd̄m fer. nec dr. ℟. Ad mag. ān Amauit. Orō vt s̄. ceťa vt s̄. ¶ Leonis pape meō. de cōi. Eufemie v̄gis ⁊ marť. meō. orō.

Concede quesumus omnipotens deus. sctē martyris tue eufemie nos gaudere solennitate: eiusq̧ suffragantibus meritis: ab omnibʒ nos absolue peccatis. Per dn̄m ¶ Tyburcii valeriani ⁊ maximi. ā. Istoꝝ. de cōi. Si ī tp̄e paschali. ā. Filie hierl̄m vt īfra de scō dyonisio. v. Letamini. orō

Presta quesumus omnipotens deus vt qui sanctorum martyrum tuorum tyburcii valeriani et maximini solennia colimus: eoꝝ etiam virtutes imitemur. Per dn̄m. Si in xl. ante feriā iiii. in cena dn̄i euenerit: fiet de eo meōria vt s̄. Si deinceps vsq̧ post oct. pasche. ⁊ annotinū nichil penitus fiet quia nō est moris transferre festa iii. lecť. si postea extra dn̄icā euenerit: fient iii. lecť. more paschali. Benedictiones ad diem pertinētes. scd̄a. Qui confregit. Lectio prima

Tyburcius et valerianus ad hoc vacabant quotidie vt preciosas martyrum facerent sepulturas elemosinis etiam et operibus pietatis insistētes. Qui tēti ab apparitoribʒ: stati almachio p̄sidi presentanť. ℟. Tristicia. vt īfra dyonisii. l. ii.

Almachius vero his verbis agressus est eos dicens. Cum vos nobilitatis titulus clarissimos fecerit nasci: cur per nescio quam superstitionem īfelices et degeneres vos exhibetis. Nam facultates v̄ras audio vos nescio p̄ quas viles

personas exponendo cõsumere. l.iii

Respondens tyburcius dixit. Optinã dignent nos seruos suos cõputare quorum tu nos estimas esse collegas: qui contempserunt hoc quod videtur esse et non est. Almachius dixit. Quid verborũ circuitu immoramur? Tunc iratus almachius dixit carnificibus: vt ducerẽtur ab eis ad pagũ vbi erat statiũculum iouis. et iussit vt si noluissent ambo sacrificare: pariter sententiam capitalem subirent. Qui cum nollent sacrificare: capite truncati spiritum xpo reddiderunt. Cetera vt ĩfra in ĩuentione dyonisii. & fiũt meõrie cões vtš. Si dñica post oct. pasche & ãnotinũ euenerit ad meõ. ãn. Sancti et iusti. Et ad memoriã oĩm sctõꝝ. Lux. Ceta vtš. preter orõnẽ

In inuẽtione sancti dyonisii sociorumqȝ ei9 Ad vesperas si fuerit feria scđa ãn. Allã. iiii. p̃s. Dilexi. ã. Allã. v. p̃s. Credidi. ãn. Allã. ii. p̃s. Laudate. ã. Allã. ii. p̃s. Ad dñm cũ. ã. Allã. iii p̃s. Leuaui. feria iii. ã. Allã. iiii. p̃s. Letat9 Allã. iii. Ad te leuaui. Allã. iiii. Nisi qr dñs. Allã. iiii. Qui cõfidũt. Allã. ii In conuertẽ. feria iiii. Allã. iii. Nisi dñs. Allã. ii. Bti oẽs. Allã. iii. Sepe. Allã. iii. De profundis. Allã. ii. Dñe nõ est. feria v. Allã. ii. Memento. Allã. ii. Ecce q̃ bonũ. Allã. iiii. Laudate. Allã quoniam ineternum allã misericordia eius allã allã. Confitemini. Hymnum cãtate nobis allã de canticis syon allã. Sup flumina. feria vi. Allã. iiii. Cõfitebor. Allã iiii. Dñe probasti. Allã. iiii. Eripe. Allã. iii. Dñe clamaui. Allã. vi. Voce mea Sabbato. Allã. iii. Benedictus. Allã. iii. Exaltabo. Allã. ii. Lauda aĩa. Allã. iii. Laudate dominũ qm̃. Allã. iii. Lauda hierl'm. Die dñica. Allã. iiii. Dixit dñs Allã. ii. Confitebor. Allã. iiii. Beat9 vir. Allã. iiii. Laudate pueri. Allã. iii. In exitu. Capitulũ.

Sancti et iusti ĩ dño gaudete: vos elegit deus in hereditatem sibi. ℟. Preciosus dñi dyonisius in agone nouissimo orabat dicens. Nunciam dñe per coronam martyrii cũ fratribus meis seruis tuis suscipe me allã. ℣9. Athleta dñi dyonisius psallebat dicens. Nunc. Gloria. Allã. hy9. Sanctoꝝ meritis. et dicitur totus. ℣9. Letamini in dño. ãn. Filie hierusalem venite et videte martyres cũ corona qua coronauit eos dñs in die solennitatis & leticie alleluya allã. p̃s. Magñ. Orõ de matut. Meõ. oportune virginis. Hec virgo. ℣9. Diffusa. orõ. Exaudi nos. Si ppter festũ pasche & oct. oporteat istud festum. vel etiã alia festa transferre. q̃re ordinariũ post In ãno. Ad cõpl. ã. Allã. iiii. p̃s. Cum inuocarẽ. cũ cetis. Hy9.

Iesu saluator seculi verbum patris altissimi lux lucis inuisibilis custos tuoꝝ peruigil. Tu fabricator oĩm discretor atqȝ tempoꝝ fessa labore corpora noctis quiete recrea. Te deprecamur supplices vt nos ab hoste liberes ne valeat seducere tuo redemptos sanguine. Vt dum graui in corpore breui manemus tẽpore sic caro nostra dormiat vt mens in xpo vigilet. Quesumus autor oĩm ĩ hoc paschali gaudio ab omni mortis impetu tuum defende populum. Gloria tibi dñe qui surr̃. cpm. Tu in nobis. ℣. Custodi nos ãn. Allã resurrexit dñs allã: sicut dixit vobis alleluya allã. p̃s. Nunc dim̃. Preces vtš. oratio Veritas. Inuit. Allã allã. p̃s. Venite exultemus. hy9. Rex gloriose. In noct. sup p̃os ãn Allã allã allã. p̃s. Beatus vir q̃. p̃s. Quare fre. p̃s. Cũ inuocarẽ. ℣9. Letamini. Iube dõne. Benedictionẽ ppetuã. quocũqȝ die eueñ. l. i.

Quartus a clodoueo qui primus regum francoꝝ: ad cultum dei docẽte beato remigio remensi episcopo cõuersus est. clotarius filius childerici regnuȝ sortitus est. Qui elaborata a maioribus potitus dignitate. cum & alia strenue gesserit: tamen precipue illud memorabile sue potentie posteris reliquit indicium: quia rebellantibus aduersum se saxonibus ita eos armis perdomuit: vt omnes virilis sexus eius terre indigenas: q̃ gladii quem tunc forte gerebat longitudinẽ

excessissent peremerit. Quippe vt iunioribus tumoris ausum: recordatio illius vitalis seu mortiferi gladii amputaret: tanta francorum potentia: tanta regũ animositas erat. ℞. Tristicia vestra allelupa. Conuertetur in gaudium allá alleluya. ℣. Mundus autem gaudebit et vos plorabitis sed tristicia vestra. Conuertetur in. Jube domne benedicere. Qui confregit. Lectio ii.

Huic fuit filius nomine dagobertus qui patri succederet: et industria dignus et viribus. Hic cũ adolescentie etatem: vt genti francorum moris est venationibus exerceret: agere ceruum die quadam instituit. Qui facile repertus oblatrantibus atqȝ certatim insequentibus canum agminibus. ea pernicitate qua illud animal fertur: siluas montesqȝ et siqua occurrerẽt flumina transiens: neqȝquã canum industriam conatus est effugere. Tãdem ergo victus: ad vicum qui catuliacus dicitur se contulit. Hic ab vrbe que lutecia siue parisius vocatur quiqȝ ferme milibus abest. ℞. Preciosa in conspectu dñi allelupa. Mors sanctorum eius allá ℣. In conspectu omnis populi eius in atriis tuis hierusalem. Mors. Jube. Sps sácti grá. Et sic vsqȝ ad pentheco. diebus ix. lect. quando non legitur euangeliũ. Lectio tertia.

Siquidem in ea vrbe. reges francorum maxime vitam degere consueuerant. Jn eo sane vico tempore domiciani: qui secundus a nerone in christianos arma corripuit: primum memorate vrbis episcopum beatum dyonisium: cũ quo rusticum et eleutherium quorum alter presbiter alter dyaconus erat: pro christi nomine in conspectu ipsius ciuitatis ĩteremptos: quedam materfamilias nomine catula: a qua vico ductum nomen dicunt: quia palam non audebat: clam sepulture mandauit. Signauit tamen locum: vt rei geste iunioribus constaret noticia. Sicqȝ ĩcomparabilis thesaurus vsqȝ ad tẽpora dagoberti inibi latuit. Qui dictorum martyrum corpora miraculo reperiens: in alium eiusdem vici locum vbi iam gloriose requiescunt: summa cũ veneratione transtulit. decimo kl'. maias eorumqȝ memoriam auro preciosissimo ɿ gemmis exornauit: atqȝ vt diuina laus perpetuo a fidei cultoribus inibi ageretur: plurima ɿ ingentia predia addidit. ℞. Filie hierusalem venite et videte martyres cũ corona qua coronauit eos dñs. In die solennitatis et leticie allelupa. ℣. Quoniam confortauit seras portarum tuarum benedixit filiis tuis in te. In die. Gloria patri. ps. Te deum. ℣. Exultabunt sancti in gloria. In laudibȝ ãn. Allelupa allá allá allá. ps. Dñs regnauit. Cp. hy. et ℣. de pluribȝ martyribȝ. ãn. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe allá et eternitas tẽporum allelupa allá. ps. Benedictus. Oratio

Omnipotens sempiterne deus. qui per gloriosi bella certaminis ad imortales triumphos: martyres tuos dyonisium rusticum et eleutherium extulisti: da cordibus nostris dignam pro eorum sacratissima inuentione leticiam: vt quorum corpora pio amore amplectimur: eorum precibus adiuuemur. Per dñm. ¶ Opportune virginis. ãn. Veni sponsa. ℣. Elegit eam. orõ. Exaudi nos. Ad primã ãn. Allelupa allelupa allá. ps. Deus in noĩe. cũ ceteris. Si dñica fuerit ad procel. vt dñica oct. pasche. et sic vsqȝ ad ascẽsionẽ de quocũqȝ fiat ¶ Ad iii. ãn. Allelupa allá allá allá. cpm. Reddet deus. ℞. Letamini in dño allá. ℣. Exultent iusti. ceta Orõ vts. ¶ Ad vi. ãn. Allelupa allá allá allá. cpm. Sancti ludibria. ℞. Exultent iusti allelupa allá. ℣. Justi autem imperpetuum viuent. Oratio vts. ¶ Ad ix. ãn. Allelupa allá. Ceta de cõi ¶ Ad vesperas super pos ãn. Allelupa. scdm feriá. cpm. hy. et ℣. vts. ãn. Sãcti tui dñe florebunt sicut lilium allelupa et sicut odor balsami erunt ante te ineternum allelupa allelupa. ps. Magnificat. Oratio vts. ¶ Memoria de sancto georgio. ã. Filie hieru

salem. ℣. Gloria et honore. ⸿ Oratio de mat. In ecclia parisieñ. fit duplũ. et vespere de ipo vt infra Allā. scdm feriā. cpm ⸿ Iste sanctus. ℟. Exur gat in laudes georgii martyris deuota solenni tas hodie. Nam miles intrepidus procedens in publicum predicauit fidem firmauit instabiles nactusqꝫ martyrii candidatum allelupa allā. ℣. O vera fides cruore patefacta purpureo q̃ christum fassa est habitu christianitatis assum pto. Nam miles. ¶ Hymnus

Scandit celum mittens telum draco ni figēs acrius: flagrans miles nostras viles terras linquēs georgius Hic venustus haud exustus florem indutus speciem: intus nitet cum euitet obscenaꝫ mundi faciem. Docet rudes hoc quos tu des christe deus clementiam: quos cōuer tit et auertit baptismi prebens gratiam Fraudem cernit hanc concernit vnum prospectans demonum: quem delusũ cru ce fusum mittit auerno dissonum. Pa trem natum miles datum alumnum depo sce meritis: vt victores allectores truda mus procul abditis. Amen. ℣. Ora pro no bis dñm martyr. ān. Georgi miles egregie dra conis fauces hasta confodiens depelle profugũ tclo ne seuus mentes obtenebret allā. ps. Mag ⸿ Orō de mat. Memōria reguli epi ꝛ cōfesso. ⸿ Si milabo. ℣. Iustum orō. Da quesumus. ⸿ In uitat. ⸿ Allelupa allā. ps. Venite. hy. Deus tuoꝝ militũ. vel Scandit. ⸿ vrs. In noct. ān Allelupa allā allā. ps. Beatus vir. ps. Qua re fremuerunt. ps. Dñe q̇d mul ℣. Gloria et ho. vel. Ora pro nobis. ¶ Lectio pria

Dacianus dixit ad sanctum georgiũ Que te tam furiosa incitauit au dacia: aut cuius officii munimine ista te mere prosequeris. vt nō solum nobis au dacter iniurias irroges. verumetiam et deos nostros venerabiles. qui toti mun do subueniunt demones esse dicas: Fate re tu ex qua prouincia vel ex qua ciuita te huc aduenisti: vel quo nomine vocite ris: Sanctus georgius dixit. Christian⁹ sum et dei seruus. patrie mee comitatum gerens huc veni. Sed nunc temporales huius seculi dignitates contemno: vt his exutus possim dei omnipotentis expedi tius adherere imperio. Dacianus dixit. Erras georgi. Sed nunc tandem resi pisce: et immola inuictissimo deo apol lini. Cui sanctus georgius respondit. Cui potius debemus exhibere cultu ram: domino iesu christo redemptori om nium seculorum. aut apollini omnium actori demoniorum: Quo audito dacia nus iussit eum in equuleo leuari: atqꝫ ex tensum membratim vngulis corpus ei⁹ lacerari. Deinde iussit eum in ima car ceris trudi. vsqꝫ dum excogitaret: quibꝫ artibus eius constantiam euincere pos set. ℟. Beatus vir qui metuit dominum alle lupa In mandatis eius cupit nimis allelupa al lelupa allā. ℣. Potens in terra erit semen eius generatio rectoꝝ benedicetur. In. lc. ii.

Igitur sequenti die iussit eum suis aspectibus sisti. Iussitqꝫ ministris vt rotam eneam efferrent: et gladios a cutos in eam figerent. atqꝫ sanctũ mar tyrem super eam ponentes ex alto dimit terent. Hoc cum vidisset sanctus georgi us: orauit dicens. Domine in adiutoriũ meum intende: domine ad adiuuandum me festina. Et hec dicens positus est in rotam. Que dum volueretur: comminu ta est. Martyr autem christi illesus per mansit. Quod cum dacianus vidisset: di xit ad sanctum georgium. Quousqꝫ tui ero patiens: vel quousqꝫ maleficia tua preualebunt: Per deum solem. atqꝫ per omnes deos immortales: diuersis te faci am cruciatibus interire. Cui beatus ge orgius respondit. Mine tue quibus me terreri estimas: temporales sunt. Vnde non terreor quoscunqꝫ michi cruciatus impendere volueris. ℟. Letabitur iustus in domino et sperabit in eo et laudabũtur. Om nes recti corde allelupa allelupa. ℣. Letamini

in domino et exultate iusti et gloriamini. Omnes recti corde. ¶ Lectio tertia.

Sedens itaq; impiissimus dacianus pro tribunali. huiusmodi adversus sanctum georgium martyrem christi dictauit sententiam dicens. Georgium omnium scelerum signiferum. omniumq; autorem criminum. precipio in faciem prostratum. per omnes vicos et plateas. vtpote sacrilegum et vere homicidam atq; reum maiestatis trahi. ac diu tractum gladio perimi. Cumq; a ministris traheretur: impetrata orandi licentia dixit. Gratias tibi ago domine deus celi et terre. qui michi famulo tuo victoriam contra inimici furentem rabiem donare dignatus es. Cumq; hec et alia multa diceret: muniens se sancto signaculo crucis in nomine domini nostri iesu christi a spiculatore percussus est. corpusq; eius in eodem martyrii loco relictum est. Sed venientes capadocie regionis viri excellentissimi primi ciuitatis christiani qui in eius agone certaminis presentes affuerāt: sanctum corpus eius nocturno silentio abstulerunt. et preciosis conditum aromatibus sepelierunt ī eadem ciuitate. ℟. Filie hierusalem. ¶ vt infra marci. ps. Te deum. ¶ ℣. sacerd. ¶ Posuisti domine super. ¶ et cetera. In laudibus ān. ¶ Alleluya. iiii. cpm. Beatus vir qui suffert. hyꝰ. Martyr dei. vel. ¶ Hymnus.

O athleta virgo leta georgi fulgens laurea te laudamus hic ouamus lux ecce surgit aurea. Fide rectus spe puectus quem feruens ignit caritas: mortem spernit vitam cernit o lux beata trinitas. Multa terror vicit error multorum palam dissonat cum egressus vir nec fessus vox clara ecce intonat. Christum fatur quo ditatur strages firmatur comitum stat tribunus princeps vnus deus tuorum militum. Ergo fortem contra mortem poscat mens ducem saucia vt assistat que nunc distat eterna celi gloria. Amen. ℣. Iustus vt palma florebit. ān. Hic vir despiciens mundum et terrena triumphans diuitias celo condidit ore manu allā allā. ps. Benedictus. ¶ Oratio.

Deus qui nos beati georgii martyris tui meritis et intercessione letificas: concede propicius. vt qui eius beneficia poscimus: dono tue gratie cōsequamur. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum Qui. ¶ Memoria reguli ān. ¶ Serue bone et fidelis. ℣. Posui adiutoriū Oratio. Da quesumus. ¶ Ad primam ān. Alleluya alleluya alleluya. ¶ Ad tertiam ān. Alleluya alleluya alleluya alleluya. cpm. Hic est vir. ℟. Gloria et honore coronasti. ¶ Oratio vt s. ¶ Ad sextam ān. ¶ Alleluya alleluya alleluya alleluya. cpm. Hic vir despiciens mūdum. ℟. Posuisti dn̄e. ¶ Ad nonam ān. ¶ Alleluya alleluya. cpm. Iste cognouit. ℟. Iustus vt palma florebit. ℣. Scuto bone voluntatis. ¶ Oratio vt s. ¶ Ad vesperas ān. ¶ Alleluya. ¶ de feria. Cetera vt s. Ad magn. ān. ¶ Hic est vere martyr q̄ pro xp̄i noīe sanguinē suū fudit q̄ minas iudicū nō timuit nec terrene dignitatis gloriā q̄siuit sed ad celestia regna feliciť puenit. Orō vt s. ¶ Marci euāgeliste super ps ān. ¶ Allā. ¶ scdz feriā. cpm. ¶ Iste sctūs. ℟. Filie hierusalem venite et videte martyrem cum corona qua coronauit eum dominus. In die solennitatis et leticie alleluya. ℣. Quoniam confortauit seras portarum tuarum benedixit filiis tuis in te. In die solennitatis. hyꝰ. Beate martyr. ℣. Ora pro nobis dominum martyr. ān. Filie hierusalem venite et videte martyrem cū corona qua coronauit eum dominus in die solēnitatis et leticie alleluya alleluya. ps. Magnificat. ¶ Oratio de matutinis. Inuitatoriū. ¶ Alleluya alleluya. ps. Venite exultemus. hyꝰ. Beate martyr. ¶ In nocturno super psalmos ān. ¶ Alleluya alleluya allā. ps. Beatus vir. Quare fremuerūt. Dn̄e quid multi. ℣. Ora pro nobis dominū martyr. ¶ Si fuerit dominica: quere post officium. ¶ Lectio prima

Cum venerabilis marcus euangelista ingressus esset terram egypti vbi infirmos sanabat. leprosos mundabat. spiritus multos nequissimos per gratiam xpi solo sermone pellebat: plurimi per eum in dñm iesum christum crediderunt: destruentesqꝫ ydola sua. lucosqꝫ succidentes baptisati sunt. Dehinc etiam reuelatur ei per spiritum sanctum ad alexandriam pergere: ⁊ serere bonum semen diuini sermonis. Venerabilis ergo marcus alexandriam die secunda peruenit. et ibi cum predicatione eius plurimi facti essent credentes in domino: audierunt viri ciuitatis: quia galileus quidã ibidem venerat: qui deorum sacrificia destrueret: et querebant interficere eum: ponentes plurimas insidias. ℞. Beatus vir

Vñs de sctõ georgio. Lcõ ii.

Tunc finem suum beatissimus marcus inspiciens. manusqꝫ suas extendens in celum dixit. Gratias tibi ago iesu christe qui non me dereliquisti: sed annumerasti cum sanctis tuis. Obsecro te domine suscipe in pace animam meam: et nõ patiaris a tua gratia separari Hec cum dixisset: dominus iesus venit ad eum ĩ habitu quo fuerat cum discipulis suis: et in ea forma qua fuit anteꝙ pateretur: ⁊ ait ei. Pax tibi marce noster euãgelista. Et ille respondit Domine meus iesu christe Et abiit. Mane autem facto conuenit multitudo ciuitatis. et educentes eum de custodia: miserunt funem in collo eius: ⁊ trahebant eum. Sanctus autem marcus cum traheretur gratias agebat dño iesu xpo dicẽs. In manus tuas cõmendo spm meum. Et hec dicens: tradidit spm. ℞. Letabitur. Sermo beati. Lcõ iii

Oportet fratres dilectissimi vt flagella dei que metuere ventura debuimus: saltem presentia et experta timeamus. Conuersionis nobis aditum dolor aperiat. et cordis nostri duriciã ipsa quã patimur pena dissoluat. Vt enim propheta teste predictum est: peruenit gladius vsqꝫ ad animam. Ecce etenim cũcta plebs celestis ire mucrone percutitur: et repentina singuli cede vastantur. Nec langor mortem preuenit: sed langoris moras vt cernitis mors ipsa precurrit. Percussus quisqꝫ ante rapitur: ꝙ ad lamenta penitentie conuertatur. Proinde fratres carissimi. contrito corde et correctis operibꝫ ab ipso ferie quarte diluculo septiformis letanie deuota ad lachrimas mente veniamus: vt districtus iudex cum ob culpas nostras nos punire desiderat: ipse a sentẽtia proposite damnatiõis parcat Quã exhortationem beati gregorii ideo huic opusculo inserẽdam putauimus. vt a quãta perfectione predicatiõis initium sumpserit monstraremus. ℞. Filie hierusalem

In laudibꝫ ãn. Alleluya allã allã allã. cap Beatus. hy⁹. Martyr dei. Ꝟ⁹. Justus vt pal. ãn. Hic vir. Vñs de sctõ georgio. Oratio.

Deus qui beatum marcum euangelistam tuum euangelice predicationis gratia sublimasti. tribue quesum⁹: eius nos semper et eruditione proficere: ⁊ oratione defendi. Per dñm. Memoria de ieiunio. ãn. Confitemini alterutrum peccata vestra ⁊ orate pro inuicem vt saluemini allã. ꝟ. Ostẽde nobis dñe miam tuã. Et salutare. Orõ.

Presta quesumus omnipotẽs deus: vt qui in afflictione nostra de tua pietate confidimus: contra omnia aduersa: tua semper protectione muniamur. Per dñm. Ad horas sicut de sancto georgio. preter orationẽ. Et fit processio ad sanctũ paulũ vt in processionꝰ. continetur. Ad vesperas super ps ãn. Alleluya. Lcõm ãn fer. Cpm. hy⁹. et ꝟ. vñs Ad magñ. ãn. Hic est vere martyr qui pro christi noĩe sanguinẽ suũ fudit q̃ minas iudicuꝫ nõ timuit nec terrene dignitatis gloriã q̃siuit. sed ad celestia regna feliciter peruenit allã. Orõ vñs nec fit memoria de ieiunio. Nota ꝙ si festum predictũ aliqua die dñica post oct. pasche euenerit:

totũ fiet de festo. ⁊ de duabus p̄mis lect. fient
tres nec fiet meõria de letania. feria autẽ ii. fiet
ieiuniũ ⁊ procel. In mat. de fẽ. iii. lect. de sermõe
Oportet fratres. q̄ est iii. lect. sctī marci. ℟.
de hystoria. Expositio vero ad dn̄icã ptinens di
cetur aliqua die preced. vel subsequẽtis ebd. Et
ad laud. ãn. Allã. cetã de tp̄e. ꝟ⁹. Gauisi sunt
Ad bened. ã. Confitemini. Oratio vt s̄. Ad ho
ras orõ de dn̄ica. In vespis de feria. Ad mag. ã.
q̄ eue. de ã. Angelus. Orõ de dn̄ica. ¶ De scõ
vitale mart. ãn. Filie hierusalem. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus vt intercedente beato vitale martyre tuo. ⁊ a cunctis aduersitatibus liberemur in corpore: et a prauis cogitationibus mundemur ĩ mente. Per dn̄m. Ad mat. Inuit. Allã allã allã. hy⁹. Deus tuoꝝ. Lãe ⁊ p̄i sicut de btõ georgio ꝟ. ad diẽ ptin̄. Bn̄d ad diẽ pertin̄. scda. Qui confregit. et sic aliis diebus triũ lect. ¶ Lectio p̄ma

Sanctus vitalis cum fuisset cũ paulino iudice rauennã ingressus: vidit quemdam xp̄ianum in cõspectu suo nomine vrsicinũ arte medicum: post nimia tormenta capitalem accepisse sentẽtiam. Locus autem vbi decollabantur christiani palma vocabatur. ℟. Beatus vir. vt de sancto georgio. Lectio ii.

Igitur post nimia tormenta cum decollãdus venisset vrsicinus ad palmã: expauit. ⁊ dũ vellet male euadere: exclamauit vitalis dicens ei Noli vrsicine medice qui alios curare cõsueuisti: teipꝫ eterne mortis iaculo vulnerare. ⁊ qui per passionem nimiam venisti ad palmam: ne perdas coronam a dn̄o tibi preparatã

Sctũs itaqꝫ vitalis stati corpus L. iii. martyris rapuit. et in rauennẽsiũ vrbe cuꝫ omni honore sepeliuit. Post hec sanctus vitalis adductus est coram paulino: et dixit paulin⁹ ministris suis. Ducite eum ad palmam. et si sacrificare noluerit: nolite eum decollare: sed facite foueam in terra: quousqꝫ perueniatis ad a

quã et ibi supinum eum deponite. et terra atqꝫ lapidibꝫ obruentes dimittite. Qd et vt iussit: ita factum est. Cetera vt s̄ de sancto georgio. ¶ De sancto petro martyre. ad vesperas sup p̄s ãn. Allã. scdm ãn fe. cp̄m. Iste sanctus. hy⁹. Deus tuoꝝ. ꝟ. Glia et. ãn. Filie hierl'm. p̄s. Mag. Orõ de mat. Lcõ i.

Beatus petrus longobardus origine. de ordine fratrum predicatoꝝ. ĩ ipso ordine triginta fere annorum spacio fultus caterua virtutũ sic profecit: ꝙ pro fideli defensione contra ipsius hostes feruenti spiritu exercens: tandem agonem martyrii feliciter consummauit. Et sic ip̄e petrus firmus in petra fidei: ad petrã christum digne laureandus ascendit. Ipse nanqꝫ veritatis filius ⁊ bonitatis alũnus: conuersatione conspicuus: expectabilis fama. opinione mirabilis prefulgẽs nitore mũdicie: virginitatem integre custodiuit. ℟. Btũs vir. sicut de scõ georgio. L. ii

Et quia noluit dn̄s ipsius abscondere sanctitatem. nec in vita latere sic potuit: qui miraculorum claritate pateret. Cuiusdam etenim nobilis filium pre nimio et horribili totius gule tumore nec loqui: nec spirare valentem: leuatis ad deum manibus. et crucis in eum facto signaculo: illoqꝫ accipiẽte ipius capã ⁊ infirmo supponente loco sanauit. L. iii.

Hic itaqꝫ cũ de ciuitate cumana vbi fratrum sui ordinis prior erat: mediolanum pro exequenda inq̄sitione contra hereticos sibi ab apostolica sede commissa pergeret: quidam ex illis. in eũ iter salutaris propositi prosequentem. funestus et effrenis insiliit. Et sacrum eius caput gladio crudeliter impetens: diris in eum impressis vulneribus: nec gladiũ diuertens: in ipso loco passionis dimisit occisum. Cetã vt s̄. de sctõ georgio. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus vt beati petri martyris tui fidem cõgrua deuotione sectemur: qui pro eius

dem fidei dilatatione: martyrii palmam meruit obtinere. Per dñm. Cetera vt s.

De sancto eutropio epo et martyre. Ad vs. ân. Alleluya. Scdm ân. fer. cap. Iste sãctus R. Filie hierusalẽ. hy⁹ Beate martyr. V̄ Ora pro no. â. Filie hierl'z. vt s georgii ꝛ marci. Orõ de mat. Inuit. hy⁹. ꝛ ceta vt s marci. Lctõ i.

Gloriosissimus xpi martyr eutropius xãtonensis primus antistes. gẽtili genere persarum editus. excellentiori totius orbis prosapia oriundus. ex admirandis babilonis nomine xerses et guyma regina natus est. Hic bina vice ĩ carne iesum vidit: videlicet quando satiauit quinqꝫ milia hominum de quinqꝫ panibus et duobus piscibus: et quando super asinam sedẽs hierosolimam intrauit. In dieqꝫ pẽthecostes discipulis sociatus spũ sctõ repletus est. R. Btũs vir. vt s. L. ii.

Deniqꝫ a beato clemente ordine episcopali suscepto: cum beato dyonisio et aliis ad gallias circunquaqꝫ missis ad predictam xantonensem vrbem dirigitur. Quam constanter ingressus: cepit ibi predicare verbum dei. Ad cuius p̄dicationem mox diuina prouidẽtie gratia: filia regis vrbis illius nomine custella et multi gentiles in christum credentes baptisati sunt. Lectio iii

Quod cum rex videret: iussit carnificibus suis vt sanctum eutropium interficerent. Illi autem pridie kalendas mayas sãctissimum dei virum primitus lapidauerunt. Deinde fustibus corrigiis ꝛ plumbatis cum nudum diutissime verberauerunt. Demumqꝫ securibus et ascetis eum peremerunt. Quem dicta puella in tugurio vbi ipse extra vrbem manebat sepeliuit. Ceta vt s. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus lux ĩdeficiens immensa pietas. qui hũc diem in beati eutropii martyris tui atqꝫ pontificis honore consecrasti: exaudi populum tibi supplicantem et presta. vt ei⁹ intercessione adiuti: valeamus supernis sedibus adiungi. Per dñm. Cetera vt s. ꝛ terminatur ad ix.

Philippi et iacobi. Ad vesperas. Alleluya. Scdm fe. cpm. Ibant apostoli. R. Virtute. primũ de mat. hy⁹ Annue xp̄e. ꝛcẽ. nobis hor. ꝛcẽ. hor. soluantur. V⁹. In oẽm terram. ân. Si manseritis in me et verba mea in vobis manserint quodcunqꝫ petieritis fiet vobis alleluya. ps. Magnificat. Orõ de mat. Memoria amatoris epi et cõfessoris. â. Similabo. V⁹. Iustum deduxit. orõ. Exaudi. Inuit. Allã allã. ps. Venite exultemus. hy⁹. Annue xp̄e. In nocturno ân. Alleluya allã allelupa. ps. Celi enarrant. ps Benedicam dñm. ps. Eructauit. V⁹. In omnẽ terram.

De sancto philippo. Lectio prima.

Post ascensionem dñi saluatoris per annos viginti. sanctus philippus instãter predicauit gẽtibus per scythiam euangelium. Vbi cum tentus esset a gẽtibus et ductus ad statuam martis et cõpelleretur ad sacrificandum: exiit de subtus basi in qua statua martis stabat draco ingens. et percussit filium pontificis: q̀ ministrabat ignem sacrificii. Percussit etiam duos tribunos qui preerant prouicie: cuius officiales tenebant in vinculis sanctum philippum apostolum. De flatu aũt draconis. omnes morbidi redditi vehementer egrotare ceperunt. Tunc sãctus philippus: dixit omnibus. Audite cõsilium meum ꝛ recuperabitis sanitatem. Sed et isti qui sunt mortui suscitabuntur. Draco quoqꝫ qui nobis noxius est ĩ dei mei nomine fugabitur. Dicũt ei omnes. Dic nobis quid faciem⁹. Dixit eis apostolus philippus. Deiicite hunc martem et confringite. et loco in quo fixus videtur stare: crucem domini mei iesu christi affigite et hanc adorate. Tunc illi qui cruciabantur: ceperunt clamare. Recuperetur ĩ nobis virtus. ꝛ deiiciemus martem hunc. Facto itaqꝫ silentio: apl's dixit Precipio tibi draco. ĩ noĩe dñi nostri iesu

xpi exi de loco isto. et vade et morare i loco deserto: vbi non est accessus hominum. Tunc draco ille seuissimus exiens cepit ire festinantissimus. et vltra nusq̃ comparuit. Postea vero a paganis tenetur: et ad istar dñi nostri iesu xpi crucifigitur. ℟. Virtute magna reddebant apostoli. Testimonium resurrectionis iesu xpi dñi nostri allã allã. ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum et in fines orbis terre verba eorum. Testimoniũ.

¶ De sancto iacobo minore. Lectio ii.

Tempore illo suscepit ecclesiam hierosolimorum frater dñi iacobus: qui ab hominibus cognominatus est iustus. Multi quidem iacobi vocati sunt: sed hic ex vtero matris sue sanctus fuit. Vinũ et siceram non bibit. neq; animal manducauit. ferrum in caput eius non ascendit. Oleo non est perunctus. balneis non est vsus. Huic soli licebat introire in sancta sãctorum. Neq; enim laneo vtebatur indumento: sed syndone sola. Ingrediebatur autem templum. et iacebat super genua sua orans pro populi indulgentia: ita vt orando callos faceret i genibus i modum cameli semper genua flectendo: nec vnq̃ ab oratione cessando. Itaq; pro incredibili continentia. et summa iusticia appellatus est iustus. Hic dũ hierosolimis verbum dñi in excelso loco predicaret: a iudeis precipitatus. ab vno eorum pertica fullonis percussus occiditur: sicq; eius vita glorioso martyrio consummatur. ℟. Isti sunt agni nouelli qui annunciauerunt allã. Modo venerunt ad fontes repleti sunt claritate allã allã. ℣. In conspectu agni amicti stolis albis et palme in manibus eorum. Modo. Jube dõne. Spiritus scti gratia

¶ Sine titulo. Johannis xiiii. Lectio iii.

In illo tempore Dixit iesus discipulis suis. Non turbetur cor vestrũ neq; formidet. Creditis in deum: et in me credite. In domo patris mei mansiones multe sunt. Et rel. Omel. bti augustini epi.

Ne mortem tanq̃ homines timerent et ideo turbarentur: consolatur eos: deum se esse contestans. Consequens est enim vt si in deum creditis: et in me credere debeatis: quod non esset consequens: si christus non esset deus. In domo patris mei mansiones multe sunt. Nullus enim alienabitur ab illa domo: vbi mansionem p suo quisq; accepturus est merito. Ideo nõ turbetur cor vestrum. Nam vnus denarius omnibus in vineam laborantibus datur: idest oibus i ecclia p fidẽ laborãtibus vita datur eterna. Sed multe mansiones. diuersas meritorũ i vna vita eterna significant dignitates. ℟. Tanto tempore vobiscum sum et nõ cognouistis me philippe qui videt me videt et patrem allã. Non credis quia ego in patre et pater in me est allã alleluya. ℣. Domine ostende nobis patrem et sufficit nobis. Non credis. Gloria. Allã. ps. Te deum. ℣. sacerd. Annunciauerunt. ¶ In laudibus ãn. Alleluya allã allã allã. cp. Jam non estis. hy. Exultet celum. ℣. Nimis honorati sunt. ãn. Non turbetur cor vestrum neq; formidet creditis in deum et in me credite in domo patris mei mansiones multe sunt alleluya. ps. Benedictus. ¶ Oratio.

Deus qui nos annua apostolorum tuorum philippi et iacobi solennitate letificas: presta quesumus. vt quorũ gaudemus meritis: istruamur exemplis Per dñm. Meõria amatoris. Serue bone. ℣. Posui adiutoriũ. Oratio vts. Si dñica fuerit ordo processionis nõ mutatur. ¶ Ad primã Alleluya. iii. ¶ Ad tertiã. Allã. iiii. cpm Ibãt ℟. In oẽm terram. ¶ Ad sextã. Allã. iiii. cpm. Per manus. ℟. Cõstitues eos. ¶ Ad nonã. Allã. ii. cpm. Scimus. ℟. Nimis honorati sũt ℣. Dedisti hereditatem. Oratio vts. ¶ Ad vesperas super pos ãn. Domine ostende nobis patrem et sufficit nobis alleluya. philippe qui videt me videt et patrem meum alleluya. ps. Dixit dñs. Laudate pueri. Credidi. In conuertendo. Dñe pbasti. cp. hy. et ℣. vts. ã

Si cognouissetis me et patrem meum vtiqz co-
gnouissetis et amodo cognoscetis eũ et vidistis
eũ allã. ps. Mag. Orõ vts. ¶ In iuẽtiõe sctẽ
crucis. Ad vs. ã. Allã. scdm ãn. ferial. Cpm.
Michi autem absit gloriari nisi i cru-
ce dñi nostri iesu christi per quem
michi mundus crucifixus est: et ego mũ-
do. Deo gratias. ℟. Per tuam crucem sal-
ua nos christe redemptor qui mortem nostram
moriendo destruxisti. Et vitam resurgendo re-
parasti allã allã. ℣. Miserere nostri iesu beni-
gne qui passus es clementer pro nobis. Hy.
Signum crucis mirabile olim per or-
bem renitens in qua pepẽdit inno-
cens christus redemptor oĩm. Hec arbor
est sublimior cedris quas habet libanus
que poma nescit noxia sed ferre vite pre-
mia. Tu christe rex piissime huius cru-
cis signaculo horis momentis omnibus
munire nos non abnuas. Ut ore tibi cõ-
sono et corde deuotissimo possimus om-
ni tempore laudes referre debitas. Que
sumus autor. Gloria tibi dñe. ℣. Hoc si-
gnum crucis erit in celo. Cum dñs ad iudican-
dum venerit. ãn. O crux benedicta quia in te pe-
pendit saluator mundi et in te triumphauit rex
angelorum allelupa. ps. Magnificat. Oratio
de matut. Meõria alexandri euentii et theodoli
per ãn. Filie. ℣. Letamini. ¶ Oratio
Presta quesumus omnipotens deus
vt qui sanctorum martyrum tuo-
rum alexandri euentii et theodoli natali-
cia colimus: a cunctis malis imminenti-
bus eorum intercessionibus liberemur.
Per christum dñm. ¶ Iuuenalis cõfessoris
ãn. Similabo. ℣. Iustum. ¶ Oratio.
Beati iuuenalis confessoris tui que-
sumus dñe confessio gloriosa nos
circundet et protegat: eiusqz merita pie-
tatem tuã pro nobis semper exorẽt. Per.
Inuitat. Allelupa allã. ps. Venite exultem⁹.
hy⁹. Signum. In nocturno super ps ãn.
Allelupa allelupa allã. ps. In dño confido.
ps. Dñe quis habitabit. ps. Dñi est ter-
ra. ℣. Dicite in nationibus. Quia dñs regna-
uit a ligno. Lectio prima.
Anno trecentesimo tricesimotertio.
regnante dei cultore magno viro
constantino imperatore. anno tricesimo
regni eius. gens multa barbarorum cõ-
gregata est super danubiũ parata ad bel-
lũ contra romanũ imperium. Nunciatũ
est autem hoc regi constantino. Qui et ip-
se congregans multitudinem exercitus:
profectus est obuiam illis. et inuenit eos
qui preuaricauerant in romanie partes
et erant secus danubium. Uidens autem
quia multitudo esset innumerabilis: cõ-
tristatus est valde: et timuit vsqz ad mor-
tem. ℟. Crux fidelis inter omnes arbor vna
nobilis nulla silua talem profert fronde flore
germine. Dulce lignum dulces clauos dulce põ-
dus sustinens allelupa allelupa allã. ℣. Super
oĩa ligna cedrorum tu sola excelsior. Dulce. Lctõ ii.
Ea vero nocte venit vir splendidissi-
mus: et suscitauit eũ: et dixit. Con-
stantine: noli timere: sed respice sursum i
celum et vide. Et intendens in celum: vi-
dit signum crucis in lumine claro consti-
tutum. et desuper litteris scriptũ In hoc
vinces. Uiso autem hoc signo constanti-
nus: fecit similitudinem crucis quam vi-
dit in celo. Et surgens impetum fecit cõ-
tra barbaros: et cepit concidere eos pro-
xima luce: iubens antecedere sibi signum
sancte crucis. ℟. Dulce lignum dulces cla-
uos dulce pondus sustinuit. Que digna fuit por-
tare precium huius seculi allelupa. ℣. Hoc si-
gnum crucis erit in celo cum dominus ad iudi-
candum venerit. Que. ¶ Lectio iii.
Timuerunt barbari. et dederunt fu-
gam per ripam danubii. et mor-
tua est illorum non minima multitudo
Et dedit deus illa die victoriam constã-
tino regi: per virtutẽ sctẽ crucis. Ueniẽs
itaqz rex cõstãtinus in suã ciuitatẽ cõuo-
cauit oẽs sacerdotes oĩm ydolorum q̃rẽs ab
eis cui⁹ vel qualis dei eẽt hoc signũ crucis

Et non poterant dicere ei. Responderũt tamen quidam ex ipsis ⁊ dixerunt: hoc signum celestis dei est. Qui statim in christum credidit. ⁊ sacrũ baptisma suscepit. ℟. Per tuam crucem. ps. Te deum. ℣. sacerd. Tuam crucem adoramus dn̄e. Tuam gloriosam recolimus passionem. ¶ In laud. ã

Helena constantini mater hierosolimam petiit allã. ãn. Tunc precepit eos omẽs igne cremari at illi timentes tradiderunt iudã allã. ãn. Helena sancta dixit ad iudam comple desiderium meum et viue super terram vt ostendas michi qui dicitur caluarie locus vbi absconditũ est preciosũ lignũ dn̄icum allã. ã. Orabat iudas deus deus meus ostende michi lignũ sancte crucis allã. ãn. Cũ orasset iudas cõmotus ẽ locus ille i quo sctã crux iacebat allã. ¶ Cp.

Christus factus est pro nobis obediens vsqꝫ ad mortem mortem autẽ crucis. Deo gratias. ¶ Hymnus.

Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis nulla silua talem profert fronde flore germine dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinens. Sola digna tu fuisti ferre precium seculi atqꝫ portum preparare nauta mundo naufrago quam sacer cruor perunxit fusus agni corpore. Gloria ⁊ honor deo vsqꝫquo altissimo vna patri filioqꝫ inclito paraclito cui laus est et potestas per eterna secula. Amen. ℣. Adoramus te xp̄e ⁊ benedicimus tibi. Quia per crucẽ tuam redemisti mũdũ. ã. Ecce crucem dn̄i fugite partes aduerse vicit leo de tribu iuda radix dauid allã. ¶ Orõ

Deus qui in preclara salutifere crucis inuentione passionis tue miracula suscitasti. cõcede: vt vitalis ligni precio: eterne vite suffragia consequamur. Qui viuis. Ad meõ. mr. ãn. Sancti et iusti. Iuuenalis de cõi. Ad horas ãe. de laud. Si dn̄ica fuerit ꝓces. nõ mutant. ⁊ sic i festis sequẽtibus ¶ Ad iii. cp. Michi autem. ℟. Hoc signũ crucis erit in celo allã allã. ℣. Cum dn̄s ad iudicandum venerit allã allã. Gloria. ℣. Tuam crucem adoramus dn̄e. ¶ Ad vi. Cpm

Nos autem gloriari oportet in cruce dn̄i nostri iesu xp̄i. in quo est salus vita et resurrectio nostra: per quem saluati et liberati sumus. ℟. Tuã crucem adoramus dn̄e allã allã. ℣. Tuam gloriosam recolimus passionem allã allã. Gloria. ℣. Adoramus te xp̄e ⁊ benedicimus tibi. ¶ Ad ix. Cp

Tuam crucem adoramus dn̄e. tuaꝫ gloriosam recolimus passionem: miserere nostri qui passus es pro nobis. ℟. Adoramus te xp̄e et benedicimus tibi allã allã. ℣. Quia per crucem tuam redemisti mũdum allã allã. Gloria patri. ℣. Dicite in nationibus. Quia dn̄s regnauit a ligno. ¶ Ad vesperas ãn. Cum orasset. Cap. hy. et ℣. vts ãn. O crux splendidior cunctis astris mundo celebris hominibus multum amabilis sanctior vniuersis que sola fuisti digna portare talentum mundi dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pondera salua presentem cateruam in tuis hodie laudibus congregatam allã. Orõ vt supra. ¶ Memoria sancti quiriaci. ãn. Celebranda est nobis solennitas sancti pontificis quiriaci qui in crucis dominice inuentione virtute dei cognita respuens iudaicam caliginem mundi redemptoris secutus est toto nisu precepta et ideo cum sanctis stola perennitatis decoratus felix possidet premia sempiterna allã. ℣. Ora pro nobis dn̄m martyr. Oratio

Deus qui fidele officium eterna solẽnitate dicasti: sancto martyre tuo atqꝫ pontifice quiriaco interueniẽte supplicamus: vt qui per crucis filii tui inuẽtionem tua recognouit magnalia: delictorum nostrorum apud misericordiaꝫ tuam sempiternam impetret indulgentiam. Per eundem dn̄m nostrum iesum christum filium tuum. Qui. ¶ Ad matutinas. Inuitatorium. Alleluya alleluya. ps. Venite exultemus. hy. Beate martyr. ãn. Alleluya alleluya alleluya. ps. Beatus vir. Quare fremuerunt. Dn̄e quid multipl. ℣. Ora pro nobis. ¶ Lectio prima

Impiissimus iulianus sanctam hierusalem ciuitatem perueniēs statim beatum quiriacum ꝑquisiuit. Qui cum venisset: iulianus interrogauit eū. Quis diceris: Beatus quiriacus dixit. Judas quidem a parētibus cognominatus sum. quando autem misertus est michi dn̄s iesus xp̄s cum essem indignus: episcopatus michi donauit indumentum Quo venerabilis helena quiriacum me vocari precepit: beato episcopo vrbis rome super me faciente ordinationem. ℟. Celebrāda est hodie nobis huius diei festiuitas in qua martyr gloriosissimus et beatus pōtifex quiriacus peracto certamine temporali. Victor brauiū eterne felicitatis celitus est adeptus alleluya all'a. ℣. Immarcessibili laureatus gloria eximioqꝫ splendore decoratus cum sanctis celestibus potitur premiis. Victor. Lectio ii

Iulianus dixit. Nega tantum crucifixum: et dimittam te ire. Sanctus quiriacus dixit. O cor peruersum. z sensus male institutus. tantorum bonorum prestatorem. dn̄m iesum xp̄m negabo propter te miserabilem vt efficiar tibi similis: Iratus autem iulianus. cacabū magnum impletum oleo iussit calefieri Tantū ferbuit cacabus: vt non possent ministri eius stantes vaporem sustinere et sanctū dei mitti precepit in cacabū. ℟ Diuino moderante iuuamine plurimis maceratus iniuriis antistes Preciosus pertinaci fortitudine fideqꝫ firma permansit inuictus all'a. ℣. Cū membra eius frustati a carnificibus dilaniarentur tunc athleta dei fortius in christo roboratur Preciosus Lectio iii

Tunc faciens dei sanctus signū crucis in fronte sua: intrauit in cacabum dicens Qui iordanem sanctificasti christe. qui donasti michi lauachrum per aquam incorruptionis tue: ecce nunc in oleo baptisor. Jam iterum habeo tertiū lauachrum sanguinis passionem: quam a te multo tempore expecto. Tunc repletus furore tyrānus: iussit eum de matro cuncto in pectus percuti. Percussus beatus quiriacus episcopus: vnā emisit vocem dn̄m et regem vocans: petens celerius recedere de hoc corpore Et sic consummatus est in dn̄o. ℟. Martyr christi preciosus quiriacus inclitus manus pro abscisione ac plūbi liquamine quod suscepit vt deuotus martyr inuictissimus. Nunc exultat in excelsis in cōspectu dn̄i allā allā. ℣. Recepturus a deo sine fine gloriā īpetret nobis ab ipso requiem sempiternā Nūc. ps Te deū. ℣. sac. Posuisti. In l. ān

Regem regum laudans sāctus quiriacus pontifex hodierna die celi penetrauit sydera allā. ā. Introiuit celi portas martyr prestātissimus se presentans regi summo cum triumphi gloria quā per iuliani seua tormenta susceperat allā. ān Hunc suscepit celi aula iulianum tartara hic letatur iter sanctos hic tristatur baratro cuius prece perfruamur sine fine gaudiis allā. ān. Christe deus nostrum decus grates tibi reddimus qui nos sancti quiriaci sacris muneris precibus allā. ān. Laudate celi celorum prepotentem dn̄m qui beatum quiriacum presulē piissimum sociauit sancto sacro martyrum collegio allelupa. Capitulum.

Beatus vir qui suffert tentationem quoniam cum probatus fuerit accipiet coronam vite quam repromisit deus diligentibus se. Deo gratias. Hy⁹

Martyr christi preciosus quiriacus inclitus manus pro abscisiōe ac plūbi liquamine quod suscepit vt deuotus martyr inuictissimus. Nunc exultat in excelsis in conspectu dn̄i recepturus ab eodem sine fine gloriam impetret nobis ab ipso sempiternam requiem Gloria z folio preceď. ān. Benedictus es deus israel qui ꝑ crucis tue mysterium redemptionem sācto tuo contulisti quiriaco salutemqꝫ ex inimicis eius vt sine timore īimicoꝝ tibi soli deo deseruiret in sanctitate et iusticia vt daret cunctis viuentibꝫ scientiam salutis allā allā. Orō vt s̄. Ad horas āe de lauď. Ad vesperas super pos. ān. Laudate

⸤Cetera vt supra. ān⸤ O presul honorabilis o
martyr venerabilis presēta summo presuli pre
ces deuotas populi nobis per tua merita pan/
datur celi ianua allā. ps. Magnificat. ⸤Ora/
tio vt supra. ¶ Fortunati episcopi de cōmuni.
¶ In vigilia sancti iohannis ante portam la/
tinam. Ad vesperas. ān ⸤Alleluya ⸤scdm ān. fe.
cpm. Ibant apostoli. hy⁹. Annue christe. ℣.
In omnem terram. ān. In feruentis olei doliuz
missus iohannes apostolus diuina se protegen/
te gratia illesus exiuit allā. ¶ Oratio

Deus qui conspicis quia nos vndiqz
mala nostra perturbant: presta q̄/
sumus: vt beati iohannis apostoli tui et
euangeliste intercessio gloriosa nos pro/
tegat. Per dn̄m. ⸤Inuitat. hy⁹. āe. pi. et ℣. vt
in festo philippi et iacobi. ⸤ ¶ Lectio prima.

Natalis sancti iohannis ante portā
latinam rome. qui ab epheso iussu
domiciani fratris tyti secunda psecutiōe
quā ipse post nerone exercuit ad vrbē ro/
manā perductus. presēte senatu ante por
tam latinam in feruentis olei dolio mis
sus est: agente hoc impio principe qui chri
stianorum infestissimus persecutor erat
℟. Virtute magna. ⸤vts̄ philippi. ¶ Lcō ii.

Sed beatus apostolus tam immu/
nis a pena inde exiit: q̄ a corrupti
one carnis mā̄sit mundus. Tūc in path
mos insula relegatur exilio. vbi apoca/
lipsim scripsit. Post mortē vero domicia
ni libertati sue restitutus: cū honore ephe
sum rediit. ℟. Isti sunt. ¶ Lectio iii.

Ad commendandam ergo ipsius di/
gnam memoriam. et pro fide apo/
stolica constantiam: christiani ecclesiam
venerationem eius gestantem. in supra/
dicto loco āte portam latinam preclaro
opere condiderunt. vbi festiuum concur
sum pridie nonas maii vsqz hodie faciūt
℟. Candidi facti sunt nazarei eius allā splen/
dorem deo dederunt alleluya. Et sicut lac coa/
gulati sunt alleluya allā. ℣⁹. In omnē terram
exiuit sonus eorum et in fines orbis terre verba
eorum. Et sicut lac. ps. Te deum. ⸤℣⁹. sacerd
Annunciauerunt. ⸤In laudibus ān. ⸤Alleluya
allā allā allā. cpm. Jam non estis. hy⁹. Ex/
ultet celum. ℣⁹. Nimis honorati. ⸤de cōi. ān⸤
In medio ecclesie aperuit os eius ⁊ impleuit eū
dominus spiritu sapientie et intellectus stolaqz
glorie iduit eū alla alla alla. ps. Benedictus
⸤Oratio vts̄. Ad horas vts̄ de apostolis. Si do
minica fuerit non mutatur procel. ⸤Credo. et
prefatio de aplis in missa. Ad vesperas sup ps
ān. ⸤Alla. iiii. ps. Dixit dn̄s. ān. Alla. iiii. ps.
Laudate pueri dn̄m. ān. Alla. v. ps. Credi/
di. ān. Alla. iiii. ps. In conuertendo. ān. Alla
vi. ps. Dn̄e probasti. ⸤Cpm. hy⁹. ℣⁹. vts̄. ān.
Iste est iohannes qui supra pectus domini in ce
na recubuit beatus apostolus cui reuelata sunt
secreta celestia alla. ps. Magnificat. ⸤Oratio
vts̄. Si die sabbati euenerit. in vespis mutabit
ad cpm dimitteturqz ān ⸤Iste est iohannes. ⸤vl
dicitur ad ix. Ad vesperas de tp̄e. ¶ In trans/
latione sancti nicolai. ⸤Alleluya ⸤scdm ān. feri.
cpm ⸤Ecce sacerdos. ℟ Ex eius. ⸤et in fine
Allā. ⸤nec dicit prosa. hy⁹ ⸤ Iste confessor dn̄i
sacratus sobrius castus. vl Pange ligua
⸤vt in alio festo. ℣⁹. ⸤Ora pro nobis. ān. O pa/
stor eterne o clemens et bone custos qui dum de
uoti gregis preces attenderes voce lapsa de celo
presuli sanctissimo dignum episcopatu nicolaū
ostēdisti tuum famulum alleluya. ps. Magni
ficat. ⸤Oratio de matut. Complet. scdm tēpus
Inuitatoriū ⸤Alleluya alleluya. ps. Venite ex
ultemus. hy⁹. Jesu redemptor seculi. ⸤In
nocturno super ps. ān ⸤Alleluya alleluya alla
ps. Beatus vir. Quare frem. Dn̄e quid
multi. ℣⁹. Ora pro nobis. ¶ Lectio prima.

Factum est diuina prouidentia. vt
quidam barrenses causa mercati
onis cū tribus ratibus oneratis frumen
to ceterisqz mercibus pergerent anthio/
chiam. Qui dum agerent iter ceptum: in
flāmati diuina inspiratione int se agere
ceperunt. qualiter euntes siue redeuntes
tollerent a myrrea vrbe corpus beatissi/
mi nicolai. Qui dum applicuissent: festi/

nanter venerunt myrream ad vrbem.
Cuius portum tenentes quadraginta et
septem ex eis constipati armis: deuotissi-
me ad sanctum ceperunt festinare corpꝰ
℟. Quadam die tempestate seuissima quassa-
ti naute ceperunt sanctum inuocare nicolaum
Et statim cessauit tēpestas allelupa. ℣ꝰ. Mox
illis clamantibus apparuit quidam dicēs illis
ecce adsum quid vocastis me. Et statim cessa-
uit tempestas ¶ Lectio secunda.

Illi itaqꝫ quadraginta septem in sā-
ctam pii confessoris deuenientes
edem: quattuor ibi tantum repertis cu-
stodibus: sic aiunt eisdem. Ostendite no-
bis fratres. quo in loco conditum manet
sancti nicolai corpus. Qui putantes ꝙ
causa orationis ista inquirerent: ostende-
runt locum quo sāctum delitescebat cor-
pus. ℟. Beatus nicolaus iam triumpho poti-
tus nouit suis famulis prebere celestia commo-
da qui toto corde poscunt eius largitionē. Illi ni-
mirum tota nos deuotione oportet committe-
re allelupa. ℣ꝰ. Vt apud christum eius patroci-
niis adiuuemur semper. Illi nimirum tota nos
deuotione oportet committere allā. Lectio iii.

Tunc vnus ex illis audacior ceteris
accepto malleo ferreo fortiter per-
cutiens marmoream tabulam. pauimē-
to sancto prostratam corpori penitus eā
redegit in frusta. Tunc socii eidem insi-
stentes labori: inuenerunt tūbam mar-
moream valde candidissimam. Ex qua
sanctas extrahentes reliquias. posuerūt
in quandam vestem cuiusdam presbite-
ri mundam: qui eisdem intererat factis.
℟. Ex eius tumba marmorea sacrum resu-
dat oleum quo liniti sanantur ceci surdis audi-
tus redditur. Et debilis quisqꝫ sospes regredi-
tur allelupa allelupa. ℣. Cateruatim ruunt po-
puli cernere cupientes que per eum fiunt mira-
bilia. Et debilis quisqꝫ sospes regreditur. Glo-
ria patri. Allelupa. ps. Te deum. ℣ꝰ. Inueni
dauid. ¶ In laudibus. ān. ¶ Allelupa allā allā al-
lelupa. cpm. Ecce vir. hyꝰ. Iste confessor. ℣ꝰ
Posui adiutorium. ān. Copiose caritatis nico-
lae pontifex qui cum deo gloriaris in celi pala-
tio condescende supplicamus ad te suspiranti-
bus vt exutos graui carne pertrahas ad supe-
ros allelupa. ps. Benedictus. ¶ Oratio.

Deus qui pro tuorum salute fideli-
um beatissimi nicolai corpus bar-
rum de myrrea transferri voluisti: tuam
qꝫ dispositionem mirabilem. eiusqꝫ meri-
tum mirabile miraculis innumeris af-
firmasti. tribue nobis q̄s: vt mereamur
in presenti a te eius suffragantibus me-
ritis adiuuari: et in futuro cum ipso leta-
ri. Per dominum nostrum iesum christū
filium tuum. Qui. ¶ Ad horas ān. ¶ Allelupa
¶ more paschali. Cetera de vno confessore epo.
Oratio vt s̄. ¶ Ad vesperas ¶ Allelupa ¶ cōm
ān ferial. Cpm. hyꝰ. et vꝰ. vt s̄. ān. ¶ O christi pi-
etas omni prosequenda laude qui sui famuli ni-
colai merita longe lateqꝫ declarat nam ex tum-
ba eius oleum manat cunctosqꝫ languidos sa-
nat allelupa. ¶ Oratio vt s̄. ¶ Gordiani et epi-
machi. ān ¶ Filie hierlm. ℣. Letamini. Oratio.

Da quesumus omnipotens deus: vt
qui beatorum martyrum tuorum
gordiani et epimachi solennia colimus:
eorum apud te intercessionibus adiuue-
mur. Per dominum nostrum iesum chri-
stum filium tuum. Qui tecum viuit ꝛ.
¶ Maturini confessoris. ān ¶ Similabo eum
viro sapienti qui edificauit domum suam su-
pra petram allelupa. ℣ꝰ. Iustū deduxit dn̄s per
vias rectas. Et ostendit illi regnū dei. ¶ Oro.

Da quesumus omnipotens deus. vt
beati maturini confessoris tui ve-
neranda solennitas: et deuotionem no-
bis augeat et salutem. Per dominū no-
strum iesum christum filiuꝫ tuum. Qui
tecum viuit ꝛ regnat. ¶ Lectio prima.

Iulianus imperator apostata. in-
ter multos christianos quos publi-
cis custodiis mancipauit: beatum ianu-
arium senem presbiterum cōprehensum
cuidam vicario gordiano ad audiendum

tradidit. Qui beatum ianuarium pati-
enter audiēs: spiritu dei illuminatus cre
dere cepit. ℞. Tristicia. ⟘ vt i iuētiōe ɔponisti

¶ Lectio ii.

Quem protinus beatus
presbiter: cum vxore marina no-
mine. ac familia promiscui sexus nume-
ro quinquaginta tribus et amplius ba-
ptisauit. Quod factum audiēs iulianus
plenus ira damnauit inscriptionibus sā
ctum presbiterum ianuarium. Sanctū
vero gordianum similiter damnauit. et
in custodia publica posuit. atq; cuidam
clementiano quem vicarium ī loco eius
dederat tradidit.

¶ Lectio iii.

Clementianus vero pro tribunali
sedens: beatum gordianum vin-
ctum cathenis presentari fecit. Ille ī chri-
sti cōfessione fixus: diu plumbatis cesus:
ad vltimum capite trūcatus est. Cuius
corpus iussit iniquus iudex: ante templū
apollinis in tellure iactari: vt a canibus
roderetur. ⟘ Ceťa vt̄s. Meōria maturini p ā. Serue bone. ℣. Iustus vt pal. orō. Da q̄s. de ɔi

¶ Mammerti et maioli confessoꝝ. ān. ⟘ Sint
lumbi vestri precincti et lucerne ardētes in ma-
nibus vestris et vos similes hominibus expectā
tibus dominum suum quando reuertatur a nu
ptiis alleluya. ℣. Letamini in domino et exul-
tate iusti. Et gloriamini.

¶ Oratio.

Deus qui nos sanctorum confesso-
rum tuorum pariterq; pōtificum
mammerti et maioli confessionibus glo
riosis circundas et protegis: da nobis ex
eorum imitatione proficere et intercessio
ne gaudere. Per dominum nostrum ie-
sum xp̄m filiū tuū. Qui. ¶ Sctōꝝ nerei ⁊
achilei. ān. ⟘ Filie hierusalem.

Oratio

Presta quesumus omnipotēs deus.
vt qui beatorum martyrum tuo-
rum nerei achilei et pancracii natalicia
colimus: a cunctis malis imminentibus
eorum intercessionibus liberemur. Per
dominum nostrum iesum christum filiū
tuum. Qui. ⟘ Ad matut. Inuitat. ⟘ Alleluya
alleluya allā. ⟘ cetera vt̄s. ⟘

¶ Lectio pmā.

Nereus et achileus perrexerunt ad
sanctum clementem episcopum. ⁊
dixerunt ei. Licet gaudia tua in domino
nostro iesu christo sint posita. et nō de hu
mana sed de diuina dignitate glorieris:
scimus tamen clementem consulem pa
tris tui fuisse germanum. Huius soror
plantilla nos infantulos comparauit. et
tunc quando a beato petro apostolo ver
bum vite audiens credidit et baptisata
est: nos simul secum et cum filia sua do-
micilla. sancto baptismate consecrauit.
Eodem anno et beatus petrus apsto-
lus: cum corona martyrii properauit ad
christum. et plantilla corpus terrenum
deseruit.

¶ Lectio ii.

Domicilla vero filia eius cum aure
lianum illustrem haberet sponsum: a no
stra paruitate didicit sermonem quem
nos ex ore apostoli didicimus. quia vir-
go que propter amorem domini in virgi
nitate perseuerat: christum meretur ha-
bere sponsum: cū quo in eternis delicitis ⁊
gloria perseuerat perpetua.

¶ Lectio iii.

Tunc sanctus clemens domicillam
consecrauit. Aurelianus vero ce-
pit sanctorum nerei et achilei animum
tentare: putans per ipsos virginis ani-
mum commouere. Sancti vero execrā-
tes dona eius: et magis domicille fidem
corroborantes in deo: verberibus grauis
simis ab eo attrectati sunt. atq; ad terra
cinam depositi. meminio ruso consulari
sunt traditi. A quo cum equuleo et flam
mis compellerentur sacrificare: et dice-
rent se a beato petro baptisatos: ideoq;
nō debere sacrificare: capite cesi sunt ⟘ Ce
tera vt in inuentione. Oratio vt̄s. ¶ In trās-
latione capitis beati ludouici que celebratur fe-
ria iii. post ascensionē dn̄i. et est festum nouū de
quo apud multos nichil fit. ¶ Ad vesperas. ān.

Exultemus omnes et singuli diem festū
agētes gratiose ludouicus cuius nos ser

uuli translatus est hodie gloriose alleluya. ps. Dilexi. a. Gloriose prefuit regno seculari vir tuose studuit xpo famulari pauperibus profu it zelo singulari alleluya. an. Singulari polle bat gratia pietatis nec vnqua deserebat limam equitatis sicqz regnum regebat virga veritatis alleluya. an. Veritatis doctores feruenter dile xit et ad bonos mores se totum erexit suos suc cessores ad deum direxit alleluya. an. Direxit re ges francie sanctus ludouicus nitore conscien tie dei factus amicus ob hoc regnum glorie nūc est sibi vicus alleluya. ¶ Capitulum.

Benedictus dominus deus patrum nostrorum. qui dedit hanc volun tatem in cor regis: clarificare domum su am que est in hierusalem. Deo gratias. R. O sparsor diuitiarum erogando pauperibus o spretor deliciarum insudando laboribus o tu tor ecclesiarum eas iuuādo viribus duc nos ad regnum preclarum. Tuis deuotis precibus al leluya. V. Qui tot egris prestitisti curationum gratiam nobis confer dono christi transgressio num veniam. Tuis deuotis precibus. Gloria patri. Alleluya. ¶ Hymnus

Studeamus attollere ludouicum ex viribus quem scimus dei munere dignum deuotis laudibz. Ab etatis pri mordiis fecit hūc mater imbui moribus et scientiis et studere profectui. His pro fide christiana transfretauit quem gra uiter captum duxit gēs prophana quod pertulit humiliter. Fidem in reueren tia semper habere studuit nec in hanc in decentia verba proferri voluit. Quesu mus autor omnium in tanti festi gau dio sit nobis in subsidium ludouici tras latio. Amen. V. Ora pro nobis beate ludoui ce. an. O dei cultor et amice vindex et vltor ma lorum rex francorum ludouice fontem ora pie tatis vt peccatis nostris det veniā nobisqz gra tiam alleluya. ps. Magnificat. ¶ Oratio

Deus qui de cura temporalis regi minis beatum ludouicum confes sorem tuum ad celestis regni curiam trā stulisti. concede propicius: vt qui venerā di capitis ipsius translationem deuote agimus: eius apud tuam clemētiam pa trociniis adiuuemur. Per dominum no strum iesum christum filium tuū. Qui. ¶ Memoria de ascensione. vel fiat de cōi vnius cōfessoris non episcopi semidupl. more pascha li. preter legendā et orationē. ¶ In matut. R. Agmina. Iste sanctus. Sancte ludouice. Inuit. Regem per quem reges regnant. Venite ado remus allā. ps. Venite. ¶ Hymnus

Iocundetur ecclesia dulce producēs canticum de cuius orto lilia fru ctum reddunt mirificum. Fructu vite iam vescitur ludouicus in gloria cuius vite dinoscitur resplenduisse gratia. De q̇eto regimine gloriabantur subditi nul lo pressi grauamine tutela regis incliti. Impendebat obsequium infirmis et debilibus non negans beneficium perso nis indigētibus. Quesumus autor oim. vts. ¶ In nocturno super ps. a. Cuius cor pore dyonisius abunde ditat huius capite nunc parisius iocūde dotatur alleluya. ps. Beatus vir. an. Dotatur in celestibus stola iocundita tis ludouicus qui regibus est norma sanctitatis alleluya. ps. Quare fremuerunt. an. San ctitatis culmine diuinitus erectus angelorum agmine iam ad celos est vectus alleluya. ps. Domine quid multiplicati. V. Ora pro nobis beate ludouice. ¶ Lectio prima.

Beatus ludouicus multorum anno rum spacio regni francorum regi mini discrete et pacifice prefuit. Hic cum tricesimumquartum annum etatis atti gisset: in terre sancte subsidium cum co piosa exercitus multitudine transfreta uit. Cumqz ad partes vltra marinas ve nisset: post damiete captionem ab exerci tu christiano subsecuta ipsius exercitus generali egritudine: in manus soldani et sarracenorum incidit: illo permittente q̇ de malis bona nouit elicere: et facere cuz tentatione prouentum. Nā soldano ipso

cito post a suis interempto. predictus rex fuit non sine diuini ut pie creditur operatione miraculi liberatus. ℟. Felix regnum cuius rex prouidus pacificus pius et pudicus in aduersis semper intrepidus talis fuit. Sanctus ludouicus allelupa. ℣. Rex erexit terram et patriam qui dilexit sequi iusticiam. Sanctus. L. ii.

In partibus illis vir sctus pro xpo tot et tantos agones habuit: tam virtuosos actus exercuit: tanta sancte edificationis exempla prebuit: quod lingua vix sufficeret enarrare. Inde vero morte sue matris audita reuersus in franciam sic sanctitatis insistebat operibus: quod ipsius ieiunia vigilias et disciplinas multimodas pretereamus: plura monasteria et pauperum hospitalia construxit. infirmos et decumbentes inibi visitando personaliter. et manibus propriis et flexo genu eis cibaria ministrando. ℟. Paupertatis larga subsidia veritatis equa iudicia honestatis certa indicia. Sanctitatis sunt testimonia pii regis allelupa. ℣. O quieta gregis protectio o discreta recogitatio summe legis. Sanctitatis sunt. Lectio iii.

Uerum quia ipse dum vitam in humanis gereret: ad sacrosancta dominice passionis insignia que parisius in capella sua collocauerat: maximā deuotionem habebat: misit dominus in cor regis philippi pulchri: ut sacrum eius caput ad ipsam capellam transferretur. dignum existimans: ut ubi est caput regni francie: ibi illius caput qui tam gloriose francis prefuit et profuit: cum ingenti reuerentia iugiqz veneratione imperpetuum haberetur. Quod et honorifice factū extitit. Anno domini millesimo ccc°. sexto. regnante domino nostro iesu christo: qui viuit et regnat deus in secula seculorum amen. ℟. O sparsor. ut in vesperis. ps. Te deum. ℣. sacerdotalis. Justus germinabit. In laudibus. ān.

Dominus regnauit ludouicus in mundo qui peccatum cauit et vixit corde mundo allelupa. ān. Jubilate creatori tota gens christiana sed voce iocundiori psalle plebs gallicana allelupa. ān. Deus deus salutis nostro sancto regi viam dedit virtutis obedire legi allelupa. ā. Benedicite populi dominum angelorum collaudate seduli sanctum regem francorum allelupa. ān. Laudate dominum et patrem luminum in translatione cuius scimus vitam ductam et finitam cum deuotione allelupa allā. Cap̄

Dedit illi dominus fortitudinem et usqz in senectutem permansit illi virtus. ut ascenderet in excellum terre locum: semen ipsius obtinebit hereditatem. Deo gratias. Hymnus.

Hymnum dicant cum gaudio cuncti cetus ecclesie sedet in celi solio ludouicus rex francie. In preceptis dominicis apponens diligentiam sedensqz sede iudicis dissipabat maliciam. Sumpto crucis signaculo captus ab infidelibus cultu colebat sedulo deum verbis et actibus. Mors timetur ab omnibz nauе collisa subito sed liberantur precibus pii regis et merito. Quesumus autor omnium in tanti. ℣. Justus ut palma florebit. ān. Benedictus dominus virtutum digne debet modo benedici pro meritis sancti ludouici quem nouimus celos assecutum cuius translatio facta cum gaudio reddat ab hostibus et malis omnibus regnum tutū allelupa. ps. Benedictus. Oratio vt s. Memoria de ascensione vt s. Ad horas āe de laudibz. Ad iii. Cap̄

In gentibus multis non erat rex similis illi. et dilectus deo suo erat: et posuit eum deus regē sup israel. Deo gratias. ℟. Sancte ludouice. etc. Ad vi. cp̄

In vinculis multis non dereliquit eum dominus: donec afferret illi sceptrum regni. et potentiam aduersus eos qui eum deprimebant. Deo gratias ℟. Amauit eum dn̄s. Ad ix. Cap̄

Magnificauit eum dominus super omnem israel. et dedit illi gloriam

regni qualem nullus ante eum habuit
rex. Deo gratias. ℟. Justus vt palma flore
bit. vel. Justus germinabit. ¶ Ad vesperas añ.
Laudate dñm. Cap. hy⁹. et ℣⁹. vts. añ. O de
cus ecclesie pie rex francorum exemplar iusticie
lex et norma morum post finem angustie mor
tis et laborum presta dono gratie regnum bea
torum allelu ya. ps. Magnificat. Oratio vts.
¶ Honorati episcopi et confessoris. memoria
de cōi. ¶ De sancto yuone in ecclesia parisieñ.
super pos ferial'. añ. Allelu ya. scdm ãe. ferial'.
cpm. Justus. ℟. Sancte. Ad magñ. añ. Cō
fessor domini yuo astantem plebem corrobora
sancta intercessione vt qui viciorum pondere
premimur beatitudinis tue gloria subleuemur
et te duce eterna premia consequamur. Oratio

Deus qui beatum yuonem confesso
rem tuum piis operibus signis et
virtutibus in ecclesia tua clarere fecisti.
presta quesumus. vt eius meritis et pre
cibus tua beneficia capiamus. Per do
minum nostrum iesum christum filium
tuum. Qui. Memoria potentiane virginis
añ. Hec virgo. ℣⁹. Diffusa est gratia. orō. Ex
audi nos. In plerisqz ecclesiis hac die fit de
sancto petro. vt infra. De sancto yuone. In ma
tut. Inuitat. Allelu ya. Lectē. more paschali. ℣
Ora pro nobis. ¶ Lectio prima.

Regnante inclite recordationis re
ge philippo pulchro cognomine in
francia et nauarra: floruit in britannia
minori. in dioecesi trecorensi. vir mire ma
gnitudinis sanctitatis et imitande auste
ritatis choruscans miraculis vita et mo
ribus merito recolēdus nomine yuo. ℟.
Agmina sacra angelorum letamini pro conciue
vestro yuone. De quo gaudet christi ecclesia fe
liciter et exultat gaudenter allelu ya. ℣⁹. Om
nes virtutes omnisqz militia celorum merito
gloriamini cum beato yuone. De quo gaudet
christi ecclesia feliciter. Lectio ii.

Sanctus igitur predictus yuo con
fessor egregius a nobilibus. fideli
bus. et catholicis parentibus in dioecesi
trecorensi extitit oriundus. Cuius ma
ter quasi spiritu prophetico predixit: quod es
set futurus sanctus: etiam quod hoc in visio
ne sibi fuerat reuelatū. quod postea me
rita sanctitatis. et vite ac virtutes et mi
racula ipsius clarissime demonstrauerūt
Nam fuit ab etate primeua sancte et in
nocentis vite. ac bone indolis et conuer
sationis honeste. ac pius benignus: humi
lis sobrius et castus: ac morum honesta
te preclarus. ℟. Iste sanctus digne in memo
ria vertitur hominum qui ad gaudium transi
it angelorum quoniam in hac peregrinatione
solo corpore constitutus cogitatione et auiditate
In illa eterna patria conuersatus est allelu ya.
℣⁹. Vinculis carnis absolutus talentum sibi cre
ditum domino suo duplicatum reportauit. In
illa eterna patria conuersatus est allā. Lectio iii

Disponente igitur dei prouidentia
in etate puerili traditus littera
rum studiis et rudimentis grammatice
vltra suos coetaneos: non minus vita quam
scientia in modico tempore profecit: ac li
benter sermones audiebat: horas suas si
ne defectu dicebat. vitas sanctorum lege
bat. et quando aliquid perfectionis in ip
sis inueniebat: inquantum poterat imi
tari volebat. ℟. Scte yuo xpi confessor audi
rogantes seruulos. Et impetratam celitus tu
defer indulgentiam allelu ya. ℣⁹. O sancte yuo
sydus aureum domini gratia seruorum gemi
tus solita suscipe clementia. Et impetratam
celitus tu defer indulgentiam. Gloria patri et
filio et spiritui sancto. Allelu ya. Ampliorē le
gendam quere in alio volumine seu tempore e
stiuo. et sic in festis ix. lect. sequeñ. Cetera de cō
muni more paschali. Oratio vt supra i vesperis
¶ Memoria sancti petri. ā. Confessor dñi. ℣.
Justum deduxit dñs. ¶ Oratio.

Omnipotens sempiterne deus. qui
beatum petrum cōfessorem tuum
meritis decorasti. et miraculis chorusca
re fecisti: tribue nobis famulis tuis. sic
eius virtutes iugiter imitari: vt secum

mereamur feliciter coronari. Per domi-
num nostrum iesum christum filium tu
um. Qui. In matut. Inuitat. Alleluya alle
luya. Hymꝰ. ae. pi. de cōi vnius confessoris nō epi
more paschali. Vꝰ. Iustum deduxit dominus
per vias rectas. Et ostendit. Lectio pria.

Beatus petrus de prouincia terre
laboris traxisse fertur originem
et honestis parentibus catholicis et de-
uotis. Hic edoctus cum thobia deum ti-
mere ab infantia: et abstinere a vicijs: il
lecebras mundi considerans qꝫ plerum-
qꝫ humanas mentes dum leniunt vul-
nerant: vinciunt et captiuant: positus in
etate adhuc tenera sed sub corpore fragi-
li virilem animum secum habens: ante-
qꝫ seculare quicqꝫ eius illaberetur animo
fugam prudenter iniens. cum baptista
iohanne heremi secreta petiit. vbi remo-
tus a noxiis soli posset suo seruire crea-
tori. R. Euge. Lectio ii.

Ut autem ad edificationem fideli-
um saltem pauca exprimantur: de
multis velut informatiua quedam ex-
emplaria vite nostre. ipse sicut pluribus
et fide dignis testimoniis est probatum:
vestium lenitatem despiciens. in quibus
amatores huius seculi delectantur: cili-
ciis de pilis equorum factis reticulatis
pariter et nodosis. vestibus quoqꝫ aliis
vilibus multum et asperis tegebatur.
R. Vir israelita. Lectio iii.

Ad nudam quoqꝫ carnem cathenā
ferream et circulum quandoqꝫ fer
reum deferebat. lecti etiam declinās mol
liciem: ne carnem peculiariter lasciuiēs
noxie molliretur. In terra aut nudis ta-
bulis dormiebat. vel in cancellatis cra-
ticulis. vestitu cilicino et pannis solitis.
precinctus lumbos circulo ferreo. aut
cathena. pro puluinari vero ligno. aut la
pide: seu dura re alia vtebatur. Vinum
vero non bibebat nisi rarissime sic lim-
phatum: intantum qꝫ videbatur vini spe
ciem non habere. semper quoqꝫ nisi in di-
ebus dominicis ieiunabat. Tu autem
R. Agmina sacra. Cetera de cōi. vt in tempo
re paschali. Donatiani et rogatiani mar-
tyrū. an. Filie hierusalem venite et videte mar
tyres cum corona qua coronauit eos dominus
in die solennitatis et leticie alleluya alleluya.
Vꝰ. Letamini in domino et exultate iusti. Et glo
riamini. Oratio.

Deus qui nos concedis sanctorum
martyrum tuorum donatiani et rogati-
ani natalicia colere: da nobis in eterna
beatitudine de eorum societate gaudere.
Per dominum nostrum iesum christum
filium tuum. Qui. De sancto vrbano pa
pa. an. Filie hierusalem. Oratio.

Da quesumus omnipotens deus. vt
qui beati vrbani martyris tui at-
qꝫ pontificis solēnia colimus: eius apud
te intercessionibus adiuuemur. Per do-
minum nostrum iesum christum filium
tuum. Qui. Lectio prima.

Almachius itaqꝫ preses: inter sāctos
quos publice puniebat ceciliam
decollauit. et eandem iter sepulchra mar
tyrum beatus vrbanus sepeliuit. R. sicut
de sancto georgio. Lectio ii.

Carpasius vero sanctum vrbanum
inquirens. in quodam antro ipm
cum tribus presbiteris et tribus dyaconi
bus orantem inueniens: statim eos al-
machio presentauit. Iubet quoqꝫ protinꝰ
aut sacrificare ioui: aut carceri mancipa
ri. Quod facere respuentes. durissime ver
berati in carcerem retruduntur. Lectō iii

Post hec sanctus vrbanus ad sacri-
ficandum ducitur. Et cum oraret
simulachrum corruit. et viginti duo sa-
cerdotes gentilium templo etiam ruen-
te occiduntur. Statim almachius furi-
bundus. iussit sanctos crudeliter lauari
Vrbanus autem iterum missus ī carcerē
per tres dies cū ppl'm ad perseuerantiam
hortaretur: die tertia nolēs īmolare cum

socijs: decollatus est anno domini ducen
tesimo tricesimo quarto. ¶ Cetera de cōi. ¶
¶ Germani episcopi parisiensis sup ṗos ān.
Alleluya. ¶ cōm feriā. cpm. ¶ Ecce sacerdos.
℟. Laudemus dominum i beati antistitis ger-
mani meritis gloriosi. Ad sepulchrum eius egri
veniunt et sanantur alleluya alleluya. ℣. Ve-
re mirabilis deus in sanctis suis qui assiduis
beatum germanum episcopum miraculis cho-
ruscare facit. Ad sepulchrum eius egri veniunt
et sanantur. Gloria patri. Allā. hyꝰ. Iste con-
fessor. ℣. Ora pro nobis beate germane. ā. Su
scipiamus ergo tantam solennitatem deuotio-
ne humili qua beatus germanus carnis nexi-
bus absolutus meruit penetrare secreta celi ha
bitacula alleluya alleluya. ṗs. Magnificat.
¶ Oratio de matut. Memoria carāni martyris
ān. ¶ Filie hierusalem. ℣. Gloria et honore. orō
Presta quesumus. ¶ Inuitatoriū. ¶ Alleluya
alleluya. hyꝰ. Jesu redemptor. ¶ In nocturno.
ān. ¶ Beatus germanus parisiorum pontifex
prius fecit virtutem ꝙ ex matris vtero nascere
tur alleluya. ṗs. Beatus vir. ān. Certabat
mater cum paruulo renitebatur infans ab vte
ro erat ergo conflictus inter mulierem et visce
ra alleluya. ṗs. Quare fremuerunt. ān. Le-
debatur matrona nec nocebatur infantia oblu
ctabatur sarcina ne genitrix fieret parricida al
leluya. ṗs. Domine quid multiplicati. ℣.
Ora pro nobis. ¶ Lectio prima.

Beatus igitur germanus parisiorū
pontifex territorii augustudunen
sis indigena: patre eleutherio. matre quo
qꝫ eusebia. honestis honoratisqꝫ parenti-
bus procreatus est. Cuius genitrix: pro
eo ꝙ hunc post alterum intra breue spa-
cium concepisset in vtero: pudore mota
muliebri: cupiebat ante partum infan-
tem extinguere. Et accepta potione vt
abortiuum proiiceret: dum nocere non
posset. incubabat in ventrem: vt vel pon
dere prefocaret: quem venena ledere non
valebant. Certabat mater cum paruu-
lo: renitebatur infans ab vtero: erat er-
go pugna inter mulierem et viscera. ℟.
Beatus germanus parisiorum pontifex terri-
torii augustudunensis indigena honestis paren
tibus procreatus. Prius fecit virtutem ꝙ ex ma
tris vtero nasceretur alleluya alleluya. ℣. Ser
uatus incolumis illesus processit ⁊ matrem red
didit innocentem. Prius fecit virtutē ꝙ ex ma-
tris vtero nasceretur allā allā. ¶ Lectio ii.

Deinde factum est vt seruatus inco-
lumis ipse illesus procederet: et ma
trem redderet innocentem. Deide dum
a vallone castro simul cum stracidio pro
pinquo puer adhuc scolis excurreret: ma
ter vt eius hereditatem sibi acquireret:
de adolescentis fallitura nece tractauit.
Que temperatam potionem in ampul-
lam condidit. vinum quoqꝫ in alteram.
precipiens puelle vt venientibus ambo-
bus: illi de vino. isti de maleficio porrige-
ret. Sed ignorans ministra. ampullam
mutat pariter et pocula. vinumqꝫ san-
cto germano: venenum autem dat stra-
cidio. ℟. Ledebatur matrona nec nocebatur i-
fantia obluctabatur sarcina ne genitrix fieret
parricida. Ipse illesus processit ex vtero ac ma-
trem reddidit innocentem alleluya alleluya. ℣.
Certabat mater cum paruulo renitebatur in-
fans ab vtero erat ergo conflictus inter mulie
rem et viscera. Ipse illesus processit ex vtero ac
matrem reddidit innocentē allā allā. Lectio iii.

Et dum insonti preparatur interi-
tus: autor cadit in laqueum. Quo
mater eius cognito: puellam increpat cū
fletu extinxisse eam sibi filium. Cui stra
cidio sollicite impenso studio facto de ip-
sis maleficiis vario. et si mors vitam nō
abstulit: tamen signum mortis infixit.
Igitur beatus germanus intra terni lu-
stri spacium: a beato agripino dyaconus
instituitur. et sequenti termino presbi-
ter ordinatur. dehinc a venerabili pon-
tifice nectario: abbas ad sanctum sim-
phorianum merito dignus asciscitur. ℟.
Dum palpitantem puerum flebilis mater sa-

nandum offerret extensa vir dei dextera signo
crucis edito. Rediuiuum genitrici restituit fili-
um alleluya. ℣. Miseratus matris pueri la-
chrimarum facto signaculo crucis. Rediuiuum
genitrici restituit filium allā. ps. Te deum. ℣.
Inueni dauid. ¶ In laudibus ān.

Beatissimi germani hodie solennitas ve-
neranda recolitur christianis populis ex
hortatio alleluya. ā. Dum patroni festa instau
rantur discipulorum corda letificat veneratio
propensa magistro alleluya. ān. Cunqꝫ beatus
germanus in omnibus christi mandatis anhe-
laret circunquaqꝫ regiones vel vrbes exhorta-
tionis gratia perlustrabat alleluya. ān. Ad bea
ti germani sepulchrum egri veniunt et sanan-
tur vbi benedicunt deum dicentes benedictus
es domine alleluya. ā. Laudemus dominum in
beati antistitis germani meritis gloriosi ad se-
pulchrum eius egri veniunt et sanantur allelu
ya. cpm. Ecce vir. hyᵒ. Iste confessor. ℣. Po
sui adiutorium. ān. Iste est germanus pontifex
maximus qui per supernā gratiam diuina dās
miracula promissa sumens munera viuit per-
henni gloria allā. ps. Benedictus. ¶ Oratio

Deus qui es sanctorum tuorum splē
dor mirabilis: quiqꝫ hunc diem be-
ati germani confessoris tui atqꝫ pontifi-
cis depositione consecrasti: da ecclesie tue
de eius natalicio semꝑ gaudere: vt apud
misericordiam tuam exemplis eius pro-
tegamur et meritis. Per dominum no-
strum iesum christum filium tuum. Qui
¶ Memoria caranni. ¶ Hic vir. ¶ vt s̄ georgii. ℣.
Iustus vt palma. orō. Presta quesumus ¶ Ad
horas āe de laud. Cetera de cōmuni vt s̄. ¶ Ad
vesperas super ꝑs ān. ¶ Laudemus. ¶ Cap. hyᵒ.
et ℣. vt s̄. ān. ¶ Hic est autem precipuus confes-
sor christi germanus qui necdum matris aluo
processerat et iam virtute mūdo claruerat quē
deuoti exoremus vt continuū nobis diuine ma-
iestatis imploret auxilium alleluya alleluya.
¶ Oratio vt s̄. Nota ꝙ si festum sancti germani
infra oct. penthe. euenerit fiet feria iii. post trini
tatē vt in alio volumine. ¶ Sancti canciani ⁊
cancianille. ān. ¶ Filie hierusalem. ℣. Letami-
ni in dn̄o ⁊ exultate iusti. Et. ¶ Oratio.

Deus inuisibilis fortitudo certanti-
um. adesto quesumus ꝑpicius no-
bis supplicantibus. vt qui hodierna die
sanctorum martyrum tuorum cancii cā
ciani ⁊ cancianille gloriosum triumphū
recolimus: eorum meritis et precibus ce-
lestis angelorum perpetuis interesse mere
amur. Per dominum nostrū iesum chri-
stum filium tuum. Qui. ¶ Lectio prima

Beatissimos martyres cancium cā-
cianum et cancianillam: legimus
a pedagogo suo protho de fide catholi-
ca fuisse doctos. qui de genere aniciorum
ab anicio qui de nobili familia romano-
rum fuit. ℟. Tristicia. ¶ vt s̄ dyonisii. Lectō ii.

Hi etiam digne memorie carinii im
peratoris noscuntur progeniti. et
intra vrbem romam in quartadecima
regione nati atqꝫ edocti probantur. Dio
cleciano rome imperante. ⁊ maximiano
partibus illirici. carino quoqꝫ intra gal
lias bene agente erga christianos: q̀ non
post multum tempus defūctus est. Post
cuius obitum celeratissimi dioclecianus
et maximianus per omnes prouīcias de
creta posuerunt. vt vbi christiani inue-
nirentur: si sacrificare contēnerent: diuer
sis penis affligerentur. ¶ Lectio iii.

Cum igitur sancti dei vrbem aqui-
lensem in qua modicas obtinebāt
possessiones fuissent ingressi: missi ab im
peratore sisinnius et dulcicius eos com-
prehendi fecerunt. Cunqꝫ sacrificare nol
lent ydolis: iusserunt eos capitis trunca-
tione puniri. Quorum corpora venerabi
lis vir zoilus presbiter colligens: sepeli-
uit in eodem loco. ¶ Cetera de cōi. Orō vt s̄.
¶ Nichomedis martyris. ā. Filie hierl'm. Orō

Deus qui nos beati nichomedis mar
tyris tui meritis et intercessione le
tificas. concede propicius: vt qui eius be-
neficia poscimus: dono tue gratie conse-

quamur. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui. In matut. iii lect. de expolitione. Si quis vult venire post me. Cetera vt supra. ¶ Marcellini et petri. añ. Filie hierusalem. ¶ Oratio

Deus qui nos añua beatorum martyrum tuorum marcellini et petri solennitate letificas. presta quesumus: vt quorum gaudemus meritis: prouocemur exemplis. Per dominum nostrum iesum xp̄m filium tuum. Qui. Si predictū festū ante penthecostē euenerit fiet de eo sicut de sanctis gordiano et epymacho. Si vero post fiet totū de cõmuni plurimorum martyrū. excepta oratiõe et legenda. Lectio prima.

Factum est autem cum separati in custodiis marcellinus presbiter in vitris acutis nudus mitteretur. petrus vero exorcista in cippo et ferro: apparuit angelus domini marcellino presbitero oranti nudo: et induit eum vestimentis suis: et dixit ei. Sequere me. Et dum sequeretur angelum domini: marcellinus presbiter ingressus est cum eo vbi petrus erat exorcista in cippo et ferro. et hunc absoluit. Et dixit ad eos. Seq̄mini me. L. ii.

Et dum sequerent̄ eū: peruenerunt ad domum in qua erant omnes qui baptisati fuerant. et erant omnes vnanimiter orantes. Quibus dixit angelus domini: vt per dies septem confortarent populū dn̄i qui per eos crediderat. Et post septem dies ostenderunt se vicario sereno. Cumq; vicarius omnia que gesta fuerant cognouisset: iussit eos duci in nigram siluā. que hodie in honore sanctorum silua candida appellatur: ⁊ in eadem ambos pariter iussit decollari. L. iii

Cumq; ventum fuisset in media silua: ipsi sibi mundauerunt locum de spinis manibus suis. in quo orantes simul ⁊ dantes sibi pacis osculum: genu posito decollati sūt. Hi autem q̄ decollauerunt eos: testificabantur se vidisse animas eorū exeuntes de corpore: quasi virgines ornatas gemmis. et auro splendidissimo vestibus indutas: atq; angelorū manibus subleuatas ad celos per auras ferri gaudentes. Cetera de cõi plurimorū martyrum. ¶ Sanctorum confessorum medardi ⁊ gildardi. añ. Sint lumbi vestri. ℣. Letamini in dño et exultate iusti. Et gloriamini. ¶ Oratio.

Deus qui nos sanctorum confessorum tuorum pariterq; pontificum medardi ⁊ gildardi confessionibus gloriosis circundas et protegis: da nobis ex eorum imitatione proficere et intercessione gaudere. Per dominū nostrum iesum christū filiū tuum. Qui. In matut. añ. Sacerdotes. ℣. Justorum anime. Oratio vt s. ¶ Primi et feliciani martyrum. añ. Filie hierusalem. ℣. Letamini in dño. ¶ Oratio

Fac nos quesumus domine sanctorum martyrum tuorum primi et feliciani semper facta sectari: eorumq; suffragiis protectionis tue dona sentire. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui. In matut. añ. Sancti et iusti. ℣. Justorum anime. Oratio vt supra. ¶ De sancto landerico. añ. Allã. Sc̄dm ã. fe. cp

Ecce sacerdos magnus qui ĩ diebus suis placuit deo et inuentus est iustus: et in tempore iracūdie factus est reconciliatio. Deo gratias. hy. Iste confessor. ℣. Justum deduxit dñs. ¶ Oratio.

Exaudi domine preces nostras quas in sancti landerici confessoris tui atq; pontificis solennitate deferimus vt qui tibi digne meruit famulari: eius intercedentibus meritis: ab omnibus nos absoluas peccatis. Per dominū nostrū iesum xp̄m filiū tuū. Qui. Lectio prima

Beatissimus igitur landericus cuius hodie solennitatem leti colimus: nobilissime vrbis parisiace antistes fuit. Legimus enim q̄ sanctus dyonisius tradente beato clemente semina diuini verbi suscipiens: primus ecclesias

construxit. officia seruientium clericorũ
instituens. pontificii gradum primo ade
ptus Nonus autem a beato dyonisio fu
it beatus marcellus. A beato marcello
nonus beatus germanus. A beato ger-
mano nonus beatus landericus. ℟. Eu-
ge serue bone. Lectio secunda

Sedit autem in parisiorum cathedra
regnante illustrissimo francorum
rege clodoueo magni dagoberti et nani-
tildis regine filio. Quibus autem proge
nitoribus ortus sit iste sanctus: nichil e-
narrare refert ad gloriam sanctitatis.
Voluit enim generosior esse mente q̄ cor
pore. et virtutem posuit genus suum. ℟.
Ecce sacerdos. Lectio tertia

Fuit enim tanto caritatis igne suc-
census. vt in operibus pietatis et
elemosinarum largitionibus. plerumqȝ
sanctus feruor excederet. Illã etiã transi
liens regulam que dicit: omni poscẽti te
tribue. Non enim expectabat poscentez
sed preueniebat egentem. Vnde vere de
ipso dicitur. dispersit dedit pauperibus: cũ
paulo omnibus omnia factus. ℟. Jura-
uit dñs. Cetera de cõi more paschali. De
sancto barnaba ãn. Allelupa. scdm feriã. cpm
Ibãt apostoli. ℟. Virtute magna. vt supra
philippi et iacobi. hy⁹. Annue christe. V⁹. In
omnem terram. ãn. Tradent enim vos in con
siliis et in synagogis suis flagellabunt vos et
ante reges et presides ducemini propter me in
testimonium illis et gentibus allelupa. Oratio
de matut. Complet. de ascẽn. In matut. Inuit.
hy⁹. ãn. pi. V⁹. et ℟. sicut iohannis ante portam
latinam. Lectio prima.

Eo tempore quo sancta ecclesia gra
tiam spiritus sancti suscepit: ter-
tio videlicet post domini passionem an-
no. cum paulo apostolo ad apostolatus
celsitudinem. et predicationem diuinitus
electus est beatus barnabas. vocante il-
los eodem spiritu sancto atqȝ dicente Se
gregate michi barnabam et saulum in

opus ad quod assũpsi eos. ℟. Virtute. L. ii

Qualiter autem vir iste domini bar
nabas deuotissime fidem catholi-
cam predicando. et infideles ab errore ini
quitatis redimendo. vel qualiter etiam
opprobria et contumelias pro christi a-
more sustinuerit: dicere studeamus. De
inde quomodo per martyrii palmam ad
coronam glorie venerit: per autenticam
seriem et autoritatem luce euangeliste et
iohannis cognomento marci discipuli
eius. fideli narratione pandere curabi-
mus. ℟. Isti sunt. Lectio iii.

Denique est ille barnabas sanctissim⁹
qui et ioseph vnus ex septuaginta
duobus discipulis saluatoris domini. qui
secundum nominis sui presagiũ tali no-
mine vocitatus est. Nam barnabas he-
braice: latine filius consolationis dicitur
Communiter autem cum sanctis apo-
stolis degebat. et consolationem maxi-
mam prebebat. inter eos videlicet qui-
bus erat cor vnum et anima vna. Quia
nec quisq̄ eorum que possidebat aliquid
suum esse dicebat: sed erant illis omnia
communia. ℟. Candidi. Ampliorẽ legendã
quere tẽpore estiuo. Cetera sicut de sancto iohã-
ne. Ad benedictus ãn. Vos qui secuti estis me
sedebitis super sedes iudicantes duodecim tri-
bus israel dicit dominus. Oratio

Quesumus omnipotens deus. vt be
atus barnabas apostolus tuum
p nobis imploret auxilium: vt a nostris
reatus absoluti a cunctis etiam pericu-
lis eruamur. Per dominum nostrum ie
sum christum filium tuum. Qui. Ad ho
ras. Allelupa. more paschali. Cpa. ℟. et V⁹. de
apostolis. Oratio vts. In vesperis ãn. et pi. vt
iohannis euangeliste. Ad magñ. ãn. In regene
ratione cum sederit filius hominis in sede ma-
iestatis sue sedebitis et vos iudicantes duodecim
tribus israel dicit dominus. Oratio vt supra.
Basilidis sociorumqȝ eius. ãn. Filie hieru-
salem. V⁹. Letamini. Oratio.

Sanctorum martyrum tuorum basilidis. cirini. naboris. nazarii. ꝛ celsi quesumus domine natalicia nobis votiua resplendeant: et quod illis contulit excellentia sempiterna: fructibus nostre deuotionis accrescat. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui. In matut. añ. Sancti et iusti. Cetera vt supra.

¶ Basilii epi et confessoris. Allelupa. scdm añ. ferial. Cetera de cōi vnius confessoris epi semid. orō. Exaudi. In matut. similiter more paschali vts ambrosii. Legendā quere i alio tpe.

¶ Rufi et valerii. Filie hierusalē. ceta de cōi.

¶ Viti et modesti et crescentie. añ. Filie hierusalem. V⁹. Letamini. ¶ Oratio

Da ecclesie tue domine q̄sumus sanctis tuis vito et modesto intercedētibus superba non sapere: sed tibi placita humilitate proficere: vt proterua despiciens. quecūqꝫ matura sunt libera exerceat caritate. Per dominum nostrum iesum christum filium tuū. Qui. In mat. Sancti et iusti. Cetera vts.

¶ Ferreoli ꝛ ferrutionis. Allelupa. scdm feri. cpm. Sancti. R. Filie hierusalem. hy⁹. Sanctorum meritis. V⁹. Letamini. añ. Filie hierusalem. Orationē et legendā quere in alio volumine. Nota ꝙ est festū tantū in ecclesia parisieñ. alibi fiūt iii. lect. de sctis cirico ꝛ iulita. In mat. ꝛ ad hos vt plurimoꝝ martyꝝ in tpe paschali.

¶ Cirici et iulite. añ. Filie hierusalē. V⁹. Letamini. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus q̄ sancto cirico et iulite matri eius. vna cum sociis eorum i passione largitus es. vt omnia tormenta penarum susciperēt pietatem et misericordiam tuam suppliciter deprecamur: vt dum eorum gloriosam passionem colimus. pacem et securitatem et peccatorum veniam consequamur. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui. In matut. Sancti et iusti. V. Justorum. Oratio vts.

¶ Auiti abbatis. á. Sāctissime. V⁹. Justum. orō. Intercessio. In matut. Serue bone. Cetera de cōi.

¶ Marcelliani et marci. añ. Clarissimis quotidie viris marcelliano et marco suadebat seculi blandimenta respuere et momētanea tormētoꝝ genera nō timere allā. V⁹. Letamini. Orō.

Presta quesumus omnipotēs deus. vt qui sanctorum martyrum tuorum marcelliani et marci natalicia colimus: a cunctis malis imminētibus eorum intercessionibus liberemur. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui.

¶ Fortunati epi ꝛ confessoris. á. Similabo. V⁹. Justum. orō. Da quesumus. de cōi.

¶ Marine virginis. Hec virgo. V⁹. Diffusa. orō. Exaudi. de cōi. In matut. de martyribus. añ. Sebastianus dixit marcelliano et marco non vos seducant blandimenta mulieꝝ allelupa. V⁹. Justorum. Orō vts.

¶ Fortunati. Serue bone. V⁹. Posui adiutorium. Orō vts

¶ Marine. Veni sponsa. V. Elegit eam. Orō vts.

¶ Geruasii et prothasii. Allelupa. scdm feriā. cetera de cōi. añ. Isti sunt angelica solidati claritate martyres inclíti geruasius ꝛ prothasius quorum germanitas a christo inter immania fuit fulcita tormenta omnes precamur vt eorum intercessione ad dominum subleuemur allelupa. ps. Magnificat. ¶ Oratio

Deus qui nos annua sanctorū martyrum tuorum geruasii et prothasii solennitate letificas: concede propicius. vt quorum gaudemus meritis: accendamur exemplis. Per dominum nostrū iesum christum filium tuum. Qui. Legēdā quere in alio volumine vel tpe. In matut. et ad horas et vesperas. sicut plurimoꝝ martyꝝ. in tempore paschali.

¶ De sanctis post trinitatem. De sancto yuone ꝯfessore In eccl'ia parisiensi sup ꝑos ferial'. ā Similabo. cū ceteris. Cꝑ. Justus. ℟. Sancte Ad mag. ān. Confessor dn̄i. de cōi. Oratio.

Deus qui btm̄ yuonem confessorem tuū. piis operibus signis et virtutibus in ecclesia tua clarere fecisti. presta q̄s: vt eius meritis ⁊ precibus tua beneficia capiamus Per dn̄m. Meōria potentiane virginis. ān. Hec virgo. ℣. Diffusa. Orō. Exaudi. ⸿ In mat. Inuit. Christū oīms. et ceta de cōi vni⁹ ꝯfess. nō epi. Lcō. i.

Regnante inclite recordationis rege philippo pulchro cognoīe in frācia et nauarra. floruit in britānia minori in diocesi trecorensi: vir mire magnitudinis sanctitatis et imitande austeritatis chorusans miraculis: vita et moribus merito recolendus noīe yuo. lcō. ii.

Sanctus igitur predictus yuo confessor egregius. a nobilibus fidelibus et catholicis parentibus in diocesi trecorensi extitit oriūdus. Cuius mater quasi spū ꝓphetico predixit ꝙ esset futurus sanctus: etiam ꝙ in visione sibi fuerat reuelatū. Quod postea merita sc̄titatis et vite ac virtutes et miracula ipsius clarissime demōstrauerūt. Nā fuit ab etate primeua sancte ⁊ inocentis vite ac bone indolis et cōuersationis honeste. ac pius. benignus humilis. sobrius. et castus. ac moꝝ honestate preclarus. lcō. iii.

Disponente igitur dei prouidentia. ī etate puerili traditus litteraꝝ studiis ⁊ rudimentis grāmatice: vltra suos coetaneos non minus vita q̄ scientia. in modico tp̄e profecit: ac libenter sermōes audiebat: horas suas sine defectu dicebat vitas sanctoꝝ legebat: et quando aliq̄d perfectionis in ipsis inueniebat: inq̄tum poterat imitari volebat. lcō. iiii.

Deinde missus ad parisiense et aurelianense studia. successiue gemina scientia in vtroqꝫ iure et diuina sapientia efficaciter sic claruit et profecit: ꝙ doctrine sue radios longe lateqꝫ diffundens: q̄plures ad iusticiā erudiuit. luminare in hoc mundo prefulgidū. continēs verbū vite. sic rediit ad propria: vt q̄ auide hauserat in studio: ad honorem dei et vtilitatem ꝓximi effūderet abundāter.

Episcopus vero trecorensis Lcō. v. de ipsius scientia et sanctitate vite et meritis plenius informatus: ipsum q̄uis plurimum renuentem suū officialem fecit. In quo officio sancte ⁊ iuste se habuit: vnicuiqꝫ celerem iusticiā faciendo sine dilatione et differentia personarū. Laborabat. sed pro labore suo nō querebat fructū p̄ntis vite sed future. lcō. vi.

Nec se vanitatibus ⁊ expensis superfluis ob mundi pompam et gloriam exposuit: sed cū egenis et pauperibus degens: quicquid de fructibus ecclesie et de p̄rimonio suo habere potuit: vna cum ipsis nichil reputās ꝓpriū: sꝫ oīa quasi cōmunia ministrauit. lcō. vii.

Cum aūt quidam demoniacus per triēniū cōtinuo a demonio vexaretur: fecit illū adduci ad se: ⁊ iacere iuxta locū vbi ipse iacebat. Qui in crastinum reuersus ad ꝓpria: curatus fuit a demonio et liberatus. lcō. viii.

Semper aūt studens progredi de virtute in virtutem: continuauit vitam sctām vsqꝫ ad extremū vite sue exitū: magnis virtutibus ⁊ crebris miraculis chorusando. Lcō. ix.

Per tres aūt septimanas anteq̄ decederet dixit: ꝙ nō erat diu ꝙ fuerat īfirmus. et ꝙ multū affectabat de seculo migrare: dum tamen deo placeret. Trāsiit aūt ab hoc seculo anno dn̄i millesimo. tricesimotercio. etatis vero sue anno quinquagesimo. Tu autem dn̄e. ⸿ Cetera de cōi. In vesperis meōria petri ꝯfess. ān. Confessor dn̄i. ℣. Justū. de cōi. Orō.

Omp̄s sempiterne deus. qui beatum

petrum confessorem tuum meritis deco
rasti: et miraculis choruscare fecisti. tri/
bue nobis famulis tuis. sic eius virtutes
iugiter imitari. vt secũ mereamur felici
ter coronari. Per dñm. In matut. de cõi
vnius confessoris non epi. Lectio prima.

Beatus petrus de prouincia terre la
boris traxisse fertur originem. ex
honestis parentibus catholicis ꝛ deuotis
Hic edoctus cũ thobia deũ timere ab ĩfã
tia et abstinere a viciis ꝛ illecebris mũdi
considerãs ꝙ plerũqꝫ hũanas mẽtes dũ
leniunt vulnerant. viciũt. et captiuant.
Positus ĩ etate adhuc tenera sed sub cor
pore fragili virilem aĩm secũ hñs. anteꝙ̃
seculare qc̃ꝙ̃ eius illaberet aĩo: fugã pru
denter iniens cũ baptista iohãne heremi
secreta petiit: vbi remotus a noxiis soli
posset suo seruire creatori. Lcõ secũda.

Ipse etiam sicut pluribus et fide di/
gnis testimoniis est ꝓbatũ: vestiũ
splendorem ac lenitatẽ despiciens in qui
bus amatores huius seculi delectantur
ciliciis de pilis equoꝝ factis reticulatis
pariter ꝛ nodosis: vestibus quoqꝫ aliis vi
libus multũ ꝛ asperis tegebatur. lcõ. iii.

Ad nudã quoqꝫ carnem cathenã fer
ream ꝛ circulũ q̃nqꝫ ferreũ defere/
bat: lecti etiam declinans molliciem: ne
carnẽ peculiariter lasciuiens noxie mol
liretur. In terra aũt nudis tabulis dor/
miebat: vel in cancellatis craticulis ve/
stitu cilicino ꝛ pãnis solitis ꝑcinctus lũ/
bos circulo ferreo aut cathena. ꝓ pului/
nari vero ligno aut lapide seu dura re a/

Vinũ etiam lia vtebat. Lcõ. iiii.
non bibebat nisi rarissime sic lim/
phatum: intantũ ꝙ videbatur vini spe/
ciem nõ habere: semper quoqꝫ nisi in die/
bus dñicis ieiunabat. lectio quinta

In tribus quoqꝫ quadragenis in pa
ne et aqua ieiunabat continue: et
quandoqꝫ cum solis foliis cauliũ absqꝫ
pane: interdũ aũt solis pomis vel casta/
neis seu granis fabaꝝ mollificatis in a/
qua: aut crudis rapis tm̃mõ vescebatur

Ipse aũt ad matutinas laudes Lc. vi.
media nocte surgẽs: ipsis dictis le/
gebat psalteriũ cũ letania et collectis ꝙ̃
pluribus: ac crebris genuflectionibꝫ ꝛ di
sciplinis duris carnẽ suã cũ viciis ꝛ cõcu
piscentiis crucifigẽs. In aurora vero mis
sa per ipm celebrata deuote. reincipiebat
psalteriũ: ꝛ orare vsqꝫ ad horã terciã non

Verũ q̃r non erat cessabat. lcõ vii.
expediens ꝙ tante sanctitatis odor
in solo vno mũdi ãgulo sentiret: sed poti
us ꝙ ad edificationem cunctorum fide/
lium circunquaqꝫ per mundũ promptiꝰ
spargeretur: dispẽsatione prouida ad sũ
mum pontificatus apicem ꝓuectus est.

In quo tñ idẽipse manẽs q̃ Lcõ. viii.
fuerat sub precelse dignitatis habi
tu nec vitam heremiticã ꝙ̃tum fas ser/
uare fuit: nec aĩm derelinquens. nouit i/
ter epulas esse sibi sũme austerus et ab/
stinens: inter ãplas diuitias sũme paup.

Post hec vero cessit papatui: Lcõ. ix.
orationi ac contẽplationi assidue
vacans: vsqꝫ ad eius obitũ quo beata il/
la anima carnis euasit ergastulũ. celos
petens. In cuius transitu apparuit stel/
la parua ꝛ fulgida in medio ostii camere
in qua iacebat diuitus suspensa in aere:
quousqꝫ illa sanctissima aĩa egressa est
a corpore. et ab angelicis spiritibus in ce
lestibus diuino conspectui est oblata.
Cetera sicut de vno confessore non epo.

De sancto Vrbano papa et martyre. Orõ.

Da quesumus omp̃s deus: vt qui be
ati vrbani martyris tui atqꝫ pon/
tificis solẽnia colimus: eius apud te in/
tercessionibus adiuuemur. Per dñm.

Almachius itaqꝫ preses Lcõ prima.
inter sanctos quos publice punie
bat: ceciliam decollauit: et eandem inter
sepulchra martyrũ beatus vrbanus se/
peliuit. Tu aũt. lectio scđa.

Carpasius vero sanctum vrbanum inquirens: in quodā antro ipsum cum tribus presbiteris et tribus dyaconibus orantem inueniens: statim eos almachio presentauit. Jubet quoqꝫ protinus aut sacrificare ioui: aut carceri mācipari. Quod facere respuentes: durissime verberati in carcerem retruduntur. Post hec sanctus vrbanus ad sacrificandū ducitur. lcō. iii. Et cum oraret: simulachrū corruit. et vigintiduo sacerdotes gentiliū templo etiam ruente occiduntur. Statim almachius furibundus. iussit sanctos crudeliter laniari Vrbanus autem iterū missus in carcerem. per tres dies cum populum ad perseuerātiam hortaretur: die tercia nolēs immolare cū sociis decollatus est. anno dn̄i ducentesimo tricesimoquarto.

Cetera de cōi. ¶ De sancto Germano epo parisiensi. ān. Similabo. cū ceteris. Cp. Ecce sacerdos. ℟. Laudemus dn̄m in beati antistitis germani meritis gloriosi. Ad sepulchrū eius egri veniunt et sanantur. ℣. Vere mirabilis deus in sanctis suis qui assiduis beatum germanum episcopum miraculis choruscare facit. Ad sepulchrū. Gl'a. Ad. y⁹. Jste confessor. ℣. Ora pro nobis beate germane. Vt digni. ān. Suscipiamus ergo tantam solennitatem deuotione humili qua beatus germanus carnis nexibus absolutus meruit penetrare secreta celi habitacula. ps. Magnificat. Oratio de matutinis. Memoria Caranni martyris. ān. Hic est vir. ℣. Gloria et honore. Oratio. Presta quesumus. Inuitatoriū. Christum oms pariter. Hy⁹ Jesu redemptor oim. Jn primo nocťno. ān. Beatus ger manus parisioꝝ pontifex prius fecit virtutem ꝙ̄ ex matris vtero nasceretur. ps. Btūs vir. ān. Certabat mater cum paruulo renitebatur infans ab vtero erat ergo conflictus inter mulierem et viscera. ps. Quare fremuerūt gentes. ān. Ledebatur matrona nec nocebatur infantia obluctabať sarcina ne genitrix fieret parricida. ps. Dn̄e quid multi.

℣. Justum deduxit dn̄s. ¶ Lectio prima.

Beatus igitur germanus parisiorū pontifex. territorii augustudunēsis īdigena. patre eleutherio. matre quoqꝫ eusebia. honestis honoratisqꝫ parentibus procreatus est. Cuius genitrix pro eo ꝙ hunc post alterum intra breue spacium concepisset in vtero: pudore mota muliebri. cupiebat ante partū infantem extinguere. Et accepta potione vt abortiuum proiiceret. dum nocere non posset incubabat in ventrem: vt vel pondere ꝑfocaret. quem venena ledere nō valebāt ℟. Beatus germanus parisiorum pontifex territorii augustudunensis indigena honestis parentibus procreatus. Prius fecit virtutem ꝙ̄ ex matris vtero nasceretur. ℣. Seruatus incolumis illesus processit et matrem reddidit innocentem. Prius fecit. ¶ Lectio scda.

Certabat mater cum paruulo: renitebatur infans ab vtero. Erat ergo pugna inter mulierem et viscera. Ledebatur matrona: nec nocebatur infantia Obluctabatur sarcina: ne genitrix fieret parricida. Vnde id actum est: vt seruatus incolumis. ipse illesus procederet: et matrem redderet innocentem. Erat sane huic futura prenoscere ante illum fecisse virtutem: ꝙ nasci contingeret. ℟. Ledebatur matrona nec nocebatur īfantia obluctabatur sarcina ne genitrix fieret parricida. Jpse illesus processit ex vtero et matrem reddidit innocentem. ℣. Certabat mater cum paruulo renitebatur infans ab vtero erat ergo cōflictus inter mulierem et viscera. Jpse. lcō. iii.

Deinde dum a vallone castro simul cum stracidio propinquo. puer adhuc scolis excurreret: mater ꝓpinqui vt illius hereditatem sibi acquireret: de adolescentis fallitura nece tractauit. Que temperatam potionem in ampullā condidit: vinū quoqꝫ in alteram. precipiens puelle: vt venientibus amboƀ. illi porrigeret de vino: isti de maleficio. Sz igno-

rans ministra ampullā pariter mutat.
et pocula vinūqz sancto germano. vene
nū vero dat stracidio. et dum insonti p̄-
paratur iteritus: autor cadit in laqueū.
R. Dum palpitantem puerum flebilis mater
sanandum offerret extensa vir dei dextera si-
gno crucis edito. Rediuiuum genitrici restituit
filium. V. Miseratus matris pueri lachrima-
rum facto signaculo crucis. Rediuiuū. In. ii.
nocturno. ān. Dum cibum fessus sumeret flam
ma fenum corripuit rapta de igne cucuma re-
strinxit mox incendia. ps. Cum inuocarem.
ān. Febre correptū distulit splendore vultus ru-
tilat finem regi denunciat seruum virtute libe
rat. ps. Verba mea. ān. Cecis visus refundit
mutorum lingua soluitur surdis auditus pādi-
tur gressusqz claudis redditur. ps. Dñe dñs
noster. V. Amauit. Lectio quarta

Quo mater ei⁹ cognito puellā incre
pat cum fletu: extinxisse eam sibi
filium. Cui stracidio sollicite ipenso stu
dio. facto de ipsis maleficiis vario. et si
mors vitam non abstulit: tamen signū
mortis infixit. Hinc ad parentem suum
sctm̄ scopilionem bausiam se conferens
moribus honestis: apud illū alitus et in-
stitutus est. Qui cū fere mille passus lō
ge ab eodem vico consisterēt. iugiter ad
matutinos currebant ducti calore fidei.
per tempestatem: per hyemem. R. Cunqz
sanctus germanus in oibus christi mādatis ha
nelaret Circūquaqz regiones vel vrbes exhorta
tionis gratia perlustrabat. V. Precepti euāgeli
ci non imemor euntes per vniuersum mundū
docete oīs gentes. Circūquaqz. lcō. v.

Igitur beatus germanus intra ter-
ni lustri spacium: a beato agripino
dyaconus. instituitur: et sequenti trien-
nio presbiter ordinatur. Dehinc a vene
rabili pontifice nectario. abbas ad san-
ctum symphorianū merito dignus asci-
scitur. Sed q̄ta inibi abstinētia vixerit:
q̄tisqz vigiliis continuando durauerit
quis enarrabit: Ceterum quibus illic
elemosinis pfusus extiterit: illa res vna
testis est: cum iam rebus reliquis paupe
ribus erogatis: nec panis ipse resideret:
quatinus fratres reficerentur. Qua de
re insurgētibus aduersum se illis: retru
dens se in cellulam amare fleuit et do-
luit. Tu aūt dñe. R. Dum patroni festa in
staurantur discipulorum corda letificat. Meri
to virtutum veneratio debita impensa magi-
stro. V. Preconia debite laudis pastori multipli
cat confert autem gregi incrementa profectu-
um. Merito virtutum. Lectio sexta

Inter hec aūt ipso orante. quedam
āna nobilis matrona duorum cū
pane saumariorū dirigit onera. Sequen
ti autem die. cum annona destinauit ple
na nichilominus carpenti vehicula: ita
videlicet vt exinde monachi cum satura
rentur cibo: terrerentur miraculo. Cu-
ius bonis operibus inflammatus episco
pus: sanctum virum neqz adhuc ista re-
cusantem: quē etiam demonia predica-
bant. in custodiam trusit. Cui fateor nu
tu diuino aperiebatur ergastulum: sed
non hinc egrediebatur. nisi supplex z epi
scopalis daretur preceptio. Tu aūt. R.
In conspectu potentium admirabilis factus es
et facies principum mirabantur omnes. Ideo
accepisti claritatem et virtutem a domino deo
tuo. V⁹. Minas iudicum non timuisti sed timu
isti dñm iesum christum. Ideo accepisti. Gloria.
Ideo. In tercio noct. ān. Orante sancto ger-
mano cecus lumen claudus gressum recepit. p̄.
Dñe quis habitabit. ān. Btūs germanus
bonum opus operatus est qui per signum cru-
cis a demonio vexatos liberauit. ps. Dñe in
virtute. ān. Oro te pater ne me abire hinc pre
cipias quia per sanctum germanum sanitatis
michi est promissa recuperatio. p̄. Dñi est ter
ra. V⁹. Ora pro nobis. lectio vii.

His itaqz celeber intentus officiis:
non desiit predicandis manifesta
ri miraculis. Igitur quadam vice dum
cibū fessus acciperet: ingrediente amādo

monacho in fenile. cū luīc carbone deci-
dente flāma fenū corripuit. ⁊ arida nutri
mēta vorax ignis allābit. Cōcurrentib₃
aūt reliq̄s nec tū̄ succurrentib₃: tardius
ipse ꝓsiliens rapta de foco cucuma ascē
dit sup fabricā cōcineus allā. Fundēsq₃
paululū aque in crucis ymaginē. restri-
xit mox incendia. ℟. Inter regē et sacerdotē
expectabilis erat de pietate contentio dū sacer-
dos ditaret regalibus thesauris. Et in regem
accresceret grā sacerdotis. ℣. Hoc eni tm̄mō suū
esse credidit qđ egen⁹ ⁊ paup accepit. Et. lc. viii.

Nec illud omitti conuenit: qđ ad do-
mū ebronis pro fide iusti collatū ē
Cui⁹ ingrediēte domū germano: anna
eius matrona rem mirabilē se videre ꝓ
clamat. Et inquisita a coniuge q̄d esset
qđ inspiceret ait. Ecce btūs germanus
cornuta facie michi videt̄ incedere: qđ pe
ne vix valeo aut intueri luīe: aut sermo
ne cōferre. sctm̄ scilicet virū nouo more
cornib₃ radiantem. ℟. Miseratus dolorib₃
regis īgredit̄ in palaciū febricitātis cōtemptus
sui imemor dū ꝯfitenti tribuit veniā. Depcanti
ꝓtinus ꝯfert medicinā. ℣. De cui⁹ contēptu rex
periculū sustinuit sensit cōtinuo de cōtactu me
dicinā. Depcanti. lc. ix.

Consterna-
taq₃ mirabat̄ mulier: nr̄o tp̄e in fi
gura moysi potuisse conspici. Credendū
tamē: qđ ⁊ iste pro colloquio dn̄i meruit:
cornu exaltatus agnosci. Ebro vero ea-
dē die iuxta sctm̄ nullatenus sedere pre-
sumpsit: duplici pro causa: honoris ꝑ arit̄
et terroris. ℟. Beatissimus vir germanus
pontifex sūmus per supnam grām diuina dās
miracula ꝓmissa sumēs munera. Viuit cū xp̄o
coronatus perhēni gloria. ℣. Dilectus deo ⁊ ho-
minib₃ germanus ep̄s terrena relinquēs ⁊ cele-
stia petēs. Viuit. Gloria. Viuit. ꝑs. Te deum.
℣. sacerđ. Inueni dauid. ¶ In laudibus. ān.

Beatissimi germani hodie solennitas ve-
nerāda recolitur christianis pplis exhor
tatio. ān. Dū patroni festa instaurant̄ discipu-
loꝝ corda letificat veneratio ꝓpēsa magistro
ān. Cunq₃ beatus germanus in oībus xp̄i mā-
datis anhelaret circūquaq₃ regiones vel vrbes
exhortationis gratia perlustrabat. ān. Ad beati
germani sepulchrū egri veniūt ⁊ sanantur vbi
benedicunt deum dicentes benedictus es dn̄e.
ān. Laudemus dn̄m in beati antistitis germa-
ni meritis gloriosi ad sepulchrum eius egri ve-
niunt et sanantur. Cp̄m. Ecce vir. hy⁹. Iste
confessor. ℣⁹. Posui adiutoriū. ān. Iste est ger-
manus pōtifex maximus qui per supernā gra-
tiam diuina dans miracula promissa sumens
munera viuit perhēni gloria. ꝑs. B⁹. Oratio

Deus qui es sanctoꝝ tuorum splen
dor mirabilis. quiq₃ hunc diem be
ati germani confessoris tui atq₃ pontifi
cis depositione consecrasti: da ecclesie tue
de eius natalicio semꝑ gaudere: vt apud
misericordiam tuam exemplis eius ꝓte-
gamur et meritis. Per dn̄m. ¶ Carāni
martyris. ān. Volo pater. Ad horas āe. de laud
Cetera de vno ꝯfess. ep̄o. Ad vs̄. ān. Hic est autē
precipuus confessor christi germanus qui necdū
matris aluo processerat et iam virtute mundo
claruerat quem deuoti exoremus vt cōtinuum
nobis diuine maiestatis imploret auxilium. ꝑs
Mag. Orō. vts̄. ¶ Sanctoꝝ martyrū Cācii.
Canciani. et Cancianille. de cōi. ¶ Oratio

Deus inuisibilis fortitudo certantiū
adesto quesumus propicius nobis
supplicantibus. vt qui hodierna die san-
ctorum martyrū tuoꝝ cancii et cancia-
ni ⁊ cancianille gloriosum triumphū re-
colimus: eoꝝ meritis ⁊ precibus festis an
gelorum perpetuis interesse mereamur.
Per dn̄m. Meō. Petronille ꝑ ān. Hec virgo.
℣. Diffusa. Oratio. Exaudi. Lcō prima.

Beatissimos martyres canciū cācia-
nū ⁊ cācianillā. legim⁹ a pedagogo
suo ꝓtho fide catholica fuisse doctos: qui
de genere anicioꝝ ab anicio qui de nobili
familia romanoꝝ fuit. lcō scđa.

Hi etiā digne meōrie carini ipatoris
noscūt̄ ꝓgeniti: et ītra vrbē romā
in quartadecima regiōe nati atq₃ edocti

pbant. Dyocleciano rome ĩpante. ꝛ ma
ximiano partibꝫ illirici. carino quoqꝫ in
tra gallias bene agente erga xp̄ianos. q̇
non post multum tempus defunctus est
Post huius vero obitum sceleratissimi
dioclecianus et maximianus. per om̄es
prouincias decreta posuerunt. lcō. iii.

Cunqꝫ his edictis beatissimi marty-
res cancius cancianus ꝛ canciani
la in vrbe romana fuissent positi: cōsilio
habito cū btō protho. vt iīquā euitarent
sententiā: predia sua in suburbano posi-
ta sub specie visitatiōis circuire decreue-
rūt. Qui eodē tp̄e in vrbem acq̇legēsem
repedarūt in qua tūc tp̄is nō parua ru-
ra possidebant. Sꝫ qꝛ lumen in tenebris
latere nō potuit: necesse erat vt eos dn̄s
ad glām nois sui coronaret. ¶ Cetera vt s̄
pliorꝫ mꝛꝫ. ¶ Scti Nichomedis mart. iii. lc. de
expōe. Si q̇s vult. q̄re in cōi vni⁹ mart. Orō.

Deus qui nobis bti nichomedis mar
tyris tui meritis ꝛ intercessione le
tificas. concede ꝓpicius. vt q̇ eius benefi
cia poscim⁹: dono tue grē consequamur.
Per dn̄m. ¶ Marcellini et Petri. Oratio.

Deus q̇ nos ānua btōꝝ martyꝝ tuo
rū marcellini ꝛ petri solēnitate le
tificas: p̄sta q̄s. vt quoꝝ gaudemus meri
tis: prouocemur exemplis. Per. lc. p̄ma

Factū est cū separati essent in custo
diis: marcellinus presbiter nudus
in vitris acutis mitteret: petrus vero ex
orcista in ferro et cippo: apparuit ange-
lus domini marcellino presbitero oran-
ti nudo: et induit eum vestimentis suis.
et dixit ei. Sequere me. lcō. ii.

Et dum sequeretur angelum domi
ni. marcellinus presbiter igressus
est cū eo: vbi petrus exorcista erat in cip-
po et ferro: et hūc absoluit: et dixit ad eos
Sequimini me. Et dum sequerentur
eum: peruenerunt ad domū in qua erāt
omnes qui baptizati fuerant: et erant
omnes vnanimiter orantes. lcō. iii.

Quibus dixit angelus domini: vt p
dies septē confortarent populum
domini qui per eos crediderat: et post di-
es septem ostenderent se vicario sereno.
Cunqꝫ vicarius om̄ia que gesta fuerāt
cognouisset: iussit eos duci in siluam ni-
gram. que hodie in honore sanctorum sil
ua candida appellatur: et in eadem am
bos pariter iussit decollari. Tu autem.
¶ Cetera de cōmuni plurimoꝝ martyrum.
¶ Sanctoꝝ confessorum Medardi ꝛ Gildar
di. ān. Sint lumbi vestri. Oratio. Deus qui
nos sanctoꝝ confessoꝝ. ℟⁹. Letamini. d cōi.

Inter multa et ¶ Lectio prima
preclara beati medardi miracula
hoc nō pretereatur: ꝙ quidam cursio no
mine demonii grauiter oppressus ĩfesta-
tione. curari meruit expresso sancti viri
signaculo. Tu aūt. lcō scda.

Sed cum iam multimodis virtutū
fulgeret studiis: famaqꝫ eius per
diuersa orbis spacia gratia crescente pre
celleret: defuncto vermandensium vr-
bis pontifice: in eius locum sacratur epi
scopus. Tu aūt. ¶ lectio tercia.

Sustinuit iugiter diabolo prelian-
te calumniam: sed peruenit victor
meritis ad coronam. Tunc beatissimus
pontifex medardus membrorum com-
page protensa: longe vite defessus spiri-
tum ĩ requiem deprecatus admisit. Tu
aūt dn̄e. ¶ Cetera de cōi plurimoꝝ confessoꝝ.
¶ Sanctoꝝ martyrū Primi ꝛ Feliciani. Orō.

Fac nos quesumus domine sancto-
rum martyrum tuorum primi et
feliciani semper facta sectari: eorūqꝫ suf
fragiis protectionis tue dona sentire. P.

Dyoclecianus et maximia- ¶ Lcō. i.
nus. primum et felicianum viros
in domino perdurantes: iusserunt mili-
tibus vt inquirerent eos. Comprehensi
a militibus. duxerunt eos ad imperato-
res: et tradiderūt promotho presidi. Tu
aūt dn̄e: miserere nostri. ¶ Lcō secunda

Et sedens preses pro tribunali: iussit dimitti duos leones. et duos vrsos. Cumqȝ dimissi fuissent: corruerũt ad pedes eorum. Et deposita omni seuicia quasi agni blãdientes effecti sunt. lcõ. iii.

Videns autem preses ꝙ multi crederẽt per eos in dñm: iussit eos mortalem subire sententiã. Cumqȝ eiecti fuissent extra amphiteatrũ: ibidem sunt decollati. Tu aũt. ¶ De scõ Landerico epo et confessore. Cpm. hy⁹. et cetera. de cõi. Oratio Exaudi domine preces. Lcõ prima.

Beatissimus igitur landericus. cui⁹ hodie solennitatem leti colimus: nobilissime vrbis parisiace antistes fuit. Legimus enĩ ꝙ sanctus dyonisius. tradente btõ clemente seĩa diuini verbi suscipiens: primus ecclesias construxit officia seruientiũ clericoꝝ instituens: pontificii gradum primo adeptus. Nonus autem a btõ dyonisio. fuit btũs marcellus. A beato marcello nonus. btũs germanus. A beato germano nonus. btũs landericus. Tu autem. Lcõ scda.

Sedit autẽ in parisioꝝ cathedra regnante illustrissimo francoꝝ rege clodoueo magni dagoberti. et nantildis regine filio. Quibus autem progenitoribus ortus sit iste sctũs: nichil enarrare refert ad gloriã sanctitatis. Voluit enim generosior esse mente: ꝙ corpore. et virtutem posuit genus suum. Lcõ. iii.

Fuit enim tante caritatis igne succensus: vt in operibus pietatis et elemosinaꝝ largitionibus. plerũqȝ sanctus feruor excederet. Illã etiam trãsiliens regulã que dicit. Omni poscẽti te tribue. Non enĩ expectabat poscentem. sed preueniebat egentem. Vnde vere de ipo dicitur. Dispersit dedit pauperibus: cũ paulo omnibus omnia factus. lcõ. iiii.

Vnde et merito omnipotens deus. sanctũ suũ miraculis gl'osum ostẽdere dignatus est. Quidam enim de gonessia radulphus noĩe. tanta inflatione capitis percussus. vt ab oĩbus leprosus putaretur: festinãter ad sancti viri presentiã confugit: confessioneqȝ penitentiali peracta: ad sudarium sancti landerici humiliter accessit. Vix domũ redierat: cũ facies eius detumuit: vt nullam videretur habere lesionem. Tu aũt. ¶ Lcõ quinta.

Quidam armiger de villa iuxta odo noĩe: ita paralisi tactus est: vt nec manus nec pedes suum exhiberent officium: quo p medicos nichil proficiente cũ lachrimoso eiulatu btm̃ cepit inuocare lãdericũ: ita loquens. O beate landerice. o btẽ landerice. miseriã meã respice. Nec mora cũ iam lamentatio illa quieuisset erexit se paraliticus: et manibꝫ nitens. ⁊ pedibꝫ in stratu resedit. Et cõfestim surgens. sine ope alterius ad ostiũ domus festinauit. Tu aũt. ¶ Lcõ sexta.

Vir quidam stephanus noĩe morbo squinantie et gutturis inflatione adeo laborabat: vt oms qui aderant de vita eius desperarent. Vlcus enim datũ in arteriis: vitalem spiritum discurrere non sinebat: et intercluso meatu. illum pene suffocabat. Cum igitur tanta egritudinis molestia oppressus. beato landerico se presentare desideraret. nec posset: multis precibus a decano et ceteris clericis ecclesie sancti germani obtinuit: vt sudariũ sancti ad ipsum deferret. lcõ. vii

Sacerdotes itaqȝ religiose ornati luminaribus accensis: nauigio secanam transmeãtes: ad egrotum celestem deferũt medicinam. Eger quippe apud sanctum germanum de pratis decubabat: humiliauit se egrotus in presentia. et consternato corpore. deuotionem quã voce non poterat nutu exhibebat. Sacerdotes igitur nomen dñi super egrotũ inuocantes: et locum doloris sudario deuotissime contingentes: sanctissimum orabant landericũ: vt virtute et pietate

solita: egroto subueniret. Nec mora cuꝫ
intra guttur vlcus crepuit ⁊ putredo col
lecta. tāq̄ manus aliqua premeret: tota
p os erupit. Laxatis itaqꝫ ope diuina ar-
teriis. vocem et valitudinem egrotus re
cepit. Tu aūt dn̄e. lectio viii.

Quidam puer filius radulfi bugri
de castro forti venit vxiacū. vt vi-
deret sororē ibi manentē. Factūqꝫ est ī no
cte in stratu suo puer sanus ⁊ incolumis
collatꝰ est. Mane facto ita a capite tume-
factūs appuit: vt globus informis vide-
retur: ita ꝙ nec oculi. nec os suum habe-
bant officiū. Tumor enī narium eminē
tiam totamqꝫ oculoꝝ concauitatem su
perauerat. Mirabantur itaqꝫ parentes
de euentu subito et dn̄m inuocabant ꝑ
adiutorio. Tu aūt. ¶ Lectio nona.

Delatus est igitur puer a parentibꝫ
in p̄ntiam sancti landerici: vt eius
intercessione celestem acciperet curatio-
nem. At vbi parentes et noti pueri fece-
rūt obnoxium: et preces et munera dn̄o
deuote obtulerūt. ministri quoqꝫ ecclesie
sacri corporis sudario tumorē signaue-
runt et tetigerūt: statim facies pueri: ad
statum nature resedit. Tu aūt. ℟. Ecce
vir prudens. ℣. Te deū. Cetera de cōi. et ter
minatur ad nonā. ¶ In vesperis de scō Bar-
naba. an̄. Beati pacifici. Cum ceteris. Capl'm
Ibant apostoli. ℟. Ciues apostoloꝝ. Hyꝰ. et
cetera de cōi apostoloꝝ. ¶ Oratio.

Quesumus omnipotens deus. vt bea
tus barnabas apostolus tuū pro
nobis imploret auxilium. vt a nostris re
atibus absoluti. a cunctis etiam pericu-
lis eruamur. Per dn̄m. In matut. Inuit.

Eo tempore ¶ et cetera de cōi. Lcō. i.
quo sancta ecclesia gratiam spiri
tussancti suscepit: tercio videlicet post do
mini passionem āno. cum paulo aposto-
lo: ad apostolatus celsitudinem. et predi
cationem diuinitus electus est btūs bar
nabas: vocante illos eodem spiritu scō
atqꝫ dicente. Segregate michi barnabā
et saulum ī opus ad quod assumpsi eos.
Tu autem dn̄e. ¶ Lectio secunda.

Qualiter vir iste dn̄i barnabas deuo
tissime fidem catholicam predi-
cando. et infideles ab errore iniquitatis
redimendo: vel qualiter opprobria ⁊ con
tumelias ꝑ christi amore sustinuerit. di-
cere studeamus. Deinde quomodo per
martyrii palmā ad coronam glorie ve-
nerit: per autenticam seriem et auctori-
tate luce euangeliste et iohannis cogno
mento: marci discipuli eius: fideli narra
tione pandere curabimus. ¶ Lcō tcia.

Deniqꝫ est ille barnabas sctissimus
qui et ioseph vnus ex septuaginta
duobus discipulis saluatoris dn̄i: qui se-
cundū nōis sui presagium tali nomine
vocitatus est. Nam barnabas ebraice.
latine filius consolationis dicit. Cōmu-
niter aūt cum sanctis apostolis degebat
et cōsolationem maximā prebebat. iter
eos videlicet quibꝫ erat cor vnum ⁊ ani-
ma vna. Quia nec quisq̄ eoꝝ que possi
debat: aliquid suū esse dicebat: sed erant
illis omnia cōmunia. Tu aūt. lcō. iiii

Ioseph aūt qui cognoīatus ē barna
bas ab apostolis quod est filius cō
solationis leuites ciprius genere. cū ha-
beret agrū vēdidit illū: et attulit p̄ciū. et
posuit an̄ pedes apl'oꝝ. Postmodū vero
cū btūs paulus conuersus esset ad fidei
gratiam. eodem secundo anno quo dn̄s
passus est et resurrexit: iste beatissimus
barnabas in ipso initio fidei eius illum
apprehendere dignus fuit: et ꝑducere ad
apostolos: et narrauit illis quomodo in
via vidisset dn̄m. et quia locutus sit ei. ⁊
quomō in damasco fiducialiter egerit:
in nomine domini iesu. lcō quīta.

Plane considerare et ammirari con
decet: quantū illum diuina gratia
dilectum. q̄tum amabilem atꝫ dignum
habuit: qn̄ inter tot discipuloꝝ catervas

non alium ad instruendum et docendū suum nouum militem miserit: nisi illū qui consolationis filius vocabatur. Scilicet vt illi saulo qui nouus tyro nouāq; tyrocinii gratiam perceperat. dulcemq; sancte trinitatis gratiam: dulceq; sācte fidei mysterium sagaciter ministraret

Lectio sexta

Peruenit aūt sermo ad aures ecclesie que erat hierosolimis super istis: ꝛ miserunt barnabam antyochiam. Qui cum venisset et vidisset gratiam dei gauisus est: et hortabatur omnes manere in domino: quia erat vir bonus et plenus spiritu sancto et fide: et apposita est turba multa domino. Non quia illum cognouerunt sancti apostoli esse virū bonum: sed quod est gloriosius atq; veracius plenum spiritu sācto scientes: ideo illum ad predicandum mittere studuerunt. Ideoq; spiritus sanctus ei turbam multam subiicere. atq; ad cognitionem domini iesu christi mirabiliter perducere dignatus est. lcō. vii.

Sed quia nō solūmodo istos dño acquirere cupiebat: sed nec nouum tyronem obliuioni tradere volens: inhianti studio illum sibi comitem ad predicandum sumere studens. ꝑfectus est inquit euāgelista tharsū: vt quereret saulum. Quē cū inuenisset: antyochiā perduxit: ꝛ per annū totū cōuersati sunt in ecclesia: et docuerūt turbā multā: ita vt cognoīarentur primū antiochie discipuli xp̄iani. Verū q̄ non tm̄modo in predicationis gratia: s; etiā in hospitalitatis mia benign⁹ extiterat: cū scti apl'i elemosinā hierosolimis curarēt destinare: istū pre oib; ꝛ iter oēs eligere statuerūt. l. viii.

Sic eni astruit euāgelista. Discipuli autem prout quisq; habebat in ministerio: ꝑposuerunt habitantibus in iudeā fratribus qd̄ ꝛ fecerūt mittētes ad seniores p manus barnabe ꝛ sauli. Interim q̄ntum talis obediētia talisq; elemosinaꝝ virtus dño deo placuerit: q̄ tamq; vicissitudinem exinde postq̄ reuersi sūt antiochiā perceperint: sequens lectio demōstrat. Barnabas aūt ꝛ saulus. reuersi sunt ab hierosolimis. expleto misterio assūpto iohē qui cognoīatus est marcus

Lcō. ix.

Erant aūt in ecclesia q̄ erat antiochie ꝑphete ꝛ doctores: in quibus barnabas et saulus Ministrātibus aūt illis dño. et ieiunantibus: dixit spūs sanctus Segregate michi barnabam et saulū: in opus ad qd̄ assūpsi eos. Ecce beato barnabe apostolo tā magnifica dona tribuit diuina gratia pro digno munere: quia antiquum hostem rite ꝓstrauit: scilicet vt spiritus almificus eum deuote vocaret: mitteretq; ad populum celestia dicta ferentem. Sicq; post multos agones beatus apostolus. et diuturna certamia: p xp̄i amore passus migrauit ad gaudia sēpitna. Ceta d̄ ɔi aploꝝ. Ad vs̄ ā. Jurauit. p̄. Dixit do⁹. Ceta d̄ cōi. Meō. basilidis. cirini. ꝛ naboris. ā. Istoꝝ. V. Letami. Orō

Sctōꝝ martyꝝ tuoꝝ basilidis cirini naboris nazarii ꝛ celsi q̄s dñe natalicia nobis votiua resplendeāt: ꝛ qd̄ illis cōtulit excellētia sempiterna: fructibus nostre deuotionis accrescat. Per. lcō. i.

Sanctus nazarius spū sancto repletus predicabat dñm ihm̄ xp̄m cū patre et spū sancto vnum deum coli: nō ydola manufacta. Audiens quidam ex satellitibus neronis ad eum relationem detulit: q̄ predictus nazarius sua predicatione cōuerteret hoīm turbas. lcō. ii.

Qui misit deutonem comitem suum cū militibus ad perquirendū sanctum nazarium. Qui cū ad ciuitatem ebrudunensem peruenisset: inuenit sctm̄ nazariū edificantem oratorium: et cū eo duos iuuenes geruasiū ꝛ ꝓthasiū ꝛ infātem celsū noīe. lapides porrigentē. lcō iii.

Deuto ait. Operarie tu ne es nazarius qui christum predicas: Jlle

respōdit. Ego sum nazarius. Dixit ad eum deuto. Nunquid et hi iuuenes christiani sunt? Sctūs nazarius dixit. Christiani. Et statim eos vinctos perduxerunt ad neronem. Qui in mare proiecti cum salui exissent: recepti ī ergastulo occulte interempti sunt Quorum corpora christiani nocte in domo ceraru sepelierunt. Tu aūt. ¶ De sancto Basilio confessore et epo. Ad vesperas. ān. Simila bo. cum ceteris. sicut de vno confessore epo. Oratio. Exaudi dñe preces. Meōria Ruffi et Valerii. ā. Istorum est enim. V⁹. Letamini. Orō. Deus qui nos concedis. ¶ Ad matut. Inuitat. p⁹. ā. psalmi. V. et R. de cōmuni. ¶ Lectio prima

Basilius itaqꝫ solus vt sic dicam in terra equalem et decentem ostendit viam operibus ⁊ verbis diuina sapientia vitam componens. omnia christo dans: sed et aīam et corpus. nec non manus. quibus gentilem errorem sicut aranee telam disrupit. Hic septēnis factus datur a genitoribus litteris. Vacans autem doctrinis quinquēnio fructum acquisiuit: multamqꝫ philozophalem disciplinam dulcedini nature. Tu aūt. lcō. ii

Deinde relinquens patriam. capadocus enim erat natione: apprehēdit matrem verborum athenas: castitate etiam et multa abstinentia decoratus amans preceptorem grecorum sapientie eubolū. Et sic seipm dedit doctrinis admirandus etiā et magistris. Factiqꝫ sūt eius cōscolastici gregorius nāzanzenus postea factus episcopus: qui apostolice sedis gubernacula in duorum et decem annoꝝ circulo gubernauit. Julian⁹ etiā a paruo xpianus. atqꝫ libanius. Lcō. iii.

Is aūt ab oībus vir admirādus posuit in corde suo nichil sumere panis ac vini: donec supna puidentia ītellexerit dīne sapīe archana Morans quoqꝫ in doctrinis quīqꝫ ⁊ decē ānis. oēmqꝫ grecalē philozophiā percurrēs. in fine astronomiā ac optima queqꝫ colligens: ⁊ nullatenus īuenire valens: per ipsa oīm creatorem in vna noctiū hora vigilante eo diuinus quidam splendor fidei accendit eum: perlustrans totius religionis scripturam. Tu aūt. Lcō iiii.

Surgēs ergo abiit in egyptū. Et accedens vni archimādritaꝝ porphirio nomīe: supplicauit dari sibi libros sacros. ad cōprehensionē diuinoꝝ dogmatū. Qđ consecutus mansit ibi delectans meditationi dīnoꝝ sermonū: et aqua ac herbis se enutriēs. Annuali vero tpe ibidem cōmorās. et verbū fidei cōsiderans. pmāsit scrutās vitatis sermonē. Sicqꝫ postulauit dimitti se vt iret hierosolimā oronis grā: ⁊ q̄ ibi sunt videret dñi miracula. Idem aūt sic orās dimisit eū. Lcō. v

Veniēs itaqꝫ vbi grecoꝝ philozophiā didicit: cepit psuadere multis philozophis et multitudini gētiliū atꝫ offerre xpo ońdens eis vtā salutis. Querebat nichilominus et suū preceptorē eubolū. Erat enī opinatissimus verbi ad retributionē in ipm laboris offerre īmaculate fidei. sicut sc bene currentem ad eam. Oms etiā eū sicut magistrū sequebant qui philozophiam sectabantur. lcō. vi.

Querens aūt illū per oīa erudītoria inuenit illū in suburbio: cōquerentē in sermōe cū ceteris philozophis. Hoc autē erat apud illos: festinabat aut dici quid aut audiri plus noui. Disputante ergo eo: rephendit eū supueniēs basili⁹. Et hi qui cū illo erāt. Te q̄s inquiūt reprehendit o philozophe? Ipse aūt ait Aut deus. aut basilius. Recognosci faciens igit se basilius coessentes sibi dimisit eubolus: vt cohereret basilio. Tribusqꝫ diebus incibati permanentes: conquerebātur adinuicem. Interrogauit ergo eubolus basilium. Que est diffinitio philozophie? Qui ait. Prima philozophie diffinitio est meditatio mortis. Lectio vii.

Conueniẽs ergo cet⁹ epõꝝ ſcti ſp̄s coo
patione elegerũt baſiliũ ad ep̄at⁹
ſedem. Et cõſecratus gubernat eccl'iam
dei ꝓuidẽtia. Circa horã nonã ſtetit ma
gn⁹ pr̄ nr̄ baſilius ad miniſteriũ miſſe in
ſctã eccleſia ſimul cũ electis cleri ⁊ ciuita
tis capitaneis. ⁊ iterũ ꝑcipiens cũ ipis pa
nẽ dimiſit eos: inſtituẽs ⁊ oſculãs eos in
oſculo ꝑfecto cõmendãs etiã oẽs in dño.

Et recũbens in lecto gr̄as egit ℟. viii
extẽſe dño deo nr̄o. in peregrinatio
ne a corpe. Et adhuc cũ gr̄e eẽnt ĩ ore ei⁹
reddidit dño nr̄o ieſu xp̄o ſpm̄: ⁊ additus
eſt pricipib; ſacerdotũ prĩceps ſacerdotũ
ꝑdicator dei baſilius magn⁹. magnũ dei
tonitruũ. Craſtina aũt die cõgregata ẽ
multitudo: ⁊ duxit ei⁹ honorificũ corp⁹ in
ſctãm eccl'am cũ oĩ oblatiõe aromatum
et thymiamatum ſepeliendum. lcõ. ix.

Audiens aũt hec gregorius nãzãzen⁹
ep̄s currẽs ⁊ ipſe aduenit. Et vidẽs
honorificũ corpus. ⁊ ſup illud lamentãs:
multũ ad orõnem hortabatur pplm̄: in
hymnis et canticis ſpũalibus. cũ decenti
honore glioſam meõriam magni ſacer-
dotis facere. Simulq; cõcurrẽtibus duo
decim epiſcopis: et multitudĩe ciuitatis
depoſuerunt eũ in archariſinũ marmo
reũ. in templo ſancti ⁊ glorioſi martyris
tiſchii. Vbi et leoncius ante eum epiſco-
pus cum ceteris dormit. Tu autem.

Cetera de cõi. Meõria martyꝝ. de cõmuni.

Sanctoꝝ Viti et Modeſti. ã. Iſtoꝝ. Oratio

Da eccleſie tue dñe q̄s ſctis tuis vito
et modeſto intercedentibus ſuper
ba non ſapere: ſed tibi placita humilita-
te proficere. vt proterua deſpiciens. que-
cunq; matura ſunt libera exerceat cari-
tate. Per dñm. Lectio prima.

Maximianus imperator precepit mi
litibus ſuis. vt cataſtas prepara-
rent. atq; in eis protinus ſanctorum ex-
tenta corpora dira ambitione torquerẽt
Cumq; in eis beati martyres vitus ⁊ mo
deſtus et creſcentia mulier immaniter
torquerentur: timens beatus vitus ne
mulieris conſtantia turbaretur: vexan-
tibus eam militib; voce magna clama-
uit Parcite o miſeri iam decrepite anui.
vt quid eam tam ſeuiter et pertinaciter
torquetis inſontem. Lectio ſecunda

Tunc beatus vitus erectis ad celum
manibus precem fudit domino di
cens. Domine rex oĩm qui in te creden-
tes cuſtodis. atq; pro te certantibus coro
nam perhennitatis largiris: recipe ani-
mas noſtras in tua pace beata. noſq; ad
te venire deuicto diabolo iube. Lcõ. iii.

Et ſtatim terremotus factus eſt ma
gnus: et choruſcationes terribiles
ita ꝙ ceciderunt templa ydolorum. ⁊ ma
xima pars populi mortua eſt. Et tunc
angelus dñi eleuauit eos de cataſta. iuẽ
tiq; ſunt iuxta fluuiũ ſyler Vbi cũ orões
ſuas ad deũ compleuiſſent: migrauerũt
ad dñm. Tu autem dñe. Cetera de cõi.

Ferreoli ⁊ Ferrutionis martyꝝ. feſtum no-
uũ in eccleſia pariſienſi. ãn. Corpora ſanctoꝝ.
Et cetera de cõi. plurimoꝝ m̄ꝝ. Oratio.

Deus cuius auxilii virtute inter im
mania tormẽtoꝝ ſupplicia. ſacra-
tiſſimi martyres ferreolus et ferrutio ꝑ
ualuerũt victores tribue q̄s: vt de quoꝝ
gratulamur victoriis. ipſoꝝ ꝓtegamur
exemplis. Per dñm. Cirici ⁊ Iulite. ãn.
Iſtoꝝ eſt. ℣. Exultent iuſti. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui
ſancto cirico et iulite matri eius.
vna cum ſociis eorum in paſſione largi-
tus es: vt omnia tormenta penarum ſu
ſciperent: pietatem et miſericordiam tu-
am ſuppliciter deprecamur. vt dum eoꝝ
glorioſam paſſionem colimus. pacem et
ſecuritatem et peccatorum veniam con
ſequamur. Per dñm In pluribus eccleſiis
fit de ſanctis cirico et iulita mart. de cõi. preter
orõnem et legendam. quere infra. Ad matuti-
nas. Inuit. et ceťa ſicut plurimoꝝ m̄ꝝ. lcõ pr̄ia.

Eodem tp̄e quo sūm⁹ sacerdos ꝛ martyr eccl'e lugdunēsis sctūs yrenens epūs christi lumen eternum. ꝛ splendorē iusticie publice sua predicatione in gallijs dederat. et assidue verbum dn̄i nostri iesu christi gētibus declararet: sanctum ferreolum presbiterum. et ferrutionem dyaconū. besuncensem ciuitatē: vt vere fūdamentū fortissimū ad fundandā supra petram christi ecclesiā misit. lcō. ii.

Tunc quidam vir claudius nomine ex predicta ciuitate ad cornelium ducem exercitus aureliani imperatoris valentiam veniens: de ferreolo et ferrutione narrare cepit dicens. Sunt nōnulli in ciuitate nostra per quos iam medius popul⁹ a nostre religionis cultu auersus est: et colūt deum qui ab hoībus crucifixus est. Etiā ancillā vrām cōiugem meā seductā: xpianam fecerunt. lcō. iii.

Quo audito cornelius ait. O inuictissimi dii: vt quid v̄tutes vestre ad nichilum rediguntur: vt iam nullus locus sit vbi despectio vestra per huius christianitatis titulum non subleuetur: Vt quid claudi agamus: si diis patrum nostroꝝ non succurrimus: Pene omīs terra se ad christum tradere habet. Accipe litteras. accede ad locū. et huius legis doctores diuersis penis interfice: vt ceteri metum habeant. Tu aūt. lcō quarta.

Tunc claudius respondens ait. Qd̄ dictis iubes: factis probabo. Et acceptis litteris nequissimi cornelii: besuncensem ingreditur vrbem: ac sanctū ferreolum presbiterū ꝛ ferrutionem dyaconum corripi precepit: qui in cripta puula latebram fouebant: sed christum publice populis predicabāt. Tu aūt. lcō. v.

Quibus comprehensis ait. Sacratissimoꝝ pn̄cipū precepta censuerūt ꝙ aut sacrificetis diis: aut diuersis vos iterficiā penis: vt ceteri metū hēant. Sꝫ si sacrificare diis nr̄is volueritis: ex erario publico remūeratos. vos largissime incolumes abire dimittam. lcō sexta.

Tunc ferreolus ꝛ ferrutio aspiciētes in celū: vexillo crucis in fronte affixo dixerūt. Ecce nos paratos: qd̄ tibi pater tu⁹ diabolus dictauerit fac. nos autē in noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i semꝑ speramus. Et qꝛ nos diuersis penis et cruciatibus affligitis: ꝑpter redēptorem vite nr̄e in illo credentes: cū xp̄o semꝑ erimus. Nam pecunia tua tecū sit in perditionē: nobis aūt sufficit vnū deum colere. lcō. vii.

Claudius vero sctōs martyres ferreolū et ferrutionē ad trocleas extēdi. et flagellis cedi iussit. Et cū flagellarent: nichil doloris sentiebāt. Sꝫ qui semꝑ ꝓtegit suos dū carnali pena pati viderētur: angelicū habitū et v̄tutem terribilē in vultibus demōstrabāt. Qd̄ videntes populi mirabantur. Tu aūt. lcō. viii.

Deinde reclusos in carcere in crastio eos sibi pn̄tari iussit. et ait. Sacrificabitis diis an non: Ferreolus ꝛ ferrutio dixerūt. Nō sacrificabim⁹. Tūc carnifex ira cōmotus. liguas eoꝝ amputari fecit. At illi nichilomin⁹ loq̄bant dicētes. Bti mūdo corde: qm̄ ipsi deū videbūt. Et ad claudiū cōuersi dicebant. Si dii tui possūt facere sine liguis hoies loqui: cū ipsi nec loqui possint nec audire: Sed respice in nos. et baptismi ablutione perfundere. Tu autem. Lectio nona.

Tunc claudius ira repletus: acutissimas subulas. trigita vni ꝛ trigita alteri. oīa internodia malleis ferreis in eos trāsfigi iussit: et in oīb⁹ sicut ros q̄ de celo descēdit: magis eis refrigeriū ꝙ dolorē p̄stabat. Sꝫ cū nichil doloris sētirēt: ꝛ eū verbis superarent: claudi⁹ eos gladio ꝑcuti iussit. Cetera de cōi. Meō. Cirici ꝛ Julite. ān. Exultabunt. ℣. Tradiderunt corpora sua propter deum ad supplicia. Et meruerunt habere coronas perpetuas. Oratio. vt s. Cetera de cōmuni. ¶ Cirici et Julite Lectio prima.

Sanctorum christi martyrũ pia certamina: vel veneratione debita recolentes mirabilem in sanctis suis dñm collaudemus qui beato infanti cirico rotam natiuitatis. necdum reuoluente triennio: eiusq sacre genitrici iulite natib3 ac probis moribus generose. supna gratia roborante. etatis et sexus infirma ꝑ ipsius nominis amore vincentibus. gloriosissimam martyrii palmam contulit in celestibus: nobis autem plurima confert beneficia eisdem vt credimus patrocinantibus Tu autem. Lectio scda.

Tunc preses data sentẽtia: iubet eos ꝯplecti capitali pena ꝙcitius. At illi mente alacri signantes se signo christi certatim suas protendebant ceruices ꝑcussori. Sicq seculi huius erũnis adempti. superni gaudia regni sunt adepti. vitamq ꝑ eum. et cum eo. et in eo percipiẽtes eternam: pro cuius amore sunt cunctati mortem subire temporalem. lcõ. iii.

Effuso autem sanguine sanctorum christi martyrum. cruẽtus preses iussit preciosa eorum membra conscidi. ⁊ ossa ac viscera dispergi. vt non esset qui sepeliret Jmpleta psalmiste sentẽtia Effuderũt sanguinem eorum tanꝙ aquã in circuitu hierusalem: et nõ erat qui sepeliret. Tu aũt. Cetera de cõi. orõ vtsupra.

Auiti abbatis. ãn. Sctissime. ℣. Justũ. Orõ. Intercessio. De sctõ Auito abbate. Lcõ i.

Postꝙ infantie rudimenta beatus auitus transiit: ad miciacẽsis monasterii congregationem deuotus illico cõuolauit. Depositaq coma: monachi professionem suscepit. lcõ. ii.

At vbi imperio abbatis in oĩbus pura simplicitas obediret: inuidia circumfusi fatuũ inuocantes. illũ vt brutũ sepius monachi detrahebant. Tum ei mos erat vt partem ciboꝝ suorũ furtim egentibus cõsignaret: eos deniq exutus sepius et veste contegeret. lcõ tcia.

Sed vt in eo abbas celeste lumen respexit: clam eum diligere cepit. cellulamq ei extra vestibulum monasterii eminus semote construxit: ne ieiunioꝝ aut vigiliarum assiduitas a fratrib3 iactãtie traderetur Tu aũt. Cetera de cõi.

De sanctis marco et marcelliano. ãn. Clarissimis quotidie viris marcelliano ⁊ marco suadebat sc̃i blandimẽta respuere ⁊ momẽtanea tormentoꝝ genera nõ timere. ps. Mag. Orõ.

Presta quesum⁹ omps deus. vt qui sanctoꝝ martyrum tuorum marci et marcelliani natalitia colimus. a cũctis malis imminentibus. eorum intercessionibus liberemur. Per dñm. Fortunati epi et confess. ãn. Similabo. ℣. Justum deduxit. Orõ. Da q̃s. Marine virginis. ã Hec virgo. ℣. Diffusa. Orõ. Exaudi. Lcõ. i.

Tenti marcellianus ⁊ marcus ⁊ ambo ligati ad stipitem: in pedibus acutos clauos acceperunt. Quibus dicebat insanissimus fabianus Tandiu stabitis fixi plantis: ꝙdiu diis exhibeatis debitum officium. Tu aũt. lcõ secũda.

Tunc ambo fratres in vno ligno cõfixi: psallebant dicentes. Ecce ꝙ bonum ⁊ ꝙ iocundũ: habitare fratres in unũ. Dixit eis fabianus. Infelices ⁊ miseri deponite amentiam. et liberate vosmetipsos a cruciatibus ĩminentibus super vos. Cui dixerũt. Nunꝙ tam bene epulati sumus. Modo cepimus esse fixi in amore xpi. Vtinam nos esse sicut sumus permittas: ꝙdiu huius tegimur corporis indumento. Tu aũt. lcõ. iii

Cunq trãsisset vna dies ⁊ vna nox et illi in psalmis et hymnis perseuerassent: iussit eos vbi stabant lanceis per latera verberari. Et sic ipsi per martyrii gloriam ad syderea regna migrauerunt. Tu autem. Legendam ampliorem. quere in legenda sancti sebastiani. ãn. Sebastianus dixit marcelliano et marco non vos seducant blandimenta mulierum. ps. Be

nedictus. Orõ. vt s. Fortunati. añ. Serue bone
℣. Posui adiutorium. Orõ. vt s. Marine. ã. Ve-
ni sponsa xp̄i. ℣. Elegit. Orõ. vt s. Cetera de xi
plurimoꝝ martyꝝ. ¶ De sanctis Geruasio ⁊
Prothasio. de cõi. preter ã. Isti sunt angelica so-
lidati claritate martyres inclyti geruasius ⁊ pro
thasius quorum germanitas a christo inter im
mania fuit fulcita tormenta omnes precamur
vt eorum intercessione ad dñm subleuemur. ps.
Magnificat. ¶ Oratio.

Deus qui nos annua sanctorũ mar
tyrum tuorum geruasii et protha
sii solẽnitate letificas: concede propicius
vt quorum gaudemus meritis. accenda
mur exemplis. Per dñm. Inuitat. hy⁹. et
cetera de cõi plurimoꝝ martyꝝ. lcõ. prima.

Intelligens sanctus nazarius que
acta fuerant: retulit geruasio ⁊ ꝓ
thasio dicens eis. Cras missurus est ne-
ro: et educet nos de hoc carcere. Postera
vero die sedens nero furens et estuans
turpis visu: iussit sibi offerri sanctos na-
zarium geruasium et ꝓthasium. lc. ii.

Qunqꝫ statuissent eos ministri ante
tribunal neronis: tenebre facte sũt
super faciem neronis: et sanctoꝝ facies
vise sunt sicut sol. Admirantes ministri
dixerunt. Dii nostri obscurauerunt ce-
sarem: ⁊ deus xp̄ianoꝝ illuminauit eos.

Repletus ira nero dixit. lectio. iii.
Malefici ꝓpter vos sum tempesta
tem passus a diis meis. et incurri rabiẽ
ferarum. Sanctus nazarius dixit. Dii
vestri semp̄ in tempestate ⁊ amaritudĩe
sunt. Fere vero: meliores diis vr̄is sunt.

Accensus ira nero dixit. lectio. iiii.
Remoueat hic nepharius: ne au-
res nostre diutius exasperentur cõuiciis
Cũqꝫ remoueret: sc̄tũs nazarius excla-
mauit voce magna dicẽs. Dñe iesu xp̄e
salua animas seruoꝝ tuorũ geruasii et
prothasii. vt per confessionem nominis
tui. liberati a neronis rabie: a te in glo-
ria suscipi mereantur. lectio. v.

Dixit autem ad eos nero. Nolite cõ
sentire huic malefico: ne cũ eo sup
pliciis consumamini. Desistite ab hac
praua persuasione: et exaltabũt vos dii
nostri. Geruasius ⁊ prothasius dixerunt
Irrationabilis et praua persuasio est. de
um conditorem celi ⁊ terre. qui fecit nos
mare et om̄ia que in eis sunt non confi-
teri: et colere ydola manufacta: que non
loquuntur neqꝫ audiunt. Nero indigna
tus pugnis eos subigi precepit. lcõ. vi.

Qunqꝫ a ministris cesi fuissent: nero
dixit. Militate nobis. ⁊ eligendi ho
noris copiã vobis tribuam: diuitiarũqꝫ
abundantiã ad arbitrium vestrũ in vos
conferam: necnon ⁊ proceres palacii mei
vos constituam: senatorũqꝫ quoꝝ ma-
lueritis filias vobis in matrimonio tra ¶ dam. lcõ. vii.

Post multa vero ex-
iliit nero dicens. Adhuc viuit deo
rum aduersarius nazarius: Qui ingẽti
ira nautas querit et puniri iubet: q̄r vi-
uere sanctũ nazariũ permisissent. Quos
cum inuenissent misit ad anolinum scri
bens ei. Concide colla eoꝝ. idest nazarii
malefici. geruasii ⁊ prothasii. et celsi pue
ri: eorumqꝫ carnes expone auibus ⁊ feris
nec ossa eorum quiescere patiaris. lc. viii.

Qũqꝫ eos anolinus publice vellet oc
cidere: factus est tumultus populi
grauis. q̄r om̄s eos venerabantur. ꝓpter
virtutes quas assidue faciebãt. Recepti
qꝫ in ergastulo: occulte interempti sunt.
Mox etiam preciosa corpora furati sũt:
qui deum timebant: et deposuerunt ea
extra portã que dicitur romana ĩ domo
ceracii: viri religiosi. lcõ. ix.

Ipsa vero nocte apparuerũt ei dicẽ
tes. Defossa humo. altius abscõde
ossa nr̄a secrete: ꝓpter neronem. Et ro-
gauit eos ceracius dicens. Oro vos dñi
saluate vnicam filiam meam. q̄r parali
tica est. Dixerũtqꝫ ei. Qui nos iter ma
nus persecutoꝝ glorificare dignatus est

et aīas nostras exultare fecit in requiē:
dabit tibi quod fideliter petis. Mature
vero consurgēs. vidit filiā suam curren
tem cū laudibus ad sanctoꝝ meōriam.
Cetera sicut plurimoꝝ martyrū. In vesperis
ad mag. ā. Dic nobis. De sancto Leufredo
abbate. ān. Sanctissime. Orō. Intercessio. In
matut. totū de cōi vni⁹ abbatis. Lcō prima.

Beatus vir leufredus infra gallias
pago ebroicensi exortus est. san-
guinis nobilitate conspicuus: paren-
tibus xp̄ianissimis natus. Hic ab ado-
lescentia sua cū in vana mundi hui⁹ glo
ria excrescere posset: totā militiam suā
dn̄o vero regi deuouit. magis cupiens
pauper xp̄m nudus ipse sequi. q̃ diuitiis
seculi vestitus ad tp̄s sicut flos feni flo/
rere. lcō. ii.

Mox ergo adhuc pueru/lus diuino sp̄ū tactus estuabat ani
mo assidue parentes deprecans: vt acces
sum posset habere ad aliquem locū. vbi
exercicia litterarum in scolis inuenirentur. Adhec cum pater nullo modo assen
tiret: et vnici filii diceret se non posse ab
sentiam sustinere: puer ille deo deuotus
occasionem inuenit: qua id quod deside
rabat perficeret. lcō tercia.

Postq̃ itaq; obtinuit quod poscebat:
ad suburbanum prefate ciuitatis
tetendit: vbi venerandus confessor xp̄i
taurinus presul quondā eiusdem loci re
quiescit. Veniensq; ad eum: voluntatis
sue intentionem reserauit. At ille liben-
ter eū audiens: vnanimo affectu tracta-
uit. Et q2 mēte sincer⁹ & corpore pulcher
esset: frna dilectiōe ei mīstrare curauit.

Ut aūt magistrū repperit qui lc. iiii.
sibi operā in lr̄aꝝ eruditiōe īpende
ret: tn̄ documēto lingue: moꝝ p̄bitate ce
pit alios anteire. Interea cū ibidem diu
cius moraret̄: parentes quos reliquerat
absentiam eius grauiter ferentes & in ex
teris regionibus ad aliquam heremi va
stitatem profugisse credentes: mox cepe-
runt circuire loca diuersa. si forsitan eū
alicubi reperire possent. Et cū dies & no/
ctes in querendo eo agerent: in memora
to loco inuentus est. lcō quita.

Cunq; et vehementius instarent: vt
parentum dolorem reuersiōe sua
releuare debuisset: euāgelica voce respō
dit. Nemo inquit mittens manum suā
in aratrū et respiciēs retro: aptus est re/
gno dei. Nam postq̃ me dn̄s iesus xp̄us
ad sibi seruiendum assumere dignatus
est: indecēs oīno est q̄ ab eius militia ad
carnis et sanguinis transeam amiciciā:
presertim cum ipse dicat. Qui amat pa/
trem et matrem plusq̃ me: nō est me di/
gnus. lcō. vi.

Tali ac tāto pondere dictorum victi parentes cum resi/
stere non possent: in proposito suo eū ma
nere passi sunt. Illisq; abscedentibus ce/
pto operi magis insistere incepit: quous-
q; oībus sodalibus trāscensis. magistrū
quoq; suū equiparare videret̄. lcō vii.

Postq̃ ergo per multa curricula an
noꝝ cetū monachorum diuturna
pace rexit. quos ipse dn̄o & exemplis & mo
nitis salutarib; acquisiuit: appropiauit
tp̄s vocationis eius de seculo. Cūq; oṗs
deus fidelem militem suū vellet a labo/
re quiescere: et brauio superne remune-
ratiōis cursū eius remunerare decreuis-
set: plenus spiritu sancto mox febre cor/
poris tactus est. Tu aūt. lcō. viii

Deficientibusq; quotidie mēbris cō-
gregari fecit ad se filios suos: quos
ipse in xp̄o genuit & exhortabat̄ eos mul
tis sermonib;. Deinde misit eulogiarū
benedictionem per loca sanctoꝝ et in vi
cinio & procul. petens vt religiosoꝝ viro/
rū intercessionib; apud sctōꝝ meōrias ī-
dulgētia sibi delictoꝝ remissio obtineret̄

His ita expletis reuersi Lectio nona.
sunt ad eum qui missi fuerant.
Et expectantibus oībus diem vltimum
vite eius: ipse vir dei aīm a laudibus dei

non patiebatur quiescere: sed noctem il-
lā vltimā totā in vigiliis ⁊ laudibus dei
deduxit. et psalteriū ex integro cū suis de
cantauit. Matutinoꝝ itaq; sinaxi cum
fratribus peracta: exitū suum sacramē-
toꝝ perceptione muniuit. et inter verba
orationis etiam deprecationis valedicēs
fratribus. vltimū diem clausit. Tu aūt
Cetera de vno abbate. ¶ De sctō Paulino
epō. de cōi vnius ꝯfess. epi. Ex tercio dyalogoꝝ
beati gregorii in principio. ¶ Lcō prima.

Dum seuientiū vuandaloꝝ tpē fu-
isset ytalia in cāpanie partib; de
populata: multiq; de hac terra in affrica
na regiōe traducti: vir dn̄i paulinus cū-
cta que ad epi vsum habere potuit: capti
uis indigentibus largitus est. Lcō. ii.

Cunq; iam nichil oīno superesset qđ
petentibus dare potuisset: quodā
die quedam vidua aduenit. que a regis
vuandaloꝝ genero suum filiū fuisse du
ctum perhibuit in captiuitatem: at; a vi
ro dei eius preciū postulauit: si forte illiꝰ
dn̄s hoc dignaretur accipere. et hunc con
cederet ad propria remeare. lcō. iii.

Sed vir dei magno opere petenti fe-
mine quid dare posset inquirens.
nichil apud se aliud nisi se inuenit. peten
tiq; femine respondit dicens. Mulier qđ
possim dare nō habeo: sed memetipsum
tolle: me seruū viri tui esse profitere. at;
vt filiū tuū recipias. me vice illius in ser
uiciū trade. Tu aūt. Cetera đ cōi. ¶ Si
vigilia sācti iohīs baptiste die priuato euenerit
totū fiet de feria vt in psalterio. cū legenda se-
quēti. Si aūt die dn̄ico vel infra oct. eucharistie
euen̄. totū fiet de dn̄ica vel de oct. excepta vlti-
ma lcōe que erit de legenda sequēti. et legiť tūc
sine titulo. Alias legiť cū titulo sic. ¶ Inicium
sancti euāgelii scđm lucam. Caplo. i.

Fuit in dieb; herodis regis iudee: sa-
cerdos quidam noīe zacharias. de vice
abia. et vxor eius de filiabus aaron: ⁊ no
men eius elizabeth. Erant autē ambo
iusti ante deū. incedentes in oīmibus mā
datis ⁊ iustificationibus dn̄i sine quere-
la. Et reľ. Omelia venerabiľ bede presbiteri.

Venturus in carne dn̄s et redemptor
noster multos dispensationis sue testes
premisit ⁊ nūcios: qui diuersis tp̄ibus ex
diuersis israelitice plebis tribubus orti.
non diuersa fide. sed vno eodemq; p oīa
sensu: eiusdem incarnationis mysteriū
prophetando precinerent. R. de tp̄e. lcō. ii.

Horum vltimus quasi limes quidā
legis ⁊ euāgelii figure. ⁊ veritatis
iohānes apparuit: dn̄o attestāte qui ait.
Lex ⁊ pphete. vsq; ad iohēm. ex eo regnū
dei euangelizatur. lcō. tcia.

Unde ⁊ plusq̄ꝫ propheta dictus est: q̄
quē ceteri alonge prophetando so
lum predixerant: ille et primo venturū
signauit: et mox venientē ostendo mō-
strauit Qui certe gratia dispensationis
non solū iustis parentibus natus est. sed
et de pōtificali stirpe natus asseriť. Fuit
enim sacerdos sicut ex lectione euāgeli-
ca audiuimus. nomīe zacharias de vice
abia. et vxor illius de filiab; aaron ⁊ no-
men eius elizabeth. Erant autem iusti
ambo ante deum. Cetera oīa de tp̄e vel đ
oct. vt dictum est. ¶ Ad vesperas ān.

Qui vult venire post me dicit dn̄s ab-
neget semetipsum et tollat crucem
suā et sequatur me. Psi. de feria. ān.
Iste cognouit iusticiā dn̄i et vidit mirabilia ma
gna et exorauit altissimū et inuētus est ī nume
ro sanctoꝝ. ān. Qui odit aīam suam in hoc mū
do in vitam eternam custodit eam. ān. Sctūs
vir iohānes martyr dn̄i qui pro amore xp̄i san-
guinem suū fudit btūs miles xp̄i gaudet in cele
stibus. ān. Coronam glorie ponam super caput
martyris dicit dn̄s ⁊ induā illū stola glorie qui
obseruauit mādata mea et propter nomē meū
effusus est sanguis eius in terra Cpm.

Audite insule et attendite populi de
longe. dn̄s ab vtero vocauit me: de ven-
tre matris mee recordatus est noīs mei.

Deo gratias. R. Inter natos. vlti. de mat.
Ut queāt laxis resonare fibris Hy⁹.
mira gestorum famuli tuorum sol-
ue polluti labii reatum sancte iohannes
Nuncius celso veniens olimpo te patri
magnum fore nasciturum nomen et vi
te seriem gerende ordine promit. Ille p
missi dubius superni perdidit prompte mo
dulos loquele sz reformasti genitus per-
empte organa vocis. Uetris obtruso po
situs cubili senseras regē thalamo ma-
nentem hinc parens nati meritis vterqz
Antra de abdita pandit. Diuisio.
serti teneris sub annis ciuium tur-
mas fugiēs petisti ne leui saltem macu-
lare vitam famine posses. Prebuit hyr-
tū tegmē camelus artubus sacris stro-
phiū bidētes cui latex haustū sociata pa
stum mella locustis. Ceteri tm̄ cecinere
vatum corde presago iubar affuturum
tu quidem mundi scelus auferentem in
dice prodis. Non fuit vasti spaciū per or
bis sanctior quisq̄ genitus iohāne qui ne-
phas secli meruit lauantē tingere limphis
O nimis felix meritiqz celsi Diuisio.
nesciens labem niuei pudoris prepo
tēs martyr heremiqz cultor maxime va
tum. Serta ter denis alios coronant au
cta crementis duplicata quosdam trina
centeno cumulata fructu te sacer ornāt
Hinc potēs nostri meritis opimis pecto
ris duros lapides repelle asperum pla-
nans iter et reflexos dirige calles. Ut pi
us mundi sator et redemptor mentibus
pulsa luuione puris rite dignetur veni-
ens sacratos ponere gressus. Laudibus
ciues celebrant superni te deus simplex
pariterqz trine supplices et nos veniam
precamur parce redemptis. Amen Hy⁹.
Fuit homo missus a deo. Cui nomē erat iohēs.
Per oct. et in oct. V. Gloria et honore. ān.
Ingresso zacharia templū domini apparuit ei
gabriel angelus stans a dextris altaris incensi
ps. Magnificat. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus
vt familia tua per viā salutis ince
dat: et beati iohannis precursoris christi
hortamenta sectando. ad eum quem pre
dixit secura perueniat. dnm nostrū ihm
xpm filiū tuum. Qui tecum. Agoardi
et Agilberti martyr. ān. Istorum. V. Letamini
Orō. Deus qui nos concedis. de cōi. Inuit.
Regem precursoris dnm. Venite adoremus. ps
Venite. Hy⁹. Ut queant laxis. vlqz. O ni-
mis felix. cum V. Laudibus. In pmo noct.
ān. Priusq̄ te formarem in vtero noui te et an
teq̄ exires de ventre sanctificaui te. ps. Btūs
vir. ān. Ad omnia que mittam te dicit domin⁹
ibis ne timeas et que mandauero tibi loqueris
ad eos. ps. Quare fremuerunt. ā. Ne time-
as a facie eorum quia ego tecum sum dicit dn̄s
ps. Dn̄e quid multiplicati. V. Gloria et ho
nore coronasti eū dn̄e. Et. Lectio prima.
Iam dn̄o ppiciante fratres ca-
rissimi non parum desiderata
aduenit festiuitas. Et ideo q̄
cunqz bene deuoti bonis ope-
ribus ad tantam celebritatem se prepa-
rauerint: securius gaudeant. Qui vero
ad hoc faciendum magis adhuc segnes
extiterāt: misericordiam dei saltem nūc
cum lachrimis et gemitu intentius expe
tant: vt gaudio sanctorum perfecto inter-
num nō careant. Tu aut̄. R. Fuit homo
missus a deo cui nomen iohānes erat. Hic venit
vt testimonium perhiberet de lumine et para-
re dn̄o plebem perfectam. V. Erat iohannes
in deserto predicans baptismū penitentie. Hic.
Natalem sancti iohānis Lcō scda.
baptiste hodie fratres celebram⁹:
quod nulli sanctorum vnq̄ legimus fuisse
concessum. Solius enim dn̄i. et beati io
hannis dies natiuitatis in vniuerso mū
do celebratur et colitur. Et merito: quia
vtraqz natiuitas plena est mysterio. Jo
hannem sterilis peperit: christum virgo
concepit. In elizabeth sterilitas vincitur:
in beata maria conceptiōis consuetudo

mutatur. Elizabeth virũ cognoscendo filiũ genuit: maria angelo credidit. et cõcepit. ℞. Descendit angelus dñi ad zachariã dicens accipe puerum in senectute tua. Et habebit nomen iohannes baptista. ℣. Ne timeas zacharia qm̃ exaudita ẽ oratio tua et elizabeth vxor tua pariet tibi filium. Et habebit. Lcõ. iii.

Concepit elizabeth hoĩem. sed solum hoĩem: maria virgo deum et hoĩem Magnus vero iohannes. cuius magnitudini etiam saluator testimoniũ perhibet dicens. Non surrexit ĩter natos mulierum maior iohanne baptista. Precellit cunctis: supeminet vniuersis. antecedit pphetas: supergreditur patriarchas et quisquis de muliere natus est. inferior est iohanne. Qui autẽ de virgine natus est: maior est illo. Vnde idem iohãnes ait Qui post me venit: ante me factus est: cuius non sum dignus soluere corrigiam calciamenti. De cuius plenitudine nos omnes accepimus gratiam pro gratia. Tu autem dñe: miserere nostri.

℞. Gabriel angelus apparuit zacharie dicens nascetur tibi filius nomen eius iohannes vocabitur. Et multi in natiuitate eius gaudebũt ℣. Erit enim magnus coram domino vinum et siceram non bibet. Et multi. In secundo nocturno. Añ. Misit dominus manum suam et tetigit os meum et prophetam in gentibus dedit me dominus. ps. Cum inuocarem. Añ. Ecce dedi verba mea in ore tuo ecce constitui te super gentes et regna. ps. Verba mea auribus. añ. Dominus ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordatus est nominis mei ps. Dñe dñs noster. ℣. Posuisti dñe super caput eius. Coronã de lapide precioso. Lc. iiii.

Quia se quoqȝ et om̃es homines secum egere eius gratia conspexit: ideo nullum quasi non egentem ab hoc numero excludit. Acsi diceret. Nos omnes prophete. patriarche. apostoli. quotquot sancti et ante incarnationem premissi vel post incarnationem missi om̃s nos de plenitudĩe eius accepimus. Nos vasa sumus: ille fõs est. Ille creator: nos creatura. Ille deus: nos homines. Hoc ergo fratres mysterium est in natiuitate precursoris domini et in natiuitate redemptoris nostri: quod in prophete natiuitate humilitatio nostra designatur: in natiuitate quoqȝ domini: exaltatio nostra. Tu autem. ℞. Elizabeth zacharie magnum virum genuit iohannem baptistam precursorem domini. Qui viam domino preparauit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohannes. Qui viam. Lcõ. v.

Johannes decrescente die natus est: christus vero crescente. Quia dignum fuit. vt hominis fama minueretur: et gloria dei exaltaretur. Hoc idem et iohannes sentiens ait Me oportet minui: illum autem crescere. Quod etiam in passionibus amborum impletum est. Vt minuatur homo: caput iohannis abscinditur. vt exaltetur deus: christus in ligno suspenditur. Quare autem beatum iohannem dominus et saluator noster lucernam esse dixerit: et quare eum ante se mitti voluerit: breuiter caritati vestre intimabo. Tu autem dñe. ℞. Innuebant patri eius quem vellet vocari eum et postulans pugillarem scripsit dicens. Johannes est nomen eius. ℣. Apertum est os zacharie et prophetauit dicens. Johannes. Lcõ. vi.

Premissus est enim iohannes velut vox ante verbum: lucerna ante solem. preco ante iudicem. seruus ante dñm. amicus ante spõsum. Et quia vniuersum mundum peccatorum tenebre et nox infidelitatis oppresserãt: et solem iusticie aspicere non valebant. Beatus iohannes quasi lucerna premittitur: vt cordis oculi qui lippitudine iniquitatis oppressi. magnum et verum lumen videre nõ poterant. aliud lumen lucerne primum quasi tenuem splendorem videre assuesserẽt: et paulatim peccatorum nu-

bilo remoto. et infidelitatis humore di-
gesto. adueniēte christo: ab illo celesti lu-
mine letificari possent potius ꝙ torque-
ri. Tu autem. ℟. Priusꝙ te formarem in
utero noui te et anteꝙ exires de ventre sancti-
ficaui te. Et prophetam in gentibus dedi te. ℣.
Ecce dedi verba mea in ore tuo ecce constitui
te super gentes et regna. Et prophetam. In
tercio nocturno. ān. Posuit os meum domin⁹
quasi gladium acutum in umbra manus sue p
texit me. ps. Dñe quis habitabit. ān. For-
mans me ex utero seruum sibi dñs in lucem gē-
tium ut sim salus eius ab extremis terre. ps.
Dñe in virtute. ān. Reges videbunt et con-
surgent principes et adorabunt dñm deum tu-
um qui elegit te. ps. Bonum est confiteri.
sabbati in laudibꝫ. ℣. Ora pro nobis dñm mar
tyr. Ut digni. Per oct. et in oct. ℣. Scuto bone
voluntatis tue. Coronasti eum dñe. Lectio
sancti euangelii scd̄m Lucam primo.

In illo tempore. Elizabet impletū
est tempus pariendi: et peperit fi-
lium. Et reliqua. Om̄. veñ. bede presbiteri.

Precursoris domini natiuitas sicut
sacratissima lectionis euangelice prodit
hystoria: multa miraculorum sublimi-
tate refulget. Quia nimirū decebat. ut
ille quo maior īter natos mulierum ne-
mo surrexit: maiore pre ceteris sanctis in
ipso mox ortu virtutum iubare claresce
ret. Senes ac diu infecundi parentes: do
no nobilissime prolis exultant: ipsiqꝫ pa
tri quem incredulitas mutum reddide-
rat: ad salutandum noue preconem gra
tie. os et lingua reserantur. Nec solum
facultas domino benedicendi restituit:
sed de eo etiam prophetandi virtus auge
tur. Tu autem. ℟. Precursor domini venit
de quo ipse testatur. Nullus maior inter natos
mulierum iohanne baptista. ℣⁹. Hic est enim p
pheta et plusꝙ propheta de quo ipse ait. Nullus
maior inter natos mulierꝝ. Lectio. viii.

Excitati fama facti omnes vicini
admiratione ac metu percellunt

omniumqꝫ qui audiere circunquaqꝫ ad
aduentum noui prophete corda prepara-
tur. Unde merito sancta per orbem eccle
sia: que tot beatorum martyrum victo-
rias: quibꝫ ingressum regni celestis me-
ruere frequētat: huius tantūmodo post
dñm etiam natiuitatis diem celebrare
consueuit: quod nullatenus sine euāge-
lica auctoritate in consuetudinem venis
se credendum est. Sed attentius animo
recondendum est quia sicut nato domi-
no pastoribus angelus apparēs ait. Ec-
ce euangelizo vobis gaudium magnum
quod erit om̄i populo: quia natus est vo
bis hodie saluator qui est christus dñs:
ita etiam angelus nasciturum predicās
iohannem zacharie. Et erit inquit gau-
dium tibi et exultatio: et multi in natiui
tate eius gaudebunt. Erit enī magnus
coram dño. Tu autem. ℟. Hic precursor
directus et lucerna lucens ante dñm ipse est enī
iohannes qui viam dño preparauit in heremo
Sed et agnum dei demonstrabat et illumina-
bat mentes hoīm. ℣⁹. Erat iohannes in deser-
to predicans baptismum penitentie. Sꝫ. lcō. ix.

Iure igitur utriusqꝫ natiuitas fe-
sta deuotione celebratur. Sed in
illius tanꝙ in christi domini: tanꝙ in fi-
lii dei omnipotentis. tanꝙ in solis iusti-
cie natiuitate omni populo euangeliza-
tur. In hoc autem tāꝙ in precursoris do
mini: in serui dei eximii. in lucerne arden
tis et lucentis exortu. multi gauisuri es-
se memorantur. Iste magnus coram do
mino esse narratur: cum de illo propheta
testatur. Quoniam magnus dñs et lau
dabilis nimis. et magnitudinis eius nō
est finis. Iste peccatorum consortia decli
nans: ab omni quod inebriare potest ab
stinebat. Ille inter peccatores conuersa-
tus: peccati omnis immunis permansit.
℟. Inter natos mulierum non surrexit maior
iohanne baptista. Qui viam dño preparauit in
heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen

erat iohãnes. Qui viam. Gloria patri. Prepa-
rauit. ps. Te deum. V. Posuisti dñe sup caput
eius. Coronam de lapide precioso. In laud. añ
Elizabet zacharie magnum virũ genuit
iohannem baptistam precursorem dñi.
ps. Dñs reg. decorem. añ. Innuebant patri
eius quem vellet vocari cum et scripsit dicens
iohannes est nomen eius. ps. Jubilate. añ. Jo
hannes vocabitur nomen eius et in natiuitate
eius multi gaudebũt. ps. Deus deus. añ. Jo-
hannes est nomen eius vinum et siceram nõ bi
bet et multi in natiuitate eius gaudebunt. ps.
Benedicite. añ. Iste puer magnus coram do-
mino nam et manus eius cũ ipso est. ps. Laud.
Posuit os meum dñs quasi Cpm.
gladium acutũ: in vmbra manus
sue protexit me. Deo grãs. pᵒ. O nimis
felix. vs. V. Justus vt palma. añ. Apertum est
os zacharie et prophetauit dicens. benedictus
deus israel. ps. Benedictus. ¶ Oratio.
Deus qui presentem diem honorabi
lem nobis in beati iohãnis bapti-
ste natiuitate fecisti: da populis tuis spi
ritalium gratiam gaudiorũ. et oĩm fide
lium mẽtes dirige in viam salutis eter-
ne. Per dñm. Meõ. martyrũ. añ. Sanguis. et
Ad horas ãe. de laud. Si dñica fuerit Ad pcess.
R. Inter natos. ¶ Ad. iii. añ. Innuebant Cp.
Priusq̃ te formarem in vtero noui
te et anteq̃ exires de ventre sancti
ficaui te. et prophetam in gentibus dedi
te. Deo gratias. R. Gloria et honore corona
sti eũ dñe alleluya all'a. V. Et constituisti eũ sup
opera manuũ tuarũ. al'. al'. Gloria patri. V. Po-
suisti dñe. Ad vi. añ. Johannes vocabit. Cpm.
Reges videbunt et consurgent prin
cipes et adorabunt dñm deum tu
um et sctm̃ israel qui elegit te. Deo. g. R.
Posuisti dñe. Ad ix. añ. Johãnes est nomen. Cp.
Misit dñs manum suam et tetigit os
meum. et prophetam in gentibz de
dit me. Deo gratias. R. Justus vt palma.
V. Scuto. ¶ Ad vs. añ. Iste puer. Cp. pᵒ. et V.
vs. a. Posuerũt oẽs qui audierãt in corde suo

dicentes quisputas puer iste erit eteni manus
domini erat cum illo et zacharias pater eius
repletus est spiritu sancto et prophetauit dicens
benedictus deus israel q: visitauit et fecit redẽ-
ptionem plebis sue. ps. Mag. Oiõ. vs. Nota
q a modo hyᵒ. Ut queant diuidit in tres par
tes. Prima pars dicit in vesperis. Scda in noct
Tercia ad laud. cũ V. Laudibz ciues. Meõ.
translatiõis scti Eligii. epi et cfess. per a. Con-
fessor dñi. V. Ora pro nobis. orõ. Exaudi dñe
etc. translatione deferimᵒ. Inuit. hyᵒ. ãe. pi.
V. et R. sicut vnius cfessoris epi semid. Lcõ. i.
Dum corpus beati eligii in latere al
taris esset sepultũ: visũ est epo pa
riter et regine consilium optimũ. vt edi-
ficata vltra altare volutione: illic ei de-
mũ condignã facerent translationem.
Qunq; post huiusmodi consi Lcõ. ii.
lium mente conceptum illuc acces
sissent: et qualiter id fieri deberet dispo-
nerent: apparuit subito in pariete circa
vitream maximam veluti arcus in ro-
tundo prerupta imminens fissura. lcõ. iii
Ut videlicet liquido cunctis patesce
ret: dei nutu fieri quod disponerẽt
ac per eum locũ maceriam debere euer-
tere: quo nimirũ viderent hoc opus cri-
pturam preire. Hec ergo cũ magna am
miratiõe vniuersi cernentes: meritis an
tistitis voluntatem ex hoc fatebantur
saluatoris. Tu autem. ¶ Lcõ quarta.
Deinde iam hac confidentia acti cũ
conarẽtur parietem in loco eo fo
rare vt predictum opus possẽt perficere:
ita sese sponte absq; eorum labore in di-
rectum maceria fidit: vt nec hoĩem vl-
lũ nec ipam deinde tumbã q̃ ei erat con
tigua vllatenus lederet corruens ruina
Sic igitur cum antistitis Lcõ. v.
presidio opus aggrediẽtes: optatu
dignũ beato confessori atq; honorabile
construxerunt mausoleum. Tũc cũcto
clero canore vocis celebrante melodiam
oibz xpianis insistẽtibz excubiis ablata

est cum diligentia tumba desuper sancti confessoris membris. Lectio. vi.

Deinde cū esset tumuli leuatū opertorium: magnū circunstantibus visum est miraculū. Nam vbi reuelatū fuerat corpus sctm: odor cōtinuo fragrauit gratissimus. Tu autē. Lcō. vii.

Quodq3 ita erat solidū et illibatum atq3 absq3 vllius mēbroꝝ diminutione icorruptum: vt viuere adhuc putaretur in tumulo. Tu autē. Lectio viii.

Et quod adhuc his mirabili9 est: barba z capilli eius qui tpe obitus sui iuxta morē fuerāt abrasi mirūinmodū creuerant in tumulo: vt cūcti hec videntes nouū et inauditum obstupescerent rei geste miraculum. Tu autē. Lcō. ix.

Tunc epi cum tremore magno leuātes cū de tumulo: vestimenta eius preciosissima que regina preparauerat mutauerunt oīa. Tunc coram cūctis submotus cum summo z honorifico studio. i preparato sibi deponitur sepulchro Tu autē. Cetera de cōi. hy9. Iste confessor do. sa. sobrius. Orō. Exaudi dn̄e preces. zc translatione deferimus. Et sic ad al. horas Meōria sancti ioh. ā. Elizabeth. V. Justus. orō. vts. Post vesperas fit meōria martyꝝ Johānis et pauli. ān. Astiterunt iusti ante dn̄m et ab inuicem non sunt separati calicem dn̄i biberunt et amici dei appellati sunt. V. Letamini. Orō.

Quesumus oṗs deus. vt nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat: que de btōꝝ iohānis z pauli glorificatione procedit: quos eadem fides et passio vere fecit esse germanos. Per do. Meō. sancti ioh. p ān. Iste puer. V. Gloria z honore. Et sic p oct. In matut. Inuit. p9. āe. pi. z V. sicut plurimoꝝ martyrum. Lectio prima.

Sub cōstātino augusto et gallicano duce romani exercitus plarū gēs que syriam inaserat victa est. et a iuliāo viriliter subiugata. Qui cū triūphalib3 infulis sublimat9 acceptus est3 augusto et carus: filiā eius sacratissimā vginem cōstantiā sibi poscebat vxorē Et hoc nō mediocri istātia flagitabat. R. Absterget

Ipse vero iulianus captus Lcō. ii. cupiditate sacrilega: auariciā suā euāgelii testiōio colorabat. Nā facultates et patrimonia auferēs: xp̄ianis dicebat. In euāgelio legit. Qui nō renūciat oībus q̄ possidet: nō potest meus esse discipulus. R. Viri sancti. Lcō. iii.

Peruenitq3 ad eū q̄ paulus et iohēs oī die turbas xp̄ianoꝝ paupmq3 recrearent: ex his opib3 quas sacratissima vgo xp̄i cōstātia reliq̄rat. Et misit qui eos cōueniret. dicēs debere sibi eos adherere. Illi vero dixerūt. Viri xp̄ianissimi auguste meōrie constātinus. cōstās. z cōstātius. cū auguste dignitatis apicem ornarēt: et seruos se xp̄i gloriarent: nos fauebamus iperio eoꝝ. Pergentes etei in ecclām excusso dyademate: deo se ad orādū pronos in faciē psternebāt in terra. R. Isti sunt duo viri mie qui assistunt añ dn̄m Dn̄atorē vniuerse terre. V9. Isti sunt due oliue et duo candelabra lucentia añ dn̄m. Do. Lc. iiii.

Hic vero mūdus nō fuit dignus habere tales augustos: z celi eos iter angelos susceperūt. Remāsit vero cōstatius. q̄ ex quo soliū tibi tradidit regni: reliq̄sti religionē vtutis plenā. et seq̄ris ea que optime nosti a deo penitus nō possideri. Pro hac inquitate a tua salutatio ne destitimus: et a societate imperii tui nosmetipsos abstraximus. Sumus eni nō falsi xp̄iani: sed veri. R. Scti tui. Lcō. v.

Quibus iulianus mādauit hec Ego etiam clericatū obtinui: et si voluissem: ad primum gradū ecclesie peruenissem. Sed considerans vanū esse relictis rebus necessariis z vtilibus: iertiam sectari et ocium: bellicis rebus aīm tradidi: et diis fautoribus sacrificaui. ita vt ad iperii fastigiū peruenirem. Unde considerare debetis: q2 z vos regali aula nu

triti. non debetis deesse lateri meo: ut habeam vos primos in palacio meo. ℞.
Tunc paulus et iohānes dixerunt. ¶ Verbera. lcō. vi. Non tibi faciem⁹ hanc iniuriā: ut preponamus tibi qualē cūq₃ personā. dñm tibi preponimus qui fecit celū et terram. mare ⁊ omīa que in eis sunt. Contēnimus enī minas tuas ⁊ amicicias hoīs tpalis: ne īimicicias icurramus eterni dei. Et ideo scire te volumus: qr nūq̄ ad salutationē tuā. nunq̄ ad culturā tuam. nunq̄ ad palaciū tuū veniemus. ℞. Beati martyres xp̄i iohēs et paulus dixerūt iuliano nobis autem alius non est nisi vnus deus. Pater et filius et sp̄s sanct⁹. ℣⁹. Una fides vnū baptisma vnus sp̄s erat in
Quibus iulianus ¶ eis. Pater. lcō. vii. ait. Decem diebus emendādi vobis dabuntur inducie: ut aīm vestrū cōponentes prudentiori consilio nō coacti. sed ultro ad me venire maturetis. Tūc sancti iohānes et paulus xp̄ianos ad se īuitantes ordinauerūt de omībus que reliquere poterāt: ac per totos decem dies incessanter die noctuq₃ elemosinis insistebant. Die vero vndecima sunt constricti intra suam domū. ℞. Sācti tui. lcō. viii
Missus est nanq₃ terencianus cāpidoctor ad eos cū militibus hora cenādi. Qui ingressus inuenit eos orantes et dixit eis Dñs noster iulianus: statūculum aureū iouis ad vos misit. ut adoretis illud: et thura incendatis ei. Quod si nō feceritis: ambos vos modo gladio feriam. Non enī decet vos intra aulā nutritos: ut publice occidamini. Johānes ⁊ paulus dixerūt. Julian⁹ si tuus dñs est: habeto pacem cū illo: nobis autem alius dñs non est nisi vnus deus. pater et filius et spiritussanctus. quem ille negare non timuit. Et quia semel a facie dei ꝓiectus est: vult et alios secum in interitū ¶ deuenire. ℞. In circuitu. lcō. ix.
Hec et his similia cū multa dicerent et terencianus ad adorandum iouem et thura incendenda eos impelleret: tercia hora noctis trāsacta: terencianus volēs placere iuliano. sicut dictū illi fuerat: ut sine strepitu fame puniret eos: fecit fieri foueam intra domū eoꝝ. et cū decollare eos iussisset: statim inuolui et reponi eos precepit: faciens hanc famam q̄ iussu cesaris missi fuissent in exiliū: cum nullū signum interfectionis eorum. inuentū esset super terram. ℞. Hi sunt duo viri preciosi martyres qui stant ante thronum dei ⁊ seruiunt ei die ac nocte Et qui sedet in throno habitat sup illos. ℣. Non esurient neq₃ sitient amplius q̄m agnus dei reget illos. Et qui. Gloria Et. p̄s. Te deū. ℣. sacer. Exultabūt. In l. ān.
Paulus et iohēs dixerūt iuliano nos vnū deum colimus qui fecit celū et terram. ān. Paulus et iohēs dixerūt ad terencianum si tuus dñs est iulianus habeto pacem cū illo nobis alius non est nisi dñs iesus christus. ān. Johannes et paulus cognoscentes tyrānidem iuliani facultates suas pauperibus erogare ceperūt. ā. Sancti spiritus et anime iustorum hymnum dicite deo alleluya. ān. Johannes et paulus dixerunt ad gallicanum. fac votum deo celi et eris victor melior q̄ fuisti. Cp̄m. et cetera de cōi. ān. Beati martyres christi iohannes et paulus dixerunt iuliano nobis autem alius nō est nisi vnus deus pater et filius ⁊ spiritussanctus alleluya. p̄s. Benedictus. Oratio. vt supra. Sequitur media sancti iohānis vt̄s. Ad horas āe de laudibus. Ad vesperas sup mag. ān. Ecce merces. l de cōi. vel terminat̄ ad nonam. cū ān. vltima de laudibȝ vbi fit de festo sequenti.
¶ In vigilia visitationis btē marie virg. ān.
Accedunt laudes virginis admirande indaginis nouiter promulgate en visitat elizabeth maria mat̄ ipa met celica probitate. p̄s. Letatus ān. Diuino repletur munere maria sine murmure cum filium concepit surrexit sub oraculo statim in montis calculo abiit et perfecit. p̄s. Ad te leuaui. ān. Accendit ardor spiritus ma

riam tangens celitus de nazareth migrando
mox ad montana transtulit vbi tumultu caru-
it superna degustando. ps. Nisi quia dñs. ã.
Monstrans culmen dulcedinis maria sui san-
guinis elizabeth salutat stantem in domo pro-
ximi propinqua tẽplo dñi deuote subministrat.
ps. Qui confidunt. ãn. Charisma sanctispi-
ritus diffundit se diuinitus in puerum cum sen
tit conceptum salutiferum marie sibi obuium
elizabeth consensit. ps. In cõuertendo. ¶ Cp.
Ego quasi vitis fructificaui suaui-
tatem odoris: et flores mei fructus
honoris et honestatis. Deo gratias. ℟.
Elizabeth. vltimũ de matut. ¶ Hymnus.
In mariam vite viam matrem ve
ram viuentium pie venit qui re-
demit peccata delinquentiũ. Gressum
cepit cum concepit maria multum pro-
perans visitauit confortauit elizabeth
compatiẽs. Salutatur inflammatur
elizabeth et filius inaudita fiunt ita de
dono sanctispiritus. Impregnata gra
uidata fit mater olim sterilis infans da
tus nondum natus exultat christo iubi-
lis. Seruit maior gaudet minor maria
fert solatium visitatis preparatis ad spi
ritum propheticum. Precursorem et
doctorem maria manu indicat qui recto
rem purgatorem mundi digito nunciat
Leua gregem duc ad regem maria cũ
ctos visitans vt saluetur et letetur cum
tu sis mater medians. Amen. ℣. Post par
tum virgo. ã. Acceleratur ratio in puero non-
dum nato instinctu sacri pneumatis diuinitus
sibi dato nouit presentem dñm in virgine clam
latentem adorauit cum iubilo ad seruulum ve
nientem. ps. Magnificat. Oratio. de matut.
Meõria sancti iohannis. Ad complet. sup ps.
ãn. Sancta dei genitrix virgo semp maria in-
tercede pro nobis ad dñm deum nostrum. Hy⁹.
Virgo dei genitrix. vt in assumptione. Cp.
Tu in nobis es. ℣. Custodi nos. ãn. Beata
es maria que credidisti perficiẽtur in te que di-
cta sunt tibi a domino alleluya. ps. Nunc di-
mittis. ¶ ante dñs vobiscũ. ℣. Visitatio est ho-
die sancte marie viginis. Cuius vita iclita cũ-
ctas illustrat ecclesias. ¶ Oratio.
Deus qui presentem festiuitatem in
iesu christi filii tui et beate marie
virginis matris laudibus venerari feci
sti. presta qs: vt qui eiusdem virginis hu
militatis et gaudiorum quibꝫ elizabeth
visitauit solẽnia celebramus: in earum
memoria et gaudiis iugiter maneamus.
Per eund. ¶ Inuitat. Reginam celi mariam
cõcorditer veneremur. Que visitans elizabeth
spem contulit vt laudemus. ps. Venite. Hy⁹.
De sacro tabernaculo virtutũ flos
egreditur in montis diuerticulo
odor marie spargitur. Ex caritatis ger
mine elizabeth appropiat et pietatis cul-
mine ipam deuote visitat. Salutat ser
uam dña hec matrem xpi noiat confert
ingens gratia matrem et prolem sattat
Nunc christi incarnatio per nondum
natũ panditur hunc adorat cum gaudio
qui ventre matris clauditur. Clamat
senex in iubilo videns marie gloriã bea
ta credens angelo fuisti rem veridicam.
Hinc stupet rerum regula natura mu
tat ordinem vere fiunt miracula per so-
lum celi principem. Leua gregem. vts
¶ In primo noct. ¶ ãn. De celo velut radius de-
scendens sacer spũs elizabeth intrauit mox be-
nedictam virginem sanctitatis ppaginem pro
phetice clamauit. ps. Dñe dñs noster. ¶ ãn.
Inter turmas femineas et sctõꝝ excubias ma-
ria collaudatur ppter fructũ qui queritur quo
mire mũdus emitur et plene visitatur. ps. Ce
li enarrant. ãn. Vocat hanc matrem nomine
dñi prime femine elizabeth vi superna qđ clau
sum fuit aliis reuelatis mysteriis notificat vox
materna. ps. Dñi est terra. ℣. Diffusa est.
¶ Benedictiones de beata maria. ¶ Lcõ prima.
Cum igitur angelus nunciauit ma
rie ꝙ inuenit gratiam apud deum
et ꝙ de ea conciperetur filius dei ad sa-
lutem oĩm populoꝝ: ꝙcito ipsa credidit.

statim concepit verbum dei. ℟. Surgens maria grauida migrauit per cacumina in ciuitatem iude Intrauit domum propere zacharie cū opere salutis consobrine. ℣. Ut audiuit elizabeth salutes mox de nazareth exclamauit miratiue. Intrauit. ¶ Lectio scđa

Et post gratias exhibitas de tāto beneficio sibi collato ex maxima caritate et pietate. studuit suā cognatam elizabeth. iam sex mensibꝫ grauidatā in hierl'm visitare. Unde de eadem dicitur Exurgēs maria abiit in mōtana cū festinatiōe ī ciuitatē iuda: ⁊ ītrauit domū zacharie ⁊ salutauit elizabeth. ℟. Dixit vba ꝓphetica elizabeth celicola de virgīe maria btā est que credidit. In hac fient q̄ didicit a dño mente pia. ℣. Uenit ad me sanctissimus vocatus dei filius sicut predixit angelus sue matri in via. In hac fient. ¶ Lectio tercia.

Abiit igitur cū festinatiōe. quia ab angelo faciliter in itinere ducta fuit spūssancti inflāmatione. Per abrupta montiū ferebatur: que eiusdem spiritussancti motione fuerat agitata. ℟. Elizabeth congratulans profunde se humiliauit in aduētu messie. Unde ait condeceat ꝙ mater dei veniat ad me cum plausu vie. ℣. En felix visitatio cum plena exultatio dabatur vi sophie. Unde. Gloria patri. Ueniat. ¶ In. ii. noct. ān. Non fuit xp̄us oneri nec grauis moles pueri visceribus matris digne sed ignara de pondere cū corporali robore transiliit benigne. p̄s. Eructauit. ān. Transiuit in itinere maria multū propere mōticulos scandendo euitauit lasciuiā propter morum constantiā colloquia spernēdo. p̄s. Deus noster refugiū. ān. Longum iter per transiit maria montes circuit hylaris laborando honores mundi respuit deuotionem tenuit celica meditando. p̄s. Fundamenta. ℣. Specie tua et pulchritud. Lectio. iiii.

Leta igitur maria in dño confidens hylariter trāsmigrauit super mōtana sicut passer in asperitate itineris. Congaudebat per viam suauitate colloquii. spernebat bona mūdi fugiens in hierusalem. et in mōtanis celerrime elizabeth videre cupiebat. Noluit ibi īueniri in publico vel videri: sed abiit festinanter. ℟. Maria parens filios plangens querit disperditos in scelere mortali. Clamās clamat vt releuet manū ponit vt liberet ne pena ruāt mali. ℣. Elizabeth quesierat iohānem doctum nouerat de vita supernali. Clamans. Lcō. v.

Abiit igitur cū festinatione in ciuitatem iuda: vt iohānes precursor dñi statim sctificaretur. vt xp̄i incarnatio in ciuitate magis publica panderetur: et vt de loco illo ad inferiores partes terre tantoꝝ mysterioꝝ declaratio portaretur. ℟. Rosa de spinis prodiit virga iesse floruit maria visitauit. Vis odoris diffūditur tota domus perfunditur gratia cum intrauit. ℣. Miranda salutatio fit plebi gratulatio q̄ fructum expectabat. Vis odoris. ¶ Lcō sexta.

Et intrauit domū zacharie ⁊ salutauit elizabeth. Ecce quomō intrauit superior ad inferiorem: dña ad seruā regina celi et terre ad famulā et ancillā vt sic laudando laudibus elizabeth visitaret. et laus eius ad laudes reciprocas resonaret. ℟. Stella sub nube tegitur mundo maria promitur rutilās in splendore elizabeth perducitur. Ad solamē lux spargitur roborans in vigore. ℣. Luna soli ꝯiūgitur elizabeth deuoluitur estuans in amore. Ad solamē. Glā. In tercio noct. ān. Tunc ad sermonem virginis dabatur donū flaminis matri simul et ꝓlis hic gaudebat in vtero hec preuidit de puero ⁊ de regina poli. p̄s. Cantate. iᵒ. ān. Adest mira credulitas ac virginis fecūditas mōstratur per exemplum cōcepit prius sterilis qui mos est impossibilis nisi per verbum datū. p̄s. Dñs regnauit exultet. ān. Fit nature propinquius ꝙ sterilis sit filius q̄ꝫ virgo fiat pregnans sed nichil impossibile deo nec infactibile per verbum suum dictās. p̄. Cantate. iiᵒ. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo. Deus in medio eius nō cōmouebitur. ¶ Secundum lucam. i. Lc. vii.

In illo tpe: Exurgens maria abiit in mõtana cum festinatione in ciuitatem iuda. & intrauit in domũ zacharie. & salutauit elizabeth. Et reliq. D. v. b. p. Lectio sancti euãgelii quã modo frẽs audistis. et redemptiõis nr̃e nobis semp venerãda primordia predicat: et salutaria semp imitande humilitatis remedia cõmẽdat. Nam quia peste superbie attactum genus humanum perierat: decebat vt medicamentũ humilitatis quo sanaretur prima mox incipientis salutis tpa pretenderent. Tu aũt. R. Occasũ virgo nesciuit velut lux mundi profluit de summo fundens lumen. Elizabeth applicuit deuotos sibi attrahit de celo fundens numẽ. V. Spiritus rapit symbola celestibus conformia tanq̃ aquarum flumen. Elizabeth. Lectio viii.

Et quia per temeritatẽ seducte mulieris mors ĩ mũdum introierat: cõgruum fuit vt in indicium vite reuertentis mulieres se deuote humilitatis inuicem ac pietatis preuenirent obsequiis. Primo ergo nobis beata dei genitrix ad sublimitatem patrie celestis iter ostendit humilitatis: non minus religionis q̃ castitatis exemplo venerabilis. R. Thronum lucis prosperexerat que in aurora fulserat sole marie splendente. Elizabeth vbi vidit verba que palam protulit speculo suadente. V. In marie presentia plura patent latẽtia. Elizabeth vbi vidit. Lectio nona.

Venerabilis siquidem gloria virginei et intemerati corporis: in quo qualis sit vita superne ciuitatis ad quã suspiramus insinuat. vbi neq̃ nubẽt neq̃ nubentur: sed sunt sicut angeli dei in celis. Atq̃ virtute mẽtis eximia: qua ad hanc pertingere debeamus indicat. Tu autem. R. Elizabeth ex opere signorum dat pro pignore mariã inuocare. Quam gratia cõtraxerat et pietas cõmouerat vetulam visitare. V. Nullus diffidat hodie ad mariam confluere sibiq̃ supplicare. Quam gratia. Gloria.

Psalm⁹. Te deum laudam⁹ V. sacerdotal. Visitatio est hodie sancte marie virginis. Cuius vita inclita cunctas illustrat ecclesias. In laudibus. Antiphona.

Sacra reddit eloquia maria responsoria elizabeth laudanti clamauit deo canticum magnificando dñm desursum bona danti ãn. Tũc exultauit anim⁹ cum ipsius sit filius angelo nunciante ancilla dei credidit cõfestim verbum genuit maria supplicante. Ãn. Vera humiliatio fuit christi conceptio deo respiciente ex hoc laudabunt singuli mariam matrem seculi ipsamet sic dicente. Ãn. Magna perfecit dominus in marie visceribus deum concipiendo fit mater plena gratie et imperatrix veniendo omnibus miserando. Ãn. Maria tribus mẽsibus quasi stetit laboribz elizabeth se subdendo ꝯferebant de angelo et verborum mysterio que protulit salutando mutuum audiuit eloqui prophetiasq̃ dñi de xp̃o declarando plura vidit de puero mirabili ab vtero precursorem vocando facta post reuerentia reuersa est ad propria maria contemplando. Cpm. Ego quasi. Hy⁹.

O christi mater celica o riuus fluẽs gratia lux pellens cuncta scisma ta maria deo proxima. Ex motu veri luminis transiuit in mõticulis virgo iuuare vetulam de precursore grauidam. Mater venit de nazareth vt salutet elizabeth replentur donis spiritus anus et eius filius. Elizabeth cõplacuit q̃ mater dei affuit infans gaudet in vtero presente christo domino. Marie visitatio probat et ministratio q̃ sit parata omnibus ipsam pie vocantibus. Trinitatis clemẽtia cũcta laxet facinora per matris christi merita nos ducat ad celestia. Amen. V⁹. Post partum. Ãn. Adiutrix visitatio et frequens mistratio elizabeth oblata mariam dãt propiciam ad impetrandam gratiam cum fuerit vocata nam mater est ecclesie fluctuantis nauicule subditos gubernando priõptos suo regimini dirigentisq̃ flamini deuotos visitando. ps. Bñdictus. Ora.

Omp̄s sempiterne deus qui ex abun
dātia caritatis btām virginē ma
riam tuo filio īpregnatā ad salutationē
elizabeth īspirasti: p̄sta q̄s: vt per eius vi-
sitationē donis celestibus repleamur: et
ab oībus aduersitatibus eruamur. Per
eund. Ad primā. ān. Sacra. Añ dñs vob. V. et
orō. vts. Ad hos. āe. de laud. Capl'a. Ab initio
Et sic in syon. Et radicaui. Cum R. V.
quere in assumptione. Ad vs. sup ps. ān. Ma-
ria. Cp. Hy⁹. et V. vts. ān. Jesu redemptor op
time ad mariam nos imprime seculi aduoca-
tam pari forma nos visitet sicut fecit elizabeth
per suam pietatem mores et actus dirigat et ad
celos alliciat per gratiā collatam alleluya. ps.
Magnificat. Orō. Omp̄s sempi. Comple
toriū. vt supra. ¶ In crastino visitationis de
sancto iohāne. Inuitat. Regem precursoris. Hy⁹
Antra deserti. Super ix. ps. prima ān. V. ad
diem pertineñ. Due prime lcōnes de legenda
sequeñ. Ultima de vigilia apl'oꝝ petri et pauli.
sine titulo. Tria R. ad diem pertineñ. p. Te
deū. In l. ā. sola. Elizabeth. Ceta vt in die. Ad
B⁹. ii. ā. de prio noct. P⁹ mat. b. marie fit meō.
de reliquiis. et de oibꝫ sctis. Ad hos. sicut in die
excepto q̄ nō dr alla ad R. horaꝝ. Missa de vi
gilia. Si aūt dies dñica fuerit. in matut. sicut
in die. p⁹. et V. vts. octo prime lcōes erūt de sctō
iohāne. Ultima de vigilia apl'oꝝ. nec fiēt meō-
cōes. Ad hos. vts. Missa de sctō iohē. Que oia
intelligenda sunt nisi essem⁹ infra oct. euchari
stie. qr tunc totū fiet de oct. ipsius. preter vlti lc.
que erit de vigilia. Missa etiā d oct. eucharistie
quacunqꝫ die illud eueñ. Meō. Leonis pape. ā.

Deus qui btm̄ leo- ¶ Simil abo. Orō.
nem pontificem tuū sanctoꝝ me-
ritis coequasti. cōcede ppicius: vt qui cō
meōratiōis eius festa recolim⁹: vite quo
qꝫ imitemur exēpla. Per. ¶ De sctō iohē
in vigilia apl'oꝝ petri et pauli. lcō prima

Solennitates nobis diuersoꝝ mar-
tyrum fratres charissimi. vite pre-
sentis occasus et suscepta ab eis pro xp̄i
nomine passio consecrauit. Lcō scda.

Multimoda nanqꝫ veterum relatiōe
didicimus: nōnullos martyrum prostra
tos gladio. igni alios cōcrematos. q̄plu-
res bestiaꝝ dilaceratos dētibus. inume-
ros etiā variis tormētoꝝ cruciatibꝫ affe
ctos: spreta sui corporis morte: xp̄iane fi-
dei testimoniū reddidisse. Lcō. iii.

Btūs vero iohēs baptista cuius nūc fe
stiuitate letamur: celestia mūdo gaudia
sterili ab vtero hodie natus īuexit. lcō. iiii

Et illi qdē indubitata iā gl'a regnan
tem cōfessi sūt dei filiū: hic et nasci
turū dñm pphālis sp̄s illuiatiōe puidit:
et natū priuilegio grē singularis oñdit.

Intātū aūt i eo specialis preful- L. v.
sit electio: vt añ mereret̄ ānūciare dñm
q̄ nascendi initiū vel liguā que nūciare
posset acciperet. L. vi.

Deniqꝫ eliza- ¶ beth illa vetus mulier et noua mater: q̄
ante partū suū de futuri filii letabat̄ of-
ficio: veniēti ad se btē marie in ipo salu-
tatiōis occursu ait. Ecce ex quo fctā est
vox salutatiōis tue in auribꝫ meis: exul
tauit ī gaudio īfans in vtero meo. L. vii.

Quid hoc miraculū fratres. que tan
toꝝ nouitas gaudioꝝ: vt hēre se in
vtero elizabeth testaret̄ infantē: qui nec
dū semetipm sentiens: dñicū iā sentiret
aduētū: Uere hic oīm btissimus paruu-
loꝝ: qui inter viscera adhuc materna cō
clusus: adesse saluatorē mundi: qr necdū
sermōe poterat pphetico gaudio reuela
uit. Nullus ignorat charissimi. oēm par
uulū materno vtero pdeūtem: iter ipsa
lucis exordia mestis cōcrepare vagitibꝫ

Solus aūt baptista dñi. vltra Lcō. viii
legē nascentiū natiuitatē suā leticie ex-
ultatiōe preuenit. Et quem decuit fres.
vt de matre sterili nasceretur: qui fecun
ditatem virginis reuelabat: quatinus
mirabilem partum. mirabiliter natus
ostenderet. Tu autem. Benedictiōes ad
diem pertineñ. et legit̄ sine titulo. Lcō. iii. vel ix
Secundum Johannem.

In illo tp̄e. Dixit iesus symoni pe-
tro. Symō iohānis diligis me pl⁹
his: Dixit ei. Etiā dn̄e Tu scis q2 amo
te. Et reliqua. Omelia ven̄. bede presbiteri.
Virtutem nobis perfecte dilectiōis pn̄s
sancti euāgelii lectio cōmēdat. Perfecta
eteni dilectio est. qua dn̄m ex toto corde.
tota aīa. tota virtute: primū aūt tanq̄
nosmetipsos diligere iubemur. Et neu
tra harū dilectio sine altera valet esse p-
fecta: q2 nec deus vere sine primo: nec si
ne deo vere potest prim⁹ amari. Unde
dn̄s totiens interrogato petro an se dili
geret: ⁊ illo rn̄dente q̄ eū ipo teste dilige-
ret: adiūgebat per singula ita cōcludens
Pasce oues meas. siue pasce agnos me-
os. Acsi apte diceret. Hec sola ⁊ vera est
pbatio ītegri in dn̄m amoris: si erga fra
tres studueris curam soliciti exercere la
boris. ⅃ Cetera v̄ oct. s. iohānis. Ad ix. ā. Johēs.
Et dr ix. post prandiū. quacūq3 die euenerit.

¶ In vigilia aplor͡ Petri ⁊ Pauli. Ad vs̄. ān.
Quem dicūt hoies esse filiū hois dixit ie
sus discipulis suis. rn̄dens petrus di-
xit. tu es xp̄s filius dei viui et ego dico
tibi q2 tu es petrus et super hanc petram edifi-
cabo ecclesiam meam. ⅃ ān. Cūq3 vidisset ven-
tum validum venientem timuit et cum cepiss3
mergi exclamauit dicens. dn̄e saluum me fac.
ān. Petrus ad se reuersus dixit. nunc scio vere
quia misit dn̄s angelum suum et eripuit me de
manu herodis et de omni expectatione plebis
iudeorum. ⅃ ān. Domine si tu es iube me venire
ad te super aquas et extendens iesus manum
apprehēdit eum et dixit iesus modice fidei qua
re dubitasti. ⅃ ān. Dn̄e tecum paratus sum ⁊ in
carcerem et in mortem ire. tibi dico petre non
cantabit hodie gallus donec ter abneges nosse
Petrus ad se reuer- ¶ me. Caplm.
sus dixit. nunc scio vere quia mi-
sit dn̄s angelum suum. et eripuit me de
manu herodis. et de omni expectatione
plebis iudeorum. Deo gratias. ℟. Dum
esset. ⅃ Ultimum de matutinis. Hymnus.

Aurea luce et decore roseo lux lucis
omne perfudisti seculū decorās ce
los īclito martyrio hac sacra die que dat
reis veniam. ⅃ Ianitor celi doctor orbis
pariter iudices seculi vera mūdi lumīa
per crucem alter. alter ense triūphās vi
te senatū laureati possident. ⅃ Iam bo
ne pastor petre clemens accipe vota pre
cantū et pctī vincula resolue tibi ptāte
tradita qua cunctis celū verbo claudis
aperis. Doctor egregie paule mores in-
strue ⁊ mēte polū nos transferre satage
donec perfectū largiatur plenius euacu
ato qd̄ ex parte gerimus. Oliue bine pi
etatis vnice fide deuotos spe robustos
maxime fonte repletos caritatis gemīe
post mortē carnis īpetrate viuere. Sit
trinitati sempiterna gloria honor pote-
stas atq3 iubilatio in vnitate cui manet
imperiū ex tunc et modo per eterna secu
la. Amen. ℣. In oēm terram. ān. Beatus pe-
trus aplus vidit sibi christū occurrere adorans
eum et ait. dn̄e quo vadis. venio romā iterum
crucifigi. p̄s. Magnificat. ¶ Oratio.
Presta q̄s omp̄s deus: vt nullis nos
permittas perturbationibus con
cuti: quos in apostolice confessiōis petra
solidasti. Per dn̄m. Mcō. sancti ioh. ān. Iste
puer. ℣. Gloria et honore. Orō. vts̄. Inuitator͡
Pastori sūmo iubilemus corde iocūdo. Qui cla-
ues petro celor͡ contulit almo. p̄s. Venite. Hy⁹
Aurea luce. vt supra in vespis. ⅃ In primo
noct. ⅃ ān. In plateis ponebantur infirmi in le-
ctulis vt veniente petro saltem vmbra illius
obumbraret quēq̄ illor͡ et liberarētur ab infir-
mitatibus suis. p̄s. Celi enar. ān. Ait petrus
pncipibus sacerdotum iesum quem vos intere
mistis suspendentes in ligno. hunc deus suscita
uit et principem ac saluatorem exaltauit ad dā
dam penitentiam in remissionem peccatorum
p̄s Benedicam dn̄m. ⅃ De feria scd̄a. ⅃ ān.
Petrus apostolus dixit paralitico. enea sanet
te dn̄s iesus xp̄s surge et sterne tibi qui cōtinuo
surrexit et oēs q̄ viderant cōuersi sunt ad dn̄3

p̄s. Eructauit. ℣. In omnem terram. lcō.i.
Tempore igit̄ neronis cesaris: erant
rome salutiferi doctores xp̄ianorꝝ
petrus et paulus apostoli. Per quos dū
fides dn̄i nostri ihū xp̄i in oīm mentibus
cresceret: et religionis ꝓpagarentur au-
gmenta: q2 essent sublimes operibus cla
ri magisterio: ob virtutem diuine gratie
nero per symonē magū vehementer ad
uersari cepit apostolis. ℟. Symon petre
anteq̄ȝ de naui vocarem te noui te et super ple-
bem meam principem te constitui. Et claues re
gni celorum tradidi tibi. ℣. Quodcunqȝ liga-
ueris super terram erit ligatū et in celis et q̄d-
cunqȝ solueris super terram erit solutum et in
celis. Et claues regni. Lectio scd̄a.

Symon vero magus diem statuit:
quo per volatum supernis se sedi
bus iactanter promitteret inuehendum
Statuto igitur die montem capitolinū
conscendit: ac se de rupe deiiciens volare
cepit. Mirantur vniuersi dicentes dei es
se potentiā non hominis: qui cum corpo
re volaret ad celū. Nichilq3 tale christū
fecisse dicunt. Tu aūt. ℟. Si diligis me
symō petre pasce oues meas. Domine tu nosti
quia amo te et aīam meam pono pro te. ℣. Et
si oportuerit me mori tecū non te negabo. Dn̄e

Tunc petrus in medio stans Lcō.iii
ait. Dn̄e iesu xp̄e ostende virtutē
tuam: ⁊ ne permittas humanis artibus
decipi populū qui tibi est crediturus Sic
decidat dn̄e. vt viuēs se contra tuam po
tentiā nichil potuisse cognoscat. Cumqȝ
hec cū lachrimis orasset ait. Adiuro vos
in nomine ihū christi angeli sathane qui
eum fertis vt dimittatis eum. Tu aūt.
℟. Cornelius centurio vir religiosus ac timēs
deum vidit manifeste angelum dei dicentem si
bi. Corneli mitte ⁊ accersi symonem qui cogno-
minat̄ petrus Hic dicet tibi quid te oporteat fa
cere. ℣. Cum orasset cornelius nondum in chri-
sto renatus apparuit ei angelus dicēs. Corneli
Gloria patri. Hic dicet. In.ii.noct. ān. Fctm̄

est vt quedam discipula nomine thabita plena
operibus bonis et elemosinis infirmata more
retur miserunt autem discipuli ad petrum ro-
gantes ne pigriteris venire vsqȝ ad nos. p̄s.
Oīs gentes. fe.iii. ān. Adueniente petro cir
cunsteterunt illum oīs vidue flentes et osten-
dentes tunicas et vestes quas faciebat illis dor
cas. p̄. Exaudi deus depre. fe.iiii. ān. Ponēs
petrus genua sua orauit ⁊ conuersus ad corpus
dixit. thabita surge. at illa appernit oculos ⁊ vi
so petro resedit dansqȝ illi manum erexit eam
et sanctis ac viduis assignauit viuam. p̄s. Ex
audi deus orōnem. fe.iiii. ℣. Constitues eos

Qui statim corruit: nec Lectio.iiii.
subito mortuus est. Sed toto cor-
pore fractus debilitatisqȝ cruribus: post
paruum spacium expirauit. Quod cer-
nēs nero iratus: iussit petrū comprehen-
di. Superuenerūt ergo quattuor appa-
ritores. qui eum comprehendētes statue
runt ante agripam prefectū vrbis. ℟.
Domine si tu es iube me venire ad te super a-
quas et extendens manum apprehendit eū. Et
dixit iesus modice fidei quare dubitasti. ℣. Cū
q3 vidisset ventū validū venientem timuit et
dum cepisset mergi exclamauit dicens dn̄e sal
uum me fac. Et dixit. Lectio quita.

Et condēnato eo crucifigi ait ad eū
agripa. Vis vt sicut dn̄s tuus cru
cifixus est crucifigaris: Respōdit petrus
Non sum dignus erecta cruce mūdum
facere testem passionis mee: sed per que-
uis supplicia desidero dn̄i mei seq̄ vesti
gia Tunc prefectus pretendens in petrū
superstitionis accusationem: eum capi-
te euerso crucifigi fecit. Tu autem. ℟
Surge petre et indue te vestimentis tuis acci-
pe fortitudinem ad saluandas gentes Quia ce
ciderunt cathene de manibus tuis. ℣. Angelus
dn̄i astitit et lumen refulsit in habitaculo carce
ris percussoq3 latere petri excitauit eum dicens
surge velociter. Quia ceciderūt. Lectio sexta.

Secuta est aūt petrū maxima mul-
titudo vtriusqȝ sexus flens ⁊ dicēs

Ut quid occiditur petrus? Quid admisit criminis? Quid lesit urbem? Innocentem dãnare nephas est. Et ceperunt in agripã populi seuire. Tunc petrus restitit dicens. Si caritas vestra in me vera est: nolite me reuocare pperantẽ ad christũ. Et nolite flere. sed gaudete mecum: quia vado vobis parare locũ. Tu aũt. ℟. Petre amas me tu scis dñe qr amo te. Pasce oues meas. ℣. Symon iohãnis diligis me plus his tu scis dñe quia amo te. Pasce. In iii. noct. ãn. Cornelius centurio vir religiosus ac timens deum vidit manifeste angelũ dei dicentem sibi. corneli mitte et accersi symonẽ qui cognoiatur petrus hic dicet tibi quid te oporteat facere. ps. Confitebimur. fe. v. ãn. Aperiens petrus os suũ dixit in veritate comperi qr non est personarum acceptor deus. sed in omni gente q timet deum et operatur iusticiam acceptus est illi. ps. Dñs reg. exul. ã. Adhuc loquente petro cecidit spũssanctus super oms qui audiebãt verbũ et erant loquentes linguis et magnificãtes deum. tunc petrus iussit eos baptizari in nomine dñi iesu christi. ps. Dñs reg. irasc. ℣. Dedisti hereditatem. Timentibus nomen tuum dñe. Lcõ. vii. Scdm matheum. xvi.

In illo tpe. Venit iesus in partes cesaree philippi: et interrogabat discipulos suos dicens. Quem dicũt hoies esse filium hois? Et rel. Om. ve. bede pbri.

Lectio sancti euangelii quam modo fratres audistis: tanto intentius cogitãda ac sine obliuione est iugiter retinenda: quãto constat. quia magnã nobis fidei perfectionẽ cõmendat: magnũ eiusdẽ perfecte fidei contra omia tentamẽta robur eque demonstrat. Si eni scire volumus quomõ in christũ credi oporteat: qd lucidius eo quod ait ad eũ petrus. Tu es xpus filius dei viui? Tu aũt. ℟. Tu es pastor ouium princeps apostolorum tibi tradidit deus omia regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorum. ℣. Tibi enim a dño collata est ptãs ligandi atq soluendi. Et

Rursus si audire delectat Lcõ. viii quantũ hec fides valeat: quid aptius, eo qd ait dñs de ecclesia que sup eũ edificanda erat: et porte inferi nõ preualebunt aduersus eam? Venit ergo iesus in partes cesaree philippi. Philippus vt lucas testat. erat tetrarcha iturec: et trachonitidis regiõis. Hic ergo statuẽs ciuitatẽ. in loco vbi iordanis ad radices orit libani mõtis: et est terminus iudee cõtra septẽtrionalem plagã: appellauit eã cesaream philippi. In cuius partes veniẽs iesus iterrogabat discipulos suos dicẽs. Quem dicunt hoies esse filium hois? ℟. Quem dicunt hoies esse filiũ hois dixit iesus discipulis suis respondẽs petrus dixit tu es xps filius dei viui Et ego dico tibi qr tu es petrus et sup hanc petram edificabo ecclesiã meã. ℣. Btũs es symon bariona qr caro et sanguis nõ reuelauit tibi sz pater meus qui est in celis. Et

Non autem quasi nesciens Lcõ. ix. sententiam de se vel discipulorũ: vel extraneorum inquirit: sed ideo discipulos quid de se sentiant interrogat: vt confessionem recte fidei illorum digna mercede remuneret. Nam sicut interrogatis generaliter: pro omibus petrus respondit: ita quod petro dñs respondit: in petro omibus respondit. Et ideo qd alii de se sentiãt inquirit: vt expositis primo sententiis errantium. discipuli probarẽtur: veritatem sue confessionis: non de vulgata opinione. sed de ipso percepisse dñice resurrectionis archano. Tu autẽ dñe: miserere nostri. Deo gratias. ℟. Dum esset petrus in cruce venit ad eum turba multa maledicens cesarem et fecerunt planctum magnum ante crucem petrus autem loquebatur eis de cruce dicens. Nolite flere sed gaudete mecum. Quia vado vobis parare locum. ℣. Gratias ago tibi domine pastor bone quia oues quas tradidisti michi compatiuntur mecum in sempiternum et cum hoc dixisset ait Nolite flere. Gloria patri. Quia vado vobis.

ps. Te deum. ℣⁹. sacerdotalis. Annunciaue-
runt opera dei. ℟. Et facta eius intellexerunt.
Petrus et iohannes ¶ In laudibus. ān.
ascendebāt in templum ad horam ora-
tionis nonam. ān. Argentum et aurum non
est michi quod autem habeo hoc tibi do. ān.
Dixit angelus ad petrum circunda tibi vesti-
mentum tuum et sequere me. ān. Misit dn̄s
angelum suum et eripuit me de manu herodis
allelupa. ān. Tu es petrus et super hanc pe-
tram edificabo ecclesiam meam. ¶ Cpm.
Petrus quidem seruabatur in car-
cere oratio autem fiebat sine īter
missione ab ecclesia ad deū pro eo. Deo
gratias. Hy⁹. Exultet celum. ℣. Nimis ho
norati sunt amici tui deus. Nimis confortatus
est principatus eoꝝ. ān. Quodcunqꝫ ligaueris
super terram erit ligatum et in celis et quod-
cunqꝫ solueris super terram erit solutum et in
celis dixit dn̄s symoni petro. ps B⁹. Oratio.
Deus qui hodiernam diem aposto-
lorum tuorum petri ꝛ pauli mar-
tyrio cōsecrasti. da ecclesie tue eorum in
omnibus sequi preceptum: per quos reli
gionis sumpsit exordium. Per dn̄m.
Meōria sancti iohānis. ān. Elizabeth zacharie
℣. et Orō. vt supra. Si dn̄ica fuerit Ad process.
℟. Dum esset. Ad horas. āe. de laud. Ad. iii. cp.
Angelus domini astitit et lumē re-
fulsit in habitaculo carceris: per-
cussoqꝫ latere petri excitauit eum dicēs.
surge velociter. et ceciderunt cathene de
manibus eius. Deo gratias. ℟. In oēm
terram. all'a. etc. Per oct. et in octabis non dicit
allelupa. ¶ Ad sextam. ¶ Caplm.
Solue iubente deo terrarum petre
cathenas. qui facis vt pateant ce-
lestia regna beatis. Deo grās. ℟. Con-
stitues. ¶ Ad nonam. ān. Tu es petrus. Cp.
Dixit angelus ad petrum circunda
tibi vestimentum tuum et seque-
re me. Deo gratias. ℟. Nimis honorati. ꝛc
¶ Ad vesperas sup ps. Antiphona.
Jurauit dn̄s et non penitebit eum tu es
sacerdos ineternum. ps. Dixit dn̄s dn̄o.
ān. Collocet eum dn̄s cum principibus populi
sui. ps. Laudate pueri. ān. Dirupisti domine
vicula mea tibi sacrificabo hostiam laudis. ps.
Credidi. ān. Euntes ibant et flebant mitten
tes semina sua. ps. In conuertendo. ā. Con-
fortatus est principatus eorum ꝛ honorati sunt
amici tui deus. ps. Dn̄e probasti. Cpm. hy⁹.
℣⁹. vt s. ān. Cum respexisset petrus crucem la-
chrimas fundebat pre gaudio dicens. non sum
dignus caput sursum ponere sꝫ declinare vultū
in terra. p. Mag. Oratio vt supra. Meō. de scō
paulo. ān. Sancte paule apostole predicator ve
ritatis et doctor gētium intercede pro nobis ad
deum qui te elegit. ℣. Constitues. Orō. de mat
Meōria sancti iohannis. ān. Iste puer. Ad ma-
tut. Inuitat. Sancte paule apostole predicator
veritatis. Intercede pro nobis ad deum qui te
elegit. ps. Venite exultemus. Hymnus.
Doctor egregie paule mores instrue
et mente polum nos transferre sa
tage donec perfectum largiatur plenius
euacuato quod ex parte gerimus.
Annue xp̄e. ꝛc. vt in cōi aploꝝ. In primo
nocturno. ān. Qui operatus est petro in apo-
stolatum operatus est et michi inter gentes et
cognouerunt gratiam que data est michi a xp̄o
dn̄o. ps. Celi enarrant. ℣⁹. Qui me segrega
uit ex vtero matris mee ꝛ vocauit per gratiam
suam. Et dicit versus ante ān. ān. Scio cui
credidi et certus sum quia potens est depositū
meum seruare in illum diem iustus iudex. ps.
Benedicam. ℣⁹. De reliquo reposita est mi-
chi corona iusticie. ān. Michi viuere xp̄s est et
mori lucrum gloriari me oportet in cruce domi
ni nostri iesu xp̄i. ps. Eructauit. ℣⁹. Per quē
michi mundus crucifixus est et ego mundo. ℣.
In omnem terram. ¶ Lectio prima.
Quadam die cum btūs paulus ver
bum dei predicaret: quidam patro
clus deliciosus: ꝛ pincerna regis abiit ad
horreum: vt audiret documenta vite per
pctue. Sed cum pre multitudine populi
ad eum introire non posset: ascendit ad

fenestram excelsiorem. et secus eam sedit vt verbum dei cōmodius posset audire. Sed cum paulus in longum protraheret sermonem: adolescens dormiens cadens de fenestra spiritum exalauit. ℟. Qui operatus est petro in apostolatum operatus est et michi inter gentes et cognouerūt gratiam dei. Que data est michi. ℣. Gratia dei in me vacua non fuit sz grā eius sēp in me manet ¶ Que data. lcō. ii.

Paulus vero statim cognoscens per spm̄ quod gestum erat: dixit ad plebem. Viri fratres. inuenit locum malignus vt vos temptaret: sz dn̄s iesus christus more solito eius nequitiam conuertet ad suam gloriam. Ite ergo foras: et inuenietis iuuenem cesari delicatum ex alto cecidisse: et iā nūc iacere exanimem Quem leuātes ad me hunc afferre satagite. Illi vero concito gradu pergentes: confestim iuuenē mortuum attulerunt. Tu aūt. ℟. Gratia dei sum id quod sum. Et gratia eius in me vacua non fuit sed semper in me manet. ℣. Qui operatus est petro in apostolatum operatus est et michi inter gentes. Et gratia. lcō. iii.

Mirabantur autem turbe quomodo paulus rem gestā ex ordine cognouisset: sibi nemine nunciante. Dixit itaqz paulus ad turbas Accedite plena fide ad dn̄m deum nostrum: et deprecemur illum. vt restituatur anima eius in hoc iuuenile cadauer: viuatqz melius q̄ vixisset. Et cum ingemuissent vniuersi procumbentes orationi: ait paulus. Adolescens patrocle surge: et narra q̄ta tibi fecerit deus. Ad quam vocem mox patroclus tanq̄ a somno surrexit: et cepit glorificare deum qui dedit potestatem talē hoibus. ℟. Bonū certamen certaui cursum consūmaui fidem seruaui. Ideoqz reposita est michi corona iusticie. ℣. Scio cui credidi et certus sum qr potēs est depositū meum seruare in illum diem. Ideoqz. ¶ In scd̄o noct. ān. Tu es vas electionis sancte paule apostole predicator veritatis in vniuerso mundo. ps. Dn̄s gn̄s. ℣. Per quem omnes gentes cognouerunt gratiam dei. ān. Magnus sanctus paulus vas electionis vere digne est glorificandus qui et meruit thronum duodecimū possidere. ps. Exaudi deus depre. ℣. In regeneratione cū sederit filius hominis in sede maiestatis sue. ā. Bonū certamen certaui cursum consūmaui fidem seruaui. ps. Exaudi deus oronem. ℣. De reliquo reposita est michi corona iusticie. ℣. Constitues eos principes sup oēm terram. lcō. iiii.

Cumqz beatus paulus ad locum pergeret passionis comitātibus populorum turbis innumeris: venit ad portam vrbis rome: vbi habuit obuiam nobilissimā matronā noīe plantillam. apostolorum feruentissimā dilectricem: et religionis diuine cultricem Que flens eius se cepit oronibus cōmendare. Ad quā paulus ait. Vade plantilla eterne salutis filia: cōmoda michi pānū quo caput tegis et secede paululū in partem propter plebis impedimentum me hic expectans: donec reuertar ad te: et tibi restituā beneficiū. Ligabo enī eo michi oculos vice sudarii: et tue deuotioni amoris mei p xp̄i noīe pignus ad illum pergēs relinquā. ℟. Scio cui credidi et certus sum quia potens est depositū meum seruare in illū diem. Iustus iudex. ℣. Reposita ē michi corōa iusticie quā reddet michi dn̄s in illū diem. Iustus. ¶ lcō. v.

Que festinanter pannū porrexit: et vt aplus iusserat obediuit. Postea peruenit ad passionis locū: vbi ad orientem versus. in terram vtrunqz genu fixit. et collum tetendit. Spiculator vero brachium in altum eleuans: cū virtute percussit. et caput eius abscidit Quod postq̄ a corpore precisum fuit: nomē dn̄i iesu xp̄i hebraice clara voce personuit. ℟. Reposita est michi corona iusticie quā reddet michi dn̄s i illū diem iustus iudex. ℣. Scio cui credidi et certus sum qr potens est depositū meum seruare in illum diem. Iustus. lcō. vi.

Reuertentes vero qui missi fuerant accelerare iterfectionem eius: peruenerunt ad portam ciuitatis: vbi inuenerunt plantillam laudantem et glorificantem deum. de his que audiuit per eius sanctum apostolum. Et interrogauerunt eam cum irrisione: cur caput suum non operiret de mafora. quã prestauerat sancto paulo. Que accensa calore fidei: cum magnanimitate respondit. O vani et miseri qui credere nescitis nisi q̃ oculis videtis: et manibꝫ attrectatis. Vere habeo eundem quem illi porrexeram pãnum: de infusione gloriosi sui sanguinis preciosum. Et extrahens plantilla pannum a sinu: roseo perfusum sanguine: illis ostendit. Tu aũt. ℞. Damasci prepositus gentis arethe regis voluit me comprehendere a fratribus per murum sum missus in sporta. Et sic euasi manus eius in nomine dñi ℣. Deus et pater domini mei iesu christi scit quia non mentior. Et sic. ¶ In tercio noct. Ãn. Saulus qui ꝛ paulus magnus predicator a deo confortatus conualescebat et confundebat iudeos. ps. Confitebimur. ℣. Ostendens quia hic est christus filius dei. Ãn. Ne magnitudo reuelationum extollat me datus est michi stimulus angelus sathane qui me colaphizet propter quod ter dominũ rogaui vt auferretur a me et dixit michi dominꝰ. sufficit tibi paule gratia mea. ps. Dñs reg. exultet. ℣. Nam virtus in infirmitate perficitur. ã. Reposita est michi corona iusticie quam reddet michi dñs in illũ diem iustus iudex. ps. Dñs reg. irasc. ℣. Cooperante gratia spiritussancti. ℣. Dedisti hereditatem. ¶ Lcõ vii. Scdm matheum. xix.

In illo tempore. Respondens symõ petrus dixit ad iesum. Ecce nos reliquimus omnia: et secuti sumus te. Quid ergo erit nobis? Et reliqua. Omelia venerabis bede presbiteri de ead. lcõne.

Nunc respondens symon petrus. dixit Ecce nos reliquimus omnia. et secuti sumus te. Quid ergo erit nobis? Grandis fiducia. petrus piscator erat: diues non fuerat: cibos manu ꝛ arte querebat et tamen loquitur confidenter. reliquimus oĩa. Et quia non sufficit tantũ relinquere: iungit quod perfectum est: et secuti sumus te. fecimꝰ qd̾ iussisti. Quid igitur dabis nobis premii? Tu aũt. ℞. Sancte paule apostole predicator veritatis et doctor gentium. Intercede pro nobis ad deum qui te elegit. ℣. Vt digni efficiamur gratia dei. Intercede pro nobis. ¶ Lectio octaua.

Iesus autem dixit illis. Amen dico vobis. qꝫ vos qui secuti estis me. in regeneratiõe cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue. sedebitis ꝛ vos super sedes duodecim. iudicãtes duodecim tribus israel. Non dixit: qui reliquistis oĩa. Hoc enĩ et socrates fecit philozophus: et multi alii diuitias cõtempserũt sed qui secuti estis me. quod proprie apostoloꝝ est atqꝫ credentium. ℞. Michi viuere christus est et mori lucrum. Gloriari me oportet in cruce dñi mei iesu christi. ℣. Per quẽ michi mundus crucifixus est et ego mũdo. Glo ¶ riari. Lcõ ix.

In regeneratione cũ sederit filius hoĩs in sede maiestatis sue: quãdo ex mortuis de corruptione resurgent incorrupti: sedebitis et vos in soliis iudicantium. condẽnantes duodecim tribus israel. qꝛ vobis credentibus illi credere noluerũt. Et oĩs qui reliquerit domũ vel fratres. aut sorores. aut patrem. aut matrẽ. aut vxorem. aut filios. aut agros. ꝑpter nomen meũ: centuplũ accipiet. et vitam eternam possidebit. ℞. Isti sunt due oliue et duo candelabra lucentia ante dñm hñt ptãtem claudere celum nubibus et aperire portas eius. Quia lingue eorum claues celi facte sunt. ℣. In oẽm terram exiuit sonus eoꝝ ꝛ in fines orbis terre verba eoꝝ. Quia. Gloria. Quia. ps. Te deũ. ℣. sacerd. Annunciauerunt opera dei. Et. ¶ In laudibus. ãn.

Ego plantaui apollo rigauit deus autem incrementum dedit allelupa. ℣. Vnus

quilqȝ ꝓpriam mercedem accipiet scōm suū laborem. ā. Libēter gloriabor in īfirmitatibȝ meis vt inhabitet in me virtus xpi. V. Quādo enī infirmor tūc fortior sum ⁊ potēs. ā. Sācte paule apl'e predicator veritatis et doctor gentiū intercede ꝓ nobis ad deū qui te elegit. V. Vt digni efficiamur grā dei. ā. Grā dei in me vacua nō fuit sed grā eius semꝑ in me manet. V⁹. Grā dei sum id qđ sum. ā. Damasci prepositus gētis arethe regis voluit me ꝯprehendere a fratribus per murū sū missus in sporta et sic euasi man⁹ eius in noīe dn̄i. V. Deus et pater dn̄i mei iesu xpi scit quia non mentior ¶ Cpm.

Michi viuere xp̄s est ⁊ mori lucrū gloriari me oportet in cruce dn̄i nr̄i iesu xpi per quē michi mūdus crucifixus est et ego mūdo. p⁹. Exultet. V. Nimis honorati. ā. Vos qui secuti estis me sedebitis super sedes iudicātes duodecim tribȝ isrl' dixit dn̄s. p̄s

Deus qui multitudinē l B⁹. Orō. gentiū bt̄i pauli apl'i predicatione docuisti. da nobis q̄s. vt qui eius natalitia colimus: eius apud te patrocinia sentiamus. Per. Meō. s. ioh. vr̄s. Ad hos āe. de l'. Si dn̄ica fuerit in reditu ꝓcel. R. Scte paule.

Magnus sctūs paulus ¶ Ad. iii. Cp. vas electionis vere digne est glorificandus. qui et meruit thronū duodecimū possidere. R. In oēm. sine all'a. Ad vi. cp.

Saulus qui et paulus magnus predicator a deo cōfortatus cōualescebat et cōfundebat iudeos. affirmās qm̄ hic est xp̄s. R. Constitues. Ad ix. ā. Damasci.

Reposita est michi corona iusticie quā reddet michi dn̄s in illū diem iustus iudex. l Cp. R. Nimis. Ad vs̄. ā. Iurauit. p̄s. Dixit dn̄s. cū ceteris Mutabitqȝ ad cp. et fiet de oct. sancti iohīs. Cp. p⁹. et cetera. vr̄s Meōria Leonorii epi et ꝯfes. de cōi. In matut. Inuitat. āe. pi. V. et R. sicut in die. p⁹. vr̄s. Lc. i.

Et quidem in die circūcisionis iohānis. quando et nomen accepit: factus est timor suꝑ oms̄ vicinos eoꝝ ⁊ super omīa mōtana iudee. diuulgabantur omnia verba hec. Porro in tp̄e dn̄ice resurrectionis vbi misso desuꝑ spiritu. gloria noīs eius per apl'os mundo innotuit timor cōtinuus saluberrimus vsqȝ ad fines terre gentiū corda concussit. lcō. ii.

Nec tm̄ mōtana cuncta iudee: verū etiam omīa mundana regna mūdaneqȝ sapientie culmina. virtutis eius fama transcendit: ita vt relicta vbiqȝ culenta ac vita priori: ad percipienda fidei illius sacramēta confluerent. Recte etenī circūcisio dn̄ice resurrectionis ymaginem prefert: quia et hec octaua die: hec post sabbatum fcā est. Tu aūt. lcō. iiii.

Quod vero iter hec zacharias impletur spiritu sancto: ac de redemptore nostro simul et nostra redemptione ꝓphetat: significat mistice. qr multi de stirpe sacerdotali qui a confessione xpi diutius ora continuerant: postmodū per susceptionem fidei illius. spūssancti virtute replendi: dono prophetie sublimādi: et magisterii pastoralis officio populis essent preferendi. Tu aūt ¶ Lcō quarta.

Quid aūt prophetans et benedicens deum zacharias dixit audiamus Benedictus dn̄s deus israel qr visitauit et fecit redemptionem plebis sue. In quibus profecto verbis. notandū est qr bt̄us zacharias quod īchoatū ⁊ proxime futurum in spū preuiderat: prophetico more quasi iam factum esset narrabat. Visitauit enim nos apparens in carne dn̄s: quasi lōgius a se recedentes: quos in peccatis positos querere et iustificare curauit. Tu autem dn̄e. ¶ Lectio quinta.

Visitauit quasi medicus egrotos. q̄ vt inueteratū superbie nostre langorem sanaret: nouum nobis sue humilitatis exemplum exhibuit. Fecit redemptionem plebis sue: qui nos venūdatos sub peccato: et antiqui hostis seruicio abditos. dato sui sanguis precio liberauit. Vnde bene nos hortat̄ apostolus dicens

Empti enim estis precio magno: glorifi cate et portate deum in corpore vr̃o. Lc. vi.
Inuenit ergo nos sedentes in tenebris et vmbra mortis. Hoc est longa peccatoꝝ et ignorãtie cecitate depressos: atqꝫ hostis antiqui fraude deceptos: obsessosqꝫ erroribus. Attulit autem nobis veram cognitionis sue lucem: exclusisqꝫ errorũ tenebris: certũ nobis iter patrie celestis aperuit Direxit gressus operum nostrorum: quatinus per viam veritatis quã monstrauit incedere: atqꝫ ad mansionẽ perpetue pacis possimus quã promisit intrare. Tu aũt. Lcõ. vii.
Hec igitur dona fratres carissimi superne bonitatis. Hec eternoꝝ donorum promissa habẽtes: benedicamus et nos dñm in omi tempore: qr visitauit et fecit redemptionem plebis sue. Semper laus eius versetur in ore nostro: semper et eius meõriam retineamus: et inuicẽ annũciemus virtutes eius. qui de tenebris nos vocauit ĩ admirabile lumẽ suũ.
Cuius continue flagitemus Lc. viii auxiliũ: vt lucem scientie quã cõtulit nobis: ipse conseruet atqꝫ perfectũ vsqꝫ perducat. Et vt digni simus exaudiri precantes: abiiciamus ipsi opera tenebrarum: et induamur arma lucis. Sic eteni supplicantes: concite que desideramus accipiemus. qr nimirũ verba deuote orationis adiuuat manus pie operationis. lcõ. ix.
Cui igitur beati precursoris hodie natalitia celebramus: oportet vt quem salutis eterne precone suscepimus: hunc etiam nostre orationis adiutorem queramus. Ipsum itaqꝫ intercedendo rogemus impetrare: vt ad eam cui testimonium perhibuit lucẽ: vitã et veritatem peruenire mereamur Tu autem. Cetera vt in die vt supra. Memoria Leonorii epi et ↄfes. d cõi. Meõria aploꝝ ãn. Hoc est preceptũ. V. Nimis. Oratio. vt supra Cetera sicut in die. excepto qꝫ nõ dicit alleluya ad R. horaꝝ. et terminatur ad nonã in ecclesia parisiensi. alibi non. In vesperis de sancto marciale. ãn.
Sanctus marcialis ad predicandũ galliis delegatus lemouicis ciuibus iubente petro apostolo semina fidei erogãda suscepit. Lã. Hec ciuitas cunctoꝝ tũc temporis ydoloꝝ referta culturis a diuinis in omnibus oberrabat mysteriis. Lãn. Quam cernens sanctus pontifex tanto sacrilegio subiacere ad predicandũ dñm iesum xp̃m electum misit hũc marcialem socium. Lãn. Ne differas frater ait qꝫtocius properare vt seruientẽ demoniis pplm ad verã diuini cultus religionem facias peruenire. Lãn. Tunc sanctus marcialis apostolicis parẽs deuotus imperiis vrbem lemouicã cum duobus sociis expetendã elegit. Cpm. Ibant apostoli. R. Saluator. Lcõm de matut. Hy9.
Iocundis pangat mentibus chorus ecclesiasticus laudũ xp̃o preconia hac die celeberrima. Qua marcialis inclitus deoqꝫ dilectissimus sacris translatus arcib; omis congaudet populus. Cuius preclaris actibus ac diuinis affectibus vana detestans ydola xp̃m recepit gallia. Exultet acquitania tanto patrono predita plebs maxime lemouica leta depromat cantica. Huic deuota supplicet et incessanter inuocet quo piis sese precibus celi coniungat ciuibus. o marcialis optime pastor et dux egregie pro nostris facinoribus interueni propicius. Adquire nobis veniam apud xp̃i clemẽtiam vt expiatis sordibus deo fruamur precibus. Amen. V. In omẽm terrã. ãn. O princeps patrum o marcialis speculum virtutũ pastor et dux acquitanoꝝ suscipe p̃ces et vota cunctorum te deprecantium et intercede pro salute oim pploꝝ. p̃s. Mag. Orõ de matut Meõria Processi et Martiniani. mꝛꝝ. ãn. Istoꝝ. V. Letamini. or.
Deus qui nos sctõꝝ tuoꝝ processi et martiniani confessionibus gloriosis circundas et protegis: da nobis ex eorum imitatione proficere. et intercessione gaudere. Per dñm.

De apostolis. añ. In patientia. ℣. Constitues. oratio. vt s. In matut. de apostolis vt infra. In ecclia parisiensi. de scto marciale Inuitat. Regē oīpotentē venite adoremus dñz. Qui aqtanico pplo primū dedit patronū marcialē apostolum ps. Venite. hy⁹. Annuc. In. i. no. añ. Sctūs marcialis. Tres prie ātipho. de vis. pi. Celi enar. Bñdicā. Eructauit. ℣. In oēm. Lc. i.

Beatus marcialis eps a beato petro aplo ad predicandū verbū dei missus lemouicinū veīt ad tullū castellum. et ibi receptus est ī hospiciū ab arnulpho diuite. Prefatus autē diues arnulphus habebat vnā filiā. que a demonio quotidie vexabatur. ℟. Venerandā nobis presētis diei solēnitatē patroni nostri dñi marcialis deuotissime celebremus vt ipse pro nobis intercedat ad dñm. Qui aquitanico populo ipsū dedit primū pastorem atqz doctorē. ℣. Tota igit mētis intētione ipsum collaudemus humiliter sācti̅qz nomē eius benedicam⁹ ouā ter. Qui. L. ii.

At vbi ingressus est beatus marcialis domū: exclamauit demō dicēs Scio egressurū me de ista puella. qr angeli qui tecū sunt me grauiter torquent Sed adiuro te per crucifixum quē predicas ne me in abyssū mittas. ℟. Saluator noster christ⁹ dñs missus ad oues q̄ perierāt domus israel predicando apud iudeā in tribu beniamin. Puerū marcialem cū vtroqz genitore ad sui noīs agnitionē et ad sacri baptismatis perduxit gratiā. ℣. Abiecta eteni nostre mortalitatis perpeti nō dedignans prima rudimenta fidei his quibus ea pridē cōtulerat apud ipsos predicans in tribu beniamin. Puerū. Lctō iii

Tunc beatus marcialis dixit. p crucifixū ipsum te adiuro: vt exeas de corpore istius puelle. et amplius non intres in eā. Sed vade in locū desertum vbi nec auis volat. nec habitatio hoīm ē Ad hanc vocē euomuit puella spm immundū et quasi mortua facta est. ℟. Percepit itaqz iubente dño preciosus vir marcialis cum vtroqz parente a beato petro apostolorum principe lauacrū et recedentibus genitoribz Remansit idē marcialis corpore quidē iuuenis sed senili corde christum secuturus. ℣. Relicto nāqz patre et terrenis desideriis permansit cum dño quem vocantē secutus est. et eius discipulatui indesinenter adherens. Remāsit. Gl̄a. Remāsit. In ii. no. ā. Ne differas. Qre in vespis. p. Oēs gentes. añ. Tunc sanctus marcialis. ps. Exaudi deus deprecationem. añ. Arrepto itinere gemma dum pergeret fulgens lampada sacerdotum austricliuianū comitem morte preuentum in via ingemuit. ps. Exaudi deus orōnem meā cū depre. ℣. Cōstitues. Lc. iiii.

Tunc beatus marcialis tenens manum eius erexit eam: et reddidit patri incolumem. Sanctitas enim ⁊ benignitas ac magna humilitas ī eo erat: et oratio assidua sicut dominus precepit dicens. Sine intermissione orate. Tu autē. ℟. O q̄ gloriosus est miles fortissimus marcialis qui apostolorum iunctus collegio potestate ligandi atqz soluendi accepta a domīo. Non dissimili cū apostolis est honoris vsus priuilegio. ℣⁹. Ex quo enim idem vir beatus dominico se mancipauit obsequio. Non. lcō. v

Contigit etiam: vt filius nerue principis suffocatus a diabolo moreretur. Quod videntes pater et mater eius et omnis populus qui ibi aderant: proiecerunt se ad pedes sancti marcialis dicentes. Homo dei adiuua nos. Corpus autem adolescentis proiecerunt ante eū cum planctu ⁊ magno eiulatu oīm. Tu autem dñe. ℟. Instante vero iam tempore quo officium dominice predicationis a sanctis adimpleretur apostolis. Venerunt romam princeps apostolorum petrus et condiscipulus eius marcialis veritatem predicantes omnibus deum honorari. ℣⁹. Secundum q̄ iesus dominus die quo ascendit in celum preceperat illis euntes in mundum vniuersum predicate euangeliū omni creature. Venerunt. Lectio. vi.

Condolens igitur sanctissimus pōtifex marcialis lachrimis populi

flebat: et ipse magno eiulatu condiscipu
lis suis dixit. Omnes vos tam christia-
ni quam etiam pagani deprecemur do-
minũ: vt resuscitare eum dignetur. Tu
autem. ℟. Precepit autem dñs iesus aposto-
lorum pricipi beato petro vt gloriosum aposto-
lum marcialem dirigeret prouinciis galliarum
Qui pplm aquitanicũ ad veram diuini cultus
perduceret religionem. ℣. Cum duobus ergo
presbiteris austricliniano et alpiniano a petro
apostolo ad seruiendum sibi susceptis discipu-
lis obedientie suscepit laborem. Qui populum
Gloria patri. Qui pplm. In tercio nocturno.
ãn. Vnus e comitibus migrauit a seculo quo vi
so sanctus dei regressus est romam et nuncia-
uit petro apostolo que sibi in via contigerant.
ps. Confitebimur. ãn. Versis ad vrbem gres
sibus tunc sanctus marcialis beato petro nun-
ciat fraternum mestus obitum. ps. Dñs re-
gnauit exultet. ãn. O vir prestantissime acci
pe baculum meum in manu tua et ego tecum
dño pro ipso fundam orationem et propriis gres
sibus tecum perget ad locum destinatum. ps.
Dñs regnauit irascant. ℣. Dedisti here-
ditatem. Timentibus nomen tuũ dñe. Lcõ. vii

Ipse vero et duo discipuli eius et pau
ci christiani qui ibi aderant: dñm
exorabant: vt eum resuscitari iuberet.
Sic beatus marcialis dñm cepit exora-
re dicens. Deprecor te dñe per vnicum
filium tuum: et per beatũ petrum quorum
iussu ad istam longinquam deueni regi
onem: vt resuscites hunc adolescentem
vt isto resuscitato multi per me in te cre
dant. Tu autem dñe. miserere nostri.
℟. Beatissimus apostolus marcialis vna cũ
duobus discipulis longam itineris transiens vi
am ad aquitanicam vsque peruenit prouinciã.
Et ingressus fines lemouicensium incolarum
nerue principis defunctum resuscitauit filium.
℣. Diuino quidem roboratus precepto aposto
li petri parens deuotus imperiis aquitanicas
fiducialiter aggressus est partes. Et ingressus
fines lemouicen. Lectio octaua.

Tunc beatus marcialis rogatu prin
cipis et plebis cum fiducia tenens
manum eius dixit. In nomie dñi nostri
iesu christi quem iudei crucifixerũt et ter
cia die resurrexit a mortuis: surge et sta
super pedes tuos. Et statim surgens: at
que ad pedes viri se proiiciens. cepit clama
re dicens. Baptiza me homo dei. Et sta
tim baptizauit eum in nomine patris. et
filii. et spiritussancti. Tu autem dñe.
℟. O vere sanctum et gloriosum apostolum
marcialem per quem aquitanica plebs suum
agnouit creatorem et per cuius prodigia mira
culorum. Populus lemouicensium in suum crede-
re cepit redemptorem et saluatorem. ℣. Vere
per omnia preciosum et ineffabilem virum per
cuius virtutes et multitudinem miraculorum.
Populus lemouicensium. Lectio nona.

Baptizati sunt autem cum eo in eo
dem castello hominum vtriusque
sexus tria milia sexcenti. Post hec abiit
ad similitudines ydolorum et fregit cun
cta sculptilia simulacrorum. et in nichilum
redegit. Tu aũt. ℟. Virgo valeria quia per
predicationem gloriosi marcialis sponsum de-
creuit habere celestem iesum christum iubente
sponso terrestri deum adhuc ignorante. Capi-
talem subiit sententiam cuius anima cum an-
gelis psallentibus penetrauit celos. ℣. Hec eni
que scdm proprietatem nominis valẽs risibus
dicebatur virginitatis sue florem custodire di-
sposuit et ideo cunctis qui ad martyrium eius
venerant videntibus. Capitalem. Gloria patri
Cuius. ps. Te deum. ℣. sacerdotalis. Annũ
ciauerunt opera dei. Et facta eius itellexerũt.
In laudibus. ãn.
Cum oraret beatus
marcialis apparens dñs ei dixit pax ti
bi sit frater charissime gaudens eris mecum in
splendore magno. ãn. Beatus apostolus hoc
audiens dixit. domine videns te letus effectus
sum deprecor tuam clementiam vt iubeas me
recipi in hac claritate. ãn. Quintodecimo die
charissime veniam ad te vt te recipiam cũ an-
gelis et faciam te heredem regni mei vt semp

gaudeas in claritate que nullo clauditur fine. ān. Hec audiens sanctissimus pater conuocatis fratribꝫ indicauit eis resolutionem proprii corporis imminere atqꝫ retulit eis quod a christo cognouisset. ℒān. Cum aduenisset extremus dies sanctus marcialis orabat dicens. dirige iter meum ad te deus meus vt queam tecum gaudere. ℒCp̄m. hy⁹. et ℣. de cōmuni aplorum. ān. O magnum primatem tantorum virtute miraculorum ineffabilem marcialem apostolum cuius petimus nos subleuet pietas quos intingit prauitas omnemqꝫ gregem sibi commissum perducat ad gaudiū a dn̄o sanctis preparatum Psalm⁹. Benedictus. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus. qui beatum marcialem apostolū ecclesie tue sancte preesse voluisti: quesumus nobis eius suffragantibus meritis pietatis gratiam largiaris. Per dn̄m. Meōria sanctoꝝ Processi. ꝛc. de cōi. Orō. vt s̄. et apostolis. vt s̄. ℣⁹. Tradiderūt corpora sua propter deum ad supplicia. Et meruerunt habere coronas perpetuas. ℒAd horas āe. de laudibus. Capl̄a. ꝛ ℟. de cōi aploꝝ. Ad nonā vltima ān. de laud. In vesperis sup p̄os. ā. Jurauit dn̄s. cū ceteris. Cp̄m. y⁹. et ℣. sicut in primis vesperis. Ad mag. ān. O princeps. ℒq̄re in primis vespis Oratio. vt supra. Meōria de apostolis. vt supra.

¶ Per octabas aplorum. Inuit. Regem apostolorum dn̄m. Venite adoremus. p̄s. Venite. Hy⁹. Aurea luce. ā. p̄i. ℣. et ℟. de cōi aplorū. ad diem pertineñ. Capl̄a etiā de cōi. Legenda.

Beatissimorum apostolorum petri et pauli inseparabilem fidem passionemqꝫ germanam omni nos deuotione fratres necesse est celebrare: q2 et laudabilis vita eos ad gloriosissimum perduxit occasum: et mirificus obitus ad vitam perpetuam transmisit. lcō scd̄a.

Licet in petro fides emineat: et ī paulo doctrina precellat: magisteriū tamen pauli plenitudo est fidei: et credulitas petri doctrine est fundamentum. Quos tanta celestis electionis dignatio visitauit vt hic fieret de piscatore doctor: ille de persecutore defensor. Sed in hoc omnipotētis dei maiestas attollenda est: qui inspiratione mirabili docendi grām tribuit imperito. et inimicum fecit amare quod oderat: et fidem quā impugnabat asserere. Tu aūt. Lectio tercia.

Illius piscationem non abstulit: sꝫ mutauit. Huius cecauit oculos: vt purgatione facta recepto lumine: clarissime mentis acie vltra humanum videre posset aspectum. Quāti igitur meriti apud deum suum petrus erat: vt ei post nauicule parue remigiū: totius ecclesie gubernacula traderētur. Et q̄tū iam in apostolatus sui ministerio complacuisse christo credimus paulum: qui tantum placere potuit persecutor. Tu. p̄s. Te deum. Cetera d̄ cōi aplorum. excepta orōne. Deus qui hodier. Ad bn̄d⁹. et ad mag ān. Beati pacifici. et cetere per ordinē. Meōrie cōes preterq̄ de cruce.

¶ Sabbato infra octa. Ad mag. ān. Tradent. Lectiones per oct. de expositione euāgelii. Hoc est preceptum. que legeť sine titulo. de cōi aplorum. Die dn̄ica ix. ℟. erit. Isti sunt due oliue. Quod etiam dicit in reditu processionis. Quere in cōmeōratione sancti pauli Ad bened⁹. ān. Vos qui secuti. Orō. Deus qui hodier. In vesperis. ān. Jurauit. Ad mag. ān. In regeneratione. Orō. vt supra.

¶ In translatione scti Martini. Ad vespas. ān. Jurauit dn̄s. p̄s. Dixit dn̄s. vt s̄. Cp̄. Ecce sacerdos. hy⁹. Iste confessor do. sa. sobrius castus. ꝛc. ℣. Justum deduxit. ān. O martine o pie q̄ piū est gaudere de te o martine prophetis compar apostolis cōsertus presulū gemma fide ꝛ meritis egregie pietate misericordia caritate ineffabilis succurre nobis nunc et ante deum. p̄s. Magnificat. Oratio.

Deus qui populo tuo eterne salutis beatum martinum ministrū tribuisti. presta q̄s: vt quem doctorem vite habuimus in terris: intercessorem semp hēre mereamur in celis. Per. Meō. nulla.

In mat. p⁹. āe. pi. V. et R. sicut de vno ꝯfes. epo

Anno sexagesimoquarto Lix. l. Lcō. i.
post transitū beati martini. btūs
perpetuus turonice sedis cathedram sor
titus est dignitatis. Adeptusq; hunc api
cem: cū magno votoꝝ consensu. funda-
mēta templi ampliora ꝙ fuerant super
btā mēbra locare disposuit: quod sagaci
insistēs studio: mirifico āpliauit effectu.

Aduenientе ergo optato tpe Lcō. ii.
vt templū dedicaretur. et sctm̄ cor
pusculū a loco vbi sepultū fuerat trans
ferret: cōuocauit btūs ppetuus ad diem
festum vicinos pontifices. sed et abbatū
ac diuersoꝝ clericoꝝ non minimā mul-
titudinem. Lcō. iii.

Et quia hoc in ka-
lendis iulii agere volebat: vigila-
ta vna nocte. facto mane. accepto sarcu
lo terram que desup tumulū erat cepe-
runt efferre. Quo detecto. manus vt eū
commouerent mittunt. Lcō quarta.

Ubiq; multitudo tota laborans: ni-
chil prorsus per totam diem profe-
cit. Vigilata deniq; alta nocte mane ten
tantes: iterum nichil omnino agere po-
tuerūt. Tunc turbati atq; exterriti. qd
facerent nesciebant. Dixit eis vnus ex
clericis. Scitis quia post hoc triduū na-
talis epatus eius esse consueuerat: et for
sitan in hac die nos āmonet se trāsferri.

Tunc ieiuniis et orationibus lcō. v.
ac iugi psallentio die noctuq; insi
stentes. triduū illud cōtinuatione duxe-
runt ieiunium. Quarta autem die acce
dentes ponentesq; manus: non valebāt
penitus mouere sepulchrum. lcō. vi

Pauore autem oīs exterriti iam ī
hoc stantes: vt terra vasculū qua
detexerant operirent: apparuit eis vene
randa canicie senex ad istar niuis cando
rem efferēs. et se esse abbatē dicēs ait eis
Vsq̄quo cōturbamini ⁊ tardatis. Nōne
videtis dn̄m martinū stātem vos adiu-
uare paratū: si manus apponitis: lcō vii.

Tunc iactans palliū quo vtebat: po
suit manū ad sarcofagū cū reliqs
sacerdotib;. crucibus paratis ⁊ cereis: ap
positaq; antiphona dederunt voces psal
lentium in excelso. lectio. viii.

Tunc ad senis conatū protinus sar-
cofagū in sūma leuitate cōmotū: i
locū vbi nunc adorat. dn̄o ānuente pdu
citur. Quod ad voluntatem sacerdotis
compositū dictis etiā missis. vt ventum
est ad conuiuium requirentes sollicite.
senem nequaꝙ repperrerunt. lcō. ix.

Sed nec quidem homo extitit. qui eū
de basilica exire vidisset. Credo ali
qua fuit virtus angelica. q̄ et btm̄ virū
se vidisse pnūciauit: et deinceps nulli cō
paruit. In quo loco. ex illa die multe vir
tutes facte sunt. q̄ per negligentiā non
sunt scripte. R. Ecce. Cetera de cōi. ā. O bea
tū pontificem qui totis visceribȝ diligebat chri
stū regem et nō formidabat imperii pncipatū
o martine dulcedo medicamentū ⁊ medice o sā
ctissima aīa quā si gladius persecutoris nō ab-
stulit palmā tamen martyrii nō amisit. p. V⁹.
Dīō. vts̄. Meō. aploꝝ. ān. Hoc est preceptū. Si
dn̄ica fuerit. in reditu process. R. Sancte mar
tine. Ad vs̄. sup pos. Serue bone. Cp. p⁹. et V⁹.
vts̄. Ad mag. ān. O sctm̄ virū decus sacerdotū
cuius aīa felix vernat in gloria vnde letant pro
phete decorant martyres vginū turba resultat
quem chorus celestis angeloꝝ iuitat dicens ma
ne nobiscum in secula. Dīō. vts̄. Memo. aploꝝ
per ān. In patientia. Si fuerit dies sabbī sup
pos. vesp. dicet ān. O sctm̄ virum. Mutabit q;
ad cp. et fiet de aplis. In oct. aploꝝ. Ad vs̄.
sup pos. ā. Jurauit. ps. Dixit. vts̄. Cp. Ibāt
apostoli. de cōi. p⁹. Aurea luce. V. In oīem
terram. ā. Gloriosi principes terre quomō in vi
ta sua dilexerunt se ita et in morte non sunt se-
parati. ps. Magnificat. Oratio.

Deus cuius dextera beatum petrū
apostolum ambulantem in flucti
bus ne mergeretur erexit: ⁊ coaplm eius
paulū tertio naufragantem de pfundo

pelagi liberauit: exaudi nos propicius et concede. vt amborum meritis eternitatis gloriam consequamur. Qui viuis. In oct. aplorum. Inuit. Regem aplorum dnm. Venite adorem⁹. ps. Venite. p⁹. Aurea luce. ãe. pi et V.

Omnium quidem san De cõi. Lcõ. i. ctarũ solẽnitatũ dilectissimi totus mundus est particeps. et vnius fidei pietas exigit: vt quicqd pro salute vniuersorum gestum recolitur: cõibus vtiqz gaudiis celebretur. R. Ecce ego mitto. lcõ. ii

Verũtamen hodierna festiuitas preter illam reuerentiã quã toto terrarum orbe promeruit: speciali et propria rome vrbi exultatione veneranda est: vt vbi precipuorum apostolorum glorificatus ẽ exitus: ibi in die martyrii eorum sit leti- cie principatus. lcõ. iii.

Isti sunt enim viri per quos xpi euangeliũ tibi roma resplẽduit: et q̃ eras magistra erroris: facta es discipula veritatis. Isti sunt patres tui veriqz pastores: qui te regnis celestibz inserendã multo melius multoqz felicius condiderũt: q̃ illi quorum studio prima meniũ tuorum fundamenta locata sunt. ex quibus is qui tibi nomen dedit: fraterna te cede fedauit. Lcõ. iiii.

Isti sunt qui te ad hanc gloriã prouexerũt: vt gens sancta. pplus electus: ciuitas sacerdotalis et regia. per sacram beati petri sedem caput orbis effecta: latius presideres religione diuina q̃ dñatione terrena. Quãuis enĩ multis aucta victoriis: ius imperii tui terre mariqz cõtuleris: minus tamen est quod tibi bellicus labor subdidit: q̃ quod pax christiana subiecit. Lectio quinta.

Cum igitur oĩs beati apostoli parem grãm sanctitatis apud deum obtineãt: nescio quo tamẽ pacto petrus et paulus videntur pre ceteris peculiari quadã in saluatore fidei vtute pcellere. Quod quidem ex ipsius domini indicto possumus approbare. Nam petro sicut bono dispensatori claues regni celestis dedit: paulo tanq̃ ydoneo doctori magisterium ecclesiastice institutiõis iniunxit. Tu autem. Lcõ. vii.

Clauis enĩ dicenda est: qua ad fidem peccatorum dura corda reserantur: mentium secreta pandũtur. Et quicqd intrinsecus clausum tenetur: palã rationabili manifestatione producit. Lcõ. viii

Clauis inq̃ est que cõscientiam ad confessionem peccati aperit: et gratiam ad eternitatem mysterii salutaris includit. Ambo igitur claues a domino perceperũt scientie. scilicet iste. et ille potẽtie. Diuitias enĩ immortalitatis ille dispensat: scientie thesauros iste largit. Sunt enĩ scientie thesauri. sicut scriptũ est. In quo sunt oĩes thesauri sapientie et scientie absconditi. Lcõ. ix

Ergo beati petrus et paulus eminẽt super vniuersos apostolos: et peculiari quadã prerogatiua precellunt. Verum inter ipsos. quis cui preponatur incertum est. Puto enim illos equales esse meritis: qui equales sunt passione. et simili eos deuotione fidei vixisse. quos simul videmus ad martyrii gloriam peruenisse. Tu aut. R. Isti sũt due oliue et duo candelabra lucentia ante dñm habent potestatem claudere celum nubibus et aperire portas eius. Quia lingue eorum claues celi facte sunt. V. In oẽm terrã exiuit sonus eorum et in fines orbis terre verba eorum. Or. ps. Te deũ. Ceta de de cõi. ã. Isti sunt due oliue et duo candelabra lucentia ante dñm hñt ptãtem claudere celũ nubibus et aperire portas eius qr lingue eorum claues celi facte sunt alla. ps. B⁹. Orõ vts. Hore vts. Et finiunt oct. ad ix. De sctõ Thoma Ad vs. sup ps. ã. Qui vult venire. Cũ ceteris. Cp. Iste sctũs. R. Gloriosi. Hymn⁹.

Beate martyr percipe voces precantũ supplices nri reatus efficax orator ad thronũ patris. Miserere nostrarum precum placatus vt christus tuis iclinet

aurem prosperam noxas nec omnes im
putet. Deo patri. ℣. Ora pro nobis. &c. an.
Beatus vir. de cõmuni. ¶ Oratio.
Deus qui nobis translationem bea
ti thome martyris tui atq; ponti-
ficis celebrare concedis. te supplices exo-
ramus. vt eius meritis et precibus a vi-
ciis ad vtutes. et a carcere trãsferamur
ad regnum. Per dñm. Ad matut. Inuitat.
Regem sempiternũ. Hy⁹. de vesperis. Cetera
de cõi vnius martyris. ¶ Lcõ prima.
Postq̃ igitur beatissimus xp̃i mar-
tyr thomas requieuit a laboribus
suis: a festo natiuitatis sue transitorio
ad illa interni et eterni festi gaudia mi-
grauit: versus est in luctum chorus an-
glorum et organũ eorum in vocem flen
tium. Tu aũt dñe. ¶ Lcõ secũda.
Cecidit enim corona capitis eorum:
imo anglorum gloria. flos pasto-
rũ: singularis decor totius ecclesie Erat
quoq; beatissimus thomas sicut vberri-
ma lachrimarũ copia: ita multiplex la-
chrimandi materia. Tu aũt ¶ Lcõ. iii.
Quia conclusit dominus ora canen-
tium se: quia polluta est eius sctã
ecclesia parricidali flagitio: quia lamen
tabat mater et filie nõ planxerũt. lcõ. iiii
Et sustinuit qui simul contristare-
tur: et non fuit. qui consolaretur
nec inuenit. Mater vero lugebat: et in
materni doloris augmentum canebant
filie. Satis superq; in seipsa experta est:
musica in luctu ĩportuna narratio. lc. v.
Deflenda igitur erat sanguinis in-
nocentis effusio: deflendus templi
dei q; contemptus: deflendum ecclesie no
bilissime cõtinuatũ silentium: deflenda
preterea crudelis presũptio plaudentiũ.
Desolata est igitur domus ¶ lcõ. vi.
sanctificationis: sedit in tristicia
dña gentium. Oms amici eius spreue-
rũt eã: nec erat qui consolaretur eam: ex
oĩbus caris eius. Putares treneris illis

pphețicis nõ minus cãtuariã defleri: q̃
hierosolimã. Lugebãt quidẽ vie syon: eo
q̄ nõ esset q̃ veniret ad solẽnitatem. lc. vii
Obliuioni enĩ tradidit in ea dñs fe-
stiuitatẽ et sabbatũ: et q̃ in vestitu
deaurato circũdata varietate dñm in
hymnis et cõfessionibus pre multis terra
rũ ecclesiis benedicere solebat: luctu la-
chrimis die nocteq; replebatur: et satura
ta est opprobriis. Tu aũt. ¶ lcõ. viii.
Coram deo loquor: ĩ xp̃o filii ecclesie
nec ĩ mensa temperabant a lachri-
mis: sed tacite lugebant gustãtes: et po-
tum suũ cum fletu miscebant. ¶ lcõ. ix.
Et nisi visitasset eos oriens ex alto: et
de grano frumenti reliquisset be-
nedictionis semen: domus dñi maculã
sempiternã traxisset opprobrii: et nõ adi
ceret amplius vt resurgeret. Sed bene-
dictus dñs qui non permisit eos tentari
supra id quod potuerunt: sed fecit cũ ten
tatione etiã prouentũ: vt possent susti-
nere. Tu aũt. ℟. Gloriosi. ¶ Cetera de cõi.
Oiõ. vts. Meõ. Claudii. Nicostrati. Simphori
ani. Castorii. et Victorici. p̃ a. Istor. ℣. Letami.
or. Deus qui nos cõcedis. Nũmii epi et cf.
an. Similabo. ℣. Justũ. or. Da q̃s. d̃ cõi. lcõ. i.
Nichostratus et claudius cũ castorio
et simphoriano. dũ corpora sancto
rum per oras tyberianas requirerent: a
persecutoribus tenti sunt. et ad vrbis pre
fectum perducti sunt. ¶ Lcõ scda.
Erat iudex fabianus qui eos horta-
tus est ad sacrificandũ: et p̃ decem
dies minis eos et blandiciis agens: in nul
lo potuit peitus cõmouere. Tunc fecit
de his suggestionẽ imperatoribus. Qui
iusserũt eos tertio torqueri. lcõ. iii.
Tunc cũ nulla ratione tormẽtis cõ-
pulsi cederẽt: iussit eos in medio mari p̃-
cipites dari. Immensis itaq; artati pon
deribus: pelagi fluctib; dati sũt: vt in lo
co mundo inter aquas coronã martyrii
celebrarent. ¶ Cetera de cõi. Nũmii. de cõi.

¶ De scō Theobaldo ꝯfes.ā. Similabo.cū ce
teris.cp̄. Justus ℞. Sancte.ꝟ⁹. Iste cōfessor
℣. Ora pro nobis.āñ. Confessor dñi. ¶ Oratio.
Deus q̄ nobis egregii confessoris tui
theobaldi natalitia celebrare con
cedis: fac nos q̄s eius semp meritis ⁊ pre
cibus muniri: cui⁹ deuote vite agonia tri
buisti gloriari. Per. Meō. zenonis mar.p ā.
Hic est vir. ℣. Gl̃a et ho.oꝝ. Pr̃a q̄s. Ad mat.
Inuit. Christū oīs. Cetera de cōi ¶ Lcō pria.
Sanctus theobaldus ante mūdi cō-
stitutionem p̄scientia dei electus:
gēte francoꝝ. pr̄e arnulpho comite cāpa
nensi. et matre vvilla oriūdus: in comi-
tatu trecasino castro piuuino educatus
est. Tu autem dñe. ¶ Lectio scda.
Qui⁹ natiuitatē a sctō theobaldo vi-
ennēsi epo p̄nūciatā comperimus
Is etei presul auūculus auie sancti theo
Qui dū aliqñ ¶ baldi extitit. lcō.iii.
colloquiū hēret cū ea: inter cetera
ait. O generosa parēs gaude ⁊ letare qr
ex te p̄diet mater q̄ paritura est filiū q̄
oībus nostre affinitatis hoībus p̄emine
bit et ante deum ⁊ hoīes magnus vocabi
tur ⁊ erit. Huic presagio testimoniū phi-
buit etiā q̄dā bone volūtatis paupcula.
Sancta igit̃ dei emulatione lcō.iiii.
p̄rēs suos deo dignus theobaldus
emulatus: clandestina discessione adiit
quendā heremitā in quadā insula seca-
ne latitātē. cui cordis sui aperuit ardorē
non comburentem sȝ illuīantem. lcō.v
Deo ergo solitā militās theobald⁹:
relicta domo. pr̄e. matre. fratribȝ co
gnatis. cū oībus seculi pōpis: primo pa-
scha accinctus militie cingulū. cum iam
dicto socio iter arripuit. lcō.vi.
Aūq̧ foras muros vrbis remensis a
pud scti remigii suburbiū hospita-
rent̃: p̄tenta occasione alloquēdoꝝ ami
coꝝ. armigeris atq̧ eq̄s hospicio relictis
pedestri itinere noctu ad īteriora tētaue
runt progredi. Tu aūt lcō.vii.
Ubi inuentis duobus peregrinis ex
uti suis optimis ⁊ militaribȝ indu
mentis: illoꝝ cōmutatis resarsitis ⁊ vili
bus. cesarem exuunt et christū induunt.
Et nudis pedibȝ p̄uenerūt ad lc.viii
locū q̄ dicit̃ pitingo. in teutonicoꝝ
videlicet regno: ibiq̧ multo tp̄e volūta-
riā pauptatē p̄ xp̄i amore sustinētes: cū
multo labore victū sibi q̄rebant: vtpote
lapides portādo: fenū in pratis secando.
stabula curādo. carbones ad opa fabri-
lia faciēdo: victū sibi cū paruo censu pro
Ipse vero primū a ¶ uidebāt. lcō.ix
carne ⁊ oī pinguedine se abstinuit
deinde pane ordeaceo ⁊ aqua tm̄mō vsus
est: ad postremū fructibȝ tm̄ ⁊ herbis: ea-
rūq̧ radicibus vixit āniis aliq̄tis semp
vsus cilicio ℞. Sancte. Cetera de cōi. Meō.
zenonis.ā. Volo pater. ℣. Posuisti ¶ Septem
fratrū m̄ꝛ.ā. Istoꝝ. ℣. Letamini. ¶ Oratio.
Presta q̄s omp̄s deus: vt qui gl̃iosos
martyres tuos felicē. philippū. vi-
talem. marcialem. alexandrū. siluanū. ⁊
ianuariū. fortes in sua confessiōe cogno
uimus: pios apud te in nr̃a intercessione
sentiamus. Per. Si dñica fue. fiet tm̄ meō.
In matut. de cōi. Scdm matheum. Lcō prima.
In illo tempore. Loquente iesu ad
turbas. ecce mater eius et fratres
foris stabant querentes loqui ei. Et rl̃.
Omelia beati gregorii pape de ead lectione.
Sancti euangelii charissimi breuis est
lectio recitata: sed magnis mysteriorum
ponderibus grauida. Jesus etenim con-
ditor ac redēptor noster matrem se nos-
se dissimulat: et que ei mater sit. qui pro-
pinqui non per cognationem carnis: sed
per coniunctionem spiritus designat di-
cens. Que est mater mea ⁊ qui sunt fra-
tres mei: Tu aūt dñe: miserere nostri.
℞. ad diem pertineñ. Lcō scda.
Quicūq̧ fecerit voluntatem patris
mei qui in celis est. ipse meus fra-
ter et soror et mater est. Quibus nobis

verbis quid aliud innuit. nisi quod obse
quētes iussionibus suis. multos ex gen-
tilitate colligit: et iudeam ex cuius car-
ne est genitus non agnoscit: Lcō. iii.

Unde et mater eius cum quasi non
agnoscitur: foris stare perhibetur
Quia videlicet synagoga idcirco ab au
ctore suo nō recognoscitur: quia legis ob
seruationem tenēs spiritualem intelle-
ctum perdidit: et sese ad custodiam litte
re foris fixit. Tu aūt. ℟. Hec est vera fra-
ternitas. de cōi. ān. Si quis fecerit voluntatem
patris mei qui in celis est ipse meus frater et so
ror et mater est. ps. B⁹. Orō. vtš. In trans-
latione sancti Benedicti abbatis. Ad vš. ān.

Compassus nutrici sue orationem fudit
benedictus puer cum lachrimis et capi-
sterium reparauit. Lā. Puer quidam paruulus
elephantino morbo percussus ad dei hominem
est adduct⁹ pristina sanitate recepta incolumis
remeauit ad propria. Lān. Cumqz in specu posi
to submitti panem diabolus conspiceret iacta-
uit lapidem et tintinnabulum fregit. Lān. Cū
qz sibi ɔspicerent illicita non licere assueta reli
quere conati sūt de eius morte tractare. Lā. In-
ito cōsilio venenum vino miscuere quo oblato
signauit sic vas confractum est ac si pro signo
lapidem dedisset. Cpm. Justus cor suū. ℟.
Sancte benedicte confessor xpi. Pro nostra oim
qz salute intercede. ℣. Persistens gēma mona-
chor in conspectu dei. Pro. Gloria. p⁹. Iste cō-
fessor. do. sa. sobrius. ɩc. ℣. Justū deduxit. ān.
Exultet oim turba fideliū in aduentu almi pa
tris benedicti letentur precipue caterue mona-
chorum celebrantes eius festa in terris de cuius
societate sancti congaudent in celis. ps. Mag.

Intercessio nos quesumus Oratio
dn̄e beati benedicti abbatis cōmen
det: vt quod nostris meritis non valem⁹
eius patrocinio assequamur. Per dn̄m.
Ad matut. Inuit. Unum deū in trinitate fideli
ter adoremus. Cuius fide deo viuit sanctus ab
bas benedictus. ps. Venite. hy⁹. Jesu redem
ptor oim. In primo noct. ān. Fuit vir vite
venerabilis gratia benedictus et nomine. ps.
Beatus vir. ān. Liberiori genere ex prouin-
cia nursie ortus rome liberalibz litterarum stu
diis traditus a parentibus fuerat. ps. Quare
fremuerūt. ān. Ab ipso puericie sue tempore
cor gerens senile etatem quippe moribus trās-
iens nulli animū voluptati dedit. p̄. Dn̄e qd
multiplicati. ℣. Voce mea ad dn̄m clamaui.
Et exaudiuit me de monte sācto suo. Ex. ii. li
bro dialogor beati gregorii. Lectio pria.

Cum diu gens longobardor infide
litatis sue tenebris carere noluissz
et iugum dn̄i ferre detrectans eos qui fe
rebant impugnare decreuisset: ytaliam
venit nominis xp̄iani impugnandi gra
tia et suo eam dominio subiugandi. Cu
ius incolas occulto dei iudicio eius mu-
croni tradidit feriendos. Tu aūt. ℟.
Fuit vir vite venerabilis gratia benedictus et
nomine ab ipso puericie tempore cor gerens se-
nile Etatem quippe moribus transiens nulli
aim voluptati dedit. ℣. Recessit igitur scienter
nescius et sapienter indoctus. Etatem. Lcō. ii.

Que gens longe lateqz sue cedis ex-
tendens crudelitatem. beneuēta-
nam aggressa est expugnare prouinciā.
Cuius vrbes terre coequans: monaste-
ria villasqz depopulans: non minimas
christianorum strages dedit. Oues eniz
dn̄icas ab ouilibus exclusas diuersa ce-
de lacerans: ouilia domini euertebat: ita
vt in heremi vastitatem loca prius desi
derabilia conuersa viderentur. Tu aūt
℟. Sāctus benedictus plus appetiit mala mū
di perpeti q̄ laudes atqz pro deo laboribus fati
gari. Quam vite huius fauoribus extolli. ℣⁹.
Diuina nanqz preuentus gratia magis ac ma
gis ad superna animo suspirabat. Quam vite
huius fauoribus extolli. Lectio tertia.

Unde inter cetera facinora monaste
riū eximii patris benedicti depopu
lans. rebus omibus inhabitabile reddi-
dit. Quod quomō acciderit legēti beati
gregorii scdm dialogor librum clarū est

Qui sicut ipse in eodē libro dixit pauca hui⁹ sanctissimi viri opera claro stilo prosecutus inter cetera narrat: eū prophetico spū cognouisse atqꝫ pnunciasse. ablatis rebus oībus. idem monasteriū versū iri. ℟. Inito cōsilio venenū vino miscuere quo oblato ex more ad benedicendū patri vir dei signū crucis edidit et vas pestiferi potus ita confractū est. Ac si pro signo lapidem dedisset. ℣. Intellexit protinus vir dei qꝛ potū mortis habuerat quod portare non poterat signum vite. Ac si. Gloria. ¶ In scdo noct. ān. Dum in hac terra esset quo tpaliter libere vti potuisset iam quasi aridum mūdum cum flore despexit. ps Cum inuo. ā. Relicta domo rebusqꝫ patriis soli deo placere cupiens sancte cōuersationis habitum quesiuit. ps. Verba. ān. Recessit igitur scienter nescius et sapienter indoctus. ps. Dñe do. nr̄ ¶ ℣. Justū. Lcō. iiii.

Hac itaqꝫ patrata euersiōe ⁊ multis effluētibꝫ ānoꝝ curriculis: idem locus ad heremū redactus cepit esse ferarꝝ: qui prius fuerat habitatio hoīm: vsqꝫ quo regni francoꝝ gubernacula adeptus est clodoueus filius dagoberti. Qui vt erat vir nobilissimus rerum etiā administratione publicarū. miro callebat ingenio. ℟. Pater sctūs dū intētam oculoꝝ aciem in splendore chorusce lucis habere videretur vidit germani aīam capuani epi. In spera ignea ab angelis in celum deferri. ℣. Fctūqꝫ est vt reuerendissimū virū germanū episcopū is qui missus fuerat iam defunctum repperit. In spera. ¶ Lectio vi.

Idem etiam rex cum egregiis polleret moribus: petitionibusqꝫ iustis et seruicio dei aptis assensum preberet: īterpellatus est a bone memorie leodobodo patre monasterii sancti aniani: quod est situū prope menia vrbis aureliane: vt monasteriū ordini monastico cōgruens sibi liceret constituere in agro floriacensi: datis sibi pro eodē agro mutua vicissitudine prediis que sibi a parētibus iure hereditario relicta possidebat. ℟. Cumqꝫ sctūs benedictus in cella cōsisteret eleuatis sursum oculis vidit sororis sue aīam de corpore eius egressam. In colūbe specie celi secreta penetrare. ℣. Qui tante eius glorie congaudens omīpotenti deo grās reddidit eiusqꝫ fratribus obitū denunciauit. In columbe. ¶ Lcō. vi.

Nanqꝫ idem ager floriacēsis. antea regalis fiscus erat. Quibus auditis rex libentissime eius precibus ānuit: et desideriū illius quod diu dilatum erat compleri adiudicauit. ℟. Intempesta noctis hora vir dei instans vigiliis assidue et orationi velut sub vno solis radio. Omnem mūdū collectum conspexit. ℣. Anime enī videnti creatorem angusta est omīs creatura. Omnem. Gla. ¶ In tertio noct. ān. Expetitus a fratribus inuitus assensum prebuit vt patris eis officio fungeretur. ps. Dñe q̇s habi. ān. Tantam grām ei virtus diuina cōtulerat vt sub vno solis radio omnem collectum mundum conspiceret. ps. Dñe in vir. ā. Sanctissime confessor dñi monachoꝝ pater et dux benedicte intercede pro nostra oīmqꝫ salute. ps. Dñi ē ter. ℣. Amauit. ¶ Lcō. vii.

Igitur vtriusqꝫ partibus mutue cōmutationes facte sunt. mcōrato abbate dante quod a genitoribus ei relictū fuerat prediū: et rege predicto reciproca vicissitudine pro eo agellū quendā floriacū cognoīatū: cum appendiciis suis non longe a littore ligeris. ℟. Erat vultu placido canis decoratus angelicis tantaqꝫ circa eum caritas excreuerat vt in terris positus in celestibus habitaret. ℣. Vir autem dñi benedictus ita spiritu sancto fuit plen⁹ Vt in terris positus. ¶ Lectio octaua.

Quod testamentum mutue vicissitudinis vsqꝫ hodie in archis publicis nostri reseruatur monasterii. Predictus autem vir domini leodobodus hoc negotio peracto: nequaq̄ oblitus sui. destinationē desiderii in supradicto agello cepit edificare hitationes vtiles monachis. Quod opus sagaci insistens industria mirifico consummauit effectu. ℟.

Sanctissime confessor dñi monachorum pater
et dux benedicte. Intercede pro nostra omnium
qꝫ salute. V9. Deuote plebi subueni sancta in-
tercessione vt tuis adiuta precibus regna cele-
stia consequatur. Intercede. Lectio nona.

[E]dificans autem basilicam in hono-
re sancti petri itemqꝫ aliam in ho-
nore sancte marie dedicare voluit. Mox
etiam vt preparata habitatio non ina-
nis esset atqꝫ sine habitatoribus. collegit
ibidem q̃plures ad seruiēdum domino
sub norma regule viuere paratos: patrē
qꝫ et abbatem his prefecit nomine num-
miolum. Tu autem. R. Pater insignis cō-
fessor benedicte meritisqꝫ clare cum christo re-
gnans preces nostras in aula regis eterni suble-
ua et protege vtrunqꝫ ordinem. Cuius egregi-
us extitisti doctor in orbe. V. Incessanter pro no-
bis supplica deo vt feliciter mereamur perfrui
gloria paradisi. Cuius. Gloria patri. Cuius. P.
Te deum. V. sacerd. Justus germinabit sicut
liliū. Et florebit ineternū añ dñm. In laud. ā.

[B]enedictus dei famulus magnū fecit mi-
raculum preces fudit ad dñm reiunxit
capisterium. Ꝉ ān. Qui dum heremū pergeret
romano monacho obuiauit cuius cum desideri-
um cognouisset et secretum tenuit et adiutoriū
impendit. Ꝉ ān. Orabat sanctus benedictus dñe
non respicias peccata mea sed fidem huius ho-
minis qui rogat resuscitari filium suum et sub
oculis oim viuētem puerum reddidit patri suo
ān. Erat vir benedictus vultu placido canis de-
coratus angelicis tantaqꝫ circa eum caritas ex-
creuerat vt in terris positus in celestibus habi-
taret. Ꝉ ān. Monachorum dyadema benedicte
piissime nostra defer in excelso vota pio iudici
vt tuo adipiscamur sancto patrocinio iam exa-
cto vite cursu delictorum veniam. Cpm. De-
dit dñs confessionē. pꝰ. Iste confessor. vts.
V. Justus vt palma. Ꝉ ān. Pater sanctus benedi-
ctus dum intentam oculorum aciem in splen-
dore chorusce lucis habere videret vidit germa-
ni animam capuani episcopi in spera ignea ab
angelis in celum deferri. ps. Bñdictꝰ. Oratio
vt supra. Ad horas. āe. de laudibꝫ. Si dñica fue-
rit in reditu processioñ. R. Sint lumbi. Ad. iii.
R. Justum deduxit. Nec dicit alleluya. Ad vš.
super ps. vltima ān. de laudibꝫ. Ad mag. ān.
O beati viri benedicti sancta preconia o inesti-
mabilis dilectio caritatis qui dum seculi pom-
pam contempsit. eterne vite coniunctus est. ps.
Mag. Oratio. vts. De sctō Turiano epo
et confess. de cōi. Oratio. Exaudi. Lcō prima.

[S]anctus igitur turianus dolensis
ecclesie archiepiscopus. britannie
minoris ex pago continente monasteri-
um vallone. enituit oriundus. vtriusqꝫ
scilicet parentis incliti filius. Adiacet au-
tem idem cenobium potestati eximii cō-
fessoris sansonis. olim prelibate sedis ar-
chipresulis. Tu aut. Lcō. ii.

[D]einde cum adhuc infantulus esset
corpore. sanctitatis vas turianus
spiritu sancto accensus reliquit paren-
tes suos magnāqꝫ hereditatem: et ob dei
amorem sanctiqꝫ sansonis aggressus est
dolensem metropolim: qua idem felicibꝫ
requiescebat artubus. Ubi dum quidam
xpianus memoratū repperit paruulum
suis cum vitulis destinauit custodē atqꝫ
bubulcum. Tu aut. Lectio tercia.

[D]einde traditus litterarum studiis
cum vox eius dulcisona aures ar-
chipresulis oblectasset: eius ceterorumqꝫ
maiorū gratiam obtinuit: intantum vt
suis aliis meritis idem archipresul ī sua
sede collocaret. Tu aut. Lcō. iiii.

[Q]uadam igitur die dum predicaret
multis astantibus populis in die-
bus scilicet rogationum: eleuatis ī ethe-
ra luminibus: vidit fenestram et ange-
los dei portantes archam testamenti do-
mini. Tunc ipse omnibus se circunstan-
tibus dixit. Ecce video celum apertum
et angelos ferentes archam dei: ipsum
quoqꝫ dominū et benignū iesum in suo
tribunali sedentem. Tu autem domine:
miserere nostri. Lectio quinta.

Omnes ergo vna voce gratulātes toto corde et ore glorificauerunt deum: eundemq3 beatum turianum deinceps vberius venerantes. Proinde iussit ibidem antistes crucem ligneam effigiari eodemq3 in loco deponi: vbi tam cōspicua visione honoratus extitit. lc. vi.

Illud etiam insigne miraculū non omittere verum spiritalibus summopere auribus magis tradere cōuenit qualiter pciosus christi miles turianus coram deuotis populis de morte ad vitā reuocauit puellam iam aliorum gressibus ad sepulchrum properantem. lcō. vii.

Quadam namq3 die dum beatus pōtifex turianus predicaret: multis hominibus diuersi ordinis copiosisq3 plebibus in vnum cōgregatis: iuxta quoddam monasteriū ecclesie efferebatur corpus cuiusdam nobilis puelle a parentibus et a plurimis cognatis ad sepeliendum. Tu autem. lcō. viii.

Qunq3 vidisset beatus turianus episcopus parentes eius flentes: et lachrimosum populi gemitum audiēs cōpateretur: motus misericordia super orbitate parentum: quia vnica filia illis erat: iussit stare feretrum. et orauit ad dominū dicens. Domine deus omīpotens iesu christe fili dei viui: qui resuscitasti filiam archisinagogi in domo patris sui: resuscita et istam puellam. et redde eam patri suo in ꝯspectu populi istius: vt laudetur nomen tuum in generatione hac ineternum. Tu autem. lcō nona.

Qunq3 respondissent omēs sacerdotes omnisq3 cetus q̄ aderat amen statim surrexit puella sana et icolumis largiente dn̄o per orationem beati turiani epi. Tu aūt. Ceta de cōi. ¶ Arnulphi epi et martyris. totum de cōi. ¶ Oratio.

Presta quesumus omnīps deus. vt intercedente beato arnulpho martyre tuo atq3 pontifice. et a cūctis aduersitatibus liberemur in corpore: et a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per dn̄m nostrum. ¶ Lcō prima.

Igitur beatissimus arnulphus. nobilissimis francoꝝ parentibus ortus est et genitus. Qui inter confessores xp̄i et martyres confessor egregius. martyr emeritus. et sacerdos refulsit venerādus. Tu aūt dn̄e. Lcō secunda.

Pater eius nomīe quiriacus. primo gentilis: post fidei dono claruit in signis: mater quoq3 cognomine quiciana: similimodo diabolica fraude irretitā. Postremo tamen cum viro suo docente beato remigio remensi archiepiscopo diuine cognitionis suscepit sacramenta. Qui cum gentili paganoꝝ errore implicíti ac ydolatrie demonū tenerentur obnoxii: hac ratione sue meruerunt signaculum salutis. Tu aūt. Lectio tcia.

Ea tempestate sanctus remigius diuini verbi agricola studiosissim⁹. vicem agebat cōmissi pōtificatus: i quo tanta fulgebat predicationis gratia: vt verbi diuini potētia: dura quoq3 barbaroꝝ sterneret colla. Discedens enī confundebatur iniquitas: et gaudens augebatur xp̄o fidelium credulitas. lcō. iiii.

Hic itaq3 beatissimus pontifex cū cōperisset hos de q̄bus sermo habet vanis supstitionib3 impediri: oēm adhibuit diligentiā. vt eoꝝ aīos ad eū qui est via veritas et vita cōuerteret. Quoꝝ siquidē mētes spiritalib⁹ disciplinis quotidie excolebat: et vomere studii celestis ex- ¶ arabat. Lcō. v.

Perterrebat eos futuri supplicii timore: sed rursū aiabat pmissi regni perceptione. Quid plura: Vterq3 credidit: et baptismi grām adeptus est. Mutatis vero gentilitatis noib3: ille rogatianus: ista dicta est p cōgruā sui nois ethiologiā euphrosia. lc. vi.

Anteq̄ igitur baptizarentur erant steriles: et amore sobolis coartabā

tur per dies singulos. Unde factū est vt oīa q̄ ī villa rei geste noīe habere videbā tur: sctō remigio traderent. vt eius me- ritis sibi filius condonaretur. Lcō vii.

Sub qua conditiōe arabonē et etiā dederūt: vt si hoc eis contingeret: ipse pater eius spūalis fieret pariter ⁊ es set: nec renueret adoptiuū habere filium quē de sterili parente sciret nasciturū.

Nec multū post āgelico ora Lcō viii culo susceperunt filiū: cui ab anti qua senatorꝫ ꝓsapia nomen īposuerunt arnulphū. Quem cū baptizari fecissent: sctūs remigius acceptiōis eius pater in baptismate est factus. Lcō nona.

Baptizatū vero genitrici nutrīedū dedit: ac post trienniū sibi reexhi- bitū. disciplinis liberalibꝰ imbuendū tra didit. in q̄bus nimirū artibus ⁊ quotidie proficiebat: ⁊ sibi coetaneos tam meritis ꝙ studiis longe preibat. Cetera de cōi. orōis. De sctā margareta virgine ⁊ mar. orō.

Deus qui btām margaretā virginē hodierna die per martyrii palmā celestem fecisti conscendere gloriā: conce de nobis q̄s. vt eius exempla sequentes ad te peruenire mereamur. Per. Lcō. i.

In diebꝫ illis transibat olibrius pre fectus de asya in anthiochiā ciuita tem. et veniebat persequi xp̄ianos. ⁊ deos suos vanos suadebat adorare: et vbi au diebat aliquē xp̄m noīare: statim cū fer reis nexibus constringebat. Lcō. ii.

Et vbi vidit btām margaretā in ꝓ pinquo pascentē oues nutricis sue statim eā cōcupiuit. Dixitqꝫ ministris suis. Ite et comprehendite illā puellam: et interrogate eā si est libera vel ancilla Si est libera: volo eam habere in vxorē. Et si est ancilla: precium dabo pro ea. et erit michi in concubinam. Lcō. iii.

Que cum fuisset iudici p̄ntata: ac de eius religione ꝙ scilicet christiana erat. fuisset interrogata: post varia tor- mētorꝫ genera eā decollari fecit. Illa aūt impetrato orandi spacio: ꝓ suis ꝑsecuto ribus eiusqꝫ etiā meōriā āgentibus: ⁊ se inuocātibus deuote orauit. Addēs vt q̄- cūqꝫ in partu periclitās eā inuocaret: il- lesam ꝓlem emitteret. Que cōtinuo de celo voce audita: se exauditā cognouit. Cetera de cōi. De sctō Victore mar. de cōi

Deus qui btm̄ victorem mar- Orō. tyrem tuū contra hostis antiqui se uiciā dimicātem angelica visitatiōe cō- fortasti: eius intercedentibus meritis ab omī nos absolue pctōꝝ vinculo. ⁊ in eter- na leticia fac gaudere cū illo. Per dn̄m. Meō. Praxedis virg. ā. Hec virgo. ℟ꝰ. Diffusa.

Presta q̄s dn̄e mētibus nr̄is Orō. cum exultatione prouectū. vt btē praxedis virginis cuius diē annua deuo tione colimus: fidei cōstantiā subsequa- mur. Per. In matut. totū de cōi. Lcō prima.

In diebꝫ illis. Accedens maximianꝰ imperator ad massiliensem ciuita tem. suos apparitores ad nil aliud vaca re iubet: ꝙ xp̄iani noīs īuestigare culto- res. Lcō. ii.

Et q̄r pro occasione dei sui qua per oēs ppl'os laudabat sctūs ac venerabilis victor latere nō po terat: indagatione peruigili iubet̄ iquiri vt lucerna q̄ lumē suū sibi soli prebebat oībus choruscaret. ⁊ nō esset abscondita que prebitura erat oībus medicinā. lc. iii.

Tandem īuentus. qui erat dei iā pro tectione securus: ad forū omī velo citate perducitur. Ubi cū asteriū et euti cium presides quos potestas impia ad opus persecutionis promptissimos habe re consueuerat repperissent: in conspectu eorum sanctū dei stare fecerunt. Lcō. iiii.

Ad quem blando sermone ita exorsi sunt. Victor debes amare principū dignitates: homo romanis legibꝫ viuēs Quibus sanctus victor ita respōdit. Et a q̄bus melius diligitur imperator: ꝙ ab oībus xp̄ianis: Assidua enī nobis ⁊ iugis

oratio est: vt prolixū euū in hac luce con
stituat: ac populis iusta ptāte moderet: ⁊
pacatū maxime iperii sui tps agnoscat.
Presides dixerūt. Hoc et ipsi Lcō. v.
laudamus: sed vt obsequiū tuum
plenius imperator agnoscat: prius sacri
fica diis: ⁊ ita bene dixisti. Btūs victor di
xit. Ego creatorem oīm timeo: deū me
um diligo. quem etiam pro salute impe
ratorꝫ sine cessatione exoro Nam sacrifi
ciū demonib⁹ his nec illi exigere: nec nos
debemus exoluere. Tu aūt. Lcō. vi.
Ad hec presides dixerūt. Vt cernim⁹
philozopharis: ⁊ te multū loqui de
lectat. Sacrifica optimo ioui: magis ꝙ
illi quē predicas crucifixū: qr vana sunt
ista que garris. Sctūs victor rn̄dit. Illi⁹
cruciatus nostra salus esse dinoscitur.
Quid vultis dicā: Christianus sum pre
parate penas. Cūqz plura de xp̄i fide dis
sereret: dixerūt p̄sides. Miserrime hoīm.
nos loquendo deciperes: si cōditione tua
nautā te fuisse nesciremus. Lcō. vii.
Tunc irati asterius et euticius dixe
rūt. Ecce suspenderis in patibulo
vt videamus q̇d tibi prosit aīm⁹ iste per
tinax. Quibꝫ sctūs victor rn̄dit. Ego su
spēsus in patibulo ad regionem veram
migrabo: ibiqz me suscipiet. ille qui pu
gnat pro me. Vos aūt cū diis vr̄is perpe
tuis tenebris īuoluti: apud inferos eter
na morte torquebimini. Cūqz suspēsus
fuisset: clamare cepit dicēs. Dn̄e. ne per
mittas me discedere a te. Sis mecum qr
tecum esse desidero. Tu aūt. Lcō. viii.
Interea nūciatur maximiano que
fuerant gesta: qui inflāmatus ira
btm̄ victorem gladio feriri iussit Sctūs
aūt victor leto vultu et corpore florenti:
ad sibi debitū martyriū pperabat. Stu
pefctūs p̄ses dixit. Tu es victor rebellis
imperio ⁊ deoꝝ contemptor ⁊ contumax
insuper et militū interēptor. Lcō. ix
Sctūs victor rn̄dit. Ego deū meum
ante oculos habeo quem semꝑ mecum
habui: ⁊ se tribuente impꝑetuū possideo.
Tūc in medio foro gloriosū martyrē de
collari p̄cepit. Cūqz spiculator inuictū si
bi onus in celeritate cōpleuit: statim fa
cta est vox de celo dicens: vicisti victor vi
cisti. Eripui te a persequētibus. ⁊ de pro
fundo aquaꝝ liberaui te. et quicūqz no
men tuū inuocauerit: saluus erit. Cetera
de cōi. cū meō. Praxedis. et t̄miat̄ ad ix. Scte
marie magdalene. Ad vespas sup psalmos. an̄.
Surgēs iesus mane prima sabbati appa
ruit primo marie magdalene de qua eie
cerat septē demonia all'a all'a all'. ā. Et dicebāt
adiuicem q̇s reuoluet nobis lapidē ab ostio mo
numēti all'a all'a. ā. Rn̄dens aūt angelus dixit
mulieribꝫ nolite timere scio eni ꝙ ihm̄ queritis
all'a. ā. Dū flerem ad monumētū vidi dn̄m me
um all'a. an̄. Venit maria nuncians discipulis
quia vidi dn̄m allelupa. Capl'm.
Mulierem fortem quis inueniet: pro
cul et de vltimis finibꝫ preciū eius.
Deo grās. R̄. Maria. vi. de matut̄. Hymn⁹.
Victime paschali laudes īmolēt xp̄i
ani. a Agnus redemit oues xp̄us
innocēs p̄ri reconciliauit pctōres. Mors
et vita duello cōflixere mirādo dux vite
mortuus regnat viuus. Dic nobis ma
ria q̇d vidisti in via. Sepulchrū xp̄i vi
uētis et gloriā vidi resurgentis. Ange
licos testes sudariū ⁊ vestes. Surrexit
xp̄s spes nr̄a precedet suos in galileam.
Credendū est magis soli marie veraci
ꝙ iudeoꝝ turbe fallaci. Scim⁹ xp̄m sur
rexisse a mortuis vere tu nobis victor rex
miserere. All'a. V̄. Noli flere maria. Resurre
xit dn̄s. ā. In diebꝫ illis mulier q̄ erat ī ciuitate
peccatrix vt cognouit ꝙ iesus accubuit in domo
symonis leprosi attulit alabastrū vnguenti et
stans retro sec⁹ pedes dn̄i iesu lachrimis cepit ri
gare pedes ei⁹ ⁊ capillis capitis sui tergebat et
osculabat̄ pedes ei⁹ ⁊ vnguēto vngebat. p̄ Mag
oꝝ. ō mat̄. Meō. vuādregisilli abb. ā. Sicilie. V̄.
Justū. oꝝ. Intercessio. ō ꝯi. Ad mat̄. Inuit. Eter

num trinumqȝ deū laudemus et vnū. Qui sibi
mariā magdalenem transuexit ī ethera sanctā
ps. Venite. Hy⁹. Ad sacrū In primo noctur. ā.
Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra
oculi tui colūbarū. ps. Dñe do. nr̄. ān. Sicut
malū inter ligna siluaꝝ sicut amica mea inter
filias all. p̄. Celi enar. ā. Nigra sū sȝ formosa
filia hierusalē ideo dilexit me rex ⁊ītroduxit me
in cubiculū suū. ps. Dñi est ter. ℣⁹. Noli flere
maria. Resurrexit dominus Lectio prima.

Fuit igitur scd̄m seculi fastū clarissi
mis exorta natalibus beatissima
maria magdalene. que vt prm asserunt
traditiones. a magdalo castello ita nun
cupata est. Quā nō solū sui generis di-
gnitas: veꝝ etiā patrimonii iura et parē
tū successus splēdidā reddiderāt. adeo vt
duplicatus honor nois: excellentiā circū
quaqȝ diffunderet Solent ei apud hoies:
plus diuitū. ꝙ pauperꝝ noia sciri. Sed qr
reꝝ affluentiā interdū voluptas comes
sequitur: adolescentioris vite tp̄a lubri-
cis supposuit regenda discursibus: solu-
to pudicicie freno. Hec est illa mulier de
qua lucas scribit euāgelista: qr erat que
dam mulier ī ciuitate peccatrix. Sed qr
dilexit multū: dimissa sūt ei pctā multa.
℞. Maria magdalene et altera maria ibant
diluculo ad monumētū iesum quē q̄ritis nō est
hic surrexit sicut locutus est. Precedet vos ī gali
leā. ibi eū videbitis al. al. ℣. Cito eūtes dicite di
scipulis eius et petro qr surrexit dñs. Pre. Lco. ii.

Hec est illa de qua marcus ait. Sur
gens aūt iesus mane prima sabba
ti. apparuit primo marie magdalene. de
qua eiecerat septē demonia Sed ꝙ mise
ricors dñs erga peccatores extiterit: ī isti
us cōprobatur pfectione. q̄ non solū sui
criminis meruit ablutionē. sed apostolo
rū cōsors effecta. illis destinata est dñice
resurrectionis nuncia Tu aūt. ℞. Tule
runt dñm meū et nescio vbi posuerunt eū ait ei
āgelus noli flere maria surrexit sicut dixit. Pre
cedet vos in galileam ibi eū videbitis allā allā

℣⁹. Cito eūtes dicite discipulis eius et petro qr
surrexit dñs. Prece. Lectio tercia.

Hec aūt postmodum diuino afflata
spū mentisqȝ intuitū in sese reuer-
berans. ac pristine vite detrimenda non
sustinens: vt cōperit dñm et creatorē to-
tius hūani generis. ī domū venisse symo
nis: qui nō venerat vocare iustos sed pec
catores ad penitentiā: nō ob suoꝝ sceleꝝ
enormitatē de sui cōditoris diffidens cle
mentia: preciosissimo accepto vnguēto.
ad ipsum mīe fontem cōcito properauit
gradu. Corruitqȝ ante clementie dñi ve
stigia. amaritudīe cordis peruberē lachri
maꝝ exaggerās fontē. ℞. Dum transisset
sabbatū maria magdalene et maria iacobi et
salome emerunt aromata. Vt venientes vnge-
rent iesum allā allā. ℣. Et valde mane vna sab
batoꝝ veniūt ad monumentum orto iā sole. Vt
Gloria. Al. In ii. no. ān. Specie tua et pulchri
tudine tua intende prospere pcede et regna. p̄.
Eructauit. ān. Adiuuabit eā deus vultu suo
deus in medio eius non cōmouebitur. ps. De⁹
nr̄ refugiū. ān. Veni electa mea et ponā in te
thronū meū qr cōcupiuit rex speciē tuā. ps. Fū
damēta. ℣. Maria optimā partē elegit. Que
non auferetur ab ea ineternum. Lcō. iiii.

Mox deniqȝ cōpunctionis fletibus
sui plasmatoris pedes cepit riga-
re. capillisqȝ sue deuotionis tergere. oscu
lis vere humilitatis cōfouere. ac mundis
simo sue dilectionis vnguento perunge
re. Que cū in tali deuotionis famulatu
non esset repudiata. sed potius misericor
diter suscepta: ausu familiaritatis confi
sa. etiam super sanctissimū dñi caput p̄-
ciosissimi liquorē effudit odoris: intm̄ vt
tota dom⁹ ex odoris fragrātia more aro-
matum redoleret. ℞. Congratulamini mi
chi omnes qui diligitis dñm quia quem quere
bam apparuit michi. Et dum flerem ad monu
mentum vidi dominū meum alleluya. ℣. Tu
lerunt dñm meum ⁊ nescio vbi posuerunt eū si
tu sustulisti eū dicito michi. Et dum. lcō. v.

Nichil quidem ore depromens: sed p
exterioris obsequii beneficia sue
cõpunctionis flãmam ac dilectionis fer
uorem intimans. ac si istis loqueret ver
bis dicens. O dñe iesu clementissime. tu
qui omnia scis. ꝛ cordiũ inspector es ver⁹
qui non vis mortem peccatoris: sed ma
gis vt conuertatur ꝛ viuat: tu ipse intel
ligis quid mei deposcũt singultus. quid
lachrime ab imo erupte flagitẽt. qd me
us amarus exoret gemitus. Peccatrix
sum. imũda sum. oĩm criminũ labe pol
luta. Sed qꝛ meam ab annis prioribus
cõtaminaui vitã: ad te dñm meum q̃ es
vita eterna cõfugio: vt male perditã re
stituas vitã. ꝛ me de baratri faucibꝫ cle
mẽter eripias: misericorditer liberes. po
tenter abstrahas. qꝛ tu solus laborẽ ꝛ do
lorem consideras. ℟. Veni electa mea ꝛ po
nam in te thronum meum. Quia concupiuit
rex speciem tuam. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudi
ne tua intẽde. psꝑe. pcede ꝛ regna. Qr. l. vij.

Hec insuper sancta mulier dñm se
cuta: et de suis largissime faculta
tibus illi deuotissime ministrãs: postq̃
vidit eũ comprehẽsũ. ligatũ. flagellatũ.
omnibusq; subsãnationibus ꝛ irrisioni
bus delusum. ꝛ ad vltimũ pro salute ge
neris humani in cruce positũ: discipulis
etiã qui prius dicebant. eamus ꝛ moria
mur cũ illo: terga vertentibus. ipa cum
eo remansit. qꝛ quem artius ꝛ feruẽtius
dilexerat: nec a mortuo poterat separa
ri. ℟. Maria cui dimissa sunt peccata multa
Roga dñm vt dimittat peccata nostra multa
℣. Cui proprium est misereri semper et parce
re. Roga. Gloria. In tertio noct. ã. O q̃ pulchra
est casta generatio cum claritate. ps. Canta
te. i⁹. ã. Tota pulchra es amica mea et macu
la non est in te. ps. Dñs regnauit exultet
ãn. Maria ergo vnxit pedes iesu et extersit ca
pillis suis et domus impleta est ex odore vn
guenti. ps. Cantate. ii⁹. ℣⁹. Dimissa sunt ei
peccata multa. Quoniam dilexit multum

Lectio septima. Secundum iohannem xx

In illo tp̃e: Maria stabat ad monu
mentum: foris plorãs. Et reliqua.
Omelia beati gregorii pape lectiõis eiusdem.
Considerandum est fratres carissimi
in hoc loco mulieris mẽtem q̃tus amor
dñi accenderat: que etiã discipulis a mo
numento dñi recedentibus: non discede
bat. Et qꝛ ab inquisitione non cessauit:
prima videre meruit. Plorabat ergo: qꝛ
eum quẽ multũ desiderabat nõ videbat
Plorabat. qꝛ de monumento corpus dñi
furatũ putabat. Cũ vero fleret inclina
uit se: ꝛ prospexit in monumentũ. Jã eni
monumentum vacuũ viderat. et domi
num de monumento furatũ discipulis
nunciauerat. ℟. Audi filia ꝛ vide ꝛ inclina
aurem tuam et obliuiscere populum tuum et
domum patris tui et concupiscet rex speciem
tuam. Quoniam ipse est dominus deus tuus.
℣. Induet te dñs vestimento salutis ꝛ indumẽ
to leticie circundabit te. Quoniam. l. viij

Quid ẽ quod iterꝝ se inclinat: nisi qd
iterꝝ videre desiderat: sicut eni ver
bi gratia. cũ rem carã amittimus: q̃uis
huc illucq; discurrendo queramus: ad il
lum tamen locũ sepius recurrimus ꝛ re
spicimus: vbi eã posuisse meminimus.
Jta ꝛ hec sancta mulier q̃uis huc illucq;
corpus domini quereret: anxia tamen de
eius absentia: frequenter monumentũ
aspiciebat: vbi eũ positũ nouerat. Unde
ꝛ si dñm statim videre non meruit: ange
lorꝝ tamen visione priuata non est. ℟.
Regnum mundi ꝛ omnem ornatum seculi cõ
tempsi propter amorem domini mei iesu chri
sti. Quem vidi quem amaui quem credidi quẽ
dilexi. ℣⁹. Eructauit cor meum verbum bonũ
dico ego opera mea regi. Quem vidi l. ix

Vidit duos angelos in albis seden
tes. vnũ ad caput. ꝛ vnũ ad pedes:
vbi positũ fuerat corpus iesu. Dicũt ei.
Mulier quid ploras: Quẽ queris: Inter
rogabant enim angeli: non vt querendi

minuerent desiderium: sed augerēt. Si-
cut enī cū nos propter carorū amissionē
flemus: si quis fletus causas inqrat: ma
gis ploratū accumulat: ita et illi causas
doloris interrogabant: vt fletus deside-
riū augerent: scientes beatos esse lugen
tes: qm̄ ipsi consolabuntur. R. Et valde
mane vna sabbatorū veniunt ad monumentū
Orto iā sole all'a. V. Et respicientes viderunt
reuolutū lapidem erat quippe magnus valde
Orto. Gl'ia. All'a. ps. Te deū. V. sacerd. Ma
ria optimā partē elegit. Que non auferet ab
ea in eternū. ¶ In laud. ā.
E missiōes tue
paradisus malorū punicorum cum po-
morum fructibz. ā. Fauus distillans labia tua
sponsa et odor vestimentorū tuorum sicut odor
thuris. ān. In odore vnguentorū tuorum curri-
mus adolescentule dilexerunt te nimis. ā. Fōs
ortorum puteus aquarū viuentium que fluūt
impetu de libano. ān. Pulchra es et decora filia
hierusalem terribilis vt castrorum acies ordi-
nata. Cpm. Accinxit. Hy9. Huius obten-
tu. de cōi. V. Tulerunt dn̄m meum Et nescio
vbi posuerunt eum. ān. Maria stabat ad mo
numentum plorans vidit duos angelos in al-
bis sedentes et sudarium quod fuerat super ca
put iesu allelupa. ps. Benedictus. Oratio

L argire nobis clemētissime pater:
qd sicut beata maria magdalene
dn̄m nostrum iesum christum su-
per omnia diligendo suorum obtinuit
veniam peccaminum: ita nobis apud
misericordiam tuam sempiternam im-
petret beatitudinem. Per eundē dn̄m.
¶ Meō. vuandregisili abbatis. ā. ¶ Serue bone.
V. Iustus vt palma. Orō. Intercessio Ad ho
ras. ā. de laudibus. Ad tertiam. Cpm. Veni
electa. R. Diffusa est. Oratio vt supra. Si do
minica fuerit ad procel. R. Et valde. Ad sextā
Cpm. Sapiētia vincit. R. Specie tua. Ad
nonam. Cpm. Accinxit. R. Adiuuabit eam
Cetera vt supra. Ad vesperas. ān. Pulchra es.
Cpm hy9 et V. vēs. ā. Tulerunt dn̄m meum et
nescio vbi posuerūt eū si tu sustulisti eū dicito
michi all'a et ego eū tollam all'a all'a. ps. Mag
Orō vēs. ¶ Meō. apollinaris epi et martyris
ā. Hic est vir. V. Gloria et honore Oratio

B eati apollinaris martyris tui do-
mine atqz pōtificis nos tuere pre-
sidiis. vt cuius festiuitatem ānua deuo-
tione recolimus: eius intercessionibz ab
omībus aduersitatibus liberemur. Per
dominū. ¶ In matutinis l. j

I n diebus illis. Taurus iudex dixit
beato apollinari. Est in te aliqua virt9
diuinitatis: Beatus apollinaris respō-
dit. Iam dixi tibi: est virtus superna dn̄i
nostri iesu christi: Taurus iudex dixit.
Ecce apud me ē filius naturalis cecus
natus: inuocato nomine ipsius quē cru
cifixum asseris aperi oculos eius: et credi
mus qr ipse sit verus deus. l. ij

A pollinaris respondit. Veniat ad
medicū cec9 Cumqz venisset: ait ad
eum apollinaris. In nomine iesu christi
crucifixi: aperi oculos tuos et vide. Et
statim aperiēs oculos: vidit lumē. Stu
pefacti omnes potentatus qui erāt pre
sentes dicebant. quia vere hic est deus q̄
¶ talia operat. l. iij

P ost aliquot
dies beatus apollinaris a paga-
nis tandiu cesus est qd diu estimat9 mor-
tuus relinqueretur Et inde ante lucem
collectus a discipulis suis: perductus est
in vico vbi leprosi morabantur. Et ibi
inter christianos iacens septem diebus
superuixit Martirizatus est autem sub
vespasiano cesare. regnāte dn̄o nostro
iesu christo: cui est honor et gloria in secu
la seculorum amen. Cetera de communi
¶ De sancta christina. de cōi. l. j.

I n diebus illis. Julianus iudex ius-
sit sanctam christinam duci in pretorium
et vocauit eam ante tribunal: et dixit ei.
Christina tempus tuum completū est
conuertere ad deos. Si autē fraudabo
aiam tuā. qr ex hoc non tibi parcā. Btā
christina dixit. Iam modo non erit tibi

requies. nec in hoc seculo nec in futuro. qd permanet ineternū. Julianus nō ferens iniuriā: iussit linguā ei⁹ abscidi. l. ij
Beata autē christina accipiens lingue sue presciſſurā: proiecit in faciē iuliani. ⁊ pcussit oculū eius: et exceca uit eū. Et vox magna exiuit de ore eius dicens. Juliane īpudice ⁊ cōtaminate in tenebris: desiderasti manducare organū corporis mei. abscidisti linguā meā que benedicebat nomen dei celestis: impie lu
Hanc iiuriā (mē tuū pdidisti. l. iij
Haudiens iulianus duas sagittas misit: vnā contra cor eius. et vnā cōtra latus eius. Et ita finita est scā dei christina. Venit autē qdam de genere eius: q ⁊ ipse crediderat p beatā christinā. Fecitqꝫ martyriū in templo apollinaris. et collocauit eā ibi. Consūmata est autē beata christina sexto kl' augusti qnta feria in tyro ciuitate. Cē. de cōi vni⁹ virgis Missa de vigilia. ⁊ dicitur ix. ante prandium.
In vigilia sancti iacobi. Ad vš super pos. ā. Beati pacifici. cum ceteris Capitulū
Misit herodes rex manus vt affligeret quosdā de ecclesia. occidit aūt iacobū fratrē iohannis gladio. R. Ciues hy⁹. Annue. V. In oēm. ā. Tradēt. de cōi Orō
Concede q̄s omps deus venturā beati iacobi apli tui solennitatē cōgruo preuenire honore. ⁊ venientē digna celebrare deuotione. Per dn. Meō. christofori ⁊ cucufatis mr̄. ā. Istor. V. Letamini. Orō
Presta dn̄e q̄s: vt sicut ppl's christianus martyr tuor christofori atqꝫ cucufatis tēporali solēnitate cōgaudet. ita perfruatur eterna: ⁊ quod votis celebrat: cōprehendat effectu. Meō. germani ⁊ iuliāi epor ⁊ cōfes. ā. Sit lūbi. V. Exultēt Orō
Deus qui nos sanctor confessorum tuor pariterqꝫ pōtificum germani ⁊ iuliani confessionibus gloriosis circundas ⁊ protegis. da nobis ⁊ eor imitatione pficere. ⁊ intercessiōe gaudere. P d

Ad mat. Inuit. hy⁹ ā. pi V ⁊ R. de cōi aplor. l. j
Iacobus aplus dn̄i nostri iesu christi frater beati iohannis euangeliste oēm iudeā ⁊ samariā visitabat ingrediens per synagogas: ⁊ scd̄m scripturas sā ctas ostendebat omnia a prophetis predicta. que in dn̄o nostro iesu christo iple
Accidit aūt vt qdam her (ta sūt. l. ij
Amogenes magus. discipulū suum philetū mitteret ad eū. Qui cū venisset cū aliquantis phariseis ad iacobū: conabatur asserere: q non verus dei esset fili⁹ iesus christus nazaren⁹ cui⁹ se aplm me
Iacob⁹ aūt in spū scō (morabat. l. iij
confidenter agens. oēs assertiones eius euacuauit: ostendens ex scripturis sacris hunc esse verum filiū dei. Reuersus ad hermogenē philetus: dixit ei. Jacobū qui se seruum christi iesu nazareni asserit. ⁊ aplm eius esse: scias superari non posse. Nā ī nōie eius vidi eū demones ex obsessis corporibus eicientē. cecos illuminantem. leprosos mundantem l. iiij
Asserunt autē amicissimi mei vidisse se eū mortuos suscitantē. Sed quid multis morabor: Omnes scripturas sanctas memoriter tenet: ex quibus ostendit non esse alterū filiū dei: nisi hūc quem iudei crucifixerunt l. v
Post aliquātos autē dies abiathar pontifex anni illius videns credidisse populum in dn̄io. per pecunias excitauit seditionē grauissimā: ita vt vnus ex scribis phariseor mitteret funē in collo beati iacobi. ⁊ perduceret eū ad pretorium herodis regis. Cūqꝫ duceret ad decollationē: vidit paraliticū iacentē ⁊ dicentem sibi. Sācte iacobe apl'e christi: libera me a doloribꝫ meis. Qui ait ad eū. In nōie crucifixi p cui⁹ fide ducor ad decollationē exurge sanus. Et ptin⁹ exurrexit: ⁊ cepit laudare nomen dn̄i iesu l. vj
Tunc ille scriba phariseor nōie iosias: q funē ei in collo miserat: in dn̄o cre

didit. quē beatus iacobus baptizauit. et ita pfectus in fide dñi nostri iesu christi: cū apostolo vna hora martyr simul effectus: prexit ad dñm: cui est honor ꝛ glia ī scl'a seculoꝝ amen. l. vij. Scdm matheū. xx

In illo tpe: Accessit ad iesū mater filioꝝ zebedei cū filiis suis: adorās ꝛ petēs aliqd ab eo. Et rl. Ol. b. hieronimi. p.

Vnde opinionē regni habet mater filiorū zebedei: vt cū dñs dixerit. filius hōis tradetur principibus sacerdotū ꝛ scribis. ꝛ condēnabunt eū morte. ꝛ tradent eum gentibus ad illudendū et flagellandum ꝛ crucifigendū. ꝛ ignominiā passionis discipulis timentibus nunciaret: illa gloriā postulauit triūphātis: Hac vt reor ex causa: qr post oīa dixerat dñs. ꝛ die tertia resurget. Putauit eū mulier post resurrectionē illico regnaturū. ꝛ hoc qd in scdo aduētu pmittitur: in primo esse cōplendum: ꝛ auiditate feminea. presentia cupit: imemor futurorum l. viij

Quod autē interrogat dñs quid vis non venit de ignorantia: sed ex ei⁹ persona dicitur: q̇ flagellandus ꝛ crucifigendus erat: quomodo in emorroissa aliquis me tetigit. ꝛ de lazaro vbi posuistis eū. In veteri quoqꝫ testamēto ad adam vbi es. Postulat autē mater filioꝝ zebedei errore muliebri ꝛ pietatis affectu: nesciens qd peteret. l. ix

Nec mirū si ista arguatur ipéritie: cū de petro dicatur: quādo tria voluit fieri tabernacula: qꝛ nesciebat qd diceret. Nescitis qd petatis: Mater postulat ꝛ dñs discipulis loqtur. inuēs preces eius ex filioꝝ descēdere voluntate. Nōie aūt calicis passio intelligitur: cū dicit. Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sū. cē. de cōi Orō

Esto dñe plebi tue sāctificator et custos. vt apli tui iacobi munita presidiis. ꝛ conuersatione tibi placeat: ꝛ secura deseruiat. Per. Meō. xpofori ꝛ cucufatis. ā. Sāguis sā. V. Justi aūt. orō vēs. Meō. cōfes. ā. Sacerdotes. V. Justoꝝ. orō vēs. Si dñica fuerit ad pcel. R. Ciues. Ad hos de cōi. Orō vēs. In multis ecclesiis fiūt vē de aplo de cōi. In ecclesia parisieñ. fiunt ad ix. ppt festū trāslatiōis scti marcelli. de quo ad vs̄ sup pos. ā Similabo cū cet. vt i pricipali festo q̄re. post cōmeōratione

Omnips sempiterne deus: q̄ hunc diē nobis honorabilē in beati marcelli cōfessoris tui atqꝫ pōtificis translatione tribuisti: da q̄s ecclesie tue in hac celebritate leticiā. vt cuius mēbra pio amore venerat̄ i terris: eius intercessionibꝫ subleuetur in celis. Per d. Ad mat. hos ꝛ vs̄ totū sicut in alio festo preter orōnē. In vis̄ fit meō trāsfiguratiōis dñi. ā Te inuocam⁹ te adoram⁹ te laudam⁹ o beata trinitas. V. Verbo dñi celi firmati sūt Et spū oris eius oīs virtus eorum ¶ Orō

Deus q̄ hodierna die vnigenitū tuū mirabiliter trāsformatū. celitus vtriusqꝫ testamenti patribus reuelasti. da nobis q̄s beneplacitis tibi actibꝫ ad eius sēper cōtēplandā ptingere gloriā: in quo tue paternitati optime cōplacuisse testatus es. Per eundem. Si priuato die euenerit ad mat. Inuit. Deū verū. vēs in die trinitatis. ps. Venite. Hy⁹. Nocte surgentes. ā. Adesto sup ix. pos de trinitate. V. Verbo dñi. Tres l'c. de expōe sequenti. Scdm matheū. xvij. l. j

In illo tpe: Assūpsit iesus petrū ꝛ iacobū ꝛ iohēm frēm ei⁹ ꝛ duxit illos in montē excelsū seorsum. ꝛ transfigurat⁹ est ante eos. Et rl. O. v. b. p

Ostensurus gloriam suā discipulis: i montē illos duxit excelsū: vt doceat oēs qui hanc videre desiderant: nō infimis iacere voluptatibus. nō cupiditatibus adherere terrenis: sed eternoꝝ amore ad superna semper erigi. angelice mūdicie pietatis. pacis. dilectionis ꝛ iusticie vitā q̄tum mortalibꝫ possibile est sēper imitari debere. iuxta eū qui dicit. nostra cōuersatio in celis est. Vnde expectamus saluatorem iesum christū dñm nostrū.

¶ Nota q̄ quacūq̨ȝ die excepta dñica euene-
rit tria p̄ria ℟. de trinitate: dicentur hic. l. ij
Et bene cū diceret q̄ꝛ duxit illos in
mōtem excelsū addidit seorsū: q̄a
iusti etiā nūc cū prauoꝝ vicinia premū
tur. sunt tamen toto animo atq̨ȝ inten-
tione fidei separati ab illis. et in futuro
funditus seorsū abducent̄ ab eis: cū ab-
scondet eos in abscondito vult⁹ sui a cō
turbatione hōim: ꝛ proteget eos in taber
naculo suo a contradictiōe linguaꝝ. l. iij
Quod autē post sex dies ex quo pro-
misit discipulis: claritatē sue visi
onis ostendit: significat sctōs in die iudi
cii regnū percepturos: quod eis ꝑmisit:
q̄ non mentitur deus āte tēpora secula-
ria. Tēpora aūt secularia sex etatibus
constant. quibȝ cōpletis audient ipso di-
cente. Venite benedicti patris mei: ꝑcipi
te regnū paratū vobis a constitutione
mundi. ꝑs. Te deū. ℣. sacerd. Sit nomē dñi
benedictū in secula Ante solē permanet nomē
eius. In laud. ā. O beata. sola. cpm. Bñdictio
hy⁹. Ecce iā. vt in psalt. ℣. Benedicam⁹ pa
trē. ā. Assūpsit iesus discipulos suos ꝛ ascendit
in montē ꝛ transfiguratꝰ est ante eos. ꝑs. B⁹.
Orō vts. Non dicunt̄ hore beate marie. nec fi-
unt meō. Ad horas vt in die trinitatis. Ad ℟
hora alla orō vts. Ad ix. ā. Descēdētibȝ illis
de mōte ꝑcepit iesus dicēs. nemini dixeritis vi-
sionē Et terminatur ad ix. Si autē dictū fe-
stū die dñica euenerit. In mat. Inuit. ā. ℣. ꝛ sex
prime lc. ꝛ ℟. sicut in die trinitatis. hy⁹. No-
cte surgētes. Tres vltime lc. erūt de expo-
sitione predicta. cū tribȝ vltimis ℟. de trinita
te. In laud. vt in die trinitatis exceptis versicu
lis qui non dñr. cpm. ꝛcē. vts. hy⁹. Ecce iam
Ad ꝑces. ℟. O btā trinitas. Et t̄minat̄ ad ix.
¶ De sctā āna matre marie virgis. Ad vs. ā
Que est ista que ascendit sicut aurora cō
surgēs pulchra vt luna electa vt sol ter
ribilis vt castroꝝ acies ordinata. ā. Adiuro vos
filie hierlm si inueneritis dilectū meū vt ānūci
etis ei q̄ꝛ amore lāgueo. ā. Vidi speciosā. ā. To
ta pulchra. ā. Aia mea. q̄re i assūptiōe btē ma-
rie. Cpm. Mulierē fortē. ℟. Firma fide fi-
dens crede ne sis vltra dubius. Cū presertim
anne anus iā tumescit vterus alla. ℣. Or de-
us vestros pius exaudiuit gemitus. Cū. Glia
¶ Alla. Hy⁹
Clara diei gaudia mo-
dulizet ecclesia in anna dei famu
la pangens celi miracula Anna regū
progenies ꝛ sacerdotū series stirpem illu
strem patribȝ: suis ornauit moribȝ Nu
pta celi iudicio fideli matrimonio iuxta
verbū angelicū fructū cōcepit celicum.
Infecūda pro tēpore prope marcescēs
corpore decreto patris luminū parit re-
ginā virginū Obtētu matris filie ma
rie plene gratie nobis autorem oīm red
dat anna ꝑpicium Sit laus paterno lu
mini sit filio ꝛ flamini qui nos per anne
meritū celi traducat aditū. Amē. ℣. Dif
fusa. ā. Inclita stirps iesse virgam ꝑduxit ame
nam ex qua processit flos miro plenus odore
hec est virga dei mater flos ortus ab illa. ꝑs.
Mag. Orō de mat. Panthaleōis mart. meō.
Sansonis epi. meō. totū de cōi ¶ Inuit. In
honore beate anne pie matris marie. Jubile-
mus ꝛ cantemus domino. ꝑs. Venite. Hy⁹
Lucis huius festa colat plebs hone-
sta deū celo dignis confrequentās
hymnis Mater matris xp̄i ex hoc mū-
do tristi migrans fide bona sūpsit vite do
na Annā sic expresse fudit radix iesse
vt sit mater matris nati dei patris Ex
hac carnis plāta surgit virgo sctā ex hoc
fluit fonte lapis cesus mōte Celo iam
sublata mulier beata suo nos precatu
purget a reatu Trino laus ꝛ vni deo sit
cōmuni in quo viuit anna simul cū ma
ria. Amen. In primo noct. ā. Ecce tu pulchra
es amica mea ecce tu pulchra oculi tui colūba
rū. ꝑs. Dñe dñs nr̄. ān. Sicut malū inter li-
gna siluaꝝ sic amica mea inter filias alla. ꝑs
Celi enarrant. ā. Nigra sum sed formosa fi
lia hierlm ideo dilexit me rex ꝛ itroduxit me in
cubiculū suū. ꝑs. Dñi est t̄ra. ℣. Diffusa. l. j.

Postulastis filie hierl'm postulastis sorores dilectissime: vt si q̇d alicu-bi forte in grecis voluminibus. de sācta ac beatissima anna matre theodoxe: id est genitricis dei inueniā: ad eius gloriā et laudē latino sermone depromā. Sed valde incongruum credo: vt quod de ma-tre regine mundi: id est de matre geni-tricis cunctipotentis dei inuenitur: tam vili tāq̄ despicabili stilo digeratur. Er-go mulieres virgines christi non me ar-guat sanctitas vestra: si statim petitiōi vr̄e non obtēperaui. libellūq̄ grecū de-postulatū: qui dei ꝓuidētia manus ī no-stras incidit: in latinū sermonē cito nō transtuli. Fateor enim me ꝑ rei magni-tudine nichil dignū scribere. meq̄ ad tā-ti negocii translationē indignū esse. Ve-rūtamen q̄m petitioni vr̄e obtēperare me cogitis: magis in sancta vr̄a cōfidēs orone: q̄ in nr̄e scientie facultate: q̇d po-stulastis ꝑ virilibꝫ sum cognatus: lōgū ⁊ incōparabilē sermonem deserēs de edu-catu beate anne matris genitricis dn̄i nr̄i iesu christi. ℞. Diffusa est grā in labiis tuis. Propterea benedixit te deus ineternū. ℣. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniquitatē. Propt̄. l. ij

Legitur eni in hystoriis duodeci tri-buum israel: vt iacobus apl's hie-rosolimoꝝ episcopus asserit: beate ⁊ glo-riose anne genus. de bethleē fuisse. q̇d cre-dimus non fortuitu gestum contigisse: sed diuina ꝓuidentia disponente ℞. Di-lexisti iusticiā ⁊ odisti iniquitatē. Propterea vn-xit te deus de⁹ tuus oleo leticie. ℣. Propter ve-ritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iusticiā. Propt̄ea l. iij

Nā cum bethleē domū panis signi-ficet. congruū fuit: vt q̄ ex bethleē esset: significationē illā diffiniret. Qua-propter vt voluit deus. beata ⁊ gloriosa anna semētē inclitum germinauit: qui spiritu sancto ducente in bethleem gra-num fecit. quod factum est panis ange-loꝝ. vita ⁊ resurrectio mortuoꝝ. ℞. Fir-ma fide. q̄re in vis̄. In scd̄o noct. ā. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende ꝓspere ꝓcede et re-gna. ps̄. Eructauit. ā. Adiuuabit eā de⁹ vul-tu suo deus ī medio ei⁹ nō cōmouebit̄. ps̄ De⁹ nr̄ refu. ā. Reuertere reuertere sunamitis re-uertere reuertere vt intueamur te. ps̄. Fūda- ¶ mēta. ℣. Specie tua. l. iiij

Ea q̄ppe diuine ꝓuidentie grā virū habuit ioachim: cuius domus ex galilea ⁊ naza-reth erat. Non eni incongruum fuit: vt mundicie preelecta faceret sibi paratū diuina grā: ex qua nasceret̄ virginalis pudicicia. qua pariente ꝓcederet ad ortū dei virt⁹ ⁊ dei sapientia. Nazareth enim interpretat̄ mundicies. ioachim deo pa-rat⁹. anna vero sicut dictū ē grā dei. Ex quibꝫ in nazareth angelico monitu ori-unda fuit virgo maria. ex qua sine viri-li semine spū sctō coopante ꝓcessit dei fi-lius et dei sapientia. ℞. Vidi speciosā sicut colūbā ascēdentē desuꝑ riuos aquaꝝ cui⁹ ine-stimabilis odor erat nimis in vestimētis eius. Et sicut dies verni circūdabāt eā flores rosaꝝ ⁊ lilia cōualliū. ℣. Que ē ista q̄ ascēdit ꝑ deser-tū sicut virgula fumi ex aromatibꝫ myrrhe ⁊ ¶ thuris. Et. l. v

Legit̄ eni in prefata hystoria: q2 vita ioachim et anne: simplex ⁊ recta ante deū ⁊ apud hōies ir-reprehensibilis et pia erat. Nā cū essent diuites ⁊ valde locupletes: dupla deo of-ferebāt dicentes. Erit q̇d est ex abundā-tia oī pplo. ⁊ q̇d est nr̄e receptiōis deo in cōmutationē et nobis. Q̇d significāti⁹ beat⁹ hieronim⁹ explanat dicens. Quia oēm substātiā suā triphariē diuidebāt. Vnā partē tēplo: ⁊ seruitoribꝫ tēpli ipen-debāt. Aliā pauperibꝫ ⁊ pegrinis eroga-bāt. Tertiam sibi ⁊ sue familie reserua-bāt. ℞. Que ē ista q̄ ꝓcessit sicut sol ⁊ formosa tanq̄ hierl'm. Viderūt eā filie syō ⁊ beatā dixe-rūt ⁊ regine laudauerūt eā. ℣. Que ē ista que ascēdit ꝑ desertum sicut virgula fumi ex aro-matibꝫ myrrhe ⁊ thuris. Viderunt. l. vj

Factū ē autē cū appropiquaret dies

magnus dñi: id est encenioꝝ festiuitas. ruben quem hieronim⁹ ysachar vocat. q̀ tunc p̄nceps sacerdotū erat. ioachī inter cōciues suos cū oblatiōe videns. despexit eū. ⁊ munera sua spreuit dicēs. Indignū est o ioachim te munera deo offerre: eo ꝙ semen nō fecisti in israel. dicente scriptura. Maledict⁹ qui semen nō reliq̄rit in israel. ℟. Ad nutū dñi nostrū ditantis honorē. Sicut spina rosā genuit iudea mariā. ℣. Ut viciū virtus operiret grā̄ culpā. Sicut. In .iii. noct. ā. O ꝙ pulchra est casta generatio cū claritate. ps. Cātate. i⁹. ān. Tota pulchra es amica mea ⁊ macula nō ē in te. ps. Dñs reg. exl'. ā. Ueni electa mea ⁊ ponā in te thronū meum q: cōcupiuit rex speciē tuā. ps. Cātate. ii⁹. ℣.

Sic itaq̄ȝ ioachim ¶ Adiuuabit. l. vij cōfusus pre verecundia domū suā repedare noluit: sed statim verecūd⁹ ⁊ tristis in heremū secessit. ibiq̄ȝ ieiunare proposuit. nec āplius cibum aut potū sumere voluit: sed ꝑ his semper orōni vacare donec eum visitaret dñs. Anna igit̄ intrinsecus dolore tacta obiectu opprobrii: in virgulto suo plorans: plorauit amare. ⁊ oculis ac manib; in celū sēꝑ intēta spm ab orōnib; nō relaxabat. ℟. Corde ⁊ animo christo canamus gloriā. In his sacris solēniis precelse genitricis dei marie. ℣. Laudē dicite deo nrō oēs sancti eius. In his. l. viij

Anna vero sic lamētante ecce āgel⁹ dñi astitit ei dicens. Anna anna. audiuit dñs deprecationē tuā. Ecce cōcipies. et in oēm terrā exiet sonus seminis tui. Angelus enī dñi descēdit ad ioachi: ⁊ dixit ei. Audiuit dñs deprecationē tuā: accede ⁊ sacrifica. Ecce nāq̄ȝ anna vxor tua concipiet ⁊ pariet. ℟. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā ⁊ obliuiscere pplm̄ tuū ⁊ domū patris tui ⁊ cōcupiscet rex speciē tuā. Qm̄ ipse est dñs de⁹ tuus. ℣. Induet te dñs vestimēto salutis ⁊ idumēto leticie circūdabit te. Qm̄.

Descendit itaq̄ȝ ioachim cū pa ¶ l. ix storib; suis. Stans aūt anna ad portā aureā: monitu angelico videt ioachim venientē. Occurrēs igit̄ ei āplexu pudico illū āplexata ē. Sicq̄ȝ de mutua visione leti: plis ꝑmisse certitudine securi: debitas humilium saluatori grās egerunt. Exultet igit̄ mund⁹ vniuersus: in hac sacroscā̄ celebritate btē anne mr̄is genitricis dñi nostri iesu xp̄i: qui cū deo patre ⁊ spū sctō viuit ⁊ regnat deus ꝑ infinita secula amē. ℟. Inclita stirps iesse virgā ꝓduxit amenā Ex qua ꝓcessit flos miro plenus odore. ℣. Hec ē virga dei mater flos ortus ab illa. Ex qua. Glīa. Ex. ps. Te deū. ℣. sac. Specie. In laud. ā. Emissiōes. de cōi. cpm. Acci

O rbis exultās celebret hoc ¶ xit. hy⁹ festū ꝓsequens annā mr̄em mr̄is xp̄i quā sacris credit actib; adeptā gaudia vite. Abrahe ples sacerdotū semen filia regū specimē hebreū stirpem sctōrū meritis ⁊ vita nobilitauit. Sterili vētre prius infecūda nutu diuino peperit mariā dñam reꝝ titulū floremq̄ȝ virginitatis. Hac mediante nr̄os iesu xp̄e tergereat⁹ noxia ꝓpulsans filie sue tue mr̄is prece ꝓpiciat⁹. Donet hoc nobis pietas paterna simul cum nato spūq̄ȝ sacro vt matris anne meritis iuuemur tēpus in omne. Amen. ℣. Elegit. ā. Celeste beneficiū introiuit in annā de qua nata ē nobis pia virgo maria. ps. Bened. Oratio

Deus q̀ beate anne tantā grām donare dignat⁹ es. vt beatissimā mariam mr̄em tuā in suo glorioso vtero portare mereretur. da nobis per intercessionem mr̄is ⁊ filie tue ꝓpiciatiōis abundātiā: vt quaꝝ memoriam pio amore āplectimur: eaꝝ precib; ad celestē hierl'm peruenire mereamur. Qui vi. ⌊ Meō. pantaleonis mart. ⁊ sāsonis cōfes. de cōi. cē. de cōi vni⁹ nō virginis. orō vts. Ad ix. ā. ⌊ Felix anna q̄dā matrona legitima btō ioachim ꝓmeruit generare filiā felicē nōie mariā ⌊ cē. vts. Et terminat̄ ad ix. ꝓpter festū btē marthe ¶ De sctā martha Ad vs̄ sup ꝑs. ā. ⌊ Que ē ista ⌊ de cōi vni⁹ virgis

Cp̄m. Qui gl̄iat᷑. ℟. Felix martha egregia quã iesus dñs amor noster ĩdeficiẽs valde plurimũ amauit. Cuiꝰ sacris p̄cibꝫ quatriduanũ fratrẽ suũ ab orcho suscitauit. ℣ꝰ. Dilexit dñs iesus beatã marthã cũ qua dignatus ẽ hospitari ⁊ pasci. Cuiꝰ. Gl̄ia. Cuiꝰ. hyꝰ. Virgis ꝓles. ℣. Diffusa. ã. O beata martha q̃ a pio hospite tuo suscitari fratrẽ tuũ ab orcho ĩpetrasti tuis p̄cũ votis ĩpetra nobis a sepulchris viciorꝝ suscitari ⁊ dignis virtutibꝫ adornari. p̄s Mag

Omp̄s sẽpiterne deus cuiꝰ fi- (Orõ lius in ede beate marthe hospitari dignatꝰ est. q̄s: vt eius meritis q̃ illũ placide suscepit. in ede polorꝝ misericorditer hospitari mereamur. Per eundẽ. Meõ. sctõrꝝ felicis. faustini. simplicii. ⁊ beatricis m̄rꝝ. ã. Istorꝝ. ℣. Letamini. Iste due orõnes dñr ad

Infirmitatẽ nr̄am ¶ vnũ p do. Orõ respice omp̄s deus. et q̄r pōdus ꝓprie actiõis grauat beati felicis martyris tui atq̧ põtificis intercessio gl̄iosa nos

Presta q̄s dñe: vt si- ¶ ꝓtegat. orõ cut ppl̄s christianus martyrꝝ tuorũ simplicii faustini ⁊ beatricis tp̄ali solennitate cõgaudet: ita ꝑfruat᷑ eterna. et qd̄ votis celebrat: comprehendat effectu. Per xp̄m. Meõ. scti lupi epi ⁊ confes. ã. Similabo. ℣. Justũ deduxit. orõ. Da q̄s. Inuit. hyꝰ. ã. p̄i ℣. ⁊ ℟. de cõi vnius virginis. l. j.

Beata martha xp̄i hospita hierosolimitano pago bethanico regali. ex ꝓgenie syro p̄re. eucharia m̄re extitit oriunda. Ipse pater eius syrie et maritime: multarꝝ quoq̧ orarum dux extitit. Tria aũt oppida. scilicet. magdalũ ⁊ bethaniã vtrãq̧. ac hierosolimitane vrbis partẽ. martha cũ sorore sua iure hereditatis materne possidebat. ℟. Diffusa. l. ij.

Nusq̧ aũt legit᷑ beatã marthã virꝝ habuisse. Ministrabat aũt dño nobilis hospita. ⁊ sororẽ pariter ministrare volebat. quia sibi videbatur ꝙ ad seruiendum tanto hospiti non sufficeret etiã totus mundus. Lectio tertia.

Post ascensionẽ vero dñi in celũ cũ facta esset dispsio discipulorꝝ: ipsa cũ fratre suo lazaro. ⁊ sorore sua maria magdalene. necnõ ⁊ btõ maximino: qui eas baptizauerat. ⁊ cui a spũ sctõ fuerãt cõmendate: multiq̧ alii ablatis remis velis ⁊ gubernaculis oĩbusq̧ alimentis ratibꝫ: ab infidelibꝫ includunt᷑. Qui dño duce marciliam peruenerunt l. iiij

Tandẽ territoriũ aquense adeunt. ⁊ ibidẽ populum ad fidẽ cõuertũt. Erat aũt btã martha valde facũda. ⁊ in oĩbꝫ valde gratiosa. Per septẽ ãnos glãdibꝫ. radicibꝫ. herbis crudis. pomisq̧ siluestribꝫ ac rodikis. ⁊ arborꝝ boletis vina vitans. asprimã vitã ducebat. Cingulo nodoso setis eq̄nis ita se strīgebat: ꝙ sepe ex carne sua inde putrefacta vermes affluebãt. In celestibꝫ sẽper intẽta: centies ĩ die. cẽties ĩ nocte genua flectebat. l. v

Erat aũt tunc tẽporis sup rodanũ iuxta rupẽ in quodã nemore inter arelatẽ ⁊ auinionẽ versus occidentalẽ plagã dracho magnꝰ. medius piscis ⁊ mediꝰ animal. grossior boue. lõgior equo Habẽs os ⁊ caput leonis: dentes eq̄nos: scindentes vt ensis acutꝰ. comas eq̄nas. dorsũ acutũ vt dolabrũ: scamas piscinas scindentes. pedes vrseos. caudã vipeream Quẽ duodeci leones ⁊ totidẽ vrsi supare

Multos transeũtes ¶ neq̄bãt. l. vj. hõies asinos ⁊ boues ꝑimebat. et naues q̃ p rodanũ transibãt: subuertebat. Veniebãt aũt ppl̄i armati: ⁊ illũ ꝑimere neq̄bãt. Proiectꝰ a nemore ĩ fluuiũ

Qũ aũt ĩcole illũ ¶ latitabat. l. vij ꝑimere neq̄ssent: audita fama btẽ marthe miraclis chorruscãtis: eã rogauerũt. vt dictꝰ dracho expelleret᷑ a finibꝫ eorũ. Que btã virgo iuit ad locũ. et reppit drachoẽꝫ ĩ nemore hõiem quẽ viuũ iugu

Lũc ipsa ¶ lauerat comedẽtẽ. l. viij sup ipsũ eiecta aqua bñdicta quã secũ tulerat. ⁊ ligneo sctẽ crucis signo ei

ostenso: dracho stetit imot⁹ vt ouis. Quē ipsa cigulo ꝓprio alligauit. Et illico idē dracho a ppl'o lāceis et lapidib; extīct⁹ est.

Quadā vice dū btā martha apd̄ (l. ix auinionē an̄ fores vrbanas mlti- tudini gentiū p̄dicaret: q̇dā iuuenis vo- lens eā audire et videre: remigio carēs ce- pit natare: sed cursu flumīs veloci imer- git. Cū aūt remigiis nō posset inueniri scd̄a die circa nonā iuentū est corp⁹. et po- situ fuit an̄ pedes btē marthe. Illa vo in modū crucis solo p̄strata taliter orauit. Adonay dn̄e iesu xp̄e. q̇ frem meum dile ctū tuū resuscitasti: respice mi hospes ca re ad fidē circūstantiū. et resuscita puerū istū. Et apphēsa manu dicti pueri mox viu⁹ surrexit: et baptisma sacrū suscepit.

Cē. de cōi vni⁹ virgis. Ad b⁹. ā. O piissima mar tha piū hospitē tuū p nobis dep̄care vt q̇ frēm tuū ab orcho suscitauit tuis sacris p̄cib⁹ exaudi bilib; nos a sarcofagis vicioꝝ resuscitet et faci at viuere i celis. p̄s. Bn̄d. Loro vt̄s. Meō. sctōꝝ mr̄ꝝ simplicii faustini. ā. Sāguis sctōꝝ. V. Ju- storꝝ. orōnes vt̄s. Meō. scti lupi. ā. Serue bone. Orō. Da q̄s. Ad hos. ā. de laud. Ad vs̄ super mag. ā. Adonay dn̄e iesu xp̄e iperator celoꝝ hu milime hospes btē marthe q̄sum⁹ clemētiam tuā vt meritis egregie hospite tue hic digne vi uere et in celis cū ea nos facias letari. p̄s. Mag orō vt̄s. ¶ Meōria sctōꝝ abdō et sēnes. ā. Istoꝝ.

Deus q̇ sctis tuis ¶ ē. V. Letamini. Orō abdon et sennē ad hanc gl'iam veni- endi copiosū munus gr̄e cōtulisti. da fa- mulis tuis suoꝝ veniā pctōꝝ. vt sctōꝝ tuoꝝ intcedētib; meritis: ab oib; aduer sitatib; mereamur liberari. Per do. l. j.

In dieb; illis. Valerian⁹ dixit ad ab don et sennem. Consulite natalib; vr̄is: et sacrificate deo soli. Qd̄ si nō fece- ritis: pibitis a morsib; feraꝝ. Illi aūt cō tēnentes et expuentes i simulachrū: dixe- runt ad valerianū. Jā fac qd̄ factur⁹ es. Tunc iussit valerian⁹ sub voce p̄conis vt cū plumbatis cederent: dicens. Deos blasphemare nolite. Et iussit eos duci i āphiteatrū: vt feraꝝ morsib; cōsumerēt.

Tunc dixit valerian⁹. Dimit ¶ l. ij tantur duo leones: et vrsi quattuor. Qui cū dimissi fuissēt: venerūt rugiētes ad pedes sctōꝝ martyꝝ abdon et sennes. et nullaten⁹ recedebāt a pedib; eoꝝ: s; ma- gis custodiebant eos. Et dixit valerian⁹. Claruit ars magica eoꝝ. Et nemo po- terat ad eos accedere: ꝓpter ipetū feraꝝ.

Valerian⁹ furore replet⁹ iussit (l. iij gladiatores itroduci cū trib; den- tib; gladioꝝ: vt ipsi eos intficerēt. Qui cū pcussi fuissent. ligauerūt pedes eoꝝ ex iussu valeriani: traxerunt et iactauerūt eos an̄ simulachrū solis. iuxta āphitea- trū. et iacuerūt corpora ad exēplū xp̄iano- rū trib; dieb;. Post triduū q̇dā venit q̇ri nus nōie. q̇ manebat iuxta āphiteatrū. et collegit noctu corpora. et recōdit i archa plūbea in domo sua tr̄io kl'. augusti. cē de cōi ¶ De sctō germano antissiodorēsi epo. ā. Similabo. cū cet. cē. de cōi vt i dup. orō. Exau-

Presta q̄s ops de⁹: vt btis(di. vel orō simi germani cōfessoris tui atq; pōtificis. cui⁹ exēpla miramur et colim⁹: et si equari factis ei⁹ non possumus: saltē vestigia seq̇. et fidē nobis cōtingat imita

Igit germa⁹ antissiodo- ¶ ri. p o. l. j rensis oppidi indigena. fuit paren- tib; splendidissimis pcreat⁹. Et ab ipis infātie rudimentis studiis liberalib; in stitut⁹. i quo doctrine collatio cū igenii vbertate cōsentiens. eruditissimū dupli cato bono. id ē nature et idustrie reddide rūt. Atq; i eo vt pfectio lrāꝝ plena cōflu eret: post auditoria gallicana intra vrbē romā. iuris scientiā plenitudini pfectio nis adiecit. Qui dū multiplici laudis lu ce resplenderet: sublimē genere diuitiis et moribus sortitur vxorē. Quē toge p̄co niis preminentem, protin⁹ respublica ad honoꝝ presūpsit insignia, ducat⁹ culmē, et regimen per prouincias conferendo. l. ij

Sed ꝛ clerici oēs cunctaqꝫ nobilitas et plebs vrbana vel rustica in vnā venere sententiā. et germanū epm oim vna vox postulat. Suscepit itaqꝫ sacerdotiū inuitus. Sed mox deserit mundi militia. celestis assumit. seculi pōpa calcatur. humilitas cōuersationis eligitur. vxor in sororē mutat ex cōiuge. substantia dispensat in pauperes. pauptas ābit. Ex ea vero die qua sacerdotii sūpsit exordiū vsqꝫ ad extremū vite. tanta abstinentia corporis aīam suā pauit vt nunꝙ panē frumenti: non vinū non acetū non oleū. non legumē. nunꝙ vel salē ad vsū condiēdi saporis accepit. ℞. iiij

Sane die resurrectiōis vel natiuitatis dn̄ice: singule potiones sumebant. Jn quibꝫ ita vini sapor aq̄s nimiis diluebat: vt aceti austeritas largis permixtionibꝫ solet tēperari. Jn refectionibꝫ primū cinerē prelibauit. deīde panem ordeaceū sumpsit: quē tamen excussit et moluit. Et cū hic cibus grauior ieiuniis indicit. nōnunꝙ nisi vespere interdū ī ebdomada media: plerumqꝫ die septimo Jndumentū cucula ¶ ponebat. ℞. v

ꝛ tunica: indiscretis fuere temporibus. Nā neqꝫ in hyeme accessit adiectio nec qꝫ estate leuamen admissū est. Noctibus vero nunꝙ vestimentū. raro cingulū. raro calciamenta detraxit ℞. vj

Jgitur quadā die matutinali solennitate pfecta. dum cū episcopis q̄ tunc aderant sermonē de religione conferret: tristissimā ptulit mentionē. Cōmēdo vobis inq̄t fr̄es carissimi transitū meū. Videbar eni michi p nocturnū soporē: a dn̄o nr̄o viaticū pegrinatur⁹ accipere. Et cū causā pegrinationis inq̄rerem: ne timeas inquit ad patriam non ad peregrinationem te dirigo: vbi habebis quietem ꝛ requiem sempiternā. ℞. vij

Jnterpretabant alio intellectu sōniū sacerdotes: sed ille studiosius cōmēdabat extrema dicens. Bene noui quā patriā de⁹ suis famulis repromisit. Fcm̄ est igitur vt post aliquot dies seq̄ret corporis incōmodū. Quo ingrauescēte ciuitas tota turbatur. accelerabat transitū qui vocabat ad gloriā. ꝛ fessū a laboribꝫ dn̄s inuitat ad premia ℞. viij.

Regina placida deposito īperii supercilio: occurrit pauperi. requirit īfirmū. tribuens quicq̄d ab ea beneficii postulat. Specialiter sane petiit qd̄ illa in uita cōcessit: vt gleba corporis sui patrie redderet. Visitantiū vero tāta fuit diebus ac noctibus multitudo: ꝙta aut admisit aditus: aut domus recepit. Septimo incōmodi die. ad celos aīa felix ꝛ beata transfertur. Hereditas deinceps relicta diuidit. partē presumpsit īperium: partem vendicant sacerdotes. ℞. ix

Et quod fieri de opibus solet: nascit de exiguitate cōtentio. dū deest qd̄ capiant. Solū benedictionis heres casulā cum sctīs regina suscepit. Cuculā cū interiore cilicio petrus epūs vsurpauit. Sex vero antistites vt aliq̄d monimēti ex successione sctitatis acciperēt: disrūpere qd̄ superfuerat maluerunt. Vnus palliū. cingulū alter accepit. Duo tunicam: duo sacculum diuiserunt ¶ Cetera de cōi vnius confessoris episcopi. Jn vesperis fit memoria sancti petri ad vincula. ā ¶ Solue iubente deo terrarum petre cathenas qui facis vt pateant celestia regna beatis. ℣. Jn omnem terram exiuit sonus eorum. Oratio

Deus qui beatum petrū apostolū a vinculis absolutū illesum abire fecisti. nostrorū q̄s absolue vincula peccatorum: et omnia mala a nobis propiciatus exclude. Per dominū ¶ Memoria machabeorum. ā ¶ Jstoꝝ. ℣. Letamini. Oratio

Fraterna nos domine martyrum tuorum corona letificet: que et fidei nostre prebeat incitamēta virtutū. ꝛ multiplici nos suffragio cōsolet. P xp̄m.

Meõ. eusebii epi ⁊ mart. ã. Hic est vir. ℣. Gl'ia
⁊ honore. Orõ. Infirmitatẽ. Meõ. exupii epi
ã. Similabo. ℣. Iustũ. Orõ. Da q̃s. Meõ. sã-
ctarum virginũ fidei spei caritatis ⁊ sapiẽtie.
ã. In celis gaudent virgines ⁊ cãtant canticũ
nouũ ante dei thronũ q: notũ fecit dñs saluta
re suũ. ℣. Filie regũ delectauerũt te In honore
Exaudi nos de⁹ salutaris nr̃ (tuo. orõ
vt sicut de beataꝝ virginũ marty-
rũq; tuaꝝ fidei spei et caritatis festiuita
te gaudemus: ita pie deuotionis erudia-
mur affectu. Per do. Si festũ sc̃ti petri ad
vincla die dñico euenerit ipo die fiet Inuit.
Tu es pastor ouium princeps apostoloꝝ. Ti
bi tradite sũt claues regni celoꝝ. ps. Veñ. hy⁹
Iam bone pastor petre clemens acci
pe vota precantũ et peccati vincu-
la resolue tibi potestate tradita qua cũ-
ctis celũ verbo claudis aperis. Annue
xpe. ã. de noct. pi ⁊ ℣. de cõi apl'oꝝ. Lectio pria
Cũctis ecclesie sc̃tẽ dei fratribꝫ sciendũ ẽ
qua de causa celebretur festiuitas
sancti petri ad vincula kalendis augu-
sti. Dux quidã erat romanoꝝ nõie qui-
rinus filiã habẽs gutturnosã: qui tene-
bat beatũ papã alexandrũ pro fide chri-
sti in carcere clausũ. ℞. Ecce ego. de cõi. l. ij
Ipsa vero puella pergebat sepissime
ad carcerẽ vbi beatus alexãder pa
pa cathenis tenebatur ligatus. et deo-
sculabatur cathenas quibus ipse ligat⁹
erat: scilicet ob grãm recuperãde sanita
Cui beatus ale (tis. ℞. Tollite. l. iij
xãder ait. Noli filia mea noli oscu
lari has cathenas: sed quere boias sãcti
petri ⁊ osculare illas: quibus vinct⁹ fuit.
⁊ inde recipies sanitatẽ. Que mox ad pa
trem suũ veniens: narrauit ei sicut audi
erat a prefato papa. ℞. Cornelius cẽturio
vir religiosus ac timens deũ vidit manifeste
angelũ dei dicentẽ sibi Corneli mitte ⁊ accersi
symoẽꝫ q̃ cognominat᷑ petr⁹ hic dicet tibi q̃d te
oporteat facere. ℣. Cũ orasset corneli⁹ nondũ i
xpo renatus apparuit ei angelus dicens. Cor
neli. Gloria. Hic. In sc̃do noct. de cõi. l. iiij
Quod audiẽs pater puelle misit hie-
rosolimã nuncios: q̃ diligentissi-
me pq̃rentes carcerẽ vbi apl's fuerat: ca
thenas etiã quibꝫ vinctus fuerat: maxi-
mo studio secũ afferrent. Qd ita factũ ẽ
Nã allatas boias pfata puella deoscu-
lãs: illico recepit sanitatẽ. ℞. Vidi cõ. l. v
Sicq; beatus alexander exiens de car
cere: constituit celebrari hanc solẽ-
nitatẽ kl. augusti in honore beati petri.
In qua etiã vt fert᷑ solẽnitate: solit⁹ erat
omĩs ppl's romanus illas cathenas deo-
sculari deuote. ℞. Isti sunt. l. vj
Fecit etiã edificari ecclesiã in illius
honorẽ: q̃ adhuc vsq; in hodiernũ
diem vocatur sc̃ti petri ad vincula. Pre
fatus autẽ papa sedit i sede romana an-
nis decem. duobꝫ diebꝫ. et cõstituit aquã
sparsionis cum sale benedictã. ℞. Petre
amas me tu scis dñe quia amo te. Pasce oues
meas. ℣. Symõ iohannis diligis me plus his
tu scis dñe q: amo te. Pasce. l. vij. Scdm ma-
In illo tp̃e: Venit iesus in theum
partes cesaree philippi. ⁊ interroga
bat discipulos suos dicens. Quẽ dicunt
hõies esse filiũ hõis: Et r̃. Om. veñ. bede.
Philippus vt lucas testat᷑ erat tetrar
cha yturee ⁊ trachonitidis regiõis. Hic
ergo statuẽs ciuitatẽ i loco vbi iordanis
ad radices orit᷑ libani mõtis. ⁊ ẽ termin⁹
iudee contra septẽtrionalẽ plagã: appel
lauit eã cesareã philippi. In cui⁹ partes
veniẽs iesus introgabat discip'los suos
dicẽs. Quẽ dicunt homines esse filium
hominis. Tu autem. ℞. Isti sunt l. viij
Non autẽ quasi nesciens de se sẽten
tiã vel discipuloꝝ vel extraneoꝝ
inq̃rit: sed ideo discipulos quid de se sen
tiant interrogat: vt confessionem recte
fidei illorum digna mercede remuneret
℞. Fuerũt sine querela. Lectio nona
Nã sicut interrogatis generaliter:
p omnibꝫ petrus respõdit: ita q̃d

petro dn̄s respondit in petro oībꝫ respō-
dit. Et ideo q̄d alii de se sentiant inq̄rit
vt expositis primo sententiis errantiū:
discipuli ꝑbarent̄ veritatē sue cōfessiōis
non de vulgata opinione sed de ipso per
cepisse dn̄ice resurrectionis archano. ℞.
Solue iubente deo terraꝝ petre cathenas. Qui
facis vt pateāt celestia regna beatis. V⁹. Quod-
cunqꝫ ligaueris super terrā erit ligatū ꝛ in ce
lis ꝛ quodcūqꝫ solueris super terrā erit solutū
ꝛ in celis. Qui. Gloria. Qui. ps. Te deum. V.
sacerd. Annunciauerunt. In laudibus ā.
Hoc est preceptū meū vt diligatis inuicē
sicut dilexi vos ps. Dn̄s reg. ā. Maio
rē caritatē nemo habet vt aīam suā ponat q̄s
ꝑ amicis suis. ps. Jubilate. ā. Vos amici mei
estis si feceritis q̄ ego precipio vobis dicit dn̄s.
ps. Deus de⁹. ā. Beati mundo corde q̄m ipsi
deū videbunt. ps. Bened. ān. In patientia ve
stra possidebitis aīas vestras. ps. Laud. Cpm
Petrus q̄dē seruabatur in carcere.
orō aūt fiebat sine intermissione
ab ecclesia ad deū pro eo. Deo grās. hy⁹.
Exultet. V. Nimis. ān. Quodcūqꝫ ligaueris
super terrā erit ligatū ꝛ in celis et q̄dcunqꝫ sol
ueris super terrā erit solutū et ī celis dicit dn̄s
symoni petro. ps. Bened. Orō vt s̄. Meō. ma
chabeoꝝ. ā. Sāguis sctōꝝ. V. Justoꝝ. Orō vt s̄
Memoria eusebii. ā. Volo pater. V. Justus vt.
Orō vt s̄. Meōria exuperii. ā. Serue bone. V
Posui adiuto. Orō. Da q̄s. Meōria virginū
ā. Tunc surrexerunt. V. Adducentur regi vir-
gines post eā. Proxime. Orō vt s̄. Si dn̄ica fue
rit ad processionem. ℞. Solue iubente. Ad ho
ras ā. de laudibus ¶ Ad tertiam. Capitulū
Angelus dn̄i astitit ꝛ lumē refulsit
in habitaculo carceris. percussoqꝫ
latere petri excitauit eū dicens. surge ve
lociter. ꝛ ceciderūt cathene de manibꝫ ei⁹
Deo grās. ℞. In oēm terram. nec dr alla
¶ Ad sextam. ā. Vos amici. Cpm
Solue iubente deo terrarū petre ca-
thenas qui facis vt pateant celestia re-
gna beatis. Deo grās. ℞. Constitues eos

¶ Ad nonam. ā. In patientia. Cpm
Dixit āgelus ad petrū. circūda tibi
vestimentū tuū et seq̄re me. Deo grās.
℞. Nimis. V. Dedisti hered. ¶ Ad vs̄. ā. Jura
uit. ps. Dixit dn̄s. ꝛ cē. cpꝫ. Angel⁹ dn̄i. vt ad. iii
hy⁹ ꝛ V. vt s̄. ā. Petrus ad se reuersus dixit nūc
scio vere q: misit dn̄s āgelū suū ꝛ eripuit me de
manu herodis ꝛ de oī expectatiōe plebis iudeo
rū. ps. Mag. Orō vt s̄. Si fuerit dies sabbi ter-
minat̄ ad ix. ꝑpt̄ festum susceptiōis sctē crucis
Et dicet̄ ad ix. ā. Petr⁹. Officiū autē de susce
ptiōe q̄re īfra post iuēt. sci steph. Meō. sci steph.
pape ꝛ mart. ā. Hic ē vir. V. Gloria ꝛ ho. Orō
Deus q̄ nos bti stephani martyris
tui atqꝫ pontificis annua solēni-
tate letificas. concede ꝑpicius: vt cuius
natalicia colimus: de eiusdē etiā ꝑtecti-
one gaudeamus. Per dn̄m. Lectio prima
Tēporibꝫ valeriani ꝛ galieni multi
christianoꝝ cruciabant̄ Dederūt
autē talē legē: vt q̄ diuulgasset vbicūqꝫ
christianū: facultates ipsius acciperet: ꝛ
honoraret̄ a principe. Tunc misit vale-
rianus exercitū militū: et tenuit beatū
stephanū epm. ꝛ cum eo multos clericos
ꝛ presbiteros ꝛ dyaconos Lectio secunda
Qui dū adductus fuisset: multi chri
stiani cū lachrimis eum insecuti
sunt. Cui valerianus dixit. Tu es q̄ cō
tra rem publicā suasionibus malis po-
pulū euertis: Respondit beatus stepha-
nus: ꝛ dixit. Ego enī non euerto: sed mo
neo ne pereant cū diabolo ineternū Va
lerianus iracundia plenus: dixit. Modo
tu peribis. ꝛ alii viuent. Et iussit eū du-
ci ad templū martis: ꝛ ibi eū capite trū-
cari: si non adoraret deum martem L. iii
Tunc beatus stephan⁹ ductus est fo
ras murū porte appie: ad templū
martis ꝛ dixit. Dn̄e deus pater dn̄i nr̄i
iesu christi qui destruxisti turrē confusi-
onis: destrue et hunc locum diaboli: vbi
anime pereunt innocentum. Et subito
factū est tonitruū magnū: et ruit tēplū.

Quod videntes milites fugerunt: et dimiserunt eũ viuum. Hec audiens valerianus q̇a multi christiani essent cũ eo misit militũ exercitum. Et dũ missam celebraret: in eodẽ loco sic in sua sede decollat⁹ ẽ: sub die quarto nonas augusti. cẽ. de cõi. ¶ In vigilia inuẽtionis sctĩ stephani sociorũq̇ꝫ eius. Ad vesperas ãn

Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt ⁊ viuẽt nomina coꝝ ineternũ. ã. In circuitu tuo dñe lumen est quod nunq̄ deficiet vbi constitu isti lucidissimas mansiones ibi requiescunt sãctorũ anime. ã. Fulgebunt iusti ⁊ tanq̄ scintille in arundineto discurrent iudicabunt nationes ⁊ regnabunt ineternũ. ã. Iustorum semita quasi lux splendens procedit ⁊ crescit vsqꝫ ad pfectum diem. ã. Ecce merces sanctoꝝ copiosa est apud deũ ipsi vero mortui sunt pro christo

Sancti ⁊ iusti ⁊ viuẽt ineternũ. Cpm in dño gaudete. vos elegit deus in hereditatem sibi. Deo grãs. ℟. Igitur. secundũ de matut. hy⁹. Sanctorum meritis Hi sũt quos. Te sũma. de cõi. ℣. Letami. ã. Ostendit sanctus gamaliel per visũ luciano sacerdoti tres calathos aureos rosis repletos. ⁊ quartũ argentũ croco plenum ⁊ dixit hi sũt nostri loculi ⁊ nostre reliquie hic autem sanguineas habens roseas loculus est sancti stephani qui solus ex nobis martyrio meruit coronari. Orõ de matut. Si die dñico euenerit: fiet nichilominus de sancto stephano. ¶ Inuitat. Adoremus regem magnũ dñm. Qui in sctis suis semper ẽ mirabilis. ps. Venite. hy⁹. Sãctoꝝ meritis. vt in vesperis. In primo noct. ã. Luciano venerabili presbitero q̇escenti in stratu suo de reuelatione sctãꝝ reliquiarum ꝓthomartyris stephani talis diuinitus ostensa est visio. ps. Beatus vir. ã. Dũ adhuc pene vigilaret vir venerandus tanq̄ in excessu mentis repente est effect⁹. ps. Quare fre. ã. Vidit igitur assistere sibi virũ etate senẽ statura ꝓcerũ vultu decoꝝ. ps. Cũ inuo. ℣. Letamini. l. j

Lucianus misericordia dei indigẽs: ⁊ oĩm hõim minimus: presbiter ecclesie dei que est in villa caphargamala in territorio hierosolimitano: oĩbus sanctis qui sunt in christo iesu in vniuerso mundo in dño salutẽ. Quod apparuit mee pusillanimitati a deo ter de reuelatione reliquiaꝝ beati et gloriosi prothomartyris stephãi ⁊ primi dyachoni christi. ⁊ nichodemi qui in euangelio script⁹ est. ⁊ gamalielis qui in actibus aplorum nominatur: necessarium duxi vestre in christo pandere dilectiõi: imploratus ac magis iussus a sancto ⁊ dei cultore patre auito presbitero: vt scdm consũmatam fidem interroganti quasi filius pr̃i obediens: ⁊ sicut cognoui cũ omni simplicitate impiger indicarem omnem veritatem. ℟. Beat⁹ gamaliel doctoris gentiũ pauli didascalus apparuit sacerdoti luciano in vestitu candido amictus pallio. Et virgam manu gestabat auream. ℣⁹. Calciatus caligis in supficie deauratis quasi deãbulãs corã eo. Et

Die vero parasceues hoc est ¶ l. ij. sexta feria que est tertio nonas decembris consulatus honorii decimo. et theodosii sexto augustorum: adueniẽte nocte dormiens in cubili meo in loco sãcti baptisterii: in quo consuetudo michi erat dormire. ⁊ custodire ecclesiastica que erant michi in ministerio tradita: hora tertia noctis que est prima custodia noctis vigiliarum. quasi in extasi effectus semiuigilãs: vidi virum senem lõgum ieroprepem: hoc est dignum sacerdotem. canum. barbam prolixam habentẽ. palliatum alba stola cui inerant gẽmule auree: habentem intrinsecus sancte crucis signum ⁊ virgam auream in manu habentẽ. ℟. Igitur dissimulata gamaliel deãbulatione venit ad eũ ⁊ virga quã manu tenebat tetigit illũ vocãs eũ t̃tio. Luciane luciãe luciane surge. ℣. Cui sacerdos respondit qui es dñe at ille dixit ad eum. Luciane. l. iij

Et veniens vir ille stetit ad dexterã meam: ⁊ aurea virga pulsauit me

ter vocans nomine meo dicens. luciane
luciane luciane Et dixit michi greco ser
mone. Vade i ciuitatē que dicitur helya:
que est hierl'm: ꝛ dic sancto iohanni qui ē
in ea epūs. Quādiu clausi sumus ꝛ nō
aperis nobis: Et maxime: qꝛ in tēpori-
bus tuis oportet nos reuelari. R. Vade
luciane et dic iohāni epo hierosolimitano vsq̄
quo clausi sum⁹ vsq̄quo nō aperis nobis. Tu
is eteni tēporibꝫ reuelandi sum⁹. V. Aperi no
bis velocius vt p nos ostium mīe sue humano
generi apiat de⁹ Tuis Glia Tuis In. ii. noct.
ā. Vir dei gamaliel ait luciano nō mei solūmo
do causa solicitus sū sed poti⁹ pro illis q̄ mecū
sunt. ps Verba. ā. Isti eteni maximo digni sūt
honore venerari i terris quos in celis rex regū
imensa cumulauit glia. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ān
Cū ergo sint apud deū meritis excelsi apd ho
mines loco tenent humili. ps. Domie quis
habitabit. V. Exultent iusti. l. iiij

Aperi nobis festinanter monumen
tū vbi in negligentia posite sunt
nostre reliquie: vt per nos aperiat deus:
ꝛ christus eius ꝛ spūs sanctus ostium cle
mentie sue in hoc mundo. Periclitatur
enī seculū hoc ex multis casibus: qui in
eo fiunt quotidie. Et non tm̄ solicitus
sū pro me: q̄tum pertinet michi de his q̄
positi sunt mecū. Et respondi ei dicens.
Quis es tu dn̄e: ꝛ qui sunt tecum: R. Lu
cianus presbiter dixit. dn̄e tu q̄s es ꝛ q̄ sūt tecū
at ille. ego sū gamaliel pauli quondam doctor
apl'i. q̄ autē iuxta me q̄escit. Ipe est dn̄s stepha
nus. V. Qui a iudeis hierosolimis lapidat⁹ ad
lacerandū bestiis et auibꝫ ē positus per dei p-
uidentiam permansit intactus. Ipse est l. v

Et respondit michi. Ego sū gamali
el: qui paulum apl'm nutriui: ꝛ fi-
dem docui in hierl'm. Et qui mecū est in
oriental parte monumenti iacens: ipse
est dn̄s meus stephanus: qui lapidatus
est a iudeis ꝛ principibus sacerdotum in
hierl'm pro christi fide. foris portā que est
ad aquilonē: que ducit ad cedar. vbi die

ac nocte iacuit piectus: vt sepulture nō
daretur scd'm pricipum iussa: vt a feris
consumeretur corpus eius. Ex dei autē
voluntate non tetigit eū vnum ex his.
non fera. non auis. nō canis. R. Cū scirē
ego gamaliel sanctitatē christi athlete stepha-
ni ꝛ fidē eius ac deuotionē credens me in resur
rectionē partē habiturū cū eo feci eū sepeliri.
In monumento meo nouo. V. Auditor dn̄i ni-
chodem⁹ ibidē sepult⁹ ē ꝛ abibas fili⁹ me⁹ mecū
ē repositus ibi req̄escit btūs stephan⁹. In. l. vj

Eadē vero nocte apparuit ipse dn̄s
gamaliel cuidā monacho nomie
migecio. innocenti ꝛ simplici viro. Cui
ꝛ dixit. Vade ꝛ dic luciano presbitero. Va
ne laboras in aceruo illo: nō ibi sumus
modo. Sed quere nos in alia parte: in lo
co qui syriace dicitur de bathalia: id est
virorum bonoꝝ possessio. R. Sacerdos dei
lucianus prostrauit se in oratione laudans de
um et dicens. domine iesu christe si est hec visio
ex te. Presta vt iteꝝ ac tertio manifestetur mi
chi. V⁹. Vt confisus fiducialiter annunciem re
uelationem sanctorum seruorum tuorū. Pre-
sta. Gloria patri. Presta. In tertio noct. ān. In
ieiuniis et orationibus constituto apparuit
iterum sanctus gamaliel luciano presbitero
dicens. quare dissimulasti frater. et non retu-
listi que dicta sunt tibi iohanni episcopo. ps
Conserua me. ān. Nonne vides quanta sit
siccitas et tribulatio in toto mundo. et tu
negligenter agis. ps. Domini est terra. ā
Surge ergo et vade dic iohanni episcopo
vt aperiat nobis et faciat locum orationis
vt per nostram intercessionem misereatur
dominus populo suo. ps. Beati quorum. V.
Iusti autem imperpetuum. Lectio septima.

Nos igitur iuimus ad aceruū: et fo-
dientes nichil inuenimus. Cōuer
timus autē nos ad monumentū illud:
vbi monacho ipsa nocte apparuerat: et
fodientes inuenim⁹ tres thecas: scd'm qd
apparuerat michi. Inuenim⁹ igit altissi
mis lr̄is scriptū lapidē obrutū habētem

ita. Cheliel qd iterpretat stephanus dei: ꝛ nardã qd interpretat nichodemus. ꝛ gamaliel. Hoc interpretatus ē papa iohãnes: sicut ꝛ ipse audiui ab ipso sãcto epo. ℟. Sanctus gamaliel in visu dixit luciano diligenter aĩaduerte q̃ dico ꝛ stati posuit coram eo tres calathos aureos. Et quartus argenteus plenus erat croco. ℣. Unus ex tribus calathis rubentes habebat rosas tanq̃ sãguinē alii vero duo referti erãt rosis albis. Et. l. viij

S tatim ergo renunciaui epo: cũ esset in lidda: que est diospolis in sinodo agens. Qui assũpsit secũ duos alios episcopos. eleutheriũ de sebaste. ꝛ eleutheriũ de hierico. ꝛ venerunt ad locũ. Qui cũ aperuissēt dñi stephani thecã: statim terremotus factus est. ꝛ tanta suauitas ꝛ fragrãtia odoris inde egressa est: quãtã nullus hõim se meminit audisse vel sensisse: ita vt putaremus nos in amenitate paradisi esse positos. ℟. Uides o frater luciane hos calathos hic rosas habens pulcherrimas loculus est preciosi martyris stephani. Qui solus ex nobis martyrio meruit coronari ℣. Introgressus ostiũ sepulchri inuenies eum in parte orientali. Qui solus   Lectio ix.

M ultitudo nãq3 populi aderat nobiscũ. Inter quos plurimi erãt infirmi variis langoribz. Et in ipsa hora de odore suauitatis eius septuaginta et tres anime curate sunt. Et osculantes sanctas reliquias iterum clauserunt. et tunc cũ hymnis ꝛ psalmis: portauerunt reliquias beati stephani in sanctã ecclesiam syon: vbi et archidiaconus fuerat ordinatus. Translate sunt autem reliquie ipsius martyris septimo kl. ianuarias. ℟. Sanctus iohannes episcopus lachrimatus pre gaudio benedixit deũ et dixit ad lucianum presbiterũ oportet me inde transferre beatũ prothomartyrē stephanũ. Qui tanq̃ angelus apparuit positus in contione hõim. ℣. Qui primus apud iudeos dñica bella peregit ꝛ iesũ a dextris virtutis dei stantē videre promeruit. Qui. Gloria patri. Qui. ps. Te deum ℣. sacerd. Exultabunt sancti. In laudibus. ã.

R egressus lucianus presbiter a sancto iohanne epo iussit vt consurgerent oẽs diluculo ꝛ foderent in aceruo illo vbi putabant esse corpora sanctoꝝ. ã. Apparuit sanctꝰ gamaliel cuidã monacho nõie migecio innocenti et simplici viro dicens ad eũ vade ꝛ dic luciano iuanum laboras in aceruo illo non ibi sumus modo. ã. Ibi olim positi fuimus exequiaꝝ tempore planctus nunc quere nos in illo loco qui dicitur bonoꝝ viroꝝ possessio. ã. Audiens ergo lucianus sacerdos verba monachi migecii benedixit dñm q2 inuentus est ꝛ alius testis in reuelatione sanctoꝝ. ãn. Dũ inuentũ esset sacratissimũ beati stephani corpus statim terremotus factus est magnus atq3 oẽs qui aderãt odor perfudit suauissimus. Capitulum Sancti per fidem.   Hymnus

S ãcte dei preciose prothomartyr stephane qui virtute caritatis circunfultꝰ vndiq3 dñm pro inimico exorasti populo. H inde preces pro deuoto tibi nunc collegio vt tuo propiciatus interuentu dominus nos purgatos a peccatis iungat celi ciuibus G loria ꝛ honor deo vsquequo altissimo vna patri filioq3 inclito paraclito cui laus est et potestas per eterna secula. Amen. ℣ꝰ. Iustorum anime. ãn. Ex odoris mira fragrantia sanitas egrotis emanauit maxima septuaginta nanq3 et tres tunc a variis langoribus curati sunt homines ĩ inuẽtione corporis stephani dilecti sui martyris deum benedicẽtes. ps. Bened. Orõ

D eus qui es sanctorum tuoꝝ splendor mirabilis. quiq3 hodierna die beati stephani prothomartyris. et sanctorum nichodemi gamalielis atq3 abibon inuentionem gloriosam reuelasti. da nobis quesumus: in eterna leticia de eorum societate gaudere. Per dominũ. Ad hos ã. de laud. Si dñica fuerit. ad pces. ℟. Igit dissi. Ad iii. Cpm. Scti ꝛ iu. ℟. Letami all'a. Ad vi. cp. Reddet. ℟. Exultẽt. Ad ix. cpm

Sanctorũ sicut aquile iuuentus re-
nouabit̃: ⁊ florebunt sicut liliũ in
ciuitate dñi. ℟. Justi. Ad vš super ps̃. añ.
Dum inuentũ. Cpm. Sancti ⁊ iusti. hymn⁹
Sanctoꝝ meritis. tres ℣. vt̃s in primis vis̃
℣. Letamini ã. Hodie sanctus iohannes põti-
fex cũ maximo cleri plebisq̃ tripudio preciosi
ꝓthomartyris stephani reliquias in sanctam
transtulit ecclesiam syon vbi quondã archidia
coni functus est officio cuius pia apud deũ sit
pro nobis q̃sumus intercessio. ps̃. Mag. ¶ Orõ
vt̃s. Si fuerit sabbati terminatur ad ix. Mẽ.
ponii mart̃. de cõi cũ mẽ. mẽmii epi et confes.
Sixti pape. quere post officiũ susceptionis sã-
cte crucis ¶ Notandũ est autẽ: ꝙ si festũ bea-
ti petri ad vincula dñica euenerit: ipso die fiet
⁊ festũ suscept̃. transferetur in dñicã sequentẽ
Et festũ sãcti iustini fiet. iiij. fer. preced. Si au
tẽ festũ inuentionis sãcti stephani dñica eueñ.
fiet similiter. ⁊ festũ susceptionis scẽ crucis fe-
ria. iij. sequẽti celebrabit̃. Fiet aũt sẽper prima
dñica augusti nisi dicta festa modo quo supra
euenerint. ¶ In de susceptione sancte crucis
fient omnia sicut in exaltatione. exceptis lect̃.
⁊ orõne: vt infra inuenies Oratio
Deus qui vnigeniti filii tui dñi no
stri iesu christi precioso sanguine huma
num genus redimere dignatus es. cõce-
de propicius: vt qui ad adorandã viuifi-
cam crucem adueniunt: a peccatoꝝ suo-
rũ nexibus liberentur. Per eundẽ. Cõpl.
vt̃s. Ad hymnũ. Gloria tibi dñe q̃ surrexi
sti. Et sic in crastino ad hymnos. Lectio pria
Inter cetera dei magnalia illud eti-
am posteroꝝ mãdare curauimus
memorie: qualiter de⁹ ineffabili gr̃a sua
ex alto prospiciens parisiensẽ dignatus
sit visitare ecclesiã. Nam velut si aliq̃s
de arbore aliqua ramum amputaret: vt
alias transplantaret: ita dñs noster ie-
sus christus de gloriosa cruce illa in qua
ipse veraciter ⁊ misericorditer pro nobis
dignatus est pati: mirabili ordinatione
sua partẽ passus est auferri. et de oriente
in occidentẽ transferri: vt exinde parisiẽ-
sem ecclesiã ad honorẽ matris sue irra-
diaret. ⁊ ex eius fulgore totã galliã illu-
straret. Quod taliter diuina operante
clementia factum est ¶ Lectio secũda
Clericus quidã anselinus nõie nat⁹
parisii: genere cõmendabilis: sed
cõmendabilior moribus. cũ ceteris chri-
sti cõmilitonibus ad liberationẽ hierl̃m
perrexit. qui capta vrbe ⁊ a sordibus ydo
latrie per dei miam liberata: in ecclesia
gloriosissimi dñici sepulchri precentor cõ
stitutus. ibidẽ dño seruiturus remansit
Vbi crucẽ quãdã celeberrimã: de precio-
so dñice crucis ligno iuenit ⁊ habuit. L. iij
Non imemor itaq̃ natalis soli. imo
anime sue. ⁊ parisiensis ecclesie: q̃
eũ sãcte eruditionis sue lacte nutrierat:
per aliquos viros qui inde reuertebãtur
mandauit episcopo eiusdẽ ecclesie: et ca-
nonicis quibusdã quos familiares ha-
buerat: dũ in prefata ecclesia degeret ca-
nonicus: qm̃ si aliquẽ boni testimonii vi
rum ex parte eoꝝ. et cũ certis litteris vi-
deret: pro certo munus preciosũ parisieñ.
ecclesie matri sue. ⁊ ipsis dño adiuuante
Quo audito de ¶ trãsmitteret. L. iiij
tam gloriosa promissione non pa
rũ gratulantes in capitulũ suũ cõuene
rũt. ibiq̃ cõi accepto cõsilio eps atq̃ ca-
nonici sui litteras supplicatorias mul-
tis gr̃arum actionibus plenas: per quẽ-
dã anselinũ parisiensẽ vite ꝓbabilis viꝝ
supradicto venerabili ãselino hierosoli-
mã direxerunt. Jlle vero visis litteris eo
rũ ⁊ iteꝝ visis ⁊ lectis. sancta tamen et
prudenti hesitatione dubitans: rem illã
totam diuino cõmisit consilio. L. v
Itaq̃ anselinus dũ promissioni sue
satisfacere cupiebat: ⁊ tamẽ de amis
siõe tam preciosi thesauri dubitabat: ne
aliquo casu videlicet et hierosolimitana
ecclesia rem preciosã perderet: ⁊ parisieñ.
non haberet. deniq̃ multa dubitatione

fatigatus tandem quasi diuino confor-
tatus oraculo: supra memoratum the-
saurum illum āselino illi parisieñ: ⁊ ful-
coni filio eius quem secum habebat cō-
misit: vtriusq; tamen interposita fide:
ꝙ si vsq; parisius cum tā glorioso com-
misso. aut verq; aut eoꝝ alter prospere
possent peruenire: episcopo et canonicis
parisieñ. ecclesie illud fideliť redderet. l. vij

V erum in itinere mortuo anselino
filius eius iniūctum eis impleuit
officium. Dño enim eo ducēte. ⁊ thesau
rum suū custodiēte. cōpos voti peruenit
vsq; ad villam que est iuxta parisius:
quā fontenetū appellant. Ibiq; ad por-
tum securitatis se iam peruenisse gaui-
sus: sapienti vsus consilio remansit: do-
nec epo ⁊ canonicis prefate ecclesie pari-
sieñ. se venisse cū predicto illo p̄cioso the

Q ui hoc au- ¶ sauro mādauit. l. viij
dientes cum magno gaudio illuc
perrexerunt: ⁊ lignum illud dñicum celi-
tus illis transmissum apud sanctū clo-
doaldum primum transtulerunt. tertio
videlicet kl. augusti ante festū beati pe
tri ad vincula. qđ in sequēti dñica aspor
tareť parisi⁹. sicut et factū est. In p̄dicto
nāq; die. ⁊ festo bti petri ad vincula. eps
iā dicte ciuitatis. ⁊ eps meldensis ⁊ silua-
nectensis. adiunctis om̄ibus processioni
bus eiusdem loci: cum magnis laudib;
occurrentes dñice cruci. flentes pre gau-
dio in ecclesia beate marie eā locauerūt

D einde vero ab epo ⁊ canoni- (l. viij
cis eiusdē ecclesie est constitutum
vt singulis ānis in prima dñica die au-
gusti huius translationis solennitas p
totum episcopatū celebretur. Et qr su-
pradicto bone memorie anselino nondū
visū est sufficiens quod fecerat: nisi etiā
hesitationem de mentibus eoꝝ auferret
quibus gloriosā crucem trāsmiserat: in
sequenti anno illis eisdē transmisit lit-
teras suas. per quas significauit eis cer

titudinem illam quā de ea habebat l. ix

E xulta itaq; parisiensis ecclesia. tā
tis ⁊ tā gloriosis muneribus a deo vi
sitata: ⁊ quasi altera hierlm facta. Exul
ta ⁊ lauda: imo tota occidentalis congra
tuletur ecclesia: quasi ad epulas tanti
gaudii inuitata. Ecce in laudē ⁊ admi-
rationē tante felicitatis tue alie iā pos-
sunt decantare ecclesie. Que est ista q̄ p
greditur quasi aurora consurgens. pul-
chra vt luna. electa vt sol: Nuper quasi
sopita: modo illustrata. nuper quasi desti
tuta: modo dñice crucis radio excitata.
nuper obūbrata. modo a deo sublimata.
⁊ a populis credentib; frequentata ⁊ ho-
norata. Ad hos ⁊ vs sicut in exaltatione. orō
vts. Et fiūt vē de cruce qñcūq; festū sequatur.

¶ Sixti pape ⁊ mart. de cōi. Oratio

D eus qui conspicis qr ex nulla nr̄a
virtute subsistimus. concede ppicius: vt
intercessione beati sixti martyris tui at
q; pontificis: contra oīa aduersa muni-
amur Per do Meō. felicissimi ⁊ agapiti. ā
Istorū. V⁹. Letamini. Orō De⁹ qui nos. l. j

T emporib; decii cesaris et valeriani
prefecti: beatus sixtus ducebatur
ad intercludem: ad sacrificandū vt audi
retur. et cū eo duo dyaconi felicissimus
⁊ agapitus. Dixit autē decius ad beatū
sixtū epm iracundia plenus Nos quidē
cōsulimus senectuti tue. audi precepta

R espondit bea- ¶ nr̄a ⁊ sacrifica. l. ij
tus sixtus. Miser. tu tibi consule ⁊
noli blasphemare: sed age penitentiā de
sanguine iustoꝝ quē effudisti. Decius
furore replet⁹ dixit ad valerianū. Si iste
extinctus non fuerit: nō erit clar⁹ timor
Valerian⁹ respondit. Capite puniať. l. iij

R esponderunt felicissimus ⁊ agapi-
tus dyaconi: ⁊ dixerunt. O miseri:
si audieritis p̄cepta patris nr̄i: euadetis
tormenta eterna q̄ vos torquere habent.
Valerianus dixit. Quādiu viuunt isti
qui nobis tormenta pmittūt: Ducanť

ad templum martis ⁊ sacrificēt. Quod
si noluerint supplicare et sacrificare: in
eodem loco capite truncentur. Tunc sixtum
epm̄ ⁊ felicissimū ⁊ agapitū dyaconos
duxerunt in cliuum martis ante tē-
plum. Et ibi decollati sunt. l. Cetera de cōi
Meōria mr̄ꝝ de cōi. Hac die fit benedictio vue
vt in missali ¶ Donati epi ⁊ martyris. Orō
Deus tuoꝝ gloria sacerdotū. presta
q̄s: vt scī martyris tui et epi do-
nati cuius festa celebramus: sentiamus
auxiliū. Per d. l. j
Temporibus iu¶ liani imperatoris cū quadam die
beatus donatus missas celebrasset pplō
⁊ de corpore christi et sanguine ipsius po-
pulus venerabiliter recrearetur: dyaco-
no cuidam nomine antino tradebat sa-
crū sanguinem christi. Et subito paga-
noꝝ impulsu cecidit. ⁊ sanctū sanguinē
¶ cōminuit. l. ij
Unde valde tristis tam ipse ꝙ populus christi efficit̄.
Cuius tristiciam dn̄s per beatum dona-
tū illico releuauit. Nam collecta sunt
fragmenta dn̄ici calicis. ⁊ beato viro al-
lata. Que flēs ille ac suscipiens. oratiōe
facta vas in pristinā formā restaurauit
l. iij
Quo signo pculsi pagani simul cū christianis deitatem christi cō-
fessi sunt. ac circiter septuagintanouē
anime in christū credētes per baptismū
salue facte sūt. Multis ergo signis dn̄s
glorificans sanctū suū ad coronā mar-
tyrii puexit. septimo idus augusti. Cu-
ius corpus christiani iuxta ciuitatem cū
magna veneratione sepelierūt. Lcē. de cōi
¶ De scō iustino cuius corpus in ecclesia pa-
risien. requiescit. Ad vs̄. ā. l. Qui vult. cū ceteris.
Cpm. Iste sanctus. Hy⁹. Deus tuoꝝ mi.
V. Gloria ⁊ ho. ā. Beatus vir q̄ suf. ps. Mag
Orō
Presta q̄s omp̄s deus: vt qui beati iustini martyris tui natali-
cia colimus. a cunctis malis iminenti-
bus eius intercessionib; liberemur. Per
dn̄m l. Memoria cyriaci largi ⁊ smaragdi. ā. l.

Istorum est enim. V. Letamini in dn̄o. Oratio
Deus qui nos annua beatoꝝ mar-
tyrū tuoꝝ cyriaci largi ⁊ smara-
gdi solēnitate letificas. concede propici⁹
vt quoꝝ natalicia colimus: virtutē quo-
q; passionis imitemur. Per do. Inuit. Re-
gem sc̄. ps. Venite. hy⁹ Deus tuoꝝ. Lāe. pi.
¶ V. ⁊ R. de cōi vni⁹ mart. l. j
Sanctus igitur ⁊ nomine ⁊ actu iustinus. ca-
tholicis parētib; ortus. salutiferi quoq;
lauacri limphis choruscus. sacramētis
apostolice fidei velut sol iusticie affatim
enituit comptus. A deo autem ab ipsis
quidem cunis cultor existere studuit pie
religionis: cuius cautioni inixus affuit
scd̄e natiuitatis tp̄e: quo meret̄ ornari
octonis btītudinū gēmis euāgelice isti-
(tutiōis. l. ij
Ear nāq; ⁊ nouissimā secus descriptionis seriem. verū ⁊
optimam penes perfectionis normam
sic cucurrit: vt nulli crepeꝝ maneret ei-
dem quālibet defuisse. Mirū tamen vi-
deri potest instanti seculo qualiter in sā-
ctis moribus tam grandeuus effloruit:
qui tantillus euo: tam mundum ꝙ sui
principem feliciter triumphauit l. iij
Felix ergo puer iustin⁹ monadi scili-
cet olimpiadis lustro simul incū-
bens: vt didicit germanitate vnicū voca-
bulo iustinianum captiuitatis nexibus
esse subditum: diuturno fletui insistit.
Prohdolor clamans mi frater: vbi nā
versaris. quibusue locis constrictus affi-
ceris: quando te cernam. quem vberius
affatu diligebam: Quo nam tuis vulti-
bus peregre subductum tuis comitabor
vestigiis: Heccine profecto poterāt fra-
tri luctifica inniti desideria. l. iiij.
Unde et genitorem post quedam tē-
poris volumina flebilis adiēs: pa-
ter mi inquit hausi visione: ꝙ iustinia-
nū fratrem meū bone vir memorie co-
gnomine. lupus apud ambianensiū po-
lim sui in obsequim retineat. Sed cum

minime fuerat ei facultas adipiscendi
optabilem collegam: tristis rediens. ad
matheū sui genitorem. pater inquit ego
tecū dispono ire. Nec mora ipsi prospero
cursu carpentes: atq3 permeantes pene-
trauere vrbem iam dictā ābianensē. l. v.

Illico rictiouarus precepit suis ap-
paritoribus permeare vrbem cele-
rius. eosq3 sibi adducere. saltem in custo
diam trudi: quousq3 suis obtutibus pre-
sentarentur. Porro abeūtibus illis tru
ci intimatur presidi. Cuius vrgente im-
perio quattuor lictores inuecti totidē so
nipedibus aligeris catholicos insequun
tur: quatenus scdm prefecti edictum: vt
coacti reuerterentur. aut refragantes
gladio animaduerterent. Cunq3 adhuc
fideles xpi inuigilarent: iustinian⁹ fra-
tri iustino paululū respirare suggerit i-
gruente opportunitate: atq3 cibū dehinc
sumere: quo validius sustinere possit. l. vi

Preclarus vero iustinus fauens vo
luntati loquentis spiritu prophe-
tie: predixit rictiouarꝫ carnifices directu
rum cum agillimis equis. quib3 aut re-
uehendi: aut hic crudeliter multandi es-
sent et occidendi. Ergo quiescētes ait ali-
quantisper escas sumite. hoc tamen in-
teragendū speculabor: ne capiamini re-
pente. Et ne vos irruant in yma antri
celeriter discedite: quousq3 latere valea-
Inter huiusmodi verba Ctis. l. vii
procul fundens probabilis puer lu-
minaria: cernit carnifices aduētare. Ge
nitor vero eius cum iustiniano atris se
subdidit speluncis. attendentes presidis
apparitores. suorum collegarū presētiā
inquirunt iustinū. simulq3 quibus diis
militarent. At ille. vni regi regū et christo
dño se militare respondit. Audientes au
tem lictores deificam religionem admo-
dū indignati. quia nequibant ab eo eli-
cere noticiam suorum comitum. ait al-
ter ad alterum. Educ ensem: amputa-
turus eius verticē prefecto vehēdū. l. viii

Abscisso igitur capite corpus erectū.
et imobile perstitit. Sortito autē
eodem capite in manib3. suoq3 in gremio
recondito: fertur his vocibus supplicas-
se dño. Deus herbigeri orbis atq3 stelli-
geri. dignanter admitte spiritū meum.
qm insons cum sinceritate mentis tibi
dño asto. Cernentes autem lictores insi
gnia atq3 stupenda sacri corporis mira-
cula. terrore concussi. āminiculo fuge ve
getati. tyrāno qualitatem huius stupo-
ris mire patefaciunt. l. ix

Preterea beati parentes iustini in
scrobibus latentes. cū audissent flagiti-
ones quas machari⁹ polo destinauerat.
prodeuntes foras contemplantur hono-
rabile cadauer residens verticem suū cō
plecti. Ipsi quoq3 fratres dilectissimi. nos
vna humiles ab imo pectoris ad dñm
preces dirigamus: quo sacris icliti mar-
tyris iustini votis. veniam nobis super
reatibus preteritis. et cautelam futuroꝝ
benigne annuat. et in supernis sedibus
compotes glorie efficiat. R. Gloriosi. Si
dies sabbati fuerit nichilominus vespere erūt
de festo. Ad mag. ā. Hic est vere. Memoria ro
mani martyris. ā. Dixit romanus ad beatū
laurētium video ante te iuuenē pulcherrimū
festina me baptizare. ā. Posuisti. orō. Letet. l. i

Temporibus decii cesaris et valeria-
ni prefecti. dū beatus laurentius
cederetur. et in catasta prostratus vrere-
tur. Eadem hora vnus ex militibus ro-
manus nomine credidit dño nostro ie-
su christo. per verbū beati laurentii. et ce
pit dicere ad beatū laurentiū. Video an
te te iuuenem pulcherrimū stantem lin
theis tergentē mēbra tua. De qua re ad
iuro te per xpm qui tibi misit angelum
suū vt non me derelinquas l. ii

Tunc decius furore repletus et dolēs
dixit ad valerianū. Victi sumus p artē
magicā. Et iussit solui btm̄ laurentiū

de catasta ⁊ leuari Veniens autē romanus. afferens aquam : misit se ad pedes beati laurentii. ⁊ rogabat eum cum lachrimis vt baptizaret. Et accepta aqua benedixit: ⁊ baptizauit eum. l. iij

Audiens autem hoc factum decius dixit. Exhibite eum cū fustibus. Et adductus romanus ante conspectū decii cesaris non interrogatus: cepit clamare voce magna dicens. Christianus sum. Et iussit decius cesar vt ipsa hora capitalem subiret sententiam Et duct⁹ foras muros porte salarie. decollatus est quinto idus augusti. Tunc nocte venit iustinus presbiter. ⁊ collegit corpus eius ⁊ sepeliuit eum in cripta in agro verano ⸤Cetera de cōi vnius mart. Missa de vigilia beati laurentii ¶ In vigilia sancti laurentii. Ad vesperas. ā. ⸤Qui vult. cū cet. cpm. Iste sā ctus. ℟. Beatus laurentius dixit ego me obtuli sacrificium deo. In odorem suauitatis. ℣. Gaudeo plane q2 hostia christi effici merui. In Gloria patri. In. hy⁹ Beate martyr. ℣. Ora pro nobis dn̄m martyr. ā. Beatus laurentius dixit dn̄e iesu christe deus de deo miserere mei

Adesto dn̄e ¶ seruí tui. ps. Mag. Orō supplicationibus nostris : et intercessione beati laurentii martyris tui. ppetuā nobis miam beniguus impende. Per do. ¶ Inuitat. Regem sempiternum pronis mentibus adoremus. Qui martyrem suum digne pro meritis coronauit laurētium. ps Venite. hy⁹ Beate martyr. In pn̄o noc. ā. Quo progrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine ministro properas. ps. Beat⁹ vir. ℣. Beatus laurentius dixit. ⸤Et dicūtur ℣. ante ā. ā. ⸤Noli me derelinquere pater sācte quia thesauros tuos iam expēdi quos tradidisti michi. ps. Quare fre. ℣. Quid in me ergo displicuit paternitati tue. ā. Non ego te desero fili neq3 derelinquo sed maiora tibi debentur pro fide christi certamina. ps. Dn̄e quid multiplicati. ℣. Beatus sixtus dixit. ℣ Gloria et honore coronasti eum ¶ Lectio pn̄a

In diebus illis. milites tenuerūt beatum laurentium. ⁊ duxerūt: ⁊ tradiderunt eum parthemio tribuno. Eadem hora parthemius tribunus nunciauit decio: q̄ laurentius qui habebat thesauros reconditos dyaconus sixti: in custodia teneretur. Gauisus est autem decius. ⁊ fecit sibi presentari beatū laurentiū. Quem ita aggreditur decius cesar dicens. Vbi sunt thesauri ecclesie quos apud te cognouimus esse recōditos: Beatus laurentius non respondit ei verbū ℟. Leuita laurentius bonum opus operatus est. Qui per signum crucis cecos illuminauit ⁊ thesauros ecclesie dedit pauperibus. ℣. Dispsit dedit pauperibus iusticia eius manet in se

Eodem die deci⁹ ¶ culū seculi. Qui. l. ij cesar tradidit eū valeriano dicens Querat thesauros ⁊ sacrificet. Quod si non sacrificauerit: diuersis eum penis ⁊ cruciatibus interficito. Tunc valerianus dedit eum cuidam vicario: in custodiam nomine ypolito. Et cum accepisset ypolitus beatum laurentium: reclusit eum cum multis. ℟. Quo progrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine dyacono properas. Tu nunq̄ sine ministro sacrificium offerre consueueras. ℣⁹. Quid in me ergo displicuit paternitati tue nūquid degenerem me probasti experire certe vtrum ydoneū ministrum elegeris cui cōmisisti dn̄ici corporis et sanguinis consecrationem. Tu. l. iij

Adducitur noctu ante decium cesarem ⁊ valerianū prefectum in pretorium beatus laurentius Cui ita dixit decius cesar. Iam depone perfidiam artis magice. ⁊ dic nobis generositatem tuam. Tunc beatus laurenti⁹ dixit Quātum ad genus hyspanus sum. eruditus vel nutritus romanus. et a cunabulis christianus: eruditus in omnē legem sacram ⁊ diuinam. ℟. Noli me derelinquere pater sancte quia thesauros tuos iam expendi. Non ego te desero fili neq3 derelinquo sed

maiora tibi debentur pro fide christi certamina. ℣. Nos quasi senes leuioris pugne cursum recipimus te quasi iuuenem manet gloriosior de tyranno triumphus post triduum me seqris sacerdotem leuita. Non. Gloria patri. Nō. In secundo noct. ān. Beatus laurentius dixit dn̄e iesu christe deus de deo miserere mei serui tui. p̄s. Cum inuocarem. ℣. Quia accusat⁹ non negaui interrogatus te dn̄m iesum christum confessus sum. ā. Dixit romanus ad beatum laurentium video ante te iuuenem pulcherrimum festina me baptizare. p̄s. Verba. ℣ Afferens autem vrceum cū aqua misit se ad pedes eius. ān. Beatus laurentius dixit mea nox obscurum non habet sed omnia in luce clarescunt. p̄s. Dn̄e dn̄s noster. ℣⁹. Quia ipse dn̄s nouit quia accusatus non negaui. ℣⁹. Po

Decius cesar dixit. Vere ¶ Insisti. l. iiij diuinam. quia nec deos recolis: nec tormenta panescis. Beatus laurentius dixit. In nomine dn̄i nostri iesu christi: tormenta tua non pauesco neq; metuo. Decius cesar dixit. Sacrifica diis. Nā nox ista in te expendetur cum suppliciis ℟. Strinxerunt corporis membra posita in craticula subiicientibus prunas insultat leuita christi. Beate laurenti martyr christi intercede pro nobis. ℣⁹. Carnifices vero vrgentes ministrabant carbones subter cratem ferreā.

Beatus laurentius di ¶ Beate. l. v xit. Mea nox obscurum nō habet: sed omnia in luce clarescunt. Tunc iussit decius vt os eius cum lapidibus cederetur. Et cum cederetur: confortabatur ⁊ dicebat. Gratias tibi ago dn̄e iesu christe: quia tu es deus omniū rerum. Decius cesar dixit. Date lectum ferreum: et requiescat in eo laurentius cōtumax Allatus est autem lectus cum tribus costis in conspectu decii cesaris in modum craticule. ⁊ allatus est beatus laurentius. et expoliatus est vestimentis suis in conspectu decii et valeriani. et extensus in crate ferrea. ℟. Beatus laurentius clamabat et dixit deum meum colo et illi soli seruio. Et ideo non timeo tormenta tua. ℣⁹. Mea nox obscurum non habet sed omnia in luce clarescunt. Et ideo. l. vj

Carnifices vero vrgentes ministrabant carbones mittentes subtus cratem ferream. et desuper comprimentes cum furcis ferreis Tunc beatus laurentius dixit ad decium cesarem. Disce miser: quia carbones tui refrigeriū michi prestant. tibi autem eternum supplicium. Quia ipse dn̄s nouit quia accusatus non negaui. interrogatus christum confessus sum. assatus gratias ago. Valerianus preses dixit. Vbi sunt ignes quos tu diis promittebas: In ipsa hora dicebat beatus laurentius. O insania vestra infelices non cognoscitis. quia carbones vestri non ardorem sed refrigerium michi prestant. ℟. Puer meus noli timere quia ego tecum sum dicit dominus. Dum transieris per ignem flāma non nocebit te et odor ignis non erit in te. ℣. Liberabo te de manu pessimorum ⁊ eruam te de manu fortium. Dum transieris. Gloria patri. Dum In tertio nocturno. ān. Strinxerunt corporis membra posita super craticulam ministrantibus prunas insultat leuita christi. p̄s. In dn̄o confido. ℣⁹. Carnifices vero vrgentes ministrabant carbones subter cratem ferream. ān Igne me examinasti et non est inuenta in me iniquitas. p̄s. Exaudi dn̄e iusticiam. Die dn̄ica. ℣ Probasti dn̄e cor meum ⁊ visitasti nocte. ā Interrogatus te dn̄m confessus sū assat⁹ grās ago. p̄s. Dn̄e in virtute. ℣⁹. Gratias ago tibi dn̄e iesu christe quia ianuas tuas ingredi merui. ℣ Ora p nobis dn̄m martyr. l. vij

Et ceperunt omnes qui aderant mirari: quomodo preceperat decius viuum eū assari. Ille autem vultu pulcherrimo dicebat. Gratias tibi ago dn̄e iesu christe: quia me cōfortare dignaris. Eleuans autem oculos contra decium dixit sic beatus laurentius. Ecce miser

assasti vnam partem. regira aliã ⁊ manduca. Tunc gratias agẽs dño cum gloria dixit. Gratias ago tibi domine iesu christe: quia ianuas tuas ingredi merui Et emisit spiritum. ℞. In craticula te deũ non negaui. Et ad ignem applicatus te dñm iesum christum confessus sum. ℣. Probasti domine cor meum ⁊ visitasti nocte. Et ad. l. viij

Eadem nocte decius vna cum valeriano ambulauit exinde ad palacium tyberianum. relicto corpore beati laurentii martyris super craticulam et ignem. Mane autem primo adhuc crepusculo rapuit corpus eius ypolitus. et condiuit cum lintheis ⁊ aromatibus de proprio suo. Et mandauit hoc factum iustino presbitero: quomodo super carbones inuenit corpus beati laurentii. et quomodo emisisset spiritum. ⁊ qualiter decius cesar ⁊ valerianus confusi exinde exissent: et recepissent se in palatio tyberii. ⁊ quomodo crudeliter iam corpus sãctum sic super craticulam ⁊ carbones reliquissent. ℞. Meruit esse hostia leuita laurentius qui dum assaretur non negauit dominum. Et ideo inuentus est sacrificium laudis ℣. In craticula positus te deum non negauit ⁊ ad ignẽ applicatus te xpm cõfessus ẽ. Et. l. ix

Tunc beatus iustinus presbiter cũ ypolito plorantes et multum tristes: tulerunt corpus beati laurentii archidiaconi ⁊ martyris. ⁊ venerunt in viã tyburtinam in predium cyriace vidue. ad quam ipse martyr fuerat noctu. cui ⁊ lintheum dedit: vnde ⁊ pedes sanctorum extersserat. et ibi facta mundicia posuerunt eum vsqȝ ad vesperum et hora vespertina: sepelierunt eum in cripta via tyburtina in predio cyriace vidue ĩ agro verano quarto idus augusti. ℞. Beatus vir laurentius qui post aurum non abiit nec sperauit in thesauris pecunie. Fecit enim mirabilia in vita sua. ℣. Hic est vere martyr qui pro christi nomine sanguinem suum fudit. Fecit enim. Gloria. ps. Te deũ. ℣. Posuisti. In laudibus. ã.

Laurentius ingressus est martyr et confessus est nomen domini nostri iesu christi. ãn. Laurentius bonum opus operatus est qui per signum crucis cecos illuminauit. ã. Adhesit anima mea post te quia caro mea igne cremata est pro te deus meus. ã. Misit dominus angelum suum et liberauit me de medio ignis et non sum estuatus. ã. Beatus laurẽtius orabat dicens. gratias tibi ago domine quia ianuas tuas ingredi merui. cp̃m Beatus vir. Hymnus. Martyr. ℣. Iustus vt palma. ãn. In craticula te deum non negaui ⁊ ad ignem applicatus te christum cõfessus sum probasti cor meum et visitasti nocte igne me examinasti et non est inuenta in me iniquitas. ps. Benedictus. ¶ Oratio

Da nobis quesumus omnipotens deus viciorum nostrorum flammas extinguere. qui beato laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per dñm. Ad horas ãe de laudibȝ Cetera de cõi vnius martyris. Si dñica fuerit ad processionem. ℞ Beatus laurentius. de vesperis. Ad nonam vltima ãn. de laudibus. Et terminatur ad nonam. ¶ De susceptione sancte crucis domini. Ad vesperas ãn

Adest noua solennitas det deo laudes debitas fidelium deuotio vt qui choro psallentium dat pro corona gaudium coronã det pro gaudio. ã. Christe caput ecclesie q̃ trãsfers ad nos hodie tui coronam capitis sic exaudi nos domine vt in arto discrimine coronemur pro meritis. ã. Iudei viri sanguinum spinis coronant dominum eterni regis emuli pro nobis dei filius fit hyrc⁹ emissarius ferens peccata populi. ãn. Gestat coronam spineam vestem habens purpuream rex in derisum traditus veneremur opprobrium per quod salus ẽ gentium per quod celorum aditus. ã. Signum prefert victorie corona triumphalis simul ⁊ excellentie dignitatis regalis sub vmbra legis veteris presignata per cydaris typum sacerdotalis

Capitulum

Egredimini ⁊ videte filie syon regē
salomonem in dyademate quo co
ronauit eum mater sua. Deo gratias.
℟. Ista corona fidei decet christi militem hec
fidelis archa dei mentem fecit diuitem. Diui-
nitus auro sancti spiritus. ℣. Sit cor tuum ar
cha dei vt thesaurum tante rei thesaurizet ce-
litus. Diuinitus. Gloria. Diuinitus. Hymnus
Eterne rex altissime reddens coro-
nas perditas da corone sanctissi-
me laudes pferre debitas Corona chri
sti capitis membra coronat hodie hono-
ribus exhibitis cōcordet vox leticie Ser
tum signat victoriam qua christus mor
tem expulit spine nostram miseriā quā
caput nostrum sustulit Vite coronam
repperit corona mortis anxie quo mors
soluta deperit datur triumphus gratie.
Tu fructus trium seminum iesu coro
na virginum corona continentium con
iugatorum premium Qui tanto dyade
mate nos honorat in stadio cum vtriusque
pneumate sit laus pr̄i cum filio. Amē
Et dicitur hic ℣. in fine hymnorum. ℣. Tu
am coronam adoramus dn̄e. Tuum gloriosū
recolimus triumphum. ā. Consecrator corone
spinee perpetue largitor lauree fōs alme boni
tatis celebrātes tanta solēnia duc nos ad illa
festa felicia superne ciuitatis vbi vera sūt gau
dia. ps. Magnificat. Oratio de matut. Me
moria nulla. Completorium vt in psalterio.
Ad hymnum. Te lucis. vltimus ℣. Qui tā
to dyademate. vt supra. Inuitat. Jubile-
mus hodie christo regi glorie. Qui post coronā
spineā coronā confert aureā. ps. Venite. Hymnus
Sacre christi celebremus corone solē
nia ⁊ ipsius reuocemus ad mētem
pconia vt impleta comprobemus legis
vaticinia. Inter vepres demonstratur
veruex herens cornibus in quo christus
figuratur coronandus sentibus deus vi
uit immolatur homo pro hominibus.
Sina rubus inflammatur nec tamen
comburitur ignis spinis coronatur quo
culpa consumitur nec leditur sed sacra-
tur spina dum sic tangitur Archā mē-
sam et altare sertum ambit aureum et
sculptura cingit mare sacerdotum ene-
um que nunc christi signant clare dyade
ma spineum Sponsum serto decoratū
ysaias meminit ad videndum coronatū
inuitans rex cecinit hoc sibilla reuelatū
sibi prosa concinit Gloria et honor deo
vsquequo altissimo vna patri filioque in
clito paraclito cui laus est ⁊ potestas per
eterna secula. Amen. In primo nocturno. ā.
Spineos aculeos suffert vir beatus impio iu-
dicio morte condemnatus. ps. Beatus vir. ā.
Reges intelligite reges erudimini nouum
carmen agite de corona dn̄i. ps. Quare fre-
muerunt. ā. Ecce benedictio dei super popu-
lum cui dat pro solatio sue palme titulum. ps
Dn̄e quid multiplicati. ℣. Tuam coro-
nam adoramus domine. Tuum gloriosum
recolimus triumphum. Lectio prima
Hodierne festiuitatis gaudia fra-
tres carissimi annue celebritatis
obsequio deuotissime recolentes. impri-
mis summo huius nostre solennitatis
actori patri luminum. a quo omne da-
tum optimum. ⁊ omne donum perfectū
sursum cordibus eleuatis gratias refe-
ramus: ⁊ laudes eius toto cordis affectu
⁊ vocis ministerio psonemus. ℟. Occidē-
tem illustrat oriens verum solem nobis adii-
ciens. Spem vincendi coronam largiens. ℣.
Victor christus arma victorie sue nobis trans-
misit hodie. Spem vincendi. Lectio ii
Gratias tibi deus cuius immensa
bonitas. oculis cōsuete misericor-
die scelera nostra respiciens: hanc mun-
di ⁊ vite nostre vesperam celestis gratie
fulgore perfudit. terram nostram incō-
parabili thesauro ditauit. genti ⁊ regno
nostro quasi summū post multos accu-
mulauit honorem. Letetur in his sacris
solennitis ecclesia gallicana. ⁊ tota gens
francorum sine differentia sexuum di-

gnitatum ac graduum: pari deuotione
resultet. quia sufficiens est oĩbus cau
sa leticie. ℟. De torrente bibens miserie. Ex
altauit caput rex glorie coronatum spinis an
gustie. ℣. Regnaturos decet angustia vt coro
ne monet materia. Exaltauit Lectio t̃tia

Cõmune igitur sit omnibus gaudi-
um. quia causa cõmunis est gau-
diorum. Hec est enim preclara festiui-
tas. in qua sibi missum a domino preci-
osissimum munus per illustrissimum
regem suum beatissimum ludouicum.
francorum terra suscepit: illam scilicet
sacrosanctam spineam coronam. quam
nostrum caput dñs iesus christus. p no
bis factus obediens patri vsq; ad mor-
tem crucis. tempore passionis ipsius ve-
nerando capiti suo per manus impiorũ
permisit imponi. ℟. Felix spina per cuius
stimulum sanguis exiit qui saluat populum.
Recolamus agnum anniculum. ℣. O q̃ feli-
ces sunt iste spine vernantes agni roseo san-
guine. Recolamus. Gloria. Recolamus. In .ii.
noct. ã. Lumen vultus dñi super nos signatũ
sertum auget hominum nobis cõmendatum.
ps. Cum inuocarem. ã. Confregisti termi-
nos nostre prauitatis scuto coronasti nos bo-
ne voluntatis. ps. Verba. ãn. Hodie letaberis
militans ecclesia pacis coronaberis et honoris
gloria. ps. Dñe dñs noster. ℣. Gloria et ho
nore coronasti eum dñe Et constituisti eum su
per opera manuum tuarum. l. iiij

Beatus iohannes qui supra pectus
dñi. procliuus in cena de fonte sa-
pientie hausit que scriberet: cui concor-
dant etiam sancti euangeliste matheus
et marcus in euãgelio suo: de presenti co-
rona ita dixit. Milites plectentes spine-
am coronam: imposuerunt capiti eius.
Et rursum. Exiuit ergo iesus portans
spineam coronam: et purpureum vesti-
mentum. ℟. De coronis exodi mystice cana-
mus viam nostri cõmodi tropice pangamus
Quorum fit memoria pro corone gloria. ℣.
Noua lex preiudicat transierunt vetera spiri-
tus viuificat sed occidit littera. Quorum. l. v

De ipsa etiam lõge precedenti tem-
pore fuerat sibillino vaticinio pre
dictum: sicut beatus augustinus ĩ libro
de ciuitate dei testatur his verbis. Inse-
rit lactantius operi suo quedam de chri-
sto vaticinia sibille. sed que ille sigillati
posuit: ego arbitratus sum coniuncta es
se ponenda. tanq̃ vnum sit prolixum q̃
ille plura commemorauit et breuia. ℟.
Vt coronam spineam caput sũmi regis mysti
ce sic auream. Habet archa legis. Archa mens
est azima vel fidelis anima. ℣. Archa est eccle
sia. fides est corona cuius aurum gratia vel vo
luntas bona. Archa mens est. l. vj

In manus inquit infidelium postea
veniet Dabunt autem alapas deo
manibus incestis: et impurato ore expu-
ent venenatos sputos Dabit autem ad
verbera simpliciter sãctum dorsum. et
colaphos accipiẽs tacebit. ne quis cogno
scat quod verbum vel vnde venit quod
inferis loquatur. et corona spinea coro-
netur. Insipiens gens deum tuum non
intellexisti ludentem mortalium menti
bus: sed spinis coronasti. et horridum fel
miscuisti. ℟. Ista corona quere in vesperis.
In tertio noct. ã. Vir quem sine macula fides
coronabit tria tabernacula deus habitabit. ps
Dñe quis habitabit. ã. Qui spinarum cu-
spide prius cruẽtatur precioso lapide christus
coronatur. ps. Dñe in virtute. ãn. Anni sue
clementie corone rex benedixit qui coronis ec-
clesie suam coronam adicit. ps. Te decet. ℣.
Posuisti dñe super caput eius. Coronã. l. vij.

Sicut igitur dñs iesus christus ad
sue redemptiõis exhibenda myste
ria terram promissiõis elegit: sic ad pas-
sionis sue triumphum deuotionis vene
randum nostram galliam videtur et cre
ditur specialiter elegisse: vt ab ortu solis
vsq; ad occasum laudetur nomen dñi:
dum a climate grecie q̃ vicinior dicitur

orienti: in galliam partibus occidentis contiguam aut confinem. ipse dñs ac redemptor noster sue sacratissime passionis sancta transmisit instrumenta: et sic veluti compertitis honoribz: terre alteri alteram adequauit. R. Altare thimiamatis nõ eget dyadematis quod dicitur aureola. Hoc est sactorum premium hocẽ amoris cremium aromatum aureola. V. Homo sacrificium fructuum duplicium super illud imo honoratum enim ¶ la. Hoc est. l. viii gestis insignibus per multa tempora regnum francie. tempore nostro corona capitis cum multa gloria et honore multiplici dignatus est coronare. Expurgatis igitur cordium oculis: ymaginemur dei filium pro salute nostra spinis coronatum: ad quod nos inuitat spiritus sanctus in libro canticorũ ad fideles animas ita dicens. Egredimini et videte filie syon regem salomonem in dyademate. quo coronauit eũ mater sua. R. Mensa sacra pagina de corona gemina pulchre coronatur per has designatur firma spes et caritas. Et per aurum claritas vere figuratur. V. Post virtutes habitas decet vt iocunditas plena subsequatur. Et per aurum l. ix

His itaqz solenniter peractis parisius exiit fama celebris. diuulgat insigne spectaculum. primum per loca vicina: deinde per remotas ciuitates et villas. Concurrunt festinanter ad gaudium. videre desiderant causam felicitatis presentium temporum et totius regionis. Quia vero non conceditur eis videre quod cupiunt ex causis aliquibus: abscondito thesauro dñi et fideliter consignato certatim ad campos confluunt. ardenter deosculãtur pulpitum. in quo exhibitum fuerat vas predictũ. Ibi enĩ si credendum est personis fide dignissimis: per virtutem sancti dyadematis circa languentes fidelium operatus est multas virtutes et miracula dñs iesus christus: cui est honor et laus et imperium in secula seculorum amen. R. Si virtutũ gradus isti te sustollunt miles christi te prudẽter prouehis. Cor fidele gaudeas et premissis studeas coronari laureis. V. Archam mensam et altare debes in te deportare cum coronis aureis. Cor. Gloria. Cor. ps. Te deum. V. Sacer Gloria et honore coronasti eũ dñe. Et cõ. In l. ã

Spina pungens acumine dum carnem christi perforat eius nos rigat sãguine eiqz nos incorporat. añ. Spina que pupugerat patientem dñm penitẽtes liberat a punctura criminum. ã. Regis patiẽtiam. miles imitetur et per penitentiam spinis coronetur. añ. Sacerdotes sacerdoti summo benedicite et corone sacre toti vos heredes subdite. ã. Te laudamus iesu bone qui certantes in agone confortas ex munere dum honorẽ das corone fac ex tua passione nos aduersa vincere ¶ Capitulum

Vidi et ecce equus albus. et qui sedebat super illum habebat arcum. et data est ei corona. et exiuit vincẽs vt vinceret. Hy⁹ Deus tuorum mili¶tum sors et corona premium tue corone meritum confert medelam oĩm. Tua corona spinea tuos coronet aurea tua nobis humilitas penas repellat debitas. Tue corone mystice suscepto patrocinio iubilus vocis melice concurrat mentis gaudio. Nostra conseruat regio tibi thesaurum inclitum iminẽte iudicio resumes hoc depositum Qui tãto dyademate nos honorat in stadio cũ vtriusqz pneumate sit laus patri cum filio. Amẽ. V. Eris corona glorie in manu dñi Et dyadema regni in manu dei tui. ãn. Tu christe nostrum gaudium adesto nostris precibus qui cum sanctorum milibus veniens ad iudicium apparebis in nubibus da corone cultoribus coronatorũ premiũ. ps. Bened. Orõ

Presta quesumus omnipotens de⁹: vt qui in memoriam passionis domini nostri iesu christi coronam eius spineam veneramur in terris: ab ipso glo-

ria ꝛ honore coronari mereamur in celis Qui tecum viuit. Ad horas añe de laudibus Ad hymnos ℣. Qui tanto. Si dñica fuerit ad processionem. ℟. Ista corona ¶ Ad tertiā Cpm. Egredimini. vt in vesperis. ℟. Tuā coronam adoramus dñe allelupa allelupa. ℣. Tuum gloriosum recolimus triumphum allelupa allelupa. Gloria patri. ℣. Gloria et honore coronasti eum dñe allelupa. Oratio vt supra. ¶ Ad sextam. Capitulum. Vidi ꝛ ecce. de laudibus. ℟. Gloria et honore. ℣. Posuisti.

In die illa erit dñs ¶ Ad nonā. Cpm exercituum corona glorie. et sceptrum exultationis residuo populi sui. Deo gratias. ℟. Posuisti domine super caput eius allelupa allelupa. ℣. Coronā. ℣. Eris corona glorie in manu dñi. Et dyadema regni in manu dei tui ¶ Ad vesperas sup psalmos. ã. Te laudamus. Capitulum. Egredimini. Hymnus. Eterne rex altissime. ℣. Tuam coronam. ã. O rex clementie saluator hominū sola spes venie post lapsus criminū precamur hodie te sanctum dñm huic da famile palmam certaminum coronam glorie post vite terminum. ps. Magñ. Oratio vt supra. Memoria tyburtii. ã. Inclitus martyr tyburtius cum nudatis plantis super prunas ardētes incederet fabiano prefecto dixit videtur michi ꝙ super roseos flores incedam in nomine dñi mei iesu christi. ℣. Gloria ꝛ honore. Oratio

Beati tyburtii nos dñe foueant cōtinuata presidia. quia nō desinis propicius intueri: quos talibus auxiliis concesseris adiuuari. Per dñm L. j

Cum fabianus prefectus teneret beatum tyburtium: iussit āte pedes eius carbones ardentes effūdi: et ait ad eum. Elige tibi vnum e duob;. aut thura in istis carbonibus adiice: aut pedib; nudis super eos incede. Tunc beatus tyburtius signum crucis faciens. constanter nuda ingressus est planta super eos: ꝛ cepit prefecto dicere. Depone infidelitatem: ꝛ disce quia hic est deus solus quē confitemur omnib; creaturis dñari. L. ij

Mitte si potes in nōie dei tui iouis manus in calida aqua: ꝛ si potest iupiter tuus: faciat te nō sentire feruorē ardoris. Nā in nomine dei mei iesu christi. videtur michi ꝙ super roseos flores gradiar: quia creatura ipa creatoris sui famulatur iperio. Fabian⁹ dixit. Quis ignorat magicam artem vos docuisse christum: Tyburtius dixit Obmutesce infelix. ꝛ noli auribus meis hanc iniuriam facere: vt audiā te rabido ore latrantem: mellifluum eius sanctum nomen

Tunc iratus fabi ¶ nominare. L. iij anus dictauit sententiam dicens Blasphemator deorū. et reus atrocium iiuriarū gladio animaduertatur. Ductus est autem i via lauicana. tertio miliario ab vrbe. ꝛ fundens orationem ad dñm vno ictu gladii verberatus abcessit. ac in eodem loco a parēte quodam christiano sepultus est. In quo loco multa beneficia pstitit christus ad laudem sui nominis vsq; in presentem diē. Cē. de cõi. ¶ Ypoliti martyris sociorumq; eius. Ad vesperas añe ꝛ psi ferial. Capitulum hymnus ꝛ ℣. de cõi. ã. Gaudent in celis. de cõi. Orõ

Da quesumus omnipotens deus: vt beati ypoliti martyris tui sociorumq; eius veneranda solennitas: ꝛ deuotionem nobis augeat ꝛ salutem. Per dñm. Inuitat. Preoccupemus faciem dñi. In confessione sanctorum. ps. Venite. Hymnus. Rex gloriose. In primo noct. añ. Valerianus tradidit ypolito laurētium vt eum custodiret. ps. Beatus vir. ã. O ypolite si credideris in dñm iesū xpm ꝛ thesauros tibi ostendo ꝛ vitam eternam promitto. ps. Quare fre. ã. Videns ypolitus a beato laurentio cecum illuminatū statim credidit et baptizatus est. ps. Cum inuocarem. ℣. Letamini. Lectio prima.

Regressus ypolitus post tertium diem venit in domum suam. ꝛ dedit pacem omnibus. etiam seruis suis ꝛ an

cillis. et cōmunicauit de sacrificio altaris beati laurentii martyris. Et posita mensa priusq̄ cibum sumeret. venerūt milites: et tenuerunt eum et perduxerūt eum vsq3 ad decium cesarem. ℟. Beatissimus christi martyr ypolitus dum baptismi gratiam percepisset a beato laurentio. Ponebat manus super oculos cecorum et sanabantur. ℣. Ceco illuminato a beato laurentio ypolitus credidit et percipere meruit baptismi sacramentum. Ponebat. Lectio secunda

Quem videns decius cesar subridēs dixit ei. Nunquid et tu magus effectus es: qui corpus laurentii abstulisse diceris: ypolitus respondit. Hoc feci: nō quasi magus: sed quasi christian⁹. Quo audito. decius cesar furore repletus: iussit vt cum lapidibus os eius contunderetur. ℟. Cepit ypolitus tristis plorare cui beatus laurentius ita dixit. Noli flere sed magis gaude et post dum clamauero audi et veni quia vado ad gloriam. ℣. Respondit ypolitus quare ego non venio et vociferor quia christianus sum vt tecum occūbam. Noli flere. l. iij

Dixit autem decius. Sacrifica: ne et tu pereas per tormenta sicut laurentius. Ipolitus dixit. Exemplum merear fieri beatissimi laurentii martyris: quem tu miser ausus fuisti ore polluto nominare. Tunc dixit decius Extendite eum: et fustibus cedite. Et cum cederetur dixit. Gratias ago deo meo. Decius dixit. Deridet ypolitus fustes: cum cardis cedite eum. Et cedentes defecerunt. Ipolitus autem clamabat voce clara dicens. Christianus sum. ℟. Regressus itaq3 ypolitus post diem tertium venit in domum suam et dedit pacem omnibus etiam seruis suis. Et cōmunicauit de sacrificio altaris beati laurentii martyris. ℣. Et posita mensa priusq̄ cibum sumeret venerunt milites et tenuerunt eum et perduxerunt ad decium cesarem. Et cō. Gloria patri. Et. In secundo nocturno. ān. Ipolitus dixit ad beatum laurentium cum lachrimis adiuro te per dn̄m iesum christum vt omnis domus mea baptizetur. ps. Verba. ān. Dixit autē ypolitus ad beatum laurentium valerianus ex precepto decii iussit vt te ad eum perducam. ps. Domine dominus noster. ān. Beatus laurentius dixit ad ypolitum ambulemus quia michi et tibi gloria paratur. ps. Dn̄e quis habitabit. ℣. Exultent iusti. Lectio quarta.

Decius cesar dixit. Leuate eum a terra. Et cum leuatus fuisset a terra: iussit eum vestiri veste militari: qua ante gentilis vtebatur. Et dixit decius ad ypolitum. Recole militie tue. et esto noster amicus. et in conspectu nostro vtere militia pristina. quam semp habuisti. Tunc beatus ypolitus voce clara dixit. Militia mea est hec: christo me affirmo militare. vnde cupio celeriter ad palmam cum fructu venire. ℟. Dum ypolitus in domum cōuiuis cibum poneret missi a decio milites tenuerunt eum et duxerunt ad decium. Quem videns decius cesar subridens dixit nūquid tu magus effectus es qui corpus laurentii abstulisti. ℣. Ingressus itaq3 ypolitus in domum suam dedit pacem omnibus etiam seruis suis et a militibus comprehensus ducebatur ad deciū. Quē. l. v.

Decius cesar iracūdia plenus: dixit ad valerianum prefectum. Accipe omnes facultates eius. et interfice eum crudeli examinatione. Eodem die valerianus prefectus exquisita omni facultate eius: inuenit in domo ypoliti omnē familiam christianam. Quos ipse preses adduci ante conspectum suum iussit. Ibidem enim erat nutrix beati ypoliti cum viro suo nomine concordia christiana. ℟. Requisitus a decio sanctus ypolitus de corpore laurentii vt quid sepelisset eum respondens ypolitus dixit. Christianus ego sū et christi martyrem diligenter sepeliui. ℣⁹. Miror valde preses vt quid ore polluto christi martyrem nominasti. Christianus l. vj.

Valerianus preses dixit ad eos pre-
sente ypolito. Considerate etates
vestras: ne simul pereatis cum ypolito
domino vro Respondit concordia. Nos
cum domino nostro desideramus magis
publice mori: q̄ impudice viuere. Valeri
anus dixit. Genus seruorum nisi cum
suppliciis non emendatur. Et iussit vt
concordia cum plumbatis cederetur. Et
cum cederetur: emisit spiritum presente
ypolito. ℟. Suadens decius ypolito dixit nū
quid tu non es cultor deorum sacrifica diis et
fruere palma militie respondens ypolitus di-
xit. Miles christi ego sum et vestigia martyrū
adipisci cupio. ℣. Iussit decius militibus dicēs
exuite ypolitum veste ⁊ fustibus cedite et dum
cederetur dixit. Miles. In tertio nocturno. añ
Decius cesar vocauit ypolitum et interroga-
uit corpora sanctorum vt quid sepelisset. ps.
Conserua me. añ. Regressus itaqꝫ ypolitus
in domum suam dedit pacem omnibus et a
militibus comprehensus ducebatur ad deciū.
ps. Dn̄i est terra. añ. Quo audito decius fu
rore arreptus iussit os eius lapidibus contun-
di. ps. Beati quorum. ℣. Iusti autem. l. vij
Tunc cepit ypolitus exultans dice-
re. Gratias tibi ago dn̄e. quia nu-
tricem meam premisisti ante conspectū
sanctorum tuorum. Valerianus preses
dixit ad ypolitum. Adhuc confidis in ar
te magica. ⁊ non honoras deos: nec prece
pta principum sequeris: Et iratus ius-
sit eum duci foras muros porte tyburti
ne cum familia sua. Tunc ypolitus ce-
pit omnes cōfortare dicens. Nolite me-
tuere fratres: quia ego ⁊ vos vnum deū
habemus. ℟. Expoliauit veste ypolitum de
cius qua induebatur in habitu christiano ⁊ di-
xit ei. Sacrifica diis et acquiesce preceptis no-
stris et viue et fruere militie palma. ℣. Cesar
dixit ad ypolitum quomodo insipiens factus
es vt nuditatem tuam non erubescas. Sacri-
Iussit ergo valerianus. ¶ fica. l. viij
in conspectu ypoliti: vt omnes ca-
pite truncarentur. Decollati sunt au-
tem promiscui sexus numero decem et
octo. Beatum vero ypolitum iussit vt
pedes eius ligarētur ad colla indomito-
rum equorum: et sic eum per cardetum
⁊ tribulos trahi. Qui dum traheretur:
emisit spiritum. Eadem hora dimiserūt
corpora in campo: iuxta nimphā ad la-
tus agri verani idus augusti. Eadem
nocte venit iustinus presbiter. et colle-
git corpora. et sepeliuit in eodem loco.
℟. Iussit decius militibus dicens exuite ypoli
tum veste et fustibus cedite et dum cederetur
dixit. Miles christi ego sum et verbera tua nō
reuereor. ℣. Ipolitus autem clamabat voce
clara dicens. Miles christi. l. ix.
Tunc decius cesar arreptus a demo
nio: clamabat dicens. O ypolite.
tanq̄ captiuum et vinctum cathenis
asperis me ducis. Valerianus autem
clamabat omni die et nocte. Adiuro te
laurenti. modicum cessa a tormentis.
Et factus est luctus magnus in pala
tio. Tunc vxor decii nomine triphonia
pagana crudelis. videns decium a de-
monio vexari: iussit omnes sanctos qui
reclusi erant remitti. Eadem vero ho-
ra mortuus est decius. Vxor autem eꝰ
triphonia venit ad sanctum iustinum.
et misit se cum lachrimis ad pedes eius
simul et filia eius nomine cyrilla vt
baptizarentur. ℟. Iussit valerianus in con
spectu ypoliti vt omnis familia eius capite
truncaretur et sic eum per carduos ⁊ tribulos
trahi. Qui dum traheretur emisit spiritum.
℣. Beati vero ypoliti iussit vt pedes eius li
garentur ad colla equorum indomitorum.
Qui dum traheretur. Gloria patri Qui dum
ps. Te deum. ℣ꝰ. sacerdotalis. Exultabunt.
Cesar dixit ad ypoli ¶ In laudibus. añ
tum factus es insipiens vt nuditatem
tuam non erubescas. añ. Dixit cesar ad ypo-
litum nunc magus factus est. respondens
ypolitus dixit ad decium. non sum ego ma-

gus sed sum seruus domini mei iesu christi. ā. Decius dixit ad beatum ypolitum sacrifica et viue ne pereas per tormenta sicut laurentius ā. Exemplum merear fieri laurentii beatissimi martyris. ā. Tunc valerianus in conspectu ypoliti famulos illius martyrizari precepit. Capitulum hy⁹ et V. de cōi. ā. Orauit sanctus ypolitus voce magna et dixit gratias tibi ago dñe iesu christe qa famulos meos in conspectu meo pati video. Oratio vt supra. Ad horas āe de laud. Si dñica fuerit ad procel. R. Concede. Ad vesperas super ps. ā. Tunc valerian⁹. Capitulum hy⁹ et V. de cōi. ā. Iussit valerianus in cōspectu ypoliti vt omnis familia eius capite truncaretur et sic eum per carduos et tribulos trahi qui dum traheretur emisit spiritum. ps Mag. Orō vts. Meō. eusebii. ā. Simila bo. V. Iustum. Orō

Deus qui nos beati eusebii confessoris tui annua solennitate letificas. concede propicius: vt cuius natalicia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per dñm. l. j

Tempore quo liberius de exilio. reuocatus fuerat a constantino augusto heretico. in eadem vrbe tale dogma fuit: vt non rebaptizarent populū. sed vna cōmunione cōtaminarent plebem. Eusebius vero presbiter vrbis rome cepit declarare liberium hereticum: et amicū constantii prefectum. Vbi cum multi sancta confessione et catholica vitarent cōmunionem liberii per eusebii doctrinam. occupantur ecclesie a liberio

Eiicitur felix de episcopatu: sub- l. ij rogatur liberius. tenetur eusebi⁹ presbiter: qr in domo sua quam ipse construxerat populum congregaret. et qr cōfortabat plebem sanctam. Tunc cōstātius iratus subrogatu liberii includit eusebium presbiterum in quodam cubiculo domus sue que humilis erat: in latitudine habens pedes tres: et ibi cōstāter in oratione multis diebus perseuerans. inclusus tñ post menses septē dormitionē accepit xviii. kl. septembris. l. iij.

Cuius corpus collegerunt gregori⁹ et orosius presbiteri. et sepelierunt eum in cripta: iuxta corpus beati sixti episcopi et martyris. vbi et titulum ipsius scribentes posuerunt pro cōmemoratione eius. eusebio homini dei. Facta autē synodo cum episcopis xxviii. ac presbiteris vigintiquinqꝫ. damasus voce publica dānauit liberium et cessauit persecutio. Cetera de cōi. Missa de vigilia. etiam si sit dñica. et dicitur nonam ante prandium nisi sit dñica

In vigilia assumptionis beate marie. Ad vesperas. ān

Virgo prudentissima quo progrederis quasi aurora valde rutilans filia syon tota formosa et suauis es pulchra vt luna electa vt sol. ps. Letatus sum. ān. Beata progenies vnde christus natus est quam gloriosa virgo que celi regem genuit. ps. Ad te leuaui oculos. ā. Vidi speciosam sicut columbam ascendentem desuper riuos aquarum cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius et circundabant eam flores rosarum et lilia conuallium. ps. Nisi quia dominus erat in nobis. ā. Tota pulchra es amica mea et macula non est in te fauus distillans labia tua mel et lac sub lingua tua odor vnguentorum tuorum super omnia aromata iā enim hyems transiit ymber abiit et recessit flores apparuerunt vinee florentes odorem dederunt et vox turturis audita est in terra nostra surge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps. Qui confidunt in domino sicut mons syon. ā. Anima mea liquefacta est vt dilectus locutus est quesiui et non inueni illum vocaui et non respondit michi inuenerunt me custodes ciuitatis percusserunt me et vulnerauerunt me tulerunt pallium meum custodes murorum filie hierusalem nunciate dilecto quia amore langueo. psalmus. In conuertendo dominus captiuitatem syon. Capitulum.

In omnibus requiem quesiui: et in
hereditate dñi morabor. tūc prece-
pit ⁊ dixit michi creator omniū: ⁊ qui cre-
auit me requieuit in tabernaculo meo.
Deo gratias. ℟. Stirps iesse virgam pro
duxit virgaq; florem. Et super hunc florem
requiescit spiritus almus. ℣. Virgo dei geni-
trix virga est flos filius eius. Et super. Gloria
patri. Requiescit ¶ Hymnus

Quem terra ponthus ethera colūt
adorant predicant trinam regen-
tem machinam claustrū marie baiulat
Cui luna sol ⁊ omnia deseruiunt per
tempora perfusa celi gratia gestant pu-
elle viscera. Beata mater munere cuiꝰ
supernus artifex mundū pugillo conti-
nens ventris sub archa clausus est. Be
ata celi nuncio fecunda sancto spiritu
desideratus gentibus cuius per aluū fu-
sus est. O gloriosa dña ex- ¶ Diuisio
celsa supra sydera qui te creauit p
uide lactasti sacro vbere Quod eua tri
stis abstulit tu reddis almo germine in-
trent vt astra flebiles celi fenestra facta
es Tu regis alti ianua ⁊ porta lucis ful
gida vitam datam per virginem gen-
tes redempte plaudite Gloria tibi do-
mine qui natus es de virgine cum pa-
tre et sancto spiritu in sempiterna se-
cula. Amen. ℣ꝰ. Post partum virgo inuiola-
ta permansisti. Dei genitrix intercede pro no-
bis. ān. Paradisi porta per euam cunctis clau
sa est et per mariam virginem iterum patefa
cta ē alleluya. ps. Magnificat. ℣. In sangui
ne dñi nostri iesu christi quē a se incarnatum
nobis genuit saluatorem. Et dicitur ℣. ante
ā. et sic in matut. ¶ Oratio

Deus qui virginalem aulam beate
marie in qua habitares eligere digna-
tus es. da quesumus: vt sua nos defensi-
one munitos: iocundos faciat sue inter-
esse festiuitati. Qui viuis. Ad completoriū
ān. Sancta dei genitrix virgo semper maria
intercede p nobis ad dominum deum nostrū.

ps. Cum inuocarem. cum cet. Hyꝰ
Virgo dei genitrix quem totus non
capit orbis in tua se clausit viscera fa-
ctus homo Vera fides geniti purgauit
crimina mundi et tibi virginitas inuio
lata manet Te matrem pietatis opem
te clamitat orbis subuenias famulis o
benedicta tuis. Gloria magna patri
compar tibi gloria nate cum sancto spi-
ritu gloria magna patri. Amen. Capitu-
lum. Tu in nobis. ℣ꝰ. Custodi nos. ān. Ex
qua lux orta est mundo veneranda maria a
nobis hostis tenebras expelle tyranni. Psalmꝰ
Nunc dimittis. Ante Dominus vobi-
scum. ℣. Assumpta est maria in celum. Gau
dent angeli laudantes benedicunt dñm. Orō.
Concede. Quere ad primam. ¶ Inuitat.
Venite adoremus regem regum Cuius ho-
die ad ethereum mater virgo assumpta est ce-
lum. ps. Venite. ¶ Hymnus

O quā glorifica luce choruscas stir-
pis dauidice regia ples sublimis
residens virgo maria supra celigenas
etheris omnes. Tu cum virgineo ma-
ter honore angelorum domino pectoris
aulam sacris visceribus casta parasti
natus hinc deus est corpore christꝰ Quē
cunctus venerans orbis adorat cui nūc
rite genu flectitur omne a quo nos peti
mus te veniente abiectis tenebris gau-
dia lucis. Hoc largire pater luminis
omnis natum per proprium flamine sa
cro qui tecum nitida viuit in ethera re-
gnas ac moderans secula cuncta. Amen
In primo nocturno. ā. Exaltata es sancta dei
genitrix super choros angelorum ad celestia
regna. ps. Domine dominus noster. ℣ꝰ.
Vbi assistens piissima vultui dei memento fra
gilitatis nostre. ān. Paradisi ianue per te no-
bis aperte sunt quas hodie gloriosa cum an-
gelis triūphas. ps. Celi enarrant. ℣. Ascē-
dens super oēm principatum ⁊ angelicam po-
testatē. ān. Sicut myrrha electa odorē dedisti
suauitatis scā dei genitrix ps. Domini est

terra. V⁹. Ex qua meruimus autorem vite suscipere iesum christum dominum nostrum. V. Diffusa est gratia in labiis tuis. Propterea benedixit te deus ineternum. Pater noster Et ne nos. Jube dn̄e benedicere. Alma virgo virginum intercedat pro nobis ad dn̄m. Amen

Lectio prima. Sermo beati hieronimi

Cogitis me o paula et eustochium. imo caritas christi me compellit: qui vobis dudum tractatibus loqui cōsueveram: vt novo loquēdi genere sanctis que vobiscum degunt virginibus: latino vtens eloquio: sermonem faciam de assumptione beate et gloriose semperqꝫ virginis marie qualiter assumpta ē. Quia id vestra deposcit intentio: presentia absēs scribere vobis curaui: que absentia presens devotus obtuli: vt habeat sanctum collegium vestrū in die tante solennitatis munus latini sermonis: in quo discat tenera infantia lactis experiri dulcedinem. et de exiguis eximia cogitare: qualiter fauente deo p singulos annos tota hec dies expēdatur in laudem. et cum gaudio celebretur. Ne forte si venerit vestris in manibus illud apocrifum de trāsitu eiusdē virginis: dubia pro certis recipiatis Quod multi latinorū pietatis amore. studioqꝫ legendi carius āplectuntur. Preserti cū ex his nichil aliud expiri potest p certo: nisi qꝫ hodierna die: gl'osa migrauit a corpore. R̷. Vidi speciosam sicut columbam ascēdentē desuper riuos aquarum cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dies verni circundabant eā flores rosarum et lilia conuallium. V⁹. Que est ista que ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibꝫ myrrhe et thuris. Et sicut. Gloria patri. Et lilia. Jube dn̄e benedicere. Beate marie virginis filius sit nobis adiutor et ppici⁹. Amen. L. ij

Monstratur autem sepulchrū eius cernentibus nobis vsqꝫ ad presēs in vallis iosaphat medio: que vallis est inter montem syon et montem oliueti posita. quam et tu paula oculis aspexisti. Vbi in eius honore fabricata est ecclesia muro lapideo tabulata: in qua sepulta fuisse vt scire potestis ab omnibus ibidem predicatur: sed nunc vacuum esse cernentibus ostenditur. R̷. Sicut cedrus exaltata sum in libano et sicut cypressus in monte syon. Quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris V⁹. Et sicut cynamomum et balsamum aromatizans Quasi myrrha. Gloria patri Dedi. Jube dn̄e benedicere. Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. Amen. L. iij.

Hec idcirco dixerim: quia multi nostrorum dubitant vtrum assumpta fuerit simul cum corpore: aut obierit relicto corpore. Quomodo autem vel quo tempore: aut a quibus personis sāctissimū corpus ei⁹ inde ablatum fuerit: vel vbi transpositum fuerit: vtrūue resurrexerit nescitur: qꝫuis nonnulli astruere velint eam iam resuscitatam: et beata cum christo immortalitate vestiri. Quod et de beato iohanne euangelista eius ministro: cui virgini a christo virgo commissa est plurimi asseuerant. quia in sepulchro eius vt fertur: non nisi māna inuenitur: quod et scaturire cernitur: Melius tamen totum deo cui nichil impossibile est committimus: qꝫ aliud temere diffinire velimus autoritate nostra: quod non probamus. R̷. Veni electa mea et ponam in te thronum meum. Quia concupiuit rex speciem tuam. V. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede et regna. Quia concupiuit rex. Gloria patri. Speciem tuam. R̷ Veni electa mea. In secundo nocturno. ān. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede et regna. ps. Eructauit. V⁹. Cooperante spiritu sancto nobis genuisti speciosissimum pre filiis hominum. ā. Adiuuabit eā deus vultu suo de⁹ i medio ei⁹ nō cōmouebit'. ps De⁹ noster refugiū

℣. Que virginali vtero huic mundo edidit sal-
uatorē. a. Sicut letātiū oīm nostrū habitatio
ē in te scta dei genitrix. ps. Fundamenta. ℣
Quā laudāt celi ⁊ terra ⁊ oīs ornatus eorū. ℣.
Specie tua. Jube dō. Sctā dei mater ꝑ nobis

Hodie igitur ¶ iugit oret. Amen. l. iiij
gloriosa virgo maria celos ascen
dit. Rogo gaudete. qz vt ita fatear: īeffa-
biliter sublimata cū christo regnat ine-
ternum. Regina mundi hodie de terris:
et de presenti seculo nequā eripitur. Iterū
dico gaudete: qz secura de immarcessibili
gloria ad celi iam peruenit palaciū. Ex
ultate inquā ac gaudete. et letetur omnis
orbis. qz hodie nobis omnibus interue-
nientibus eius meritis salus aucta est.
Vobis quoqz diligentibus eam: honor ⁊
virtus cum reliquis virginibus sacris
amplior prestatur ⁊ gratia. Idcirco dile-
ctissime letamini ⁊ gaudete: qz si deū ore
prophetico in sanctis laudare iubemur:
multomagis in hac celebritate beate vir
ginis et matris eius: oportet cum hym-
nis ⁊ canticis diligentius extollere. ⁊ di-
gnis deo iubilare preconiis. ac misticis
honorare muneribus. ℟. Que est ista q̄ ꝓ-
cessit sicut sol ⁊ formosa tanq̄ hierlm. Viderūt
eā filie syon ⁊ beatā dixerunt ⁊ regine laudaue
runt eā. ℣. Que est ista q̄ ascēdit ꝑ desertū si-
cut virgula fumi ex aromatibus myrrhe ⁊ thu
ris. Viderunt. Glia. Et regine. Jube dō. Oret
voce pia ꝑ nobis virgo maria. Amen l. v

Nulli dubium quin totum ad glori
am laudis eius pertineat: quicqd
digne genitrici sue impensum fuerit. ac
solenniter exhibitum Ex quo timeo sa-
tis ⁊ valde pertimesco: dum vestris cupio
parere profectibus: ne forte sicut impro-
bz: ita indignus laudator inueniar. Pro
fecto cum nec sanctitas nec facūdia sup
petat: vt beatam ⁊ gloriosam virginem
digne laudare queam. Quod vt verum
fatear quicquid humanis potest dici ver
bis: minus est a laude celi: qua diuinis ē
⁊ angelicis excellentius laudata preco-
niis. A prophetis quidem prenunciata. a
patriarchis figuris ⁊ enigmatibus presi
gnata. ab euangelistis exhibita et mon-
strata. ab angelo venerabiliter atqz of-
ficiosissime salutata. Preterea qualis ⁊
q̄ta esset ipsa salutatio. ab angelo diui-
nitus declaratur cum dicitur. Aue gra-
tia plena: dn̄s tecū. Benedicta tu in mu
lieribus. Talibus nanqz decebat virgi-
nem oppignerari muneribz. vt esset gra
tia plena: que dedit celis gloriam. terris
deum pacemqz fudit. fidem gentibus. fi-
nem viciis. vite ordinem. moribus disci-
plinam Et bene angelus ad virginem
mittitur: quia semper est angelis cogna
ta virginitas. Profecto in carne preter
carnem viuere: non terrena vita est: sed
celestis. Vnde in carne angelicam grati
am acquirere: maioris est meriti q̄ ha-
bere. Esse enim angelum felicitatis est:
esse vero virginem virtutis: dum hoc ob
tinere viribus nititur cum gratia: quod
habet angelus ex natura. ℟. Ista ē specio
sa iter filias hierlm sicut vidistis eā plenā cari
tate ⁊ dilectiōe. In cubilibz ⁊ in ortis aromatū
℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intēde ꝓspe
re ꝓcede ⁊ regna. In cubilibz. Glia pri. Et i or-
tis. Jube dō. Oret ꝑ famulis sācta maria suis.

Quid igitur mirabili9 ¶ Amen. l. vj
matre dn̄i: quid splendidi9 ea: quā
splendor elegit paterne glorie? Quid ca-
stius: que corpus christi sine contagione
corporis generauit? Et tamen in ea so-
lam humilitatem respexisse dn̄m confi-
tetur: que custos est ceterarum virtutū.
Vnde dn̄s. Ad quem respiciā nisi ad hu-
milem ⁊ quietum et trementem sermo-
nes meos? Fecit enim quod promiserat
⁊ respexit humilitatem ancille sue. vnde
⁊ beata iam omni seculo dicitur. O igi-
tur filie si vere virgines esse vultis: hu-
militatem sectamini: ⁊ matrem dn̄i que
se ancillā vocat: cordis amore sectamini

procurate quā didicit ab ipo sponso cui
vos deuouistis humilitatem: quam vos
ex se docuit cum dixit. Discite a me quia
mitis sū. et humilis corde. Hic igitur ro-
go vt omnes pariter festiuitatem glorio-
se semper virginis marie celebremus: q̇a
hec est dies preclara: in qua meruit exal-
tari super choros angeloꝝ: et peruenire
vltra: q̄ nostre humanitatis est natura.
vbi non substātia tollitur: sed glorie ma
gnitudo monstratur: cum eleuatur ī dex-
teram patris: vbi xp̄s pro nobis introiit:
pontifex factus ineternum ad celi pala-
cium. ℟. Corde et animo christo canamus glo
riam. In his sacris solenniis precelse genitricis
dei marie. ℣. Laudem dicite deo nostro oēs san
cti eius. In his. Gloria patri. Precelse. ℟. Cor-
de. ⸿ In iii. noct. ān. ⸿ Gaude maria virgo cūctas
hereses sola interemisti in vniuerso mundo. p̄s
Cantate. i. ℣. Que genuisti verum deum ve
rum atq̨ perfectum hoīem vnum dn̄m iesum
xp̄m. ān. Dignare me laudare te virgo sacrata
da michi virtutem cōtra hostes tuos. p̄s. Dn̄s
regnauit exultet. ℣. Et nostras preces sup-
plices suscipe cum angelicis laudibus. ān. Post
partum virgo inuiolata permansisti dei geni-
trix intercede pro nobis. p̄s. Cantate. ii. ℣. Vt
qui nos redemit sanguine precioso indulgentia
et pace nobis concessa ad gaudia perducat eter
na. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo. Deus ī
medio eius non cōmouebitur. Iube. Euangeli-
ca lectio sit nobis salus et protectio. Amen. ⸿ qn̄
nō legitur euangeliū dicit̄. ⸿ Ab hoste maligno
eripiat nos dei genitrix virgo. Amen. Lectio vii
¶ Secundum lucam. x.

In illo tp̄e. Intrauit iesus ī quod
dam castellum: et mulier quedā
martha nomine excepit illum ī
domum suam. Et reł. Om. vene. bede pbri.
Textus huius lectionis heret superi
oribus verbis sancti euangelii. vbi dn̄s
pharisiaca questione pulsatus. parabolā
in latrones incidētis. ⁊ samaritani ei mi-
sericordiam impendentis explicuit. Mox
q̨ ad interrogantem conuersus. percun-
ctatus est eum: quis illi videretur pro-
ximus fuisse ei q̇ incidit ī latrones. Quo
respondente: qui fecit misericordiam in il
lum: subiunxit. Vade et tu fac similiter.
Ac deinde recedens intrauit in quoddaꝫ
castellū. et mulier quedam noīe martha:
excepit illum in domum suam. Iure enī
post impensum sermonem humanitatis
peruenitur ad effectum ipsius humani-
tatis, vt quod illic sermonibus: istic pan-
deretur rebus. He due nanq̨ mulieres q̄
vt sexu ita genere sorores erant. typū du-
arum vitarum in se tenent: scilicet pra-
ctice idest actiue. et theorice hoc est contē-
platiue. Martha enī que sedula erga fre-
quens ministerium erat: vite actiue for-
mā tenet. Maria autē q̄ secus pedes dn̄i
sedens et ab occupatiōe ministerii libera
diuinis verbis intenta erat: speculatiuā
exprimit vitam. Dicendum ergo sigilla
tim que proprietas sit vtriusq̨ vite. Acti
ue propriū est pietatis et misericordie ope
ribus insistere: idest esurientem pascere.
nudum vestimento tegere. languidū vi-
sitare. infirmum consolari. in carcere po
situm liberare. et variis infirmitatibus
laborantes. quo valet solamine recreare
Speculatiue vero: est dilectioni dei ⁊ pro
ximi sinceriter inherere. a terrenis offici-
is se alienum facere: et contemplationi
dei semper insistere. ℟. Super salutem et
omnem pulchritudinem dilecta es a dn̄o et regi
na celoꝝ vocari digna es. Gaudent chori ange
lorum consortes et conciues nostri. ℣. Valde eā
nos oportet venerari que tam sancta et intacta
est virgo. Gaudent. Gloria patri. Consortes ⁊.
Iube. Splendor lucis eterne illuminet nos sine
fine. Amen. ⸿ qn̄ nō legit̄ euāgeliū dr̄. ⸿ In oī tri
bulatiōe et angustia succurrat nobis virgo ma
ria. Amen. ¶ Sermo bti augustini. Lectio viii

Celebritas hodierne diei āmonet:
vt in laude virginis immorari
debeamus. Et reuera dignum

est. vt in die tante genitricis: laudes dn̄i
sileat lingua carnis. In hac siquidem die
cōpetenter beata virgo maria: sponso il-
li suo celesti libere proclamat. Tenuisti
manum dexteram meā: et in voluntate
tua deduxisti me. et cū gloria assumpsisti
me. Hodie inquā et ipsa congrue a spon
so audit. Veni amica mea. speciosa mea
columba mea: qm̄ ecce hyems trāsiit. plu
uia abiit. Ipsaqꝫ iam btā respondet. Flo
res visi sunt in terra: nam tempus sectio
nis aduenit. Et iterꝝ Anima mea exulta
bit i dn̄o: delectabitur super salutari suo
Videamus itaqꝫ fratres que est hec vir-
go tam sancta: ad quā spūs sanctus veni
re dignatus est. que tam speciosa: quam
deus elegit sponsam. que tā casta: vt pos
sit esse virgo post partum. Felix certe ꝛ oī
laude dignissima: q̄ sine humano semine
celestem seculo protulit panem: et mun-
do genuit saluatorem. Vere magnū et sa
lutare misterium: q̄ sic peperit: vt mater
ꝛ virgo dici possit. Lacta igitur maria cre
atorem tuū. lacta panem celi. lacta preci-
um mūdi. Prebe labenti māmillam: vt
pro te prebeat percutiēti maxillam. Tu
illi vt mater temporalē ministra substā
tiam: vt ipse nobis et tibi vitam tribuat
sempiternā. Lacta eum qui te fecit: vt ip
se fieret in te. Lacta eum q̄ fructum fecū
ditatis tibi dedit conceptus: et decus vir
ginitatis non abstulit natus. Videte igi
tur fratres q̄ꝫ digne dn̄o consecrata vir-
ginitas famulatur: quā sic amare digna
tus est: vt vna eademqꝫ femina et virgo
dici possit et mater. Quā preferēda et cū-
ctis seculis predicanda: que sola ꝛ genitri
cis dignitatē obtinuit: ꝛ virginalē pudici
ciā non amisit. Magnū meritū. magnū
donū. magna gratia. Ancilla pepit dn̄m
creatura peperit creatorē visceribꝫ fecun
dis. et genitalibus integris virgo mater
dn̄m effudit i terris. Cōcipiēs virgo. pari
ens virgo. virgo grauida. virgo feta. vir
go perpetua. Quid miraris hec o homo:
deū si nasci oportuit: quando dignatus ē
esse homo: Inter hec igitur toto affectu
ad auxiliū btē virginis nos conferamus
oēs vnanimes eius patrocinia iploremꝰ
Et dū nos eā supplici obsequio frequēta
mus in terris: ipsa nos sedula prece com-
mendare dignetur in celis. Qđ ipē presta
re dignetur xp̄s filius eius amen. ℞. Be-
ata es virgo maria q̄ credidisti dn̄m pfecta sūt
in te q̄ dicta sūt tibi ecce exaltata es sup choros
angeloꝝ. Intercede pro nobis ad dn̄m deū nrm̄.
℣. Aue maria gratia plena dn̄s tecū. Intercede.
Gloria. Ad dn̄m. Iube. Ad societatē ciuiū super
noꝝ perducat nos regina angeloꝝ. Amen. Et
sic qn̄ fit de beata maria p totū annū. Ser-
mo beati augustini. Lectio ix.

Adest nobis dilectissimi: optatus
dies beate ac venerabilis sēpqꝫ
virginis marie. Ideo cū sūma ex
ultatiōe gaudeat terra nostra. tante vir-
ginis illustrata excessu. Hec est ei flos cā
pi: de qua ortū est preciosū liliū conualliū
per cuius partū mutatur natura plasto
rū: qua deletur ꝛ culpa. Precisū est in ea
illud eue infelicitatis elogiū: quo dicitur
In tristicia paries filios: qꝛ ista in leticia
dn̄m parturiuit. Eua ei luxit: ista exulta
uit. Eua lachrimas. maria gaudiū i vē-
tre portauit. qꝛ illa peccatorē: ista edidit i
nocentē. Preclara ergo illa virginitas: ꝛ
gloriosa fecunditas. Exultat maria. et
matrē se leta miratur: et de spiritu sācto
se protulisse gaudet. Nec quia peperit in
nupta terretur: sed quia genuit: cum ex-
ultatione miratur. Gaudeamus omēs
ergo fratres in die tante virginis: que dū
desponsaretur fabro: celi nupsit archite-
cto. Promittitur enim ei filius: per visi-
tationem sancti spiritus. Hec illa audi-
ēs gaudet: cupitqꝫ effici mater. Quid igi-
tur mirum si sine corruptione nascitur:
qui de sanctificatione concipitur: Non
enim decebat vt ille qui nobis afferebat

salutem: matri abriperet virginitatis dignitatem. Nam qui terra mari celoqꝫ non capit᷑: intra vnius corpusculi membra suscipitur. Quis igitur beata maria q̇s tibi digne valeat iura gratiarum et laudum preconia impendere: que singulari tuo assensu mundo succurristi perdito: Quas tibi laudes fragilitas humani generis persoluet: que solo tuo commertio recuperandi aditum inuenit: Accipe itaqꝫ quascunqꝫ meritis tuis impares gratiarum actiones. Et cum susceperis vota: culpas nostras excusa. Admitte nostras preces intra sacrarium exauditionis: et reporta nobis antidotum reconciliationis. Sit per te excusabile quod per te ingerimus: sit impetrabile quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus redona quod rogamus: excusa quod timemus. Sancta maria succurre miseris. iuua pusillanimes. refoue flebiles. ora pro populo. interueni pro clero. intercede pro deuoto femineo sexu. sentiant omnes tuum leuamen: quicūqꝫ celebrāt tuum natalem. Assiste parata votis poscentium. et repende nobis omnibus optatum effectum. Sit tibi studium assidue exorare pro cuncto populo dei: que meruisti virgo benedicta atqꝫ gloriosa precium ferre mundi. ℟. Felix nanqꝫ es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie christus deus noster. ℣. Ora pro populo interueni pro clero intercede ꝑ deuoto femineo sexu sentiant omnes tuum leuamen quicunqꝫ celebrant tuam assumptionē. Quia ex te ortus. Gloria patri. Christus deus noster. ps. Te deum. ℣. sacerd. Maria virgo assumpta est ad ethereū thalamū. In quo rex regū stellato sedet solio. ¶ In laudibus āN

Assumpta est maria in celum gaudent angeli laudantes benedicunt dominum. ps. Dn̄s regnauit. āN. Maria virgo assumpta est ad ethereum thalamū in quo rex regum stellato sedet solio. ps. Iubilate deo. āN. In odore vnguentorum tuorum currimus adolescentule dilexerunt te nimis. ps. Deus deus meus. āN. Benedicta filia tu a domino quia per te fructum vite communicauimus. ps. Benedicite. āN. Pulchra es et decora filia hierusalem terribilis vt castrorum acies ordinata. ps. Laudate dn̄m. ¶ Cpm.

Assumpta est maria in celum gaudent angeli: laudantes benedicūt dominum. Deo gratias. hy⁹. Virgo dei genitrix. vrs ad complet. ℣⁹. Post partum virgo. ā. Que est ista que ascendit sicut aurora consurgens pulchra vt luna electa vt sol terribilis vt castroꝝ acies ordinata. ps. Bened. Orō.

Veneranda nobis domine huius diei festiuitas opem conferat salutarem. in qua sancta dei genitrix mortem subiit temporalem: nec tamen mortis nexibus deprimi potuit: que filium tuum dn̄m nostrum iesum christum de se genuit incarnatum. Qui tecum viuit. ¶ Ad primā. hy⁹. Iam lucis. vltimus ℣⁹. Gloria tibi dn̄e. et sic ad alias horas. ꝛ per oct. ꝛ similiter ī aliis festis beate marie. āN. Assumpta. Ante dn̄s vobiscū. ℣⁹. Maria virgo assūpta est ad ethereū thalamū. In quo rex regū stellato sedet solio. Orō.

Concede misericors deus fragilitati nostre presidium. vt qui sancte dei genitricis et virginis marie requiem celebramus: intercessionis eius auxilio a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem. Dn̄s vobiscū. Et cum spū tuo Benedicamus dn̄o. Bn̄dicite. dn̄s. Gaudiū cum pace. Iteēa. Et aīe oīm. ¶ In ecc̄liis. ad lect. Beate marie virginis filius. lecta lect. dicit᷑ ℣⁹. Assumpta est maria in celum. Gaudent angeli laudantes benedicūt dominū. Si legatur aliquid de mortuis seq̇tur. Requiescāt in pace. Benedicamus dn̄o. Iteē. vrs. ¶ Ad iii. āN. Maria. Cpm.

Ab initio et ante secula creata sum et vsqꝫ ad futurum seculum non desinam. et in habitatione sancta coram

ipso ministraui. Deo gratias. ℟. Diffu-
sa est gratia in labiis tuis allā allā. Propterea.
℣. Specie tua. orō. Veneranda. Ad pces.
Stirps. ℣. Diffusa est gratia. Oratio.

Concede quesumus omnipotens de-
us. ad beate marie semꝑ nos gau-
dia eterna pertingere: de cuius veneran-
da assumptione: tribuis annua solenni-
tate gaudere. Per christum dñm nostrū.
In reditu procel. ān. Alma redemptoris ma-
ter que peruia celi porta manens et stella ma-
ris succurre cadenti surgere qui curat populo
tu que genuisti natura mirante tuum sanctum
genitorem. Virgo prius ac posterius gabrielis
ab ore sumens illud aue peccatorum miserere.
Alle resonent omnes ecclesie cum dulci melos
simphonie filium marie genitricis pie vt nos
septiformis gratie repleat donis et munere vn
de deo dicamus omnes luya. ℣. Post partum.
orō. Famulorum. Ad sextam. Cpm.

Et sic in syon firmata sum: et in ci-
uitate sanctificata similiter requi
eui: et in hierusalem potestas mea. Deo
gratias. ℟. Specie tua et pulchritudine tua
allā allā. ℣. Intende prospere. Gloria patri. ℣.
Adiuuabit eam. Oratio vt supra. Ad ix. ān
Benedicta filia. Cpm.

Et radicaui in populo honorificato:
et in partes dei mei hereditas illi-
us: et in plenitudine sanctorum detentio
mea. Deo gratias. ℟. Adiuuabit eam deus
vultu suo allā allā. ℣. Deus in medio eius nō
commouebitur allā. Gloria patri. ℣. Post par
tum. Oratio vt s. Ad vesperas super pos.
ān. Pulchra es. ps. Letatus sum. cū ceteris
cpm. In omnibz. ℟. Alleluya. Hodie maria
virgo celos ascendit gaudete quia cum christo
regnat ineternum.

Prosa.

Hac clara die turma festiua dat pre
conia. Mariam concrepando sim
phonia nectarea. Mundi domina que es
sola castissima virginū regina. Salutis
causa vite porta atqꝫ celi referta gratia.
Nam ad illam sic nuncia olim facta an
gelica. Aue maria gratia dei plena per se
cula. iii. Mulierum pia agmina intra sem-
per benedicta. Virgo et grauida mater
intacta prole gloriosa. Cui cōtra maria
hec reddit famina. In me quomodo tua
iam fient nuncia. Viri noui nullam cer-
te copulam. Exquo atqꝫ nata sum incor
rupta. Diua missus ita reddit affata.
Flatu sacro plena fies maria. Noua ef-
ferens gaudia celo terre nati per exordia
Intra tui vteri claustra portans qui gu-
bernat eterna Omnia qui dat tempora
pacifica amen. Et dicit tantū in die festi. ℣.
Post partum. ān. Hodie maria virgo celos ascē
dit gaudete quia cum christo regnat ineternū.
ps. Magnificat. Oratio vt s. Ad cōplet. vt s.
In crastino nisi sit dñica. Inuitat. Venite.
hy. vt s. Sup ix. pos. ān. Ecce tu pulchra. ℣
et ℟. ad diē pertiñ. Et legitur de cāticis ꝗ̃ icipi
unt. Osculetur. qre infra. Ad bened. et mag
quere post ās. cetera vt s. Si aūt fuerit dñica fiet
vt infra iuenies. Sequūtur āe dicēde ad noct. per
oct. In primo noct. ān. Ecce tu pulchra es
amica mea ecce tu pulchra oculi tui columbarū
ps. Dñe dñs noster. ān. Sicut lilium inter
spinas sic amica mea inter filias alleluya. ps.
Celi enarrant. ān. Fauus distillās labia tua
sponsa et odor vestimentorum tuorum sicut o-
dor thuris. ps. Dñi est terra. In scdo no-
cturno. ān. Emissiones tue paradisus malorū
punicorum cum pomorum fructibus. ps. Eru
ctauit. ān. Fons ortorum puteus aquarum vi-
uentium que fluunt impetu de libano. ps. De
us noster refugiū. ān. Talis est dilectus me
us et ipse est amicus meus filie hierusalem. ps.
Fundamenta. ℣. Specie tua et pulchritudine.
In tertio noct. ān. Descendi in ortum me-
um vt viderem poma conuallium et inspicerem
si floruissent vinee et germinassent mala puni
ca reuertere reuertere sunamitis reuertere re-
uertere vt intueamur te. ps. Cantate. i. ā. Co
medi fauum cum melle meo bibi vinum meū
cum lacte meo. ps. Dñs regnauit exultet.
ā. Veni in ortum meū soror mea sponsa messui

myrrhã meam cũ aromatibus meis. ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eam. Laẽ. sequentes dicẽde sũt ad bened. et ad magñ. per oct. per ordinẽ. quere in nat. beate marie. ãn. Hec est regina. ã. Ortus conclusus. ãn. Hec est que nesciuit. ãn. Felix namqȝ. ãn. O gloriosa. ãn. Sancta maria. ã. O maria que. ã. Beata dei genitrix maria virgo perpetua templum domini sacrarium spiritus sancti sola sine exemplo placuisti domino iesu christo ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu. ãn. Venit dilectus meus in ortum suum vt comedat fructum pomorum suorum. ã. Ortus tuus sancta dei genitrix sicut odor balsami quasi myrrha electa dedisti suauitatem odoris. ãn. In prole mater in partu virgo gaude et letare virgo mater domini. ¶ Prima die oct. de canticis. Bened. de festo ad diẽ pertineñ. ¶ Lectio prima.

Osculetur me osculo oris sui: quia meliora sunt vbera tua vino fragrantia vnguentis optimis. Oleum effusum nomen tuum: ideo adolescentule dilexerũt te. Trahe me post te curremus in odore vnguentorum tuorum. Introduxit me rex in cellaria sua: exultabimus et letabimur in te. Memores vberum tuorum super vinum recti diligunt te. ℟. ad diem pertineñ. ¶ Lectio ii.

Nigra sum sed formosa filia hierusalem sicut tabernacula cedar: sicut pelles salomonis. Nolite me considerare ꝙ fusca sim: quia decolorauit me sol. Filii matris mee pugnauerunt contra me. posuerunt me custodem in vineis: vineam meam non custodiui. ¶ Lectio iii.

Indica michi quem diligit anima mea. vbi pascas. vbi cubes in meridie. ne vagari incipiam post greges sodalium tuorum. Si ignoras te o pulchra inter mulieres: egredere et abi post vestigia gregum: et pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastorum. In laudibꝫ ãn. Assũpta. et pro cpo accipietur ãn sequẽs. Maria. Die vero qua dicẽt in laudibꝫ ãn. Maria. ℣. sacerd. erit. Assumpta est. Ad bened. ãn. Hec est regina. quere in natiuit. beate marie. Cetera vt in die festi. Et cãtantur hymni vt i duplo. et ad ℟. horaꝝ dicitur. Alleluya. nec fiũt memorie cões. ¶ In vesperis i ecclesia parisieñ. de victoria regis philippi pulchri. sup ps ãn. Virgo prudentissima. cũ ceteris. Cpm. ℟. hy⁹. et cetera vt in vigilia festi. Ad magñ. ãn. Paradisi. nec dicitẽ amodo. ℣. In sanguine. orõ. Veneranda. Alibi cõtinuãtur oct. more solito. cũ memoria beati laurentii. ãn. Beatus laurentus dum in craticula superpositus vreretur ad impiissimũ tyrannum dixit assatum est iam versa et manduca nam facultates ecclesie quas requiris in celestes thesauros manus pauperum deportauerunt. ℣. Gloria et honore. Oratio.

Beati laurẽtii nos faciat dñe passio veneranda letantes: et vt eam sufficienter recolamus efficiat promptiores Per dñm nostrum. ¶ In matut. Inuitat. et cetera sicut in die. exceptis ãn. Ecce tu pulchra. vts et ad ℟. nõ dr Gloria. Lcõ pria

Legimus iam sepe ad funera quorũlibet sanctorum angelos aduenisse. et ad exequias eorum obsequia prestitisse: necnon et animas electorum vsqȝ ad celos cum hymnis et laudibus detulisse. vbi et vtriusqȝ sexus chori frequẽter auditi sunt cecinisse: interea et quod perspicatius est: multo nõnunꝙ lumine eosdem resplenduisse: insuper et adhuc viuẽtes in carne ibidem miri odoris fragrantiam diutius persensisse. Lcõ ii

Quod si ad recreandam spem et ad corroborandã: saluator noster christus ob merita suorum amplius comprobanda. talia et tanta dignatus est exhibere per suos celi ministros circa defunctos: ꝙtomagis credendum est hodierna die. militiam celoꝝ cum suis agminibus festiue obuiam aduenisse genitrici dei. eãqȝ ingenti lumine circunfulsisse. et vsqȝ ad thronum olim sibi etiam ante mundi cõstitutionem paratũ. cũ laudibus et

canticis spiritualibus perduxisse. Lctõ iii.

Nulli dubium omnem illam celestē hierusalem tunc exultasse ineffabili leticia. tunc iocundatam esse inestimabili caritate: tuncqꝫ cum omni gratulatione iubilasse: quoniam festiuitas hec que nobis hodie reuoluitur annua: illis omnibus facta est continua. Lcõ iiii.

Credendum est etiam ꝙ saluator oīum ipse quantum datur intelligi per se totus festiuus occurrit. ⁊ cum gaudio eam secum in throno collocauit. Alias autem quomodo impleuisse creditur: quod in lege ipse precepit: honora patrem tuum et matrem tuam. Porro ꝙ patreꝫ honorauerit: ipse testis est sibi: cum ad iudeos ait. Ego gloriam meam non quero est qui querat et iudicet. Sed ego honorifico patrem meum: et vos inhonorastis me. De matre vero: euangelista ait. Cū redirēt veniens nazareth: erat subditus illis. Lectio quinta.

Sed alia est natura qua deus pater secundū se honoratur: alia qua ipse parētibus subditur. In vtraqꝫ tamen vnus idemqꝫ christus recte creditur: eo ꝙ verbū caro factū est. ⁊ habitauit in nobis. vnus emmanuel: qd̄ est nobiscum deus. Hanc quippe vnionem diuinitatis atqꝫ humanitatis incōfusam atqꝫ indiuisam: fides catholica seruat. Lectio vi.

Quam sane intelligendo cognoscit naturalis atqꝫ secundum subsistētiam conuentio vnitatis. vt neqꝫ cōuersio in alterutrā duaꝝ substantiaꝝ partē recipiatur: neqꝫ diuisio. Sic nanqꝫ credere est honorare matrem dn̄i: que et deum nobis genuit et hoīem. Neqꝫ hoīem sine deo. neqꝫ sine hoīe deum. sed deū et hoīem vnū et verum iesum xp̄m. Lectio vii

Alioquin dei genitrix dici non posset quod multi hereticorū negare conati sunt: nisi vere deum genuisset incarnatum. Propterea duas in xp̄o natiuitates recte confitemur. vnam scilicet de patre sine initio et sine tempore sempiternā et coeternā deo patri: alterā de m̄re cū tempore: quando miserationem induēs et misericordiam spontanea voluntate ad nos descēdit: homo natus deus. Ac per hoc iuxta veritatē et matris gestatur in vtero: q̇ semꝑ deus agnoscitur. L. viii

Hinc etiam theothecon eam veraciter confitemur. dei genitricem scilicet: necnon et christotecon. Non ꝙ verbum carnem secum detulit: nec olim prefate carni copulatus sit: sed tunc quando verbum caro factum est ex carne virginis. diuinitatis atqꝫ humanitatis substantia in vtero: ita inconfuse vnitur: vt vna sit ꝑsona deus ⁊ homo xp̄s. L. ix.

Ex duabus siquidē naturis sine confusione alterius non nisi vnus inuenitur iesus dn̄s. manēs deus in forma dei: qui semetip̄m exinaniuit formam serui accipiens: manens vnus idemqꝫ ī forma serui quam suscepit. Totus quippe deus ī carne virginis de qua natus est et totus homo. Hinc quoqꝫ apostolus. ī quo habitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter. R. Cetera vt in die festi. Meōria beati laurentii. ān. Jn craticula te deum non negaui et ad ignem applicatus te xp̄m confessus sū probasti dn̄e cor meum ⁊ visitasti nocte igne me examinasti et non est inuenta in me iniquitas. V. Justus vt pal. orō. Btī laurentii. R. Jn vespis vt̄s. Meōria agapiti mꝛ. ān. Hic est vir. V. Gloria ⁊ ho. orō. Letetur. R. ī mat. ā. Volo pater. Legenda per oct. Lctõ pria.

Adiuro vos filie hierusalē per capreas ceruosqꝫ campoꝝ ne suscitetis: neqꝫ euigilare faciatis dilectam: quoadusqꝫ ipsa velit. Vox dilecti mei. Ecce iste venit saliens ī montibus: ⁊ transiliēs colles. Similis est dilectus meus capree: hynnuloqꝫ ceruorum. Lectio ii

En ipse stat post parietē nostrum. respiciens ꝑ fenestras: prospiciens ꝑ

cancellos. Et dilectus meus loquitur michi. Surge ꝓpera amica mea columba mea formosa mea ⁊ veni. Jam enim hyems transiit: ymber abiit ⁊ recessit. Flores apparuerunt in terra nostra: tempus putationis aduenit. Lectio iii.

Vox turturis audita est ĩ terra nr̃a. Ficus protulit grossos suos. vinee florentes dederunt odorẽ suum. Surge amica mea sponsa mea ⁊ veni. colũba mea ĩ foraminibus petre. ⁊ in cauerna macerie. Ostẽde michi faciẽ tuã. sonet vox tua ĩ auribus meis. Vox enim tua dulcis ⁊ facies tua decora. ¶ Alia die. Lectõ p̃ma

Capite nobis vulpes paruulas q̃ demoliuntur vineas: nã vinea nr̃a floruit. Dilectus meus michi ⁊ ego illi: q̃ pascitur inter lilia donec aspiret dies: et inclinẽtur vmbre. Reuertere. similis esto dilecte mi capree hynnuloq; ceruoꝝ sup montes bethel. Jn lectulo meo p noctem quesiui quem diligit anima mea: quesiui et non inueni illum. ¶ Lectõ ii.

Surgã et circuibo ciuitatẽ p vicos ⁊ plateas: querã quẽ diligit aĩa mea q̃siui illũ ⁊ non ĩueni. Jnuenerũt me vigiles q̃ custodiunt ciuitatẽ. Num quẽ diligit aĩa mea vidistis: Paululũ cũ pertrãsissem eos: inueni quẽ diligit anima mea Tenui eũ nec dimittam: donec introducam illum in domum matris mee: et in cubiculum genitricis mee Lcõ iii

Adiuro vos filie hierusalẽ p capreas ceruosq; cãpoꝝ. ne suscitetis neq; euigilare faciatis dilectã donec ipa velit Que est ista q̃ ascẽdit p desertũ sicut virgula fumi. ex aromatib; myrrhe ⁊ thuris ⁊ vniuersi pulueris pigmentarii: En lectulũ salomonis sexagĩta fortes ambiũt ex fortissimis israel. om̃s tenẽtes gladios ⁊ ad bella doctissimi. Vniuscuiusq; ensis sup femur suũ: ꝓpter timores nocturnos Ferculũ fecit sibi rex salomõ de lignis libani. Colũnas eius fecit argẽteas. reclinatoriũ aureum. ascensum purpureum media caritate constrauit propter filias hierusalem. ¶ Alia die. ¶ Lectõ p̃ma

Egredimini ⁊ videte filie syõ regem salomonẽ in dyademate quo coronauit eũ mater sua: ĩ die desponsationis illius: ⁊ ĩ die leticie cordis eius Quã pulchra es amica mea: q̃ pulchra es: ocl'i tui colũbaꝝ. absq; eo qđ intrĩsecus latet Capilli tui sicut greges capraꝝ: q̃ ascẽdũt de mõte galaad. Dẽtes tui sicut greges tõsaꝝ. q̃ ascẽderũt de lauachro. Oẽs gemellis fetibus: ⁊ sterilis nõ est iter eas. L. ii.

Sicut vitta coccinea labia tua: ⁊ eloq̃um tuũ dulce Sicut fragmẽ mali punici ita gene tue: absq; eo qđ intrĩsecus latet Sicut turris dauid collũ tuũ: q̃ edificata ẽ cũ ꝓpugnaculis. Mille clipei pendẽt ex ea: oĩs armatura fortiũ. Duo vbera tua sicut duo hynnuli capree ⁊ gemelli. q̃ pascũtur ĩ liliis: donec aspiret dies: ⁊ ĩclinẽtur vmbre. Vadã ad montem myrrhe: et collẽ thuris. Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula non est in te. Veni de libano spõsa mea: veni de libano veni Coronaberis de capite amana. de vertice sanir et hermõ. de cubilibus leonũ. de montibus pardorum. Lectio iii.

Vulnerasti cor meũ soror mea spõsa vulnerasti cor meũ in vno oculoꝝ tuoꝝ: et in vno crine colli tui. Quã pulchre sunt mãme tue soror mea spõsa. pulchriora vbera tua vino. ⁊ odor vnguẽtoꝝ tuoꝝ sup oĩa aromata. Fauus distillãs labia tua sponsa: mel ⁊ lac sub ligua tua et odor vnguentoꝝ tuoꝝ sicut odor thuris. Ortus conclusus es soror mea spõsa ortus conclusus. fons signatus. Emissiones tue paradisus maloꝝ punicoꝝ cu; pomoꝝ fructibus. ⁊cẽ. ¶ Philiberti abbis. meõria. ãn Sanctissime. V. Justũ. orõ. Jntercessio. ¶ Sabbato ãn Pulchra. Ad mag. ã. Paradisi. orõ. Veneranda. ¶ Dñica infra oct. sicut ĩ die. excepto q̃ iuitat. nõ duplicat. ⁊ dñr

ãe. i mat. ⸗ Ecce tu pulchra. ⸗ Et ad ℞. Gloria patri. ⸗ more cõi. nec iterãtur ℞. ⸗ Lectõ pria.

Iste siquidẽ sunt fidei vestes. iste q̃bus priores sancti vestiebant̃. iste quas rebecca imo spũs sanctus domi habuit. quibus induit iacob filium suũ. Alias autẽ nisi a spiritu sancto seruate domi. et probate essent. quid miri odoris in eisdem pater ysaac hauriret. ita vt diceret cũ persensisset vestimentoꝝ fragrantiã. ecce odor filii mei sicut odor agri pleni: cui benedixit dñs: ¶ Lectio ii.

Sed forte dicturus ẽ aliquis. Quid ad rebeccam spũs sanctus pertinet: cum in multis locis persone pro deo figurate accipiantur: Veruntamẽ ⁊ spiritus sanctus in hebreo ruha femineo genere dicitur. nõ ꝙ sexus in deo monstret̃: imo ne forte suspicetur: sub regula triũ linguaꝝ sps sctũs diuerse accipitur. Lectõ iii.

In hebreo scilicet vt dixi femineo genere legitur. In greco vero ne sex⁹ in eo credatur: pro neutro inuenitur: et ĩ latino masculinũ esse discernitur. Qui nimirũ spiritus sãctus bene pro rebecca intelligitur: et ideo totum est in mysterium qđ geritur: vt per vestimentoꝝ fragrantiã xp̃s annuncietur. quẽ nos quicũq; baptisati sumus ĩduimur. ĩ quo benedixit nos: nõ qualicũq; sed omĩ vt ait apl's benedictiõe spũali ĩ celestib;. L. iiii

Unde et angelus marie loqui incipiens: a benedictione exorsus ait Benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedict⁹ fructus ventris tui. Cuius profecto in spiritu longe odorem trahens pater ysaac: benedicebat filium: in quo celestis oĩs benedictio mundo effloruit. Et bene ab ipso plenus ager dicitur: q: plena gratia virgo maria pronunciatur. de cuius vtero credentibus fructus vite effulsit. Et nos inquit euãgelista de plenitudine ei⁹ accepimus gratiã pro grã. Lectio v

Quapropter obsecro vos o filie: talem ac tantam gratiam ne in vacuum recipiatis: que est in christo iesu. In quo ⁊ deus et homo sic vnitus est in vna eadẽq; persona: vt legatur ꝙ sepe in diuinis scripturis homo deo coeternus propter vnitionẽ substantie. ac deinde deus homini videatur compassus: cum nec inmiciabilis sit homo: nec passibilis deus. Tamẽ sic vnitus est deus suo corpori: vt nullam patietur fieri iter deũ ⁊ hoĩem humana opinione distantiam: ne forte quod absit: alius filius dei. et alius filius hominis credatur. Lectio vi.

Presertim quia scriptura sic connectit et incorporat deum et hominẽ: vt nec in tempore admodum hominem quis a deo: nec in passione possit ab homine deum discernere. Unde si ad tempus respicias: inuenies semper filium hominis cum filio dei. Si ad passionem: inuenies semper cum filio hominis: eundem filium ita vnitum ⁊ indiuiduum q̃tum ad vocem scripture pertinet: vt nec homo separari a deo tempore. nec ab homine deus valeat passione. ¶ Lectio vii.

Hinc est vnum: ꝙ omnes sancti omnia que meruerant pro paruis duxere: si dñm quẽ amauerant nõ viderent Sicuti et venerabilis beata maria. nõdum dignum pro innumeris et immensis beneficiis reddebat interdũ obsequiũ sanctitatis: dum beneficiorum in terris posita: poterat non videre largitorẽ. Et ideo hodie dilectissime eleuatur super choros angelorum: vt possit speciem vultũq; videre saluatoris. quẽ amauerat ex toto desiderio cordis. ⸗ Lectio viii.

Quod si gaudium sit in celo de quolibet peccatore conuerso: multomagis putandum pro tante virginis exaltatione et gloria. ꝙ exultatio sit in supnis cuius nimirũ festiuitas oĩm supernoꝝ ciuium est gratulatio. presertim quia ei⁹ celebritas laus ⁊ fauor ẽ saluatoris. Unde

credimus vt supra dictum est. q non hūc tantum diem solennem ducunt pro huius honore annuum: verum continuum etiam et eternum iocunditatis ac leticie et venerationis obsequio: cū omni colūt tripudio amoris et gaudii. Lectio ix.

Nec immerito igitur omnis illa celestis ciuitas congratulatur et veneratur matrem: cuius super se adorat filium regem. ante quem tremunt potestates. et curuatur omne genu De cuius vi mirꝫ ad celos ascēsiōe. multū āmiratiōs intuitu secretorū contemplator celestiuꝫ in canticis. vidi inquit speciosam ascendentem quasi columbam desuper riuos aquarum. Et vere speciosam quasi columbā: quia illius speciem columbe ac simplicitatem permonstrabat. que super dnm venit. et docuit iohannem: q hic est qui baptisat. Cetera sicut in die. In oct. beate marie. Ad vesperas ān Virgo prudentissima. Ncē. sicut in vigilia. orō. Veneranda. Thimothei ꝛ simphoriani. ān Istorum. V Letamini in dño. Oratio.

Auxilium tuum domine nobis quesumus placatus impende. et intercedentibus sanctis martyribus tuis thimotheo et simphoriano. dexteram super nos tue maiestatis extende. Per dnm nostrum. Cōplet. vts. Ad matut. Inuitat. ꝛ cetera vts. ān Ecce tu pulchra. cū ceteris. De sermone Cogitis. Lectio prima.

Hec est beate marie presentis diei festiuitas. in qua gloriosa et felix virgo ad ethereū thalamū peruenit. Que p fecto festiuitas sicut ipsa virgo incōparabilis est ceteris virginibꝫ: ita et i cōparabilis est oīm sanctorꝫ festiuitatibus. et admirāda etiā virtutibꝰ angelicis. Propter qd ex persona supernorum ciuiū: in eius ascensione admirans spiritus sanctus: ait in canticis. Que est ista que ascendit per desertum: quasi virgula fumi ex aromatibus: Lectio secūda

Et bene quasi virgulā fumi: q gracilis ꝛ delicata. q diuinis extenuata disciplinis: ꝛ cōcremata itus i olocaustū icēdio pii amoris ꝛ desiderio caritatis Vt virgula fumi inqt ex aromatibꝫ. Ni mirū q multis expleta erat virtutū odoribus: manans ex ea fragrabat suauissimus odor etiā spiritibꝫ angelicis. Lectō iii.

Ascendebat aūt de deserto presentis seculi virga de radice iesse olim exorta: sed mirabāt electorꝫ animi pre gaudio quenā esset. q etiā meritorꝫ virtutibꝫ āgelorꝫ vinceret dignitatē. De qua rursum idem spūs sanctus: in eisdem cāticis dicit. Que est ista q ascēdit quasi aurora consurgens. pulchra vt luna. electa vt sol terribilis vt castrorꝫ acies ordinata. L. iiii.

Siqdem terribilis suis factā virtutibus. vt castrorꝫ acies admodū ordinata: hicidē scōrꝫ angelorꝫ presidiis fulta Pulchra vt luna. imo pulchrior q luna. q sine defectu sui choruscat celestibꝫ illustrata fulgoribꝫ. electa vt sol. fulgore virtutum: quia ipse eam elegit sol iusticie: vt nasceretur ex ea. Lectio v.

Ad cuius pfecto exequias qtū fas ē credere famulabātur angeli. ꝛ vniuersa celorꝫ curia cōgratulabatur. Nec mirū q honor maternus eius ē: q natus est ex ea quē oīs celorꝫ ordo veneratur et adorat super se eleuatū cum patre in sede maiestatis deum. Lectio vi

Non ergo beata dei genitrix a filio suo dño nostro didicit celos fabricare. nōn angelos creare. non miracula deitatis insignia operari: sed tantum humiliari. ceterarumq virtutum documenta intra humilitatis custodiam aggregare. Lectio vii.

Unde cum ea semper singularum virtutum pudicicia comes irremota permāsit: quia omnino pudor indiuiduus virginitati esse debet. sine quo recte castitas vera seruari non potest. Lectō viii.

Nunq̄ igitur beata maria sine pudoris sui custode processit. Et ideo si placet carissime talis ac tanta virgo placeat. et opus virtutis. cuius vita oīm est disciplina. cuius mores instituta sunt ecclesiarum. que precellit cunctis. supereminet vniuersis. Propterea quecunqꝫ virgo sibi ab ea optat premiū ⁊ īplorat auxiliū: debet eius imitari exemplū. L. ix.

Ecce hodierna die ad illum preclarū et splendidum thronum archangelorum. ipsa per humilitatem et per integritatem carnis ascendit: vnde intemperantia eximios archangelos superbia deiecit: quapropter gaudete. Gaudete inq̄: quia vobis via patefacta est celoꝝ. Quā uis enim nobis eadem promittatur: vobis tamen iam presto est: que cum angelis incorruptionem seruatis. ⅃ Cetera vt̄s cū meōria m̄rꝝ. Ad vesperas super p̄os ān ⅃ Pulchra es. hy⁹. Que tra. ⅃ cē. vt̄s ¶ Thimothei ⁊ apollinaris. ān ⅃ Istoꝝ. ℣. Letamini. Oratio.

Deus qui nos annua beatorū martyrum tuorum thimothei ⁊ apollinaris solennitate letificas: eoꝝ q̄sumus continua intercessione super nos miam tuam multiplica. vt quorum patrociniis gratulamur: ipsorum suffragiis perpetue salutis auxilium nobis adesse sentiamus. Per dn̄m. ⅃ Lectio prima.

Sanctus thimotheus sub imperatore nerone lampadio presidi presentatus. cum sacrificare nollet et grauiter torqueretur: calx viua et acetum plagis eius īfigitur. At ille gratias agebat: quasi nil patiens vngeretur. Vnus autē de astantibus nomine apollinaris vidit duos angelos stantes ad latera eius et dicētes ei. Confortare thimothee: qꝛ missi sumus ad te. vt videas q̄ aguntur in celis. Erige caput tuum et vide. ⅃ Lectio ii.

Aspiciens autem sctūs thimotheus: vidit celos apertos. et iesum stantem ad dexterā patris. coronā tenentē ex gemmis: et dicentē sibi. Thimothee hec corona tibi preparata est. et accipies eam die tertia de manibus meis. Apollinaris vero hoc videns et audiēs: procidit ad pedes eius rogans vt pro se oraret. Tunc preses cōfusus cum in os apollinaris plūbum bulliens infudisset: factum est frigidum tanq̄ glacies. ¶ Lectio iii.

Cunqꝫ hoc miraculo multi crederēt missi sunt thimotheus et apollinaris in carcerē: vt excogitatis suppliciis iterirent. Apollinaris autē cū plurimis ī carcere baptisatus: vidit celos apertos. ⁊ angelū dei dicentē sibi audientibus cunctis. Beatus es apollinaris. et q̄ tecū baptisantur: qꝛ cras in celū suscipientur. Altera igitur die oēs qui crediderūt: presidi statuūtur. ⁊ nolentes sacrificare pariter decollantur. Sequenti die thimotheus ⁊ apollinaris: contradicentes presidi: capite puniuntur. ⅃ Cetera de cōi pl'ioꝝ martyꝝ.

¶ Missa de vigilia scti bartholomei: nisi dn̄ica fuerit. Ad v̄s. sup p̄os ā ⅃ Beati pa. cp̄. Ibāt ℟. Ciues. hy⁹. Annue. ℣. In oēm. ā. Tradēt. orō. Cōcede nobis. ⅃ de cōi. Meō. audoeni. ā ⅃ Similabo. ℣⁹. Iustum. orō. Da q̄sumus. ⅃ de cōi. In matut. de cōi. ⅃ ⅃ Lectio prima

Indie tres esse ab hystoriographis asserūtur. Prima est india q̄ ad ethiopiā mittit. scda q̄ ad medos. tertia q̄ finē facit. nā ex latere mare occeanū attingit In hāc ergo indiā veniēs bartholomeus apl's: īgress⁹ ē ī tēplū ī quo erat ydolū astaroth: ⁊ quasi pegrin⁹ ibi manere cepit. L. ii.

In hoc autē ydolo demon talis erat q̄ diceret se curare languentes: sed hos sine dubio quos ipse ledebat: cecos similiter illuminare. Erant enī sine vero deo hoies illi: et necesse erat vt a deo falso ludificarentur. Deus autē falsus hac arte illudit eos qui verum deum non habēt. facit eis dolores īfirmitates. damna pericula. et dat responsa vt sacrificent ei et quasi sanentur ab eo. lectō iii.

Hoc videtur stultis ꝙ sanentur ab eo. Ille autem non sanādo subue-
nit: sed a lesione cessando. et cum desinit
ledere: curasse putatur. Unde factū est vt
sancto bartholomeo apostolo ibi manē-
te. nulla daret astaroth respōsa. ⁊ nulli po
terat ex his quos leserat subuenire. L. iiii.

Cum ꝗ iam plenū esset languentibꝫ
templū: et quotidie sacrificantibꝫ
nullū daret astaroth responsum: infirmi
ex longinquis regionibus adducti iace-
bant. Sed cum nec sacrificando. nec seip
sos more suo laniando ꝓficerent: perre-
xerunt in aliā ciuitatem vbi aliud demo
niū colebatur: cui nomē erat berith. et il-
lic sacrificātes ceperūt inq̄rere: quare deꝰ
eoꝝ astaroth nō eis daret responsa. L. v.

Respondens autem berith: dixit. Ūr
deus vester sic captus et religatus
tenetur: vt neqꝫ suspirare neqꝫ loqui au-
deat. ex illa hora qua ibi apostolꝰ dei bar
tholomeus ingressus est. Dixerunt cul-
tores ydoli. Et quis est iste bartholome-
us: Respondit demō. Amicus dei est om-
nipotentis. et ideo venit ad istam prouin
ciam: vt numina que colunt indi euacu
et. Dixerunt autem cultores ydoli. Dic
nobis signa eius: vt possimus inuenire
eum: quia inter tot milia hominū nō pos
sumus cognoscere eū. Lectō vi.

Respondens autem demō: dixit. Ca
pillo nigro capitis est et crispo. ca-
ro candida. oculi grandes. nares equales
⁊ directe. aures cooperte crine capitis. bar
ba prolixa. habens paucos canos: statura
equalis. que nec breuis nec longa possit
aduerti. Uestitur collobio albo clauata
purpura. induitur pallio albo per singu-
las gemmas purpureas. Uiginti sex an-
ni sunt q̄bus nunꝗ̄ sordidātur vestimen
ta eius: neqꝫ veterascunt. Similiter ⁊ sā
dalia eius per vigiti sex annos nunꝗ̄ ve-
terascunt. Centies flexis genibus ꝑ diem
centies ꝑ noctem orat deum. Uox sancti
bartholomei quasi tuba vehemens est. Ā
bulant cum eo angeli dei: qui non ꝑmit-
tunt eū fatigari nec esurire. Omnia pro
uidet: oīa nouit. Ecce et hoc qđ vos inter
rogatis. ⁊ qđ ego do responsū de eo: iā no-
uit. Angeli dei famulantur ei: et ipsi nū-
ciant ei. Et cū ceperitis eum querere: si
vult ostendet se vobis: si non vult nō po
teritis eum videre. Rogo autē vos vt dū
eum inueneritis: rogetis eum: ne huc ve-
niat: ⁊ hoc michi nō faciant āgeli q̄ cū eo
sūt: qđ fecerūt college meo astaroth. L. vii.

Polimius autē rex: habebat filiā lu-
naticā. quā curauit apostolus xp̄i
Qui statim vna cum vxore sua ⁊ duobꝫ
filiis. et cum omni exercitu suo. et cū om-
ni populo qui saluatus est. et vicinarum
vrbium que ad regnū eius pertinebant:
credens baptisatus est. Et deposito dya
demate capitis et purpura: cepit aposto-
lum non deserere. Interea templorum
pontifices abierunt ad regem astiagem
fratrem eius maiorem: ⁊ dixerunt ei. Fra
ter tuus discipulus factus est magi ho-
minis: qui templa sibi vendicat: et deos
nostros confringit. Lectio viii.

Tunc rex astiages indignatus: mi-
sit mille viros armatos cum pon-
tificibus: vt vbi inuentus esset aposto-
lus: vinctum illum perducerent ad eum.
Quod cum fecissent: dixit ei astiages rex
Tu es qui euertisti fratrem meū: Cui
apostolus dixit Ego non euerti eum: sed
conuerti. Dixit ei rex. Tu es qui deos
nostros fecisti comminui: Dixit ei apo-
stolus. Ego potestatē dedi demonibus
qui in eis erant: vt ipsi conquassarent y-
dola vana in quibus degebant: vt om-
nes homines relicto errore crederent om
nipotenti deo qui in celis habitat. Di-
xit ei rex. Sicut tu fecisti fratrem meum
vt relinqueret deum suum: ita ego te fa-
ciam relinquere deum tuum: et deo meo
credere: et ipsi sacrificare. Lectō ix.

Dixit apostolus ad regem. Ego deum quem colebat frater tuus religatum et vinctum ostendi. et ipsi feci vt frangeret simulachrum suum. Si potueris hoc facere deo meo: poteris me ad sacrificium prouocare. Si autem tu nichil potes deo meo facere: ego omnes deos tuos comminuā: et tu crede deo meo. Hec cum diceret: nunciatum est regi: ꝙ deus suus vualdach cecidisset: et minutatim abisset. Tunc scidit rex purpuream vestem qua indutus erat. et fecit fustibus cedi sanctum bartholomeū. Cesum autem: iussit decollari. Venientes autem innumerabiles populi duodecim ciuitatū qui per eum crediderunt: vna cum rege abstulerunt cum hymnis: et cum omni gloria corpus eius. Cetera de cōmuni apostolorum preter orationē. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus. qui huius diei venerandam sanctamqꝫ leticiam in beati apostoli tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclesie tue quesumus et amare quod credidit: et predicare quod docuit. Per dn̄m. Memoria audoeni. ān. Serue bone. V℣. Posui adiutoriū. orō. Da quesumus. Si dn̄ica fuerit. ad processi. R℟. Ciues. Et termiat ad ix. Ad vs̄ de sctō ludouico rege francorum. sup p̄os ān.

Ludouicus decus regnantium transit felix ad regni solium cuius prece cetus fidelium summi regis intret in gaudium. ā Gaude regnum francie cui dedit rex glorie tam excellens donum ꝙ tu regem proprium habes in subsidium in celis patronum. ān. Te dum ipse viueret ac coronam regeret tanq̄ rex defendit nunc particeps glorie factus tue venie diligens intendit. ān. Plebs ergo francigena non tanq̄ gens aduena christo refer laudes in cuius palatio tui patrocinio quondam regis gaudes. ā. In terris regimine ac sub eius nomine protecta fuisti modo tibi gratiam impetret ac veniam in conspectu christi. Cpm.

Benedictus dn̄s deus patrū nostrorum qui dedit hanc voluntatem in cor regis clarificare domum suam que est ī hierusalem. Deo gratias. R℟. Cum esset i accubitu rex interne dulcedinis arcens potenti spiritu pestes carnis et sanguinis. Bonorum septus ambitu sceptro fulsit regiminis. V℣. Dauid regis sedit in solio salomonis vtens iudicio Bonorum septus ambitu. Gloria patri. Sceptro fulsit regiminis. Hy℥.

Gaude mater ecclesia noue laudis preconio quam ludouici gloria solenni replet gaudio. De regno terre vehitur ad regni celi solium cuius vita dinoscitur forma virtutum omnium. Fide purus spe patiēs et caritate feruidus omni petenti largiens pius pudicus prouidus. Fraus furor violentia relegantur a subditis signa choruscant varia virtutum eius meritis. Pro corona iusticie iam coronatus gloria nostre memor miserie celi procuret premia. Trino deo et simplici laus honor virtus gloria q̀ nos regis mirifici coronet per suffragia. amē V℣. Ora pro nobis beate ludouice. ān. Magnificat gesta clarissima sancti ludouici diuino cultui deuotum hodie presens collegium cuius sancta conscendit anima sub fine felici regni perpetui cum sanctis patrie sublime solium. p̄s. Magnificat. Oratio de matut. Memoria genesii martyris. de cōi. Hic est vir. orō. Presta. de cōi Inuitat. Ludouici leta solennia: leta colat mater ecclesia. p̄s. Venite. Hy℥.

Noua regis preconia solenni digna cantico deuota promat francia cantu plaudens angelico. Regis huius religio et aspectus gratissimus monstrabant quid de premio eius gustaret animus. Monstrant quoqꝫ miracula quātus sit in celestibus morbos pestes pericula suis fugando precibus. O ꝙ dulce spectaculum in ludouico cerneret qui fidei signaculum eius vultum inspiceret. Nam vultus eius claritas nunq̄ ī terra corruit nec affectus benignitas deo

presente caruit. Trino deo et simplici.
¶ In primo noct. añ. Beatus qui solium iter et consilium malorum vitauit sanctus ab infā tia ludouicus hec tria semper declinauit. ps. Beatus vir. añ. Regni sedem consecutus humilē se prebuit et in syon constitutus cultu dei claruit. ps. Quare fremuerūt. añ. Susceptus ad meritum gloria dotatur caput deo subditum celo coronatur. ps. Dñe quid multiplicati. ℣. Justum deduxit. ¶ Lectio prima.

Beatus ludouicus quondā rex francorum illustris patrem habuit regem christianissimum nomine ludouicū. Hic de albigesio et comitatu tholosano hereticos debellauit et hereses extirpauit et dum reuerteretur in franciam: migrauit ad xp̄m. Puer autem sancte indolis. patre strenuissimo sic orbatus: sub tutela matris: videlicet blanche regine quondā regis castelle filie remāsit. Quē ipa tenerrime diligēs: sub cura specialis magistri: litterarum scientia et moribus imbuendus traditus. velut alter salomon puer ingeniosus et bonam sortitus animam: super coetaneos suos profecit valde laudabiliter in vtrisq;. Cuius sanctitati congaudens pia mater: pluries dicebat eidem. Plus vellem carissime fili te mortem incurrere temporalem: q̄ per peccatum mortale te tuum offendere creatorē. Qd̄ verbū deuotus filius in aīo sic firmauit: q̄ diuina se protegēte grā: nūq̄ sēsisse letalis criminis cōtagiū phibetur. ℟. Rex regū regi filio regales parans nuptias post certamen in stadio celi prebet delicias. Glorioso commertio. ℣. Pro regno temporalium regnum habet celestium ludouicus in premiū. Glorioso cōmertio. ¶ Lectio ii.

Demum prouidentia matris ac procerum. ne tam nobile regnum regali successione careret vxorem duxit. de qua susceptam sobolem: rex sanctus sūmopere studuit educare in timore dei. et contēptu mūdi. Serta quoq; de rosis seu alios capellos eos portare sextis feriis p hibebat: pp̄ter coronam spineam tali die impositam capiti saluatoris. Ipse etiam exemplo apostoli corpus suum castigās. et cilicium ad carnem applicans: sextis feriis ieiunabat: in quibus a piscibus et fructibus precipue in aduentu ⁊ quadragesima abstinebat. laboribus. ieiuniis. orationibus. ⁊ aliis secretis abstinentiis et disciplinis iugiter se affligens. ℟. Felix terra cuius rex sapiens iustus clemēs modestus patiens. Cuius vultus est malos feriens bonos alliciens. ℣. Ludouicus sic terris prefuit q̄ regnādo celos promeruit. Cuius. ¶ Lectō. iii.

Omnium etiam virtutum decor humilitas adeo refulgebat in eo. vt quanto maior erat: tanto humilius se gerebat. Pauperum nanq; pedes plerumq; abluebat. ac propriis manibus tergēs et deosculans: eos abunde reficiebat: sūmam pecunie cuiq; tribuendo. Cibaria etiam que ipsi pauperes manibus contrectauerant: quandoq; ante se asportari precepit: de quorum reliquiis comedere non horrebat. Quadam etiam vice in abbatia regalis montis cisterciensis ordinis quā magnifice fundauerat: cuidā monacho leproso atq; naso et oculis dicti morbi corrosione priuato: flexis genib; cibū ⁊ potū ī os eius īmittēdo: hūiliter ministrauit: abbate q̄ aderat ⁊ q̄ hoc videre vix poterat: ī lachrimas prorumpente. ℟. Hunc natura genuit regno fructuosum voluntas exercuit mundo gratiosum. Deus ipsum prebuit celo gloriosum. ℣. Normam vite posuit hunc deus et tribuit signis virtuosum. Deus ipsum. Gloria patri. Deus ip̄m. ¶ In ii. noct. añ. Inuocantem exaudiuit deus regem humilem et preclaris insigniuit signis suum pugilē. ps. Cum inuocarem. añ. Deductus in iusticia clemens subiectis prefuit leges penas et premia sapienter instituit. ps. Verba mea. añ. Coronatur gloria sanctus et honore quia mundi gaudia duxit in timore. ps. Dñe dñs nr̄. ℣.

Amauit eum dominus et ornauit eum. Stola glorie induit eum. Lectio iiii.

Dilatationem vero fidei ardenti desiderio cupiebat. Unde tanq̄ verus zelator fidei. crucem de manu episcopi parisiensis accipiēs. tres fratres suos commilitones ac maiores regni barones secum ducens: cum maximo exercitu egyptum applicās: famosam illam ciuitatem que damieta dicitur occupauit vi armorum Ubi tamen multa in se ꝛ suis perpessus: deinde a sarracenis carceri mancipatus: modico tandem precio: et quasi miraculose liberatus est. Audita vero morte regine matris sue nauigio in franciā rediens: nauis bina impulsiōe ad rupē tam fortiter est collisa: ꝙ a nautis ꝓtinus peritura crederetur. Tanta igitur concussione perterriti sacerdotes et clerici: inuenerunt sanctū regem orantem coram sacro corpore iesu xp̄i: fuitqꝫ firma eorum fides: ꝙ eius meritis et precibus sicuti euenit: a mortis periculo liberarentur. ℟. Gloriosus apparuit non cultu presidentis sed cum incultus prefuit more dauid ludentis. Nec ex hoc sibi defuit autoritas regentis. ℣. Virgā virtutis habuit in qua malos cōpescuit sed sub norma clementis. Nec ex hoc. Lectio v.

Reuersus itaqꝫ in franciam: ab omnibus cum ineffabili gaudio est receptus. Ac extunc de virtute in virtutem ꝓficiens: cepit fūdare hospitales domos pauperū. edificare monasteria. claustra. dormitoria ecclesias. ꝛ alia edificia opportuna. Cecis etiam beguinis et filiabus dei de locis et domibus sibi competentibus prouidit. Pulchra etiam monasteria diuersorum ordinum ex toto edificauit ꝛ fundauit. In tanta etiam veneratione habebat signaculum sancte crucis: ꝙ desuper calcare nolebat. Unde et a pluribꝫ religiosis exegit: vt in claustris eorū cruces in sepulturis non sculperentur: et insculpte penitus raderentur. Duella vero tanq̄ a iure prohibita cuiusq̄ instantia non admittebat: sed per aliam viam iuri consonam etiam magnatum maleficia puniebat. Statuit insuper ad abolēdum vsuras: vt obligatos iudeis aut aliis vsurariis: nullus iudex compelleret ad soluēdum. Et quia pacem operatur iusticia: dedit sibi deus pacem: et regno tranquillitatem. ℟. Coram rege conspicitur liber in preda perditus miraculose soluitur rex sarracenis traditus. Et hostibus expositus. ℣. Jonas vndis eripitur ioseph detentus soluitur et dauid antro positus. Et hostibus Lcō vi

Parisiis etiam in regali palatio capellam speciosissimam construxit. In qua sacrosanctam coronam spineaꝫ et maximam partem sancte crucis: ferrū qꝫ lancee. cum pluribus aliis reliquiis: quas a constantinopolitano imperatore cum immensis laboribus et expensis habuerat honorifice collocauit. Opprobria etiam christiane fidei audire non poterat. Unde quendam ciuem parisiēsem qui deum blasphemauerat: ferro candenti in labiis cauterizari precepit dicens. Vellem quoad uixero in labiis talem indecentiam sustinere: dummodo hoc pessimum iurationis vicium de nostro regno tolleretur. Sarracenis etiam petētibus in pacto de soluenda pecunia pro se et suis addere: ꝙ fidem christi negaret: si pactū non teneret: facere constanter denegauit Et persuadentibus qui aderant ꝙ hoc sine peccato facere posset: tantum inquit horreo verbum de neganda fide: etiam sub conditione audire: ꝙ non possem illud exprimere sono vocis. ℟. Cum esset. Lde vesperis. ¶ In tercio nocturno ān. Habitabit confidenter rex in monte domini quia vixit innocenter omni gratus homini. p̄s. Dn̄e quis habitabit. ān. Rex virtutis in virtute diuina letatur quia sibi de salute spes firma donatur. p̄s. Dn̄e in virtute. ān. Innocens manus prebuit cordis quoqꝫ mundicia ludouico q̄

meruit regni celestis premia. ps. Dn̄i est ter-
ra. V⁹. Ora pro nobis. ¶ Lectio vii.

In regimine vero regni ita pruden-
ter se gerebat: ꝙ sine vlla persona
rum acceptione iusticiā reddebat vnicui
q₃. Timens autem ne cause pauperum
vix ingrederentur ad eum: adminus bis
in ebdomada in loco patenti se ponebat
et si negotium fidei aut ecclesie gerebat:
faciebat illud ꝙ̄citius expediri. Tādem
post multoꝝ annoꝝ curricula: audiens
desolationem terre sancte. et mala xp̄ia-
ne gentis ferre non valens: cum filiis su
is regni comitibus et magnatibus: secū-
do transfretare disposuit. In qua trans-
fretatione diem suū vltimum appropin
quare vidēs: filios suos ammonebat: vt
pro ecclesia dei et defensione terre sancte
omni virtute insisterent. Specialiterq₃
primogenitum alloquens: considera in-
quit fili ꝙ ego iam grandeuus alias trāſ
fretaui. et ꝙ regina mater tua iam pro-
cessit in diebus suis. et ꝙ regnum nostrū
fauente deo possedimus pacifice et quie-
te. diuitiis deliciis et honoribus ꝙ̄tum li-
buit et licuit perfruentes. Vide igitur ꝙ
pro xp̄o et ecclesia nec mee parco senectu
ti: nec matris tue desolate misereor. De-
licias et honores relinquo. et expono pro
xp̄o diuitias. Que idcirco te audire vo-
lui vt cum post obitum meum ad regnū
perueneris: pro xp̄o et ecclesia et fide ca-
tholica sustinēda nulli rei parcas. nec vx
ori. nec liberis. nec etiam regno. Tibi enī
et fratribus tuis do exemplū: vt si opus
fuerit similiter faciatis. R. Fulget signis
rex insignis nam egrotis eius votis. Prestantur
remedia. V⁹. Dati neci liberantur claudi ceci re
parantur fugantur demonia. Prestantur. L. viii

Currente igitur nauigio: cartagi-
nis castrum et adiacentem regi-
onem ceperunt vi armorum. Deinde
inter cartaginem et tunicium fixerunt
tentoria: ibi aliꝗ̄diu moraturi. Illic ergo
btūs ludouicus post tot laudabilia vir-
tutū opera. post tot laboriosos agones:
quos pro fide xp̄i indefesso aīo tolerauerat:
disponente deo: qui labores suos vo-
luit feliciter consummare. ⁊ laboꝝ suoꝝ
fruct⁹ retribuere. lecto decubuit febre cōti
nua fatigat⁹ Inualescēte itaq₃ morbo: sa
na mēte: ītegro aspectu atq₃ auditu. psal
mos dicens sanctos inuocans deuote su-
scepit oīa ecclesiastica sacramenta. Dei
de ad extremam horam veniens. et super
stratum cinereum in modum crucis ex-
tensus: verba ꝓferens vltima. in manus
tuas dn̄e commendo spiritum meum. an
no dn̄i millesimo ducentesimo septuage
simo. regni vero sui quadragesimotertio
hora nona. qua xp̄s expirauit migrauit
ad ip̄m. Corpus vero eius delatum fuit
ad sepulchrum patrum suorum apud sā
ctum dyonisium in francia: vbi et alibi
in diuersis mundi partibus crebris cho-
ruscat miraclis gloriosus. R. Pro se suisq₃
subiectis orans deum et cum rectis rectum iter
faciens domum dei rex intrauit et ad templum
adorauit. Vt predixit moriens. V⁹. Felix cursus
sic viuentis felix finis sic currentis semper deo
vniens. Vt predixit. ¶ Lectio ix.

Publicata vero tandem in francia
canonizatione eius ꝙ̄tus iubilus
gaudii et exultationis fuerit vnanimi-
ter apud omnes: nullus posset sufficien-
ter referre. Tuncq₃ etiam cepit fides ca-
tholica in francia constantissime robora
ri. spes firmissime erigi ad superna. cari-
tas feruentius dilatari. et ad beatum lu
douicum fidelium deuotio signis et mi-
raculis cōfirmātibus excitari. Eo nāq₃
tp̄e apud pissiacū vbi rex philippus pul-
cher auo suo btō ludouico deuotissimus
in eius honorē sanctaꝝ virginū celeberri
mū cenobiū cōstruxerat. in ecclesia beate
marie: ī qua idē sanctus ludouicus sacro
baptismatis fonte ablutus fuerat: pluri
ma contigerunt miracula laude digna.

Ibi enim presente rege predicto: eiusqꝫ cō
iuge ac eorum nobili comitiua: quedam
mulier de sancto germano nota pluribꝫ
sacro igne in pluribus sui corporis parti-
bus percussa. cum fide ⁊ deuotione venit
ad sacrum eius vas baptismale: glorio-
sissimi regis patrocinium imploratura.
Que vt dictos fontes tetigit: cepit nigre-
do morbi a toto corpore discedere: ac pau
latim et visibiliter cunctis qui aderant ī
spiciētibus. digitos prius immobiles mo
uere: et tandē sana ⁊ integra abire. Mul-
ta etiam miracula ibi et alibi dignatus
est dn̄s per merita beatissimi regis ope-
rari: qui viuit et regnat benedictus in se
cula seculoꝝ amen. ℟. Regnum mundi su
pergressus et eius ornatum regnum celi iam ī-
gressus sibi preparatum. Nostros ad se regat
gressus post hunc incolatum. ℣. Peregre iacob
egressus matris ad mandatum deum vidit sic
professus vite celibatū. Nostros ad se. Gloria
patri. Post hunc. p̄s. Te deum. ℣. sacerd.
Justus germinabit. ¶ In laudibus an̄.
Ludouicus hodie decorem indutus est cele
stis patris regnum consecutus an̄. Om-
nis terra iubilet deo leta seruiens laudibus iui-
gilet nouum festum faciens. an̄. Ad te deus me
us semper vigilauit sicqꝫ nunꝙ̄ reus celos pene
trauit. an̄. Benedixit creatorem in suis operibꝫ
ludouicus gerens morem datum celi ciuibus. a̅.
Ludouicus dn̄m de celis laudauit quando vite
terminum celo dedicauit. Cp̄m.
Dedit illi dn̄s fortitudinē. ⁊ vsqꝫ in se-
nectutem permansit illi virtus: vt
ascenderet in excelsum terre locū: semen
eius obtinebit hereditatem. Hy⁹
Hymnum noue leticie regi canam⁹
hoīm q̄ sancto regi francie noui dat
regni solium. Ludouicus ex nomine lu-
cis dator exprimitur et custos ī certami-
ne presentis vite ponitur. Crucis hostes
concutiēs concussus egritudine vitam i-
uenit moriens tali felix certamine. Nā
sic in vita viguit vt patiendo vinceret et
hoc in morte meruit vt moriendo viue-
ret. Viuit ergo feliciter rex francorū in
gloria quem christus singulariter sua re-
pleuit gratia. Trino deo ⁊ simplici laus
honor virtus gloria qui nos regis mirifi-
ci coronet per suffragia. Amen. ℣. Justus
vt palma. an̄. Benedictus dn̄s qui nobis erexit
cornu quod paulominus a dauid dilexit hic vir-
tute geminus rex in pace rexit quē viuendi ter-
minus ad celos direxit. p̄s. Bened. Orō.
Deus qui beatum ludouicum cōfes-
sorem tuum de terreno ac tempo-
rali regno ad celestis et eterni gloriā trā-
stulisti: eius quesumus meritis et inter-
cessione regis regū iesu christi filii tui dn̄i
nostri nos coheredes efficias: et eiusdē re-
gni tribuas esse consortes. Per eundem.
Meōria genesii an̄. Nolo. ℣. Scuto. Oratio
vt s̄. Ad hos a̅e. de laud. Ad ᵽces. si dn̄ica fuerit.
℟. Cum esset. ¶ Ad tertiam. Cp̄m.
In gentibus multis non erat rex si-
milis illi: et dilectus deo suo erat. ⁊
posuit eum deus super israel. ℟. Sancte
ludouice. ℣. Amauit. ¶ Ad sextam. Cp̄
In vinculis multis non dereliquit
eum dn̄s donec afferret illi sceptrū
regni: et potentiam aduersus eos q̄ eū de
primebāt. ℟. Amauit. ℣. Justus ¶ Ad ix. cp̄.
Magnificauit eum dn̄s super omnē
israel. et dedit illi gloriā regni: qua
lem nullus ante eum habuit rex. ℟. Just⁹
vt palma. ℣. Justus germinabit. ¶ Ad vespe
ras an̄. Ludouicus. Cp̄. hy⁹. ⁊ ℣. vt s̄. a̅. Ma-
gnificat miraculis ludouicum diuinitas in quo
cunctorum oculis dauid fulsit humilitas salo-
monis serenitas et ezechie veritas quem gratia
rum titulis solennem fecit populis iosie par be-
nignitas. p̄s. Magn̄. Orō vt s̄. ¶ Memoria
bernardi abbatis. an̄. Confessor. ℣. Ora ᵽ no-
bis. orō. Intercessio. ¶ Meōria hyrenei ⁊ abū
di. an̄. Istoꝝ. ℣. Letamini. orō. Deus q̄ nos
cōcedis. ¶ De scto bernardo. Ad matut. totū
de cōmuni vnius abbatis. Inuitatoriū. Chri-
stum omnes. Lectio prima.

Anno igitur ab incarnatione dñi millesimo cētesimo decimotertio a constitutione vero domus cysterciē. decimoquinto. seruus dei bernardus an nos nactus circiter viginti duos cysterci um ingressus. cum sociis amplius ꝙ tri ginta sub abbate stephano suaui iugo christi collum submisit. Ab illa autem die dedit dñs benedictionem. et vinea il la dñi sabaoth dedit fructum suum: ex tendens palmites suos vsqꝫ ad mare. et vltra mare propagines suas. l.ij

Cum autem placuit ei qui eū segre gauit a seculo ⁊ vocauit: vt ampli ore gratia reuelaret in eo gloriam suā. ⁊ multos filios dei qui erant dispersi per eum congregaret in vnum: misit in cor abbatis stephani ad edificandam domū clareuallis mittere fratres eius. Illis aūt abeuntibus: ipsum etiam bernardū pre fecit abbatem. mirantibus illis ⁊ timen tibus: tum pro teneriori etate iuuentu tis: tum pro corporis infirmitate ⁊ mino ri vsu exterioris occupationis. l.iij.

Erat autem clareuallis locus in ter ritorio lingonensi non longe a flu uio alba. antiqua spelunca latronum. ⁊ antiquitus dicebatur vallis absintialis seu propter abundantis ibi absintii co piam: seu propter amaritudinem dolor incidentiū ibi in manus latronum. Ibi ergo in loco horroris ⁊ vaste solitudinis consederunt viri illi virtutis: facturi de spelunca latronum templum dei et do mū orationis. Ibi simpliciter deo seruie runt in paupertate spiritus: in fame et siti. in frigore ⁊ nuditate. in vigiliis mul ¶tis. l.iiij

Pulmentaria sepius ex folijs fagi conficiebant. panis in star prophetici illius ex ordeo et milio et vecia erat. Ita vt aliquando quidam re ligiosus appositum sibi in hospicio vber tim plorans clam asportauerit: quasi pro miraculo omnibus ostendendo. ꝙ inde viuerent homines. ⁊ tales homines. l.v

Infirmabatur nouicius quidam fra ter in claraualle. bone cōuersati onis ⁊ bone indolis adolescens. Quinto igitur die ante vltimum diem suum vi sitāte se fratre quodam. idem nouicius exhylaratus plurimum: inter alia spiri talis gratie verba. ecce inquit quinta mo rior die. Hodie enim michi pater meus do minus abbas apparuit cum multitudi ne monachorum: et blanda cōsolatione refouens: quinto die moriturum me es se dicebat. Exiit sermo inter fratres: et anteꝙ impleretur diuulgatum est ver bum. Expectabatur ab omnibus dies illa: sed pre omnibus ille beatus i expecta ¶tiōe sua fuit. l.vj

Iam dies quin ta inclinabatur ad vesperam. ⁊ cir ca vndecimam horā in ipso mortis ago ne positus: obducto prorsus vt assolet lu mine oculorum ⁊ nemini iam intendēs. ad exitū festinabat. Interim visitat eū pater sanctus. ⁊ velut ab alto sōno reuo cat. ⁊ quasi retrahit cōmeantem. nec in salutatum abire permittit. Ad cuius vo cem aperiens oculos: ⁊ mirum immodū facie serenata aliꝙdiu intendebat in eū. l.vij

Cum vero consolans eū pa ter nichil timere iubet. sed recto pro tinus cursu pergere ad dñm iesum chri stum: ⁊ offerre ei humilem pauperis sue familie salutationem. Ad hanc vocem qua potuit capitis inclinatione ⁊ motu annuens labiorum: iterum clausit ocu los. ⁊ eadem hora in pace quieuit. l.viij

Cum vero post multos labores dñs dilecto suo bernardo clareuallensi abbati preciose mortis somnum dare di sponeret: ⁊ fidelem suum seruū in requi em introduceret suā: cepit magis ac ma gis promptus in ipsū spiritus proficere: caro infirma deficere. Nouissime vero cū exterioris habitaculi vndiqꝫ iam so luta cōpago: desideranti anime liberū

prestaret egressū: magnus ille dies illu-
xit. quo perpetuꝰ illi ortus est dies. Ad cu-
ius exitū vicini epi. cū abbatū et fratrū
copiosa multitudine fuerūt cōgregati.
Plurima quoqꝫ nobiliū ⁊ ignobili-
um de vicinis q̇buscꝫ locis geme-
būda ꝓtinus turba conuenit. ⁊ vallē to-
tam ploratus ⁊ vlulatus iplebat. Scđa
vero die tantus circa meridiē fuit ppl's
congregatus: vt nulla pene episcopis re-
uerentia. nulla penitus fratribꝫ habere-
tur. Unde veriti ne q̇d grauius accideret
die tertia preoccupantes horā. ⁊ mane di-
uina ex more sacrificia confirmantes.
purissimū illud balsamū suo vasculo cō-
misere. in lapide reponētes lapidē preci-
osū. optimā margaritā. ℟. Sancte. cē. de
cōi. Ad bened. ā. Monachoꝝ. Međ. hyrenei et
abundi. ā. Sanguis. ℣. Iustoꝝ. orō vt s. Ad hos
de cōi. In viš međ. lctōꝝ mꝝ georgii ⁊ aurelii. ā
Fulgebūt. ℣. Letamini Oratio
Omps sēpiterne deus: q̇ in sanctoꝝ
tuoꝝ cordibus flāmā tue dilectionis ac-
cendis. da mentibꝫ nostris eādē fidei ca-
ritatisqꝫ virtutē: vt quoꝝ gaudemꝰ triū-
phis: ꝑfruamur exēplis. Per đ. Međ. rufi
mart. ā. Hic est vir. ℣. Gloria ⁊ honore. Orō
Adesto dn̄e supplicationibꝫ nr̄is. vt
beati rufi martyris tui intercessi-
onibꝫ cōfidētes. nec minis aduersantiū:
nec vllo cōturbemur incursu. Per đ. l. j.
Igitur cū prolatā aduersus dei san-
ctos iudex q̄stionē itēderet. sciretqꝫ
actorē huius rei esse aureliū: grauius ex
hoc iterius vulneratꝰ: precepit eos ꝙ pro-
pere suis conspectibus presentari l. ij
Tūc milites rapido cursu domū scti
aurelii occupātes. qua oēs scti col-
lecti manebant in foribus: adhuc clama-
re ceperunt. Exite miseri exite quominꝰ
morituri. quibꝫ est vita tediū. ⁊ mors pro
En iudex pšto ¶ gloria cōputať. l. iij
est: paratus iā decretū vltionis in
vos effundere. Pergite nunc debitū mor-
tis male exoluere. ⁊ pendentem cōmisse
preuaricationis sustinere sententiā. Ex-
inde viri cum mulieribus suis quasi ad
epulas leti prosiliūt: vt putares eos cre-
dere iā apud iudicē sua iuenire donaria:
q̇ nichil aliud pene poterāt habere ꝙ tor
At sanctus georgius ¶ menta. l. iiij
cū minime cerneret se a lictoribꝫ
teneri: illico superna fretus audacia in
exprobationē eoꝝ conuersus proclamat
Quare inquit priuilegiū hoc neq̄ fideli-
bus irrogatis: ⁊ vanā sequi violenter co-
gitis sectā. quos sancta fides proprios vē-
dicauit. Ut quid alieni a deo vero. perdi-
tioni vestre agglomerare nitimini pre-
destinatos ad vitam. An non poteritis
vos īfernalia claustra adire nisi nos co-
mites habeatis. Nunquid non sine no-
bis eterna cruciamenta vos adurēt. l. v.
Uos abite. vos illuc pergite: quo si-
mul cū duce vr̄o infernoꝝ deliciis
ꝑfruamini. Quid ergo vobis ⁊ tartaro:
quē christus dn̄s deus noster penetrauit
⁊ illesus expoliauit ⁊ vicit. Uix hunc ser-
monem compleuerat: et iā furens dexte-
ra satellitū in iiuriā scti laborabat. l. vj.
Quem diuersis laceratum stimulis
allidentes. calcibus etiā pugnisqꝫ
acerrime tutuderunt. Cui cū sancta na-
talia feruore animi quo semper ardebat
surge pater eamus clamaret. ille quasi
nil mali esset perpessus respondit. Hec
omnia soror meritoꝝ cōmodis pro sunt.
augentqꝫ amplius ꝙ minuunt coronā
a dn̄o nobis reseruatā. Et ita se īuicem
a terra leuantes vna cū aliis iudici asta-
Quibꝫ oblatis cū ¶ re fecerūt. l. vij
primo ab eis blando affectu requi-
reret. cuius intuitu rei ac suorum istitu-
tis recederent. ac niterentur perdere tem-
porale cōmodum multiplici deliciarum
flore vernans: quos vtiqꝫ etiam in futu-
ro nō solum muliebris delectatio admi-
rabilis. verūetiam dignitatū ⁊ ferculoꝝ

copia demulcendos expectaret: protinus quasi ex uno ore respondent. Nulla inquit o arbiter temporalis affluentia lucris comparatur eternis. Lectio octaua

Quorum gratia hanc uitam despicientes. per fidē iesu christi. qua omnis operator bonus iustificatur. eādem que in futuro sanctis promissa est requiem nos adepturos confidimus. que nec oculo contemplatur. nec aure captatur. nec unq̄ corde perpenditur. Omnē uero cultū qui a christi pietate dissentit. nec profitetur sancte trinitatis essentiā: ac unū deum. unam fidem. unū baptisma. omni modo reprobum iudicamus. Lectio ix.

Hec et multa alia diffuso ore sanctis ante iudicē asserētibus. sectamq̄ suā fortiter expugnantibus in furorem maximū concitatus iudex. rapido cursu statim egregios agonistas georgiū et aurelīū et nataliā gladio interimi precepit. Quorum corpora noctu christiani furātes ac pre nimia infestatione malignorum diuersa ferentes in loca. sepelierunt ea. cū timore et reuerentia in ecclesiis. Te deum. De cōi. Meō. rufi. ā. Dolo. Ꝟ. Iustus ut. orō utē. Et terminatur ad ix. De sctō augustino. Ad uesperas.

Letare mater nostra hierusalem. Sup ps. ā. quale qui rex tuus dispensatorem strenuū et ciuē fidelissimū de seruitute babilonis tibi redemit augustinum. ān. Huius mater deuotissima quem carne prius pepererat mūdo caritatis uisceribus postmodum multo semine lachrimarum genuit christo. ān. Distulit tamen diu baptismi gratiam quia tumens inani philosophia uolebat humana ratione comprehendere quod pia mens uiuacitate fidei nititur apprehendere. ā. Surgens autem post multos circuitus errorum circuibat ciuitatem per uicos et plateas querendo uerum anime uirum pro quo ne moreretur dignum iudicaret mori ut eius semper inhereret amori. ā. Inuētus igitur a custodibus ciuitatis et pallio uetustatis exutus diligēter ptractata cum illis ueritate quē desiderabat inuenit et castis eius amplexibus ardenter inhesit. Cpm. Ecce sacerdos. R. Uolebat enim conferenti estus suos ut preferret quis esset aptus modus uiuendi sic affecto ut ipse erat ad ambulandum in uia dei. In qua alius sic alius sic ibat. Ꝟ. Displicebat ei quicquid agebat in seculo pre dulcedine dei et decore domus eius quam dilexit. In qua. Glia. In

Magne pater augustine pre Hymnus. ces nostras suscipe et per eas conditori nos placare satage atq̄ rege gregē tuum summum decus presulum a matorem paupertatis te collaudāt pauperes assertorem ueritatis amāt ueri iudices frāgis nobis fauos mellis de scripturis disserens. que obscura prius erant nobis plana faciens tu de uerbis saluatoris dulcem panem conficis et propinas potum uite de psalmorum nectare. Tu de uita clericorum sanctam scribis regulam quā qui amant et sequuntur uiam tenent regiam atq̄ tuo sancto ductu redeunt ad patriam. Regi regum salus uita decus et imperium trinitati laus et honor sit per omne seculum qui cōciues nos ascribat supernorum ciuium. Amē. Ꝟ. Ora pro nobis be. ā. Adest dies celebris quo solutus nexu carnis sanctus presul augustinus assumptus est cum angelis ubi gaudet cum prophetis letatur cum apostolis quorum plenus spiritu que predixerunt mystica fecit nobis peruia post quos secunda dispensandi uerbi dei primus refulsit gratia. ps. Mag. Orō de mat. Meō. hermis et iuliani mr. ā. Istorum. Ꝟ. Leta

Deus qui beatos mar- mini. Orō tyres tuos hermē et iulianum uirtute constantie in passione roborasti. ex eorum nobis imitatione tribue pro amore tuo prospera mundi despicere. et nulla eius aduersa formidare. Per do. Inuitat. Magnus dn̄s et laudabilis ualde et sapientie eius non est numerus. Qui de tenebris gentium lumen ecclesie sue uocauit augustinum. ps Uenite. Hymnus. Iesu redemptor. In pri-

mo nocturno. ã. Aperuit augustinus codicem
apostolicum ⁊ coniectis oculis ad primũ capi-
tulum legit induimini dñm iesum christum ⁊
statim quasi infusa luce securitatis ab eo oĩs
dubietatis tenebre diffugerunt. ps. Beat⁹ vir
ã. Insinuauit ergo per litteras sancto viro am
brosio presens votum suũ vt moneret quid si-
bi de libris sacris legendũ esset quo percipiẽde
christiane gratie aptior fieret atq; paratior. ps.
Quare fremuerunt. ãn. At ille iussit ysaiã
prophetam ꝙ pre ceteris euangelii vocationis-
q; gentiũ sit prenunciator apertior. ps. Dñe
quid multiplicati. ℣. Justum deduxit. l. j.

Beatum augustinum magnum fu
isse doctorem: ⁊ per cuncta lauda-
bilem: papa celestinus his verbis asserit
Augustinum sancte recordationis vir:
quem ꝓ vita sua atq; meritis in nostra
cõmunione semper habuimus: nunꝙ̃ si-
nistre suspiciõis saltem rumor aspersit.
Quem tante scientie olim fuisse memi-
nimus: vt inter magistros optimos eti-
am a meis semper predecessoribus habe-
retur. Bene ergo de eo omnes in cõmu-
ne senserunt: vtpote qui vbicunq; cun-
ctis ⁊ amori fuerit ⁊ honori. ℟. Inuenit se
augustinus longe esse a deo in regione dissimi
litudinis tanꝙ̃ audiret vocem dei de excelso ci
bus sum grandium. Cresce ⁊ manducabis me.
℣. Nec tu me mutabis ĩ te sicut cibum carnis
tue sed tu mutaberis in me. Cresce l. ij

Beatus itaq; augustinus ex prouin
cia affricana ciuitate tagatensi.
de numero curialium honestissimis val
de parentibus oriundus fuit. Cuius car
nalis pater patrici⁹. mater vero monica
nuncupata est. Ipse vero puer nutritus
sub diligẽtia ⁊ litteris imbutus. in scho-
lam missus ad plenũ eruditus est. Una
autem dierum nimio dolore stomachi
vexatus: anxie laborabat. Hortanteq;
beata matre vt baptizaretur: renuente
gentili patre eius baptismus dilatus ẽ.
Interim vero miserante dei gratia do-
lore quiescente sanatus est. ℟. Sensit igi
tur et expertus est non esse mirũ ꝙ palato nõ
sano pena est panis qui sano ẽ suauis. Et ocu
lis egris odiosa lux que puris est amabilis. ℣.
Propter iĩquitatem corripuisti hominem ⁊ ta
bescere fecisti sicut araneã animã ei⁹. Et. l. iij.

Postea baptizatus est a sancto am
brosio. ⁊ fugit ab eo sollicitudo vi-
te preterite. Nec satiabatur illis diebus
dulcedine mirabili considerare altitudi
nem cõsilii diuini super salutem huma
ni generis. Quantum fleuit in hymnis
⁊ canticis suaue sonantis ecclesie vocib;
cõmotus acriter. Voces nãq; ille influe
bant auribus eius. et eliquabatur veri-
tas in cor eius: ⁊ estuabat inde affectus
pietatis ⁊ currebant lachrime. ⁊ bene illi
erat cum eis. ℟. Cum vero inuisibilia dei
per ea que facta sunt intellecta conspexit sed
aciem figere non valuit. Quia non secum fe-
rebat nisi amantem memoriam et quasi olfa
cta desiderantem que comedere nondum pos
set. ℣. Quid autem sacramenti habebat ver-
bum caro factum est nec suspicari quidem po
terat. Quia non secum. Gloria patri. Que co.
In secundo nocturno. ãn. Veruntamen huius
primam lectionem non intelligens totumq;
talẽ arbitrans distulit repetendum exercitati-
or in dominico eloquio. ps. Cum inuocarẽ.
ã. Inde vbi tempus aduenit quo nomen eum
dare oporteret relicto rure mediolanũ remeãs
baptizatus est a beato ambrosio fugitq; ab eo
sollicitudo vite preterite. ps. Verba mea. ãn.
Nec satiabatur illis diebus dulcedine mirabi
li considerare altitudinem consilii diuini super
salutem generis humani ps. Domine dñs
noster. ℣. Amauit eum dñs. Lectio quarta

Ante proximum vero diem obitus
sui a se dictatos et editos recensu
it libros. siue eos quos primo tempo-
re sue conuersionis adhuc laicus. siue
quos presbiter. siue quos episcop⁹ dicta-
uerat. Et q̃cunq; in his recognouit ali-
ter ꝙ̃ se habet ecclesiastica regula a se

fuisse dictata ⁊ scripta. cum adhuc eccle-
siasticum vsum minus sciret. minusq;
sapuisset: a semetipso ⁊ reprehensa et cor
repta sunt. Unde etiam duo conscripsit
volumina. quorum titulus est de recen-
sione librorum. Preceptos etiam sibi quos-
dam libros ante diligentiorem emenda
tionem a nonnullis fratribus conque-
rebatur. licet eos postmodum emendas-
set. Imperfecta etiam quedam librorum
suorum preuentus morte dereliquit. ℟.
Itaq; auidissime legere cepit pre ceteris apo-
stolum paulum. Et perierunt ille questiōes in
quibus aliquando visus est ei aduersari testi-
moniis legis ⁊ prophetarum textus sermonis
eius. ℣. Et apparuit ei vna facies eloquiorū
castorum ⁊ exultare cum tremore didicit. Et.

Qui prodesse omnibus volens ¶ l. v
⁊ valētibus multa librorum lege-
re. ⁊ non valentibus ex vtroq; diuino te
stamento veteri ⁊ nouo premissa prefati
one precepta diuina seu vetita ad vite
regulam pertinentia excerpsit. atq; ex
his vnum codicem fecit. Ut qui vellet le
geret: atq; in eo vel q̄ obediens deo inobe
diēsq; esset agnosceret. Et hoc opus vo-
luit speculum appellari. Sane ille san-
ctus in vita sua prolixa pro vtilitate ac
felicitate sancte ecclesie diuinitus condo
nata (nam vixit annis septuaginta sex.
in clericatu autem vel episcopatu ānis
ferme quadraginta) dicere nobis inter
colloquia familiaria cōsueuerat. ℟. Mi
sit ergo dñs in mentem eius visumq; est bonū
in conspectu eius pergere ad simplicianum q̄
ei bonus apparebat seruus dei. Et lucebat in
eo grā diuina. ℣. Audierat enī q̄ a iuuentute
sua deuotissime deo viueret ⁊ vere sic erat. Et

Post perceptum etiā baptis- ¶ l. vi
mum ⁊ laudatos christianos ⁊ sa-
cerdotes. absq; digna ⁊ competenti peni
tentia exire de corpore non debere: quod
⁊ ipse fecit vltima qua defunctus est egri
tudine. Nam sibi iusserat psalmos da-
uiticos qui sunt paucissimi de penitētia
scribi. Ipsosq; quaterniones iacens in le
cto: contra parietē positos in diebus sue
infirmitatis ītuebatur. ⁊ legebat ⁊ vber-
tim ac iugiter flebat. Noui quoq; ⁊ eun
dem presbiterum ⁊ episcopū: pro quibus-
dam energuminis patientibus vt ora-
ret rogatum: in oratiōe lachrimas fun-
dentem deum rogasse: ⁊ demones ab ho-
minibus recessisse. ℟. Dolebat. ⁊ Quere in
primis vesperis. In tertio nocturno. ā. Flebat
autem vberrime in hymnis et canticis suaue
sonantis ecclesie vocibus vehementer affectus
ps. Dñe quis habitabit. ā. Uoces igitur il-
le influebant auribus eius ⁊ eliquabatur veri
tas in cor eius ⁊ fluebant lachrime et bene illi
erat cum eis. ps. Dñe in virtute. ā. Adiun-
ctus inde nebridio ⁊ euodio remeabat ad affri-
cam querens quis eos ad bene viuēdum locus
haberet vtilius sed cum essent apud ostia ty-
berina pia mater eius defuncta est. ps. Do-
mini est terra. ℣. Ora pro nobis. l. vii

Itemq; ad egrotantem lecto vacan
tem quendam cum suo egroto ve-
nisse: et rogauisse eum: vt eidem manū
imponeret: quo sanus esse posset. ⁊ respō
disse si aliquid posset sibi hoc vtiq; pri-
mitus prestitisse. ⁊ illum dixisse visitatū
se fuisse. sibiq; per somnum dictum esse:
vade ad augustinum episcopum vt eidē
manum imponat: et saluus erit. Quod
dum comperisset: facere non distulit: et
illum infirmum continuo dñs sanum
ab eo discedere fecit. Et ne intētio eius
a quoq̄ impediretur: ante dies ferme
decem q̄ exiret anima de corpore: a no-
bis postulauit presentibus ne quis ad
eum ingrederetur: nisi his tantum horis
quibus medici ad inspiciēdum ītrabāt
vel cum ei refectio inferretur. ⁊ ita obser
uatum ⁊ factum est. omniq; illo tempo-
re orationi vacabat. ℟. Uulnerauerat ca-
ritas christi cor eius ⁊ gestabat verba eius in vi
sceribus quasi sagittas acutas. Et exempla

seruorum dei quos de mortuis viuos fecerat tanq̄ carbones vastatores. V. Ascendenti a cō valle plorationis et cantanti canticum gradu um dederat sagittas acutas. Et. l. viij.

Verbum dei vsq₃ ad ipsam suam extremam egritudinem. impretermisse alacriter et fortiter. sana mente. sanoq₃ consilio in ecclesia predicabat. membris omnibus sui corporis incolumis. integro aspectu atq₃ auditu Nobis autem astantibus et videntibus et orātibus. dormiuit cum patribus suis. enutritus in bona senectute. et nobis coram positis pro eius commēdanda corporis depositione. sacrificium deo oblatum est. et sepultus est. Testamentum nullum fecit: quia vnde faceret pauper dei non habuit. Ecclesie bibliotecam. omnesq₃ codices diligenter posteris custodiendos semper iubebat. R. Accepta baptismi gratia positus apud ostia tyberina cum matre sua colloquebatur soli valde dulciter et inhiabant ore cordis pariter in superna fluenta fontis vite. Dilescebatq₃ mundus iste inter verba cum delectationibus suis. V. Tūc ait illa filio nulla re iam delector in hac vita cum te contempta felicitate terrena videam seruum dei. Dilescebat. Lectio nona

Si quid vero ecclesia vel in sumptibus vel in ornamentis habuit: fidei presbiteris qui sub eodem domus ecclesie curam gerebant dimisit. nec suos consanguineos vel in propinquo vel extra constitutos: in sua vita vel morte vulgi more tractauit. Quibus dum ad huc superesset. id si opus fuit: quod et ceteris erogauit. non vt diuitias haberent sed vt aut nō. aut minus egerent. Erat enim non solum eruditus scriba in regno celorum de thesauro suo proferens noua et vetera: sed et vnus negociatorum qui inuenta preciosa margarita. que habebat venditis comparauit. R. Verbum dei vsq₃ ad ipsam suam egritudinē impretermisse alacriter et fortiter sana mente sanoq₃ consilio in sanctam ecclesiam predicauit. Membris omnibus sui corporis incolumis integro aspectu atq₃ auditu coram positis fratribus et orantibus dormiuit cum patribus suis. V. Testamentum nullum fecit quia vnde faceret pauper christi non habuit. Membris omnibus. Gloria patri Coram positis. ps Te deum. V. sacerdotalis. Inueni dauid seruum meum. Oleo sancto meo vnxi eum. In laudibus. ān

Post mortem matris reuersus est augustinus ad agros proprios vbi cum amicis ieiuniis et orationibus vacans scribebat libros et docebat indoctos. ā Comperta autem eius fama beatus valerius yponensis episcopus eum ad se accersiri fecit. et licet inuitum presbiterum ordinauit. ān. Factus ergo presbiter monasterium clericorum mox instituit. ₇ cepit viuere secundum regulā sub sanctis apostolis constitutam. ā. Sanctus autem valerius ordinator eius exultabat vberius hominem sibi talem datum diuinitus. q̄ in doctrina sana edificare ecclesiam esset ydoneus. ā. Eodem tempore fortunatus presbiter manicheorum versutia plurimos seducebat quem sanctus augustinus in conuentu omnium disputans publice superauit. Capitulum. Ecce vir prudens. Hymnus. Magne pater augustine. vt supra. V. Posui adiutoriū. ān. In diebus illis obsessa est ciuitas yponēsis ab exercitu barbarorum inter que mala fuerunt augustino lachrime sue panes die ac nocte atq₃ sub hoc euentu ad extremam horam veniens obdormiuit in pace. ps. Benedꝫ. Oro

Adesto supplicatiōibus nostris omnipotens deus: et quibus fiduciam sperande pietatis indulges: intercedente beato augustino confessore tuo atq₃ pontifice. consuete misericordie tribue benignus effectum. Per dominum. Memoria martyrum. ā. Sanguis sanctorum V. Iustorum anime. Oratio vt supra. Ad horas antiphone de laudibus. Si dominica fuerit. Ad processionem. R. Verbum dei vsq₃ ad.

vel. Sancte. Cetera de cõi. Ad vesperas. ã. Eodem. Capitulum hymnus & ℣. vt in primis vesperis. ãn. Hodie gloriosus pater augustinus dissoluta huius habitationis domo domum non manufactam accepit in celis quam sibi cooperante dei gratia manu lingua fabrefecit in terris vbi iam quod sitiuit internum gustat eternum decoratus vna stola securusqȝ de reliqua. ps. Magnificat. Oratio vt supra. Memoria decollationis sancti iohannis baptiste. ãn. Arguebat herodem iohannes propter herodiadem quam tulerat fratri suo philippo vxorem. ℣. Gloria & honore coronasti eũ. Oratio de matut. Mederici abbatis. ã. Sanctissime. ℣. Justum deduxit. Oratio. Intercessio. Sabine virginis & martyris. ã. Hec virgo. ℣. Diffusa est gratia. Oratio.

Deus qui inter cetera potentie tue miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti. concede propicius: vt cuius natalicia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum. Inuitat. Regem sempiternum. Hẏ. Deus tuorũ. ãe pĩ & ℣. de cõi vnĩ mart. l. j

Die natalis herodis: saltauit filia herodiadis in medio. et placuit herodi. Vnde cum iuramento pollicitus est ei dare: quodcunqȝ petisset ab eo. Tria pariter impiorum scelera: audiuimus. Celebrationem natalis infaustam. saltationem puelle lasciuam. iuramentũ regis temerarium. quibȝ singulis oportet ne talia geramus instrui. Tu autẽ. ℟. Misit herodes rex manus & tenuit iohannem & vinxit eum in carcerem quia metuebat eum propter herodiadem. Quam tulerat fratri suo philippo vxorem. ℣. Johannes baptista arguebat herodẽ propter herodiadẽ. Quã. l. ij

Non enim festum diem nostri natalis in memoriam reuocare non vllum tempus illecebris indulgere carnalibus: sed diem potius exitus nostri debemus lachrimis et precibus crebrisqȝ preuenire ieiuniis. Hinc enim vir sapiens ammonet dicens. Jn omnibus operibus tuis memorare nouissima tua: et ineternum non peccabis. Sed nec membra nostra que iam domino consecrata sunt: lusibus atqȝ ineptis dare motibus decet. ℟. Desiderium. Lectio tertia.

Dixit nãqȝ apostolus. Nescitis qm̃ corpora vestra membra sunt christi. Tollẽs ergo membra christi: faciam membra meretricis. Absit. Vnde & alibi obsecrat per misericordiam dei: vt exhibeamus corpora nostra hostiam viuentem. sanctam deo placentem. Quãtum vero temeritatem iurandi vitare debemus: et ipse in euangelio dominus. & iacobus in epistola sua docet dicens. Ante omnia autem fratres mei nolite iurare neqȝ per celum. neqȝ per terram. neqȝ per aliud quodcunqȝ iuramentum. Sit autem sermo vester. est. est. non. non. vt nõ sub iudicio decidatis. ℟. Dñe preuenisti.

Et si aliquid forte nos incautius iurasse cõtigerit. quod obseruatum scilicet peiorem vergat in exitũ: libere illud consilio salubriori mutandum nouerimus. ac magis instante necessitate periurandum nobis: q̃ pro obseruando iuramento in aliud crimen grauius esse diuertendum. Et deniqȝ iurauit dauid per dominum occidere nabal virum stultum et impium: atqȝ omnia que ad eum pertineret demoliri. sed ad primam intercessionem abigail femine prudentis. mox remisit minas. reuocauit ensem in vaginam. neqȝ aliqd culpe se tali periurio contraxisse doluit. ℟. Johannes baptista arguebat herodem propter herodiadem quam tulerat fratri suo viuenti vxorem. ℣. Misso herodes spiculatore precepit amputari caput iohannis in carcere Propter herodiadem. Lectio quinta

Jurauit herodes dare saltatrici qdcunqȝ postulasset ab eo. et ne periurus diceretur a conuiuis: ipsum conui-

uium sanguine polluit: dum prophete mortem saltationis fecit premium. Nō solum autem in iurando: sed in omne quod agimus hec moderatio solertius obseruanda est: vt si in talem forte lapsum versuti hostis inciderimus insidiis ex quo sine aliquo peccati contagio surgere non possumus: illum potius euadendi aditum petamus: in quo minus periculi nos perpessuros esse cernimus. R. Iste cognouit. ¶ Lectio sexta.

Sequitur. At illa premonita a matre sua. da michi inquit in disco caput iohannis baptiste. Et contristatus est rex. Tristicia regis. non ablutio est: sed confessio sceleris. Hec etenim est sepe in iusticia iudicii: vt plerumqꝫ reprobi et agnoscant se. et fateantur errasse. certamqꝫ erroris sui penitudinem gerant: nec tamen ab errando quiescant. quatinus eadem confessione ac penitentia cōtra se ipsi testimonium dent. quia nō nescii delinquūt. dum a peccato quod culpant phibere detractent. et eo iustius pereant. quo foueam perditiōis quam preuidere valuerunt declinare neglexerūt. R. Gloriosi. ¶ l. vij. Scdm matheum. vi

In illo tēpore: Misit herodes rex manus. et tenuit iohannem. et vinxit eū in carcerem propter herodiadem vxorē philippi fratris sui. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri. de eadem lectione

Natalem fratres carissimi beati iohānis diem celebrantes. oportet vt non solum constantiam passionis illius pia deuotione recolamus: sed et eoꝝ a quibꝫ passus est maliciam in arma vertamus salutis. Tunc etenim scripturis sanctis vtiliter animū intendimus: cum nō solū in eis virtutes ac premia iustoꝝ: verꝫ etiam vicia vindictāqꝫ reproboꝝ ad incitamentū nobis bene agendi proponimus. R. Puelle saltanti imperauit mater nichil aliud petas nisi caput iohannis baptiste.

Et contristatus est rex propter iusiurādum et propter simul discūbentes. V. Que cū exisset dixit matri sue quid petā at illa dixit caput iohānis baptiste. Et. l. viij.

Hoc siquidē et ipsius dñi docemur exemplo: qui vt humane superbie ceruicē frangat: ac sublime nobis humilitatis iugum iponat. nō sue tantū humilitatis formam quā sequamur insinuat dicens. discite a me qꝛ mitis sū et humilis corde: sed etiā angelice superbie deiectionē quam caueamus ad memoriā reuocat dicens. Videbam sathanā quasi fulgur de celo cadētem. Quatinus non solū nos sue diuine bonitatis sed et demoniace prauitatis exēplo ad obseruantiam sūme veritatis accendat. R. Hic est vir. Lectio nona

Audiuit igitur herodes tetrarcha famā iesu. et ait pueris suis. Hic ē iohannes baptista et ipse surrexit a mortuis. et ideo virtutes operantur in eo. Qui bene quidem intellexit mortuū posse hominem resuscitari ad vitā: bene de resurrectionis gloria sensit: qui iustos post resurrectionē maioris potentie ꝙ mortalis fragilitas capit futuros esse prospexit. Sed misere desipuit qui quod de hōie puro sponte credere potuit: hoc de dño credere tot miraculis attestantibus tātis predicatoꝝ preconiis consonātibus nulla ratione consensit. R. Hic precursor directus et lucerna lucens ante dñm ipse est enī iohannes qui viam dño preparauit in heremo. Sed et agnū demonstrabat et illuminabat mētes hominū. V. Erat iohannes in deserto predicans baptismū penitentie. Sed. Gloria pri. Et illuminabat. ps Te deum. V. sacerdotal. Posuisti domine ¶ In laudibus ān

Herodes enim tenuit et ligauit iohānem et posuit in carcerem propter herodiadem. a. Puelle saltāti imperauit mater nichil aliud petas nisi caput iohannis baptiste. ān. Dñe mi rex da michi in disco caput iohannis baptiste. ān Da michi in disco caput iohannis

baptiste ⁊ contristatus est rex propter iusiurā-
dū. ā. Misit rex incredulus ministrū detestabilē
et amputari iussit caput iohannis in carcere.
Cpm hy⁹ ⁊ V. de cōi vnius mart. ā. Misso hero
des spiculatore p̄cepit āputari caput iohānis
in carcere quo audito discipuli eius venerunt ⁊
tulerunt corpus eius et posuerunt illud in mo-
numento. ps. Benedictus. Oratio

Sancti iohānis baptiste ⁊ martyris
tui dn̄e quesum⁹ festiuitas vene-
randa: salutaris auxilii nobis prestet ef
fectum. Per dn̄m. Meōria mederici. ā. Ser-
ue. V. Justus ger. Orō. Intercessio. Meō. sa-
bine. ā. Veni sponsa. V. Elegit. orō vt̄s. Ad ho
ras āe de laud. cē. de cōi vnius mart. nec dicit
Alla ad R. horarum. Si dn̄ica fuerit ad pces.
R. Gloriosi. Ad ix. ā. In medio carceris stans
beatus iohannes voce magna clamauit et di-
xit dn̄e deus meus ad te cōmendo spiritū meū
Et terminatur ad ix. vel fiunt vespere de sā-
cto iohāne. quia festū sācti fiacrii est festū nouū
in ecclesia parisieñ. īstitutū. De scō fiacrio

Ad vespas. ān. Sancte fiacri intercede
pro nobis vt consortes glorie sanctorum
tecū effici mereamur. ā. Sancte fiacri cōfessor
dn̄i gloriose adesto nostris precibus pius ⁊ pro
picius. ā. Gloriosus confessor dn̄i fiacrius vitā
angelicam gerens in terris speculum bonorū
operum factus est mundo ⁊ ideo cum christo iā
sine fine gaudet in celis. ā. Sancte fiacri dulce
do pauperum tu pius consolator miserorum
ora pro nobis. ān. Alme christi miles fiacri tua
festa recolentes iuua semper prece sancta vt
queamus summi regis tecum ede presentari.
Capitulum. Justus cor suum. R. Sancte
fiacri. de cōi. Hymnus. Iste confessor. V. Ora
pro nobis. ān. Magnificauit sanctum suum
dn̄s et dedit illi scientiam sanctorum vt con-
summarentur in bonum opera eius ⁊ pax dei
super eum ineternum. ps. Magnificat. Ora
tio de matutinis. Memoria felicis et adaucti
ā. Istorum est. V. Letamini. Oratio

Maiestatem tuam dn̄e suppliciter
exoramus: vt sicut nos iugiter
sanctorum tuorum cōmemoratione leti
ficas. ita semper supplicatione defēdas.
Per dn̄m. Memoria agili abbatis. ān. San
ctissime. V. Justum. Oratio. Intercessio. In-
uitat. In confessiōe laudis adoremus dominū
Qui stola glorie confessorem suum decorauit
fiacrium. ps. Venite. Hymnus. Jesu redem
ptor. In primo noct. ān. Vie viri sancti vie pul
chre ⁊ omēs semite eius pacifice quia lignum
vite apprehendit. ps. Beatus vir. ān. Semi
tas iusticie viasqȝ sanctorum custodiens vir bo
nus cursum vite in pace cōsūmauit. ps. Qua
re fre. ā. Benedictio dn̄i super caput iusti me-
moria eius in secula seculorum. ps. Dn̄e q̄d
multiplicati. V. Justum deduxit dn̄s. l. j.

Beatus fiacrius heremita magnifi
cus: in meldensi territorio sub sā-
ctissimi faronis episcopi protectione insi
stens. inumeris apud deum vigebat vir
tutibus. Eo igitur tempore beatus fia-
crius sanctum faronem vt eum cum so
ciis gratia hospitalitatis reciperet expe
tiit. R. Prima virtus viri habitus corporis sui
quod ita composite et vno semper modo age-
bat. Vt nil appareret in eo quod posset offen-
dere intuentes. V. Totum in eo disciplinatū
totum virtutis ⁊ perfectionis forma. Vt. l. ij

Cuius petitioni piissimus pater li-
bentissime annuens: q̄diu vellet
secum manere concessit. Quem intuēs
episcopus primo inquit carissime origi-
nis patriam: tue etiam mentis affectū:
ac causam que patrie recessionis fuerit
innotescere cupio. Et si consilium locu
tione vel actu prebere queo: toto iussu li
bere tibi donabo. R. Virtute multa ⁊ scien
tia preditus sanctus dei proximabat dignita-
te sanctorum. Cum fructu operum preferens
celestis sapientie verba. V⁹. A puericia requisi
uit autorem vite et animum dedit ad eloquia
dei. Cum fructu operum Lectio tertia.

Ad hec beatus fiacrius flexis geni-
bus gratias agens respōdit. Hy
bernia scotorum mi pater michi meisqȝ

progenitoribus originem dedit: sed soli-
tarie viuere cupiens. patriam parẽtesq
fugiens dereliq. ꝛ locũ heremi ĩhabitare
postulo: ꝛ nõie fiacri⁹ vocor. ℟. Sancte fia
cri. de cõi. In secundo nocturno. ãn. In pace in
idipsum dormiuit ꝛ requiem adeptus ẽ in secu-
la seculorum. ps. Cum inuocarem. ã. Con-
surgens diluculo quesiuit bona pater sanctus
quasi florens lilium germinauit. ps. Verba
mea. ãn. In testamentis stetit semen illius et
vsq ineternũ permanet gloria eius. ps. Do
mine dominus noster. ℣. Amauit. l. iiij

Qua ex re tuam almificam pater-
nitatem efflagito: vt si in huius
episcopatus partibus locellum quempi
am nemorosum adesse consideras: quo
sacris oratiõibus insistere queam: michi
indulgere non differas. ℟. Opera sancti
viri velut sol in conspectu dei. Et oculi eius si-
ne intermissione respiciebant in vias eius. ℣⁹.
Non sunt abscondita ab eo testamenta dei.
Et oculi eius. Lectio quinta

His auditis. beatus faro gaudens
effectus. ait ad eum. Habeo vtiq
non longe hinc nemus quoddam in iu-
re proprio et hereditario quod incole bro
dilum vocant: ad exercendam vitam so
litariam vt credo satis ydoneum. Vade
ergo ꝛ illic morare. ℟. Odoriferum lilium
spargens vbiq viuificum suauitatis odorem
Cuius apud nos memoria in benedictione est
apud superos presentia in honore. ℣⁹. Fac ca-
nentes te tante plenitudinis participio non
priuari. Cuius apud nos. Lectio sexta

Qui gratias agẽs cum illic aliq̃diu
moram fecisset: videns ꝙ ampli-
or ei locus congrueret: vt pauperes reci-
peret: et olera herbas et cetera necessa-
ria haberet: ampliorem locum postula-
uit. Quo sibi concesso et q̃tum in vna
die fossato propria manu circũdare pos-
set collato ab episcopo. gratias agens le
tus recessit. ℟. Miles christi gloriose fiacri
sanctissime. Tuo pio interuentu culpas no-
stras ablue. ℣. Vt celestis regni sedem valea-
mus scandere. Tuo pio. Gloria patri. Tuo.
In tertio nocturno. ã. Quasi oliua pullulans
ꝛ cypressus in altitudine se tollẽs sic vir beatus
gloriam sanctitatis ascendit. ps. Domĩe q̃s
habitabit. ã. Honorauit deum vir sanctus in
operibus suis et in oblectatiõe susceptus est ab
eo. ps. Domine in virtute. ãn. Extulit ma
nus suas sanctus venerabilis dare gloriã deo
a labiis suis et in nomine ipsius gloriari. ps.
Dñi est terra. ℣. Ora pro nobis. l. vij

Et facta oratione baculo cepit ter-
ram terere. Que ad tactum ba-
culi obediens: q̃tum tangebat arborib
cadentibus fossato circundabat. Quod
vidẽs mulier episcopo nunciauit. ꝛ ipsũ
incantatorem dixit. et ne amplius de li-
gno destrueret ex parte episcopi prohi-
buit. et episcopum illuc aduenire predi-
xit. ℟. Oliua fructifera in domo dei oleum
leticie fouens beneficiis choruscans miraculis
Fac nos eius qua frueris lucis suauitatisq
participes. ℣. Introisti in potentias dñi ꝛ iam
potentior ad impetrandum. Fac nos. l. viij

Vir autem dei audiens mulierem:
tristis cessauit. Qui supra petram
quiescens. quasi mollis terra locum de-
dit. Que petra in monasterio reserua-
ta: eius contactu debiles et infirmi plu-
res sunt sanitati restituti. Impetrauit
autem a domino: vt si qua mulier mo-
nasterii sui chorum intraret: sui corpo-
ris infirmitatem incurreret. Quod pro
batum pluries extitit. Nam mulier que
dam hoc probare volens: ãcillam suam
in monasterium suum impulit. Que
statim videntibus omnibus vnum ocu
lum amisit. ancilla vero illesa perman-
sit. ℟. Beatus fiacrius quasi vas auri soli-
dum ornatum omni lapide precioso fluenta
gratie propinauit in populo. Et accepit stolã
glorie in consummationem virtutis. ℣. Fact⁹
est quasi ignis effulgens et quasi thus redolẽs
in diebus estatis. Et accepit. Lectio nona

Uidens autem episcopus petrā concauatam. ꝛ nemus funditus subito euulsum: intellexit sanctum esse virū ꝛ eū feruentius dilexit. ꝛ familiari⁹ ei adhesit. Deinde plenus spiritu sācto: atq₃ operibus bonis. migrauit ad dn̄m tertio kl'. septembris. ℟. O q̄ beatus es pie confessor hodie nanq₃ chorus angelorum reuertentē te ad patriam suscepit. Intercede pro nobis. ℣. Securus habitationem istam reliquisti ꝛ vsq₃ ad solium visitationis eterne penetrasti. Intercede. Gloria patri. Intercede. ps. Te deū. ℣⁹. sacerd. Justus germinabit. In laudibus. ā.

Domum tuam dn̄e decet sanctitudo in qua tante frequentatur memoria sanctitatis. ān. Beatus fiacrius ab infantia spiritum sortitus ē bonum per quem erat puer docibilis ꝛ amabilis valde. ā. Suffragante dn̄o sancto fiacrio confessore tuo quesumus infundatur gratia spiritus sancti in corda nostra vt mala vitare valeamus ꝛ bonis operibus perfruamur. ā. Hodie deposito corpore vir hic sanctus diues meritis penetrauit in sancta similis factus in gloria sanctorum. ā. Crescēte etate crescebat simul ꝛ sapiētia ꝛ gratia apud deū ꝛ homines. Cp̄m hy⁹ ꝛ ℣. de cōi. ān. Aue pater gloriose aue iam sydus celeste decorans fiacri celos nos guberna visens humum quo letantur triumphantes te patronum venerantes.

Misericordiā tuā ¶ ps. Bened. Orō. dn̄e nobis q̄s. intercedente beato fiacrio confessore tuo clementer impende: ꝛ nobis peccatoribus ipsius propiciare suffragiis. Per dn̄m. Memoria martyꝶ. ā. Sanguis. ℣. Justorū. Oratio vt supra. Memoria agili. ā. Serue bone. ℣. Voce mea. Orō. Intercessio. ⸿ Ad horas āe de laudibus. Cetera de cōi vnius confessoris non episcopi. Oratio vt supra. Ad vesperas super psalmos. ān. Crescente. Capitulum hymnus ꝛ ℣. vt supra. ā. Exultet in domino spiritus viri sancti q̄ mole leuatus corporea totus pergit in deum ꝛ adherens illi vnus fit cum eo spiritus ineternū. ps Magnificat. ⸿ Oratio vt supra. In festo beati egidii abbatis super psalmos feriales. ā. Similabo. Capitulum. Justus cor suum. ℟. Sancte egidi. de cōi. Hymnus Jste confessor. ℣. Ora pro nobis. ān Suscipientes beati egidii solennia celebranda tibi summe pater grates atq₃ laudes exoluimus qui sanctos tuos ꝛ in terra mirificas ꝛ ī celo gloriose coronas. ps. Magnificat. Oratio. Intercessio. Memoria prisci martyris. ā. Hic est vir. ℣. Gloria

Omnipotens sem ¶ ꝛ honore. Oratio Omnipiterne deus. fortitudo certātium ꝛ martyrum palma: solennitatem hodierne diei propicius intuere. et ecclesiam tuam continua fac celebritate letari: vt intercessione beati prisci martyris tui. omnium in te credentium vota perficias. Per dn̄m. Inuitat. Adoremus regem totius bonitatis autorem. Qui sanctum egidiū exornat ꝛ gratie donis ꝛ iusticie p̄miis. ps. Venite. Hymnus. Jesu redemptor. ⸿ In primo nocturno. ā. ⸿ Sanctus egidius natiōe grecus a preclaris parentibus originem duxit. ps Beatus vir. ā. Corpore valens ꝛ acer ingenio feliciter alitus ē ac liberaliter erudit⁹. ps. Quare fremuerunt. ā. In rerum quoq₃ possessione non tenuis sed ingentem copiam prouida largitas erogauit. ps. Dn̄e quid multiplicati. ℣. Justum deduxit. ¶ Lectio prima.

Sanctus igitur egidius natiōe grecus a preclaris parentibus originem duxit. Extitit enim athenis oriundus. patre videlicet theodoro nomīe. matre vero pelagia: qui vterq₃ regia stirpe ꝓgeniti. atq₃ licet inter totius orbis priores preclari. christianissimam tamē duxerunt vitam. ℟. Fidelis christi confessor egidius genere preclarus. Sed scientia virtute et opere longe clarior extitit. ℣. Legitur q̄ppe regia stirpe fuisse progenitus. Sed. L. ij

Predictus vero egidius euo tener. ad liberalia rudimēta dispositus doctores sūmos spiritus sancti gratia ꝑlustratus breui eq̄parauit. Docili quoq₃ puero gratia dei non defuit eius vitā

omni morum honestate perornans. Iā
iamqꝫ foris scintillabat indiciis: in-
tus succensa lampade caritatis. ℟. Hic
euo tener ad liberalia rudimenta dispositus
doctores sūmos breui equiparauit. ℣. Cū po
tentis ingenii motum nec leuitas precipitem
ageret nec desidia tardum. Doctores. l.iij
[Q]uadam enim die dum ad ecclesiā
pergeret: accidit vt quidam eger ī
vrbis medie platea iaceret a transeunti
bus elemosinam petens. Cuius vocibꝫ
miserandis sanctus puer cōpunctus: ꝙ-
uis adhuc pedagogi sententiam sibi for
midabilem estimaret: tamē extractam
qua induebatur tunicā. aliud quod op-
portunius daret non habens egro tribu
it. Qua indutus eger. illico totius corpo
ris sanitatem se recepisse gauisus ē. ℟.
Docili quoqꝫ puero gratia dei non defuit. Vi-
tam eius omni morū honestate cōmēdans. ℣.
Jam iamqꝫ foris scintillabat indiciis succēsa
intus lampade caritatis. Vitam Gloria. Vitā
In scdo noct. ān. Hic inter prospera voluptate
non est resolutus nec inter aspera diuturno cer
tamine superatus. ps. Cum inuocarem. ā.
Inediam sitim algores et vigilias pro christi
amore delicias cōputabat. ps. Verba. ā. Affe-
ctus iniuriis ⁊ grauiter sauciatus affligentibꝫ
se deprecabatur veniā. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣.
[A]d domū reuersus ¶ Amauit. l.iiij
egidius. et vbi tunicam amisisset
vt puer interrogatus: respōdit quēdam
non sibi satis notū illam abstulisse. Cu
ius rei facile sibi venia conceditur: qm̄ a
parentibus quibus erat vnicus tenerri
me diligebat̄. ℟. Egro igitur cuidā mendi-
canti quasi primicias elemosine sue dedit. Ve
stem qua nō superflua tegebatur. ℣. Quāuis
adhuc pedagogi sententiam sibi formidabilē
estimaret. Vestem. ¶ Lectio quinta
[N]ec multum vero post parentibus
eius in pace defūctis quorū obitū
ipse parum ante spiritu reuelante presci
uerat: patrimonii sui quod ei satis ma-
gnum remāserat: christum fecit heredē.
Mirabili quoqꝫ modo pauperando dite-
scebat: dū pro tēporaliū impendiis eter-
na lucraretur. ℟. Parentibus autem eius
in pace defunctis. Patrimonii sui christum fe-
cit heredem. ℣. Mirabili modo pauperando
ditescens dum temporalium impēdiis eterna
lucratur. Patrimonii. ¶ Lectio sexta
[I]nterea dum quadam die rediret de
ecclesia obuius ei fuit quidam mi
serrima specie: qui nuper a serpente pcus
sus tumenti cute fatebatur sese mortife
rum accepisse virus. Quem vix sanctus
oratione fusa p illo: pristine sanitati re
stituit. atqꝫ iussit vt inde grates deo cuꝰ
erat clementia sanatus redderet. ℟. Pro-
diit extemplo quoddam memorabile signum
Quod deum egidio cooperari compertum est
℣. Nam vt eger attigit oblatam sibi vestē re-
cepit simul pristinam sanitatem. Quod. Glo-
ria. In tertio noct. ā. Credebat quod didicerat
a vero magistro in patientia tandem aīmas
possideri. ps. Dn̄e quis habitabit. ā. Virtu
te itaqꝫ prouectus ad sublimia sacerdotali infu-
la meruit decorari. ps. Dn̄e ī virtute. ā. Ob-
tinuit enī illud sapiētis ꝙ in tēpore ire factus
est reconciliatio. ps. Dn̄i est terra. ℣. Orap
[C]onsūmatis igit̄ mul- ¶ nobis. l.vij
tis annis in dei militia. volēs dn̄s
emeritum iam militem pro labore cer-
taminum corona redimiri premiorum.
innotuit ei per spiritum exitus sui diem
īminere. quod ille quibusdam fratribus
spiritalibus indicauit: eos vt pro se ora-
rent suppliciter deprecans. ℟. At vbi san-
cti viri virtus pre magnitudine sua latere non
potuit cōfluebant ad eum plurimi. Corporis
animeqꝫ beneficia postulātes. ℣. Nec vero vbi
dator hylaris ⁊ qđ daretur abunde aderat spei
sue munere frustrabantur. Corporis l.viij
[O]mire humilitatis castigateqꝫ me-
diocritatis virum. quē non terre
na depresserunt vt non in celis mente
conuersaret̄: nec celestia erexerūt: vt nō

ab īfirmis opitulationē peteret. Media
ergo nocte dñica kl'. septēbris migrauit
ad dñm. de sui corporis absētia maximā
relinquens mundo mesticiā: sed felici il-
lius in celū receptu leticiā. R. Cunqꝫ mi-
ra gesta laudū preconia sequerent mari tran-
sito. Natalem greciā sua presentia viduauit.
V. Incautū esse iudicans leuis fame precio the-
saurū bone conscientie vendicare. Natalē. l. ix.
a Affuerunt enī illius trāsitui fideles
qui diceret. se choros audiuisse an-
geloꝝ: sanctā illius aīam in celū cū lau-
dibus ferentiū. Succurrāt ergo ꝛ auxi-
lient nobis petimus tua sctā merita pa-
ter egidi apud dñm deū nostrum. qui cū
filio suo ꝛ spiritu sancto viuit et regnat
vnus deus per infinita scl'a scl'oꝝ. amen
R. Mirabile quidem est quanta in eo succre-
uerit parsimonie virtus. Cum multo tēpore
ab ipsi⁹ quoqꝫ panis abstineret edulio. V. Vn-
de facile patet cū nec pulmentaria nec ꝗlibet
gule irritamenta ꝗsisse. Cū. Gloria pri. Cū. ps
Te deum. V. sacerd. Justus. ger. In laud. ān.
Dñm sēper ꝛ vbiqꝫ regnantē in sctō suo
egidio mirificū predicemus. ān. Jubile
mus deo gratulantibus animis q̇ patronū no
strū egidiū decorauit grā sctitatis. ān. Deus vt
tandē nos vigilantes inuenias cari tui egidii
nobis merita suffragent. ā. Bñdictus sit vni-
uersalis dñs quē beatus nobiscū benedixit egi
dius. ā. Laus iocunda resonet deo viuo ꝛ vero ī
sancti sui egidii miraculis glorioso. cpm. De
dit dñs. Hy⁹ et V. de cōi. ā. Sancte confessor ꝛ
patrone noster egidi pro cuius meritis deum
glorificamus apud ipsū pro nobis te intercede
re sentiamus. ps. Benedictus. orō vts. Meō.
prisci mart. ā. Volo. V. Scuto. orō vts. Si dñica
fuerit ad procel. R. Sancte egidi. Ad horas
āe de laud. Cetera de cōi. orō vts. Ad vesperas
ā. Laus. Cpm hy⁹ ꝛ V. vts. ā. Benedicimus
te clementissime deus qui diem festū beati egi
dii in laudem tuam nobis expendere tribuisti
teqꝫ suppliciter exoramus vt sanctis tuis qui
bꝫ honorificentiā exhibemus virtute atqꝫ pre-
mio sociari mereamur. ps. Magñ. Orō vts.
Meō. antonini mart. ā. Hic est vir. V. Glia et
honore. Oratio. Presta q̄s. Lectio prima
c Cū sāctus antonin⁹ in tenebris mū
di fidei sue lumine velut cuiusdā
syderis splendore fulgeret: vt sacrilegā ī-
iquoꝝ vitaret insaniā iuxta sāctaꝝ scri
pturaꝝ p̄cepta. ad aliū vicū in quo erat
nōnulloꝝ xpianoꝝ cōuersatio transmi
e Eodē quoqꝫ loco in sā- (grauit. l. ij
cti operis studio ꝛ sedulitate persi
stens: nunq̄ tamen ab īpioꝝ increpatio
ne cessauit. Cunqꝫ diaboli aduersus eū
rabies in sacrilegoꝝ pectoribꝫ inflāma-
ta cōcresceret: ꝛ iā tēpus corone eius triū
phalis instaret: p̄dixit ip̄e suū martyriū
n Nā cū dieꝝ christiane legis so- (l. iij
lēnitas ageretur: essetqꝫ in ea festi
uitate deuotio religiosis viris loca circu
ire. sacris eoꝝ secreta mysteriis ire se p-
uide paulolongi⁹ iteꝝ nōnullis ipse pre-
dixit. simul qꝫ denunciauit ore propheti-
co se inde minime reuerti: īpioꝝ manibꝫ
ꝛ furore feriendum. Jtaqꝫ vt spū diuino
p̄nunciauerat: rapit a gentilibꝫ q̇ eū in-
terfecerunt. Cē. de cōi vni⁹ mart. Jpso die ad
vs āe ꝛ pi ferial. cē. de sctō lupo sicut de vno cō-
fessore epō. Meō. godogrādi epi ꝛ mart. ā. Hic
est vir. V. Gloria ꝛ ho. Orō. Infirmitatē. In
matut. de cōi vnius confessoris epi. l. j.
b Beatus igit lupus aurelianis ex re
gali genere ortus. a sctis auunculis suis
autuario antissiodorensi. ꝛ austrenio au
relianensi episcopis. clericus ordinatus
dū cunctis eniteret virtutibꝫ: senonēsis
h Hic dū iter (archiep̄s effect⁹ est. l. ij
cetera vite sue insignia. oīa fere
pauperibus erogasset: ꝛ die quadā ad cō
uiuiū plurimos adhuc inuitasset. deficiē
te vino sic respondit ministro. Credo ꝙ
deus qui volatilia pascit: nostrā perfici-
et caritatē. Et statim nuncius matris
eius affuit: qui centum modios vini in
foribus adesse nunciauit. l. iij

Quumq3 interea sancto lupo regalis
curia vehementer detraheret: eo ꝙ
dicebat ꝙ filiā ꝑcessoris sui virginē dei
īmoderato amore diligeret: corā sibi de-
trahentib3 eā deosculās dixit. Nichil no
cent hōi verba aliena. quē ꝓpria nō ma
culat cōsciētia. Nā eni ipsā deū ardēter
diligere cognoscebat: eā mēte purissima
ante dei oculos diligebat l. iiij

Rex aūt clotarius post hec burgun-
diā intrans: senescallū suū cōtra
senonenses misit. Qui cū ciuitatē obse-
disset: sāctus lupus ecclesiā beati stepha
ni igressus. mox vt cymbalum cōitatis
pulsauit: tantus super hostes timor irru
it: vt nisi fugerent: mortē se euadere non

Post hec vero rex ip ¶ putarent. l. v
se francie obtento burgundie re-
gno. aliū senescallū contra senones dixe
rit. Cui dū sanctus lupus obuiā cū mu
neribus non occurreret: iratus nimis re
gem verbis detractoriis aduersus sāctū
pontificē ita cōmouit: ꝙ ipsū ꝓpter hoc
in exiliū destinauit. Ubi doctrina ꝛ mira
culis intantū claruit: ꝙ ducē prouincie
illius cum plurimis baptizauit l. vj

Interea senonenses archiepm̄ q̄ lo-
cū sancti lupi inuaserat occidētes:
īpetrauerunt a rege vt sāctus lupus de
exilio rediret. Quo concesso vt ipse rex
vidit beatū lupū de exilio reuertentem:
ita diuinitus īmutatꝰ est. ꝙ corā illo pro
stratus veniā petiit: ꝛ eū cū īmensis mu
nerib3 sue restituit ciuitati. Eos autē
qui causa exilii eius fuerant: maledictis
obruit. Cūq3 tūc sctūs lupꝰ ꝑ parisiꝰ trā-
siret. multa incarceratoꝝ turba ostiis
ꝑ se aptis fractisq3 vinculis ei obuiā cum

Q ¶ ctis admirātib3 venit. l. vij.
uadā postea die dn̄ica dū sctūs lu
pus missā celebraret: gēma celitꝰ in eius
calicē cecidit. Quā rex ad palaciū suū
parisiꝰ deferēs: iter sctās reliq̄as honorifi
ce collocauit. Audiēs etiā rex ꝙ cāpana

scti stephani senonēsis in sono mirā ha-
beret dulcedinē. iussit eā parisius sibi de-
ferri. Sed qr hoc btō lupo displicuit: mox
cymbalū sui sonitꝰ dulcedinē amisit. sic-
q3 cū rex eā reddi iussit: miliario a seno-
nis septimo sono pristino reddito ꝑ se so-

Nocte etiā quadā cū ꝑ- ¶ nuit. l. viij
lixiꝰ orasset: īstictu diaboli vehemē-
ter sitiēs: iussit sibi aquā frigidā asporta
ri. Deinde in se reuersus ꝛ dolos īimici q̄
in ea se posuerat intelligēs nō bibit: sed
puluinar suū super vas posuit. ꝛ intꝰ dia
bolū inclusit. Et ita diabolus ꝑ totam
noctē infra vlulans. q̄ tentare venerat i
nocte: fctō mane vase discoopto cōfusus

Uice alia quadā dū ¶ abscessit. l. ix
more solito sctūs iste sue ciuitatꝭ
ecclesias circuisset: domū rediēs. audiuit
clericos suos rixantes: eo ꝙ cū mulieri-
b3 vellent fornicari. Ipse autē statim ec
clesiā intrans pro eis vt orare cepit: mox
oīs stimulus carnis ab eis abscessit. ꝛ an̄
eū venientes veniā postulauerunt. Et
sic sctitate plenus in pace q̄euit: multis
se deinceps declarās miraculis. Cē. de cōi.
Meō. godogrādi. ā. Uolo pater. ꝛ cetera de cōi
Marcelli mart. memo. Hic ē vir. V. Gloria et
ho. Orō. Presta. de cōi. Uictorini epi et mart.
Orō. Infirmitatē. Meō. bertini abbatis. ā.
Sctissime. V. Iustū. orō. Intcessio. In mat. de

In suburbio rome bti victo ¶ cōi. l. j
rini martyris. Fuerūt aūt duo fra-
tres. victorinꝰ ꝛ seuerinꝰ. Hi post vtrius-
q3 parētis obitū seiuicē pedagogātes pa
ri custodia se mutuis obseq̄is emulātes
germanitatis vīculo ꝓbabiles. deo seip-
sos hostiā viuā obtulerunt. l. ij

Post lōgū vero tp̄s beatꝰ victorinꝰ
sub īperatore nerua. cū aliis dei seruis
eutice ꝛ marone ab aureliano iudice pri
mo relegatꝰ ī sexagesimo miliario ab vr
be via salaria. Deīde apud eū locū q̄ co
tilias appellatꝰ. vbi putei emanant ꝛ sul
phuree aq̄ ī ipsis capite deorsū per horas

tres. suspensū teneri ab impio iudice ius
Quod cū per triduū p ¶ sus est. l. iij
nomine dn̄i passus fuisset: glorio
se coronatus: migrauit victor ad coronā
Cunqꝫ vna die iussu aureliani corpus
inhumatum iacuisset. venerunt ammi-
turnenses populi christiani. et rapientes
in suum territorium transtulerunt ⁊ ho
norifica sepultura condiderunt nonas
septembris. Cē. de cōi. Meō. bertini. ā. Ser-
ue. V. Justus ger. Orō. Intercessio. Ad horas
de cōi vnius mart. Ad vš. de sancto clodoaldo
confes. āe fer. cē. de cōi vnius confes. non epi. ix.
lect. orō. Da q̄s. Meō. euurtii epi ⁊ cōfes. ā Si
milabo. V. Amauit. Orō. Exaudi. Ad mat.
Dies leticie ⁊ gaudii adest preci ¶ l. j
pue nostre vrbi. sūma deuotione
celebranda: qua venerandus christi con
fessor clodoaldus. vinculis corporee fra-
gilitatis exutus. adire meruit gaudium
eterne beatitudinis. āgelicis spiritibus
sociatus. vt quorum mundiciā tempore
sue mortalitatis studuit habere ī terris:
eorū cōsortio sine fine frueretur in celis.
Cui prestāte gratia saluatoris hodie fa-
ctus est de morte natalis. Cui initiū vi-
uendi dedit finis vite. Cui vt ait paulꝰ
viuere christus fuit. et cui sine christo vi-
xerit autem bea- ¶ ta nō fuit. l. ij
tus clodoaldus genus ab alto sā-
guine regū. Cuius auus clodoueus re-
gnum francoꝝ nobiliter regēs. pulchre
disponens ⁊ ordinans. cū parisius cursu
vite sue expleto finē viuendi fecisset: re-
liquit in regno coniugem vocabulo clo
tildem cū tribus filiis clotario videlicet
childeberto atqꝫ clodomero. Quibus di-
spositis portionibus. diuisit monarchi-
Sed clodo- ¶ am sui principatꝰ. l. iij
merus genitor huius sancti cōfes-
soris clodoaldi: cui sorte cesserat burgun
dia non multū post defunctus est: et ipse
tres reliquit filios. Quoꝝ vnus vocaba
tur theobaldus. alter guntariꝰ. tertiꝰ ve

ro isdē clodoaldus. Quos regio more et
cultu nutriebat. ⁊ instruebat eorū auia
iā dicta regina. cupiens eos loco filii in
fastigio sublimare regni. sed spe sua fru
strata est fraude filioꝝ de innocentū ce-
de tractātiū. Nā duobꝫ filiis a suis auū
culis vt regno succederent crudeliter oc-
cisis. diuino iudicio beatꝰ clodoaldꝰ eua-
Beatus igitur clo- ¶ sit illesus. l. iiij
doaldus in terris religiosā vitam
gerēs: precibus fugabat demones ex ob-
sessis corporibꝫ. aperiebat ora mutorum
reddebat cecis visū. surdis auditū. clau-
dis gressū. ⁊ cunctis ex fide poscentibꝫ dei
clementiā īpetrabat opē sanitatis. l. v.
Sed nec illud tegi decet silētio: quod
claruit eius dono. Cū in parte pre
fate regionis cōstrueret domū oratiōis
pauper quidā venit. ⁊ elemosinā dari si-
bi ab eo poposcit. Vir autē dei cū non ha
beret in presenti quod indigēti daret. cu
culā qua īduebatur dedit. Qua pauper
accepta recessit: ⁊ in domū cuiusdam fide
lis hospitandi gratia venit l. vj.
Qui cū se post cibū et potum sopo-
ri dedisset: magna iam transa-
cta parte noctis paterfamilias denocte
surrexit: ac domum suam claro lumi-
ne splendere vidit. Qui illico sue coniu-
gi excitate a somno narrauit. Illa vero
rē inusitatā intuens dixit. Aliqͩ mune-
ris diuini peregrinus hic q̄ a nobis susce
Condidit ¶ ptus est: secū detulit. l. vij
preterea monasteriū in loco cuiꝰ
olim vocabulū fuit nouigentū. nunc ob
insigne eius meritū sc̄titatis: vocat̄ mo
nasteriū sc̄ti clodoaldi. cuiꝰ ⁊ nōie pollet ⁊
merito. Quod ⁊ sufficientibꝫ ditauit ter
renis opibus: ⁊ cōgrua habitacula sibi ⁊
seruis dei secū morantibꝫ: sed in reliquū
euū successu generationum pro salute
animarum suaꝝ deo militaturis edifi-
cauit. atqꝫ matri ecclesie eiusdem ciuita
tis videlicet sancte marie: perpetuo ha-

bendum testamento delegauit L. viij

Ubi etiam ipse statuens prestolari terminum vite sue. cum plurimis quos gehenna terruerat. ⁊ celestis patrie amor animauerat: ascensiones in corde suo disponentes in hac valle lachrimaꝝ. cupiebat de virtute in virtutem ascendere. insistens orationibꝫ ieiuniis vigiliis ⁊ diuinis lectionibus: vt mereretur videre deum deorum in syon ¶ Lectio nona

His itaqꝫ exercitatꝰ diuina preditus gratia. ex reuelatiōe diuina scire meruit vite sue transitū. Cuius vltimā horā letus prestolabatur: cupiens dissolui ⁊ esse cū christo. Migrauit autē a corpore. septimo idus septembris. recipiens coronā meritoꝝ suoꝝ: quā ⁊ reddidit illi dn̄s pro laboribus suis iustus iudex. Cuius corpus in eadem cella sūmo honore humatū est. Ubi suffragantibus eiꝰ meritis completur votum ex fide petentis. Prestante dn̄o nostro iesu christo cui potestas honor manet ⁊ gloria in secula seculorum amen. Cetera de cōi. Memoria euurtii. ā. Ecce sacerdos. V. Posui adiutorium Oratio. Exaudi. Si dominica fuerit ad processionem. R. Sint lumbi. Cetera de cōi. ⁊ terminatur ad ix.

¶ In natiuitate beate marie virginis. Ad vesperas. ān.

Hec est regina virginum que genuit regem velut rosa decora virgo dei genitrix per quam repperimus deum ⁊ hominem alma virgo intercede pro nobis omnibus. p̄s. Letatus. ān. Ortus conclusus es dei genitrix ortus conclusus fons signatus surge propera amica mea. p̄s. Ad te leuaui. ā. Hec est que nesciuit thorū in delicto habebit fructum in respectione animarum sctārum. p̄s. Nisi qr dn̄s. ā. Felix nanqꝫ es beata virgo maria que ⁊ genitricis dignitatem obtinuisti ⁊ virginalem pudiciciam non amisisti. p̄s. Qui confidunt. ān. O gloriosa dei genitrix virgo semper maria que dominū oīm meruisti portare ⁊ regem angelorum sola virgo lactare nostri quesumus pia memorare ⁊ pro nobis christum deprecare vt tuis fulti patrociniis ad celestia regna mereamur peruenire. p̄s. In conuertendo. ¶ Capitulum.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris. ⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honestatis. Deo gratias. R. Ad nutum dn̄i nostrum ditantis honorem Sicut spina rosam genuit iudea mariam. V. Ut vicium virtus operiret gratia culpam. Sicut spina. Gloria patri. Sicut. ¶ Hymnus

O q̄ gloriifica luce choruscas stirpis dauidice regia proles sublimis residens virgo maria supra celigenas etheris oīes Tu cū virgineo mater honore angelorū domino pectoris aulam sacris visceribus casta parasti natus hinc deus est corpore christus Quē cunctus venerans orbis adorat cui nūc rite genu flectitur omne a quo nos petimus te veniente abiectis tenebris gaudia lucis Hoc largire pat̄ luminis omnis natū per propriū flamine sacro qui tecū nitida viuit in ethera regnans ac moderans secula cuncta. Amen. Vꝰ. Post partum. ān. Sancta maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue flebiles ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu. p̄s. Mag. Orō de matut̄. Meō. adriani. ā. Hic est vir. V. Gloria ⁊ honore. Orō

Presta q̄s omp̄s deus: vt qui beati adriani martyris tui natalicia colimus. a cunctis malis īminentibus: eius intercessionibus liberemur. Per d. Ad complet̄. ā. Sancta dei genitrix virgo semper maria intercede pro nobis ad dn̄m deū nostrum. Hyꝰ Uirgo dei geñ. quere in assumpt̄. Cpm. Tu ī nobis. V. Custodi nos. ā. O maria que stella latine maris vocitaris omnigenis hōim linguis succurre pudica solamenqꝫ tuum mereamur habere perenne. p̄s. Nunc dimittis. Ante Dn̄s vobiscū. Vꝰ. Natiuitas est hodie. Et cetera vt infra ad primam.

Inuitat. Venerantes sacram beate genitricis dei marie natiuitatem. Eternū adoremus dñz ps. Venite. y⁹. O q̄ gloriosa. In .i. noct. ān. Excelsi patris geniti genitrix generosa hoc genium speciale dedit tibi filius almus vnde tuū cunctis solamen ferto misellis. ps. Dñe dñs noster. ān. Tu prece perfusa dñm natūqz pudica posce maria tuis pro seruis crimine lapsis que super astra nitens vt splendida luna chorускas. ps. Celi enar. ān. Cui sol luna solum pelagus pariter famulantur ventre sacro maria portasti lacte nutristi ipsum pro nostris petim⁹ deposce piaculis. ps. Dñi est terra. V. Diffusa est. Jube. Alma virgo virginū: intercedat p nobis ad dñm. Amen. ¶ Sermo sancti Sulberti. carnotensis episcopi Lectio prima.

Approbate consuetudinis est apud christianos sanctorum patrū dies natalicios obseruare diligenter: et tunc precipue virtutes eorum assignatis litteris in ecclesia recitare: ad dei laudem ex cui⁹ munere sunt. et ad instrumenta minoꝝ. Inter omnes autem sanctos et sanctas memoria beatissime virginis eo frequētius agitur atqz festiuius: quo maiorem gratiam apud deum creditur inuenisse. Unde post alia quedā ipsius antiquiora solēnia: non fuit contenta deuotio fidelium: quin natiuitatis solenne supadderet hodiernū. Tu aūt. R. Hodie nata est beata virgo maria ex progenie dauid per quā salus mundi credentibus apparuit. Cuius vita gloriosa lucem dedit seculo. V. Beatissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebremus. Cuius. Jube do. Beate marie virginis filius: sit nobis adiutor et propicius. Amen. lc. ii.

Hac itaqz die peculiariter in ecclesia recitādus esse videretur: ille liber qui de ortu eius atqz vita scriptus inueniebatur: si non iudicassent eum patres inter apocripha numerandū. At qm̄ magnis ac sapientibus viris ita visum est: nos alia quedā sed non aliena legentes ecclesiasticū morem debitis officiis exequamur. Beata ergo dñi mater. et perpetua virgo maria priusq̄ nasceret: oraculis enūciata est. et designata miraculis. Nata vero progenie diuinitus ordinata: priuilegio virtutū insignis enituit saluatorem edidit. a quo in celo glorificata: nunq̄ terrigenis patrocinari desistit. Tu aūt. R. Beatissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebremus. Vt ipsa p nobis intercedat ad dñm iesum xp̄m. V. Hodie nata est virgo maria ex pgenie dauid. Vt. Jube. Sctā dei genitrix: sit nobis auxiliatrix. Lcō. iii.

Propositionem ordīe suo sequatur narratio. Jamqz referamus vnū de pretaxatis oraculis: ac deinde paucis expediamus Dixit eternus ad veterem deus ad serpentem. Inimicicias ponam inter te et mulierem: et semen tuū et semen illi⁹. ipsa conteret caput tuū. Quid est fratres in hoc loco caput serpentis cōterere: nisi suggestionem diaboli. idest cōcupiscentiā carnis resistendo superare: Si ergo queratur que nam mulier huiusmodi victoriam operata sit: profecto non reperietur in linea generationis humane: donec perueniatur ad illā de qua nunc agimus sanctaꝝ sanctā. Tu aūt. R. Ad nutū. Vt in primis vespis. In. ii. noct. ān. Cetibus angelicis sociata maria colenda p nobis proprium natum sancta prece pulsa. ps. Eructauit. ān. Ortus nectareus christi genitrix fore sciris fons etiam signatus a quo fluit vnda salutis assiduis precibus nos soluas crimine cuncto. ps. Deus noster refu. ān. Fer pietatis opem miseris mater pietatis et nostri memor assidua prece posce tonantem. ps. Fundamenta. V. Specie tua. Jube. Sancta dei mater: pro nobis iugiter oret. Amen. ¶ Lcō. iiii.

Et si interrogetur in quo serpentis caput vel ipsa contriuerit: nimiꝝ in eo q̄ virginitatem simul et humilitatem sacrificauit deo. Virginitate nanqz seruata probatur extinxisse concupiscen

tiam mentis. Sicqȝ principali suggesti-
one diaboli victa. viciosũ caput virtutis
pede contrivit Non tñ hoc solo sȝ eo quã
maxime triũphauit: qđ de sua mũdissima
carne corporata sapientia: vicit vsqȝqua
qȝ maliciam: attingens a fine vsqȝ ad fi
nem fortiter: ac disponens omnia suaui
ter. Hec est ergo mulier ad quã diuinũ
illud intendebat oraculum: hanc quoqȝ
nascituram innuebat. ℟. Gloriose virgi
nis marie ortum dignissimum recolamus. Cu
ius dñs humilitatem respiciens angelo nunciã
te concepit redemptorem mundi. ℣. Beatissi-
me virginis marie natiuitatem deuotissime ce
lebremus. Cuius. Jube. Dicet voce pia: p nobis
virgo maria. Amen Lectio quĩta.

Expedito itaqȝ paucis oraculo. vnũ
quoqȝ de miraculis absoluat᷑. Ac-
cepte sunt a sancto moyse singule virge
de singulis tribubȝ isrl' noibus earũ scri-
pte: iubente dño. et posite sunt in taber-
naculo eius. Inter quas vna que fuit a-
aron: inuenta est sequẽti die germinasse
floruisse fronduisse: et peperisse agmida
la. Sciens ergo dñs hoc opus suum ma
gni esse mysterii: iussit seruari virgã ad
monimentũ. Monebãtur enĩ filii israel
pñtia virge querere solicite: quid signifi
caret tam mirabile factum. Quod lon-
ge post aperuit diuinus ysaias. Egre-
dietur inquit virga de radice iesse: ⁊ flos
de radice eius ascendet. et requiescet sup
eum sps dñi. ℟. Corde et aĩo xpo canamus
gloriã. In his sacris solẽniis precelse genitricis
dei marie. ℣. Laudem dicite deo nostro oms sci
eius. In his. Jube. Dicet pro famulis: sctã maria
suis. Amen. Lcõ vi.

Ad hec verba tanqȝ auditores eius dicerẽt. o pa
ter ysaia obscure loq̃ris. Dic nobis q̃su
mus ipsam rem manifeste: adiecit clari
tatem et ait. Ecce virgo concipiet et pa
riet filiũ: et vocabitur nomen eius ẽma
nuel: filiũ quoqȝ virginis. idest ẽmanue
lem preclare describens. Puer inquit na
tus est nobis: et vocabitur nomen eius
admirabilis. consiliarius. deus fortis: pa
ter futuri seculi. prĩceps pacis. Multipli-
cabitur eius imperiũ: et regni eius non
erit finis. Quod ergo designauit mira-
culo: hoc a secretis eius pdidit vaticinio
Et quod vates cecinit: consequenter rei
exitus approbauit. Nã sicut illa virga
sine radice sine quolibet nature vel ar-
tis ãminiculo fructificauit: ita vgo ma
ria sine coniugali opere filium procrea-
uit. Filiũ sane flore designatũ et fructu:
flore propter speciem. fructu ppter vtili
tatem. ℟. Stirps iesse virgam produxit vir-
gaqȝ florem. Et super hunc florem requiescit
spiritus almus. ℣. Virgo dei genitrix virga est
flos filius eius. Et sup. Gloria patri. Requescit.
In tertio nocturno. ãn. Virgo dei genitrix no
bis regina polorũ auxiliare sacris precibus de se
de superna. ps. Cantate. iᵒ. ãn. Que celi regẽ
genuisti te flagitamus sis nostri memor ante
tuã prolem benedictam. ps. Dñs reg. exult.
ãn. O maria que stella latine maris vocitaris
omigenis hoim liguis succurre pudica solamen
qȝ tuũ mereamur habere perhenne. ps. Can-
tate. iiᵒ. ℣. Adiuuabit. Jube. Euãgelica lectio:
sit nobis salus et protectio. Amen. Initiũ sancti
euangelii: scdm matheum. Lcõ septima

Liber generationis iesu xpi filii da
uid filii abraham. Et reliqua. O.
venerabilis bede presbiteri de eadem lectione.

Narrant quedã hystorie qđ matheus
aplus et euãgelista qui et leui cognomẽ
sumpsit: de tribu leui ⁊ publicano electũs
a xpo: et a peccante translatus: primum
euãgelizauerit iudeis. Verũ cũ pararet
transire ad gentes: patria prius lingua
idest hebreis litteris euãgeliũ cõposuerit
ppter eos qui ex circũcisione crediderũt:
dereliqueritqȝ eis illud ad meõriam a q̃-
bus pficiscebat᷑: vt gentibus predicaret.
℟. Natiuitas gloriose virginis marie ex semi
ne abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe da-
uid. Cuius vita inclita cũctas illustrat ecclias

V. Regali ex progenie maria exorta refulget. Cuius. Iube. Splendor lucis eterne: illuminet nos sine fine. Amen. Lectio octaua.

In quibus animaduertendum est. quod vbicunque iste euāgelista siue ex persona sua. siue ex dñi saluatoris veteris scripture testimoniis abutitur: non sequitur septuaginta translatorum auctoritatem. sed hebraicam. Ex quibus illa duo sunt. Ex egypto vocaui filiū meum: et q̄m nazareus vocabitur. Nā matheus suscepisse intelligitur incarnationem dñi scdm stirpem regiam: et pleraque scdm hoim presentem vitam: facta et dicta eius exequi. Unde et in principio euangelii taliter exorsus est. Liber generationis iesu christi filii dauid filii abraham. Quo exordio suo satis ostendit: generationem scdm carnem suscepisse narrandam. Tu aūt. R. Solem iusticie regem paritura supremū. Stella maria maris hodie processit ad ortum. V. Cernere diuinum lumē gaudete fideles. Stella. Iube. Ad societatem ciuium supernorum perducat nos regina angelorum.

Scdm hanc enim christus fi Lcō .ix. lius hois est quod etiā se ipse sepissime appellat: cōmendans nobis quod misericorditer dignatus esset homo fieri pro nobis. Nam illa superna et eterna generatio scdm quam filius dei vnigenitus est ante oēm creaturam: qua omnia per ipsum facta sunt. ita ineffabilis est: vt de illa dictum a propheta ysaia intelligatur. Generationem eius quis enarrabit: Quamquam et de corporali eius natiuitate qua verbum caro factum est: et virgo spiritu sancto grauida filium peperit et virgo permansit: hec prophetica sententia potest nō icōuenientr accipi ne sacre edificationis discors compago non hereat. R. Felix nanque es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie christus deus noster. V. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu sentiant omnes tuum leuamen quicunque celebrant tuam natiuitatem. Quia. Gloria patri. Christus. ps. Te deum. V. sacerd. Natiuitas est hodie sancte marie virginis. Cuius vita inclita cunctas illustrat ecclesias. In laudibz. ā.

Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Aān. Natiuitas est hodie sancte marie virginis cuius vita inclita cūctas illustrat ecclesias. Aān. Regali ex progenie maria exorta refulget cuius precibus nos adiuuari mente et spiritu deuotissime poscimus. Aān. Corde et animo christo canamus gloriam in hac sacra solennitate precelse genitricis dei marie. Aān. Cum iocunditate natiuitatem beate marie celebremus vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm deum nostrum. Cpm.

Gloriose virginis marie ortum dignissimum recolamus: cuius dominus humilitatem respiciens angelo nunciante concepit redemptorem mundi. Deo gratias. hy. Uirgo dei genitrix. V. Post partum. Aān. Natiuitatem hodiernam perpetue virginis genitricis dei marie solenniter celebremus qua celsitudo throni processit alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Supplicationem seruorum tuorum deus miserator exaudi: vt qui in natiuitate dei genitricis et virginis congregamur: eius intercessionibz a te de instantibus periculis eruamur. Per eund. Memoria Adriani. ān. Uolo pat V. Iustus vt palma. Orō. vts. Ad hymnos. V. Gloria ti. do. qui na. Et per oct. Ad primam ān. Natiuitas glo. Añ dñs vo. V. Nati. est. Orō

Famulis tuis quesumus dñe celestis gratie munus impartire. vt quibus btē virginis partus extitit salutis exordiū: natiuitatis eius votiua solēnitas pacis tribuat incrementum. Per eund. Seqē lectio. vel Preciosa. Et cetera. vt in psalterio. cū ps. De pfundis. Ad .iii. ā. Natiuitas est. Cp.

Ab initio et ante secula creata sum et vsque ad futurū scl'm nō desinā.

et in habitatione sancta coram ipso mi-
nistraui. Deo gratias. R. Diffusa est grā.
cū alleluya. V. Specie tua. Orō. Supplica-
tionem. Ad processioñ. R. Solem. In reditu
proces. ā. Alma redemptoris. ut in assumptio
ne. Ad sextam. Cpm. Et sic in syon ¶
firmata sum. et in ciuitate sancti
ficata similiter requieui et in hierusalem
potestas mea. Deo. R. Specie. Ad ix. Cp.
Et radicaui in populo honorificato.
et in partes dei mei hereditas illi-
us et in plenitudine sctōꝝ detentio mea.
Deo gratias. R. Adiuuabit. V. Post partū.
Oratio. vt supra. Ad vesperas. ān. Cum iocū-
ditate. ps. Letatus. Cpm. Hy⁹. et V. vts. ān.
Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudium an
nunciauit in vniuerso mundo ex te eni ortus est
sol iusticie christus deus noster qui soluens ma-
ledictionem dedit benedictionem et confundēs
mortem donauit nobis vitam sempiternā. ps.
Mag. Oratio vts. Memoria Gorgonii marty-
ris. ān. Hic est vir. V. Gloria et honore. Oratio.
Sanctus dñe gorgonius sua nos in
tercessiōe letificet. et pia faciat so-
lennitate gaudere. Per dñm. Complet.
vts. In crastino nisi sit dñica. et per octabas. ad
matutinas Inuitat. Venerantes. p⁹. O ꝙ glo
rifica. Sup ix. pos. ān. Excelsi patris. Et seqn
ti die seqūes ān. ps. Dñe do. no. cū cetis. V. et
R. ad diem pertineñ. ps. Te deum. V. sacer.
Speciosa facta es et suauis In deliciis tuis sā-
cta dei genitrix. ¶ In laudibꝫ ān. Natiuitas
gloriose. Cp. p⁹. et V. sicut in die. Ad bñdict⁹ ān.
Virgo prudentissima. Lqre in assūptione. Orō.
vts. Memoria gorgonii. ān. Volo pater. V. Just⁹.
oꝝ. vts. Nec fiunt meōrie cōes. Hore sicut in die
Ad vs. ān. Cum iocunditate. ps. cp. p⁹. et V. vt
in die. Ad magnificat ān. Beata progenies. vt
supra. Orō. vts. ¶ Sabbato infra oct. ad ma-
gnificat. ān. Sācta maria. ¶ Dñica infra oct
sicut in die. excepta legenda. quere infra. Et ꝙ
inuitat. non duplicatur. Aliis diebꝫ ad bñdict⁹.
et ad mag. dicūt āe seqūtes p ordinē. scilicꝫ ān.
Vidi speciosam. ā. Tota pulchra. ā. Anima. ān

paradisi. ā. Ex qua. ā. Beata. ā. Fer pietatis.
quas inuenies in assūptione. excepto ꝙ ān. Fer
pietatis. iuenit in scdo noct. istius festi. Meōria
sanctoꝝ martyꝝ Prothi et Iacincti. ā. Istorum.
Beatoꝝ marty- ¶ V. Letamini. Orō.
rum tuoꝝ prothi et iacincti nos do
mine foueat preciosa confessio. et pia in-
giter intercessio tueatur. Per dñm. In
matut. ān. Sanguis sanctoꝝ. V⁹. Justoꝝ. Orō.
vts. Memoria Siri et Iuuencii epoꝝ. ā. Sint
lumbi. V. Letamini. Orō. Deus qui nos sā-
ctoꝝ confessoꝝ. In matut. ān. Sacerdotes. V
Justoꝝ anime. Orō vts. Meōria Maurilionis
epi. ān. Similabo. V. Justū deduxit. Orō. Da
q̄s. In matut. ān. Serue bone. V⁹. Posui. Orō.
vts. ¶ Legenda per oct. et dñica infra octab.
Igitur matheus corrupto generis
humani initio per preuaricationē
in primo noui testamenti libro: respon-
det primo libro veteris legis. vbi scriptū
est. Hic est liber generationis celi et ter-
re. Et rursum. Hic est liber generatiōis
Ade videlicet veteris ¶ ade. lcō. ii.
per quem totus corruptus est mū
dus. opponens nouum. in quo restaura-
ta sunt omīa: et que in celo et in terra cō
sistunt. Dedit igitur manifeste ītelligi:
ꝙ ipsius scripserit scdm carnem genera
tionem: qui electos suos in filioꝝ dei as-
sumeret adoptionem. Lcō tertia.
Quare aūt dixerit librū generatiōis
cū paruā libri particulā teneat ge
neratio: hoc intelligit ꝙ cōsuetudinē gē-
tis sue secutus sit Consuetudo eni hebre
orū est. vt volumibꝫ ex eoꝝ principiis po
nāt noīa vt est genesis. exodus. et ceteri
libri legales. Qd aūt dixit iesu xpi: rega
lē et sacerdotalē in eo exprimit dignitatē
Nam iesus qui noīs eius p̄sagiū p̄tulit:
prim⁹ post moysē in pplo isrl ducatū te-
nuit: et filios isrl in t̄rā p̄missiōis īduxit.
Aaron mystico cōsecratus L. iiii.
vnguēto: prim⁹ ī lege sacerdos fuit
Saluator igit noster quē vnxit de⁹ oleo

sancto oleo leticie pre omībus participi/bꝫ suis: rex est. de quo ꝓpheta dixit. Multiplicabitur eius imperium: et pacis nō erit finis. Tu autem. Lcō scda.

Et angelus ad mariam potentiam regni eius demonstrans. Dabit inquit dn̄s deus sedem dauid patris eius et regnabit in domo iacob ineternum. ⁊ regni eius nō erit finis. Et sacerdos idē est de quo psalmista dixit. Jurauit dominus et non penitebit eū: tu es sacerdos ī eternum scdm ordinem melchisedech.

Filii dauid filii abraham. Lcō tertia. Ordo preposterus: sed necessario cōmutatus. Si enim primo posuisset abraham et postea dauid: rursus ei repetendus fuerat abraham: vt generatiōis series texeretur. Jdeo aūt ceteris pretermissis horum filium nuncupauit: quia ad hos tantum facta est de christo repromissio. Ad abraham. in semine iquit tuo benedicentur omēs gentes terre. Ad dauid vero ait. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Tu autem.

Item per octabas. vel die dn̄ica. Lcō pria.

Abraham autem genuit ysaac. Jsaac aūt genuit iacob. Et reliqua. Exequitur ergo humanā generationē xpi matheus ab ipso promissionis christi exordio. Hoc est ab abraham generatores cōmeorans: quos per duxit ad ioseph virū btē marie: de qua natus est iesus.

Mystice qꝫ demonstrat quo/ Lcō. ii. modo de gentilitatis caligine: quasi de egyptiaca seruitute per quadraginta duos viros: ac si eiusdem numeri mā siones ad virginem mariā plenā sancti spūs gurgite fluentem: ac si intelligibilem iordanē duce dño iesu xpo velut to/sue filio num. ventum sit. lcō. iii.

Jpsumqꝫ christū de maria natū esse testatur: qui velut hamus in retis capite. sic in fine genealogie positus: et i mari hui⁹ mūdi a pr̄e missus: tortuosum drachonē aduncatū occisus occidit: atqꝫ humani generis mortem mortuus viuificauit. Et ideo velut fune duplicato. iterato videlicet vniuscuiusqꝫ noīe: in retis similitudinem genealogie ordo contexitur: donec ab huius principio. hoc est ab abraham ad hamum. hoc est christū: veniatur. de quo dicitur ad sanctum iob. Nunquid aduncabis leuiathan hamo tuo: et armilla pforabis maxillas eius: Jn hamo ergo incarnationis xpi iste captus est: et dum in illo appetit escam corporis: transfixus est aculeo diuinitatis.

Alia die octabar. Lectio prima.

Judas autem genuit phares ⁊ zarā de thamar. Notandū est φ in genealogia saluatoris nullam sanctarꝫ assumit mulierū: sꝫ eas quas scriptura reprehendit: vt qui ꝓpter pctōres venerat: de peccatricibus nascens oīm peccata deleret. Unde et in sequentibus raab meretrix. et ruth moabitis ponitur: et bersabee vxor vrie. Tu aūt. Lcō scda.

Ad intellectum vero interiorem: in oibus istis quattuor ventura ad dn̄m ecclesia: de gentilitatis errore figuratur Que prius aliena. ignominiis plena. et sterilis habebatur: sed ad christum vt legitima coniūcta est matrona. Et plures adoptiuos parit deo filios: φ synagoga q̄ prius vt proprium videbatur dn̄m habere virum. Tu aūt. lcō iii.

Thamar interpretat amaritudo vel cōmutans siue palma Et merito hec omia conueniunt sancte ecclesie: que amara prius fuit in ydolatria ⁊ turpi cōuersatione: sed modo dulcis per fletum compunctionis ⁊ studium primi laboris Hec cōmutans recte dicitur: quia ex peccatrice cōmutata est in iustam: et ex odiosa in amatam. Que palme rite assimilatur: propter certamen laborū et victorie premiū. De illa qppe bene p psalmistā dicit. Justus vt palma florebit: sicut

cedrus libani multiplicabitur. Tu aut.
¶ Item legenda vt supra. ¶ Lcō prima.
Raab quoq latitudo. vel fames seu impetus interpretatur Et quid in hoc. nisi sancte ecclesie nobilitas predicatur: Cui etiam per ysaiam dicitur. Dilata locum tentorii tui: et pelles tabernaculorum tuorū extende. ne pereas. Longos fac funiculos tuos: et claudos tuos consolida. Ad dexteram enim et ad leuā penetrabis: et semen tuum gentes hereditabunt. Tu autem. Lcō scda.
Habet ergo famem ista: nō famem panis neq sitim aque: sed audiendi verbū dei. et faciendi volūtatem eius De hac quippe impetus īgreditur: quia velocitas predicationis flante spiritu sācto: in totam mundi latitudinem dirigitur. Unde bene per ezechielem dicitur. Ubi erat sps īpetus illuc gradiebāt. nec reuertebantur cum ambularent. Lcō. iii
Deniq ruth. que vel videns vel festinans siue definiens interpretatur merito ecclesiam significat: que in puritate cordis deum cōtemplatur Et scdm psalmistam. Festinat manus eius dare deo. Hec definit: idest firmiter in fide et dilectiōe dei persistere decreuit. Unde et paul9 ait. Certus sū eni qz neq mors neq vita. neq angelus. neq pricipatus. neq instātia. neq futura. neq fortitudo neq altitudo. neq pfundū. neq creatura alia poterit nos separe a caritate dei que est in xpo iesu. Alia die. Lcō prima.
Bersabee vero q̄ iterptat puteus satietatis. vel puteus septim9 abundantiā gr̄e spūsancti in ecclesia fieri designat Dono itaq spūali. hoc est septenario fctā est eccl'a puteus satietatis: qz ē in ea fōs aque salientis in vitā eternā. lcō. ii.
Naason aut̄ genuit salmō. Ipse est naason pnceps tribus iuda. sicut in numeris legitur. Jesse autem genuit dauid regem. Regem dauid dicit. non qz ipse solus in ista genealogia regno fuerit potitus: cū ab ipso oms vsq ad transmigrationem babilonis qui scribūt regnauerint: sed qz dauid primus de tribu iuda rex fuit: p quē ordo decurrit genealogie.
Dauid autem rex genuit salomonem ex ea que fuit vrie. lcō. iii. Queritur cū tres relique extranee mulieres noibus propriis sint posite: cur sola non noietur bersabee: sed hoc solum dicitur qz vxor fuit vrie: Igitur hoc ideo putat factum: quia tres alie supra memorate licet criminose fuerint: in partubz tamē filiorum per quos currit genealogia nō solū non culpari: sed etiam laudari meruerūt. Hec vero adulterio simul et homicidio perpetrato: filiū genuit: vt merito in genealogia saluatoris videatur nō noiata. Tu aut̄. ¶ Ad ix. ā. Corde et aio.
¶ In festo exaltatiōis sancte crucis. Ad vš. su
O crux admirabilis eua ¶ per pos. ān.
cuatio vulneris restitutio sanitatis Lpi. de feria. Lān. Salua nos xpe saluator per virtutem sancte crucis qui saluasti petrum in mari miserere nobis. Lān. Adorem9 crucis signaculū per quod salutis sūpsim9 sacramentū. Lā. Crux benedicta nitet dn̄s qua carne pependit atqz cruore suo vulnera nostra lauit. Lān. O crux benedicta que sola fuisti digna portare regem celorz
Michi aut̄ absit glo ¶ et dn̄m. Cpm. riari nisi in cruce dn̄i nr̄i iesu xpi per quā michi mūdus crucifixus ē et ego mūdo. Deo. R. Per tuā crucē salua nos xpe redēptor qui mortē nr̄ām moriendo destruxisti. Et vitā resurgēdo reparasti. V9. Miserere nr̄i iesu benigne q̄ passus es clemēter pro nobis. Et
Signū crucis mira Lgl'a. Resur. Hy9. bile olim per orbē renitens in qua pependit inocēs xps redēptor oim. Hec arbor est sublimior cedris quas habet libanus q̄ poma nescit noxia sz ferre vite premia. Tu xpe rex piissime huius crucis signaculo horis momentis omnibus munire nos non abnuas. Ut ore tibi

consono et corde deuotissimo possimus omni tẽpore laudes referre debitas. Gloria tibi dñe qui surrexisti a mortuis. &c.
℣. Hoc signum crucis erit in celo. Cum dñs ad iudicandũ venerit. Ad lãn. Crux fidelis inter oẽs arbor vna nobilis nulla silua talem profert frõde flore germine dulce lignũ dulces clauos dulce pondus sustinens. ps. Mag. Orõ de matut. Meõria Cornelii et Cypriani mrꝫ. ã. Istorum.

Infirmitatem nr̃am ℣. Letami. orꝫ. q̃s dñe ꝓpicius respice. et mala oia que iuste meremur sanctorꝫ martyrꝫ tuorum pariterq; pontificũ cornelii et cipriani intercessiõe auerte. Per dñm. Meõ. oct. ãn. Cum iocunditate. Ad complet. ãn. Miserere. hy⁹. Te lucis. Procul rece. Gloria tibi dñe qui surrexisti. Ad Nunc dimit. ãn. de feria. Orõ. Veritas. In Inuit. Adoremus dñm. Quia ipse redemit nos. ps. Venite. hy⁹ Signũ crucis. In primo noct. ãn. Adoram⁹ te xp̃e et benedicimus tibi quia per crucẽ tuam redemisti mũdũ. ps. In dño confido. ã. Adoremus crucis signaculũ per quod salutis sũpsim⁹ sacramentũ. ps. Dñe q̃s habi. ã. Salua nos christe saluator per virtutẽ sancte crucis qui saluasti petrũ in mari miserere nobis. ps. Dñi ẽ terra. ℣. Hoc signũ crucis erit in celo. Cũ dñs ad iudicandum venerit. Lectio prima.

Exaltatio sancte crucis ideo ab ecclesia solẽniter celebratur: quia in ea fides nostra fuit plurimum exaltata Anno enim dñi sexcentesimodecimoquinto permittente dño flagellari pplm suũ per seuitiã paganorꝫ: cosdroe prophanus rex persarũ sibi omnia regna circũquaq; subiiciens: ab eis se deum coli precepit.
℟. Crux fidelis inter omes arbor vna nobilis nulla silua talem profert fronde flore germine Dulce lignũ dulces clauos dulce põd⁹ sustinẽs. ℣. Sup oia ligna cedrorꝫ tu sola excelsior. Dul. Lcõ. ii.

Deinde hierl'm intrans ecclesiasq; xp̃i depredans et incendens cum ad sepulchrum dñi vellet accedere: territus nimium inde rediens. tantum sancte crucis partem quã ibi dudũ sancta helena reliquerat asportauit. Fecerat eni sibi turrem argenteam. et in ea thronum aureũ. vbi ymagines solis et lune collocauerat. Et per occultas fistulas aque meatus adduxerat: vt quasi deus pluuiam desuper videretur infundere. Ibiq; crucem domini iuxta se collocans: filio suo regno tradito: ipse in throno aureo ac si deus esset. presidebat.
℟. Dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinuit. Que digna fuit portare precium huius seculi ℣. Hoc signum crucis erit in celo cuꝫ dñs ad iudicandum venerit. Que. Lcõ. iii.

Illo itaq; tempore. eraclius imperator fidelis catholicus: contra filiũ cosdroe qui iam romanie partes affectauerat super danubium fluuiũ. cum suo exercitu sedens: tandẽ nutu diuino vtriq; principi placuit: vt ipsi soli super pontem fluminis dimicaturi confligerent. Et qui victor existeret: sine dãno vtriusq; exercitus imperium vsurparet.
℟. Hoc signum crucis erit in celo cum dñs ad iudicandum venerit. Tunc manifesta erũt abscondita cordis nostri. ℣. Cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue et ceperit iudicare seculum per ignem. Tunc. Gloria. Tunc.
In. ii. noct. ãn. Nos autem gloriari oportet i cruce dñi nostri iesu christi. ps. Dñs gñs. ãn Crucem tuã adoramus dñe et sctãm resurrectionem tuã laudamus et glorificamus ecce eni ꝓpter crucem venit gaudiũ in vniuerso mũdo. ps. Jubilate deo. de feria. iiii. ã. Tuã crucem adoram⁹ dñe tuã glo'sam recolim⁹ passionẽ miserere nr̃i q̃ passus es ꝓ nobis. p̃. Not⁹ ĩ iudea feria. v. ℣. Dicite in natiõib;. Qr dñs regnauit a ligno. Lc. iiii.

Quibus sic diu dimicantib;: tandẽ lachrimis xp̃ianorꝫ pulsatus dñs. per vtutem sancte crucis cui se eraclius plena fide cõmendauerat victoriam ei de hoste tribuẽs triumphauit. Tu autem. ℟. O crux benedicta. Que sola fuisti digna portare regem celorꝫ et dñm. ℣.

O crux admirabilis euacuatio vulneris restitu
tio sanitatis. Que sola. Lectio quinta.

Peracto itaqꝫ de hoste triumpho cū
ctus cosdroe exercit⁹ eraclio se spō
te subdens baptizari se fecit. Deinde re
gna cosdroe perlustrantes: ipsum necdū
belli exitum scientem. in throno suo se
dentem reppererūt Et cū propter super
biā suā ad xp̄m se cōuertere nollet: mox
eraclius extracto gladio caput illi⁹ am
putauit. ℟. Tuam crucem adoram⁹ dn̄e tu
am gloriosam recolim⁹ passionē. Miserere nr̄i
qui passus es pro nobis. ℣. Adoramus te xp̄e et
benedicimus tibi qr per crucem tuam redemisti

Post hec vero mūdū. Mise. Lcō vi.
iuniore filio ipsius cosdroe annoꝝ
decem baptizato. ac regno persaꝝ eidem
dimisso: argētum turris illius exercitui
suo distribuit. Aurū vero ⁊ gēmas ad re
staurationē ecclesiaꝝ reseruauit. Susci
piens igit̄ eraclius sctām crucē dn̄i: cum
maximo triūpho cūctis exultantibꝫ hie
rusalem ꝑperauit. ℟. Per tuā. Lq̄re in vel.
In. iii. noct. ā. Saluator mundi salua nos q̄ per
crucem et sanguiem redemisti nos auxiliare no
bis te deprecamur deus noster. p̄s. Cantate. i.
ā. O crux benedicta que sola fuisti digna porta
re regem celoꝝ et dn̄m. p̄s. Dn̄s reg. ex. Lān.
O crux gloriosa o crux adoranda o lignū precio
sum et admirabile signū per quod et diabolus
est victus et mūdus xp̄i sanguie redemptus. p̄s
Cantate. ii⁹. ℣. Tuā crucem adoramus dn̄e
Tuā glosam recolimus passionem. Lcō vii.

Sed cū per portā qua dn̄s passurus
intrauerat: triūphali pompa ⁊ re
gio apparatu ingredi voluit: repente la
pides porte illius īuicē quasi vn⁹ paries
se clauserūt. Angel⁹ etiā dn̄i stās super
portā et tenēs sctē crucis signū. ait illis.
Qn̄ rex celoꝝ ꝑpter hoīes passurus hūc
aditū introiuit: nō apparatū supbie: sed
vt paup sup asinū sedens. cultoribꝫ suis
huilitatis exēpla reliqt. Et his dictis in
celū rediit. ℟. Adoram⁹ te xp̄e et bn̄dicim⁹ t.
Qr p crucē tuā redemisti mundum. ℣. Tuam
crucem adoram⁹ dn̄e tuam gliosam recolimus
passionem. Quia per. Lectio octaua.

Tunc imperator depositis regalibꝫ
ornamentis et discalciatus: crucē
dn̄i suscipiens: perfusus lachrimis: cū sic
humiliatus properat ad portam: statim
porta se subrigens liberum intrantibus
patefecit ingressū. Odorqꝫ suauissimus
qui volante diuinitus aura de persarū
prouīcia per longa terrarum spacia hie
rosolimis fuerat illapsus: momēto quo
de fano cosdroe sancta crux fuerat era
clio baiulante sublata: per oīm pectora
se gratanter infudit Vincebat enī oīa
aromata terebinta thura vel balsama
atꝫ myrrham: simulqꝫ popularis gaudii
fauor in altū sublatus diuinam lauda
bat potentiā. Tu aūt. ℟. Nos autem glo
riari oportet in cruce dn̄i nostri iesu xp̄i in quo
est salus vita et resurrectio nostra. Per quē sal
uati et liberati sum⁹. ℣. O crux gloriosa o crux
adoranda o lignū ꝑciosū et admirabile signū.

Tunc īperator erūpēs in Per. lcō. ix.
laudes dei ait. O crux admirabile
signū: in qua dn̄s nr̄ dei fili⁹ suspēsus. ꝑ
nr̄oꝝ pōdere criminū. mort̄ dānauit sup
pliciū: ⁊ sāguis ei⁹ adorand⁹ angelis: effu
sus est in ꝑciū nr̄e redemptiōis. O crux
splēdidior cūctis astris mūdo celebris. hoī
bus multū amabilis. reb⁹ sāctior vniuer
sis. q̄ sola digna fuisti portare regē ange
loꝝ. dulce lignū dulcē clauū. dulcē mu
cronē. dulcē hastā. dulcia ferēs pondera.
salua p̄ntē cateruā in tuis hodie laudibus
ꝯgregatā tuoqꝫ vexillo signatā. Hec cū
dixissꝫ: ꝑciosissimā crucē suo loco restitu
it. Tūcqꝫ renouāt̄ āntiqua miracl̄a. Nā
die illo mortuus recepit vitā. Paralitici
quattuor adepti sūt sanitatē. Leprosi de
cē. cutē receperūt mūdā. Quindecim ceci
luci sūt restituti: plurimi a demōibꝫ ere
pti. multiqꝫ ab aliis īfirmitatibꝫ liberati
Tunc imperator orone facta. offerens

multa donaria. ecclesias dei reparari fe
cit regiis sumptibus reddens priuilegia
autoritate propria. restituens captiuos.
dans eis opportuna subsidia. Constan-
tinopolim vero rediens. fretus est virtu
te diuina in fide catholica. Tu aut̄. ℟
O crux viride lignum quia sup̄ te pependit re
demptor rex israel o q̄ dulce lignū q̄ dulces cla
uos q̄ dulcia ferens pondera o q̄ preciosum li-
gnum q̄ preciosa gēma. Que xp̄m meruit susti
nere. ℣. Custodi dn̄e gregem tuū quem redemi
sti per lignū sancte crucis. Que. Gloria. p̄. Te
deum. ℣. sacer. Dicite in nationibus. Qr dn̄s
regnauit a ligno. ¶ In laudibus. an̄.
O magnū pietatis opus mors mortua tūc
est qn̄ in ligno mortua vita fuit. a᷒. Ecce
crucē dn̄i fugite partes aduerse vicit leo de t̄bu
iuda radix dd̄ all'a. a᷒. O crux admirabilis eua-
cuatio vulneris restitutio saitatis. a᷒. Sup̄ oīa li
gna cedrorū tu sola excelsior i qua vita mūdi pe
pēdit in qua xp̄s triūphauit ⁊ mors mortē supa
uit ineťnū. a᷒ Crux bn̄dicta nitet dn̄s qua carne
pepēdit atq̃ cruore suo vulnera nr̄a lauit. Cp̄.
Christ⁹ fctūs est p̄ nobis obediēs vsq̃
ad mortem: mortē aūt crucis. y⁹.
Crux fidelis inter oēs arbor vna no
bilis nulla silua talē p̄fert fronde
flore germīe dulce lignū dulces clauos
dulce pōdus sustinens. Sola digna tu
fuisti ferre p̄ciū seculi atq̃ portū p̄parare
nauta mūdo naufrago quē sacer cruor
perūxit fusus agni corpore. Gl'a ⁊ honor
deo vsq̃quo altissimo vna pr̄i filioq̃ icli
to paraclito cui laus est ⁊ ptās p etna se-
cula. Am̄. ℣. Adoram⁹ te xp̄e ⁊ bn̄dicim⁹ tibi.
Qr p crucē tuā redemisti mūdū a᷒. O crux splen
didior cūctis astris mūdo celebris hoīb₃ multū
amabilis sanctior vniuersis q̄ sola fuisti digna
portare talētū mūdi dulce lignū dulces clauos
dulcia ferens pōdera salua presentem caterua᷒
in tuis hodie laudib₃ cōgregatam. p̄s. B⁹. Orō
Deus qui nos hodierna die exalta-
tionis sancte crucis annua solen-
nitate letificas. presta quesumus: vt cu-
ius mysteriū in terra cognouimus. eius
quoq̃ redemptionis premia in celo con-
sequamur: Per dn̄m. ¶ Memoria sanctorū
martyrū Cornelii et Cypriani. an̄. Sanguis.
℣. Iustorū anime. Oratio. vt supra. ¶ Memoria
beate marie. a᷒. Natiuitas gloriose. ℣. Post par-
tum. Oratio. Supplicationem. ¶ In fine
hymnorū. ℣. Gloria tibi dn̄e qui surrexisti
a mortuis. ⁊c. Ad primam. an̄. O magnū. nec
dicetur ℣. ante dn̄s vobiscum. nec Oratio Fa-
mulis. Sed dicetur Orō. Omp̄s sempiter-
ne deus dirige. ⁊c. Si dn̄ica fuerit in reditu p
cessionis. ℟. Per tuam crucem. Ad horas a᷒ne.
de laudib₃. Ad tertiam. Cp̄m. Michi autem
absit gloriari. ℟. Hoc signum crucis erit in
celo allelu ya alleluya. ℣⁹. Cum dn̄s ad iudica᷒-
dū venerit alleluya alleluya. Gloria patri. ℣.
Tuam crucem adoramus dn̄e. Tuam glorio
sam recolimus passionem. Orō vt s̄. Ad vi. cp̄.
Nos autem gloriari oportet in cru-
ce dn̄i nostri iesu christi in quo est
salus vita et resurrectio nostra. per quē
saluati et liberati sumus. Deo gratias
℟. Tuam crucem adoramus domine. allelu-
ya alleluya. ℣⁹. Tuam gloriosam recolimus
passionem. alleluya alleluya. Gloria patri. ℣.
Adoramus te christe et benedicimus tibi. Quia
per crucem tuam redemisti mundum.
Ad nonam. an̄. O crux benedicta quia in te pe-
pendit saluator mūdi et in te triumphauit rex
angelorum alleluya. p̄s. Mirabilia. Cp̄m.
Tuam crucem adoramus dn̄e. tua᷒
gloriosam recolimus passionem
miserere nostri qui passus es pro nobis.
Deo gratias. ℟. Adoramus te christe et be-
nedicimus tibi. alleluya alleluya. ℣. Quia per
crucem tuam redemisti mūdum. alleluya all'a.
Gl'a. ℣. Dicite in nationib₃. Quia dn̄s regna
uit a ligno. Orō. vt s̄. ¶ Et terminat̃ festū ad ix.
In vesperis. an̄. Hec est regina. Et cetera vt in
vigil'. nati. Meōria Nichomedis. an̄. Hic est vir
℣. Gloria et honore coronasti. ⁊c. Oratio.
Adesto dn̄e populo tuo. vt beati ni-
chomedis martyris tui merita p̄-

clara suscipiens: ad impetrandam misericordiam tuā semp eius patrociniis adiuvetur. Per dn̄m. Complet. vt̄s. de beata maria. In octabis Ad matut. Inuitat. hy⁹. ā. V̄. et cetera sicut in die festi. De sermone diei. Approbate consuet. Lectio prima.

Est enim forma pre filiis hoīm speciosus et vitalis refectio: non solū hoīm: sed etiam angelorum. Hic igitur breuiter asserta propositionis particula prima: quod sequitur attingamus. Nata est enim beatissima virgo sicut legit patre nazareno: mr̄e bethleemita. quas vrbes christi natiuitati vel conuersationi destinatas esse prophete nō tacuerūt. Tu aūt. R̄. Hodie nata. Lectio scd̄a.

Descendit autem a radice illius fide preclari abrahe: cui superna fuerat promissa benedictio oīm gentium in semine suo: et a stirpe dauid. quam deus pater ob notam sibi probitatem egregia laude sublimauit dicens. Inueni dauid virum scd̄m cor meum. Lcō tertia.

De regali namqȝ tribu simul ⁊ sacerdotali duxit originem: que sūmū regē atqȝ pontificem erat paritura. Nō tamē hec idcirco dicimus. ꝙ dn̄s qui peccatores saluare veit: dedignatus sit matrem suam peccatores habere cognatos: inter quos speciosa velut inter spinas lilium appareret. Tu aūt. Lectio quarta.

Hec itaqȝ electa et insignis inter filias: non fortuito quidē casu: aut solo placito parētū vt pleriqȝ: sed diuina dispensatiōe nomē accepit: ita vt in ipsa sui vocabuli figura magnū q̇ddā inueret. interp̄tat̄ enī stella maris. Quid ergo mysticū hec interp̄tatio generet: per similitudinē ostendamus. Nautis q̇ppe mare trāseūtibȝ: opus est notare stellā: haud lōge a sup̄mo celi cardīe choruscātem: et ex respectu illius estimare atȝ dirigere cursum suum: vt portum destinatum apprehendere possint. Lcō. v.

Simili modo fratres oportet vniuersos xp̄icolas inter fluctus huius seculi nauigantes: attendere maris stellā hanc. idest mariā: q̄ sup̄mo cardini idest deo p̄xima est: et respectu exēpli eius cursū vite dirigere. Quod qui fecerit nō iactabitur vane glorie vento: nec franget scopulis aduersarioꝝ nec absorbebit̄ scilla voragine voluptatū: sed prospere veniet ad portū quietis eterne. Tali ergo tāteqȝ persone q̇d tandem ad honoris cumulū potuit accedere maius eo: ꝙ dei filium virgo concepit. virgo mater edidit: Hac nempe dignitate venerabilis facta est ipsis quoqȝ sanctoꝝ ordinibȝ angelorū. Qd̄ opere manifesto declarauit magnus ⁊ fortis angelus gabriel: qui eā antеq̄ mater dei fieret: q2 futura nouerat tanta veneratione salutando preuenit. Hac eadem dignitate. facta est etiā imperiosa scd̄m caritatem erga superos: ac sup inferos per districtionem. Lcō vi.

Unde plurima scripta sunt exēplorum argumēta: de quibus ad presens duo sufficiat memorare. Illa enim in auxilium magni patris basilii misit sanctum angelū et mortuū mercurium suscitauit: qui male viuentem pessundedit iulianum apostatam. Et hec hystoria notissima est. Illa etiam te o peccator quondam theophile penitentem et se suppliciter inuocantem: ab ipsis diaboli faucibus potēter eripuit. Ipse enim theophilus vicedominus cuiusdam episcopi ciliciorum: propter infortunia sua in tristiciam decidit. Unde contulit sese ad quendam iudeū maleficum: cuius consilium et auxilium petens. hoc mediatore cum diabolo locutus est. et christianitatē abnegauit. diabolū adorauit: eiqȝ de sua mancipatione factum cyrographū tradidit: anulo suo signatum. Lcō. vii

Postea vero facti penitēs: multū se animi angens quid faceret quo se

verteret: tandē collectis fidei et spei viri
bus confugit ad ecclesiā quandā in bea-
te matris dñi meōriam dedicatam. Ubi
quadraginta dierū afflictione macerat⁹
animo cōtrito nomen eius iugiter inuo
cabat: ac patrociniū implorabat. Quid
multa. Respexit hūc ꝑpicia mīe mater:
et per visionem apparens de impietate
redarguit: ad xp̄i confessionem conforta
uit. Cōsolata est dolētem pollicendo ve
niā. Et ne dubitaret de promisso: supra
dictū cyrographū diabolo potenter ere-
ptū. captiuo reddidit pignus libertatis.
Quod cum euigilans supra pectus suū
positū inuenisset: ꝙ letus extiterit. ꝙ pio
affectu voces exultationis et confessio-
nis edidit: nō est facile dicere. ¶ Lcō. viii.

Noctem vero illā consecuta est dñi
ca dies: qua theophilus quasi cū
dño a mortuis resurgens: episcopo se co-
ram pp̄l'o presentauit: et rem sicut erat
exposuit. Uideres populum modo ex au
ditu tanti sceleris expauescere: modo cō
siderata macie vultuꝗ penitentis colla-
chimari. Sed audito quantā et ꝙ cele-
rem miam fuerit consecutus: oēs qui
mala conscientia territi pene defecerāt:
ad spem venie cum gaudio respirabāt.
Tunc episcopo iubente: male cautū cy-
rographū theophil⁹ igne cremauit: deīde
suffragante clero et pp̄l'o. ductus ad al-
tare cum sacrosanctā cōmunionem de
manu episcopi ore suscepisset: facie reful
sit vt sol. Peractoꝗ deinceps triduo cū
laudibus in ecclesia illa. beato fine quie-
uit. Tu autem dñe. Lcō nona.

Ueniant igitur iusti ad eam: cū ba-
silio laudantes et benedicentes:
effectuꝗ celerē suis sctis desideriis postu
lātes sine dubio percepturi. Ueniāt etiā
pctōres cū theophilo tūdētes rea pectora
cū interno fletu: ipi quoꝗ si vere penite-
ant: desideratā veniā adepturi. De quo
rū numero tibi astantibus nobis vt sub
uenire iam et auxiliari digneris implo-
ramus. O preelecta et sancta. O vene-
rabilis et imperiosa. O clemens et pro-
picia domina nostra: quo possimus recu
perare et habere perpetuam gloriā filii
tui domini nostri. qui cum patre et spiri
tu sācto viuit et regnat deus amen. Tu
aūt dñe. ¶ Cetera vt supra. Meōria Nichome
dis martyris. ān. Uolo pater. ℣. Iustus vt pal.
Oratio vt supra. Si dñica fuerit Ad processioñ.
℟. Solem. Cetera vts̄. Meōria Eufemie ān.
Hec virgo. ℣. Diffusa est. ¶ Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui ī
firma mūdi eligis vt fortia queꝗ
confundas: concede propicius: vt qui be-
ate eufemie virginis et martyris tue so
lennia colimus: eius apud te patrocinia
sentiamus. Per dñm. Meōria Lucie ⁊ Ge
miniani mr̄. ān. Istorum. ℣. Letamini. Oratio

Presta dñe precibus nostris cum ex-
ultatione prouectum: vt quorum
diem passionis annua deuotione recoli-
mus: etiā fidei constantiā subsequamur.
Per dñm. ¶ Si festū sancte eufemie feria. iiii.
in ieiuniis vel die dñico euenerit. fiet tm̄ meō.
Et fiet primo meōria martyrū Lucie et Gemi
niani. Et sic per totū annū suo modo. Lcō. i.

Priscus autem proconsul in ciuita
te calcedonia: cum vidisset tanta
mirabilia per eufemiā fieri: dixit ad ap-
pellianum. Que sūt hec signa: aut quis
est qui eam de tantis tormentis liberat:
Appellianus dixit. Oēs demones obti-
net: et magicis suis veneficiat omnia.
Proconsul dixit. Quare dii nostri non
retribuunt ei: Appellianus dixit. Dii
patientiam suam ostendunt hominib:
vt dum eorum causa suppliciis agūtur:
supplicia sua non sentiant: vt vel sic cre
dant deos esse. quorum patientia et cle-
mentia videntur incolumes permanere
Tu aūt dñe: miserere nostri. Lcō. ii.

Et cum hoc dixisset: appellianus pro
consul iussit acutos lapides cū gla

diis in pauimento figi in obscuro loco: et modica terra cooperiri: vt veniens ancilla xpi ex improuiso ad locum: cadens in gladiis moreretur. Tu aut Lcō.iii.

Illa igitur nesciente: fctm est hoc argumetu. Et cum factu fuisset. venit beata eufemia vt sup argumentum iret. Que rapta est ab angelis: et transposita in aliu locum. Ministri vero icurrerut in argumentu: et mortui sunt. Aperuitqz os suu beata eufemia et dixit. Benedictus es tu deus qui cognoscis corda: qui sacramenta pietatis contines. adiutor meus esto et libera animam meam orationibus sanctorum tuoru. Cuqz leonibus et vrsis ferocissimis adiecta fuisset: et illi nichil nocuissent iratus priscus fecit per ministru in latus eius dextrum gladiu transfigi. Et sic cosumata est i dno. Cetera de cōi. De sancto Audomaro confessore et epo. Ad vs. an. Similabo. cu ceteris Et cetera sicut de vno pfessore epo dupl. Orō.

Deus qui es sancto tuo splendor mirabilis. quiqz huc diem in beati audomari confessoris tui atqz pontificis depositione consecrasti: da ecclesie tue de eius natalitio semper gaudere. vt apud miam tua exemplis eius protegamur et meritis. Per. Mēō. Lamberti epi et mart. an. Hic est vir. v. Gloria et ho. Orō. Infirmitatē nostra. in cōi vnius martyris. De sctō Audomaro. totu de cōi pter legend. Lcō prima.

Agius igitur pontifex audomarus et nobilibus etia inclitis scdm seculi dignitatem: et in fide catholica eruditis ortus fuit parentibus: in constantinensi regione. nec longe a constantia ciuitate. et specialiter in eo loco qui aurelianus vocatur natus est. Genitor vero eius inter suos claros friulphus vocabatur: domita aut sua nucupata fuit genitrix. lcō. ii.

Hi vero religiosi parentes predictu pueru scdm xpiane religionis a cunabulis ritu. diuina gratia suffragante: in ecclesiasticis nutriebant disciplinis. vnicu eni audomaru habebat filiu. Friulphus vero post coniugis sue obitu puero etate et gratia crescente. suaui iugo xpi ac leui diuina stimulante gratia: cofortante ac suadente. audomaro filio suo se subdere studuit. Lcō. iii.

Ambo igitur genitor. videlicet friulphus cu beato audomaro filio suo ad xpi militu perrexere cenobiu. qd famoso noie vocatur luxouiu: qdqz a sancte meōrie hybernensi viro beato columbano abbate: in burgūdie regione in dei noie fuit fundatu. Sancto igit eustasio abbati qui tuc in prefato monasterio sācte atqz beate multitudini perat monachorum: audomarus cu suo vnanimiter genitore religiosa manifestant desideria. Qui predictis dei famulis dedit consiliu suadēs videlicet vtrisqz aliqu simul aliquando separatim: vt sub regulari disciplina secum in dei perseuerarent seruitio. Tu autem dne. Lectio quarta.

Ambo igitur ardentes diuino amore spūalis patris eustasii sequtes consiliu: sacro regule iugo deuota mēte se subiecerut. Btūs igit eustasius imēso gaudio repletus: eos sctō monachoru consortio cōiuxit. Sctūs vero audomarus spūali gratia plenus: etate tener. fide robustus: districto regule rigori subditus: inter agmen monachorum regulari disciplina imbutus: omībus christi militibus in predicto monasterio habitantibz diuina suadente gra amabilis fuit. lcō. v.

Erat enim mente et corpore castus obedientia atqz humilitate refertus: in diuina scientia eruditus: caritate et māsuetudine plenus: districtus parsimonia. castigatus ieiuniis. prolixis noctium peruigil excubiis. Post hec multis interuenietibus annis a reuerendissimo rege dagoberto: et ab omni populo francorum vocatus: sancto achario no-

niomense episcopo opitulante: ad docendum atq; gubernandum teruanensis urbis populum: episcopalem cũ magna mẽtis humilitate sumpsit honorem. In quo gradu verbum diuinũ in corda credentium seminans: animarũ corporum q; langores curans: plebem sibi a domino creditam rite gubernabat. ¶ Lcõ. vi.

Predictus igitur teruanensis populus: licet ante aduentum beati audomari cum sociis dyonisii martyris fusciano videlicet et victorico verbum audisset diuinum: eodem tempore quo sanctus quintinus in ambianensi predicabat urbe: multi tamen ex ipsis adhuc teruanensibus cultui adherebant ydolorum. Postq̃ enim duo beati viri predicti fuscianus et victoricus. de predicta teruanensium urbe perrexerunt: et in ambianensium territorio martyrio coronati sunt: tunc teruanenses ad culturã ydolorum reuersi sunt. Tu aũt. ¶ Lcõ. vii.

Sanctus igitur pontifex audomarus. teruanensem ingressus urbẽ salutifera diuini verbi precepta stolidis paganorum cordib; tradidit: omnemq; in ea habitantem populum ad fidem catholicam conuertit: diuina sibi suffragãte gratia. Postq̃ vero predictam plebe; ad veri dei cultum prefatus pontifex cõuertit: verbum diuinum concurrentib; ad eum undiq; predicando turbis: multosq; in dei nomine variis liberando lãgoribus: magnarum sibi signa virtutũ largitio concessit diuina. ¶ Lcõ. viii.

Quadã eni die in bononia urbe pserens: post nocturnas vigilias diluculo more suo solito surgens ecclesiam ĩtrauit: ibiq; per prolixum diei spacium verbum dei circunstantibus turbis predicans: missamq; xpiano populo cantans: egrotis variis generibus morborũ manus imponens. meridianis horis vite venerabilis senex lapsus se lecto recepit. Post hec vero multis interuenientibus annis carnales amittens oculos: temporali priuatus est lumĩe ut perpetua luce illuminatus: in deum semper aspiceret. Tu autem. ¶ Lcõ. ix.

Consequenti itaq; tempore cũ predictus venerabilis vite senex audomarus. nimio febris ardore fuiss; fatigatus: et diem obitus sui affuisse cognouisset: eodem die de lectulo in quo iacebat surgens ecclesiam ingressus: propriis coram altari cum lachrimis dñm pro se et pro circunstante orauit pplo: corpus christi et sanguinem communicando. His vero omnibus eodẽ die rite peractis: ad suum iterum reuersus est lectum: at; in eodem toto corpore more solito extenso: vultuq; sereno anima sancti confessoris angelorũ agminibus circundata: ad omnipotentem egressa est dñm. Anno dñi sexcentesimononagesimoquinto. Tu.

Cetera oĩa de cõi unius confessoris epi. Memoria Lamberti epi et martyris. ãn. Volo pater. ℣. Iustus ut pal. Oratio. ut supra. ¶ Signi cõfessoris. ãn. Similabo. Et cetera de cõmuni.

¶ De vigilia sancti mathei. fit missa nisi dñica vel in ieiuniis quattuor tpm euenerit. Si vero ipsũ festũ vel scti mauritii in ieiuniis quattuor tpm euenerit: totum fiet de sanctis. Et de ieiunio missa ultima. ¶ De sancto matheo aplo et euangelista. Ad vesperas. ãn. Beati pacifici ¶ cum ceteris. Cpm.

Dilecti deo et hoibus scti euãgeliste qui ordinauerũt tpa christi bono odore usq; ad consummationem vite. Deo gratias. ℟. Quattuor animalia ibant et reuertebantur in similitudinem fulguris choruscantis et erat in medio splendor ignis. Et de igne fulgur egrediens. ℣. Erat autem quasi visio discurrens in medio quattuor animaliũ. Et de igne. Gloria patri. Et. p9. Annue xpe. ℣. In oẽm terrã. ãn. Ecce ego iohannes vidi ostium apertum in celo et ecce sedes posita erat in eo et in medio sedis et in circuitu sedis quattuor animalia ple-

na oculis ante et retro et dabant gloriam et ho
nore et benedictionem sedenti super thronum
viuenti in secula seculorum. ps. Mag. Oratio.
Da nobis quesumus omnipotens
deus. vt beati mathei apostoli tui
et euangeliste quam preuenimus vene-
randa solennitas: et deuotionem nobis
augeat et salutem. Per dnm.
¶ Ad matut. Inuitato. Regem euangelista-
rum dnm. Venite adoremus. ps. Venite exul
temus. Hy9. Annue christe. In primo noct.
an. Conuocatis iesus duodecim apostolis mi-
sit illos predicare regnu dei egressi autem eua
gelizabant et curabant vbiqz. ps. Celi enar-
rant. an. Mittens dominus et alios ad predi-
candum dicebat illis. messis quidem multa ope
rarii pauci. ps. Benedicam dnm. feria scda.
an. Ex omni corde laudauerunt nomen san-
ctum domini. vt amplificarent nomen sancti-
tatis. ps. Eructauit. V9. In omnem terram
exiuit sonus eorum. Et in fines orbis terre ver-
ba eorum. Lectio prima.
Quoniam deo cura est de hominibz: vt plus
animarum curam gerat q corporum:
plerumqz accidit vt leticia corporalis cu
sit temporalis et in lubrico posita: et ma
gis quasi desinendo incipiat quam ma-
nendo: etiam eternam anime retribu-
tionem infligat. Ex ipsa enim vniuer-
sa peccata nascuntur: et ideo dixi dnm de
um nostrum. plus animarum cura ge-
rere q corporum. Tu autem dne.
R. In visione dei vidi et ecce ventus turbinis
veniebat ab aquilone nubesqz magna et ignis
inuolues splendorqz in circuitu eius. Et ex me-
dio eorum similitudo quattuor animalium et
aspectus hominis erat in eis. V. De medio au-
tem eius quasi species electri hoc est de medio
ignis. Et ex medio. Lectio secunda.
Deus ex aliquo casu natas tristitias
temporales que corporibus sunt mole-
ste: permittit in terris immorari: quoni-
am ab ipsis eterna gaudia oriuntur. Cu
ra igitur vt inchoauimus loqui deo no-
stro de hominibus magna est. et maiori
bus morbis maiora genera medicine p-
curat. Tu autem. R. Quattuor facies
vni erant et quattuor penne vni pedes eorum
pedes recti et planta pedis eorum vt vituli et
scintille. Quasi aspectus eris candentis. V9.
Sub pennis eorum manus hominis in quat-
tuor partibus. Quasi aspectus. Lco tertia.
Erant itaqz duo magi zaroez et ar-
phaxat apud ethiopiam in ciuita-
te magna que dicitur nadaber. in qua
erat rex eglippus. Hunc itaqz ludifica-
bant hi duo magi: ita vt dicerent se esse
deos: et credebat eis omnis populus: et
etiam ipse rex memorate vrbis. Et ibat
opinio eorum per totam ethiopiam: ita
vt ex longinquis regionibus ethiopie ve
nirent et adorarent eos. Tu autem.
R. Similitudo vultus animalium facies ho-
minis et facies. leonis a dextris ipsoz quattuor
facies vero vituli atz aqle a sinistris ipoz quat
tuor. Et facies et penne extente desuper erant.
V9. Due penne singulorum iungebatur et due
tegebant corpora eorum. Et facies. Gloria pa-
tri. Et facies. In scdo nocturno. an. Sapien
tiam dni euangelii eruperunt abyssi et annun
ciantes fecundati rore celesti mundo intonant
ps. Omnes gentes. feria tertia. an. Labia
eorum salutarem disseminauerunt scientiam
opus sanctum dignum benedictione plenum fe
cerunt ministerium sibi traditum deuote im-
pleuerunt. ps. Exaudi deus oronem mea
cu depre. feria. iiii. an. Elegit eos ex omi car-
ne et dedit illis precepta et legem vite et disci-
pline. ps. Exaudi deus oronem mea. feria
quarta. V. Constitues eos principes sup oem
terram. Memores erut nois tui dne. ¶ Lco. iiii.
Faciebant enim subito gressus ho-
minu figi et tandiu imobiles sta-
re: q diu ipsi voluissent. Similiter et vi-
sus hoim et auditus a suo officio refre-
nabant. Imperabant serpentibus vt p-
cuterent: quod et magi facere solent: et
ipsi in cantando curabat. Et vt dici sul

go solet: malignis maior reuerentia exhibetur timoris: quam benignis amoris.
℟. Facies et pennas per quattuor partes habebant. Incedentes non reuertebantur sed vnumquodque ibat ante faciem suam. ℣. Pedes eorum pedes recti planta pedis vt planta vituli. Incedentes non reuertebantur. Lectio quinta.

Cum ergo deus hominum curam gerat: matheum contra hos apostolum misit. Qui ingressus ciuitatem: cepit detegere prestigia eorum. Omnes enim quos illi figebant: hic in nomine ihesu christi soluebat. Quos illi cecabant: hic illuminabat. Quibus illi auditum tulerant: iste reddebat. Drachones quoque quos illi ad percutiendos homines excitabant: hic conuertebat in somnum: et percussiones eorum facto signo domini curabat. Tu autem.
℟. Similitudo aspectus animalium vt carbonum ignis ardentium et velut aspectus lampadarum. Vbi erat spiritus impetus illuc gradiebantur cum ambularent. ℣. Et vnumquodque eorum ibat ante faciem suam. Vbi. Lectio vi.

Hunc autem cum vidisset ethiops eunuchus candacis regine: qui fuerat a philippo apostolo baptizatus: procidit ad pedes eius adorans et dicens. Quia respexit dominus ciuitatem suam: vt liberaret eam de manu duorum magorum horum: quos putant stulti homines esse deos. Et suscepit eum in domum suam: et veniebant ad eum omnes amici candacis eunuchi: et audientes verbum vite credebant in christo iesu domino nostro. et baptizabantur plurimi: videntes quod omnia mala que magi faciebant hominibus: hic euacuaret. ℟. Quattuor animalia. vts in vesperis. In iii. noct. an. Datum est opus eorum in veritate ideo in terra sua duplicia possidebunt et leticia sempiterna erit eis in christo.
ps. Confitebimur. an. Sapientiam eorum narrabunt omnes populi et laudem eorum pronunciat omnis ecclesia sanctorum. ps Dominus regnauit exultet. an. Jesu christi domini gratia credentibus populis doctores et euangeliste sunt in ministerio f. dei missi. ps. Dominus regnauit irascantur. ℣. Dedisti hereditatem. Timentibus nomen tuum domine.

Fugatis igitur drachonibus Lectio vii. et quos infecerant sanatis: filius regis eglippi defunctus est. Quem cum magi suscitare non possent: per apostolum suscitatus est. Illi autem confusi recesserunt Ipse autem rex cum tota familia sua baptizatus est Prefuit autem illi ecclesie multis annis: ibidem presbiteros et dyaconos per ciuitates instituens. Rex autem eglippus statim post defunctus est. ℟. Cum aspicerem animalia apparuit rota vna iuxta ea quattuor habens facies. Et vna similitudo ipsarum quattuor. ℣. Per quattuor partes ibant et non reuertebantur cum ambularent. Et. lectio viii.

Hirtacus vero rex eglippo succedens rogauit apostolum: vt ephigeniam christo dedicatam. in matrimonium sibi faceret consentire. Quod cum apostolus facere recusaret: imo in contrarium hortaretur: iratus rex die quodam post missarum solennia lancea eum transfigi fecit: et christo martyrem dedicauit. ℟. Statura erat rotarum et altitudo horribilis. totumque corpus plenum oculis. Et aspectus earum et opera velut si sit rota in medio rote. ℣. Aspectus earum et opus erat quasi visio maris. Et. Lectio nona.

Post hec vero cum rex locum in quo christi virgo ephigenia cum reliquis virginibus die noctuque seruiebat: fecisset igne circumdari: flamme statim ad eius palacium conuerse: illud penitus consumpserunt Ipse vero horrida lepra percussus: cum curari non posset. proprio mucrone se interfecit. ℟. Audiebam sonum alarum sicut sonum aquarum multarum quasi sonum sublimis dei. Nam cum fieret vox super firmamentum quod iminebat capiti eorum. Stabant et submittebant alas suas. ℣. Cum ambularent vt sonus multitudinis atque castrorum erat cum vero starent demittebantur penne eorum. Stabant. Gloria. Stabant. ps. Te deum. ℣. sacer. Annunciauerunt opera dei. Et facta eius intellexerunt. In laudibus an.

D ilecti deo et hominibus sancti euangeli-
ste qui ordinauerunt tempora christi bo-
no odore vsqꝫ ad consummationem vite. aña.
Dederūt in celebratiōe operis sācti decus ideo
memoria eorum est in benedictione in seculū se
culi. aña. Impleuit eos dñs spiritu sapientie et
intellectus iocunditatem et exultationem the-
saurizauit super eos. aña. Electi sunt in christo
ante mundi constitutionem vt essent sancti et i
maculati in conspectu dei in caritate. aña. Pla
centes deo facti dilecti quoniā gratia et miseri
cordia est in sanctos eius et respectus in electos
S apientiā eorum nar- ¶ illius. Cp.
rant oīs populi et laudē eorum pro
nunciat oīs ecclesia sctōrum. Deo grās.
hy⁹. Exultet celum. ℣. Nimis honorati sūt.
aña. In medio et in circuitu sedis dei quattuor
animalia senas alas habentia oculis vndiqꝫ
plena non cessant die ac nocte dicere sanctus sā
ctus sanctus dñs deus omps qui erat et qui est
et qui venturus est. ps. Bñdictus. Oratio
B eati mathei apostoli tui et euāge
liste q̄s dñe precibus adiuuemur:
vt quod possibilitas nostra non obtinet
eius nobis intercessione donetur. Per.
Ad horas aē. de laudibꝫ. Si dñica fuerit Ad p-
cessiō. ℟. Audiebam. ¶ Ad tertiam. Cpm.
I mpleuit eos dominus spiritu sapi
entie et intellectus: iocunditatem
et exultationem thesaurizauit sup eos.
Deo gratias. ℟. In oēm terram. ⁊c. cū alla.
D ederunt in celebra- ¶ Ad vi. Cpm.
tione operis sancti decus. ideo me
moria eorum est in benedictione in seculū
seculi. Deo gratias. ℟. Constitues eos. ⁊c.
¶ Ad nonam aña. Placentes. Cpm.
E x omni corde laudauerunt pariter
nomen sanctum dñi: vt amplifi-
carent nomen sanctitatis. Deo grās. ℟.
Nimis honorati. ℣. Dedisti. ¶ Ad vs. aña. Iu-
rauit. ps. Dixit dñs. de aplis. Cp. Dilecti
deo. y⁹. Annue xpe. ℣. In oēm terram. aña.
Sapientiam antiquorum exquisierunt sancti
euangeliste et prophetarū dictis narratione in
suam confirmauerunt. ps. Mag. Oratio. vts.
¶ Meōria sancti Mauritii. sociorumqꝫ eius. ā.
Triūphantes sancti martyres xpi qui sub ma
ximiano mortem decreuerunt suscipere et cum
sancto mauritio regna celestia assumpserunt.
℣. Letamini. Orō. de matut. Inuitat. Adorem⁹
dñm. Qm̄ in sanctis gloriosus est. ps. Venite
hy⁹. aē. pi. et ℣. plurimorum mr̄um. Lcō prima.
M auritius in sacratissima legione
thebeorum dux extitit. Est autē
thebea regio in partibꝫ orientalibus: cu
ius nobilissima ciuitas super nilū fluui-
um qui de paradiso terrestri exit sita cē-
tum portas habuit: de qua dicitur. Ecce
vetus thebea centum iacet obruta por-
tis. Huius enim regionis habitato-
res fortissimi sunt et armis in bello stre-
nui. Quibus iacobus frater dñi nostri
iesu christi legem perfecte docuit. ℟.
Sanctus mauritius legionem sanctam admo
nuit vt ad celestia regna properarent. Beatus
exuperius miles candidus et victor et beatus i-
nocentius iunctis meritis se sociauerunt. ℣⁹.
Preciosa sunt thebeorum corpora vulnerata sancti
mauritii sociorumqꝫ eius. Beatus. Lcō. ii.
D ioclecianus igitur et maximian⁹
imperatores volentes christi fidē
penitus extirpare: ad singulas prouinci-
as miserūt: vt oēs armis bellicis apti
ad coercendū rebellātes imperio romā
venirēt. Cumqꝫ augustorum littere ad the
beos essent delate: ipsi scđm dei preceptū
que dei erant deo: et q̄ cesaris cesari red-
diderunt. Tu aūt. ℟. Viri scti. de cōi. lc. iii.
E rat eodem tempore in exercitu le-
gio militū: que thebea appellaba
tur. Legio autē vocabatur: que tunc sex
milia. ac sexcentos viros in armis habe
bat. Hi in auxilium maximiano. ab ori-
entis partibus accersiti venerant: viri i
rebus bellicis strenui virtute nobiles: sꝫ
fide nobiliores. Itaqꝫ cum et hi sicut ⁊ ce
teri militū. ad dilaniādū xpianorum mul-
titudinem destinarētur: soli crudelitatis

ministerium detrectare ausi sunt: atqꝫ hu
iusmodi preceptis se obtemperaturos ne
gant. ℞. O q̄ gloriosum est regnũ in quo cum
xpo regnant sãcti martyres. Amicti stolis albis
agnum sequũtur quocunqꝫ ierit. ℣. Beata le-
gio supernarum virtutum in qua sancti marty
res imperpetuũ feliciter letantur. Amicti. Glo
ria. Agnũ. ¶ In ii. noct. ã. ¶ Scuto ¶ cẽ. de cõi. l. iiii

Maximianus non longe aberat. nã
se circa octodorꝝ itinere fessus tene
bat. vbi cum ei per nunciũ delatum esset
legionem hãc aduersus mandata regia
rebellem: in his angustiis substitisse: fu-
rore intinctus ĩdignationis exarsit. Sed
prius michi q̄ reliqua commemorẽ. situs
loci istius relatione inserendus videtur.
Locus hic sexagita fere milibus a genu-
ensi vrbe abest. quattuordecim vero mi-
libus a capite lemannici laci quem ĩflu-
it rodanus. ℞. Sancta legio agaunensium
martyrum dum resisterent aduersariis sancto
Duce mauritio interueniente immortalitatis
compendium acquisierunt. ℣. Sanctorum cor
porum sacer sanguis vndas perfudit preciosorꝝ
martyrꝝ societas consecrauit. Duce. ¶ lcõ v.

Igitur cognito maximianus thebe
orum responso: precipiti ira ferui-
dus. ob neglecta imperia decimum quẽ-
qꝫ ex eadẽ legione gladio feriri iubet: quo
facilius ceteri rebus certis territi metu
cederentur. Reĩtegratisqꝫ mandatis edi-
cit: vt reliqui in persecutionem xpianorꝝ
cogantur. Vbi vero ad thebeos denunci-
atio iterata peruenit: cognitũqꝫ est ab eis
iniungi sibi rursus executiones propha-
nas: vociferatio passim ac tumultus ĩ ca
stris exoritur: affirmantium nũq̄ se vlli
in hec tam sacrilega ministeria cessuros
ydolorum ꝓphana semper detestatos. sa
cris ⁊ diuine religionis cultui institutos
vnũ se eternitatis deum colere. extrema
experiri satius esse: q̄ aduersus xpianam
fidem venire. ℞. Verbera. ¶ l. vi.

His deinde compertis maximianus
omni belua cruentior. rursus ad ingenit
seuiciam redit: atqꝫ imperat vt iterum de
cimus eorum trucidetur. ceteri nichilomi
nus ad hec que spernerent compellerent.
Quibus iussis denuo in castra perlatis:
segregatus est atqꝫ percussus qui decimꝰ
sorte obuenerat. Reliqua vero se militũ
multitudo mutuo sermone instigabat.
vt tam preclaro ordini insisteret. Incita-
mentum tamen maximum fidei penes
sanctum mauritium primicerium fuit:
exhortando et monendo singulos fideliũ
commilitonũ. ⁊ iam martyrum exempla
ingerens: pro sacramento xpi et pro diui
nis legibus si ita necessitas foret: omni-
bus moriendum suadebat. sequendosqꝫ
ammonebat socios illius et contuberna
les suos: qui iã in celum precesserant. Fla
grabat enim iamtunc in beatissimis vi
ris martyrii gloriosus ardor. ℞. O constã-
tia. ¶ In iii. noct. de cõi. ¶ Lectio vii.

His itaqꝫ animatis maximiano ad
huc insania estuãte. mandata mit
tunt in hunc modum. Milites sumus im
perator tui: sed tamen serui q̃d libere con
fitemur dei. Tibi militiam debemus: illi
innocentiam. A te stipendium laboris ac
cipimus: ab illo vite exordiũ sumpsimus
Sequi te imperatorem in hoc nequaq̄
possumus. vt autorem negemus deum.
℞. Sanctorum corporum sacer sanguis vndas
perfudit preciosorꝝ martyrum societas cõsecra-
uit. Que nouit rodanus inundando refusus. ℣.
Preciosa sunt thebeorꝝ corpora vulnerata sãcti
mauritii sociorũqꝫ eius. Que. ¶ l. viii.

Cum hec et talia maximianus au-
disset: obstinatosqꝫ in fide xpi cerne
ret animos virorꝝ: desperans gloriosam
eorum constantiam posse reuocari: vna
sentencia omnes ĩterfici decreuit. et rem
confici circunfusis militum agminibus
iubet. Qui cum missi ad beatissimam le
gionem venissent: stringunt in sanctos ĩ
pium ferrum. mori non recusantes: vite

amore. Cedebantur itaqꝫ passim gladiis
non reclamantes saltem aut repugnan-
tes: sed et depositis armis ceruices percus-
soribus prebentes. et hoc solū reminiscen-
tes: se illum confiteri qui nec reclaman-
do ad occisionē ductus est: ⁊ tanq̄ agnus
non aperuit os suum. ℟. Deus innocentie
verus amator longꝫ post passionem sacratissi-
me legionis innocenti vnda rodani fluminis fa-
mulante. Reuelauit martyris sui innocentii in-
clita membra. ℣. Que ideo dn̄s per aquas ma-
nifestauit vt ⁊ eas exinde sctificaret et fidelibus
populis patrocinīū panderet. Reuelauit. l. ix.

Victor autem nec legionis eiusdem
fuit: sed emerite iam militie vete-
ranus. Hic iter agens cum incidisset in
hos qui passim epulabantur leti marty-
rum spoliis: atqꝫ ab his ad conuescēdum
inuitatus rem nephariam per ordinem
cognouisset: detestatus conuiuas conui-
uium refugiebat. Requirentibusqꝫ ne et
ipse forsitan xp̄ianus esset: xp̄ianum se es-
se fatetur. Qui statim ab irruentibus ī-
terfectus: additus est sacratissime legio-
ni. que vt credimus cum illis angeloruꝫ
legionibus: iam collaudat semper in ce-
lis dn̄m deum sabaoth. ℟. Concede. ℣. Ad-
iuuent nos. p̄s. Te deum. ℣. Exultabunt sā-
cti in gloria. ¶ In laudibus ān.

Sanctus mauritius legionem sāctam ad-
monuit vt ad celestia regna properarēt
beatus exuperius miles candidus et victor et be-
atus innocentius iunctis meritis se sociauerūt.
ān. Sancta legio agaunensium martyꝝ dum
resisterēt aduersariis sacro duce mauritio inter-
ueniente immortalitatis compendium acqui-
sierunt. ān. Preciosa sunt thebeorū corpora vul-
nerata sancti mauritii sociorumqꝫ eius qui sub
maximiano mortem decreuerunt suscipere. ān.
Ecce factus est sacer ille agaunensium locus ꝑ
suffragia sanctorum salus credentium presidi-
um futurorum. ān. Sanctorum corporum sacer
sanguis vndas perfudit preciosorum martyrū
societas consecrauit q̄ nouit rodanus inundan-
do refusus. cp̄m. Sancti per fidē. hy. Eter-
na xp̄i munera. ℣. Iustorum anime. ān. Fla-
grabat in beatissimis martyribus gloriosus ar-
dor quia trucidati ferro collis summissis a ma-
ximiano perēpti sūt quos multitudo āgeloꝝ cū
gaudio susceperunt. p̄s. Bened. ¶ Oratio

Annue quesumus omnipotēs deus:
vt nos sanctorum martyrum tuo-
rum mauritii exuperii candidi victoris:
innocentii. vitalis. ac sociorum eorūdem
letificet festiua solēnitas: vt quorum suf-
fragiis nitimur: nataliciis gl̄iemur. Per
¶ Ad horas āe. de laudibꝫ. Cetera sicut plurimo-
rum martyꝝ. Si dn̄ica fuerit ad processionē ℟.
Concede. ¶ Ad vesperas ān ¶ Sanctorum cor-
porum. cp̄m. Sancti et iusti. hy. Sanctoꝝ
meritis. ℣. Letamini in dn̄o. ān. Laudem dici-
te deo nostro omnes sancti eius ⁊ qui timetis de-
um pusilli et magni quoniam regnabit dn̄s de-
us noster omnipotens gaudeamus et exultemꝰ
et demus gloriā ei. p̄s. Magnificat. ¶ Orō vt s̄.
Si dies sabbati fuerit ān. ¶ Sanctoꝝ. ¶ dicetur
ad ix. et super p̄s vespe. ān ¶ Laudem. ¶ Residu-
um de tp̄e. Ad mag. ān ¶ Dn̄e deus. ¶ et ī crasti-
no de libro hester. Eodē die memoria tecle virgi-
nis ⁊ martyris. ā ¶ Hec virgo. ℣. Diffusa. orō In-
dulgentiam. ¶ Meōria paterni epi ⁊ confesso-
ris ā ¶ Similabo. ℣. Iustum deduxit. orō. Da
quesumus. ¶ De sancta tecla. Lectio prima

Sub nerone romanoꝝ principe. pau-
lus apostolus verbum dei euange-
lisando orienti predicabat. Cui credidit
puella quedam nobilis virgo tecla nomi-
ne: ciuis hyconiēsis. Que cū audisset pau-
lum laudantē virginitatē habebat eniꝫ
sponsum: renunciauit nuptiis. Lc. ii.

Irata mater eius. adorsa iudicem
ita accusare filiam cepit. Christia-
na est. nubere sponso suo non vult. Arde-
at: quia sponsum refutat. Ardeat: quia le-
gi repugnat. ī theatro comburatur: quia
iura contaminat: vt omnes mulieres ter-
reantur. Ad cuius preces. proconsul iudi-
cauit teclam igne cremandam. Et stati

ipse cum populo abiit ad theatrum: spectaturus crudelem necē. Tam iuuenes itaqꝫ ꝙ virgines attulerūt ligna et fenū vt tecla arderet. Et dum inducta esset: lachrimatus est iudex admirans eius cōstantiam: ꝗ mallet incendio exuri: ꝙ contra propositum suū maritū accipere. L. iii.

Admonentibus ergo incendii apparitoribus. vt struem lignorum ascenderet: facto in fronte crucis dominice signo piram ascēdit: sed deus miseratus illius sonum subterraneū fecit: quo deiceretur rogus. et desuper ros veniens ignē extingueret: et theatrum compleret. et multi periclitarētur neqꝫ: ex his qui prope pauimentum sedebant: et ita extincto igne tecla incendio liberata discessit. Cetera de cōi. Meōria paterni epi et cōfessoris. ān. Serue. Ꝟ. Posui. orō. Da quesumus. Meōria sctōꝝ martyꝝ andochii tirsi et felicis. ān. Istoꝝ. Ꝟ. Letamini. orō. Deus qui nos concedis. quere in cōi. Firmini epi et martyris. festū nouū in ecclesia parisieñ. Ad vespas ān. Qui vult. cū ceteris. Cetera de cōi vnius martyris in duplo. Ad matut. similiter. Lectio prima.

In diebus illis sebastianus preses impio repletus furore: exclamauit voce magna. Et facto silētio: talem protulit sententiam. Per deos deasqꝫ immortales et inuictam eorum potētiā. testor te vt firmine ab hac stulticia resipiscas: et a sancta religione quā excoluerunt patres tui ne recedas: sed modo diis deabusqꝫ dicte citius sacrificaturum. Quod si non feceris: omnia tormentorum genera te excipient. turpissimaqꝫ morte in conspectu oīm te faciam consummari. Lctō ii.

Ad quem sanctus firminus martyr christi constanter nichil formidando respondens: ait. Cognitum tibi sit preses sebastiane: quia tormenta tua et penas quas michi promittis non formido: sed de tua insipientia et vanitate magis doleo: vt me seruum dei immortalis qui oīm dominatur: impiis tormentorū generibus exagitari credas. Lectio iii.

Quanto enim amplius michi penas promiseris: tāto amplius deus meus oīpotēs sustinētie dabit virtutem. vt ad coronam glorie immarcessibilis ꝑ tot certamina dignus peruenire merear. Quare propter temporales penas quas ꝓmittis michi: vitam perpetuam in regno filii dei vbi sine fine cum ipso regnabimus dimittere nolo. Tu vero cruciatus et tormenta perpetua tartari et inextinguibiles flammas sustinebis. et pro impietate quam nunc in seruos dei exerces: sine fine ardebis. Lectio quarta.

Sebastianus vero ac populi et plebis conuentus: mirabantur supra cōstantiam et predicationem beati firmini martyris. et volebat eum populus de sebastiani manibus eruere: quia per eum ostense sunt diuerse virtutes. Nam paraliticos erigebat. obsessa a demonibus corpora expiabat. duos a lepre morbo ad clipianam portā mundauit. oculū excussum casto andree filio restituit. febres et plurimas infirmitates inuocato nomine patris et filii et spiritus sācti sanauit multasqꝫ alias virtutes innumerabiles per eum dn̄s operatus est. Propterea sebastianus metuebat eum ad tormenta tradere: ne per eum tumultus inueniretur in populo. Lectio v.

Precepit itaqꝫ eum sebastianus militibus suis apprehendere. et custodibus carceris commendare: clamqꝫ eū in carcerem in noctis silentio capite trūcari. Corpusqꝫ eius abscondi iussit: ne a christianis quos ad veram lucem perduxerat honorifice coleretur. Lectio vi.

Interea dum preciosa et acceptabilis dn̄o hostia beatissimus firminus episcopus xp̄i populum solita predicatione in fide catholica non desisteret solidare: milites nimia cum seueritate vt

eis iussum fuerat eum improuise compre henderunt: et comprehensum ad carcerē vsqꝫ perduxerunt. Lectio vii.

Qumqꝫ inter eorundem manus diuino insignitus auspicio xpm dei filium pro eorum rabie viua voce non cessaret laudare: concite eum ī ergastulo obscurissimi carceris retrudentes. signatoqꝫ ostio. adhibitis custodibus abierunt. Nocte vero sequente cum plebs iam sōnolenta sese sopori dedisset: ensiferi assūt milites parati sui nequissimi presidis iussa patrare. Lectio viii.

Quos conspiciens sacrum et acceptabile christo olocaustum alacri exultatiōe cordis repletus. magno pre gaudio lachrimas cepit fundere: et prece supplici exorādo decantare. Gratias tibi ago dn̄e iesu xp̄e. bonoꝝ retributor oīm pastor bone q̄ me ad tuoꝝ fidelium vocare dignatus es consortiū. Dignare ergo rex clementissime hos misericorditer custodire: quos ministerio nostro tibi acquirere voluisti. cūctosqꝫ qui tuum per me petierint iuuamen clementer exaudire: quoniam tuuꝫ est regnum et celsa potestas per immortalia secula seculoꝝ. Lectio ix

His itaqꝫ dictis vnus militum impiissimo euaginato gladio: sanctam non timuit ferire ceruicem. Sicqꝫ martyr dn̄i est ī confessione sancte trinitatis effectus: ꝛ ī celis gloriose coronatus. Faustinianus autē senator quem beatus firminus baptisauerat nocte corpus eius rapuit. et in cimiterio suo cū aromatibꝫ sepeliuit. Sebastianus vero preses postmodū a ciuibus beluacensibꝫ occisus est. Cetera de cōi. In vespe. meō. senatoris epi. ꝛ cōfessoris ān. Similabo. ℣. Iustū de. orō. Da q̄sumus. Et ī mat. sequentibꝫ ān Serue. ℣. Posui ad. orō. vts. ¶ Sanctoꝝ cosme et damiani ad vesp. ā. Corpora sanctoꝝ. cū cete. Cap. Sancti et iusti. ℟. Concede. Hy⁹ Sanctoꝝ meritis. ℣⁹. Letamini. Ad mag. ān. Fulgebunt De communi. ¶ Oratio.

Presta quesumus omnipotēs deus: vt qui sanctoꝝ martyrum tuoruꝫ cosme et damiani natalicia colimus: a cunctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per dominū. Meōria cerani epi et cōfes. ān. Similabo. ℣⁹. Iustū de. oratio Da quesumus Inuitatoriū Adoremus et cetera. de cōi. Lectio prima.

Temporibus diocleciani et maximiani. fuit quedam mulier in ciuitate egea venerabilis ac timens deum nomine theodora. hec oībus diebus vite sue seruiens deo: ꝛ piis operibus insistens: sāctos geminos fratres enixa est. Lcō ii

Que cū eos enutrisset et litteris istruxisset: medicine arte a sp̄u scō edocti sūt curare scōꝫ euāgeliū oēꝫ egritudinē ꝛ oēꝫ īfirmitatē. nō solū ī hoībꝫ: sꝫ etiā in iumētis. vt impleret̄ sermo p̄pheticus Hoīes ꝛ iumenta saluabis dn̄e. Lectio iii.

Eodem tēpore fuit quedaꝫ matrona noīe palladia clinica. Hec cū oēm censū erga medicos expendisset: et nichil profecisset: ab eis dn̄o iuuante curata est. Sciens aūt illa quia neqꝫ a diuite neqꝫ a paupere quicq̄ acciperent: occulte obtulit sācto damiano munus. Qui sacramentis et iuramentis a muliere constrictus suscepit munusculū eius Lcō iiii

Hoc cum sanctus cosmas cōperisset valde tristatus est: ꝛ precepit ne corpus eius vna cū ipso sepeliretur. In hac nocte apparuit seruo dei cosme dn̄s dicēs Quare sic locutus es p̄pter illud mun⁹. Nō mercedis gratia: sed p̄ nomē meum adiuratus accepit munus. Lcō v.

Multis igitur mirabilibꝫ factis quadā die inuenerūt camelū debilitatū arte diabolica: quē sanū restituētes illesū abire iusserunt. Audiuit aūt preses lisias facta eorum: que et quanta dominus per eos circa egrotantes ageret eo q̄ essent christiani. Lectio vi.

Qui iussu eius ab apparitoribus sibi presentati: hylari vultu comparu-erũt. Quos aspiciens preses dixit. Quare vos circũeuntes ciuitates: cogitis homines recedere a deorum nostrorum cultura: Primũ q̃dem michi dicite cuius estis p-uincie: quo noīe. et cuius estis fortune. ℞. vii

Martyres dixerunt. Arabie puincie ciues sumus. Ego aũt cosmas dicor: frater meus damianus: fortuna aũt quid sit ignoramus. Christiani enī sum⁹ Preses dixit. Sacrificate diis nostris Si vero nolueritis: tormentis vos faciã abnegare xp̄m. Sancti martyres dixerunt Tormenta tua nõ timemus ℞. viii.

Audiens hec preses iussit eos decollari. Suscipientes vero eos carnifices. ducebant ad locũ in quo decollandi erant. Cumq; ducerẽtur: tanq̃ ex vno ore psallebant dicentes. Bonũ est confiteri dño et psallere noī tuo altissime Et hec dicentes venerunt ad locũ. Extensisq; manibus ad oriente̅ et aspicientibus in celũ statim carnifices gladio amputauerunt capita eorum: et sic in pace animas sãctas deo reddiderunt. Lectio ix.

Tunc pie mentis hoīes rapuerũt corpora eorum. Et memores q̃ dixerat sãctus cosmas ne sepelirentur simul corpora eorum: repleti timore cogitabãt quo loco sepelirent corpora eorum. Et subito cursu mirabilis camelus venit humana voce proclamans et dice̅s Hoīes dei qui multa signa et mirabilia per sanctos martyres percepistis. nõ solũ vos saluos fecerit: sed etiã nos iumẽta: q̃ vobis ad ministeriũ deputata sumus. Idcirco gratias agens adueni nũciare vobis vt nõ separe̅tur corpora sanctorum: sed in vno loco recõdant. Quibus itaq; rite gestis: simul sepelierunt. ℞. Concede. Cetera de cõi. Meõria cerauni epi et cõfessoris ãn. Serue bone. ℣. Posui adiutoriũ. orõ. Da quesumus. Ad vesperas super p̄s. ãn. Sanguis sanctorum. Cp̄m. hy⁹. et

℣. vt̄s. Ad mag. ã. Beati eritis de cõi. orõ vt̄s ¶ De sctõ michaele archangelo. Ad vespas ã.

Dum cõmitteret bellũ draco cum michaele archangelo audita est vox milia milium dicentium salus deo nostro. ãn. Archangele michael constitui te principem super omẽs animas suscipiendas. ãn. Michael archangele veni in adiutoriũ populo dei. ãn. Archangele christi per gratiam quã meruisti te precamur et per vnigenitum dñm nostrum vt eripias nos a laqueo mortis. ã. Gloriosus apparuisti ĩ cõspectu dñi propterea decore̅ induit te dñs. ¶ Cp̄m.

Significauit deus que oportet fieri cito loquens per angelum suũ seruo suo iohanni qui testimoniũ perhibuit verbo dei: et testimoniũ iesu xp̄i quecũq; vidit. Deo gratias. ℞. Te sanctum. vltimũ de matutinis. ¶ Hymnus.

Tibi christe splendor patris vita virtus cordium in conspectu angelorum votis voce psallimus alternantes concrepando melos damus vocib; Collaudemus venerantes omnes celi milites sed precipue primatem celestis exercitus michaelem in virtute conterente̅ zabulon Quo custode procul pelle rex xp̄e piissime omne nephas inimici mũdo corde et corpore paradiso redde tuo nos sola clementia. Gloriam patri melodis personemus vocibus gloriam xp̄o canam⁹ gloriam paraclito qui trinus et vnus deus extat ante secula. Amen. ℣⁹. Stetit angelus iuxta aram templi. Habens thuribulũ aureum in manu sua. ãn. Dum sacrũ mysterium cerneret iohannes archangelus michael tuba cecinit ignosce dñe deus noster qui aperis librũ et soluis signacula eius alleluya. p̄s. Magnificat. Oratio de matut. ¶ Ad matut. Inuitatoriũ. Cuncta agmina angelorum adorauerunt regem celorum et inter eos egregius michael archangelus. Venite adoremus. p̄s. Venite exultemus. ¶ Hymnus.

Christe sanctorum decus angelorum rector humani generis et autor no

bis eternum tribue benignus scandere
celum. Angelum pacis michael ad istā
celitus mitti rogitamus aulam nobis
vt crebro veniente crescant prospera cū-
cta. Angelus fortis gabriel vt hostē pel-
lat antiquū volitet ab alto sepius tem-
plum veniens ad istud visere nostrum.
Angelum nobis medicum salutis mit-
te de celis raphael vt omnes sanet egro-
tos pariterqꝫ nostros dirigat actus. Hic
dei nostri genitrix maria totus et nobis
chorus angelorum semper assistat simul et
beata concio tota. Prestet hoc nobis dei-
tas beata patris ac nati pariterqꝫ sancti
spiritus cuius reboat in omni gloria mū-
do Amen. In primo noct. an. Stetit ange-
lus iuxta aram templi habens thuribulum au-
reum in manu sua. ps. Dñe dñs noster. an.
Ascendit fumus aromatum in conspectu domi-
ni de manu angeli. ps In dño confido. a. Mi-
chael archāgele veni in adiutoriū populo dei. ps
Dñe quis. V. Stetit angelus iuxta arā tēpli
Habens thuribulum aureū in manu sua. Lcō i
Memoriam beati michaelis archan-
geli toto orbe venerandam: ipsius
et opere condita ꝛ cōsecrata noīe demon-
strat ecclesia. Que non metallorum fulgo-
re: sed priuilegio est commendata signo-
rum. Vili facta scemate: sed virtute cele-
sti predita: vtpote quā fragilitatis hūane
memor archāgelus de celo veniēs: ad pro-
merendam ibi mortalibus supernorum so-
cietatem: propria sue manus operatione
condere est dignatus. Vertice siquidē mō-
tis excelsi posita de corpore eiusdē saxeo:
spelunce instar precauata ostenditur. R.
Factum est silentium in celo dum committeret
bellum draco cum michaele archangelo audi-
ta est vox milia milium dicentium. Salus ho-
nor et virtus omnipotenti deo. V. Milia miliū
ministrabāt ei et decies milies centena milia as-
sistebant ei. Salus honor. Lectio ii.
Est autem locus in campanie fini-
bus: vbi inter sinum adriaticum ꝛ
montem garganum ciuitas sepō tus po-
sita est. Qui a menibus ciuitatis ad duo
decim milia preerectus. in cacumine su-
premo beati archangeli quā prefatus sū-
gestat ecclesiam. Hanc mortalibus hoc
modo cognitam libellus in eadem eccle-
sia positus indicat. Erat igitur in ea ci-
uitate predicta quidam nomine garga-
nus: qui ex nomine suo monti vocabulū
indidit. R. Fidelis sermo ꝛ oī acceptiōe dignus
michael archangelus pugnauit cum diabolo.
Gratia dei ille victor in celis perstitit et illi hosti
antiquo patuit ruina magna. V. Factū est silē-
tium in celo dum cōmitteret bellum dracho cum
michaele archangelo. Gratia. Lcō iii
Huius dū pecora quorum infinita mul-
titudine pollebat. passim per deue-
xi montis latera pascerētur: cōtigit tau-
rum armenti gregis consortia spernen-
tem singularem incedere solito: ꝛ ad ex-
tremum redeuntibus domū pecoribus nō
esse regressum. Quem dñs collecta mul-
titudine seruorum per deuia queqꝫ requirens
inuenit tandem in vertice predicti mon-
tis: foribus cuiusdam assistere spelunce.
Qui arrepto arcu appetiit illum sagit-
ta toxicata: que veluti venti flamine re-
torta. eum a quo acta est mox reuersa per-
cussit. R. Stetit angelus iuxta aram templi
habens thuribulum aureum in manu sua ꝛ da-
ta sunt ei incensa multa. Et ascendit fumus a-
romatum de manu angeli in conspectu dñi. V.
Factum est silentium in celo et accepit angelus
thuribulum ꝛ impleuit illud de igne altaris Et
ascendit. Gloria patri. De manu. In ii. noct. a.
Michael prepositus paradisi quē honorificant
angelorum ciues. ps. Dñi est terra. an. Glorio-
sus apparuisti in conspectu dñi propterea deco-
rem induit te dñs. ps. Benedicam. Feria ii. a.
Angelus archangelus michael dei nuncius de
animabus iustis suscipiendis. ps. Exaudi de-
us orationem. Feria iiii. V. Ascendit fumus
aromatum. In conspectu domini de manu an-
geli. Lectio quarta.

Turbati vero proinde cives et stupe
facti. qualit̃ res fuerit effecta. non
enĩ accedere propius audebant: consulũt
episcopum: quid facto opus sit. Qui indi
cto ieiunio triduano: a deo monuit esse
querendũ. Quo peracto: sanctus dñi ar-
changelus episcopũ per visionem alloq̃-
tur: dicens. Jam bene fecisti: quod homi-
nes latebat a deo querendo mysteriũ: vi-
delicet hominẽ suo telo percussum. Scia
tis vtiqꝫ: hoc mea voluntate gestũ fuisse.
℟. In conspectu gentium nolite metuere. Vos
enim in cordibus vestris adorate et timete dñm
angelus enim eius vobiscum est. ℣. Stetit an-
gelus iuxta aram templi habens thuribulũ au-
reum in manu sua. Vos. Lectio v.

Ego enim sum archãgelus michael
qui ĩ conspectu dñi sẽp assisto. locũ
qꝫ hunc in terris incolo. tutumqꝫ seruare
instituens hoc volut probari indicio: me
oĩm q̃ ibi gerũtur ipsiusqꝫ loci esse inspe-
ctorem: atqꝫ custodem. Hac reuelatione
comperta: consuetudinem fecerũt cives:
illic dñm precibus sanctumqꝫ deposcere
michaelem. Duas quidẽ ianuas ibi cer-
nentes: quarum australis que et maior
erat. aliquot gradibus in occasum ver-
gentibus adiri poterat: sed vltra criptã
intrare non ausi: pre foribus quotidie ora
tioni vacabant. ℟. In conspectu angelorũ
psallam tibi et adorabo ad templum sanctum
tuum. Et confitebor nomini tuo dñe. ℣. Ange
lus qui fuit cum iacob sit mecum in terra pere
grinationis mee et bene disponat vias meas de
ũs meus. Et confitebor. Lectio vi.

Inter hec neapolite paganis adhuc
ritibus oberrantes. sepontinos et
beneuentanos. qui ducentis quinquagi-
ta milibus a seponto distant: bello laces-
sere tentant. Qui antistitis sui monitis
edocti: triduo petunt inducias: vt in tri-
duano ieiunio liceret quasi fidele patro-
cinium sancti michaelis implorare presi
dium. quo tempore pagani ludis sceni-
cis falsorum inuitãt auxilia deorum. ℟.
Venit michael archangelus cũ multitudine an-
gelorum cui tradidit deus animas sanctorum
vt perducat eas in paradisum exultationis. ℣.
Data est potestas archangelo michaeli super
animas sanctorũ. Vt. In iii. noct. ãn. Concus-
sum est mare et contremuit terra vbi archange
lus michael descendebat de celo. ps. Cantate. i
ãn. Data sunt ei incensa multa vt adoleret ea
ante altare aureum quod est ãte oculos dñi. ps
Dñs regnauit exultet. ãn. Laudemus do-
minum quem laudant angeli quem cherubin et
seraphin sanctus sanctus sanctus proclamant
ps. Bened. i. sabbõ. ℣. Michael archangele
Veni in adiutoriũ populo dei. Lcõ vii

Ecce autem nocte ipsa que belli pre
cederet diem: adest in visione san-
ctus michael antistiti: preces dixit exaudi
tas. Victoriam spopondit affuturam: et
quarta diei hora bello premonet hostibꝫ
occurrendũ. Leti ergo manent de angeli
ca certi victoria: demoniaco actis spiritu
obuiant christiani paganis. Atqꝫ in pri-
mo belli paratu: mons garganus immẽ
so tremore concutitur: fulgura crebro vo
lant. et caligo tenebrosa totum montis
cacumen obtexit. ℟. Hic est michael archan
gelus princeps militie angelorum. Cuius honor
prestat beneficia populis et oratio perducit ad
regna celorum. ℣. Archangele christi per gra-
tiam quaꝫ meruisti te precamur vt eripias nos
a laqueo mortis. Cuius. Lectio viii

Impleta est prophetia que dominuꝫ
laudans dicit: qui facit angelos su-
os spiritus: et ministros suos flammam
ignis. Fugiunt pagani partim metu ho-
stium. partim igniferis impulsi sagittis
et neapolim vsqꝫ sequentibus. atqꝫ extre
ma queqꝫ cedẽtibus aduersariis menia
tandem sue vrbis moribundi subintrãt.
Qui autem euasere periculum: comper
to ꝙ angelus dei in adiutorium venerit
christianis: nam et sexcentos ferme suo-
rum fulmine videbant interemptos: re-

gi regum christo continuo colla submittentes armis induuntur fidei. ℞. Nunquid scis quare venerim ad te nunc reuertar vt prelier aduersus principem persarum contradicentem tuis precibus et mee legationi. Veruntamen michael archāgelus princeps noster hic stat pro filiis populi mei. V℣. Nunc ergo egressus sum vt docerem te tu autē aiaduerte sermonem et intellige visionem. Veruntamen michael archangelus. Lectio ix.

Quinq3 domum reuersi victores. vota domino gratiarum ad templū referrent archangeli: vident mane iuxta ianuam septentrionalem quam predixi: instar posterule pusille: parua quasi hominis vestigia: artius impressa. Agnoscuntq3 beatum michaelē hoc sue presentie signum voluisse monstrare. vbi postea culmen appositum est: et altari impositum. Unde et ipsa ecclesia. ob signa vestigiorum oppodonia est vocata. Deinde multa dubitatio cepit esse inter sepontinos: quid de loco agerent: et si initiari: vel dedicari illic deberet ecclesia. Unde collatione facta ad orientem loci illius: beati petri apostolorum principis nomine condunt ecclesiam et dedicāt. In qua etiam beate semper virginis marie memoriam. sanctiq3 iohannis baptiste altaria statuunt. ℞. Te sanctum dominum in excelsis laudant omnes angeli dicentes. Te decet laus et honor domine. V℣. Cherubin quoq3 et seraphin sanctus proclamant et omnis celicus ordo dicentes. Te decet. Gloria patri. Te. ps. Te deum. V℣. Ascendit fumus aromatū. In cōspectu dñi de manu angeli. In laud ān

Cum preliaretur michael archangelus cū drachone audita est vox dicentium salus deo nostro allelupa. ān. Dum committeret bellum dracho cum michaele archangelo audita est vox milia milium dicētium salus deo nostro. ān. Archangele michael constitui te principem super omēs animas sulcipiendas. ān. Archangele christi per gratiam quam meruisti te precamur et per vnigenitum dominum nostrū vt eripias nos a laqueo mortis. ān. Angeli archangeli throni et dominationes principatus et potestates virtutes celorum laudate dominum de celis allelupa. Capitulum.

Factum est prelium magnum in celo michael et angeli eius preliabātur cum drachone. et dracho pugnabat: et angeli eius et non preualuerunt: neq3 inuentus est locus eorum amplius in celo. Deo gratias. hy℣. Tibi christe splēdor V℣. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus. Et adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nomini tuo. ān. Factum est silentium in celo dum dracho committeret bellum et michael pugnauit cum eo et fecit victoriam allelupa. ps. Benedictus. Oratio

Deus qui miro ordine angelorū ministeria hominum q3 dispensas: cōcede propicius. vt quibus tibi ministrantibus in celo semper assistitur: ab his in terra vita nostra muniatur. Per dñm. Ad horas āe. de laudib3. Ad processionē ℞. Te sanctum. Ad tertiam. Cp.

Factum est silentium in celo dum dracho committeret bellum. et michael pugnauit cum eo et fecit victoriam Deo grās. ℞. Stetit angelus iuxta aram templi allelupa allā. V℣. Habēs thuribulum aureum in manu sua allelupa allā. Gloria patri V℣. Ascendit fumus aromatum. In conspectu dñi de manu angeli. Ad sextam. Cap

Dum committeret bellum dracho cū michaele archangelo: audita est vox milia milium dicentium salus deo nostro. Deo gratias. ℞. Ascendit fumus aromatum allelupa allā. V℣. In conspectu domini de manu angeli allā allā. Gloria patri. V In conspectu angelorum psallam tibi deus meus. Et adorabo. Ad ix. ān. Archangeli michaelis interuentione suffulsit te domine deprecamur vt quod honore prosequimur contingamus et mente allā. Cpm.

Stetit angelus iuxta aram templi

habens thuribulum aureum in manu sua: et data sunt ei incensa multa. Deo gratias. ℟. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus alleluya allā. ℣. Et adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nomini tuo alleluya allā. Gloria patri. ℣. Michael archangele. Veni in adiutorium populo dei. ¶ Orō vts. Et terminat᷑ ad ix. propter festum sācti hieronimi de quo ad vespas ān. ¶ Similabo. Lcū ceteris. cpm. Justus cor suū. ℟. Sancte hieronime. Lcē. de vno cōfessore nō epō. ¶ Orō.

Adesto dn̄e precibus nostris quas in sancti hieronimi confessoris tui solennitate deferimus: vt qui nostre iusticie fiduciam non habemus: eius qui tibi placuit meritis et precibus adiuuemur. Per dn̄m. ¶ Ad mat. Inuit. ¶ Christum omēs. Letcē. hy⁹. ān. p̄i. ℣⁹. ⁊ ℟. de cōi. ¶ Lcō p̄ria

Hieronimus eusebii viri nobilis filius rome puer baptisatus. litteris grecis latinis et hebreis plenissime eruditus: monachoꝝ vitam ⁊ habitū diu tenuit. Et sēp virgo pmanens: ī puritate mētis ⁊ abstinētia corporis oībus post futuris eximia sctitatis exēpla reliquit. L. ii

Quodā vero tp̄e dū ipse sepe et curiose philosophoꝝ gentiliū libros legeret. eo ꝙ ei sermo incultus in libris pphe ticis non ita placeret: tanta subito febre correptus est: vt vitalis calor toto frigescente corpore: in solo tātum pectore palpitaret. Lc. iii.

Cum ergo eius exeq̄e pararentur subito ad tribunal iudicis in spiritu raptus ē. Et cum interrogaret᷑ cuius esset cōditionis: xp̄ianū se eē pfitetur. Ad quē iudex. Mentiris inquit ciceronianus es: ⁊ nō xp̄ianus. Vbi ē thesaurus tuus: ibi est et cor tuum Lcō iiii.

Tunc hieronimus obmutuit. et statim ob hoc a ministris iudicis grauissime cesus est. Et dū inter verbera veniam precaretur: sancti angeli pro ipso ante iudicē prouoluti sic et veniā ipetrauerunt: ꝙ si decetero libros gentilium legeret: grauius puniretur. Lcō v.

In hoc itaqꝫ articulo deprehensus: dum se ad hoc cum iuramento cōstringeret: repente reuixit. Vnde lachrimis perfusus: scapulis ex plagis quas āte iudicē senserat adhuc liuētibus: sūmo studio sacre scripture totus se dedit. Lc. vi.

Annorum itaqꝫ dum trigītanouem esset. romane ecclesie presbiter cardinalis ordinatus est. Et dum rome per triennium in sacris litteris studuisset: tātum apud populos fauoris obtinuit: vt eorum iudicio super omnes summo sacerdotio dignus haberetur. Lc. vii.

Mortuo interim liberio papa: hieronimus ad summum sacerdotium ab omnibus acclamatur. Sed dum quorundam clericorum et monachorum lasciuiam increparet: illi indigne ferentes nocte quadā dum ad matutinas ex more surgeret. ipso non percipiente: vestem muliebrem vt in thalamo mulierem ab aliis crederetur habere. loco sue sibi induere fecerunt. Ipse vero maliciam eorum declinans ad gregorium nanzanzenum constantinopolitane vrbis episcopum pfectus est. ¶ Lectio octaua

Cunqꝫ ab eo sacras litteras per biennium plenissime didicisset: ad heremum in syriam progreditur. vbi qualiter vixerit: et quantas tentationes sustinuit: ipse postea ad eustochiū de se scribens: ait. Quotiens in illa vasta heremi solitudine constitutus: que solis exusta ardoribus monachis horridum prestat habitaculum: putaui me romanis interesse delitiis. Et qui me ita ibi damnaueram vt scorpionum tantum socius et ferarum essem: sepe choreis me videbam interesse puellarum. Ibi itaqꝫ quotidie flebam: coctum quid non edebam. et tamen repugnantem carnem ebdomadarum inedia vix libidinosam subigebam. ¶ Lectio nona.

Quadriennio igitur penitentia hu-
iusmodi sic exacta. ad oppidū beth
leem hieronimus remeauit. Ibiqȝ in bre
ui multos adunans discipulos in sācto
proposito. translationeqȝ et explanatiōe
sanctaꝝ scripturaꝝ. quinquagita annis
et sex mensibus desudauit. ecclesiasticū-
qȝ officiū cū vnusquisqȝ qd̄ volebat cane
ret ordinauit. In quanta reuerentia scti
patres et doctores eū habuerūt: patet cū
augustinus de eo dicat. homo mortalis
nescit qd̄ hieronimus ignorauit. Tanta
deniqȝ lassitudine fatiscebat. ꝙ ad suspē-
sum in trabe funiculum e stratu se leua
bat. Et sic anno dn̄i quadringentesimo
etatis autē sue anno nonagesimoocta-
uo: in pace quieuit. ℞. Sancte. ⸤Cetera si-
cut de vno confes. nō epo. Ad vespas vltima ān
de laud. cpm. hy⁹. et ℣⁹. sicut in primis vespis.
ān ⸤Amauit. ¶ Meōria de trāslatiōe sci remi
gii epi ꝛ cōfes. ā ⸤Cōfessor. ℣. Iustū deduxit. Orō

Deus qui populo tuo eterne salutis
beatū remigiū ministrū tribuisti
presta quesumus: vt quē doctorē vite ha-
buimus in terris: intercessorē semp habe
re mereamur in celis. Per dn̄m. ⸤Meōria
piati mart. ān ⸤Hic est vir. ℣. Gloria ꝛ hono. orō
Presta q̄s. ⸤Meō. sctōꝝ confessoꝝ germani ꝛ
bauonis. ān ⸤Sint lūbi. ℣. Letamini. orō. De⁹
q̄ nos sctōꝝ. ⸤de cōi. ¶ De sctō remigio. Ad
matut. Inuit. ꝛcē. sicut de vno cōfessore episcopo
preter legendam. ⸤ ¶ Lectio pria

Remigius doctor egregius ꝛ confes-
sor dn̄i. a sācto mōtano monacho
nasci preuisus est. Cū eni vuandaloꝝ p-
secutio quasi totā franciā deuastasset: p̄-
dictus montanus q̄ lachrimis cōtinuis ꝛ
vigiliis lumen oculoꝝ amiserat: dū no-
cte quadā plus solito pro pace gallicane
ecclesie dn̄m exoraret: angelus dn̄i ī visu
astitit ei dicēs Scito ꝙ cilina mulier quā
bene nosti filium nomine remigium cō-
cipiet et pariet: qui gentem suam a malo
rum incursibus liberabit. ⸤Lectio ii.

Quumqȝ ille euigilasset: statī ad domū
ciline venit: ꝛ ei qd̄ viderat enarra
uit. Qd̄ cū illa non crederet: eo ꝙ ipsa et
emilius vir suus iā ī diebꝫ suis ꝓcessisset
ait ille. Scias qr cum pueꝝ ablactaueris
oculos meos lacte tuo peruinges: ꝛ statī re
cipiam visū. Qd̄ et factū est. ¶ Lctō iii.

Cū aūt cōtigissent hec oīa. remigius
adhuc puer sed litteris edoct⁹ mū
dū fugit: ꝛ reclusū intrauit. Crescēte aūt
fama eius cū esset annoꝝ vigintiduoꝝ:
ab oī populo remoꝝ eps est electus. Hic
vero tante mansuetudinis fuit: ꝙ ad mē
sā eius etiā passeres veniebant: ꝛ ī manu
ipsius ciboꝝ reliquias comedebant. L. iiii.

Quodā tpe cū visitando parrochias
suas ī domo cuiusdā cognate sue
hospitatus esset: ꝛ illa eo ꝙ vinū p ipo nō
habebat erubesceret: remigius cognita
causa cellariū ītrauit. ꝛ statī oratione fa
cta. ꝛ dolio in quo quasi nichil erat signa
to: vinū desup bondonē elabitur. In ea-
dē ecclesia cecū quēdam et demoniacū si
bi opem mīe petētē: triplici miraculo pa-
uit: purgauit ꝛ illuminauit. ¶ Lectio v.

Interea clodoueus rex francoꝝ tūc
gētilis q̄ nec exhortationibꝫ vxoris
sue xpianissime: nec viri scti documentis
ad xpi fidē vllo modo cōuerti volebat: vi-
dēs ꝙ īfinitus alemanoꝝ exercit⁹ contra
se veniret. coactus tandē deo quē btūs re
migius predicatiōibꝫ ꝛ miraculis demon
strabat: votū vouit: ꝙ si de alemanis sibi
victoriā cōcederet: mox xpi fidē susciperet
Quod cū fuisset ad libitum consecutus:
beatū remigiū adiit: et baptisari se cum
suo exercitu poposcit. ⸤Lctō vi.

Cūqȝ ad fontē baptismatis venisset
ꝛ ibidē sacrū deficeret crisma: ecce colūba
celitus ampulā crismate plenā in rostro
detulit: de quo ipse pōtifex prefatū regē ꝛ
suos liniuit. Hec aūt āpula semp ī ipius
scti ecclesia honorifice seruatur: et ex illa
vsqȝ hodie reges francie inūguntur. L. vii.

Deniqꝫ cum beatus remigius vt fer tur cum septuaginta et eo amplius expleuisset annos: virtutibus ⁊ miraculis clarus feliciter obiit. Cuius corpus cum ad ecclesiam beatoꝝ thimothei ⁊ apollinaris deferentes. ante basilicam sācti christofori venissēt: nullatenus vltra transgredi valuerunt. Quo attoniti miraculo: illud in ipsa basilica honorifice deposuerunt. Lectio viii

Post hec vero aliquot euolutis diebꝫ cum plurima ibi fierent miracula: basilicam illam summopere ampliauerunt Et facta cripta retro altare: cū effossum sanctū corpus decētius vellēt ibi deponere: illud īde mouere oīno nequeuerunt. l'c. ix.

Cumqꝫ sequēti nocte media post orationē fessi obdormissent: mane facto scilicet kalendis octobris. inuenerūt sepulchrū illud cū corpore sancto ab angelis vbi deferre volebant deportatum. Deinde post longum tempus eadem etiam die translatum fuit: vbi nunc requiescit. Cet'a de cōi. hy⁹ Iste cōfessor dn̄i sacratus sobrius. Oratio vt s̄. Meō. piati mr. ān Volo. v⁹. Iustus vt. orō. Presta. Meō germani et bauonis. ān Scti spiritus. ℣. Iustoꝝ. Orō vt s̄. ¶ In vespis meō. leodegarii. ā Hic est vir. ℣. Gloria ⁊ ho. orō. Infirmitatē. De pi Meō. sereni cōfes. ā Similabo. ℣. Amauit. orō

Presta q̄s omps̄ deus. vt ad meliorē vitam gloriosissimi cōfessoris tui sereni exempla et merita nos prouocent: quatenus cuius natale colimus: etiā actus imitemur: ⁊ quo ipe est: ipso interueniēte puenire mereamur. Per dn̄m. Lcō i

Leodegarius celsa francoꝝ progenie pictauis ortus. tanta adhuc puer sciētia moribusqꝫ et virtutū gratia effulsit: ꝙ in palatio regis clotarii coactus: ꝓpter regni gubernacula cunctis est prelatus Vbi ita se strenuissime habuit: ꝙ paulopost edueñ. eps̄ est ordinatus. Post decem vero annos dicto rege decedente vir sanctus leodegarius voluntate dei et regni principū: childericū fratrē dicti clotarii adolescentem: sed valde ydoneum contra cuiusdam tamen dicti ebroini voluntatem prefecit in regem. ¶ Lectio ii

Videns igitur nequissimus ebroin⁹ cunctis odiosus ꝙ theodoricū fratrē dicti childerici nequiuisset preferre in regē: et ꝙ de domo dicti clotarii vbi quōdam presidebat eo ꝙ multos iugo graui oppresserat fuisset eiectus: iram regis cui contrarius fuerat verens. ore solū ⁊ habitu: relicto seculo in luxouiense monasteriū monachū se fecit. Interea vero childerico mortuo prefatus theodoricus frater eius rex francoꝝ effectus: dictū ebroinū domus sue maiorem fecit. Lectio iii.

Accepta itaqꝫ ebronius apostata gubernandi potestate: stati ad vindictam cōtra sanctū leodegariū estuās: satellites eduā misit: q̇ scti epi spreta reuerētia oculos eius a capite eruerunt. Linguāqꝫ ei et labia presciderunt. Sed cū his nō obstantibus virtute diuina verbū dei vt prius populis ad plenū spergeret: ipississimus apostata fecit eū decollari. Cuius sanctū corpus cū per vnā fere horā erectū nō caderet: gladiator ipm vt caderet pede pcussit. Qui statim arreptus a demone: in ignē se proiiciens miser vitam finiuit. Ebroinus etiā paulopost iuxta verbū dei prout meruerat: gladio occisus est Cetera de cōi. Meōria sereni. ¶ In vesperis de sctō francisco. cp̄ Iustus cor. Hy⁹. v⁹. ⁊cē. de cōi vnius cōfes. nō epi. ¶ Oratio.

Deus qui ecclesiam tuam bti francisci meritis fetu noue prolis amplificas: tribue nobis ex eius imitatione terrena despicere: et celestium semper donorum participatione gaudere. Per dn̄m. Meōria candidi martyris. Nota ꝙ festū scti francisci ꝓpter festū sctē auree preuenitur. Ad matut. sicut de vno cōfessore non epo. preter legendam et orationē. ¶ Lectio prima.

Franciscus amicus altissimi merca
tor et negociator fere vsq₃ ad vicesi-
mū etatis sue annū: litteris quasi ad ni-
chil eruditus. tēpus suū vane viuendo cō
sūpsit Sed cū dn̄s eū infirmitatis flagel
lo corripuit: in virū alterū subito trāsfor
matus est. ita ꝙ iam spū sancto ꝓpheti-
co repletus pollere cepit. lc. ii.

In via siquidem ⁊ cognitione dei po
situs: cū aliqͣdiu a popularibꝫ tur
bis semotus in oratione: frequentiq₃ cō-
tēplatione mansisset: humili deposcebat
prece vt deus suā sibi dignaretur ostende
re voluntatē. qualiter ꝑfecte valeret con
summare: qḋ simpliciter et deuote incepe
rat Et qḋ sibi esset opportunius agere: in
prima libri euangelioꝝ quē supra altare
posuerat apertione sibi indicari: dn̄m eti
am suppliciter precabatur. Lectio iii

Aperiēs itaq₃ cū timore ⁊ reuerētia
librū: occurrit ei primo: passio dn̄i
nostri iesu xp̄i. Et cum iteꝝ bis et ter li-
brū aperiret: idē vel simile scriptū īuenit
Et tūc itellexit vir spū dei plenus ꝙ per
multas tribulatiōes pugnas ⁊ āgustias.
euangeliū et viā xp̄i vbiq₃ predicando o-
porteret eum intrare in regnū dei. Lcō iiii

Confortatusq₃ tunc a dn̄o audiuit.
Francisce pro dulcibus amara su
me. ⁊ teipm contēne: si cupis sequi ⁊ agno
scere me. Et tūc euangeliū legens: occur
rit ei qḋ dn̄s discipulis suis ad predicādū
missis locutus est. Qḋ considerans in se
reuersus: stati ad oīa seruāda verbo ⁊ ope
re tota virtute consurgit. Soluit calcia
mēta de pedibꝫ. tunica vna sed vili cōtē-
tus: ꝓ corrigia funiculū cinxit. l. vi.

Suscepta igitur apostolica regula
quā dn̄s papa īnocētius sibi ⁊ suis
sequacibꝫ confirmauit: ī sua villa primū
ordinē fratrū minoꝝ fundauit. Vbi mul
ti nobiles ⁊ ignobiles. clerici et laici spre-
ta seculi pōpa: eius vestigiis adheserunt.
Quos pr̄ sctūs ꝑfectionē docuit euāgeli-
cā adīplere. pauꝑtatē xp̄i apprehēdere: ⁊ ꝑ
viā sancte simplicitatis incedere. Lcō vi.

Post hec vero cepit feruētius super
oēs tp̄e suo verbi dei semina spar-
gere. ciuitates ⁊ castella feruore mirabili
circuire. vbi quadā vice cuidam rustico. ī
quadā solitudine manēti ⁊ siti deficienti
fontē aque ibidē suis orōnibus īpetrauit
Multisq₃ aliis miraculis ī vita sua reful
sit. Naꝫ panes ei ad benedicendū oblati.
multis attulerūt infirmis salutē. Aquā
etiā ī vinū cōuertit: de quo vt eger quidā
gustauit: protinus sanus effectus est. l. vii

Deinde dei seruus in heremitario dū
nimio feruore xp̄i passionē in cor-
de suo meditaretur: in visione sup se aspē
xit seraphin stantē manibꝫ extensis ⁊ pe
dibus iunctis cruci affixū: ⁊ dextrū latus
perforatū. Qui crucifixiōis sue signa sic
ei impressit: ꝙ de manibus eius et pedibꝫ
clauoꝝ cicatrices. ⁊ de ipsius latere dextro
recēs plaga quasi lancee nūqͣ discesserūt
Sed hec stigmata vir dei ab omniū ocu
lis solicite abscondēs: duobꝫ tantū sāctis
fratribꝫ suis scilicet helye ⁊ rufino: donec
aīam redderet celo innotuit. l. viii.

Hec autē crucifixiōis stigmata post
eius obitū fuerūt declarata Nam
cū vir qͥdam de apuleia detractoria ver-
ba ꝓferret: ꝙ frāciscus nunqͣ tali clarue
rit miraculo: subito audiuit sonū quasi
spiculum prosiliens de balista. Et tūc il
lico sensit se in sinistra manu grauiter
vulneratum. Sed cum in cirotheca ni-
chil lesiōis appareret: extracta cirotheca
graue vulnus quasi sagitte ī manu sua
cōspexit. de quo cū ꝑ duos dies ardore ma
ximo cruciaretur: stati vt beati francisci
stigmata credere veraciter profitetur: et
cū per eadem stigmata deuotus exoraret
continuo sanatus est. Lectio ix.

Beatus itaq₃ franciscus miraculis ⁊
sanctitate plenus: anno dn̄ice in-
carnationis millesimo ducentesimo vi-

cesimosexto. quarto nonas octobris in ciuitate assisii de qua ortus fuerat. et vbi primo ordinem fratrum minorꝝ plãtauerat. expletis viginti annis ex quo perfectissime adhesit xp̄o: apostolorꝝ vitam et vestigia sequens ad celestium spiritu͂ꝫ mãsiones feliciter cõuolauit. ¶ Ceťa de cõi. Meõria candidi mr̄x. ãn. ¶ Dolo. v. Posuisti dñe orõ. Presta. ¶ de cõi. Ad vesperas ãn. ¶ Serue bone. cap̄. Qui gloriatur. ¶ de sctã aurea ʒcẽ. orõ Exaudi. ¶ Cetera de cõi. ¶ Lectio prima.

In diebus dagoberti regis excellentissimi. erat puella christianissima noïe aurea. nobilissimis quidem natalibus orta in partibus orientis in ciuitate que dicitur syria. patre maurino: matre vero quirina. larga elemosinis. in vigiliis et orationibus continua. in ieiuniis et bonorꝝ operum exhibitiõibꝫ pfecta. l. ii.

Hec igitur ĩ nomine dñi iter arripuit. franciam petiit. et parisius dño ducente puenit. Ibiqꝫ sanctũ eligiũ presulẽ repperit ĩ domo sua: qui dignũ virginibus construxit monasterium. districtam regule constituens disciplinam. Cõgregauitqꝫ ibidem virgines q̄plurimas et nobiles francie matronas ¶ Lectio iii.

Factum est quodam tempore cũ nephanda clades popularet vrbẽ parisiacam. et mille iam virgines ex monasterio sancte auree ad dñm processissent apparuit beatus eligius cuidã adolescenti. veste candida amictus. togarum velamine cõptus. Cui precepit vt matri virginum diceret: vt q̄ totius ad se veniret Quod cum illa audisset: gaudio magno impleta pergens visionem nũciauit. Sꝫ tamẽ cũ venisset visio abolita est. l c. iiii.

Tunc sctã aurea in se reuersa intellexit se ex hoc mundo vocari. ⁊ conuocans sorores cepit vale dicere: seq̄strãs ex eis nõnullas que eam essent secuture. Quod et ita accidit. Sepulta est aũt honorifice ĩ aula scti pauli retro altare. l c. v.

Quodam tp̄e exigentibus culpis. parisiace vrbis ciuitas tota cernitur inflãmata. monasteria quoqꝫ q̄ ĩtra muros erant cunctorꝝ ciuiũ cenacula plangũtur inde cremata. Oĩa pene loca vulcanus possidebat. Prohdolor neptunus extra vrbem currebat. nec vrbẽ penetrabat: ideo nichil vulcano nocebat: nec ciuibus succurrebat. Lctõ vi.

Et tamen inter igneas acies similiter vt reliquis edibus iam ardẽte corpus btissime virginis auree reliq̄runt in monasterio scti eligii. Cuius sacro corpori adhesit quasi ob custodiam quedaꝫ mulier noïe aldegũdis: cõfidẽs tueri ac liberari precibꝫ ⁊ meritis btẽ virginis au(ree. l. vii

Tunc poteras frequẽtes videre prunas ignis cadere sup sanctam auream: atqꝫ feminã adherentẽ ei. Ceterum quotquot flamme vel carbones super eas cadebant: mox quasi a magno flumine extinguebantur. l. viii.

Valde mirum est quod dico. Reuera plus dictu. mirati sunt oẽs populi venientes q̄ viderunt miraculũ: quomodo illa femina nõ fuit mortua tã magno calore cooperta atqꝫ cõpressa. Beatissime auree virginis honor crescit in celo. et miracula eius in mundo. Lectio ix.

His omnibus expletis atqꝫ perfectis virtutibus tã in vita virginis auree: q̄ etiã post eius venerabilem obitũ: ĩnumeras deo oĩpotẽti gratias referamꝰ q̄ ĩ oĩbus semp magnificauit honorificauit glorificauit: necnon sublimauit vsqꝫ ad thronũ sue celsitudis spõsã suã aureã Cetera de vna virgine. In crastino sitmeõ. Fidis virginis et martyris ãn. Hec virgo V. Diffusa. orõ. Indulgentiã. q̄re in cõi. De sancto marco papa ⁊ cõfes. de cõi vniꝰ cõfes. epi. oratio.

Exaudi domine preces nostras. et intercedente beato marco confessore tuo atqꝫ põtifice: supplicationes nostras placatus intende. Per dñm nostrũ iesũ.

⸗Meōria sctōꝝ martyꝝ marcelli sociorūqȝ eius. ān. Istoꝝ est. Vº. Letamini. Oratio.

Sanctorum martyrum tuorum nos dn̄e marcelli et apullei sergii et bachi beata merita prosequantur: et tuo sēper faciant amore feruentes. Per dn̄m.

¶ De sancto marco. ¶ Lectio prima.

Marcus natione romanus. ex patre prisco sedit annos duos. menses octo et dies vndecim. Fuit autem temporibus constātini et vespasiani ac secūdi cōsulum: ex die kalendaꝝ februarii vsqȝ in kalendas octobris. Lectio ii.

Hic constituit vt episcopus hostiensis qui consecrat episcopum vrbis pallio vteretur. qui constitutum fecit de oī ecclesiastico ordine. Hic fecit duas basilicas. vnā via ardeatina vbi requiescit: aliam ītra vrbē iuxta tēplū pallatinis. l. iii.

Huius suggestione obtulit constantinus augustus basilice quā cimiteriū constituit: fūdum rosaꝝ cum agro cāpestri. Hic fecit ordinatiōes duas ꝑ mēsē decēbris. presbiteros viginti quinqȝ dyaconos septē. epōs vigitiseptē. Qui etiā sepultus ē ī cimiterio babile via ardeatina pridie nonaꝝ octobris: et cessauit episcopatus dies vigīti. ⸗ Ceta de cōi vts. ꝓter orō Meō. sctōꝝ marcelli. tcē. ā. ⸗ Sāguis. ⸗ Orō vts In vespis cap. de btō demetrio mart. de cōi. lcō i

Cum imperator maximianus ī thessalonicēsiū degeret ciuitate homo superstitiosus: pie religionis hōies persequebatur: et interficiebātur ab eo. Inter quos erat demetrius manifestū faciēs semetipm absqȝ vllo timore: ꝗ a iuuētute ⁊ bona egerat opera ⁊ alios docuerat. lcō ii.

Docebat eni qualiter diuina sapientia descenderat ad terrā de celo: vt hoīem qui mortuus fuerat peccato: viuificaret sanguine proprio. Cūqȝ hec et alia multa predicaret: quidam ministri īperatoris ꝗ ad capiendū xpianos fuerant deputati: tenētes sanctū demetriū: īperatori obtulerūt maximiano lc. iii

Qui eum de religione interrogans. ⁊ ꝙ xpianus esset cognoscens: ira cōmotus in ipso loco vbi fuit detentus iussit eum lanceis perforari. atqȝ ita beatus demetrius bone confessionis martyriū consummauit. Corpus vero eius ab interfectoribus paruipensum est. Sed quidam religiosi viri noctu latenter venerunt sumētes illud in ipsis in ꝗbus proiectum fuerat pulueribus asportata terra: ⁊ quātū potuerunt abscondere curauerunt. ⸗ ceta de cōi. ¶ In vigilia scti dyonisii sociorūqȝ eius Missa de vigilia. etiā si sit dn̄ica. Ad vs. ā. Corpora sctōꝝ. ⸗ cū ceťis. cap. ⸗ Sancti ⁊ iusti. R. Preciosus dn̄i dyonisius ī agone nouissimo orabat dicens. Nūc iam dn̄e per coronam martyrii cū fratribꝫ meis seruis tuis suscipe me. V. Athleta dn̄i dyonisius psallebat dicens. Nunc iam. Gloria patri. Cum fratribus. hyº. Sanctoꝝ meritis. ⸗ quere in scōis vel peris. V. ⸗ Letamini in dn̄o. ān. Insignes preconiis alme tue nobilitati consonant voces collaudantes verbo supplici prosequamur aue inclite martyr angeloꝝ cōsors apostoloꝝ socius prophetaꝝ cōciuis ⁊ martyꝝ coheres sctē dyonisi cū sociis tuis ītercede ꝓ nostra oimqȝ salute. ps. Magn̄. ¶ Oratio.

Concede nobis quesumus omnipotens deus: venturam beatoꝝ martyrum tuorum dyonisii rustici et eleutherii solennitatem: congruo preuenire honore: et venientem digna celebrare deuotione. Per dn̄m. ¶ Ad matut. Inuit. ⸗ Adoremus saluatoris venerantes gratiam. Qui ꝑhēne sanctis suis largitus est coronam. ps. Venite exultemus. Hymnus.

Rex gloriose martyrum corona confitentium qui respuentes terrena perducis ad celestia. Aurem benignam ꝓtinus appone nostris vocibus trophea sacra pangimus ignosce quod deliꝗmus. Tu vincis in martyribus parcendo cōfessoribꝫ tu vince nr̄a crimina donādo indulgentiā. Pr̄a pr̄ piissime. ⸗ In i. noc. ā.

Sanctus dyonisius qui tradente beato clemē-te petri apostoli successore verbi diuini semina gentibus eroganda suscepit. ps. Beatus vir ān. Quo amplius gentilitatis feruere cognouit errorem illuc intrepidus et calore fidei armatꝰ accessit et parisius dño ducēte ꝑuenit. ps. Quare fremuerūt. ān. Non veritus incredule gen-tis expetere feritatem quia virtutem suam preteritarum penarum recordatio roborabat. ps. Cū inuocarē. v. Letamini. Lectio pria.

Itaqꝫ cū fescēninus sisinius suiqꝫ cōmanipulares: preceptum principis suscepissent pro ma-charii dyonisii inquisitiōe: galliarum penetrant fines. Quibus adhuc procul positis: sancti viri celebre nomen īnotuit. Unde amplius efferati cursu ve-lociori tumētibus animis. vultibus tru-cissimis parisius adierunt. Ubi beatum dyonisium contra incredulos dimican-tem: et predicatione cōtinua populi mul titudinem ad fidem inueniunt exhortan tem. Cum quo etiam beatū virū rusticū archipresbiteꝝ ⁊ eleutheriū archidiaconū quos ipse famulus dñi consecrarat ī suis ordinibus: predicatiōis ⁊ diuini obsequii cōministros ꝑsecutoris dirꝰ furor īuenit. R. Post passionem dñi in vniuersis gētibꝫ predicatio profutura successit. Ita vt fide crescente multi mererentur fieri confessores quos catholica postmodū gaudet ecclesia promeruisse mar-tyres. V. Qui cum imminere suas cernerēt passiones que dño iesu xpo docente didicerāt reple-ti spūs sancti gratia docuerunt. Ita. Lc. ii.

Hi sancti viri a beati dyonisii nunꝗ̄ sustinuerunt abesse presētia quos diuina dignatio eterni regni iam presciebat esse consortes: quosqꝫ ab īuicem igne tempestatis insectatio per martyrii certamina. nullo calliditatis aut seueritatis astu separare preualuit. Deniqꝫ aduentus prefecti fescēnini sisinnii cum romanoꝝ militum apparitione: in vrbe parisioꝝ ⁊ per oēm regionem subito persona tur. et a primoribꝫ ciuitatū galliaꝝ ei oc-curritur. Imperialis iussio vrgens super captura sancti pontificis macharii dyo-nisii cū oī imperio diuulgatur. R. Gratias tibi domine qui infestantis inimici iacula ꝓbationem fideliū tuorum prestitisti esse et non vulnera sed talem tuis martyribꝫ tribuis ꝑ labore mercedem. Ut nullum tuoꝝ fuisse gaudeat hostis imbellē. V. Quinimo ꝑpetuū eis largiris triūphū vt ecclesie tue semꝑ sint ī exēplū. Ut. Lc. iii

Et quia dñs iesus xps diu laborāti seni sāctissimo sudores certaminū suoꝝ decreuerat proprii sanguinis fonte abluere: quo posset liberius carnis sarci-na liberatus. et super niuem dealbatus. presentie illius astare: et q̇ semetipm̄ olocaustum odoriferꝝ offerebat. sacrificium laudis iugiter immolare: innumerabili pene caterua demoniacoꝝ viroꝝ concur ritur. ⁊ sanctus dñi capitur. colaphisatur cōspuitur. deridetur. illuditur. et loris du rissimis crudelissime ligatur et trahitur ⁊ vna cum sancto rustico archipresbitero et eleutherio archidyacono suo prefecti ꝑ̄sentie sistitur. Quē cum nimia seuerita te prefectus alloquitur dicens. Tu ne es ille nephandissimus senex: q̇ diceris dyo nisius ionicus et agnominaris macharius: qui etiam deoꝝ nostroꝝ culturā euacuas. et inuictissimi principis statuta cō tēnis. R. Beatissimus dyonisius xpi martyr tradente beato clemente eroganda gentibus semina diuina suscepit. Et quo amplius gentilitatis errorem feruere cognouit illuc intrepidus et virtute fidei armatus accessit. Vꝰ. Et parisius domino ducente peruenit non veritus incredule gentis expetere feritatem. Et quo amplius. In scdo nocturno. ān. Ecclesia illisqꝫ nec dum in locis erat et populus ille nouam cōstruxit ac officia seruientium clericorum ex more constituit probatasqꝫ personas honore secundi ordinis ampliauit. ps. Verba mea. ān. Cinctus ergo fide et misericordiam anteponēs paulati sociabat deo quos diabolo subtrahebat. ps.

Dñe dñs noster. añ. Tantas per illum dñs
dignabatur exercere virtutes vt rebelliũ corda
non minus miraculis q̃ predicationibus obtine
ret. ps. Dñe quis. ℣. Exultent iusti. l. iiii.
Qui beatus dyonisius ait. Senex q̃-
dem sum corpore: sed feruore deuo-
tionis et fidei atq3 salutari confessione do
mini ⁊ saluatoris mei iesu xp̄i maneo sẽ
per nouus. ⁊ nouos illi genitos per mini-
sterium predicationis mee infãtes: quos
illi fons sacri baptismatis parturit: rati-
onabili lacte pascere sine dolo non cesso.
Cui prefectus dixit. Mea non est de hu-
iusmodi vobiscum contẽdere. satis enim
de his rome audiuimus. Tantum edici
to si magni principis domiciani iussis o-
bedire: et immortalium deorum iura ve
nerari disponitis. Sinautẽ non verboꝝ
sed verberum conflictatione vobiscum
viriliter decertabo. ℟. Adest nanq3 bti dyo
nisii sacratissima dies in qua triumphans ago
nem expleuit. Et coronam victorie accipere me
ruit de manu dñi. ℣. Quem dñs post apostolos
sic honorauit vt oẽm galliã eius apostolatu insi
gniret q̃q3 eã suo sãguine cõsecrauit. Et. l. v.
Sancti vero dñi tortoribus traditi.
ad loca penalia ducti sunt. et in cõ
spectu sanctoꝝ rustici et eleutherii vt tor
mentoꝝ ipsius terrore ab intentione sua
resipisceret. preciosus doctor campi eoꝝ ⁊
fortissimus athleta dñi dyonisius expoli
atur. et toto corpore nudus a ternis mili-
tum quaternionibus vicissim flagellat
nec vincitur. Flagellantur etiam rusti-
cus et eleutherius satis acerrime. et im-
menso cathenarum pondere simul sãcti
dñi onerantur. et in ergastulum tenebro
sissimi carceris retruduntur. Indeq3 ad
auditiõem prefecti reducti: in catastis ex-
tensi et flagellati: dño gratias referebãt.
℟. In hoc ergo loco experiuntur infirmi quan-
tum dei famulos cõueniat honorari. Ubi recipit
cecitas visũ debilitas gressum ⁊ obstructe aures
percipere merẽtur auditũ. ℣. Hunc ergo locum
dei famulus elegit expetendũ. Ubi. l. vi.
Tunc beatissimus et accepta xp̄i ho-
stia dyonisius. in oculis suoꝝ sup
lectum ferreũ suppositis flammis nud⁹
extensus est: et cãtabat dicens. Ignitum
eloquium tuum vehemẽter. et seruus tu
us dilexit illud. Propterea domine iesu
christe omnipotentis dei patris virtus et
sapientia: qui dixisti cum pertransieris
per ignem flamme non nocebunt te: ⁊ de
disti michi periculosiorem ignem in cupi
ditatibus vincere: fac et ad nominis tui
gloriam hanc adustionem me superare.
Et sic cum adusto toto corpore fuisset le
uatus: ad bestias ferocissimas in rabiẽ
multo ieiunio excitatas protectus subii-
gitur. ℟. Uir inclitus dyonisius martyr dñi p̃-
ciosus succensus igne diuini amoris constanter
sustinuit supplicia passionis. Et per immani-
tatem tormentorum peruenit ad societatem ã-
gelorum. ℣. Cuius intercessio nobis obtineat ve
niam qui per tormenta passionis eternam me-
ruit palmam et sempiternam coronam. Et p.
In iii. noct. añ. Miroq3 modo inermi viro nõ
valebat plebs armata resistere. ps. Conserua
añ. Dum sacrum mysterium beatus dyonisius
celebraret in carcere apparuit ei cum multitudi
ne angeloꝝ dñs iesus xp̄s. ps. Dñi est terra.
añ. Dansq3 illi sancta dixit accipe hoc care me-
us quod mox complebo tibi vnacum patre meo
ps. Deus venerũt gẽtes. de feria v. ℣. Iu
sti autem imperpetuum. Lectio vii.
Quas cum impetu validissimo con
spexisset accurrere: contra eas faci
ens signum crucis et suspiciens ĩ celum
ait. Tu dñe qui semper idem es: adesto
nunc michi eandem potentiam exercen-
do: quam in lacu seruo tuo danieli mise-
ricorditer contulisti. Peruenientes autẽ
ad eum bestie: mansuetissime procidebãt
ei. Preparantur quoq3 ingentia clibani
incendia. et in ea vir dñi sanctus dyoni-
sius: vexillo sancte crucis armatus proii
citur. Et hic inquiens michi non deeris

dñe iesu christe: vt illesus hac etiam perpetui tormenti ymaginaria concrematione egrediar. rorēqꝫ tui sancti spiritus hos fidei mee sedes rogos. qui rumpheā ignitam in custodia paradisi cruoris tui latice fidelibus tuis ad vitam prebens transitum extinxisti. ℟. Per beatum dyonisiũ fiunt hic diuina mysteria per orationem eius ceci illuminantur et natale eius demonia effugantur. Et infirmi sanantur. ℣. Peccatorum indulgentia condonatur et reorum vincula relaxantur. Et infirmi. l. viij

Inter hec sancti dñi rusticus et eleutherius flentes: et ad penas similes voto promptissimo properantes: vincti deferuntur. non dimittuntur. Cumqꝫ extincto ad orationē eius fornacis incēdio beatꝰ dñi dyonisiꝰ fuisset splendidior auro eductꝰ: patibulo cruciaria stipitis tormentaliũ instrumentoꝝ confixione appenditur. Vbi semper iesũ christum veꝝ deũ esse cunctis spectantibus predicans: diutius tortus nec mortuus deponitur. ⁊ in carcere glantini. tres simul electi domini. cũ fidelium multitudine recludũtur. In quo veniens apparuit ei dñs iesus christus: etiā videntibus quibus datũ est videre cũ multitudine āgelorum. Et accipiens panē sāctum: dedit illi dicens. Accipe hoc care meꝰ: quod mox cōplebo tibi ī vna cũ patre meo. Qm̃ mecũ est maxima merces tua. ⁊ his qui audierint te salus in regno meo. His quoqꝫ expletis adsunt carnifices: qui christi famulos de squalore carceris educētes: prefecti obtutibus iteꝝ presentarent. Tũc beatus antistes dñi dyonisius manꝰ expandens. ⁊ oculos ad celum erigens ait. Dñe deus meus qui creasti me. ⁊ gratia tua in vitā hanc induxisti me: nũc iam dñe per coronā martyrii cũ fratribꝫ meis seruis tuis suscipe me. tuosqꝫ tue custodie cōmendo: quos ministerio nostro ⁊ tibi tuo sanguine acquisiuisti. Cũctos etiam qui te per nos in nomine tuo petierint. vt pollicitus es clementer exaudi: qm̃ tuũ est regnũ ⁊ potestas cum patre ⁊ spiritu sancto ante om̃ia ⁊ in omnia secula seculoꝝ. ℟. Hi sancti viri a beati dyonisii nunq̃ sustinuerunt abesse presentia quos ī vnũ interrogatio percussoris inuenit. Interrogati vnum ⁊ verũ deũ in trinitate dñm confitētur. ℣. Terrore subiuncto multisqꝫ afflicti iniuriis ⁊ suppliciis macerati. Interrogati. l. ix

Qunqꝫ beatus rusticus ⁊ eleutheriꝰ cunctiqꝫ fideles. ⁊ multi paganorum qui eũ lamentantes prosequebantur respondissent amen: positis genibꝫ ⁊ protensis ceruicibus. vno eodēqꝫ momēto ebetatis scdm principis p̄ceptũ securibus decollati sunt. Atqꝫ in hac fidei constantia permanentes: reddētes terre corpora: beatas celo animas ītulerũt. Taliqꝫ ad dñm meruerunt professione migrare: vt amputatis capitibꝫ adhuc putaretur lingua palpitans iesũ christum dñm confiteri. Qm̃ vnde mentibus inerat amor. licet precisis capitibꝫ: quod ore iam sumpserat: sermonibus estuabat ardor. Vnde vere beata nimiũ ⁊ deo nr̃o grata societas: inter quos nec primus alter potuit esse nec tertius: sed trinitatē cōfitentes trino meruerũt decorari martyrio: quatinus fide pares gloria coronaret equalis. Nāqꝫ ad declaranda martyris ⁊ galliarum primi sacerdotis merita gloriosa: vt vbi salutifer primo cepit fructus oriri: eo āplius glorie ipsius pateret triũphus: maximus cunctos assistētes horror inuasit: ac lux ineffabilis cunctis resplenduit. et beati dyonisii se cadauer erexit. sāctaqꝫ manu caput a corpore dolabra lictoris trũcatum. angelico ductu gressũ regente. ⁊ luce celesti circunfulgēte pendulis cepit brachiis vectitare. Et facta est comes multitudo celestis exercitus exanimi eiꝰ corpori: caput ꝓpriũ ab ipso mōte vbi fuerat decollatꝰ ꝑ duo fere

milia deportanti. vsq3 ad locū vbi nunc
dei dispositione et sua electione requiescit
humatū: sine cessatiōe hymnis dulcisso-
nis deū laudans. Sed ꝛ celos petētia di
uinorum spūum innumerabilia agmi
na audita sunt: canore inestimabilis su
auitatis modulantia gloria tibi dn̄e: ad
iuncto frequentius all'a. Nā ꝑut discer-
ni potuit tantus audit⁹ velut alternati
chori angelici: hec ꝛ alia quoꝝ intellect⁹
nō potuit ꝑcipi concinebant. Qd̄ viden-
tes ꝛ audiētes inumeri ppl'i: ꝛ multi etiā
ꝑsecutoꝝ in deū crediderūt. Nō creden-
tes autē nimio terrore ꝑculsi: q̇q3 i suas
partes fugerūt. Tu aūt. ℞. Beatus dyo-
nisius rusticus ꝛ eleutherius in hac ergo fidei
cōstantia ꝑmanentes. Reddētes terre corpora
beatas aīas celo cū gaudio intulerūt. ℣. Bea
toꝝ aīe scōꝝ dyonisii rustici ꝛ eleutherii relictis
glebis secute sūt redēptorē. Red. Gloria. Bea-
tas. ps. Te deū. ℣. sacerd. Exultabūt. In l. ā

Hi sctiviri a beati dyonisii nūq̄ sustinue
rūt abesse presētia quos inunū interro-
gatio ꝑcussoris inuenit. ā. In hac ergo fidei cō
stantia permanentes reddentes terre corpora
beatas celo animas intulerūt. ān. Tali nāq3
ad dn̄m meruerūt ꝑfessione migrare vt āpu-
tatis capitib3 adhuc putaret' lingua palpitās
dn̄m cōfiteri. ā. Beata nimiū ꝛ deo nr̄o grata
societas inter quos nec prim⁹ alter potuit esse
nec terti⁹ sed trinitatē confitentes trino meru
erūt decorari martyrio. ā. Et facta est comes
multitudo celestis exercitus exanimi corporis
beati dyonisii caput ꝓpriū deportātis laudās
deū ꝛ dicens gloria tibi dn̄e. Capitulū

Sancti per fidē vicerunt regna. ope-
rati sunt iusticiā. adepti sūt repromissio
nes i christo iesu dn̄o nr̄o. Deo grās. hy⁹

Eterna xp̄i munera ꝛ martyrū vi-
ctorias laudes canētes debitas le
tis canamus mentib3. Ecclesiaꝝ prin-
cipes belli triūphales duces celestis aule
milites ꝛ vera mūdi lumina. Terrore vi
cto scti penisq3 spretis corporis mortis sa
cre cōpēdio vitā beatā possidēt. Tradū
tur igni martyres ꝛ bestiaꝝ dentibus ar
mata seuit vngulis tortoris insani ma-
nus. Nudata pendent viscera sanguis
sacratus funditur sed permanent imo-
biles vite perennis gratia. Deuota sā-
ctorum fides inuicta spes credentiū per
fecta christi caritas mundi triūphat pri
cipē. In his paterna gloria in his volū-
tas filius exultat in his spūs celū replet
gaudiis. Te nunc redemptor q̄sum⁹ vt
ipsoꝝ consortio iungas precantes seruu
los in sempiterna secula. Amen. ℣. Justo
rum aīe in manu dei sunt. Et non tāget illos
tormentū malicie. ā. Adest nanq3 beati dyoni
sii sacratissima dies in qua triumphans ago-
nem expleuit ꝛ coronam victorie accipere me-
ruit de manu dn̄i. ps. Bened. ¶ Oratio

Deus qui hodierna die beatum dy-
onisium virtute constātie in pas-
sione roborasti. quiq3 illi ad predi
candum gentibus gloriam tuam rusti-
cum ꝛ eleutherium sociare dignatus es:
tribue nobis quesumus ex eorum imita
tione pro amore tuo prospera mundi de
spicere: et nulla eius aduersa formidare
Per dn̄m nostrum. Ad horas āe de laudib3
Ad processionem. ℞. Preciosus. In reditu. Al-
ma ¶ Ad tertiam. ¶ Capitulum

Reddet deus mercedem laborum sā
ctorum suorum. et deducet eos in
via mirabili. Deo gratias. ℞. Letamini
in domino et exultate iusti allelupa allelupa.
℣. Et gloriamini omnes recti corde allelupa
allelupa. Glia. ℣. Exultent iusti in cōspectu dei
Delectentur in leticia. Oratio vt supra ¶ Ad

Sancti ludibria ꝛ verbera ¶ vi. Cp̄m
experti insup ꝛ vincula ꝛ carceres.
lapidati sūt. secti sūt. tētati sunt. in occi
sione gladii mortui sunt ꝑ christo. Deo
gratias. ℞. Exultent iusti in conspectu dei
allelupa allelupa. ℣⁹. Delectentur in leticia
allelupa allelupa. Glia. ℣. Justi autē imperpe
tuum viuent. Et apud dn̄m est merces eorum.

Oratio. vt supra ¶ Ad nonam. Capitulum. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione: et lauerunt stolas suas. et dealbauerunt eas in sãguine agni. Deo gratias. ℟. Iusti autem imperpetuũ viuent allelupa allelupa. ℣ Et apud dominũ merces eorum allelupa allelupa. Glia. ℣. Iustorũ anime in manu dei sunt Et non tanget illos tormentum malicie. Orõ vt supra ¶ Ad vesperas. ã. Et facta est. ¶ Capitulum

Sancti et iusti in dño gaudete: vos elegit deus in hereditatẽ sibi Deo gratias. Hy⁹

Sanctorum meritis inclita gaudia pangamus socii gestaqz fortia nam gliscit animus promere cantibus victorum genus optimum. Hi sunt quos retinens mundus inhorruit ipsum nam sterili flore peraridum spreuere penitus teqz secuti sunt rex christe bone celitus. Hi pro te furias atqz ferocia calcarunt hõim seuaqz verbera cessit his lacerãs fortiter vngula nec carpsit penetralia. Ceduntur gladiis more bidentium non murmur resonat non q̃rimonia sed corde tacito mens bene conscia conseruat patientiam. Que vox q̃ poterit lingua retexere que tu martyribus munera preparas rubri nam fluido sanguine laureis ditantur bene fulgidis. Te summa deitas vnaqz poscim⁹ vt culpas abluas noxia subtrahas des pacem famulis nos quoqz gloriam per cuncta tibi secula. Amen. ℣⁹. Letamini in dño et exultate iusti. Et gloriamini omñes recti corde. ã. O beate dyonisi magna est fides tua intercede pro nobis ad dñm deum nostrum vt qui qualitate tibi sumus dissimiles sua gratia largiente faciat esse consortes. Psalmus Magnificat. Oratio vt supra. Memoria gereonis martyris sociorumqz eius. ãn. Istorum est ei. ℣. Exultent iusti. Oratio. Deus qui nos concedis. Et in matutinis. ãn. Sanguis sanctorum. ℣. Tradiderunt corpora sua propter deum ad supplicia. Et meruerunt habere coronas perpetuas ¶ Oratio vt supra. In crastino ad matut. nisi sit dñica. Inuitat. ¶ Adoremus saluatorem ¶ Super nouem psalmos dicetur prima ã. de primo nocturno. Aliisqz diebus alia per ordinem. ℣. et ℟. ad diem pertinen. p. ¶ Te deum. ¶ In laudibus vna ãn. de laudibus per ordinem. Ad benedictus et mag. ã. sequẽtes. ã. ¶ Tantas per illum. ã. Mirōqz modo. ã. Dum sacrum. ã. Dansqz illi. ¶ Quere in noct. ãn. Absterget deus omnem lachrimam ab oculis sãctorum suorum qm̃ priora transierunt. ã. Fulgebunt iusti et tanq̃ scintille in arundineto discurrent iudicabunt nationes et regnabunt in eternum. ã. Isti sunt viri scti quos elegit dñs in caritate non ficta et dedit illis gloriam sempiternã quorum doctrina fulget ecclesia vt sole luna allelupa ã. Dic nobis quando hec erunt dñe et quod signum aduentus tui videte ne quis vos seducat vllo modo audituri enĩ estis prelia videte ne turbemini in patientia enim vestra possidebitis animas vestras. ã. Iustorũ semita quasi lux splendens precedit et crescit vsqz in perfectum diem. ãn. Ecce merces sanctorum copiosa est apud deum ipsi vero mortui sunt pro christo et viuent ineternũ ¶ Per oct. non dicuntur hore beate marie. nec memorie cõmunes. Et hymni cantantur vt in duplo Et ad ℟. dicitur. Allelupa ¶ Dñica infra oct. fient omnia sicut in die excepta legenda vt infra. et q Inuitat. non duplicatur. In reditu processionis dicetur ℟. O constantia martyrum. Legenda per oct. et dñica infra. ¶ l. prima

Post beatam ac salutiferam domini nostri iesu christi passionem. et adorandam eius ab inferis resurrectionem. atqz ad celos gloriosam ascensionem qua se manifestauit diuinitate nõ defuisse quo rediit: i vniuersis gentibus apostolorum predicatio profutura successit: ita vt fide crescente multi mererẽtur fieri christi nominis cõfessores. quos catholica postmodum gaudet ecclesia p meruisse martyres. et fidei bellatores. q̃ letabatur in populis tantos se habere

duces. atqꝫ rectores. R. ij ¶ Qui siquidē
cum imminere suas cernerent passiōes
que dn̄o iesu christo docente didicerāt. re-
pleti spiritus sancti gratia docuerunt: vt
ad sancte ꝑfessionis gloriā et premium
transmigrarent. Unde tibi grās agimꝰ
dn̄e iesu christe: qui infestātis inimici ia
cula probationem fideliū tuoꝝ prestiti-
sti esse ⁊ non vulnera: sed inter cetera ca
rismatū munera: talē tuis testibus tri-
buis ꝑ labore mercedē: vt nullum tuorū
fuisse gaudeat hostis imbellē. Quinimo
perpetuū illis es largitꝰ triūphū: vt eccle
sie tue sēper sint in exemplū. R. iij ¶ De
quoꝝ collegio beatus paulus apl's: quē
celo presidens humanitas ⁊ benignitas
saluatoris dei nostri cōpellens: saulum
strauit. ac paulū statuit. eorūqꝫ merito
ac numero sociauit: replens xp̄i euange
lio non solū ab hierosolimis vsqꝫ in illi-
ricū. verūetiā vsqꝫ ad terminos: quomo-
do a deo constitutus magister oīm genti
um peragrans superiores ⁊ vicinas ciui
tates: tp̄e quo claudius princeps agebat
in sceptris deuenit athenas. ⌊Alia die. R. j⌋
¶ Cū vero paulus singula altaria et
simulachra falsoꝝ deoꝝ perlustrasset: in
ter ceteras aras repperit altare vnū: cui
erat titulus supscriptus deo ignoto. R. ij
¶ Et conuersus ad eū paulus: interro
gauit illū dicens. Quis est ille deꝰ ignotꝰ
Ad quē dyonisius. Adhuc inq̄t non ē ip̄e
deus demonstratus inter deos: sed est īco
gnitus nobis. ⁊ in sc'lo venturo futurus:
Ipse ē enim deus q̄ regnaturꝰ est in celo
⁊ in t̄ra. ⁊ regnū ipsiꝰ nō accipiet finē. R. iij.
¶ Subiungēs itaqꝫ paulus ait. Quid
vobis videtur: hō erit an sp̄us deoꝝ: Re-
spondens dyonisius ait. Uerus deus ⁊ ve
rus homo. ⁊ ipse renouaturus est mūdū.
Sed adhuc incognitus est hōibus. qm̄
apud deum in celo conuersatio eius est.
⌊Alia die. R. j⌋ ¶ Et ait paulus. Illū deū
predico vobis: quem incognitum appel-
latis. Natus eni ex maria virgine. pas-
sus pro salute humana sub pōtio pilato.
mortuꝰ resurrexit: celosqꝫ ascēdens. sedet
in dextera dei patris. verus deus ⁊ verus
hō: per quem facta sunt omnia. ⁊ ventu-
rus est in fine seculi iudex oīm que gerū
tur. qui notus ē iam in iudea deus. ⁊ ma-
gnū in israel est nomen sanctū eius. R. iij.
¶ Quapropter quem īcognitum vsqꝫ
nunc habuistis: modo cognoscite. q2 ipse
est solus deus. ⁊ preter eum non est alter
Qui nos de morte: sanguinis sui precio
reduxit ad vitā. qui celum ⁊ terrā hōies ⁊
angelos in vnitate regni sui cōiunxit. q̄
mortificat iustꝰ. ⁊ viuificat pius. q̄ clau-
dit ⁊ nemo apit. apit ⁊ nemo claudit. R. iij.
¶ Hec ⁊ alia plurima paulo predicāte
⁊ templa singula perlustrante. cōmendā
do iesū christū filiū dei. ⁊ deū veꝝ esse. que
amica curiositate athenienses ꝑpter ip
sam nouitatē officiosissime acceptabāt:
dyonisius verā doctrinā ⁊ dogma salut(e)
audiens: ⁊ nichil esse idola. quibus seruie
bat: qui magis demonia q̄ deos esse co-
gnoscens: sanctū vero sp̄m. ⁊ verba vita-
lia in pauli doctrina euidentissime senti
ens: diuino lumine corde tactus: eidem
paulo cessit. ⁊ ab eo expetiit. quatinus ꝑ
illo ipsius dei quē predicabat miam dep̄
caretur: vt illius cultor verus ⁊ suꝰ mere
retur esse discipulus. ⌊Itē ꝑ oct. vel dn̄ica i-
(n)fra oct. R. j⌋
Sancti simul ꝑperantes
⁊ circūcirca dn̄m predicantes. ap-
plicuerūt portui arelatēsiū ciuitatis. R. ij
¶ Exinde quibusdā in partes necessa-
rias prout ⁊ visum fuerat destinatis: idē
macharius dyonisius qui sedis apostoli
ce priuilegio tradente sibi beato clemen
te beati petri successore verbi diuini gal
licis gentibus erogāda semina suscepe-
rat. beatissimi principis apl'orum et ma
gistri sui informatus exemplo. q̄ roma-
ne crudelitati se ꝑpter iesu christi nomē
immerserat. quo amplius apud gallias

gentilitatis feruere cognouit errorem: illuc intrepidus ⁊ calore fidei armatus accessit: ac luteciã parisioꝝ dño ducente ꝑuenit. l. iij. ¶ Doctrinaqꝫ preclarꝰ. miraculis chorusc ans. ⁊ virtutũ signis: q̃ atheniensiũ magister paulo docẽte didicerat gallus ministrauit. nõ veritus icredule gentis expetere feritatẽ: q2 virtutẽ suam preteritaꝝ penaꝝ recordatio roborabat Alia die. l. j. ¶ Tormentis expertꝰ multꝭ mortẽ: tandẽ assecuturũ se vitã tota nichilominꝰ intentione desiderans. vt q̃ iã erat christi nõis inter multa tormentoꝝ flagella perfectus confessor: fieri mortis mulctatiõe mereret̃ ⁊ martyr. l. ij. ¶ His itaqꝫ expletꝭ ecclesiã illic se dei oĩpotẽtis sẽꝑ ĩ oĩb; ⁊ vbiqꝫ comitãte auxilio: iuxta facultatẽ suaꝝ virtũ ⁊ que nouus aduena poterat in honorẽ dñi nostri iesu christi que necdũ locis illis ⁊ pplĩs nota erat cõstruxit: ac officia deuote dño seruiẽtiũ clericoꝝ ex more cõstituit: ꝓbatasqꝫ ꝑsonas honore sc̃di ordinis ampliauit: incessanter restituens pplõs creatori quos a deuio cultu reuocauerat creature. l. iij.

¶ Cinctus ergo fide ⁊ deuotione populi quẽ in constructione ⁊ reuerenti basilice frequentatione cernebat admodũ roboratus: deũ et dñm nr̃m iesũ xp̃m quẽ pectore purissimo nouerat: ⁊ corde ardentissimo diligebat insinuare gẽtibus nõ cessabat. l. j. ¶ Cunctisqꝫ miam eius in hoc tp̃e ⁊ iudicium futuꝝ proponens. paulatim sociabat deo quos diabolo subtrahebat: ac totis exhortationis nisibus ⁊ signoꝝ prodigiis: satagebat quatinꝰ quos arripiebat mũdo: dignos faceret celo. l. ij. ¶ Tãtas enim per illũ dñs dignabat̃ exercere virtutes: vt rebelliũ corda gentiliũ nõ minus miraculis q̃ꝫ predicatiõibꝫ obtineret. l. iij. Et cũ sepissime ab ydoloꝝ pontificibus cõtra eũ seditio excitaretur in pplõs: ita vt plebs innumera etiã de vicinis regionibꝫ cũ armis ac bellico apparatu: ꝓpter fideles qui iã per illum crediderant in christũ: ad ꝑdendũ eũ gregatim vbi ipsũ esse audiebant cõcurrerent: mox vt illũ cernere poterãt: tãta ⁊ tã ineffabilis in eo lux celestis gr̃e radiabat. vt aut oĩ ferocitate vna cũ armis deposita se illi ꝓsternerent: aut q̃ cõpuncti spũs sancti dono ad credendũ non erant pauore nimio soluerent̃. ⁊ territi a presẽtia eius aufugerent. l. j. ¶ Miroqꝫ modo inermi viro: non valebat plebs armata resistere: sed subdebat se illi potiꝰ certatĩ gallicanꝰ coturnus. atqꝫ germanica ceruicositas. iugũqꝫ christi suaue ĩponi sibi acta cordis cõtritiõe poscebat. l. ij. ¶ Ab ipsis quoqꝫ destruebant̃ ydola: quoꝝ sũptu fuerant ⁊ studio fabricata. ⁊ inuento salutis portu. ydoloꝝ gaudebat naufragio. Lugebat quoqꝫ portio victa diaboli: cũ de ea victrix ecclesie legio triũphabat. l. iij. ¶ Hec audiẽs ĩmanissime crudelitatis bellua domicianus: in tantam rabiem indignationis exarsit. vt vbicũqꝫ per se vel per suos satellites christianum quempiam reppersset: aut cogeret diis sacrificare icestꝭ: aut diuersis penis adictum gladio traderet puniendum. Sed etiã totũ ꝑ sibi subditũ orbẽ. in cũctꝭ ciuitatibꝫ oppidis municipiis quoqꝫ ⁊ vicis: publicũ pependit edictũ: vt ãministratiõis infulis seruientes. oẽs christi nõis amatores exponere diuersitate supplicii maturarẽt: ne superesse posset q̃ valeret acq̃rere qd̃ peribat. l. j. ¶ Persecutionis ergo publicata sententia: iniquorũ gaudens turba: in oẽm mundi partẽ debachando ꝓgreditur: et cõtra dñicum pplm cõspirat pugnatura: nõ cunctata appetere gladio: quos dñs suos mõstrauerat esse dignaculo. l. iij. ¶ Qua de re nulla iã pro xp̃o certantibꝫ presentis vite indulgebat̃ tranq̃llitas. nulla sctõꝝ martyꝝ erat excusata libertas Sed cũcti ꝓh dolor aut ĩpiis iussiõibꝫ obediebãt:

aut qđ statutū a crudelissimo cesare fue
rat pferebāt. l. iij ¶ Dirigit̃ pinde pfe
ctus fescēninus sisini⁹ tradita sibi electa
apparitiōe cū ingenti strepitu ad partes
occidentaliū regionū: ꝛ sāctū senē nōia-
tissimūq; doctrina viꝝ. ꝛ virtutū insigni
b; precipuū machariū dyonisiū: vbicun
q; reperire potuisset perq̃rens. aut decre
to principis ydolis thurificare cōpelleret
aut tormentis laceratū imensis. ꝛ penis
exq̃sitissimis tormentatum. inter cetera
etiā scđm leges romanas: vtpote eū q̃
pstantissima nobilitate terrena floruе-
rat: ꝛ cōtra senat⁹ ac reipublice pmulga
tiōes contraq; iperiū egerat: nudū publi
ce virgis cesū. securi pcuteret. ¶ De sctō
geraldo confes. festū nouū in ecclesia parisień.
Alibi fit de oct. ā. Similabo. cū cet. vt in dupl.

Deus q̃ btō ¶ de vno cōfes. nō epo. orō
geraldo cōfessori tuo tribuisti cele
stē in terris ducere vitā: ipsi⁹ nos interuē
tiōe placat⁹ a terrenis exue desideriis: et
celestib; munera pmiis Per d. Meō. oct.
ā. Et sctā ē co. In mat. totū de cōi pter leg. l. j.

Vir igit̃ dñi geraldus ea parte galli
arū q̃ aquitania appellat̃ oriūd⁹
fuit: territorio aruernēsi: villa aureliaci
patre geraldo. matre altrude adeo illu-
stribus: vt inter gallicanas familias eo
rū psapia tā reb; q̃ pbitate moꝝ gene-
rosior videret̃. l. ij. ¶

Qui religionē vite velut quandā hereditariam
dotē sibi tenuerunt. Quā autē locuple-
tes fuerāt: predia mācipiis referta testā
tur. q̃ circunquaq; tā prope q̃ lōge diffu
sa. eidē geraldo iure successionis obuene
runt. Fact⁹ vero senior mūdialē potesta
tē q̃ sibi cōpetebat mēte despiciens: gaus
berto epō viro laude digno ꝛ ei in xp̄o ca
rissimo. ꝛ q̃busdā aliis viris prudētibus
exposuit: presentis vite sibi fastidiū ines-
se: ꝛ religiōis habitū desiderare. romā p-
ficisci. ꝛ predia sua btō petro apl̃oꝝ prin
cipi iure testamentario delegare. l. iiij

Tractato itaq; de hoc vir dñi gaus-
bertus eps altiori consilio causā i-
spiciens. suasit vt in seculari habitu spe
cietenus p cōi salute puincialiū rema
neret: res vero suas btō petro sicut vel
let dicaret. Cui diffinitioni consentiens
tonsuram clericalem ab eo recepit l. iiij

Postq̃ autē se diuino cultui per oīa
mancipauit: facto testamento so-
lenni: btō petro aureliacū insigne pdiū
cū tantis appendiciis q̃ monachis quos
ibidē cōgregari disposuerat sufficere pos
sent legauit. l. v

Non lōge a figia- ¶
co monasterio vic⁹ ē in honore scti
georgii sacrat⁹. cui quidā presbiter nōie
gerald⁹ preerat: q̃ eidem valde carus erat
Ad hunc ergo iā dictus vir dñi geraldus
aliqñ diuertit: q̃ post orōnē eū deosculās
dixit. Quid nobis geralde frater ad refe
ctionē daturus es: En apud te prādere
venimus. Qđ q̃dē dicebat: p familiari
contubernio. At ille gaudens. Si inquit
domīe tue pietati placet: nō abibis ieiu-
nus. Verūtamen non habeo q̃d apponā
nisi panē ꝛ vinū. l. vj

Tunc senior. ¶
Ne te inq̃t fatiges: qm̄ dies absti
nentie est. ꝛ bonū erit si vel q̃ desunt epu
le. parcius hac occasione comedam⁹. Cū
igitur presbiter ad preparandū discurre
ret: conclauim ingressus vidit piscem in
ferculo. Tunc stupefactus: clam inter-
rogat ministrū suū quisnā piscē illū at-
tulit. At ille se nescire dixit. asserēs q̃ ibi
nullus fuit qui piscē illum afferret. l. vij.

Ille vero attonitus ꝛ admirat⁹: grās
deo cū sacerdote offerebat. quē ta-
men ꝛ ipsius ministrū iuramēto astrin-
xit: ne id dum ille viueret alicui manife
staret. Quadā vero sexta feria ingraue-
scere se sentiens: iussit vt nocturnale of-
ficiū corā se capellani peragerent. Epo
vero cū suis illud in ecclesia celebrāte: cū
psallētib; ꝛ ipse psallebat. donec post ma
tutinale officiū oēs horas diei cōplesset.

Cōpletorium vero finiēs signo crucis se armauit. ⁊ subiūxit illud verbū quod ei semper familiare fuit dicens Subuenite scti dei. Hoc in vltimo locutus: oculos clausit tacens. Videntes aūt qui aderant ꝙ loqui cessaret: epm aduocauerunt. sācta quoqꝫ ei mēbra in cilicio ¶ posuerūt. r. ix Cū vero quidam di ceret ꝙ decessisset: ille sensū adhuc retinens oclos aperuit. ⁊ hoc indicio nōdum se decessisse monstrauit. ⁊ dn̄icū corpus quod expectabat sua spōte suscepit. ⁊ ita felix anima ad celos migrauit. Nouissimis vero tēporibus corpus eius de sepulchro translatū est: ⁊ reconditū in capsa de argento purissimo. Migrauit aūt anno dn̄i nongētesimo septimodecimo. tertio idus octobris. ¶ Cē. de cōi vrs preter orōnē. Meō. oct. ā. ¶ Hi scti viri. Calixti pape ⁊ mart. ā. Hic est vir. ℣. Gloria ⁊ honore. Oratio.

Deus qui nos conspicis ex nr̄a īfirmitate deficere: ad amorē tuū misericorditer per sāctoꝝ tuoꝝ exempla restaura. Per d. Meō. oct. ā. Et facta ē. In vigilia oct. scti dyonisii. Ad vs̄. ā. Corpora sctōꝝ. Cū ceteris sicut in vigilia festi preter orōnē. orō

Protegat nos dn̄e sepius beatorum martyꝝ tuorū dyonisii rustici et eleutherii repetita solennitas. vt quorū patrocinia sine intermissione recolimꝰ. perpetuā defensionē sentiamus. Per do. Meō. luciani maximiani ⁊ iuliani. ā. Istoꝝ. ℣. Exultent iu. orō. Deus qui nos cō. In mat Inuit. Adoremꝰ. ⁊cē. sicut in die p̄ter legēdā. l. j

Sanctꝰ ariopagites dyonisius egregia pauli apl̄i predicatiōe fidei veritate illuminatus. ⁊ in nōie sctē et indiuidue trinitatis baptizatus. demūqꝫ celestiū ministerioꝝ archanis sufficienter instructus: atheniensiū est ordinatꝰ eps. Procedente autē tēpore: magistri desiderio ⁊ beati petri amore quē vna cū preceptore suo paulo apud sepulchrū vice pricipis viderat. et docentem audierat per reuelationem ordinata sibi cōmissa ecclesia romā venit. quos nequissimi neronis crudelitate iā martyrio coronatos īuenit. ⁊ a beato clemente petri apostoli successore amabiliter ⁊ honorabiliter su ¶ sceptus est. l. ij

Post etiā aliquod spacium temporis. cum aliis ad erogāda diuini verbi semina in gallias est directus. Qui predicando ⁊ sermonē confirmando sequentibus signis: parisius dn̄o ducente puenit. Destinatis quoqꝫ sociis per diuersas ciuitates ad dolos diaboli destruendos ⁊ pp̄los dn̄o acq̄rendos. sanctinū ordinauit epm: ⁊ carnotū eos illuminare qui in tenebris et in vmbra mortis erant inspirante dn̄o misit: vbi eū p aliq̄ītum tp̄is īmorari disponit ¶ l. iij

Postea vero meldensiū ciuitatis pastorem ⁊ epm esse constituit. eiusqꝫ suffragio antoninū qui iunior ad distinctionē senioris sanctini prenominabat̄ adhibuit. Domicianꝰ deniqꝫ ipsissimus cesar post neronē seuissimā persecutionē in christianos exestuans. lictores ad conq̄rendum ⁊ cōprehendendū sactissimū dyonisiū. cuiꝰ famā in destruēdis ydolis: ⁊ cōuertēdis ad xp̄m populis per multos audieratꝰ. in gallias misit: vt eū diligenter pquirerent. et inuētum ac cōprehēsum: ydolis aut sacrificare cogerent: aut diuersis suppliciis affectum ¶ occiderent. l. iiij

Quos cū beatus dyonisius fines parisioꝝ appropinquare cōperit: sanctinū ⁊ ātoninum ad se accersiuit. Quibus precepit vt sermones ⁊ agones ipsius solerter intenderent ac memorie cōmendarent. ac q̄bus tormentoꝝ generibus per passionū supplicia corporis vitā finiret cōspiciens. ꝙ totius romane sedis pontifice fidelibus quos tunc ibidē inuenirent (q2 vnde ī orbē christianoꝝ psecutio pcedebat. illuc ardentius conflagrabat) p ordinē nunciare studerent. eosqꝫ obuiare deposcerēt:

vt atheniensiū ciuibus ea nota facerēt.
quatinus ⁊ ipsi dño ꝑ cursu laboꝝ eius
īpleto grās agerēt: ⁊ erga cultū eius bo-
Consūmato ita ¶ no aīo fierēt. l. v
q; beato dyonisio ꝑ martyrii pal-
mā sanctinꝰ et ātoninꝰ sicut eis preceptū
fuerat. romā iter aggredi maturarunt.
⁊ venientes in ytaliā antoninus valida
febre correptus est. In cuiꝰ obsequiis per
aliq̄ntos dies sāctinus īmoratus: cōsēsu
eiusdē antonini ne preceptio scti dyoni-
sii quacunq; occasione īpediretur pera-
gere ceptū iter disposuit. ⁊ sufficiēter exē-
niis ⁊ honestis lintheis principi domus i
qua iacebat antoninus cōmissis: petiit ⁊
per dñm obtestatus est eū: vt si antoni-
nus cōualesceret: exinde illi abundātissi-
me ministraret. si etiā vita decederet: ho-
nestissime sepeliret. Et sic iter qḋ cepat
Et cū sācti ¶ pagendū arripuit. l. vj
nus fines romanoꝝ cōtigit: anto-
ninus vita decessit. Quē princeps domus
retentis oībus q̄ sibi in obsequio eius cō-
mēdata fuerūt: catabuli sui in quo ani-
malia eius manebant axes leuauit. ⁊ in
fossa vbi stercora ⁊ vrina aīalium deflue-
bant proiecit. ⁊ desuper axes remisit. l. vij
Que mox oīa sanctinus per spm sā-
ctum cognouit. ⁊ cū maxima festi-
natione reuersus ad domū. in qua anto-
ninū iacentem dimiserat flens ⁊ dolens
peruenit. ⁊ principē domus interrogauit
vbi est inquiens antoninus frater meꝰ
carissimus: Is autē fictis gemitibus ac
suspiriis simulata mesticia. mortuus est
inquit. quem de cōmissis michi a te hone-
stissime sepeliui. Cui sctinus. Mentiris
inq̇t fili diaboli: in sterquiliniū ꝓiecisti
eū. virꝝ sctm̄ ⁊ iustū. Sed nūc veni mecū
ad cathabuli locū. in quē ꝓiecisti eū. Is
autē timore percussus nō ē ausus reniti
q̇n cū eo ad locū veniret vbi ꝓiecerat eū.
Eleuantes aūt inde axes: sā ¶ l. viij
ctinus cū lachrimis clamauit voce
magna dicens. Antonine frater in nōie
iesu: pro cuius amore passus est gloriosis-
simus martyr dyonisius: surge et perfi-
ciamus simul obedientiā quā idē magi-
ster noster cōmuniter nobis p̄cepit. Et
statim antoninꝰ stercore inuolutꝰ surre-
xit. Quē sctinus de catabuli fossa extra-
xit. diligenter lauit. ⁊ mūdis ac honestis
vestibus induit. Sicq; offerentes deo sa-
crificiū laudis eukaristie corporis christi
⁊ sāguinis participati sūt. Et accipien-
tes cibū cōfortati sunt. Et iter ceptū ag-
gredientes. romā auxiliāte dño ꝑuenerūt
Et iā btō clemente martyrio co- l. ix
ronato. in eadē sede sctm̄ anacletū
natione grecū de athenis q̇ fuerat a btō
petro aplo presbiter ordinatꝰ: cōsecratū
pōtificē īuenerūt. Cui ꝑ oīa sicut btūs dy-
onisius eis iusserat: actus ⁊ martyrii eiꝰ
ordinē narrauerūt. Perfectoq; negocio
ad ciuitatē meldensiū reuersi sunt. Ubi
sctē predicationi ac piis operib; insisten-
tes. sctinus plenꝰ virtutib; ac bonis ope-
rib; ad celestia regna trāsiuit. Cui āto-
ninus in epātu successit: ⁊ ꝑ plures ānos
in sctō officio degens. cum multiplici bo-
noꝝ operꝝ fructu ⁊ aīaꝝ lucro migrauit
ad dñm. cui est honor ⁊ gloria in scl'a sclo-
rū amē. Ce. sicut in die. orō. Protegat. Meō.
mꝝ. ā. Sanguis sctōꝝ. ℣. Tradiderūt corpora
sua ꝓpter deū ad supplicia. Et meruerūt habe-
re coronas ꝑpetuas. orō vt s̄. Ad hōs āe de laud.
Orō Protegat. Ad v̄s sil'r cū meō. sācti cerbo-
nii epi ⁊ cōfes. ā. Similabo. ℣. Iustū ded. Orō.
Exaudi ¶ De sancto cerbonio l. j
Beatus itaq; cerboniꝰ ex affricana
regiōe oriundꝰ extitit. quē ab ipso
puericie tp̄e parentes eiꝰ btō regulo ar-
chiepō cōmendauerūt: vt ab ipso sacris
doctrinis ībueret. Beatus autē regulus
eum cū alacritate suscipiens: totiꝰ veri-
tatē christiane legis mirifice īstruxit. l. ij
Gratia autē spūs scti repleuit eū. ⁊
illuminabat corda credentiū qui

ad eum veniebant. Videns autē beatus regulus tantā cōstantiā fidei quā habebat in dño: ad episcopatꝰ ordinē eū ꝑduxerat.

Erat autē heretica prauitas in affricana regiōe pullulata. ¶ xit. l. iij cōtra fidē catholicā. Cernēs autē beatꝰ regulus ꝑfidiā heretice prauitatis inualescere: relicta ꝓpria sede. adiunctisqꝫ sibi sociis btō cerbonio ⁊ felice epis: ytalie fines aggressus est. Cē. de cōi. ¶ De scō luca euāgelista. Ad vš. ā. Beati pacifici. cū cet. cpm

Dilecti deo ⁊ hōibꝫ scti euangeliste q̄ ordinauerūt tpa christi bono odore vsqꝫ consūmationē vite. Deo grās. ℟. Quattuor aīalia ibant et reuertebant in similitudinē fulguris choruscātis ⁊ erat in medio splendor ignis. Et de igne fulgur egrediēs ℣. Erat autē quasi visio discurrens in medio quattuor aīaliū. Et. Gloria. Et. Hyꝰ. Annue christe. ℣. In oēm. ān. Ecce ego iohannes vidi ostiū apertū in celo ⁊ ecce sedes posita erat in eo ⁊ in medio sedis ⁊ in circuitu sedis quattuor aīalia plena oculis añ ⁊ retro ⁊ dabāt gloriā ⁊ honorē ⁊ benedictionē sedēti sup thronū viuēti in scl'a scloꝝ. ps. Mag. Orō de mat. Meō. herblādi abbatis. ā. Sctissime. ℣. Justū de. orō. Intercessio. de cōi. Inuit. Regē euangelistarum dñm. Venite adoremꝰ. ps. Veite. hyꝰ Annue xp̄e. ā. Cōuocatis. Vt in festo sancti mathei. Prologꝰ scī hieronimi sup euāgeliū bti luce. l. j

Lucas natione syrus anthiocensis. arte medicus discipulꝰ aploꝝ fuit. postea paulū secutꝰ vsqꝫ ad cōsūmationē eiꝰ seruiēs dño sine crimine. Nā neqꝫ vxorē vnq̄ꝫ habens neqꝫ filios: septuaginta ⁊ quattuor ānoꝝ obiit in bitynia plenus spū sctō. ℟ In visiōe. vtš scī mathei. l. ij

Qui cū iā scripta essent euāgelia ꝑ matheū quidē in iudea: per marcū autē i ytalia: sctō instigāte spū. i achaie partibꝫ scripsit euāgeliū. significās etiā in ꝑncipio añ suū alia esse descripta. l. iij.

Cui extra ea q̄ ordo euāgelice dispositionis exposcit: ea maxime necessitas laboris fuit: vt primū grecis fidelibus oī ꝓphetatione venturi in carnē dei in xp̄o manifestata esset humanitas: ne iudaicis fabulis attenti i solo legis desiderio tenerent: ne vel hereticis fabulis ⁊ stultis sollicitatiōibꝫ seducti excideret a veritate elaboraret. Dehinc vt in principio euangelii iohannis natiuitate presumpta cui euangeliū scriberet. ⁊ in quo electis scriberet ⁊ dictaret: monstrans in se completa esse que essent ab aliis inchoata.

Lectio quarta.

Cui ideo post baptismum filii dei a perfectione generationis in christo implete atqꝫ repetēde a principio natiuitatis humane potestas permissa est: vt requirentibus demonstraret: in quo apprehēdens erat per nathan filium dauid introitu recurrentis in deum generationis admisso: indisparabilis dei initio: predicans hominibus christum filium suum opus perfecti hominis redire in se per filium faceret: qui per dauid patrem venientibꝫ iter prebebat in christo

Cui luce non immerito etiā ¶ l. v scribēdorum apostolicorum actuum potestas in ministerio datur: vt deo in deum pleno. et filio perditionis extincto oratione ab apostolis facta sorte dominice electiōis numerus compleretur Sicqꝫ paulus consummationem apostolicis actibus daret: quem diu contra stimulum calcitrantem dominus elegisset. Quod et legentibus ac requirentibus deum etsi per singula experiri a nobis vtile fuerat: scientes tamen ꝙ operantem agricolam oportet primum de fructibus suis edere. vitauimus publicam curiositatem. ne non tam volentibus deum demonstrare videremur: ꝙ fastidientibus prodesse.

Lectio septima Ezechielis primo

In diebꝫ illis. Vidi ⁊ ecce ventꝰ turbinis veniebat ab aquilone. nubesqꝫ

magna ⁊ ignis inuoluēs ⁊ splendor in cir
cuitu eius: ⁊ de medio eius quasi species
electri. id est de medio ignis. Et de medio
eoꝝ similitudo quattuor animaliū. ⁊ hic
aspectus eorum similitudo homis in eis
⁊ quattuor facies vni ⁊ quattuor penne
vni. Et pedes eoꝝ pedes recti. ⁊ plāta pe-
dis eoꝝ quasi planta pedis vituli. ⁊ scin
tille quasi aspectus eris candentis. ⁊ ma
nus hōis sub pēnis eoꝝ in quattuor par
Et facies ⁊ pēnas p quat ¶ tibꝫ. l. vij
tuor partes habebāt. Iunctecꝫ erāt
pēne eoꝝ alterius ad alterū. Non reuer
tebanť cū incederent: sed vnūquodcꝫ āte
faciē suā gradiebatur. Similitudo autē
vultus eoꝝ facies hōis. ⁊ facies leonis a
dextris ipsoꝝ quattuor. Facies autē bo-
uis a sinistris ipsoꝝ quattuor: ⁊ facies aq̄
le a sinistris ipsoꝝ quattuor. ⁊ facies eo-
rū ⁊ pēne eoꝝ extente desuper erāt. l. viij.
Due penne singuloꝝ iungebanť. et
due tegebāt corpora eoꝝ ⁊ vnūq̄d
cꝫ corā facie sua ābulabat. Vbi erat sp̄s
ipetus: illuc gradiebanť nec reuertebanť
cū ambularent. Et similitudo aīaliū ⁊
aspectus eoꝝ quasi carbonū ignis ardē
tiū. ⁊ quasi aspectus lāpadaꝝ. hec erat vi
sio discurrēs in medio aīalium splendor
ignis. ⁊ de igne fulgur egrediens. ⁊ aīalia
ibant. ⁊ reuertebanť in similitudinē ful-
Cumcꝫ aspi ¶ guris choruscātis. l. ix
cerē aīalia apparuit rota vna sup
terrā iuxta aīalia. habens quattuor fa-
cies. Et aspectus rotaꝝ. ⁊ opus eaꝝ qua
si visio maris. ⁊ vna similitudo eaꝝ quat
tuor ⁊ aspectus eaꝝ. ⁊ opa quasi si sit ro-
ta ī medio rote. Per quattuor partes ea
rū euntes ibāt. ⁊ nō reuertebanť cū ābu-
larent. Ad quē locū declinabat. q̄ prima
erat: seq̄banť ⁊ cetere: ⁊ nō reuertebātur
cū ambularent. ℟. Audiebā. ps. Te deū.
℣. sacerd. Annunciauerunt. ¶ In laud. ān.
Dilecti deo ⁊ hōibꝫ scti euāgeliste q̄ ordi-
nauerūt tpa. xp̄i bono odore vsqꝫ ad cō

sūmationē vite. ā. Dederūt in celebratione ope
ris scti dec⁹ ideo memoria eoꝝ est in benedictio
ne in sclm̄ seculi. ā. Impleuit eos dn̄s sp̄ū sapi
entie ⁊ intellect⁹ iocunditatē ⁊ exultationē the
saurizauit sup eos. ā. Electi sūt in xp̄o anͣ mū
di cōstitutionē vt essent scti ⁊ imaculati in con-
spectu dei in caritate. ā. Placentes deo facti di-
lecti qm̄ gratia ⁊ mīa ē in sctōs eius ⁊ respect⁹ i
Sapientiā eoꝝ ¶ electos illi⁹. Cp̄m
narrāt oēs ppli: ⁊ laudē eoꝝ pnūci-
at ois ecclesia sctōꝝ. Deo grās. Hy⁹. Ex
ultet celū. ℣. Nimis hon̄. ā. In medio ⁊ in cir
cuitu sedis dei quattuor aīalia senas alas ha-
bentia oculis vndiqꝫ plena nō cessāt die ac no
cte dicere. sctūs. sctūs. sctūs. dn̄s de⁹ omp̄s qui
erat ⁊ q̄ est ⁊ q̄ vēturus est. ps. Bn̄d. Orō
Interueniat p nobis dn̄e q̄s sctūs tu⁹
lucas euangelista. q̄ crucis mortificatio
nē iugiter ī suo corpore p tui nōis hono-
re portauit. Per d. Meō. herblādi. ā. Serue
bo. ℣. Iustus vt pal. orō. Intercessio. Ad hos āe
de laud. Si dn̄ica fuerit ad pces. ℟. Audiebā.
Ad tertiā. Cp̄m. Impleuit. q̄ est tertia ā. de
laud. ℟. In oēm terrā. Ad vi. Cp̄m. Dederūt.
ij. ā. de laud. ℟. Cōstitues. Ad ix. ā. Placētes. cp̄
Ex omni corde laudauerūt pariter
nomen sanctum dn̄i: vt āplifica-
rent nomen sctitatis. Deo grās. ℟. Ni-
mis hon̄. ℣. Dedisti he. Ad vs̄. ā. Iurauit. p̄ Di
xit do. Cp̄m hy⁹ ⁊ ℣. vts̄. ā. Sapientiā ātiquoꝝ
exq̄sierūt sci euāgliste ⁊ pphetaꝝ dictis narrati
onē suā cōfirmauerūt. ps. Mag. orō vts̄. Meō.
sauiniani ⁊ potētiani mꝛ. ā. Fulgebūt. ℣. Leta
Omp̄s sēpiterne de⁹: q̄ p ¶ mini. Orō
gloriosi bella certaminis ad īmor
tales triūphos sauinianū ⁊ potentianū
pontifices ac socios eoꝝ martyres extu-
listi. da cordibus nr̄is dignā p eoꝝ cōme
moratiōe leticiam: vt quoꝝ corpora pio
amore amplectimur: eorum precibꝫ ad-
iuuemur. Per dominū. Ad matut. l. j
Igitur assistēte ⁊ coopante iesu xp̄o
saluatore nr̄o. qui suis in euāgelio
pollicetť: Ecce ego vobiscū sū vsqꝫ ad cō-

sūmationē seculi. beatissimi potentian⁹
ꝛ sauinianus. ꝛ eoꝝ collega venerabilis
altinus. ad vrbē senonicā accedentes: pri
mā sibi mansionē statuerūt a parte ori
entis. nō ꝓcul ab vrbe in superiori vico.
per cuius mediū generalis erat ꝛ publi-
ca via. In quo per aliquod tp̄s cōmorati
celestis doctrine gazas pp̄lis exercere ce-
perunt. ꝛ sctm̄ semen verbi dei per cōflu
entium corda seminare / Lectio secūda

Affuit etiā manus dn̄i q̄ signa sa-
nitatū ꝛ curationes morboꝝ per
eos copiose ostendebat in pp̄lo. quoꝝ ad-
miratiōe q̄ꝓplurimi tacti et cōpuncti: ab
ydolis vanis ꝛ simulachris mutis ad deū
viuū ꝛ verū confugere festinabant. cre-
debantq3 ꝛ baptizabātur: quotquot erāt
preordinati ad vitā eternā. Inter quos
duo clarissimi viri serotin⁹ ꝛ eodaldus. p̄
dicāte beato sauiniano ꝛ signa plurima
in nomine dn̄i iesu faciente. ceruices su-
as gaudenter iugo dn̄i sūmiserunt: ꝛ in
nomine deifice trinitatis baptizati sūt.
quos idē beatus pontifex ad dyaconat⁹
honorem postmodum promouit. l. iij

Erat etiā in eodē vico vir quidā pre
diues nōie victorinus. q̄ benigni-
tatis ꝛ mīe respectu q̄ꝓplurima humani
tatis obsequia pegrinis ꝛ aduenis exhi-
bere solitus erat. Apud quē btūs pōtifex
sauinian⁹ cū sociis suis aliq̄ꝓdiu conuer
satus ipsū quoq3 dño lucratus est qui ꝛ
ipse cū omi familia sua et vno filio suo
paruulo baptismi gratiā percepit. l. iiij.

Erat quippe in eodē vico quoddam
magni edificii domiciliū. in quo
plures erant supstitiones ydoloꝝ. ꝛ proie
ctis ydolis ꝛ eliminata oi spurcicia. btūs
sauinianus cū sociis suis sub inuocatio
ne diuini nōis: verbis salutarib3 expia-
uit. ꝛ phanū mutans in ecclesiā: i honorē
saluatoris iesu xp̄i solēnit̄ cōsecrauit. l. v

Inde preclarā senonū vrbē cū p̄dict(is)
comitib3 suis ingrediēs: nomē dn̄i
iesu ciuib⁹ añ incognitū cōsuetib3 ad se
v̄bis nūciauit: ꝛ euāgelicis assertiōib3 cō
tra icredulos disputādo. sacri eloq̄i cuspi
de penetrauit. Muros vo eiusdē vrbis cir
cuiēs. in maximis eoꝝ lapidib3 signacu
la dn̄ice crucis exarari fecit. q̄ vsq3 hodie
manifeste ꝑ lapides ipsos apparēt. atq3 i
hunc modū predictā vrbē dño iesu xp̄o
¶ reuocādo assignauit. l. vj

Erat autē senonis ītra vrbē capitale tēplū
mire magnitudīs. ī quo diuersa simula-
chra demonioꝝ dānabilit̄ a ciuib3 cole-
bāt̄. Qd̄ beat⁹ pōtifex cū predictis comi-
tib3 suis occulte ꝑpter metū gentilium
adiit. ꝛ orōnē cū lachrimis ad dn̄m fudit
vt nōi suo gloriā daret: ꝛ edificiū execra
bile cū ydolis suis cōterēdo subuerteret.
Orōne vero cōpleta tēplum corruit. ꝛ si-
mulachra demonū oia q̄ in ipso erāt pe-
nit⁹ cōtriuit. Quo subuerso diuinit⁹ tres
extruxit ecclesias ī eadē vrbe. Vnā in ho
norē dei genitricis marie. Scdam in ho-
norē ꝓthomartyris stephani. Tertiā in
honorē btī iohānis baptiste. nō grandes
edificii q̄ꝓtitate: sed gradi sublimes bn̄-
¶ dictiōe. l. vij

Non potuit celeberri-
mū in vrbe factū diuti⁹ occultari.
Sed q̄busdā referentib3 ad aures ducis
senonū nomīe seuerini. ꝑuenit galileos
quosdā ab hierosolimis aduenisse. q̄ no-
uum deū annūciātes antiquos deos an
nullarēt. ymagines deoꝝ detestarent̄. sa
crificia subsānarēt. Quib3 auditis dux
malignitatis illico sibi p̄sentari fecit be
atū sauinianū. ꝛ venerabilē ei⁹ hospitē vi
ctorinū. Quos de multis cōueniēs. ꝛ for
tes atq3 īsupabiles īueniēs. fustib3 ꝛ plū
batis cesos ferreis quoq3 loris ligatos in
carcerē obscurissimū obtrudi iussit. l. viij

Conuocato deinde ciuiū ifideliū con
uētu cōi decreto dux iniq̄ssimus
dedit sententiam: vt sācti martyres gla
dio punirent̄. q2 cōtra cultum numinū ꝛ
cōtra salutem publicā fecisse videbātur.

Qua prolata sentētia ducti sunt ad sup
plicium: extra muros eiusdem vrbis. Et
a carnificibus īpetrata licētia orauerūt
aliq̄tisper in supradicta quā consecraue
rant ecclesia dn̄i saluatoris. vbi ꝛ a licto
ribus continuo trucidati sunt. Sicq; fe
liciter ad brauiū superne vocationis p-
Verū miserator ꝛ mise- (uenerūt. l. ix
ricors dn̄s: nō dereliquit senonis
gregem suū: sed misericorditer prefecit
eis gloriosum pontificē potentianū. Cū
vero per beati potentiani pontificis in-
stantiā fides xp̄i cōualesceret: ꝛ signa vir
tutū in nōie dn̄i nostri iesu christi fierēt
in pplo: exarsit spūs malignus inuidie fa
cibus aduersus eū. ꝛ cōmouit contra eū
predictos comites eius. ꝛ multitudinē in
fideliū. Tenti ergo ab iniquo iudice. ꝛ ex
multis sermonibus interrogati sermōe
nimis exasperati. verberibus ꝛ diuersis
suppliciis afflicti. cū inuicti ꝛ insupera-
biles inuenirentur: iniquoꝝ gladiis pa-
riter trucidantur. Cetera de cōi. Capitulū
mart. meō. Hic est vir. orō. Presta. de cōmuni

¶ In festo vndecim miliū virginū. Ad vs̄. sup

Corpora sanctoꝝ in pace sepulta ¶ pos. ā
sunt ꝛ viuent nomina eaꝝ ineternū. ān
In circuitu tuo dn̄e lumen est qd̄ nūq̄ deficiet
vbi constituisti lucidissimas mansiones ibi req
escunt sanctaꝝ anime. ān. Sūma ingenuitas
ista est in qua seruitus christi cōprobatur. ā. O
q̄ pulchra est casta generatio cum claritate. ā.
Ecce merces sanctaꝝ copiosa est apud deū ip-
se vero mortue sunt pro christo ꝛ viuent ineter
Qui gloriatur: in dn̄o glo- (nū. Cpm
rietur. nō eni qui seipsū cōmēdat
ille probatus est: sed quē deus cōmēdat.
Deo gratias. R. Induit nos dn̄s vestimen
to salutis ꝛ indumento leticie circundedit nos
Et tāq̄ spōsas decorauit nos coronis. V. Tra
didit auribus nostris inestimabiles margari-
tas et circundedit nos vernantibus atq; cho-
ruscantibus gemmis. Et. Gloria Et. hy⁹. Je
su corona virginum. ꝛ dicitur totus de cōi.

V. Filie regū delectauerunt te. In honore tuo.
ā. Gaudent in celis aīe sanctaꝝ q̄ christi vesti-
gia sunt secute ꝛ q̄ pro eius amore sāguinem
suū fuderunt ideo cū christo regnabūt ineter-
nū. ps. Mag. Orō de matut. Meō. hylarionis
monachi. ā. Similabo. V⁹. Justū deduxit. Orō.
Da q̄s. Ad mat. Inuit. Agnū spōsū virginū
Venite adoremus dn̄m iesū christū. ps. Veni-
te. hy⁹. Jesu corona virgi. Qui pas. Pra.
In primo noct. ā. Dexterā nostrā et collū nr̄m
cinxit lapidibus preciosis tradidit aurib; nr̄is
inestimabiles margaritas. ps. Dn̄e dn̄s nr̄.
ā. Christus circundedit nos vernantibus atq;
choruscantib; gēmis preciosis. ps. Celi enar
rant. ā. Induit nos dn̄s ciclade auro texta ꝛ ī-
mensis monilibus ornauit nos. ps. Dn̄i est
terra. V. Filie regū delectauerūt te. In hono-
Fuit in britānie partib; (re tuo l. j
rex quidā deuotus tā vita q̄ nōie
qui religiosus in oīb; cerimoniis catho-
lice fidei: sic principari nouit supra hōies
vt nō obliuisceretur qualē creatori suo
subiectionē deberet. Qui cum sūma spe
sexus virilis sobolē expectaret: q̄ terreni
regni sui successor existeret: prouida dei
mīa que etiā vota nouit excedere: prolē
dedit femineam nomine vrsulam: que
plus virili animo ad celestis regni here
ditatem procederet. R. Dexteram nostram
et collum nostrum cinxit lampadibus precio-
sis tradidit auribus nostris īestimabiles mar-
garitas. Et circundedit nos vernantibus atq;
choruscantibus gemmis. V. Induit nos dn̄s ci
clade auro texta ꝛ īmensis monilibus ornauit
nos. Et circundedit. Lectio secunda
Qunq; de tāta nobilissime idole vir-
ginis longe lateq; fama percrebruisset:
ad aures gentilis tiranni permanauit.
Qui cum summopere ad regalem ma-
gnificentiam anhelaret. filium ei copu-
lare desiderauit: nec minus filius illius
amore capiebat. Unde et p legatos rem
ipsam fieri procurabant. R. Induit nos
dn̄s vestimento salutis. Quere in vespis. l. iij

Cumq3 noctem ieiuniis ⁊ vigiliis vir
go sancta continuaret: modicum
obdormiuit. Et per visionem diuina re
uelatione de vite sue ordine. deq3 coago-
nistarũ suarũ gloriosa martyrii palma
edoceri meruit. Que a sõno surgens ad
patrẽ inqt. Noli p̄r mi sup hac re aliquo
merore cõtabescere: nã conditio cõiugii
futuri erit: vt tu ⁊ pater iuuẽis qui me ĩ
suum amorem allicit decẽ premeue eta-
tis virgines forma ⁊ genere electissimas
perquiratis. ⁊ tam michi q̄ singulis ha-
rum mille virgines subscribatis hone-
stissimas. ℟. Mel ⁊ lac ex eius ore suscepim9
Et sanguis eius ornauit genas nostras. ℣.
Cuius pulchritudinem sol ⁊ luna mirãtur ip-
si soli seruamus fidẽ. Et. Gloria. Et. In secun
do noct. ãn. Ipsi sumus desponsat e cuiangeli
seruiunt cuius pulchritudinẽ sol et luna mirã
tur. p̄s. Eructauit. ãn. Cuius pulchritudinẽ
sol ⁊ luna mirantur ipsi soli seruamus fidẽ. p̄s
Deus nr̄ refugiũ. ãn. Ipsi soli seruamus fi
dem ipsi nos tota deuotione committimus. p̄s
Fundamenta. ℣9. Adducentur regi virgi-
nes post eã. Proxime eius afferentur tibi. l. iiij

Insuper statuit vt emptis ad nume
rum suũ vndenis nauibus. ad dedi
cationem sue virginitatis triennii spaci
um darentur inducie. Statuens insup
vt iuuenis salutari renat9 lauachro. his
tribus annis in fide catholica instruere
tur. Qua conditione accepta. incipit iu
uenis patri ardentius insistere: vt ad sa
tisfaciendũ puelle desideriis: omnia pre-
parentur. ℟. Virgines prudentes accipiẽtes
oleum leticie cũ lãpadibus suis. Obuiantes ob
uiauerunt sponso cum palma virginitatis. ℣
Venientes autem venient cũ exultatione por-
tantes manipulos suos. Obuiantes l. v

Omnibus igitur magnifice perfe-
ctis beata virgo qd̄ desiderabat vir
gineo vallata exercitu exhibuit. ⁊ consi-
lii sui archanũ eis manifestauit. Pius
autẽ dñs q̃ sẽper prope est oĩbus inuocã
tib3 se. de thesauris suis ventum pduxit
⁊ ĩpulsã classem sub vni9 diei noctisq3 spa
cio scd̄o cursu in portũ qui tiele dicitur
integro tã nauium q̄ puellaꝝ numero
pertulit. ℟. Quinq3 prudentes virgines ac-
ceperunt oleũ in vasis suis cũ lãpadibus. Me
dia autẽ nocte clamor factus est ecce spõsus ve
nit exite obuiã christo dño. ℣. Prudentes autẽ
virgines aptate vestras lãpades. Media. l. vj

Ubi ergo cũ nocte vna pausassẽt ad
insignem illam germanie metro-
polim coloniam vbi eaꝝ corpora requie
scunt peruenientes. basileã applicuerũt
Ubi per aliquot dies peruigiles in orati
one animas suas deo cõmẽdauerũt. ℟.
Simile est regnum celoꝝ decẽ virginib3 q̃ acci
pientes lãpades suas. Exierunt obuiã sponso
⁊ sponse. ℣. Prudentes autem virgines accepe
runt oleum in vasis suis cũ lampadib3. Exie-
runt Gloria. In tertio noct. ã. Anulo suo sub-
arrauit nos dñs iesus christus ⁊ tanq̄ sponsas
decorauit nos coronis. p̄s. Cantate. i9. ã. Sũ
ma ingenuitas ista est in qua seruitus christi
cõprobatur. p̄s. Dñs regnauit exultet. ãn
Oq̄ pulchra ẽ casta generatio cũ claritate. p̄s.
Cantate. ii9. ℣. Afferentur in leticia ⁊ exulta
tione. Adducentur in templum regis. l. vij

Aderat tunc ibi barbara gẽs huno-
rum: que cum per idem tẽpus vr-
bem coloniam arta obsidione vallaret:
subito explorãtes cum clamore sup eas
irruerunt. ⁊ quasi lupi in ouilia agnorũ
irruptiõe facta infinitam multitudinẽ
crudeliter peremerunt. ℟. Audiui. quere ĩ
cõmuni cum aliis responsoriis. l. viij.

Cumq3 bellutna illa rabies ad bea-
tam vrsulam iugulando peruenis
set: satellites mox admirabili ei9 plchri-
tudine conspecta manum animũq3 re-
presserunt. Ipseq3 pri̇ceps sceleris libidi
nis feruore percussus: deposito rigore ce
pit ad blandicias descendere. Vere inq̃-
ens forma tua magnum dat specimen
q̄ de ingenuis magnisq3 puella nata-

libus orta sis. Jurauitqꝫ in diis suis:
quia si pridem ad intercedendum ascen
disses: nullam ĩ comitatu tuo iacturam
pertulisses. Sed consolare dilecta. ⁊ noli
dolere de morte tuaꝝ virginum. quia di-
gna habita es: que me totius europe vi-
ctorem quem etiam romanum tremit ĩ
perium merearis habere maritum. ℟.
Media nocte. de cõi. Lectio nona
Que cum verba illius exhorruis-
set. ⁊ tyrannus repulsam sufferre nõ va
leret: mortis in eã dictauit sententiam.
Sicqꝫ candidissimi exercit⁹ regina ictu
sagitte trãsuerberata velut celestis mar
garita corruit. purpureoqꝫ sanguine de-
albata: ad celeste palacium cum suis vir
ginibus laureata migrauit. ℟. Audiui. vt
supra. ps. Te deum. ℣⁹. sacerd. Adducent. In
In odore vnguentorum tuorũ ¶ laud. ã
currimus adolescentule dilexerunt te ni
mis. ã. Emissiones tue paradisus maloꝝ puni
corum cũ pomorum fructibus. ã. Fons ortorũ
puteus aquaꝝ viuentium que fluunt impetu
de libano. ã. Media nocte clamor factus ẽ ecce
sponsus venit exite obuiam ei. ã. Tunc surre
xerunt omnes virgines ille ⁊ ornauerunt lam
pades suas. Cpm. Emulor. quere in cõi. hy⁹
Quocunqꝫ pergis virgines. ℣. Te depre
camur. ℣. Presta pater. ℣⁹. Exultauerunt
filie iude. Propter iudicia tua dñe. ã. Simile ẽ.
Da nobis q̃s dñe de ¶ de cõi virg. Oro
Deus noster sanctaꝝ virginũ marty
rũqꝫ tuaꝝ palmas incessabili deuotiõe
venerari: vt quas digna mẽte nõ possu
mus celebrare: humilibꝫ saltẽ frequente
mus obseqꝭs. Per d. Meõ. hylariõis. ã. Ser
ue bo. ℣. Iustus vt pal. orõ. Da q̃s. de cõi. Ad
horas ãe de laudibus. ¶ Ad tertiam Cpm
In odorem vnguentoꝝ tuoꝝ curri-
mus: adolescentule dilexerũt te ni-
mis. Deo grãs. ℟. Filie regum delectaue-
runt te all'a all'a. ℣⁹. In honore tuo all'a all'a.
Glĩa. ℣. Adducent. orõ vt s̃. ¶ Ad vi. Cp
Sapientia vicit maliciã: attingit er
go a fine vsqꝫ ad finem fortiter. et dispo-
nit omnia suauiter. Deo grãs. ℟. Addu
centur regi virgines post eã all'a all'a. ℣. Pro-
xime eius afferentur tibi all'a all'a. Gloria. ℣.
Afferentur in leticia ¶ Ad ix. Cpm
Emissiones tue paradisus malorũ
punicoꝝ cum pomorum fructibus Deo
grãs. ℟. Afferentur in leticia ⁊ exultatione al
leluya all'a. ℣. Adducentur in templũ regis al
leluya. Gloria. ℣. Exultauerũt filie iude. Pro
pter iudicia tua dñe. Orõ vt s̃. Ad v s̃. ã. Tunc
surrexerunt. Cpm hy⁹ ⁊ ℣. vt s̃. ã. In celis gau-
dent virgines ⁊ cantant canticũ nouũ ante dei
thronũ q̄ notum fecit dñs salutare suum. ps.
Mag. orõ vt s̃. Meõ. meloni confes. ã. Cõfessor
℣. Ora pro no. orõ Exaudi. de cõi. In mat. de
sctõ melono. Inuit. Christũ. hy⁹ ãe pĩ ⁊ ℣. de cõi
vnius confessoris epi vt in semiduplo l. j
Fuit vir quidã in maiori britannia
non infimis parentibus ortus. ci-
uis cardiale vrbis nõie melonus. Erat
autẽ tunc mos oĩm prouinciaꝝ mittere
rome obsides. qui ferrent tributum sue
patrie ⁊ imperatoribus seruirẽt. Missus
est itaqꝫ beatus melonus cum aliis il-
luc properantibus. Qui venientes ro-
mam reddito tributo sicut mos erat: du
cti sunt ad templum martis: vt sacrifi-
carent ⁊ adorarent illũ ⁊ ita fecerunt. l. ij
Quadam autem die perãbulantes
ciuitatem: venerunt ad locũ vbi
sãctus stephanus papa docebat paucos
christianos. Quem cum audissent aliis
recedentibus. melonus cepit diligenter
indagare: que dicebãtur a beato stepha-
no papa. Quo cessante loqui: melonus
sicut alii genu flexo petiit benedictionẽ
adhuc tñ gentilis. Quod videns beatus
stephan⁹ papa: aliis recedentibꝫ vocauit
illũ dicens. Dic michi adolescens q̃s es:
aut vnde venis. vel quem deum colis. l. iij
Qui melonus. In maiori britannia
nobili progenie oriũdus fui. ⁊ huc
veni vt deferrẽ vectigal patrie mee. et sũ

obses. Deos vero quos colebā illic reliq̄
⁊ ꝙdiu in hac sū patria: deos huiꝰ patrie
oportet me colere. Cū autē rediero: colā
iteꝝ deos meos. Cui sctūs stephanꝰ papa
Fili noli dicere deos qui sunt opera ma-
nuum hōim: q̄ nec sibi nec aliis adiuua-
re possunt: sed si vis audire ostendā tibi:
quem deū oportet credere ⁊ adorare. Cui
melonus. Dic pater sctē ⁊ ego audiam.
Et instruxit eū salutaribꝫ monitis ac
Considerās aūt ¶ baptizauit. l. viij
beatꝰ stephanꝰ papa ꝓbitatē illius:
cōscēdere fecit eū oēs gradus ecclesie.
Quadam autē die dū sanctus melonꝰ
celebraret missā: viderunt ipse ⁊ beatꝰ ste
phanus papa angelū dei stantē ad dexte
rā partē altaris. tenentē virgā pastora-
lē. Qui peracto officio dedit eā sctō me-
lono dicens. Accipe virgā sub qua regere
habes pplm ciuitatis q̄ rothomagꝰ dicit
in finibꝫ neustrie Tibi enī ibi preparatꝰ
est locus plantandi vineā christo: cuiꝰ bo
tros ⁊ palmites cōscendere decet ad ethe-
reū thalamū. Et licet labor vie incogni
te sit tibi onerosus: noli timere. quia sub
vmbra alaꝝ suaꝝ ꝓteget te iesꝰ xp̄s. l. v.
Tunc sctūs stephanꝰ papa dixit ad
sctm̄ melonū. Nunc frater carissi
me festinanter discede: vt lupi rapidi den-
tibꝫ grex christi āplius nō deuoret. Bea-
tus itaqꝫ melonus pōtificali decoratꝰ in-
fula. benedictiōe accepta a scō stephano
papa: ab vrbe roma egressus cepit iter
agere. Cūqꝫ post dies plurimos puenis-
set ad quādā vrbē q̄ autissiodorus dicit:
q̄ supra ripā hione sita est: obuiā habuit
quosdā gētiles portātes viꝝ q̄ seipsū vul
nerauerat bipēni: ita vt pes eiꝰ diuisus
Videns ¶ esset ī duabꝫ partibꝫ. l. vij
autē sctūs melonꝰ illos dixit illis.
si vultis facere qđ volo: mox debilis iste
sanabit. At illi Quicq̄d iusseris facieꝰ
⁊ credemꝰ ⁊ adorabimꝰ deū tuū. Tūc sctūs
melonꝰ tenens virgā quā acceperat ab
angelo: orōne facta dixit ad vulneratū.
In nōie dn̄i nr̄i iesu xp̄i efficiaris sanus
nil mali patiens. Qui illico sanꝰ effectꝰ
currēs in ciuitatē: narrabat corā oībꝫ qđ
Hec audiens q̄ ¶ sibi euenerat. l. viij
dā mulier veronica nōie nobilis
valde ⁊ diues. q̄ flendo mortē mariti sui
amiserat oculos: misit ad eū duos filios
suos vt accersirent illū. Cui dixit Sicut
sanasti lupillū vulneratum. rogo vt in
nōie dei tui reddas lumen oculoꝝ meoꝝ
⁊ credā in deū tuū. Qui flexis genibꝫ fa-
cta orōne: cū pollice fecit signū crucis su
per oculos eiꝰ dicēs. O veronica. in nōie
iesu xp̄i nazareni aperiant ocli tui. Qđ
⁊ factū est. Tunc sctūs melonꝰ baptiza-
uit veronicā ⁊ duos filios eiꝰ: ⁊ lupillū q̄
Sanctus autē ¶ sanatꝰ fuerat. l. viij
melonꝰ post longissime vie laborē
venit in pagū rothomagensē. Et cū ap
propinquaret porte ciuitatis: gauisus ē
gaudio magno. Erat aūt in ciuitate q̄
dā prepotēs ⁊ diues ex nobilioribꝫ ciuibꝫ
ciuitatis basinius nōie: habens vnicū fi
liū theodoꝝ nōie obsessū a demone: ita vt
neqꝫ cōpedibꝰ neqꝫ cathenis teneri posset
Cūqꝫ vir sctūs ingrederet ciuitatē: occur
rit ei vir īsane mētis. ⁊ turba mlta sequē
tes eū. Ille vero apto ore et eleuatis bra
chiis: cupiebat sctm̄ dei debilitare Sctūs
vero melonꝰ munitꝰ signo crucis: misit
indicē suū dextrū in ore eiꝰ dicēs. Si licē
tiā habes michi nocendi ostende. Ille ve-
ro cadens supinꝰ: clamauit ardeo ardeo.
Et factꝰ ē q̄etus: ita vt miraret ppl's. l. ix
Aderat etiā illic vir q̄rinꝰ nōie cōtra
ctꝰ a femore deorsū: ita vt moueri
nō posset: nisi cū duobꝫ scānis corpꝰ suū
manibꝫ traheret. Qui videns sanctum
virum deuicisse demoniacum: trahens
se procidit ad pedes eius dicens. O bo-
ne vir. vt video si vis potes me sanare in-
uocatione dei tui. Qđ audiens sanctus
melonus: facta oratiōe tenens manum

suam dixit. Quirine. surge sanus ꝛ inco
lumis. in nomine dñi iesu christi. At ille
surgens cepit laudare nomen dñi nostri
iesu christi. Quod videntes qui aderãt
baptizati sunt fere ducenti viri: exceptis
mulieribus ꝛ pueris. In eadem autẽ vr-
be beatus hic pontifex ministeriũ suum
fideliter adimpleuit: ꝛ sic tandem cũ mul
tis miraculis claruisset: in pace fideliter
requieuit. Cẽ. de cõi. In vesperis meõria se-
uerini epi. ã. Similabo. ỽ. Justũ ded. orõ. Da

B eatus seuerinus coloniẽ- ¶ qs. l. j
sis ciuitatis episcopus vir honeste
vite ꝛ per cuncta laudabilis: dũ die dñi-
ca loca sancta ex consuetudine post ma
tutinas cũ suis clericis circuiret: illa ho
ra qua vir beatus martinus obiit. audi
uit chorũ canẽtiũ in sublime. Vocatoqꝫ
archidiacono interrogat: si aures eius p
cuterent voces quas ille attentius audi
ret. Qui respondit. nequaꝙ. Tunc ille.
Diligenter inquit ausculta. Archidia-
conus aũt cepit sursum collũ extendere
aures erigere. ꝛ sup sũmos articulos ba
culo sustentante stare. Sed credo eũ nõ
fuisse equalis meriti: a quo hec nõ mere

T unc prostrati ¶ bantur audiri. l. ij
terre ipse pariter et beatus episco
pus dñm deprecabant̃: vt hec diuina pie
tas eũ audire permitteret. Erectis autẽ
sursũ oculis: interrogabat senex. Quid
audis: Qui ait. Voces psallentiũ tanꝙ
in celo audio: sed quid sit prorsus igno-
ro: Cui ille. Ego tibi iquit quid sit nar
rabo: Dñs meus martinus eps migra
uit ex hoc mundo: ꝛ nunc angeli canẽdo
eũ deferunt in excelsũ. Et vt parumper
mora esset vt hec audirentur: diabolus
cũ iniquis angelis retinere eũ tentauit.
nichilqꝫ suũ in eũ reperiens cõfusus ab-
cessit. Quid ergo de nobis pctõrib; erit:
si tm̃ sacerdotẽ voluit pars iimica noce-

H ec sacerdote loquente: no ¶ re. l. iij
tat̃ tps. Archidiacon⁹ nũciũ turo-
nis misit velociter: qui hoc diligenter in-
q̃reret. Qui veniens eo die horaqꝫ ma-
nifestissime cognouit transisse beatum
martinum: qua sanctus seuerinus audi
uit psallentium chorũ. Sed si ad seueri-
ni recurramus hystoriã: ipsa hora eũ si-
bi scripsit cũ libro vite fuisse reuelatum
Cẽ. de cõi. ¶ De sctõ maglorio sicut de vno
confes. epo ix. lect. Orõ. Exaudi l. j

B eatissimus igitur maglorius post
excessum gloriosissimi confessoris chri-
sti sansonis iuxta sermonem eius: põti-
ficali honore dolensis ecclesie sublimat⁹
regimen est adeptus. Vbi eiusdẽ christi
clementia qui dat multa ꝛ nõ iproperat
ꝛ sẽper bona largitur auxiliat⁹: magna
rũ virtutũ isignia operat⁹ est. vt dñs ad
discipl̃os ait. Luceat lux vr̃a corã hõib;:
vt videãt opera vr̃a bona: ꝛ glorificẽt pa
trem vestrum qui in celis est. Quarum
virtutũ huiusmodi rudimẽta fuerũt. l. ij

N ã cum ipse beatus maglori⁹ pue-
rili deseruiret etati: in schola a pa-
rentibus traditur erudiendus. Cui celi
tus tãta ad discendũ inerat gr̃a: vt om̃s
condiscipulos eius q̃ ad hanc eruditionẽ
pari voce pari consensu resederant. inser
tis tabule eius apicibus multimode ca
pacitatis sensu excederet l. iij

C ũ enim quadã die a magistro suo
vt lectionẽ redderet rogatus esset:
inuenta est in tabula eius ãplior ꝙ ipse
descripsisset litterarꝫ assertio. Quã cum
idẽ magister inuenisset ꝛ inde hesitaret. i
tra cordis archana silentio abscõdit: do-
nec experimẽto didicisset si ita res se ha
beret an nõ. Confestim aũt tabulã exci
piẽs. lectionẽ puero vt antea cõsueuerat
eodẽ libamine edidit: ꝛ ipsã in conclaui
clauso ostio ac diligẽter obserato occul-

C ũ igitur gloriosus cõ ¶ tauit. l. iiij
fessor xpi maglori⁹ sũme deuotio-
nis certamine sublimẽ archiepatus ob-
tineret arcẽ: nocte quadã in sõnis appa-

ruit et angelus dicens. Hactenus qdem
maglori ad regendū gregē dñi sub epa-
tus regimine publica habitatiōe cōuer-
satus es: nunc autē vt simplici oculo to
tum corpus tuū lucidū existens indefes-
sas dñi laudes licētius celebrare queas:
hinc egredere. ꝛ ad qdam remotioris loci
latibula solitariā ducēs vitā pficiscere.
Cum vero locū in quo hacten⁹ ¶ r. v
bonum certamen certasti. ꝛ gregi
dñico prodesse studuisti: gloriose scti san
sonis predecessoris tui scito esse a deo de-
stinatū. Ibi autē omps deus tuus speci-
aliter preparabit locū. in quo oues ppri-
as sub monachica religione pastor bon⁹
gubernans inumeris virtutibus subli-
Hanc autē ¶ mari mereberis. r. vi
visionē cōfessor christi valde āmi-
rans: a sōno expergefactus dixit. Gras
tibi ago dñe: qui per salutaria āgeli tui
affamina ea q longe ante estuante desi-
derio mente optauerā. vt opere exercere
decertarē: īdigno seruo pietatis tue sug
gestione notū facere dignatus es. r. vii
Protinus autē cū alendos sibi olim
cōmissos reliquisset greges: quas
ad cōmorandū vt verbis angelicis didi
cerat partes elegisset: tacite in radice cor
dis indagare cepit. Quib; apud se tota-
liter recensitis: quēdā virū nōie budocū
quē a primeue etatis rudimentis sctē et
religiose secū viuere cognouit: in ordine
vicis sue dolēsis ecclesie epm cōsecrauit.
In cuius abscessu qntus luct⁹ ¶ r. viii
oim. qnta vox plāgentiū ibi extitit
īpossibile est enarrare. Cuius cū fama
huc illucq; peragrans crebresceret: non-
nulli ex diuersis regionib; diuersos lan
gores habentes scilicet ceci. claudi. lepro-
si. ꝛ a demonib⁹ obsessi vt sanarent ad eū
Postq autē sctūs ¶ confluebāt. r. ix
maglorius inumeris signoꝝ atq;
virtutum titulis multas pūincias illu
minasset: obitū suum iminere prescivit.
Nam cū in ecclesia more solito pernox
excubaret: angelus dñi astitit dicēs. Sā
cte maglori age qd agis. operare qd ope
raris. nomenq; tuū in libro militie cele-
stis scriptū esse noueris. Finito aūt cur-
su fratribus valedicens. inter verba sctē
exhortationis aīam exalans felici trās-
migratione nono. kl. nouembris ad chri
stū peruenit. Cē. sicut de vno confessore epo.
Si dñica fuerit in reditu pces. R Sint lumbi.
Ad vs. ā. Serue bo. Lꝛ mutabit ad caplm ꝛ fiet
De sāctis crispino ꝛ crispiniano de cōi pliorū
mrꝫ. ix. lc. Meō. lupi epi ꝛ cōfes. ān. Similabo.
V. Iustū. Orō. Da qs ¶ De sctis martyrib;
Tēporibus ¶ crispino ꝛ crispiniano. l. i
maximiani ꝛ dioclesiani: crispin⁹ ꝛ
crispinianus claris orti natalib; roma
egressi. suessionis ciuitatē hospitē sue pe-
grinationis elegerunt in qua ita preua
luerat error gentiliū: vt hospiciū eis eo
q essent xpiani ac hūanitas negaret. l. ii
Hi aūt cōperta crudelitate gentiliū
ꝛ sequentes doctoris gentiū magi
strū per laborem manuū vite presentis
necessaria prouiderunt. ꝛ artē sutoriam
que quiete potest exerceri didicerunt. In
quo opere huius artis artifices diuina
grā ita preuenerunt: vt multi videntes
eoꝝ opera mirarentur pariter ac dilige
rent. Nā ꝛ illud stupendum ipsis valde
erat miraculū: qr cum omibus pene ele-
gantius operarentur artificibus: a nul-
lo mercedē peracti operis exigebāt. l. iii
Qua gentiles āmiratione permoti
ita hoꝝ mox sunt deuicti amore:
vt nonnulli eorum non tam necessitate
artificii q amore verbi dei: ad beatos
martyres venirent frequenter. Et ita
superna per eos operante virtute multi
relicto gētilitatis errore abdicatisq; ydo
lis manufactis: deum verum quem pre-
dictorum sanctorum predicatiōe cogno
uerunt: sequi diligenter toto corde cepe-
runt. ¶ Lectio quarta.

Vidēs autem hec maximianus impius: concite ad ꝑquirendos eos rictiouarum sue direxit impietatis ministrum. A quo exquisiti calciamenta sūt in predicta vrbe pauperum sartientes reperti. Quibus accersitis ⁊ propriis appellatis nominibus ait. Crispine et crispiniane: cuius dei cultores cuiusue religionis veneratores: vos esse fatemini: vtrum iouem aut dyanam: apollinem ve colitis: aut mercuriū: aut saturnū: Sancti vero crispinus et cris- ¶ l. v piniānus quibus fidei erat immobile supra petram solidissimum fundamentum positum: vnius seueriqȝ dei cōstantissime protestantes cultores dixerunt. Iouem aut apollinem aut etiam saturnum aut quemlibet horum. quos gentiles deos creditis errore decepti: nec colimus nec adoram⁹. His auditis maximianus furens indignatione. rictiouaro eos sub coniurationis vinculo tradidit cruciandos. ¶ Lectio sexta.

Tunc rictiouarus furore insaniens molas ad singulorum colla iubet suspendi. et hyemis tempore vel autumni in fluuio cuius vocabulum est axona: sub glacie demergi. At illi scuto diuine protecti virtutis dicebant leti domino. Super aquam refectionis educabis nos dn̄e. potens enim es dn̄e deus noster de illatis nos periculis liberare. Et sicut nos voluisti ꝑ cōfessiōe nōis tui pati: ita ad cōfusionē diaboli ⁊ eius satellitum ab hac etiā pena illesos educ. Mox oratione completa: deduxit eos angelus dn̄i sine dolore ab amne. Et famulante creatura sua deo: martyres ei⁹ nec aqua mergere nec petra premere nec frigus potuit stringere: sed potius quasi estiuis delectati caloribus: ꝓiecto molaris onere. ad alteram natantes peruenerunt ripam.

Hoc viso rictiouarus ¶ l. vij miraculo instigante diabolo: iussit vt plumbum iniectum igni liquefieret: in quo christi martyres mergere precepit. Qui etiam illesi inter caldaicas flammas orabant dicentes. Dn̄e libera nos propter nomen tuum: ne forte dicant in gentibus vbi est deus eorum. Et statim gutta plumbi feruentis in oculum rictiouari: graui illum labore crucians excecauit afflictum. Lectio octaua

Tunc videns se inimicus nichil illatis aduersus christi martyres preualuisse suppliciis: sese concite furens in ignem rictiouarus ꝑcipitauit. ⁊ ita morte pessima vitam finiuit īdignam. Hec videntes martyres deuote dn̄o preces fuderunt: vt eos de colluctatione sui certaminis ereptos ad se venire iuberet propicius. Quibus nocte eadem per reuelationem ostensum est: ꝙ illucescēte die ꝑcepturi laborum ac confessionis sue premium triumphatores incliti reciperent.

Maximianus vero au ¶ a dn̄o. l. ix dita rictiouari perditiōe. eos gladio puniri precepit. Qui īminente morte. gratiarum dn̄o actionem persoluentes. dicebant. Gratias tibi dn̄e agimus qui nos de seculo eripiens: ad te venire precipis clemētissime. His dictis amputatis capitibus preciosa in conspectu domini morte sacrati ⁊ confortati dei presidio octauo kalendas nouembris consūmauerunt martyrium felices. Quorū anime in celo ab angelis translate sūt: corpora vero a carnificibus: canibus bestiis ⁊ auibus: improbis deuoranda derelicta christo custodiente a morsu horum manserunt illesa: que et honorifice fuere sepulta. Cetera de cōi. Memoria lupi. ān. Serue bone. ℣. Posui adiutorium. Orō. Da quesumus ¶ In vigilia symonis et iude apostolorum fit missa nisi sit dominica. Ad vesperas. ā. Beati pacifici. cum ceteris. Capitulū. Ibant. ℟ Cives apo. hy⁹. Annue christe seculorum dn̄e nobis per hor. ⁊cē. Horū

solvantur. Cetera de cōi apostolorum. Orō
Concede qs omps de⁹ vt sicut aplor
tuor symonis et iude gloriosa nata
litia preuenimus: sic ad tua beneficia p
merenda. maiestatē tuā ipsi pro nobis
preueniant. Per d. Meō. faronis epi. ā. Si
milabo. V. Justū de. Orō. Da qs. Lgre in cōi.
Meō. de translatione sctē genouefe. ā. O felix
ancilla dei nos pōdere pressos exonera et fessos
mordacibus exue culpis etheris vt pateat te
supplice ianua nobis. V. Diffusa est. Oratio.
Deus qui nos hodierna die beatissi
me virginis genouefe translatiōe
tribuisti gaudere: concede ppicius. vt ei⁹
adiuuemur meritis: cuius castitatis in
struimur exēplis. Per d. In matut. de cōi
Symon canane⁹ ¶ aplor. hy⁹ vts. l. j
et iudas zelotes apostoli dñi nostri
iesu christi cū per reuelationē spirit⁹ san
cti persidē fuissent regionē ingressi: inue
nerunt ibi duos magos zaroen et arpha
xat: qui a facie sancti mathei apostoli de
ethiopia fugerant. Erat autē doctrina
eor praua: ita vt deū abrahā et deū ysaac
et deū iacob blasphemantes: deū dicerent
tenebrar. moysen dicerēt maleficū. oēs
prophetas dei a deo tenebrar missos as
sererēt. animā hominis partē dei habere
dicerent. corporis vero figmentum a deo
malefactū vt inde contrariis sibimet di
uersisqz substantiis in quib; letatur ca
ro anima contristatur. et in quibus ex
ultat anima corpus affligitur l. ij
Solem et lunā deor numero appli
cantes. aquā simul deitatē habere
dicebant. Dei autē filiū dñm nostrū ie
sū christū fantasiā fuisse. nec ver homi
nē ex vera virgine natū. nec vere tenta
tū. nec vere passū. nec vere sepultū. nec ve
re tertia die resurrexisse a mortuis affir
mabāt. Hac pdicatione polluta regio p
sidis post zaroen et arphaxat magnum
meruit inuenire doctorem. qui se diceret
spm sanctū de celo missū iuxta pmissum
dñi dicentis. Vado ad patrē meū et mit
to vobis spiritū sanctū paraclitū l. iij
Sacti itaqz apostoli iudas zelotes et
symon cananeus cū ingressi essent
persidē: occurrit eis pfectus vuaradach
dux regis babilonior. cui nomē erat xer
ses. Hic aūt contra indos qui fines psi
dis inuaserant: bellū susceperat. In co
mitatu aūt eius erāt sacrificatores et ari
oli et magi et incantatores. qui per singu
las mansiones sacrificātes demoniis da
bant responsa fallacie sue. Illa autē die
concidentes se et sanguinē suū effunden
tes: nullū penitus dare potuerunt respō
sū. Memorati igitur zaroes et arphaxat
magi facientes scelera per ciuitates et di
cētes se ex genere deor sēper a facie apo
stolor fugientes: tandiu erāt in quacū
qz ciuitate. qdiu agnoscerent aplos ad
Apostoli autē vbi ¶ uenire. l. iiij.
fuissent ingressi detegebant facta
eor. et ostendebant doctrinā eor ab inimi
co humani generis adinuentā. Erant
aūt in suanir ciuitate sexaginta tēplor
pontifices. qui solebant singulas libras
auri a rege consequi quando solis epulū
celebrabant: tēporū nouor introitu. ve
ris initio. et estatis. autūni. et hyemis. l. v
Hos igitur pontifices hac allocutio
ne magi contra aplos incitauerūt
dicentes. Venturi sunt duo hebrei deorū
oīm inimici qui dicunt deū alterū adora
re debere. At vbi hoc docuerint: vos exclu
si eritis a facultatib; vestris. et p purga
mento eritis abiecti. Alloqmini ergo po
pulū quaten⁹ mox vt vrbē istā intraue
rint teneant. Ad sacrificandū si cōsense
rint: pacē habebunt cū diis vestris: si au
tē sacrificare cōtempserint: sciatis illos
ad euersionē vestrā ingressos. et ad depre
Factū ē aūt ¶ datione et mortē. l. vj
vt postq peragrassent vniuersas
prouincias: venirent suanir ciuitatem
magnā. In quam cū fuissent ingressi et

ma vsissent apud discipulum suum eius
dem ciuitatis virum nomine sennē: ecce
circa horā primā oēs pontifices cū popu
lo inumerabili clamantes ad sennē. pro
duc ad nos inimicos deoꝝ nostroꝝ: cum
quibus si non sacrificaueris. incendemꝰ
te et domū tuam cum ipsis. ℟. vij

Interea texentur apostoli dei. et du
cuntur ad templū solis. Ingrediē
tes aūt templū: ceperunt clamare demo
nes per energuminos. Quid nobis ⁊ vo
bis apostoli dei viui: In ingressu vrō flā
Facto autē ¶ mis exurimur. ℟. viij
silentio dixerunt aplī. audite ⁊ vi
dete oēs. Et stupentibꝫ cunctis dixit sy
mō ad solis simulachrū Precipio tibi lu
dificator huius populi demon pessime.
exi de simulachro solis. ⁊ cōminue ipsū ⁊
Similiter cū hec ¶ quadrigā eiꝰ. ℟. ix
iudas ad simulachrū lune dixisset
visi sunt ab omni populo duo ethiopes
nigri. nudi. ⁊ horribili vultu egressi. con
fringentes ea: ⁊ vlulatū dire vocis emit
tentes. Erant autē gaudētes ⁊ alacres
apostoli dei gratias agētes deo. qꝛ digni
habiti sunt pro nomine dñi pati. Tunc
omnes pontifices irruētes in apostolos:
interfecerunt eos. Simul quoqꝫ passus
est sennes hospes eoꝝ. qm̄ ⁊ ipse ydolis sa
crificare contēpsit. Cē. de cōi aplōꝝ. Oratio

Deus qui nos per beatos apostolos
tuos symonē ⁊ iudā ad agnitionē
tui nōis venire tribuisti. da nobis eorū
gloriā sēpiternā. ⁊ proficiendo celebrare.
⁊ celebrando proficere. Per dn̄. Faronis. ān
Serue bone. ℣. Posui adiutoriū. Orō Da q̄s
⸤ Postea fit meōria sancte genouefe virgis. ā ⸥
Multorum dulci medicamine vulnera curās
aula dei radians domus ⁊ deitatis amica fer
curam nostri nobisqꝫ benigna faueto. ℣. Ele
git eam. Oratio vt in vesperis. Ad horas totū
de cōi apostolorum excepta oratione. Ad vespe
ras similiter. ¶ De sancto lucano martyre.
Ad vesperas. ā. Qui vult venire. cum ceteris.

Capitulum. Iste sanctus. Hymnus Deus
tuoꝝ militum. Cetera de cōi. Ad matut. In
uitat. Regem sempiternum. Hymnus Deus
tuoꝝ. āe p̄i ℣. ⁊ ℟. de cōi vnius martyris. ℟. j

Igitur cum antonius imperator ro
mani iperii apicem gubernās: sue
crudelitatis rabiem aduersus christico
las exerceret: atqꝫ per omnia loca sue iu
ridicioni subdita. vltra humanā crude
litatē eius bestialis feritas contra xp̄ia
noꝝ sanguinē deseuiret. venerabilis at
qꝫ insignis lucanus hunie finibus prosa
pia ortus regnū orientis ingrediēs. ciui
tatē pictauis aduenit. nō vllius cogēte
iperio. sed dei dispensante iudicio. ℟. ij

Quadā aūt die ingressus ecclesiā sā
cti petri aplōꝝ prīcipis. in qua ve
nerabilis ātistes dei hylarius pollebat:
factū ē vt a sctissimo ep̄o missa celebra
retur pro pplī delicto. Peracta itaqꝫ mis
sarum solennitate. gloriosus puer luca
nus diuino spiritu repletus: procidit ad
pedes sancti viri. orans ⁊ petens vt eū sa
cri baptismatis fonte perfunderet. ℟. iij.

Quod audiens beatissimus pōtifex
terre prostratus rigansqꝫ lachri
mis. solum vocat planctibus christum.
gaudens de oue perdita a faucibus pre
donis erepta: quam sciebat diuinitus in
celesti ouili iam collatam. De abstinen
tie igitur virtute qua se quotidie mace
rabat. pauca dicenda sunt. Alius enim
cibus non erat ei assiduus q̄ esus her
barum virentium. et aquam frigidam
pro potu fesso corpori tribuebat. Qua
dragesime vero diebus tantum bis in se
ptimana cibū corpori ministrabat. Su
stentabat autem eum celestis alimonie
virtus. ⁊ membra debilia diuina gratia
Erat autem in eo ¶ roborabat. ℟. iiij
dem territorio quidam homo. quē
septem nequissimi demonum spiritus:
longo iam obsessum tempore habebāt.
Qui audiens predicationem tanti viri

⁊ virtutē. precepit se āte illius presentiā deferri. Quē vidēs scūs vir dei lucanꝰ mox signo crucis armat pectus. atqꝫ demonē q̄ intus latebat ita alloquit̄ dicēs. Dic michi ipiissime demon quo nōie diceris. vel quomodo ausus es dn̄ari facture re- ¶gis celestis. L. v

Tunc demon ardo re nimio constrictꝰ dixit Balsamꝰ vocor. Audiēs hec sctūs dixit. In nōie iesu christi nazareni exi ab eo: ⁊ vade ī locū vbi nulla sit habitatio hōim: ⁊ sis ibi religatus vsqꝫ in magni iudicii diē. Qui egressus nunq̄ cōparuit. Videntes autē cuncti q̄ aderant crediderunt in dn̄m iesū christū. ⁊ baptizati sunt a sctō lucano. Interea dū sctūs vir doctrinis insisteret pietatis. ⁊ xp̄i ppl̄m ab errore cōuerteret vanitatis: eleuatis paululum oculis p̄secutores suos venire eminus conspexit A predicationibꝫ tamen nō siluit: sed salutaribꝫ ppl̄m verbis hortatꝰ est: dicens. Ecce fratres ⁊ filii carissimi. iam michi dn̄s meꝰ iesus xp̄s. laboꝝ meoꝝ retribu- ¶tor eē dignat̄. L. vi

His itaqꝫ dictis eleuauit in celū oc'los: ⁊ sctās manus inferens celo. cum lachrimis dixit. Grās tibi ago dn̄e iesu xp̄e q̄ me ad titulum dignitatis tue vocare dignatꝰ es: et beatissimoꝝ tuoꝝ martyrum qui ꝓpter nomen tuū passi sunt cōsortem efficere. Dignare ergo me dn̄e iesu xp̄e in eorū numero cōputare: ⁊ regni tui heredē fieri sēpiternū. His itaqꝫ dictis: cepit cōtra ꝑsecutores suos iter suū intrepidꝰ agere Qui videntes sctm̄ dei lucanū obuiā sibi venire. cū ira ⁊ indignatiōe taliter allocuti sunt eū dicētes. Tu ne es ille qui maleficiis tuis seducis ppl̄m vt sacratissimis diis nō imolent. et inuictissimorū principum decreta contemnant: L. vii

Sanctus lucanus respōdit. Ego maleficus nō sum: sed bn̄ficus. seruus dn̄i mei iesu christi. Ad hec respondentes ministri dixerunt. Parce tibi ⁊ sacrifica diis immortalibꝫ. Qd̄ si nō feceris ⁊ diis non sacrificaueris: diuersis te penis faciemus interimi. Tunc sāctus lucanꝰ respōdit. Quomodo possū sacrificare diis vestris qui ex ere ⁊ metallo sunt fabricati: Ad hec nequissimi milites dixerunt. Hoc est qd̄ locuti sumus q2 seductor es ⁊ deoꝝ contumax cōprobaris: quādo ⁊ vana queqꝫ loqui non cessas. L. viii.

Tunc sāctus dei lucanus respondit. Quod ego loquor neqꝫ auribus percipitis. neqꝫ mente retinere valetis. Excecauit enim vos infidelitas cordis: ⁊ principem vestrum antoniū seuissimū a quo directi estis eterna cecitas et caligo possidet tenebrarum. Milites igitur iniuriam cesaris īpatienter ferentes. apprehendentes eū vinctis manibus ceci- ¶derunt. L. ix

Cunqꝫ ab eis nimiū flagellatus admodum teneretur sanctus vir lucanus. nec terrore concutitur. nec dolore corporis supatur. sed cōfisus in dn̄o dixit. christum dei filium ⁊ corde credo. ⁊ ore laudare non cesso. Tūc vnus ex militibꝫ euaginato gladio parata iam sācta ceruice. preciosum caput abscidit. Cunqꝫ sancti viri cadauer iaceret exanime. subito facta est vox de celis ad eum dicens. Euge bone famule dei lucane. veni et accipe coronam quā preparauit tibi dn̄s iesus christus. Beatissimus vero martyr caput proprium accipiens deportauit miliarium vnum vsqꝫ in locum qui vocatur ad petram sancti lucani. Hoc autem factum ē diei hora quasi tertia. quod est tertio kalendas nouembris. R. Gloriosi. Cetera sicut de vno martyre. In vltimis vesperis sup Magnificat. ā. Hic est vere. Memoria de sancto quintino martyre. ā. Hic est vir. Si vero fuerit dies sabbati fit memoria per ān. Beatus vir. V. Posuisti domine. Oratio

Adesto dn̄e supplicationibꝫ nostris ⁊ intercessione beati quintini martyris

tui. perpetuam nobis misericordiā beni
gnus impende. Per dn. ¶ Notandum ꝙ
si festum sancti quintini die dñica euenerit de
legenda sequenti fient ix. lect. Primū ⁊ secūdū
R. erunt de cōi vnius martyris. Tertiū ⟘ Fe-
stus nobis ⟘ vt infra inuenies. Quartū ⁊ quin-
tum de cōi. Sextum ⟘ Dum in carcerē ⟘ Septi
mum ⁊ octauū de cōi. Nonum ⟘ Gloriosi. ⟘ vcs
Si autē alio die euenerit fiet vt infra. Inuit. ⟘
Regē martyꝝ. In dñica. Venite ado. ix. lc. L. j

Beatus quītinus rome senatorum
germine editus: sed amore christi
gallias ingressus tempore diocleciani et
maximiani. maximis predicationibꝫ si-
gnis ⁊ miraculis gloriose enituit. Cuiꝰ
famā rictiouarus vt audiuit: diligenter
perquiri. inuentum comprehendi. cathe-
nis astringi. carceriqꝫ mancipari prece-
pit. ⟘ In dñica. Lectio scda. et sic consequenter

Sequenti autē die rictiouarus sedens
pro tribunali: beatum qntinum sibi pre
sētari precepit. Cui dixit. Quod tibi no
men est? Cui beatus qntinus. Christia-
no nomine censeor. qr christianus sū. pro
prie tamen quintinus vocor. Cui rictio
uarus. Ex qua progenie? Beatus quin
tinus respondit. Ciuis romanus sū: filiꝰ
Tūc rictio- ¶ vero zenonis senatoris
uarus dixit. Quid est ꝙ persona tā no-
bilis ⁊ tāti viri filius tā supersticiosis re
ligionibus te tradideris: vt colas eum q̄
ab hominibus est crucifixus. Cui beatꝰ
quintinus respondit. Summa ingenui
tas est factorem celi et terre colere. eiusqꝫ
deuotissime obsequi mandatis. R. Fe
stus nobis est hodie dies beati quintini sangui
ne consecratus. Quem dñs iesus christus ī glo
ria cum triumpho martyrii suscepit. V. Vene-
randa semper est huius diei festiuitas quo tā
tus martyr ad celos migrauit. Quem. L. ij

Tunc ait rictiouarus. Quintine re-
cede ab hac stulticia qua teneris: ⁊
sacrifica diis. Cui beatus quintinus.
Diis tuis nunq̄ sacrificabo: quos con-
stat esse demonia. Tūc rictiouarus. Ni
si nunc accesseris ⁊ diis nostris sacrifica
ueris: per deos deasqꝫ iuro: diuersis cruci
atibꝫ te vsqꝫ ad mortem torquebo. Cui
beatus quintinus. Certissime scias q̄a
quod iubes non faciam. qd minaris nō
Tunc rictiouarus īmani fu ¶ timeo
rore commotus iussit eum extensum a
quaternionibus cedi. Qui eleuatis ad
celum oculis dixit. Dñe deus meus gra
tias tibi ago. quia propter nomē tuum
hec patior. Quo orante: de celo facta est
vox dicens. Quintine constans esto. et
Facta au- ¶ viriliť age: ego assū tibi.
tem hac voce qui eum cedebant in terrā
corruentes: clamauerunt. Dñe noster
rictiouare adiuua nos. quia torquemur
⁊ cremamur ignibus. Tunc rictiouarꝰ
truculentiori ira cōmotus dixit. Eucite
eum a facie mea: et in ima carceris ob-
scuritate retrudite. Beatus vero quin-
tinus carceris obscuritate inclusus. hu-
mano penitus destitutus solatio: angeli
co meruit consolari alloquio. Cuius cō
ductu ad locum vrbis medium concur-
rentibus vndiqꝫ populis peruenit: ⁊ pre
dicatione compēdiose perorata credide-
rūt in dñm iesum christum ferme sexcē-
ti viri. R. Dum in carcerem duceretur san
ctus quintinus psallebat dicens cogitauerūt
aduersum me deus ne derelinquas me. Ne for
te exaltentur. Vꝰ. Custodi me domine de ma-
nu peccatoris et ab hominibus iniquis eripe
me. Ne forte exaltentur. ¶ Lectio tertia.

Iterum rictiouarus videns cōstan
tiam beati quintini exardens fu-
rore: iussit sanctum virum trocleis in
tantum torqueri: vt membra eius a su-
is iuncturis soluerentur. resticulis fer-
reis insuper eum cedi. et oleum candens
et picem atqꝫ feruentissimum adipem
dorso eius iussit infundi. et ad satian-
dam sitis sue insanissimam rabiem ap-
plicari etiam faces ardentes iussit.

Qui beatus quintinus ait Cognosce qm̄ omnia ista non doloris tedium: sed refrigerium michi prestant. Tunc rictiouarus seuissimo animo dixit. Afferte adhuc etiam calcem et acetum et synapim. ꝛ īfundatur in os eius: vt vel sic tacendo non amplius plebi huic suis suasoriis verbis valeat illudere. Beatus vero quintinus ad dn̄m verba psalmi conuertit dicens. Quam dulcia faucibus meis eloquia tua dn̄e super mel et ¶ fauū ori meo

Post hec vero ponderosis cathenis collo. ceterisqꝫ membris colligatus: quintinus ad augustam viromandorum portam ducitur. Ubi iussu presidis duobꝫ verubus ferreis a ceruice vsqꝫ ad crura trāsfigitur. Aliis quoqꝫ decem clauis ferreis inter vngulas et carnem confoditur. et ad vltimum gladio percussus occubuit. Cuius sācta anima in similitudinem niuee columbe de collo eius exeuntis: liberrimo volatu visa est celum penetrare. Corpus vero eiꝰ ab ipio preside ī fluuio somone ē subplūbatum. post annos fere quinquagintaquinqꝫ cuidam matrone eusebie nomine ab angelo reuelatur. ꝛ ab eadem īcorruptū reperitur. ℟. Gloriosi dn̄e testis tui quintini dignos memoria triumphos venerātes tue largitati immensos preconiorum iubilos reddimus. De quo accepit vt vinceret qui non distulit pro tui nominis amore tormentis occumbere. ℣. Fulget ideo sicut sol in celo amplectēs immortalitatem cum christo. De quo. Gloria patri. Qui non. Si fuerit dominica p̄s. Te deum. ℣. Posuisti dn̄e. Laudes et cetera sicut de vno martyre. tres lectiones vel nouem. Oratio. Adesto. Missa de vigilia quocūqꝫ die euenerit. Et dicitur nonam ante prandium nisi sit dominica. Nec dicuntur vespere beate marie post nonam ¶ In vigilia omnium sanctorum. ¶ Ad vesperas. ān.

Corpora sanctorum in pace sepulta sunt et viuent nomina eorum ineternum. psalmi de feria. ān. In circuitu tuo dn̄e lumē est quod nunq̄ deficiet vbi constituisti lucidissimas mansiones ibi requiescunt sanctorum anime. ān. Fulgebunt iusti ꝛ tanq̄ scintille in arundineto discurrent iudicabunt nationes et regnabunt ineternum. ā. Sanctum et verum lumen ꝛ admirabile ministrans lucem his qui permanserunt in agone certaminis recipient ab ipso splendorem sempiternum in quo assidue felices letātur. ā. Dic nobis quando hec erunt dn̄e et quod signum aduentus tui videte ne quis vos seducat vllomodo audituri enim estis prelia videte ne turbemini in patientia enim vestra possidebitis animas vestras. ¶ Capitulum.

Sancti et iusti in domino gaudete. Vos elegit deus in hereditatem sibi Deo gratias. ℟. Concede nobis. vltimum de matutinis. ¶ Hymnus.

Iesu saluator seculi redemptis ope subueni et pia dei genitrix salutē

posce miseris. Cetus omnes ãgelici patriarcharum cunei ⁊ prophetarum merita nobis precentur veniam. Baptista christi preuius ⁊ clauiger ethereus cũ ceteris apostolis nos soluãt nexu criminis. Chorus sacratus martyrum confessio sacerdotum et virginalis castitas nos a peccatis abluant. Electorum suffragia omnesqꝫ ciues celici annuant votis supplicum ⁊ vite poscant premium. Laus honor virtus gloria deo patri ⁊ filio sancto simul paraclito in sempiterna secula. Amen. ℣. Letamini. ã. Beati estis sancti dei omnes qui meruistis consortes fieri celestium virtutum ⁊ perfrui claritatis gloria ideoqꝫ precamur vt memores nostri intercedere dignemini pro nobis ad dñm deũ nrm̃. ps. Mag. Orõ.

Erudi q̃s dñe populũ tuũ spiritalibus instrumentis. ⁊ quorũ prestas solennia preuenire: fac eoꝝ consideratione deuotũ. ⁊ defensione securũ. Per dñm. Ad complet. ãn. Sancti dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniũqꝫ salute. ps. Cũ inuocarem. cum ceteris. hymn⁹. Te lucis. Cpm. Tu in nobis. ℣. Custodi nos. ã. Omnes sãcti dei oramus intercedite pro nobis. ps. Nunc dimittis. Ante Dñs vobiscũ. ℟⁹. Exultabunt sancti in gloria. Letabuntur in cubilibus suis. Oratio

Omniũ sanctoꝝ tuoꝝ q̃s dñe intercessione placatus: et veniam nobis delictorum tribue. ⁊ remedia sempiterna cõcede. Per dñm. Ad matut. Inuitat. Adoremus saluatoris venerantes gratiam. Qui perennem sanctis suis largitus est coronam. ps. Venite. hy⁹. Jesu saluator. vt supra. In primo noct. ã. Adesto deus vnus omnipotens pater et filius et spiritus sanctus. ps. Dñe dñs noster. ã. Beata progenies vnde christus natus est ꝙ gloriosa virgo que celi regem genuit. ps. Fundamenta. ãn. Laudemus dñm quẽ laudant angeli quem cherubin et seraphin sãctus sanctus sanctus proclamant. ps. Benedic. i⁹. die sabbati. ℟⁹. Letamini. Primã lect. legit maior de choro excepto illo qui facit officium. et consequenter alii descendendo l. j

Sermo Rabani.

Legimus in ecclesiasticis hystoriis ꝙ sanctus bonifacius q̃ quartus a beato gregorio vrbis rome episcopatũ tenebat: suis precibus a foca cesare ĩpetrauerit donari ecclesie christi templum rome quod ab antiquis pantheon antea vocabatur. qr hoc quasi simulachrum oim̄ videretur esse deoꝝ. In quo eliminata om̄i spurcicia diaboli. fecit ecclesiam sancte dei genitricis marie: atqꝫ oium martyrũ christi. vt exclusa multitudĩe demonum multitudo ibi sanctorum in memoriam haberetur. ⁊ plebs vniuersa in capite kalendarum nouembrium: sicut in die natalis dñi ad ecclesiam conuenirent. ibiqꝫ missaꝝ solennitate a presule sedis apostolice celebrata: om̄ibusqꝫ rite perfectis vnusquisqꝫ in sua cum gaudio remearet. Ex hac ergo consuetudine sancte romane ecclesie crescente sancta religione christiana decretum ẽ: vt in ecclesiis dei que per orbem terrarũ longe lateqꝫ construuntur: honor ⁊ memoria oim̄ sanctorum in die qua prediximus haberetur: vt quicquid humana fragilitas ꝑ ignorantiam vel negligentiam: seu per occupationem rei secularis in solennitatibꝫ sãctorum minus plene peregisset: in hac sctã obseruatione plene solueretur. quatinus eorum patrociniis protecti. ad superna polorum gaudia peruenire valeamus. Igitur omnipotẽtem deum in primis laudare nos condecet: qui singulos condidit sanctos. per quem facta sunt. ⁊ subsistunt omnia. Cuius maiestas nec incipit nec desinit per secula. Vnde merito alpha ⁊ ω. principiũ ⁊ finis dicit. Et de quo per sapientẽ dictũ est Ois sapientia a dño deo est. ⁊ cũ illo fuit sẽper. et est

ante euum. ℟. Benedicat nos deus deus no
ster benedicat nos deus. Et metuant eum om
nes fines terre. ℣. Deus misereatur nostri ⁊ be
nedicat nos deus. Et. Jube dō. Beate marie
virginis filius sit nobis adiutor et propicius.
Amen. Nec mutantur alie benedictiones l. ij

Beata quoqȝ dei genitrix ⁊ sēper vir
go maria tēplum dñi. sacrarium
spūs sancti. virgo ante partū. virgo in
partu. ⁊ virgo post partū: presentis solē-
nitatis diei cū suis virginibȝ expers nul
lomodo credenda est. Que dei populum
faciendo monebat spernere perituri lu-
xus seculi. ac lenocinia mortalis nature
declinare. carnis pudiciciā cum virgini
tatis honore intra cordis hospicia obser
uare. eamqȝ oīm virtutū reginam. fru-
ctu salutis perpetue sociam esse angelo
rū suis affirmabat exemplis: ita vt innu
merabilis vtriusqȝ sexus multitudo ei⁹
sequerentur vestigia. ⁊ relictis nuptiaꝝ
copulationibus. spretaqȝ liberoꝝ propa
gine. sponso qui in celis est perenni men
te: actu: habitu: ⁊ gestu applicare malue-
rint. Orationibus instātes. ieiuniis ad-
herentes. vigilias sacras adamātes. ele-
mosinas affectantes. pauperes recrean-
tes. nudos vestientes. infirmos visitan-
tes. in tribulatione gaudentes. in verbis
calumnie vel contumelie patientes. in
augmento sue professionis humiles. in
damno rerum temporalium deo grati-
as agentes. ℟. Felix nanqȝ es sacra virgo
maria et omni laude dignissima. Quia ex te
ortus ē sol iusticie christus deus noster. ℣. Ora
pro populo interueni pro clero intercede pro de
uoto feminco sexu sentiant omnes tuum leua
men quicunqȝ celebrant tuam solennitatem.

Omnipotentem igitur ¶ Quia. l. iij
dñm fratres laudemus et glorifi
cemus. qui superna regna celorum spiri
tibus angelicis ad laudem ⁊ gloriam at
qȝ honorem sui nominis ac maiestatis
imperpetuum miro ordine collocauit.

De quibȝ loqui plura pertimescimus.
quia soli deo scire est. quomodo vel quē-
modum eoꝝ nobis inuisibilis absqȝ cō-
tagione seu diminutione in sua sola pu
ritate consistat natura. Sed tamen no
uem esse angelorum ordines ad dei iudi
cia ac mysteria complenda: testante sa-
cro eloquio cognouimus. Quoꝝ princi
patus atqȝ potestates subtiliter ac mi-
rabiliter dei omnipotentis nutu distin-
guntur. Alii ex illis ad nos in mundum
missi. futura predicando perueniūt. Alii
ad hoc sunt constituti: vt per eos signa ⁊
miracula frequentius fiant. Alii subie-
ctis angelorū spiritibus presunt: eisqȝ ad
explenda diuina mysteria disponendo
principantur. Alii mira potentia cete-
ris preeminent: pro eo ꝙ eis ad obedien-
dū alia angeloꝝ agmina subiecta sunt.
Alii tāta diuinitatis gratia repleti sūt:
vt in eis dñs sedeat. ⁊ per eos sua iudicia
decernat. Alii tanto prouectioris scientie
pleni sunt: ꝙto claritatem dei vicinius
contemplantur. Alia vero ita deo cōiun
cta sunt angelorum agmina: vt inter
hec et deum nulli alii intersint. ℟. Te
sanctum dominum in excelsis laudant oīes
angeli dicentes. Te decet laus ⁊ honor domīe.
℣⁹. Cherubin quoqȝ ac seraphin sanctus pro-
clamant ⁊ omnis celicus ordo dicentes. Te de
cet laus. Gloria patri et filio. Et honor domīe
Jn secundo nocturno. ān. Perpetuis nos domi
ne sancti iohannis baptiste tuere presidiis et
ꝙto fragiliores sumus tanto magis necessa-
riis attolle suffragiis. ps. Bonum est confi
teri. feria sexta. ā. Vos qui secuti estis me sede
bitis super sedes iudicantes duodecim tribus
israel dixit dominus. ps. Benedicam dñm.
feria secunda. ān. O veneranda martyrum
gloriosa certamina qui in suis corporibus pro
christo immania pertulerunt tormenta ⁊ ideo
percipere meruerunt immarcessibilem eterne
glorie coronam. ps. Deus venerunt gētes
feria quinta. ℣. Exultent iusti. l. iiij

NUnc vero reuertamur ad eos: quos vnda baptismatis et effusio sanguinis christi. ab errore paterni delicti. a squalore vetuste gentilitatis. in nouo testamēto per gratiā spiritus sancti abluendo purgauit. Quorū oculi beati: qui dnm christum in carne venientem videre meruerunt. Cuius tā preclare visionis iohannes baptista. qui eodem angelo quo christus denunciante conceptus est: in exordio predicationis atqz baptismatis primatum tenebat. Qui iesū peccata mundi tollentem videndo agnouit et digito demonstrauit. quo inter natos mulierum nō surrexit maior: christo attestante. Qui merito precursor dnī. pro iudicis. propheta altissimi nuncupatur: qz nondum editus christum mundo venturum prophetauit. et ad redemptionem aiarum ad inferos descendentem gloriosa pcucurrit passione. Hunc ergo sequitur electio prophetarum. cum quibus locutus est deus. et ostendit illis vt ea que ventura erant secreta sua: quasi presentia spiritu sancto illuminati agnoscere. atqz enunciare potuerunt. ℟. Inter natos mulierum non surrexit maior iohāne baptista. Qui viam dño preparauit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohānes. Qui

HUic athlete dei electo concor- ¶ l. v dat duodenus apostolorū numerus. quos a primis miraculorum virtutibus ad componendum noue fidei fundamentum. erigendumqz adhuc tenere statū ecclesie. diuina prouidentia ex omnibus quos capiebat mundus elegit: vt in oēm terram sonus eorum predicationis exiret: et in fines orbis terre eorum procederēt verba. Qui vere vinee id est christo tanqz palmites adherentes. quorum fructus sempiternus permanens non marcessit. quibus ipse dns locutus est dicens. Vos estis lux mundi. Et iam non dicam vos seruos: quia seruus nescit qd faciat dns eius. Vos autem dixi amicos quia quecunqz audiui a patre meo: nota feci vobis. Et quodcunqz ligare voluissent super terram: ligatum esset et in celis. Et quodcunqz soluerent super terram: solutum esset et in celis. Et in fine duodecim tribus israel. id est vniuersū mundum iudicaturos esse promisit. ℟. Ciues apostolorum et domestici dei aduenerūt hodie. Portantes facem et illuminantes patriam dare pacem gentibus et liberare populum dnī. ℣. Audite preces supplicum vite eterne poscentes premia qui ferentes in dextris manipulos iusticie quiqz gaudētes aduenistis hodie. Portantes. ¶ l. vi

HIs subiectum est triumphale martyrum nomē qui per diuersa tormentorum genera. christi passionem non lacescentibus precordiorum mentibus imitabantur. Alii ferro perempti. alii flammis exusti. alii flagellis verberati. Alii vectibus perforati. alii crucis patibulo. alii pelagi periculo. alii viui excoriati. alii vinculis mācipati. alii linguis priuati. Alii lapidibz obruti. alii frigore afflicti. alii fame cruciati. alii vero truncatis manibus siue ceteris membris cesis. spectaculum contumelie in populis nudi propter nomen domini portantes. De quibus apostolus mente compūctus ingemiscens ait. Sancti ludibria et verbera experti insuper et vincula et carceres. lapidati sunt. secti sunt. tentati sunt. in occisione gladii mortui sunt. Circuierunt in melotis: in pellibus caprinis. Egentes angustiati. afflicti. quibus dignus nō erat mundus. ℟. O constantia martyrum laudabilis o caritas inextinguibilis o patiētia inuincibilis que licet inter pressuras persequentium visa sit despicabilis. Inuenietur in laudem et gloriam et honorem. In tempore retributionis. ℣. Nobis ergo petimus piis subueniant meritis honorificati a patre qui est in celis. Inuenietur in laudem. Gloria patri. In

tempore. In tertio noct. añ. Sint lumbi vestri precincti ⁊ lucerne ardentes in manibꝫ vestris ⁊ vos similes hominibus expectantibus dñm suũ quando reuertatur a nuptiis. ps Quã dilecta. feria sexta. ã. In celis gaudent virgines ⁊ cantant canticũ nouum ante dei thronũ q̃a notũ fecit dñs salutare suũ. ps. Eructauit. ã Omnes sancti quanta passi sunt tormenta vt securi peruenirent ad palmam martyrii. ps. Omnes gentes. feria. iiij. ℣. Justi autẽ. l. viij.

Christi vero sacerdotibus atqꝫ doctoribus siue confessoribus huius festiuitatem diei non ignotã esse credim⁹ qui corda fidelium spiritaliter quasi ymbribus irrigant celestibus: vt feliciter ꝓferre imarcessibilẽ bonoꝝ operũ possint fructum. Qui talenta sibi credita nõ solum reddere. verumetiã cum vsura sine fraude ãpliare curauerunt. Quia bonũ quod per gratiã spiritus sancti intelligẽdo didicere: non sibimet tantũmodo ꝓfuturum: sed ⁊ aliis subiectoꝝ mentibꝫ: secundũ apl̃i preceptum arguẽdo. obsecrãdo. increpando. curãqꝫ faciendo inserere nitebantur. Et licet persecutoꝝ nõ senserint gladium: tamẽ per vite meritum deo digni martyrio nõ priuantur. Quia martyrium nõ solum sanguinis effusione: sed abstinentia peccatoꝝ. ⁊ exercitatione dei preceptoꝝ perficitur. Hinc ⁊ anachoritaꝝ singulare ꝓpositum huius diei solennitate nõ separatum esse cõfidim⁹: q̃ per singula heremi loca in speluncis ⁊ exiguis cellaꝝ tuguriis: modico cõtenti pabulo demorabãtur. Alii bestiis sociati. alii auibus subministrati. ciborum spernentes delicias. luxus seculi calcantes laudem tẽporalem non amantes. visus hõim fugientes. angeloꝝ assueti loquelis: plurimis virtutũ effulsere signis. Nos igitur fratres carissimi tantoꝝ patrocinia intercessoꝝ de quibus locuti sumus tota mentis intentione q̃ramus: vt per tẽporalia festa q̃ gerimus. eorum meritis intercedentibus ad eterna venire valeamus. Transeunt cuncta q̃ temporaliter festiua celebrantur. Curate q̃ his eoꝝ interestis solennitatibus: ne ab eterna solẽnitate separemini. Quid enĩ prodest interesse festis hõim: si deesse contingat festis angeloꝝ. Nolite ergo pẽsare in vobis temporalia q̃ possidetis: sed considerate quid estis. Ecce mundus q̃ diligitur fugit. Sancti isti quoꝝ hodie mentionem facimus. florẽtem mundũ despectu calcauerunt. Tunc enim erat vita longa. salus continua. opulẽtia in rebus. fecunditas in propagine. tranq̃llitas in diuturna pace. Et tamen cum in semetipso floreret mundus: ipse iã in eorum cordibus aruerat. Ecce iã in seipso aruit mundus: ⁊ adhuc in cordibus nr̃is florescit. Vbiqꝫ luct⁹. vbiqꝫ desolatio. vndiqꝫ ꝑcutimur. vndiqꝫ amaritudinibus replemur. et tamen ceca mente carnalis concupiscẽtie ipsas eius amaritudines amamus. Fugientem sequimur. cũ ipso labimur quem cadentem tenemus. Aliquando nos mundus retraxit a deo: nũc tantis plagis plenus est: vt nos mittat ad deum. Pensate ergo q꞉ nulla sũt que tẽporaliter currunt. Finis enim tẽporalium ostendit. q꞉ nichil fuit quod transire potest. Casus reꝝ indicat: q꞉ res trãsiens. ⁊ tunc prope nichil fuit: cũ stare videretur. ℟. Sint lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dñm suum quãdo reuertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et vos similes.

Lectio octaua.

Interrogatus dñs noster a discipulis de consũmatione scl̃i: inter multa q̃ locutus est. hoc quoqꝫ dixit. Tũc simile estimabitur regnũ celoꝝ decẽ virginibus: q̃ acceperunt lãpades suas: ⁊ venerunt obuiã sponso. Quinqꝫ ex eis erant fatue: ⁊ quinqꝫ prudentes. Videtur itaqꝫ

michi quinqꝫ virgines: significare quicqꝫ
pertitā continentiā a carnis illecebris.
Cōtinendus est enī animi appetit⁹ a vo
luptate oculoꝝ. a voluptate auriū. a vo
luptate olfaciendi. gustandi. ⁊ tangendi
Sed ista cōtinentia quandoqꝫ corā deo
fit: vt illi placeatur interiore gaudio cō-
scientie. quādoqꝫ vero corā hominibus tātū
vt gloria humana capiat. Quinqꝫ igit
dicuntur sapientes: ⁊ quinqꝫ fatue. vtre-
qꝫ tamen virgines: q2 in vtrisqꝫ continē
tia est. quis vt dictum est diuerso fomi-
te gaudeat. Lampades aūt sūt que mani
bus portantur. opera sunt que scdm istā
continentiā fiunt. Tu autē. ℟. Audiui
vocem de celo venientē venite omnes virgines
sapientissime. Oleū recondite in vasis vestris
dū sponsus aduenerit. ℣. Media nocte clamor
factus est ecce sponsus venit. Oleū. Ultimam
lect. legit ille qui facit officiū. Sermo beati le-
¶ onis pape. l.ix.

Hodie dilectissimi
omnium sanctorum sub vna solenni-
tatis leticia celebramus festiuita
tē. quoꝝ societate celū exultat. quoꝝ pa
trociniis terra letatur. quoꝝ triūphis ec
clesia sancta coronatur. quorū confessio
quāto in passione fuit fortior: tanto est cla
rior in honore. Quia dū creuit pugna:
creuit ⁊ pugnantiū gloria. Unde vere be
ata mater ecclesia: quā sic honor diuine
dignationis illuminat: quā sic vincētiū
gloriosus martyꝝ sanguis exornat: quā
inuiolate confessionis cādida induit vir
ginitas: floribus eius nec rose nec lilia
desunt: Certent nunc carissimi. singuli
vtriusqꝫ honoris amplissimas accipere
dignitatum coronas. vel de virginitate
candidas: vel de passione purpureas. In
celestibus enī castris. pax ⁊ acies habent
flores suos: quibꝫ milites christi coronā-
tur. Dei autem misericordia ita voluit
vt in hac breui ⁊ exigua vita: agones es-
sent ⁊ labores. in illa que eterna est: coro
na ⁊ premia meritorū. Ut labores quidē
cito finirentur: meritoꝝ vero premia si-
ne fine durarent. De rege autē qui hoꝝ
medius presidet: dicere nulla vox suffice-
ret. Effugit enī oēm sermonē atqꝫ oēm
sensū. humaneqꝫ mentis excedit decus il
lud. Illa pulchritudo. illa virtus. illa glo
ria. illa magnificentia. illa maiestas. Ul
tra enim oīum sanctoꝝ gloriā: est ipsius
inestimabilē adipisci conspectū. et splen-
dore maiestatis eius irradiari. Si enim
quotidie oporteret nos tormenta perfer
re: si ipsam gehennā paruo tempore tole
rare: vt christū videre possemus ī gloria
venientem: ⁊ sanctoꝝ eius numero soci-
ari: nonne erat dignum pati omne quod
triste est: vt tanti boni tāteqꝫ glorie par
ticipes haberemur: Que erit illa fratres
carissimi iustorum gloria quam grādis
sanctorum leticia: cū vnaqueqꝫ facies
fulgebit vt sol: cum ordinibus distinctis
populum suū dn̄s in regno patris sui ce
perit recensere: et meritis atqꝫ operibus
singulorum premia promissa restituere
pro terrenis celestia. pro tēporalibꝫ sem-
piterna. pro modicis magna prestare. ad
ducere sanctos in visionem paterne glo
rie. ⁊ facere in celestibus consedere: vt sit
deus omnia in oībus. atqꝫ amatoribus
suis īmortalitatē largiri: ad quā eos sā-
guinis sui viuificatione reparauit de-
nuo ad paradisū reducere. ⁊ regna celoꝝ
fide ⁊ veritate sue pollicitatiōis aperire:
Hec igitur hereant firmiter sensibꝫ no-
stris. hec intelligantur plena fide. hec to-
to corde diligantur. hec indesinētiū ope-
rum magnanimitate acquirantur: vt
horum consideratione cū his quoꝝ festa
recolimus. perenniter viuere valeam⁹.
℟. Concede nobis dn̄e quesumus veniā deli-
ctoꝝ et intercedentibus sanctis quorum hodie
solennia celebramus. Talem nobis tribue de
uotionem vt ad eorum peruenire mereamur
societatem. ℣. Adiuuent nos eoꝝ merita quos
propria impediūt scelera excuset intercessio ac-

culpat quos actio ꝛ qui eis tribuisti celestis palmam triumphi nobis veniā non deneges peccati. Talē. Gloria. Ut ad. ps. Te deū. V. sac. Exultabunt sancti in gloria. In laudibus. ān. Angeli archāgeli throni ꝛ dn̄atiōes principat⁹ et potestates virtutes celoꝝ laudate dn̄m de celis all'a. ān. Vos amici mei estis si feceritis que precipio vobis dicit dn̄s. ā. Sanguis sanctoꝝ martyrum pro christo effusus est in terra ideo adepti sunt munera sempiterna ā. Sacerdotes dei benedicite dn̄m serui domini hymnum dicite deo ineternum. ā. Tūc surrexerunt omnes virgines ille ꝛ ornauerunt lāpades suas. ¶ Et non dicuntur he āe ad horas sed alie vt infra. Cpm Sancti per fidem vicerunt regna. operati sunt iusticiam. adepti sunt repromissiones in christo iesu dn̄o nostro. Deo grās. Hy⁹.

Christe redemptor oīm conserua tuos famulos beate sēper virginis placatus sanctis precibus. Beata quoqꝫ agmina celestiū spirituū preterita presentia futura mala pellite. Vates eterni iudicis apostoliqꝫ dn̄i suppliciter exposcimus saluari vestris precibus. Martyres dei incliti confessoresqꝫ lucidi vestris orationibus nos ferte in celestibus. Chorus sacratus virginū monachorūqꝫ oīm simul cū sanctis omnibus consortes christi facite. Gentē auferte perfidam credentiū de finibus vt christo laudes debitas persoluamus alacriter. Gloria patri ingenito eiusqꝫ vnigenito vna cū sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. V. Justorum anime in manu dei sunt. Et non tanget illos tormentū malicie. ā. Laudem dicite deo nostro omnes sancti eius ꝛ qui timetis deum pusilli ꝛ magni qm̄ regnabit dn̄s deus noster omnipotens gaudeamus ꝛ exultemus ꝛ demus gloriā ei. ps. Bn̄d. Oro Omps sēpiterne deus: q̄ nos oīm sanctoꝝ merita sub vna tribuisti celebritate venerari. q̄s: vt desideratā nobis tue propiciationis abūdantiā. multiplicatis intercessorib3 largiaris. Per dn̄. ¶ Ad primā. ān. Sancti dei omnes qui estis consortes supernorum ciuium intercedite pro nobis. ps. Deus in nōie. ¶ cū cet. Ante ¶ Dn̄s vobiscū. V. Exultabunt sancti in gloria. Oro Omniū sanctoꝝ tuoꝝ q̄s dn̄e intercessione placat⁹ ꝛ veniā nobis delictoꝝ tribue. ꝛ remedia sēpiterna concede. Per dn̄. ¶ Cetera vt solitum est. Ad proces. R. ¶ Concede ¶ Ad tertiā. ā. Sancti dei omnes intercedere dignemini p nostra oīmqꝫ salute. Cpm Sancti et iusti in dn̄o gaudete. vos elegit de⁹ in hereditatē sibi. Deo gratias. R. Letamini in dn̄o ꝛ exultate iusti alleluya alleluya. V. Et gloriamini omnes recti corde alleluya alleluya. Gloria patri. V. Exultent iusti. Oro Omps. ¶ Ad vi. ān. Omnes sancti dei oramus intercedite pro nobis Cpm Reddet deus mercedem laboꝝ sanctorū suoꝝ. ꝛ deducet illos in via mirabili. Deo gratias. R. Exultent iusti in cōspectu dei alleluya alleluya. V. Delectentur in leticia alleluya alleluya. Gloria patri. V⁹. Justi autem ip̄erpetuū. ꝛcē. Oro vt s. ¶ Ad nonā. ān Exultabunt sancti in gloria letabuntur in cubilib3 suis. Cpm Sanctorum sicut aquile iuuentus renouabitur. et florebunt sicut lilium in ciuitate domini. Deo gratias. R. Justi autem ip̄erpetuū viuent alleluya all'a. V. Et apud dn̄m ē merces eorum alleluya alleluya. Gloria patri. V⁹. Justoꝝ aīe in manu dei sunt. Et nō tāget illos tormentū malicie. oro vt s. In vis̄ super ps. ān In consilio iustorum ꝛ congregatione magna opera dn̄i. ps. Confitebor. de die dn̄ica. ā. Preciosa in conspectu dn̄i mors sanctorum eius. ps. Credidi. ā. Euntes ibant et flebant mittentes semina sua. ps. In conuertē do dn̄s. ān. Justi confitebuntur nomini tuo et habitabunt recti cū vultu tuo. ps. Eripe me ā. In sanctis eius laudate deum. ps. Laudate dn̄m in sanctis eius. Cpm Sancti ꝛ iusti. Hymnus Jesu saluator seculi. V. Leta-

mini. ān. Beati eritis cum vos oderint homines et cum separaverint vos ⁊ exprobraverint et eiecerint nomen vestrum tanq̄ malum propter filium hominis gaudete et exultate ecce enim merces vestra multa ē in celis. ps. Mag Oratio. Omps. Vts. Finitis vesperis statim fit processio ad altaria ubiqꝫ more suo. Postea incipiuntur vespere mortuorum. ān Placebo dño in regione vivorū. ps. Dilexi. ān. Heu me quia incolatus meus prolongatus est. ps. Ad dñm. ān. Dominus custodit te ab omni malo custodiat animā tuam dñs. ps. Levavi. ān. Si iniquitates observaveris domine domine quis sustinebit. ps. De profundis. ā. Opera manuum tuarum domine ne despicias. ps. Confitebor. ān. Qui lazarū resuscitasti a monumento fetidum tu eis dñe dona requiem ⁊ locum indulgentie. ps. Mag. Pater noster. Et ne nos. In memoria eterna erunt iusti. Ab auditione mala non timebūt. A porta inferi. Erue dñe animas eorum. Credo videre bona dñi. In terra viventium. ps. Lauda aīa mea. totus ps. Requiem eternā. Requiescant in pace. Amen. Dñe exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat. Dñs vobiscum. Et cū spiritu tuo. Oratio

Fidelium deus omniū conditor et redemptor. animabus famulorum famularumqꝫ tuarū remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam quam semper optaverūt piis supplicationibus cōsequantur. Qui vivis. Que dicitur sola. Completorium ut supra in vigilia. Nota q̄ festum oīm sanctorum nō habet oct. In cōmemoratione defunctorum. ā. Dirige dñe deus meus in conspectu tuo viam meam. ps. Verba. ān. Convertere dñe ⁊ eripe aīam meam qm̄ non est in morte qui memor sit tui. ps. Domine ne in furore. i9. ān. Nequando rapiat ut leo aīam meam dum non est qui redimat neqꝫ qui salvū faciat. ps. Domine deus. V. A porta inferi. Erue dñe aīas eorum. Pater noster. Et ne nos. Non dicitur. Iube dōne. nec in fine. Tu autem. l. j

Parce michi dñe: nichil enim sunt dies mei. Quid est homo quia magnificas eum: aut quid apponis erga eū cor tuum: Visitas eum diluculo: et subito probas illum. Usquequo non parcis michi nec dimittis me: ut glutiam salivam meam: Peccavi. Quid faciam tibi: O custos hominū quare posuisti me contrarium tibi: ⁊ factus sum michimet ipsi gravis: Cur non tollis peccatū meum: ⁊ quare nō aufers iniquitatem meam: Ecce nunc in pulvere dormio: et si mane me quesieris nō subsistā. R. Qui lazarum resuscitasti a monumento fetidum. Tu eis dñe dona requiem et locum indulgentie. V. Qui venturus es iudicare vivos et mortuos ⁊ seculum per ignem. Tu eis. l. ij

Tedet animam meam vite mee: dimittam adversum me eloquium meum. Loquar in amaritudine anime mee. dicam deo: noli me condemnare. Indica michi: cur me ita iudices. Nūquid bonum tibi videtur si calūnieris ⁊ opprimas me. opus manuum tuarum: ⁊ consilium impiorum adiuves: Nunq̄d oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo ⁊ tu videbis: Nunquid sicut dies homīs dies tui: ⁊ anni tui sicut humana sūt tēpora: ut queras iniquitatem meam: et peccatum meum scruteris: Et scias q̄a nichil impium fecerim: cum sit nemo q̄ de manu tua possit eruere. R. Credo q̄ redemptor meus vivit ⁊ in novissimo die de terra surrecturus sum. Et in carne mea videbo deum salvatorem meum. V9. Quem visurus sum egoipse ⁊ non alius ⁊ oculi mei cōspecturi sūt. Et in. l. iij

Manus tue dñe fecerunt me. et plasmaverunt me: totū ī circuitu. ⁊ sic repēte precipitas me Memēto queso q̄ sicut lutū feceris me: ⁊ in pulverem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me: ⁊ sicut caseū me coagulasti: Pelle et carnibus vestisti me. ossibus et nervis compegisti me. Vitam

et misericordiam tribuisti michi. et vi-
sitatio tua: custodiuit spiritum meum.
R. Heu michi dñe quia peccaui nimis in vita
mea quid faciam miser vbi fugiam nisi ad te
deus meus miserere mei. Dum veneris in no
uissimo die. V. Anima mea turbata est valde
sed tu dñe succurre ei. Dum veneris. In secun
do noct. a. In loco pascue ibi me collocauit. ps.
Dñs regit. a. Delicta iuuẽtutis mee et igno-
rantias meas ne memineris domie. ps. Ad te
dñe. a. Credo videre bona domini in terra vi
uentium. ps. Dñs illuminatio. V. In me-
moria eterna erunt iusti. Ab auditione mala
non timebunt. ¶ Lectio iiij

Quãtas habeo iniquitates et peccata: scelera mea
atq; delicta ostende michi. Cur faciẽ tuã
abscondis: et arbitraris me inimicũ tuũ:
Contra foliũ quod vento rapitur osten
dis potentiam tuam: et stipulam siccam
persequeris: Scribis enim contra me
amaritudines: et consumere me vis pec
catis adolescentie mee. Posuisti in ner-
uo pedem meum: et obseruasti omnes
semitas meas: et vestigia pedum meo-
rum considerasti. Qui quasi putredo cõ
sumendus sum: et quasi vestimentum
quod comeditur a tinea. Homo natus
de muliere: breui viuens tempore. reple-
tur mltis miseriis. Qui quasi flos egre-
ditur et conteritur. et fugit velut vmbra
et nunq̃ in eodem statu permanet. Et
dignum ducis super huiuscemodi aperi
re oculos tuos. et adducere eum tecũ in
iudicium: Quis potest facere mundum
de imundo conceptum semine: Nonne
tu q̃ solus es: Breues dies hominis sũt:
numerus mensiũ eius apud te est. Con
stituisti terminos eius qui preteriri non
poterunt. Recede ergo paululum ab eo
vt quiescat: donec optata veniat: et sicut
mercennarii dies eius. R. Ne recorderis
peccata mea domine. Dum veneris iudicare
seculum per ignem. V. Amplius laua me do
mine ab iniusticia mea et a delicto meo mun-
da me. Dum veneris. ¶ Lectio quinta

Quis michi hoc tribuat. vt in infer
no protegas me: et abscondas me
donec pertranseat furor tuus. et consti-
tuas michi tẽpus in quo recorderis mei:
Putasne mortuus homo rursũ viuat:
Cunctis diebus quibus nunc milito ex-
pecto donec veniat immutatio mea. Vo
cabis me: et ego respondebo tibi. Operi
manuum tuarum: porriges dexteram.
Tu quidem gressus meos dinumerasti
sed parce peccatis meis. Spiritus meus
attenuabitur: dies mei breuiabuntur. et
solum michi superest sepulchrum. Non
peccaui: et in amaritudinibus moratur
oculus meus. Libera me domine. et po-
ne me iuxta te. et cuiusuis manus pu-
gnet contra me. Dies mei transierunt:
cogitationes mee dissipate sunt: torquẽ-
tes cor meum. Noctem verterunt in di-
em: et rursum post tenebras spero lucem
Si sustinuero infernus domus mea est.
et in tenebris straui lectulum meũ. Pu
tredini dixi. Pater meus es. mater mea.
et soror mea vermibus. Vbi est ergo nũc
prestolatio mea. et patientia mea: tu es
domine deus meus. R. Domine quando
veneris iudicare terram vbi me abscondam
a vultu ire tue. Quia peccaui nimis in vita
mea. V. Commissa mea pauesco et ante te ere
misco dum veneris iudicare noli me condem-
nare. Quia peccaui. ¶ Lectio sexta

Pelli mee consumptis carnibus ad
hesit os meum. et derelicta sunt
tantummodo labia circa dentes meos.
Miseremini mei: miseremini mei: saltẽ
vos amici mei. quia manus domini te-
tigit me. Quare persequimini me sicut
deus: et carnib; meis saturamini: Quis
michi tribuat vt scribantur sermones
mei: Quis michi det vt exarent in libro
stilo ferreo. et plũbi lamina. vel scelte scul
pant in silice: Scio enim q; redẽptor meus
viuit. et in nouissimo die de terra surrecturus

sũ et rursũ circũdabor pelle mea. et in carne mea videbo deum saluatorem meum Quem visurus sum ego ipse. et oculi mei conspecturi sunt: et non alius. Reposita est hec spes mea: in sinu meo. Quare de vulua eduxisti me: qui vtinã cõsũptus essem ne oculus me videret. Fuissẽ quasi nõ essem de vtero trãslatus ad tumulũ. Nunquid nõ paucitas dierum meorum finietur breui: Dimitte ergo me vt plangã paululũ dolorẽ meũ anteq̃ vadã et nõ reuertar ad terrã tenebrosã. et opertã mortis caligine. Terrã miserie et tenebrarũ vbi vmbra mortis et nullus ordo: sed sempiternus horror inhabitãs. R. Peccantẽ me quotidie et nõ me penitentẽ timor mortis cõturbat me. Quia in inferno nulla est redẽptio miserere mei deus et salua me. V. De pfundis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocẽ meã. Quia i. In .iii. noct. ã. Dñe abstraxisti ab iferis aiam meã. ps Exaltabo. ãn. Cõplaceat tibi dñe vt eruas me dñe ad adiuuãdum me respice. ps. Expectãs. ã. Sitiuit aia mea ad deũ fontẽ viuũ q̃n veniã et apparebo añ faciẽ dñi. ps Queadmodũ. V. Audiui vocẽ de celo dicentẽ. Beati mortui q̃ in dño moriunt. l. viij

Audistis fratres carissimi in lectione euangelica dñm dicentẽ. Sicut pater suscitat mortuos et viuificat: sic et filius quos vult viuificat. Neq3 enĩ pater iudicat queq̃: sed oẽ iudiciũ dedit filio: et maiora his demonstrabit ei opera. Id est nõ solũ infirmos curare: sed et mortuos resuscitare. Quod dicit. neq3 enim pater iudicat queq̃ id est scdm diuinitatẽ. Quia nemo potest eũ intueri: nec videre. Vt illud. Deũ nemo vidit vnq̃. Sed omne iudiciũ: dedit filio. Id est vt ille qui fuit iudicatus scdm carnẽ: ab illo oẽs iudicent. R. Dñe scdm actũ meũ noli me iudicare nichil dignũ in conspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatẽ tuã vt tu deus deleas iniq̃tatẽ meã. V. Amplius laua me dñe ab iniustitia mea et a delicto meo munda me. Quia tibi soli peccaui. Ideo. l. viiij.

Amen amen dico vobis: quia q̃ verbũ meũ audit et credit ei q̃ misit me: habet vitã eternã. Et in iudiciũ nõ veniet: sed trãsiet de morte ad vitã. Quod dicit in iudicium non veniet qui verbũ meũ audit. et credit ei qui misit me: discretio facta esse inter iustos et peccatores a dño cernitur. ac si dicat. In numerum peccatorũ qui ita fecerit non veniet: sed transiet de morte ad vitam. Hoc est: de superbia ad humilitatem: de odio ad caritatem: de tẽporalibus. ad eternitatem migrabit. R. Memento mei deus quia ventus est vita mea. Nec aspiciat me visus hõis. V. Et nõ reuertet oculus meus vt videat bona. Nec aspiciat. l. ix

Amen amen dico vobis quia venit hora et nunc est, quando mortui audient vocem filii dei. et qui audierint viuent. mortui id est peccatores intelliguntur. qui audierunt christum et non crediderunt. Et quod subsequitur et qui audierint viuent: ideo recapitulatur. eo q̃d paulo superius de resurrectione peccatorum dixerat. Hic autem de resurrectione mortuorum loquitur. R. Libera me dñe de morte eterna in die illa tremenda Quando celi mouẽdi sũt et terra Dũ veneris iudicare sclm per ignẽ. V. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde Quando V. Tremens factus sũ ego et timeo dũ discussio venerit atq3 ventura ira. Quando. Vs. Tremebũt angeli et archãgeli ipsi autẽ vbi parebunt. Vs. Dix iustus saluabitur et ego miser vbi parebo. Quando. V. Quid ergo miserrimus q̃d dicã vel q̃d faciã dũ nil boni perferã añ tm̃ iudicem. Quando. V. Vox de celis o vos mortui q̃ iacetis in sepulchris surgite et occurrite ad iudiciũ saluatoris. Quando. V. Creator omniũ rerum deus qui me de limo terre formasti et mirabiliter proprio sanguine redemisti. corpusq3 meũ licet modo putrescat de sepulchro facies i die iudicii resuscitari exaudi. exaudi me: vt animam meam in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. R. Libera me dñe. In laudibus ãn

Requiem eternã dona eis dñe et lux perpetua luceat eis. ps. Miserere. ãn. Exaudi deus orationem meam ad te omĩs caro ueniet. ps. Te decet. ãn. Me suscepit dextera tua dñe. ps. Deus deus meus. ãn. A porta inferi erue dñe animas eorum. ps. Ego dixi. ãn Omnis spiritus laudet dñm. ps. Laudate. ã. Credo dñe deus meus iesu xpe carnis resurrectionem et vitam eternam sed tãtum deprecor tuam clementiam vt non inter hedos sed inter agnos consortiũ merear. ps. B⁹. ã. Animas de corpore quas assumpsisti dñe fac gaudere cũ sãctis tuis in gloria. ps. B⁹. Pater noster. Et ne. Sz libera. V. In memoria eterna erũt iusti. Ab auditione mala nõ timebũt. V. A porta inferi. Erue dñe aĩas eorum. V. Credo videre bona dñi. In terra viuentiũ. ps. De pfundis. Et in fine. Requiem eter. Requiescant in pace. Amẽ Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiscũ. Et. Orõ Fidelium. vts̃. Ad primã. sine Deus in adiutoriũ. ps. Deus in noĩe. Beati imaculati. Retribue. ¶ In fine vltimi pi. et etiã in aliis horis dicit. Requiem eternam. Deinde incipit a sacerdote. R. Qui lazarum. cũ V. suo et reincipit. R. Orõ. Fidelium. ¶ Ad tertiam ps. Legem. cũ ceteris. R. Credo. vts̃. Ad processioñ. R. Qui lazarum. Si fuerit dñica. in reditu. R. Benedicat. Deinde dicunt cõmendationes. Quere post vigilias defũctorum. Ad sextã. R. Heu michi. Ad ix. R. Ne recorderis. vt supra Terminabitqz ad nonã. propter festũ scti marcelli. De quo ad vs̃. sup pos. ãn. Similabo. cum ceteris. Cp. Ecce sacerdos. R. O meritum. vi. de matut. y⁹. Iste confessor. V. Ora pro. ã. Gloriosum sydus micans in celestibus marcellum antistitem virtutibus chorusc antem parisiorum plebs celebret digne cum laudibus vt deuotũ sibi gregem tueat ab hostibus ipsius oms diem festũ celebrantes laudemus deum dicẽtes gloria tibi dñe. ps. Mag. Oratio. vt in matut. Meõria Guinali abbatis. per ã. Sanctissime. V. Iustũ deduxit. Orõ. Intercessio. q̃re in cõi. Complet. vt in psalt. scdm feriam. ¶ In matut. Inuit. Christũ oms pariter veneremur supplites Qui beatum hodie per confessionis meritũ coronauit marcellũ. ps. Venite. Hy⁹. Iesu redemptor oĩm. ¶ In primo noct. ãn. Beatissimus marcellus antistes natus parisii sed ciuis paradisi in terris humilis erectus in celis mediocris parentibus sed meritis celsus. ps. Btũs vir. ãn. Hic itaqz nobilissima institutione succinctus et venerandis operibuz pene prius sacerdos extitit q̃ clericus. ps Quare fremuerũt. ãn. Qui clarior mercede q̃ noĩe et merito maior q̃ gradu sine offendiculo suum gerens officiũ cepit in milite crescere quod accepit a rege. ps. Dñe quid multi. V. Iustũ. ¶ Lcõ. i.

Beatissimus igitur marcellus antistes natus parisii sed ciuis paradisi: in terris humilis erectus in celis mediocris parentibz: sz meritis celsus. Cui hoc fuit nobilitatis lumẽ insigne: christo sine culpa seruire. Non de generis intumescens superbia: sed habens de moribz ornamẽta. Nec sumens de parẽtali laude iactantiam: sed gratiam possidens in virtutis exemplis. Intra se suos thesauros retinens: deum mundo corde complectens. Sed cũ xpo pauper iste regnauit: qui in humilitatis conuersatione. in caritatis vbertate. ĩ castitatis luĩe. in ieiuniorum pinguedĩe ita se totum tradidit discipline: vt ab ipsa infantia maturus ascenderet: et positus in corpore quasi nichil de carne portaret. Tu aũt. R. Beatissimus marcellus antistes natus parisii sed ciuis paradisi. In terris humilis erectus in celis mediocris parentibz sed meritis celsus. V. Cui hoc fuit nobilitatis lumen insigne christo sine culpa seruire. In terris. ¶ Lectio scda.

Hic itaqz nobilissima institutiõe succinctus: et venerandis operibz pene prius sacerdos extitit q̃ clericus. Iam dudum dignus qui susciperet dignitatẽ antea pparatus ad id qd̃ erat sine mora futurus. Calcata mũdi pompa vel criminibus: cũ diuinis armis initiatus accingeretur ad spem felicem palmam de

hoste publico relaturus: in militia christi exercitando lector effectus est. ac seipm templo xpi pro primitiis offerens velut abel sacrificiū: hostia victe carnis & pure mentis effectus est. Qui clarior mercede ꝙ nomine & merito maior ꝙ gradu: sine offendiculo suum gerens officium: cepit in milite crescere qđ accepit a rege. Cuius occulte diutius velut vitis palmites: ceperunt fructificare virtutes. Tu autem.
℟. In cordis secreto thesauros christi gerens deum mundo corde semper complectebatur. Cepit in milite crescere quod sumpsit a rege. ℣. Cuius occulte diutius velut vitis palmites ceperunt fructificare virtutes. Cepit. Lcō. iii

Deinde cum adhuc clericali tyrocinio celaretur: miraculis proditur et signis celestibus illustratur. Cōtigit quadam vice ad officinam accessit fabricalem: qui despectus ab artifice. cogitur vt extracta de ardenti camino ferri massa. candens manu sua ferrum accēsum attolleret: et quāti esset pōderis enarraret. Tunc vir beatissimus non ignarus totum de xpo presumere. & ꝙte virtutis causa sit in rebus non turpibus obedire mox supposita manu ferrum altius eleuauit dicens. De calore calet: sȝ nouem pondera habet. Quod postea tantū ad stateram inuentū est: ꝙtum eius vox librata predixerat Tu aūt. ℟. Tunc vir beatissimus non ignarus totum de christo presumere mox supposita manu ferrum altius eleuauit dicens. De calore calet sed nouem pondera habet. ℣. Cumqȝ beatus marcellus ignitam ferri massam teneret in manu ꝙti esset ponderis enarrauit dicens. De calore. Gloria patri.
In scdo noct. ān. Deinde cum adhuc clericali tyrocinio celaretur miraculis proditur & signis celestibus illustratur. ps. Cum inuocarem. ān. Inter multorum preclara signorum miracula quadā die officinam fabricalem adiēs mox illuditur ab artifice vt extractam ferri de camino massam vt erat candens nuda manu vibraret et ꝙti esset ponderis enarraret. ps. Verba. ān. Tunc vir beatissimus non ignarus totum de christo presumere mox supposita manu ferrum altius eleuauit dicens de calore calet sed nouem pondera habet. ps. Dñe dñs noster. ℣. Amauit eum dñs. Lectio quarta.

Itaqȝ cum subdyaconali ministerio fungeretur in die epyphaniorum hauriens aquam de fluuio secane: dum beato prudentio episcopo manibȝ abluendis aquam offerret: mutatis elementis vini sapor inuētus est. Quo viso obstupefctūs pōtifex. iussit ex vrceolo in calicem sacrū diffundi. Vnde vniuersus ppl's missa celebrata. et cōmunionem accepit: et ipsum vas cum ad plebis multitudinem suffecisset: ac si non tactum et integrum sic plenum permansit Cuius vini mystico beneficio postea multi sanati sunt. Tu autem. ℟. Vere beatum marcellum summa veneratione colendum. In cuius manibus vno eodemqȝ memento floruit vindemia et torculata sunt vina. ℣. Ecce virū sanctissimum qui vndam sumens a flumine vina fudit in calicem. In cuius. Lcō quinta.

Veniamus deinde ad miraculum tertiū ordine: non honore. Cum vir sanctissimus quadam die ex sui officii seruitute aquam manibus venerabili episcopo porrexissȝ: mox inde balsama ceperūt fragrare. Et dum vnda curreret: visa sunt chrismata respirare: vt pene pōtifex crederet se manus magis vngere ꝙ lauare: et alteras aquas querere vt priores ablueret. Quo viso sacerdos venerabiliter obstupescens: deo gratias de comperto munere retulit. Et beato marcello reuerentiam de religione seruauit: dum eum non talem qui seruiret: sed potius cui seruiretur agnouit.
℟. Cumqȝ vir sanctissimus quadam vice ex sui officii seruitute aquam manibus venerabili episcopo porrexisset Mox inde balsama ceperūt fragrare. ℣. Aqua in vinum conuersa et post-

modum manibus episcopi effusa. Mox inde.
Exequamur et il- ¶ Lectio sexta.
lud triumphale mysterium: quod
cum sit ultimũ in ordine: anteponitur
in virtute. Matrona quedam prosapia
nobilis: sed opinione vilis. malo macu-
lans crimine quod fulgebat ex genere:
postq̄ dies fugitive vite rapta luce con-
clusit: ad tumulũ pompa comitante sed
non profutura pressit. Quo condita hor
resco referens hoc contigisse post funera
qꝛ duplex nascitur lamentatio de defun
cta. Tu autem. ℟. O meritum subdyaconi
qui vocem restituit sacerdoti. Et versauice qđ
accipere debuit hoc idulsit. ℣. Qui debiles fau
ces armauit eloquio et fudit verba per verbũ.
Et versauice. Gloria patri. Hoc indulsit.
In tertio nocturno. an. Cumq; vir sanctissi-
mus subdyaconali iam fungeretur ministerio
in epyphaniorum die hauriens aquam de flu-
vio secane dum prudentio episcopo manibꝫ ab
luendis offerret mutatis elementis vini sapor
est inventus. ps. Dñe quis habitabit.
an. Vere beatum marcellũ summa veneratio-
ne colendum in cuius manibus uno eodemq;
momẽto floruit vindemia et torculata sunt vi-
na. ps. Dñe in virtute. an. Beatissimus vir
domini marcellus cum debite servitutis offici-
um gereret et aquam ãtistitis suis manibus fũ
deret ex ipsa aquarũ effusione ceperunt balsa-
mi odoramenta redolere. ps. Dñi est terra.
℣. Ora pro nobis beate marcelle. Ut digni effi-
ciamur promissionibus xpi ¶ Lcõ septima.
Ergo ad consumendum eius cada-
ver: cepit serpens immanissimus
frequentare. Et ut dicam clarius muli
eri cuius membra bestia devorabat: ipse
dracho factus est sepultura O casum ex
ecrabilem et valde timendum: mulier q̄
castitatem coniugii non servavit in mũ
do. integra non meruit in sepulchro iace
re. Quo viso perterriti homines: de suis
sedibus migraverunt. Hoc cognito bea
tus marcellus intelligens se de cruento
hoste triumphum acquirere: collecta ple
be de civitate progreditur. et relictis civi
bus in prospectu populi solus christo du
ce ad locum pugnaturus accessit. Et cũ
coluber de silua rediret ad tumulũ: ob-
viantes sibi invicem dante orationem
beato marcello: ille capite supplici cepit
veniam blandiente cauda precari. Tu
autem dñe. ℟. Venerabilis confessor christi
marcellus virtutibus pollens beluã mire ma-
gnitudinis. Orario collo iniecto trahebat preci
pitio. ℣. Quem nullus mortalium audebat vi
su conspicere nec ulla fera prestolari. Orario.
Tunc beatus mar- ¶ Lectio octava.
cellus caput eius baculo ter per-
cutiens misso in cervice serpentis orario
triumphum suum ante civium oculos
extrahebat. Hinc confortatus populus
cucurrit ad episcopum: cupiens hostem
suum videre captivum. Tunc preceden
te pontifice bestiam fere tribus milibus
omnes prosecuti sunt. reddẽtes gratias
domino. et solventes exequias inimico.
Deinde increpans eum beatus mar-
cellus dixit. Ab hac die. aut deserta tene:
aut in mare te demerge. Mox dimissa be
stia nulla eius ulterius indicia sunt in-
venta. O virum sanctissimum in cuius
levi baculo virtutis est pondus ostensũ
mollesq; digiti fuerunt cathena serpen-
tis. Tu aũt dñe. ℟. Beatus marcellus san
ctis operibus semper intẽtus beatitudine glo-
riosus cum perpetuo dño regnaturus. Vincens
mũdi contagium mundus migravit ad christũ
℣. Si sanctorum virorum ex factis merita con
ferãtur miretur marcellum gallia dum roma
silvestrum Vincens mundi. Lectio nona.
Si igitur sanctorum virorum ex fa
ctis merita conferantur: miretur
marcellum gallia dum roma silvestrũ.
Nisi hoc distet in opere q̄ drachonem si-
gillavit ille: iste iactavit. Sed quis eius
miracula valeat per singula sermone
comprehendere: vel voce proferre. quãta

ille fecerit et celauerit: cum ea tantum
scripta sint que de ipso teste populo cla/
ruerunt. His itaqꝫ operibꝫ beatus mar
cellus semper intentus. conuersatione
clarus. consummatione precipuus. bea/
titudine gloriosus. remuneratione dita/
tus cum perpetuo domino regnaturus.
vincens mundi contagium: mūdus mi/
grauit ad christum. die kalendarum no
uembrium. regnante domino nostro ie/
su christo cui est honor et gloria ⁊ virtus.
et potestas per cuncta secula seculorum
amen. Tu autem. ℟. Sancte marcelle chri
sti confessor audi rogantes seruulos. Et impe/
tratam celitus tu defer indulgentiam. ℣. Ψsus.
O sancte marcelle sydus aureū dn̄i gratia ser/
uorꝝ gemitus solita suscipe clemētia. Et ipetra
tam. Gloria patri. Tu defer. ps. Te deum.
℣. sacerd. Inueni dauid. ¶ In laudibus. ān.

Vir dn̄i marcell⁹ mediocribꝫ ortus paren
tibus humilis in terris erectus existebat
in celis. ℣ ān. In cordis secreto thesauros xp̄i ge/
rens deum semp mundo corde complectebatur
ā. O casum execrabilem et valde timendū mu/
lier que castitatem coniugii nō seruauit in mū/
do integra non meruit in sepulchro iacere. ℣ ān.
Cum coluber de silua rediret ad tumulum ob/
uiantes inuicem dante orationem beato mar/
cello capite supplici cepit veniā blandiēte cau/
da precari. ℣ ā. Tūc btūs marcellus caput eius
baculo ter pcutiēs misso in ceruice serpētis ora/
rio triumphum suū ante ciuium oculos extra/
hebat. ℣ Cpm. Ecce vir prudens. Hy⁹. Iste
confessor. ℣. Posui adiutoriū. ℣ ān. Si sanctorꝝ
virorum ex factis merita conferantur miretur
marcellum gallia dum roma siluestrū. ps. B⁹.

Da nobis quesumus dn̄e famulis
tuis inuiolabilem fidei firmitatē
vt beati marcelli confessoris tui atqꝫ pō
tificis transitū celebrantes: meritis ipsi/
us interuenientibus: regni celestis gau/
dia consequamur. Per dn̄m. Et dicit̄ tm̄
ad matut. missā. et vesp. Memoria Guinali. ān.
Serue bone. ℣. Iustus vt pal. Orꝫ. Intercessio.

Ad horas āe. de laudibus. Si dn̄ica fuerit Ad p
cess. ℟. Sancte. Cetera de cōi. Ad hoꝰ. Orō.

Exaudi domine preces nostras quas
in sancti marcelli confessoris tui
atqꝫ pontificis solēnitate deferimus: vt
qui tibi digne meruit famulari. eius in/
tercedentibus meritis ab omnibus nos
absoluas peccatis. Per dn̄m. ¶ Ad vs. ā
Tunc beatus. Cpm. y⁹. et ℣. vtsupra in aliis
vesperis. ān. O dulce decus parisiorum marcel
le confessorqꝫ christi succurre nobis miseris in
districti aduentu iudicis cuius molles digiti fu
erūt cathena serpentis. p̄. Mag. Oratio. Da
nobis quesumus. que oratio amplius nō di
sed dicitur oratio Exaudi. ¶ De sācto mar
cello per octa. Inuitat. Christum om̄s. Hy⁹. vts̄
Super nouem p̄os. vna ān. de primo nocturno
per ordinem. ℣. ad diem pertineñ more ix. lcōm
Legenda de expositione Sint lumbi vestri
et Homo quidam peregre. de cōi. ℟. de fe
sto ad diem pertineñ. Ad Bn̄dict⁹ et ad Mag.
dicētur ān. de scdo et tertio nocturno per ordinē
Te deum. In laudibus vna ān. de laud. per
ordinem. Oratio. Exaudi. Et dicuntur hore
beate marie. et memorie cōes. excepto de cruce.
Ad horas āe. de laudibꝫ. Ad tertiam ℟. Iustū
deduxit. sine Allelupa. Et sic per totas octabas
¶ Dn̄ica infra octab. sicut in die. excepto ꝙ
nichil duplicatur. Lectiones de expositione. vts̄.
Et similiter in die octa. Nec fiunt meōrie cōes
¶ De sancto Claro epo et martyre. Ad vespe
ras ān. Qui vult venire post me. cū ceteris. Et
cetera de cōi vnius martyris semidupl. Oratio
Infirmitatem nostram. ℣ Memoria Leti
confessoris ān. Similabo eum. ℣⁹. Iustum de/
duxit. Oratio. Da quesumus. Et post de sā
cto marcello. per ān. Tunc beatus. ℣. Amauit
eum. Oratio. vtsupra. ¶ In matut. sancti Cla
ri. de cōi preter legendam. Lectio prima

Cum beatus clarus cum sociis su/
is amore celestis patrie ad euge/
nium papā peruenissꝫ: misit eos sanctus
papa ad partes aquitanie. vbi maxime
fetor ydolatrie feruebat. Btō igit̄ claro

ad summum provecto sacerdotium. benedictione quoqz accepta abierut: diversas sibi provincias eligentes. Lcõ.ii.

Tunc beatus clarus ad urbem divini cultus ignaram. ydolis subditã. et omnibus christicolis inimicam nomine coloniã: cepit tendere predicandi gratia. Cumqz propinquaret regioni ceperunt ydola obmutescere: ac responsa sibi servientibus denegare. tñmodo demones per lunaticos et alios quos possidebant: sine certitudine alicuius respõsionis mugitus et sonos terribiles emittebant. Tu aũt. Lcõ.iii.

Unde tem- plorum pontifices et ministri deorum permoti: ad principes cucurrerunt dicentes. Vos dñi terrarũ et iudices quibus imperiali edicto romane rei publice olim est cura cõmissa: nisi citius huic civitati et finibus eius festinetis subvenire: denunciamus vobis proximam eius eversionem. et regalium preceptorũ auctoritatem ad presens omnino perire. Iã templa deorum evertuntur: iam ydola cõminuũtur. iam omnũ sacrorum auctoritas et religio contemnitur: et omnes huius regionis populi quendam maleficum maleficiis suis oẽs langores sanantem de quodã christo qui a iudeis in hierlm occisus est: et die tertia surrexit ut asserit verba facientem catervatim sequuntur. Tu autem. Lcõ.iiii.

Cumqz hec et his similia templorum pontifices cũ principibus agerent: definitum est inventum quocunqz loco sanctum capi virum. suisqz aspectibus presentari. Ligatus dehĩc beatus clarus et cathenatus: ante conspectum galieni principis qui tunc temporis rempublicã gerebat adductus est. Cui ille. Cur deorum nostrorum culturam evacuas. ac nescio cuius nazareni supstitione populum cõmones. magicisqz artibus tuam eis demonstras amentiam quasi infirmitates eorum curando: Quapropter his omissis ut ad deorum nostrorum culturam accedas moneo: ne tua pulcherrima persona diis nõ propiciis quod absit pereat. Lcõ.v.

Ad hec btũs clarus. Si quilibet inquit popularis vel ydiota hec que hortaris me facere monuisset: nulla dignum admiratione duxissem: quĩ cor insipiens et inscium non capit ea que dei sunt. Nunc autẽ qñ tam facundus vir et sapiens ut de te arbitrãtur qui te noverunt: hec erea vel argentea ydola vel quod est deterius lapidea eterno deo preferre contendis: que nec se nec alios iuvare valent: valde miror cur nõ magis demõia ꝙ deos esse defendas. Lcõ vi.

Ad hec preses ita cõmotus iussit beatum clarum ĩ carcerem recludi: triduoqz inducias dando si forte sacrificaret: absqz alicuius cibi potusqz alimento manere. Retrusus ergo publice in carcere tenebroso: angelicam promeruit consolationem et alloquium. Et licet clausus et ligatus in carcere teneret tamen verbum dei non est alligatum. Currunt populi creberrime ad carcerẽ: dolentes et flentes visitant preceptorem salutis doctrinã audire cupiẽtes: quam tam constanter eis predicabat: qui iam se esse in proximo recessurum ab hac vita ad deum intelligebat. Lcõ. vii.

Altera autem die preses precepit beatum clarũ sibi presentari. Cumqz coram positus interrogaretur si relictis supstitionibus diis sacrificaret: ac principũ decreta servaret. Respondit. Sũmo et vero deo obtuli: et offeram sacrificiũ laudis in odorem suavitatis. Diis aũt tuis nec sacrificavi. nec sacrificabo: et principum tuorũ decreta nec observavi nec observabo. Preses aũt videns se esse contemptũ ait suis. Ducatur cõtumax ad templũ ut sacrificet. Qd si renuerit: diversis penis intereat. Ductus est ergo

ad templum martis. Cumq; iesum ere-
ctis oculis diu p̄caretur: ita statua mar
tis funditus est euersa: ac si nunq̄ visa
fuisset. Tu autem dñe. Lectio octaua

Quod videntes ministri et pontifi-
ces: flagellatum ducunt ad pre-
sidem. magum esse et maleficum eū ac-
cusātes. Preses vero animo commotus
eum per cardetum nudum trahi iussit:
ac in catasta extendi et diutissime plum
batis cedi: atq; in equuleo triduo suspē-
di: iterumq; in carcerem retrudi. Mane
autem facto. preses beatum clarum sibi
iubet presentari. Cui sibi astanti dixit.
Adhuc pertinaciter agis: et diis omnipo
tentibus libamina exhibere: atq; imperi
alibus iussis parere contemnis: Ad quē
beatus clarus. Jam dudum inquit tibi
dixi me nec diis tuis sacrificare: nec im-
peratorum tuorum iussis vt a deo rece-
dam obtemperare velle. Lcō nona.

Preses ad hec nimio furore repletus
non longius ferens seruum dei vi
uere: precepit ministris suis. vt eum ex-
tra ciuitatem ducerent: et capitalem sol
ueret sine vlla dilatiōe sententiā. Egres
sus itaq; statim extra muros ciuitatis.
oratione peracta. gratias agens deo. le-
tus et gaudens spiculatori ceruicem pre
buit: atq; omni spectante populo qui cō
uenerat et lachrimāte: pro christo se mor
ti succumbere non recusauit. Tunc spi
culator gladio collum suum viriliter p-
cussit. ceruiceq; obtruncata: christus ani
mam vt promiserat laureis redimitam
in astris gloriose suscepit. Cuius corpus
a fidelibus honorabiliter sepultum est:
multa domino operante beneficia: vbi-
cunq; eius noīe ecclesie sunt consecrate.
Tu aūt dñe: miserere nostri. Deo grās
Cetera de cōi. Meōria Sixti confessoris. ān.
Serue bone. ℣. Justus germinabit. Orō. Da
q̄s. De sancto marcello. ān. Vir dñi marcellus.
℣. Posui adiutorium. Orō. vt supra. Cetera de
cōi. ¶ Herculani epi et martyris. ān. Hic ē vir
℣. Gloria et honore. Oratio. Infirmitatem.
¶ In octabis sancti Marcelli. Ad vesperas. ā
Tunc beatus. Nec dicit℞. ℣. Justum deduxit
Cetera vt supra. Memoria quattuor coronato
rū. ān. Istorum. ℣. Letamini. ¶ Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus
vt qui gloriosos martyres tuos.
seuerum. seuerianū. carpoforum. et victo
rinum. fortes in sua confessiōe cognoui-
mus: pios apud te in nostra intercessio-
ne sentiamus. Per dñm. In octab. sancti
marcelli. sicut in die. exceptis. ℣. qui dicūtur vt
nouem lcōm. videlicet prim⁹ ℣lus. Voce mea.
ii⁹. Justum deduxit. iii⁹. Amauit. Legenda de ex
positione Sint lumbi vestri. vel. Homo
quidam. Memoria martyꝝ. ān. Sanguis.
sanctoꝝ. ℣. Justorum anime. Oratio vt s. Et fi
unt vespere de sctō marcello. cū meōria mathu-
rini. per ān. Confessor dñi. de cōi. ℣⁹. Amauit.
Orō. Propiciare. Et in crastino de sancto ma
thurino. totum de cōi vnius confessoris non epi
ix. lcōm. preter lectiōes et orōnem. In ecclesia ve-
ro parisiensi octab. terminant ad nonā. et dicet
ad ix. ān. Tunc beatus. Propter dictū festū scti
Mathurini. de quo fit dupl. Ad vs. ān. Confes
sor. cum aliis quattuor de noct. Cpm. Justus
cor suum. ℞. Legatoꝝ. vi. de matu. Hymn⁹.

Pange lingua mathurini laudes et
p̄conia corde puro celebremus ipi
us solēnia cuius vita et doctrina choru-
scat ecclesia. Mathurinus vir maturus
ipse domat vicia a primeue flore mundi
spernens huius gaudia hic parentes ab
errore vocat dei gratia. Cesar mittit p
uocatus demonis indicio sed in mari fit
tempestas malignantis odio excitatus
liberauit nautas a naufragio. Ne la-
teret diu lucens lucerna sub modio filia
maximiani vexata demonio roma cla-
de liberatur ipsius suffragio. ¶ Diuisio.

Dum sanctorum circuiret loca per tri
ennium migrat sanctus cum beatis sor
titurus premium nequit terra retineri

iam consors celestium. V. Unde stupens
imperator iubet vt in galliam reducat
cum honore corpus et in patriam cuius
preces nos sanctorum perducat ad glo-
riã. Gloria et honor deo virtus et impe-
rium vni trino in personis creatori oim
cuius dono mathurinus sũpsit vite bra-
uium. Amen. V. Ora pro nobis. ã. Adest dies
summe leticie in qua vir dñi mathurinus cele-
stis patrie ciuibus associari promeruit. ps. Ma
gnificat. Oratio de matut. Memoria Theo
dori martyris. ãn. Hic est vir. V. Gloria et hono.
Oratio.
Deus qui nos beati theo-
dori martyris tui confessione glo-
riosa circundas et protegis: presta nobis
et eius imitatione proficere. et oratione
fulciri. Per dñm. Inuitatoriũ. Veneremur
christum in sanctis suis vere mirabilem. Qui
beato mathurino virtutem prestitit et coronã.
ps. Venite. Hy. Pange lingua. vsqz. Dñ
sanctorum. In primo nocturno. ãn. Con-
fessor dñi mathurinus a primeuo mundi huius
oblectamẽta despiciens totis visceribus christi
mandata sequi promeruit. ps. Btũs vir. ãn.
Parentũ namqz suoꝝ nobilitate contempta illi
soli totũ se subdidit cui seruire regnare est. ps.
Quare frem. ãn. Et dum eos de gentilitate
sua ad christi fidem conuerteret deos quos puta
bant edocuit esse demonia. ps. Dñe qd mul-
tiplicati. V. Justum deduxit. Lcõ prima.

Mathurinus igitur christi famulus
dyoceseos ciuitatis senonice que
galliarum est nobilissima ciuitatum. ac
cola fuit: natus in vico cuius vocabulũ
est liricantus. Parentibus quidem non
ignobilis: attamen gentili adhuc ritu de
tentis. Pater aũt eius marinus: mater
vero eufemia dicebatur. Siquidẽ geni
tor eius: adeo nobilitate pemineбat tem
porali: vt ab imperatore maximião per-
secutore scilicet xpianoꝝ atrocissimo. ad
deuastandos proficisceret̃: occidendosqz
xpianos. R. Btũs mathurinus ex igenuis pẽti
bus sz adhuc gentilibus ortus. Ab ipsa pueritia
christi cepit esse discipulus. V. Occulte tamen
et quasi sub clamide puer eximius domino in-
hiabat. Ab ipsa pueritia. Lectio scda.

Ipse vero a quodam clarissimo vi-
ro policarpo episcopo qui eisdẽ in
locis. in dei rebus feruebat: sacris litte-
ris est eruditus: et christiani nominis di-
sciplinis a primeua etate ĩbutus. Occul
te tamen et quasi sub clamide christi se
esse militem celabat: ne et patris vultus
offenderet: et sue periculum vite incur-
reret. Tu aũt. R. Hic parẽtum suorum ver
bo vite senilem pauit infantiam et versauice
eos qui eũ genuerunt in fide progenuit. Et quo
rum heres esse potuit ĩ christo sibi coheredes ef-
fecit. V. Qui sic edocti relicta ydolatria predu-
ce filio christi vestigia sunt secuti. Et. Lcõ. iii.

Beatus autem mathurinus cũ eẽt
annorum duodecim: etatis sue te
neritudinem grandeuitate morum pre
currẽs: ex totis visceribus diligebat chri
stum dñm: eiqz ieiuniis et obsecrationi-
bus diebus seruiebat et noctibus. Cun-
qz eius mẽtem leticia spiritualis. ob sui
actoris agnitionem haberet: dolor tamẽ
inerat cordi eius non minimus ob parẽ-
tum perditionem. Tu autem dñe.
R. Etate puer moribus senescere cepit. Et in-
ter mundi delitias eorum blandimenta cõtem
psit. V. O felicem puerum cuius vita senibus
exemplum prestitit et vt spiritum roboraret car
nis sue seuissimus persecutor fuit. Et inter.
In scdo noct. ãn. Quos itaqz natura genito
res eius effecerat fidei doctrina fecit ipsius co-
heredes et filios. ps. Cum inuocarem. ãn. Fe
lix puer et parentũ suoꝝ gloria cuius vita lau-
dabilis senibus exemplũ prebuit atqz documen
tũ. ps. Verba. ãn. Cuius sanctitas ne velut lu
cerna sub modio lateret diutius maximiani fi
liam vexari contigit a demonio. ps. Dñe dñs
noster. V. Amauit eum. Lcõ quarta.

Unde grauiter ingemiscens flexis
genibus dñm lachrimosis questi-
bus exorauit: vt parentes suos ad suam

fidem dignaretur cōuertere. Et comple ta oratione audiuit vocem dicentem si bi. Mathurine famule dei: ecce que fide liter petisti: efficaciter īpetrasti. Qui cō surgens deum magnifice laudauit. Et ecce superuenit eius mater dicens. O fi li quid cōmodi erit corpori. vel anime cō feretur salutis: si credimus in xp̄m quē tu predicas? Tu aūt. ℟. Accidit interea ro me vt demonium quod maximiani filiam īua serat responderet se a nullo posse expelli. Nisi q̄ dam mathurinus de partibꝫ gallie adueniret. ℣. O mira dei potentia inimicus enim totius sanctitatis beati viri sanctitatem celare nō po tuit. Nisi quidam. ¶ Lectio quinta.

Cui ille. Magnum īquit mater ma gnum vtrisqꝫ erit cōmodum: cum et corpus glorificabitur per gloriam re surrectiōis: et anima que polluta est sor dibus ydolatrie seruitutis: accepto sacra mento baptismi renouabitur agnitione veritatis: ac diuine seruitutis alacriter mancipata preceptis: cū vinculis fuerit absoluta corporeis. remunerabit eterne felicitatis mercede et premia consequet perpetue salutis ac pacis. Tu autem. ℟. Quo audito maximianus quosdam sibi fi delissimos in tres galliarū partes diuisit. Qui sanctitatis illius fama duce apud liricantum eum inuenerunt. ℣. Ipse vero angelico iam pre doctus oraculo eorum petitionem benigne su scepit. Qui sanctitatis. Lectio sexta.

Dixit illi mater sua. Tace fili tace. Qm̄ si hec ad patrem tuū noticia peruenerit: timeo ne forte aduersum te irascat & interficiat te. & dilecti filii morte vniciqꝫ orbata seniū vite mee finiā cum dolore. Cui ille. Non propter me tantū peto miam sꝫ ꝓpter vos: vt relicto simu lacrorꝫ cultu credatis: & agnoscatis deū et dn̄m creatorē & redemptorem nostrū. Et quō potero vos in periculo constitu tos sustinere? ℟. Legatorꝫ itaqꝫ fide ī posita qr aut viu9 aut mortu9 parentibꝫ suis redderet alacriter cū eisdem iter arripuit. ℣. Quibꝫ sā ctitatem illius admirātibꝫ dn̄o cooperāte mul tis effulsit miraculis. Ala. ¶ In. iii. noct. ān. Ipse vero quibusdā magicis artibꝫ vtpote paganis ip̄m expellere conabat. ān. A quo responsum est se a nullo posse expelli nisi vir quidam mathu rinus de partibus gallie aduentaret. ān. Quō audiens maximianus nūcios suos in tres galli arū partes diuisit qui fama sāctitatis eius per ducti apud liricantū eū inuenerūt. ℣. Ora pro. ¶ Lcō. vii.

Factumqꝫ est dum hec lo querētur: vt pater eius adueniēs quid adinuicem cōferrent interrogaret. Qui quidem iam gratia diuine pietatis preuentus: intellexit illos secretius de fi de & religione xp̄ianorꝫ meditari. Mater vero iam volens acquiescere verbis filii sui: ait ad virū suū. Intellexit enī supni numinis iam in eo gratiam īnotescere. Dn̄e mi caute & diligenter cōsidera que nobis a filio nostro ingerūtur. ipse enim deuouit se totis visceribus seruiturū deo xp̄ianorꝫ. quem dicit deū esse viuū et ve rū: ydola vero que colimus dixit esse de monia. ℟. Et vt itineris difficultatem sibi tē perarent loca maritima petierūt vbi cū ad insu lam quandam diuertissent orta tempestate gra uissima. Sctm̄ ceperūt acclamare mathurinū. ℣. Quo excitato a sōno et orante venti quieue runt et mare. Sanctum. ¶ Lectio octaua.

At ille ait. Audite sermones meos: & visionem quā hac nocte vidi dili gēter intendite. Vidi enī hac nocte quasi hic filius nr̄ quoddā ouile esset īgressus: et traditus ei fuisset grex magne multi tudīs ouiū. Quo audito mater eius ni mio gaudio affecta: pstrauit se ad pedes viri et ait. Dn̄e & nos audiam9 vocē filii nr̄i: cōuertamurqꝫ ad dn̄m nr̄m ih̄m xp̄: vt mereamur habere vitā sempiternā. Nūciauitqꝫ hec sc̄tūs mathurinus poli carpo episcopo: eumqꝫ festināter venire coegit. vt eos sacramētis christi īitiaret. Qui ꝓperāter accelerans cathezizauit

eos sacramentis ecclesie. Tu autem. ℟.
Dum vero de naui egrederetur duos viros ob
uiam habuit qui ibidem antea visi non fuerāt
Nec postea comparuerunt. ℣. Quorum hec fu
it salutatio benedictus qui venit in nomine do
mini. Nec postea. Lectio nona.

Cum vero filia maximiani impera
toris spiritu immūdo agitaretur
nec vllo remedio posset sanari: cepit de-
mon per os puelle dicere imperatori. In
uanū laboras. Nam nisi mathurinus
accedat: non possum exire. Statim ergo
imperator ad mathurinū in gallias mi-
sit. Cui promittenti pecunias vt filiam
sanaret respuit. Sed oleum benedicens
infudit in os puelle cum iuocatione no-
minis christi. Que cōtinuo euomens de-
monium reddita est sanitati. Tu aūt.
℟. Cum autem romam peruenissent nō mini
mam ciuium multitudinem variis oppressam
langoribus pristine reddidit sanitati. Et maxi
miani filiam a demonio liberauit. ℣. Ipse ve-
ro nichil sibi sed dn̄o totum attribuens dicebat
a domino factū est istud. Et maximiani. Glo-
ria patri. A dn̄o ps. Te deum. ℣. sacerdotal.
Iustus germinabit sicut lilium. Et florebit in-
eternum ante dn̄m. In laudibus. ān.

Ipse autem sicut angelo premonitus erat
cum eisdem romam profectus est. ān.
Cuius ciues variis oppressos langoribꝫ in chri
sti nomine curauit et maximiani filiam a de-
monio liberauit. ān. Per triennium igitur ibi
dem cōmoratus vt beatorū martyrum frequē-
taret limina febribus dissolutus migrauit ad
dn̄m. ān. Et quia sepulchro retineri non potu
ti corpus eius sanctissimum parentibus suis cū
honesto comitatu remisit. ān. Ibiqꝫ ipso inter
cedente et deo cooperante multo plura ostensa
sunt miracula q̄ continentur in pagina. Cp̄m
Dedit dn̄s confessionem. Hy⁹. Dum sā
ctorū. ℣. Iustus vt palma. ān. Sāctus iste ta
lentū sibi traditū in sudario non reposuit sed si
cut seruus fidelis et prudens dn̄o suo multipli-
catum reportauit. ps. Benedict⁹. Oratio.

Propiciare quesumus dn̄e nobis fa-
mulis tuis per scti mathurini con
fessoris tui merita gloriosa. vt eius pia ī
tercessione ab oībus semp ptegamur ad
uersis. Per dn̄m. Meōria Theodori. ān. Do
lo pater. ℣. Posuisti. Orō. vt s̄. Ad horas āe. de
laud. cp̄. ℟. et cetera de cōi. Si dn̄ica fuerit Ad
processioñ. ℟. Sancte mathurine. In vesperis
ān. Ibiqꝫ. Cp̄. Hy⁹. et ℣. vt supra. ān. O gloriose
cōfessor dn̄i mathurine exaudi voces tibi suppli
cantiū eosqꝫ qui in tuis laudibus xp̄m venerāt
ad celi perducas palacium. ps. Mag. Orō. vt s̄
Memoria Martini et Verani epoꝝ. ān. Sint
lumbi. ℣. Letamini. Oratio. Deus qui nos
sctōꝝ. de cōi. In mat. de cōi plurimoꝝ ꝯfessoꝝ.

Decima die nouembris Lcō prima.
natalis beati martini pape cele-
bratur. Hic propter fidem dānauit oīs
hereticos et praui dogmatis assertores
maxime paulū cōstantinopolitanū fal-
si nominis patriarcham. Qua re cogni-
ta constans imperator qui et hereticus
erat martinū papā cōstantinopoli euo-
cauit.

Et inde eum exilio Lcō. ii.
apud tersonam insulā relegauit.
Multis etiam verberibꝫ q̄ plurimos or-
thodoxoꝝ: eo q̄ heresi sue nullatenus ac
quiescere vellent atqꝫ exiliis condemna
uit. Tādem in ipsa tersone īsula relega-
tus papa martinus: ibidē sicut dn̄o pla-
cuit vitam in pace finiuit. Lectio. iii.

Sctūs veran⁹ natiōe gallus et ciuis
ganalitan⁹. ita a puericia fuit bo-
nis morib⁹ īstruct⁹: vt ī timore dei vsqꝫ ad
vite sue terminū pmaneret. Cū aūt in
pagū canellicū siplex adhuc cleric⁹ adue
nissꝫ: et drachonē q̄ pplm affligebat fugas
set: iuxta fōtem q̄ sorgia dicit̄ cellulā in
honorē dei genitricis cōstruxit. Cetera d ꝯi
plioꝝ ꝯf. De sctō martino epo et ꝯf. ad vs. ā.

Amauit eum dn̄s et ornauit eū stola glo-
rie induit eū et ad portas paradisi coro
nauit eum. ān. Iste cognouit iusticiam dn̄i et
vidit mirabilia magna et exorauit altissimum

et inuentus est in numero sanctoꝝ. án. Confes-
soꝛ dñi martine astantem plebem corroboꝛa sã
cta intercessione vt qui viciorum pondere ꝑmi-
mur beatitudis tue gloria subleuemur et te du
ce eterna premia consequamur. Lán. O sãctum
virum decus sacerdotũ cuius anima felix ver-
nat in gloria vnde letantur prophete decorant
martyres virginum turba resultat quem choꝛ⁹
celestis angelorum inuitat dicẽs mane nobiscũ
in secula. Lán. O martine o pie ꝙ pium est gau
dere de te o martine prophetis compar aposto
lis consertus presulum gemma fide et meritis
egregie pietate misericoꝛdia caritate ineffabi-
lis succurre nobis nunc et ante deum. Caplm.

Ecce sacerdos magnus qui in dieb; suis placuit deo et inuentus est iu
stus et in tp̃e iracũdie fctũs est recõcilia-
tio. ℟. Martinus. vlti. de matut. p⁹. Iste con
fessoꝛ. ℣. Ora pro nobis btẽ martine. Ÿt. Lán.
Martinus abrahe sinu letus excipitur marti-
nus hic pauper et modicus celum diues ingre-
ditur hymnis celestibus honoꝛatur. ps. Mag.
Oratio de matut. Meõria menne martyris. á.
Hic est vir. ℣⁹. Gloria et honore. Orõ. Presta
ꝗs. de cõi. Inuitat. Martinus ecce migrat hic
pauper celo diues. Quẽ sanctoꝝ concentus xp̃o
psallẽs deduxit nos celestibus hymnis laudem⁹
in hunc deum. ps. Venite. Hymn⁹. Jesu redẽ
ptoꝛ oĩm. L In primo noct. án. L Sanctus mar
tinus obitum suũ longe ante presciuit qui et di
scipulos inunum congregauit atq; sui dissolu-
tionem iminere predixit. ps. Btũs vir. á. Cũ
repente viribus corporis cepit destitui tunc me
roꝛ et luctus oĩm vox plangentium vnaq; pre
cantiũ ne pastoꝛ oues deseras. ps. Quare fre
án. Scimus quidem te pater desiderare christũ
sed salua sunt tibi premia tua nostri pocius mi
serere quos deseris. p. Dñe q̃d multiplicati
℣. Justum deduxit. Lectio prima.

Igitur martinus sabarie pãnonio
rum oppido oꝛiũdus fuit: sed ĩtra ytaliã
ticini alitus est. parentibus scd̃m seculi
dignitatem non infimis: gentilibus ta-
men. Pater eius miles primum. post tri
bunus militũ fuit. Ipse armatam mili-
tiam in adolescentia secutus: inter sca-
lares alas sub rege constantino. deinde
sub iuliano cesare militauit. Nõ tamen
spõte: quia a primis fere annis diuinam
potius seruitutem sacra illustris pueri
inspirauit infantia. Nam cum esset an
noꝛũ decem: inuitis parentibus. ad eccle
siam confugit: seq; cathecuminũ fieri po
stulauit. Mox mirũimmodũ totus ĩ dei
opere cõuersus cum esset annoꝝ duode-
cim: heremum concupiuit: fecissetq; vo-
tis satis: si etatis infirmitas nõ obstitis-
set. Animus tamẽ aut circa monasteria
aut circa ecclesiam semp intẽtus: medi-
tabatur adhuc in etate puerili: quod po-
stea deuotus impleuit. ℟. Hic est martinus
electus dei pontifex cui domin⁹ post apostolos
tantã gratiam conferre dignatus est. Vt in vir
tute trinitatis deifice mereretur fieri triũ moꝛ
tuoꝛum suscitatoꝛ magnificus. ℣. Sancte trini
tatis fidem martinus confessus est. Ÿt. L Lcõ. ii.

Sed cum edictum esset a regibus vt veteranoꝝ filii ad militiam scri-
berent: prodente patre qui felicibus eius
actibus inuidebat: cum esset annoꝝ qui
decim: raptus et cathenatus: sacramen-
tis militaribus implicatus est. vno tan-
tum seruo comite contentus: cui tamen
versauice dñs seruiebat adeo vt plerũq;
ei: et calciamenta ip̃e detraheret et deter
geret: cibumq; vt vna caperent hic sepi-
us ministrabat. Trienniũ fere ante ba-
ptisma in armis fuit: integer tamen ab
his viciis quibus illud hoĩm genus ipli-
cari solet. Multa illi circa cõmilitones
benignitas: mira caritas. patientia vero
atq; humilitas vltra humanum modũ.
Nam frugalitatem in eo laudare non
est necesse: qua ita vsus est: vt iam in illo
tempoꝛe non miles: sed monachus puta
taretur. Tu autem dñe. ℟.
Dum sacramenta offerret beatus martinus.
Globus igneus apparuit super caput eius. ℣⁹.

Ita vt in sublime conscendens longum admodū
crinem flāma produceret. Globus. Lcō. iii.

Quodam tempore cum nichil btūs
martinus preter arma et simpli-
cem militie ~~vestimentū~~ vestitum habe-
ret: media hyeme que solito asperior in-
horruerat: adeo vt plerosqꝫ vis algoris
extingueret: obuiū habuit in porta am-
bianensiū ciuitatis pauperē nudū. Qui
cū pretereūtes vt sui misererent orarent:
oēsqꝫ miserū ꝑterirēt: itellexit vir deo plenꝰ
sibi illū aliis miam nō ꝑstātibꝫ reserua-
ri. Quid tn̄ ageret nesciebat. Nichil enī
preter clamidem qua indutus erat habe-
bat: iam enim reliqua in opus simile cō-
sumpserat. Arrepto itaqꝫ ferro quo acci-
nctus erat mediā diuidit: partemqꝫ eius
pauperi tribuit: reliqua rursus induit.
Interea ex circunstantibus risere non-
nulli: quia deformis et truncatus habi-
tu videretur. Multi tamen quibus erat
mens sanior altius gemuere: ꝙ nichil si-
mile fecissent: cum vtiqꝫ plus habentes:
vestire pauperem sine sui nuditate po-
tuissent. Nocte igitur isecuta cum se so-
pori dedisset: vidit xp̄m clamidis sue qua
pauperem texerat parte vestitum. Tu
aūt dn̄e. ℟. Beatus martinus obitum suum
longe ante presciuit dixitqꝫ fratribus dissolutio-
nem sui corporis imminere. Quia indicabat se
iam resolui. ℣. Dixerunt discipuli ad beatum
martinum cur nos pater deseris aut cui nos de-
solatos relinquis. Quia. Gloria. In .ii. noct.
ān. Domine iam satis est ꝙ huc vsqꝫ certaui sꝫ
quoadusqꝫ iusseris militabo at si parcis etati
bonū est michi hos quibus timeo ipse custodias
ꝑs. Cum inuocarem. ān. Artus febre fati-
scentes spiritui seruire cogebat stratuqꝫ suo il-
lo nobili cilicio recubans nec terram videre iā
dignatus celo totus inhiabat. ꝑs. Verba mea
auribus. ān. Sinite me inquit celum videre
vt spiritus dirigatur ad dn̄m. nichil in me repe-
riet inimicus sed sinus abrahe me suscipiet ꝑs.
Dn̄e dn̄s noster. ℣. Amauit eum dn̄s et or-
nauit eū. Stola glorie iduit eū. Lcō. iiii.

Martinus igitur obitum suum lōge
añ ꝑsciuit: dixitqꝫ fratribꝫ dissolu-
tionē sui corporis imminere. Interea cau-
sa extitit: qua condatensem diocesim vi-
sitaret. Nam clericis ecclesie illius inter
se discordantibus: pacem cupiens refor-
mare. licet finem dierum suorum non
ignoraret: proficisci tamen non recusa-
uit. Itaqꝫ profectus cum suo discipulorū
comitatu mergos in flumine conspica-
tur piscium predam sequi: et rapacem i-
gluuiem assiduis vrgere capturis. For-
ma inquit hec demonum est. Insidiant
incautis: capiunt nescientes: captos de-
uorant. exsaturariqꝫ nequeunt deuora-
tis. Tu autem dn̄e. ℟. Dixerunt discipu-
li ad beatum martinum cur nos pater deseris
aut cui nos desolatos relinquis. Inuadent enī
gregem tuum lupi rapaces. ℣. Scimus qui-
dem desiderare te christum nostri potius mise-
rere quos deseris. Inuadent. Lcō quinta.

Imperat deinde: vt eum cui inna-
tabant relinquerent gurgitem.
Itaqꝫ grege facto omnes ille volucres.
relicto flumīe montes siluasqꝫ petierūt.
Cumqꝫ finem vite sue cerneret: conuoca-
tis discipulis idicat se iam resolui. Tūc
meror et luctus oīm vox vna plangen-
tium: cur nos pater deseris: aut cui nos
desolatos relinquis. Tunc ille motus
his fletibus: ad dn̄m cōuersus lachrimas
se perhibetur. Domine si adhuc populo
tuo sum necessarius: nō recuso laborem
fiat volūtas tua. Itaqꝫ cum vi febrium
teneretur: pernox in orationibus et vigi-
liis fatiscentes artus spiritui seruire co-
gebat: in cinere et cilicio recubans. Et
cū a discipulis rogaretur vt saltē vilia
sibi sineret stramenta supponi: nō decet
inq̇t xp̄ianū nisi in cinere et cilicio mori.
Ego si aliud vobis exemplum reliquo:
ipse peccaui. Hec et alia locutus: videt
diabolū prope assistere. Quid hic inquit

astas cruenta bestia: Nichil in me reperies: sed sinus abrahe letus me suscipiet. Cum hac ergo voce: fatigatum divinis operibus emisit spm. Tu aut. ℞. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius non recuso subire propter eos laborem. Fiat volūtas tua. ℣. Domine si adhuc in presenti pro castris tuoꝝ stare me precipis non recuso nec fatiscentem causabor etatem. Fiat. Lcō vi.

Archadio vero et honorio imperantibus apud condatensem diocesis sue vicum excedens a seculo: nocte media die dominica migravit ad christum. Quo migrāte: inter turonenses et pictavos grandis altercatio insurrexit. Dicebant enim pictavi. Noster est monachus: nobis abbas extitit. nos requirimꝰ cōmendatum. Sufficiat vobis quia eiꝰ benedictionibus atqꝫ virtutibꝫ cōfirmati fuistis. Ad hec turonici respondebant. Si virtutes nobis factas sufficere dicitis: scitote quia vt ipse dixit: maior et virtus fuit ante episcopatum ꝙ post. Nam iter plurima vobis suscitavit duos mortuos: nobis autem vnum. Unde ⁊ si mos institutus servetr: vbi ordinatus est habebit deo iuvante sepulchrum. His ergo litigātibus sole ruente dies clauditur: corpusqꝫ in medio positum ab vtroqꝫ populo custoditur: futurum vt mane facto a pictavis per violentiam auferretur. Sꝫ deus omipotens noluit vrbem turonicā proprio frustrari patrono. Tu autem. ℞. O beatū virū martinum antistitem. Qui nec mori timuit nec vivere recusavit. ℣. Beatus martinus obitum suum longe ante prescivit dixitqꝫ fratribus dissolutionem sui corporis imminere. Qui nec. Gloria patri. Nec vivere. In tertio nocturno. ān. Media nocte dominica sanctus decesserat cū in eius transitu multi audierunt voces in sublime ipse vitro purior lacte candidior carne quoqꝫ monstratus est gēma sacerdotum. ps. In dn̄o confido. ā. Adest multitudo monachoꝝ ac virginum qui speciali gloria precipue flebant cū sentirent magis esse gaudendū si rationem vis doloris admitteret. ps. Dn̄e quis habitabit. ān. Exequie martini non dicuntur funeris sed triumphi nā greges suos qui eius ductu mundum vicerant agebat ante se pastor extictus qui corpus ad sepulchrum sequentes psallebāt et flebant. ps. Domine in virtute. ℣. Ora pro nobis. Lcō vii

Deniqꝫ nocte media omnes pictavi a somno fallacie comprimuntur: nec vllus supfuit qui ex hac multitudīe vigilaret. Igitur vbi turonici eos conspiciunt obdormisse: apprehensam sanctissimi corporis glebam: alii per fenestram eiciunt: alii foris suscipiunt. positumqꝫ in nave cum omni populo per vigennā fluvium descendunt. Ingressiqꝫ ligeris alveum ad vrbem turonicam cum magnis psallentium laudibus dirigūt cursum. Quorum vocibus pictavi expergefacti nichil de thesauro quem custodiebant habentes: cum magna confusione ad propria sunt reversi. Tu autem. ℞. Oculis ac manibus in celum semper intentus Invictum ab oratione spiritum nō relaxabat. ℣. O virum ineffabilem nec labore victum nec morte vincendum. Invictum. Lcō viii.

Beatus autem severinus coloniensis civitatis episcopus: vir honeste vite et per cūcta laudabilis: dū die dn̄ico loca sancta ex consuetudine post matutinas cum suis clericis circuiret: illa hora qua vir beatus obiit: audivit chorum cancntium in sublimi. Vocatoqꝫ archidyachono. īterrogat si aures eius percuterent voces: quas ille attētius audiret. Respondit. nequaꝙ. Tunc ille. Diligēter inquit ausculta. Archidyaconus cepit sursum collū extendere: aures erigere. et sup sūmos articulos baculo sustentāte stare. Sꝫ credo cū nō fuisse equalis meriti: a quo hec nō merebantur audiri Tunc prostrati terre ipse pariter et beatus episcopus dn̄m deprecantur: vt hoc

et diuina pietas audire p̄mitteret. Erectis aūt sursum oculis: interrogabat senex. Quid audis? Qui ait. Voces psallētium tanq̄ in celo audio: sꝫ quid sit prorsus ignoro. Cui ille. Ego tibi q̇d sit narrabo. Dn̄s meus martinus episcopus migrauit ex hoc mundo: et nunc angeli canendo eum deferunt in excelsum. Et vt parūper mora esset vt hec audirētur: diabolus eum cum iniquis angelis retinere tentauit. Nichilqꝫ suū in eundem reperiens: cōfusus abscessit. Quid ergo de nobis peccatoribus erit: si tantum sacerdotē voluit iniqua pars nocere? Hec sacerdote loquēte: notatum est tempus. Archidyaconus turonis misit velociter qui hec diligenter inquireret Qui veniens eo die et hora manifestissime cognouit transisse beatum virū: quo sanctus seuerinus audiuit psallentium chorum Sed et si ad seuerini recurramus hystoriam: ipsa hora eum sibi scripsit cū libro vite sue fuisse reuelatum Tu autem.

℟. O q̄ntus erat luctus oīm q̄nta precipue merentiū lamēta monachoꝝ. Quia et piū est gaudere martino et piū est flere martinū. ℣. Beati viri corpus vsqꝫ ad locū sepulchri hymnis canora celestis turba prosequitur. Qr. Lectio ix

Eo tempore btūs ambrosius cuius hodie flores eloquii per totam ecclesiam redolent: mediolanensi ciuitati preerat eps̄. Cui celebranti festa dominice diei: ista erat consuetudo. vt lector nō ante legere presumeret: q̄ sanctus nutu iussisset. Factū est autem vt illa die dn̄ica prophetica lectione iam lecta: ante altare stante qui lectionem beati pauli ꝑferret: beatissimus antistes ambrosius super sanctū altare obdormiret. Quod videntes multi cum nullus eum penit⁹ excitare presumeret: transactis fere duarum aut trium horarum spaciis excitauerunt dicentes. Jam hora preterit: iubeat dominus lectori lectionem legere. expectat enim populus valde iam lassus Respondens autem beatus ambrosius. Nolite inquit turbari Multū eni michi valet sic obdormisse: cui tale miraculū dn̄s ostendere dignatus est. Nam noueritis fratrem meū martinū sacerdotem egressum de corpore fuisse: me autē eius funeri obsequium prebuisse. Peractoqꝫ ex more seruitio: capitellū tm̄ vobis excitantibus non expleui. Tunc illi stupefacti pariter et admirantes: diem et horam notāt solicite requirētes. Qui ipsā diem tempusqꝫ reperiunt: quo btūs confessor dixerat se eius obsequiis deseruisse O btm̄ virum in cuius transitu sanctorū canit numerus: angeloꝝ exultat chorus. oīmqꝫ celestium virtutum occurrit exercitus. Diabolus presumptione confunditur. ecclesia virtute roboratur: sacerdotes glorificantur. Quem michael assumpsit cum angelis: maria suscepit cum virginum choris. paradisus retinet letum cum sanctis. Sed quid nos in ei⁹ laudem tentamus: quod nō sufficimus adimplere? Ipse est enim laus illius cuius laus ab eius ore nūq̄ recessit. Nam nos vtinam vel simplicem possimus hystoriam explicare. Tu aūt. ℟. Martinus abrahe sinu letus excipitur. Martinus hic pauper ꝛ modicus celum diues ingreditur hymnis celestibus honoratur. ℣. Martinus eps̄ migrauit a seculo viuit in christo gemma sacerdotum Martinus hic paup. Gloria. Celum. ps. Te deum. ℣. sacer. Inueni dauid. In laudibꝫ. ān.

Dixerūt discipuli ad beatum martinum cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis inuadent enim gregem tuum lupi rapaces. ps. Dn̄s reg. ān. Dn̄e si adhuc populo tuo sum necessarius non recuso laborē fiat voluntas tua. ps. Jubilate deo oīs ter. ā. O virum ineffabilem nec labore victum nec morte vincendum qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ps. Deus deus meus. ān. Oculis ac manibus in celum semper intentus

inuictum ab oratione spiritum non relaxabat. alleluya alleluya. ps. Benedicite. an. Ora p nobis beate martine vt digni efficiamur promissionibus christi. ps. Laudate dnm de celis. Cpm. Hy9. et V. de coi. an. O quantus luctus omnium quanta precipue lamenta monachorum et virginum chori quia et pium est gaudere martino et pium est flere martinum. ps. B9

Deus qui conspicis quia ¶ Oratio. ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propicius. vt intercessione beati martini confessoris tui atq3 pontificis: contra omnia aduersa muniamur Per dnm. Menne martyris. an. Volo pater. V. Justus vt pal. Oratio. Presta quesumus. ¶ Ad horas. ae de laudibus. Cp. Ra. et V. de comuni. Si dnica fuerit Ad processionem. R. Martinus abrahe. Oro. vt supra. Ad vesperas. an. Ora pro nobis. Cetera de coi. an. O beatu virum cuius anima paradisum possidet vnde exultant angeli letantur archangeli chorus sanctorum proclamat turba virginum inuitat mane nobiscum ineternum. ps. Magnificat or. vt supra. Memoria Leonii confessoris. an. Similabo eum. V. Justum deduxit. Oratio. Da quesumus. ¶ Per octabas. in matut. Inuit. Martinus. Super ix. pos. vna an. de sequetib3 per ordinem. V. more nouem lconum. ad diem pertinens. Tria rnsoria de festo ad diem pertinentia. ¶ In laudibus vna de an. de laudibus per ord. Ad benedictus et ad mag. vna an. per ordinem de an. noct. de die. Et dicunt hore bte marie. et meo. coes. excepto de cruce. ¶ Dnica infra oct. dicut ae. sequetes Ad B9. et ad Mag. sicut i die. In. i. noct. a. Martinus adhuc cathecuminus hac me veste ptexit. ps. Btus vir. a. Sancte trinitatis fidem martin9 pfessus est beatissima gram percepit. ps. Quare frem. an. Ego signo crucis non clipeo protectus aut galea hostiu cuneos penetrabo securus. ps. Dne quid multipl. V. Voce mea. In. ii. noct. an. Confido in dno q filia mea precibus tuis reddenda sit sanitati. ps. Cum inuocarem. an. Tetradius cognita dei vtute ad baptismi gratiam peruenit. ps. Verba mea. an. Dns iesus christus non se inquit purpuratum nec dyademate renitentem venturum esse predixit. ps Dne dns noster. V. Justum. In tertio noct an. O ineffabilem virum per quem nobis tanta miracula chorusčant. ps. In dno confido. an. Sacerdos dei martine pastor egregie ora p nobis deum. ps. Dne quis habit. an. Sacerdos dei martine aperti sunt tibi celi et regnum patris mei. ps. Dne in vir. V. Amauit. Lco. i.

Quadam die cum beatus martinus peregre proficisceretur: contestatus e fratres se multa aduersa passuru: qd postea probauit euetus. Nam primu inter alpes incidit in latrones. Cuq3 vn9 securi eleuata in caput ei9 vibrasset: ictu ferientis dextre sustinuit alter. Vinctis tamen post tergum manibus. vni seruandus et custodiendus traditur Lco scda.

Qui cum ad remotiora duxisset eu3: percunctari cepit ab eo quis esset. Respondit xpianu se esse. Querebat autem ab eo an timeret. Tuc vero constantissime pfitetur nuq se tam fuisse securu: q2 sciret miam dni maxime in tentatoib3 affutura. Se magis illi dolere: q xpi mia: vtpote latrocinia exercens esset i ¶ indignus. Lco. iii.

Ingressusq3 euangelicam disputationem verbu dei predicabat latroni. Quid logius moror: Latro credidit: psecutusq3 martinum vie reddidit: orans vt pro se dnm precaretur. Idemq3 postea religiosam vitam agens visus est adeo: vt hec que supra diximus ab ipso audita dicantur. Cetera vts. Si dnica fuerit. qre legend aplioe post officiu sancti gendulphi. de quo Ad vs. an.

Sacerdotum dyadema gedulphe piissime nostra defer in excelso vota pio iudici vt tuo adipiscamur sancto patrocinio tam exacto vite cursu delictorum veniam. psi feriales. an. O qualem dies ista celebris nobis iniungit leticiam in sancti presulis gendulphi transitu congaudent angeli et archangeli omnesq3 ciues ce

lici omnis terra plaudat deo laude multiplici. an. O beatum pontificem qui totis visceribus diligebat christum regem. et non formidabat imperii principatum. o gendulphe dulcedo medicamentu et medice. o sanctissima anima quam si gladius persecutoris non abstulit tamen palmam martyrii non amisit. Antiphona. Gloriam christo domino qui beatum gendulphum episcopum sue confessionis testem fecerat de cuius meritis et miraculis benedictus deus. an. Sancte gendulphe intercede pro nobis ut consortes glorie sanctorum tecum effici mereamur. Cpm. Ecce sacerdos magnus. R. O gendulphe christi sacerdos confessorque pariter nos te canentes laudibus exaudi propicius. Quo tuis mundi precibus iungamur celi civibus. V. Quod in nobis fedat caro tua mundet oratio et unde mens se maculat tu tua prece evacua. Quo tuis. Gloria patri. Jungamur. Hymnus. Iste confessor. V. Ora pro nobis beate gendulphe. Ut digni. an. Jam nunc gendulphi recolamus festa beati ut quos terra premit multo peccamine pressos hos precibus relevet virtutum munere supplens. ps. Magnificat. Oratio. Exaudi dne preces nostras. ut de com. Memoria Bricii episcopi et confessoris. an. Post excessum beatissimi martini episcopi beatus bricius cathedram episcopalem accepit. V. Justum deduxit. Oratio. Da quesumus. ut de com. Memoria sancti martini. an. Ora pro nobis. ulti. de laudibus. V. Amavit eum. Oratio. Deus qui conspicis. ¶ Ad matut. Invitat. Invitati properemus summo christo laudes demus. Qui gendulphum ad se duxit cum corona confessoris. ps. Venite. Hymnus. Jesu redemptor oim. ut de com. In primo nocturno. an. Eximius puer gendulphus traditus beato sixto pape romano imbuendus quantu in brevi adolevit sola dei prescientia novit. ps. Beatus vir. an. Romanus itaque papa tantam videns in eo excrevisse virtutem gradus ei ecclesiasticos comittens ad ultimum ordinavit episcopum. ps. Quare fremuerunt. an. O frater genite non vides quomodo huius insania furibundi christianos dete- rit fuge itaque in partes gallie una cum filio tuo gendulpho nam gallici verbum dni receperunt. ps. Dne quid multi. V. Justu. Lco pria.

Temporibus decii imperatoris persecutio christianoru acriter in urbe grassabatur romana: adeo ut pene omnes qui christum confitebantur: aut ydolis sacrificare compellerentur: aut variis perimerentur tormentis. Fuit igitur homo christianissimus genitus noie nobilis genere inclitaque ortus prosapia: occulte christianitatis servans habitum. Qui multas pauperibus viduis et orphanis devotissime pbendo elemosynas observans illud. Date elemosina et oia munda sunt vobis. Qui no ob amore illicite voluptatis sed pter filior pcreationem accepit uxorem scdm sua nobilitate excellentissimis ortam natalibus. nomine adiam valde deo dilectam: et per diuturnum tempus iuxta morem simul commorantes filium gignere nequiverunt. Tu autem. R. Letentur omnes in precelsi gendulphi festiuitate celebri et eum cum dignis attollamus preconiis. In cuius natali parens uterque sterilitatem amisit. V. Nam simul diutius comorantes nec sobolem generantes fusis precibus ad dnm illum sibi genuerunt. In cuius. Ambo autem erant iusti Lco scda.

Ambo autem erant iusti incedentes in mandatis et iustificationibus dni: et eorum uterque preces ad dnm fudit: ut filium habere possent. Qui exauditi. filium habuerunt: quem gendulphum vocaverunt: tradentes eu beato sixto pape romano sacris litteris imbuendum. Videns quoque beatus sixtus illius sanctitatem: omnes ecclesiasticos gradus per ordinem ei comittens: ad ultimum ordinavit episcopum. Tu aute. R. Translacto quinquennio comittitur pape romano edocendus quem intra breve spacium utrunque non latuit testamentum. V. O nimis felicem meritisque celsum cui tam subito dominici gregis datur comissio. Utrunque. Lco. iii.

Audiens autem quidam homo san
ctitatem beati gẽdulphi venit ad
eum: et cecidit ad pedes eius dicens. Ob
secro te dñe vt venias in domũ meã: libe
rare filiã meã ab ĩfirmitate qua detinet̃
Si enim hoc feceris: credam ĩ deum tuũ
Quod cum factum esset: baptizatus est
Qđ audientes multi infirmi: veniebãt
ad eum et sanabantur. Tu aũt. R. Non
ne vides o genite quomodo iste oĩs velit perde
re fuge itaqȝ. Ne suis iniquis te premat tormẽ
tis. V. Audi me obsecro acquiesce michi vt disce
das aliquo vna cum filio tuo. Ne. Gloria. Ne.
In. ii. nocturno. ãn. Ingresso igitur beato gen
dulpho domum vidue cuius filius fatigabatur
a demone cepit per os pueri demõ clamare cur
me persequeris sancte gendulphe cur me per
sequeris at ille continuo eum liberauit in noĩe
iesu christi. ps. Cum inuocarem. ãn. Cõuer
sus aũt ad mulierem cuius filium pristine sani
tati reddiderat intulit illi credis quod ore polli
ceris at illa respondit si non credidissem scelera
mea non tibi confiterer. ps. Verba. ãn. Cum
aũt ducerentur ad carcerem ecce vox intonuit
illis dicens estote fortes o viri sanctissimi cõfor
tamini in dño nam die crastina oĩs huius vo
bis incole per vestre predicationis verbum cre
dent in dñm iesum christum. ps Dñe dñs nr̃
V. Amauit eum dñs. Lcõ quarta.

Interea quidã homo nunciauit dio
scoro comiti: ꝙ duo magi aduenis
sent: docentes templa deoꝝ destrui. Qđ
audiens comes: fecit eos sibi presentari:
ita gendulphum alloquens. Nunquid
vos estis illi magi: qui subuertitis ciui
tatem nostrã: Nisi sacrificaueritis diis:
et reuocaueritis oĩes quos in errorem
induxistis: per multa tormenta vos iter
ficiam. Ad quem gendulphus Nos ma
gi non sumus: sed et nec te timemus: ne
qȝ tormenta tu a. R. Videns mater filiũ sa
luti redditum dixit ad virum sanctissimũ O be
ate gendulphe baptiza me in tui dei nomine.
V. Cumqȝ vir dei sanctissimus liberasset pueꝝ
a demone quo vexabatur mater isigni percussa
miraculo. exclamauit dicens. O bte. Lcõ. v.

Tunc comes iratus iussit eos fusti
bus cedi: ac dehinc in clibanum ar
dentem mitti. Sed cum nil mali paterẽ
tur: angelo dñi eos confortante: cepit po
pulus clamare ⁊ dicere. Non est deus in
terra: preter eum quẽ gendulphus et ge
nitus predicant. Cumqȝ in carcerem du
cti eẽnt: facta est vox de celo dicẽs. Esto
te fortes o viri scti: quia crastina die oẽs
habitatores ciuitatis per vestrã predica
tionẽ credituri sunt in dñm iesum xp̃m
Quod ⁊ factum est. Tu aũt. R. Nisi gen
tem reuocaueritis quã ad errorem conduxistis
variis vos faciam cruciatibus perimi. Neqȝ te
timemus neqȝ minas tuas maioris eniȝ aucti
sumus potentie serui facti iesu christi. V. O vi
ros fortissimos in quibus nec terror incidit nec
pena preualuit qui presenti animo responderũt
tyranno. Neqȝ te timemus. Lcõ sexta.

Deinde beatus gendulphus et geni
tus venerunt in galliam sup flu
uium ogre: et ibi edificauerunt orator
ium in honore beati marcelli martyris.
Audiẽtes quoqȝ viri illius loci sanctita
tem eorum: veniebant ad eos tradentes
illis suas possessiones. In tanta autem
abstinentia viuebat beatus gẽdulphus
ꝙ nunquam panem nisi ordeaceum co
medit: nec vinum excepto sanguine dñi
nostri iesu xp̃i bibit. Tu aũt. R. Cum vi
ri sanctissimi fuerunt in clibanum missi ꝯtinuo
sumens roris speciem amisit igneum ardorem.
Quod populus vidẽs cepit clamare dicens. nõ
est deus in terra preter quem gendulphus pre
dicat. V. Et cõtinuo angelus dñi missus ab ar
ce poli descendit in clibanũ confortãs christi fa
mulos. Quod. Gloria patri. Non. In. iii. noct
ãn. Beatus gendulphus dioscoro dixit si credis
animo accipe filium defunctum et dicito in ie
su nomine a mortis sõno expergiscere quod ita
peragente reuixit puer et cõtinuo sanus factus
est. ps. Dñe q̃s habi. ãn. Comes itaqȝ filium

suū vidēs viuere procidit ad pedes viri beatissi mi dicēs parce q̄so michi peccatori accelera me renasci sacro fonte baptismatis nunc enī perci pio ꝙ non est deus preter deum christianoꝝ. ps. Dn̄e in virtute. á. Sacratissimus igitur gē dulphus motus discipuloꝝ fletibus blande ce pit consolari eos de superueniente sui obitus articulo nolite flere filii carissimi sup me noli te cōtristari sed sperate in dn̄o qui sperantes in se non patitur ineternū deficere. ps. Dn̄i est terra. V. Ora p nobis beate gēdulphe. Lcō. viii

Quadam die cū ad excolendam ter ram vbi ortus fieri debuisset cū di scipulis abisset: bestiola q̄ vulgo vulpis dicitur. vnam eius inuasit gallinā: ⁊ an te eū transiens illā ī ore ferebat. Quod cernēs venerabilis vir gēdulph⁹: ait illi. O crudelis bestiola. cur huc substantiā fratrū defraudare venisti: Nullā habe as licentiā nostram deportandi gallinā sed potius ad ipsū vbi eā cepisti reuertēs locū dimitte illesā. Tunc illa serui dei obtemperans p̄cepto: reuersa est ad lo cum vbi gallinam ceperat et ibi incolu mē dimisit. Reuertens autem per viam suā atq̧ ante ecclesie fores transiens: ce cidit et expirauit. R. Sūma dei forma pro salute mundi formā serui sūpsit. Si veritatem dicis suscita meū filiū et cū omni populo credā in eū. V. Predicante christi milite gratiā pieta tis diuine comes demissus morte filii supplicit. Lcō. ix.

Appropinquāte Ciquit. Si ve. L. viii aūt tp̄e migratiōis sue ab hac lu ce. cōuocans discipulos suos inunū: pre dixit illis qd̄ die quarto de hoc seculo es set migraturus illosq̧ instruens quali ter post eius obitū deo militare deberēt inter alia āmonitiōis verba precepit eis sub testificatiōe vt corpus eius ī ecclesia non sepelirent: neq̧ inuoluerēt lintheaminibus. sed cilicino sacco corporis operi rent nuditatē. Audientes aūt hec disci puli pre nimio dolore ceperūt dicere Pa ter cur nos iam cito deseris: aut cui nos desolatos relinquis: Omnes enim a te derelicti pditi erimus. R. Ecce viri insigne miraculum ex cuius precepto gendulph⁹ susci tauit mortuum. Quē non claustra tenuerunt inferni ne fieret irrita iussio christi famuli. V. Nam vir beatissimus totum de christo cōfidēs cōuersus ad comitem intulit dicens si credis in dn̄m eleua tuum filium. Quem non. Lcō ix.

Sanctissimus itaq̧ gendulph⁹ mo tus his fletibus blande eos conso lari cepit: dicens. Nolite flere filii dulcis simi. nolite super me cōtristari: sed habe te spem firmā ī dn̄o. ⁊ pura mente ac sin cero corde sicut cepistis illi seruite. ⁊ tene te doctrinam quam vos vsq̧ nunc docui Si enī hoc feceritis: proculdubio scitote ꝙ dn̄s semp vobiscū erit. Jamq̧ quarto appropinquāte die apparuit illi beatus petrus dicens Festina serue dei. festina ⁊ veni accipe coronā: quam tibi prepara tam dn̄s habet ab initio seculi. Et sic de mū missaꝝ solēniis ante celebratis: am monitioneq̧ discipuloꝝ peracta: corpore et sanguine dn̄i se muniuit ⁊ ad vltimū valedicens discipulis migrauit ad dn̄m sub die idus nouēbris. R. O gēdulphe. V. Quod in nobis. vts. in vis. ps. Te deū. V. Sa. Inueni dauid seruum meum. In laudibus. án.

Erat quidā puer obsessus a demonio qui omnes quos aggredi poterat morsib3 laniabat quē gēdulph⁹ mox sanauit ī noīe dn̄i iesu christi. á. Homo quidā procidit ad pedes ei⁹ dicens obsecro mi dn̄e meā michi filiā restitue. á. Qui continuo descendens domū patris fle bilis eam saluti reddidit in virtute dn̄i nostri ie su christi. á. Cumq̧ cadēs sol occiduas se mersis set ī oras filius | dyoscori spiritum exalauit qui post manus impositionē beati viri bis viuere p meruit. án. Quadā aūt die bestiola vulpis nū cupata vnā eius gallinā ī ore ferebat quod cer nens vir dei ait o crudelis bestiola cur fratrū substantiā deuoras que continuo deposuit ⁊ in eodem loco expirauit. Cpm. Ecce vir prudens Hy⁹. Iste cōfessor. V. Posui adiu. án. Appropi

quante die obitus apparuit illi beatus petrus dicēs festina serue dei accipe coronā quā tibi deus preparauit qui missaꝝ solēniis ante celebratis valedicens discipulis in dño requieuit. p̄. B⁹. Oro. Exaudi. Meō. bricii. ā. Tricesimo ordinationis sue anno oritur contra eū lamentabile crimen nam quedā mulier que cubicularii vestimenta abluebat cōcepit ꝛ peperit et omne crimen episcopo obiiciunt. V. Iust⁹ vt palma. oꝝ. vts. Ad meō. sci martini. ān. Dixerūt. V. Justus germinabit. orō. vts. Ad horas āe de laudi. Si dñica fuerit in reditu proces. R. O gendulphe. Ad hos. āe de lau. cetera de cōi vnius cōfes. epi. i duplo. Ad vesperas. sup psalōs. ā. Quadā aūt Cpm hy⁹ ꝛ V. vts. ā. Sancte gēdulphe petim⁹ nos tuis foue precib⁹ quos tuus dies celebris ad christi laudes monuit tu pia prece ipetra vt illius laudes debitas possimus tecū canere finito eui tpe. ps. Magnificat. Orō. vts. Ad meō. sancti martini. ān. Ora pro nobis. V. Justū deduxit Orō. vts. In crastino ad vesperas fit meō. Eugenii martyris. per. ān. Hic est vir. V. Gloria et honore. Orō. Presta q̄s. Macuti epi. et cōfes. per ā. Similabo. V. Amauit eū. Orō. Da q̄s Et i mat. eugenii. ān. Volo pater. V⁹. Justus vt palma. Orō. Presta q̄s. Macuti. ā. Serue bo V. Justus germinauit. Orō. Da q̄s. de cōi Infra octabas sancti martini. Legenda.

Igitur martinus inde ꝓgressus cū mediolanū preterisset: diabolus ī itinere humana specie assūpta se ei obuiū tulit: quo tenderet querens. Cūqꝫ id a martino respōsi accepisset: se quo dñs vocaret intendere. ait ad eū. Quocunqꝫ ieris: vel quocunqꝫ tenderis diabolus tibi aduersabitur. Tunc ei ꝓphetica voce respondit. Dñs michi adiutor est: nō timebo quid faciat michi homo. Statiqꝫ e cōspectu eius euanuit. Itaqꝫ vt animo ac mente cōceperat: matrē gentilitatis absoluit errore. patre ī malis perseuerāte. Plures tamen suo saluauit exemplo.

Sed vt reliquas virtutes eius quas in episcopatu egit. aggrediamur: erat non longe ab vrbe oppido ꝓximus monasterii locus. quē falsa hoīm opinio velut cō sepultis ibi martyribꝫ ꝯsecrauerat. Nā et altare ibi a superioribus episcopis constitutū habebatur. Sed martin⁹ non temere adhibēs incertis fidem: ab his qui maiores natu erant presbiteris vel clericis flagitabat nomē sibi martyris: ꝛ tp̄s passionis ostendi. Grandi se scrupulo ꝑmoueri indicans: ꝙ nichil certi constans sibi maiorum memoria tradidisset.

Cunqꝫ aliquandiu a loco illo se abstinuisset. nec derogans religioni quia īcertus erat. nec austeritatē suam vulgo accōmodans: ne supersticio conualesceret quodā die paucis secū adhibitis fratrib⁹ ad locū pergit. Deīde super sepulchrum ipsū astans orauit ad dñm: vt quid esset vel cuius meriti sepultus esset ostēderet. Tunc cōuersus ad leuā: videt prope assistere vmbram sordidā trucē. imperat nomen meritūqꝫ vt loqueretur. Nomē edicit de crimine. cōfitetur latronē se fuisse ob scelera percussū. vulgi errore celebratū. sibi nichil cū martyribꝫ esse cōe. cum illos gloria se pena retineret. Mirūīmodum vocē qui aderant audiebant: personam tamen nō videbant. Tunc martinus quid vidisset exposuit. iussitqꝫ ex eo loco altare quod ibi fuerat submoueri. atqꝫ ita populum superstitiōis illius absoluit errore. Alia die.

Accidit aūt cōsequēti tp̄e dū iter ageret: vt gentilis cuiusdā corpus quod ad sepulchrū cū superstitioso funere deferebatur obuiū haberet. Cōspicaturqꝫ eminus venientiū turbā. ꝛ quidnā esset ignarus paululū stetit. Nā fere quingentoꝝ passuū īteruallum erat. vt difficile erat dinoscere quid videret.

Cūqꝫ rusticā manū cerneret. et agente vento linteamina corpori superiecta volitarēt: ꝓphanos sacrificioꝝ ritus agi credidit: qr esset hec galloꝝ rusticis con-

suetudo simulachra demonū candido te
cta velamie. misera p agros suos circun
ferre demētia. Eleuato ergo in aduerso
signo crucis: īperat turbe nō moueri e lo
co: onusqꝫ deponere. Hic mō mirūimmo
dū miseros videres velut primū saxa ri-
D einde cū primo mouere se ¶ guisse.
sūmo conamine niterent᷑ vltra accedere
nō valentes: ridiculā in vertiginē rota-
bāt: donec dicti corporis onus deponūt.
Attoniti ⁊ semet inuicē expectātes: quid
nā sibi accidisset taciti cogitabāt. Sꝫ cū
vir btūs cōperisset exeqꝛ esse illam fre
quētiā nō sacroꝝ: eleuata rursū manu
dat eis abeūdi ⁊ tollendi corpus ptātem
Ita eos ⁊ cū voluit stare cōpulit: et cū li-
buit abire permisit. Alia die.

I tem dū in vico quodā templū anti
quissimū diruisset. et arborē pinū q̄ fano
erat proxima esset aggressus excidere: an
tistes illius ceteraqꝫ gentiliū turba cepit
obsistere. Et cū idē illi dū tēplū euertit᷑.
īperante dño qeuissent: succidi arborem
non patiebāt᷑. Ille eos sedulo cōmonere
cepit: nichil esse religiōis ī stipite: deū po-
tius cui seruiret ipe seqrēt᷑. arborem illā
incidi oportere: qꝛ eēt demoni dedicata.
Tum vn⁹ ex his qui erat audacior cete
ris: si habes inqt aliquā de deo tuo quem
dicis te colere fiduciā: nosmetipsi succidi
m⁹ hanc arborē. tu ruentē excipe. et si te-
cū est tuus vt dicis dñs: euades. Tū ille
intrepide cōfisus in dño: facturū se polli
cetur. Hoc vero ad istius modi cōditio-
nē: oīs illa gentiliū turba cōsensit: faci-
lēqꝫ arboris sue habuere iacturā: si īimi
cū sacroꝝ suoꝝ casu illi⁹ obruissent. Ita
qꝫ cū vnā in partē pin⁹ illa esset accliuis:
vt nō eēt dubiū quā in partē succisa cor
rueret: eo loco victus statuit᷑ p arbitrio
rusticoꝝ: quo arborē eē casurā nemo du
bitabat. Succidere igr̄ ipi suam pinum
cū ingēti gaudio leticiaqꝫ susceperunt.
A derat emin⁹ turba mirātiū: iāqꝫ pau
latim nutare pinus et ruinā suā casura
minitari. Psallebāt emin⁹ monachi: et
periculo iā propiore pterriti: spē oēm fidē
qꝫ pdiderāt: solā martini mortē expectā
tes. At ille cōfisus ī dño ītrepid⁹ cū iā fra
gorē suū pin⁹ cōcidens edidisset: iā caden
ti iā supra se ruēti. eleuat obuiā manū:
signū salutis opponit. Tum vero turbi
nis modo. retroactā putares diuersā in
partem ruit: adeo vt rusticos q̄ tuto loco
cōstiterāt: pene pstrauerit. Tū vero cla
more in celum sublato gētiles stupuere
miraculo: monachi fleuere pre gaudio.
xp̄i nomē in cōe ab oīb⁹ predicari. Satis
qꝫ cōstitit eo die salutē illi venisse regiōi
Nā nemo fere ex īmani illa multitudīe
gētiliū fuit: q̄ nō īpositione man⁹ deside
rata. dñm ihm̄ relicto īpietatis errore cre
diderit. Et vere ante martinū pauci ad
modū idest pene nulli: in illis regionibꝫ
xp̄i nomē receperāt. Qđ adeo ꝟtutibus
illi⁹ exēploqꝫ cōualuit: vt iā ibi nullus lo
cus sit: q̄ nō aut ecclesiis frequētissimis
aut monasteriis sit repletus. Nā vbi fa
na destruxerat: statī ibi aut eccl'ias aut
monasteria construebat. ¶ Alia die.

N ec minorē sub idem fere tp̄s eodē in
opere ꝟtutē edidit. Nā cū in vico
quodam fano antiqssimo ⁊ celeberrimo
ignē īmisisset: ī proximā īmo adherentem
domū agēte vēto flāmaꝝ globi ferebāt᷑
Qđ vbi martin⁹ aduertit: rapido cursu
tectū dom⁹ scandit: obuiū se aduenienti
bus flāmis īferens. Tum vero mirūim
modū cerneres cōtra vim vēti ignem re
torqueri: vt cōpugnātiū īter se elemēto-
rū quidā cōflict⁹ videret᷑. Ita etiā ꝟtute
martini ibi tm̄ ignis ē opat⁹: vbi iuss⁹ ē.

Q uedam puella dira paralisis egritu
dīe tenebat᷑: ita vt iā p multū tp̄s nullo
ad huānos vsus corporis officio fungere
tur. Sctūs vero martin⁹ egrā ītuēs: da-
ri sibi oleū postulat. Qđ cū bñdixisset in
os puelle vim scti liquoris īfudit: statiqꝫ

vox reddita ē. Tūc paulati singula con
tactu eius ceperūt mēbra reuiuiscere: do
nec firmatis gressib; pplo teste surrexit
Tetradii vero cuiusdā pcōsularis vi-
ri seruus a demonio correpꝰ: dolēdo exi
tu cruciabat. Tūc tetradiꝰ ad genua sā
cti viri aduoluit: orās vt ad domū i qua
demoniacus hēbat descēderet. Spopon
dit ei se si de puero demon fuisset eiectus
christianū fore. Tūc btūs martinus ipo
sita manu puero imundū spm ab eo eie
cit. Quo viso tetradiꝰ dūm iesū xp; credi-
dit. et baptizatꝰ ē. Alia die
Quodā tpe
ad episcopatū turonice ecclie petebatur
btūs martinꝰ. Sed cū erui a monasterio
suo nō facile posset: rurītiꝰ quidā vnꝰ e ci
uib; vxoris lāgore simulato ad genua il
liꝰ puolutꝰ: vt egrederet obtinuit. Itaq;
disposit iā i itiere ciuiū turbis. sub qua
dā custodia ad ciuitatē vsq; deducit. Mi
rū imodū incredibilis multitudo nō so-
lū ex illo oppido sz etiā ex vicinis vrbib;
ad suffragia ferēda cōuenerat. vna oim
volūtas eadē vota eadēq; sentētia. mar
tinū epatu eē dignissimū. felicē fore tali
ecctiam sacerdote.
Pauci tamen
et nōnulli ex epis q ad cōstituendū anti
stitē fuerant euocati ipie repugnabant
dicētes scilicet cōtēptibilē esse psonā: in-
dignū esse epatu. hoiem vultu despicabi
lē. veste sordidū. crine deformē. Ita a po-
pulo sentētie sanioris hec illoꝝ irrisa de
mētia est: qui illustrē virū dū vitupera-
re cupiunt predicabant. Nec vero aliud
his facere licuit: q̄ qd pplus dño volente
cogebat. Inter epos tamē qui affuerant
pcipue defensor qdā noīe dicit restitisse.
Unde aiaduersū est grauiter illū le-
ctione pphetica tūc notatū. Nam cū for
tuitu lctor cui legendi eo die officiū erat
interclusus a pplo defuisset: turbatis mi
nistris. dū expectat qui nō aderat: vnus
e circūstātibus sūpto psalterio. quē pri-
mū versū inenit arripuit. Psalmꝰ autē
hic erat. Ex ore infantiū et lactentiū per
fecisti laudem ppter inimicos tuos: vt de
struas inimicū et defensorem. Quo lecto
clamor populi tollit: pars diuersa cōfū-
dit. Atq; ita habitū est. diuino nutu psal
mū hunc lectū fuisse: vt testioniū operis
sui defensor audiret: qr ex ore infantiū in
martino dūi laude pfecta: et ostēsus pa-
riter et destructus est inimicus. Cetera
vts dictū est. Aniani epi. et cfel. Ad vs. sup pos
ā. Ora pro nobis. Mutabit q; ad cp. et fiet de
scō aniano. sicut de vno cfess. epo ix. lcōm. Orō.
Exaudi. Lcō. i.
Beatus euurcius
aurelianēsis eps sentiens se iam
ad celestia regna vocandū: accersito cō-
uentu nobiliū indicat suū trāsitū mox
futurū. Dulci eos affatur eloquio: vt de
successore subrogādo agnosceret cōmu-
ne oim votū. lcō. ii.
Cūq; varia ele
ctio fieret ppli: ille eos paterno af-
fectu castigās eisdē dixit. Si vere pastorē
vultis electū a dño: fratrē et cōpresbiterū
meū ananū noueritis in meo constitui
loco. Atq; vt in idipsū cōcordia diuine ele-
ctionis clarescerет: cū triduanū ieiuniū
more solito ecclesiastico indixisset: breui
bus et libris sup altare positis. necdū lo-
quentē paruulū afferri pcepit: vt ipe bre
ue ab altari subleuaret. Lcō tertia.
Tunc vero xpi operante vtute. cum
puer manū itecisset in altari: mox
vt breue tetigit vox inconsueta nouella
vba pfudit. testeq; pplo exclamauit Ani
anꝰ. ananꝰ. ananꝰ. istiꝰ ciuitatis a deo ē
pōtifex institutus. Mox vt verba cōple-
uit: etatis tpa ligua recognouit. Sed vt
votis oim satisfieret: apto psalterio ver
sū quē primū inenerūt legentes dixerūt
Btūs quē elegisti et assūpsisti dñe: inha
bitabit in tabernaculis tuis. Lcō. iiii
Prolato quoq; aplico codice i primo
repertūt sermone. Fūdametū ali
ud nemo potest ponere. pter id qd positū
est. Sz et in euāgelii pagina: hanc primā

repperere sententiã. Sup hanc petram edificabo ecclam meã: ꝛ porte inferi non ꝑualebũt aduersus eã. His ergo ꝟtutũ insignibꝫ declarat⁹: in cathedra aurelia-nensis eccle sctũs ĩstitut⁹ est anian⁹. l.v.

Cum igr̃ solẽniter ciuitatis illi⁹ esset menia ĩgressus: petiit ab agripino q̃ p̃ncipalibꝫ ꝑerat militibꝫ. vt oẽs quos pro variis criminibus penalis carcer retinebat inclusos: ob sui ĩtroitus grãm redderet absolutos. Qd cũ ille oĩbus modis resistendo negaret: lapis magni põderis ab alto desiluit: eiqꝫ ĩ verticẽ dedit. Qua percussiõe famuloꝝ manibꝫ ad domũ ꝓpriã deportatus: agnouit q̃ toti⁹ ꝙ idcirco letalis plaga sup eũ descenderat: q2 p̃-stare noluerat qd vir dñi postulauerat.

Sed cũ sanguis irrigu⁹ ex ei⁹ Lcõ vi. capite fluere nõ cessaret: et predict⁹ pontifex eũ caritatis grã visitasset: mox vt manu propria ei⁹ vulneri vexillũ crucis apposuit: riuũ stringẽs sanguinis a mortis eũ ĩteritu liberauit. Et dũ vnũ correptũ orõne saluauit: pro reliqs quos ante petierat impetrauit. Lcõ vii.

Beato igr̃ euurtio felicibus meritis aulã paradisi iam ingresso: sctõ visum est aniano vt fabricam ecclesie quã eius predecessor fũdauerat: altiori culmine proueheret vt dicebat. Ad declarãdũ igitur viri sanctissimi meritũ: melius q̃-dam qui turbe ꝑerat artificũ de tecto corruens pede lapso ita vicine mortis incurrit periculũ: vt omi quassato corpusculo vix vltimo palpitaret spũ. Ad quem dũ sctũs anianus a longe signũ crucis porrigeret: sagaciter ad eũ cucurrit. appꝛhensaqꝫ eius dextera eum saluti p̃stine sub momẽto restituit: atqꝫ ad perficiendum opus quod ceperat ire mã dauit. Lc. viii.

His et multis aliis virtutũ insignibus declaratus vir sctũs dñi ania-n⁹: diuersis laudũ titulis. xpi miles emerit⁹. deuictis seculi fluctibꝫ. carnis viculis absolutus. migrauit ad celos: ab eterno p̃cipe ciuis gl'e coronand⁹. Sepult⁹ aũt ad occidẽtalẽ vrbis iã dicte partem. in ecclesia bti leuite laurẽtii. vbi meritoꝝ illius dignitatẽ xpi dextera publicauit vir-

Postea vero ¶ tute multiplici. Lc. ix crescente deuotiõe fideliũ. multoꝝ curriculis ãnoꝝ labẽtibꝫ ad orientalem plagã ciuitatis aurelianensiũ: extructo tẽplo mirifico argenteo et auro gẽmisqꝫ fulgẽtibꝫ ornato: cõcurrẽte cõuẽtu nobiliũ sctm̃ corpus illi⁹ trãslatũ est. Ubi operãte clemẽtia xpi virtutũ fulget ꝯgeries. Reddũt̃ ibidẽ cecis lu^a: lãguidis salus optata. fugant̃ demonia. declarant̃ sepi⁹ iuramẽta. p̃stant̃ sepi⁹ petentibꝫ cõgrua vota. operãte dño nr̃o iesu xpo. Cetera sicut de vno ꝯfes. epo. Meõ. sci martini p ã. Dixerũt. V. Just⁹ ger. oꝝ. vts̃. In ves. sup ꝑos. ã. Serue bone. Et mutabit̃ ad cp̃. et exinde fiet de oct sci martini. nec dr̃ R. Ad mag. ãn. O martine. q̃re ĩ p̃is ves. oꝝ. vts̃. Meõ. Aude virginis p ã. Hec virgo. V. Diffusa. oꝝ. Exaudi. q̃re in cõi. In matut. sicut in die exceptis ã. de noct. scꝫ ãn. Martinus. V. Voce mea. ¶ Lectio prima.

Dum adhuc cathecumin⁹ esset btũs martinus: hyemali frigore media sui clamidis pauperẽ ꝑte vestiuit. Qua etiã parte clamidis inter angeloꝝ exer-citus dñm iesũ xp̃m diuinitus illu^iatus nocte sequẽte vestitũ aspexit. vt verũ intelligeret: qd ipse dñs iesus euãgelicis intonat paginis: q̃ diu fecistis vni ex his mi-

Hic etiã ¶ nimis michi fecistis. Lc. ii. florem adolescẽtie sue mediolana trãsegit in vrbe. Nam tũc tp̃is arriana fauẽte auxẽtio mũdũ maculauit perfidia. Cui sctũs martinus vt fortis athleta xpi viriliter restitit: intrepidusqꝫ verã sancte trinitatis fidem docebat. Lc. iii

Sed inde arrianoꝝ seuicia p̃cipũ depulsus gallicanas rediit in partes: venerabiliqꝫ pictauẽsis vrbis ãtistiti hylario iũct⁹ est. Qui tũc tp̃is quasi firmis-

sima fidei colũna: oĩbus laudabilis extitit. Hui⁹ disciplinis se sctũs martin⁹ post relictũ militie cingulũ sociauit: ⁊ tãti viri erudit⁹ exẽplis xpianã fidẽ pfessus est.

Idem quoq₃ sctũs diuino ãmo Lc. iiii. nitus oraculo: parentes suos ad sacre fidei cõuertit professionem: et mrẽm q̃ se mũdo genuit: ipse regenerauit ĩ xpo. Hoc igr̃ itinere latronũ ppessus ĩsidias: dum vni tradit̃ ad custodiendũ. euangelica predicatione latronem cõuertit ad xp̃m: et cui traditus fuit ad penã: factus est ei ad salutem. Lc. v.

Inde vero egressus obuiũ habuit malignum sp̃m. qui sctõ viro quocunq₃ pergeret comitẽ se esse spopondit. Cui ĩtrepidus respondit. Dñs michi adiutor est: nõ timebo minas tuas. Sz ⁊ multas tribulationes arrianoꝝ perpessus. iterũ in gallias repedauit: sctõq₃ patre hylario pictauẽsi fauẽte: prope ciuitatem sibi cellulam cõstruxit: in qua cõtemplatiuos carperet fructus. Lc. vi.

Humilis fuit in hitu iocũdus in sermone. deuotus in p̃dicatione. verax in iudiciis. venerabilis in moribz. peruigil in orõnibz. assiduus ĩ lcõne. cõstans in vultu. Pius in affectu. honorabilis in misterio sacerdotali. infatigabilis verbi dei seiator. ĩpiger acceptã sui dñi pecuniã multiplicare. Filia arborii prefecti. per ĩpositionem epistole sãcti martini. grauissimis liberata est febribz. Paulini oculũ peniculo supposito: sanauit a dolore atq₃ caligine. Lcõ septima.

Idem quoq₃ sctũs martinus cadens per gradus: grauiter pene totis attritus est mẽbris: nocte vero ab angelo ad integrã recreatus est sanitatẽ. Sepiusq₃ angelicis visitationibz et familiari allocutione fruebat̃. Sp̃uum etiam malignoꝝ: a celestibus discretionem nouerat. Nam dum oranti diabolus se in angelum lucis transformaret: dicẽs se esse xp̃m dñm in iudicio venientẽ. ideoq₃ ab eo debere adorari. cõstanter rñdit. Dñs iesus xp̃s nõ se purpuratũ: aut diademate renitentẽ ventuꝝ esse p̃dixit. Qui stati confusus euanuit. Lcõ octaua.

Talibus itaq₃ elect⁹ dei sacerdos mũdo claruit signis ⁊ miraculis: vt oĩ vita ⁊ cõuersatione perfectus in oĩ pietate ⁊ benignitate iocundus: et epãtus sui vicesimosexto ãno. ãnis maturus ⁊ meritis. inter celestia euocatus regna: cum multiplici laboris sui mercede perpetuã a dño xp̃o reciperet coronam. Lcõ nona.

Sed diem obitus sui multo tp̃e ante prenoscens: ac q̃buisq₃ suis predicẽs fratribus: appropinquãte hora febrium tactus dolore. letus in laude dei. inter diuina predicatiõis verba: inter angelicas celestiũ hymnoꝝ voces suis astantibus discipulis: sctãm xp̃o reddidit aĩam. Cuius sctm̃ corpus a clericis ciuitatũ et populoꝝ turbis. cũ laudibus ⁊ hymnis. ad turonicã deportatũ est ciuitatem. Ibiq₃ in poliandro publico sepultus est. Cetera sicut in die. ãn. Enituit xp̃s clamidis velamine tectus cetibz alloquio superis affatur amico pfusus sacri sed adhuc nõ fonte lauachri hac me veste meus martin⁹ texit alũnus. p̃. B⁹. oꝝ. vt̃s Meõ. Aude virg. ã. Veni sponsa. V. Elegit. orõ Exaudi. de cõi. Ad hoš. vt̃s. In vel. similiter. ãn. O btm̃ põtificem qui totis visceribz diligebat xp̃m regem et nõ formidabat imperii p̃ncipatũ o martine dulcedo medicamẽtũ ⁊ medice o sctissima aĩa quã si gladius psecutoris nõ abstulit palmã tamen martyrii nõ amisit. p̃. M. oꝝ. vt̃s. Meõ. Elizabeth. ã. Accipit. V. Diffusa.

Tuoꝝ corda fideliũ deus miserator illustra: et btẽ elizabeth precibus gl̃osis. fac nos p̃spera mundi despicere. et celesti semp consolatiõe gaudere. Per dñm. Cetera sicut de nõ virgine. Lcõ. i.

Beata elizabeth filia regis vngarie coniũxq₃ lãdegrauii ducis thurigie ab adolescẽtia religiõi studuit votũ suũ et actiões in deũ dirigere. Cumq₃ ãnoꝝ

quiqꝫ oĩno lr̃as ignoraret: ꝓuoluit se fre
quēter ante altare. expādēs corā se psal-
teriū tāq̄ orās ex bone idolis ꝑlagio. fre
quēter genibꝫ flexis. et maībꝫ cōplicatis
deuote ītēdebat orōni: ore pauimēto ad-
Preterea singulis ⁋ herente. lcō. ii.
diebꝰ aliqd sibi detrahebat ī aliquo
ꝓ deo: frāgens suā volūtatem. In adole
scentia autē deū semꝑ habuit pre oculis
ipm in oībꝫ factis īuocādo. In statu aūt
minoris etatis q̄ plurima grauamia et
oppssiones sustinuit: a secreta famlı̃a au
le. ī qua nutriebatᷣ traducta: ī qbꝰ oībus
tā verboꝝ q̄ factoꝝ iniuriis et insultatio
nibꝫ solū deū spē ꝛ refugiū sibi ponebat.
Qũ vero facta esset nubilis: gra Lc. iii.
ues ꝛ maīfestas ꝑsecutiones passa
est a primis ꝛ vassalis atꝫ cōsiliariis spō
si sui futuri. quē inducere modis omnibꝰ
conabantᷣ: vt ipsā repudiatā pr̃i suo regi
mitteret: eo q̄ minꝰ solēniter eā dotatā
asserebāt: ꝑsuadētes vt tā piguiori doti
q̄ vicinioribus aliis potētū sibi ꝓspiciēs
alias nuptias affectaret. Lcō. iiii.
Sup quo cōtemptu cū more solito ad
suū resurgeret solū deū refugiū: se
in ipsiꝰ ponēs volūtate sibiqꝫ recōmēdās
cōtra opinionē et spē: spōsū suū meroris
et tr̃sticie ī oībꝰ habuit cōsolatorē occultū
Absente aūt marito in vigiliis Lc. v.
verberibꝫ ꝛ orōnibꝫ multis: noctes
deducebat. ꝛ ornatu vestiū deposito capi
tisqꝫ velamine mutato: quasi vidualiter
se gessit et religiose. laneis vel cilicio fre-
quēter ad carnē īduta: tūc etiā cū sup de
auratᷣ vestibꝫ aut purpura tegebatᷣ. l. vi.
Cum vero mariti sui presciret aduē-
tū: solēnius se ornabat dicens. Nō
ꝓ carnis superbia sed pro deo pulchre or-
nari volo ac decenter: ne dem occasionē
peccandi marito meo. Et ne quid ei for-
san in me displiceat: si me solā in dn̄o sic
diligat maritali affectu et debito: vt ab
eo qui legē matrimonii sāctificauit. eter
ne vite meritū pariter expectemus. l. vii.
Mortuo itaqꝫ beate elizabeth marito
nō fuit ꝑmissa vti bonis mariti sui
prepedita a fratre ipsius mariti. Posthec
transtulit se marpurck ibi induens hītū
vilem. ibiqꝫ fundēs hospitale in quo ipa
pauperrima infirmis huīliter seruiebat
quoꝝ vsibus prorsus vniuersa que habu
it erogauit. Lcō viii.
A magnatibꝫ
autem terre. cōtumelias ꝛ magnū
contemptū sustinebat. Ita q̄ sui nec al-
loqui nec videre eam curarent: insanam
eam reputantes: qꝛ diuitias mūdi abiici
ebat. Accidit autē vt rex vngarie pater
suus. mitteret quendā comitem cū mul
to comitatu: vt reuocaret ad terram su-
am. filiā ipsius. Audierat nanqꝫ q̄ esset
quasi mendica: oīqꝫ solatio destituta. l. ix
Veniēs autem idem comes ad illud
oppidum. inuenit eam sedētem ad
cellam. et lanam nere. Qui stati pro ad
miratione: se benedicens dicebat. Nūq̄
filia regis visa est lanā nere. At illa mo-
dis oībus paupertatem affectans et exi-
liū: non poterat induci vt cū nunciis pa
tris ad terrā natiuitatis rediret. Sed il
la dei famula diebus ac noctibꝫ soli deo
seruiens: post paucis reuolutis tempori-
bus tertiodecimo kalendas decēbris mi
grauit ad xp̄m . ꝛ honorifice sepulta est ī
capella hospitalis marpurck. Ad cuiꝰ tū
bam eius suffragantibus meritis: cecis
lumen. surdis auditus redditur: omnisqꝫ
ppl̃s cum fide veniens subsidium conse-
quitur optatū. Cetera vt̃s. sicut de vna nō
virgine. ⁋ Edmūdi regis ꝛ martyris. meōria
de cōi. ⁋ In presentatione beate marie virg. s
qd est festū nouū in ecclesia parisien̄. Ad v̄s. an
Fons ortoꝝ redundans gratia mundum
replēs celi muneribꝫ mater dei fecūdās
oīa nos instaurans supnis sedibꝫ florēs ortus
mox ab infātia admirādis fulsit virtutibꝫ. ps.
Letatꝰ. a. Rore celestis grē in vtero ꝑfunditur
matᷣ misericordie vt stella splendēs oritᷣ. ps. Ad

te leua. ā. A piis parētibꝫ votis impetrata tē-
pli penetralibꝫ est trima dicata. p̄. Nisi qr. ān.
Tantilla puellula virtutis exēplū nulla freta
gerula ascendit in templū. ps. Qui cōfidunt
ā. Exaudita puella regia ɔtemplatˀ mēte cele-
stia caritate flagrāt pcordia. p̄. In cōuer. Cp.
Ego quasi vitis fructificaui suaui-
tatē odoris. et flores mei fructꝰ ho
noris ⁊ honestatis R. Recolamꝰ virgīs īclita
ac mirāda laudū pconia infantulis etatis merī
ta. Et vtutis grata primordia. Vꝰ. Radiat grā
iam in puellula ⁊ sapiētia fulget ī paruula. Et
O dei sapiētia attigēs. Glia Et. hyꝰ
cuncta fortiter hūana lapsus vicia
subleuasti suauiter. Sumpsisti formā
hoīs in qua mortē susciperes ex aluo na-
scens vginis ne cōsors culpe fieres. Re
plēs mrēm dulcedīs dono dū aluo clau-
ditˀ sic plena boni numinis vt stella ful-
gēs oritˀ. Amoris dans indicia certa tā
efficaciter tota nr̄a pcordia ad te traxisti
dulciter. Gloria tˀ dñe q̇ natus es de vir
gine idē manēs in numīe p̄ri cū scō fla-
mine. Amen. V. Post partū. ān. Noue laudis
adest festiuitas grata mūdo ac celi ciuibus qua
btē marie sanctitas tēplo data est a parētibꝫ vt
oliue pīguis suauitas vberius redūdet fructibꝫ
ps. Mag. or. de matutˀ. Meō. Colūbani abba
tis. ā. Sctissime. V. Iustū. or. Intercessio. ɔ pi.
Ad cōpletˀ. ā. Sctā dei genitrix. p̄. Cū inuocarē
cū cetis. pꝰ. Virgo dei ge. Cp. Tu ī nobis. V
Custodi nos. ā. Cū iocūditate pñtatiōem. ⁊c. ps
Nunc di. ān dñs vob. V. Pñtatio est hodie scē
marie vginis. Cuiꝰ vita īclita cūctas illustrat
ecclesias. Or.
Famulis tuis q̄s dñe celestis gratie munus īpartire. vt
quibus beate virginis partus extitit sa-
lutis exordiū. pñtationis eius votiua so
lēnitas pacis tribuat īcrementū. P eūd.
Nota q̄ si hoc festū die dñica eueñ. preuenitˀ et
fit die sabbati pcedeñ vt possit fieri hystoria eze
chielis ad plenū. Inuitˀ. Votis ⁊ vocibꝫ laudātes
dñm. Instemꝰ laudibꝫ virgini virginū.
Sacre parētes virgi. ps. Venite. pꝰ.

nis steriles naturaliter hanc dono sum-
mi numinis susceperunt feliciter. o Vo-
tum soluētes filiā ad tēplum trimā dete
rūt deo placentē hostiā ibi mansurā dese
rūt. i Infantie tam tenere creuit virtꝰ
et gloria in omī cōplens opere creatoris
obsequia. Regitˀ scti sps domestico dicta
mine oīs virtutis penitus decus splēdet
in virgine. Gloria tˀ dñe. vts. In. i. no. ān.
In templū dei gradibꝫ terq̇nis erat aditꝰ quos
compositis gressibus ascendit fulta celitus. ps
Dñe dñs nr̄. ā. Nichil insolētie virgo preten
debat nā lux sapientie in ipsa fulgebat. ps. Ce
li enar. ā. Ex affectu supplici deo famulatˀ sed
ex gestu simplici cernētes hortatˀ. ps. Dñi est
terra. V. Diffusa. Bñdictiōes vt in assūptiōe
Inter oīs itaq̄ sanctos bea Lcō. i.
tissime virginis marie meōria eo
frequentius agitˀ atq̄ festiuius: quo ma
iorem apud deum grām īuenisse creditˀ.
Hec q̇dem virgo maria priusq̄ nasceretˀ
diuinis est oraculis denūciata. ⁊ miracu
lis designata. Nata siquidem est vt legi
mus nazareno p̄re: matre vero bethlee-
mita quas vrbes ipius natiuitati vel cō
uersationi destinatas esse nō tacuerunt
prophete. R. Mente sancta fuit et hūilis omī
splendens ornatu gratie virgo pia vnde sic no-
bilis. Thronus dignꝰ fit regis glorie. V. Thro-
nus eburneus cum auro fulgido venter virgi-
neus cum corde prouido. Thronus. Lcō. ii.
Descendit autem a radice illius fide
preclari abrahe: cui superna pmis-
sione fctā fuerat oīm bñdictio gentiū in
suo seie. Descendit a stirpe dauid. quem
deus propter notam sibi pbitatem sub-
limauit dicens. Inueni virum scdm cor
meum. De regali nempe tribu simul et
sacerdotali duxit originem: que summū
erat paritura regem atq̄ pontificē. Tu
autem. R. O q̄ puram q̄ sanctam decuit ma
trem esse que deum genuit lacte quoq̄ vberum
aluit. Strinxit vlnis manibus tenuit. Vsus.
Tanto regi fit hec domestica quem vestiuit

humana tunica. Strinxit. ¶ Lcō. iii.
Hec enim inter figuras vt dictum est mysticas. sacerdotalis virga ē dū sine radice floruit hec gedeonis vellus: dū ī medio aree sicce maduit. Hāc ī visione ezechielis orientalis porta q̄ nulli vnq̄ patuit: psignabat Hanc inter prophetas p̄ ceteris ysaias. nunc ex radice iesse virgā orturā nunc euidentius virginē parituram pmittebat. ℟. Mido rectus seruat⁹ noscitur dū maria in templo cōditur nā cōtēplās deo perfruitur. Sic ad alta mens ei⁹ rapit̄. ℣. Cū in mente verbi lux oritur digna verbi mater disponit̄. Sic Gloria Sic. In. ii. no. ān. Omni virtute predita totū dat ad hoc studium vt deo tota subdita deuotum det obsequiū. ps. Eructauit. ā. Rex virtutū sibi mirabilē matrē fecit mitē ⁊ hūilem omi quoqȝ dote spectabilem. ps. Deus noster re. ā. Desponsata cor docile ad angeli colloquium mente pbet hūile prompta spondet obsequiū. p. Fūdamenta. ℣. Specie tua. Lcō. iiii.
Que est igit̄ hec virgo ¶ q̄ sola vniuersā prauitatē hereticam interemit: Sola post deū existit. q̄ nos ī oī virtute cōfirmat. suisqȝ meritis cōmendat et auxiliat̄. vt et ipi digni īueniamur ī eius laudibus a quibȝ quidem humana mortalitas cessare nō debet. ℞ de illius gloria. nec silere patit̄ deuotio nec dignū aliquid potest accipere cogitatio. vel ierudita pturire locutio. ℟. Eminenti celi dulcedine stans ī templo virgo reficit̄ Eius quoqȝ mēs pulchritudine gratiaꝝ ibi pficit̄. ℣. Magna sēper exercens opera gratiora meretur opera. Eius. ¶ Lectio quinta.
Qualis nanqȝ fuerit vita ipsius virginis marie expectantis ī templo redēptionē hūani generis. dicat ābrosi⁹ Sit itaqȝ nobis tanq̄ ī ymagine descripta virginitas marie. ex qua velut ī speculo refulget spēs castitatis ⁊ forma virginitatis. Virgo erat corpore ⁊ mēte. corde hūilis. verbis grauis. aīo prudens. loquēdi parcior. legēdi studiosior: itēta operi. verecūda sermōe. nō ī cremēto diuitiarum sed ī prece pauperis spem reponēs arbitriū mentis ī deū: nō hoīem querēs. nullū ledere. cūctis bene velle. maioribȝ assurgere. equalibȝ nō īuidere. iactantiā fugere. ℟. Alma virgo ppositū nūq̄ nubendi statuit. Semp dei placitū in hoc voto pposuit. ℣. Gratus virga ioseph flos emicat ⁊ hūc sponsum virginis indicat. Semp. ¶ Lectio sexta.
Depromebāt itaqȝ ꝟtutes in cogitatione ⁊ affectu cordis eius ieffabilē armoniā: quā ipsa creatrix et inhītatrix ei⁹ dei sapientia delectabat̄ audire. Choruscabant foris quoqȝ in supficie ꝟtutes sermonis ⁊ actus: vnde possent hoīes glorificare deū: et exempla salutis accipere. ℟. Nuptā sic ex indicio floris et scti sps in colūbe mysterio gabriel missus celitus salutat magno gaudio. Que ꝯcepit diuinit⁹. ℣. In parentū manens hospicio īuenitur a dei nūcio. Que. Gloria ¶ In. iii. noct. ā. ¶ Flos in floris tpe ad locū floris mittit̄ sicqȝ de floris corpore glose ꝯcipitur. ps. Cantate. i. ā. Jesus flos/flos maria verqȝ tps floris flos nazareth patria plena de coris. ps. Dñs reg. ex. ā. Candens flos multiplicat virgule dulcorem ꝯceptus glorificat marie decorem. ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eā. ¶ Tres vltime lcōes erūt de expōe. Liber generatiōis. qre in nati. eiusd. viii. ℟. Archa dei in qua recondit̄ dulce māna cibȝ ethereus quo plebs dei reficitur. Est marie vēter virgineus ℣. Thalamus regis glorie quo iūgitur ecclesie Est. viii. ℟ Mirabile deus cōmerciū cum humano iniit genere suū nobis donans fastigiū. Nostra dignās infirma sumere. ℣. Nam vt nostrū sanaret viciū sic amoris dedit indiciū. Nrā ix. ℟. Omnes gentes attendite ad tam pulchrū spectaculū deo grās agite qui sic dilexit pplm. Marie formā sumite q̄ virtutis est speculū. ℣. Virgo sācta templo data post facta est dei templū. templū est plebs deo grata marie sequens exemplū. Marie. Gla. Marie. ps. Te deum ℣. Psītatio est hodie scte marie virginis. Cui⁹ vita iclita cūctas illustrat ecclias. ¶ In l. ān

Lauda felix ecclesia alme matris īfantiā cui imēsa gratia tibi parauit glīam. ān. In templi dei laribus virgo dedicata a supnis sedibus gaudet visitata. ā. Omnis eius actio in deū tendebat toto vite spacio meritū augebat. ā. Quicqd egit penitus est forma virtutis et doctrina sps et causa salutis. ā. Quantū facultas sufficit laudent mētes pie nam ois lingua deficit a laude marie. Cpm. Ego quasi. Hy⁹.

Oms fideles plaudite et virginis infantiā devoto corde colite mirantes ei⁹ grām. Nam in puella tenera vernat sensus maturitas et pandit per opera hitans intus deitas. Docta matura strēnua et honore īspectabilis virtute scādens ardua cūctis prestās ɀ huilis. Sic conditoris munere miris ornata dotib₃ vt digna foret parere deū castis viscerib₃. Gloria tibi dñe qui natus es de virgīe idem manens in numine patri cū sācto flamine. Amen. ℣. Post partū. ā. Bñdictus virginis filius replens matrē mīa aduocatam dans hanc propicius ne sit quisq̄ anceps de venia. ps. Benedictus. ¶ Oratio.

Deus qui sctām dei genitricē virginem mariā templū spūssancti post trienniū in templo dei pñtari voluisti: pſta qs vt qui eius pñtationis festa veneramur ipsi templū in quo habitare digneris effi ciamur. Per eund. ¶ Ad hos. āe de laud. Ad primā. añ dñs vob. ℣. pñtatio est ho. Orō. Famulis. vts. Ad alias hos. cp. ℟. ℣. vt in nati. eiusd. cū orōne. Deus qui sctām. Ad vs. ān. Quātū facultas. p. Letatus. cp. Ego quasi ¶ Hy⁹.

Eterni patris ordine in templo virgo claudit̄ vbi mira dulcedine contemplando perfruit̄. Orationi dedita et diuinis obsequiis in mūdo prorsus abdita archanis vacat studiis. Oīa redūdantia grē date virgini qua cuncta sunt fragrantia et grata sūmo numini. Mens lingua caro sps sensus affectus actio electā mōstrāt celitus in matrē dei filio. Gloria tibi. vts. ℣. Post partum. ān. Oliua fructifera mater pietatis fugans mūdi scelera stella claritatis per quā cūcta prospera dātur nobis gratis nos tandē in ethera trāsfer cum beatis. ps. Mag. Orō. vts. Complet. vts.

Meō. btē Cecilie. ā. Virgo gloriosa semp euangeliū xpi gerebat in pectore suo nō diebus neq₃ noctibus a colloquiis diuinis et orōne vacabat ℣. Diffusa est. Orō. de matut. Inuit. Agnū. ps. Venite. y⁹. Virginis ples. qre in cōi. In. i. no. ā. Cecilia virgo almachiū exuperabat tyburtiū et valerianū ad coronas vocabat. p. Dñe do⁹ nr̄. ān. Expansis manib₃ orabat ad dñm vt eā eriperet de inimicis. ps. Celi enar. ān. Cilicio cecilia mēbra domabat deū gemitib₃ exorabat ps. Dñi est terra. ℣. Diffusa est. Lcō prima.

Cecilia virgo clarissima absconditū semp euāgeliū xpi gerebat ī pectore suo non dieb₃ neq₃ noctib₃ a colloqis diuinis et orone cessabat. dñm fletib₃ exorans: vt virginitas eius ipso conseruāte īuiolata permaneret. Hec valerianū quedā iuuenē hēbat sponsū. qui iuuenis in amorē virginis perurgēs aīm: diē nuptiaꝝ constituit. Cecilia vero subtus ad carnē cilicio induta desup auratis vestibus tegebatur. ℟. Virgo glosa semp euāgeliū xpi gerebat in pectore suo. Et nō dieb₃ neq₃ noctibus vacabat a colloqis diuinis ɀ orōne. ℣. Cilicio cecilia mēbra domabat deū gemitib⁹ exorabat. Et. Lcō. ii.

Venit ergo dies in qua thalam⁹ collocatus est. ɀ cātantib₃ organis illa in corde suo soli dño decantabat dicēs. Fiat cor meū ɀ corpus meū imaculatū: vt nō confundar. Hec aūt biduanis ac triduanis ieiuniis orās cōmēdabat dño qđ timebat. Inuitabat angelos p̄cibus. lachrimis interpellabat apl̄os. ɀ sctā oia xpo famulantia exorabat: vt suis eam dep̄catiōib₃ adiuuarēt: suam dño pudiciciam cōmendantē. ℟. Cantantib⁹ organis cecilia virgo in corde suo soli dño decantabat dicens. Fiat dñe cor meū et corpus meum immaculatū vt non confundar. ℣. Biduanis et triduanis ieiuniis orans com-

mendabat se dño quem timebat. Fiat. Lc. iiii.

Et cũ hec agerent. venit nox in qua suscepit vna cũ spõso suo cubiculi secreta silentia: et ita eũ alloq̃t dicens. O dulcissime atq; amãtissime iuuenis. est michi mysteriũ qđ tibi cõfitear: si mõ obiurat⁹ asseras tota te illud obseruantia custodire. Jurat valerian⁹ spõsus se illđ nulla oĩno rõne pdere: nulla necessitate detegere. Tunc illa ait. Angelũ dei hẽo amatorẽ: qui nimio zelo custodit corpus meũ. Hic si vel leuiter senserit: q tu me polluto amore contigas: statĩ circa te furorem suũ exagitabit. et amittes florem tue gratissime iuuẽtutis. Si aũt sẽserit q tu me sincero corde et imaculato amore diligas: et v̄ginitatẽ meã integrã illibatãq; custodias: ita quoq; te diliget sicut me. et oñdet tibi grãm suã. ℟. Cilicio cecilia mẽbra domabat deũ gemitibȝ exorabat Almachiũ exuperabat tyburciũ et valerianũ ad coronas vocabat. ℣. Non diebȝ neqȝ noctibȝ vacabat a colloquiis diuinis et orõne. Almachium. Gl̃a. Tyburciũ. In. ii. noct. ã. Tũc valerianus perrexit ad antistitẽ et signo qđ acceperat inuenit sctm̃ vrbanũ. ps. Eructauit. ã. Dñe ihũ xp̃e seiator casti consilii suscipe seminũ fructus quos in cecilia seiasti. ps. Deus nr̃ re. ã. Cecilia famula tua dñe quasi apis tibi argumẽtosa deseruit. ps. Fũdamẽta. ℣. Spe tua. Lcõ. iiii.

Tunc valerian⁹ nutu dei timore correpť⁹ dixit. Si vis vt credã sermonibus tuis: oñde michi ip̃m angelũ. Et si pbauero q vere angelus dei sit: faciã qđ hortaris. Si aũt virũ alterũ diligis: et te et illũ gladio feriam. Tunc btã cecilia dixit ei. Si cõsiliis meis vis acq̃esce re: et pmittas te purificari fonte pḣẽni: et credas vnũ deũ esse in celis viuũ et verũ. poteris eũ videre. Et misit eũ ad sctm̃ vrbanũ ep̃m. ℟. Cecilia misit me ad vos vt oñdatis michi sctm̃ vrbanũ. Qr ad ip̃m hẽo secreta que perferam. ℣. Cumq; p signo acceperitis bñdictionem eius ducite me ad sctm̃ antistitem. Quia ad ipsum. Lcõ quĩta.

Tũc valerianus perrexit ad sctm̃ vrbanũ ep̃m: q̃ inter sepulchra martyrũ latitabat. Cui cũ dixissȝ oĩa verba cecilie: gauisus est gaudio magno. et ponẽs genua in terrã expandit man⁹ suas ad celũ. et cũ lacrimis dixit. Dñe iesu xp̃e seiator casti cõsilii: suscipe seminũ fruct⁹ quos in cecilia seiasti. Dñe iesu xp̃e pastor bone. cecilia famula tua quasi apis tibi argumẽtosa deseruit. Nam spõsum quẽ quasi leonẽ ferocẽ accepit: ad te quasi agnũ mansuetissimũ destinauit. Jste huc nisi crederet: nõ venisset. Aperi ergo dñe cordis eius ianuã sermõibȝ tuis: vt te creatorẽ suũ esse cognoscens: renũciet diabolo et pompis eius. ℟. Dñe iesu xp̃e seminator casti cõsilii suscipe seminũ fruct⁹ quos in cecilia seiasti. Cecilia famula tua quasi apis tibi argumentosa deseruit. ℣. Nam sponsũ quẽ quasi leonẽ ferocẽ accepit ad te quasi agnũ mãsuetissimũ destinauit. Cecilia. Lcõ sexta.

Hec et his similia orãte sctõ vrbano ep̃o: subito ante faciẽ ipoȝ appuit senior indutus niueis vestibȝ. tenẽs titulũ in manibȝ aureis lr̃is scriptũ. Quem videns valerianus nimio timore corripitur: cadensq; in terrã fctũs est quasi mortu⁹. Tunc senior qui apparuerat eis: eleuauit eũ dicens. Lege huius tituli textũ: et crede vt purificari merearis. et videre angelũ dei: cui⁹ tibi aspectũ cecilia virgo deuotissima repromisit. Tũc valerian⁹ respiciẽs cepit legere. Vnus deus. vna fides. vnũ baptisma. Vn⁹ deus et pater oĩm qui est sup oĩs et sup oĩa in oibus. Cũq; hec intra se legeret: dixit ei senior. Credis hec ita esse: an adhuc dubitas? Cui valerian⁹. Non est aliud qđ verius possit credi sub celo. Cũq; hoc dixisset valerianus: ille senior ab oculis eoȝ elapsus est. Tũc sanctus vrban⁹ ep̃s baptizauit eũ: et edocẽs oẽm fidei regulam remisit eũ ad ceciliam diligenter instructum.

℞. Ceciliam intra cubiculũ orãtem inuenit et
iuxta eã stantẽ angelũ dñi. Quẽ vidẽs valeria
nus nimio tiore correptꝰ est. ℣. Angelus dñi de
scẽdit de celo et lumẽ refulsit in hitaculo. Quẽ.
Gl'a. Quẽ. In. iii. noct. ã. Btã cecilia dixit ad
tyburciũ hodie fateor te esse meũ cognatũ qr a-
mor dei te fecit esse ɔtẽptorem ydolo℞. ꝑ. Can
tate. i. ã. Credimꝰ filiũ xp̄m dei verũ deũ esse q̃
te talem elegit famulã. ps. Dñs reg. ex. ãn.
Nos scientes sctm̃ nomẽ oĩno negare nõ possu-
mus. ꝑ. Cantate. iiꝰ. ℣. Adiuuabit. Lcõ. vii.

Veniens igitur valerianus indutus
vestimentis candidis ceciliã intra
cubiculũ orantẽ inuenit: ⁊ stãtem iuxta
eam angelũ dñi pennis fulgentibꝫ alas
hñtem. ⁊ flãmeo aspectu radiãtẽ. ⁊ duas
coronas in manibꝫ ferentẽ. chorusc ãtes
rosis et liliis albescentes. Qui vnã dedit
cecilie. alterã valeriano dicẽs Istas coro
nas imaculato corde ⁊ mũdo corpe custodi
te. qr de padiso dei eas ad vos attuli. ℞.
Btã cecilia dixit ad tyburciũ hodie fateor te eẽ
meũ cognatũ. Qr amor dei te fecit esse ɔtẽpto-
rem ydolo℞. ℣. Sicut eñi michi deus frẽm tuũ
coniungi fecit ita te michi cognatũ faciat. Qr.
Lcõ viii.

Almachius aũt preses au-
diẽs q̃ gerebant: ceciliã sibi pñtari
iubet. Quã interrogans ait. Qð tibi no
mẽ est: Rñdit. Cecilia. Almachius dixit
Cuiꝰ conditionis es: Cecilia rñdit. Inge
nua et nobilis: et sum xp̄iana. Almachiꝰ
dixit. Sacrifica diis et nega te xp̄ianam
esse: vt copiã euadendi suscipias Cũqꝫ il
la remaneret: iratꝰ vehemẽter almachiꝰ
iussit eã ad domũ suã reduci. et in domo
sua flãmis balnearibꝫ cõcremari. ℞. O
btã cecilia q̃ duos frẽs ɔuertisti almachiũ iudi-
cẽ supasti. Vrbanũ ep̄m in vultu angelico demõ
strasti ℣. Bonũ certamẽ certasti cursũ ɔsũmasti
fidem seruasti. Vrbanum. Lcõ nona.

Cũqꝫ fuisset in calore balneari inclu
sa: et subt icendia nimia ligno℞ pabula
ministrarẽt die itegro ⁊ nocte tota: quasi ĩ
loco frigido sic illibata pstitit saitate: ita
vt nulla pars mẽbro℞ eius saltem sudo
ris signa laxasset. Qð cũ audisset alma
chiꝰ. misit q̃ eã in ip̄is balneis decollaret.
Quã spiculator tertio ictu pcussit. et ca-
put eiꝰ ãputare nõ potuit Et qr legibus
tunc cautũ erat. ne quartã pcussionẽ de
collãdus acciperet. sic seminecẽ eã trucu
lentꝰ carnifex dereliquit. Cuius sangui
nem om̄s xp̄iani qui per eã crediderant:
litheamĩbus extergebãt. Post triduum
aũt qð supuixit: nõ cessauit oẽs quos nu
trierat ꝑdoccre: ⁊ in fide dñica cõfortare.
Quibꝫ etiã diuisit vniuersa q̃ habuit et
om̄s sctõ vrbano pape vrbis rome tradi
dit cõmẽdatos. Cui ⁊ dixit. Ad hoc tridu
anas poposci ĩducias. vt ⁊ sctãs aĩas tue
btitudini cõmendarẽ: ⁊ hanc domũ meã
in eternũ ecclesie noĩ consecrarem. Tũc
sctũs vrbanꝰ corpus eiꝰ auferens cũ dya
conibꝫ nocte: sepeliuit eã inter collegas
suos ep̄os. vbi oẽs sunt cõfessores ⁊ mar-
tyres collocati. Tu aũt. ℞. Dũ aurora fi-
nem daret cecilia dixit. Eya milites xp̄i abiici-
te opa tenebra℞ et iduimini arma lucis. ℣. Ce-
cilia valedicẽs fratribꝫ et exhortãs eos ait. Eya
Gl'a. ps. Te deũ. ℣. Sacer. Spẽ tua. In laud. ã.

Cantãtibꝫ organis cecilia dño decãtabat
dicens fiat cor meũ imaculatũ vt nõ cõ-
fundar. ã. Est secretũ valeriane qð tibi volo di
cere angelũ dei habeo amatorẽ qui nimio zelo
custodit corpus meũ. ã. Valerianus in cubiculo
ceciliã cũ angelo orãtem iuenit. ã. Benedico te
pater dñi mei iesu xp̄i qr p filiũ tuũ ignis extin
ctus est a latere meo. ã. Fiat dñe cor meũ ⁊ cor-
pus meum imaculatũ vt nõ confundar. Cp̄m
Emulor eñi. yꝰ. Jesu corona. ℣. Elegit eã
ã. Dũ aurora finem daret cecilia dixit eya mili
tes xp̄i abiicite opa tenebra℞ ⁊ iduimini arma
lucis alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Deus qui nos annua btẽ cecilie vir
ginis ⁊ martyris tue solẽnitate le-
tificas: da vt quam veneramur officio.
etiã pie cõuersationis sequamur exẽplo
Per dñm. Si dñica fuerit in reditu pcel. ℞

Dum aurora. Ad hos. ãe. de laud. Ceta de coi. Orõ. vts. Ad vs. sup ṗ. feri. ã. Triduanas a domino poposci inducias vt domũ meã ecclesiã cõsecrarem. Mutabiturq₃ ad cṗ. Et fiet totũ de sctõ clemente. Cp. Iste sctus. p⁹. Deus tuorũ militũ. ℣. Gloria et honore. ã. Oremus oẽs ad dñm iesum xpm vt confessoribus suis fontis venas aperiat. ps. Mag. Orõ de matut. Seqẽ meõria Felicitatis mart. p ã. Ueni electa mea ⁊ ponã in te thronũ meũ qr cõcupiuit rex speciem

Presta q̃s ops ¶ tuã. ℣. Diffusa. Orõ. De⁹. vt btẽ felicitatis martyris tue solẽnia recensentes: meritis eius ꝓtegamur et precibus. Per. Inuitat. Regem sempiternũ. ṗ. Uenĩ. p⁹. ã. ṗ. et ℣. sicut ĩ vno mart.

Lc. i. Tertius romane ecclie fuit eps beatus clemens. qui disciplinã bti petri apostoli secutus: ita moꝝ ornamẽtis pollebat: vt et iudeis et gentilibus et oĩbus xpianis populis cõplaceret. Diligebant eum gentiles: qr nõ execrando ꝫ rõnem reddendo. ex eoꝝ libris et cerimoniis: ostendebat illis vbi nati et vnde nati essent: hi quos deos putarent. Ipsosq₃ gentiles posse indulgentiã a dño consequi: dũmodo a deorũ cultura recederent edocebat. ℟. Oremus omnes ad dñm iesum xpm dixit beatus clemens vt confessoribus suis fontis venas aperiat. Ut de beneficiis eius gratulemur. ℣. Qui percussit in deserto synay petram ⁊ fluxerũt aque in abundantiã ipse nobis laticem et fluenta impertiat. Ut de.

Lcõ. ii. Uerum apud iudeos hoc ordine gratia vtebatur: ꝙ patres eorum dei amicos assereret. legem eorum sanctam et sacratissimã memoraret. primũq₃ locum habere istos apud deum instrueret si legis sue sacramenta seruassent: in eo ꝙ promissum abrahe nõ negarẽt in xpo fuisse completũ: ⁊ quod dixerit ad dauid De fructu ventris tui ponã sup sedem tuam. Et quod per ysaiam confirmauit: ꝙ in vtero conciperet virgo et pareret filium: et vocaretur nomen eius emmanuel. Tu aũt. ℟. Orãte sancto clemente apparuit ei agnus dei De sub cuius pede fõs viuus emanat fluminis impetus letificat ciuitatem dei. ℣. Uidi supra montem agnum stantem. De sub.

Lcõ. iii. A christianis ¶ vero ideo maxime diligebat. qm̃ singularum regionum inopes noĩatim habebat scriptos: et hos quos baptismatis sanctificatione mundauerat: non sinebat publice mendicitati esse subiectos Mediocres ac diuites ãmonebat: ne paterentur baptizatos pauperes a iudeis ⁊ gentilibus stipem publicam postulare. ⁊ vitam baptismatis consecratione mundatam: donis gentilium inquinari. ℟. Domine preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis. Posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. ℣. Uitam petiit a te et tribuisti ei lõgitudinem dierum in seculum et in seculũ seculi. Posuisti. Gloria. Posuisti.

Lcõ. iiii. Tantam deniq₃ dñs gratiam illi tribuit: vt cum a traiano imperatore in exilium mitteretur: fleret iulianus ṗfectus et diceret Deus tuus. quem colis ipse te adiuuet in hac relegatione exilii. Et delegauit ei nauem: et oĩb₃ necessariis impositis dimisit eum. Repleta ẽ autem nauis: quia de populo multi religiosi viri secuti sunt eum. Cum autem peruenissent in locum exilii: illic erant in ergastulis ad secanda marmora. plus ꝙ̃ duo milia christiani: diuturna relegatione damnati. Qui videntes sanctum ac noĩatissimum episcopum: oĩes vna voce in fletũ ac gemitũ proruperũt. ℟. Dedisti dñe hitaculũ martyri tuo clemẽti i mari. In modũ tẽpli marmorei ãgelicis manibus preparatũ. Iter prebens pplo terre vt enarrent mirabilia tua. ℣. Dñi magnus es tu et faciẽs mirabilia tu es deus solus. Iter.

Lcõ quita. Quos cũ cognouisset sctũs clemens pro dei noĩe relegatos: dixit. Non immerito me dñs huc perduxit: vt particeps factus passiõis vr̃e: etiam cõsolatio

nis efficiar et cū multā eis consolatiōis
doctrinam ⁊ patientie intimasset: didicit
ab eis de sexto miliario aquā suis hume
ris deportari. Tunc sctūs clemens dixit
Oremꝰ dn̄m ihm̄ xpm̄. vt confessoribus
suis fontis venas aperiat Qui percussit
petrā in deserto synai. et fluxerūt aque
in abundantiā: ipse nobis laticem ⁊ fluē
ta ipartiatur: vt de eius beneficiis gratu
lemur. Cūqꝫ orōne finita hincinde circū
spiceret: vidit agnū stantem qui pede de
xtro erecto: quasi locū sctō clementi ostē
deret. ℞. Ora pro nobis beate clemens. Vt di
gni efficiamur promissionibus xpi. ℣. Tu aūt
martyr xpi btē clemēs ora ꝓ nobis. Vt di. l.c. vi.

Tunc sctūs clemens itelligens dn̄m
esse quē ipse solus perspiceret: ⁊ ali
us eū penitus nō videret. perrexit ad lo
cū et dixit: in noīe patris et filii et sp̄sscti.
In isto loco ꝑcutite. Sed cū oēs in gyrū
rastris effoderent: accepto breui sarculo
sctūs clemēs leui ictu locū sub pede agni
percussit: et fons affluens venis ornatus
apparuit: qui sub īpetu veniens fluuiū pa
tefecit. Tūc vniuersis gentibꝫ sctūs cle
mens respōsum dixit. Fluminis īpetus
letificat ciuitatē dei. Ad istā aūt famam
cōfugit oīs ꝓuīcia. Et veniētes vniuer
si ad doctrinā sancti clemētis cōuertebā
tur ad dn̄m: ita vt in die multi baptiza
rentur. ℞. Stola iocunditatis induit eū dn̄s.
Et coronā pulchritudinis posuit sup caput eius
℣. Cibauit eū dn̄s pane vite et intellectus ⁊ a
qua sapientie salutaris potauit eū. Et. l.c. vii.

Intra vnū aūt annū facte sunt ibi
a credentibus septuaginta ⁊ quinqꝫ
ecclesie: et oīa ydola confracta sunt. Et
oīa templa per gyrū prouincie destru
cta. Tunc paganis insultantibꝫ tam in
uidiosa relatio concurrit ad īperatorem
traianū: vt diceret ibi ꝑ clemētē īnume
rabilē xpianoꝝ ppl'm accreuisse. Tunc
missus est dux āfidianus. q̄ diuersis mul
tos xpianoꝝ penis occidēs. dum videret
oēs gaudētes ad passionē accedere. cessit
multitudini: solū clementē cogēs ad sa
crificandū. ℞. Phebus ⁊ corneliꝰ discipuli bti
clemētis dixerūt ad ppl'm. Oremꝰ oēs ad dn̄m
vt ondat nobis martyris sui corpꝰ ℣. Inuenerūt
in modū templi marmorei hītaculū a deo para
tū. Oremꝰ. l.c. viii.

Et cum videret
eū sic fixū vt penitus mutari non
posset: dixit. Producat et ligate ei ad col
lum anchorā: et precipitet in medio ma
ris: vt nō possint xpiani hūc ꝓ deo colere
Qd cū fcm̄ fuisset: oīs multitudo xpia
noꝝ cepit ad littus stare ⁊ flere. Tunc di
xerūt cornelius et phebus discipuli eius.
Oīs vnanimes dn̄m oremus: vt osten
dat nobis martyris sui exequias. Oran
tibus aūt ppl'is. recessit mare in sinu suo
per tria fere milia. Et ingressi ppl'i ꝑ sic
cū: īuenerūt ī modū tēpli marmorei hi
taculū a deo paratū: ⁊ ibi in archa saxea
corpus beati clementis petri discipuli: et
anchorā cū qua missus fuerat iuxta po
sitam. ℞. Inuenerūt in modū templi marmo
rei hītaculū A deo paratū. ℣. Dedisti dn̄e habi
taculū martyri tuo clemēti in mari. A deo. l. ix

Reuelatū est aūt discipulis eius vt
eum nō tollerent. Quibus etiam
a dn̄o ītimatū est: vt oī āno die passiōis
eiꝰ recedat mare. ⁊ ꝑ septē dies aduenien
tibꝫ ppl'is iter siccū ꝓbeat: qd̄ ad laudē no
mis sui iussit dn̄s fieri vsqꝫ in hodiernū
diē. Ex hoc autē facto oēs gētes ꝑ gyrū
crediderūt in xpm̄: ita vt nullus gentilis
neqꝫ iudeus nullusqꝫ prorsus īueniretur
hereticus. Multa etiam fiunt ibi diuina
beneficia eius orōnibus. ℞. Gloriosi dn̄e
testis tui clementis dignos memoria triūphos
venerantes tue largitati immensos preconioꝝ
iubilos reddimus. De quo accepit vt vinceret.
Qui nō distulit pro tui nominis amore tormē
tis occumbere. ℣ꝰ. Fulget ideo sicut sol in celo
amplectens immortalitatem cum christo. De
quo accepit. Gloria patri. Qui non. ps. Te de
um. ℣. sacer. Posuisti dn̄e. ¶ In laudibꝫ. ān.

Non meis meritis ad vos me misit dñs vestris coronis participem me fieri. añ Orante sancto clemẽte apparuit ei agnus dei. añ. Vidi supra montem agnum stantem de sub cuius pede fons viuus emanat. Antiphõa. De sub cui⁹ pede fõs viu⁹ emanat fluminis ipetus letificat ciuitatẽ dei. añ. Oẽs gentes p gyrꝝ crediderũt xp̄m dñm. cp̄. Btũs vir. hy⁹. Martyr dei. V. Iustus vt. añ. Dedisti dñe hitaculum martyri tuo clemẽti i modũ tẽpli marmorei angelicis manibꝫ p̄paratũ iter p̄bẽs pplo terre vt enarrẽt mirabilia tua. p̄. Bñdictus Oratio

Deus q̄ nos ãnua bti clemẽtis martyris tui atqꝫ põtificis solẽnitate letificas: cõcede ppicius. vt cui⁹ natalicia colimus: vtutem quoqꝫ passionis imitemur. P dñm. Sequit̃ meõ. felicitatis ã. Sile est regnũ celoꝝ homĩ negociatori q̃renti bonas margaritas iuenta aũt vna preciosa dedit oĩa sua ꝛ ꝯparauit eã. V. Adiuuabit eã. orõ. vt s̃. Si dñica fuerit ad procel. R. Gliosi dñe. Ad horas ãe de laudibꝫ. Cp̄a et Ria. de cõi ꝛ orõ vt s̃. Ad nonã. ã. Inuenerũt i modũ tẽpli marmorei hitaculũ a deo paratũ Et terminat̃ ad nonã propter festũ sãcti seuerini monachi. cui⁹ corpus in eccl̃ia parisiẽsi requiescit. In quibusd̃ eccl̃iis sup põs. vesp. d̃r. ã. Inuenerũt. ꝛ exĩde de sctõ seuerio Ad vesperas. ã. Similabo eũ cũ ceteris. Cp̄m. Iustus cor. Hy⁹. Iste cõfessor. V. Iustũ deduxit. Ad Mag. añ. Confessor dñi. Orõ. Da q̃s Meõ. grisogoni martyris. ã. Hic ẽ vir. V. Glia

Adesto dñe supplicatio ¶ et ho. orõ. nib⁹ nr̃is: vt q̄ ex iniquitate nr̃a reos nos esse cognoscim⁹: beati grisogoni martyris tui intercessiõe liberemur. P d̃ Ad mat. Inuit. Christũ oĩs pariter. Lec. de expositiõe. Sint lũbi. vltimũ. R. Sãcte. Cẽ. de cõi. Meõ. grisogoni. ã. Volo pat̃. V. Scuto bõe. ꝛc. orõ. vt s̃. Et termiat̃ ad nonã ppter festũ. sancte katherine de qua ad vesperas super põs. ã.

Virgis eximie katherine martyris alme festa celebrare da nobis rex pie xp̄e. añ. Hec mundũ spernens ꝛ mũdi florida ducẽs pro nichilo verã studuit cognoscere vitam. ã. Cepit amare deũ totũqꝫ relinquere mũdũ celica mẽte petens ꝛ xp̄o semp adherẽs. ã. Hanc pius i propriã sibi xp̄s sumere spõsam dignatus celi pueit ad atria sũmi. ã. O q̄ mirificis deus ordinat oĩa factis virginibꝫ magnos tribuens ex hoste triũphos cum quibus eternã meruit katherina coronã. cap̄. Qui gloriat̃. R. Virgo flagellat̃ cruciãda fame religatur carcere clausa manet lux celica fusa refulget. Fragrat odor dulces cãtant celi agmĩa laudes. V. Sponsus amat spõsam saluator visitat illã. Fragrat. Glia. Dul

Katherine collaudemus ¶ ces. hy⁹. Vtutũ insignia cordis et presentemus et oris obsequia vt ab ipsa reportemus equa laudis p̄mia. Hulta fide katherina iudicẽ maxentium nõ formidat lex diuina sic firmat eloquiũ q̄ cõfutat ex doctrina doctores gentiliũ. Post hec blandis rex molitur virginem seducere nec pmissis emollitur nec terretur verbere cõpeditur custoditur tetro clausa carcere. Clause lumen ne claudat̃ illucet porphirio qui regine federatur fidei collegio quoꝝ fidẽ imitatur ducentena concio. Huius ergo cõcionis concordes cõstantia vim mũdane passiõis pari patientia superemus vt cũ bonis letemur in patria. Amen. V. Diffusa est. ã. Inclita sãcte virginis katherine solẽnia suscipiat alacriter pia mater eccl̃ia aue virgo deo digna aue dulcis et benigna. obtine nobis gaudia q̄ possides in gloria. p̄. Mag. Orõ de matuti. Ad mat Inui. Adoretur virginũ rex in seculorum secula Virgini qui katherine cõtulit celestia. p̄. Veni

Pange lingua gloriose ¶ te. hy⁹. virginis martyriũ gemme iubar preciose descendat in mediũ vt illustret tenebrose mentis domiciliũ. Imminẽte passione virgo hec interserit assequat̃ iesu bone quod a te petierit suo quisquis i agone mei meõr fuerit. In hoc caput amputatur fluit lac pro sanguine angelorum subleuatur corpus multitudine et synai collocatur in supremo culmine.

Hoc declarat hec explanat meritũ ꝟgi
neũ ꝙ ex eiꝰ tũba manat incessãter oleũ
cuius virtus oĩs sanat doloris aculeum
Tum doloris corporalis vt sanat hec vn
ctio sic liquoris spiritalis mũdet nos in/
fusio et eterno tꝑalis dolor cedat gaudio
Amen. In. i. no. ã. Virgo sctã katherina gre/
cie gẽma vrbe alexandrina costi regis erat filia
ps. Dñe doꝰ nr̃. ã. Specie corporis decora ni/
mis enituit sꝫ fide pulchrior sponso supno pla/
cuit. ps. Celi enar. ã. Traditᷣ ergo a patre do
ctoribꝫ eximiis imbuenda liberalibꝫ studiis. ps.
Dñi est terra. ℣. Diffusa est. Lcõ prima.

In vrbe alexandrinoꝝ erat quedam
puella annoꝝ duodeviginti specio
sa valde: sꝫ qd̃ pluris est religiosa fide: re
gis costi quõdã filia vnica pr̃e iam defũ
cto destituta. noĩe katherina. Hec parẽ/
tũ orbata solatio: tenera licet etate fami
liam que successione hereditaria sibi in/
heserat: ꝑuigili cura gubernabat. Hanc
pater ab annis puerilibus studiis libera
libus imbuendã tradiderat. Quibus de
cẽter ornata: nulla sophistice artis argu
tia poterat supplãtari. Hec itaqꝫ custos
virginitatis sue: in pallatio patris reside
bat. Sed cũ ex templo ydoloꝝ. imperato
re sacrificiũ offerente. hinc sonus aĩaliũ
et tibicinum. hinc multimodũ genus or/
ganoꝝ in auribus ipsius insonuit. stupẽs
quid hoc sit iubet inquiri. ℟. Nobilis ⁊ pul
chra prudens katherina puella. Flagrat amore
dei spernit vaga gaudia mundi. ℣. Cui rex car
ne pater fuerat reginaqꝫ mater. Flagrat. lc. ii.

Introgressa ergo btã ꝟgo sic ait ty/
rãno. Salutationem tibi impera
tor proferre nos et ordinis dignitas et ra
tionis via promouebant: si hec que cul/
tui demonũ exhibes: ꝙꝙ in nullo profi/
cua sed oĩno noxia sint atqꝫ damnosa: si
hec inꝙ creatori tuo ĩpenderes: et solã il/
lius maiestatẽ adorãdã intelligeres: per
quẽ reges regnant. ꝑ quẽ mũdi elemẽta
sũpserũt initiũ atqꝫ subsistũt: q̇ nõ inno/
xioꝝ aĩaliũ cede. sꝫ fide ⁊ salutariũ man
datoꝝ obseruãtia delectatᷣ. Hũc temeri/
tas hũana in nullo ꝑniciosius offendit:
ꝙ ꝙ rõnabilis creatura rebꝫ ĩsensibilibꝫ
cultũ diuĩitatis exhibeat: ⁊ honorẽ inuisibi
lis maiestatis ad visibiles trãsferat cre/
aturas. Dii nõ sũt plures: sꝫ vnꝰ nascen
tiũ ⁊ viuẽtiũ formator est deꝰ. q̇ fecit oĩa
atꝫ creauit: et oĩa ĩperio suo coherceat atꝫ
disponit. ℟. Martyriũ sitiẽs libamia cesaris
horrens. Exclamat xp̄m ꝑter quẽ nil venerãdũ
℣. Demoniis plena sũt hec ait ydola muta. Ex

Cũqꝫ hec puella loq̇retur: ĩpe Lcõ. iii.
rator aliq̇diu visu in ꝟginẽ defixo
vultꝰ ipsius claritatẽ. ⁊ verboꝝ cõstãtiã
tacitꝰ cõsiderabat. Dehinc blando eã ce
pit primũ sermõe affari. Nomen tuũ in
quiẽs puella aut genꝰ: et quos in studiis
liberalibꝫ habuisti magr̃os etiã penitus
ignoro: sꝫ speciosa facies ⁊ decora. te alto
sanguĩe ortã ꝓtestatᷣ. ⁊ loquẽdi peritia
in laudẽ refũditᷣ magr̃oꝝ. nisi in hoc ob/
errasses: qd̃ diis oĩpotentibꝫ derogãdo
cõtumeliosa ꝓtulistis. Rñdens aũt puella
dixit tyrãno Si nomẽ q̇ris katherina di
cor. costi quõdã reg͛ filia: liberaliũ artiũ
doctores nõ ignobiles ꝙtũ ad ĩanẽ mũdi
gl̃am habui: de q̇bus q2 nichil michi qd̃
esset cõducibile ad btãm vitã cõtulerũt:
tota hic silescat eoꝝ meõria. Stupens ĩ/
perator in dictis puelle. accersito clancu
lum nũcio misit lr̃as regio anulo signa
tas. per infra iacentes ꝓuincias: ad oĩs
rhetores et gramaticos muneribus ⁊ ho/
noribꝫ premiandos: si hanc concionatri/
cem temerariam suis assertionibꝫ supe/
ratam reddiderint. ℟. Hec quinquagenos
oratores superatos. Dirigit ad celos aurũ velut
igne probatos. ℣. Efficiens testes fidei quos ꝑ/
tulit hostes. Dirigit. Gloria. In. ii. no. ã. Cum
esset adhuc in ãnis virgo puerilibus caris or/
bata parẽtibus mũdi rennuciauit opibus. ps.
Eructauit cor. ãn. Maxentius instat impi/
us cum ydolorum cultibus puella voce libera

hec sũt clamat demonia ⁊ iesũ christũ solũ pre-
dicat os virgineũ. ps. Deus nr̃ refugiũ. añ
Cesar electos cõuocat rhetores et grãmaticos
aduersus illã disputaturos quos vincẽs virgo
christi fidẽ docuit et martyres deo dignos exhi-
buit. ps. Fundamenta. ℣. Specie tua l. iiij
Seruabatur interea virgo sãcta sub
custodia sola cõtra qͥnquagita pu
gnatura. Nichil tamen ex his xp̃i famu
la turbabat̃. sed ĩperterrita militie sue
agonẽ dñ̃o cõmendabat. Sedẽs itaqꝫ p
tribunali ĩperator memoratos oratores
adesse iubet. puellã tandẽ ad pretorium
iubens adduci. Illa triũphale crucis si-
gnũ ĩprimẽs: ĩpertrita vadit ad palaciũ.
Que ad oratores cõuersa dixit. Ego in-
dico me ĩter vos nichil aliud scire nisi il
lũ q̃ est vera scientia. ⁊ credẽtiũ beatitu-
do sẽpiterna. dñm iesũ christũ. qui genus
humanũ pprio sãguine redemit. Hic est
dñ̃s meus hic est phylosophia mea. hic ẽ
victoria mea. ℟. O q̃ felices per te sctissima
plures. Quos iubet occidi p xp̃o turbidꝰ hostis
℣. Cũ duce prophirio fit martyr cesaris vxor.
Rhetor respõdit. Si deꝰ ¶ Quos l. v.
fuigt vt asseris erat: mori quomodo
potuit: Si homo: mortẽ supare quomo-
do potuit: Cui christi virgo respõdit. Idẽ
xp̃s deꝰ ẽ q̃ mortẽ in sua carne suscepit.
idẽ xp̃s homo ẽ qui mortẽ suã diuinita-
te destruxit. Mors itaqꝫ nõ xp̃m. sed in se
xp̃s mortẽ occidit. Non enĩ natura cele
stis crucis sensit ĩiuriã: sed assũpte ĩ deũ
ĩfirmitas carnis. Hõ ergo nõ diuinitas
crucifixꝰ est. ⁊ q̃ peccauerat p lignũ: fixꝰ ẽ
in ligno. Hec ⁊ alia multa dũ btã virgo
dissereret: stupefactꝰ rhetor ⁊ cũcti orato-
res q̃d cõtra hec dicerẽt nesciebãt. sed tur
bati atqꝫ cõfusi manifesta dei virtute ĩui
cẽ se cõtuentes obmutuerũt. ℟. Impiꝰ hãc
cesar sisti iubet añ tribunal. Hãc vt puertat si-
cut leo vel dracho certat. ℣. Illa manet cõstans
nec blãda vel aspa curãs. Hãc. l. vij
Quibꝫ indignatꝰ ĩperator cũ furore
nimio sic ait. Quid vos ignaui ⁊ degene
res ebetatis sẽsibꝫ sic obmutescitis: Sic
nũc vos debilitatis viribꝫ virtꝰ feminea
pdomabit: Tũc vnꝰ quẽ sibi magistrũ ⁊
ducẽ p̃esse ceteri fatebant̃: tyrãno ita re-
spõdit. In puella ista vt vere loquar non
aĩalis hõ loq̃tur. sed diuinꝰ q̃dẽ spũs qui
nos in stuporẽ ⁊ admirationẽ adeo con-
uertit: vt ad iniuriã ipsiꝰ xp̃i de quo loq̃-
tur aliq̃d dicere. aut penitꝰ nesciamꝰ: aut
oĩno formidemꝰ. Unde cõstãter fatemur
q̃ nisi pbabiliorẽ sententiã de diis quos
vsqꝫ nũc colimꝰ ostẽderis: ecce oẽs cõuer
timur ad xp̃m. Audiẽs hoc tyrãnus accẽ
so in medio ciuitatis copioso igne. iussit
oẽs ligatis manibꝫ ⁊ pedibꝫ penalibꝫ in
cendiis cruciari. Sicqꝫ in suo sãguĩe ba-
ptizati mẽbris ⁊ vestimẽtis ab igne ille-
sis. vitã hãc glorioso martyrio finierũt.
℟. Uirgo flagellat̃. vt ĩ vis̃. In. iii. noct̃. ã. Glo
riosã virginẽ tyrãnus flagellari ĩperat ⁊ cruci-
andã fame in carcere retrudi cui escã p colũbã
xp̃s facit ministrari. ps. Cãtate. iꝰ. ã. Illa deo
dũ agit gratias in tenebris lux emicat fragrat
odor vincẽs balsama adest cõcio ãgelica lacero
corpori celestia adhibẽs medicamina. ps. Dñ̃s
reg. ex l. ã. Cũ cetu virgineo adueniens salua
tor spõsus spõsã pie visitat cõsolat̃ ⁊ roborat cõ
stãs esto ait filia tecũ ego sũ nil paueas. p̃ Cã
His itaqꝫ ¶ tate. iiꝰ. ℣. Adiuuabit. l. vij
pfectis ipiꝰ cesar iussit katherinam
spoliatã ⁊ scorpionibꝫ diutissime cesã in
carcerẽ tetrũ absqꝫ cibo ⁊ potu diebꝫ du
odecĩ retrudi: ⁊ vt ibi fame ⁊ siti deficeret
p̃ceperat cruciari: sed ei colũba cibũ celi-
tus quotidie ministrauit. Diebus itaqꝫ
duodecĩ trãsactis. ĩpiꝰ cesar existimans
katherinã iã fame deficere. p̃cepit addu-
ci eã ad tribunal suũ. Quã cũ splendidi
orẽ solito vidit: vt eã morte crudelissima
puniret. iussit rotas quattuor clauis a-
cutissimis circunseptas fieri. ⁊ eã ligatã
inter eas deponi. sic vt dũ fortiter moue-
rentur ipsã totaliter discerperẽt. ⁊ ceteros

christianos tā dira morte terrerēt. Sed mox āgelus dn̄i beatā katherinā de medio rotaꝝ illesā sustulit. ⁊ rotas tāto īpetu diuulsit: ꝙ multos ibi gentiliū pemit ℟. Horrendo subdenda rotaꝝ machinamento virgo deū clamat de celis angelus astat. Ecce repentinā dant plebsq3 roteq3 ruinā. ℣. Tanꝙ chaldeis quodā fornax babilōis. Ecce. l. viij

Tanto autē terrore q̇ aderant cōcussi: corde cōpuncti: crediderūt ī xp̄m Ex q̄bus cesaris vxor ꝓpter hoc primo mā̄millis auulsis. et porphiri⁹ magister militū cū ducentis aliis militib3 in dn̄o confisi. āputatis capitib3 coronā martyrii adepti sunt. His itaq3 pro sancte fidei religione cōsūmatis. īpius cesar sanctā katherinā ad locū martyrii iussit celerit̄ pertrahi. vbi cū pro sui memoriā agentibus deū suppliciter exorasset: ⁊ exaudita per vocē de celo fuisset: statī decollata lac vbertim ꝑ sanguine fluxit. ℟. Percussa gladio dat lac ꝑ sanguine collo. Quam man⁹ angelica sepeliuit vertice syna. ℣⁹. Mēbris virgineis olei fluit vnda salubris. Quam l. ix

Passa igitur sic beata ⁊ gloriosa xp̄i virgine katherina: statim angeli dei preciosū corpus eius leuātes. ⁊ viginti dieꝝ itinere deportantes. in montē synai vbi in magna miraculoꝝ gloria requiescit sepelierunt De cuius sepulchro fons olei indesinenter manat. quo puncta debiliū cunctorūq3 languidoꝝ corpora: optate sospitatis reportant gaudia. Ad laudē dn̄i nostri iesu christi: cui ē honor ⁊ gloria per infinita sc̄loꝝ sc̄la amen ℟. O mater nostra ter sācta quaterq3 beata. Cū prece deuota famulantū suscipe vota. ℣. Iā christo iuncta sponsoq3 tuo sociata. Cū prece. Gloria. ps. Te deū. ℣. lac. Specie. In laud. ā

Passionem gloriose virginis katherine deuote plebs celebret fidelis q̄ sui memores deo cōmendat meritis ⁊ iuuat bn̄ficiis. ā. Post plurima supplicia martyr alma ad decollandū est ducta ad celū tendēs oc̄los collum submittit gladio orans dat gloriā deo. ā. Expecto ꝑ te gladiū iesu rex bone tu meū in paradisū spiritū colloca placatissimū ⁊ fac miam meam agentibus memoriam. ā. Vox de celis insonuit veni dilecta mea veni intra thalamū spōsi tui q̄ possidet īpetrasti q̇ te laudant salui fiēt ā. Quia deuotis laudibus tui memoriā virgo recolimus o beata katherina ora pro nobis q̄sumus. Cp̄m. Emulor enī. Hy⁹. Katherinē collaudemus. ℣. Elegit eā. ā. Prudens ⁊ vigilans virgo qualis es cū sponso illo q̇ te elegit de mundo ꝙ pulchra ꝙ mirabilis ꝙ ta luce spectabilis inter syon iuuēculas et hierusalem filias thalamo gaudēs regio cōiuncta dei filio ps. Bened. Orō

Deus qui dedisti legē moysi in sūmitate mōtis synai. ⁊ in eodē loco corpus beate katherine virginis ⁊ martyris tue per sāctos angelos tuos mirabiliter collocasti: concede propicius. vt eius meritis ⁊ intercessione ad mōtē qui christ⁹ est valeamus ꝑuenire. Per eundē. Si dn̄ica fuerit ad ꝓcessionem. ℟. Virgo flagellatur. Ad horas āe de laud. Cp̄la ⁊ ℟. de cōi. Ad v̄s super psalmos. ā Quia deuotis laud. Cp̄m hy⁹ ⁊ ℣. vt supra. ān Aue virginū gēma katherina aue sponsa regis regū gloriosa aue viua christi hostia tua venerantibus patrocinia īpetrata non deneges suffragia. ps. Mag. Orō vt s̄ Mēoria genoue fe. ān. O felix ancilla dei nos pondere pressos exonera ⁊ fessos mordacibus exue culpis etheris vt pateat te supplice ianua nobis. ℣. Specie. Orō. Exaudi. quere in matut. Marcelli ā. Gloriosū sydus micans in celestibus marcellū antistitē virtutibus chorùscātem parisiorū plebs celebret digne cū laudibus vt deuotū sibi gregem tueatur ab hostibus ipsius omnes diem festum celebrantes laudemus deum dicentes gloria tibi dn̄e. ℣. Ora pro nobis. Oratio de matutinis. Lini pape ⁊ martyris. ā. Hic est vir. ℣. Gloria et honore. Oratio. Infirmitatem. de cōmuni. In matut. de cōi vni⁹ virginis preter legendam. Lectio prima

Regnante ludouico fortissimo fran-

coꝛum rege philippi regis filio. flagella-
uit dn̄s regnum francoꝝ. ⁊ membꝛa que
miseri homines exhibuerant seruire iniu
sticie ⁊ iniquitati ad iniquitatem: cepit
moꝛbus igneus cōsumere quē phisici sa-
crum ignem appellant. ea nominis in-
stitutione qua nomen vnius contrarii
alterius significationē soꝛtitur. Occur-
runt itaqꝫ moꝛbo medici: artes ⁊ īgenia
excitant: sed hec oīa repꝛobantur. ł. ij

Cum itaqꝫ tribularentur clamaue-
rūt ad dominū. nec exaudiuit eos.
Aggꝛauata ergo super eos manu dn̄i. de
poꝛtauerunt infirmos ad ecclesiā beate
dei genitricis marie. in parisiaca vꝛbe si-
tam. Qui ita obtinuerunt ecclesiam: vt
artā in ea relinq̄rent viam. oblationibꝫ
ppłi ⁊ officiis clericoꝝ vix necessariā. ł. iij

Eo tēpoꝛe adoꝛnabat sacerdotium
pꝛefate vꝛbis stephanus religiōis
cultoꝛ. pater pauperum. hospitalitatis
exemplar. Qui de incumbenti flagello
turbatus. ⁊ de cōmisse sibi plebis salute
sollicitus: constituit lugubꝛes processio-
num dies. quibus affligerent animas
suas. ⁊ sāctoꝛum reliquias ad ecclesiam
beate marie depoꝛtarēt. quoꝛum suffra-
giis et venia peccatoꝛum ⁊ pestis immi-
nentis remedium a dn̄o īpetrarēt. ł. iiij

Constituitur ergo dies: quo beata
virgo genouefa deum placatu-
ra interpelleret ꝑ populo. Ex mandato
enim episcopi: salutare cōsilium per to-
tum episcopatum diuulgatur. vniuer-
sale ieiunium indicitur. dies statuta
nominatur. qua virgo sancta ad ecclesi
am beate marie depoꝛtetur: ⁊ quasi cele-
bꝛe festum ab omnibus expectatur. In-
grediente igitur sancta virgine beatissi
me genitricis dei ecclesiam: excitatus ē
tanq̄ doꝛmiens dn̄s. et surgens impera
uit moꝛbo. ⁊ facta est tranquillitas ma-
gna. Tribus enim exceptis. omnes ma
le habentes ad tactum feretri curati sūt

Erant autem qui sani facti sūt: nume-
ro centum. De quibus tribus exceptis
hec sola ratio occurrit. quia non omniū
est fides. Dictum est enim centurioni
a dn̄o. sicut credidisti fiat tibi. ł. v

Assignatum autem ex parte mira-
culum si ex integꝛo pꝛosequi volu
mus: inueniemus sanctam virginem
non tantum centum hominibus: sed eti
am toti regno indulsisse salutem. Lan-
guebant enim omnes vel langoꝛis peri
culo. ita vt iam ipsis moꝛtibus grauioꝛ
esset metus moꝛtis: dum vnusquisqꝫ ꝑ
momenta singula furentem expectarēt
sententiam. Sed perfecta sancte virgi-
nis caritas qua dilexit nos: cū ipsa moꝛ
te foꝛas misit timoꝛem. Amplioꝛ quoqꝫ
virtus fuit moꝛbū consumere: q̄ curare

Igitur viso miraculo episco- ł. vj
pus ⁊ clerici secundum moꝛem: ten
tabant sancte virginis laudes attolle-
re: sed clamoꝛ populi et stupoꝛ miraculi
non permisit. Non enim poterant equa
re voces populoꝝ. Clamabant itaqꝫ cū
populo. ⁊ confitebantur miraculum vir
ginis clamoꝛibus et lachꝛimis. quia de
gratiarum actione sunt coꝛdis compun
ctio et vocis exultatio. Lectio septima

Et cum multa hoꝛa fieret in voce ex
ultatiōis et salutis: audiuimus ī-
pias voces clamantium vt non reduce
retur amplius beata virgo ad locum su
um. sed pꝛesentia sua protegeret ciuita-
tem. Voces igitur ille terruerunt nos. ⁊
declinantes impiam populi pietatem
accelerabamus ad pꝛopꝛia intentis sem
per ad sacram virginem oculis et ma-
nibus. Conici enim ex temerariis voci-
bus poterat: q̄ plebs expiata per virgi-
nem manus in ipsam impiasset: si ma-
ioꝛum fauoꝛ non defuisset. Tāta enim
nobis obuiauit frequentia populi: vt
pꝛius pꝛofūda vespera diem inclinasset:
q̄ sctā virgo ad locū suū intraret. ł. viij

Venit sequenti āno ad partes istas felicis meōrie innocentius papa. Qui audito miraculo deo ꝛ virgini gratias egit. ipsūq; miraculū tanꝗ indeficienti laude donauit. Nulli autē in dubiū veniāt q̄ scribimꝰ: qꝛ nō audita sed etiā visa narramꝰ. Credant oēs miraculo: q̄ btē genouefe suffragiis innitunt: ne excipiātur cū illis trib; q̄ viderūt ꝛ non crediderūt. Expedito ꝑ paucis miraculo. et diei huiꝰ autoritate subiūcta. adiiciēdū videt quo modo ꝑcedente tp̄e diuinis sit indiciis īmo iudiciis consecrata. l. ix

Cū eni ꝑ ānos singulos dies ista celebri memoria reuocaret: cōtigit vt semel sine ornamētis solēnib; ꝑ absētiā symonis capicerii celebraret: cuiꝰ officii erat ornamēta ꝓuidere. ꝛ luminaria de ꝓprio ministrare. Volebat eni ꝑ cōtēptū festiuitatis: euitare dispēdiū facultatis. Cōsequenti vero die solēnitate celebrata dū sanctuariū ascenderet: ꝛ iā de sūmis gradib; pedē in sctā referret: diuinā virtutē passus. paululū retro declinauit in gradus. Vnde scdo īpulsus in pauimētū cecidit. ꝛ sine voce sine vllo sēsuū nutu miserabiliter expirauit. Cē. de cōi vniꝰ virgīs. ā. Multoꝝ dulci medicamīe vulnera curās aula dei radiās domꝰ ꝛ deitatis amica fer curā nr̄i nobisq; benigna faueto. ps. Bꝰ

Exaudi nos deꝰ salutaris nr̄. vt (Orō sicut de btē genouefe virginis festiuitate gaudemꝰ: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per d̄. Marcelli. ā. Si sctōrū viroꝝ ex factis inuicē merita cōferant mire tur marcellū gallia dū roma siluestrū. V. Po (sui adiut. orō

Exaudi dn̄e ꝑces nr̄as: quas in scti marcelli cōfessoris tui atq; pōtificis solēnitate deferimꝰ: vt q̄ tibi digne meruit famulari: eiꝰ intcedentibus meritis ab oīb; nos absoluas pctīs. Per xp̄m. Lini pape. ā. Volo pater. V. Iustus vt palma. ¶ Orō vts̄. Ad horas de cōi. Ad vs̄. ad mag. ā. ¶ Gloriosā xp̄i sponsā nobilēq; virginē debitis glorificemꝰ genouefā laudib; postulantes vt eadē supplicāte perfrui paradisi mereamur gloria in scla. ps. Mag. orō vts̄. Marcelli ā. O dulce decꝰ parisioꝝ marcelle confessorq; xp̄i succurre nobis miseris i districti aduētu iudicis cuiꝰ molles digiti fuerūt cathena serpentis. V. Ora p. ¶ orō vts̄. Agricole ꝛ vitalis mr̄. ān Istoꝝ. V. Letami. orō. Deꝰ q̄ nos cōce. de cōi. In mat. Sāguis sā. V. Iustoꝝ. ¶ orō vts̄. Si fuerit sabbati t̄minabit ad ix. cū ā. ¶ Gloriosam. Saturnini epi ꝛ mart. ā. Hic ē vir. V Glia ꝛ ho

Deus q̄ nos bti saturnini mar (Orō tyris tui atq; pōtificis cōcedis natalicio ꝑfrui: eiꝰ nos tribue meritis adiuuari. P d̄. ¶ In vigilia scti andree Ad mat. totū de feria ꝑter lc. Si autē die doc. euen. fiet de aduētu. ꝛ vltia lc. de sequēti euāgelio q̄ tunc legit sine titulo ¶ l. i Scdm iohēm i

In illo tp̄e: Stabat iohēs et ex discipłis eiꝰ duo. Et respiciēs iesū ābulātē dixit. Ecce agnꝰ dei. Et rꝗ. Ol. b. aug. lc. eiusd

Stabat iohēs ꝛ ex discipłis eiꝰ duo Stabat iohēs qꝛ credebat in dn̄o. ꝛ duo de discipulis eiꝰ, Stati eni crediderūt ꝛ secuti sūt iesū ābulantē. Debemꝰ singularū scripturaꝝ verba tractare: quare iohēs stans et iesus ābulās dicit. Et respiciēs iesū ābulātē: dixit. Ecce agnꝰ dei. R de vidi dn̄m. vel de aduētu ad diē pertin̄. l. ii

Lex dat testimoniū. Ecce agnꝰ dei. Agnꝰ imaculatꝰ agnꝰ agniculꝰ agnꝰ dei q̄ tollit pctā mūdi Agnꝰ q̄ extiminatorē egypti ppł; isrł ꝑcutē nō desinit. Ecce agnꝰ dei. Et audierūt eū discipuli eiꝰ Quare voluit dicere ecce: Qn̄ dicit ecce. quodāmodo ille q̄ ostēdit: digito demōstrat. l. iii

Dixit ergo ad discipulos eiꝰ. Quid me seq̄mini q̄ me magistrū putatis habere: Ecce agnꝰ dei. Illū seq̄mini. illū oportet crescere: me aūt minui. Nemo prudenē illū q̄ minuit sequit. ꝛ reliq̄t eū q̄ crescit. Et audierūt eū duo discipłi loquētē. ꝛ magistrū pueri sūt secuti. cē. de tp̄e cū meō. sat. ā. Volo pat. V. Iustꝰ vt. orō vts̄.

De sancta barbara virgie ⁊ martire. Ad vespe
Barbara virgo dei ¶ Cras sup pōs. feri. ā.
virtute pbata trophei igne flagrās fidei
sacrat hui⁹ festa diei. ā. Virgo fide sana de stirpe
creata prophana gaudia mūdana postponit et
ydola vana. ā. Carceris horrore roseo pfusa cru
ore lāpadis ardore patit̄ cruciata dolore. ā. Vbe
re trūcata vestimētis spoliata hic decollata cō-
scendit regna beata. ā. Virgo morte bona vite
redimita corona iusticie zona precigi nos prece
dona. Cpm. Qui gl'iat̄. i cōi. R̄. Indignatus
pses iubet ei⁹ latera aperiri lāpades ardētes ad
hiberi ⁊ malleo super caput ei⁹ feriri. Sed virgo
nō est victa timore tāti supplicii. Sed rogat deū
vt sibi velit misereri. V̄⁹. Hec nec terrore nec tot
tormētis cōuincit̄ nec blandimētis seducit̄ Sed
virgo Gloria patri. Sed rogat. Hy⁹
Gratulet̄ eccl'ia laudū pmat precco-
nia cātu testetur gaudia ad barbare so
lennia Ista p christo cedit̄ i arta cella
claudit̄ hec ad presidē ducit̄ diis libare p̄
cipit̄. Hec nitet sicut liliū spernit deos gē
tiliū dei testat̄ filiū anhelat ad martyriū
Nec lacerat̄ verbere tetro dānat̄ carce
re miro meritis barbare carcer resplēdet
iubare. O mira dei grā barbare dat so
latia deus qui potest oīa hec redit ad iu-
dicia. Iā latus suū pandit̄ igne lāpa-
dis vrit̄ malleo caput tundit̄ ⁊ māmilla
abscindit̄. Hinc vestibꝫ exuit̄ a deo sto-
la tegit̄ hinc decollata morit̄ ad deū pfi-
ciscit̄. Deo patri sit gl'ia eiusqꝫ soli filio
cū spiritu paraclito ⁊ nunc ⁊ iperpetuū.
Amē. V̄. Diffusa est. ā. Dulci voce resonet die
hac ecclesia dulces melos intonet cū dulci cōcor
dia ad hec pclare barbare natalicia q̄ spernēs
adorare manuū opera surda muta ydola innu
mera tormēti genera sustinuit itrepida pro dñi
clementia sic virgo sctissima pro fide mortua ce
li gaudens intrat pallatia hic nobis sit gaudia
hic nobis felicia sit angelorꝝ cōsortia. p̄. Mag.
Deus amator pudicicie qui ad Orō
declarādā merita btē barbare vir
ginis ac martyris tue miam pplis ipaꝝ
inocātibꝫ pmisisti: cōcede ppicius. vt ab
hostiū incursu simus semp securi: ⁊ eius
pia itercessiōe ad gaudia pueniam⁹ eter
na. Per. Ad mat. Inuit. Adorem⁹ deuotissime
regē regū. Qui barbarā suā martyrē inuitauit
ad requiē. ps. Venite. y⁹. Gratulet̄ eccle. vt s̄
in vesp. In. i. no. ā. Barbara martyr egregia pce
dēs psapia dyoscori vnica fuerat filia pater ei⁹
genere clarissim⁹ ⁊ potēs satrapa ritu vero pa
gan⁹ et colēs ydola. ps. Dñe do⁹ nr̄. ā. Hic si-
bi turrim pcepit fieri eminētissimā itus barba-
ram btissimā ne videret̄ ab hoibus suam clausit
filiā erat eni nature grā decora deo largiēte sa
piētia plena. ps. Celi enar. ā. Hāc pater affat̄
spe plis de ꝯiugio sꝫ virgo cōfidēs in dño r̄ndit
dyoscoro q̄ velit viuere imunis a viri contagio
ps. Dñi ē terra. V̄. Diffusa est. Lcō prima.
Tempore maximiani ipatoris. erat
q̄dā satrapa nichomedie dyoscor⁹
noīe diues valde: pagan⁹ tamen ⁊ colens
ydola. Hic sibi acq̄siuit vxorē de stirpe
iesse pgenitā regnū hñtem: vt ex eo sibi
acquireret nomen regis. Ex tā nobilibꝫ
procreat̄ nobilior filia noīe barbara. R̄.
Jam pfecto patre videt filia duas fenestras cō
tra septētrionē in domo patris sꝫ ꝯsiderās q̄ p
trinitatē iustis dat̄ lucis copia. Precepit vt iam
fieret tertia. V̄. Per fenestras eni tres dat pso-
nas tres intelligere prēm filiū et spm̄scm̄. Pre.
Quadā vice cū hec cū suis dida Lc. ii.
scalis ydolorꝝ tēplū igrederet̄ vidēs
simulachra iterrogauit. Quid volūt hec
speciose hoim similitudies: R̄ndēt. Ta
ceas filia taceas: nō hec hoim sꝫ deorꝝ si-
militudies sūt. At illa fuerūt ne quōdā
hoies sicut ⁊ nos: R̄nderūt. Ita: sꝫ melio
res nobis: R̄. Vere dignū meōria ꝯtra oriētē
barbara digito crucē fecit i marmore. Hec appa
ret i sctorꝝ scl'a. V̄. Vt sciāt illā viuētes crucē vni
uersi ppli bonū esse gl'ari in cruce crucifixi dñi.
Post hec aūt dyoscor⁹ vidēs Lc. iii.
sue filie pulchritudinē: pcepit fieri
turri quadratā. ⁊ i eā icludi barbarā. ne
ab hoibus videret̄. Et cū fama sue pru-

dētie ⁊ pulchritudis lōge lateqꝫ diuulga
ret: a quodā potēte postulat̄ in vxorē. ℟.
Virgo xp̄i barbara pede fecit figurā dn̄i in ab-
scida in qua fuerāt natatoria. Vbi egri diuerse
egritudis accipiunt remedia. ℣. Hec est similis
natatorie syloe qua cecus nat⁹ vidēs fct̄us ē hec
piscine ꝓbatice silis ē. Vbi. Gl'a. Vbi. In .ii. no.
ā. In ipsa natatoria barbara virgo btā spū ⁊ a-
qua est renata est eni in noie t̄nitatis baptiza-
ta. ps. Eructa. ā. Jam induta xp̄i virgo dn̄m
turri ꝯscendit iterū et idignās spuit in deos gē-
tiliū dicens similes vobis fiat gētiliū multitu-
do vos colētiū. ps. De⁹ nr̄ ref. ā. De fenestris
surgit q̄stio sȝ virgo dicit dyoscoro triū fenestra
rū radio iradiat̄ homo hoc est patre filio ⁊ spi
ritusancto. ps. Fūdamēta. ℣. Spe tua. lc. iiii.

Qui licet pr̄ ānuēs suoꝝ pn̄cipū cōsi-
lio: voluit tn̄ pri⁹ iq̄rere filie sue ꝓ-
positū. Quā aggressus sic inq̄t. Est tibi
ne filia mea aliqua nubēdi volūtas: Ait
barbara. Absit. Etiā si fili⁹ ipatoris mi-
chi spōderet coronā: sibi nō consentirem
Nā votū castitatis iā voui. ℟. Pat̄ reple
tus scelē filiā vult occidere sȝ videt illā euanesce
re videt hāc pastores fugere Alter illā non vult
ꝓdere alter ōndit temere. ℣. A dn̄o fit signum
mirabile oues ꝓditoris fiūt locuste. Alter. lc. v.

Hoc audiens pater letus efficitur: ꝑ
mittens turri edificandā: balneis
et aliis delectabilibus debere adaptari.
Beatissima vero barbara ascendēs tur
rim vidit abscidā ⁊ digito faciēs crucem
ꝓfundā in marmore intrauit eā: postu-
lans a dn̄o vt baptizaretur. Et fecit si-
gnū cū pede in abscidā et fluxerūt aque
vsqꝫ ad vmbilicū eius emanātes i quat
tuor riuulos vsqꝫ in hodiernū diē in qua
etiam sanationes et salutis medicamīa
accipiūt egroti. ℟. Verbere virgo discerpit̄ i
parua cella claudit̄. P̄ntatur ad iudiciū ꝓtesta
tur dei filium. ℣. Diis dicit pedes hn̄t ⁊ nō am-
bulabūt nō est eni sps in ore ipsoꝝ. P̄ntat̄. lc. vi.

Finito itaqꝫ opere reuersus est dyo-
scorus: et post amplexus filie cōsi-
derat tres fenestras intueri: et dixit arti
ficibus. Quare tres fenestras istituitis:
Dicūt ei. Filia tua sic nobis p̄cepit. Ipe
vero aduocans filiam suā dixit Filia tu
imperasti tres fenestras fieri: Illa rn̄dit
Etiā et bene feci. Nam tres fenestre q̄
vnū sunt illuiat oēm hoiem. ℟. Seuo la-
cerat̄ virgo verbere effuso rubeo sanguie tene-
broso dānat̄ carcere sȝ carcer resplendet luie sal
uator adest sanat plagas in virgine. Monet vt
fortis sit in certamie. ℣. Bonū est in dn̄o semꝑ
ꝯfidere in deo spem semꝑ ponere. Monet Gl'a
Monet. In .iii. no. ā. Jam ad celos itaqꝫ dei re
deūte filio xp̄i virgo in obscuro carceris ergastu
lo gaudēs exultat de xp̄i solatio. p̄. Cātate. i⁹.
ā. Protrahit̄ iussu p̄sidis barbara sȝ cū p̄ses i vir
gine clarissima non videt vlla vulnera dicit ei
dii plagis tuis tulerūt remedia. p̄. Do⁹ re. ex.
ā. Rn̄dit virgo dii gētiū demonia nulla dāt re-
media sȝ sol⁹ deus qui creauit oia q̄ suos nunq̄
deserit in āgustia. p̄. Cātate. ii. ℣. Adiuuabit.

Tunc btā barbara ducit̄ ante lc. vii.
p̄sidem. cui sic inq̄t. Quid michi et
tibi p̄ses: Vis ne fidē meā adiscere: Cui
preses. Inebriata es veneno fallacie que
prior rn̄disti q̄ fuisti introgata Btā bar
bara rn̄dit. Non virus bibi: sȝ veritatē
agnoui. Dicit ei p̄ses. Redi puella. Nō
mirū est si hec supsticio te decepit: q̄ etiā
senes occupauit. At illa. Jā redii a cultu
ra ydoloꝝ. ℟. Preses fremēs ⁊ replet⁹ isania
ense iubet āputari vbera in btā barbara vt sic
virgo clarissima reuertat̄ ad ydola. Sȝ stat ꝑ
fide catholica. ℣. Ista est que moriꝑ lege dei sui
¶ non recusauit. Sed. lc. viii.

Sed cū pre-
ses vidisset se sic nichil ꝓficere: iubet
eam nudā ꝑ ꝓuinciā circūduci ⁊ plagis
a mistris iferentibꝫ iubet icessanter fla-
gellari. vt ab oi ꝑplo ispiceret̄. Nec ꝑ hoc
virgo vincit̄ licet honestatis virtus in ipa
vereat̄: eleuatisqꝫ in celū oculis ita exo-
rauit. Dn̄e ihū xp̄e qui operis celū nubi
bus ⁊ lilia agri florescqꝫ multiplici vestis
colore: vt nec salomō in oī gloria sua sic

operiri valuerit: esto ꝓtector me⁹ in hac
hora. ⁊ tege denudatū ācille tue corp⁹: ne
ab his malignis videat̄. Et hec orāte: an
gel⁹ dei affuit. offerēs stolā de celo candi
dā: qua ꝟginē cooperuit: ⁊ sicut spōsā orna
tā viro suo decorauit. ℞. Indignat⁹ ꝑses iu
bet ei⁹ latera apiri lāpades ardētes adhiberi sꝫ
virgo nō est victa tiore tāti supplicii. Sꝫ rogat
deū vt sibi velit miseri. ℣. Hec nec trore nec tot
tormētis ꝯuicit̄ nec blādimētis seducit̄. Sꝫ. l. ix.

Btissima xp̄i spōsa barbara audiens
suā sentētiā xp̄o grās agit. Quā i
piissim⁹ ei⁹ genitor dyoscor⁹ sceleratis ar
ripiēs manib⁹ ad decollatiōis mortē tra
xit. At ipa vt victorie brauiū obtineat: ac
celerat ad locū victorie. Et cernens finē
sui laboris: orōni se deuotissime dedit di
cēs. Exaudi me dn̄e famulā tuā in hac
necessitate vltia. ⁊ cōcede michi ācille tue
grām hanc. vt oēs q̄ in necessitatib⁹ seu
āgustiis suis mei meōriā agentes fidelit
te iuocauerit: largiflua pietate cōsolent̄.
Et pcipue q̄ passiōis mee diē ānua deuo
tiōe ad laudē tuā recoluerit: morte nō ꝑ
ueniāt̄ iprouisa. sꝫ vera cōfessiōe cōterāt̄
hita pri⁹ pceptione sacrosctī corporis ⁊ sā
guis tui. ne diabolo illaq̄ati. gl'a tua pri
uet̄. Et ea dicēte amen. fcā est repēte de
celo vox dicēs ei. Dei electa mea. vei spō
sa mea. vei amica mea. formosa mea. ve
ni coronaberis. Dia vero q̄cūqꝫ postula
sti: donata sunt tibi a me. Qd ⁊ fcm̄ est.
Nā pr̄ ei⁹ dyoscor⁹ gladiū arripiēs ipā
quā genuit cū furore decollauit. ℞. Ho
nor do ꝓ tropheo dato barbare ꝑ quē adiuta est
et ꝯsecuta celi thronū ⁊ sūmū bonū. Signis splē
dēs ⁊ virtutū iubare. ℣. Celi leta mēsa freta de
briata dn̄o nectare. Sig. Gl'a. Sig. p̄. Te deū

Barbarā iubet ꝑses ℣. la. Spe tua. In l. ā.
torq̄ri miser videt ꝙ potenter hec ꝯtēpnit
viuere videt ꝙ ꝑ tormēta tāta non vult ipi cedē
videt ꝙ nō vult i deos gētiliū sꝫ in solū dei filiū
credere. ā. Vt ergo saltē possꝫ illā ꝑdere quā nō
poterat ipse flectere iubet seruos gladio ꝓpere

illam transfigere sꝫ pater natā recipit ꝓmittēs
illā occidere. āu. Virgo dn̄m orat dicēs mei me
moriā martyrii si q̄s egerit et te deū in āgustiis
inuocauerit presta dn̄e qui potes oia vt ꝯsequa
tur q̄cquid petierit. ā. Multū valet iusti depca
tio nā vox audit̄ in ꝓpatulo dicēs veni martyr
virgo dei a mūdi ꝯtagio veni regnatura semp
cū dei filio qd petisti tibi donatū nūcio. ā. Jam a
patre filia occidit̄ iam ipa in bona ꝯfessiōe mo
rit̄ pater igne celesti sic ꝯsumit̄ ꝙ nec suus cinis
reperit̄ ⁊ sic mal⁹ male ꝑdit̄. cp̄. Emulor. d ꝯi.

Barbaram diri celebrāt agones. ly⁹.
quippe tyrānos vicit truculentos
maximianū simul marcianū ei⁹ ꝑfectū.
Hanc seuis torquēt iacturis penaꝝ vt
fatigati lictores reddāt̄ nil timet truces
ferocesqꝫ minas ridet eoꝝ. Turre reclu
sa architecta solers vnū rimat̄ auctorem
qꝫ t̄nū dū tres adapta lumini fenestras
pr̄e reuerso. Ille miratur artifices cau
sans quē sic affatur barbara pconstans
his vnum lumen genitor agnosce par fo
re diuū. Trinis innatū ꝑsonis diuinis
qd̄qꝫ credentū viuificat alme mentes il
lustrans sensus ⁊ obscuros illuminatqꝫ.
Rursus ingressa cubile paternū ydola
frāgit thalamū cōsignās marmori pres
sa digitoqꝫ pede fulgida cruce. O felix
ꝟgo barbaraqꝫ martyr spōsis electū con
iugē carnalē nec gen⁹ ferox pauescis pe
naꝝ bis coronata. Hinc pia mater ath
letaqꝫ fortis ꝯprime nr̄os plubricos act⁹
et tua pce digne celebrem⁹ alma trophea
Gl'a pr̄i geniteqꝫ pli ⁊ tibi cōpar vtrusqꝫ
sēp sp̄s alme de⁹ vn⁹ oi tp̄e secli. Amē. ℣.
Elegit eā. ān. Laus honor bn̄dictio salus grāꝝ
actio sit nūc et ꝑpetuo gl'oso dei filio q̄ barbarā
hoc certamīe i stadio digne ꝓ merito in sui celi
palatio coronauit brauio. p̄. B⁹. oꝝ vt̄s. Ad hos
āe. de laud. cp̄. ℞. ⁊ ℣. de cōi vni⁹ virgi. ⁊ mart.
cū orōe ꝓpria. Ad vl. vs̄. ā. Jam a patre. Cp̄. y⁹
et ℣. vt i pr̄is ves. Ad Mag. ā. In celis gaudēt.
q̄re in cōi vni⁹ virginis. Orō. vt̄s.

De scto karolo magno confessore. Lcō prīa.

Btūs igit̄ karolus pipini regis francoꝝ filiꝰ. in regni frācoꝝ soliū glo se sublimatus. tāte fame pconio in fines orbis īnotuit: vt vere lucerna sup candelabrū posita. lucē accōmodaret oībus in domo dn̄i: et ciuitas in mōte posita lōge lateq; esset manifesta. Lectio scda.

Fuit aūt vt refert turpinꝰ remoꝝ eps vir iste scūs. corpore grādis & decorus. atq; aspectu seuerus. vt si quē iratꝰ aspiceret: illū ptinus exterreret. Fortis etiā virib; intātū vt militē armatū equo sedentē a vertice simul cū equo vno ictu ense diuideret: aliaq; similia vix credibilia virilis roboris insignia exerceret. Lcō tertia

Hic in discenda grāmatica petrū pisanū. in ceteris vero disciplinis alcuinū doctorem habuit. A quo dialeticā. rhetoricā et astronomiā didicit. Religionē deniq; xpianā sūma pietate semp excoluit: ecclesiā mane ac vespe simulq; nocturnis horis officii tpe īpigre frequentās. lcō. iiii.

Circa pauperes quoq; tāta liberalitate pditus erat: vt etiā nō tm̄ sui regni pauperū curā gereret: verūetiā exteroꝝ īopie subueniēs larga illis alimonie subsidia mīstrāda trāsmitteret. Sic q; infideliū regū amicicias expetebat: vt sub illis refrigeriū aliqd̄ xpianis pueniret. lcō. v.

Ipse etiā anno primo sui imperii. leges multas īstituit: et p om̄e imperiū suū pmulgari fecit: ac vnicuiq; iudiciū et iusticiā scdm̄ eas fieri decreuit. Sctōꝝ etiā pcipue martyꝝ vitas et agones p vniuersū orbē inqri: atq; īunū colligi: qd̄ iā martyrologiū dr̄. in ecclesiis apposuit. lc. vi.

Unde nutu dei q̄ sperā tes in se nō deserit: fctm̄ est vt donis & prerogatiuis nature simul & gr̄e sup ceteros dotaret: vt illud de salomone prius dictū illi palā cōgrueret. Magnificatus est super reges terre diuitiis et gloria: & oīs terra desiderabat videre vultū eius. lc. vii.

Quodam tpe dū imperio suo rebelles saxones īuaderet: castraq; eoꝝ fortissima iam in ptātem redegisset: cōtigit vt exercitus ob aq̄ penuriā siti vehementissima artaret. Qd̄ cernēs rex piissimus precib; a dn̄o aquā īpetrauit: nā subito ab arido prius loco aqua abūdātissime emanauit. lc. viii.

Adrianus etiā papa dū a desiderio lōgobardoꝝ rege tras ecclesie vi occupāte affligeret: statim ad sctm̄ regē auxiliū īplorās legatos misit. Cui obtemperās īperator xpianissimꝰ nedū papiā ciuitatē potētissimā: verūetiā aquisgrani aliis etiā plerisq; locis ecclesias cōstruxit: pariter & dotauit. Lcō. ix.

In maxima etiā reuerentia sctm̄ dyonisiū galloꝝ pricipē atq; aplm̄ eiusq; ecclesiā habuit. eiq; donaria q̄plurima cōtulit & dedit. Tandē disponente dei puidētia in senectute bona: plenꝰ opibus bonis & elemosinis aq̄sgrani felicit̄ migrauit ad xpm̄. Anno dn̄i octingētesimo decimoquarto q̄nto kalēdas februarii. Cuiꝰ pciosa mors gl̄aq; phēnis. etiam ipi turpino celitꝰ reuelata est atq; demōstrata.

Cetera de cōi vniꝰ confessoris nō epi. Orō.

Deus q̄ supabūdāti fecūditate bonitatis tue btm̄ karolū imperatorē et confessorem tuū. deposito carnis velamine btē īmortalitatis trabea sublimasti: cōcede ppicius: vt quē ad laudē & gloriā noīs tui honore īperii exaltasti in terris: piū ac ppiciū intercessorem mereamur habere in celis. Per.

Ad laudē dei omīpotētis eiusq; intemerate geītricis totiꝰq; curie celestis. extat impssū hoc parisieñ. horaꝝ canonicaꝝ ordinariū. legendas ampliores q̄ in precedentibus necnon breuia necessaria continēs. Actum parisii per Johēm de prato. Anno dn̄i. M. cccc. iiiixx. & xii. Junii. ix. Pontificatꝰ reuerendi in xpo patris dn̄i Ludouici diuina miseratione parisieñ epi. Anno. xx. Orate p magistro Johāne le munerat. huiꝰ ordinarii ordiatore. Requiescat in pace. Amen.

uo.cx.